This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A 469319 DUPL

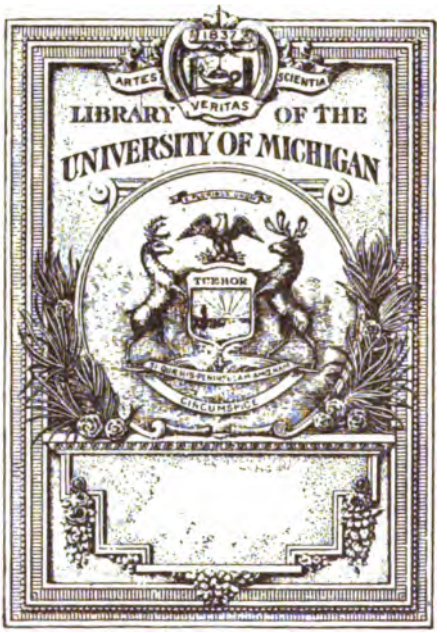
1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
CIRCUMSPICE

Dav
7 8 1.9
F 13
1 1 8

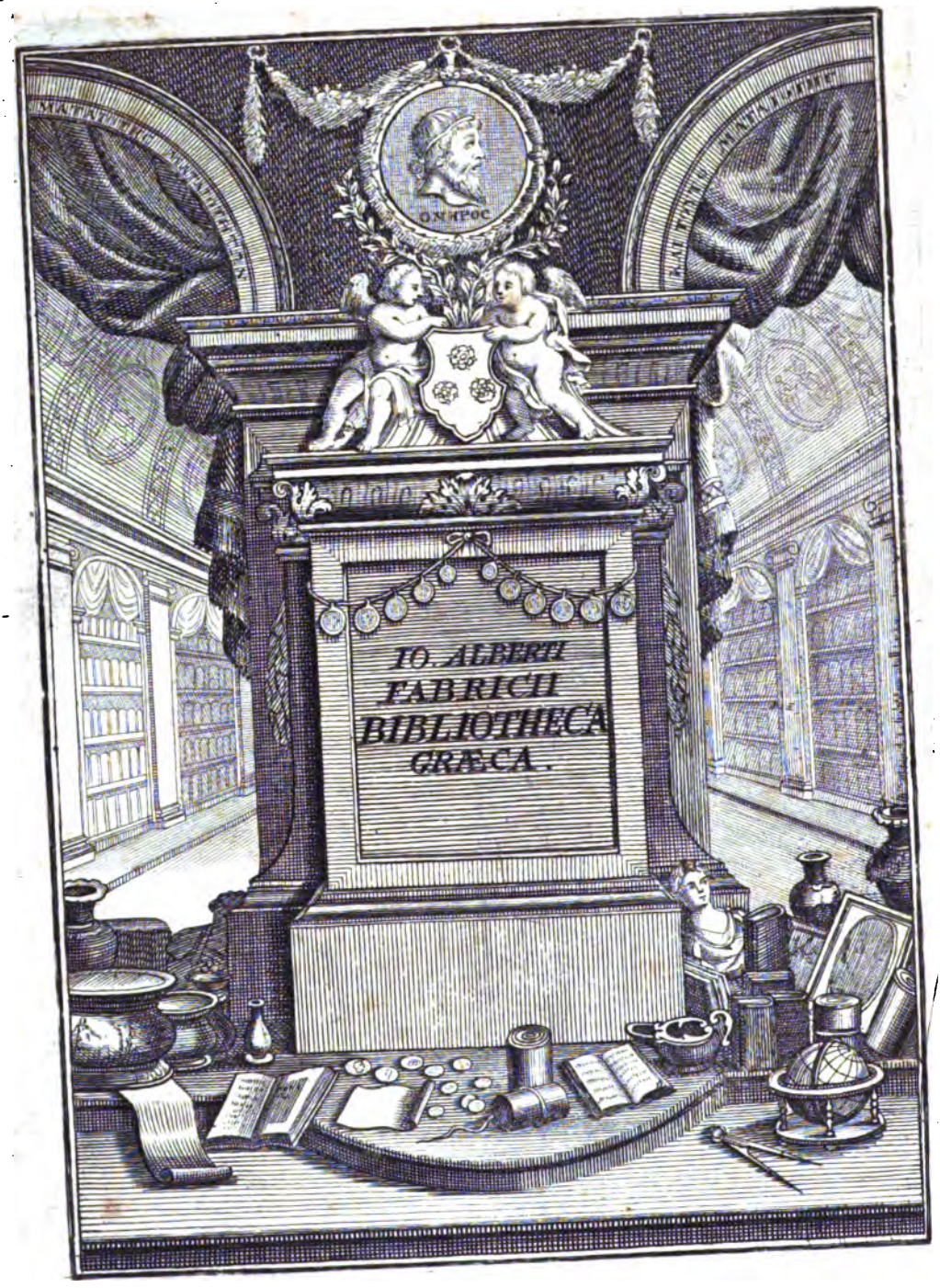
ΟΜΗΡΟΣ
IO. ALBERTI
FABRICII
BIBLIOTHECA
GRÆCA.

JO. ALBERTI FABRICII,

SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ VOLUMEN NONUM,

SIVE

LIBRI V. PARS V. ET ULTIMA,

IN QUA

PRÆTER MULTOS ALIOS, TRADUNTUR SCRIPTORES, QUI VITAS SANCTORUM, MONACHORUMQUE COMPOSUERE; ET DE THEODORIS, ANASTASIIS, JOANNE PHILOPONO, PHOTIO, SCRIPTISQUE CENSURÆ EJUS SUBJECTIS, AC DE SUIDA PLENIUS DISSERITUR.

ACCEDUNT NONNULLA HACTENUS INEDITA, UT XENOCRATIS DE ALIMENTO EX AQUATILIBUS, LONGE QUAM GESNERUS EUM OLIM VULGAVERAT, PLENIOR: HIMERII ORATIO QUA ATHENIS JULIAN. IMP. EXCEPIT: SPECIMEN LEXICI PHOTII: NEC NON MAXIMI SOPHISTÆ DE OBJECTIONIBUS INSOLUBILIBUS ELUDENDIS ET TROILI PROLEGOMENA RHETORICA.

HAMBURGI,
SUMTU VIDUÆ THEODORI CHRISTOPHORI FELGINERI. A. M DCC XXXVII.

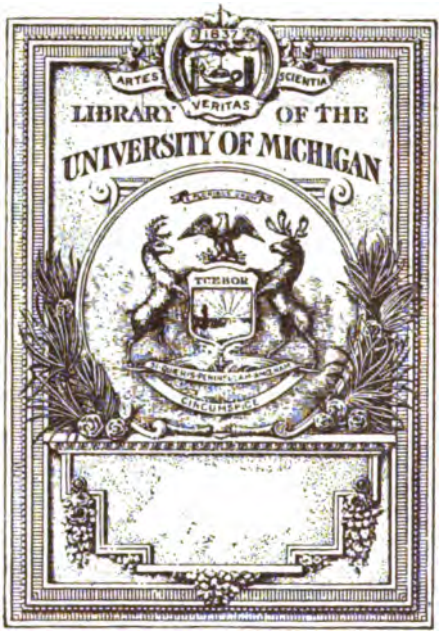
1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TURRIS
CIRCUMSPICE

Davidson
711.F
F13
1918

fuiſſes. Meum vero animum hæc ita ceperunt, ut ex quo tempore Divino nutu in ampliſſimum Ordinem cooptatus es, cauſſas viſus mihi ſim præclariſſimas nactus eſſe gaudendi, proſperaque ominandi noſtræ Reipublicæ, & gratulandi mihi, bonisque literis quas amas impenſe, & quorum ſtudiis dignum ut ponas pretium, eruditioni Tuæ debes. Jamdiu igitur cupiens aliquo publico documento meum Tibi declarare devotum animum, tenue hoc quod poſſum, & quod in promtu mihi eſt, offero munuſculum, præſentemque novam lucubrationem meam, prælis modo abſolutam, atque præclarorum aliquot ingeniorum, veteri memoria celeberrimorum notitiam & ſcripta complectentem, honoratiſſimo Nomini Tuo conſecro. Hoc itaque quod velim eſſe pignus perenne ac publicum mei in Te amoris meæque obſervantiæ, ut ſerena fronte a me ſuſcipias, etiam atque etiam Te rogo, atque ſuſceptum a Te iri, de æquitate

Tua & in me benevolentia prorſus mihi perſuadeo. Deus ter Opt. Max. Te, VIR AMPLISSIME, lætum ac valentem jubeat vivere diutiſſime in Patriæ & communis Salutis incrementum ac decus: omnibusque cumulatum bonis, & nova ſubinde ornamentorum acceſſione merita ac virtutes Tuas per lætiſſimam ſobolem in ſeram propagare poſteritatem. Scripſi Hamburgi III. Id. Sept. Anni Chriſtiani cIↃ IↃ ccxIx.

AD

AD LECTOREM.

uod nunc in conſpectum Tuum audet prodire Volumen Bibliothecæ Græcæ novum, non pauciores, quam ſuperiorum quodlibet, eximios ac præclaros Scriptores Tibi ſiſtit, & non minore quam illa digeſtum ſtudio, erroribus ſuis atque ignorationi ſcriptoris vel incogitantiæ, parem ab æquitate Tua expetit veniam, exſpectatque.

Aliquam tomi hujus partem à *Photio* impleri & *Suida*, nec miraberis nec indigne feres, cum bini hi ſcriptores ſint haud dubie, quibus minime contemnendam veteris hiſtoriæ Græcorum litterariæ portionem unice debemus. Itaque de his obiter & in transcurſu dicere, paullo pleniorem Græcorum ſcriptorum notitiam tradere aggreſſo, ineptum viſum merito fuit: cumque de multis apud Photium, de multis apud Suidam ſcriptoribus fiat mentio, de quibus altum apud alios ſilentium obſervatur; duxi operæ pretium, non modo de *Photio* & ejus ſcriptis paullo accuratius tradere, ſed & omnium in ejus Bibliotheca me-

)( )(mora-

moratorum scriptorum notitiam variis observationibus illustratam adjungere. Similiter qnæcunque *Suidas* per magnum suum Lexicon de Scriptoribus exponit, certe præclara; ego novissimam eruditissimi Kusteri secutus editionem, illa cuncta in unum congessi fascem, ac meis quibusdam observationibus adspersis, emendatius etiam hinc inde aliqua tradidi vel accuratius transtuli. Ut vero, quod in aliis consuevi facere, etiam in hujus Voluminis fronte, eorum quæ in illo Tibi offeruntur, indice consignato, laborem opus ipsum perlustrandi atque evolvendi sublevem, en Tibi capitum singulorum elenchum:

CAPUT XXXII. PALLADII Galatæ, Episcopi Helenopolitani ætas p. 2. Ejus Historia Lausiaca p. 4. editiones p. 5. Auctor Dialogi de vita S. Chrysostomi, diversus ab illo *Palladio* p. 6. Dialogi illius editiones. p. 9. Liber de gentibus Indiæ & Bragmanibus. p. 10. *Palladii* alii, ultra quinqvaginta. ibid.

De Disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbano Judæo, qvam Palladio Alexandrino Caspar Barthius tribuit. p. 14. Exordium ineditum ex Codice Slavonico in Bibl. Regia Berolinensi. p. 15. *Leges* ac statuta Abramii Regis, Gregentio scriptore, *MSS.* p. 16.

De HERACLIDIS Cyprii paradiso. p. 16. Heraclidæ varii, plus quàm quinquaginta p. 17.

De Prato sive novo paradiso JOANNIS MOSCHI Evcratæ p. 21. quod opus ab aliis SOPHRONIO tributum p. 28.

Anonymi ἀνδρῶν ἁγίων βίοι. p. 25. Varia γεροντικὰ, πατερικὰ, Patrum vitæ & Apophthegmata p. 25. Novus *Paradisus* JOANNIS GEOMETRÆ, p. 26. MAXIMI MARGUNII p. 27. AGAPII ibid.

HERIBERTI ROSWEIDI Vitæ *Patrum* p. 27. Ejus fasti sive Catalogus

talogus Sanctorum, & promissum vastum de Sanctisopus p. 29.

Historia Christiana Veterum Patrum, editore LAURENTIO de la BARRE. p. 30.

Scriptores de vitis Patrum ac Monachorum dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latiniqve p. 32.

Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæa &c. Ecclesiarum Orientalium. p. 33.

Scripta de sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia &c. Ecclesiarum Occidentalium. p. 35.

Recentiorum collectiones de Sanctis p. 40. Hagiologia & Martyrologia qvædam specialia p. 42. Calendaria Ecclesiastica, Martyrologia & Vitæ Sanctorum, lingvis vernaculis p. 45. Martyrologia Protestantium. p. 47.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græce scripta ordine Sanctorum Alphabetico, & additis verbis Græcis qvibus singula incipiunt, & his qvas SIMEONIS METAPHRASTÆ viri dicti esse existimant, appositus astericus. p. 48-152. Index emendatior pluribus locis, & altero tanto auctior qvam exstat Volum. VI. p. 510.

CAPUT XXXIII. THEODORI MOPSVESTENI ætas & vita. p. 153. de ejus scriptis p. 157. de fratre Theodori POLYCHRONIO, hujusqve scriptis p. 165. De Theodoris variis qvi Græce scripserunt, pluribus qvam centum. pag. 167.

Index Scriptorum & hæreticorum qvorum mentio apud Leontium Byz. libro de Sectis, p. 167. & in libris Leontii adversus Nestorium & Eutychen. p. 172.

De THEODORO ABUCARA ejusqve scriptis p. 176.

De THEODORO BALSAMONE p. 184. alii Balsamones. ibid.

De THEODORO GAZA. p. 192.

THEODORI MELITENIOTÆ proœmium in Aſtronomiam Græce & Latine cum Iſ. Bullialdi verſione integrum exhibetur p. 199-213.

De THEODORO METOCHITA. p. 214. alii Metochitæ. ibid. Tituli capitum CXX. in Miſcellaneis ineditis Theodori Metochitæ, Græce & Latine p. 218-228.

De THEODORO RAITHUENSI. p. 232.

De THEODORO STUDITA. p. 234. Index eorum ad qvos editæ & ineditæ Theodori hujus Epiſtolæ. p 238. De ſcriptis ejus editis p. 236. 243. & ineditis p. 246.

CAPUT XXXIV. Scriptores Sæculi V. de qvibus alibi dictum. p. 251. De PHILONE Carpaſio p. 252. ISIDORO Peluſiota. p. 253. De Iſidoris aliis circiter qvadraginta p. 256.

De ANTIOCHO Ptolemaïdis Epiſcopo p. 259. & de ANTIOCHO Monacho ejusqve ſcriptis p. 260. Ejus elenchus hæreſium, variis locis emendatior. p. 262. De aliis Antiochis. p. 265.

De SEVERIANO Gabalorum Epiſcopo p. 267. Alii Severiani p. 269.

De THEODOTO Ancyrano. p. 269. alii Theodoti p. 272.

De ANTIPATRO Boſtrenſi p. 274. Antipatri alii p. 275. De CANDIDO Iſauro & aliis Candidis p. 276. De SIMEONE STYLITE p. 277. alii duo juniores p. 279.

De JOHANNE Hieroſolymitano. p. 280.

De NESTORIO hæretico ejusqve ſcriptis p. 283. 303. ſeq. 321. De Neſtorii hæreſi ſcriptores veteres Græci p. 286. Latini p. 287. & recentiores p. 289.

Index ſcriptorum & Epiſtolarum in Actis Concilii Epheſini A. C. 431.

431. & Chalcedonenſis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encylico & in Synodico Caſinenſi adverſus Tragœdiam Irenæi Tyrii Neſtoriani. p. 292.

De EUTYCHE p. 310. 299. & DIOSCORO. p. 311. 297.

CAPUT XXXV. De ANASTASIO Sinaita, diverſo ab Epiſcopis duobus Antiochenis hujus nominis p. 312. ejus Hodegus p. 313. Index Scriptorum & hæreticorum qvorum in hodego mentio p. 314. Anaſtaſii qvæſtiones & reſponſiones. p. 324 Index ſcriptorum & hæreticorum qvi in qvæſtionibus illis memorantur. p. 325. Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII. & Scriptores in illis laudati p. 328. Alia Anaſtaſii Sinaitæ ſcripta p. 330. Scripta Anaſtaſii Antiocheni Epiſcopi edita p. 332. inedita & deperdita p. 334. Alii Anaſtaſii ultra qvadraginta pag. 336.

CAPUT XXXVI. De SEVERO Antiocheno p. 343. 322. Severi alii p. 349. De OLYMPIODORO p. 351. Olympiodori alii ibid. Index ſcriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorologica laudatorum. p. 352. De ZACHARIA Scholaſtico p. 355. Zachariæ qvidam alii p. 357.

CAPUT XXXVII. De JOANNE PHILOPONO Grammatico p. 358. alii Johannes Grammatici. p. 360. Scripta Joannis Philoponi edita. p. 360. inedita vel deperdita p. 366. Index ſcriptorum laudatorum à Philopono in Hexaëmeron p. 361. in libris contra Proclum de mundi æternitate. p. 602. in commentariis ad Ariſtotelis libros pag 605.

CAPUT XXXVIII. De PHOTIO Patriarcha CPol. p. 369 Synodi in cauſſa Photiana celebratæ p. 370. Scriptores de cauſſa Photiana, Photio infeſti p. 372. & Photio æqviores. ibid. Photii alii circiter XX. p. 373. Photii Bibliotheca p. 374. editiones p. 379. Verſiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promiſſæ p. 380. Index ſcriptorum, de qvibus Photius diſſerit, ordine codicum Bibliothecæ expoſitus, & variis illuſtratus obſervationibus p. 384-508. Index

Alphabeticus ſcriptorum, de qvibus vel ex inſtituto diſſerit, vel qvorum obiter in Bibliotheca Photii mentio. p. 509. De Photii Epiſtolis pag. 519. Index eorum ad qvos Photius ſcripſit. p. 552. libri contra Manichæos p. 555. Index ſcriptorum contra Manichæos & Manichæorum qvorum Photius meminit p. 557. Nomocanon. p. 558. De aliis editis Photii ſcriptis p. 560. nec non de Amphilochiis, aliisqve ſcriptis ineditis p. 561. ſeq. Specimen Lexici inediti duplicis Photiani. p. 567. Scripta Photii deperdita p. 569. Ejus lucubrationes adverſus Latinos ſuppreſſæ & exuſtæ flammis ibid.

Loca emendanda in *S. Hippolyto* περὶ τοῦ παντὸς (T. 1. edit novæ p. 220.) p. 389.

Scriptorum adverſus *Maſſalianos* indiculus p. 391. & *Maſſalianorum* pag. 392.

Præfatio *Timæi* Sophiſtæ ad librum ſuum de vocibus apud Platonem. pag. 419.

Index ſcriptorum in MOERIDIS Atticiſta allegatorum. pag. 420.

Index ſcriptorum è qvibus Sopater eclogas ſuas collegit pag. 424.

HIMERII Sophiſtæ Oratio ad Julianum Imp. dicta in Panathenæis, & nunc primum Græce edita. p. 426.

Index ſcriptorum in EUSTRATII libro de vita functorum ſtatu memoratorum. p. 432.

Index ſcriptorum laudatorum à *P*tolemæo Hephæſtione. p. 441.

Index ſcriptorum ex qvibus ORIBASUS *M*edicus libros ſuos compoſuit. p. 452.

XENOCRATES de alimento ex aquatilibus, Græce & Latine (cujus partem vix tertiam olim Geſnerus vulgavit) p. 454.

Index

Index Scriptorum quorum ex Ephraimo Antiocheno Photius meminit. p. 479.

Index ſcriptorum qvorum apud Eulogium mentio. p. 482. vel apud Steph. Gobarum p. 486. eorum item è quibus collectæ Anonymi χρήσεις Patrum, Photio laudatæ. p. 485.

Index ſcriptorum laudatorum in Procli Chreſtomathia. p. 490. atque in exerptis è Damaſcio de vita Iſidori. p. 491. & ex Helladio Beſantinoo. p. 504.

CAPUT XXXIX. MAXIMI Sophiſtæ, qui Juliani Imp. temporibus clarus fuit, de objectionibus inſolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis, p. 570-586. Græce & Latine.

TROILI Sophiſtæ (huic enim ex Codice MS. tribuuntur à Gerhardo Langbænio in notis ad Longinum p. 17. edit. Jac. Tollii) Ptolegomena Rhetorica, ſine nomine Autoris nuper edita ab eruditiſſimo Montfaucono, Græce & Latine, p. 586-599.

De Artium & Diſciplinarum inventoribus, ex Codice Coisliniano. p. 599.

CAPUT XL. Lexica Græca & Concordantiæ, de quibus alibi dictum p. 620. 621. De SVIDÆ nomine & ætate. p. 622. Svidas alius antiquior. p. 626. De ſcriptoribus è qvibus Lexicon ſuum Svidas congeſſit. p. 627. & ſpeciatim de Scholiis ad Ariſtophanem. p. 628. De iis qvæ in Svidæ labore eruditi reprehendunt merito ac deſiderant. p. 629. Ordo litterarum in Svidæ Lexico diverſus a recepto communiter uſu. p. 633. De Svidæ editionibus p. 633. ſeq. An Robertus Lincolnienſis Svidam verterit Latine p. 635. De Svidæ editionibus affectis ac promiſſiis. p. 636. Nævi editionis ab Æmilio Porto curatæ. p. 637. ſq. Codices Svidæ MSS. p. 644. De noviſſima Clariſſ. Kuſteri editione p. 645. ſeq. ſcripta poſt illam edita, Svidæ illuſtrando. p. 646. Vitæ Imperatorum è Svida collectæ p. 624. Proverbiorum

biorum Centuriæ p. 635. & *in addendis.* Svidæ Epitome MS. à Thoma Cretensi composita. p. 649. Etymologicon Svidæ ineditum p. 650. Index scriptorum, qui Svidæ præmitti solet, variis observationibus illustratus, in qvibus de Lexicorum scriptoribus, *Eudemo*, *Helladio* Alex. *Eugenio* aliisque. p. 651. Index Scriptorum qvorum Svidas notitiam tradit, & de quibus differit per ordinem litterarum. p. 653-819. Index Scriptorum à Svida laudatorum, ex Kusteriana editione, cum nonnullis accessionibus. p. 819.

Monitus sit Lector, Indicem locorum, à viris doctis in Svida, ubi nomina scriptorum ille præterit, investigatorum, nec non tractationem de Etymologico magno atque aliis Lexicis, una cum capitibus adhuc reliquis, ob nundinas imminentes rejecta fuisse in Appendicem hujus Voluminis noni, quæ proxime, ut speramus, lucem videbit.

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ VOLUMEN NONUM.

LIBRI V. PARS QVINTA ET ULTIMA.

CAPUT XXXII.

DE PALLADIO Episcopo, HERACLIDE, Jo. Moscho Eucrate, & aliis qui Vitas, Doctrinam & Apophthegmata Patrum, Monachorum & Eremitarum scripto consignarunt.

Palladii Galatæ Episcopi Helenopolitani ætas. 1. *Historia Lausiaca, sive Vitæ Monachorum, ad Lausum præfectum.* 2. *Ejus editiones.* 3. *auctor Dialogi de vita Chrysostomi, diversus ab illo Palladio.* 4. *Dialogi editiones.* 5. *Liber Palladii de Gentibus Indiæ & Bragmanibus.* 6. *Alii Palladii ultra quinquaginta.* 7. *De Disputatione Gregentii Archiepiscopi cum Herbano Judæo, quam Palladio Alexandrino Casp. Barthius tribuit.* 8. *Heraclidis Cyprii Paradisus.* 9. *Heraclidæ varii, plures quam quinquaginta.* 10. *Ejus λειμωνάριον sive pratum.* 11. *Sophronio Hierosol. à quibusdam tributum.* 12. *Anonymi μονα-*

χικὸν,

ναχικῶν, γερεντικῶν & παλαμικῶν sive de Vitis ac Dictis Eremitarum & Monachorum scriptores. 13. 14. *Græca Vitæ Patrum, S. Hieronymo præter rem tributa. id. Jo. Geometræ Paradisus, & Maximi Margunii τῶν λειμωναρίων.* 15. *Heriberti Rosweidi Vitæ Patrum.* 16. *Laurentii de la Barre Veterum Patrum Historia Christiana.* 17. *Timotheus Alex. & alii scriptores de vitis Monachorum deperditi.* 18. *Catalogus scriptorum, historias Sanctorum, illustrantium.* 19. *Supplementum Indicis Vitarum quem dedi Volumine sexto p. 510. sq. in Simeone Metaphraste.* 20.

I.

PALLADIUS Galata a) frater Brissonis Episcopi, natus est A. C. 367. b) & monasticam vitam amplexus anno ætatis vigesimo, (Christi 388.) secundo Theodosii Magni Consulatu: d) Alexandriæ primum, deinde in *Scetensi* Nitriæ Monasterio & hinc in eremi solitudine, ex qua Alexandriam deinde post novennium iterum est reversus. Præter Dorotheum aliosque, *Evagrium* Ponticum e) A. 399. defunctum, Magistrum habuit, unde ipse etiam visus est Origenis f) erroribus

a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Hetvet. quærenti Joanni Lycopolitano: *unde nam es & cur venisti? conjicio enim te esse ex contubernio Evagrii*, respondet *se esse hospitem ex Galatia, ex Evagrii sodalitate.* Hæc in Græca editione Meursii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chrysostomi, p. 195. Βριττων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίε ἀποσας ἐπισκοπῆς τῆς ἑαυτῦ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτῦ διάγει ταῖς γερσὶν ἑαυτῦ τὴν γῆν μεταλλίνων. Hujus Brisonis cum Palladio inter S. Chrysostomi discipulos Episcopos Cedrenus meminit.

b) Vide Usserium Antiquitatt Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hist. Eccles. p. 500 seq. Antonium Pagi ad A. 388. Rosweidum in vitis Patrum p. 523. seq.

c) Palladius ipse in præfat. p. 4. edit. Meurfii: τριακοσὸν καὶ τρίτον ἔτος ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ διῆθεν καὶ ἀπὸ μόνης βίᾳ, ἔτεσι δὲ ἕξ ἐπισκοπῆς, πεπλήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς πάσης ζοῆς μου &c.

d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meurfii: πρῶτον τοίνυν παρέσχε ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπατίᾳ Θεοδοσίε καὶ μεγάλε βασιλέως. De vita Palladii Monastica prolixe Tillemontius T. XI. p. 501. seq.

e) Palladius c 43. *confessus sum me esse ex sodalitate Evagrii.* Socrates de Palladio IV. 22. Εὐαγρίε καὶ ἦν μαθητής. Sic & Nicephorus XI. 46. De Evagrio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus est A. 553. dixi Volumine octavo superiore cap. XXIV. p. 364. seq.

f) Epiphanius in extremo Epistolæ ad Jo. Hierosolymitanum (inter Hieronymianas 60. novæ edit. 110. p. 829. T. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quoddam nobis chorus fuit, & nunc misericordia DEI indiget, cave, quia Origenis hæresin prædicat & docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad perversitatem sui indu-*

erroribus favere, licet ejus rei vestigia g) in scriptis Palladii, quæ exstant, expressa nulla appareant, nisi quod Evagrium & alios quosdam amicos suos laudat. Annos natus tres & triginta, à Joanne Chrysostomo, quem & ipsum Magistrum habuit * & cujus amicissimus fuit (A. C. 400.) ordinatus in Bithynia h) Episcopus Helenopolitanus, i) atque inde in eadem Bithynia sive potius vicina Galatia Asponitanus k) diem obiit ante habitum A. C. 431. Concilium Ephesinum, quippe cui successor Palladii Eusebius Asponitanus l) interfuit.

est erroris. Hieron. prologo dialogi adversus Pelagianos: *Palladius servilis nequitiæ, eandem* (Origenis) *hæresin instaurare conatus est, & novam translationis Hebraicæ mihi calumniam struere.* Non assentior Tillemontio qui de alio Palladio Epiphanium & Hieronymum loqui sibi persuasit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuisse Origenianismi suspectos, confirmat etiam Photius Cod. 59. Et acriter perstringit Allatius p. 131. diss. 2. de libris Eccles. Græcorum. Vide & Baron. ad A. C. 388. n. 7. Dulcinum in Historia Origenismi, Gallice edita, libro IV. Eundem Palladium sub Calphurnii nomine perstringi ab eodem Hieron. contra Rufin. non satis certum esse opinor. Paulam Romanam ab Hieronymo à vitæ monasticæ instituto detractam scribit Palladius c. 125.

g) Confer Rosweidum prolegom. XV. ad Vitas Patrum. * Ita Cedrenus & alii. De amicitia Chrysostomi cum Palladio, Palladius ipse c. 43. Lausiacæ auctor & dialogi de vita Chrysostomi & Chrysostomus Epist. ad Palladium dubitare lectorem non sinunt.

h) Palladius c. 43. Hist. Laus. p. 101. edit. Meursii. ἀπὸ τῆς παλαιστίνης πάλιν καλέσαβον τὴν Βιθυνίαν, ἢ ἐν ταύτῃ οὐκ οἶδα πῶς εἶπω, εἴτε ἐξ ἀνθρωπίνης σπουδῆς, εἴτε καὶ ἐξ εὐδοκίας θεοῦ κρεῖττον, μόνῳ ὁ θεὸς ἂν οἶδεν, καταξιώθην τῆς ὑπερ ἐμὲ χειροτονίας.

i) Helenopolis ab Helena Constantini M. matre nomen tulit, civitas Bithyniæ, antea dicta Drepanum teste Nicephoro VII. 49. in qua Episcopus ordinatus Palladius. Unde παλλάδιος ὁ ἑλενουπόλεως vocatur in Codicibus MSS. Historiæ Lausiacæ, & dialogi de vita S. Chrysostomi, nec non in dialogo ipso 131. & apud Photium Cod. 59. atque passim alibi.

k) Socrates VII. 36. ubi exempla præsulum ab uno Episcopatu in alterum translatorum congerit: Παλλάδιος ἀπὸ Ἑλενουπόλεως μεταχθὴς εἰς Ἀσπωνα. Idem ex Socrate legas in Hist. tripartita XII. 8. & apud Nicephorum XIV. 39. Etiam in quibusdam MSS. Codicibus dialogi de vita Chrysostomi Palladium vocari Ἐπίσκοπον Ἀσπόνων testatur nota Codicis Florentini, sexcentorum annorum, quam Bigotius inspexit, ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀσπώνων. Qui Cappadociæ Episcopum vocant Palladium, pro Asponensi, Asunensem ei possunt videri tribuisse Episcopatum in Cappadocia secunda. Vide Tillemont. T. XI. p. 523. Sed verius est Palladium pariter & Heraclidem in quibusdam Codicibus, ut in Roswеidi Vitis p. 536. Cappadociæ Episcopos appellari per confusionem atque errorem, cum Palladius ex Helenopolitano Asponensis, Heraclides vero Ephesi episcopus fuerit.

l) Labbei Concil. T. 3. pag. 481. 540. 692.

II. Hic Palladius circa A. C. 420. ætatis LIII. Episcopatus XX scripsit stylo simplici & inaffectato librum de vita Monachorum illius ætatis & sanctimoniæ studiosarum mulierum m) ad Lausum Præfectum, n) unde Historia Lausiaca, & Λαυσαϊκὸν o) appellari consuevit, opus quod nemo

m) Palladius ipse præfat. ad Lausum: *Cum tricesimum & tertium annum agerem in conversatione cum fratribus & vita solitaria, vigesimum autem Episcopatus, totius autem vitæ meæ quinquagesimum tertium, ἀναγκαῖον ἡγησάμην τοῦτό σοι τὰ τῶν ἁγίων πατέρων κατορθώματα ὠφελείας χάριν πνευματικῆς ἐν γλαφῇ ἀναγράψαι σοι ἀρρένων τε καὶ θηλέων, necessarium existimavi spiritalis utilitatis gratia tibi cupienti in scriptis narrare quæ à sanctis Patribus recte & ex virtute gesta sunt, tam masculis quam fœminis, ὅντε αὐτὸς ἑωρακα καὶ ἐν ἀκοῇ παρὰ πιστοτάτων ψυχῶν, οἵτε συνετράφην ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Θηβαΐδι καὶ Συήνῃ, ὑφ' ὧν καὶ οἱ λεγόμενοι Ταβεννησιῶται, ἔπειτα Μεσοποταμία, Παλαιστίνῃ Συρίᾳ καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμῃ τε καὶ Καμπανίᾳ καὶ τοῖς περὶ ταῦτα μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ' ἀρχῆς ἐνθέσθαι σοι ἐν διηγήματος εἴδει ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ἵνα σεμνὸν καὶ ψυχοφελὲς ὑπομνηστικὸν ἔχων διαλειπτον φάρμακον ἀληθείας, quos & ipse vidi & de quibus audivi ab animis fidelissimis cum quibus versatus sum in Ægypti solitudine & in Libya & Thebaide & Syene sub quibus sunt etiam qui dicuntur Tabennesiota; deinde in Mesopotamia, Palæstina, & Syria & in partibus Occidentis & Roma & in Campania & in iis quæ sunt circa eas partibus ut tibi ab initio accuratissime in hoc libro exponam instar narrationis, ut habeas honestum & anima utile monimentum, perpetuum medicamentum veritatis &c.* Socrates IV. 23. p. 238. Πεποίηται Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μεγάβιβλον ὃς ἐυεργέτης μὲν ἦν μαθητὴς, πάντα δ' ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) διεξῆλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυναικῶν ἐφάμιλλον τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν ἐπανελομένων βίον μνήμην πεποίηται. Idem ex Socrate, habet Tripartita VIII. 1. & Nicephorus XI. 44.

n) Lausus Præfectus cubiculi (πραιπόσιτος & κοιτῶνος) Imp. Theodosii junioris ad quem Palladii Epistola huic operi præfigitur. Itaque apud Nicephorum VIII. 4. ubi inter libros plures de Monachorum vita ab ipso commendatur μάλιστα ἡ Λάυσῳ πραιποσίτῳ ἐγράφη, hoc verti debet *maxime qui ad Lausum præpositum scriptus est*, non ut Jo. Langus, eruditus interpres, *quæ de iis Lausus Præpositus conscripsit.* De hoc Lauso consulendi Cangius in CPoli Christiana libro II. p. 132. & Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanas p. 477. 486. Ad hunc ut credibile est Lausum binas Firmi Episcopi Epistolas vulgavit clarissimus Muratorius in Analectis Græcis p. 290. & 301.

o) Λαυσαϊκὸν vocatur in pluribus Triodii locis, quæ vide apud Meursium, Cangiumque in glossar. Lausiacam Historiam vocant editiones, Græci Codices τὴν πρὸς

nemo leget ſine ſumma admiratione ſtudii incredibilis quo viri illi & fœminæ tam enixe conati ſunt auſteritate vitæ cœlibis ac ſolitariæ, cultu duriſſimo, inedia ac jejuniis vix humanis, & abſtinentia ab omnibus commodis vitæ, aſſequi ſanctimoniam. Quanquam hanc in longe aliis rebus conſiſtere; aliis peti alique, neque in ſolitudines eſſe relegandam & cum conjugio & ſocietate hominum atque ſobrio uſu rerum humanarum neutiquam pugnare, tum ſacræ litteræ tum ratio ſana & ſanctorum hominum non ſolitariorum conjugumque exempla & Monachorum atque Eremitarum peccata teſtantur. Non modo Palladius ipſe poſt illud tempus capita nonnulla videtur addidiſſe, p) ſed etiam ab aliorum manibus varia ſive addita ex Heraclide aliisque & interpolata, ſive detracta credibile eſt: unde tanta in Codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diverſoque capitum ordine & numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitaverit frequentiſſime tritam deſcriptamque olim hanc hiſtoriam, atque in Græcis Eccleſiis etiam publice lectitatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meurſius, Cangiusque.

III. *Editiones Hiſtoriæ Lauſiacæ, & Codices MSS.*

Latinæ ex quadruplici verſione, valdeque inter ſe differentes editiones exſtant complures.

Prima, veteri incerto interprete, librum ſecundum occupat inter *Vitas Patrum* ab *Heriberto Roſweydo* vulgatas, illuſtratasque, ac *capitibus XXXIII.* abſolvitur. Rufinum eſſe interpretem contendit Roſweydus in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. ſeq. Sed Palladii certe librum ſcriptum A. 420. vetere Rufinus A. 410. defunctus non potuit, licet is tranſtulit vitas Patrum, quarum aliquæ ſunt Palladianis deinceps permixtæ tum in Græcis tum in latinis Codicibus. Idem Roſweydus editiones viginti verſionis iſtius enumerat prolegomeno XVII. p. 31. quæ ipſius ἔκδοσιν à tempore natæ typographiæ variis in locis anteceſſere. Roſweydi vitæ Patrum viderunt lucem Antwerpiæ apud Plantin. A. 1615. fol. & Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiæ 1628. fol. apud Plantinum.

Λαῦσον ἱστορίαν. Sic Joannes Antiochenus à Cotelerio editus T. I. monument. p. 167. ἡ ἱστορία Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον. Lauſaicum ſolet etiam vocare Salmaſius, ut in comment. ad inſcriptionem Herodis Attici p. 14. 65. &c. Idem in libro de lingua Helleniſtica p 107. plebeja dictione uſum Palladium notat.

p) Vide Tillemontium T. XI. memor. p. 523. ſeq. 640. ſeq.

Secunda, incerto veteri interprete, *capitibus XX.* Hæc in vitis Patrum, quæ triplici vice ſine typographi, loci & anni nota in folio prodierunt tempore naſcentis typographiæ, primum edita, deinde recuſa eſt in *Theodorici Loher à Stratis* prototypo Veteris Eccleſiæ, Colon. 1547. fol. Denique in appendice ad vitas Patrum *Roſweydi* p. 749. Cujus conſulenda prolegomena p. 31. ſeq.

Tertia incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII.* Pariſ. 1504. apud Joannem Parvum, edente *Jacobo Fabro* Stapulenſi, ſub titulo: *Heraclidis Paradiſus.* Hinc in vitis, *Aloyſii Lipomanni* auſpicio editis, tomo tertio, Venet. 1554. 4. quæ editio per *Franciſcum Torres* collata cum MS. Palladii Codice, quem ſereniſſ. Reip. Venetæ Cardinalis Beſſario donavit. Extat etiam in appendice vitarum *Roſweydi* p. 705.

Quarta longe locupletior, *Gentiano Hervetо* interprete, *capitibus CLI.* Pariſ. 1555. 4. & 1570. Eadem recuſa quam ſcholiis *Laurentii Barrenſis* in ejus Hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum Pariſ. 1583. fol. p. 55. b. nec non in Bibliothecis Patrum, Margarino de la Bigne curante Pariſ. 1589. & 1610. Tomo VII. & in vitis Patrum *Roſweydi* libro octavo, cum Roſweydi notis. Capita hujus editionis cum capitibus Græcæ Meurſianæ ſi quis conferre velit, uti poterit hac tabula in qua numeri Romani Græcam, minores Latinam exprimunt. I. II. prooem. III. I. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI. 8. XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. 16. XIX. 17. XX. 18 XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. 23. XXVI. 26. XXVII. 27. XXVIII. 28. XXIX. 29. XXX. 30. XXXI. 31. XXXII. 32. XXXIII. 33. XXXIV. 34. XXXV. 35. XXXVI. 36. XXXVII. 37. XXXVIII. 38. XXXIX. 41. XL. 42. XLI. 43. XLII. 77. XLIII. XLIV. 83. XLV. 84. XLVI. 85. XLVII. 87. XLVIII. 88. XLIX. 101. L. 125. LI. 126. LII. 127. LIII. 128. LIV. 129. LV. 130. LVI 131. LVII. LVIII. 132. LIX. 133. LX. 134. LXI. 102. LXII. 104. LXIII. 103. LXIV. 113. LXV. 117. LXVI. 118. LXVII. 89. LXVIII. 90. LXIX. 91. 92. 93. 94. 95. LXX. 106. LXXI. 109. LXXII. 110. LXXIII. 111. LXXIV. 112. LXXV. 105. LXXVI. 135. *LXXVII.* 142. 143. LXXVIII. 144. LXXIX. 145. LXXX. 146. LXXXI. LXXXII. 96. LXXXIII. 97. *LXXXIV.* 98. *LXXXV.* 99. *LXXXVI.* 100. *LXXXVII.* 137. *LXXXVIII.* 138. *LXXXIX.* 139. *XC.* 119. *XCI.* 121. *XCII.* 122. *XCIII.* 123. 124. *XCIV.* 136. *XCV.* 147. *XCVI.* 148. *XCVII.* 149. *XCVIII.* 114. *XCIX.* 135. C. 115. CI. 140. CII. 141. CIII. 131.

Græca

Græca editio exſtat unica, ab Herveti verſione non parum diſtans, *capitibus CIII*, quam ex Codice Bibl. Palatinæ curavit *Joannes Meurſius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, teſtatus etiam ſe nonnulla ſupplêviſſe ex Codice Bibl. Regiæ Pariſ. cum Lutetiæ verſaretur. Meurſii editio vidit lucem Lugd. Bat. 1616. 4.

Græco-Latinam Græca Meurſiana pleniorem ex MSS. Regiis, cum verſione Herveti, capitibus CLI. primus dedit *Fronto Ducæus* in auctario Bibliothecæ Patrum Tomo II. p. 893-1053. Pariſ. 1624. fol. recuſam in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. 1654. Tomo *XIII.* cum ejusdem Ducæi notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herveto etiam, Ducæoque * præterita, ex duobus Codicibus Colbertinis cum verſione ſua vulgavit *Jo. Baptiſta Cotelerius* T. 3. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 117-120. & p. 158-170. Pariſ. 1686. 4. Ac credibile eſt plura adhuc ſupplementa poſſe addi, ſi quis MStos Codices conſulat, ut Cæſareos de quibus Lambecius lib. 1. p. 144. & lib. VIII. p. 312. ſeq. 397. vel Voſſianum, ſiquidem Caveus notat in Iſaaci Voſſii Bibliotheca, quæ in publicam Leidenſem pervenit, Codicem Lauſiacæ, *editis duplo auctiorem* extitiſſe. Nam & Meurſius teſtatus fuit ſibi eſſe in manibus ejusdem Palladii διήγησιν περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον διαλαμψάντων πατέρων. *Id quoque opus*, inquit, *ſi placere hanc Hiſtoriæ Lauſiacæ editionem intellexero, communicabo.* Nunquam hoc fecit Meurſius, attamen διήγησιν illam majore ſaltim ex parte ex tribus Codicibus Regiis & uno Colbertino habemus luce & verſione donatam ab eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 171-184. non ſub Palladii nomine quidem, ſed ſine nomine auctoris, hoc titulo: ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, ἤτοι παραίνεσις. Videntur autem ſub Palladii nomine lecta olim plura, nam quod idem Cotelerius T. 1. monimentor. pag. 546. ſeq. inter Apophthegmata Patrum affert fabuloſum Macarii cum arido defuncti hominis cranio colloquium, illud Palladio teſte citato laudat Jo. Damaſcenus, ſive quisquis auctor Orationis de iis qui in fide dormierunt T. 1. pag. 585. λέγω δὴ τὴν Παλλαδίου πρὸς ἑαυτὸν ἱστορικὴν βίβλον ἐν ᾗ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ θαυμαστουργὸν Μακάριον παραληθῆς γέγραπται θαύματα, πῶς τὸ ξηρὸν κρανίον ἐνεθύμησε &c. Idem colloquium memoratur libro tertio & ſexto vitar. Patrum p. 401. & 499. edit. Roſweydi: & in Mich. Glycæ

* In Græcis Ducæi deſideratur caput 150, 116, & pars capitis 46, & 9.

Glycæ Epistola 26. & in Synaxario Græcorum 19. Januar. nec non à Nicephoro Blemida in diatriba qualem esse deceat Imperatorem, & Joanne Hagioëlita in Encomio Macarii Ægyptii. Vide Allatium diss. 2. de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 117-123.

IV. Solet à multis q) longo jam tempore Palladio huic tribui *Dialogus de vita S. Chrysostomi*, qui cum Theodoro Diacono Romano habitus Romæ fingitur circa A. C. 408. non diu post Chrysostomi mortem Διάλογος ἱστορικὸς περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Sed assentior viris doctis, r) qui alium esse auctorem & Episcopum cum Theodoro colloquentem à Palladio statuunt. Nam de Palladio Helenopolitano Episcopo tanquam diverso sermo est p. 26. παραδεξαμένου δὲ μικρὸς ἡμερῶν ἐπέστη Παλλάδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἑλενουπόλεως λέγω γραμματεῖον ὡς ἔλεγεν καὶ αὐτὸς πεφευγέναι τὴν τῶν ἐφεστώτων μανίαν. Et p. 192. ἐν τίσιν οἱ Ἐπίσκοποι οἱ μὴ τῶν ἡμετέρων ἀποσταλέντες Εὐλίσιος καὶ Παλλάδιος &c. Quin imo illo tempore in vicinia Blemmyum Æthiopum in oppido Syene custodiebatur: Παλλάδιον δὲ Βλεμμύων ἡ Αἰθιοπικὴ ἐν γειτόνων φρουρεῖσθαι Συήνη παλαίμενον τὸ χωρίον. p. 194. & p. 198. Παλλάδιος δὲ καὶ τοῦ παιδὸς ἀφέλοντο βιαιοτέρως αὐτὸν καὶ γραμματείων ἐκβάλλοντες. Omitto quod Episcopus ille jam senio & canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. & 38. & qui tunc demum Romam viderit p. 7. cum Palladius Helenopolitanus jam diu ante profectus Romam fuerit restituendi Chrysostomi causa circa A. 405. & anno 408. nondum esset quadragenarius. Nonnulla etiam aliter narrari ab historiæ Lausiacæ scriptore, aliter in hoc dialogo, notavit Valesius ad Sozomeni VIII. 12. p. 164.

V. Edi-

q) Ita Theodorus Trimithuntis in Cypro Episcopus, in Homilia de vita & exilio S. Chrysostomi, nec non Codices MSS. Dialogi, & Ambrosius Camaldulensis, interpres. Atque auctorem vocarunt Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in ejusdem Chrysostomi vita, Photio Cod. 96. lecta testatur.

r) Auctorem Dialogi à Palladio Lausiacæ scriptore recte distinguunt Baronius ad A. 388. n. 110. Emericus Bigotius in præfat. ad Dialogum, & Tillemontius T. XI. memor p. 643. seq. qui stylum quoque diversum causatur, & licet utrumque scriptum non adeo puro Græcismo se commendet, tamen Lausiacum longe simpliciore & nativo sermone exaratum, dialogum affectato magis & male diserto. *Le dialogue est plus affecté & d'un homme qui avoit quelque teinture d'une mauvaise rhetorique.* His accedit Ludovicus Dulcinus S. I. in Historia Origenistarum Gallice vulgata Paris. 1700. 12. libro quarto. Etiam Palladium Biographum à Palladio Helenopoleos Episcopo distinguit Nicolaus Comnenus Papadopeli Cretensis in prænotionibus Mystagogicis ex jure Canonico editis Panormi 1697. fol.

V. *Editiones Dialogi de Vita S. Chryſoſtomi.*

Latine *ex Ambroſii* Camaldulenſis verſione, Eugenio IV. dicata, & diu poſt à Nicolao Erythræo edita Venet. 1532. 8. & T. 2. Vitarum Aloyſii Lipomanni ibid. 1553. 4. & in Latinis Chryſoſtomi Operum editionibus.

Græco latina ex Mediceo (eodem quo Ambroſius uſus fuit) Codice ſexcentorum annorum, cum nova verſione doctiſſimi Viri *Emerici Bigotii*, nec non Homilia *S.* Chryſoſtomi in laudem Diodori Tarſenſis, ac præterea Actis Tarachi, Probi & Andronici, Paſſione Bonifacii Romani, Evagrio de octo Cogitationibus & Nilo de octo vitiis. Pariſ. 1680. 4. Caſimirus Oudinus in ſupplemento de ſcriptoribus Eccleſ. p. 67. *Omiſit præfationem huic operi à Palladio præfixam Emericus Bigot ob rationes quas Critici idoneas non cenſent, ideoque male fidei apud multos accuſatur, quod ingenuo homine literatoque eſt indignum.* Temere hoc ab Oudino in virum præſtantiſſimum dicitur, cum præfatio quam Ambroſius Camaldulenſis dialogo Palladii præfixit, Latine in Bigotii editione legatur, Græca vero negat ille ſe in Codice MS. reperiſſe. *Verum quisquis*, inquit, *rem accurate perpenderit, facile mecum exiſtimabit, Ambroſium iſta de ſuo addidiſſe, ut ad Dialogum qui nimis abrupto exordio procedebat viam aperiret: idemque præſtitiſſe in ſerie dialogi, ſicubi nimis hiulca videbatur oratio.* En tibi totam præfationem ex Bigotiana, ne quid dubites, editione: *Cum veniſſet aliquando Romam Palladius Helenopolitana Eccleſia venerandus Antiſtes, Joannis ſanctiſſimi viri, Conſtantinopolitani Epiſcopi, jam vita functi, diſcipulus, ſuſceptusque fuiſſet cum honorifice à Pontifice Romanæ ſedis Zoſimo beatiſſimo, tum à Clero univerſo devotiſſime. Inter ceteros quibus familiarius uſus eſt, Theodorus fuit Eccleſiæ Romanæ Diaconus. Is enim ſancti viri doctrina caſta & vitæ ſanctitate delectatus, frequens illi aderat, immo quoad licebat, nunquam à latere ipſius diſcedebat. Quadam autem die dum eſſent ambo ſimul, otiumque à curis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione ſpirituali, hoc ſermoni initium dedit Epiſcopus.* Auctor præfationis hujus male Zoſimum appellat, qui ab Anno demum 417. Epiſcopatum Romanum tenuit, at dialogus ille multis annis prius habitus refertur Theophilo adhuc ſuperſtite, Innocentius itaque pro Zoſimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res ſit minime explorata, ex iis quæ paullo ante dicta ſunt apparet. Hinc auctorem præfationis minime eſſe Palla-

dium sed recentiorem Græculum aliquem notavit Usserius Antiquitatt. Eccles. Britannic. cap. 16. p. 806. At Bigotius haud absurde suspicatus est ab ipso interprete Ambrosio versioni suæ fuisse præmissam.

VI. In Codicibus pluribus MSS. Palladio etiam tribuitur & in Colbertino Historiæ Lausiacæ subjicitur liber *de gentibus Indiæ & Bragmanibus* περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραγμάνων, quem sine nomine auctoris primum Græce edidit & Latinam versionem adjunxit illi vir summus *Joachimus Camerarius* in libro Gnomologico sine temporis nota edito Lipsiæ, 8. Hinc centum circiter annis interjectis *Eduardus Bissæus* Eques auratus & titulo Clarencii Rex Armorum, eundem velut ante ineditum Palladii nomine præfixo ex Bibliotheca Regis Angliæ vulgavit cum nova sua versione, & S. Ambrosii atque Anonymi veteris Latini scriptis ejusdem argumenti Lond. 1668. 4. Cæterum Camerarii versionem Bissæanæ & elegantia & diligentia præferendam judicat Rev. noster Jo. Christoph. Wolfius, notis ad Casauboniana p. 219. Lambecius lib. V. de Bibl. Vindob. p. 84. hoc scriptum de Brachmanibus parum probabili conjectura tribuit Palladio Methonæo Sophistæ, quem incertum est fuisse Christi sacris addictum, at Scriptorem de Brachmanibus Christianum fuisse apparet.

VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

Palladius *Abbas* de quo Jo. Moschus in prato c. 69. 71. seq. æqualis sui etiam meminit c. 176.

Palladius Ἀμασείας *Amaseæ* Hellesponti Episcopus, qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. T. III. p. 464. 492. 536.

Palladius *Alexandrinus*, cui Barthius tribuit disputationem Gregentii cum Herbano Judæo, de qua infra.

Palladius *Andri*, in Cycladibus Insulis, Episcopus interfuit Concilio CPol. A. 460.

Palladius *Antiochenus* ab A. 488. ad 498. Episcopus, Petri Fullonis successor, Eutychianus.

Palladius *Archiater*, cujus meminit Ruricius lib. 2. Epist. 34. apud H. Canisium T. V. Antiquar. Lect. p. 508.

Palladius *Arianus*, una cum Secundiano A. C. 381. damnatus in Concilio Aquilejensi. Vide T. 1. Concilior. Harduini p. 826. seq.

M. Aure-

M. Aurelius Palladius, cujus mentio in veteri inſcriptione apud Gruterum p. CCCII. 2. Omitto alios in priſcis ſaxis obvios & præter nomen nihil ſcitu dignum tradentes.

Palladius Antiſiodorenſis Epiſcopus in Gallia, qui interfuit Concilio Remenſi A. C. 630. & Cabilonenſi A. 650.

Palladius Bacaſarienſis in Mauritania Cæſarienſi Epiſcopus, qui interfuit conventui Africano A. C. 484. Regis Hunerici ſexto.

Palladii duo, *Burgenſes* Epiſcopi A. 380. & 448. de quibus Tillemontius T. *XVI.* memor. p. 751.

Palladius Cæſareæ Capadociæ qui interfuit Concilio CPol. A. 394.

Palladius Candybenſis in Lycia Epiſcopus qui ſubſcripſit Synodo Rom. A. C. 503.

Palladius Capidalenſis in Pamphylia Epiſcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451.

Palladius Chorepiſcopus, qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Palladius Corydalorum in Lycia Epiſcopus, qui Chalcedonenſi interfuit Concilio A. C. 451.

Palladius quem loquentem ſecum inducit *S. Cyrillus* Alex. in libris de adoratione, & cultu ſpiritali. Idem fortaſſe cum *Palladio* Amaſeæ Epiſcopo.

Palladius Cæſar, Maximi Imp. filius, Idacio memoratur in Chron.

Palladius Curſor Theodoſii junioris, cujus meminit Socrates lib. VII. c. 19.

Palladius Dienſis in Macedonia Epiſc. interfuit Concilio Sardicenſi A. C. 347.

Domitii Palladii, Sorani *Poëmata* edita Venet. 1498. 4. per Jo. Baptiſtam Seſſam Mediolanenſem.

Palladius Epiſcopus ad quem S. Chryſoſtomi Epiſt. 113. Idem ut videtur (ab *Helenopolitano* Epiſcopo diverſus) auctor dialogi de vita ejusdem Chryſoſtomi, de quo ſupra dictum.

Palladius cujus *Epiſtolam* ad Deſiderium Epiſcopum Cadurcenum edidit Henr. Caniſius Tomo V. Antiquæ Lect.

Palladius Fuſcus ſeu *Niger Patavinus* circa A. 1470. clarus de quo Voſſius Hiſt. *Latin.* p. 601. & Bernardinus Scardeonius de claris *Patavinis*.

Palladius Galata quem S. Epiphan. Epiſtola ad Joannem Hieroſol. (A. 396. inter Hieronymianas 61.) monet fugiendum eſſe, quod Origenis hæreſin

resin docuit. Idem quem perstringit Hieronymus proœmio Dialogor. in Pelagianos. Hunc à Lausiacæ auctore diversum esse contendit Tillemontius T. *XII.* p. 173. T. *XI.* p. 528. quod mihi haud videtur.

Palladius inter *Germinii* semiarianiAdversarios. Ad hunc Palladium aliosque Episcopos Epistola in Hilarii fragmentis lib. 1. p. 41. & apud Baron. ad A. C. 366. n. 27.

Palladius quem *Hibernorum* Episcopum vocat Tillemontius T. *XI.* pag 646. T. *XVI.* p. 751. &c: hoc est Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatrosophista* Alexandrinus, Galenus quem laudat junior. Hujus commentarius (non integer ut videtur) in librum Hippocratis de fracturis extat Græce & Latine in editionibus Hippocratis utraque Foësiana p. 917-932. & Charteriana Tomo *XII.* cum versione *Jacobi Santalbini*, Metensis Medici. Ejusdem Synopsin de febribus Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Jo. Charterius* Paris. 1646. 4. Et Scholia in textum Epidemiorum Hippocratis Tomo *IX.* Operum Hippoc. & Galeni Paris. 1679. fol. cum versione *Junii Paulli Crasi* qui è MS. Jo. Sambuci quod ab Hieron. Mercuriali accepit, vulgavit Latine Basil. 1581. 4. una cum Aretæo *, Rufo & Theophilo protospathario. Scholia Palladii in librum Hippocratis de victu in morbis acutis, MSta exstare Venetiis testatur Santalbinus, eadem nempe cum Palladii de cibo & potu quod in Bibl. Regis Christianissimi exstare testatur Labbeus p. 126. Bibl. novæ MSS.

Palladius *Iconiensis* in Lycaonia Episc. memoratus in Epistola Leonis I. Imp. ad Anatolium CPol.

Palladius *Idicrensis* in Numidia Episcopus qui interfuit conventui Africano A. C. 484.

Palladius *Magistrianus* qui CPoli litteras Imperatoris Theodosii jun. A. 431. Ephesum pertulit. Vide Acta Synodi Ephes. tom. 3. c. 17. seq.

Palladius *Melitenes* Episcopus in Armenia secunda, interfuit Concilio CPol. A. 553.

Palladius Palladii F. Μεθωναῖος ex *Methone* (incertum an Thraciæ an Magnesiæ in Macedonia) Sophista quem Constantini Imperatoris ætate claruisse Suidas refert, testatus eum scripsisse περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, *de Romanorum festis*, tum Διαλέξεις, *disputationes*, & λόγους Διαφόρους ἐλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν, δικανικόν.

Palla-

* De Aretæo & Rufo dictum lib. IV. c. 3. de Theophilo infra libro VI.

Palladius Præfectus Ægypti A. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hist. Eccles.

Palladius *Presbyter* ad quem scripsit S. Athanasius, (defunctus A. C 373.) T. 1. edit. Lips. p. 952. seq. & S. Basilius Epist. 184.

Palladius *Presbyter* qui subscripsit libello in Concilio CPol. A. C. 536. T. V. Labbei p. 250.

Palladius *Rhetor* Latinus, cujus declamationem memorat Symmachus lib. 1. Epist. 9. Ad eundem scribit lib. *IX.* Epist. 1. & fratrem suum appellat, spectatum bonis omnibus facundiæ atque eruditionis: lib. 1. Epist. 88. Ejusdem pompam cum acrimonia Quintiliani celebrat Sidonius Apollinaris Lib. V. Epist. 10. De eodem Symmachus III. 50. *Si quid præterea scitu opus est, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum à juventute Romana, quam gratulor in spem sui honoris accitum.* Jo. Sarisberiensis lib. 3. Metalogici c. 10. *Est autem, ut ait Palladius, magna pars prudentiæ, ejus cum quo agitur æstimare personam.*

Palladius Sophista sive *Rhetor* Alexandrinus, cujus μελέται memorat Photius Cod. 132.

Palladius Rutilius Taurus Æmilianus, rei *rusticæ* scriptor celebris, de quo dixi lib. III. Bibl. Latinæ cap. 4.

Palladius *Salpinas* in Italia Episcopus, qui interfuit Concilio Romano A. C. 465.

Palladius *Sanctonicæ* Ecclesiæ in Gallia Episcopus, qui Concilio Parisiensi interfuit A. 573.

Palladius à Cælestino Papa missus in Scotiam, idemque primus *Scotorum* Episcopus, A. 431. Vide Usserii Antiquitates Britannicas c. 16. Antonium Pagi ad A. C. 429. n. 11. seq. & 431. n. 51. Scripta quæ ipsi à Jo. Baleo tribuuntur, commentitia sunt, neque exstant usquam, neque ulli veterum memorantur.

Palladius (Σκέθρων πολισσούμενος) *Suedrorum* in Pamphilia Magistratus, cujus Epistola præmissa Ancorato S. Epiphanii.

Palladius *Sulmontinus* in Italia Episcopus, qui interfuit Synodo Romanæ A. 499.

Palladius *Tulonensis* in Gallia Episcopus, qui subscripsit Concilio Aurelianensi A. 549. Incertum an idem qui Matisconensi A. 585.

Palladius *Tigabitanus* in Africa Episcopus, cujus meminit S. Augustinus de gestis A. C. 418. cum Emerito Cæsareensi Donatistarum Episcopo T. *IX.* edit. Amst. p. 425. Idem fortasse Palladius quem honorabilem filium suum appellat Epistola 94. (novæ edit. 178.)

VIII De disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbano Judæo, quam PALLADIO Alexandrino Caspar Barthius tribuit.

Caspar Barthius tum alibi, tum lib. V. Adversarior. cap. 3. (ubi plura illius illustrat loca) *Palladium* Alexandrinum appellat auctorem Actorum disputationis, quam per dies quinque coram Abramio Rege * Homeritanum Christiano & Episcopis, pluribusque Judæis & tota Civitate in Metropoli Homeritidis Taphar sive Saphar, in Arabia Felici circa A. C. 540. cum Herbano Judæo, quem νομοδιδάσκαλον Codices quidam appellant, *Gregentius* Taphrensis ArchiEpiscopus, qui diem obiit A. C. 552. (Justiniani 26.) 19. Decembr. post Abramium eodem A. 552. (regni 30.) defunctum, cum jam rex Homeritarum esset Serdidus ** Abramii filius. Non dubium est Barthio fundum fuisse sententiæ suæ quod p. 184. edit. Gulonianæ (Ducæanæ pag. 264.) in illa disputatione legitur: *Ταῦτα γὰρ ῥήματα καὶ ἑτέρους ἀπλανᾶσθαι· Εἶδεν γὰρ Παλλάδιον τὸν σχολαστικὸν τῦ Ἀρχιεπισκόπυ, ὃν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, τὰ ῥήματα ἑκατέρων σημειούμενον. Hæc verba etiam aliis significabuntur: Videbat enim Palladium Scholasticum Archiepiscopi, quem ab Alexandria adduxerat, verba utriusque notantem.* Ad hunc locum Gulonius interpres notavit in margine: *Hinc conjicere licet Palladium authorem esse sive scriptorem hujus disputationis.* Sane verisimilius hoc esse non diffiteor, quam quod Lambecio lib. V. pag. 131. auctor videtur *Nonnosus* Justiniani Imp. ad Homeritas Legatus, qui etiam VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & sociorum adscribit. Dixi de illo Nonnoso Volumine VI. hujus Bibliothecæ pag. 279. Cæterum hanc disputationem ab Ægidio Noallio Regis Christianissimi Legato ex Oriente allatam Latine vertit *Nic. Gulonius* Græcarum litterarum Regius Professor & utraque lingua vulgavit *Paris.* 1586. 8. unde Græce & Latine recusa est in Auctario Græco latino Bibl. Patrum Ducæano *Paris.* 1624. Tomo I. &

* παρόντος τῦ εὐσεβεστάτυ βασιλέως καὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν πλήθυς τῶν Ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως. p. 38. edit. Gulonii.

** Id. p. 203. seq.

& in Bibliotheca *Patrum Pariſ.* 1654. Tomo XI. p. 194. ut Latinas editiones in Bibliothecis *Patrum* ſæpius repetitas præteream. In his editionibus omnibus quemadmodum etiam in Codice Cæſareo, de quo Lambecius lib. V. p. 131. & Seguieriano de quo Clariſſ. Montfauconus in Bibl. Coisliniana p. 304. à principio quædam deſunt, ut ex abrupto exordio ſtatim cuivis patet Non autem æque notum, in Bibl. Regia Berolinenſi exſtare MStum Codicem Slavonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cujus prima verba Latine converſa mecum communicavit eruditiſſimus Bibliothecæ illius præfectus M. V. la Croſe.

Menſis Decembris XIX. Vita & converſatio Beati Patris noſtri Gregorii (ita ſemper pro Gregentio appellat, ut in Menæis Græcorum dicitur Γρηγεντίῳ) *Epiſcopi Taphronis Civitatis Homeritarum, & narratio miraculorum ab eo geſtorum, ſcripta ab Epiſcopo Civitatis Negran.* (Hinc patet nec *Palladium* nec Nonnoſum auctorem eſſe, ſed Epiſcopum Negranis in Homeritarum regione, quæ martyrum Civitas appellatur in Actis *Paſſionis* S. Arethæ & ſociorum *CCCXL.* qui A. C. 522. 24. Octobr. ſub Dunam Hebræo Homeritarum tyranno paſſi traduntur) *Benedic Pater. Oppidum quoddam eſt haud magni nominis in finibus Avariæ & Aſiæ, nomine Lopliane. In eo habitabant admirabilis Gregorii parentes Agapius & Theotecna, ex Chriſti præſcripto, matrimonio conjuncti &c.*

Codex Cæſareus ita incipit: ἀρχὴ τῆς ἀναλήψεως τῶν ἁγίων μ̄ τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου. Τούτων ὄντως γεγονότων καὶ ὄντως ἀναγεγραμμένων, καὶ τῶν βασιλέων ἐπὶ τούτοις αὐτῶν τὸν Κύριον, καὶ τῶν Μαγιστριάνων αὐτῶν αἰδεῖν τὸ ἑαυτῶν μὴ βουλομένων, καὶ πάσῃ χαρᾷ ὑποφαινομένων, παρεγένετο καὶ Ἰουδαῖοι καθὰ καὶ ἐκελεύθη αὐτοῖς, ἀναλωθείσης αὐτοῖς ἤδη τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένοντο δὲ τῷ διαλεχθῆναι ἕνεκα, καὶ τῶ βασιλέως ὑπομνησθέντος ἑτοιμασίας ἐν τῷ θαλάμῳ γενούσας minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θριλλίτῳ γεγενούσας, confer Lambec. V. p. 129.) αὐλὴ δὲ ἦτο μεγίστη καὶ πρώτη τῶν βασιλικῶν παρεισί. Ἐκεῖσε τοιγαροῦν ἑτοιμασίας γεγενούσας, καὶ ἀπάσης τῆς ἀξίας ἀθροισθείσης, παρούσης καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, παρεγένετο καὶ ὁ βασιλεὺς μ̄ τῷ ἁγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ &c. Hinc patet nec illum eſſe integrum ſed prima mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus Rev. Wolfius noſter in Bibl. Hebraica p. 352. De diſputatione hac & fructu converſionis Judæorum eundem ut narrant inſecuto, vide Antonii Davroultii Catechiſmum

Hiſto-

Historialem c. 1. tit. 4. & Josephi Caroli Imbonati Bibl. Latino Hebr. p. 37. seq.

Gregentii Archiepiscopi scriptum quo leges ac statuta Regis sui Abramii nomine complexus fuit, exstat Græce MS. in Bibl. Cæsarea, titilis *XXIII.* distributum & adhuc ineditum. Νομοθεσία ἁγίου Γρηγεντίου ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἀβραμίου. Titulus I. περὶ φόνου, καὶ μιάσματος καὶ ἀσεμνοκοιτίας. II. περὶ γοητείας καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ κλοπῆς. III. περὶ πορνείας. IV. περὶ μοιχείας. V. περὶ πλουσίων ἐπιθυμούντων. VI. περὶ ἐλευθέρων εἰς δουλίαν ἀχθησομένων. VII. περὶ ἐὰν γυνὴ τὰ τέκνα ἀπὸ γονέως πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἢ δώδεκα. VIII. περὶ μαστρωπῶν &c. Vide Lambecium lib. V. de Bibl. Vindob. p. 131. seq.

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetensi eremo sectator Evagrii Pontici, hinc A. C. 399. à Chrysostomo * Cpoli ordinatus Diaconus, a) & post triennium A. C. 402. successor datus Antonio Ephesi Episcopo, b) atque deinde anni spatio vix interjecto ob Origenismi dicam in Synodo ad Quercum depositus c) ac carceris sordes Nicomediæ subire coactus est, in quibus Palladio ac Chrysostomo (& ipso exule) ejus miserante vices d) adhuc hæsit A. C. 408. e) Eodem Palladio teste fuit ἐγκυκλίων παιδεύσεων μαθημάτων, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἔντεχνος γενόμενος, *encycliis disciplinis optime institutus, & Divinarum Scripturarum peritus.*

Petrus Natalis, in Equilia sive Æquilia Veneta insula, Anasi fluminis ostio objecta Episcopus qui A. C. 1470. scripsit & A. 1482. Catalogum Sanctorum absolvit (non 1370. & 1382. ut excusum in Actis Sanctor. T. 4. Maji p. 304. & T. 6. p. 51.) minore etiam fide dignus, judice Bollando, f) quam Legendæ aureæ sive Historiæ Lombardicæ scriptor

*) Georgius Alex. in vita Chrysostomi, Socrates &c.

a) Ita Socrates VI. 11. Sozom. VIII. 6. & Palladius p. 139. dialogi de vita Chrysost. διακονήσαντα ἔτη τρία. licet Archidiaconum vocat Nicephorus XIII. 9.

b) Niceph. XIII. 9. Ephesi Episcopum fuisse etiam Socrates & alii consentiunt, igitur viderint qui non de alio cogitant, cum Bithyniæ vel Cappadociæ Episcopum appellant, apud Rosweydum prolegom. de vitis Patrum p. 7. & 8.

c) Socrates VI. 17. Sozom. VIII. 19. Tripartita X. 14. Nicephorus XIII. 17. Photius Cod. 59.

d) Palladius de vita Chrysost. p. 139. Chrysostomus Epist. 14. ad Olympiadem non longe à fine.

e) Tillemont. T. XI. memor. p. 166.

f) Bollandus præfat. Actis Sanctor. T. 1. Januar. præmissa p. 19.

ſcriptor Jacobus de Viragine, quem *ferrei* hominem *oris & plumbei cordis animi certe parum ſeveri ac prudentis*, appellat Melchior Canus. g) Ille inquam Petrus Natalis lib. XII. Catalogi Sanctorum, Vincentiæ primum A. 1493. editi cap. 87. Heraclidem Sanctis adſcribit propter *Paradiſum* compoſitum, quem laudat etiam Petro Natali antiquior Vincentius Bellovacenſis libro XVII. Speculi *Hiſtorialis* c. 64. Nec propter aliam cauſam Sophronii ſive Moſchi potius vitæ Eremitarum, de quibus mox dicturus ſum, venire videntur nomine *Paradiſi novi* apud Photium Cod. 198. & Nicephorum VIII. 41. quam quod tum exſtiterit Paradiſus quidam vetuſtior; Heraclidis ſcilicet ingenio conſitus. Ac citatur Paradiſus à Moſcho (incertum tamen an ille Heraclidis) cap. 212. ἡ ἀναγνωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ Παράδεισον τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων. Atque in Codicibus quibusdam MSS. Latinis & in editione à Jacobo Fabro Stapulenſi curata Pariſ. 1504. fol. pars *Hiſtoriæ*, qualis in aliis exſtat editionibus Lauſiacæ Palladianæ, fertur ſub titulo *Paradiſi Heraclidis*. h) Sed exſtant quoque ſub Paradiſi nomine in Codicibus Græcis aliæ aliorum Vitæ & à *Rufino* verſæ Latine, de quibus videndus Cotelerius T. 3. monimentor. p. 564. ſeq. qui prologum & capita quædam, ea ſcilicet quæ in *Hiſtoriæ* Lauſiacæ editionibus deſiderabantur, publicavit p. 171. 184. Illud certe valde veriſimiliter à viris doctis traditur, *Hiſtoriam* Lauſiacam, qualis ab Meurſio Græce, & pluribus etiam aucta capitibus ab *Herveto* Latine *vulgata* eſt, non videri totam unius ſcriptoris, ſed ex *Heraclidis* Paradiſo & Λαυσιακῇ Palladii, & aliis fortaſſe Patrum ſcriptoribus collectam, contextamque.

X. *Heraclidæ varii, plus quàm quinquaginta.*

Heraclides *Ægypti* Epiſcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio A. C. 335. Incertum unus ne ex his quem videas memorari in Concilio Sardicenſi A. 347.

Heraclides *Æmilii* Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciæ Tyrannum interfecit, Platonis diſcipulus. Laërt. III. 46. Ariſtoteles V. 10. Politic. Philoſtratus de vita Apollonii VII. 2. p. 280. & ad hunc notæ eruditiſſimi Olearii, & μανάριον.

Heraclides *Agathoclis* filius. Polyæn. V. 3. 4.

C. Hera-

g) Lib. XI. locor. commun. c. 6. p. 540. Opp.
h) Vide ſupra §. 3.
i) Voſſ. Hiſt. Græc. lib. 2. c. 19. Cave Hiſtor. lit. ad A. 401.

Heraclides *Alexandrinus* ſive Callatianus, cognomento Lembus. Laërt. V. 64. Infra, in *Lembus*.

Heraclides *Alexandrinus* Grammaticus ab Euſtathio laudatus & fortaſſe ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici magni auctore in δίλος. vide Jonſium p. 173. Incertum idem ne Heraclides Alexandrinus cujus Περσικὰ ἰδιώματα memorantur Laërtio V. 64.

Heraclides *Architectus*, infra in Tarentino.

Heraclides ἀσφαλογυμένων ſcriptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *Athenienſis*. infra in *Hierophanta*.

Heraclides *Azotenſis* in Palæſtina Epiſcopus qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. C. 451.

Heraclides *Bargyleites*, Dialecticus qui contra Epicurum ſcripſit teſte Laërtio V. 64.

Heraclides *Byzantius* Antiochi Regis ad L. Scipionem legatus, de quo Livius XXXVII. 34. ſeq.

Heraclides *Callatianus* ſive Alexandrinus, cognomento Lembus. Laërt. V. 64. Infra in *Lembo*.

Heraclides *Clazomenius* Rhapſodus. Plato, Jone extremo.

Heraclides Clazomenius, Dux Athenienſium Ælian. XIV. 5. Var. Hiſt. memoratus.

Heraclides *Comicus*. Zenobius Centur. VI. proverb. 34. Athenæus.

Heraclides *Cretenſis* περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι πόλεων citatur ab Apollonio Hiſt. mirabil. c. 19. Sed Κρητικὸν pro Κρητικῷ legit præſtantiſſ. Olearius p. 612. ad Philoſtratum.

Heraclides *Cumanus* Rhetor cujus Τέχναι Laërtius V. 64. memorat.

Heraclides *Cumanus*, cujus σκευαστικὸν ſive de epulonum apparatu laudat Athenæus. τὰ Περσικὰ præter Athenæum memorat Laërtius V. 64. teſtatus quinque libris conſtitiſſe.

Heraclides *Cumanus* alter, Rhetor cujus τέχναι idem Laërtius loco laudato celebrat.

Heraclides *Demetrii* F. diſcipulus Lyconis Peripatetici. Laërt. V. 71.

Heraclides *Dialecticus*. ſupra in Bargyleite.

Heraclides *Epheſius* Epiſcopus à Chryſoſtomo ordinatus accuſatusque in Synodo ad Quercum A. 403. Is ipſe de quo ſupra §. IX. dictum.

Heracli-

Heraclides quem λιγυρὸν sive ſuavem (non *Ligurem* ut Meurſius diſſ. de Heraclidis T. 10. Theſauri Gronov. p. 616.) *Epigrammatum* Poëtam laudat Laërtius. V. 64. Perpauca hodie Heraclidis Sinopenſis Epigrammata in Anthologia ſuperſunt libro 3. tit. 2. 3. & 22.

Heraclides *Erythræus*, Chryſermi diſcipulus, medicus Herophileus, qui Strabonis ætate vixit, Apollonii Muris συγχολαστής. Librum ſeptimum de *Herophili* ſecta laudat Galenus de arte Medica c. 1. qui omnia *Hippocratis* Scripta ab eo illuſtrata alibi teſtatur.

Heraclides *Euphronis* F. infra in Pontico.

Heraclides *Grammaticus*. vide in Alexandrino, *Heracleote*, Mileſio & Mopſeate.

Heraclides *Heracleotes* Ponticus. infra in Pontico.

Heraclides alter ejus civis, qui πυθίχας & Φλυαρίας ſcripſit teſte Laërtio V. 63. Artemidor. IV. 65. Svid. in λέσχαι & Ἡρακλείδ. ubi teſtatur λέσχας illas tribus libris genere Sapphico ac Phalæcio Varias difficiles pertractaſſe quæſtiones: *Heraclidem* vero hunc multa alia ſcripſiſſe Epica poëmata, & Didymi Alexandrini fuiſſe auditorem, adverſarium Apri ex Ariſtarchi ſchola Grammatici, & ludum litterarium habuiſſe Romæ Claudii ac Neronis temporibus.

Heraclides *Heracleenſis* (τῆς ἄνω Ἡρακλείας in Arcadia) Epiſcopus qui Conciliis Epheſinis interfuit A. C. 431. 449. & Chalcedonenſi A. 451.

Heraclides *Herophileus* Medicus: ſupra in Erythræo.

Heraclides ex *Hiceſii* ſchola Medicus, ἰατρὸς τῶν ἀπὸ Ἱκεσίου Laërt. V. 64.

Heraclides *Hierophanta* Athenienſis, cujus mentio apud Philoſtratum lib. 2. de vitis Sophiſt. p. 601. in vita Apollonii Athenienſis.

Heraclides *Hippocratis* Pater. Vide Stephanum Byz. in Κῶς, Svidam in Ἱπποκρ. Tzetzam Chiliad. VIII. verſ. 946.

Heraclides *Lembus* dictus à λεμβευτικῷ quem ſcripſerat λόγῳ, ut docet Laërtius V. 64. Ejus διαδοχὴ ſive Epitomen operis Sotionis de ſucceſſione Philoſophorum ſex libris compoſitam, & Epitomen vitarum Satyri intercidiſſe dolendum eſt. De aliis ejus ſcriptis Meurſius diſſ. de Heraclidis T. X. theſauri Gronov. p. 613. ſeq. *Hujus* eſſe librum de incredibilibus, qui ſub *Heracliti* extat nomine, ſuſpicabatur V. C. Thd. Gale. Plura de hoc *Heraclide* Voſſius in *Hiſt.* Græcis & Jonſius lib. 2. c. 11. qui non multo poſt Archimedem vixiſſe notat.

Heraclides Ligur nullus. vide ſupra in *Epigrammatum* ſcriptore.

Heraclides *Lycius* Adriani; Chreſtri & Ariſtoclis auditor Sophiſta quid ſcripſit πόνου ἐγκώμιον *laudes laboris* teſte *Philoſtrato* lib. 2. Sophiſt. p. 618. De ejus Niceta emendato ſive κατορθώσει ex eodem Philoſtrato etiam Svidas in Ἡρακλείδης.

Heraclides *Macedo*, pictor. Plin. XXXV. 2.

Heraclides *Magneſius* cujus Μιθριδατικὰ memorat Laërtius V. 64.

Heraclides *Mileſius* Grammaticus *Euſtathio* laudatur. vide Jonſium lib. 2. c. 11. p. 173.

Heraclides *Mopſeates* Cilix citatus ab Athenæo VI. p. 234. Memorat & Stephanus Byz. in Μόψου ἱερὸν, qui Grammaticum appellat.

Heraclides *Nyſſenus* Epiſcopus circa A. C. 440. cujus Epiſtolas duas adverſus Meſſalianos memorat *Photius* cod. 52.

Heraclides *Odeſſita* Ponticus Thrax *Hiſtoriographus*. Steph. in Ὀδησσός.

Heraclides *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Svidam.

Heraclides *Phocaënſis*, ſculptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *pictor*. Supra, in Macedone.

Heraclides qui paræneſes carmine ſcripſit, unde παραινετὸς Laërtio V. 64.

Heraclides *Heracleotes Ponticus* Euphronis F. & Platonis atque Ariſtotelis diſcipulus de quo ad *Laërtium* III. 68. ſeq. viri docti, Svid. in Ἡρακλείδης, Meurſius ad Chalcidium p. 10. ſeq. & in diſſ. de *Heraclide* T. X. theſauri Gronov. p. 607. ſeq. Voſſius de *Hiſt. Græcis* p. 45. ſeq. & Jonſius lib. 1. c. 17. de ſcriptoribus *Hiſt. Philoſoph.* Ejus opus περὶ δικαιοσύνης citatur etiam ab Eratoſthene c. 29. *Cataſterism.* Virum μυθώδη & πλασματίαν vocat Plutarchus Camillo p. 148. ubi ejus συγγράμματα περὶ ψυχῆς, atque libro de audiendis poëmatibus Ἄβαριν illius memorans, ὃ δὲ μόνον, inquit, τὰ Αἰσώπεια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν Ἡρακλείδης, καὶ τὸν Λύσανα τὸν Ἀρίστωνος διαχέαντες, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογίᾳ μεθ' ἡδονῆς ἐνθουσιῶσι.

Heraclides *Ponticus* alter, itemque tertius, de quibus ſupra in *Heracleote* & Odeſſita.

Heraclides *pugil*. Plutarch. ſympoſ. p. 314. Ælian. XII. 26. Var.

Heraclides *Rhetor*, ſupra in Cumano.

Heraclides *Sarapionis* F. idem cum Lembo de quo ſupra.

Hera-

Heraclides *ſculptor*, ſupra in Phocaenſi.
Heraclides *Sinopenſis* ſupra in Epigrammatum ſcriptore.
Heraclides *Syrianus*. Etymologicum Magnum in Ἀμμώ.
Heraclides *Syracuſanus* cujus ὑφαντικὸν ſive de re culinaria ſæpe laudat Athenæus. Neſcio idem ne cujus librum περὶ ὀστρέων citat idem XIV. p. 647.
Heraclides *Tarentinus* homo malus qui Philippum Macedonem ex moderato Rege acerbum & immanem reddidit teſte Polybio Excerpt. libri XIII. Idem cujus mentio apud Æſchinem Orat. contra Cteſiphontem. Livium XXXI. 10. & XXXII. 5.
Heraclides *Tarentinus* Architectus qui in Philippi Regis, Perſei patris gratiam Rhodiorum claſſem accendit. Polyænus V. 17. 2.
Heraclides *Tarentinus* Medicus Empiricus Laërt. V. 64. Menitæ Herophilei diſcipulus de quo infra libro VI. Vide ſis interim Meurſium diſſ. de Heraclidis T. X. theſauri Gronov. p. 614. ſeq. Menagium ad Laërtium p. 227. ſeq. Jonſium lib. 2. c. 11. p. 172. Harduinum ad Plin. &c.
Heraclides *Tarſenſis*, Stoicus, Antipatri diſcipulus in patria. Laërt. VII. 121. Suid. in ἀσωλάλημα.
Heraclides *Terinæus*. Etymolog. Magnum in Τέρινα.
Heraclides *Thyatirenus*, tragœdus. Artimedor. IV. 35.
Heraclides *Thyneus* Ægypti Epiſc. qui Concilio Epheſino A. C. 431. interfuit.
Heraclides Epiſcopus *Tituenſis* in Pamphylia, qui interfuit Concilio CPol. A. 381.
Omitto dicere de Heraclidis, Herculis poſteris eorumque inter Græcos gloria & rebus geſtis, de quibus juvabit conſulere Meurſium de regno Laconico cap. 7. (T. V. theſauri Gronov.) & Bacheti Meziriaci animadverſiones recuſas non ita pridem in Belgio, quibus Epiſtolas Ovidii erudite illuſtravit.

XI. JOANNES MOSCHUS a) Cognomento Εὐκρατᾶς,

a) Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτῷ, ἐξ ἐπιπλήσεως δὲ ἐλέγετο ὁ Ξ Μόσχος Photius Cod. 199. Sic Jo. *Moſchi* dicendus eſſet, ſed Jo. Moſchus dicitur ut Apollonius Molo. Athenodorus Sandon, Apion Pliſtonices, Herodes Atticus pro Attici, Pliſtonicæ, Sandonis, Molonis. Vide Valeſium ad Ammian. XIV. 8 Non igitur credibile eſt quod Roſweidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moſchum à natione ita dictum ſuſpicatur. Joannis nomen ſolum ſcriptor ipſe exprimit cap. 77. *Dixit mihi Sophronius: vere, Abba Joannes, hodie nihil utile fecimus. Hæc ergo ſcripſimus ut & vos pariter diſcatis.*

b) (Unde corruptum *Everatæ* vel *Evirati* nomen concinnavere alii) monasticam vitam in cœnobio S. Theodosii c) Hierosolymis & in deserto ad Jordanem & in nova S. Sabæ laura coluit, Καννοάρχου sive præcentioris etiam officio functus, ut ipse testatur cap. 50. Hic post visitata temporibus Tiberii & Mauritii Imperatorum d) per longinquam peregrinationem quam plurima Syriæ & Ægypti atque Occidentis etiam Monasteria, animum ad scribendum appulit, notissimumque illum librum de vitis Manachorum illius ætatis usque ad Heraclii * tempora, fabulosis non destitutum narrationibus composuit ad *Sophronium* Sopnistam, discipulum e) & itinerum comitem, (deinde Patriarcham Hierosolymitanum) quem ἱερὸν καὶ πιστὸν τέκνον appellat in præfat. & fratrem c. 92. & 135. atque Abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum c. 21. 69. 110. 111. 113. 157. 162. & 177. ubi Stephanum Sophistam cum illo frequentasse se testatur. Passim invehitur in hæresin Severi Acephali, neque abnuit se profecisse ex aliorum scriptis quæ ante illud tempus de Monachorum vita & gestis exstabant. Sic capite 55. laudat βιβλίον γερουτικόν. Et cap. 112. Καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ ὠφελεῖσθαι τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων. Diem obiisse supremum A. C. 620. à Joanne Bollando annotatum reperi.

Titulus libri: *Pratum*, *viridarium*, *novus paradisus*, λειμὼν seu λειμωνάριον & νέος παράδεισος sive νέον παράδεισον. f) In editis Codicibus absolvitur capitibus CCXIX. cum Photius CCCIV. διηγήματα constantem legerit. Sed idem testatur sua jam ætate fuisse Codices alios

b) Apud Cotelerium T. 2. Monument. p. 341. Ἰωάννης ὁ εὐκρατᾶς βιβλίον ἡ ἐκτυγεγραμμένη λειμών. Confer Cotelerii notas p. 655. & T. 1. p. 795.

c) Photius Cod. 199.

d) Vide Moschum in præf. c. 112. 127. 155. Photium ibid.

* Photius Cod. 198.

e) Photius: τὸ παρὸν σύνταγμα γράφει καὶ προσφωνεῖ Σωφρονίῳ ὁ Σωφρονᾶ τῷ οἰκείῳ μαθητῇ καὶ ἐγχειρίζει αὐτῷ τοῦτο τὴν ἐξ βίβλους μέλλουσαν ἐφίστασθαι πρὸς τὰ ἀμείνονα προτρεπτικὸν μεταβολήν. Joannes Antiochenus à Cotelerio editus T. 1. monumenc. p. 167. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰωάννης πρὸς τὸν μαθητὴν Σωφρόνιον, ἤτοι ὁ νέος παράδεισος. Neuter Sophronium illum monet fuisse eundem cum Patriarcha Hierosol. Nihilominus eundem esse non dubitarunt Patres secundæ Nicænæ Synodi, Jo. Damascenus & Nicephorus, sed qui Sophronio ipsi λειμωνάριον perperam velut auctori tribuunt, ut mox infra dicetur.

f) Cotelerius T. 1. monument. p. 748. Lambecius VIII. p. 398.

os aliis auctiores, g) & in nonnullis διηγήματα sive narrationum capita CCCXLII. In margine Codicis MS. Margunii vocatur πατερικόν. Vide Rosweidum p. 20. prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exscriptus *Italice*, nescio quo interprete, cujus editionis Lipomannus facit mentionem.

Deinde *Latine* ex *Ambrosii* Camaldulensis interpretatione, in tomo septimo *Aloysii Lipomanni*, Venet. 1558. 4. Et inde recusus seorsim Coloniæ 1583. & plus simplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat in vitis Patrum Heriberti Rosweidi, qui etiam notas breves addidit. Antwerp. 1615. Lugd. 1617. Antwerp. 1628. fol.

Græce & Latine denique lucem vidit in Auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. Tomo II. p. 1057. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. 1654. Tomo XIII. Sed Græca plurimis capitibus h) truncata, ex MSS. Codicibus uno Bibl. Regiæ, 2466. & tribus Colbertinis supplevit *Jo. Baptista Cotelerius*, supplementaque illa Græce & Latine vulgavit Paris. 1681. 4. Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 341-456.

Pascha-

g) Phot. ἡ δὲ τὰ διηγήματα δὲ οὐχὶ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐν πᾶσιν εὑρίσκεται τοῖς βιβλίοις διατεταγμένα. ἀλλ' ἔν τισι καὶ εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριακοσίους διηκόσμηνται. τοῦτο μὲν οὖν ἐνίων κεφαλαίων ἐπὶ διαιρέσει τοῦ ἀριθμοῦ συναυξαμένων, τοῦτο δὲ καὶ διηγημάτων ἔστιν ὧν παρεμβάσης Mentio hujus operis etiam in quæstionibus Anastasii qv. 60. p. 398. ubi locus ab ferrur ἐκ τῆς λειμωναρίου. Præterea in vita Gregorii M. scripta à Joanne Diacono circa A. 872. & apud Surium 12. Martii obvia, lib. 2. cap. 45. *Nihilominus ex libro qui à Græcis* λειμων *dicitur, à Latinis vero intelligitur* Campus *vel* Pratum, *præceptor meus inter alia toto orbe diffamata jam miracula interpretatus est mihi scribens:* , *Enarravit nobis presbyter nomine Petrus, de S Gregorio &c.* ex Moschii cap. 192. Et lib. 4. cap. 63. *Sed ne solis verbis tanti præsulis humilitas inculcari credatur, superest ut Græcorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas virtutis operibus demonstretur. In quibus videlicet ita refertur: Enarravit nobis Abbas Joannes Persa &c.* ex Moschi cap. 151.

h) Desunt capita 5. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. usque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 91. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146. 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 180. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202. usquè ad 206. 208. 209. 211. usque ad 219. & pauca capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

Paschasius Auriacus (d'Orange) Ordinis Minorum Lector in Conventu Insulensi non Latine vertit Moschi pratum, (ut Possevinus T. 2. apparatus S. p. 426. tradit) sed *Gallice*, quæ ejus versio prodiit Lovanii A. 1599. Vide Sweertii Athenas Belgicas p. 592.

XII. Postquam Palladii Lausiacum celebrasset Nicephorus VIII. 41. Hist. subjungit: Πολλὰ δὲ καὶ Σωφρόνιος ὁ ἱεροσολύμων καὶ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῶν τότε (μοναχῶν) ἡμῖν καταλέλοιπε, λειμῶνα ἅμα καὶ νέον παράδεισον τὴν συγγραφὴν ἐπονομάσας. *Locupletem quoque & utilem de eis* (Monachis) *historiam* SOPHRONIUS Hierosolymitanus *nobis reliquit, Prati & novi Paradisi titulo, scripto ei indito.* Intelligit itaque Sophronium, qui in Patriarchatu *Hierosolymitano* successit A. C. 629. Modesto, & A. 638. diem obiit, de cujus vita consulendus *Papebrochius* in Actis Sanctor. ad XI. Martii T. 2. p. 65. seq. ut dixi Volumine superiore octavo p. 199. seq. cum illius scripta persequerer. Joannes Damascenus lib. 1. pro imaginibus p. 328. affert locum ἐκ τοῦ λειμωναρίου τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. 2. p. 344. & lib. 3. p. 352. In Synodo secunda Nicæna A. C. 787. celebrata Actione IV. T. 3. Concil. edit. Binianæ affertur idem locus ἐκ τῶν λόγων Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Et alii tres, actione V. p. 614. seq. ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Cum eadem iisdem verbis in prato Joannis Moschi legantur, satis apparet Sophronium Patriarcham Hierosol. eundem esse cum Sophronio Joannis Moschi discipulo, cui pratum ille suum inscripsit: deinde illam de Monachis historiam, quam Jo. Moschus scripserat, tributam fuisse ab aliquibus Sophronio i) tanquam auctori, non modo quoniam Jo. Moschi magistri sui itinerum operisque socius exstitit, sed insuper quia Sophronius hoc opus publicum fecit, ut ex prologo Græco qui operi præfixus est notavit Michael le Quien ad Damascen. T. 1. p. 328.

XIII. Anonymi περὶ βίου καὶ ἀρετῆς ἁγίων βιβλίον. De vita ac virtute sanctorum, liber lectus olim Photio Cod. 198. digestus fuit in capita XXII. & sub singulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narrationes ex magno λειμωναρίῳ sive viridario sanctorum excerptas exhibuit. Capitis ultimi loco fuere sententiæ *Hesychii* Presbyteri Hierosolymitani, quales ad Theodulum exstant ducentæ, cum Jo. Pici versione editæ Paris. 1638. 8. & in auctario Ducæano Bibliothecæ Patrum Paris. 1624.

T. I.

i) Confer Rob. Ceci censuram scriptorum p. 423. seq. & Alopsii Lichtenstenii præf. ad Moschum.

T. 1. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianæ Pariſ. 1654. Tomo XI. Priora capita ſedecim exſtant Latine interprete *Pelagio* Diacono Romano, in vitis Patruin Herib. Roſweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Joannis* Subdiaconi Romani interpretatione in iisdem vitis librum ſextum occupant. Pelagio & Joanni verſionem illam Rosweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. ſeq. de ſcript. Eccleſ. Neque repugno ſi quis Pelagium hunc putet eſſe eum qui Epiſcopus Romanus fuit ab A. 556. ad 561: Johannem vero qui tertius illo nomine ejusdem Eccleſiæ ſedem tenuit ab A. 561. ad 574. Caput XXI. videtur eſſe quod in iisdem vitis Patrum apud Roſweidum libro ſeptimo cap. 44. ex Paſchaſii Diaconi Romani verſione inſcribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, & Roſweidus ex Codice Bibl. Auguſtanæ, cujus apographum ab Hœſchelio acceperat, in notis p. 521. ſeq. Græce ſubjunxit, hoc titulo: διήγησις τῶ παλαίων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων. Photius appellat Διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους. Fronto Ducæus in limine notarum ad Lauſiacam Palladii teſtatur in antiquo membranaceo libro Mediceo & in altero chartaceo Regis Franciſci I. præmiſſo Lauſiacæ Hiſtoriæ textui centum & trium capitum à Meurſio editæ annexum alium librum in triginta diviſum capita titulo præfixo, in priori quidem iſto: Τῦτο τὸ βιβλίον λέγεται τῶ Ἡσιόδου. Βίοι ἁγίων Ἀββᾶ Ἰωάννου ἁγιοβαΐτου ἐν Λαυσαϊκῶ &c. In poſteriori vero, iſto: ἡ ἱερὰ διήγησις τῶν μοναχῶν ἱστορία, ἐυλογητὸς ὁ Θεός, & ſubjectam præfationem, cujus interpretatio Latina librum ſecundum de vitis Patrum Rufino attributum antecedit: *Benedictus DEUS, qui vult omnes homines ſalvos fieri.* Sed triginta illa capita Latinæ editioni Lauſiacæ ab Herveto curatæ inſerta, & in Græco-Latino Ducæi Palladio utraque lingua repræſentata ſunt.

XIV. Non dubium eſt multa ejusmodi olim extitiſſe volumina quæ jam ſub μοναχικῶν, jam ſub γεροντικῶν, jam ſub πατερικῶν titulo memorari video, ſæpius deſcripta & frequentibus Monaſteriorum uſibus trita, in quibus ad menſam illa legi & ἀναγνώσεις ἐκ τῶ παλαικῶ uſurpari conſueverunt, ut vel ex Typico Sabæ cap. 8. notum & jam obſervavit præſtantiſſimus Cangius. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλοι τὸν Χρόνον Πατερικὰ ἀναγινώσκονται. Multa horum periiſſe accidit non ſolum negligentia hominum, temporisque longitudine, ſed etiam injuria, ut de Conſtantino Copronymo narrant Theophanes & Cedrenus, omnes ejusmodi libros flammis ab ipſo datos, fortaſſe quod nonnulla etiam in ipſum & factio-

nem ejus jactata Patrum dicta continerent. ὅτα δὲ ἴσως Μακαρίου τῶν πατρικὰ βιβλία, περὶ κατανύξεως. Tulerunt tamen nonnulla ætatem, exstantque tam in Codicibus MSS. quam in libris editis. Huc enim pertinent præter βίβλους τῶν πατέρων quas jam memoravi, ampla & insignis collectio quam *Apophthegmata Patrum* inscripsit Græceque è Codice Regio 2466. edidit cum Latina versione sua *Jo. Baptista Cotelerius* T. I. Ecclesiæ Græcæ monument. p. 338-712. Paris. 1677. 4. Lectu minime indignam hanc de ἀσκήσει dictisque & factis Patrum ἐλλογὴν profiteor, licet frigida nonnulla in illis & absona poterunt lectoribus famis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata sunt egregie, verissimeque pronunciata, suscepta pie, facta prudenter. Breviorem ejusmodi de sententiis Patrum eremitarum συναγωγὴν ex γεροντικῷ aliquo excerptam habes Latine in *S. Petri Cælestini* Papæ *quinti* Opusculo quinto, Tomo V. Bibliothecæ patrum edit. Lugd. p. 802-813. In Bibliotheca Seguieriana quæ hodie Coisliniana est, plura ejusmodi γεροντικὰ patrum sententias complectentia (quale laudatur à Jo. Moscho c. 55. & 212.) exstant manu exarata Græce, ut constat ex Catalogo ejus Codicum Græcorum Montfauconiano p. 200. 294. seq. &c. Ne de vitis Patrum in illa Bibl. dicam, præter rem tributis *S. Hieronymo* * nec diversis ab iis quas sub Palladii nomine habemus. Vide eundem Catalogum p. 138. 139.

XV. JO. GEOMETRA, quem ante annos sexcentos vel septingentos vixisse opinabatur Franciscus Combefisius in notitia scriptorum Tomo primo Bibliothecæ Concionatoriæ præmissa, Παράδεισον νέον *novum Paradisum* inscripsit undecentum tetrasticha sua, quibus dicta & facta celebrat SS. Ascetarum *Achillæ*, *Agathonis*, *Apollinis*, *Antonii*, *Arsenii*, *Asionis*, *Bessarionis*, *Carionensis*, *Esaiæ*, *Eutropii*, *Helladii*, *Heliodori* (ab *Isidori*) *Lucii*, *Mateis*, *Miltiadis*, *Pœmis*, *Pittaci*, *Pityrionis*, *Simonis*, *Sisois*, *Theonis* & *Zenonis*. Primum tetrastichon cum Fed. Morelli metaphrasi adscribam:

Ἀνθημόεις Παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων χορὸς ἵστη
Δόμῳ ἐν ὑψίστῳ πείρατα πᾶσι λάμπων.
Βᾶς ἴθι τῆς παιδείσης ἐπιτλήμων φίλον ἦτορ,
Δεῦρ' ἴτω ἀμβροσίης ἄνθεα δρεψόμενος.

Sancto-

* Confer quæ de aliis vitis Patrum S. Hieronymo tributis in Codice Colbertino, & partim Græce versis ex iis quæ de Hilarione, Malcho, Paulo Eremita Hieronymus Latine scripserat, dixi Volumine VIII. p. 376. Nec non de Joannis Cassiani Collationibus Patrum, (cujus Epitomen Græcam legisse se Photius Cod. 197. testatur) Volumine VII. p. 552.

Sanctorum cœtus vere est Paradisus amœnus
Unde animis affat suavis & almus odor.
Ergo cui affectu sunt pectora læsa profano
Huc veniat, florem carpat & ambrosium.

Græce seperatim & seperatim Latine vulgavit Morellus Paris. 1595. 8. Græce & Latine cum aliis quibusdam Geometræ hymnis recusus est hic novus Paradisus in auctario Ducæano Tomo 2. Paris. 1624. & in Tomo XIV. Bibliothecæ Patrum edit Paris. 1644. 1654. fol. De aliis ejus scriptis dixi Volumine septimo p. 715. seq.

MAXIMUS MARGUNIUS Cytherorum Episcopus, variis scriptis editis sub decimi sexti septimique sæculi confinia clarus *novum* & ipse *pratum* de sanctorum vitis dictisque lingua Græcobarbara condidit νέον λειμωνάριον quod Venetiis ut puto editum necdum vidi. Citatur à Nic. Comneno Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 37. qui p. 14. 25. & alibi etiam notas ejus in Simeonis Metaphrastæ vitas sanctorum commemorat. Ceterum est mihi ad manus liber alius ejusdem Margunii excusus Venetiis apud Antonium Pinellum & emendatus à Theophylacto Hierodiacono Tzanphurnaro, A. 1630. 4. hoc titulo: Βίοι ἁγίων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώττης ἤτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες ὑπὸ Μαξίμου τάπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς καινὴν ὠφέλειαν. Volumen est foliorum 344. ordine mensium succincte persequens memorias Sanctorum vitasque, quæ singulis diebus in Ecclesiæ Græcæ Menologiis ac Menæis recoluntur. Huic annexus est alius liber nescio à quo collectus atque Græca lingua vulgari expositus, at ab eodem Theophylacto emendatus, excususque apud eundem Pinellum Venet. 1628. 4. in qua narrationes prolixiores XIX. de vitis Sanctorum sub nomine totidem Homiliarum continentur. Titulus est: βιβλίον ὀνομαζόμενον νέον θησαυρός. pag. 380.

AGAPII Cretensis νέον ὑπόδειγμα ἤγουν βίοι ἀληθῶν ἁγίων lucem viderunt Venetiis A. 1641. 4.

XVI. Quas sæpius hactenus memoravi HERIBERTI ROSWEYDI * Ultrajectini S. J. VITAS PATRUM A. 1615. fol. Plantinianis ty-

pis

* Obiit Rosweidus Antwerpiæ 1629. 5. Octobr. Cum præter hasce Vitas Patrum etiam Vitas Sanctorum Sanctarumque & Eremitarum Ægypti ac Palæstinæ edidisset, instituissetque Acta Sanctorum integre vulgare pluribus Voluminibus, quod consilium post ejus obitum deinde Jo. Bollandus ejusque socii ita perfecere, ut per annos fere octoginta, sex priorum anni mensium acta voluminibus XXV. in fol. tradita exposuerint.

pis primum Antwerp. vulgatas, atque post editionem Lugdunensem A. 1617. Antwerpiæ Belgice eodem anno, & A. 1628. Latine auctius recusas: eas hoc loco breviter, ordine tamen describere placet, ut idea præclari operis & imago distinctior Lectori objiciatur. Totum opus in libros decem distinguitur.

Libro I. Vita *S. Pauli* eremitæ, auctore Hieronymo. *S. Antonii* Abbatis ab Athanasio scripta, Evagrio presb. Antiocheno interprete. *SS. Hilarionis* & *Malchi* monachorum auctore Hieronymo. *S. Onuphrii* eremitæ, auctore Paphnutio, interprete Anonymo. *S. Pachomii*, Abbatis Tabennensis, auctore Græco incerto, Dionysio Exiguo interprete. *S. Abrahæ* eremitæ auctore S. Ephræm Syro archidiacono, interprete Anonymo. *S. Basilii* magni, auctore Amphilochio, interprete Urso Archidiacono Rom. *S. Æphrem*, Syri, Diaconi Edessæni auctore Græco incerto, Gerh. Vossio interprete. *S. Simeonis* Stylitæ, auctore Antonio ejus discipulo. *S. Joannis Eleemosynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri Episcopo, interprete Anastasio Bibliothecario. *SS. Epicteti* presb. & *Astionis* monachi, auctore incerto. *SS. Macarii* Romani auctoribus Theophilo, Sergio & Hygino. *B. Posthumii* Patris quinque millium monachorum, & *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Baarlam & Josaphat*, auctore Jo. Damasceno, ex versione Jac. Billii.

Virginum item *SS. Eugeniæ*, *Euphrasiæ & Euphrosynæ*, auctoribus incertis. *Mariæ* meretricis, neptis Abrahæ eremitæ, auctore S. Ephræm Syro, anonymo interprete. *Thaisis* meretricis, auctore incerto. *Pelagiæ* meretricis, auctore Jacobo Diacono, interprete Eustochio. *Mariæ* Ægyptiacæ, meretricis auctore Sophronio Hierosol. Episcopo, interprete Paulo Diacono sanctæ Neapoleos Ecclesiæ. *S. Marinæ* virginis, auctore incerto. *B. Fabiolæ*, *S. Paulæ* Romanæ & *S. Marcellæ* viduæ, auctore Hieronymo presbytero.

Libro II. Narrationes de Joanne & aliis XXXII. Monachis Ægypti (quibus omnibus fere gemina apud Palladium & Heraclidem occurrunt) *Rufino* Aquilejensi interprete, cui ex Hieronymi & MStorum Codicum testimonio hunc librum Rosweidus tribuit.

Libro III. quem itidem Rufino ex conjectura Rosweidus tribuit, de dictis & factis Monachorum Ægypti, capita 220.

Libro IV. Ex Severi Sulpitii Dialogis & Jo. Cassiani Institutis & Collationibus excerpta.

Libro

Libro V. Anonymi Græci, quem olim Cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. Aſcetici de dictis & factis Monachorum Ægypti, interprete *Pelagio*, Diacono Rom. Confer quæ ſupra §. XIII. p. 24. ſeq.

Libro VI. Simile ſcriptum Græci Anonymi in quatuor libellos diſtributum & lectum olim *Sigeberto* Gemblacenſi c. 117. de Script. Eccleſ. interprete *Joanne* ſubdiacono Rom.

Libro VII. Simile Anonymi ſcriptum de dictis & factis Patrum Monachorum, ſub certos titulos digeſtis: interprete *Paſchaſio* Romano Diacono.

Libro VIII. *Palladii* Helenopolitani Epiſcopi Hiſtoria Lauſiaca, ex interpretatione *Gentiani Herveti.*

Libro IX. *Theodoreti* φιλόθεος ἱστορία ſive religioſa Hiſtoria de vitis Patrum eremitarum, ex ejusdem Herveti verſione.

Libro X. *Jo. Moſchi* pratum, ex Ambroſii Camaldulenſis verſione. De Palladii & Moſchi ſcriptis dictum ſupra hoc capite: De Theodoreti Philotheo, in volumine ſeptimo hujus Bibl. p. 434. ſeq.

Appendicis loco ſubjicitur *Heraclidis* paradiſus & *Palladii* Lauſiaca incerto ſed veteri Interprete, nec non *Ægyptiorum Patrum ſententiæ* auctore Græco incerto, ex verſione *Martini* Epiſcopi Dumienſis. Toti volumini prolegomena copioſa de ſcriptoribus & interpretibus, ſingulis etiam libris prolixæ de Hieronymo, Rufino, Palladio &c. præfationes præmittuntur, illuſtrandoque operi præter notas eruditas paſſim adjectas, additum ad calcem *Onomaſticon* rerum & verborum difficilium, quæ in univerſis hiſce Patrum vitis occurrunt. p. 776-813.

Idem Roſweidus ante faſtos ſuos ſive Catalogum Sanctorum, quorum vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuſcriptæ, Antwerp. 1607. 8. promiſit opus ingens Tom. XVIII. de vitis Sanctorum undique conquiſitis & ad MSS. Codices accurate editis & emendatis: I. de vita CHriſti & feſtis ejus. II. de vita B. Mariæ & feſtis ejus. III. de Sanctorum feſtis diebus publice ſolennibus. IV.-XV. de Sanctis menſe Januario Februario cæterisque menſibus per totum annum. XVI. Martyrologia Variorum. XVII. illuſtrationum in vitas Sanctorum, libros octo. 1. de auctoribus vitarum Sanctorum. 2. de Sanctorum tormentis. 3. de imaginibus Sanctorum. 4. de ritibus Eccleſiæ quorum hic mentio. 5. de ritibus profanis. 6. de tempore ſeu Chronologia. 7. de locis ſeu Chorographia.

graphia. 8. De verbis obscuris ordine Alphabetico. XVII. denique Indicum tredecim. 1. Nominum Sanctorum ordine Alphabetico. 2. Sanctorum omnium cum notatione patriæ, status, laureolæ, temporis, loci, auctoris, vitæ. 3. Index per status Sanctorum, ut religiosus, virgo, vidua, conjux &c. 4. Index per officia SS. ut Apostolus, Episcopus &c. 5. Topologicus per provincias è quibus Sancti, Italiæ, Franciæ &c. 6. locorum ubi coluntur Sancti ut Patroni. 7. Index Sanctorum pro curationibus certorum morborum. 8. Index Sanctorum qui patroni certorum opificiorum. 9. nominum propriorum, hominum, locorum, urbium. 10. Index locorum S. Scripturæ quæ in vitis explicantur. 11. Index Controversiarum. 12. Catechisticus & 13. denique rerum & verborum.

Hanc sciagraphiam cum conspexisset Bellarminus Cardinalis, rogasse fertur * qua ætate is esset qui hæc tanta promitteret? atque ubi didicit quadraginta jam annos natum esse, quæsivit porro, illine sit exploratum victurum se adhuc ducentos annos, tantum enim temporis requiri ad illa pro dignitate digerenda & elaboranda. Et sane centum amplius ab eo tempore anni elapsi sunt, quo spatio vix vitas Sanctorum de primoribus sex anni mensibus à pluribus Rosweidi sociis & consilii sectatoribus recensitas editasque habemus.

XVII. Memoranda etiam hoc loco est *Historia Christiana veterum Patrum* spisso Volumine in fol. quam ante Rosweidum Parisiis 1583. edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem qui Tertullianum à se illustratum ibid. 1580. fol. in lucem emiserat. In hac Historia continentur, perinde ut in Rosweidi vitis Patrum, Latine omnia non Græce:

1. Liber suppositius de vita, miraculis & assumtione B. Joannis Apostoli sub falso nomine *Prochori* Diaconi, Christi discipuli. Idem Latine legitur in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus: Græce necdum lucem integer vidit, nam pars tantum exstat Græce cum Seb. Castalionis versione in editione tertia Catecheseos B. Lutheri utraque lingua editæ à Mich. Neandro Basil. 1567. 8. p. 526. & in posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. fol. T. 1. p. 85. Περιχέω ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῶν ἱερῶν καταφθίνω ἀκηράτῳ στεφάνῳ ἐμπρεμάτυρος τοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἱστορία. Exstat Græce MS. in Bibl. Cæsarea, sed sine nomine auctoris, ut testatur Lambecius lib. IV. p. 129. sq. De

* B. Tho. Ittigius de Bibliothecis Patrum p. 756.

De Prochoro videndus Godfridus Henſchenius in Actis Sanctor. IX. April. T. I. p. 818. 910. De narratione illa Auctores Diarii Theologici Unſchuldige Nachrichten von alten und neuen Theologiſchen Sachen A. 1710. p. 665. & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 816. ſeq. Plenam fabulis ridiculis & vix ante trecentos annos confictam explodit poſt tot alios Tillemontius in Johannis Evangeliſtæ vita T. I. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 355.

2. Hiſtoria certaminis Apoſtolici ſub falſo *Abdiæ* Babyloniæ Epiſcopi nomine libris XII. ex editione Wolffgangi Lazii, ** adſperſis in margine hinc inde brevibus notis.

3. Vitæ SS. *Matthiæ* Apoſtoli, *Marci* Evangeliſtæ, *Clementis* Rom. *Cypriani* Epiſcopi Carthag. & *Apollinaris* diſcipuli Petri, quales idem Lazius ediderat.

4. Libri duo *de Paſſione Apoſtolorum Petri & Pauli* ad Eccleſias Orientales, ſuppoſiti *Lino* Pontifici Romano, & primum editi Pariſ. 1512. fol. à Jac. Fabro ad calcem Epiſtolarum Pauli Apoſt. & deinde in Bibliothecis Patrum nec non in Actis Sanctorum 29. Junii, Tomo V.

5. *Palladii* Lauſiaca Hiſtoria ex verſione Gentiani Herveti.

6. *Theodoreti* Θεοφιλὴς ſive religioſa hiſtoria ex ejusdem Herveti verſione.

7. *Theodori* Studitæ ſermo funebris A. C. 916. dictus in S. Platonem, Guil. Sirleto interprete ut exſtat Tomo VII. Lipomanni, & apud Surium ad 16. Septembr. Idem Græce & Latine ex Henſchenii verſione occurrit in Actis Sanctor. T. I. Maji p. 366. & Græce in appendice ejus Tomi p. XLVI.

8. *Ege-*

** Wolfg. Lazius Baſil. 1552. fol. vulgavit Abdiam quem pro genuino habuit decem diviſum libris, eique præmiſit Carmen heroicum de paſſione D. N. JESU CHriſti, velut incerto veteri autore ſcriptum ad Donatum Epiſcopum, ſed cujus auctorem conſtat eſſe Hieronymum Paduanum. Abdiæ ſubjunxit Lazius Vitam *S. Matthiæ* incerto auctore, verſam ut ait ex Hebræo p. 118. Hiſtoriam *Marci* Evangeliſtæ ex veteri deſcriptam Codice p. 128. Vitam *Clementis* Romani, p. 131. *S. Cypriani* p. 137. *S. Apollinaris* Martyris p. 139. Vitas XII *Apoſtolorum* ſcriptas à Joachimo Perionio p. 148. & Severi Sulpitii de vita *S. Martini* Turonenſis libros III. Vitam *S. Nicolai* Myrenſis Epiſcopi ex Simone Metaphraſte verſam Latine à Leonardo Juſtiniano Patricio Veneto: & vitam *S. Antonii* quam ſcripſit S. Athanaſius, ex verſione Evagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptiſtæ Mantuani carmina de S. Matthia Apoſtolo, Marco Evangeliſta, Clemente Rom. SS. Cypriano, Nicolao, Antonio & Martino Turonenſi.

8. *Egesippi* libri V. de exitio urbis Hierosolymæ, subjuncta tabula concordantiarum cum libris Josephi de bello Judaico, ex quibus translati videntur.

9. *Pauli Orosii* historiarum adversus Paganos libri VII.

10. *Gregorii Turonici* Historiæ Francorum libri X. cum appendice sive libro XI. alterius scriptoris, & ejusdem Gregorii de Gloria Martyrum libris II. & de gloria Confessorum lib. I.

11. Venerabilis *Bedæ* Ecclesiastica Historia gentis Anglorum, libris V. ejusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alterius scriptoris ab A. 735. ad 766.

12. *Sigeberti* Gemblacensis Chronicon ab A. C. 381. usque ad A. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* A. 1186. defuncti, unde continuatio quæ inde producitur usque ad A. 1210. non potest agnoscere auctorem eundem Robertum, sed ab aliquo Monacho Gemmeticensi adjecta est, ut pulchre monuit Conradus Janningus in dissertatione inserta Tomo VII. Act. Sanctorum Junii.

13. *Adonis* Archi-Episcopi Viennensis Chronicon ab Orbe condito usque ad A. C. 879.

14. Martyrologium *Usuardi* cum additionibus ex martyrologiis Romanæ Ecclesiæ & aliarum, & annotatione eorum qui de sanctis illis meminerunt.

XVIII. SCRIPTORES de Vitis Patrum ac Monachorum: dubii, MSti, vel deperditi, Graci Latinique.

Ab *Evagrio* Antiocheno Episcopo, vitas SS. Patrum scriptis primo commendatas ait Trithemius de script. Eccles. c. 85. quo loco Evagrium Monachum cum Episcopo confundit, & ex eo quod Episcopus vitam S. Antonii ab Athanasio scriptam vertit Latine, ansam petiit tradendi quod primus ille vitas Patrum scripserit.

Evagrio Pontico, Monacho, S. Macarii discipulo Vitas Patrum tribuerunt Gesnerus & alii recentiores. At Gennadius c. XI. de script. Eccles. testatur Evagrii hujus velut continentissimi & eruditissimi Viri mentionem facere *librum qui asticulatur Vitæ Patrum;* sed ipsum vitas Patrum scripsisse ignoravit.

Petro

Petronii Bononienſis Epiſc. *vitas Patrum Monachorum Ægypti* memorat Gennadius c. 41. de Scriptor. Eccleſ. ubi vide notas Miræi, & vitam Petronii hujus apud Surium 4. Octobr.

Poſtumianus Monachus, Severo Sulpicio in *vita S. Martini* memoratus, cui vitæ aliquæ (haud diverſæ ab editis apud Roſweidum libro ſecundo) tribuuntur in quibusdam MSS. eſſe eodem Roſweido.

Timothei Epiſcopi Alex. vitas probatorum Monachorum, *βίους δοκίμων μοναχῶν* laudat Sozomenus VI. 29. & ex eo Nicephorus XI. 34. Hiſt. Eccleſ.

Valerii Aſturicenſis presbyteri (circa A. C. 902.) Vitas Patrum Orientalium juſto volumine Gothicis literis exaratas evolviſſe ſe in Bibl. Eccleſiæ Toletanæ pridem teſtatus eſt Chriſtophorus de Caſtro apud Roſweidum in prolegom. p. 15.

XIX. *Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæa &c. Eccleſiarum Orientalium.*

Euſebii liber de Martyribus Palæſtinæ, libro ejus Hiſt. octavo ſubjunctus legitur: & Græce ac Latine exſtat etiam in V. C. Theodorici Ruinarti Actis ſelectis Martyrum, ut dixi T. VI. hujus Bibl. p. 91. De ejusdem Euſebii *συναγωγῇ τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων* ſive collectione deperdita Veterum Martyriorum, præter ea quæ ibidem p. 101. monui, tria jam habeo quæ addam. Primo deceptos fuiſſe eos qui opus hoc integrum Græce extitiſſe affirmarunt in Bibliotheca Scorialenſi. Vide Florentini admonitiones prævias ad Martyrologium Hieronymi p. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud conſtitit, rem non eſſe adeo exploratam. Nam duobus librorum decadibus Euſebium narrationes de Martyribus eſſe complexum, traditur in Actis S. Sylveſtri apud Lambecium T. VIII. p. 321. ſeq. *ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγκάθοδον ἱστορίαν, ἐξεπλήρωσεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτῷ πονήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἴσοις λόγοις, τυγχάνει ἐν δυσὶ δεκάσι χρόνων τῶν ἐν ἀκάσμοις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐκτυπώσων, ὁμολογητῶν τε ἀγῶνα γυναικῶν τε καὶ παρθένων παρεστήσατο τὰ παλαίσματα φερόντων.* Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad Martyrologium Uſuardi, ubi legas Conſtantinum Magnum ab Euſebio rogatum ut Acta Martyrum ex archivis Judicum in diverſis Imperii Rom. locis exſcribi

& ad se dirigi juberet, idque ab Imperatore factum atque inde Eusebium omnium Martyrum martyria libris viginti complexum fuisse. At in actis ejusdem Sylvestri, qualia Græce & Latine edidit Combefisius in triumphis Martyrum selectis, Paris. 1659. 8. non viginti sed undecim libros memorari video. p. 258. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συγγραφὴν ἱστορίαν συνέλιπεν ἐκλεξάμενος ταῦτα ἔτι εἰπεῖν ἀπερ ἐν ἄλλοις συντάγμασιν ἔφρασεν· Ἐπέθηκεν γὰρ ἐν εἰδικῷ λόγῳ τὰ παθήματα χαὶ τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις ἀθλησάντων μαρτύρων χ᾽ ἐπισκόπων χ᾽ ὁμολογητῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ χ᾽ γυναικῶν χ᾽ παρθένων ὅσαι ἀνδρείῳ φρονήματι ἕως τὸν ἀνατόντα ἀγωνίσαντο Χριστὸν, ἀνεγράψατο. Eusebium *in libro de quinque nullibus coronatorum* laudat Johannes de Hamburgo, Carthusiensis prope Pragam Monachus in Epistola A. C. 1404. scripta ad Henricum Olemannum, Canonicum Northunensem edita à B. Dorsheo in pallelis Monastico Academicis p. 176. Denique non omittendum quod A. 1716. inventus ut ajunt in Syria, Romamque allatus est Codex qui fertur 4. C. 473. scriptus esse Syriace, & complecti Historiam Martyrum Occidentis ab Eusebio compositam. Hunc una cum aliis monumentis Syriacis à Josepho Assemanno Maronita similiter Romam apportatis * Latine vertendum lucique donandum publicæ libenter evolvent Antiquitatis Ecclesiasticæ studiosi: licet si Græce alicubi Eusebianum opus se offerret, non dulcius modo sed & securius ex ipso fonte hauriretur.

Theodoriti Historia religiosa. de qua T. VII. hujus Bibl. p. 434. seq.

Menæa Græcorum de quibus dixi ad Allatium de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 57. editionis à me curatæ T. V. hujus Bibl. In Ecclesiæ CPolitanæ usus esse composita notat Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 13.

Mene-

* Inter cætera sunt, S. Athanasii liber de incarnatione scriptus Syriace. A. C. 564. S. Jacobi Nisibeni Homiliæ. S. Jacobi Saragensis Episcopi homiliæ 76. S. Isaaci Syri sermones. S. Ephrem Syri exegeses in Vet. Test. libros. Dionysii Barsalibari, Episcopi Aonidensis Commentarii in IV. Evangelistas. Chronicon Edessenum à Christo nato ad A. 523. Dionysii Syror. Jacobitarum Patriarchæ Chron con ab Orbe condito ad A. C. 775. Alexandrinorum Patriarcharum Historia ad annum æræ Diocletian. 1004. (Christi 1378.) Nomocanon Ecclesiæ Antiochenæ. Geographica totius Ægypti descriptio, ichnarbores, metalla, animalia, monetæ, opera publica, regimen, Epochæ &c. Gelali historia Caliparum à Mahomete ad annum Hegiræ 903 (CHristi 1497.) Abdarrameni Historia Ægypti. Hierosolymitana Historia ad annum Hegiræ 900. (CHristi 1493.) Achmetis Caraphi objectiones LXX. contra Evangelium &c.

Menologia varia Græcorum, de quibus ad eundem Allatium p. 61. seq.

Menologium ex Bibliotheca Frid. Lindenbrogii descriptum, quod olim fuerit in usu Ecclesiæ CPolitanæ, laudat Papebrochius. Act. Sanctor. T. 2. April. p. 67.

Anthologium Græcorum e Menæis decerptum & à Clemente VIII. approbatum editumque Romæ 1598. 4. cum præfat. Antonii Arcudii. De aliis Anthologii editionibus dictum ad Allatium p. 66. seq.

Matthæi Raderi S. J. Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum collectum, annotationibus & similibus Historiis illustratum. Pars I. Augustæ Vindel. 1604. 8. & Pars II. & III. de simplici obedientia & contemptu sui, & illustria Sanctorum exempla. ibid. 1614. 8. Hæc veluti in gustum Raderus, qui Menæa integra Latine vertere, & utraque lingua edere habuit in animo. Confer quæ de inedito illo Raderi opere Papebrochius in Actis Sanctor. ad T. 2. April. p. 609. Etiam Menologium *Maximi Margunii*, excerptum è Menæis, & ab Antonio Pinello lingua Græca vulgari editum Venet. 1529. 4. Latine vertere coepit idem Raderus Bollando teste præfat. ad T. I. Januar. p. LV.

Græcorum & Syrorum Calendaria à Gilb. Genebrardo præmissa Commentariis in Psalmos.

Ruthenorum Calendarium ab Antonio Possevino editum in apparatu Sacro, T. 2. in voce, *Ruteni*.

Menologicum Ruthenicum quod Amstelodami à Laurentio van der Hem accepit Papebrochius, & cum Menologio Græco metrico præmisit Tomo I. Act. Sanctorum Maji.

Menologium Slavo Rusficum editum Moscuæ A. 1679.

Calendarium Æthiopicum, in Jobi Ludolfi commentario Hist. Æthiopicæ.

Calendarium Hierosolymitanum in Lucæ Waddingi Annalibus Minorum, T. 8. ad A. C. 1342. n. 49.

Coptici Calendarii specimen apud Bollandum p. LVI. præfat. &c.

Scripta de Sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia Ecclesiarum Occidentalium.

Vetustissimum *S. Hieronymi* Martyrologium, editum primum à *Luca Dacherio* T. IV. Spicilegii Paris. 1661. 4. & sub titulo veteris Ecclesiæ

Occidentalis Martyrologii cum amplissimo Commentario & eruditis exercitationibus à *Francisco Maria Florentinio*, Lucæ 1668. fol. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo posteriores alio characte-re literarum expressi sunt.

Prudentius peristephanon sive de Coronis & Passionibus Martyrum liber, hymnis XIV. constans. *Librum Coronarum* vocat *Gregorius Turonensis* cujus libri II. de gloria Martyrum & Confessorum liber I. itidem huc pertinent. Et *Joannis Cassani*, Gregorio antiquioris, collationes Patrum &c.

Martyrologium Romanum parvum, cum Adone vulgatum ab *Heriberto Rosweido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. & deinde insertum Bibliothecæ Patrum T. XVI. edit. Lugd. quod non posse pro genuino illo ac sincero Romano veteri haberi probant Valesius Exerc. de hoc Martyrologio, ad Eusebii calcem, Andreas Sanssæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 981. seq. Florentinus prolegom. ad Martyrolog. Hieron. p. 17. seq. Satis antiquum tamen ostendit Jo. Baptista Solerius cap. 2. prolegom. ad Usuardum.

Kalendarium Ecclesiæ Carthag. apud Mabillon. T. 3. Analect. p. 398.

Kalendarium Polemei Silvii ad Eucherium Episcopum (A. C. 448.) è quo excerpta dederat Bollandus præf. ad T. I. Act. Sanctor. Januar. XLIV. integrum una cum Kalendario Ethnico Fulvii Dionysii Philocali exhibet Jo. Baptista Solerius T. VII. Act. Sanctorum Maij.

Kalendarium à Dacherio editum T. X. spicilegii. & *Kalendarium* sive *Lectionarius* in libro Sacramentorum Gregorii M. &c.

Kalendarium Romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. Monasterii S. Genovefæ Paris. prodiit cum notis *Joannis Frontonis*. Paris. 1652. 8. Calendariorum usum in Ecclesia Martyrologiis antiquiorem esse notat Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 64. n. 6.

Kalendarium Mutinense editum a V. C. Benedicto Bacchino ad calcem libri Pontificalis Agnelli, Mutinæ 1708. 4.

Beda (A. 730.) Martyrologium genuinum cum *Flori* Diaconi Lugd. (circa A. 830.) additamentis, distincto literarum charactere excusis ab Menschenio publicatum in Actis Sanctor. ante T. 2. Martii. Nam quod sub Bedæ nomine prodiit Antwerp. apud Plantin. 1564. 12. atque inter Bedæ opera Tomo III. multis modis ex Adone & aliis interpolatum esse constat. Vide Bollandi prolegom. ad Acta Sanctor. Januarii p. XL. seq.

Wan

Wandelberti Monachi Prumiensis Benedictini (circa A. 848.) Martyrologium meretricum versibus Hexametris, quod post priores minus integras editiones, quæ inter Bedæ opera & cum Jo. Molani Usuardo lucem viderunt, vulgavit Lucas Dacherius Tom. V. Spicilegii Paris 1661. 4.

Rabani Mauri (circa A. 845.) Martyrologium ab Henr. Canisio editum T. VI. Antiquar. Lectionum. Ingolstad. 1604. 4.

Notkeri cognomento Balbuli, monachi S. Galli Martyrologium, editum ab eodem Canisio tomo eodem.

Adonis ab A. 859. Archi-Episcopi Viennensis Martyrologium ex quatuor Codicibus recensitum à *Jacobo Mosandro*, in tomo septimo Vit. Sanctor. Laurentii Surii, Colon. 1581. fol. & ab *Heriberto Rosweydo* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. 1679. Tomo XVI. ex Rosvveidi edit. recusum.

Usuardi Monachi S. Germani de Pratis Martyrologium ad Carolum Calvum circa A. 875. quod novissime ex ipso, ut non dubitant, Usuardi quod servant avtographo vulgaverunt Benedictini Paris. 1718. 4. post editiones minus finceras Lubecenses A. 1475. 4. sub titulo *rudimenti novitiorum* & 1490. 4. sub tit. *doctrinale clericorum*. Belgicum sub tit. Jacobi de Voragine 1480. Colonienses 1490. & cum Greveni auctario 1515. 1521. Venetam sub tit. Romani Martyrologii, editore Bellino à Padua, Augustiniano 1498. Batavinam, eodem Bellino editore 1500. Parisiensem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixiensi. Parisiensem Joannis Munerati 1536. Et quas cum notis edidere *Jo. Molanus* Lovanii 1568. 8. Antvverp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in historia Christiana veterum Patrum, Paris. 1583. fol. & super *Jo. Baptista Sollerius* S. J. Antvverp. 1714. fol. maximo studio in hoc versatus. Romam pariter & Galliam, multasque alias Ecclesias per longum tempus usus hoc Usuardi martyrologio, monet Jo. Launoius in præf. ad judicium de controversia super exscribendo Parisiensis Ecclesiæ Martyrologio Paris. 1671. 8. qui p. 8. etiam Rothomagensem editionem Usuardi A. 1507. factam memorat.

Martyrologium secundum morem Romanæ & universalis Ecclesiæ editum à *Bonifacio Mauro*, Abbate Mediolanensi. Venet. 1568. 1570. 12.

Martyrologium Romanæ Ecclesiæ, cum notis *Petri Galesini*, protonotarii Apostolici vulgatum Venet. 1578. 4.

Martyrologium Romanum, Rom. 1584. 4. quam editionem prioribus præfert & secutum se esse Baronius testatur, recusam Antwerp. 1586. 8.

Martyrologium *Romanum* ad novam Kalendarii rationem & Ecclesiasticæ Historiæ veritatem restitutum, Gregorii XIII. jussu editum, & Sixto V. dicatum, cum notationibus *Cæsaris Baronii*. Rom. 1586. 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603. 4. Antwerp. 1613. &c. Et cum Geographicis tabulis & notis per *Augustinum Lubinum* Paris. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* nova topographia in Martyrologium Romanum. Venet. 1609. 4. Ejusdem Catalogus Sanctorum qui in Martyrologio Romano non sunt. ibid. 1625. 4. *Lucæ Holstenii* animadversiones ad Baronii Martyrologium prodiere Paris. 1664. 8. Non pauca adversus veterum martyrologiorum fidem à Galesinio inserta esse & Baronio notat Jo. Launojus in discussione responsionis de duobus Dionysiis cap. 7.

Martyrologium Romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum. Rom. 1632. 8.

Martyrologium *Ecclesiæ Germanicæ* pervetustum quod per DCC. annos delituit, editum & commentario illustratum à *Matthia Friderico Beckio*. Augustæ Vindel. 1687. 4.

Martyrologium *Gellonense* Tomo XIII. Spicilegii Dacheriani.

Martyrologia quinque vel sex quæ vulgavit Jo. Baptista Solerius Tom. VII. Actor. Sanctor. Junii Antwerpiæ 1717. fol.

Vincentius Bellovacensis, non Episcopus sed Lector regius Bellovaci in domo S. Ludovici A. C. 1264. defunctus, in speculo suo Historiali quod in A. C. 1244. desinit, & in libros XXXI. est divisum, fuse etiam persequitur Vitas Sanctorum. Prodiit Norimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. & inter opera Vincentii Basil. 1481. Venet. 1484. & 1591. & ex emendatione Benedictinorum Collegii Vedastini, Duaci 1624. fol. Gallice etiam interprete Joanne de Vignay, Paris 1521. fol. Vide de eo Bollandum præf. ad T. I. Januarii p. 19. Natalem Alex. T. VII. Hist. Eccles. p. 138. edit. in fol. & Jac. Echardum in dis. de scriptis Vincentii Bellovacensis, Paris 1708. 8. Memorias literarias Trevoltinas illius anni p. 1479. seq.

Jacobi de *Voragine* sive vico virginis, Ligurum civitate, Ord. Prædicator. Episcopi Genuensis, Historia Lombardica, sive legenda

da aurea de vitis Sanctorum, ſcripta circa A. C. 1290. & licet plena fabulis, lecta avidisſime & excuſa ſæpius, Norimb. 1478. 1493. Daventriæ 1479. Colon. 1483. Venet. 1483. Lovan. 1485. Baſil. 1486. Argentinæ 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. & ex Claudii Rotæ recenſione Lugd. 1519. & 1531. fol. Quæ ſequuntur poſt caput CLXXVII. addita ſunt ab Antonio Libero Suſatenſi. Fuit etiam qui Legendam iſtam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. & qui Gallice verteret, Joannes de Vignay. Paris 1546. fol.

Joannis Tinmuthenſis Hiſtoria aurea A. 1360. ſcripta 3 grandibus voluminibus MS. in Bibl. Lambethana, & Sanctilogium Britanniæ MS. cum ſupplemento in Bibl. Collegii Corporis CHriſti apud Cantabrigienſes, & in Cottoniana. Ex hoc Sanctilogio multa ad verbum repetiiſſe *Joannem Capgravium*, notat Caveus ad A. 1366. Pronior tamen ad fabulas lectori commendandas oſtenditur à Wilhelmo Nicholſono in Bibliotheca ſcriptorum Angliæ p. 98. Omitto alia inedita opera de ſanctis quæ à Bollando memorantur, *Petri Calonis*, *Bernardi Guidonis* Epiſcopi Lodevenſis, *Ruggerique* & *Arvodulphi* Monachorum Fuldenſium, & *Joannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*.

Petri de Natalibus Veneti Catalogus Sanctorum diviſus in XII. libros & abſolutus A. 1382. (de quo ſupra p. 16. memini) prodiit primum Vicentiæ 1493. fol. cum nonnullis ſanctorum geſtis ab *Antonio Verle*, nobili Vicentino ſubjectis: Hinc Argentinæ 1562. Lugd. 1508. & ex emendatione *Alberti Caſtellani* Veneti, qui & ipſe vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentisſime de hoc Petro Natali diſſerit Apoſtolus Zenus V. C. in Diario Veneto, Giornale d' Italia T. XVI. p. 449-468.

Rudolphi de Rivo Decani Tungrenſis, qui A. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius Eccleſiaſticus generalis, quem ad calcem Uſuardi vulgavit Jo. Molanus, Lovan. 1568. 8.

Antoninus Florentinus, Ord. Præd. Archiepiſcopus Neapolitanus A. 1459. defunctus in ſumma *Hiſtoriali* ſive Chronico quod ad orbe condito ad ſua tempora perduxit, multa etiam paſſim de Sanctis & eorum geſtis prolixe commemoravit. Prodiit tribus voluminibus in folio Venet. 1482 Norimb. 1484. Baſil. 1491. & denique Lugduni 1583. ex recenſione Petri Maturi S. J. qui notas etiam addidit.

De

De Antonino hoc adeundus Papebrochius ad 2. Maj. T. I. pag. 311. ad 338, & de scriptis ejus p. 322. seq. Vide sis etiam ad T. 7. p. 553. 681. seq.

Index SS. Martyrum quorum corpora S. Gregorii M. temporibus Romæ quiescebant, editus ab eruditiss. Muratorio T. 2. anecdotor. Latin. p. 191.

Necrologium S. Dionysii, vulgatum à Mich. Felibieno, Monacho Benedictino in Historia Abbatiæ Regalis S. Dionysii edita Gallice Paris 1706. fol. Plura ejusmodi inedita necrologia memorat Labbeus in Bibl. nova MSt. p. 38.

Recentiorum collectiones de Sanctis.

Bonini Mombritii Mediolanensis Legendarium sive Acta Sanctorum 2. Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obvium opus.

Anonymi qui circa A. C. 480. vixisse perhibetur, sub titulis digestum *magnum speculum exemplorum* editum Daventriæ 1481. Colon. 1485. Argentinæ 1487. & 1497. Hagenoæ 1519. & à Joanne Majore S. J. recensitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiæ eodem anno, & Colon. 1611. 8.

Vitæ Patrum, Hominum lumen, cœli Via. 1507. fol. Eædem vitæ sæpius rectiss., variis locis & denique emendatius editæ ab Heriberto *Rosweido*, de quo supra p. 27. seq.

Viola Sanctorum. Hagenoæ 1508.

Hieronymi de Villavitis, Canonici regularis, *Panis quotidianus*. ib. 1509.

Jac. Fabri agones Martyrum primi mensis. Paris. 1525. & Rom. 1559. fol. editi, raniusque & ipsi obvii.

Georgii Wicelii Hagiologium sive Historia de Sanctis Dei. Mogunt. 1541. fol.

Vitæ Patrum in usum Ministrorum Verbi, quoad ejus fieri potuit, repurgatæ per *Georgium Majorem* cum præfatione D. Mart. Lutheri. Witeberg. 1544. 8. & 1559. & 1578. & Germanice interprete Sebastiano Schwan, Pastore Ratzeburgensi Lubec. 1654. 8.

Theodori Loher à Stratis Prototypon veteris Ecclesiæ. Colon. 1547. fol.

Aloysii Lipomanni, Veronensis Episcopi, Vitæ Sanctorum tomis octo Rom. 1551-1560. in 4. de quibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 732.

Laurentii Surii Carthusiani, Vitæ Sanctorum Orientis & Occidentis collectæ undique & per anni seriem digestæ sex Voluminibus in fol. Colon. 1569. & Venetiis 1581. atque iterum Coloniæ 1581. adjuncto septimo tomo supplementi per *Jacobum Mosandrum*. Et denique

que novis accessionibus locupletatum ibid. 1618. fol. sex Voluminibus. Quod passim ipse velut in laudem * profitetur Surius stylum se Actorum veterum elegantiæ causa mutasse vel contraxisse, eâ re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monimenta malunt sincera & integra evolvere. Cæterum ex Surio hauserunt Franciscus Haræus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Grasius aliique plures qui post illum vitas Sanctorum Latine, Italice, Hispanice, Germanice prodiderunt.

Heriberti Rosweidi Ultrajectini S. J. Fasti sive Catalogus Alphabeticus Sanctorum quorum Vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ: Antwerp. 1707. 8. Ejusdem Vitæ Sanctorum ibid. 1619. fol. & auctiores, 1629. fol. duobus tomis. Vitæ sanctarum Virginum quæ in sæculo vixerunt, cum tractatu de statu Virginitatis. ibid. 1626. & 1642. 8. Silva eremitarum Ægypti ac Palæstinæ. 1619. 4. De ejusdem Rosweidi Vitis Patrum abunde dictum supra. p. 27. seq.

Acta Sanctorum ex Rosweidi consilio, industria incredibili, maximoque labore collecta, recensita, editaque & ad extremum mensis Junii perducta à Jesuitis Antverpiensibus *Jo. Bollando*, *Godfrido Henschenio*, *Daniele Papebrochio*, *Francisco Baërtio*, *Conrado Janningo*, *Nic. Rayæo* & *Jo. Baptista Solerio*, tomis satis spissis XXV. in fol. quorum primus lucem vidit Antverpiæ 1643. postremus 1717. Bollandus operi immortuus est A. 1665. 12. Sept. ætat. 71. Henschenius A. 1681. ætat. 81. Papebrochius A. 1714. 28. Jun. ætat. 87.** Januarius mensis duobus tomis absolvitur, Februarius tribus, Martius tribus, Aprilis totidem, Majus septenis, Junius septenis. Censura inquisitionis Toletanæ adversus Acta Sanctorum pridem, deferentibus, ut est credibile, Carmelitis vibrata, ante aliquot jam annos revocata est. Qui autem elaborandi restant sex menses posteriores, vix videtur spes illos intra breve adeo tempus lucem visuros esse, si verum est quod audivi laborem omnem colligendi Acta ejusmodi viros jam memoratos & excerpendi studium ac primores sex menses, velut ulterius vita & industria non profecturâ, circumscripsisse.

Theodorici Ruinarti Monachi Benedictini Acta Martyrum sincera & selecta cum notis. Paris. 1689. 4. & auctiore editione Amstelod. 1713.

* Confer Dallæum c. 4. de usu Patrum p. 82. *Certe veri studiosis non admodum placet virtutis industria, ac quod stylo suo plerasque vitas componendo maluit elegantiora quam veriora dare*, inquit Combefisius T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 23.

** Vide Bollandi vitam ante T. I. Martii, Henschenii ante T. VII. Maji, Papebrochii ante T. VI. Junii.

fol. & Gallice a Droueto de Maupertuy. Pariſ. 1708. 8. duobus Volum.

Ambroſii Novidii Fracci, Faſtorum ſacrorum libri XII. ad Paulum III. Pontificem. Antwerp. 1559. 8.

Petri Juſti Sautel, S. J. Annus ſacer Poëticus. Lugd. 1679. 12.

Claudii Caſtellani (Chaſtelain) Canonici Eccleſiæ Pariſienſis Hagionomaſticum ſive Vocabularium Hagiologicum, hoc eſt Index locupletiſſimus Sanctorum quorum nomina vulgari uſu corrupta feruntur, addita notatione temporis quo floruerunt, & diei quo memoria eorum in Eccleſia recolitur, præfixus exſtat Ægidii Menagii Originibus linguæ Gallicæ Pariſ. 1694. fol. longeque plenior & accuratior eſt ſimilibus indicibus quos dedere Claudius Robertus in Gallia Chriſtiana, & in anno ſuo ſancto Gallice edito Philippus Labbeus S. J.

Tiofridi opus de Epitaphiis Sanctorum.

Simonis de Peyronet Catalogus Sanctorum & Sanctarum cum notis, liber poſtumus editus Toloſæ 1706. 4. Nonnulla omiſſa ab eo & male poſita Sanctorum nomina notantur in *Memoriis literariis* Trevoltinis illius anni p. 1581. ſeq.

Calendaria quæ extabant in *Miſſalibus* antiquis, ut Alberti Krantzii ſecundum ritum laudabilis Eccleſiæ Hamburgenſis: Argentor. 1509. fol. & in miſſali ſecundum ritum Eccleſiæ Bremenſis ibid. 1511. &c.

Specimen Calendarii Eccleſiaſtici, continens feſta, Sanctorumque nomina per totum annum cum brevi commemoratione qui qualesque fuerint & quare memoria eorum Calendario ſit illata. *Holmiæ* 1708. 4.

Omitto ſermones de ſanctis, ut ſunt Parati. Norimb. 1500. fol. &c.

Jo. Oſorii Luſitani, Colon. 1602. 8.

Henrici Engelgrave Cœleſte Pantheon, ſive cœlum novum in Feſta & geſta Sanctorum Colon. 1659. 8. Lucis Evangelicæ pars III. &c.

Hagiologia & Martyrologia quædam ſpecialis.

Fœminarum.

Jacobi Bergomenſis de Sanctis & profanis mulieribus & virginibus. Pariſ. 1521. fol. *Herib. Rosweidi* Vitæ ſanctarum Virginum Antw. 1626. 1642. 8.

Arturi du Monſtier, Rothomagenſis ſacrum Gynæceum, Pariſ. 1657. fol.

Franciſci Laberii magnum Menologium Virginum &c.

Gentium.

De ſanctis *Anglo ſax.* Georgius Hickeſius in diſſ. Epiſtolari f. 115. ſeq.

Angli-

Anglicanum Martyrologium *Joannis Wilsoni*, A. 1608. & recognitum A. 1640. *Morlaix* vitæ Sanctorum Britonum in Gallia.

Jo. Molani indiculus & natales sanctorum *Belgii* cum *Arnoldi Raysii* auctario. Ejusd. Raysii hierogazophylacium Belgicum, sive de Sanctorum reliquiis. Sacrarium & Calendarium ditionis *Leodiensis*, A. 1618. editum. *Namurcensis* A. 1619. *Auberti Miræi* fasti Belgici & Burgundici. &c.

Martyrologium *Gallicanum*, *Andreæ de Sausay*. Paris 1637. fol. 2. Vol. De sanctis *Lugdunensibus*, *Theophylus Raynaudus* Tom. VIII. Opp. *Jacobi Branche* de vitis Sanctorum *Aruernorum* & *Velaunorum*. &c.

Thomæ Mesfinghami florilegium Insulæ Sanctorum, seu Vitæ & Acta Sanctorum *Hiberniæ*. Paris. 1624. fol. *Henrici Fitz Simon* S. J. Catalogus præcipuorum Sanctorum *Hiberniæ*.

Christophori Broweri, S. J. sidera illustrium & Sanctorum Virorum qui *Germaniam* præsertim magnam olim gestis rebus ornarunt. Mogunt. 1616. 4. *Jac. Gretseri* divi *Bambergenses*. Ingolst. 1611. 4.

Martyrologium *Hispanicum*, *Jo. Tamaji Salazer* Lugd. 1651. fol. VI. tomis. *Antonii Vincentii* Domenecci Ord. præd. Historia Sanctorum *Cataloniæ*. Barcinone 1602.

Philippi Ferrarii Catalogus Sanctorum *Italiæ*. Mediolan. 1613. 4. *Ludovici Jacobilli* vitæ Sanctorum *Umbriæ*, Fulginii editæ Italicè 1626. 4. Martyrologium *Brescianum* quod contra Papebrochii objectiones propylæo T. 2. Aprilis p. XL. seq. defendit Honorius Stella. Vide Diarium eruditorum Parmense, Italice editum A. 1687. p. 83. seq. Acta Erud. T. 3. supplem. p. 114. Cæsaris Francioti de Sanctis *Lucensibus*. Martyrologium *Mediolanense* Pauli Boscæ &c.

Georgii Cardosi Hagiologium *Lusitanum*: & Martyrologium Lusitanum collectum ab aliquot Jesuitis Conimbricæ.

Jacobus à Pinto, S. J. libro III. de Christo crucifixo tit. 4. loco 12. interseret digressionem de Martyribus *Sardiniæ*, & præcipue *Turritanis*.

Davidis Camerarii liber de *Scotorum* pietate A. 1631. *Adami Regii* Calendarium Scoticum.

Octavii Cajetani S. J. idea operis de Vitis *Siculorum* Sanctorum. Panormi. 1617. *Francisci Carreræ* Pantheon Siculum sive Sanctorum Siculorum elogia. Genuæ 1679. 4. Facit & huc Rocchi Pirri Sicilia sacra, Panormi 1644. fol. ubi inter Episcopos, Sanctorum etiam plurium vitæ traduntur, ut in Ferdinandi Ughelli

Italia ſacra * Rom. 1644. fol. Volum. Joannis Cheun Gallia Chriſtiana, Paris 1621. 4. Claudii Roberti Gallia Chriſtiana. ib. 1621. fol. Scævolæ & Ludovici Sammarthanorum fratrum Gallia Chriſtiana, Pariſ. 1656. fol. II. Volum. Matthæi Raderi Bavaria ſancta, *Monach.* 1615. fol. III. Volum. & Bavaria pia. ib. 1618. fol. Arturi du Monſtier Neuſtria pia, Rothomag. 1663. fol. Henr. Warthoni Anglia ſacra, Lond. 1691. fol. II. Vol. Georgii Bartholdi Pontani Bohemia pia. Francof. 1608. fol. &c.

Ordinum Monach.

Arnoldus Wion in ligno Vitæ, edito Venet. 1595. 4. & Germanice verſo a Carolo Stengelio Auguſtæ Vindel. 1607. 4. *Martyrologium Benedictinum* exhibet libro tertio: cui addere juvat Martyrologium Ordinis S. Benedicti ab Hugone *Menardo* illuſtratum Pariſ. 1629 8. Gabr. Bucelini *Menologium* Benedictinum &c. Acta Sanctorum Ordinis Benedictini a ſexto ſæculo ad duodecimum continuata a Jo. *Mabillonio*, nec non ejusdem Annales quorum tomus quintus ſive ultimus deſinit in A. 1116. continuandi a præclaro viro Bernardo Pez. Jacobæ Boëttæ Blemuriæ annus Benedictinus, cujus meminit illuſtris Huetius libro de vita ſua p. 190.

Martyrologium Canonicorum Regularium Conſtantini Ghinii. 1621.

Marci Antonii Alegre Paradiſus *Carmelitici* decoris. Lugd. 1639. fol.

Martyrologium Ciſtercienſe Chryſoſtomi Henriquez, Antw. 1630. fol. de quo Bollandus præf. ad Acta Sanctor. Januarii c. 4. §. 9. & præf. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas Qvercetanus (du Cheſne) in Bibliotheca Cluniacenſi ſive vitis miraculis & ſcriptis Patrum *Cluniacenſium*. Paris 1614. fol.

Martyrologium Franciſcanum per Arturum de Monſtier. Paris 1638. fol. Lucas Wadingus &c.

Martyrologium Ord. *Prædicatorum* Venet. 1582. & per Seraphinum Siccum Papienſem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. 4. a Nic. Rodulpho.

Calendarium *Præmonſtratenſe*, per Jo. Chryſoſtomum van der Sterre. &c.

Calen-

* Ughelli opus & Sammarthanorum, longe locupletius jam emitti in lucem cœpit utrumque: illud curante Nicolao Coleti, Venetiis: hoc Lutetiæ, Studio Dionyſii Sammarthani Monachi Benedictini è congregatione S. Mauri.

Calendaria Eccleſiaſtica, Martyrologia, Vitæ Sanctorum Linguis vernaculis.

1. *Germanice.*

Paſſionale durch Stephan. Arndes, Lubec. 1492. fol.

Petri Caniſii, Predigern zu Augſpurg, der Kirchen-Calender, darinn angezeigt werden die Chriſtlichen Feſte und Heiligen GOttes. A. 1562. 4. Editio deinde auctior ex Galeſinio & aliis prodiit 1599.

Andreæ Hondorfs, Pfarrherrn zu Dröyßig, Calendarium Sanctorum & Hiſtoriarum, Germanice editum Lipſ. A. 1573. fol.

Caſp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Hiſtorien etlicher Märtyrer, Magdeburg 1580. 8. & in beati Viri operibus Germanicis junctim editis curante C. V. Chriſtophoro Fridèrico Læmmelio, Lipſ. 1702. fol. T. 2. p. 106. ſeq. & cum præfatione Hermanni Auguſti Francke, Hall. 1697. & 1700. 8.

Fr. Zachariæ Lippeloo Vitæ Sanctorum ſive res geſtæ Martyrum Confeſſorum atque Sanctarum Virginum Colon. 1596. 8. quatuor Volum.

Martyrologium Romanum Germanice ab Henr. Adriani. A. 1600. & Andrea Boyo, S. J. 1642.

Henr. Fabricii & D. Valentini Leuchtii Auszug bewehrter Hiſtorien der fürnehmſten Heiligen GOttes durch die zwölff Monath des gantzen Jahrs, aus den VI. Tomis Surii. Coln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. Georgii Majoris collection verdeutſchet durch M. Sebaſt. Schwan. Lubec. 1654. 4.

Gottfrid Arnolds erſtes Martyrthum, cum Epiſtolis S. Clementis & Barnabæ Germanice redditis. 1694. 12 Ejusd. Leben der Altväter Hall. 1701. 4. und mit der Vorrede Herrn D. Jo. Daniel Herenſchmid, ibid. 1718. 4.

Adami Walaſſeri Martyrologium Germanice editum, quod memorat Jo. Molanus. &c.

Italice.

Conſtantini Felicii Medici Calendarium Hiſtoricum. Urbini 1577.

Martyrologio Romano. Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hiſpanico Alphonſi de Villegas. Venet. 1592. fol.

Hiſtoria delle ſante vergini Romane di Antonio Gallonio. Rom. 1600. 4.

Hiſpanice.

Martyrologium Romanum à Dionyſio Vasquez. Valliſoleti 1586. 4.

Flos Sanctorum, Hiſtoria general de la vida y hechos de JEſu CHriſto y de todos los Santos de qve reza la Igleſia Catolica, Toleti 1591. fol. qvinque Voluminibus auctore *Alphonſo de Villegas* qui vitas Sanctorum illo ordine exponit qvo fit eorum mentio in Breviario Romano. Recuſum opus hoc ſæpius Hiſpanice ut Barcinone 1608. & Compluti nec non Cæſarauguſtæ 1616.

Luſitanice.

O Martyrologio Romano, traduzido pelo Padre Alvaro Lobo. Coimbra 1591.

Gallice.

Les veritables Actes des Martyrs, Acta ſincera & ſelecta ex Theod. Ruinarti collectione verſa Gallice a *Dreueto de Maupertuy*. Pariſ. 1708. 8. duobus Volum.

Martirologe Romain, nouvelle verſion avec des notes par le *P. Mothier*. Pariſ. 1705. poſt aliam verſionem A. 1624. editam & Balduini *Willoti* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Pariſ. 1643. 4.

Martyrologe univerſel, contenant le texte du Martyrologe Romain traduit en François, & deux additions a chaqve jour, l'une des Saints de France, l'autre des Saints des autres nations, avec un catalogve des Saints, dont on ne trouve point le jour. Paris 1709. 4. (par Mr. l'Abbé *Chatelin* Chanoine honoraire de Nôtre Dame de Paris.) duobus Volum.

Les vies des Saints Peres des deſerts & de qvelqves Saintes, par *Arnald d'Andilly* Paris 1662. Bruxell. 1694. 4.

les vies des Saints par *Mr. de Foſſé.*

les Vies des Saints Peres des deſerts de l'Orient & Occident, par Mr. *de Villefore*. Paris 1708. 12. 2. Volum.

Nouvelle vie des Saints pour tous les jours de l'année, compoſée ſur les memoires les plus fidelles & les plus veritables de chaqve ſiecle, par Mr. *l'Abbé de Commanville*. a Rouen 1701. 12. quatuor Volum.

les

les Vies des Saints par Mr. *Adrian Baillet.* Paris 1701. fol. tribus Vol. & duodecim Vol. in 8.

La Vie des Saints de Bretagne par Fr. Albert le Grand. a Nantes 1637. 4.

Les vies des Saincts de Champagne recueillies par des gverrois de Jesus. a Troyes 1637. 4.

Hiſtoire des Saincts de la haute Auvergne, par Dominique de Jeſus, Charme dechauſſé. Paris 1635. 8.

le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hieruſalem, dits de Malthe, contenant leurs ecloges, armes, blaſons & descendents des maiſons illuſtrés de l'Europe. par *Matth. de Gouſſancourt.* Paris 1643. 1654. fol.

Hiſtoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris 1624. 4. *Anglicæ.*

Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter &c.

Martyrologia Proteſtantium.

Actiones & monimenta Martyrum qui a Wicleſo & Huſſo ad noſtram hanc ætatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia & ipſa demum Hiſpania veritatem Evangelicam ſanguine ſuo conſtanter obſignaverunt. Genevæ apud Jo. Criſpinum 1560. 4. Hanoviæ &c. In hoc libro p. 165. b. de Fanino Faventino Ferrariæ A. 1569. paſſo nonnulla referuntur, quæ ad Vaninum atheum male tranſtulit Grammondus tantum hon ad verbum, ut notatum C. V. Petro Friderico Arpe.

Joan Foxe book of Martyrs &c. Lond. 1583. fol. 2. Vol. & cum auctario 1632. 1641. tribus Volum.

Märtyr-Buch, denckwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn 1595. 4. ex Gallico cum præfatione Chriſtophori Rabi, typographi Herbornenſis.

Hiſtorie des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.

David Rungii Verfolgung in Steyermarck, Kärndten und Krain. Witeb. 1601. 4.

Pauli Crocii Märtyr-Buch, poſt editionem 1606. ſæpius deinde recuſus prodiit noviſſime Bremæ 1681. fol.

Firy

Firy tryall of thoſe Saints who ſuffered *Martyrdome* in Qveen *Maries* day's, as a counterpoyze to I. W. Prieſt his † English *Martyrology*. Lond. 1612. 4.

J. Henricus Hottingerus T. IX. Hiſt. Eccleſ. p. 276-296. & 380. ſeq.

Le ſtage de' Reformati innocenti, overo diſcorſi XV. di *Martiri*, da Greogorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Hiſtorica de perſecutione Hungarica. Lipſ. 1676. 4. & Belgice 1677. 8. *kort en waarartig verhaal van de vervolginge der Evangeliſche Leeraren in Hungarien.*

T. I. V. Braght's bloedige tooneel of *Martelaers*, Amſt. 1685. fol. 2. Volum.

Liſte de ceux qui ont été perſecutez en France, dans le IV. Tom. de l'Hiſtoire de l'edit. de Nantes p. 1020. ſqq. Par *Mr.* Elie Benoiſt. à Delft 1695. 4.

D. Henr. *Muhlius* de *Martyribus* Eccleſiæ Evangelicæ, Kil. 1715. 4. inter ejus diſſ. Hiſtorico-Theolog.

Denique *Martyrologium* amplisſimum diligenti ſtudio & magno apparatu ab aliquot jam annis molitur Londini Clarisſimus Vir *Thomas Brayus*, cujus Sylloge Epiſtolarum hac de re prodiit 1714. fol. Videantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. *Maſſoni* Hiſt. Criticam Reip. litterariæ T. V. p. 184. ſeq. Neue Bücher-Saal XIX. p. 523.

XX. Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græcè Scripta. a)

Addita Græca verba quibus ſingula incipiunt, & his quas SIMEONIS METAPHRASTÆ b) *eſſe viri docti exiſtimant, appoſitus aſteriſcus.*

* *Abdiæ* Prophetæ. Ἀβδιοῦ προφήτου ἔκφρασις τῶν ὁραμάτων.

Abercii

† Similis liber editus Antwerp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl. p. 510. cum de *Simeonis Metaphraſte* Scriptis diſſererem. Sed quia jam exhibere poſſum emendatiorem pluribus locis, & altero tanto auctiorem, exiſtimavi rectius me facere, ſi hoc loco darem integrum locupletiorem, quam ſi ſupplemento ſolo hîc tecum communicato imponerem Lectori neceſſitatem duobus diverſis locis non ſine magno tædio & temporis diſpendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de *Simeone Metaphraſte* ejusque opera in interpolandis Sanctorum Vitis, dicto loco jam attuli, præter Franciſcum Scorſum in prolegomeno II. ad Theophanis

Aberci Episcopi Hierapolitani. Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Ἀβερκίου βίος. Latine apud Lipomannum Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græcè *MS.* Lambec. VIII. p. 255. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exiguæ esse fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hist. Eccles. p. 299. 621. edit. Paris.

* ἐκ ἀγράφων ἱστάσεως μόνον μαρτυρικῶν. *MS.* Bibl. Coislinianæ in catalogo eruditiss. Montfauconi p. 185.

Abibi Martyrium scriptum à Theophilo quodam, qui synchronum se ac præsentem profitetur. Ἔτους εἰκοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τῆς βασιλείας τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατείᾳ Αἰκιννίου καὶ Κωνσταντίνου. *MS.* Lambec. VIII. p. 276.

* Guriæ, Samonæ & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ assumtione, Apocrypha narratio. Ἐγένετο φήμη ἐφθασεν ἡ θεωρία τοῦ Ἀβραάμ &c. *MS.* Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Εἰδότες πολλὰν σφεγγῶσαν Joh. Chrysostomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ p. 741.

Ἐπιλογὴ ἐκ τῶν περὶ τοῦ καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & *MS.* Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Isaacum & Jacobum. Ἀποκαλύπτει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri p. 415. edit. Græcæ Oxon. & *MS.* Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confessoris & Mariæ neptis ejus. Ἀνδρῶν φιλαρίτων βίος. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coislin. p. 211.

Ceramei Homilias, S. V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inscribitur reflexions sur les regles & sur l'usage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. 1. diss. 2. p. 203. seq. addenda hæc Georgii Choeroboscí, quem hinc Simeone posteriorem esse constat, in libello de figuris poëticis, Oratoriis & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Paris. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphrasi: οἷς ὁ Μεταφράστης ἡμῖν δεικνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων αὐτῶ μεταφράσεσι. τίνων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγεγραφέντα, παρ' ὧν δῆτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτῦ πρὸς τὸ ἐντεχνόν τε καὶ πάνυ ᾠδαῖον μετεφράσθησαν. Theophani Cerameo, quem sæculo undecimo vixisse constat, Simeon (circa decimi elarus initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράσεων συγγραφεύς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δέ, inquit, πείθομαι τοῖς λόγοις τῦ Κυρίλλου Συμεών. &c.

Firy tryall of thoſe Saints who ſuffered *Martyrdome* in Qveen *Maries* day's, as a counterpoyze to I. W. Prieſt his † English *Martyrology*. Lond. 1612. 4.

J. Henricus Hottingerus T. IX. Hiſt. Eccleſ. p. 276-296. & 380. ſeq.

Le ſtage de' Reformati innocenti, overo diſcorſi XV. di *Martiri*, da Greogorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Hiſtorica de perſecutione Hungarica. Lipſ. 1676. 4. & Belgice 1677. 8. *kort en waarartig verhaal van de vervolginge der Evangeliſche Leeraren in Hungarien.*

T. I. V. Braght's blœdige tooneel of *Martelaers*, Amſt. 1685. fol. 2. Volum.

Liſte de ceux qui ont été perſecutez en France, dans le IV. Tom. de l'Hiſtoire de l'edit. de Nantes p. 1020. ſqq. Par *Mr.* Elié Benoiſt. à Delft 1695. 4.

D. Henr. *Muhlius* de *Martyribus* Eccleſiæ Evangelicæ, Kil. 1715. 4. inter ejus diſſ. Hiſtorico-Theolog.

Denique *Martyrologium* amplisſimum diligenti ſtudio & magno apparatu ab aliquot jam annis molitur Londini Clarisſimus Vir *Thomas Brayus*, cujus Sylloge Epiſtolarum hac de re prodiit 1714. fol. Videantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. *Maſſoni* Hiſt. Criticam Reip. litterariæ T. V. p. 184. ſeq. Neue Bücher-Saal XIX. p. 523.

XX. *Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græcè Scripta.* a)

Addita Græca verba quibus ſingula incipiunt, & his quas SIMEONIS METAPHRASTÆ b) *eſſe viri docti exiſtimant, appoſitus aſteriſcus.*

* *Abdiæ* Prophetæ. Ἰδυμαῖοι πρόγονον ἔχουσι τὸν Ἡσαῦ.

Abercii

† Similis liber editus Antverp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl. p. 510. cum de *Simeonis Metaphraſte* Scriptis diſſererem. Sed quia jam exhibere poſſum emendatiorem pluribus locis, & altero tanto auctiorem, exiſtimavi rectius me facere, ſi hoc loco darem integrum locupletiorem, quam ſi ſupplemento ſolo hîc tecum communicato imponerem Lectori neceſſitatem duobus diverſis locis non ſine magno tædio & temporis diſpendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de *Simeone Metaphraſte* ejusque operâ in interpolandis Sanctorum Vitis, dicto loco jam attuli, præter Franciſcum Scorſum in prolegomeno II. ad Theophanis

Alberti Episcopi Hierapolitani. Μάρτυς Ἀβίβου καὶ Κυρικῆς βίος. Latine apud Lipomannum Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 258. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exiguæ esse fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hist. Eccles. p. 299. 621. edit. Paris.

* ἐκ ἀγώνων ὑποθέσεις μόνον μαρτυρικῶν. *MS.* Bibl. Coislinianæ in catalogo eruditiss. Montfauconi p. 185.

Abibi Martyrium scriptum à Theophilo quodam, qui synchronum se ac præsentem profitetur. Ἔτους εἰκοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τῆς βασιλείας τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατείᾳ Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου. *MS.* Lambec. VIII. p. 276.

* Guriæ, Samonæ & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ assumtione, Apocrypha narratio. Ἐγένετο φίλος ἐφθασεν ὁ θανὰτ τῷ Ἀβραάμ &c. *MS.* Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Εἰδότες πολλὰ σφεγγόμενοι Joh. Chrysostomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ Montfaucon. p. 741.

Πολλὰν ἄλλων τῶν περὶν καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & *MS.* Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Isaacum & Jacobum. Ἀποστέλλει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri p. 415. edit. Græcæ Oxon. & *MS.* Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confessoris & Mariæ neptis ejus. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίος. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coislin. p. 211.

G

Ceramei Homilias, §. V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inscribitur reflexions sur les regles & sur l'usage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. I. diss. 2. p. 203. seq. addenda hæc Georgii Choeroboscí, quem hinc Simeone posteriorem esse constat, in libello de figuris poëticis, Oratoriis & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Paris. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphrasi: ὡς ὁ Μεταφράστης ἡμῖν δείκνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων αὐτῶ μεταφράσεσι· τέτων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγεγραφότα, παρ' ὧν δῆτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτῶ πρὸς τὸ ἐντεχνόν τε καὶ πάνυ ὡραῖον μετεφράσθησαν. Theophani Cerameo, quem sæculo undecimo vixisse constat, Simeon (circa decimi elarus initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράστων συγγραφεύς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δὲ, inquit, πείθομαι τοῖς λόγοις τῶ Κυρίῳ Συμεών. &c.

Agathopodis. infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide ſupra in Acepſima.

Alexandri, auctoris Acœmetarum. Bollandus ad 15. Jan. Tillemont T. 12. p. 490. ſqq. adde T. 14. p. 504.

Metrophanis & Alexandri CPol. vide Photium, Cod. 256. infra, in Metrophane.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενομένης διωγμῦ. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 774. & Latine pag. 381. atque apud Surium 3. Maji.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανῦ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appendice pag. 15. & Latine p. 194. atque apud Surium 13. Maj. Auctor incertus. De alio Alexandro Romano Surius 26. Nov. ex Adone.

Alexii. Ἔδει μὲν, ὦ ἱερωτάτη καὶ θεοτίλεκτε ἄθροισις. Auctor incertus.

* Ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ὀνόματι Εὐφημιανὸς Ἐπίσκοπος, Μαρκιανῦ καὶ Ἀρκαδίου. MS. Lambec. VI. pag. 305. VIII. pag. 354. 380. 395. Græcè & Cod. Barocc. 146. 147. Latine apud Surium 17. Jul.

Alphii, Philadelphi & Quirini, ſub Imp. Valeriano. Ἡ μὲν θεία καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρεσβεία. MS. Lambec. VIII. p. 100. Græcè in actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji pag. 772. & Latine, Silveſtro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Styliteæ ſive Ἠσυχίου ſub Heraclio imp. ex Adrianopoli Paphlagoniæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μακαρίων ἆθλοι. MS. Lambec. VIII. p. 283. ſeq.

Si multi ſæpe qui vitam ſcripſerunt. Latinè apud Surium 26. Nov. & Lipomannum T. V. auctor diſcipulum & σύγχρονον ſe profitetur.

* Ambroſii Epiſcopi Mediolanenſis. Θαυμαστιανὸς μὲν τὴν τελευτὴν ἐσβιγιάδ. Hoc initium in codice mutilo qualem inſpexit Allatius, & ſervat Bibl. Coisliniana pag. 212. Nam integer incipit: Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἦν ἀξιέπαινος ἐν τῇ τῆς Ῥώμης συγκλήτῳ. Vide Lambec. VIII. p. 308. 309. & 227.

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Θεοδοσίου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ μεγάλου Θεοδοσίου. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Epiſcopi Iconienſis. Καὶ τί τῶν καλῶν ἔργων τῆς.

Alidu

Lambec. V. p. 28. VIII. p. 354. auctor Apocryphæ διηγήσεως falso fertur Moyses.

Adriani Nicomediensis & Nataliæ uxoris ejus sub Maximiano, 26. Augusti. ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ σύμβιος αὐτοῦ. Lambec. VIII. p. 214.

Adriani, filii Probi Imp. sub Licinio 27. Aug. ὑπὸ ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανός. id. p. 215.

Adriani & XXIII. Sociorum, Nicomediæ. ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ πατρίδι τῷ Τυράννου Μαξιμιανοῦ. In Codice MS. noni sæculi. Vide Bandurii notas ad Antiquitates CPol. p. 648. Aliud eorundem Martyrium Latine apud Surium 8. Sept. incipit. *In diebus illis cum tyrannus Maximianus.*

Æ Catharinæ. Vide in Catharina.

Africani. Vide infra Terentii.

Agapes. Vide infra in Sophia.

* Agapes, Chioniæ & Irenes Martyrum Thessalonicensium. *Quanto ex adventu & præsentia Domini & Salvatoris nostri JEsu Christi major gratia.* Latine apud Surium, 1. April.

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. Βασιλίσσης ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Λευκίας. Latine, Gentiano Hervetо Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henschenii notis, in Actis Sanctor. T. 1. Februarii. Græce habuit Rosweidus. Apud Lambecium VIII. p. 81. MS. incipit: Βασιλίσσης Λευκίας τῆς παρανόμως κρατησάσης.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. ὁ τοῦ ἁγιωνύμου μάρτυρος ἀγῶν. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumque S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. p. 126. sq.

Agathonici & Sociorum, tempore Valeriani, (al. Maximiani) 22. Augusti.

Ὁ ἅγιος μάρτυς & χριστοῦ ἀγαθόνικος. MS. Lambec. VIII. p. 205.

Ἐν ἀρχῇ διδάσκων τύς. Auctor incertus, Metaphraste antiquior MS. in Codice noni sæculi in Sanctos quorum memoria mense Augusto colitur. Vide Bandurii Imperium Orientale pag. 648.

Λαμπρὰ μὲν τὰ τῶν ἱστορίων διηγήματα. Lambec. VIII. pag. 206.

In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) 30. Nov. ἄρχω δὲ παιδὸς Σεβαστείου. MS. Lambec. VIII. p. 285.

Aliud: ἱστοδίκης πολλὰ ἀναγκαίως ἔβης. Vita S. Andreæ Apostoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero. Vide si placet Tillemontium T. 1. memor. p. 341. qui Acta fabulosa esse probat p. 620. sq. edit. Paris.

Συγγράφω μὲν καὶ λογογράφος. Auctor Arsenius Archi-Episcopus Coreyrensis.

Ὁρῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγίλην. Græce & Lat. T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 466.

Ἰσχυρὰν τῆς Ἀποστολικῆς κλησίας τὸ ἔπαινον. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. pag. 460. & in Procli Orationibus Romæ editis. At sub Chrysostomi nomine apud Surium ad 30. Nov. & Lipomannum tomo VII.

Σαλπίγξ ἡμῶν ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤχησεν. Hesychii Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

Ἅγιε ἀθλοφόρε ἡμῶν ἐσταφάνωσε πάντες Incerti MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς ἐξ Θεοῦ λόγοις φίλοις. Niceta Paphlagonis, Latine p. 387. T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Græce MS. Bibl. Coislin. pag. 212. Græce & Lat. in auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 335.

Andreæ in Crisi, Cretensis sub Constantino Copronymo Iconomacho passi. Πολλὰ κατὰ τῶν ἐξ Χριστοῦ μαρτύρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 251. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 218. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 19. Octobr. & Surium 17. Octobr.

Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς ἡ πανὸς σθένος. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Andreæ Ducis & militum 2593. Martyrium 19. August. Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἐξ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ βασιλείας. MS. Lambec. VIII. p. 201. sq. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Banduriun p. 647. Latine apud Surium, 19. Augusti. Epitome incipit: ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας. Lambec. VIII. p. 201.

An-

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757. seq. Vide etiam Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1-60. Passio quæ à presbyteris & Diaconis Achajæ scripta fertur, exstat latine apud Surium 30. Nov. & Lipomannum. Incipit: *Passionem B. Apostoli Andreæ, quam oculis nostris vidimus.*

Aliud: ἐν τῇ μονῇ μοναχὸς διάφωνα Ἀμφιλόχῳ. Auctor incertus. Hanc ex Regio Cod. 92. Græce & Latine cum notis dedit sub Metaphrastæ nomine Combefisius in Amphilochio suo p. 228. Latine Lipomannus T. V. & Surius 23. Nov. sed majore verborum fluxu.

Ananiæ Apostoli & Martyris. Ἀνέτειλε μὲν τὴν ἀναλημψιν ὁ Κυρίος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coislinian. p. 195.

* De eodem Anania. Ἀνανίᾳ διακονίᾳ καὶ τὰ τῆς ἐκείνου μέρη ἐν Δαμασκῷ τῇ ἱερατόλει. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 1. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246. 261. (ubi icon Sancti) & 380. 257. MS. Bibl. Coislin. p. 210. incipit: Ἀνανίας ὁ διάκονος τὰ τῆς ἐκ.

* Anastasiæ Romanæ viduæ. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium 25. Decemb. & apud Lipomannum T. V. confer Suidam in χρυσόγονον.

Aliud: Διδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviss. Combefisiano T. 1. pag. 462. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 431.

Aliud: κατὰ τὰς καιρὰς Διοκλητιανοῦ. Auctor incertus.

* Anastasiæ Romanæ senioris Virginis, Δίηλθε ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 28. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Encomium in Anastasium Martyrem, scriptum fuisse à Georgio Pisside, legas apud Suidam in Γεώργ. etsi MS. Suidas Paris. non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον, sed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

* Anastasii Persæ. τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ τῶν πρώτων Βασιλίως ἐλάσεως. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud: Θαυμάτων διήγησιν προβαλλόμεθα σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante Allatio. de auctore vide Baronium ad A. C. 627. num. 1.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ὁ θεὸς ὁ ἁγιάζων ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

Antonii Monachi Vita. ἀγωθὴν ἀμοιβὴν ἀπενέγκασθε. Auctor S. Athanasius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. seq. & quæ dixi lib. V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. seq. Alium ejus vitam MS. Græce scriptam à Belisario Donato citat Cangius appendice ad glossarium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore Tarasii Patriarchæ CPol. 3. Id. Nov. Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμου. MS. Lambec. VIII. p. 302. qui auctorem σύγχρονον esse contendit ex verbis ὁ καθ' ἡμᾶς Ἀντώνιος, sed quæ etiam de antiquioribus solent usurpari.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Ἐπὶ δὲ τῆς ὀγδόης ἔδρας ὁ χρύσος. Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. *fieri ergo non poterat.* Græce MS. Lambec. VIII. p. 83. sq. auctor Nicephorus Philosophus & Rhetor, Gregorâ longe antiquior & circa A. C. 900. clarus. Incipit: οὐκ ἦν ἄρα τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anysiæ Thessalonicensis. Οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* *Tempore Tyranni Maximiani puella quædam.* Latinè apud Lipomanum, T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollinariæ. Latinè apud Surium 4. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Ἐπὶ βλασφήμου καὶ ἐναισχύντου ἀνθρώπου Cod. 148. Barocc.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν ἁγίων. Maximi Planudæ. Τί καλὸν ἐπιλήψεως ἢ ταύτης. Nicetæ Rhetoris.

Εἰπάτωσαν νῦν σημερον. Jo. Chrysostomi, T. V. Savil. p. 995. Latine apud Surium 30. Jul.

Τί λαμπρὸν νῦν διανύει. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. Τῆς δὲ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφανέθη. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr de quo Zenonis Veronensis sermo apud Surium 12. Jan.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κωλύει. Mich. Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1525.

In

Andreæ Scythæ (Sec. IX.) σκλᾷ. b) Βίον τινὸς ἀνδρὸς ἀγίου. Auctor Nicephorus CPol. Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sanctorum T. 6. Maji. MS. Lambec. VIII. p. 277. seq.

Alius *Andreas de Chio* cujus martyrium A. C. 1365. peractum descripsit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maji. alias *Andreas Calybites*. Hist. Miscell. XXII. 30.

* Andronici & conjugis Athanasiæ. ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. MS. Græcè Lambec. VIII. p. 93. IV. p. 184. 268. Latine apud Surium 27. Febr.

* Andronici. Vide infra, in Probo.

* Anecti Corinthii, infra in Codrato.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelos Seraphim. μόλις πατὰ τὸ ἐξ. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 155. MS. Bibl. Coislin. p. 212.

In Angelorum Congregationem. (6 Sept.) ἐξ τοῦτο τῆς ἄνω ἀγαθότητος γνώρισμα. Joannis Euchaitensium Episcopi.

Ἀγγέλους ἐγκωμιάζων χρή. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 997.

Οὐκ ἐπαινῶ τοὺς ἀγγέλους ἐγκωμιάζοντας. Incerti Lambec. VIII. p. 257.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἰδιότροπον ἢ παραλόγισμα. Georgii Nicomedienſis. Andreæ Cretensi tribuitur in Codice Bibl. Coislin. p. 195.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomedienſis. Τοῦ ἐν ἁγίοις τοῦ Νικομήδους. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. atque editum T. 3. Act. Sanctor. XXVIII. Aprilis pag. LX. è MS. Regis Galliæ. Et latine pag. 483. & apud Lipomannum T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.

Anthusæ. Βίος τῆς ἐπίσκοπος ἁγίας. MS. in Codice noni sæculi. Vide infra in Athanasio.

Antipæ, Pergami Episcopi. Διήγησις παθῶν τοῦ ἁγίου Ἀντιπᾶ. Græce e MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis p. 965. & Latine p. 4. atque apud Surium 11. April qui Metaphrastæ tribuit.

Antonii

b) Confer Rev. Urbani Godofredi Siberi diſſ. de meris & falis propter Christum ad 1. Cor. III, 18. Lipſ. 1718. 4. §. 36.

Antonii Monachi Vita. ἀγαθὸν ἀμείνων ἀκούσασθε. Auctor S. Athanasius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. seq. & quæ dixi lib. V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. seq. Alium ejus vitam MS. Græce scriptam à Belisario Donato citat Cangius appendice ad glossarium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore Tarasii Patriarchæ CPol. 9. Id. Nov. Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμου. MS. Lambec. Vill. p. 302. qui auctorem σύγχρονον esse contendit ex verbis ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιος, sed quæ etiam de antiquioribus solent usurpari.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Εἰ δὲ καὶ θνητὴν φύσιν ὁ χρόνος. Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. *fieri ergo non poterat.* Græce MS. Lambec. VIII. p. 83. sq. auctor Nicephorus Philosophus & Rhetor, Gregorâ longe antiquior & circa A. C. 900. clarus. Incipit: οὐκ ἦν ἄρα τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anysiæ Thessalonicensis. Οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* *Tempore Tyranni Maximiani puella quædam.* Latine apud Lipomanum T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollinariæ. Latine apud Surium 4. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Ἐν τῇ βλοσυρᾷ καὶ ἐνυβρίστῳ ἀνθρώπῳ Cod. 148. Barocc.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν ἁγίων. Maximi Planudæ. Τί καλὸ βουλομένοις ἡ τύχη. Nicetæ Rhetoris.

Ἐπαίνους καὶ σημείου. Jo. Chrysostomi, T. V. Savil. p. 995. Latine apud Surium 30. Jul.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. Τῆς δὲ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφανέθη. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr de quo Zenonis Veronensis sermo apud Surium 12. Jan.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κωλεῖ. Mich. Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1525.

In

In miracula Michaëlis Archangeli. Συντόμως καὶ κεφαλαιῶδες. Mich. Pselli.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem, Raphaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Aliud: τὸ τόμον μου ἤνοιξα καὶ ἐλάλησα ἐνώπιον. MS. in Bibl. Coislin. p. 212. Michaëlis Monachi, syncelli magnæ Ecclesiæ.

Ἀρχαγγέλων πανήγυρις καὶ τῶν ἄνω ἐστιν. Auctoris incerti. Μιχαὴλ ἐπαινῶν, τὸν Γαβριὴλ ἐπαινέσομαι. Nicetæ. Edidit Græce & Latine Petrus Possinus S. I. Tolosæ 1637. 8.

Ἡδὺ μοι τὸ χορὸς τοὺς ἱερεῖς ἀνύμνους φίλτρον. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. (8. Nov.) Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιστράτηγος. Chrysippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ παντοῖαι τῆς ἀσωμάτου. Pantaleonis diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ. MS. in Bibl. Coislin. p. 211. sq.

Ὁ τῶν ἁγίων στρατιῶν Κύριος. Ejusdem Pantaleonis c)

Ὁ τῶν ἀσωμάτων στρατιῶν Κύριος. Ejusdem. Latine apud Surium 29. Sept.

Ὁ χρυσοῦς ὑμνῳδός. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. ἀρχὴ μὲν καὶ ἡ τῶν ὑρωμένων ὑπερέχουσα. Macarii Chrysocephali.

De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ τὸ δεῖ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀρχίνειν. Latine apud Surium 29. Sept & Lipomann. T. 6. ad 5. Sept. MS. Græce Lambec. VIII. p. 236. 287. sq.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ θαυμάτων. Archippi Eremitæ ac paramonarii. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 379.

Εὐσεβόσιμα τὰ τῆς σωτηρίας σου κρίματα. Silentii Archiep. CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι τε καὶ πολλαὶ καὶ παντοῖαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario. Latine apud Surium 29. Sept.

c) Hanc Homiliam cum versione & notis, atque prolegom. de scriptis Pantaleonis edere promisit V. C. Henr. Leonhardus Schrader Helmstadiensis. S. Bibliothecæ XVIII. p. 452.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι τῆς ἱστορίας. Michaëlis Synadorum Episcopi.

Revelatio S. Archippi περιστασεως S. Michaëlis ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Areſtæ. Βασιλεύσαντος Διοκλητιανοῦ. Latine apud Surium 9. Nov. & apud Lipomann. ac Græcè MS. Lambec. T. 8. p. 267. ſed Ὀρέστης ibi vocatur hic martyr, (non Ἀρέστης) Tyanæ in Cappadocia paſſus.

* Arethæ & ſociorum. Ἔτος ἐφ' ᾧτε τὸν πάμπολυν διεστήκει τῷ ἐνσταθῆ Ἰησοῦν. Græce MS. Lambec. V. p. 130. 132. ſeq. VIII. p. 254. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 185. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto. (Nonnoſo fortaſſe.) Ἔτος πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ἰησοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 387.

Arſenii Anachoretæ, defuncti circa A. C. 445. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ὁ θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphraſten in Arſenii vita citat Meurſius d) in gloſſar. Neſcio ſitne eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. & Surius ad 19. Julii. Incipit: *Non ſolum res geſtæ virorum bonorum.* Vide Tillemont T. 14. memor. p. 676. ſqq.

* Artemii. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὸν δὲ μεγάλου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Joannes Monachus, è Philoſtorgio & aliis. Artemii Martyris qui tempore Juliani ab Alexandrinis occiſus eſt, acta minime contemnenda eſſe notavit Valeſius ad Sozomeni IV. 30. Vide & Tillemont. T. 7. memor. p. 730. 731.

Athanaſiæ ſupra, Andronici.

* Athanaſiæ Æginenſis. *Apoſtoli Pauli præceptum eſt.* Latinè apud Surium 14. Auguſt.

* Athanaſii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græce & Lat. in edit. Operum Magni Athanaſii.

Ἀθανασίου παντῶν ἀρετὴν ἐπαίνεσαμεν. Greg. Nazianzeni Orat. XXI.

Aliud incerto auctore: ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud Surium 2. Maji, & Græce ac Lat. ad calcem Opp. Athanaſii.

Plura

d) Julius Metaphraſtes laudatur à Meurſio in πάτρας & σπαθαρίου.

Plura in S. Athanasium Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ T. VI. p. 500-530. Vide & Photium Cod. 258. & supra in Anastasio. Et quæ Tomo V. hujus Bibl. p. 297.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad Acropolitam p. 231.

Athanasii Athoniti sive in monte Atho. Ἄθως ὁ περιφανὴς τῆς εὐκοσμίας ἀστήρ. Bibl. Coisliniana p. 274.

Athanasii Episcopi Tarsensis 24. August. qui S. Anthusam & servos ejus Neophytum & Charesimum baptizavit Valeriani Imp. temporibus. ἐν τῇ Ἐπάρχῳ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. MS. Lambec. VIII. pag. 209. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, in codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogenis. *Tempore Diocletiani Imp.* Latine in T. VI. Lipomanni & apud Surium ad 17. Jul.

Avtonomi Episcopi. Τῆς ἴσης ἀξιοπίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas recensetur ab Allatio p. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipomanno latine edita T. 6. & Surio ad 12. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. Sed multo antiquioris esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἡ παλαιᾶ πλοῦτος. Auctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

Auxentii presbyteri & Abbatis Bithyni A. 470. Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 84. seq. Latine apud Surium & Bollandum 14. Febr. Vide & Tillemont. T. 16. p. 58. sq. 738. sq.

Auxibii Episcopi Soliorum in Cypro, quem Marci Evangelistæ ajunt fuisse discipulum. Βούλομαι διηγήσασθαι ὑμῖν. MS. Græce Lambec. VIII. pag. 87. Vide Surium & Bollandum 19. Febr. ubi Latine.

* Babylæ Episcopi Antiocheni de quo Philostorgius VII. 8. & Suidas in Βαβ. Νεμεσιανῷ τὰ Ῥωμαίων στρατεύματα. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 235. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην. Jo. Chrysostomus T. V. Savil. p. 438.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. idem Chrysost. ibid. p. 442. Nonnulla e Chrysostomo etiam Latine Surius ad 24. Januar.

* Bacchii. infra, Sergii.

Bacchii junioris sub Constantino & Irene, Agarenico mucrone sublati.

Τῶν ἁγίων ἐπτακόντων μαρτύρων. Græce & Lat. cum Combefisii versione ac notis, in ejus lecta Triade Martyrum Christi, Paris. 1666. 8. pag. 61.

Eudemi Archimandritæ in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἁλωσίσεως τῶν Ἰωσαφάκων. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

Brachisii, infra in Jona.

Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὰ κακὰ τῶν ἁγίων ἐποίησε. Latine apud Surium 4. Dec. & Lipomannum.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανευφήμου μνήμη. Auctor Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἱερὰ πανήγυρις. Auctor Arsenius Corcyrensis.

Ἔστι μὲν τοῖς οὐκ ἀξίοις ἀσφαλές. Auctor Georgius Grammaticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ πολλὰ κακὰ τῶν ἁγίων. MS. in Bibl. Coislin. p. 212.

Καθ' ὃν καιρὸν ἐκεῖνος βασιλεύσας Μαξιμιανός. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 302.

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνου βασιλεύσαντος Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 382.

Ὑπέρκεινται μὲν ὁμολογουμένως. Auctor Joannes Damascenus Presbyter. T. 2. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Græce & Lat. è MS. Reg. Idem dederat Latine in Bibl. Concionatoria Combefisius ad IV. Decembris.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet idem Combefisius T. VI. Bibl. Concionatoriæ p. 71. seq. & ex Damasceno atque Arsenio à Petro Galesinio collecta Surius 4. Dec.

Baripsabæ, quem ajunt sanguinem è latere CHristi effusum cucurbita excepisse. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barlaami, Cæsareæ in Cappadocia. XVI. Nov. Καθ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πολλῶν συναρπαζομένων. MS. Lambec. VIII. p. 277.

In S. Barlaamum, πρεσβεῖον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι κοσμοῦσι καὶ δόξαν. MS. Lambec. VIII. p. 277. Bibl. Coislin. p. 211. auctor S. Basilius Cæsareensis, in cujus operibus exstat Græce & Latine T. 1. p. 512. Latine apud Surium 19. Nov. Meminit Svidas in Βασίλειος.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 493. & in edit. nova Montfauconiana T. 2. p. 681. Hi-

Hiſtoria de S. Barlaamo Eremita & Joaſapho Rege Indiæ. Ὅτου πνεύματι θεῷ ἀγόμενοι. Auctor fertur Jo. Damaſcenus, inter cujus opera Latine ſæpius prodiit. Ex Billii verſione apud Surium T. 7. ad 27. Novembr. De MSS. Græcis Vindobonenſibus vide Lambecium Vill. p. 289. ſeq. 293. 294. Mich. le Qvien duobus Damaſceni operum tomis qui hactenus exſtant, omiſit. Vide quæ dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 817. ſeq.

Barnabæ Apoſtoli. Μεγίστων λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. Auctor Alexander Monachus. Latine apud Surium 11. Jun. Confer Combefiſii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. ſeq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctor. ad XI. Junii, & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 781. ſeq. ubi & de aliis Barnabæ Actis Apocryphis, à Johanne Marco ut ajunt ſcriptis, & à Beda Latine verſis. Vide & Tillemont. T. 1. p. 434. ſqq. edit. Pariſ.

Bartholomæi Apoſtoli. Θερμὸς ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νοῦς. Nicetæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combefiſius in Auctario noviſſ. T. 1. p. 392. Vide & ejus Bibl. concionator. T. 7. p. 749. ſeq. Latine T. 27. Bibl. Patrum. Lugd. p. 406.

Theodori Studitæ ſermo de S. Bartholomæo Latine, fortaſſe ab Anaſtaſio Bibliothecario. T. 3. *ſpicilegii Dacheriani.*

Ὁ τὸν παρόντα συγκαιροτηκὼς σύλλογον. Latine apud Surium 21. Auguſt. Joſephi humilis & minimi (Bryennii.)

Εἰς θαυμασιὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, de tranſlatione reliquiarum S. Bartholomæi Apoſtoli, incerto Auctore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combefiſio, in Auctario laudato pag. 399. Latine T. 27. Bibl. Patrum p. 409. Conſulendus quoque de Bartholomæo Tillemontius T. 1. memor. p. 381. ſeq. & 649. ubi de Hiſtoria Martyrii quam laudat Gregorius Turonenſis lib. 1. c. 34. de miraculis Martyrum.

Baſilei Epiſcopi Amaſiæ. Ἐγένετο μὲν τὸ παλαιὸν Κύριον. Latine apud Surium 26. Aprilis ſub nomine Johannis presbyteri Nicomediæ. Laudat aliam διήγησιν Euſtratius CPol. presb. in libro contra Pſychopannychitas. c. 20. confer Tillemont. T. V. memor. p. 515. 785. ſqq.

Baſilei ejuſdem, Martyris Nicomedienſis circa A. C 322. Οἱ τὸ ἐπίγειον κρατοῦντες λαχόντες. Græce è MS. Cardinalis Sforziæ, in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basiliſſæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri Ancyrani. Ἦν ἄνδρος ὁ Βασίλειος καλλιχῶν παῖδα ἀνθρωπον σεβὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 728. ſeq.

In Basilium Magnum, Cæſareenſem. Ἀγαπητοὶ, καὶ ἐν ἀσκησεῖ συγγράμμασι, auctor fertur S. Amphilochius, Iconienſis Epiſcopus. Exſtat ex veteri b) interpolatâ apud Surium 1. Jan. & ex Cardinalis Diaconi *Urſi* verſione, in vitis Patrum Roſweidi. Latine ex Combefiſii verſione cum notis Franciſci Baërtii T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 936. ſeq. Græce & Latine in Amphilochio Combefiſii p. 155-225. integrius MS. Lambec. VIII. p. 366. vide eundem p. 382.

Ἐμοὶ μὲν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. Auctor Greg. Nazianzenus Orat. XX.

Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς τὴν ἀξίαν, Auctor Greg. Nyſſenus T. 2. pag. 911.

Simeonis *Metaphraſtæ* in eundem Baſilium habuit Græce Rosweidus.

Κλίνατέ μοι ὦς ἀδελφοὶ, καὶ διηγήσομαι. Ephræmi Syri. Exſtat Græce in editione Ephraimi Oxonienſi p. 399. Latine vertit Gerhardus Voſſius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Eccleſiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In tres Hierarchas Baſilium, Naz. & Chryſoſtomum. ἅπερ ἄλλο τι τοῖς λόγοις θεραπευτῆς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσᾶς. Joannis, Metropolitæ Evchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς ἰαμβύμου παρορμῶσι κίνησιν. Ejusdem.

Τοὺς διδασκάλους ἡμῶν ἐπαινέσωμεν. Philothei Patriarchæ CPol. Græce cum verſione Jacobi Pontani, ad calcem Dioptræ *Philippi* ſolitarii, Ingolſtad. 1604. 4. p. 359.

Vide & infra, in *JEſum Circumciſionem*, & Bibliothecam Concionatoriam Combefiſii T. VII. p. 9. ſeq. & quæ jam notata ſunt à me Volum. VII. hujus Bibl. p. 558. & 505. & VIII. p. 61. ſeq.

Baſilii junioris Aſcetæ. Τῆς ἀκαταλήπτου θεοῦ σοφίας τὸ βρότειον γένος ὑπερεφάνου φιλανθρωπίας. *MS.* Lambec. VIII. p. 359. Auctor Gregorius Baſilii diſcipulus. Seculo IX. ſub Leone Philoſ.

Ὁ θεόπαις καὶ προφητικώτατος Δαβίδ. Græce & Lat. in Actis Sanctor. T. 3. ad 26. April. auctor idem Gregorius qui bis vitam

b) *Eveimii*, cujus meminit Æneas Pariſienſis contra Græcos qv. 2.

tam Magistri sui scripsit. Posterior elaboratio MS. adhuc delituit, Prior edita est.

Basilæ. Vide infra in Eustathio.

In S. Bassum Martyrem. Ἴδοι μὲν ἡμᾶς ἡσυχάζοντας λόγων πηγῆς. Jo. Chrysostomi. e) T. V. edit. Ducæi p. 879. & T. II. edit. novæ p. 724.

In Bernicen & Prosdocen Martyres virgines. Οὐκέτι ἔτεσι ἡμέρας ἔχομεν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 473. & T. 2. edit. novæ p. 634. Πρώην ὑμῖν ἀγαπητοί. Ejusd. T. II. edit. novæ p. 646.

In Bethlehemiticos pueros, Τίς θεὸς πλὴν ὁ θεὸς ἡμῶν. Cyri Germani.

Παλαιὸς ὁ λαὸς ἐγώ. Johannis presbyteri & Monachi Euboeæ. Edidit sine auctoris nomine Heidelbergæ Georgius Remus. confer Cotelerium in Epist. Ignatii ad Philippenses T. 2. Patrum Apostol. p. 121. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. incipit: παλαιὸν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἄγομαι.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολλοῖς ἡ πολλὴ ζητήσεως. Michaëlis Pselli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comnenæ p. 389.

Blasii Episcopi Sebasteni. Βλάσιος ὁ μαίστως ἄξιος ἡ τοιῶδε τέλους.

Aliud: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεραρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus, Cizyci Metropolita.

Ejusdem. Ἀπάρχεται ὁ καιρὸς τῶν ἐκδίκων. MS. Lambec. VIII. p. 83. 380 229. 230. qui Simeoni Metaphrastæ tribuit. Latine apud Surium 3. Febr. sub Metaphrastæ nomine.

Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν Χριστῷ μαρτύρων ἄθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Editum in Appendice T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. p. 22. & Latine p. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Parsio S. Bonifacii vulgata à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit: *Temporibus Diocletiani quater.* Græca: ἦν τις ἐν τῇ Ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαΐς. Paris. 1680. 4.

Aliud: Φιλανθρωπίας καὶ ἐλεήμων θεός. Auctor incertus.

S. Cæciliæ, Valeriani, Tiburtii & Maximi. *Servatoris nostri & DEI desponsus.* Latine apud Surium 22. Nov. & Lipomannum T. 5.

Adversus Calendarum superstitionem. Δύο καὶ ταυτὸν ἐορτάς. Asterii Amaseni. Græce & Lat. T. 2. auctar. Ducæani p. 589. cum versione

e) Combefisius hanc homiliam ut ineditam vulgavit A. 1656.

sione Philippi Rubenii Antw. 1615. 4. & T. 1. auctarii novi Combefis. p. 66.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῦ Καλλικελάδε laudat Svidas in ἐξαπάτη.

Callinici Patriarchæ CPol. 24. Augusti. Συνάξις τ μακαρίȣ Καλλίνικȣ. MS. Lambec. VIII. p. 210.

* Callinici Cilicis. *Cum simulacrorum invaleſceret inſania.* Latine apud Surium & Lipomannum ad 29. Jul. T. 6. Vide & infra in Thyrſo.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ ἐυσεβὴς. Græcè è MS. Vaticano poſt T. 1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660. Exſtat quoque Latine ſub Metaphraſtis nomine apud Surium ad 7. April.

* Calliſtrati & ſociorum. Τὴν τȣ Χριſτȣ πίſτιν ὁμολογίᾳ πλȣτύνȣσθαι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 27. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245.

Calliſtrati Martyrium. Καλλίſτρατȣ λόγȣ, μαρτυρ. MS. Bibl. Coislin. p. 414.

Capitolinæ & Erotidis 27. Octobr. πολλῶν δὲ μεγάλων ἢ καλλίνικων μαρτύρων. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Codice XI. ſæculi.

* Carpi & Papyli, paſſorum ſub Decio. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριſτȣ παθόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. MS. in Bibl. Coislin. p. 210. Vide & infra in Papylo.

Caſſiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Caſtalli, infra in Sebaſtiani.

* Caſtoris, infra in Sebaſtiani.

* Catharinæ. Βασιλίσσηȣ τῦ ἁγιωτάτȣ Μαξιμίνȣ. Latine apud Lipomannum T. V. & Surium ad 25. Nov. Græce MS. Lambec. VIII. p. 226. 282. 340.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. τῆς βασιλίσσης ἡμῶν, ἥτις λέ βασιλεύοντος τῦ ἀσεβȣς ἢ θεομίσȣς βασιλέως Μαξιμίνȣ. Auctor Athanaſius ταχυγράφος, qui ſe Catharinæ familiam fuiſſe profitetur. MS. Lambec. VIII. p. 388.

Aliud: τῦ θεομίσȣς ἢ ἀσεβεςάτȣ Μαξιμίνȣ τυραννήσαντος τὴν βασιλείαν. Auctor incertus.

* Celſi.

a) Soleane eſt Svidæ, Synecdoxen Metaphraſtam ſub Logothetæ nomine elegiſſe.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ *Martyrum*.

Ἡγεμονεύοντος Ἀλεξάνδρου ἐν πόλει Ἰκονίῳ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 196.

Ἐπείπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἔωθεν. Auctor Theodorus Episcopus.

Πανσαμένης τῆς σῆς τιμιότητος. Theodoro Iconii Episcopo Auctore Græce & Lat. cum notis Combefiſii in triumphis selectis Martyrum pag. 231. Pariſ. 1660. 8.

Ὥσπερ γὰρ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαῖον. Auctor Nicetas Rhetor. Latine apud *Lipomannum* T. 6. ad 151. Julii. Surium 16. Junii.

Charalampii, Antiochiæ in Pisidia *Martyris* sub Septimio *Severo*. Βασιλεύοντος δὲ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 83. Latine apud Bollandum 10. Febr. Jo. Davide Heuxtovio interprete.

Charisimi (Χαρησίμης) & Neophyti filiorum sive servorum S. Anthusæ. Κατὰ τὴν τελείωσιν δέ. Auctor incertus *Metaphraste* antiquior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ. Ἐκράτει περὶ τὰ τῆς εὐσεβείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 5. Octobr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 223. 248. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis *Lycaonii*, sub Aureliano Imp. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν πᾶσι τοῖς Θεῷ φίλον. MS. Græce T. VIII. Lambec. p. 245. *Latine* apud Surium 28. Sept. & *Lipomann.* T. 6. Vide & infra, Justini.

Chioniæ. supra in Agape.

CHRISTI, vide infra, JESU.

Chrysanthi & Dariæ. Τὴν ἰσοτίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων. Auctor Varinus & Armenius coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλαιοὶ ἱστοριογράφοι. Auctor Georgius Archi-Episcopus Alex. Græce T. 8. *Savil.* pag. 157-265. Et cum Godfr. Tilemanni versione A. 1559. edita, Græce & Latine in Chrysostomi editionibus. *MS.* Lambec. VIII. pag. 272. Meminit Photius Cod. 96.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio *Helenopolitano*. Τῶν δὲ Θεοῦ δωρημάτων.

μάλων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Pariſ. 1680. 4. Latine Ambroſius Camaldulenſis Venet. 1533. 8. Vide quæ ſupra, hoc Volumine pag. 8. ſeq.

In Jo. Chryſoſtomum: ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori Epiſcopi Trimithuntis. *MS.* in Bibl. Coislin. p. 195.

Certe gratias DEO fratres. Procli CPol. *Latine* inter ejus opuſcula pag. 164. edit. Elmenhorſtianæ: & in Combefiſii Auctario novo T. 1. pag. 466. & in Proclo Vinc. Riccardi.

Catalogum Viginti ſcriptorum ex quibus Chryſoſtomi vitam tradidit Anonymus, vide apud Savilium T. 8. edit. Chryſoſt. p. 293. Lambecium VIII. pag. 299. ſeq.

Theodoriti λόγους quinque in Chryſoſtomum refert Photius Cod. 273. Confer Jo. Garnerii auctarium Theodoriti pag. 30. ſeq.

Epitome vitæ: *Hic Sanctus erat quidem genere Antiochenus.* Latine apud *Surium* 27. Januar. Ὁ μὲν γένος Ἀντιοχεὺς ἦν ὁ ἅγιος. MS. Bibl. Coislinian. pag. 196.

Ἀγαθὸν εἰς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti qui poſt Conſtantinum Porphyrog. ſcripſit. E MS. *Græc.* Mich. *Sophiani* (de quo *Lambecius* VIII. pag. 301.) edidit. Savilius T. 8. pag. 293-371.

Ἀρέσην αὐδοὺς ἱπαρῶν καλευόμεθα. Leonis Imp. Latine ex Herveti verſione apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & apud *Surium* 27. Jan. Græce T. 8. Savilii pag. 267-290.

Ἴδε μοι, ἴδε ὦ Ἰωάννη πάγχρυσε τὰς τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damaſceni. è MS. Telleriano Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien pag. 886.

* Vita & res geſtæ Joannis Chryſoſtomi. Καὶ παίζων μὲν τὰν καλὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος τᾶς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Latine Herveto interprete apud *Lipomannum* T. 5. ad 13. Nov. & *Surium* 27. Januar. Græce in Chryſoſtomo *Savilii* T. 8. pag. 373. 428. è duobus MSS. Bibl. Regis Galliæ. De MS. Vindobonenſi vide *Lambecium* T. VIII. pag. 297. ſeq.

* De transportatione reliquiarum *S.* Joannis Chryſoſtomi. ἀλλὰ πᾶς ἂν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μέμψεως.

Aliud auctore Conſtantino Porphyrog. Τί ἱερωτέρων τῶν ἐνταῦθα θεάματος;

Aliud

Aliud Auctore incerto: Ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In reſtitutionem reliquiarum ejusdem. Ἥκετε πάντες ἡμῖν, ὦ Φιλόχριστος πανήγυρις. Coſmæ Veſtitoris. Plura huc ſpectantia novi tavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 555. ſeq.

* Claudii. infra in Sebaſtiano.

S. Clementis Papæ. Τρίτος ἀπὸ Πέτρου ἐν κορυφαίοις. Auctor fere σύγχρονος, ſi credimus Allatio pag. 112. de Simeon. Cotelerius Græce & Latine edidit in Patribus Apoſtolicis hoc initio: τρίτον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας προέστη. è MS. Bibl. Regiæ.

* *Trajani Imperatoris tempore.* Latine Lipomannus T. 5. & Surius ad 23. Novembr.

In S. Clementem. Ἀθλητικὸς ἀγῶνας ἐυφημεῖν θέλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξελθόντος Φιλίππου ἐν Διοσπόλει τῆς Βιθυνίας. Auctor Ephræmius Cherſonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. & aliud: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor idem. Latine apud Surium 23. Nov. Hoc poſterius è MS. Reg. deſcripſit & Gr. Lat. cum notis edidit in Patribus Apoſtolicis laudatus Cotelerius.

* Clementis Ancyrani Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἐν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ ΧΡιστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar T. 2.

Clementis Ancyrani & Agathangeli. Ἦτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐκ πόλεως. MS. Bibl. Coislin. pag. 414.

Clementis Bulgarorum Epiſcopi. citat Allatius pag. 259. contra Creyghtonum, ſeq.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ δ' τὸν ἐν μεγάλῳ μάρτυρος Κοδράτου. Auctor Nicephorus Gregoras.

* Codrati, Cypriani, Dionyſii, Anecti, Pauli & Creſcentis Corinthiorum Martyrum. *Omnes quidem ſanctorum celebritates.* Latine apud Surium 10. Martii.

In Cœsum à nativitate. Τοῖς Φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτὴν ἡ χαρὰ καρός. Leontii Presbyteri CPol.

Ἡμέραν ἁγίαν ἐν υἱοῖς τῆς βροντῆς. Aſterii Amaſeni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. pag. 106.

πολυσπλάγχνου ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις. Athanasii Alex. T. 3. Opp. edit. novæ p. 427. cum versione Holstenii.

In S. Cœnam Domini. Τί τερπνότερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς φιλοθέοις. Theophili Archi-Episcopi Alex. Confer, *in sanctam Quintam.*

Cononis. Ἔτι κρεμάσαντες τὸ βασίλειον ἀνερμήνευτον. Græce & Latine in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum Magnum. Τὸ μὲν κιβώλιον τῆς ἐνταῦθα στυφῆς. Nicephori Gregoræ. MS. Lambec. VIII. pag. 65.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Ἐπαναλαβεῖν ἔστι τῆς διαληψεως βασιλείας. Anonymi Bibl. Coislinian. p. 182.

Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, ἐκ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιτροπῆς ἐδογμάτισεν, ὁ θεόφιλος. Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ. Vide infra, in Nicænos Patres.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς ἔνσαρκον ἐπιδημίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 240.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cosmæ Melodi. Τιμᾶν ἐστὶν ἄξιον τὰς ἱερωτάτας τοῦ καλλιστα. Auctor incertus.

* Cosmæ & Damiani *SS.* Anargyrorum in Asia. Περὶ τῆς εὐσεβείας. Cal. Novembr. (*Rom.* Cal. Iulii. *Arab.* 17. Octobr.)

* τῇ θαυμαστῇ δυάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων. *Asf.*

Ἀστέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ στερεώματι προδεικνύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum. *Asf.*

Μετὰ τὴν κατ' σάρκα δ' ἀσπόρου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐπὶ γῆν ἔλαμψιν. Auctor incertus, editus Gr. Lat. à Wagnereccio p. 230. *Rom.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σωτήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus IEsu Christi. id. p. 26. *Asf.*

Παρέσω ἡμῖν ἐφ' ἡμῖν σήμερον ὥσπερ ἀστέρος ἐπιφοράν. Auctor incertus. id. p. 66. *Asf.*

Χάρις κ' δωρεὰ ἰαμάτων Auct. Metaphraste antiquior. id. p. 61. *Asf.*

Διοπλημανὲ κ' Μαξιμιανὲ τῶν δυσσεβῶν. id. p. 278. *Arab.*

Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. *Arab.*

Τὲ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ βασιλεύοντι, πᾶσα πλάνη κ' δαιμονικὴ λατρεία ἐλύθη. *Asf.* Auctor itidem incertus. *MS.* Lambec. VIII. p. 381. 394. Coislin. p. 195. & Cod. Barocc. 148.

Τὸν

Τὴν σὴν, ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ, θαυμαζομεν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combefis. p. 1191. & Wagnerecc. p. 170. *Aſ.*

Ἡ σεπτὴ καὶ μεγαλόδοξος τῶν ἁγίων ἅπαντα σύναξις. Auctor incertus. id. p. 302. *Arab.*

Decet ut omnium ſanctorum. Latine apud Surium 27. Sept. *Aſ.* Confer Lambecium T. VIII. p. 263. ſeq. & quæ in hos Sanctos Combefiſius Bibl. Concionat. T. VIII. p. 187. ſeq. nec non Syntagma Hiſtoricum veterum Græciæ monimentorum de SS. anargyris Coſma & Damiano, ab Allatio Roma transmiſſum, cum verſione Sam. Wagnereccii & Reinholdi Dehnii, notisque. Vindob. 1660. 4. De cætero parum videtur credibile quod in *Menæis* 27. Oct. traditur, tria fuiſſe paria Martyrum hiſce nominibus, unum Arabum, alterum in Aſia, tertium Romæ. Diſtinxi tamen his notis: *Aſ. Rom. Arab.*

* Creſcentis Corinthii. ſupra in Codrato.

In Crucem JESU Salvatoris noſtri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Inſula. Ἄλλο μὲν ἄλλο τι τῆς θαυμασιότητος διηγήσασθαι Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. & Lipomannum.

* Cypriani Corinthii. Vide ſupra in Codrato.

Cypriani Carthagin. Μικρὸν κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus Orat. XVIII.

* Cypriani Antiocheni & Juſtinæ. 2. Octobr. Πολλὰ καὶ μεγάλα μὲν τὴν Ἀντιόχου θαυμαζομεν ἐκκλησίαν. Latine apud Lipomannum, T. 6. ad 2. Octob. & Surium 26. Sept. Græce *MS.* Lambec. VIII. pag. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. pag. 210.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσα τοῖς ἐν Χριστῷ μυστηρίοις περιόπτεται, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ἐπιβλέψατε.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. τὴν εὐλογοῦντας σε. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionos Pariſ. poſt Monumenta Cotelerii editis pag. 100-127. cum verſione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Pariſ. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τὸ ἀναχωρητὸν, ἐν πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστου Κυριακοῦ. Auctor incertus.

Cyriacæ. Βασιλέουτος Διοκλητιανῦ καὶ Μαξιμιανῦ. *MS.* Bibl. Coislinian. pag. 196.

Cyrilli Martyris, Cretenſium Epiſcopi. ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήρμοσον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus qui Cretenſem ſe innuit.

Cyri & Joannis Anargyrorum & Thavmaturgorum Martyrum. ἄλλος μὲν ἄλλως τοὺς ἁγίους τετιμήκασιν. Auctor Sophronius Monachus Sophiſta Monaſterii *S.* Theodoſii in eremo prope Sanctam Civitatem, poſtea Archi-Epiſcopus Hieroſol. Præmittitur προθεώρια cujus initium: ὀφθαλμῶν ἀρίστας. Hujus, ut notat Allatius, mentio in ſeptima Synodo, Actione IV. Citatur ab eodem Allatio contra Creyghtonum p. 517. ſeq.

* *Cyrus ille clarâ ſtella Martyrum.* Latine apud Surium 31. Januar.

Dadæ. infra in *Maximo.*

Dalmatii Monachi, (3. Aug.) qui Theodoſio Imperante & Concilii Epheſini (cujus ad eum Epiſtolæ exſtant,) tempore claruit Vita Græce è noni ſæculi Codice a) *MS.* Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum latina verſione Anſelmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697-710. Incipit: Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλματίος ἦν ζῶν εὐσεβῶς.

Alia cujus meminit Lambecius VIII. pag. 102. Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλματίος Σχολάρχης ὑπῆρχεν στρατευόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ.

* Damiani Martyris. Vide ſupra, Coſmæ.

In Danielem & Suſannam. Λέει τὸ πνεύματος ἡ χάρις. Aſterii Amaſeæ Epiſcopi Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combefiſ. pag. 95.

* In Danielem Prophetam & tres pueros. Ἔτει Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul. Græce *MS.* Bibl. Coislin. pag. 212.

Πρόφασις καιρῷ πάσῃ, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. *MS.* in Bibl. Coislin. pag. 195.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψώμεθα τὰ κῆ τὴν. Exſtat Græce in edit. Oxonienſi Ephraimi pag. 420.

Aliud

a) De illo Codice eximio qui memorias Sanctorum & aliarum rerum memorabilium encenia Auguſti complectitur, vide Bandurium pag. 647.

Aliud auctore ignoto: Βούλομαι τοίνυν, ἀγαπητοὶ ὑφηγήσω ἀγαθήν.

* Danielis Stylitæ vita. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἁγίων. Græce MS. Bibl. Coislinian. pag. 212. Latine apud Surium ad XI. Decembr. & Lipomannum. Vide Tillemont. T. 16. memor. pag. 439. seq; 779.

Πρὸ γε πάντων, ἀγαπητοί, δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς δοξάζειν. MS. Lambec. VIII. pag. 309. sq. Auctor σύγχρονον se profitetur.

Dariæ *Martyris.* Vide supra, Chrysanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Hesychii Hierosol. sermo memoratur apud Photium Cod. 275.

In Dedicationem templi: Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp.

Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν ὁ λαὸς Θεοῦ. Ejusdem

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretensis.

Τί ἔχετε σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ

Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτου Martyris. Ὅτε Μαξιμιὰν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικέων. Auctor incertus. Vide Photium Cod. 255. Latine, Anastasio Bibl. interprete, in *Mabillonii* Analect. T. 1. pag. 66.

Δημήτριον ἡμῖν τὸν τε συλλόγου. Auctor Philotheus Patriarch. CPol.

Δημήτριον τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysoloras.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός. Gregorii Palamæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 153.

Εἰς τὸ τῶν θαυμάτων πέλαγος καθῆνεν. de miraculis Demetrii Martyris Nicetas Archi-Episc. Thessalonicensis. Cod. 131. Barocc.

* Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκούλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Oct. Græce *MS.* Lambec. VIII. pag. 225. 254. 380. 260. 262. Bibl. Coislinian. pag. 211. Cod. Barocc. 147. 148.

Ἔφη ὁ σωτὴριος λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. idem. *MS.* Bibl. Coislinian. pag. 185.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κἀμὲ θαλαττεύειν. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore *Mauricii* Imp. Vide Allatium de *Simeonibus* p. 97.

Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonicæ, quod

quod prodiit inter ſcriptores poſt Theophanem, ut dixi Volumine VI. pag. 351.

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἐρυθλιῶν ὑποταξάμενος τοῦ θεοῦ. *MS.* Bibl. Coiſlinian. p. 185. 195.

Μαρτυρὸς τοῦ ἁγίου τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum *S.* Demetrii *MS.* ibid. pag. 185.

Μαρτύριον ἔπαινος, ἔπαινος ὑπαίχιος θεοῦ. Encomium *S.* Demetrii. *MS.* ibid.

Ὁ λόγος τῷ φερωνύμῳ ἀναμιμνήσκει τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Theſſalonicenſis. *MS.* Bibl. Coiſlin. pag. 211.

Ὅτι Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. *Martyrium* S. Demetrii *MS.* in Bibl. Coiſliniana p. 185.

Θυσίαν ὕμνου σοὶ προσαγαγεῖν χαίρων. Auctor Leo Imperator.

Πάντες ἅμα τε καὶ λόγῳ τὴν διανοίαν ἡγεμόνα θεόν. Auctor Johannes Theſſalonicenſis Epiſcopus.

Παίρουσιν ἡ μνήμη Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Didymi, infra, Theodoræ.

Diodori Tarſenſis. Ὁ σοφὸς ἀνὴρ καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chryſoſtomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi. Pariſ. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, Medici ſub Diocletiano & Maximiano paſſi Niceæ. Ὅσον μὲν ἔχει θαύματος. 16. Auguſti. Auctor Metaphraſte antiquior. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiqvit. CPol.

Χθὲς ἡμᾶς ἡ πανύμνητος. Auctor Anonymus. *MS.* Lambec. VIII. pag. 199.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Διομήδης. MS. Lambec. VIII. p. 199. ſeq.

Ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει Διομήδην τὸν μέγαν. Maximi Planudæ. Lambec. IV. pag. 57.

Dionyſii Areopagitæ. Ἡ μὲν πρόθεσις τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii ſive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol. *MS.* in Bibl. Vaticana & Vallicellana. & Regis Gall.

Θυρανίων ὄντως καὶ θείων ἐδέθη. Michaëlis Syngeli presbyteri Hieroſol. Exſtat Græce & Latine cum verſione Baſilii Mililanii à

Lans-

Lanſſelio caſtigata in editione Dionyſii Corderiana T. 2. pag. 207-242. Græce prodierat ſeparatim Pariſ. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Svidas in Διονύσιος.

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. Methodii, ſive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanſſelii verſione, ibid. pag. 242-252. Conferenda etiam vita quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quæ incipit: *Poſt beatam ac ſalutiferam Domini noſtri JEſu CHriſti.*

* Πάλαι μὲν ἐν τόποις ἦν τὰ τῆς πίστεως. MS. Græc. Lambec. VIII. pag. 222. ſeq. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. pag. 210. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. ſed Græce & Latine cum Balth. Corderii verſione ibid. pag. 190-200. Citant vitam Dionyſii à Metaphraſte ſcriptam Græci in Concilio Florentino & ſcriptis pro eo editis, & Conſtantinus Meliteniotes de Spiritus S. proceſſione Orat. 2. Vide Hanckium pag. 456. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. Alia in Dionyſium Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 263. ſeq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλὰ τὰ ἐκ βίου τερπνά. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Epiſcopi Rom. & ſociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἁγίων ἡ δόξα, Σαλονικεῖς, θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni S. J. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. pag. 144.

Dorothei Abbatis & Doſithei ejus diſcipuli Vita, auctore incerto: ὁ μακάριος ἦν ὁ Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σὺν θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. Οὐ παλαιοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

* Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Doſæ presb. & Jæ virginis in Perſide ſub Rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Σαβωρίου. MS. Lambec. VIII. pag. 103.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Dreſtæ Martyrium à præſente, ſi auctori credis, ſcriptum. Βασιλίσσης Διοκλητιανῦ ἔ βασιλέως. Lege, Oreſtæ.

In ſanctum Droſidem, *Martyrem.* Οἱ φιλόπονοι τῶν πανηγύρεων. Jo. Chryſoſtomi Tom. V. Ducæi pag. 885. & T. II. edit. novæ pag. 688.

Dulæ ſancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀξίων αὐτῦ ἐνωχλῆτο. Auctor incertus. Latine apud Surium 15. Jun.

Elevtherii Senatoris ſub Maximiano 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀγώνων δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 103.

* Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Κιλίκι Ἀδριανῦ ἡγεμόνος μὲν βασιλέοντος. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986. Exſtat & Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Epiſcopi & Anchæ matris ejus. Ἀδριανῦ βασιλέοντος ἔτους εἰκοστῦ πρώτου.

Eliæ Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεσιν. Auctor Leo Imperator.

Πρότερον μὲν τῶν Ἰουδαίων. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 672.

* *Aliquando quidem duodecim tribus Iſraël.* Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 20 Julii.

Ἔδει μὲν. Marci Hieromonachi, Cod. 145. Barocc.

In Eliam & viduam. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Jo. Chryſoſt. T. V. Savil. p. 646.

In Eliam & Jezabelem. οἱ τῆς ἀμουσίας Τριάδος κήρυκες. Jo. Chryſoſtomi MS. pag. 196. Bibl. Coislin.

Eliæ junioris, Heliopolitæ Agarenico mucrone Damaſci ſublati. ἅγιος ὁ ἄγιος νεομάρτυς. Prodiit Græce & Lat. in lecta triade Martyrum CHriſti pag. 155. Pariſ. 1666. 8. cum verſione & notis Combefiſii.

In Eliſeum & mulierem Sunamitidem. *Ex prophetarum numero alii.* apud Surium 14. Jun.

Ephraim Syri elogium, Κινεῖ με πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Gregorius Nyſſenus, inter cujus ſcripta plus ſimplici vice Græce & Latine prodiit. T. 2. p. 1027.

* Ejusdem vita a Metaphraſte ſcripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus. *Ephraim ille admirabilis.*

* Ep.

* Epimachi. Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλὺς. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Surium 31. Octobr. & Lipomannum.
Ὁ ἁγιος μάρτυς Ἐπίμαχος ἦτος ἦν ἀνήρ. MS. Bibl. Coisliniian. pag. 186.

Epiphanii Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἦν. Auctor profitetur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 15. Maji. Surium 12. Maji. Græce & Latine Tom. 2. Operum Epiphanii pag. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353-379.

* Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

Eroditis Supra, Capitolinæ.

* Evanthiæ. Vide Elevtherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ τὰς χρόνους τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως γέγονέ τις κόρη. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctor. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino. interprete p. 10.

* Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Julii.

* Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. τραϊανοῦ δ' δυσεβοῦς βασιλέως. MS. Græce. Lambec. VIII. p. 237. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

* Evelasii. Vide Faustæ.

Eugenii & Macarii fratrum 22. Febr. Πολλοὶ μὲν ἀδελφοὶ καὶ παράδοξα. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Eugenii & Mariæ ejus filiæ quæ Marini nomine pro Monacho vixit, Καθ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ. 8. Febr. MS. Lambec. VI. pag. 305. VIII. pag. 82. Latine apud Surium 8. Febr.

* Eugeniæ Romanæ virginis & ejus parentum. κομμόδου μὲν Μάρκου τὸν αὐτοῦ πατέρα τὸ Ῥωμαίων σκῆπ]ρον ἔχοντος. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium, 25. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce etiam habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

* Eugraphii. vide infra, Menæ.

* Eulampii & Eulampiæ. Ἐκ τῆς θεογνωσίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 249. 258, 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Ἔτους ἑβδόμου τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, γεγονότος Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemiæ Virginis Martyrium. 16. Sept. Ἐν τῇ χαλκηδονίων πόλει ἦν ἀθροισμὸς τῶν χριστιανῶν. Περίοπος ὁ ἀνθύπατος. Auctor incertus.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII p. 222.

* Διοκλητιανὸς τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος Περίοπτός τις περὶ τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289.

Ἔκφρασιν τῆς Μάρτυρος Εὐφημίας à S. Asterio scriptam testatur Photius in Amphilochianis, cujus locum edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi pag. 282. & Montfauconus pag. 346. Bibl. Coislinianæ. Ἔκφρασιν ipsam exhibet Combefisius pag. 207. Incipit: πρώην ῥᾴθ' ὡς ἀνδρες δημοσθένην ἴχνον ἐν χρυσῇ τὸν θεωρόν.

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἦκω τὸ ἐπίταγμα φέρων. Auctor Constantinus Episcopus Tii in Ponto. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium. ad XI. Julii.

Euphrasiæ virginis. *Imperii habenas moderante Theodosio*, Latine apud Surium 13. Mart.

Euphrosyni coqui martyrium. Ἔτους ὁ ἐν ἁγίοις. Cod. 147. Barocc.

Euphrosynes Virginis & sub ficto Smaragdi nomine Monachi, patrisque ejus Paphnutii. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλει ἀνὴρ ἔνδοξος ὀνόματι παφνούτιος. MS. Lambec. IV. p. 200. seq. VIII. p. 365. Cod. 148. Barocc.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἐκ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου ὁ παῖδος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad 1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis. Græce MS. Lambec. V. pag. 244.

Alia ejusdem vitæ auctore incerto: Ἀγαπητοὶ, ἐγένετο ἐν ταῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia, itidem incerto auctore: Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοὺς χαμοὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Græce

ce & Latine in Cotelerii monumentis Eccleſiæ Gr. T. 1. pag. 194. ſeq. Latine apud Surium 12. Auguſt. *Diocletiano octies & Maximiano ſepties Coſſ.* apud Baronium ad A. C. 303. n. 146. ſeq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῷ τὸ ἔνατον. Græce & Latine ibid. pag. 192. ſeq.

Epitome ejus Martyrii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐπλὸς ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Βασιλέως ἐκ τῆς πόλεως Κατάνης, Διάκονος. Lambec. VIII. p. 126.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀνήρ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit: *In diebus Theodoſii Imperatoris piiſſimi.*

Euſebiæ Martyris Evchaitenſis. Περὶ ταύτης γε μὴν τοι, καὶ ταύτης τῆς Φιλομάρτυρος ἔγνωμεν ὀλίγα τι σαφές. Auctor Joannes Evchaitenſium in Helenoponto Metropolita.

*Euſebiæ quæ deinde Xenem ſe vocavit. Ὁ παιὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας Ξένης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Euſignii, Antiocheni. Ἰουλιανὸς, ὁ βασιλεὺς ἀρνησάμενος τὸν Χριστὸν, 5. Aug. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀξβριτίωνος. MS. Lambec. VIII. p. 103. ſeq. Auctor Euſtochius Diaconus. id. p. 113.

* Euſtathii στρατηλάτου Placiti antea dicti & uxoris ejus Theopiſtes & filiorum Agapii & Theopiſti. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Sept. & Surium Novembr. 2. Græce MS. Lambec. VIII. p. 242. Cæterum diverſum ab hoc notabis, quod Bandurius teſtatur ſe in Codice noni ſæculi reperiiſſe ad 21. Auguſt. Baſſæ & filiorum ejus Theogonii, (al. θεογνίου vel θεογνίδος) Agapii & Piſti, quod incipit: Βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ ἦν χρησμὸς ἄθεσμος.

Laudationem eorundem Niceta Paphlagone auctore edidit Græce & Latine cum notis Combefiſius in illuſtrium CHriſti Martyrum lectis triumphis pag. 45. Τὸν ἀοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις εὐσεβῶν. Pariſ. 1660. 8.

Ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλείας Τραϊανοῦ. Lambec. IV. p. 130.

Ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. Lambec. VIII. p. 203.

Alia Euſtathii & filiorum vita ſcriptore qui ſe coævum illorum profitetur. Πεπείραται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσεως. Vide Allatium

p. 108. de *Simeonibus*. MS. Lambec. IV. p. 130. V. pag. 25. VIII. pag. 242. 243. 363. Cod. Barocc. 148. Bibl. Coislin. pag. 212. Græce & Latine in iisdem lectis Combefiſii Martyrum triumphis pag. 1.

In Euſtathium Antiochenum. Σοφὸς ἦν ἀνὴρ καὶ φιλοσοφῶν ἐδάη. Jo. Chryſoſtomi. T. V. *Savil.* pag. 628. & T. II. edit. novæ Eruditiſſ. Montfauconi pag. 603.

Alius Euſtathius *Martyr* ſub Conſtantino Copronyno in Carrhis *Meſopotamiæ*, filius *Mariani* Patricii. Hiſtoria *Miſcell.* XXI. 39.

Euſtratii & *Sociorum* Auxentii, Eugenii, *Mardarii* & Oreſtæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 227. 312. 394. Bibl. Coisliniana p. 565. Latine apud *Surium* 13. Dec. & apud Lipomannum. Cæterum Allatius *Martyrium* hoc & initium illius memorans pag. 83. libro de *Simeonibus*, notat auctorem illius non eſſe Simeonem *Metaphraſtem*, cui illud p. 125. tribuit, ſed Euſebii *Monachi Sebaſteni*, qui in extremo horum Actorum ſibi illa a juvene qvodam extorta eſſe ſcribit.

* Euthymii Abbatis. Defuncti 20. Januar. A. C. 473. Καὶ πάντες μὲν ἄλλα. Latine apud *Surium* 20. Januar. Græce & *Latine* in Cotelerii monumentis Eccleſ. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita ſcripta à Cyrillo *Scythopolitano*. Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἀναξίτῳ πατρὶ πρεσβυτέρῳ ΑΒΒᾶ. Epiſtola incipit: Πίστις προηγείσθω σοὶ Εὐθυμίου. Vita ipſa: Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Græce & *Latine* in Analectis Græcis per *Monachos* Benedictinos poſt Cotelerii monumenta editis pag. 1-99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Pariſ. 1692. 4. Compendium *Latine* apud Bollandum 20. Jan. Confer quæ de Εὐθυμιακῇ ἱστορίᾳ *Mich.* le Qvien ad Damaſcen. T. 2. p. 879. ubi ex libro ejus tertio quædam afferuntur. Nec non Tillemontium T. XVI. memor. p. 76. ſq. *Lambecium* quidem ſi audias, liber primus complectebatur vitam ipſius Euthymii, ſecundus vitam *S. Sabæ*, & tertius *S.* Johannis *Silentiarii*. vide *Lambecium* VIII. p. 306. 173. *Sed* negant id viri doctiſſimi Cotelerius & le Qvien.

Euthymii Epiſcopi *Madytenſis* in Thracia, Thavmaturgi. Ἐπίσημος δικαίως ἡμῖν ἦμαι. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Euſtathius a) Presbyter. *Latine* apud *Surium* 6. April.

Stra-

a) al. Euſtratius.

Stratonis, Philippi & Eutychiani 18. Auguſt. Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχον. MS. Lambec. VIII. p. 200.

* Fauſtæ, Evelaſii (Εὐηλασίου) & Maximini Martyrum Cyzic. ſub Maximiano. Καθ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἦν ἡ ἁγία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ. MS. Lambec. VIII. pag. 81. Latine apud Surium 6. Febr.

Febroniæ Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἀνθιμον τὸν ἐπαρχον. Acta hæc ſcripſit (Θωμαΐς) Thomais Febroniæ famula, ſi veram nobis fabulam narrat. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 286. Latine apud Surium 15. Jun.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνθιμου ἐπαρχου.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epiſtemes. Τῆς πρὸς τῷ Αἰθίῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov. & Lipomannum.

Alia vita eorundem Sanctorum ſcripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένην καὶ παράδοξον.

* Georgii Martyris Cappadocis. Λέγει τῆς εἰδωλομανίας. Græce in Actis Sanctor. T. 3. April. appendice p. XV.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo ſcriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adſcripto retuliſſet inter Acta Metaphraſtæ genuina, ſub cujus nomine edidit etiam Latine Surius ad 23. April. & ante eum Lipomannus. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & Latine Franciſco. Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis. Lacunas è MS. Vindob. ſupplet Lambecius VIII. pag. 348.

Aliud ſi ſubſcriptioni fides, compoſitum à famulo Paſicrate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus pag. 95. MS. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 23. April. è Lipomanno.

In Georgium Martyrem Oratio. Ὑπὸ τοῦτο τῶν λόγων ἀγωνιζομένων, Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis pag. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. Lambec. VIII. pag. 71. 372.

Alia

Alia in eundem. Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ παιέυφημα. Auctor Andreas Cretenſis. Exſtat Græce & Latine ſed extrema parte mutila in Combefiſii Andrea Cretenſi pag. 175-188. & in Actis Sanctor. T. 3. ad 23. April. è *MS.* Vaticano pag. XX. Latine apud Lipomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτρεπτικοί μου πρὸς ἐυφημίαν τὴν γλῶσαν. Auctor Theodorus Qvæſtor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ Φιλόχριστοι, ὁ Φιλόστοργος. Arcadius Epiſcopus Cypri. *MS.* in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præſente & vidente, ſi auctori fides, ſcripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus eſſet Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν ἀξιωθῆναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambroſiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. *MS.* Lambec. VIII. pag. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις ἐξ μεγάλης καὶ ἐυσεβεστάτης βασιλίσσης ἡμῶν Θεοδοσίας. Græcè è MS. Ambroſiano, ibid. pag. XXXIX. De *MS.* Vindobonenſi pleniore vide Lambecium VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De viſione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ σταυρὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Iſidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Paſchatos die celebratum. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

Ἡ μὲν ἐξ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαγώνιος. Incerti. *MS.* Bibl. Coislin. p. 196.

Ὡς εὐτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam quæ de Georgio Martyre exhibet Combefiſius Tom. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ pag. 437. ſeq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipſomet ſcripta, citatur ab Allatio pag. 613. contra Creyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῶ μὲν γένει Κύπριος ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotæ Monachi ſub Leone Iſauro, 24. Auguſt. Ὅτος ὁ ὅσιος

ὁσιοῦ καὶ μάρτυρος. breve Martyrium ab auctore ſuppare ſcriptum quod integrum Græce dat Lambecius VIII. p. 213.

In Germanum Patriarcham CPol. Ἐγκαινίζεται μὲν ἡ σκηνή. Auctor Alanus. *MS.* Cod. Barocc. 131.

Germani Hegumeni Monaſterii Coſinitres in confiniis Thraciæ. Μέγιστον εἰς ἀρετὴν βίος ὁσίου. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctor. ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex verſione Dan. Cardoni *S. J.* pag. 162.

* Gervaſii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, ſub *M.* Antonino. Ἔτος πρώτῳ τοῦ βασιλεύοντος Ἀντωνίου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine pag. 189. *Latine* etiam apud Surium 10. Maj. Exigua fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσεως. Latine apud *Surium* 3. Januar. Auctor Baſilius Cæſarienſis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1. pag. 515. Meminit Suidas, in Βασίλειος.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκαταλήπτου χρῆμα. 23. Nov. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus *S.* Sabæ.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monaſterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Καλλιστόν τι χρῆμα ἡ αἵρεσις καὶ δόξαν ὑπερ. citat Allatius p. 538. ſq. de conſenſu. Latine apud Surium 23. & Lipomannum Tomo V.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ μέγας πατήρημων. *MS.* Lambec. VIII. p. 2281. ſeq.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & ſociorum. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Παρθους ἀλλοθνίσης. *Latine* apud *Lipomannum* T. 6. & Surium 30. Sept. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ἅπαν μὲν τῶν πάντων ἄθλον ἐστὶ πίστις. Auctore incerto. *MS.* Bibl. Coisliniana p. 211. in Codice Gr. de geſtis Sanctorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thavmaturgi. XVI. Nov. Μὴ θαυμάσῃς ὁ ἱερὸς Μυσηγίτης Auctor *Mich.* Pſellus ad Protoſyncellum.

Ὁ μὲν πανόπλος ἦν ἀνὴρ. Auctor Gregorius Nyſſenus. *MS.* Lambec. VIII. p. 278. 281. *Latine* apud *Surium* 3. Jul. Prodiit Græce & *Lat.* ſæpius inter opera Nyſſeni & Thavmaturgi.

Alia in eundem. Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ παιάνιφημα. Auctor Andreas Cretenſis. Exſtat Græce & Latine ſed extrema parte mutila in Combefiſii Andrea Cretenſi pag. 175-188. & in Actis Sanctor. T. 3. ad 23. April. è *MS.* Vaticano pag. XX. Latine apud Lipomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτρέπουσί με πρὸς ἐυφημίαν τὴν γλῶσσαν. Auctor Theodorus Qvæſtor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ Φιλόχριστοι, ὁ Φιλόστοργος. Arcadius Epiſcopus Cypri. *MS.* in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præſente & vidente, ſi auctori fides, ſcripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus eſſet Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν ἀξιωθῆναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambroſiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. *MS.* Lambec. VIII. pag. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Θεοδοσίου. Græcè è MS. Ambroſiano, ibid. pag. XXXIX. De *MS.* Vindobonenſi pleniore vide Lambecium VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De viſione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Iſidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Paſchatos die celebratum. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

Ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρόοδος. Incerti. *MS.* Bibl. Coislin. p. 196.

Ὡς εὐτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam quæ de Georgio *M*artyre exhibet Combefiſius Tom. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ. pag. 437. ſeq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipſomet ſcripta, citatur ab Allatio pag. 613. contra Creyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῷ μὲν γένει Κύπριος ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotæ Monachi ſub Leone Iſauro, 24. Auguſt. Ὅτος ὁ ὅσιος

ὁσίου. Πάφνου. breve Martyrium ab auctore ſuppare ſcriptum quod integrum Græce dat Lambecius VIII. p. 213.

In Germanum Patriarcham CPol. Ἐγκωμίζεται μὲν ἡ σεμνή. Auctor Alanus. *MS.* Cod. Barocc. 131.

Germani Hegumeni Monaſterii Coſinitres in confiniis Thraciæ. Μίγεσσι εἰς ἀβρήλιον βίος ὁσίου. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctor. ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex verſione Dan. Cardoni *S.* J. pag. 162.

* Gervaſii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, ſub *M.* Antonino. Ἔτους πρώτου τῆς βασιλέυοντος Ἀντωνίου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine pag. 189. *Latine* etiam apud Surium 10. Maj. Exigua fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Κόμας ἐστὶ Φρύγιος. Latine apud Surium 3. Januar. Auctor Baſilius Cæſarienſis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1. pag. 515. Meminit Suidas, in Βασίλειος.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. 23. Nov. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάλητον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monaſterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Κάλλιστόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὄφῳ. citat Allatius p. 538. ſq. de conſenſu. Latine apud Surium 23. & Lipomannum Tomo V.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ μέγας πατήρ. *MS.* Lambec. VIII. p. 228. ſeq.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & ſociorum. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πάρθους μεταθέσεως. *Latine* apud *Lipomannum* T. 6. & Surium 30. Sept. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ὅταν καὶ τῶν πάντων ἐδὼν ὑπὸ πόφυκε. Auctore incerto. *MS.* Bibl. Coisliniana p. 211. in Codice Gr. de geſtis Sanctorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thavmaturgi. XVI. Nov. Μὴ θαυμάσῃς ὁ ἡμῶν μυσταγώγης Auctor *Mich.* Pſellus ad Protoſyncellum.

Ὁ μὲν σοφὸς ἐς ἐστὶ. Auctor Gregorius Nyſſenus. *MS.* Lambec. VIII. p. 278. 281. *Latine* apud *Surium* 3. Jul. Prodiit Græce & *Lat.* ſæpius inter opera Nyſſeni & Thavmaturgi.

noviſſimo Combefiſii T. 1. pag. 372. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 400.

* Οὐχ ἕτω ἡδύ τι τῷ Φιλαρέτῳ. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 253. 259. ſeq. 282. Bibl. Coislin. pag. 211. Græce & Latine Combefiſ. pag. 519. & in Actis Sanctor. Calendis Maji T. 1. pag. 735-738. Græce ex Codice Regis Gall. & pag. 18-34. Latine. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Heſychii Hieroſol. in Jacobum memorat Photius Cod. 275.

Jacobi Majoris Zebedæi filii, Apoſtoli. Πρώην μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 391. Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. ſeq. Tillemont. T. 1. pag. 347. ſeq. & de Jacobo Minore pag. 405. ſeq.

Γλυκὺ μὲν, αἰθησις ἡδεῖα. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi Eremitæ. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν ἐνεργασιῶν τὸν Φιλόθεον. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. Jan. ſub Metaphraſtæ nomine.

* Jacobi Perſæ. Ἀρχαῖόν τι Ῥωμαίων διήγησις σπουδῆς. *MS.* Lambec. VIII. pag. 284.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν δυνάμει ἐξ ἐν τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος ἱερομόναχος ὀνῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

Jacobus Martyr cognominatus interciſus. Latine apud Surium 27. Nov. auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου ἐξ βασιλέως τῆς Ἀρκαδίου τῆς Ὀνωρίου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταυγασθείσης. Auctor incertus.

Jatteſii, qui & Sozon dictus eſt, Martyrium. Μαξιμιανὸν ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδοὺ ἡμῖν ἡ καλὴ ἐξ χρόνου ἐπίσης πανήγυρις. Ejusd.

Ὡς ἡδύ τι καὶ θεῖον. Ejusdem.

Παρακαλεῖτε, φησὶν ἱερεὺς τὸν λαόν μου. Baſilii Cæſareenſis. *MS.* Lambec. IV. pag. 95. VIII. pag. 231. Græce & Lat. T. 1. Opp. Baſilii pag. 333.

Περὶ-

Hermæ, Serapionis & Polyæni. 19. Augusti. ὅτε ὁ ἁγιος μαξίμος γενόμενος ἐν Ῥώμῃ. MS. Lambec. VIII. p. 205.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hermyli & Stratonici. *Impio imperante Licinio.* Latine apud Surium 13. Jan.

* Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. Ἱερων τῷ γενναίῳ παῖδες μὲν ἡ δευτέρα τῶν καπαδόκων, πόλις δὲ Τύανα, Latine apud Surium 7. Novembr. & Lipomannum.

Hilarionis. τοῦ μακαριωτάτου καὶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱλαρίωνος. Auctor incertus. Vide Tillemont T. 7. memor. p. 564. sqq. 572.

Ἱλαρίωνος τοῦ θαυμασίου ὁ βίος ὑποθεσις. MS. in Bibl. Coislinian. pag. 185.

* Ἐν παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν ἐν ἐλαττονι ἡ πάντα καὶ γεωργούμενα φαδὰς ἀπέχουσα τάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. pag. 211. Lambec. VIII pag. 252. 259. 262.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Hosii Episcopi Cordubensis 27 Aug. οὗτος ὁ ὅσιος ὑπέμεινεν κυδερίθης. Lambec. VIII. pag. 217.

Hyacinthi Amastrensis Martyris Agarenico mucrone sublati. ὑπομνηματίζεται πολλῶν καὶ ἄλλων λόγων. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Lat. cum versione Francisci Combefisii & notis, in CHristi Martyrum lecta Triade pag. 1. Paris. 1666. 8.

Hypatii Episcopi Gangrensis in Paphlagonia. 14. Nov. ὁ πᾶσι τοῖς πέρασι τῆς γῆς γνωσθεὶς ἐκ τῶν ἄθλων καὶ τῶν θαυμάτων γενναῖος πρόμαχος τῆς εὐσεβείας καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. p. 275.

Κατὰ τὰς ταμιὰς ἐκείνης βασιλίσσης βαλεριανῆ ἐν τῇ βυζαντίῳ. id. pag. 377.

Ὀφειλὼν μὲν ἤδη προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν. MS. in Bibl. Coisliniana pag. 185.

Ἐις γλυκεῖαν τῆς παρούσης ἡμέρας ἡ χάρις. MS. ibid.

Jæ. vide supra, Dosæ.

Jacobi Alphæi, *Minoris* ἀδελφοθέου Apostoli: & Episcopi Hierosol. (à quo perperam nonnulli distingunt, ut Combefilius ad Hippolytum de XII. Apostolis) χθὲς καὶ πρώην ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario

ὁ μὲν πανυμνητικὸς. Amphilochii, Græce & Lat. in Amphilochio Combefisii p. 1.

Οὕτως ἐπιφάνη ἡμῖν ἡ τοῦ Χριστοῦ Χάρις. Chrysostomi. T. V. Savil. pag. 851.

Ὅπόταν ἐκ χαμαιῶν. Chrysost. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος. id. VII. 367.

Ὅπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σαρκίων ἐοίχθω. Johannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ δὲ θεῖος προοιμιαστὴς καὶ εἰσαγωγεὺς καὶ παντοκρατικὸς λόγος. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' ἂν εἰ ἦκε γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παραγινομένης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἑορτῆς. Eusebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus opuscula à Gev. Elmenhorstio edita. Lugd. Bat. 1617. 8. p. 53. cum versione Theodori Peltani. Prodierat antè Romæ: atque iterum deinde in Riccardi & Combefisii Proclo præla subiit.

Πολλαὶ καὶ ἀξιόφοροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Oratt. Græce & Lat. editas à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 327.

πολλοῖς καὶ ἀξιοφόροις ὄντως. Timothei presb. Antiocheni.

Τοῦ καταλθόντος Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.

Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οὐσία a) Basilii M. T. 1. p. 584.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumcisionem.

In Circumcisionem & Simeonem. Οὐ μόνον φορᾷ σάρκα. Dubium an Chrysostomi cui in quibusdam Codd. tribuitur. Vide Lambecium VIII. pag. 52. seq. & eruditiss. Montfauconi edit. novam Chrysostomi T. 2. pag. 812.

In Circumcisionem & S. Basilium. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. Amphilochii, Græce & Latine in Amphilochio Combefisii. p. 10. Latine apud Surium 1. Januar. sub Metaphrastæ nomine.

In

a) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii Nazianzeni Operibus prodiit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine editis à B. Christiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefisium T. 1. Bibl. Concionatoriæ Patrum.

Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Anastasii Simaitæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 907.

In Jejuniorum tertiam in Dominicam. Vide mox, in ſESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παροῦσα ἡμέρα καὶ σεμνή. Macarii Chryſocephali. MS. in Bibl. Coiſliniana pag. 181.

Παλαὶ μὲν δὴ ἡ ἁγία Μωσέως ῥάβδος. Jo. Xiphilini. Exſtat Græce & Latine in Tomo 2. Gretſeri de Cruce pag. 330.

In Jejunii ultimam & magnam hebdomadem. Διηυκάρησεν λοιπὸν τῆς νηστείας τὸν πλοῦν. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. pag. 540.

I. In JESU CHRISTI Nativitatem.

Ἃ πάλαι παλαιάρχαι μὲν ὦδινον. Joannis Chryſoſtomi. Edidit. Græce & Lat. Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chryſoſtomi Græca Savil. & Græcolatinis, & nova Montfauconiana T. 2. pag. 354.

Λόγια τῆς ἁγίας Θεοῦ Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Iſidori Archi-Epiſcopi Theſſalonicenſis.

Εἰς βαθὺ ἀκτιμῶν ἀμπισών. Baſilii Cæſareenſis.

Ἐκ πηγῆ τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chryſoſtomi. inter ſpuria T. 2. edit. novæ pag. 8 9.

Θεῷ ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. Leonis Imp.

Θεοῦ Ἀνέσλου πρὸς γράφων. Joannis Archi-Epiſcopi Nicæni Epiſtola ad Zachariam Catholicum Armeniæ. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefiſ. p. 298.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ ἁγία πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol. in ejus Orationibus Græce & Latine à Riccardo editis, etiam Combefiſii Auctar. novo T. 1. p. 314.

Λαμπρὰ καὶ ὡραιόδοξος τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem. Prodiit Græce inter Procli opuſcula p. 148. edente Ger. Elmenhorſtio & additæ p. 180. Meurſii emendationes. Deinde Græce & Latine in editionibus Riccardi & Combefiſii p. 331.

Μυστήριον ξένον βλέπω. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. pag. 410. cum Montfauconi verſione. Et in Chryſoſtomo Ducæi T. 6. p. 413.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψας μοι τὸ πολυπόθητον φῶς. Heliæ Monachi.

ὁ μὲν πνευματικὸς. Amphilochii, Græce & Lat. in Amphilochio Combefiſii p. 1.

Ὅπως ἐπιφάνη ἡμῖν ἡ τοῦ Χριστοῦ Κάρις. Chryſoſtomi. T. V. Savil. pag. 851.

Ὁπόταν ἐκ χαμαὶ ῶ. Chryſoſt. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλι ῶ. id. VII. 367.

Ὁπόταν τὸ ἅγιον ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων σοιχῖα. Johannis Epiſcopi Euboeæ.

Ὁ τοῦ θεοῦ προφήτης ῶ ἀσαρίλητος ῶ πανταχοῦ πᾶς λόγος. Gregorii Palamæ, Epiſcopi Theſſalonicenſis.

Οὐδ' ἂν εἰ ἦκε γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παραγενομένης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἑορτῆς. Euſebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus opuſcula à Gev. Elmenhorſtio edita. Lugd. Bat. 1617. 8. p. 53. cum verſione Theodori Peltani. Prodierat antè Romæ: atque iterum deinde in Riccardi & Combefiſii Proclo præla ſubiit.

Πολλαὶ μὲν ἀμφόροις πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Oratt. Græce & Lat. editas à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 327.

πολλοῖς μὲν ἀμφόροις ὅπλοις. Timothei presb. Antiocheni.

Τὴν κατελθοῦσαν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Euſebii Alexandrini.

Χριστοῦ γένεσις ἡ μὲν ἀνωτέρα a) Baſilii M. T. 1. p. 584.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumciſionem.

In Circumciſionem & Simeonem. Οὐ μόνον φορῇ σάρκα. Dubium an Chryſoſtomi cui in quibusdam Codd. tribuitur. Vide Lambecium VIII. pag. 52. ſeq. & eruditiſſ. Montfauconi edit. novam Chryſoſtomi T. 2. pag. 812.

In Circumciſionem & S. Baſilium. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. Amphilochii, Græce & Latine in Amphilochio Combefiſii. p. 10. Latine apud Surium 1. Januar. ſub Metaphraſtæ nomine.

In

a) Utraque Baſilii & Nazianzeni Homilia ſæpius Græce & Latine in Baſilii Nazianzeni Operibus prodiit. Utraque enim Græce & Latine præmiſſa eſt pluribus aliis Latinorum Patrum in feſtum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine editis à B. Chriſtiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefiſium T. 1. Bibl. Concionatoriæ Patrum.

In Circumcisionem: Παίζει τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θεανδρικῶς. Andreæ Cretensis. Græce & Lat. in Combefisii edit. p. 28.

Τῇ καινῇ ἐκείνῃ ἐπληθύνθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

III. In JESU Præsentationem in Templo, Hypapantem sive occursum Domini, & de Anna ac Simeone.

Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων. Hesychii presbyteri Hierosol.

Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. VIII. pag. 52. & 387.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος ἀνθρωπος. Hesychii, sive ut alii, Timothei presbyteri Hierosol.

Οὐ μόνον Φορεῖ σάρκα ὁ Κύριος ἡμῶν. Chrysostomi. Lambec. IV. p. 111. VIII. p. 73. inter spuria Chrysost. T. 2. edit. novæ p. 812.

Ἐχ ἑτοῦ τῶν ἱερέων οἱ Φανέντες εἰς τοὺς. Jo. Chrysostomi Bibl. Coislin. pag. 181.

Ὁ τῇ Φερούσῃ τῶν ἱερείων μυστίμεις. Nysseni Gr. Lat. T. 2. pag. 876. Latine apud Surium 2. Febr.

Παλαὶ ἰκανῶς. Methodii, Patarensis Episcopi.

Παλαὶ Συμεὼν ὁ ἀγκάλας. Anastasii Antiocheni.

Παλαὶ τοῦ ἐνσαρκοῦ πανήγυρις. Jo. Zonaræ.

Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος. Cyrilli Alex. Bibl. Coisliniana p. 388.

Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochii Episcopi Iconiensis. Latine apud Lipomannum T. 7. & Surium 2. Febr. & Græce cum versione Laur. Sifanii in T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum & cum nova versione in Amphilochio Combefisii pag. 23.

Προφητικῶς ἡμᾶς ἐδίδαξεν. Ejusdem Amphilochii. Græce & Lat. ibid. p. 36.

Τὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς πανηγύρεως. Athanasii Alex. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 498. & T. 3. Athanas. p. 416. Sub Georgii Nicomediensis nomine MS. in Bibl. Coisliniana p. 388.

Θαυμαστὸν τῆς ἑορτῆς τὸ περιτύλιμμα ἡ Φορεσία. Macarii Chrysocephali, Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Φέρε ἀγαπητοὶ ἴδωμεν παλαιὸν δίκαιον. Timothei presbyteri Hierosol. MS. Lambeco VIII. p. 74. Græce & Latine cum Laur. Sifani

versione

ὁ Φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anastasii Archi-Ep. Antiocheni. E MS. Regio Paris. Græce cum versione sua edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi p. 866. Mutilam in fine supplet Lambecius VIII. p. 117. è MS. Cæsareo.

Πᾶσα μὲν σωτηρίου ἑορτή. Leonis Imp.

Τίς ἂν με πρὸς ὕψος τῶν θεοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Οἷς φοβερὸς ὁ τόπος ὅτε. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583-626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Eusebii Alexandrini.

Πόσῳ πανόνου φθαιτάθεις. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Passionem.

Ἄκου ἀέρα, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabasilæ.

Ἤκει ἡ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν ἐκμὴν τῶν ἀθλων ὁ λόγος. Joannis Geometræ.

Loqui timeo narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. Latine apud Surium T. VII. ad 25. Martii.

Μέγα μὲν ἀέρος δημιούργημα. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 447. & apud Gretserum de Cruce T. 2. p. 400.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.

Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi. edidit Græce & Lat. post opus de Cruce, Gretserus.

Συμφυὴς τῷ πάσχειν ἡ σύγχρονος. Josephi Bryennii.

Τὸν δὲ σαφῆ λόγον ὁ μὲν θεῖος Ἀπόστολος. Mich. Pselli.

Φοβερὰ τῆς σημερινῆς φθαιτάξεως τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auctario novo Combefis. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi. id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

T. 2. p. 791. ubi legitur Græce & Latine. Etiam Græce MS. sub Damasceni nomine in Bibl. Coisliniana p. 182.

Ἀδιτε φίλοι καὶ κτίσεων. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. & inter Procli opuscula prodiit Græcè & Lat. edita à Gev. Elmenhorstio Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. & in Riccardi editione Romana, & T. 1. Auctar. Novi Combefis. p. 390. Sed in Codice nomi sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, & in MS. Cæsareo de quo Lambec. VIII. pag. 53. refertur ad Chrysostomum. T. 7. Savil. p. 332.

Ἐκ τῆς χώρας θήρας χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & apud Surium ad 6. Augusti. & Græcè in edit. Ephraimi Oxonienſi p. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπαρῶμεν ἡμεῖς ἡ θανατῶμεν. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctar. noviss. Combefis. p. 106. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κυβέρνων ἐλέχθη. Jo. Chrysostomi. Lambec. VIII. pag. 116.

Ἐπειδὴ φαιδρὰ ἡ θεία παννύχια. Leonis Imp.

Ἤκουσας ἀξίως ἀγαπητὲ ἃ διαπότου χριστὸς λέγει. Jo. Chrysostomi. T. 7. Savil. p. 339. Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 117.

Ἥλιος ἄρτι τὴν γῆν ἐπαφεὶς τὰς ἀκτῖνας. *Sol in terram modo emittens radios.* Basilii Seleucienſis. Latine in Tomo VI. Lipomanni pag. 157. & apud Surium ad 6. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. p. 116. Græce & Lat. in Basilii Seleucienſis Operibus, Orat. XL.

Ἡλίου ἀνίσχων τὰς οἰκείας ἀκτῖνας. Chrysost. T. 7. Savil. p. 345.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης περὶ τοῦ εὐαγγελίου. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctarii noviss. Combefis. p. 112. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 211.

Θεὸς κύριος ἐπ' ὄρους ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali. *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 181.

Οἱ ἐμὲ εὖ ἀδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Augusti, & Lipomannum T. 6. pag. 166. b. Sub Pantaleonis Diaconi CPol. nomine edit. Græce & Latine Combefisius T. 1. auctar. novi p. 1759.

Ὅσοι τῇ καινώσει τοῦ λόγου. Andreæ Cretenſis. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Augusti. Et Græce ac Lat. in Andrea Cretenſi Combefisii p. 38.

προτυπῶν ἡ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſer. p. 360. ſed in Codice Bibl. Coisliniane p. 402. legitur inter Homilias Joannis Calecæ Archi-Ep. CPol.

Σταυρῷ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Joſephi Archi-Ep. Theſſalonicenſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. Archi-Epiſcopi. Gretſer. p. 384.

Φωτίζῃ, φωτίζῃ Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſerum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δειμαμένη τινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑλένη ναόν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Ἔστιν ὁ Κύριος, ὡδὸς ἀναβάθρας. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἁπάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chryſocephali, Archi-Epiſcopi Philadelphienſis. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce p. 216. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης ἑβδομάδος. Philothei Patriarchæ CPol. Gretſerus pag. 174.

Κατέωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretenſis. Gretſer. p. 108. & in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 103. Hanc ſecundam partem eſſe orationis quæ incipit σταυρῷ πανηγυρικῶς ἄγομεν, obſervat Lambecius VIII. pag. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Calliſti Patriarchæ CPol. edidit Gretſerus Græce & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον ἐν μεγάλῃ τῇδε ναῷ. Theophanis Ceramei. idem Gretſerus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Franciſco Scorſo utraque Lingua editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretſer. p. 156.

Πάλιν ὑψοῦται σταυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chryſoſt. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chryſoſt. T. V. Savil. p. 823.

Πρότερον ἐν ὑμῖν λογισάμενον ἀνθρώπων ἀγαθόν. Leonis Imp. Gretſer. pag. 142.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Incerti. Gretſer. p. 184.

Σταυρῷ πανηγυρικῶς ἄγομεν. Andreæ Cretenſis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congeſſit Combefiſ. Tom. 8. pag. 125. ſeq. Bibl. Concionatoriæ.

Ἐτεθάπτω ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Episcopi. Gretser. T. 2. de Cruce pag. 500.

Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Chrysost. Savilii T. 5. p. 898.

Μέγα μὲν ἱερεὺς δημιούργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser. a) pag. 420.

Πᾶσα ἑορτὴ ἡ πρόξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πεπληρωται ἡμῖν λοιπὸν. Sub nomine Chrysostomi edidit Hœschelius. A. 1587. & Gretser. p. 460. & T. 5. Savilius p. 906. Sed est potius Jo. Damasceni T. 2. Opp. edit. Michaëlis le Quien p. 810. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combefis. & inter spuria Chrysost. T. 2. novæ edit. p. 816.

πολλάκις ἐζήτησα πρὸς ἐμαυτὸν. Jo. Chrysostomi. Gretser. p. 428. & T. 5. Savil. p. 563. T. 2. edit. novæ p. 397.

πολλοῖς ἡ διαφόρους ὄντας ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. pag. 408.

Σταυρὸς ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Josephi Archi-Episcopi Thessalonicensis. Chrysost. T. 5. Savil. p. 819.

Τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω; Chrysostomi. Gretser. pag. 492. & T. 7. Savil. p. 502. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 820.

Τοῦτο ἴσως ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. VIII. p. 232.

In Crucis b) venerationem.

Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

Ἄσμα καινὸν ᾄσωμεν λαοί. Incerti. Gretser. p. 190.

Ἦκεν ἡμῖν ἐπάνυστος ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270. & T. 5. Savil. p. 877.

Ἤρεσε μέν τις πρόβλημα. Jo. Zonaræ.

Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σολομῶνος. Germani Patriarchæ CPol. id. p. 294. Græce & Latine.

Καὶ οἱ ἰατροὶ φασιν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 283. sed Latine tantum.

πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Incerti. apud Gretser. p. 376.

a) Jac. Gretseri S. J. opus de Cruce prodiit Ingolstad. 1600. 4. & 1616. fol.

b) *Vide Jejunioram Dominicam tertiam sive μεσονήστιμον*, & Combefisium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

προφητῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſer. p. 360. ſed in Codice Bibl. Coiſlinianæ p. 402. legitur inter Homilias Joannis Calecæ Archi-Ep. CPol.

Σταυρῷ προκειται σήμερον ἑορτή. Joſephi Archi-Ep. Theſſalonicenſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θεάματι. Theophylacti Bulgar. Archi-Epiſcopi. Gretſer. p. 384.

Φωτίζει, Φωτίζει Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſerum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δειμαρίη τιμᾶ ἡ μακαριωτάτη Ἐλένη ναόν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Ἔστιν ὁ Κύριος, δεῦτε ἀναβείβημεν. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἅπαντων καὶ μάλιστα. Macarii Chryſocephali, Archi-Epiſcopi Philadelphienſis. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coiſliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης ἡ θέσις. Philothei Patriarchæ CPol. Gretſerus pag. 174.

Καταξιωθῶμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretenſis. Gretſer. p. 108. & in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 103. Hanc ſecundam partem eſſe orationis quæ incipit σταυρῷ πανηγυρῶν ἄγομεν, obſervat Lambecius VIII. pag. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Callifti Patriarchæ CPol. edidit Gretſerus Græce & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον ἐγὼ μεγάλην τῶνδε ναῶν. Theophanis Ceramei. idem Gretſerus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Franciſco Scorſo utraque Lingua editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretſer. p. 156.

Πάλιν ὑψώθης σταυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chryſoſt. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πάσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chryſoſt. T. V. Savil. p. 823.

Πρότερον ἐν ἱερᾷ Δεγεώνων ἀνθρώπων ἀγαπάσθω. Leonis Imp. Gretſer. pag. 142.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Incerti. Gretſer. p. 184.

Σταυρῷ πανηγυρῶν ἄγομεν. Andreæ Cretenſis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congeſſit Combefiſ. Tom. 8. pag. 125. ſeq. Bibl. Concionatoriæ.

pag. 94. & Latine ſub Metaphraſtæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Cretenſi Combefiſii pag. 96.

Σταυρῷ παγήνυμι ἡ ζωὴ ὁ σωτήριον; Sophronii Patriarchæ Hieroſol. Gretſer. pag. 89.

Σταυρῷ πρόκειται σήμερον ἰσχύς. Joſephi Patriarchæ Theſſalonicenſis. id. pag. 116.

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογημένως σταυροθέντα τιμῶ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario noviſſimo Combefiano T. 1. pag. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 424.

Τὸν ἐν σταυρῷ λόγον. Mich. Pſelli. MS. Cod. Bapocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἀθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Epiſcopi. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Franciſco Scorſo Pariſ. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἕτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud Gretſerum Græce pag. 450. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. pag. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coiſlinianæ pag. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ ἐπὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτους ἑξακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου. Incerti. Græce apud Gretſerum pag. 541-546.

Ἔτους ἑπτακισχιλιοστοῦ τριακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ πάθει. Incerti apud Gretſerum. p. 526. Græce & Latine.

Τὴν εἵλκυσιν τῆς ἁγίας ὑψώσεως δεξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretſerus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἐκ τοῦ ἐν ἅδου τεθαφθαι. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. pag. 70. Latine Joach. Axonio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

d) Combefiſ. T. 6. pag. 530. ſeq.

Ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alaniæ Epiſcopi.

Βραβευτὸς καὶ κήτ⊙ τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμ⊙. Gregorii Epiſcopi Antioch. *MS.* Græce Bibl. Coiſlinian. pag. 182. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 827.

Σάββατον μὲν ἐστι σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1469. Græce & Lat.

Τί τῦτο σήμερον. σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii. T. 2. pag. 159. Confer, *Sabbato magno.*

Ὦ φρικτῆς μυστηρίε πάσῃ τῇ κτίσει. *Leonis* Imp. Græce & *Lat.* in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 1675.

X. In JESU reſurrectionem.

Ἀναστάσιμος ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLI.

Ἀνάστασις ἑ ἐμὴ Ἰησῦ καὶ Θεῦ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 1691.

Ἐνίστη τῇ ἑρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύρι⊙. Euſebii Alex.

Ἀναθέμεθα τῆς ἡσυχίας τὸ φορτίον. Jo. Chryſoſtom. T. 5. Savil. pag. 581. & T. 2. edit. novæ pag. 437.

Ἐν ταῖς ἁγίαις ἐνῆν. Athanaſii Alex. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario Nov. T. 1. pag. 531. & in Athanaſio Montfauconi T. 3. pag. 455.

Ἐι τις ἐυσεβὴς καὶ φιλόθε⊙. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 916. *MS.* Lambec. VIII. p. 364.

Ἐι τις Πατριαρχῶν ἐυλογία. Nyſſeni T. 2. pag. 814.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μὲν ἑσόμεθα. Nazianzen. Orat. XLII.

Ἔυκαιρον καὶ πανεορτίον. *Leontii* presbyteri CPol.

Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς, ἐυφημήσωμεν. Nyſſeni T. 2. pag. 869.

Ἡ μὲν ἀληθὴ ἑ σαββάτε κατάπαυσις. Id. pag. 866.

Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν. Joannis Theſſalonicenſis de conſonantia Evangeliſtarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Combefiſ. pag. 791.

Λαμπρὰ μὲν, ἡ ἑ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & Combefiſio T. 1. Auctarii novi editas p. 427.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. *Macarii* Chryſocephali.

Nicephori

Πανάγιον λόγον ὕμνων. Procli CPolitani Patriarchæ, poſt Riccardum edidit Combefiſ. pag. 422.

Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισταί. Ejusd. Riccard. & p. 431. Combefiſ.

Οἱ πάντες τῶν ἀνθρώπων φιλόσοφοι. Nyſſeni Bibl. Coislin. p. 182.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Exchaitorum.

Πάντες μὲν, ἀγαπητοὶ. Heſychii presb. Hieroſol. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 743. Græce & Lat. in Nyſſeni Operibus T. 2. pag. 832.

Περὶ δογμάτων ἡμῖν ἐμπεσόντων. Chryſoſt. T. 2. edit. novæ p. 422.

Σύμβολα τῆς ἀποστολικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Σφόδρα μοι νῦν νῦν. Chryſoſt. T. VII. Savil. p. 500.

Τὴν παροῦσαν ἡμέραν τὰ εὐαγγέλια. Macarii Chryſocephali.

Φασὶ τοιγαροῦν ἔ τερμίου τάφου τὰ ἀνθη. Procli Patriarchæ CPol. Edidit Riccardus & p. 416. Combefiſ.

Χαρᾶς ὑπόθεσις ἡ παροῦσα ὑπόθεσις. Macarii Chryſocephali.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. Athanaſii Alex. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. id. p. 539. & T. 3. Athanaſii edit. Montfauconi p. 458. Etiam Nili λόγος ἔ εἰς Πάσχα, memorat Photius Cod. 276.

XI. In JESU aſſumtionem, quæ Cappadocibus ἡ ἐπισωζομένη. a)

Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν παρόντων χρόνων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπειδὴ χάριτι ἔ Κυρίου ἡμῶν. Auctor Euſebius Alexandrinus.

Εὐλογητὸς ὁ θεός. Εὐναιρον σήμερον. Jo. Chryſoſtomi, T. VI. Ducæi p. 378.

Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanaſii Alex. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 554. & T. 3. Athanaſii edit. Montfauconianæ p. 551. Alii tribuunt Baſilio Seleucienſi. Cæſarienſi Codex Bibl. Coislinianæ p. 18c.

Καὶ ὅτε ἔ ταυρῷ μετέστη. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. pag. 595. & edit. novæ Montfauconianæ T. II. pag. 447.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν καλεσθῆ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario novo T. 1. pag. 1711.

Τρία παράδοξα θαύματα. Jo. Chryſoſtomi T. VI. Ducæi p. 375.

θαυ-

a) Vide Cangii gloſſar. & Montfauconi Bibl. Coislin. pag. 182.

φαιδρὰ ἐν πᾶσι ἑορτή. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 970.
φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 426.
φέρε μοι νῦν τὰς ἱερὰς ἀκοὰς. Diadochi Epiſcopi Photices Epiri.
ὡς γλυκὺς σοὶ ἐπέμπαρος. Greg. Nyſſeni T. 2. p. 873.
Nili λόγους ἱεροὺς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum ſecundum.

Ἀδελφοί μου Φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exſtat Græce in edit. Oxon. p. 247.
Ἀγαπητοί, μηδὲν προλαμβάνωμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.
Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 782.
Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Euſebii Alexandrini.
Πῶς ἐγὼ ὁ ἀλάστωρ. Ephraimi Syri, edit. Græcæ Oxon. p. 359.
Plura Combefiſius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, ſed ut in opere illo ſolet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In CHriſti imaginem ad Abgarum miſſam, Οὐκ ἄρα μόνος ἀναλάμπτος ἦν. Conſtantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 490. Latine exſtat in Tomo ſexto Lipomanni p. 190. ſeq. atque inde apud Surium ad 16. Auguſti. Græce & Latine in Combefiſii faſciculo rerum CPol.
Παράδοξος ἡ παναγύρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Eccleſiæ. Vide Allatium de Symeonibus p. 105.
De miraculo imaginis CHriſti in puteo ad magnam Eccleſiam CPol.
Διαφόρων καὶ ἐνδόξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 350. Auctor incertus.
Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνει ὡς. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2 auctarii Novi Combefiſ. p. 647.
In Imaginem in Chalcopratis. Διαφόρων θαυμάτων ἀναμνησις πάρεστι σήμερον. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. pag. 611.

Ima-

Imaginis CHristi Berytensis A. C. 765. Ἔρευνα τῆς ἐφθαλμύης. Athanasii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translatam a Germano Patriarcha CPol. Τῆ ἁγιωτάτῃ καὶ οἰκουμενικῆ πατριάρχῃ Γερμανῷ. MS. Coislin. p. 414.

* Ignatii ☧ θεοφόρου Antiocheni. Ἔρευνα τεχνικὴ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Ὁ πολυτελὴς καὶ φιλότιμος. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 498. & T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι ἀναδεχόμενος. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita scripta à Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἁγίων τὸν βίον. Ex Matthæi Raderi edit. Ingolstad. 1614. 4. Exstat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Binii edit. 1618. parte 2. pag. 692-724. T. VIII. Labbei pag. 1180. T. V. Harduin. pag. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. Ὁ νέος ἥττων καὶ μέγας θεοφόρος Ἰγνάτιος. Id. Bin. pag. 725. Lab. pag. 1259. Harduin. pag. 1010.

In Imaginum restitutionem Dominica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἐπεξαζόντων; Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Τῆ βασιλέως θεοφίλου. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag. 349. seq.

Εἰς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Ἄρτι μαρτυρικὸν δίνασθαι ἔτος ἀγωνος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Coisliniana pag. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ παλαιὸς ἐγὼ τὸν νέον. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Basilii Seleucienſis. Latine apud Surium 28. Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII. inter Homilias Basilii Seleuc.

Τίς θεὸς πλὴν ὁ θεὸς ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ φησὶν ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum *S. Mariæ*. Ἦν χθὲς θεοτόκου γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannæ in puteo. Ἦν γὰρ γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannici. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἐνδεικνυμενα. *MS. Lambec.* T. 8. p. 266. Auctor *Sabas* Monachus. Ex Vita Ioannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχεῖαν εἶναι: *Latine* apud *Surium* 4. Nov. & *Lipomannum*.

*In Ioannem b) Apostolum & Evangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφέστηκεν ὁ ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero *MS.* Lambec. VIII. pag. 244. & *Latine* ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Græcè ad calcem commentariorum Oecumenii excusorum Veronæ 1532. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor *Macarius* Chrysocephalus, Archi-Episcop. Philadelphiensis. *MS.* in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Βασιλεύει ὁ τῶν Ἰουδαίων Ἀγρίππας. Narratio *Apocrypha* MS. Lambec. VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν δὲ οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græcobarbara incerti de actis & visionibus quas vidit Ioannes Apostolus cum primum CHristus Petro & Apostolo apparuit. *MS.* Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστὴ θεολόγῳ προσήκει ἀὶ αἶνος. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προφερόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de *Simeonibus*: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd pag. 393. Græce & *Latine* in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης. Chrysost. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσαντος, φησὶν, ἐν νουμηνίᾳ σαλπιγγος. Prochori Diaconi Apo-

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. *seq.*

Apocrypha de Ioanne Evangeliſta narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2. edit. Lugd. p. 46-67.

Ioannis Baptiſtæ c) & Prodromi ſive Præcurſoris.

Ἀλλ' ἐμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλὼν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χαρᾶς τὰ περὶ τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomedienſis. MS. Lambec. VIII. pag. 222.

Δίδυε ἡμῖν ἡ Φωνὴ τὸ λόγε Φωνήν. Auctor Sophronius, Archiepiſcopus Hieroſol.

Ἐν γενητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννε μείζων. Auctor Antipater Epiſcopus Boſtrenſis. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Iunii.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματικὴ. Auctor Chryſippus Presbyter Hieroſol.

Δύο καὶ μόνοι τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1371. Græce & Lat.

Hiſtoria Apocrypha de Iohanne Baptiſta. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τοῦ Ἰωάννε. MS. Bibl. Coislinianæ p. 413.

Ἰωάννε τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυρις ἀγομένη. Io. Chryſoſtom. T. 2. edit. novæ inter ſpuria p. 805. Primum ediderat Hœſchelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. Ioanne Chryſoſtomo, ut fert inſcriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601. 8.

* *Ioannem Baptiſtam magnum illud decus orbis terrarum, laudare deſiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet.* Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Auguſti.

Heſychii presb. Hieroſol. in conceptionem Prodromi MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Iohannis Baptiſtæ conceptionem. Μωϋσῆς ὁ μέγας ὁ τοῦ θεοῦ. Io. Chryſoſtomi. T. V. Savil. pag. 831. & inter ſpuria T. 2. edit. novæ pag. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Ioannis Baptiſtæ. 29. Auguſt. Πληρωθέντων ἐτῶν πεντακισχιλίων. Lambec. VIII. p. 219.

Τὴν τῆς πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. Auctarii Ducea-

c) Confer quæ exhibet Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 52. ſeq. & 99. ſeq. & quæ de Johannis Baptiſtæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. pag. 108. ſeq. 519. ſeq.

Ducæani p. 442. Græce & Lat. & T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 686.

In Joannis Baptiſtæ natalem.

Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἀρχὴ τῶν κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὲν ὁ τῆς λόγου κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Epiſcopum, atque in auctario operum Theodoriti Garneriano prodiit Græce & Lat.

Εὐκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 389. Latine apud Surium 24. Junii.

Benedictus Deus. Ecce enim rebus ipſis oſtenſæ ſunt ſalutationes Johannis. Jo. Chryſoſtomi. Latine apud Surium 24. Maji.

Ἰωάννῃ τῇ Φωνῇ τῆς λόγου τὰς λόγους. Auctor Macarius Chryſocephalus. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Χάριν μὲν ἀποχρεωθῆσαν. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. pag. 387. cum Montfauconi verſione.

In Joannis decollationem 29. Auguſt. *Πόσης τις ἀνὴρ Φιλέρημος.* Anatolii Epiſcopi Theſſalonicenſis, notante Allatio. At Chryſoſtomo d) T. 7. Savil. p. 549. tribuitur & in Codice noni ſæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol. Chryſoſtomi ſermonem de hoc argumento memorat Photius Cod. 274.

Ἔτι μοι τῇ μνήμῃ τὰ Βαπτιστοῦ κραδίᾳ. Ejusdem Anatolii.

Ἵτυς τετραφωνοῦ δυσέρις τῆς βασιλείας ἀνγέτυ. Auctore ſe profitetur Euripum, Johannis Baptiſtæ diſcipulum. Confer Tillemont. T. 1. memor. p. 518. edit. Pariſ.

Rerum furit Herodias. Joannis Chryſoſtomi. Latine apud Surium 29. Auguſti, & in T. 6. Lipomanni pag. 203. b. *Παλιν Ἡρωδίας μαίνεται.* T. 7. Savil. p. 745.

Αὖθι καὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Mich. Pſelli. MS. Lambec. VIII. p. 218. ſq. V. p. 18.

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρει μὲν τινα καὶ τοῦς καταγγ. Jo. Chryſoſtomi ex commentar. in Matthæum Bibl. Coislinian. pag. 183.

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος Φωνή. Anatolii Theſſalonic.

Πάλιν

d) Sub Chryſoſtomi nomine primus edidit Hœſchelius A. 1587. 8.

Παλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. *Macarii* Chryſocephali. *MS.* in Bibl. Coislinian. pag. 181.

Ἑηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά. Andreæ Cretenſis. *MS.* Græce Lambec. VIII. p. 218. *Latine* in T. 6. Lipomanni p. 205. b. & apud Surium 29. Auguſti, at Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1327.

Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος ὄρχησιν. Baſilii Seleucienſis p. 160. edit. Commelin. *MS.* Lambec. VIII. p. 219.

Τὰς δώσεις λαβὶδ προφητικῇ διατομῶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 780-818.

Heſychii Sophiſtæ Byz. in Joannem Baptiſtam ſermo deſideratur in Codice Coislin. p. 183.

In Johannis deſcenſum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον ἐστὶ πάλιν σήμερον. Auctor Euſebius Alexandrinus.

In capitis Johannis inventionem in urbe Emeſena b) A. C. 453. 24. Febr. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑώας. *Marcelli* Archimandritæ. *MS.* Lambec. VIII. p. 89. Latine vertit Dionyſius Exiguus.

De tribus inventoribus capitis *S.* Joannis Baptiſtæ. Παλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ὑφίστησι Πρόδρομος.

In Johannis manum allatam Antiochiâ. Τὸν δὲ πάλιν ἡμῶν ὁ ἁγιος τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine ſine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211. & Surium 29. Auguſti.

Johannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium p. 123. de Simeonum ſcriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ᾠκειώτο μὲν αὐτὸ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

Alia ejuſdem vita, τὰς δοξολογίας με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis Calybetæ ſub Theodoſio juniore. Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου. Βούλομαι διηγήσασθαι. Auctor incertus qui ſe Synchronum profitetur. In alio Codice incipit: Βίον ἁγιον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἀνάρετον ἀνδρὸς δικαίου βούλομαι διηγήσασθαι. MS. Lambec. VIII. p. 228. 395. *Latine* apud Surium 15. Januar. ſub *Metaphraſtæ* nomine. Βίον καλὸν καὶ ἀνάρετον καὶ ἄμωμον. *MS.* in Bibl. Coislin. p. 196.

a) Titulus ſermonis eſt: περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ἅδην. Credidêrunt enim aliqui Johannem CHriſti præcurſorem fuiſſe etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccleſ. Græcor. pag. 303. ſeq.

b) Vide Sozom. VIII. 21.

Res eſt ſane tyrannica parentum amor Latine ex Græco Codice Vaticano apud Bollandum 15. Januar. confer Tillemont T. 16. pag. 57. ſeq.

Joannis Chryſoſtomi. Vide ſupra, Chryſoſtomi.

Joannis Climaci. Vide paullo poſt Joannis Sinaitæ.

Joannis Damaſceni, Τοῖς τετηρηκόσι τὸ καθ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρύπωτον, Auctor Joannes Patriarcha Hieroſol. Græce & Latine in nova Damaſceni editione & apud Henſchenium 6. Maji. *Græce* MS. Bibl. Coislin. pag. 212. *Latine* ex Billii verſione apud Surium 6. Maji.

Τῷ ἱωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκοῦ τὰ ἐγκώμια. Auctor Conſtantinus Acropolita Logotheta. Apud Henſchenium T. 2. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. Τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγεγράφθαι τίθεσθαι πράξεις. Bibl. Coisliniana p. 584. Latine *Gentiano* Herveto interprete apud *Surium* & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. Græce *MS. Lambec.* VIII. p. 337.

Ex vita ejus ſcripta à Leontio Neapoleos Cypri Epiſcopo narratio de Petro publicano. Lambec. IV. p. 104. & VIII. p. 231. ſq.

Ejusdem Vitæ Paralipomena à Leontio Epiſcopo Neapolitano Cypriorum Inſulæ. Ὁ μὲν συγγραφεὺς ἐκ ἐστιν ἡμῶν. *MS.* Lambec. VIII. p. 271. Latina Anaſtaſii Bibliothecarii verſio in Roſweidi Vitis Patrum & apud Bollandum T. 2. Januar.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: Οἱ τὰς ἀγαθὰς καὶ σπουδαίους ἄνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus p. 123. hic Johannes per errorem calami dicitur Imperator.

Joannis Eleemoſynarii vitam à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſweidus. Vide Gudii Epiſtolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Epiſcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἰωάννης ἐπίσκοπος ἦν γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Epiſcopi & Heſychaſtæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τῷ λόγῳ τὸν ἁγιβᾶν ἰωάννην. Latine in T. 6. Lippomanni, ad 13. Maji. & apud Surium 13. Maj. ſub nomine Cyrilli Scythopolitani.

Joannis Martyris. Vide ſupra, Cyri.

Johannis Monachi qui ſe in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχριστος ὀνόματι ἰουλία. Auctor incertus. Exſtat Græce è MS. Vaticano

ad

ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 30. Martii pag. 43. & Latine pag. 832. ex versione Sirleti.

De Johanne Moscho narratio, præmissa ejus prato spiritali à nescio quo. Συνεγραψη ἡ βιβλος αὐτη. T. 2. auctarii Ducæi pag. 1053.

* Joannis propter CHristum pauperis. τυραννικόν τι χρῆμα τεκεῖν σοφιη. Supra, Joannis Calybetæ.

Joannis Scholastici, Abbatis, *Sinaitæ* qui vulgo Climacus: Τὸ μὲν τίς ἡ ἐπιγραμμενη τὸν γεννάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus. Latine apud Lipomannum T. 2. p. 401. & Surium 30. Mart. Græce & Lat. ante Jo. Climacum Matthæi Raderi. Paris. 1631. fol.

Brevis de Joanne Climaco narratio Anonymi. Ἐλθόντες περὶ τ ἁββᾶ. Græce & Lat. in Climaco Raderi.

Epitome vitæ ejus in Menæis 30. Mart. ὅτος ἐκκαιδεκα χρόνων ὑπάρχων. ibid.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον φίλε γνησιώτερον τ γενναιοτέρᾳ ἰώβ. Auctor Leontius presbyter CPol.

Ἐυκαίρου ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀήττητον Ἰωβ. Auctor idem Leontius.

Ὥσπερ οἱ κατ γῆν βασιλέυοντες. Basilii Seleucienſis.

Jo. Chrysostomi sermones IV. in Jobum.

Ἦκεν ἡμῖν ἐκκάυσιος. T. V. Savil. pag. 877.

Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. id. pag. 953.

Φέρε καὶ ἡμεῖς ἀψώμεθα. id. pag. 956.

Παύλαχῆ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων. id. pag. 963.

Ejusdem de patientia Jobi, βέλτιστε προθῶμεν. T. 6. Ducæi pag. 710.

In Jonam Danielem & tres priores. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Jo. Chrysostomi. T. VI. Savil. pag. 824. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ pag. 309.

Jonæ & Barachisii Martyrum. *Saborius Persarum Rex XVIII. anno regni sui.* Latine apud Surium 29. Mart. Auctor Esaias Adami F. auditor & spectator.

In Iosephum Patriarcham. ὁ θεὸς τ Ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Exstat Græce in Ephræmi editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus Vossius,

Vossius, & Ambrosius Camaldulensis, ex cujus versione legitur apud *Surium* XI. Dec.

In Josephum & descriptionem Mariæ. Ὥσπερ οἱ τὸν χρυσίτην. Athanasii Alex. T. 3. Opp. pag. 404. cum versione Holstenii. Et Latine T. 7. Lipomanni & apud *Surium* 25. Dec. De hoc Josepho Tillemont T. 1. p. 83. memor. H. E.

Josephi Hymnographi. Καὶ ἅπας μὲν βίος τῶν ἁγίων. Auctor Joannes Diaconus magnæ Ecclesiæ & Rhetor.

Irenæi, *Sirmii* Episc. sub Diocletiano. Ὅταν τρόποις ἀγαθοῖς. Lambec. VIII. pag. 206. Auctor incertus, *Metaphraste* antiquior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis complexo, cujus meminit Bandurius pag. 648. ad Antiquitates CPol.

Ὅσιος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς. Epitome quam Græce exhibet Lambecius VIII. pag. 208. sq. ubi etiam brevis laus Irenæi Lugdunensis.

Irenes Martyrium, V. Maj. Καλὰ τὰς προλαβούσας χρόνους ὑπῆρχον βασιλεὺς ὀνόματι Λικίνιος *MS.* Lambec. VIII. pag. 286. Vide & supra, in Agape.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. Μετὰ τὴν προσκύνησιν ἡ παναγία ἡ προσκυνητὸς σανὲ. Græce cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctor. ad XXX. *Maji* T. 7. pag. 247. Eadem ni fallor quam veluti ineditam è MS. Colbert. allegat Bandurius pag. 690.

Isaccius qui & Theophanes. infra in Theophane.

Isidoræ σαλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim *Syrus*. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris Alex. Ἰσίδωρον τὸν γενναῖον λόγος ἐγκωμιαστικός. Auctor Nicolaus Pepagomenus.

Καλὰ τὴν τιμίαν ἡ ἔνδοξον διδασκαλίαν. MS. *Lambec.* VIII. pag. 81. Latine ad *Surium* 5. Febr. ubi Metaphrastæ tribuitur.

Ἔξις πρώτη τῆς βασιλείας Φλαβίου Δικίου. Græce è *MS.* Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & *Latine* Dan. Cardono interprete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. Καλὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος ἡ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ. Auctor coævum se profitetur.

* *Persecutores quidem alii & tyranni.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Junii.

Ju-

Judæ Thaddæi Apoſtoli. ὁ ἁγὶ μαρτύρ. Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. T. 1. p. 415. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 415.

* Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium. Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πολέων ἡ Νικομήδης φημὶ Μαξιμιανῦ ἔ δυοκαιδεκάτου ἀρξαντ. Latine apud Surium 16. Febr. Græce *MS.* in Bibl. Coislin. p. 213.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀνηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο. Auctor *Metaphraſte* antiquior. *MS.* in Codice noni ſæculi, teſte Bandurio. Latine apud *Surium* 17. Auguſti.

In Julianum Martyrem. Εἰ ἐν τῇ γῇ ταῦτα. Jo. Chryſoſtomi. T. V. *Savil.* p. 621. & T. 2. edit. novæ p. 671.

Juliani *Martyris* & Baſiliſſæ & ſociorum. Ταῦτα ἐστὶ τὰ παθήματα τῶν μαρτύρων. *Auctor* quisquis eſt coævum ſe profitetur. Vide *Allatium* de Simeonibus p. 110. Latine apud *Surium* 9. Januar. & plus dimidia parte integrior quidem quam dederat Lipomannus Tomo VII. mutilo uſus Codice.

In Julittam Martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Baſilii M. Homilia inter ejus Opera T. 1. p. 367. Græce & Lat. Meminit Suidas in Βασίλ. Vide & ſupra, Caryci.

* Juſtinæ. Vide ſupra, Cypriani.

Juſtini Martyris. *Quo tempore nefanda ſuperſtitionis idolorum propugnatores.* Vide quæ ſupra lib. V. c. 1. p. 52.

Juſtini ejusdem, Charitonis & ſociorum: Εἰ τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρῶν. Auctor incertus. Latine apud *Surium* 12. Junii.

In Juventinum & Maximinum Martyres. ὁ μακάρ. Βαβύλας. Joannis Chryſoſtomi Græce T. V. Savil. p. 533. & Græce ac Lat. T. 1. Ducæi p. 483. T. 2. Montfaucon. p. 578. Latine apud Surium 25. Januar.

Latomi Eulogii. Γέγονα ἐγὼ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium p. 649. ad Antiquitates CPol.

In *S.* Laurentium. Οἱ σώφρονες τῶν ἐραστῶν. Demetrii Cydonii. Cod. Baroccian. 90.

Laurentii Diaconi, Xyſti Papæ & Hippolyti Tribuni. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni ſæculi. 8. Auguſt. & in Cæſareo de quo Lambecius VIII. p. 124.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι γεγόνασιν ἐπὶ Δεκίου ἔ βασιλέως. *MS.* Lambec. VIII. p. 121.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, ſub Hadriano 18. Auguſt. Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni ſæculi apud Bandurium. Auctor igitur *Metaphraſte* Antiquior.

Οἱ ἅγιοι Χριστῷ Λαύρῳ καὶ Φλώρῳ. *MS.* Lambec. VIII. p. 200.

Lazari in Monte Galeſino. Ὁ τῶν χ' θεὸν πολιτευμάτων. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha C*Pol.* Vide Allatium de Georgiis p. 425.

In Lazarum quatriduanum. Δέττυον ἡμῖν πολυτελὴς Λάζαρος ἀνθις. Heſychii presb. Hieroſolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.

Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκροτημένως σύλλογον. Andreæ Cretenſis. Græce & Lat. in Combefiſii edit. p. 56.

Οὐδὲν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον. Leontii Epiſcopi Arabisſi. Meminit Photius Cod. 272.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochii Epiſcopi Iconienſis. Græce & Lat. in editione Combefiſ. p. 57.

Φιλῶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Heſychii Presbyteri Hieroſol.

In divitem & Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφατικοῖς καὶ δογματικοῖς. Aſterii Amaſeni, Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1. & T. 2. auctar. Ducæani p. 563. cum Phil. Rubenii verſione, qui ediderat Antwerpiæ 1615. 4.

Plures Chryſoſtomi homiliæ. Οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤρτυον. *MS.* Lambec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242. & T. I. edit. nov. p. 736.

Τὸν δ. Λαζάρου τὸν τετραήμερον δὲ τάλῳ. MS. id. & T. I. edit. nov. p. 751.

Μέγιστόν ἐστι διδασκαλίον. id. IV. p. 104. 128. VIII. p. 232. T. V. Savil. p. 728.

Leonis & Paregorii, Pataris in Lycia Martyrum. Πωλλαὶ μὲν δὴ διαβολαὶ αἱ μηχαναί. Auctor incertus Græce *MS.* Lambec. VIII. pag. 86. & Latine apud Surium & Bollandum 18. Febr.

Leontii & ſociorum. *Quo tempore Veſpaſianus.* Latine apud Surium 18. Junii & Sim. Metaphraſte.

* Leucii. Vide infra, Thyrſi.

Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταὶ, ἱεράνιοι δὲ πολῖται, οἱ δὲ Χριστοῦ στρατιῶται. Auctor horum Actorum præſentem ſe & videntem *Martyrio* Longini interfuiſſe profitetur. Sed illa ut fabulis refertiſſima Bollandus deſcribere noluit, qui de aliis Longini actis ab Heſychio Presb. Hieroſol. compoſitis videndus T. 2. Martii pag. 382.

382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHristi, nota 38. T. 1. memor. p. 477. seq. edit Paris.

* Ejusdem Martyrium. Τῦ θεῦ λόγυ ἀλὰ τὴν ἐν ἀθλήσεως. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 251. 259. 262. Bibl. Coisliniana p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Lucæ Evangelistæ. Ἐι τῆ δικαίυ μνήμην. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 224. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine in Combefisii Auctario novissimo T. 1. p. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti T. 2. p. 853. Paris. 1631. fol. Græce ad calcem commentar. Oecumenii p. 1009. Veronæ 1532. fol. Latine apud Lipomannum T. 1. & Surium 18. Octobr.

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς ἐυκλείας ἡ δύναμις. MS. Bibl. Coislin. pag. 185.

Ὁ λαμπρότης, ὦ ἄνεσις, ὦ σήμερον. *MS.* ibid.

Οἱ ἅγιοι Θεῦ Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combefisius T. 8. Bibl. Conciona-toriæ pag. 276. seq.

Οἱ πάντ ἅγιοι Θεῦ μαρτυρες. *MS.* Bibl. Coislinianæ p. 195.

Πρόξενυ καὶ λόγων ἄμιλλαν ὁρῶ. *MS.* ibid.

Lucæ junioris. Anachoretæ. Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λυκᾶς. Auctore incertò. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 970. confer Dallæum VII. 12. de cultibus religiosis Latinorum.

* Luciani. Σαμόσατα πόλις Τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Suidas in Λυκίνε. Logothetam laudans. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 225. 251. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Prodiit Latine apud Lipomann. T. 6. 15. Oct. & apud Surium 7. Jan. & cum notis apud Bollandum ad 7. Jan.

Ὅτε χθὲς ἐδιδάσκεν. Jo. Chrysostomi T. 2. edit. novæ p. 524.

Lucii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος γέγονεν ἀπὸ Λιβύης τῆς κατ Κυρήνην. 22. Augusti. *MS.* Lambec. VIII. p. 206.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλαι μὲν ἐγκωμιάζων. Auctor Photius Scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta. Græce Lat. cum Conr. Janningi versione T. 1. Act. Sanctor. Junii p. 276-286.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλίνοῦλος λυχνιαστὴς τὸ ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῆ Νικομηδέων πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

* Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Ægyptii. Μικρὸν Μακαρίου διάφορον ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλῶμεν οἱ ταπεινοί. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Ægyptii & Alexandrini Marcique Monachi, auctore Palladio Episcopo Cappadociæ. *Illa quæ de præcabilibus & bestis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Januar. ex Palladii Hist. Laufiaca.

Macarii Patriarchæ Antiocheni vita scripta A. C. 1067. *Gemma regalis quem artificis manus.* Auctor Anonymus. Latine apud Surium 10. April.

In Maccabæos 1. Augusti.

Ἀπαίσιος μὲν ἦν ἐγκωμιάσαι. Jo. Chrysostomi T. 2. Edit. novæ p. 628.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις ἀναγ. Gregorii Naz.

Καὶ τοῖς μάρτυσιν ὁρῶν τὴν τῶν ἔργων ἀνθρωπίνην. Chrysost. T. 2. edit. nov. pag. 631.

Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni Orat. XXII. Latine apud Surium 1. Augusti.

Φιλοσοφώτερον λόγου ἐπιδείκνυσθαι μέλλων. Flav. Josephi.

Ὡς φαιδρὰ καὶ εὐτυχεῖς. Jo. Chrysostomi. MS. Lambec. VIII. p. 100. Latine apud Surium 1. Augusti. Græce & Lat. T. 2. nov. p. 622.

Ex Chrysostomi homilia diversa ab iis quæ exstant locum producit Damascenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν εἶδος τῆς βίβλου. Latine ex Zini versione apud Surium 19. Julii. Græce & Latine inter Nysseni opera in appendice.

Mamantis Martyris 2. Sept.

Ἐγκώμια τιμᾶσθε. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

Καλὰ τὰς καιρὰς ἐκείνας ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας ἦτος τῇ χειρὶ μαίρης καὶ τῷ βίῳ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 234.

Οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος. Auctor Basilius Magnus T. 1. Opp. p. 595.

Τὰς τῶν μαρτύρων πόνους. Lambec. VIII. p. 221.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. 14. Augusti. Μνημονεύω πολλάκις ἐγὼ τοῦ

ἀπὸ

ἀπὸ γῆς. *MS.* Lambec. VIII. p. 128. *Auctor* Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ *Monaſterii* Acœmetarum. Ἔννοιά μοι πολλάκις γίγνεται, τί δήποτε μόνοις ἱστορεῖται οἱ μὲν πολέμους ἢ ἔχθρας. Græce in MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. *Latine* apud Surium 29. Dec. Lipomannum T. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphraſten in Marcelli vita laudat Suidas in ἀνλαία. Vide de hoc Marcello Tillemontium T. 16. memor. p. 51. ſeq.

Papæ Marcelli. *Tempore illo quo Maximianus rediit de partibus Africæ.* Latine apud Surium 16. Januar. ubi tribuitur Notariis Eccleſiæ Romanæ.

* Marcellini & *Marci*. Vide infra in *Sebaſtiano*.

Marci Evangeliſtæ a) Πῶς ἐκ ἔμοιγε τῶν σημάτων φαίνεται. Auctor Nicetas Rhetor Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario Noviſſ. T. 1. pag. 429. *Latine* T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 419.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ προσώπως τοῦ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis *Sanctor.* T. 3. April. p. XLVI.

Πάλιν Ἀποστολικὴ καταστάσεως παρήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefiſii T. VI. & apud *Surium* 25. April. & Græce è MS. Vaticano cum Latina verſione Jo. Franciſci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & *Latine* ante catenam in *Marcum* editam a Poſſino Rom. 1673. fol.

Tempore illo, cum Apoſtoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25. April, ſub *Metaphraſtæ* nomine.

Marci Monachi. ſupra in Macariis duobus.

Marci Athenienſis, qui in eremo Thraciæ ſe exercuit: Διηγήσατό τις Ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exſtat Græce è MS. Divionenſi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. *Martii* pag. 40. & Latine p. 779.

* Martyrium SS. Marciani & *Martyrii*, Notariorum, ſub Conſtantio.

Ἐπιχειρίζει μὲν ἡ πρότερον ἤδη τὸ τῶν ἀρετῶν δόγμα τῇ Ῥωμαί-

a) Loose plura de Marco Herſchenius, ad V. Aprilis, Combefiſius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. pag. 448. ſeq. & D. Jo. Georgius Dorscheus noſter in ſcleromania Pontificia.

ὠν ἐπιχειρεῖα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec VIII. pag. 254. 260. 262. & in Cod. Colbert. 1081. Reg. 2459. vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 628. 633. 634. 636. De iisdem Martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγώνων ἱερῶν ἀθλητὴ καὶ λαμπρᾶς. MS. in Bibl. Coisliniana. pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ὁ ἀγαπητὸς καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Ἀγγέλῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ὦ ἀγαπητοί. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

* Marciani Presb. & Oeconomi Ecclesiæ CPol. *Sunt quidem multa quoque alia quæ hanc regiam exornant.* Latine apud Surium X. Januar. Confer Tillemont. T. 16. p. 161. seq. Bollandum ad X. Januar. p. 609.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis a) laudatio.

Θεῷ δι' παντοδυνάμου πλείστου ἡμῶν λόγου χορηγοῦντι. Auctor Josephus Bryennius.

Κλείσμα τῆς πόνης τῶν ἁμαρτωλῶν. Auctor Proclus Patriarcha CPol. Græce & Lat. in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. I. Auctarii novi Combefis. p. 346.

Παρ-

a) Confer Hippolyti Maraccii Bibliothecam Marianam Rom. 1648. 8. & Marialia ab eodem (sed Latine tantum) edita cum notis, ibid. 1650. & 1651. 8. in quibus Homiliæ S. Germani, Patriarchæ CPol, Leonis Imp. Isidori Archi-Episcopi Thessalonic. & Josephi Hymnographi.

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor Proclus CPol. edidit poſt laudatum Riccardum, Combefiſ. p. 302. T. 1. auctar. novi.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem Proclus. Edidit poſt Riccardum, Combefiſ. p. 339.

Πᾶσα μὲν εὐγνώμων γλῶσσα. Heſychii presb. Hieroſol. edidit Ducæus T. 2. auctar. p. 421. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. pag. 665.

Πᾶσα μὲν μνήμη δικαίων. Heſychii ejusdem Hieroſol. edidit Ducæus T. 2. Auctar. p. 417. cum Jo. Pici verſione recuſam T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 661.

Τὰς ἐκλαμπρύσας μαρμαρυγάς. Epiphanius Epiſcopus Cypri, & Græce & Lat. T. 2. Opp. p. 291. & Latine ex Jo. Pici verſione apud Surium 8. Decembr.

Τὰς ἀνθαλῆ ῥάβδον ἴσασι. Chryſippi presb. Hieroſol. Exſtat Græce & Lat. in auctario Ducæano T. 2. p. 424. & T. 12. Bibl. Patrum 1644. 1654. p. 668.

In Conceptionem S. Deiparæ Virginis 8. Dec.

Ἡδὺ μὲν ἡ τῆς παρούσης εὐφροσύνης πρωτηγορία. Georgii Nicomedienſis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & Presbyteri Euboeæ, clari circa A. C. 744. Vide Allatium de Jo. Damaſceni ſcriptis §. 68.

Οὐρανὸς καὶ γῆ ταῖς τῆς χαρᾶς μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνθαι σήμερον. Georgii Nicomedienſis vel Jacobi Monachi ex monaſterio Coccinobaphi.

Leonis Sapientis Orationem ſervatam in Bibl. Sfortiana memorat Baronius.

Plura Combefiſius in Bibliotheca Concionatoria T. IV. pag. 90. ſeq.

In B. Mariæ Nativitatem 8. Sept. *vide ſupra, in Joachimo & Anna &c.* Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Auctario Noviſſ. Combefiſiano T. 1. p. 437. & Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 422.

Ἀνὰ μνησία τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα & βάτος. MS. Lambec VIII. p. 64. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ἀναθέσεις. Andreæ Cretenſis. *MS.* Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἀρχὴ

Ἀρχὴ ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. Græcè & Lat in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 1289. & in ejus Andrea Cret. p. 1.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίε. Auctor *Leo* Imp. Græce & *Lat.* in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 1605.

Αἶνοι παίδων καὶ ἴθη. Joh. Damaſceni. Græce & Lat. A. 1577. edidit Jac. Billius & emendatius *Mich.* le Quien T. 2. Opp. Damaſceni pag. 841. Latine etiam Combefiſius. Notæ: Petri Pantini exſtant ad calcem concionum Græcorum Patrum Antw. 1601. 8. pag. 380.

* *Oportebat revera Virginem, ſicut ipſa DEI ad homines venturi.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 15. Auguſti.

Εἰς μετρῆται γῇ σπιθαμῇ, Georgii Nicomedienſis. Sive potius Andreæ Cretenſis, ſub cujus nomine Græce & Lat. edidit Combefiſius T. 1. *Auctarii* novi pag. 1305. Illi tribuitur in MS. Lambec. IV. p. 88. VIII. pag. 379. 380. Bibl. Coisliniana p. 388. At ſub Germani CPol. nomine cum verſione Andreæ Schotti prodiit T. 2. auctar. Ducæi p. 450. & T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα Φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apoſtolo, quod poſt Neandrum edidi Græce & Latine, notisque illuſtravi in Codice Apocrypho Novi Teſtamenti. MS. Lambec. VIII. p. 52. 376. 379. 386.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabaſilæ.

Λαμπρὰ ἡμῖν ἡ ἐπιφανής. Georgii Metropolitæ T. 2. Auctar. novi Combefiſ. pag. 995.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κλῆσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, *Monachi* Studitæ. Sub Damaſceni nomine cum verſione Allatii edidit V. C. Mich. le Quien T. 2. pag. 849. Eidem tribuitur in Bibl. Coisliniana p. 388.

Μονοῦς ἐκεινῶ, ὃ θάλασσα. Iſidori Theſſalonicenſis.

Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ χαρίσασθαι. Georgii Metropolitæ Nicomed. Græce & Lat. T. 1. *Auctarii* Novi Combefiſ. p. 1015.

Οὐρανὸν ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Ejusdem. ibid. p. 1043.

Πάλαι ἑορτή, καὶ πάλαι πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. Bibl. Coislin. pag. 388.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coislin. p. 388.

Πασᾶ

Πᾶσα ἡμῖν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii Patriarchæ CPol. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1583.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκείαν ἑστίασιν. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi. Græce & *Lat.* ibid. p. 1247. Plura collegit Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 1-124.

Τὰς ἐκλαμπρύνσεις τῆς θεομήνυ αἰτίνας. Epiphanii Cyprii Bibl. Coiſlin. p. 388. confer T. 2. Epiphan. pag. 291.

Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χαρᾶς. Cyrilli Alex. *MS.* Bibl. Coiſlin. p. 388.

In præſentationem ſive εἰς τὰ εἰσόδια in ingreſſum in templum, quando B. Maria triennis templo reddita eſt. 21. Nov.

Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις. Bibl. Coiſliniana p. 388.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτή. Germani Patriarchæ CPol. *MS.* Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 52. & Græce ac *Latine* inter *Homilias* veterum Patrum à Petro Pantino Antwerp. 1601. 8. p. 386. & T. 2. auctarii Ducæani p. 445. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. p. 689. Et ex Combefiſii recognitione in ejus auctario novo T. 1. p. 1411. Et Latine ex verſione Herveti apud Surium 21. Nov. & Lipomannum. In *MSS.* Codd. Bibl. Coiſlinianæ pag. 195. & 385. incipit, Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρά.

Καλαῖς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχαῖς. Georgii Chartophylacis Græce & *Lat.* T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1091. ſub nomine Georgii *Metropolitæ* & Archi-Ep. Nicomedienſis. ita & Latine Surius ad 21. Nov. & *Lipomannus* & in *MS.* Græco Bibl. Coiſlin. p. 212. 388.

Πολλοὶ πολλάκις τὴν πεῖραν τῶν πολυτίμων. Jacobi Monachi ex *Monaſterio* Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς χρύσος; Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1619.

Φαιδρὰ καὶ παραδοξότατα ἡ παρθένα Παναγία. *MS.* Bibl. Coiſlin. 212. Taraſii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρθένου ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Eccleſiæ CPol. Græce & *Lat.* T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1070.

In deſcriptionem ſive cenſum S. Mariæ.

Ὥσπερ οἱ τὸν χρυσίτην γῆν. Athanaſii Alex. *inter ſpuria edidit Clariſſ. Monfauconus* T. 3. p. 404. Vide & Supra, in Joſepho.

In Josephi dubitationem & cum Maria colloquium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς εὐσεβείας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam.

Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Βασιλικῶν μυστηρίων εἰσῆλθε σοφίσασθαι σήμερον. Jo. Chrysostomi. MS. memorat Gerh. Vossius pag. 62. ad Thavmaturgum, atque se vidisse etiam ejusdem argumenti Orationes sive homilias unam ineditam Chrysostomi, tres Absolonis Abbatis, singulasque Theodori Studitæ, Amphilochii Iconiensis, Hesychii presb.

Εἰ ποτε δεῖ χαίρειν ἀνθρωπον ἢ σκιρτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Εἰς δόξαν τῆς παναγίας Τριάδος. Josephi Bryennii.

Ἐμοὶ ᾧ τῶν ζωγραφῶν ἐκείνης. Nicephori Gregoræ: MS. Lambec. VIII. p. 64.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐγούστου. Anonymi MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας καὶ ὑμνῳδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis p. 66. edit. Gerh. Vossii.

Ἑστία σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretensis. Martino Hoppero interprete Latine apud Surium 25. Mart. Græce & Lat. in Orthodoxographis & in edit. Combefis. p. 11.

Ἐφ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani Archi-Episcopi CPol.

Εὐαγγέλια, ἀδελφοί, Εὐαγγέλια. Sophronii Hierosol. *MS.* Bibl. Coislinian. p. 389.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Isidori Archi-Episcopi Thessalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν ἀγγέλων. Josephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὸν γενέσεως. Ejusdem.

Μαγδαλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones sæpius prodiit Græce & Latine. Emendatior T. I. Auctarii novi Combefis. p. 570.

Νῦν ἡ τῆς Βασιλίδος Βασιλική. Joannis Damasceni. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 835.

Jam tempus est, fratres Dilectissimi. Joh. Damasceni, Latine ex Arabico T. 2. edit. Michaëlis le Quien p. 833.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & presb. Euboeæ circa A. C. 744. clarus. MS. Lambec. V. p. 22. sq. VIII. p. 386.

Ὅσα

a) Confer Combefilii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. p. 313. &c.

Ὅσαι τῶν πόλεων βέλονται. Demetrii Cydonii Cod. Barocc. 90.

Ὅταν ἴδωσιν οἱ φιλόποται ἔσω δαψιλείαν. Gregorii Nysseni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 1632.

Ὁ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. Gregorii Episcopi Neocæsarienſis, cui tribuit Gerardus Vossius p. 90. sive Joannis Chrysostomi, sub cujus nomine exstat *MS.* Bibl. Coislinian. p. 389. & 181. *Lambec.* VIII. p. 384. & 51. Græce inter supposititia T. 7. Savil. p. 537. post Hœschelii editionem: *Latine* apud *Lipomann.* & Surium 25. Matt. Græce & *Lat.* T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 602. & T. 2. edit. novæ Chrysostomi Montfauconianæ inter spuria T. 2. p. 797.

Σήμερον ἀγγελικῇ συνοδίαζῃ. Bibl. Coisliniana pag. 389. Gregorii Thavmaturgi. vide Gerh. Vossii edit p. 50.

Σήμερον ἡμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Anastasii Antiocheni Archi Episcopi. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 850.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Andreæ Cretensis. T. 1. Auctarii novi Combefil. p. 1363. Græce & *Lat.*

Τῇ πρόσθεν Κυριακῇ. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 515.

Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συναξεως. Germani Patriarchæ CPol. in auctario novo Combefil. T. 1. p. 1424. Græce & Lat. *Leontio* CPol. tribuitur in MS. Bibl. Coislin. p. 196.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βέλεται γαβριὴλ ἡμῖν. Anastasii Antiocheni Græce. & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 862.

Τοὺς θείους ἱεροκήρυκας. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 393.

Καίρετε τοῦτό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔ. Jo. Geometræ, *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαράν. Jacobi *Monachi* ex *Monasterio Coccinobaphi.*

In *S.* Mariæ purificationem. Vide supra præsentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combefisii T. VI. p. 173. seq.
Modesti Hierosol. in ὑπαπαντὴν memorat Photius Cod. 276.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefisius T. VIII. pag. 308-320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum: Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀῤῥήτοις λόγοις ἁρμονίας ἁρμοσαμένη. Josephi Bryennii.

Πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμᾶς ὁ λόγος. Georgii Nicomedienſis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1136.

Stans apud Crucem purisſima Virgo. Ephræmi Syri. Latine apud Surium T. 7. ad 25. Mart.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii reſurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomedienſis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1175.

Χαίρετε. Τοῦτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα καὶ λόγῳ προοίμιον. Auctor Joannes Geometra.

Antiquiſſimum eorum cujus in *dormitionem* ſive *aſſumtionem* S. Mariæ Homiliæ exſtant, fuiſſe Modeſtum Patriarcham Hieroſol. Photio Cod. 276. memoratum, & poſt ſeptimi ſæculi initia clarum, notat Mich. le Quien ad Damaſceni T. 2. pag. 857. ubi teſtatur ſe illam *Modeſti* Homiliam deſcripſiſſe è MS. Codice Seguieriano. Citat iterum pag. 820. Incipit: ἄφατος ὁ παντὸς γνώστης τῶν σεπτῶν. Bibl. Coisliniana p. 389.

De Juvenalis Hieroſolymitani oratione vide Nicephorum XV. 14. Hiſt.

VII. Ἐθος ἐστὶ τοῖς ἱρμηνικῶς. MS. Lambec. VIII. pag. 132. Joannis Damaſceni. Latine edidit Combefiſius è verſione Allatii. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien pag. 882.

Εἰ δὲ ἱραντὸς καλλιος καὶ αὐγὴν ἡλίου. Iſidori Archi-Epiſcopi Theſſalonicenſis.

Ἐπὶ τὴν μητέρα καὶ λόγῳ καὶ τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metropolitæ Evchaitorium.

VI. Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων ἡδύς. Jo. Damaſceni. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 186. & apud Surium 15. Auguſt. Græce & Lat. Tom. 2. edit. Mich. le Quien pag. 868. MS. Lambec. VIII. p. 132. Verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Franciſcus Combefiſius.

Θαῤῥῶν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qui etiam ex Apocryphis collegiſſe quædam ſe haud diffitetur.

Μητρὸς Θεοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. auctar. Bibl. Patrum nov. p. 1733. Alia collegit Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 643. ſeq.

IV. Καλῶ πάλιν ἡμᾶς ὁ συνεχής. Andreæ Cretenſis. MS. Lambec.

bec. VIII. p. 130. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b. & apud Surium 15. Auguſt. Græce & Lat. in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 143.

V. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. *MS.* Lambec. VIII. p. 131. Joannis Damaſceni. inter ejus opera Gr. Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 857. *Latine* verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Combefiſius.

II. Μυστήριον ἡ παρθένα παντήγυρις. Andreæ Cretenſis. *MS.* Lambec. VIII. p. 129. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 15. Auguſti. *Græce* & Lat. in Combefiſii Andreæ Cretenſi p. 131.

* Οἱ καλὰ καιρὸν πενήκοστῆς. *Simeonis Metaphraſtæ.*

Οἱ ἦν ἐν πνεύματι θεωρίαν τῷ αὐλῳ. *Andreæ Cretenſis. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.*

VIII. Ὅσοι τὸ σκῆπτρον ἔτε. Andreæ Cretenſis. MS. Lambec. VIII. p. 130. Græce & Lat. in Combefiſii Andreæ Cretenſi p. 115. Homilias quibus numeros Romanos præfixos vides, illas eo ordine in Codice MS. noni ſæculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. ſeq. ad Antiquitates CPol.

III. Ὁ χρωσῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. *Germani CPol. Græce & Latine T. 1. auctarii novi Combefiſ. p. 1446. MS. Lambec. VIII. p. 53. & 130. ubi lacunam ſupplet.*

Παυσάσθωσαν τῶν αἰχμητῶν οἱ ἀμαθεῖς. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi: & cum Andreæ Schotti verſione T. 12. Bibl. PP. Pariſ. 1644. 1654. p. 703. & T. 2. auctar. Ducæi p. 459. MS. Lambec. VIII. p. 130.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀνειρέσεως, αἰωνίου δὲ εἰς ἀεὶ ἀναλήψεως. Auctor. incertus.

I. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεολόγου. Narratio Apocrypha S. Johanni Apoſtolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi Teſt. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellenſi, quod prælo ſubjici iterum A. 1710. curavi, & lib. VII. de Bibl. Cæſarea p. 132-198. In *MS.* Bibl. Coislinianæ p. 196. incipit: Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ καὶ ὄντως μεγ.

Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ λιπάνει καλὰ τὰ γεγραμμένα ὀπαί. Ejusdem Germani. *MS.* Lambec. VIII. p. 131. Edidit Græce & Lat. Combefiſius ad calcem Theodoti Ancyrani. Pariſ. 1675. 8.

Ὦ Θεοῦ μῆτερ, καλὸν γάρ σῖμαι. Manuelis Palæologi.

In B. Mariæ ingreſſum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, Archi-Epiſcopi Theſſalonicenſis. MS. Bibl. Coislinianæ p. 153.

Ἐι ἐκ τοῦ καιροῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. Ejusdem Palamæ. id.

Θυμηδίας μὲν πᾶσα θειοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χριστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον ἐναργέστην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ παραγίᾳ. Joannis, Theſſalonicenſis Epiſcopi.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην Ἐκκλησίαν. Joannis Diſcipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. Ἔιτα πηγῆς μὲν ἁδύ. Nicephori Calliſti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & faſciarum. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 31. Auguſti. Græce & Lat. Combefiſius in Manipulo rerum CPol. p. 232.

In venerationem ejus & encænia novi loculi in Chalcopratis. b) Πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν. Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217. & Surium 31. Auguſt.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ Φαιδρὸς σύλλογος ἐστος; Germani, Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 789. qui Andreæ Cretenſi malit tribuere.

In depoſitionem pretioſæ veſtis S. Deiparæ in Blachernis. Θεία τινὰ καὶ μεγάλα μυστήρια. Georgii Metropolitæ Nicomedienſis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 752. A Poſſevino tribuitur Theodoro Presbytero & Syncello Magnæ Eccleſiæ.

Narratio de miraculoſa reſtitutione ectypæ imaginis Deiparæ Mariæ Romanæ quam ex archetypo picto ut ajunt à S. Luca Germanus Patriarcha fieri curaverat. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 325. ſeq.

Miracula Deiparæ in Choziba. Ἀλλ' ἐπὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξου. MS. Bibl. Coiſlin. p. 416.

Mariæ

b) De templo CPol. in Chalcopratis vide Tillemont T. 15. p. 182. & Cangii CPolin Chriſtianam.

Mariæ Ægyptiacæ & Zosimæ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλὸν. Bibl. Coisliniana p. 126. 196. 401. Lambec. VIII. p. 231. Græce è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actor. Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine bis in Bibl. Coisliniana exstat & allegatur etiam in glossario Græco-barbaro Meursii. & Latine ex versione Pauli Diaconi Neapolitani apud Surium ad 9. April. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ post vitam Mariæ hujus subjici consvevit, incipit: Ὁ λόγος ἔστω ὁ τῆς ὁσίας ἡμῖν τὸν βίον ἀρτίως ἀναζωγραφήσας. Vitam Mariæ Ægyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278.

In S. Mariam Ægyptiacam. Ἀποστολικῆς ἐνθέου γραφῆς πέρας φθάνει. Maximi Holoboli Syncelli. MS. Bibl. Coislinian. p. 245.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονὸς τράγμα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀντιοχείᾳ. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Destiene S. J. in Actis Sanctor. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. Περὶ οὗ τῶν ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Mariæ Eugenii filiæ quæ Marini sub nomine Monachum simulavit. Supra, in Eugenio.

* Marinæ sive Margaretæ Martyris: *Nihil æque lætificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Julii. Vide de hac si lubet Tillemontium T. 16. p. 167.

Τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Ἐμοὶ δὲ ἡ ὑγιὰς εἶναι δοκεῖ τὸ τῆς Ἐκκλησίας στόμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τὴν Ἐκκλησιὰν ἄνω, ἥτις ὁ Χριστὸς κεφαλή. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. in Bibl. Vindobonensi. Lambec. VIII. pag. 71.

Marini vita per Theotimum. Τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν. Cod. Barocc. 148.

Marinæ

Marini Senis Anazarbei Cilicis sub Diocletiano. 8. Auguſt. ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρῖνος ὁ γέρων. MS. *Lambec.* VIII. p. 121.

Marthæ Hegumenæ Monaſterii Deiparæ in Monembaſio. ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐν τῷ κάτω μοναστηρίῳ. auctor Paulus Epiſcopus Monembaſiæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 586.

Martini Epiſcopi Franciæ. Κατὰ τὰς καιρὰς Ἐρατιανῦ καὶ Ὀυαλεντινιανῦ τῶν αὐτοκρατόρων συνέβη συναθροισθῆναι. 10. Nov. Auctor incertus. MS. *Lambec.* VIII. p. 268.

Martiniani *Monachi* & Eremitæ in Palæſtina ſub Arcadio & Honorio de quo Tillemontius T. 12. pag. 37. ſeq. Ἔγγονα τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονον ſe Martiniani profitetur. MS. Græce Lambec. VIII. p. 84. & Cod. Barocc. 147. Latine apud *Surium* & Bollandum 13. Febr.

* Ὃν τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσωσι σωματικῶς. Sim. Metaphraſtæ.

In omnes *SS. Martyres.*

Αἱ μὲν χριστῦ πανηγύρεις ὅσαι τὸ φῶς. Auctor Conſtantinus Diaconus magnæ Eccleſiæ CPol. & Chartophylax, diverſus, ut notat Allatius, à Conſtantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

Αἱ τῶν μαρτύρων ἱεραί. Jo. Chryſoſtomi T. 2. edit. novæ p. 667. *Inſipiens, rudis, imperitus pictor.* Ephraimi *Syri.* Latine apud Surium 1. Nov. Ambroſii Camaldulenſi interprete.

Ἐξ ἧς τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Jo. Chryſoſtomi T. 2. edit. novæ p. 711.

Ἔστιν ὡς ἴαμα καὶ φῶς τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Aſterii Epiſcopi Amaſeæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 182. Loca duo è MS. Vindob. emendat *Lambecius* VIII. p. 373.

Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. pag. 984.

Φαιδρὰ καὶ ἐπιφανῶς ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exſtat Græce in editione Oxon. pag. 411.

* In Decem Martyres Cretenſes ſub Decio.

Ἄλλο μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης δυσχίτω Κρήτης. Latine apud *Surium* 23. Dec. & Lipomann. Græce *MS.* Bibl. Coiſlin. p. 213.

In Decem Martyres ſub Leone Iſauro, Gregorium protoſpathariam, Julianum, Marcianum, Joannem, Jacobum Alexium, Demetrium, Leontium, Photium, Petrum & Mariam Patriciam, propter imaginem CHriſti CPoli in porta ænea. Τὰ τῆς παυμήτης καὶ

ἐν παντεργῷ ζωαρχικῆς Τριάδος εἰκὼς χρυσῆ. 6. Augusti. MS. Lambec. VIII. pag. 118.

XL. Martyrum Sebastenorum.

Εἰκόνα μαρτύρων Μαγεφάνης βέλεσιν. Ephraimi Syri.

Ἔσχε δὲ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος. Latine apud Surium 9. Martii.

Joannis Chrysostomi sermonem memorat Photius Cod. 274.

Κατὰ δὲ καιρὸς Λικινίου. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 348. IV. p. 74. & 101. Bibl. Coisliniana p. 196.

Μαρτύρων μνήμης τῆς ἐν γένοιτο κόρος. Basilii M. inter ejus Opera T. 1. p. 526. Græce & Lat. Meminit Suid. in Βασίλειος. Latine apud Surium 9. Martii. Græce cum Gerh. Vossii versione & notis ad calcem Gregorii Thavmaturgi Mogunt. 1604. p. 75.

Οἱ μὲν ὁπλίταις Ῥωμαίων κατὰ νόμον. Gregorii Nysseni T. 2. p. 931.

Eorum testamentum Græce MS. Lambec. IV. p. 97. Latine V. p. 410. De reliquiis inventis Sozomenus IX. 2.

In XLII. Martyres Amorienses. Ἐπὶ τὰ μαρτυρικὰ ἴπαθλα. Sophronii Archi-Episcopi Hierosol.

Φανερὰν δὲ τῆς παρούσης ἑορτῆς. Evodii.

In Martyres Ægyptios. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅτι ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 519. & T. 2. edit. novæ pag. 699.

De Martyribus XLIV. quos Saraceni interfecerunt in Laura S. Sabæ. ἀξιον ἐστι τὰς μνήθεσιν τῆς τῶν ἁγιομαρτύρων. MS. in Bibl. Coislin. p. 416. Edidit Combefisius. Græci eorum memoriam celebrant XV. Maj. Vide Epistolam ad Eustathium, Antiochi homilis præmissam in Tomo I. auctarii Ducæani p. 1021-1024.

De Martyribus Lugdunensibus A. C. 117. Epistola Ecclesiæ Lugd. & Viennensis apud Eusebium V. 1. seq. Hist. Οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας παροικήσαντες δοῦλοι χριστοῦ. Latine apud Surium 2. Junii. & in Ruinarti Actis Selectis Martyrum p. 62.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium memoriam homilias exhibet Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 618. seq. sed ut in eo Opere semper fecit, Latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chiensis. τὴν σώφρονας τοῦ βίου καὶ φιλαρέτου. Latine apud Surium, 8. Nov. & Lipomannum. Græce habuit Rosweidus.

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παρούσης ἡμῖν πανηγύρεως. Auctor Nilus, *Metropolita* Rhodi.

Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ. Ματθαίου δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριέστερον. XVI. Nov. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Latine ex Combefiſii verſione T. 27. Bibl. Patrum *Lugd.* pag. 410. Græce & *Latine* in auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. pag. 161-186. & Tillemont. T. 1. memor. pag. 386. ſeq.

Ἤδη μὲν ἡμᾶς μανθάνω. Jo. Chryſoſtomi Homilia 1. in *Matthæum*. *MS. Lambec.* VIII. p. 281.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῇ ὄρει χ̄ῡ μόνος ἡσυχάζων. MS. Lambec. VIII. pag. 278.

Ejusdem Apoſtoli *Acta*, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* Ἤδη μὲν τὴν σὴν χ̄ῡ πλάσαντος ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apoſtoli 9. Auguſt. Πῶς δαὶ ἆρα τὸν ἱερὸν Ματθίαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combefiſiano noviſſ. T. 1. pag. 422. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 417. Vide & ejusdem Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. ſeq. Lambec. VIII. pag. 124. Tillemont. T. 1. pag. 431. ſeq. & 685.

* *Mauricii* & LXX. cum eo militum, Apameæ in Syria. Μαρτύρων μνήμη φιλοθέως καθίσησιν ἐνδείκνυς. MS. Lambec. VIII. pag. 87. *Latine* apud *Surium* 18. Jul. Vide Bollandum ad 21. Februar.

* *Maximum* presbyterum. Ὅτι μὲν ἀπολεῖφθημεν ὑμῶν τὴν παρελθοῦσαν. Jo. Chryſoſtomi T. VIII. Savil. p. 80.

Maximi Homologetæ A. C. 662. defuncti vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. XIII. *Auguſti*. Incipit: Καὶ πάλιν (leg. πάντων) μὲν τῶν χ̄ῡ θεῶν πολιτευσαμένων ὁ θεῖος λυσιτελὴς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus. *Lacinias* produxerat Baronius è *MS.* Vaticanis & verſione Petri *Morini*. Auctor Anaſtaſius Apocriſiarius Maximi diſcipulus. Prodiit Græce & Latine in Tomo I. Operum S. Maximi ex edit. Combefiſii, qui Latine vertit pag. 1--28. Pariſ. 1675. fol.

Acta & collationes ſive relatio motionis factæ inter S. *Maximum* & ſocium ejus atque Principes in ſecretario. Incipit: τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἱερομη-

ἐφεσίθησται. ante T. 1. Operum S. Maximi p. 29-86. Græce & Lat. nisi quod nonnulla tantum Latine ex Anastasii Bibl. versione.

Officium SS. Maximi a) & Anastasii ex *Menæis* XIII. August. p. 87-106.

Epitome certaminis. ὁ ὅσιος καὶ τεσμαχάριστος πατὴρ ἡμῶν Μάξιμος. *MS.* Lambec. VIII. p. 127.

Maximi, Dadæ & Quintiliani. Βασιλειάνων τῶν ἁγιωτάτων Διακονιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Latine apud Surium 28. April. sub Metaphrastæ nomine. Græce è *MS.* Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Maximi. Vide supra in Cæcilia.

Maximini, Vide supra in Juventino.

* Maximini. Vide Faustæ.

Melanes sive Melaniæ Romanæ. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ διαγείρας τὴν σὴν τιμίαν κεφαλὴν, ἀρσῦ ὅσια. Auctor coævum illi se profitetur.

* Ἐν ἅγια καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης παλαιᾶς καὶ πεφανεστάτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosweidus. Exstat & MS. in Bibl. Coislinjana p. 213.

Melchisedeci. ἐν τῇ καιρῷ. Auctor fertur Athanasius Alex. T. 3. Opp. p. 239. videatur Codex Apocryphus V. T. p. 311. seq.

De Melchisedeco & Lotho. οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ λέγεται ἀπάτωρ. MS. Lambec. VIII. p. 262. Nessel. V. p. 128.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκεῖνον καιρὸν διώκοντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ βασιλέως Ἀντωνίνου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. A. C. 381. defuncti 12. Febr. Ἐψήφισεν ἡμῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀποστόλων. Licet in quibusdam Codd. Basilio tribuitur, Auctor Gregorius Nyssenus. T. 2. Opp. p. 1019.

Παστοχὴ τῆς τιμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ἀγάλης. Auctor Jo. Chrysostomus. Latine apud Surium 12. Februar. Græce & Lat. T. 2. edit. novæ p. 367. citatur à Damasceno 2. de imag. & in Synodo 2. Nic. act 4.

Mennonis, infra in Severo.

* *Menæ*, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς δ' Σωτῆρος χριστοῦ παρουσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr, & apud Lipomannum: & Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. Bibl. Coislin. p. 212.

a) Confer Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. seq.

τῆς ἐν Χριστῷ χάριτος αὐξανομένης. MS. Lambec. VIII. p. 309. sub Athanasii nomine. Bibl. Coisliniana p. 565.

Menæ sive *Mennæ* Patriarchæ CPol. sub Justiniano 27. Augusti. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος Μηνᾶς. MS. *Lambec.* VIII. p. 216.

* Menæ *Martyris* Ægyptii in urbe Cotyæi. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. *Latine* apud Surium, XI. Nov. & Lipomannum.

Ἐγένετο κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Timotheus, Archi-Episcopus Alex. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 10. Nov.

Ἔτους δευτέρου τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ τῆς πρώτης ταύτης Διοκλείου Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 269. Cod. Barocc. 147.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris Cæsareæ Cappadociæ. Καὶ συβαστηνὸς μὲν πρὸς ἄνεμον. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνου Βασιλέως Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. Ἐφιέχεται καὶ ἀσκητὴς ἅμα καὶ Χριστοῦ μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. Οὐδὲ γυναικὸς ἦδε πόλεως τὸ τῆς μαρτυρίας ἀγωνίσασθαι γαῦδος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 238.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐπαναιδικάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ Βασιλείας. Scriptor coævum se profitetur. Confer Photium Cod. 256. sed & Tillemontium T. 7. memor. p. 657.

Michaëlis Archangeli, vide *supra*, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli *Michaëlis*. Τῶν θαυμάτων καὶ ἀγρίων. Auctor Archippus Prosmonarius.

Michaëlis Cerularii elogium scripsit *Mich. Psellus*, cujus editionem promisit Combefisius T. 1. auctar. noviss. p. 13.

Michaëlis *Syngelli*. Νόμος ἦλος ἥδησε πάλαι πας' Ἕλλησι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Διηγήσομαι ἐγὼ καὶ τὴν ὁδὸν τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Latine apud Surium & Bollandum 14. Januar. Græce & Latine à Petro Possino. Paris. 1639.

1639. 4. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 26. seq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετό μοί ποτε καθιζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus. Græce & Latine cum notis in Combefisii triumphis selectis Martyrum pag. 88-132. Paris. 1660. 8. adde Tillemont T. 7. memor. pag. 574. & 782.

Vita Moysis, servi DEI, libris tribus. Μωυσέως ἢ κατὰ μέν τινας. Auctor Philo Judæus Græce & Lat. inter Philonis opera. Latine ex Zini versione apud Surium 4. Sept.

Ὁδὸν τὴν πάροδον οἱ τῶν ἐνταφίων. Auctor Gregorius Nyssenus T. 1. pag. 167-256.

In Moysis serpentem. Καθὼς ἡμῖν ὁ λόγος πρόσθεν τὴν διερμηνείαν ἐποίησε. Severiani Gabalensis.

Moysis Æthiopis ex latrone anachoretæ. Ἦν τις ἀνὴρ μαχαίριος μοναχὸς τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ. 28. August. MS. Lambec. VIII. p. 218. ex Palladii Historia Lausiaca.

In mulierem peccatricem. Ἱκανοῖς ἡμᾶς πρώην. Amphilochii. Græce & Lat. in edit. Combefisiana pag. 64.

In mulieres ungventiferas. Vide in JEsu sepulturam. Sermonem Modesti Hierosol. memorat Photius Cod. 276.

Myronis sub Decio, Presbyteri Achajæ. 17. Aug. Ἦν τις ἐν τῇ ἀνθυπατεύοντος Δεκίου. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Banduriun ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Ὁ ἅγιος μάρτυς ἐκ χρυσοῦ Μύρων. MS. Lambec. VIII. pg. 200.

Myronis Rhanciæ in Creta Episcopi. 9. Augusti. Ὁ ἅγιος καὶ θαυμαστουργὸς καὶ ἐκ χρυσοῦ ἱεραρχῆς Μύρων. MS. Lambec. VIII. pag. 122. & 200.

Myronis Ephesi Metropolitæ. Καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίας ἐκστάσεως. Auctor Neophytus Hieromonachus. Lambec. V. p. 198.

* Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέρωνος ἀνθυπατεύοντος (ἄρξαντος) τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Octobr. Surium 19. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 250. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Neophyti Martyris. Καλὰ τὰς καιρὰς τῆς παρανόμου ἀυτοκρατορίας τῶν Ῥωμαϊκῶν βασιλέων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. pag. 338. Auctores se eosdem & à Neophyto ab Ethnicismo conversos profitentur.

Νεόφυτος τις ἀδελφὸς θεοῦ ἐν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ γένους χριστιανῶν ὑπῆρχεν. Auctor coævum se profitetur.

Aliud. Παραδόξων πραγμάτων δοσοθεϊδείδου ὁ διηγητής. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

Nerei & Achillei. *Nisi studia Catholicorum.* Velut è Græco versa ab Anonymo exhibet Surius 12. Maj.

In Nicænos c) Patres. Πείθεσθαι τοῖς ἡγεμόνας ἐκ τῆς Καππαδοκικῆς ἐπίσκοπους πατρικίους, ὁ Θεόφιλος. Auctor Gregorius Cæsareæ Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 10. Julii. Græce & Latine in Auctario novo Combefis. T. 2. p. 547.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίστει σεμνὸν καὶ θεῖον βίβλιον. Theodoti Episcopi Ancyrani circa A. C. 430. quem Latine post Holstenium (cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8.) vertit & notis illustratum utraque lingva edidit Combefilius. Paris. 1675. 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον εἰς τὰ πανάθλια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris Antiocheni A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σατορίνος. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinarti pag. 239-245. editionis Wetstenianiæ Amst. Quod Simeoni Metaphrasti tribuit Lambecius VIII. p. 82. 380. incipit: Καὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις πρεσβύτερος. Latine apud Surium 9. Febr. Gallice in Honorati à S. Maria reflex. sur les regles & l'usage de la Critique T. 1. diss. 2. p. 225. sqq.

Nicephori Patriarchæ CPol. vitam scriptam ab Ignatio diacono memorat Svidas in Ἰγνάτιος. prodiit Græce ad 13. Mart. T. 2. Act. Sanctor. p. 704. Latine p. 294.

Plurima profecto diversis occasionibus atque temporibus. Oratio Theophanis presb. & præpositi in ejus exilium & translationem reliquiarum Latine apud Surium 13. Mart.

Nicetæ filii Imp. Maximiani. 15. Sept. ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις. MS. Lambec. VIII. p. 221.

Nicæ-

c) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. & apud Surium 10. Jul. Latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ gesta sunt, incipit: *Nono decimo anno Imperii Diocletiani.*

Nicetæ Cæsareensis Bithyni Confessoris, sub Constantino Copronymo. Πρόκειται ἡμῖν μαγίστης ἀφελείας ὑπόθεσις. Auctor Theosterictus Monachus, Nicetæ discipulus. Latine apud Surium 3. Apr.

* Nicetæ Gothi. Νικήτα ἀγῶνες καὶ μαρτύριον Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Sept. Græce MS, Lambec. VIII. p. 240. 289. 380. IV. p. 62.

Nicolai. Ἐν ταῖς καιροῖς Κωνσταντίνου καὶ βασιλέως ἀναστασίου ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐκοιμήθης χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thavmaturgi Myrensis in Lycia Episcopi.

16. Dec. Σοφὸν τι χρῆμα γραφικῆς τέχνης. MS. Bibl. Coislin. pag. 212. Lambec. VIII. p. 288.

Leonis Imp. Oratio Gr. L. prodiit Tolosæ 1644. 4.

In eundem. Ἄνθρωπος καὶ Θεοῦ. Andreæ Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combefisius p. 188-196.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, MS. Lambec. VIII. pag. 376. Auctor incertus.

Ὁ ἁγιος Θεοπάτωρ Δαυίδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὄρθρος ἡμῖν φαεσφόρος, Michaëlis Archimandritæ. MS. sine nomine scriptoris Lambec. VIII. p. 308. Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VI. pag. 68. seq. Vide & Tillemont. T. 6. memor. pag. 688. 823. seq. mentio hujus Nicolai in Historia Miscella XXIV. 8.

Narratio miraculi à Nic. Myrensi editi, 6. Dec. quo tres Stratopedarchæ Constantini *M.* Nepotianus, Ursus & Erpylio s. Erpelio ab injusto supplicio liberati sunt. Ἐν ταῖς καιροῖς κωνσταντίνου, MS. Lambec. IV. p. 122. VIII. p. 308. 376.

Nicolai *M*yrensis vita è *M*etaphraste & aliis collecta à *L*eonardo Justiniano, T. 1. *L*ipomanni & apud Surium 6. Dec. incipit: *Pataram scriptores tradunt.* Edita ab Aldo Venet. 1502. 4. cum Juvenco, Aratore & aliis.

Translatio ex *M*yra *L*yciæ ad Apuliæ oppidum Barum jubente Ursone Archi-Episc. A. C. 1088. Surius ad 9. Maji. *Universis CHristi Ecclesiis.*

Nicolai Studitæ. Οἱ τοῦ Ὁλυμπίου ἀγῶνες. Auctor Monachus Studita, sed à Nicolai & Photii ætate remotior. Græce & *L*at. in T. 2. Auctarii novi Combefis. pag. 890.

Nico-

Niconis Epiſcopi & XCIX. cum eo Martyrum ſub Decio, in Sicilia Quintiano Præfecto. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνων ἠγωνίσαντο Κυντιανὸς ὁ ἀσεβέστατος. Auctor Chæremonius Syracuſanus, Niconis Diſcipulus. Exſtat Græce è *MSS.* Vaticano & Ambroſiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & Latine cum notis pag. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. Εἰ ὁ τόπος ἡ χώρα, γνώμη δὲ μᾶλλον σεμνή. Auctor incertus.

* Nicoſtrati. Vide infra in Sebaſtiano.

Nili Roſſanenſis Calabri. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Prodiit cum verſione Jo. Matthæi Caryophili Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis & diſcipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν *MS.* in Codice Barocciano 65. Auctor Petrus Lombardus.

Niphontis Armenopuli. Μυείρων μὲν βασιλέως πρώτιστον καλόν. *MS.* Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide ſupra, Metrodoræ.

In Oeconomum iniquitatis. Πολλάκις ὑμῖν εἶπον διαλεγόμενος, Aſterii Amaſeni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 22.

Oneſimi, Paulo Apoſtolo diſcipuli, χαῖρε ὁ γένος ἰκετικόν. MS. Græce Lambec. VIII. p. 85. & Latine apud Surium 16. Febr. acta incertæ fidei. Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 607. edit. Pariſ.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπουδὴν ἐποιησάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνούτιος. Auctor fertur Paphnutius Anachoreta. Exſtat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii, & apud Surium 11. Junii. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 359. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſweidus. Vide Gudii Epiſtolas p. 278.

Oreſtæ Martyris. ſupra, Dreſtæ & Areſtæ, & Euſtratii.

In Origenem. Καλόν τι χρῆμα ἡ σιωπή. Gregorii Thavmaturgi p. 169. edit. Gerh. Voſſii.

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide ſupra, Imaginum reſtitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος πάντα πάντα πιστωτὸς θεὸν ἀληθῆ. Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambroſiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji p. 25. * & Latine Dan. Cardono S. J. interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio p. 929. ſeq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag. 167. ſqq. 469. ſqq. 674. ſqq. 692.

Alia ejus vita, juniore auctore: Αὐταρκὸς μὲν τὰ γραφέντα περὶ ζ ἁγίου. Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴν οἱ πάντα σήμερον. Eulogii Archi-Episcopi Alex. (licet Codices quidam ut Bibl. Coislin. pag. 402. Alex. Cyrillo tribuant) Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. pag. 651.

Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θάυμαστα. Jo. Chrysostomi. Savil. T. 5. p. 882. vide & Lambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Ἐπεπάγησαν ἔθνη ἐν ἀληθείᾳ. Jo. Chrysostomi T. 2. Savil. p. 830.

Ἐπήνεσε καὶ ἄλλο τί ποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παροῦσαν πανήγυριν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bibl. Patrum Auctar. novi Combefis. p. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodi. Græce & Lat. in Combefisii Methodio pag. 430.

Ἤδη τῆς ἀποστολικῆς πανηγύρεως σῴζεται τὰ χαρίσματα. Leontii Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἤδη τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας προλάμπει. Jo. Chrysostomi *MS.* pag. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν τὰς τῶν προκειμένων. Georgii Nicomedienfis. Cod. Barocc. 40.

Σπουδαίοτερος ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 399.

Τὰς τῆς ἀνοσιότητος καθήκει μύσας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀσπάζεσθαι. Leontii presbyteri CPol.

Φιλτὸν ἀγαπητοὶ μυστήριον σήμερον. Athanasii Alex. In nova Collectione Patrum Montfauconiana Paris. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali. *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii Archi-Episcopi.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστασιν ἀδάσασιν Ἅδαρος. Josephi Archi-Episcopi Thessal.

χθὲς ἡμᾶς μὴ ᾖ δεσπότης ἀλλαγή. Andreæ Cretenſis, Græce & Lat. p. 75. in Combefiſii edit.

Ὥσπερ ἡ αἰωνίζουσα ἄβυσσος. Titi Boſtrenſis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 638.

Pamphili Cæſar. Valentis, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Juliani & ſociorum. Καιρὸς δὴ καλεῖ πρὸς ἅπασι τὸ μέγα καὶ θεοβόητον. Auctor Sim. Metaphraſtes ex Euſebio. MS. Lambec. VIII. p. 85. Græce, & apud Surium 1. Junii Latine. Græce & Lat. T. 1. Act. Sanctor. Junii p. 64-74. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 101.

Pancratii Martyris qui Petri Apoſtoli ut ajunt diſcipulus, Tauromenii in Sicilia Epiſcopus fuit. Ἐγένετο μὲν τὸ ἀνηλῴθηναι τὸν Κύριον. Auctor fabuloſus Evagrius Monachus laudatus Theophani Cerameo homil. 57. qui ſe Pancratii diſcipulum & comitem profitetur. Græce MS. Lambec. VI[illegible] pag. 94. Latine vertit Sirmondus, ſed non prodiit.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta ſcriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Pariſ. 1608. 8.

* Panteleemonis. Βασιλεύοντος γὰρ ἀσεβεστάτου καὶ θεομάχου. Θαυμαστὸς ὁ a) Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.

Τῆς εἰδωλικῆς πλάνης καὶ πάσης ἀθεοσχιδαθείσης τῆς ὑπεμείνης. Auctor incertus. Exſtat Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 27. Julii.

Paphnutii, ſupra, Euphroſynes.

* Paphnutii Anachoretæ & DXLVI. Martyrum. *Fuit imperatore Diocletiano Arianus quidam præſes.* Latine apud Surium 28. April.

Papyli Diaconi, Carpi Epiſcopi Thyatirenſis & Agathopodis Martyrium. Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.

* Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων. MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. ſupra in Carpo.

In parabolam de eo qui in latrones incidit. Ἠκούσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Leontii Hieroſolymitani.

Paraſceves Virginis Martyrium 14. Octobr. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξ ἐλληνισμοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 363. Neſſel. V. p. 128.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἁγιασμάτων Χριστοῦ. MS. Bibl. Coislin. p. 169.

Pare-

a) In Indice ad Allatium non Pantaleemonis ſed Pantaleonis hoc eſſe elogium innuitur. Ita & latina Martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

Paregoridis, vide ſupra, Leonis.

Parthenii Epiſcopi Lampſacenī ſub Conſtantino M. clari Vita. Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ πνεύμ. ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Κρισπῖνος. Auctor Parthenii diſcipulum ſe profitetur, nomine Criſpinum. MS. Lambec. VIII. p. 82. Latine apud Surium & Bollandum 7. Febr.

Patapii Thebani Ægyptii, Abbatis Eremitæ. ὡς λαμπρὸν καὶ πνευματικήν. & alia oratio qvæ incipit Πάντα πιστεύειν ἄξιον. Utraque auctor e Andrea Cretenſi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combefiſio. p. 196. & 216.

* Vita ejusdem. Οὐ πολλὰς Αἰγυπτ. ἐπ' ἀν δὲ τέκῃ. Latine apud Surium 8. Decembr. & apud Lipomannum, Græce *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 212.

In SS. Patres & Prophetas. Ἡ προηγοῦσα πίστις εἰς τὴν ὁδόν. Athanaſii Alex. Græce Lat. cum Holſtenii verſ. T. 3. Athanaſ. p. 450.

Patricii Epiſcopi Pruſæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντ. Ἰουλίᾳ τῷ ἀνθυπάτῳ. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex verſione Jo. Ravenſteinii, S. J.

In Paulum Apoſtolum Jo. Chryſoſtomi ſeptem homiliæ de laudibus Pauli quas vertit *Anianus*.

1. Οὐκ ἀν τις ἁμάρτοι. T. VIII. Savil. p. 33. T. II. edit. nov. p. 477.
2. Τί πολλά ἐστιν ἀνθρωπ. ibid p. 37. & 482.
3. Ο μακάριος Παῦλος τῆς ἀνθρωπίνης. id. 40. 486.
4. Ὁ μακάριος Παῦλος ὁ τίμιον. id. p. 42. 490.
5. Πᾶ νῦν ἐστιν οἱ τὸν θάνατον αἰτιώμενοι. id. p. 49. 500.
6. Βούλεσθε τίμιον, ἀγαπητοί. id. p. 53. 506.
7. Ὅταν οἱ τὰ σημεῖα βαστάζοντες. id. p. 57. 512.

Τὸν τῶν ἁγίων βίον T. 7. Savil. p. 839.

Ἅπας μὲν ἐγκωμίων λόγ. Auctor Theodorus Daphnopates, qui è Chryſoſtomo collegiſſe ſe, quæ de Paulo ſcripſit non diffitetur. *Latine* apud *Surium* 29. Junii. Ex Chryſoſtomo in Paulum confer quæ Photius Cod. 270.

Οὐδεὶς ἀσθενεῖ Παύλου ἀθλοῦντος. Auctor Proclus CPol. Græce & Lat. in Proclo Vinc. Riccardi, & T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 454.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magiſter, (an Daphnopates?) qui è Chryſoſtomo pleraqve

collegisse se scribit. Græce T. 7. Savil. p. 829. Videnda et iam quæ in Paulum Apostolum congessit Combefisius T. VII. Bibl. Concionatoriæ.

Pauli Corinthii, supra in Codrato.

Pauli Homologetæ sive Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνσταντῖνος τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς ἀνατολῆς ἐγκειρίζετο σκῆπτρα. Auctor incertus. Allegat Allatius contra Creyghtonum pag. 336. & Cangius ad Zonaram pag. 72. Vide Photium Cod. 257.

* Ἡνίκα Κωνσταντῖνος ὁ ἐπ μεγάλῳ Κωνσταντίνου τρίτος υἱός. Græce habuit Rosweidus. Latine apud Surium 7. Junii.

Pauli & Julianæ, Ptolemaide. *Aurelianus Imperator per totum orbem terrarum contra Christianos edictum proposuit.* Latine apud Surium 17. Augusti Vide supra in Juliana.

Pauli Latrensis. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι. Auctor Nicephorus Blemmidas. MS. in Bibl. Coisliniana p. 213. De monasterio S. Pauli Latris, Montfauconus lib. 2. Palæograph.

Ἐμοὶ γε λίαν ὑφὼ κεῖ τὸ περὶ λόγους ποιεῖν. Auctor incertus. citat Allatius p. 420. contra Creyghtonum.

Pauli Thebani, primi Eremitæ. *Inter multos sæpe dubitatum est.* Græca versio incipit: Ἐν πολλοῖς πολλάκις ἠπόρησα. Latine apud Surium & Bollandum ad X. Januar. Auctor Hieronymus Monachus.

Alia Pauli Thebani vita è Græco Bavarico Codice versa Latine exhibetur in Actis Sanctor. ad X. Januar. incipit: *Vixit Beatus Paulus Decii & Valeriani &c.* Auctor sibi à S. Antonio quædam narrata memorat. De hoc Paulo Tillemont T. VII. memor. pag. 144. seq.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Καὶ ζωγράφοις μὲν ἀρχετύπων ἐκεῖνα πρὸς μίμησιν. MS. Lambec. VIII. p. 340. seq. ubi prologus & cap. 1. auctor non diu post vixisse se testatur.

Pegasii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ. Γυναικεῖαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 223. 249. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum (Surius enim omisit) Tom. 6. ad 8. Octobr. Jacobum Diaconum in vita *MS.* S. Pelagæ laudat *Meursius* in glossario Græcobarbaro. Ex illo

illo Latine quædam affert Surius ad 8. Octobr. Diaconum Heliopoleos appellans. Vide & Tillemont. Tomo. XII. memor. pag. 377. seq.

In Pelagiam Martyrem. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυμνᾶσαι θανάτῳ λοιπὸν καταπαίζεται. Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 9. Junii. ubi etiam alter Chrysostomi sermo. *Majore quidem theatro sancta Virgo.* T. 2. edit. Montfauconi p. 591. & prior. Gr. Lat. p. 585.

Pelagiæ Tarsensis, *incerto Auctore*: Τῇ πρώτῃ διωγμῷ ἀναιρεθέντος παρὰ τῷ Δουκλητιανῷ. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latinè pag. 747. atque apud Surium 4. Maji.

In Pentecostes Festum.

Ἐπείτοι καὶ νῦν θεία ἐστίσι πανήγυρις. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctar. novo p. 1719. T. 1.

Ἀλλὰ δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης αὐτίκα. Jo. Chrysostomi ex commentar. in Johannem.

Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμόν. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 610. T. 2. edit. nov. p. 468.

Οὐ μὴν ἴσης γενομένης ἀγωνίας. Demetrii Cydonii.

Nullum est tam clarum celebritatis, argumentum. Greg. Nyssæni T 1. p. 976.

Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 976.

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. id. T. V. Savil. p. 602. & T 2. edit. nov. pag. 457.

Πᾶσαν ἑορτῆς ὑποθέσιν φαιδροτέραν ὁ Δαυὶδ. MS. Bibl. Coislinian. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμέρα. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν. Greg. Naz Orat. XLIV.

Πυκνὰ μὲν ἡμῖν αἱ λαμπηδόνες. Basilii Episcopi Seleucienſis.

Σήμερον ἀγαπητοὶ ἑορτάζομεν. Proclı CPol. Græce & Lat. inter orationes ejus Romæ à Vinc. Riccardo editas & T. 1. auctarii novi Combefis. p. 439.

Τὴν μὲν δὴ χθὲς ἑορτὴν πανήγυριν ἐπιδημῶν παρεκάλεσα. Leonis Imp. Plura Combefisius T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriæ.

In mediam Pentecosten. Παῦλα τὰ ὑπὸ τῷ Διοκλητιανῷ. Leontii Episcopi Neapoleos Cypri. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. pag. 702.

Ὥσπερ ἡ φωσφόρος σελήνη. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 272.

Ὅτε δ' ἂν ὁ δεσπότης. Chryſoſt. T. 7. Savil. p. 372.

Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτὴς ἡ λείπει καιρός. Leontii Archi-Epiſcopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius pag. 112. de Simeonibus. CPolitano tribuit etiam Combefiſius qui Græce & Lat. edidit T. 1. Auctarii Novi p. 719.

Geſta in Perſide. Βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλονεικία. Auctor Anaſtaſius Epiſcopus Theopolitanus ſive Antiochenus. Quanqvam tempore Anaſtaſii nullum fuiſſe regem Perſarum Arenatum, ſed Choſroën per annos XLVIII. ac. deinde Hormisdam per annos XV. notat Henſchenius T. 2. April. pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apoſtolos. *Petrum & Paulum diſcipulos Domini laudare quidem eſt laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomannum, & apud Surium ad 29. Junii.

Ἐγένετο μὲν τὸ ἐλθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον. MS Lambec. VIII. p. 376. Bibl. Coislin. p. 196. Cod. Barocc. 147. Auctor incertus.

* *Non eos ſolum, qui fuere ab initio Patres artium.* ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἁφῆς. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſol. *Poſt multimoda & multifaria vitæ.* libri II. de paſſione Petri & Pauli ſub nomine Lini Epiſcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T. 2. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.

Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθειαι, Aſterii Amaſeæ Epiſcopi. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 122.

Ἔδοξέ μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Lambec. IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet ſub Nyſſeni nomine Gretſerus edidit.

Οὐρανῶ καὶ γῆς ἁμίλλαν. Jo. Chryſoſtom. Græce T. V. Savil. p. 992. Latine apud Surium 29. Junii.

Χαίρετε χριστῷ βασιλῆς ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri. MS. Bibl. Coislin. p. 414.

Τίς ὁ τερπνὸς ὄντως ἦχος; Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. p. 327. T. 1. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

Πάλιν

Παλαι και δυας αδιαλειπτ]ω. Auctor Sophronius Archi-Episcopus Hierosol.

In Petrum Apostolum & Eliam Prophetam. *Pauci hodierno die nostræ concioni.* Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 1. August T. 2. edit. novæ Chrysost. inter dubia p. 730.

De Petro Apostolo Narrationem MS. initio mutilam memorat Lambec. VIII. p. 351. Vide & Tillemont. T. 1. memor. p. 189. sqq. ac Bibliothecam Concionatoriam Combefis. T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ ἁγ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων θείῳ ἐρωτι γινομενοι. Auctoris incerti. Latine sub Chrysostomi nomine apud Surium 1. August.

* Petri Archi-Episcopi Alexandrini. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. Græce & Lat. cum notis Combefisii, in triumphis selectis Martyrum p. 189. Paris. 1660. 8. Vide Vales. ad Euseb. VII. 32. in addendis.

Ad corroboranda corda credentium. Latine ex Anastasii Bibl. versione apud Surium 25. Nov.

Petri Aulani. *In illo tempore Petrus qui & Balsamus.* Latine ex Anastasii Bibliothecarii versione apud Surium 3. Januar.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit descripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς & χριστὸ Φανούριος. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. pag. 21.

Phileæ. infra, Philoromi.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἔτει τριτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. pag. 895. & Latine pag. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Περὶ τῶν μεγάλων κακῶν πανταχοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ & θεὸς θεὸς λόγος αἰδίως συων τῷ Πατρι. Latine apud Surium 1. Maji.

Ἀπο-

a) Confer quæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriæ T. 16. p. 464. sq. Vide & Tillemont T. 1. p. 379. sq. & 647. ubi de Actis Philippi Apocryphis.

Ὥσπερ ἡ φωσφόρος σελήνη. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 272.

Ὅτε δ' ἂν ὁ δεσπότης. Chryſoſt. T. 7. Savil. p. 372.

Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτὴς ἡ λείπει καιρός. Leontii Archi-Epiſcopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius pag. 112. de Simeonibus. CPolitano tribuit etiam Combefiſius qui Græce & Lat. edidit T. 1. Auctarii Novi p. 719.

Geſta in Perſide. Βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας γίγονε φιλονεικία. Auctor Anaſtaſius Epiſcopus Theopolitanus ſive Antiochenus. Quanqvam tempore Anaſtaſii nullum fuiſſe regem Perſarum Arenatum, ſed Choſroën per annos XLVIII. ac. deinde Hormisdam per annos XV. notat Henſchenius T. 2. Aprik pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apoſtolos. *Petrum & Paulum diſcipulos Domini laudare quidem eſt laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomannum, & apud Surium ad 29. Junii.

Ἐγένετο μὲν τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον. MS Lambec. VIII. p. 376. Bibl. Coislin. p. 196. Cod. Barocc. 147. Auctor incertus.

* *Non eos ſolum, qui fuere ab initio Patres artium.* ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἁγνείας. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſol. *Poſt multimoda & multifaria vita.* libri II. de paſſione Petri & Pauli ſub nomine Lini Epiſcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T. 2. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.

Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθεις. Aſterii Amaſeæ Epiſcopi. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 122.

Ἔδοξέ μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Lambec. IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet ſub Nyſſeni nomine Gretſerus edidit.

Οὐρανὲ καὶ γῆ ἀμείλατε. Jo. Chryſoſtom. Græce T. V. Savil. p. 992. Latine apud Surium 29. Junii.

Χαίρετε χριστῷ βασιλῆς ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri, MS. Bibl. Coislin. p. 414.

Τίς ὁ τερπνὸς ὅτος ἦχος; Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. p. 327. T. 1. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

Πάλιν

Πάλιν ἀπὸ δυὰς ἀδιάλειπτος. Auctor Sophronius Archi-Episcopus Hierosol.

In Petrum Apostolum & Eliam Prophetam. *Pauci hodierno die nostræ concioni.* Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 1. August T. 2. edit. novæ Chrysost. inter dubia p. 730.

De Petro Apostolo Narrationem *MS.* initio mutilam memorat *Lambec.* VIII. p. 351. Vide & Tillemont. T. 1. memor. p. 189. sqq. ac Bibliothecam Concionatoriam Combefis. T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In veneration*em* Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ ἁγίῳ Κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γίνομαι. Auctoris incerti. Latine sub Chrysostomi nomine apud Surium 1. August.

* Petri Archi-Episcopi Alexandrini. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. Græce & *Lat.* cum notis Combefisii, in triumphis selectis Martyrum p. 189. Paris. 1660. 8. Vide Vales. ad Euseb. VII. 32. in addendis.

Ad corroboranda corda credentium. Latine ex Anastasii Bibl. versione apud *Surium* 25. Nov.

Petri Aulani. *In illo tempore Petrus qui & Balsamus.* Latine ex Anastasii Bibliothecarii versione apud *Surium* 3. Januar.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit descripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς ἁγίου Φανουρίου. Græce & Latine in *Actis* Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. pag. 21.

Phileæ. infra, Philoromi.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è *MS.* Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. pag. 895. & Latine pag. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ μὲν μεγάλα κατὰ παντοχῆ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ ἁγιος θεὸς λόγος αἰδίως ὢν τῷ Πατρὶ. Latine apud *Surium* 1. Maji.

Ἀπο-

a) Confer quæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoria T. 6. p. 464. seq. Vide & Tillemont T. 1. p. 379. sq. & 647. ubi de Actis Philippi Apocryphis.

Ἀποστολικῶς μνημονεύειν ἡμῶν μέλλοντος χάριτος. MS. in Bibl. Coislinian. pag. 195.

Aliud: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: Ὅστις ὁ φανότατος ἀστὴρ. Latine utraque in Bibl. Patrum Lugd. T. 27. p. 402. 405.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων χριστῷ τελετή. Auctor Michael Monachus.

Martyrium & Acta Philippi Apostoli, 14. Nov. incerto Auctore: Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Τραϊανῷ ὁ βασιλεύς πεπληφότος τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. MS. Lambec. VIII. p. 275.

Philippi Nicomediensis. Supra in Eutychiano.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio *Monacho* descripta. Κατὰ τοὺς καιροὺς Ἀδριανοῦ & βασιλέως. Græce in addendis ad T. 3. Act. Sanctor. *Maji* pag. 1. & Latine ex Jac. *Sirmondi* versione ad 12. *Maji* pag. 28.

In Philogonium ex causarum patrono Episcopum Antiochenum. Ἐγὼ μὲν καὶ τιμίου παρεσκευαζόμην. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 505. & edit. novæ T. 1. p. 492. MS. Bibl. Coislin. p. 213. Lambec. IV. p. 114. V. p. 19. VIII. p. 228. Latine apud Surium 20. Dec. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 201.

Philothei & Eubiothi. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπεδήμησε πολλάκις. Auctor præsentem se fuisse profitetur.

Λαμπρὰ γέγονεν ἡμῖν. Jo. Chrysostomi T. 2. edit. nov. p. 704.

Καλὴ ἡ συμφέρουσα τοῖς ἀσκημόσι. Asterii Amaseni Græce & Lat. inter Asterii Homilias à Combefisio editas p. 170. T. 1. Auctarii Novi. Idem sermo in aliis Cod. incipit à verbis p. 171. Ἱερὸς μὲν ἡ θεσπεσίους ἅπας ὁ τῶν γενεσίων μαρτύρων κατάλογος Gr. MS. Lambec. VIII. p. 243. Latine in Lipomanni Tom. 6. & apud Surium ad 22. Sept. vide supra Volum. VIII. p. 609.

Ἐν τοῖς καιροῖς & ἔτεσι πέμπτῳ ἔτους ἐν τῇ ἀνατάσσοντι τῶν ἐυσεβῶν καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, (al. Photini) Aniceti & sociorum 12. Augusti. Ἔτει δευτέρῳ Διοκλητιανοῦ. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates Græc. pag. 647.

Διοκλη-

Διοκλητιανῦ ἐν Βασιλείαις ἐν Καππαδοκίᾳ. Lambec. VIII. pag. 127.

Pionii, Patricius Pruſenſis Epiſcopus Glycæ pag. 17. laudatus.

Apoſtolis mihi ut Sanctorum memoriam celebremus. Latine apud Surium & Metaphraſte 1. Februar. vide quæ ſupra lib. V. cap. 1. pag. 51.

Platonis Hegumeni Studitæ. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον. Auctor Theodorus Studites, qui Platonem illum ſpiritalem ſuum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April. Latine apud Lipomann. T. 7. & Surium 16. Dec.

* Platonis Martyrium. XVIII. Nov. Ὁυ ξένα Γαλατῶν τὰ παράλια, ἀλλ' ὁμολογητὴς τῆς ἀληθείας αἱ Πέτρα. Latine apud Surium 22. Jul. Græce MS. Lambec. VIII. p. 278. ſeq. 281.

Pœmenis Abbatis in Thebaide 27. Auguſt. Ὁ ὅσιος Παῦλος ἡμῶν Ποιμὴν ἀγγέλοις ἦν τῇ γένει. Lambec. VIII. p. 217. ſeq. de illo Pœmene Tillemont. T. 15. p. 147. ſqq.

Polyæni ſupra in Herma.

Polycarpi Smyrnenſis Epiſcopi. 26. Januar. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν. MS. memorat Lambecius VIII. pag. 88. Epiſtola Eccleſiæ Smyrnenſis apud Euſeb. IV. 15. Hiſt. & in Ruinarti Actis Martyrum pag. 28. ſqq.

Superiora repetam dicendo, ſub Pionii nomine edita à Bollando 26. Januar. Latine, & recuſa in Tentzelii diſſ. ſelectis part. 1. pag. 76. ſqq. Vide Tillemont T. 2. pag. 341. ſeq. & quæ ſupra lib. V. capite 1. pag. 50.

* Polyeucti militis. A. C. 254. Εἷς τις ἄλλη καλλίστη τῶν ἀγγέλων. MS. Lambec. IV. pag. 62. VIII. pag. 336. Latine apud Surium ad IX. Januarii.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Pontiani martyris Spoletini ſub *M.* Aurelio. Latine apud Bollandum 14. Januar. adde Tillemont. T. 2. p. 628.

Porphyrii qui paſſus eſt martyrium Cæſareæ Cappadociæ. Βασιλίσσης ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς ἀσιδεστάτης Κυρηλιανῆς. Auctor incertus. Julium Metaphraſtem in Porphyrii vita citat Meurſius, gloſſar. in βυβαίυβος.

Porphyrii Gazæ Epiſcopi circa A. 421. Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τῆς ἄθλησις. Auctor Marcus Diaconus Porphyrii diſcipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Februar. Græce MS. Lambec. VIII. p. 93.

In Priſcillam & Aquilam. Ἆρα ἐπαμφίβολόν τι μηδὲν εἶναι νομίζεις. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Jaradi apud Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarſi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σεβαστοῦ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione ſive Marcio, Felice & Barnaba ſive Barba aliisque præſentibus & videntibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lyſius, Agathocles, Parmeno, Diodorus ſive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Oroſius redemerunt à quodam ſpiculatore nomine Sebaſto. Hæc acta Græce cum veteri Latina verſione quam Roſweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi Pariſ. 1680. 4. pag. 248-309. & poſt eum Theodoricus Ruinartus in Actis ſelectis Martyrum pag. 423. ſeq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraſte deſcripta incipiunt: Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 12. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Procopii Martyris. Καθ' ὃν καιρὸν ἐκεῖνος ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit ſeptima Synodus Actione IV. ut Allatio jam notatum.

Καθ' ὃν καιρὸν ἐκεῖνος ἐβασίλευσε Διοκλητιανός. MS. in Bibl. Coislin. pag. 196.

Προκοπίου τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν τάχιον αὐτὸν ἰδών. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſol.

Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίων διεπόντων ἀρχήν. Auctor incertus. Exſtat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii. & apud Surium 8. Jul. ſub Metaphraſtæ nomine.

Τίπτει ἰδὼν καὶ λευκαὶν πολυανθὴς. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων. a) (Dominica ante Nativitatis CHriſti feſtum.) ἀποιμίζει ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coislin. pag. 195.

* Protaſii. Vide ſupra, Nazarii.

In

a) Vide Cangii gloſſar. in προπάτορες, & Continuatorem Theophanis Byz. p. 245.

In purpuram Sacerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἱερωμένων αὐτοῖς πρέπουσι. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Quintam. Ἔκθεσις τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἢ παινήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Orationes Græce & Lat. à Riccardo editas & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 406

Τὰ Σωτῆρος ἅγια πάθη πένθος μὲν ἐδάκρυσαν. Athanasii Alex. T. 3. p. 444. cum Holstenii versione.

Quintiliani, supra in *Maximo*.

Quizici. *Supra* in Cerveo.

Rebeccæ Martyris. Vide in Xanthippe.

In Romanum Martyrem. Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 611. *Latine* apud *Surium* 18. Nov. & apud *Lipomannum* è *Metaphraste*.

Παλαίστραι μὲν στέμμασιν. Ejusdem. T. 2. edit. novæ p. 617.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura *S.* Sabæ. Ἄξιον ἐστι τὰς μηδένας τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἰλύος. Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant apud Henschenium Græce è *MS.* Petri *Segvierii* ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 176. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία ἡ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα ἐν Γοτθίᾳ. Græcè è *MS.* Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87. Exstat & Latine apud *Surium* 12. April. & *Metaphrastæ* tribuitur.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani Abbatis & Confessoris A. C. 531 defuncti vita à Cyrillo Scythopolitano circa *A.* C. 553. monacho *Monasterii* S. Euthymii ad Georgium a) Abbatem Lauræ Novæ descripta. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. p. 220–376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Σὺν ἑτέροις νικήσασι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν. *MS.* Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 302. seq. & *Latine* T. 5. Lipomanni, & apud Surium ad 5. Decembr.

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

a) Diversus hic, à Georgio Lauræ ejusdem præposito ab Origenistis intruso, Lambec. VIII. pag. 306.

Sabbato magno. Ἐπιφάνιον ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ. Amphilochii Iconiensis Episcopi. Græce & Lat. in editione Combefisiana p. 86. cum versione Petri Pantini, qui prior ediderat.

Τῆς λαλήσεως ἐκ δονακίνης καὶ κυρίου. Jo. Damasceni. Gr. Lat. edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. inde prodiit in editt. Damasceni A. 1603. 1609. & in novissima Mich. le Quien T. 2. p. 815. Paris. 1712. fol. Latine vero in Bibl. Concionatoria Combefis.

Ὁ φιλῶν μυστήρια πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabelli Martyris. Vide in Ismaële.

* Sabini martyrium. *Imperante Diocletiano edictum.* Latine apud Surium 13. Martii.

Sadoth Episcopi & CXXVIII. ejus sociorum in Persia, Latine apud Surium 20. Febr. μετὰ τὸ τελειωθῆναι. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Samonæ. Vide supra, Guriæ.

* Sampsonis ξενοδόχου. *Partim quidem magno Sampsoni.* Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 27. Junii de hoc Sampsone Bandurius p. 609. 610.

Samuelis Prophetæ. Οὗτος ὁ μακάριος Σαμουήλ. MS. Lambec. VIII. pag. 202.

In Sanctorum omnium Dominicam: περὶ τοῦ λόγους ἁγίων καὶ ἁγίας καὶ τῶν ἁγίων ἑκάστου διηγήσεως. Philothei Patriarchæ CPol.

Περίεργον ἡ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπαυτηρίζουσα πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 312-400.

In Sancta Sanctorum. καθάπερ τῇ ἁγίᾳ γραφῇ. Isidori Thessalonicensis Archi-Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, (Castuli) Marcellini & Marci. Πολλῶν καὶ διαφόρων καιρῶν καὶ χρόνων καὶ τῶν ἐκεῖσε μαρτύρων θαυματουργῶν διηγήματος. MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

Senatoris, Viatoris, Casiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum. Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίου καὶ Βασιλίσκου. Auctor se profitetur Florentium, Martyrum famulum.

Septem dormientium b) Ephesi. Βασιλεύοντος Δεκίου. MS. Lambec. VIII. p. 375. Vide Photium Cod. 253. Latine apud Surium 27. Jul. Sera-

b) De his Scorsus p. 448. ad Theophanem Cerameum.

* Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. *MS.* Lambec. VIII. p. 225. 289. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghtonum *Latine* apud *Surium* 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cujus esse non posse Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. supra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Susanna. αὕτη μὲν ἡ ἱστορία. Hippolyti Episcopi Romæ, Græce & Lat. in Auctario noviss. Combefis. T. 1. p. 51. atque *S.* Hippolyti operibus T. 1. p. 273.

Vide & supra in Danielem & Susannam. Πάντων ὑμῖν εὐγνώμονες. Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filiæ Artemii sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν εἰδώλων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncleticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui *S.* Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 2. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀπείρου μισθοῦ. Auctor Ignatius Diaconus, *Suidæ* etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp.

Terentii, Africani, & aliorum. (Ex Latina Francisci Zini versione apud *Lipomannum*, Surium 10. April. qui *Metaphrastæ* tribuit; & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. Ὁ μακάριος Ἀπόστολος ὁ ἁγιος θαδδαῖος. 21. Augusti. MS. Lambec. VIII. p. 202.

Taisiæ sive Thaisiæ meretricis conversio. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. *MS.* Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T Tha-

a) alia Susanna Galerii filia sub Diocl. & Maximiano, de qua Surius ad XI. Augusti.

Simeonis *Metaphrastæ*. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Pselius. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκολουθία, sive officio sancto, memoriæ ejusdem Simeonis consecrato pag. 236-244. Latine apud Surium 27. Novembr. & Lipomannum.

Simeonis σκληρ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλα σπουδάσαντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii. & apud Surium 1. Julii. sed Græce MS. memorat Lambecius VIII. pag. 99.

Simeonis Theologi, Abbatis *S. Mamantis* in Xerocerco vita scripta a Niceta Stethato, cujus epitomen vide in Combefisii notis ad Calecam T. 2. Auctarii noviss. p. 119. seq. usque ad 129. Nicetam illum Simeonis fuisse discipulum notat p. 133. Vita Simeonis junioris qui tempore Basilii & Constantini Porphyrogenitorum scripsit, incipit: Χρῆναι σιγᾶν αἰσθόμενον καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι. MS. Bibl. Coislinian. pag. 410.

Simeonis *Stylitæ*. (b) 1. Septembr. Locum Græce producit Allatius pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam Græce Rosweydus. Meminit Nicephorus XIV. 51. Hist. Prodit Latine ex Guil. Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar. Usus fuit Gratius MS. Regis Galliæ. Aliud sed mutilum Lambecius VIII. pag. 384.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho. Τέσσαρες ἡμῶν ἀνδρῶν μυστηρίων ἐγένετο.

Eadem scripta a Theodoreto Episcopo Cyri. c. 26. Philothei. Συμεὼν ὁ κίων, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio jam notatum. Latine apud Surium V. Januar. & in Actis Sanctor. ad V. Januarii: Sed in his ex nova versione Guil. Gratii Brugensis S. J. MS. Græce Lambec. VIII. p. 233. 221.

Simeonis Zelotæ, Apostoli. Τί φωνὴν σήμερον ἡ σήμερα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Latine T. 27 Bibl. Patrum Lugd. p. 412. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combefisius

b) Simeon Stylita Senior A. C. 460, defunctus centenario major (cui discipulus Daniel Styleta) colitur à Græcis 1. Sept. & Latinis 5 Januar.
Junior sub Justino Imp. clarus tertius 24. Maj. 26. Jul. 3. Sept. Scorsus p. 448. ad Theophanem Geraneum.

* Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. *MS.* Lambec. VIII. p. 226. 284. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghtonum Latine apud Surium 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cujus esse non posse Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. supra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Susanna. αὕτη μὲν δὴ ἡ ἱστορία. Hippolyti Episcopi Romæ, Græce & Lat. in Auctario noviss. Combefis. T. 1. p. 51. atque *S.* Hippolyti operibus T. 1. p. 273.

Vide & supra in Danielem & Susannam. Πανάριθμοι ὑμῖν ἐγκώμιοι. Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filiæ Artemii sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν εἰδώλων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncleticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui *S.* Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀκούειν μεγίθει. Auctor Ignatius Diaconus, *Suidæ* etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν. Leonis Imp.

Tetentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud *Lipomannum*, Surium 10. April. qui *Metaphrastæ* tribuit; & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. Ὁ μακάριος Ἀπόστολος ὁ ἁγιος Θαδδαῖος. 21. August. *MS.* Lambec. VIII. p. 202.

Taisiæ sive Thaisiæ meretricis conversio. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. *MS.* Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T Tha-

a) alia Susanna Galinii filia sub Diocletio & Maximiano, de qua Surius ad XI. Augusti.

Thaleiæi *Medici*. Ἐν ὑπαίθρῳ ἁγίων Νουμηριανοῦ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum verſione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum verſione Dan. Cardoni p. 183. * Incipiunt: Καλὰ ἴχνη παιρὸς Νουμηριανοῦ.

* Theclæ *Martyris*. 24. Sept. Ἀρξι ἁ μεγάλου τῆς ἀληθείας Εὐαγγελίου τὸ κῆρυγμα. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1608. 4. Citat Suidas in ἀθαξι, ἀναίμωτος, ἐπαγρυπνῶσαι. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 243.

Ἰσαρία μὲν τὰ παντὸν ἴσῃ σύγκρασμα. Auctor Baſilius Seleucienſis. Exſtat Græce & Latine editum à *Petro* Pantino. ibid.

Idem Baſilius, à quo geſta Theclæ etiam metro ſcripta teſtatus eſt Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον. Antiqviora Theclæ acta neſcio quo auctore ſcripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum Tom. 1. pag. 95. Oxon. 1698. 8. recuſ. A. 1714. 8. Locum ab illo omiſſum vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi collectanea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

Καλαὶς ἡμῶν ἡ ἁγία συνάμαλος Χάρις. Johannes Chryſoſtomus T. 2. novæ edit. p. 749. inter ſpuria.

Ἐπαινῶ ὁ τῆς Ἐκκλησίας θεσμὸς. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novisſimo Combefiſii T. 1. p. 445. *Latine* T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theoctiſtes *Lesbiæ* Vita, prima ex illis qvas *Simeon Metaphraſtes* ſcripſit. Ἐκείνης καὶ πάλαι ἁ ἀνδρειότης. Loca Græce profert Allatius de *Simeonum* ſcriptis pag. 49. ſeq. *Latina* quæ exſtat apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: *Laudare quidem ea quæ ſunt bona.*

Theodoræ pœnitentis Alexandrinæ. a) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως ἁ τριηκοστὴ ἔτος ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἔτη τὴν αὐτοκρατορα Ῥωμαίων δέκατον ἄρχων. Latine apud *Lipomannum T.* 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. 320. ſeq.

Theo-

a) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambroſius lib. 2. de virginibus. Alia Theodora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora pœnitente vide Tillemont T. 16. memoir. p. 165. ſeq.

* Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. *MS.* Lambec. VIII. p. 226. 289. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghtonum Latine apud Surium 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cujus esse non posse Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. supra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Susanna. αὕτη μὲν οὖν ἡ ἱστορία. Hippolyti Episcopi Romæ, Græce & Lat. in Auctario noviss. Combefis. T. 1. p. 51. atque *S.* Hippolyti operibus T. 1. p. 273.

Vide & supra in Danielem & *Susannam.* πανόμβρῳ ὑμῖν ἐνεγκάμενος. Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filiæ Artemii sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν εἰδώλων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncleticæ. Ἴδετε πάντες ἀνθρώπιναι τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτως ὑπαρχειν. Auctor Polycarpus Ascetæ vel Arsenius Pegadensis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui *S.* Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀπείρῳ μαγίδι. Auctor Ignatius Diaconus, *Suidæ* etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp.

Tetentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui *Metaphrastæ* tribuit; & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. Ὁ μακάριος Ἀπόστολος ὁ τοῦ θαδδαῖος. 21. Augusti. MS. Lambec. VIII. p. 202.

Taisiæ sive Thaisiæ meretricis conversio. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. *MS.* Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T Tha-

a) alia Susanna Galerii filia sub Diocl. & Maximiano, de qua Surius ad XI Augusti.

Thalelæi *Medici*. Ἐν ὑπαθήκαις ἁγ Νικηφόρου. Græce è MS. Danielis Florentino, cum verſione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum verſione Dan. Cardoni p. 183. * Incipiunt: Καλὰ ἴσως καιρὸς Νικηφόρου.

* Theclæ *Martyris*. 24. Sept. Ἀρχὴ ἁγ μεγάλου τῆς ἀληθείας Εὐαγγελίου τε καὶ κήρυκος. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1608. 4. Citat Suidas in ἄθαξ, ἀναίρεσις, ἐπαγωγεῦσαι. Græce MS. Lambec. VIII. p. 243.

Ἱστορία μὲν τὰ παντὸς ἴσως συγγράμματα. Auctor Baſilius Seleucienſis. Exſtat Græce & Latine editum à Petro Pantino. ibid.

Idem Baſilius, à quo geſta Theclæ etiam metro ſcripta teſtatus eſt Photius Cod. 168.

Ἀνεβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον. Antiqviora Theclæ acta neſcio quo auctore ſcripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum Tom. 1. pag. 95. Oxon. 1698. 8. recuſ. A. 1714. 8. Locum ab illo omiſſum vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi collectanea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

Καλὰς ἦλθεν ἡ ἁγία πνεύματος Χάρις. Johannes Chryſoſtomus T. 2. novæ edit. p. 749. inter ſpuria.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας θεσμὸς. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p. 445. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theoctiſtes *Lesbiæ* Vita, prima ex illis qvas *Simeon Metaphraſtes* ſcripſit. Ἐκείνης ποτὲ πάλαι ἁγ ἀνδριάντες. Loca Græce profert Allatius de Simeonum ſcriptis pag. 49. ſeq. Latina quæ exſtat apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: *Laudare quidem ea quæ ſunt bona.*

Theodoræ pœnitentis Alexandrinæ. a) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως ἁγ Γερηγορίου ἐπάρχου ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων τοίνυν τὴν αὐτοκρατορα Ῥωμαίων διέπων ἀρχήν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. 320. ſeq.

Theo-

a) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambroſius lib. 2. de virginibus. Alia Theodora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora pœnitente vide Tillemont T. 16. memor. p. 165. ſeq.

Theodoræ Theſſalonicenſis. Ἐμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice pag. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodoræ & Didymi Martyris. *Diocletiano & Maximiano Imperatoribus, præſide Alexandrinæ civitatis Euſtrathio.* Latine apud Surium V. April.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. Τῶν ὑπὲρ χριστοῦ τὴν ἀθλησιν ἀγωνισαμένων. Latine apud Surium 26. Dec. & Lipomannum T. V. Græce vero etiam cum Combefiſii verſione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Pariſ. 1664. 4. MS. in Bibl. Coislinian. p. 213.

In Theodorum lapſum. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στεναγμοί. Jo Chryſoſtomi. T. I. edit. novæ p. 35.

Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ. Ejusdem p. 1.

Theodori Martyris. ἀλλ' ὁ πάνθυμος ἡμῖν ὁ καιρός. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori ἕτερος (ejusdem cum priore) Ὑπὲρ ἡμῶν δ' ἂν ὁ σταὶς τὰ μάλα. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. Sive Theodori Tyronis, Martyris, Heracleæ ſub Imp. Licinio primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς ὁ ἅγιος λαός. Gregorii Nyſſeni. T. 2. p. 1002. MS. Lambec. IV. p. 26. 114. VIII. pag. 86. Latine ex Zini verſione apud Surium IX. Nov. Heracleæ ſub Imp. Licinio.

Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρῶσιν, οὕτω ὁ περὶ τῶν μακαρίων λογος τοῖς ἀκούσι. Latine apud Surium 7. Febr. Auctor profitetur ſe præſentem Martyrio illi adfuiſſe, nomenque adſcribit ὁ ταχυγράφος ὄνασος (alii Codices Ἄνγαρος) Νοτάριος καὶ ἀντιγραφεὺς. Vide Allatium de Simeonibus p. 115. MS. Lambec. VIII. p. 81. 376. IV. p. 124. ſq. Cod. Barocc. 147.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διαλάγματα. Auctor illo tempore vixiſſe ſe profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus. MS. Lambec. VIII. p. 86. 384. IV. p. 64. ſeq. 96. ſq. Cod. Barocc. 147.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris & Lipomannum.

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, ἓξ ὁπτεραγάθου ἔλλε Θεοῦ. Auctor b) Constantinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Inter Chrysostomi homilias prodiit Paris. 1554. 8. Sed Auctor Nectarius Archi-Episcopus CPol. Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 9. Novembr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 231. 349. & 86. & IV. p. 97. 124. seq. Bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captivatam à Dracone. Ὅσοι μὲν ἐις τὸν φιλάθλιον Θεόν. MS. Lambecius VIII. p. 376.

Miraculum martyris Theodori, ὃν τις αἰνῇ πίστει πολλὴν ἔχει. MS. Bibl. Coislinian. p. 196.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χάριτας. Auctor synchronus Michael Monachus. MS. Græce in Bibl. Vaticana unde habuit quæ Latine Baronius ad A. 795. usque ad 826.

Ἕως μὲν ἓξ παρόντος, ἀδελφοί μου. Auctor Naucratius Confessor, Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 855.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἓξ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hac vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius. Latine exstat apud Surium 22. April. sub nomine Georgii presbyteri & ejusdem manionis præfecti ac discipuli.

Theodosiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πῶς τις ἂν. Auctor Constantinus Acropolita & magnus Logotheta. MS. Lambec. IV. p. 63. VIII. p. 372.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τερπνότατος καὶ διαίρετος μία ἡσία. Auctor Theodorus Episcopus Petrarum.

Inter tempora ver quidem est jucundissimum. Latine apud Surium XI. Januarii.

Θεοδόσιος ὁ ἀξιομακάριστος. Auctor Cyrillus Monachus & Presbyter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ἔστιν ὁ Νικαεὺς εἰς τὴν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

The-

b) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 449.

Titi Apostoli 4. Januar. vel 25. Augusti. Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων ἐφαπτόμενος. MS. Lambec. VIII. p. 214. Auctor Andreas Cretensis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combefisius pag. 155. Paris. 1644. fol.

Epitome vitæ Titi à Zena νομικῷ, discipulo ejus ut ajunt scriptæ. Τίτος ὁ ἁγιώτατος ἐκ Μίνωος ἐξ βασιλείας Κρήτης κατάγω τὸ γένος. MS. Lambec. VIII. p. 213. seq.

Titionis Claudiopolitani. 24. August. sub Diocletiano. Ὁ ἅγιος μάρτυς Τίτων ἦν ἐκ ἐξ Μαξιμείου. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* Tranquillini. Vide supra in Sebastiano.

In tres pueros. Καινὸν ὡς ἀληθῶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 698.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis. Πρόθυμος ἐξ ἀνυπόβλητος ὁ βασιλικὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων διώκοντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 241.

Tryphonis Campsadensis Martyris, sub Decio. Κρίνα ἐξ ἀργῶ ἐξ μύρα μαλα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

* Τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ καὶ Σωτῆρος. MS. Lambec. VIII. p. 72. Latine apud Surium 2. Febr.

Ὁ βίος ἐξ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 72.

Μάρτυρος σωζομένου μύρα. Auctor Leo Imp.

De Tzangarienſibus duobus clericis narratio. Δύο Κληρικῶν. Cod. 146. Barocc.

* Valeriani. vide Cæciliæ.

* Vari & ſociorum Martyrium. Μαξιμιανῷ τῷ Τυράννῳ τὸ ἀνυπόβλητος ἀνὰ πᾶσαν χρόνον τὴν εἰκυμένην ἐκδοθὲν διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῷ ἐξ ἀνυπόβλητος. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Viatoris Διάτωρος. *Martyris.* Vide supra in Senatoris.

Victoris & Stephanidis. XI. Nov. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν αἷς ἐβασίλευεν ὁ Κιτζιαὶ ὑπὸ τὸ τότε βασιλέως τῶν Ῥωμαίων Ἀντωνίνου ἐθνικὸς τυγχάνοντος, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ τότε Δουκί. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Surium 14. Maii.

Vin-

Vincentii Archi-Diaconi Cæsaraugustani. XI. Nov. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιώτατον μάρτυρα Βικέντιον. MS. Lambec. VIII. pag. 270. Latine apud Surium 22. sub Metaphrastæ nomine.

Ursicii sive Ursicini XI. August. Μαξιμῖνος καὶ Μαξιμιανός. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 648. Lambecium VIII. p. 125.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τὸ μαρτύριον Παύλου ἀποστόλου ἐν τῇ Ἰκονίῳ διὰ τῶν λόγων καὶ πράξεων. Auctor fertur Onesimus Pauli Apostoli discipulus.

* Xenes. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀδελφῶν βίου ἀναγραφή. Auctor incertus.

& Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Μαρτύριον ἁγίων μαρτύρων τούτων.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, Auctore incerto: Διηγήσασθαί τινες γέρων μέγας, ὅτι καὶ Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν ὑπερέπειναν ὑπεροχὴν

Xysti. Vide supra, Laurentii.

In Zacchæum. Εἰς τὸν τελώνην ἐξηγητικός. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. pag. 403.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ, qui pater Johannis Baptistæ 5. Sept. Μύρα τῶν ἁγίων ἱερεγημάτων Ζαχαρίου. Auctor Cosmas Vestitor. Εἰς χρυσῶν θυμιατήριον. Anonymi. MS. Lambec. VIII. p. 236.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Δίγαμοι πόλις ἐπὶ πόλῳ μὲν τῷ Ἰονίῳ πεσμένη. Græce MS. Lambec. VIII. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislinian. p. 214. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Octobris.

Πόλις ἀμίκτου ἐν τῷ πόλῳ τῆς Κιλίκων. MS. Bibl. Coislinian. pag. 185.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 2. Maji. T. I. p. 739. & Latine p. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐπὶ Φιλοκαλοῦ, Τρικαλίνων ἐν πόλει μαρίᾳ. Auctor incertus. Latine apud Surium 19 Junii.

Ἐπιβαντῶν Δομετιανὸς καὶ Κόμητος. MS. Cod. Barocc. 148.

CAP.

CAPUT XXXIII.

De THEODORO Mopſveſteno, ejusqve fratre Polychronio: & de aliis Theodoris, centum amplius, qui Græce ſcripſerunt.

Theodori Mopſveſteni ætas & vita. 1. de ejus ſcriptis. 2. De Polychronio. 3. De aliis Theodoris qui Græce ſcripſerunt ordine Alphabetico: ubi ſpeciatim uberius de ſcriptis Theodori Abucaræ, Theodori Balſamonis, Theodori Grapti, atque integrum inſertum Theodori Meliteniotæ Proœmium Aſtronomiæ Græce & Latine. Nec non dictum de ſcriptis Theodori Metochitæ, Theodori Raithuenſis, Theodori Studitæ &c.

I.

THEODORUS *Mopſveſtenus*, cujus perpauca licet (quod erunt qui doleant) hodie ſuperſunt, plurima tamen olim extitere ſcripta ac monumenta, præcipue quibus ſacras litteras fuit interpretatus, promeretur ut à nobis neutiquam indictus prætermittatur. Hic parentibus illuſtribus & opulentis natus Antiochiæ, a) frater *Polychronii* b) Apameenſis poſtea Epiſcopi: *Joannis Chryſoſtomi* amicus, cum ipſo & *Maximo*, c) Epiſcopo poſtea Seleucienſi, frequentavit in patria *Libanium* Rhetorices Magiſtrum, & poſtea Philoſophiam ſub *Andragatho*, d) operam dedit. Cumque familiaris ſui Chryſoſtomi exemplo Monaſticam vitam amplexus fuiſſet admodum juvenis, etiam in illa confirmatus & à conſilio quod habuerat uxorem *Hermionem* ducendi revocatus eſt per eundem Chryſoſtomum circa A. C. 369. Epiſtolis ad Theodorum [illegible] ſcriptis fortaſſe compluribus, quarum duæ inſignes adhuc exſtant, * atque in luculenta quam nuper dare cœpit

U

a) Tillemont. T. XII. mémor. Eccleſ. p. 433. ſeq. H. Noris lib. 1. hiſt. Pelagian. cap. 9.
b) Theodoret. V. 40. Hiſt.
c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.
d) Tillemont. p. 451. hoc colligens ex eodem Sozomeno.
* Nec plures lectæ ſunt a ſcriptoribus, è quibus Leontius Hieroſol. libro III. contra Neſtor. & Eutychen p. 696. F. de Theodoro: *hunc enim aiunt eſſe illum quem magnus Joannes utpote ex propoſito monaſtici inſtituti lapſum, & qui promiſſos [illegible] laſſat Deum, duobus ſanibus ſuſtibus & prudentiſ, lapſum in profundum [illegible]*

cœpit eruditiſſ. Montfauconus, e) Chryſoſtomi nova operum editione, tomo primo ducunt familiam. Poſtea cum Chryſoſtomo ſacris litteris aſſidue operatus eſt, profecitque in ἀσκήσει egregie, Magiſtris cum eo communibus *Flaviano* Antiocheno, ** *Diodoro Tarſenſi* & *Craterio* uſus: f) Presbyterum *Antiochenæ* Eccleſiæ vocat Gennadius cap. 12. de Script. Eccleſ. & Sacras literas in Antiochena Eccleſia explanaſſe Leontius Hieroſol. teſtatur. Heſychius vero Hieroſol. in Eccleſiaſtica Hiſtoria g) Theodorum ait *Clericatui Antiocheno à prima ætate connumeratum*, poſtea ad ſæculares reverſum libidines, hinc iterum *in clericatu eſſe cœpiſſe*, & *Antiochia relicta in Tarſum transmigraſſe, ex qua in Mopſveſtiam tranſierit.* Meletius qui Theodoro in Epiſcopatu Mopſveſteno ſucceſſit, Epiſtolâ ad Titum vicarium Dionyſii magiſtri militiæ per orientem, h) de Antiochena loquens Eccleſia, *cujus* inquit, *Theodorus exſtitit doctor commiſſus.* Facundus lib. X. cap. 1. *Beatus quippe Joannes Antiochenus & orientale Concilium dicunt, quod in expoſitionibus quas in omnibus Eccleſiis orientalibus faciebat* (Theodorus) *& quibus in Regia Civitate* (CPoli ***) *valde eſſe comprobatus apparet, in conſpectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum rectus inventus eſt.* Photius Cod. IV. Θεοδώρου Ἀντιοχίως libros pro Baſilio contra Eunomium commemorans, ſubjungit: ὁ δὲ μόψου ἐπίσκοπος ἀπὸς ἦν ἡμῶν. Similiter Cod. XXXVIII. Et Cod CLXXVII. Θεοδώρου Ἀντιοχίως, ὁ Μοψουεστίας δὲ ἦν, ὡς ἀπό τινων ἐπιστολῶν ἐμάθομεν. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cujus toties in Catenis mentio occurrit, à Mopſveſteno diſtinguere auſim, licet id facere videam Combefiſium in Bibliotheca Concionatoria. In Tarſenſi Epiſcopatu quo minus Diodoro ſuccederet, prohibitus à Theophilo Alex. †) ſaltim in Epiſcopatu *Mopſveſtiæ* i) Civi-

e) Pariſ. 1718. Conſuetat etiam Montfauconus Tillemontii ſententiam, qui alteram paræneſim Chryſoſtomi ad Theodorum lapſum, non ad Mopſveſtenum, ſed ad alterum ætate provectiorem Theodorum ſcriptam eſſe opinabatur. Cæterum quæ fertur ſub Theodori lapſi nomine reſponſio ad Chryſoſtomum atque incipit: ποτοτε οἱ ἐν εὐθοις λιμένι, tanquam Theodoro Mopſveſteno ſuppoſita & otioſi Græculi commentum inter ſpuria ab eodem, laudato Montfaucono T. I. p. 801. relata eſt.

** Facundus Theodorum amantiſſimum magni Flaviani diſcipulum vocat lib. 2, VIII. 3. &c.

f) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

g) Citatur in Actis Concilii quinti CPol. A. C. 553. habiti collatione V. T. 3. edit. Harduini p. 103. ſeq.

h) Apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 875.

*** audiius à magno Theodoſio. Vide Facundum lib. 2. cap. 2.

†) Leontius Hieroſol. lib. 3. contra Neſtor. p. 606. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd.

i) Μόψος Ἑσπ, *Mopſi fanum* ſive *lares*, Mopſuſtia Cilicum lib. 5. Epiſcopatum Pli-

Civitatis in Cilicia secunda succeſſit Theodorus *Olympio* circa A. C. 394. k) atque Concilio CPol. illo anno celebrato, aliisque poſtea pluribus interfuit, donec A. 429. defunctus ſucceſſorem habuit illum quem jam memorabam *Meletium*. l) Epiſcopatum ipſe geſſiſſe cognoſcitur per annos XXXVI. ſcriptisque & voce præclarum in Eccleſia nomen ſibi paraſſe per annos fere quinquaginta, Arianorum & Apollinariſtarum ſive Synuſiaſtarum m) aliorumque hæreticorum ſtrenuus debellator, ita tamen ut ipſe Neſtorii n) & Pelagii hæreſi o) aliquando viſus ſit accedere, ſed quas maculas ſtatim retractatione publica p) iterum eluit, atque non modo vivus manſit in communione Eccleſiæ, in pacis ejus & honore defunctus:* ſed etiam diu poſt obitum cum è ſacris diptychis ejus nomen eradi q) & à Patribus Concilii quinti A. 553. r) Propter Neſtorianos ad eum pro-

nio V. 27. *Mopſos*, ad Pyramum fluvium. Nomen habet à Mopſo vate, Apollinis filio, perinde ut *Mopſopia* quæ deinde Pamphylia, & *Mopſucrene* ſive Mopſi fontes. Mopſum divinis honoribus mactatum à Cilicibus auctor Tertullianus c. 46. de anima.

k) Olympius ille interfuit Concilio CPol. A. 381. De anno Epiſcopatus ſuſcepti à Theodoro vide Pagium ad A. 423. n. 16. De anno obitus Rigbertium ſive Gerberonium ad Mar. Mercator. p. 214. 215.

l) Hujus Meletii aliquot exſtant Epiſtolæ in collectione illa ſive Synodico Caſſinenſi quod illuſtrandis Epheſini Concilii Actis poſt Chriſtianum Lupum edidere Baluzius in nova collectione Concilior. & Garnerius in auctario ad Opera Theodoreti.

m) Theodoretus lib. V. Hiſt cap. 40. Facundus VIII. 4. Jo. Chriſtophorus Meiſnerus, Schmidebergenſis diſſ. de Theodoro Mopſveſteno §. 9. Witeberg. 1714.

n) Sirmondus ad Facundi lib. IX. cap. I. Petavius lib. 1. de incarnatione cap. 11. Tillemont. T. XIV. p. 627. ſeq. T. XII. p. 451. ſeq. Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 1. p. 95. ſeq. 366. T. 2. p. 321. Acta Synod. V collatione IV. Vigilius Papa in conſtituto A. C. 554. ſcripto, apud Baluzium in nova collectione Concilior p. 1579.

o) H. Noris lib. 1. Hiſt. Pelag. c. 9. Garnerius T. 2. p. 250. ſeq. 319. &c. D. Thomas Ittigius appendice diſſ. de hæreſiarchis, p. 473. ſeq. Samuel Baſnage T. 3. Annal. ad A. 428 7. Rigberius ad Marium Mercatorem p. 103. 221. ſeq.

p) Tillemont T. XII. memoir. p. 459. ſeq.

* Facundus X. 1.

q) Vide Acta Synodi V. Collatione V. & VIII. Henrici Noris diſſ. de quinta Synodo cap. 5. Sam Baſnage ad A. 550. 7.

r) Nunc celebrata illa *tria capitula* de quibus Synodo quinta diſceptatum, primum erat de condemnatione Theodori Mopſveſteni. Itaque collatione *quarta* illius Synodi colliguntur ex Theodori libris quæ à doctrina Eccleſiaſtica abhorrent: collatione *quintâ*, ſiniſtra Rabulæ Edeſſeni, Cyrilli Alex. Procli CPol & aliorum de illo judicia afferuntur, & denique Collatione *octava* Theodorus ſcriptaque ejus damnantur, quod facit etiam Vigilius Papa in conſtituto cap. 27. De Baſilii diacono CPol.

vocantes ipsum & scripta ejus condemnari contingeret, reperti paullo ante illud tempus sunt, qui causam ejus tanquam innocentis agerent acerrime, s) atque magnis potius mactandum encomiis quam immiti anathemate feriendum censerent. A Syris qui plurima ejus in suam linguam translata habent, *mare sapientiæ* t) dicitur, & quoniam alienior ab allegoriis, diligentius litteram sacræ Scripturæ inquirit, *interpres rationis* ἐξοχήν. u) A Nestorianis autem x) feria VI. hebdomadis V. post Epiphania, in festo commemorationis Doctorum Græcorum, recolitur memoria Diodori Tarsensis, Theodori Mopsvesteni & Nestorii. Et jam olim Diodori Tarsensis ac Theodori Mopsvesteni volumina contra Eunomium & Apollinarem à Nestorianis translata in *Syrorum* linguam * & *Armeniorum* atque *Persarum*, testis Liberatus capite X. breviarii. Et Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychem p. 697. c. 22. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. *Libros tuos* (Theodore) *ii, qui tuæ sectæ sunt, in sermonem Chaldaicum & Armenicum verterunt, qui hæresin Ariana pejorem ac magis impiam*

libello quo disputavit *Theodori libros vitandos sicut Arii & Eunomii blasphemias*, vide Liberatum c. 10. breviarii. Scripta Theodori non ipsum Theodorum anathemati subjiciendum maluit Cyrillus Alex. Epist. ad Proclum CPol p. 200 T. V. Opp. parte 2. Prolixus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hierosol. libro 3. contra Nestor & Eutychen: uti in eo defendendo Facundus.

† Vide Vigilii Papæ constitutum apud Baluz. p. 1578. & Liberatum c. 10. breviarii.

s) Consule *Theodoritum* libro & capite ultimo Historiæ, & Epistola 16 *Joannis Antiocheni* Epistolæ tres pro Theodoro Mopsvesteno memorantur apud Liberatum p. 49. edit. Garnerianæ. De *Andrea Samosatæno* contra Rabulam Edessenum defensione pro Theodoro, Sympodicon Cassinense cap. 43. cui adde Pagium ad A. C. 435. n. 18. seq. Sed præ cæteris prolixus in Theodori innocentia vindicanda & meritis ejus & laudibus extollendis est *Facundus* in duodecim libris pro defensione trium Capitulorum Concilii Chalcedonensis, & in libro contra Mucianum Scholasticum & alios Necrodioctas sive mortuorum persecutores. Facundi scripta notis bene illustrata exstant in tomo secundo operum Jacobi Sirmondi, Paris. 1696 fol. Encomiis Theodoro tribuis juvat adscribere hæc Johannis Antiocheni (non Cyrilli ut Pagius ad A. 423. n. 17.) in Epistola ad Proclum CPol. scripta & relata à Facundo lib. 2. *Sed & qui bene de vita profectus est B. Theodorus, & quinquies & quadragintis annis ulare in doctrina profuit sit, & omnem hæresin expugnavit, nullam ubicubi detractionem ab Orthodoxis in vita sustinens, post longi temporis hinc discessum & post multa certamina, & post decem millia libros adversus hæreses conscriptos, & postea quam in conspectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum probatus est, persecutores quæ hæreticorum sunt sustinere, & illis proximus prædicatus.*

t) Jo. Morinus de sacris Ordinationibus p. 101.

u) Eusebius Renaudot, T. 2. liturgiar. Orientat. p. 622.

x) Id p. 639.

* Arabicam quoque, ex Syriaca lib. p. 622.

jam gentibus tradiderunt. Inter discipulos y) illius celebres idem *Nestorius.* CPol. *Joannes* Antiochenus, *Andreas* Samosatensis, *Maris* Persa, *Theodoretus* Cyrensis, *Rufinus* Syrus Palaestinae provinciae presbyter z) *Barsumas* Persa. a)

II. *Theodori Mopsvesteni scripta.*

Innumeros ei libros tribuit Facundus X. 4 & II. 2. affert verba modo commemorata Joannis Antiocheni, quibus ait eum *decem millia libros* b) *adversus haereses* conscripsisse: sive decem millia per hyperbolem dixit de plurimis, unde apud auctorem appendicis ad Isidorum & Ildefonsum de script. Eccles. cap. 4. legas, *ut praedicaretur, si referre fas est, mille voluminum summam in Graeco conscripsisse adversus omnium haereticorum errores:* sive numerum τὸν ἀριθμὸν non voluminum habebat in mente atque decem millia computavit, quae Gennadio sunt quindecim millia, cum libro de viris illustribus c. 12. narrat Theodorum Antiochenae Ecclesiae presbyterum virum scientia cautum & lingva disertum scripsisse *adversum Apollinaristas & Eunomianos de incarnatione Domini libros XV. ad quindecim millia versuum continentes.* Non enim de Theodoro Raithuensi qui diu post Gennadium vixit, sed de Theodoro Mopsvesteno haec esse intelligenda pulchre observavit Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 260 ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori scripto cui titulum dedit *Apollinario & ejus haresi*, haec verba affert: *Ante triginta jam hos annos* (circa A. C. 385.) *de Incarnatione Domini Codicem conscripsimus usque ad quindecim millia versuum pertingentem, in quo Arii & Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam praesumtionem per totum illud opus examinavimus.* Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hierosol. contra Nestor. & Eutychem, ex Actis Synodi quintae & ex Mario Mercatore qui libros quos Theodorus inscripserat

y) Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2 p. 319. De Nestorio speciatim confer H. Nodis historiam Pelagianam lib. 2. cap 4 & Petavium lib. 1. de incarnat. c. 7. De Mari Persa Lud. Doucinum Historia Nestorianismi Gallice edit p. 275. &c.

z) Garnerius T. 1. ad Mercatorem p. 186. 366. &c.

a) Leontius lib. 3. in Eutychem cap. 21.

b) Haec Jo. Antiocheni verba perstringens Pelagius II Papa Epist 3. ad Elpiam & Episcopos Istriae T. 3. Conciliorum edit. Harduini p. 430 ubi ex Theodori scriptis quaedam haereticis suffragantia excerpserat; *Ecce*, inquit, *quales plus quam decem millia libros Theodorus scripsisse perhibetur. Pensate quaeso, si non tanto auctore tormenta promerunt, quanto plriora conscripsit.*

περὶ ἐναν θρωπήσεως & προνοίας, non dubitat vocare T. 2. p. 259. *adversus Dominum JEsum CHristum & ejus incarnationem.* Ab hoc ætate diversus, ut videtur fuit Codex quem *Mysticum* appellavit, ex cujus libro XIII. quædam affert Facundus III. 2. ubi Paulus Samosatenus, *angelus Diaboli* dictus est à Theodoro. Nam & Facundus scriptum satis innuit diversum: dum titulo distinguit, & Hesychius Hierosol. citatus in Synodo V. collatione V. innuit *senectute jam cana debilitatum* Theodorum *mysticos* illos composuisse *sermones* quos *adversus Domini DEI apparitionem* apellat: at libros de incarnatione florenti ætate adhuc presbyter scripserat, unde à Garnerii sententia, qui pro eodem opere habet, recte recedit Tillemontius T. XII. memor. p. 446. Neque *libros Contra Eunomium pro S. Basilio* (sive XXV. ut apud Photium Cod. 4. sive XXVIII. ut Cod. 177. legitur) eosdem cum libris contra Apollinarium habuerim: licet ita suspicari placuit Eruditissimo Caveo, sed inscriptione & numero librorum non minus quam argumento duxerim fuisse diversos.

Βιβλιδάριον sive parvum volumen in *tres libellos* distinctum *de Magia Persarum* & quantum illi præstet Christiana pietas, ad Mastubium ex Armenia Chorepiscopum, memorat Photius Cod. 81. *Deliramenta contra Magusæos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens p. 698. D. Meminit iterum p. 699. G. Hebed Jesu vocat *duos tomos adversus magiam.*

Non amplius quam decem & octo annos natus *interpretationes in S. Scripturæ libros* scribere cœpisse ab eodem Leontio Theodorus proditur, licet illi pro suo in illum odio non interpretatus sacros libros sed in eos insolenter *debacchatus* fuerit visus. *Hunc ajunt non amplius quam decem & octo annos natum in Scripturas debacchatum esse, non enim nisi debacchationes scripturarum, interpretationes quas in eas composuit, appellare possum.* Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 696. F. Eodem loco in ejus Commentariis reprehendit, *quod labores sanctorum Doctorum qui in eis laborarant, nunquam irridere & illudere desit.* Deinde quod *ausus est contra gloriam Spiritus S. cum omnes quidem Scripturas alias, quas sancti afflatu ejus tradiderunt, humiliter & demisse interpretans* (qui litteralem sensum scilicet loco mystici eruere volebat) *cum vero à numero sacrarum Scripturarum divinè præscripto & indicato eas separans.* Speciatim arguit librum Jobi & Epistolam Jacobi, & alias deinceps aliorum Catholicas (secundam & tertiam Joannis, & Epistolam Judæ) ab illo rejectas. *Magnum DEI servum* Job, *columnam fortitudinis animatam & spirantem, duobus fere millibus versuum persæpe contumeliose arguebat, & Scripturam Spiritus S. de eo*

obro-

abrogabat, quam Jacobus frater Domini in Epistola sua Catholica confirmans ejebat (V. 11.) Patientiam Job audivistis, & finem Domini vidistis. *Non enim aliunde neque patientiam audivimus, neque finem ejus spectavimus, nisi ex Scriptura de eo. Ob quam causam, ut arbitror, ipsam Epistolam* Jacobi, & *alias deinceps aliorum* Catholicas *abrogat & antiquat: Non enim satis illi fuit bellum contra veterem Scripturam suscipere ad imitationem impietatis Marcionis, sed oportuit etiam contra Scripturam novam pugnare, ut pugna ejus contra Spiritum Sanctum clarior & illustrior esset.* Plura deinde subjungit neutiquam minus gravia: *Inscriptiones Hymnorum & Psalmorum & Canticorum penitus ejecit, & omnes* Psalmos *Judaice ad Zorobabelem & Ezechiam retulit, tribus tantum ad Dominum rejectis. Imo & sanctorum sanctissimum* Canticum Canticorum *ab omnibus divinarum rerum peritis & ab omnibus Christianis laudatum, omnibus Ecclesiis cunctis orbis notum & à Judæis inimicis Crucis Christi in admiratione habitum, libidinose pro sua & mente & lingua meretricia interpretans, sua supra modum incredibili audacia ex libris sacris abscidit. Et quid non erat acturus, qui in eo agebat impietatis inventor & pater?* Duos *igitur* libros Paralipomenon, *primum & secundum similiter, malum malo addens, & insuper* Esdram *repudiavit.*

In Hexaëmeron sive ἐξηγητικὰ τῆς κτίσεως, commentarium septem λόγοις distributum memorat Photius Cod. 38. Ex quo aliqua in suos in Hexaëmeron commentarios transtulit, sed & Theodorum passim oppugnat *Joannes Philoponus*, ut statim lib. 1. cap. 8. & 11. seq. Etiam in collatione IV. Concilii V. A. 553. habiti plura afferuntur loca Latine ex Theodori libro quarto & quinto *commenti de creatura.* Tom. 3. Concil. p. 85. seq. edit. Harduini.

Theodori Mopsvesteni fragmenta plurima occurrere in Catena Patrum Græcorum ad Pentateuchum Latine versa à Francisco Zephyro, scribit præstantissimus Caveus. Sed Theodori Heracleensis aliqua, plura etiam Theodoreti, * Theodori vero Mopsvesteni sive Antiocheni nulla ibi reperire potui. Theodori tamen Mopsvesteni nomen occurrit inter eos ex quibus collectæ Catenæ quæ exstant in Bibl. Coislin. MStæ *in Leviticum:* nec non *in Josuam, Judicum, Ruth & quatuor Regum* libros. Et in Catena Patrum *in Genesin* quam Latine vulgavit Aloysius Lipomannus. Hebedjesu in Catalogo librorum Chaldæorum p. 20. notat Theodorum commentatorem scripsisse commentarium in *librum Geneseos* tribus tomis ad magnum Alphæam, ingenti concinnatum metho-

do

* Theodoro Mopsvesteno assentiri more suo Theodoretum, docuit Petavius dogm. Theol. de Angelis c. 69.

do & labore. *Davidem* quinque libris explicasse ad Cerdonem * & fratrem ejus. *Duodecim Prophetas* exposuisse duobus tomis ad Turim. In *Samuelem* uno commentatum esse tomo ad Mamrinum. In *Jobum* duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. *Ecclesiasten* uno libro exposuisse, deprecante Porphyrio. In *Isaiam*, *Ezechielem*, *Jeremiam* & *Danielem* singulos singulis tomis commentatum esse atque per hos finem imposuisse suis lucubrationibus in Vetus Testamentum. *Matthæum* uno tomo explicavisse ad Julium, *Lucam* & *Joannem* duobus tomis ad Eusebium. In *Acta Apostolorum* ad Basilium uno commentatum esse tomo. *Epistolam* quoque *ad Romanos* explicasse ad Eusebium: & *Duas Epistolas ad Corinthios* duobus tomis elucidasse deprecante Diodoro. Ad *Galatas*, *Ephes.* *Philipp.* & *Coloss.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* & *Hebræos* Cyrino cuidam dedicasse, tomis quinque.

Fragmenta Theodori reprobantis librum *Job*, & docentis quod pagana sapientem ille habeat auctorem, exstant in collatione IV. Concilii V. T. 3. Harduin. p. 86. seq. In Catena ad Jobum edita nullam Theodori mentionem reperi.

Ex Commentariis ejus *in Psalmos* fragmenta plurima in Catenis a Dan. Barbaro & Balthasare Corderio editis. Nonnulla etiam apud Facundum IX. 1. & in Actis Concilii V. collatione IV. & V. atque in Vigilii Papæ constituto, cap. 20. sqq. apud Baron. ad A. C. 553. num. 97. seq. Quando porro Theodoritus præf. in Psalmos ait *quosdam Prophetiam ita historiis adaptasse, ut Judæis potius interpretatio suffragaretur quam fidei alumnis*, videtur Theodorum perstringere, de quo Hesychius presbyter Hierosol. in Historia Eccles. a) *Prima autem elementa suæ doctrinæ ex Judaico vaniloquio incipiens codicem in Prophetiam Psalmorum conscripsit, omnes de Domino prædicationes abnegantem. Culpatus vero & periclitatus, contraria sibi dixit, non ex voluntate sed compulsus omnium querimoniis, & codicem ipsum delere pollicitus, latenter conservabat Judaicæ impietatis viaticum. Igni enim sua commentaria simulans tradere, malitiose abscondere illecebram conabatur.* Eum itaque licet aliquando secutus est idem quem dixi Theodoritus, *desera tamen ut plurimum* (Jo. Garnerii verba sunt in auctario Operum Theodoriti pag. 184.) *idque justis de causis. Nam primo multa in Psalmis*

* Confirmat Facundus [illegible]

a) In Actis Synodi V. Collatione V. T. 3. edit. Harduin. p. [illegible]

Psalmis de CHristo dicta detorquet alio: deinde adolescens duodeviginti annorum Davidem interpretatus est, cum plus haberet audaciæ quam eruditionis. Postea ejusmodi expositione invidiam multorum sibi conflavit quasi Judæis faveret: denique ipse suum juvenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum quod res est, ea nonnunquam in Catenis legi ex Theodoro in Psalmos, quæ ostendant ab ipso literalem sensum feliciter expositum fuisse, ut mirabile sit in adolescente tantum Scripturæ intelligentiam exstitere potuisse. Ideoque dolent viri docti b) quod eruditi hujus Scriptoris, qui sub egregio Magistro, Diodoro Tarsensi una cum S. Chrysostomo condiscipulo sensum literalem S. Scripturæ adeo studiose scrutari didicit, nihil amplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quæ à Catenarum collectoribus sunt excerpta ac servata. Quod autem non evacuaverit omnes in CHristum factas Prophetias, nec judaicæ impietati aut Manichæorum errori voluerit suffragari, qui Judæos etiam diserte in Commentario ad Psalmos oppugnavit, docere instituit Facundus loco citato. Apud V. Cl. Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopsvest. in Psalmum XLV. in quo teste Caveo breviter percurrit Historiam Judæorum à tempore captivitatis usque ad Antiochum & Oniæ fugam in Ægyptum. Idem Caveus ex Catena MS. in Psalmos, in qua sæpe idem Theodorus vocatur ad partes, notat illum *valde diligentem fuisse in conferendis veteribus versionibus & exemplaribus, utilemque valde fuisse ejus operam.* Locum ex commentario in Psalmum octavum affert Leontius lib. 3. contra Nestor. p. 704.

Ex commentario in *Canticum Canticorum* fragmenta leguntur in Collatione IV. qvintæ Synodi T. 3. p. 88. seq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur quod præter Leontium, cujus verba superius adduxi, Pelagius II. Papa sive qui illius nomine Epistolam tertiam ad Eliam & Episcopos Istriæ scripsit Gregorius Magnus, *cum Theodorus*, inquit, *Canticum Canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Æthiopissæ Reginæ blasphemum esse professus est, quod Theodoritus reprehendens, nomen quidem Theodori*

b) Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. cap. 31. p. 446. *il est facheux que nous n'ayons rien aujourdhuy des Commentaires de ce savant homme, que autrefois étudioit sous un si bon maitre avec S. Chrysostome le sens literal de l'Ecriture, que ce que nous en ont laissé les Compilateurs des Chaines Grecques dans leurs recueils* Vide sis etiam Villalpandum ad Ezechielem, T. 1. p. 3. seq. & Rich. Simonem lib. 1. Hist. Criticæ Novi Test c. 22. p. 210. seq. & reponse à la defense des sentimens de quelques Theolog. de Hollande p. 56.

suppressit, sed tamen vesaniam patefecit. Et Georgius Pachymeres ad Dionysii Areopag. Epistolam IX. p. 169. ait Mopsvestenum ἀφρόνως τὸ ᾆσμα διαβεβλημένον *imprudenter Canticum calumniatum esse.*

In duodecim Prophetas commentarius Theodori Antiocheni integer foliorum 223. servatur Græce *MS.* in Bibl. Cæsarea teste Lambecio T. 4. p. 160. Θεοδώρου Ἀντιοχίας ἑρμηνεία εἰς τοὺς Προφήτας. Ἑρμηνεία ὅσης Προφήτου. Εἰς ἔλεγχον τῶν ἀβασανίστως ἐπιβαλλόντων ταῖς προφητικαῖς ἐπιχειρήσεσι φωναῖς, ἢ μὴ ἢ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐξῆς ἀρξώμεθα τῆς τῶν προφητικῶν σαφηνείας θεῖ διδόντος, ἀπὸ ὧν ὅστις τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος, οὐ μὴ πώποτε ἔναγχος τῷ χρόνῳ συμβίβασε τῶν λοιπῶν προφητῶν. τὰ δὲ μακαρίου Δαυὶδ &c. In Malachiam desinit his verbis: ὡς ἂν μὴ μέτοικος ἐπὶ τῆς ἀσεβείας φοβερᾶς αὐτὸν τῆς παρουσίας περιθῶσιν ἐπὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ τῶν μαχθησομένων γινομένης. Habuit eundem in sua gaza etiam Rev. Abbas Gerasinus Blachus, & Venetiis vidisse se testatur illustris vir Scipio *Maffei* in Epistola ad eruditissimum Blanchinum. Exstat etiam in Bibl. *Medicea* atque jam ante aliquot annos editionem ejus sperare jussit Anselmus Bandurius Magliabecahi successor dignissimus. Vide Diarium Italicum celeberrimi Montfauconi p. 39. seq. & 46.

In Matthæum liber *quartus* citatur in collat. quarta Synodi quintæ p. 84. edit. Harduin. Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 85. & in Vigilii Constituto apud Baron. ad A. 553. & apud Facundum III. 4. & IX. 2. Plura etiam in Catenis ad Matthæum ineditis, etiam in editis, Posiniana præcipue, in qua etiam Theodorus Antiochenus Epistola ad Anastasium Consulem citatur ad Matthæi XV. 28.

In Marcum Catena *Posiniana* Theodorum *Mopsvestenum* laudat pag. 62. 91. & 279. fortasse ex iis quæ ad Matthæum scripserat aliqua excerpens.

In Lucam, Catena Corderiana ad cap. XI. sect. 60. Acta Synodi quintæ collat. IV. pag. 77. edit. Harduin. & eundem locum notans Vigilius in Constituto apud Baron. ad *A. C.* 553.

In Joannem plurima exstant Theodori fragmenta in Catena Corderiana, quorum nonnulla etiam examinat Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. cap. 31. p. 446. seq. Nonnulla etiam ex libro *sexto* & *septimo* afferuntur in actis quintæ Synodi p. 75. 76. 81. & a Vigilio: Vide etiam Facundum IX. 3.

De miraculis CHRISTI, εἰς τὰ θαυμαῖα λόγοι quorum secundus citatur à *S.* Maximo T. 2. Opp. p. 91. & in Concilio Lateranensi A. 649. actione V. T. 3. edit. Harduin. p. 895.

In

In Acta Apostolorum ex libro primo Commentarior. Theodori locus affertur in Actis Synodi V. p. 76. & apud Vigilium. In Catenis ineditis ad Acta & Epistolas Catholicas inter eos è quibus collectæ illæ sunt Theodori Ancyrani, Theodori Heracleotæ & Theodori presbyteri ac Monachi nomen reperio, non Theodori Antiocheni sive Mopsvesteni.

In *Epistolas Pauli*, Catenæ ineditæ Patrum Græcorum, nomen Theodori Mopsvesteni laudant. Vide eruditiss. Montfauconi Catalogum Bibl. Coislin. p. 273. 274. Atque nominatim ex Commentario in Epistolam *ad Romanos* quædam afferuntur à Facundo III. 6. & Vigilio: in *I. ad Corinthios*, & *I. ad Timotheum* ab eodem Vigilio: In Epistolam *ad Hebræos*, in Vigilii constituto & in Actis Synodi. V. p. 81. & 83. T. 3. Concilior. edit. Harduini. Quod vero Epistolas Pauli omnes fuse explicatas à Theodoro scripserit Theodoritus, in ejus præfatione commentarii in Epistolam Apostoli, quam laudat eruditissimus Caveus, non reperio, licet Rich. Simoni c) assentior, qui Theodori Commentarios ab eo consultos perinde ut Chrysostomi non dubitat. Memorat etiam Leontius libro 3. contra Nestor. ejus interpretationem in Epist. *ad Galatas*, loco illo quo in alia etiam Theodori scripta invehitur p. 699. *Si quis vero non adhibuerit fidem & ei vacat & est animus; quærat quæ vane elaboravit in Genesim, & in librum contra Job, & pravam interpretationem in Epistolam ad Hebræos, & in Epistolam ad Corinthios & ad Galatas & quæ contra Magusæos scripsit & præmeditationem excæcantem in sacros Psalmos & quæ pro Eunomio contra Basilium scripsit, sic ego voce totam ejus apologiam omni accusatione plenam. Item enarrationes turbidas & blasphemas in Evangelium Matthæi, Joannis & Lucæ & ipsorum sanctorum Apostolorum & Evangelistarum superbas quas ausus est reprehensiones & alia ejus opera, ne singula enumerem.*

Ex *interpretatione Symboli* (*Nicæni*) *CCCXVIII. sanctorum Patrum* locus affertur in Actis Synodi V. collat IV. p. 81. & in Vigilii constituto. Leontius vero arguit eum fidem Synodi Nicænæ non solum mutilasse, sed omnen penitus destruxisse & aliam præter illam tradidisse pag. 697. B.

Ad Baptizandos liber, è quo plura fragmenta in Actis Synodi V. collat. IV. p. 82. seq. Vide etiam Facundum IX. 3. qui *ad baptizatos* vocat, & Garnerium ad Marium Mercatorem T. 2. p. 261.

c) Lib. 3. Hist. Crit. N. T. c. 22. p. 314.

Symbolum sive *expositio fidei*, exstat in Actione sexta Concilii Ephesini T. 1. edit. Harduin. p. 1515. & Actione 1. Concilii Chalced. T. 2. pag. 247. & collatione qvarta Synodi V. T. 3. p. 89. & cum Marii Mercatoris versione T. 2. edit. Garnerianæ p. 251. adde 284. & T. 1. p. 95. Theodori esse, negavit Facundus lll. 2. & Nestorio tribuit Manuel Caleca lib. 2. contra Græcos, Bellarminus lll. 5. de CHristo & Petavius lib. X. de incarnat. c. 9. §. 4. Sed Theodorum auctorem faciunt præter *Marium* Mercatorem Leontius l. c. & Justinianus Imp. libro pro Acephalis apud Facundum lll. 5. Confer Garnerium T. 2. p. 256. seq. & Leonem Allatium in Vindiciis Synodi Ephesinæ & S. Cyrilli c. 17. p. 66. sqq.

* *Tomi V. contra allegoricos* ab Ebed Jesu Metropolita Sobensi in Catalogo librorum Chaldæorum memorantur, atque ad eosdem respicere videtur Liberatus quando c. 24. breviarii ait Theodorum *multa opuscula edidisse contra Origenem*, exosumque inde & accusabilem habitum ab Origenistis. Vide Tho. Itigii appendicem diss. de hæresiarchis p. 471. *Librum ad Cerdonem de allegoria & historia contra Origenem*, vocat Facundus lll. 6. in odium inde Origenianorum incurrisse similiter testatus. Nec dubium est Theodorum in commentariis etiam suis ad libros sacros, sensui litterali adeo studiose adhærentem, Origenis allegoricas explicationes passim repudiasse ac rejeciisse.

Missa sive *Liturgia* ex Syriaco versa Latine exhibetur ab Eusebio Renaudoto T. 2. collectionis Liturgiarum Orientalium * p. 616--621. Etiam Leontius Theodorum reprehendit eo nomine lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 697. C. quod *aliam Missam effutivit præter illam quæ à Patribus tradita est Ecclesiis, neque reveritus illam Apostolorum, nec illam magni Basilii, in eodem Spiritu conscriptam.* Sed si non aliam vidit Liturgiam Theodori Leontius, quam qualem Renaudotus edidit, certe falsum est, quod illi impingit, *blasphemiis non precationibus mysterium sacræ Eucharistiæ oppleviisse.* Hunc puto esse *librum de Sacramentis*, ab Hebed Jesu memoratum.

Cætera quorum Hebed Jesu meminit, sunt, *tomus de sacerdotio, duo de Spiritu S. unus admonachos, unus de obscura locutione, unus de perfectione regininis:* alius *de assumente & assumto*, item *liber margaritarum* qui continet ejus *Epistolas*, demum *tractatus de latione Legis*, quo finem suis lucubrationibus imposuit. Ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον Ἐπιστολῆς nonnulla affert Anastasius in ecloge χρήσεων δογματικῶν, & ex illa Sirmondus ad Facundi IX. 3. Ex Epistola ad Artemium presbyterum Alexandrinum Facundus lll. 5.

Super

* Prodiit Paris. 1716. 4.

Reſtat ut pauca dicam de opere in *quinque libros* diſtributo, quo *Hieronymum* (illum enim ſub nomine Ἀρείου d) velut Syrum Orientalem ex Occidente licet oriundum, at in Syria adverſus Pelagianos commentatum perſtringit) *Auguſtinum* aliosque peccati originalis defenſores Theodorus e) oppugnavit. Πρὸς τὺς λέγοντας φύσει τὴν ἀ γνώμη πλέειν τὺς ἀνθρώπους. *adverſus eos qui natura non voluntate peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius Cod. 177. cujus verba magnus Salmaſius p. 177. libri de Helleniſtica perperam ita accepit, ac ſi Theodorus Mopſveſtenus aliam verſionem Bibliorum Græcam poſt veteres interpretes molitus fuiſſet. Sed de Hieronymo ibi ſermo, cujus verſionem Bibliorum Latinam Theodorus apud Photium perſtringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem T. 1. pag. 97. ſq. T. 2. p. 257. Hebed Jeſu *duos libros* memorat *adverſus eos qui aſſerunt peccatum ſuum eſſe in natura.*

III. Theodori Mopſveſteni Frater POLYCHRONIUS, Antiochiæ natus atque Aſcetæ Cyrenſis, S. Zebini diſcipulus æmulusque f) Eccleſiam dehinc Apameenſem in Syria Epiſcopus g) egregie adminiſtravit, emendatæ vitæ ſplendorem cum doctrinæ gratia & ſermonis venuſtate conjungens. Defunctus eſt ante Concilium Epheſinum A. C. 431. habitum, cui ſucceſſor Polychronii Alexander Epiſcopus Apameenſis ſubſcripſit. Non plane certum videtur hunc eſſe Polychronium cujus commentarii *in Jobum* multa ac præclara fragmenta ſervata exſtant in Catena Patrum Græcorum in Jobum Græce & Latine vulgata à Patricio Junio Lond. 1637. fol. Meminit & Codex Græcus MS. de quo Lambecius III. pag. 188. Polychronii in illud Jobi XXXVIII. 7. Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με μεγάλη φωνῇ πάντες ἀγγελόι μου.

In Proverbia paſſim Polychronii expoſitiones occurrunt in Catena Patrum Græcorum ad Proverbiorum librum, quæ Latine ex Theodori Peltani verſione prodiit Antwerp. 1614. 8.

d) Vide H. Noris lib. 1 hiſt. Pelagian. cap. 0. Tillemont. T. XII. p. 443. ſeq Garnerium ad Marium Mercatorem T. 1 p. 99. Cuil Cavemm in hiſtoria literaria Script. Eccleſ. ubi de Theodoro Tho. Ittigium appendice de hæreſiarch. p. 469. 476. ſeq. & Rich Simonem lib. 3. Hiſt. Critic. Novi Teſt. p. 444 ſeq.

e) Θεοδώρε Ἀντιοχείας, ὁ Μοψυεστίας δι ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν ἐκκλησιαστικῶν. Phot. Cod. 177.

f) Theodoritus Hiſt religioſ cap. 24.

g) Theodoria, Hiſt. Eccleſ. lib. V. cap. ult. Nicephorus XIII. 30.

In Ecclesiastem Polychronius Diaconus Græcè *MS.* in Bibl. Bavarica teste Joanne Meursio. Fuit etiam in Escurialensi, teste Labbeo p. 177. & 386. Bibl. novæ *MSS.* Exstant & Polychronii fragmenta quædam in Catena ad Ecclesiastem Græca inedita quam Oxoniæ Bibliotheca servat Bodlejana.

In Canticum Canticorum cum Eusebii & Psselli expositionibus Polychronianam Græce edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Inscribitur: Ἐξήγησις ἀλλοφόρων εἰς τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων ὑπὸ Πολυχρονίου.

De Polychronii Ἐξηγήσει in *Jeremiam*, *Ezechielem* & *Danielem* non repetam quæ dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 753. ubi etiam de Polychronio *presbytero CPol.* apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hierosol. Episcopo* cujus meminit Petrus Damiani Opusc. VI. cap. 17. T. 3. p. 46. & de Polychronio *Monothelita* &c. Hisce ex Actis Conciliorum addi possunt Polychronius Episcopus *Antipatridis* in Palæstina qui Synodo Chalcedonensi A. 451. interfuit, Polychronius *Areopolitanus* itidem Palæstinæ Episcopus qui A. 536. subscripsit Epistolæ missæ ad Joannem CPol. Polychronius *Dablis* Episcopus in Hellade, qui interfuit Concilio Rom. A. C. 503. Polychronius *Epiphanensis* in Cilicia, qui Concilio Chalcedonensi subscripsit A. 451. Polychronius *Heracliæ* Cariæ qui interfuit Concilio Ephesino A. 431. Polychronius Episcopus *Prusæ* in Bithynia qui interfuit sextæ Synodo *A. C.* 681. Polychronis denique presbyter ac prior monasterii *Æthrii* qui subscripsit Concilio sub Mena A. 536.

IV. THEODORI VARII

Scriptis Græcis clari, plures quàm centum, quibus alii etiam nonnulli in veterum scriptis memorati adjiciuntur, asterisco distincti.

Theodors *Abbas*, ex cujus ore Leontius Byz. testatur se excepisse quæ libro de sectis tradidit, is enim inscribitur σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου c) τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀββᾶ, καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου, τόντε θείαν καὶ

c) Ejusmodi σχόλια de hæresi Arii, ex ore hujus Theodori, MSta Græce extantia in Codice Bibl. Vindob. de quo Lambecius III. p. 63 Sed explicatio τῶν θείων καὶ ἱερατικῶν κανόνων sive sacrorum hymnorum, cujus pars in isthoc Codice occurrit, non auctorem agnoscit eundem Theodorum, ut scripsit Clarissimus Cavæus, sed longe juniorem Cæsarum Theodorum Prodromum, qui circa duodecimi sæculi initia floruit, de cujus scriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 825. seq. Diversus ab utroque Theodorus

ἐξ ἑωσφόρου φιλοσοφήσαντος γεγραφὴν. *Scholia ex ore Theodori, religiosissimi Abbatis, doctissimique Philosophi, Divinis pariter externisque litteris eruditi excepta.* De Leontio ipso qui post A. C. 610. scripsit, ejusque lucubrationibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. pag. 451. hoc loco itaque juvat tantum cum lectore communicare indicem scriptorum in illo de sectis libro lectu haud indigno memoratorum.

Index Scriptorum & Hæreticorum

Quorum apud Leontium Byz. libro de Sectis mentio.

ad paginas edit. Graecolatinæ Basil. 1578. 8.

Acephali qui cum Patriarcha suo Petro Moggo Alex. non communicabant. pag. 468. 508.

Agnoëtæ ab ignoratione dicti quam Christo tribuerunt 474. 544.

Alexander Alexandrinus. 436.

Alexander CPolitanus. 436.

Ambrosius Mediolanensis. 438.

Amphilochius Iconiensis. 438. 448.

Anastasius Imp. ex illis qui ὁι Δίφυσῖται dicti. 468.

Anatolius Patriarcha CPol. 480. 482.

Antiochus Ptolemaidis Phœniciæ. 438.

Apollinaris presbyter. 444. 446. seq. 448. 454. 456. 524.

Apollinaris Episcopus Alex. 474.

Arius 396. 438. seq. 444. presbyter Alex. 442.

Ariani. 448. 454. illis Origenem præviisse. 548.

Aristoteles. 476. 498. 502.

Asclepiades fidei definitionem prælegit in Synodo Chalcedonensi. 480.

Athanasius Alex. 436. libro contra Apollinarem. 540. locus ἐν ᾧ περὶ σαρκώσεως λόγος. 530. ubi negatur esse Athanasii, quia sermo ille tantum duorum sit foliorum, δύο φύλλων. nam scripta Athanasii omnia prolixa esse. δῆλον πᾶσιν ὅτι πάντα τὰ συγγράμματα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πάνυ μεγάλα εἰσί. 530.

Athanasius junior, Episcopus Alex. 468.

Atticus CPol. 438.

Angu-

ὁ κανόνων ποιητὴς apud Codinum in Originibus CPol. num. 104. intelligitur enim Theodorus Studita de quo infra, & cujus Theodori Monachi Canonem sive hymnum catanyctium ad Christum memoras MS. Lambecius V. p. 268.

Auguſtinus Hipponenſis. 438.
Baſilius Cæſareenſis Epiſcopus. 438. 448.
Clemens Epiſcopus Romæ. 430.
Cyrus presbyter Timothei Apollinariſtæ 534.
Cyrillus Alexandrinus. 438. 448. 450. 452. ſq. 482. 496. 520. 522. 524. 540. 545. tres ad Neſtorium Epiſtolæ & XII. capitula tertiæ addita 452. Theodoritus contra illa XII. capitula 454. 484. Cyrillus cum Jo. Antiocheno reconciliatur. 456. & cum Theodoreto, à quo non poſtulavit librum contra XII. capitula anathemati ſubjici. 484. ad Proclum CPol. ſcripſit, Theodorum Mopſveſtenum non eſſe anathemati ſubjiciendum. 486. Secunda ad Succenſum Epiſtola. 522. Commentarius in Zachariam 536. ab Orientalibus pro Apollinariſta habitus cum à non eſſet. 526. Cyrilli liber contra Theodorum Mopſv. à Dioſcoro interpolatus. 530. ſeq. Dialogus quo unum eſſe CHriſtum probat. 540.
οἱ Διακρινόμενοι. 460. 476. ſeq. 482. 488. 490. ex illis Anaſtaſius Imp. 468. objectiones ſuas Neſtorianis ſuffurantur. 502.
Diodorus Tarſenſis. 448. ejus commentarii in S. Scripturam 450.
Dionyſius Areopagita. 430.
Dioſcorus Alex. 456. 460. 462. 464. 466. 478. 480. ſucceſſor Cyrilli ejus ſcripta interpolavit. 530. ſeq.
Dioſcorus junior. 468.
Domnus Antiochenus Epiſc. 456.
Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία pro libris Canonicis S. Scripturæ. 402.
Epiphanius Cypri Epiſcopus. 400. 438.
Erechthius inter Patres ab Apollinariſtis citatus. 534.
Eſdras poſt captivitatem libros ſacros è memoria reſtituit. 428.
Eulogius Epiſcopus Alex. 474.
Euſebius Dorylæorum Epiſc. 458.
Euſebius Pamphili. 430.
Euſtathius Antiochenus. 436.
Eutyches. 398. 400. 478. 482. 484. 508. 520. presbyter & archimandrita. 456. ſeq.
Flavianus CPol. 438. 456. 458. 460. 462. 478. Epiſtola ad Leonem Rom. 460.
Gajanus ex Archidiacono Epiſcopus Alex. 472. οἱ ἀπὸ Γαϊανοῦ pro iis qui Chalcedonenſem Synodum rejiciunt. 504. 506. 508. & corpus CHri-

CHRISTI post unionem statuunt incorruptibile. ταϊανῖται. 538. 544.
Gelasius Cæsareæ Palæstinæ. 438.
Gregorius (Naz.) 400. 438. 446. 448. 502. 540.
Gregorius Nyssenus. 438. 446. 449. ἐν τῇ πρὸς Ἀπολινάριον πραγματείᾳ. 528. Oratio in funere Gregorii Thavmaturgi. id.
Gregorius Thavmaturgus. 430. dubium an ejus ἡ κατ' μίαν πίστις. 528. sola illius fides quam in visione vidit, à Nysseno memoratur. 530.
Hæreses LXXXIV. 400.
Hebræorum δόγματα. 410. seq.
Hilarius Pictaviensis. 436.
Hippolytus Episcopus Romæ. 430.
Historici libri Vet. Test. XII. 402.
οἱ ἔξωθεν ἱστορῆται. 422.
οἱ ἔξω. 554.
Ibæ Epistola ad Marin Persam. 484. recepta cum Ibas Nestorium damnasset. 486. licet Theodorum Mopsvestenum laudet. id. à Justiniano anathemati subjectus. 488.
Ignatius ὁ θεοφόρος. 430.
Johannes Ægeates, presbyter Nestorianus. 534. 536.
Johannes Alex. tres hoc nomine 466. 468. 474.
Joannes Antiochenus Episcopus. 450. 452.
Epistola contra Nestorium scripta ante Synodum Ephesinam. 454.
Epistola ad Cyrillum reconciliatoria. 456.
Joannes (Chrysostomus) CPol. 438. 448.
Jobi liber (primus è quatuor Paræneticis) hunc quidam existimarunt.
Ἰωσήπου (Josephi Patriarchæ) ἴδιον σύγγραμμα. 408.
Irenæus. 430.
Julianus Halicarnassensis. 470.
Julius Romæ Episcopus. 436. Epistola ad Dionysium Corinthi Episcopum Julio supposita cum sit Apollinarii. 526. seq. Julii nihil fertur, sed septem Epistolæ sub ejus nomine Apollinarium habent auctorem 526. Julii nomine actis Synodi Ephesinæ à Cyrillo inserta Epistola quæ Timotheum Apollinaristam auctorem habet. 528.
Justinianus Imp. σοφώτατος. 470. ut Ibas διαπεπωμένους ad Synodum Chalcedonensem reduceret, Theodoretum & Ibam anathemati subjecit. 488.
Justinus Philosophus & Martyr. 430.

Juvenalis Hieroſol. Epiſcopus Synodo Epheſinæ λῃςικῇ & deinde Chalcedonenſi interfuit. 488.
Leo Rom. 456. 462. 480. ejus Epiſtola ſive tomus ad Flavianum. 460.
Macedonius Epiſcopus CPol. 444. ſeq. 448.
Manichæorum ſecta. 432. ſeq.
Methodius Patarenſis Epiſcopus. 430.
Montanèi ſecta. 430.
Narſes à Juſtiniano Imp. miſſus Alexandriam. 472.
Nectarius CPol. 438.
Neſtorius 398. 400. 448. CPol. Epiſcopus 450. ſeq. 490. 520. 535.
Neſtorianis objectiones ſuas ſuffurantur οἱ Δυαφυόμενοι. 502.
Origenes. 546. ſeq. locus ex Epiſtola ejus de Filio DEI, minore quam Pater. 548 opinio de præexiſtentia animarum & ſalute ac reſtitutione dæmonum confutatur. 548. ſeq.
Paulus Alexandrinus Epiſc. 474.
Paulus Emeſenus Epiſc. 456.
Pauli Samoſateni ſecta. 434. ſeq.
Petrus Alex. Epiſcopus & martyr. 430.
Petrus (Moggus) Epiſcopus Alex. 466. 468.
Petrus fullo, Epiſcopus Antioch. 466.
Philippi Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Philoponus princeps Tritheitarum. 474. 476.
Platonici, brutorum animas præexiſtere docent. 552.
Proclus CPol. 438. ad eum Cyrilli Epiſtola. 486.
Sabellius. 396. 398. 436.
Samaritanorum dogmata. 418. 422. ſeq. ubi eos confundere cum Sadducæis videtur.
Septuaginta hebdomades Danielis ab anno XXIV. Artaxerxis Longimani computandæ. 412.
Severianus Gabalorum Epiſcopus. 438.
Severus Antiochenus Epiſcopus. 468. 470. 472.
Οἱ ἀπὸ Σεβήρου. 506.
Sylveſter Epiſcopus Rom. 436.
Συνοδίται qui Synodum probant Chalcedonenſem. 470. 474. 510.
Synodus *Nicæna* CCCXVIII. Patrum. 442. illi interfuere VII ἀρμαυῆται qui etiam poſtea in ſententia ſua perſeverarunt. 488. *Chalcedonenſis* 430. 436. 456. mandante Marciano Patrum DCXXX. 462. 478. 480.

480. Synoditæ qui illam Synodum recipiunt. 470. 474. Διακρινόμενοι qui dubitant eam recipere. 460. 476. ſeq. ejus verba defenduntur. 534. ſeq. Cyrillianam dixit Johannes Ægeates. 536.
CPolitana Patrum CL. 448.
Epheſina. 452. cum Orientalibus diſſenſio. ibid. ſeq. de Epiſtola quæ ſub Julii Rom. nomine legitur ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ἐν ἐφέσῳ ἐπὶ τῷ μακαρίᾳ Κυρίλλῳ. 528.
Epheſina ſecunda λῃστρικὴ in cauſa Eutychis. 460. 478.
Theodoreti Hiſtoria. 430. Ejus contra XII. capitula. 454. 484. Theodoreti & Neſtorii nomine confictæ Epiſtolæ, quibus ſe invicem recipiunt. 454.
Theodoretus in libro de ſectis Neſtorium deteſtatur. 456. non prius à Synodo Chalced. receptus quam Neſtorium anathemate percuſſiſſet. 484. cogente Cyrillo 486.
Theodoretum anathemati ſubjicit Juſtinianus Imp. 488.
Theodorus Mopſveſtenus. 448. ejus commentarii in S. Scripturam. 450. laudatur in Ibæ Epiſtola ad Marim Perſam. 484. Cyrillus noluit eum anathemati ſubjici quia ab Orientalibus omnibus pro magno Doctore habitus. 486. Pro Theodoro contra Cyrillum ſcripſit Theodoretus. 532.
Theodoſii Imp. Epiſtola ad Cyrillum. 456. Idem Imp. Concilium ſecundum Epheſinum indixit. 460. ad Valentinianum ſcripſit pro Dioſcoro. 462.
Theodoſius λογαγεάφος tempore Juſtiniani Imp. factus Epiſcopus Alex. 472. depoſitus. ibid. Agnoëtarum adverſarius. 474.
Theodoſiani. 506. 508. 510. 512. 544.
Theophilus Alexandrinus. 438.
Thomæ Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Timotheus (Ælurus Monophyſita) ſcripſit contra Synodum Chalced. 534.
Timothei Apollinariſtæ eſt Epiſtola quæ ſub Julii Rom. nomine legitur in Actis Synodi Epheſinæ. 528.
Timothei duo Epiſcopi Alex. eodem tempore. 464. Timotheus tertius. 468. 470.
Tritheitæ. 474.
Valentiniani Imp. Epiſtola ad Theodoſium. 462.
Zenonis Imp. henoticum. 466.
Zoilus Epiſcopus Alex. 474.

Index Scriptorum & Hæreticorum, in libris Leontii adversus Neſtorium & Eutychen,

ad paginas T. IX. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. 1677. fol.

Agapius Apollinariſta. 709. H.
Ambroſius Mediol. de fide ad Gratianum lib. III. 683. H. 694. G. lib. IX. contra Apollinarium 684. A. 694. F. lib. ad Sabinum Epiſcopum 684. A. in Symbolum. 684. B.
Amphilochius Epiſcopus Iconii, lib. contra Arianos 684. C. Epiſtola ad Seleucum. 684. C.
Antiochus Epiſc. Ptolemaidis à Cyrillo Alex. allegatus. 685. A.
Aphthartodocetæ oppugnantur p. 688. ſq.
Apollinarii ſermo cujus init. *Bonum fidei ſervemus* 711. H. *Non voluptas veſcendi carne apud DEum* p. 710. F. *Laudamus decenter Dom. noſtrum JEſum CHriſtum.* 710. G. *Caro & quod præ, t carni una perſona.* 710. D. Laudatio Mariæ & de incarnatione. 710. E. De fide. 712. C. Dialogus qvi incipit: DEum vel Hominem dicis CHriſtum. 711. H. liber in traditionem renunciationis & fidei p. 712. F. Epiſtola ad Serapionem. p. 708. A. 710. A. ad Epiſcopos Diocæſareæ. p. 712. A. ad Dionyſium p. 708. B. 710. F. liber ad Flavianum 711. B. Oratio diſputatoria. 711. G. Syllogiſmi. p. 708. E. 710. H. 711. A. libro I contra Diodorum. 711. C. libro II. 711. E.
Apollinarii ſcripta doloſe interpretantes. 709. D. E. Vide infra in Timotheo.
Apollinariſtæ ſub falſis celebrium Doctorum nominibus ſcripta jactantes p. 707. G. 712. G. inter ſe non conſentiunt. 712. G. H. Apollinaris hæreſis. 699. C. D.
Miſſa Apoſtolorum. 697. C.
Arius. 675. G. 699. C.
Ariani 714. C. contra eos promittere opus videtur Leontius p. 717. F.
Magnus Athanaſius. 689. G. clariſſimum lumen. 696. B. Epiſt. ad Epictetum p. 707. H. 709. G. 694. B. Athanaſius citatur 714. G. defendit Dionyſium. 715. H. liber de Trinitate. 682. F. lib. contra Apollinarium. 682. G. citatur libro II. 693. H. de incarnatione 694. A. lib. contra Idola. 694. C.
Athanaſii nomine venditatæ Apollinarii de incarnatione orationes ſive expoſitiones. 707. G. Athanaſii ad Apollinarium Epiſtolæ. 712. B.

Augu-

Auguſtinus Epiſcopus Hipponenſis Epiſt. ad Voluſianum. 684. E.
Barſumas Theodori Mopſveſteni diſcipulus. 697. D.
Magnus Baſilius. 692. *A.* 696. G. 698. H. Epiſtola ad Amphilochium 681. D. ad Sozopolitanos. 694. D. ad Terentium p. 708. C. 681. C. ad Diodorum Tarſenſem ſcripſit & quædam ejus de SS. Trinitate approbavit 698. F. Epiſtola Synodica cui ſubſcripſit Euſtathius Armenius 681. E. contra Eunomium lib. I. & III. 682. H. Orat. de actione gratiarum 694. C.
Cappadociæ duo magna lumina (Baſilius & Nyſſenus) 696. B.
Cataphronius Apollinariſta p. 708. H.
Cathari. 687. G.
Cyriaci Epiſcopi Paphi & Confeſſoris, qui Concilio Nicæno interfuit, homilia in Theophania. 682. E.
Cyprius ſenex. 698. C.
Cyrillus Hieroſol. Epiſcopus quarta Catecheſi. 684. H.
Cyrillus (Alex.) 714. G. 715. G. H. 716. A. F. 677. H. 685. A. D. 698. H. 699. *E.* in Synodo ſua 681. F. 683. H. Epheſina. 683. F. Epiſt. ad Monachos. 682. F. ad Valerianum. 687. A. ad Orientales. 687. A. primus tomus de Trinitate. 685. *E.* lib. ad Acacium. 685. F. ſecundo tomo contra Neſtorium 685. F. tertio 686. C. Epiſt. ad Succenſum. 685. G. 695. C. dialogi de Trinitate quod unus eſt Chriſtus. 685. H. interpretatio Epiſtolæ ad Hebræos. 685. *H.* 686. D. 695. C. ex ſecundo tomo in Hebr. 686. G. Synodica Epiſtola ad Neſtorium. 706. D. Scholia 686. A. 687. A. Scholia per capita. 686. H. de Paulo Emeſeno teſtimonia 686. B. Apologeticus ad Alexandrinos. 686. F. in Joannem Evangeliſtam lib. primo 686. G. in Leviticum. 686. C. primo libro de adoratione in Spiritu, tomo II. 686. D. ſecundo libro tomo IX. 686. *E.* in Eſaiam. 695. A. theſaurus. 695. B. in illud: omnia mihi tradita ſunt à Patre meo. 686. *E.* in Matthæum 695. B.
Dialectici 716. H.
Diodorus. 708. H. 698. *E.* F. H. ſupra in Baſilio.
Diodoro Tarſenſi in Epiſcopatu Ciliciæ ſuccedere voluit Theodorus Mopſveſt. ſed prohibitus eſt à Theophilo *Alex.* 696. F.
Dionyſius (Alexandrinus) ab Athanaſio defenſus. 715. H.
Magnus Dionyſius (Areopag.) 677. G. 680. *E.* ætatis Apoſtolorum, libro de Divinis nominibus 693. G.
Enantiodoctæ. 675. F. 717. A.

Encratetæ. 687. G.
S. Ephræm homilia in margaritam. 684. G. 706. C. contra Marcionem. id. de Charitate 695. A.
Eunomii impietas. 697. D.
Eutyches 715. *H.* oppugnatur 675. ſeq.
Flavianus Epiſcopus Antiochiæ in aſſumtionem. 684. H. homilia in Evangel. Joannis. 685. A.
Gelaſius Epiſcopus Cæſareæ Palæſtinæ & Confeſſor qui Patrum CL. Synodo CPol. (A. 381.) interfuit, in interpretatione Symboli 684. D. ſq.
Gregorii Nyſſeni lib. II. & IV. contra Eunomium. 683. C. D. 694. F. contra Apollinarium 683. D. Catecheticus 706. B. Gregorii duo. 698. H.
Gregorii Theol. (Naz.) Epiſtola ad Nectarium 712. H. divinus Gregorius 714. D. 717. G. 718. A. magnus 714. F. 676. H. 677. H. Ἐκ τῆς συνοδικῆς, 681. F. Epiſtola ad Cledonium. 681. F. ſecunda. 683. B. Apologeticus 683. A. orat. in Natalem Domini. 683. A. 694. E. Orat. II. de Filio. 683. A. in novam Dominicam. 694. E. in *Lumina*. 695. D.
Gregorio Thavmaturgo ſuppoſita Apollinarii ἡ κατὰ μέρος πίστις. p. 707. G. Origenem laudavit ſingulari Oratione. 698. G.
Hilarius Pictav. qvi Synodo Nicænæ interfuit, lib. VII. & IX. de fide. 683. F. G.
Hippolytus Epiſcopus & Martyr in benedictionibus Balaam. 682. D.
Homonius Epiſcopus Apollinariſta. 709. H. 710. A.
Joannes Epiſcopus CPol. magnus Eccleſiæ oculus 696. B. (Chryſoſtomus) in Joannem Evangeliſt. 694. H. in Epiſtolam ad Philippenſes. 684. F. in Epiſtolam ad Timotheum. 684. G. in aſſumtionem. 684. G. in illud: glorifica me *Pater* apud temetipſum. 694. G. duæ Epiſtolæ ad Theodorum lapſum. 696. E.
Jobius Epiſcopus Apollinariſta, 708. G. H.
Irenæus. 682. D.
Iſidori Epiſt. ad Theonem 681. H. ad Theodoſium Diaconum. 685. B. ad Timotheum lectorem. 685. C. ad Cyrillum Epiſc. Alex. ibid. ad *Leandrum*. ibid. Iſidori Eremitæ ad Archibium presbyterum contra Neſtorium. 706. D.
Julianus (Acephalus) 678. D.
Julii Epiſcopi Rom. locus a Cyrillo allegatus in Synodo Epheſina. 683. F.
Julii Romani nomine venditatæ Apollinarii Epiſtolæ 707. G.

Juſti-

Juſtinus Philoſophus & Martyr. libro III. de Trinitate. 682. A. B. C. Orat. contra gentes. 693. *G.*
Leo contra Eutychen. 699. C.
Macedonius 699. C.
Manichæi 687. G. 699. H. eorum electi & indifferentes. 696. D. ſententia de tenebris ſubſtantialibus. 697. F.
Marcellus hæreticus. 699. B.
Marcion 699. *G.* multa in Scripturis rejiciens p. 715. G. ſpeciatim bellum ei contra Veteris Teſt. libros 696. H.
Neſtorius. 680. A. 687. G. 698. E. 699. B. 715. H. 716. G. 718. E. idololatria humanitatis CHriſti ei objicitur. 675. F. anathemate percuſſus. 699. D.
Contra Neſtorium & Eutychen libros ſuos citat Leontius in limine libri contra ſolutiones Severi 713. B. eosdem intelligit contra *enantiadocetas* hoc eſt adverſarios ſuos, pugnantes inter ſe, contrariæ fictionis aſſertores diſſeruiſſe teſtatus. 717. A. confer 675. F. Idem Neſtorio & Eutychi circa incarnationem quod circa *SS.* Trinitatem Sabellio & Eutichi contigit. 675. G. Neſtorium ſimulate anathematizantes & valere jubentes. 696. D.
Neſtoriani diviſionis patroni. 676. E. 677. A.
Origenes laudatus à Gregorio Thavmaturgo. 698. G.
Paregorius Appollinariſta. 708. H.
Paulus Emeſenus Epiſc. homiliam habuit in Eccleſia Alex. ſedente Cyrillo & laudante. 686. A. homilia ſecunda. 686. B.
Paulus Samoſatenus. 698. E. 699. B.
Petri Alex. Epiſcopi & martyris homilia de adventu Salvatoris. 682. E.
Philomarianitæ qvi panes offerunt in nomine Mariæ. 696. F.
Photinus hæreticus. 699. B.
Polemius Appollinariſta. 708. H. 709. B. G.
Proclus CPol in illud, *Puer natus eſt nobis* 681. H. 685. A. in Nativitatem CHriſti 685. B. Epiſtola ad Armenios. 699. E.
Rabula Edeſſenus. 699. D.
Sabelius. 675. G.
Severum Acephalum oppugnat Leontius 713. ſeq. 687. D. E. longiores libros adverſus eum promittit. 687. F.
Synodorum judicium, ſolutio dubiorum. 716. A.

Synodus

Synodus Nicæna, vide Cyriac. & Hilar.
Ad Synodum Chalcedonensem fraudulenter provocantes hæretici 696. A.
omnium priorum Synodorum sigillum & obsignatio. 699. C.
In Theodorum Mopsvestenum invectiva 696. E. seq. librum Job & Epist. Jacobi repudiat. 696 H. 699. G. Psalmos Judaice interpretatur. 697. A. Inscriptiones Psalmorum rejicit. ibid. Paralipomenon libros & Esdram respuit. 697. A. Symbolum Nicænum corrumpit, novum condit. 697. B. Missa ejus 697. C. pravæ opiniones. 697. E. seq. deliramenta contra Magusæos. 698. D. 699. G. Commentarii in varios S. Scripturæ libros. 699. G.
Theodori Mopsvest. scripta Chaldaice & Armenice versa. 697. E. Ex ejus de incarnatione lib. VII. 700. A. VIII. 701. D. X. 701. H. XII. 702. B. XIII. 702. G. XIV. 703. B. XV. 703. C. II. contra Apollinarium 703. G. IV. 703. D. F. H.
Theologi Psalmorum inscript. & verba mystice de CHristo interpretantes. 691. A.
Theophilus Alex. supra, in Diodoro.
Timotheus discipulus Polemii. 708. H. 709. B. G. Apollinarista, Episcopus Berytі ad Homonium Episcopum Apollinaristam. 709. H. ejus tomus ex variis libris Apollinarii. ibid. Ecclesiastica Historia, in commendationem Apollinarii scripta. 698. G.
Valentini Apollinaristæ Apologia p. 707. H. 708. H. seq. 712. G.
Valentinus antiqvior hæreticus. 699. G.
Uranius Apollinarista. 708. H.

THEODORUS ABUCARA, h. e. *pater* sive Episcopus Cara a) (incertum an *Cara* in Palæstina b) an vero Καρρων sive Charræ c) in

a) Cotelerius ad homil. V. Clementis, T. I. Patrum Apostol. p. 662. *Videtur dictus fuisse κατ' ονομα nomine Arabice, quod significat* Patrem, *hoc est Episcopum urbis Cara.*

b) *Guilelmus Tyrius narrat urbem, quæ Cara vocaretur, exstitisse in Palæstina trans Jordanem, quæ Metropolita Rabbatha subjecta esset. Quidni hujus civitatis primus Theodorus noster fuerit, qui ut ex capite IV operum ipsius discimus, ab Epistolis arabicis fuit Thomæ Patriarchæ Hierosolymitano, ut Epistolam ejus ad Armenios Arabice scriberet, uti Græce Michaël, Patriarchæ hujus presbyter & Syncellus* Hæc V. C. Michaël le Quien ad Damascenum T. I. p. 391. cui in eo non adsentior quod Theodorum fecit ab Epistolis Thomæ, qui Patriarchatum haud obtinuit ante A. C. 802. Atque ex inscriptione Opusculi quarti Abucaræ potius suspicerit illud scriptum jam ante aliquod temporis fuisse compositum ab Theodoro, hinc Arabica, deinde vero ob solidam succinctamque perspicuitatem jussu Thomæ Græce versum à Michaële Syncello, & ad Armenios transmissum.

c) in Mesopotamia) Johannis Damasceni circa A. C. 756. defuncti d) discipulus: Theologiæ ac Philosophiæ * Arabicæque peritus linguæ, & Scriptis adversus Judæos, Muhumedanos, Nestorianos & Jacobitas Severianos & Origenistas clarus fuit circa A. C. 770. adeoque à Theodoro Cariæ e) in Thracia & Laodiceæ postea Episcopo, Photii amico primum f) deinde desertore & in Synodo octava A. C. 869. Ignatii secuto partes, haud dubie distinguendus, perinde ut à Theodoro Rhaithensi, g) qui circa A. 660. claruit, & à Theodoro Hagiopolitano sive Antiocheno h) sub cujus nomine opuscula quædam Abucaræ Canisius publicavit.

c) Hoc placuit Cotelerio, & ante Cotelerium Turriano, atque longe præferendum illorum sententiæ, qui Theodorum nostrum cum Cariæ Episcopo confundunt. De hac Charan sive Carris Mesopotamiæ, erudite B. Tho. Ittigius diss. ad Theodori Abucaræ opusculum XVII. § V. & VI.

d) De Damasceno dictum superiore volumine VIII. p. 772. seq. Abucara autem in titulo opusculi XVIII profitetur se illud accepisse Ἀπὸ Φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Neque hoc solum sed alia quoque ut XXXV & XXXVII. quemadmodum palam est illa conferenti cum Damasceni scriptis, & disceptatione cum Saraceno T. I. edit. clarissimi Lequinii p. 467. seq.

* Inscriptio opusculi XXVII. Θεοδώρου Φιλοσόφου ἐπισκόπου Καρῶν &c. Opusculi XXXIV. Τοῦ Θεολόγου περὶ χρόνου, καὶ αὐτοῦ Ἀβυκαρᾶ.

e) Cum hoc Theodoro nostrum confundere primum docuit Gretserus ad opuscula Abucaræ à se edita, quem secuti sunt Ducæus in Auctario Bibl. Patrum, Lambec. V. p. 77. & 358. Nesselius part I. p. 254. IV. p. 153. VI. p. 113. Caveus in Historia literaria scriptorum Eccles. ad A. 867. Hendreichius in Pandectis Brandenburg pag. 24. aliique.

f) Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p. 980. seq. & Concilium A. 869. CPoli celebratum Actione II. p. 1035. & IV. p. 1050.

g) Cum hoc confunduntur ab Antonio Possevino in apparatu sacro, ubi de Theodoro Abucara dicere cum cœpisset, *vide autem* inquit, *in verbo Theodorus in Carpobio Raithu, est enim idem.* Dubius etiam hærebat Gretserus in nota ad Opusculum XXVI. quod in altero Codice Bavarico tribuitur Theodoro Raithuensi. Hæc sententia etiam placuit viro docto de quo Andreas Arnoldus præf. ad S. Athanasii syntagma Doctrinæ: *Redit in memoriam virum doctum in Anglia ad saeculum septimum retulisse Abucaram &c.*

h) Ut Theodorus Hagiopolitanus non diversus est ab Antiocheno (Antiochia enim passim ἁγιόπολις vel Θεόπολις) ita Antiochenus idem cum Mopsvesteno, de quo supra abunde dictum. Quæ vero sub Theodori Hagiopolitani nomine Latine exhibuit Henricus Canisius T. IV Antiquæ Lect. part. I. p. 281. sqq. tria opuscula, à Turriano è Græcis translata atque sub eodem nomine recusa in Bibliothecis Patrum

Edita Theodori Abucaræ opuſcula.

Majores numeri præmiſi Gretſerianam, minores editionem Genebrardi reſpiciunt.

15. I. Ὅτι πέντε ἐχθρούς ἔχομεν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἐλυτρώσατο. *Dialogus de quinque inimicis*, morte, Diabolo, maledicto Legis, peccato & inferno *à quibus nos CHRISTUS liberavit.* Edit. Ingolſtad. p. 376. Vertit præter Genebrardum Franciſcus Turrianus. Incipit: Πέντε θανατηφόρους ἐχθροὺς ἔχομεν.

II. Διάκρισίς τε καὶ ἀλεξαίρεσις τῶν παρ' οἷς οἱ φιλόσοφοι καλουμένων φωνῶν, καὶ ἔλεγχος τῆς τῶν Ἀκεφάλων, Σευηριανῶν ἤτοι Ἰακωβιτῶν ψυχοφθόρου αἱρέσεως. *Explanatio vocum * quibus Philoſophi utuntur, & confutatio hæreſis Acephalorum, Severianorum, id eſt Jacobitarum;* pag. 386. Incipit: Τοῖς τῶν ἀληθῶν δογμάτων ἱρασταῖς καὶ προασπισταῖς. Vertit Turrianus.

I. III. Διάλογος γενόμενος πρὸς τὸν ἐπὶ δρόμου Ἐμίσης (λογοθέτην) αἰτησόμενον ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπολογισμὸν ὅτι ἔστι Θεός. *Dialogus cum præfecto curſus publici Emeſeno qui petierat ut ratiocinatione demonſtraret DEum eſſe.* p. 414. Incipit: ἀποδός, ὦ ἄτος, ἀπόδειξιν. Verterunt Genebrardus & Turrianus. De MS. Cæſareo vide Lambecium V. p. 78.

IV. Ἐπιστολὴ συλλεξαμένη τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν. *Epiſtola continens* de CHriſto *fidem orthodoxam* Chalcedonenſis Concilii, *miſſa à* B. Thoma *Patriarcha Hieroſolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabice vero diſtata* (ἀπαγορευθεῖσα Ἀραβιστὶ) *à Theodoro Abucara, & in græcum ſermonem translata à Michaële Presbytero & Syncello Eccleſiæ Hieroſolymitanæ.* p. 428. Incipit:

Pariſ. 1654. Tomo IV. & Colon. 1622. in ſupplemento, ſive Tomo XV. illa inter Theodori Abucaræ ſcripta num. XXVII. XXVIII. XXIX. fide MSS. Codicum edere non dubitarunt Gretſerus ac Ducæus, primum *de Nomine DEI*, alterum *de DEO & Deitate*, & tertium *contra Neſtorianos*. Peſſellit memoria Jo. Mollerum V. C. qui in homonymoſcopia p. 521. illa tria opuſcula ſub Theodori Raithuenſis nomine à Caniſio publicata fuiſſe affirmat.

* Diſtinguit Theodorus inter vocabula Philoſophice accepta & Logice. Φιλοσοφικὰ ὀνόματα appellat quæ rem ipſam denotant, ut ſunt, Petrus, homo, animal: λογικὰ quæ conceptionem Logicam, ut individuum, perſona, ſpecies, genus, natura &c. ſic. Opuſc. XXVII. pag. 514. diſtinguit inter καταγορευμενα κατωδὼς & ἐκκατωδὼς.

Incipit: Χριστὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. De *MS.* Cæsareo vide *Lambecium* V. p. 13. Vertit Turrianus.

V. Responsio brevis ad quæstionem, Διὰ τί λέγομεν ὅτι &c. *Quare sicut dicimus humanitas CHristi est ipsa humanitas Petri & Pauli, & uniuscujusque hominis, non sic dicimus, corpus CHristi quod sumimus & participamus, idem est Petri & Pauli & cujusvis corpus?* p. 451. Etiam hoc memorat MS. Lambec. V. p. 78. Vertit Turrianus.

VI. Παράδειγμα *Exemplum quo ostenditur quomodo macula peccati Adami, & per incarnationem Salvatoris nostri, expiatio ad universum genus humanum perveserit.* Vertit Turrianus. p. 452. Incipit: Φασὶν οἱ γεωπόνοι, sive ut in MS. Cæsareo apud *Lambecium*: οἱ γεωργικοί.

4. VII. Περὶ τῆς πάλης τοῦ Χριστοῦ μετὰ διαβόλου. Dialogus *De luctatione CHristi cum diabolo.* Incipit p. 452. Χριστὸς Θεὸς ὢν καὶ πρὸς τὸν διάβολον παλαίσας. Verterunt Turrianus & Genebrardus. MS. Græce Lambec. V. p. 78.

3. VIII. Ἐρώτησις Ἀράβων πρὸς χριστιανόν. *Interrogatio Arabum contra Christianum.* p. 458. Incipit. Εἰπέ μοι, χριστὸς Θεὸς σὺ εἶ; Vertit Turrianus, itemque Genebrardus.

7. IX. Ἐρώτησις Ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν: *Quæstio, ab Agareno, eidem Christiano proposita.* p. 460. Incipit: Εἰπέ μοι οἱ Ἰουδαῖοι τὸν χριστόν. Verterunt Turrianus & Genebrardus.

7. X. Πρὸς Ἰουδαῖον, *adversus Judæum dissertatio.* p. 462. Incipit: Ὁ Ἰουδαῖος, ἐγώ σοι, φησὶν. Vertit præter Genebrardum Turrianus.

9. XI. Πρὸς Νεστοριανόν. *adversus Nestorianum*, de eo, Math. XXVIII. 18. *Data est mihi omnis potestas.* p. 466. Vertit Turrianus & Genebrardus.

XII. Ἐρώτησις πρὸς Νεστοριανόν, Interrogatio contra Nestorianum. p. 468. incipit: Τίς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον. Vertit Turrius.

11. XIII. Ἐρώτησις Interrogatio altera adversus Nestorianum. Incipit: Τέσσαρά ἐστιν τὰ τῦ χριστῦ. Verterunt Turrianus, & Genebrardus.

12. XIV. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: Διατί θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὀνομάζετε; Vertit Turrianus. p. 470. itemque Genebrardus.

XV. Περος Νεστοριανόν. *Ad Nestorianum.* p. 472. Incipit; Διατί λέγεται ὁ χριστὸς χριστὸς; Vertit Turrianus.

2. XVI. Ἐρώτησις ἀπίστου. *Quæstio ab infideli Abucara proposita.*

p. 474. Incipit: ἐχὶ, φησι. ἐν πᾶσι γ πανταχῦ τὸν θεὸν εἶναι λέγεται. Vertit Turrianus, & Genebrardus.

XVII. Ἠρώτηθη παρά τινος, ** πῶς ἔ Χριστὸς γνησίως ἀποφαίνεται &c. *Quæstio à fideli proposita, quomodo cum CHristus clare pronuncier* (Joh. III. 5.) qui non est natus ex aqua & Spiritu S. non intrabit in regnum cœlorum: *fieri potest, ut qui ante adventum ejus fuerunt justi, non baptizati in id ingrediantur?* Vertit Turrianus. Incipit: ὁ χριστὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐβαπτίσθη, p. 476. Abucara respondet CHristum pro illis baptizatum esse, & aquam è latere CHristi fluentem eos sanctificasse. Quam ipsius responsionem singulari diatriba ad examen revocavit B. D. Thomas Ittigius *de baptismo fidelium ante CHristi adventum defunctorum per aquam quæ ex ejus latere fluxit. Lipsiæ* 1698. 4. atque in Enneade ejus dissertationum ibid. 1702. 8.

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τοὺς Σαρρακηνοὺς ἀνταιρέσεων, λόγος Φωτὸς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Johannis Damasceni.* Hoc opusculum Græce & Latine primus edidit Michaël le Quien Paris. 1712. T. I. Operum Jo Damasceni p. 472. Nam Gretserus tantum ediderat p. 478. ex versione Turriani, cum Græcum in Codicibus Bavaricis non reperisset. Incipit: Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε.

XIX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ οὐκ ἦν ἐκ τοῦ Θεοῦ. *Mahometem non esse ex DEO* p. 480. Incipit: Ἐθος τοῖς τῶν Σαρρακηνῶν ὑποκριταῖς. Vertit Jacobus Gretserus.

XX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ἐχθρὸς ἦν τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐκολάπτετο. *Quod Mahometus fuerit hostis DEI & à Dæmone obsessus*, p. 482. Incipit: ἐν πάσῃ τῇ ὑπ' οὐρανὸν κτίσει. Vertit Gretserus.

XXI. Ἐρώτησις ὅτι γ ἐκ τῶν ἰλαρῶν κηρύγματος βεβαιοῦται τὸ Χριστιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Christianissimi ex vocibus humilibus & abjectis prædicationis Evangelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit: Τῶν ἐλλογίμων Σαρρακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογούμενον ἄρτον εἶναι σῶμα Χριστοῦ. Dialogus cum Sarraceno, ostendens *Panem mystica benedictione fieri corpus CHristi*, p. 490. Vertit Turrianus. Incipit: Διὰ τί, Ἐπίσκοπε, ἐμπαίζετε ὑμεῖς.

10. XXIII. Ὅτι ὁ χριστὸς γεγονὼς ἄνθρωπος, θεὸς ἀληθινός ἐστιν. *Quod CHristus homo factus sit simul verus DEus.* p. 492. Vertit Genebrardus. Incipit: Ὁ Χριστὸς ἔφησεν ὅτι ἐ δύναμαι ἐ υἱός.

XXIV.

** In Codex Bavaricus, Gretserus teste. Al. παρ' ἀπίστου.

XXIV. Περὶ μονογαμίας. *De una uxore ducenda.* p. 492. Incipit: Πόθεν ὑμῖν ὁ ἐπίσκοπος φάσκει ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

5. XXV. Ἀπόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν, ὁμοούσιον, συναϊδιόν τε καὶ συναίδιον. *Demonstratio quod DEus habeat Filium consubstantialem, ut ipse carentem principio & coaeternum.* Hoc opusculum primus Græce & Latine edidit Jo Baptista Cotelerius ad lib. V. Constitutionum Apostol. cap. 7. T. 1. Patrum Apostol. p. 307. Nam Gretserus tantum Latine p. 497. ex Turriani versione dederat. Incipit: Τῶν Ἀγαθῶν τὸ Φρόνημα. Vertit etiam Genebrardus.

XXVI. Διάλεξις ἀποδείκνυσα ὅτι ὁ Πατὴρ ἀεὶ γεννᾷ, ὁ δὲ Υἱὸς ἀεὶ γεννᾶται. *Dialogus demonstrans quod Pater semper generat, Filius autem semper generatur.* p. 500. In altero Codice Bavarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Ῥαιθῦ. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ; Vertit Turrianus.

XXVII. Περὶ Θεοῦ ὀνομάτων. *De nominibus* DEI. p. 502. cum Turriani versione, quam perinde ut duorum quæ sequuntur opusculorum vulgaverat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lect. retuleratque ad Theodorum Hagiopolitanum. Incipit: Τὸ Θεὸς ὄνομα τίνος ἐστὶ γράμματος εἴρηται;

XXVIII. Διάλεξις αἱρετικοῦ πρὸς ὀρθόδοξον περὶ Θεοῦ καὶ θεότητος. *Dialogus hæretici & Orthodoxi de DEo & Deitate.* p. 506. Incipit: Πόθεν σοι δοκεῖ; ταυτόν ἐστι θεὸς. Vertit Turrianus, sed ita ut postremam partem, quam ex Codice Bavarico addidit vertitque Gretserus, ignoraret.

XXIX. Διάλεξις πρὸς Νεστοριανόν. *Cum Nestoriano disputatio.* p. 514. Incipit: ἰδοὺ πάρεσιν ἀγὼν. Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Disputatio cum Jacobita.* p. 518. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ, ὁ χριστὸς θεός. Vertit Turrianus.

14. XXXI. Ἐρώτησις Ὀριγενιστῶν πρὸς πιστόν. p. 520. *Quæstio quam Origenista Fideli proponit.* Vertit Genebrardus. Incipit: Ποία δυναμένη, δίκαια ἀπαιτήσαντες χρόνως ἁμαρτήσαντός τινος.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaschitas p. 522. ex Genebrardi versione, Græca enim Gretserus non reperit. Incipit: *Alio in conventu Sarracenus.*

13. XXXIII Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. p. 524. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: Εἰπέ μοι, τὸ Χριστὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περὶ χρόνου. *Tempus an sit in tempore?* p. 524. incipit: ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ ἢ οὐκ ἐν χρόνῳ. Vertit Jacobus Gretserus.

XXXV. Ἐρώτησις, *Disceptatio* cum Sarraceno *de auctore boni & mali.* p. 526. Incipit: Τίνα λέγεις αἴτιον καλῶ τε καὶ κακῶ; Vertit Gretserus.

XXXVI. Ἐρώτησις, *Verbum DEI num creatum an increatum?* p. 532. Incipit: Τὰ λόγια κτιστὰ ἢ ἄκτιστα ἐστιν ἢ ἄκτιστα. Vertit Gretserus. Idem in controversiam vocatum nostra ætate. Vide Rev. *Georgii Nitschii* Beantwortung der Frage, ob die Heilige Schrifft GOtt selbst sey. Gothæ 1714. 4.

XXXVII. Ἐρώτησις, *quæstio duplex*, una *de Maria Θεοτόκῳ, vivatne an mortua sit*: altera *num DEus etiamnum creet?* p. 534. Incipit: ἦν λόγετε Θεοτόκον, ἀπέθανεν ἢ ζῇ; Vertit Gretserus.

XXXVIII. Ἐρώτησις, *uter major, sanctificans* (Johannes baptista) *an sanctificatus?* 534. τίς ἐστι σοῦ μείζων. Vertit Gretserus.

XXXIX. Πρός τινα ἐρωτήσαντα περὶ τῶν. *Ad aliquem qui percontatus fuerat de distinctione mundorum & immundorum esculentorum, quatenus illa in Novo Testamento observaretur?* Incipit: Εἰ ἀποχὴν καὶ μετάληψιν ἀκαθάρτων. Vertit Gretserus. Subjicitur p. 538. scholion *Arethæ* de eodem argumento, ἄλλως, λέγε. notatque Gretserus se in altero Bavarico Codice aliquoties dissertatiunculis Abucaræ hoc pacto subnotata quædam repetisse. Et adscripsisse quoque ad oram suæ versionis, aliquot hujusmodi scholia Arethæ Episcopi Turriani, illius ut videtur Arethæ sæculo decimo clari, de quo dixi Volumine VII. p. 791. seq.

XL. ἐκ τῆς αὐτῆς Θεοδώρου Ἐπισκόπου Καρῶν περὶ τοῦ ἀδάμ. *Photii excerptum ex eodem Theodoro Episcopo Carrarum, de Adami corpore an passibili?* p. 541. Incipit: χρὴ εἰδέναι. Vertit Gretserus.

XLI. Τί ἐστι θάνατος; καὶ πῶς θανατᾷ ὁ θάνατος; (δοξάζει γὰρ καὶ τοῦτο ἡ ἐκκλησία) καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν. *Quid sit mors, & quomodo mors morti dedatur* (nam & hoc docet Ecclesia) *& ecce morimur.* p. 540. Incipit: Θάνατος ἔστι φύσις ἐστίν. Vertit Gretserus.

XLII. Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν τριάδος, καὶ τῶν ἰδιωμάτων ἑκάστου τῆς τριάδος. *Brevis doctrina de Divinis nominibus, tam communibus sanctissimæ Trinitatis, quàm propriis cujusque Personæ.* p. 542-547. Incipit: ἐστι ὀνόματα κοινὰ διὰ τῆς ἁγίας τριάδος δηλοῦντα. Vertit Gretserus.

Hæc opuscula XLII. ad calcem Hodegi Anastasiani utraque lingua primus Ingolstadii edidit *Jacobus Gretserus* S. I. 1606. 4. unde recusa sunt Latine quidem in Bibliotheca Patrum edit. Colonienſis A. 1618. Tomo IX. & Lugdunensis A. 1677. Tomo XVI. Græce & Latine vero in auctario Ducæano Paris. 1624. Tomo I. & in Bibliotheca Patrum Paris. 1644. & 1654. Tomo XI. Ex illis XLII. opusculis *Gilbertus Genebrar-*

Evardus Latine verterat hæc quindecim, quæ cum Gretſeriana editione ſic licebit conferre:

Genebr. I. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
Gretſer. III. XVI. VIII. VII. XXV. XXXII. IX. X. XI. XXIII. XIII. XIV. XXXIII. XXXI. I.

Exſtant ex Genebrardi verſione in Bibliotheca Patrum *Pariſienſi* A. 1575. Tomo V. & A. 1579. Tomo IV. Etiam tria ex his opuſculis Latine, *Franciſco Turriano* interprete, in lucem emiſerat H. Caniſius Tomo IV. Antiquæ Lectionis, nimirum XXVII. XXVIII. & XXIX. Ingolſtad. 1603. 4. recuſa in Bibliothecæ Patrum Colonienſis ſupplemento ſive Tomo XV. A. 1622. vulgato, & in Pariſienſi *A.* 1654. Tomo IV. His denique accedit

XLIII. Περὶ ἑνώσεως καὶ σαρκώσεως, καὶ ὅτι ἡμὲν ἑνόθησαν ἐσαρκώθη, ἡ δὲ Φύσις τῆς Θεότητος πάθη τῇ ἀνθρωπίνῃ Φύσει ἐν ὑποστάσει τοῦ θεοῦ λόγου. *De unione & incarnatione, quodque Perſona fuerit incarnata, Divina autem Natura Humanæ unita in Perſona DEI verbi.* Hoc opuſculum ex MS. Bodlejano primus edidit Latinamque verſionem adjunxit *Andreas Arnoldus* Norimbergenſis, Paris. 1685. 8. ad calcem Syntagmatis doctrinæ ad Clericos & Laicos ſub *S.* Athanaſii nomine, & Valentiniani ac *Marciani* Impp. Epiſtolarum binarum ad *Leonem M.* Incipit: ἡ μὲν σάρκωσις ἐστιν ἀνθρώπησις. Idem Opuſculum *MS.* in Bibl. Cæſarea memoratur à Lambecio V. p. 78.

* Theodorus *Ægyptius* Epiſcopus, Martyr ſub Diocletiano. Euſebius VIII. 13. p. 308.

Theodorus *Alanienſis* ſive Alaniæ Epiſcopus, cujus ſermo in CHriſti ſepulturam, qui incipit: ἀναβάλλεται μὲν ὁ λαός. Allatio memoratur, libro de Simeonibus. p. 82.

Theodorus *Alexandrinus* Monachus poſt ſæculi ſexti clarus initia (non demum A. 601. ut clariſſ. Caveo viſum) & Severianorum addictus partibus, cujus ἔλεγχον ſive confutationem Themiſtii Agnoëtarum Patroni, & adverſus ejus reſponſionem Vindicias tribus libris ſcriptas memorat Photius Cod. 108. De hoc Theodoro Alexandrino Facundus ll. 3. Alius Theodorus Alexandrinus Epiſcopus cui A. 610. Joannes Eleemoſynarius ſucceſſit.

Theodorus *Anagnoſtes* ſive Lector, ſcriptor Hiſtoriæ Eccleſ. de quo dixi Volumine VI. p. 128. ſeq.

Theodorus *Anagnoſtes* JCtus, cujus Græcam *Synopſin* Canonum citat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. pag. 398. &c.

* Theo-

* Theodorus *Amathuntis* Cypri Episcopus, apud Baron. ad *A.* C. 614. n. 15. Vide, *Trimithuntis.*

* Theodorus *Antecessor*, in Pandectarum proœmio laudatus inter cæteros JCtos. De hoc Corippus: *hic Theodorus adest patria gravitate Magister.*

Theodorus *Antidensis* sive Antidorum Episcopus, cujus expositionem Græcam Missæ laudat Allatius de purgator. p. 108. & contra Creyghtorum p. 159. & contra Hottingerum p. 11. 87. seq. 120. 132. & de consensu p. 1185. Ejusd. ad Basilium Phytiæ Episcopum p. 1142.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopsvesteno, de quo supra.

Theodorus *Antiochenus Episcopus*, vide in *Hagiopolitano.*

* Theodorus M. Antonii liberorum pædagogus perfidus. Plutarch. in Antonii vita p. 953.

Theodorus *Asinæus* è Porphyrii schola, teste Photio, Cod. 242. p. 563. Platonicus Nemesio c. 2. ubi citatur ejus liber ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα ἐστὶ ἰδέη. Hunc Proclus laudat passim Commentariis in Platonis Timæum & alibi. Vide supra T. VIII. p. 551.

* Theodorus *Atheniensis* pictor, de quo Laërtius II. 104. meminit ex Menodoto.

Theodorus *Atheniensis* Episcopus, qvi post Marcum Ephesium primus classicum in Florentinam Synodum cecinit.

Theodorus ἄθεος aliis θεός, Aristippi μητροδιδάκτου & Anniceridis, Dionysiique Dialectici discipulus, ut narrat Laërtius: Zenonis quoque Citiei, Brysonis & Pyrrhonis teste Suida in θεόδ. Philosophus cujus sectatores θεοδώρειοι, Vide *Laërtium* II. 86. 97. seq. IV. 23. VI. 97. & de scripto περὶ θεῶν quod ad hunc Theodorum referebatur, id. II. 97. & quæ notavi ad *Sextum Empiricum* lib. IX. sect. 51. Quidam nihil à Theodoro scriptum affirmarunt, ut patet ex Laërtii l. 19. At Suidæ si credimus, ἔγραψε πολλά, *multa scripsit.*

THEODORUS BALSAMON (à Georgio a) & Michaële b) Balsamone

a) *Georgii* Balsamonis Græci qui in Cardinalis Salviati familia vixit, Carmina & soluta oratione quædam exstare scripsit Lilius Gyraldus de Poëtis sui temporis, dialogo II. Salviatus ille obiit Romæ A. 1553. Ex scriptis hujus Balsamonis nec ego quicquam vidi, nec à Gyraldo, aut diatriba de Georgiis pag. 383. ab Allatio quicquam commemoratus.

b) *Michaël* Balsamo magnæ Eccl. CPol. Chartophylax & Archidiaconus, Synodo Florentinæ A. C. 1438. subscripsit sed invitus ut ipse postea professus est in *anaphora cleri CPolitani* quam reversus CPolim composuit & ex qua loca affert Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ III. 2. & 3. Inter alia p. 922. legas Balsamonem hunc conquestum

mone distingvendus) in Ecclesia patria CPolitana varias dignitates c) obiit. Patriarchatus quoque Antiocheni titulo atque insigniis decoratus, licet Antiochia in Latinorum fuisset potestate jam ab A. 1100. d.) Etiam spes illi ab Imp. Isaacio Angelo Comneno e) facta est, quod A. C. 1191. Nicetæ Muntani in Patriarchatu CPolitano esset successurus, modo ipse utpote legum & canonum peritissimus * demonstraret translationem Episcoporum de sede una in aliam iisdem neutiquam repugnare. Quod cum demonstrasset, translationisque jus Imperatoriis etiam litteris confirmatum esset, non tamen Antiochenus Balsamon sed Dositheus Hierosolymitanus translatus ad Constantinopolitanam sedem, & ad Patriarchatum hunc evectus fuit f) *Maxima tamen haud dubie Theodori Balsamonis est gloria, quod consiliis & scriptis promeruit, ut unus omnium sua ætate juris omnis, Ecclesiastici maxime consultissimus haberetur, ἀνὴρ ὑπὲρ τὰς τότε πάντας νομοθεσίας*, g) sive ut Joannis Citri Episcopi h) verbis dicam, *τριβων ἐς ἀκριβὲς τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθεσιάτων, καὶ ὑφ' ἅπασιν ἐν ἤθεσι φιλαδόμενος, accurate percallens leges civiles & canonicas constitutiones, & hoc nomine omnium ore decantatissimus.* Philotheo Patriarchæ CPol. in refutatione scriptorum ab Harmenopulo anathematismorum ** *σοφὸς νομοφύλαξ ὁ ἐν νόμοις τε καὶ κανόσι πολυμαθέστατος καὶ σοφώτατος, eruditus nomophylax & in legibus ac canonibus summe instructissimus & sapientissimus.*

minas contra Græcos præsentes jactatas Pontificis, *ἀπειλὴν μεγαυχῆ Λατίνου βοῶσαν, aut una cum Papa sentirent, sicque largissimis donis, gratiis ac dignitatibus commutati in Patriam redirent: aut fame & siti confecti exsiccatique postmodum occulta neci addicerentur. περὶ ἧς διψῆ πρόσεσον ταριχευθέντας ὕστερον ἀφανεῖ θανάτῳ παραδοθῆναι ἡμᾶς.* Alius quoque fuit Balsamon Thessalonicensis, clarus circa A. 1350. cujus Epistolam ad Nicephorum Gregoram edidit Græce & Latine Io. Boicinus V. Cl. ante T. 1. Hist Byz. Gregoræ Paris. 1702 fol

c) Diacono magnæ Ecclesiæ CPol. Nomophylacis, Chartophylacis sive sigilli Patriarchalis & archivi custodis, & præpositi ædis S. Mariæ ad Blachernas. Vide Gyil. Beveregium prolegom. ad Tom. 1. Synodici.

d) Baron. ad A. 1100. num. 9.

e) Nicetas Choniates in Isaacio Angelo lib. 2. c. 4. p. 440. *ὡς νόμους καὶ κανόνας ἀκριβωσάμενον.* id.

f) *Καὶ ὁ μὲν Ἀντιοχείας πάλιν Ἀντιοχείας ἐώμενος, ὁ δὲ Δοσίθεος ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνου εἰς τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνήγετο.* id.

g) Nicetas l. c.

h) Responsis ad interrogationes Constantini Cabasilæ Dyrrhachii Archiep. quas Balsamone jam defuncto scripsit, libro V juris Græco Rom p. 333 Quanquam non in omnibus ruso sequendas Balsamonis sententias libere ibidem Joannes profitetur.

** id. lib. IV. p. 288.

vixisse adhuc, & ad Marci Patriarchæ Alexandrini quæstiones i) respondisse traditur A. C. 1203. paullo ante scilicet qvam CPolis à Latinis caperetur: sed Allatius k) qvidem numerum illum non dubitat corruptum esse, ut sane est necesse, cum Georgius cujus Patriarchæ temporo Marcus Alex. Balsamonem consuluisse eodem loco traditur, jam diem obierit A. 1198. l) Idem allatius non uno in loco m) in Balsamonem ut Latinæ Ecclesiæ infamatorem & schismatis Græcorum defensorem fervidum acriter ut solet, Baronii exemplo invehitur.

Septuaginta circiter annis post *Jo. Zonaram* Canonibus Ecclesiasticis illustrandis animum appulit Balsamon, qvi passim libenter ejus verbis & sententiis n) utitur, & semel laudat etiam de nomine, in scholiis ad Epistolam Canonicam S. Athanasii T. 2. *Synodici* Beveregiani p. 37. *διασφύσαι δὲ ἐκεῖνον Ζωναρᾶς σοφὸς ἐν ὑπερδέξιος ἐν οἷς ἐκ ἀσήμου κεντήσεως ἐφάνησαι.* Unde falluntur qvi cum Natali Alexandro o) Balsamonem ante Zonaræ tempora floruisse, verisimilius putant: atqve si ætatis rationem qvæ ipsi probe erat cognita habere voluisset Eruditiss. Beveregius, Zonaræ scholiis Balsamoniana, ut fit in MS. Basil. non hæc illis in præclaro illo suo Synodico præmisisset. Sed auctoritati & eruditioni Balsamonis primum locum concedere maluit. Itaqve idem Balsomoni & Zonaræ scholiis subjecit scholia *Alexii Aristeni*, magni Oeconomi, licet & ille (post Zonaram qvidem sed) ante Balsamonem scripserit, & ab eo laudetur ad Can. VI. Apostolicum & ad Trullanum XXXVII.

Theodori Balsamonis Scripta.

I. *Scholia in Canones* Conciliorum patrumqve, & hisce præmissum *Photii* Patriarchæ *Nomocanonem*, sive Legum Imperatoriarum & Ecclesiasticorum Canonum Concordiam. Hoc præcipuum opus, jussu Imperatoris

i) lib. V. juris Græco Rom. p 562.

k) lib. 2 de consensu utriusqve Ecclesiæ cap. 13. §. 4. Idem monuit Beveregius in prolegom ad T 1. magni Synodici pag. XI.

l) Vide Volum. VI. hujus Bibl p. 736.

m) de consensu utriusqve Eccles. p. 703 & de interstitiis ordinum apud Græcos p 128. seq.

n) *Corrector & plagiarius Zonaras* dicitur Balsamon à Nortono Knatchbull in notis ad Actor. XIV. 23 Confer W. E Tentzelii diss. de duplici baptismo Constantini Magni § 16.

o) Natalis Alex Hist. Eccles. Sec. XI. & XII. p 1. VI edit. in fol *Balsamonem ex Zonaræ mutuatum falso conjicere videntur eruditi viri: immo potius nunc ex Balsamone hausisse dixerim, quem ante ipsum floruisse verisimilius est.*

toris Manuelis Comneni, qui A. 1180. obiit, & Patriarchæ CPol. Michaëlis Anchiali A. 1177. defuncti ſuſceptum à Balſamone adhuc Diacono, quod Patriarcha jam Antiochenus ad umbilicum perduxit & Georgio Xiphilino (ab A. 1192.) Patriarchæ C[illegible]pol. dedicavit. Totum primus Latine ex Jo. Tillii Codice verſum edidit [illegible]*phanus Hervetus* Pariſ. 1561. fol. Græce & Latine cum Herveti verſione Fronto Ducæus ibid. 1620. fol. Integriore Codice in *Nomocanone* uſus eſt *Henricus Agylæus*, cum cujus verſione (eam A. 1562. fol. Baſileæ excuderat Oporinus) emendata hinc inde ac ſuppleta Nomocanonem Photii, Balſamonis ſcholiis illuſtratum Græce ex Cod. Bibl. Palatinæ vulgavit *Henricus Juſtellus* Pariſ. 1615. 4. atqve ſecundis curis collata editione Anni 1620. & Mazariniano Codice, nec non Photii præfatione ex MS. Bibl. Bodlej. præmiſſa, Pariſ. 1661. fol. in Bibliothecæ Canonicæ Tomo ſecundo p. 785. Scholia vero *in Canones* Conciliorum ac Patrum longe integriora ex Codicibus Bodlejano, Ætonenſi & Baſileenſi Amerbachiano habemus Græce & Latine vulgata in laudato *Guil. Beveregii* Synodico Oxon. 1672. fol. duobus Volum. una cum ſcholiis Jo. Zonaræ & Alexii Ariſteni in eosdem canones & Matthæi Blaſtaris ſyntagmate Canonum Legum, Alphabetico. De Codice inſigni Cæſareo hujus operis vide *Lambecium* VI. p. 51. ſeq.

II. Τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογή. *Conſtitutionum* Imperatoriarum *de rebus Eccleſiaſticis libri III.* 1) ex Codice, 2) ex Digeſtis & Inſtitutt. atque 3) ex Novellis. Sub *Paratitlorum* nomine edidit *Jo Leunclavius* Latine Francof. A. 1593. 8. Sed Græce cum Leunclavii verſione & duobus notatorum libris, *Caroli*qve *Annibalis Fabrotti*, qui verſionem cum Græcis MSS. contulit, notis prodierunt in H. Juſtelli Bibl. Canonica T. 2. p. 1223. Pariſ. 1661. fol. Vide & Fabrottum ad Conſtantinum Manaſſem p. 193. ubi de Codice *MS.*

III. Reſponſa varia & Imperatoria edicta cauſſas Eccleſiaſticas ſpectantia, quæ exſtant in libro ſecundo Juris Græco Romani à Marqv. Frehero, Græce & Lat. editi Francof. 1596. ubi Balſamonis nomen occurrit:

1) Περὶ δ' ἐξουσίαν εἶναι τοῦ βασιλέως, ἀνάγειν τὰς ἐπισκοπὰς εἰς μητροπόλεις. p) *Quod Imperatori permiſſum ſit Epiſcopatus in metropoles erigere.* p. 130.

2. Περὶ γάμου θείας καὶ ἀνεψιᾶς μετὰ θείου καὶ ἀνεψιοῦ. q) *De nuptiis amitæ & fratris filiæ legitimi cum filio fratris & patruo ineundis* p. 138.

p) Cum verſione Latina *Emmundi Boneſidii* exſtat in ejus Jure Orientali lib. I. Gr. p. 64 Lat. p. 46. Pariſ 15 3. apud Henr. Stephanum, 8.

q) id. Gr. p. 40. Lat. p. 27.

3. Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς ἡμᾶς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. r) *De electis ad orientales Ecclesias* p. 138.

4. Περὶ δικαστηρίου τῶν κληρικῶν s) *de foro clericorum*, p. 139.

5. Περὶ τῆς πατριαρχικῆς [illegible] ἐπὶ τὰ μοναστήρια. t) *De jure Patriarchico in Monasteria*, p. 14[illegible]

6. Περὶ διδασκάλων. u) *De Doctoribus* p. 143.

7. Περὶ ἀναμμάτων τῶν ἁπανταχῆ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ καθοχῇ τῶν ἀνακτόρων. x) *De instrumentis omnium quæ ubique Ecclesiarum ob possessionem immobilium.* p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπραξίας y) *de feriis* p. 160.

IV. *Responsa ad quæstiones LXIV. canonicas*, sive de jure Ecclesiastico, propositas à *Marco* Alexandrino Patriarcha. Prodierunt in jure Orientali cum versione *Enimundi Bonefidii* edito A. 1573. 8. apud Henricum Stephanum, libro tertio, Græce p. 237-300. & Latine p. 263-309. Et in Jure Græco Romano *Marquardi Freheri* libro quinto p. 362-394. (Francof. 1596. fol.) ubi p. 388. lacuna supplenda χειρὶ Νικολάου, ut ex Balsamonis Canonum collectione observavit Cotelerius T. 1. ad Patres Apostolicos p. 326.

V. Μελέται ἤτοι ἀποκρίσεις *Meditationes sive Responsa* 1) *χάρτου τῶν Πατριαρχικῶν προνομίων, de Patriarcharum Privilegiis.* T. VII. juris Græco Rom. p. 442.

2) Χάρτου τῶν δυο ὀφφικίων, τε τε χαρτοφύλακος καὶ τε πρωτεκδίκου, *de duobus officiis, Chartularii ac Primi Defensoris* p. 453.

3) Χάρτου τε λαληθέντος συνοδικῶς ζητήματος, εἰ τε δι χεὶ τὸν αὐτὸν ἓν ἵνα δυσὶ διαδελφαῖς συνάπτεσθαι, *de disceptata in Synodo quæstione, num unus & idem duabus sobrinis jungi debeat* p. 463.

4) Ἐπιστολὴ χάρτου τῶν δεδομένων θυμιαμάτων παρὰ τε Πατριάρχου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατηχήσεως. *Epistola de incensis quæ à Patriarcha dari solent eo die quo Catechesis habetur.* p. 470.

5) Μελέτη χάρτου τῆς εἰς ἁγίας θείας ναὸς τῶν μοναστηρίων γινομένης συγκλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν. *Meditatum de convocatione quæ fit ad sacras Monasteriorum ædes per tria signa.* p. 476.

6) Ἐπιστολὴ χάρτου τῶν ὀφειλομένων νηστειῶν ἑκάστου ἔτους, πεμφθεῖσα πρὸς ἁγίας Ἀντιοχείας. *Epistola de jejuniis quæ peragi debent per singulos annos, missa ad Antiochenses*, & primum Græce ac Latine edita à Jo. Baptista Cotelerio T. 2. monument. Ecclesiæ Græca p. 492-514. Paris. 1681. 4.

Tomum

r) Gr. Bonefidius p. 62. Lat. p. 45. s) id. Gr. p. 71. Lat p. 54. t) id. Gr. p. 71. Lat p. 54.
u) id. Gr. p. 91. Lat. p. 44. x) id. Gr. p. 109. Lat. p. 79. y) id. Gr. p. 80. Lat. p. 58.

Tomum Synodicum appellat Balſamon ad interrogata Merci Alex. qvæſt. 55. & paucis mutatis etiam ad *Theodoſium Sarpejotem*, Monachum in valle S. Auxentii miſſum à ſe teſtatur in *reſponſo Synodi CPol. ſub Nicolao Patriarcha ad qvæſtionem* 3. *Monachorum quorundam*, cujus partem Latine tantum ab Herveto editam Græce è MSS. Regis Chriſtianiſſ. dedit idem Cotelerius in notis ad Conſtitutiones Apoſtol. lib. V. cap. 20.

7) Ἐπιστολὴ χαίρειν τῶν ῥασοφόρων *Epiſtola de raſophoris* * ſive Monachis ad *Theodoſium* Monachum καθηγητὴν τῶν κατὰ Παπίκιον μοναστηρίων præpoſitum Papicii Monaſteriorum. Edita ab eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 473. 494. Pariſ. 1686. 4.

Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus *Myſtagogicis* p. 3. citat. Athenagoræ teſtimonium ex Balſamonis *reſponſ. ad Epiſc. Cypri*, qvo monet Ordinationis negotium negotiorum omnium in Eccleſia maximum ac diviniſſimum ab ipſis fuiſſe habitum Apoſtolis.

Theodorus *Byzantius* λογοδαίδαλος ſive Rhetor, cujus apud Platonem & alios multos mentio. Laert. II. 104. ἀπὸ λόγων πολιτικῶν. ἅτε ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβὴς ἅτε ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἀγωνίοις δεδωκὼς λόγοις judice Dionyſio Halic. ubi de Iſæo. Ejus contra Thraſybulum & Andocidem Svidas commemorat.

Alius Theodorus *Byzantius* Rhetor, idem Diaconus & ſectâ Monothelita, cujus dubitationes confutantur à S. Maximo Confeſſore T. 2. Opp. p. 116. ſeq.

* Theodorus *Campedonenſis*, monachus S. Galli qui Latine vitam S. Magni Præceptoris ſui ſcripſit, editam ab Henr. Caniſio T. V. Lect. antiqv. p. 911. & Goldaſto T. 1. rerum Alemann. Vide Sandii notas ad Voſſium de Hiſtoricis Latinis.

* Theodorus *Cancellarius* apud S. Maximum Confeſſorem T. 2. p. 259.

* Theodorus *Cantuarienſis* Archiepiſcopus A. C. 690. defunctus, cujus *Pœnitentiale* cum notis Jacobi Petiti prodiit Pariſ. 1679. 4. duobus Vol. Non integrum tamen ſed ex prolixiore opere tantum excerpta edidiſſe notat Caveus in Hiſt. litteraria. Integrum MS. in Vaticana

* ῥασοφόρον edunt ῥασσοφόρον, raſo ſive villoſo pannō indutī. Vide Cangii gloſſar. & Cotelerium Ill. monument. p. 653.

Bibl. evolvit Baronius, a) & in Angliæ Bibliothecis Speelmannus, qui ſummaria Capitum LXXVIII. edidit Conciliorum Angliæ Tomo I. *Capitula CXX.* de variis ritibus Eccleſiæ Græcæ & Latinæ, in qvorum calce legas: *expliciunt judicia Theodori Græci & Epiſcopi Saxonum*, edita à Luca Dacherio T. XI. Spicilegii, & in Tomis Concilior. editionis Labbeanæ T. VI. p. 1875. atque Harduinianæ T. 3. p. 1771. Brevis *Epiſtola ad Æthelredum* Merciorum Regem apud Wilhelmum Malmesbur. lib. 3. de geſtis Pontificum Anglor. & in T. 6. Concil. edit. Labbean. p. 1383. & Harduin. T. 3. p. 1821.

Theodorus *Chius* Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Colophonius* cujus poëma ἁλῆτις citatur à Polluce IV. 55.

Theodori ſive Philonis ἡ δι' ὠὼ ποίησις. id X. 188.

Theodorus κρίθινος, iconomachus, condemnatus in Synodo octava Actione VIII. A. C. 869. vide infra, in *Galata*.

Theodorus *Comicus*. Heſychius in πλεθόβαψ. Θεόδωρος ὁ Κωμικὸς ὁ ὑποκριτὴς ἅτινας ἐπεκαλεῖτο. Τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτόν φασιν γεγονέναι.

Theodorus *Conſtantini* Porphyrogeniti pædagogus, ſub decimi ſæculi clarus initio, cui Lambecius IV. p. 11. ſeqq. tribuendas eſſe obſervat quæ in Bibl. Vindobonenſi *MS*tæ exſtant, haſce Orationes quinque:

1. Πρὸς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν ἐξ Πατριάρχης ἀδελφόν. Incipit: μικρόν μοι πρός σε τὸν μέγαν, τὸ δὲ λόγου δῶρον ἐξ θεοῦ ἄνθρωπε.

2. Πρὸς τοὺς αὐτῷ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. Incipit: πῷ ποτέ ἐσμεν οἱ τὸ ἀυτηρὸν ἡμῶν ἐνεδίζοντες.

3. ὑπὲρ Εὐνούχων. Pro evnuchis in gratiam fratris, evnuchi. Incipit: ἐυφημά σοι τῆς ἐυνυχίας συνήγορον ἄμισθον. Præmiſſa duplici προθεωρία.

4. Πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον. Incipit: Δῶρόν τι ἐγὼ, βασιλεῦ, ἔτο δίδωμι.

5. Πρὸς τοὺς μαθητάς. Incipit: ἴδε μέν με λέγειν ὦ παῖδες.

* Theodori *CPolitani* Patriarchæ tres: unus è presbytero, A. C. 676-678. & 683-686. alter *S*patharocandidati F. 821. & tertius Theodorus Copas Irenicus, A. 1215.

Theo-

a) ad A. LI. n. 24. & alibi. Hadr. Baillet jugemens des Savans T. 2. part. 2. p. 568. *le preſent que Mr. Petit a fait au public, ſeroit plus complet, s' il nous avoit donné ſur quelque Manuſcrit qui eût eſté entier, tel qu' eſt celuy de la Bibliotheque du Vatican, qui a eſté lu & loué par Bannesius, & d'autres autres qui ſont en Angleterre, dont parle Speelmann.*

Theodorus *Cremus* dicitur qvibusdam, qvi rectius Diodorus. Vide qvæ lib. 3. cap. 31. ubi de variis Diodoris.

Theodoris *Cæropalata*, *Smyrnæus*. infra in Smyrnæo.

Theodorus *Cutula* Theſſalonicenſis, æqvalis Nicephori Gregoræ defuncti A. 1359. ad qvem Epiſtolas ſcripſit, ex qvibus eſt qvam Græce & Lat. dat V. Cl. Joannes Boivinus ante Tomum I. Hiſtoriæ Byz. à Gregora ſcriptæ Pariſ. 1702. fol.

Theodorus *Cynulcus* ſive Cynicus, qvem Athenæus loquentem inducit in Dipnoſophiſt.

Theodorus *Cynopolita* Ægyptius Rhetor; cujus Ethopœiam ſub Severi Alex. nomine editam habemus. vide qve dixi lib. IV. c. 30. p. 412.

Theodorus *Cypri* Epiſcopus citatur in Catena MS. Patrum Græc. ad Matth. X. Vide infra, *Trimithuntis*.

Theodorus *Cyrenæus* Geometra qvem audivit Plato. Laërt. II. 103. III. 6.

Alius Theodorus Cyrenaicus qvi Atheis vulgo adſcribitur, de qvo ſupra, in atheo. Videndus etiam Allatius, ad Socratis Epiſtolas p. 226. ſeq. Hic eſt qvem conqveſtum narrat Plutarchus, dicta ſua qvæ dextra porrigeret, ab auditoribus ſuis ſiniſtra accipi. p. 468. de animi tranqvillitate.

Theodorus *Cyzicenus*, ſive Cyzici Metropolita, cujus ſermo in *S.* Blaſium incipit: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱερεῦσι. Allatius de Simeonibus p. 84.

Theodorus *Daphnopates* ſive *Daphnopata* in Hiſtoria Byz. citatur à Jo. Scylitze & Cedreno. Ei vitam Theodori Studitæ tribuunt qvidam Codices, qvæ edita eſt velut auctore Michaële Monacho.

Theodorus *Diaconus* Byz. vide in Byzantio.

Theodorus *Diaconus* Alex. qvi in Concilio Chalcedonenſi A. C. 451. libellum obtulit adverſus Dioſcorum Epiſcopum Alex. in Actione tertia jam dicti concilii T. IV. edit. Labbei p. 395. & Harduin. T. 2. p 321.

Theodorus *Diaconus* Rom. cujus mentio apud Palladium in S. Chryſoſtomi Vita.

Theodorus Archidiac. *Edeſſenus* ſub Sæculi XII initia clarus, cujus *capitula CII.* Græce & Latine in theſauro ſuo aſcetico vulgavit Petrus Poſſinus Pariſ. 1684. 4. Qvinqvaginta tantum Latine ante lucem viderant in Bibliothecis Patrum.

*Theodorus *Epheſius* pictor, cujus Laërtius II. 104. meminit ex Theophanis libro de pictura.

Theodorus *Epigrammatum* Poëta. Laërt. II. 104. Theodori Epigrammata duo in Anthologia.

*Theodorus *Erechthienſis*, pater Iſocratis Rhetoris teſte Plutarcho & Photio, apud quos Ἐρεχθιώς pro ἀρχωρέως legendum ex Stephano in Ἐρεχθία notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus *Gadarenus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. Vide ſupra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Qvintiliano, Theone in progymnaſm. Longino, Fortunatiano aliisqve. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Caſaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea ſecta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν Φαναῖς ζητημένων. Περὶ ἱστορίας α'. Περὶ θέσεως α'. Περὶ διαλέκτου ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β'. Περὶ πολιτείας β'. Περὶ κοίλης Συρίας ε'. Περὶ ῥήτορος δυνάμεως α'.

Theodorus *Gaſta* iconomachus, qvi cum Theodoro Crithino ſubjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus teſtimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic eſt Theodorus qvi à qvibuſdam dictus a) *crithinus* ſive *hordeaceus*, per contemtum, ut Dinarchum appellabant Demoſthenem κριθῖνον, teſte Hermogene.

THEODORUS GAZA *Theſſalonica honeſto loco natus, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente in Italiam* aa) *venit, acumine ſertilitateqve ingenii nemini ſecundus, qvum Græcos omnes linguæ peritia eruditoqve judicio ſuperaret.* Victorino *autem* Fletrenſe b) *magiſtro uſus, usqve adeo copioſe & diligenter Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latiniſſime ſcriberet, nec plane dignoſci poſſet, an exactius & cetius ab eo Latina Græce, an ipſa Græca Latine verterentur. Hiſtorias enim* Ariſtotelis de Animalibus b) & Theophraſti de plantis *ita Latinas fecit, ut Romanæ Linguæ facultatem, qvum nova vocabula ſollerter effingeret, audaci ſed generoſa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum* Marci Tullii de ſenectute *Græcum reddiderit, ut peritiſſimi præter adæqvatas ſenſus ipſam qvoqve* Ciceronis *eloqventiæ Majeſtatem ſcite & graviter repræſentantem admirentur. Tranſtulit etiam* Problemata Ariſtotelis & Hippocratis Aphoriſmos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869 habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430 Vide Rev. Chriſtiani Frid Boernori diſſ. 2. de exulibus Græciæ iisdemqve litterarum in Italia inſtauratoribus Lipſ. 17. §. 4.

b) Hujus Victorini Feltrenſis non memini me ſcriptum aliqvod typis editum videre. Atqve in monumentis illorum temporum altum de eo ſilentium.

c) Ipſe qvidem Gaza profitetur libros ſe illos *non minus eleganter Latine expreſſiſſe qvàm Ariſtoteles Græce ſcripſit*. Cæterum Gvil. Rondeletio judice (q. 124. libri de inſectis & Zoophyais c. 18.) dum Latinam lingvam locupletiorem reddere ſtudet, & Græca mani-

risimos, *ut præstantissimis auctoribus ad perspicuam fidem, nec obscure ad salutem humani generis sua dignitas redderetur. His vigiliis sacerdotium in magna Græcia, commendante Bessarione* d) *promeruit, quod certe satis esset moderato frugique homini & adversus omnis luxuria voluptates invicto, nisi neglecta ratione totius redditus rapacibus Græculis & Brutiis rei familiaris curam demandasset. Novissime quum nobilissimas lucubrationes in membranis accurate perscriptas Xysto* e) *Pontifici detulisset, nec pecunia vel ipsius librarii præmio digna redderetur,* f) *indignatus subagreste judicium,* Effugere hinc lubet, *inquit,* postquam optimæ segetes in olfactu præpingvibus asinis sordescunt: *atque ita in Brutios* g) *ad Sacerdotii sacram sedem contendit. Nec multo post plane senex fato functus est, nec iniqua quidem*

me fugiens Latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipsis offundit, ita ut de ipsis difficile ancepsqve judicium reliqverit. Alia in eo reprehendit Jul. Cæsar Scaliger ad Aristotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313

d) Lepidus error Jo Christophori Rudigeri, qvi sub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV. p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Constantinopel Bessarion, als auch der Cardinal Nicenus waren seine bekandten und guten Freunde, durch deren recommandation er in magna Græcia ein sacerdotium bekommen. Bessario in Epitaphio suo audit Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoqve Cardinalis Nicænus neutiqvam diversus à Bessarione qvi titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, rem aliis reliqverat, Clarmundum deceperunt Boissardi verba male intellecta lib 1. imaginum p. 141. *Bessarioni Patriarchæ CPol & Cardinali Nicæno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455 defuncto opus idem, interpretationem suam librorum Aristotelis de animalibus, ipsius susceptam jussu destinasset & Epistola præfixa consecrasset.

f) Qvinqvaginta aureos tulisse narrat Jo. Pierius Valerianus lib 2. de infelicitate litteratorum p. 159 *cum se totum inauratum iri* à Pontifice *speravisset.* Studiis itaqve *indignatus suis quod tam parca sibi laborum & vigiliarum suarum merces tributa esset, nummos eos primum in Tiberim abjecit, mox ipse hujus indignitate rei exulceratus, insolabili contabuit ægritudine.* Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 706. *Thessalonica, hodie vulgo Italis* Golfo di Salonichi *fuit patria Theodori Gazæ, Græcis & Latinis litteris eruditissimi, qui libros Aristotelis de historia animalium Latio jure donatos Sixto summo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoserico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidisset, interrogavit quanti constaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis constare dixit: quos ei Sixtus reddi jussit: ac præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixisset, ut nisi eum Dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipsi morendum fuisset.* Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magisterio antiqvorum Philosophorum p. 119.

g) Romæ mortuum esse scribit Matthæus Palmerius in Chron. &. in iconibus Boissardus: sed in Calabriam secessisse atqve ibi obiisse præ mœrore tradit etiam Jos. Scaliger in secundis Scaligeranis. Isaac Ballart, Academ. der sciences T. 1. p. 274. Et Jovio qvam Pal-

*Theodorus *Erechthienſis*, pater Iſocratis Rhetoris teſte Plutarcho & Photio, apud quos Ἐρεχθιώς pro ἀρχωρέως legendum ex Stephano in Ἐρεχθία notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus *Gadarenus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. Vide ſupra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Qvintiliano, Theone in progymnaſm. Longino, Fortunatiano aliisqve. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Caſaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea ſecta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν Φυσικῇς ζητημένων. Περὶ ἱστορίας α. Περὶ θέσεως α. Περὶ Διαλέκτου ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β. Περὶ πολιτείας β. Περὶ κοίλης Συρίας ε. Περὶ ῥήτορος δυνάμεως α.

Theodorus *Gaſta* iconomachus, qvi cum Theodoro Crithino ſubjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus teſtimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic eſt Theodorus qvi à qvibuſdam dictus a) *crithinus* ſive *hordeaceus*, per contemtum, ut Dinarchum appellabant Demoſthenem κριθῖνον, teſte Hermogene.

THEODORUS GAZA *Theſſalonicæ honeſto loco natus, Amurathe Græciam omnem victricibus armis qvatiente in Italiam* aa) *venit, acumine fertilitateqve ingenii nemini ſecundus, qvum Græcos omnes linguæ peritia eruditoqve judicio ſuperaret.* Victorino *autem* Fletrenſe b) *magiſtro uſus, usqve adeo copioſe & diligenter Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latiniſſime ſcriberet, nec plane dignoſci poſſet, an exactius & cetius ab eo Latina Græce, an ipſa Græca Latine verterentur.* Hiſtorias *enim* Ariſtotelis de Animalibus b) & Theophraſti de plantis *ita Latinas fecit, ut Romanæ Linguæ facultatem, qvum nova vocabula ſolleret effingeret, audaci ſed generoſa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum* Marci Tullii de ſenectute *Græcum reddiderit, ut peritiſſimi præter adæqvatæ ſenſus ipſam qvoqve* Ciceronis *eloqventiæ Majeſtatem ſcite & graviter repræſentantem admirentur. Tranſtulit etiam* Problemata Ariſtotelis & Hippocratis Aphoriſmos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869 habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430 Vide Rev. Chriſtiani Frid. Boernori diſſ. 2. de exulibus Græciæ iisdemqve litterarum in Italia inſtauratoribus Lipſ. 1705. 4.

b) Hujus Victorini Feltrenſis non memini me ſcriptum aliqvod typis editum videre. Atqve in monumentis illorum temporum altum de eo filentium.

c) Ipſe qvidem Gaza profitetur libros ſe illos *non minus eleganter Latine expreſſiſſe qvàm Ariſtoteles Græce ſcripſit.* Cæterum Gvil. Rondeletio judice (q. 124. libri de inſectis & Zoophytis c. 18.) dum Latinam linguam locupletiorem reddere ſtudet, & Græca maxi-

risimos, *ut præstantissimis auctoribus ad perspicuam fidem, nec obscure ad salutem humani generis sua dignitas redderetur. His vigiliis sacerdotium in magna Græcia, commendante Bessarione* d) *promeruit, quod certe satis esset moderato frugique homini & adversus omnis luxuriæ voluptates invicto, nisi neglecta ratione totius redditus rapacibus Græculis & Brutiis rei familiaris curam demandasset. Novissime quum nobilissimas lucubrationes in membranis accurate perscriptas Xysto* e) *Pontifici detulisset, nec pecunia vel ipsius librarii præmio digna redderetur,* f) *indignatus subingreste judicium,* Effugere hinc lubet, *inquit,* postquam optimæ segetes in olfactu præpingvibus asinis sordescunt: *atque ita in Brutios* g) *ad Sacerdotii sacram sedem contendit. Nec multo post plane senex fato functus est, nec iniqua quis-*

me fugiens Latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipsis offundit, ita ut de ipsis difficile ancepsqve judicium reliqverit. Alia in eo reprehendit Jul. Cæsar Scaliger ad Aristotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313

d) Lepidus error Jo Christophori Rudigeri, qvi sub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Constantinopel Bessarion, als auch der Cardinal Nicenus waren seine bekandten und guten Freunde, durch deren recommandation er in magna Græcia ein sacerdotium bekommen. Bessario in Epitaphio suo audit Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoqve Cardinalis Nicænus neutiqvam diversus à Bessarione qvi titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, rem aliis reliqverat, Clarmundum deceperunt Boissardi verba male intellecta lib 1. imaginum p. 141. *Bessarioni Patriarchæ CPol & Cardinali Niceno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455 defuncto opus idem, interpretationem suam librorum Aristotelis de animalibus, ipsius susceptam jussu destinasset & Epistola præfixa consecrasset.

f) Qvinqvaginta aureos tulisse narrat Jo. Pierius Valerianus lib 2. de infelicitate litteratorum p. 159) *cum se totum inauratum iri* à Pontifice *speraisset.* Studiis itaqve *indignatus suis quod tam parca sibi laborum & vigiliarum suarum merces tributa esset, nummos eos primùm in Tiberim abjecit, mox ipse hujus indignitate rei exulceratus, insolabili consumsit ægritudine.* Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 706. *Thessalonica, hodie vulgo Italis* Golfo di Salonichi *fuit patria Theodori Gazæ, Græcis & Latinis litteris eruditissimi, qui libros Aristotelis de historia animalium Latio jure donatos Sixto summo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoserico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidisset, interrogavit quanti constaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis constare dixit: quos ei Sixtus reddi jussit: ac præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixisset, ut nisi eum Dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipsi moriendum fuisset.* Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magisterio antiqvorum Philosophorum p. 119.

g) Romæ mortuum esse scribit Matthæus Palmerius in Chron. &c. in iconibus Boissardus: sed in Calabriam secessisse atqve ibi obiisse præ moerore tradit etiam Jos. Scaliger in secundis Scaligeranis. Isaac Bullart, Academ. des sciences T. 1. p. 274. Et Jovio qvàm Pal-

*Theodorus *Erechthienſis*, pater Iſocratis Rhetoris teſte Plutarcho & Photio, apud quos Ἐρεχθιώς pro ἀρχιερεύς legendum ex Stephano in Ἐρεχθία notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus *Gadarenus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. Vide ſupra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Qvintiliano, Theone in progymnaſm. Longino, Fortunatiano aliisqve. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Caſaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea ſecta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν Φαναῖς ζητημένων. Περὶ ἰσορίας ά. Περὶ θέσεως ά. Περὶ ἀμφιλέκτου ὁμωνυμίας καὶ ἀποδείξεως β'. Περὶ πολιτείας β. Περὶ κοίλης Συρίας ά. Περὶ ῥητορικῆς δυνάμεως ά.

Theodorus *Gaſta* iconomachus, qvi cum Theodoro Crithino ſubjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus teſtimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic eſt Theodorus qvi à qvibuſdam dictus a) *crithinus* ſive *hordeaceus*, per contemtum, ut Dinarchum appellabant Demoſthenem κριθῶνα, teſte Hermogene.

THEODORUS GAZA *Theſſalonicæ honeſto loco natus, Amurathe Græciam omnem victricibus armis qvatiente in Italiam* aa) *venit, acumine fertilitateqve ingenii nemini ſecundus, qvum Græcos omnes linguæ peritia eruditoqve judicio ſuperaret.* Victorino *autem* Fletrenſe b) *magiſtro uſus, usqve adeo copioſe & diligenter Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latiniſſime ſcriberet, nec plane dignoſci poſſet, an exactius & cetius ab eo Latina Græce, an ipſa Græca Latine verterentur.* Hiſtorias *enim* Ariſtotelis de Animalibus b) & Theophraſti de plantis *ita Latinas fecit, ut Romanæ Linguæ facultatem, qvum nova vocabula ſolleret effingeret, audaci ſed generoſa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum* Marci Tullii de ſenectute *Græcum reddiderit, ut peritiſſimi præter adæqvatæ ſenſus ipſam qvoqve* Ciceronis *eloqventiæ Majeſtatem ſcite & graviter repræſentantem admirentur. Tranſtulit etiam* Problemata Ariſtotelis & Hippocratis Aphoriſmos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869 habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430 Vide Rev. Chriſtiani Frid Boernori diſſ. 2. de exulibus Græciæ iisdemqve litterarum in Italia inſtauratoribus Lipſ. 17 §. 4.

b) Hujus Victorini Feltrenſis non memini me ſcriptum aliqvod typis editum videre. Atqve in monumentis illorum temporum altum de eo ſilentium.

c) Ipſe qvidem Gaza profitetur libros ſe illos *non minus eleganter Latine expreſſiſſe, qvàm Ariſtoteles Græce ſcripſit.* Cæterum Gvil. Rondeletio judice (q. 124. libri de inſectis & Zoophyt. c. 18.) dum Latinam linguam locupletiorem reddere ſtudet, & Græca mani-

riſimos, *ut præſtantiſſimis auctoribus ad perſpicuam fidem, nec obſcure ad ſalutem humani generis ſua dignitas redderetur. His vigiliis ſacerdotium in magna Græcia, commendante Beſſarione* d) *promeruit, quod certe ſatis eſſet moderato frugique homini & adverſus omnis luxuriæ voluptates invicto, niſi neglecta ratione totius redditus rapacibus Græculis & Brutiis rei familiaris curam demandaſſet. Noviſſime quum nobliſſimas lacubrationes in membranis accurate perſcriptas Xyſto* e) *Pontifici detuliſſet, nec pecunia vel ipſius librarii præmio digna redderetur,* f) *indignatus ſubagreſte judicium,* Effugere hinc lubet, *inquit,* poſtquam optimæ ſegetes in olfactu præpingvibus aſinis ſordeſcunt: *atque ita in Brutios* g) *ad Sacerdotii ſacram ſedem contendit. Nec multo poſt plane ſenex fato functus eſt, nec iniqua quidem*

me fugiens Latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipſis offundit, ita ut de ipſis difficile ancepsqve judicium reliqveris. Alia in eo reprehendit Jul. Cæſar Scaliger ad Ariſtotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313

d) Lepidus error Jo Chriſtophori Rudigeri, qvi ſub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Constantinopel Beſſarion, als auch der Cardinal Nicenus waren ſeine bekandten und guten Freunde, durch deren recommandation er in magna Græcia ein ſacerdotium bekommen. Beſſario in Epitaphio ſuo audit Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoqve Cardinalis Nicænus neutiqvam diverſus à Beſſarione qvi titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, rem aliis reliqverat, Clarmundum deceperunt Boiſſardi verba male intellecta lib I. imaginum p. 141. *Beſſarioni Patriarchæ CPol & Cardinali Nicæno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455 defuncto opus idem, interpretationem ſuam librorum Ariſtotelis de animalibus, ipſius ſuſceptam juſſu deſtinaſſet & Epiſtola præfixa conſecraſſet.

f) Qvinqvaginta aureos tuliſſe narrat Jo. Pierius Valerianus lib 2. de infelicitate litteratorum p. 159 *cum ſe totum inauratum iri* à Pontifice *ſperaſſet.* Studiis itaqve *indignatus ſuis quod tam parca ſibi laborum & vigiliarum ſuarum merces tributa eſſet, nummos eos primùm in Tiberim abjecit, mox ipſe hujus indignitate rei exulceratus, inſolabilis conſtabuit agritudine.* Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 506. *Theſſalonica, hodie vulgo Italis* Golfo di Saloniki *fuit patria Theodori Gazæ, Græcis & Latinis litteris eruditiſſimi, qui libros Ariſtotelis de hiſteria animalium Latio jure donatos Sixto ſummo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoſerico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidiſſet, interrogavit quanti conſtaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis conſtare dixit: quos ei Sixtus reddi juſſit: ac præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixiſſet, ut niſi eum Dux Ferrariensis ad ſe vocaſſet, fame ipſi morendum fuiſſet.* Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magiſterio antiqvorum Philoſophorum p. 119.

g) Romæ mortuum eſſe ſcribit Matthæus Palmerius in Chron. &. in iconibus Boiſſardus: ſed in Calabriam ſeceſſiſſe atqve ibi obiiſſe præ moerore tradit etiam Joſ. Scaliger in ſecundis Scaligeranis. Iſaac Bullart, Academ. des ſciences T. 1. p. 274. Et Jovio qvam Pal-

dem ſorte, quum in Græcia natus & educatus in Italia, tanquam de utraque lingua bene meritus in magna Græcia tumularetur. Hæc de Gaza Paulus Jovius in Elogiis. Annum quo obiit, ex Matthæi Palmerii aliorumque Chronicis conſtat fuiſſe 1478.

Theodori Gazæ ſcripta Græca.

1. *Grammaticæ Græcæ* libri IV.* Venet. 1495. fol. *Græce* una cum Apollonio Dyſcolo & aliis Grammaticis (de qvibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 13.) & Florentiæ 1515. 8. in ædibus Philippi Iuntæ una cum Georgio Lecapeno de conſtructione verborum, & 1526. 8. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis Grammaticis (de qvibus Volum. VII. p. 15.) & Pariſ. 1529. 8. 1540. Baſil. 1549. 8.

Latine Liber primus & ſecundus Eraſmo interprete Colon. 1525. 8.

Græce & Latine libri IV. cum interpretatione Latina ab Eraſmo, Conr. Heresbachio, Jac. Tuſano & Cornel. Croco, Baſil. 1522. 4. 1529. 4. 1540. 8. & Liber IV. cum verſione & explanationibus Eliæ Andreæ Pariſ. 1551. 4.

2. *Liber de Menſibus Atticis, Græce* cum Grammatica editus Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. 1526. 8. Venet. 1525. 8. Baſil. 1540. 4. Paris. 1550. 8. *Græce & Latine* cum verſione Joannis Perelli Baſil. apud Rob. Winterum, 1536 8 & in Uranologio Petaviano Pariſ. 1630. fol. Amſt. 1703. fol. *Latine* Perello interprete Pariſ. 1535. 8. atqve in theſauro antiqvitatum Græcarum Jacobi Gronovii Amſt. 1699. fol. Tomo IX. Vide ſi placet quæ de hoc argumento & Gazæ ſententia notavi in Menologio ſive libello de menſibus centum circiter populorum edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. ſeq.

3. *Epiſtola* ad Franciſcum Philelfum *de Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii verſione in ejus *συμμίκτοις* T. 2. p. 382-392. Colon. 1653. 8. Verterat etiam Seb. Caſtalio Baſil. 1556. quam editionem in Catalogo memoratam Bodlejano non vidi. Plures Gazæ Epiſtolas atqve in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat Allatius contra Creyghton p. 18.

Græcè

merio maluit aſſentiri Lambecius VI. p. 278. Apud eundem Gazæ imagini ære deſcripæ ſubjectum legitur hoc diſtichon:

Altrix Roma, parens cui Græcia, Græcia magnæ
Fit tumulus, linguæ gaza utriusque vocor.

* Similerus ſcribit Sambucum Gazæ Grammaticam aliam ab edita habuiſſe. Videtur Gaza citari in ſcholiis Græcis ad Euripidis Oreſtem v. 1525.

Græce versa è Latinis.

4. *Ciceronis libri de Senectute*, in editione Ciceronis Aldina 1523. 8. edente Jo. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratensi, aliisqve. Sed & separatim Græce & Latine Ingolstadii 1596. 8.

5. *Ciceronis de Somnio Scipionis*, in iisdem operum *M.* Tullii editionibus. Et separatim Basil. 1528. 4.

E Græcis versa Latine.

6. *Aristotelis libri IX. Historiæ animalium. De partibus animalium libri IV. & de generatione animalium libri V.* Venet. 1476. fol. atqve Basil. 1533. fol. & in Græcolatinis, ac qvibusdam Latinis operum Aristotelis editionibus.

7. *Aristotelis problemata.* Venet. 1493. fol. Basil. 1537. fol. & in Latinis qvibusdam & in Græco latinis philosophi editionibus.

8. *Theophrasti Historiæ plantarum libri X.* Venet. 1504. fol. Basil 1533. fol. & Paris. 1529. 8 apud Wechelum, & in Græcolatina Theophrasti operum editione Lugd. Bat. 1613. fol. & in Theophrasti Historia plantarum vulgata Græce & Lat. cum commentariis Jo. Bodæi à Stapel. Amst. 1644. fol. Ambo Heinsius & Bodæus Gazæ versionem ad Græca subinde castigarunt. Nam Gazam dum Plinii vestigiis pressius insistit eitiam errores ejus qvandoqve secutum potius qvam Theophrasti fidem, notatum Jo. Matthiolo lib. IV. Epistol. Medicinar. f. 147.

9. *Alexandri* (dubium an Aprodisei) *problematum libri II.* Venet. 1501. fol. ac deinde sæpius. Vide Volum. IV. hujus Bibl. cap. 25. p. 74.

10. *Æliani liber de instruendis aciebus.* Latina Colon. 1524. 8. Paris. 1532. & sæpius cum scriptoribus rei militaris Latinis Vegetio, Frontino &c. & in Græcolatina libri hujus editione Franc. Robortelli, qvi & ipse versionem suam adjunxit, Venet. 1552. 4. & in operibus Æliani, utraqve liugva editis à Conrado Gesnero, Tiguri 1556. fol.

11. *Jo Chrysostomi Homiliæ V. de incomprehensibili DEI natura*, leguntur in Latinis mellitissimi Doctoris editionibus, & in Græcolatina Ducæi T. 1. p. 291. Nam eruditiss. Montfauconus in sua edit. T. 1. p. 444. ut θεολογικῶς adornatam & verbis ac qvandoqve sententiis redundantem omisit novamqve versionem adornavit.

Inedita.

12. *Dionysii Halicarnassei* de compositione orationis & elocutione, qvomodo fiant epithalamia, epitaphia & panegyrica, *Gazam Latine* vertisse testatur Volaterranus lib. XV. commentar. Urban. f. 157. & ex eo

Geſnerus: Sed neminem vidi qvi illam interpretationem editam memoraſſet. Uti nec verſionem *Aphoriſmorum Hippocratis*, laudatam Paulo Jovio in elog. Vel qvod refert Labbeus in bibl. nova MSS. p. 115. *Theodori Gazæ in illud*, omnia a natura fieri, *in Codice Regio* 56. *cum prolegomenis Rhetorica.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza præf. ad Alphonſum Regem, præmiſſa homiliis Chryſoſtomi jam memoratis: *Qvam ob rem poſt Mauritii illos de re militari libros qvos anno ſuperiori obtuli tibi, ut judici peritiſſimo eorumqve Imperator ille & geſſit & ſcripſit, has qvinqve Orationes Joannis Chryſoſtomi converti & c.*

Theodorus *Geometra*, & aliarum Mathematicarum diſciplinarum peritus, qvem loqventem inducit Plato in Theæteto. Vide ſupra in Theodoro Cyrenæo.

Theodorus *Grammaticus* cujus Ἀττικὴ γλῶσσα citantur ab Athenæo.

Theodorus *Graptus*, a) Theophanis Grapti frater, qvorum cum aliis γραπτοῖς διστυχίοις à Græca Eccleſia 27. Dec. qvotannis celebratur memoria, ſcripſit *Epiſtolam ad Jo. Cyzicenum Epiſc.* qvam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709. 715. Occurrit & in Theodori hujus vita (de qva dixi ſupra p. 147.) p. 204. Nam qvæ ſub ejus nomine de *Imaginum cultu* exſtat diſputatio in Combefiſii Originibus CPol. p. 159 182. revera Nicephorum CPol. auctorem habet. Vide V. Cl. Jo Boivinii notas ad Niceph. Gregoram p. 793 ſeq. & 796. *Ex oratione* Theodori *de dormientibus* nonnulla affert Allatius de purgatorio p. 211. ſervata à Gregorio Hieromonacho in Synopſi dogmatum. *Vita S. Nicephori CPol.* à Thodoro compoſita MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi teſte Montfaucono palæographiæ Græcæ p. 72.

Theodorus primùm dictus qvi deinde notus ſub nomine *Gregorii* Thavmaturgi, de qvo dixi lib. V. cap. 1. §. 28. p. 247.

Theodorus *Hagiopolites*, idem cum Antiocheno qvi poſtea fuit Epiſcopus Mopſveſtiæ de qvo ſupra. Sed fuit etiam alius qvidam Theodorus Antiochenus Archiepiſcopus, ex cujus Synodico pro cultu imaginum qvædam

a) *Grapti*, γραπτῦ ſive *inſcripti* nomen tulit Theodorus ac ſimiliter ejus frater Theophanes, qvoniam Theophilus Imperator (qvi A. C. 841. obiit) ipſorum frontibus, qvod pro imaginum cultu cum tanta animorum contentione pugnaverant, juſſit punctim cæſa cute ad carnem & inſperſo atramento, inſcribi jambos ignominioſos *Chriſtodoli*, qvi tum alibi tum in Combefiſii faſciculo rerum CPol. p. 206. leguntur. Vide Cangii gloſſar. in γραπτός, & Nic. Rayæum diſſ. præliminar. ad Acta Sanctor. T. 2. Junii p. XXI.

qvædam affert Theodorus Studia antirrhetico ſecundo T. V. Opp. Sermondi p. 124.

Theodorus *Heracleenſis* in Thracia Epiſcopus qvi Synodo Antiochenæ A. 341. interfuit, & de cujus ſcriptis dixi ſupra T. VIII. p. 412.

Theodorus *Hermopolites*, Græcus JCtus, cujus ſcholia in Leges laudat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 402.

Theodorus *Hexapterygus*, mathematicus de qvo Georgius Acropolita c. 32. Hiſtor. Byz.

Theodorus *Hierapolites*, qvi περὶ ἀγώνων ſcripſerat (teſte Athenæo) *de certaminibus* Gymnicis an Muſicis? vide Jonſium lib. 1. cap. 16.

Theodorus *Hieroſolymitanus* Patriarcha, cujus Synodica exhibetur in Actis Synodi ſecundæ Nicænæ T. 3. edit Binianæ Concil. p. 532.

Theodorus *Iconienſis* Epiſcopus, cujus Epiſtola de Martyrio SS. Cyrici ejusqve matris Julittæ Græce & Lat. cum notis publicata à Combefiſio in lectis triumphis Martyrum CHRISTI, Paris 1660. 8. p. 231-241.

Theodorus Iconomachus. Vide ſupra, in *Galata*, & *Gaſtus*.

Theodorus *Ilienſis* ἐν β τροιϊκῶν. Svid. in παλαίφατος Ἀβυδηνός.

Theodorus *Imperator*, vide infra, *Laſcaris*.

*Theodorus *Lælius* Epiſcopus Feltrenſis ſive Tarviſinus, defunctus Romæ A. 1464. cujus *replicam* ſeu *confutationem appellationis Gregorii de Heimburg à Pii II. bulla contra ſe emiſſa ad Concilium generale* exhibet Goldaſtus in Monarchia Imperii T. 2. p. 1595. Francof. 1614. fol. Appellatio illa Heimburgii una cum Theodori replica, illiqve oppoſita apologia habentur inter Gregorii de Heimburg ſcripta junctim edita Francof. 1608. 4.

Theodorus *Lector* CPoli, Juſtino & Juſtiniano imperantibus clarus, de cujus ſcriptis dixi volumine VI. hujus Bibl. P. 128. ſeq.

Theodorus lapſus, ad qvem Jo. Chryſoſtomus ſcripſit, idem cum Theodoro Mopſveſteno.

Theodorus *Laſcaris* Imperator ab A. C. 1205. ad 1222. Orationes ejus duas, laudes Patris Joannis Ducæ & Nicææ urbis complexas promiſit Joannes Boivin V. C. Orationem in S. Tryphonem Martyrem memorat Allatius qvæ incipit: κρῆα ἐξ ἀγρῶ καὶ ῥύματα ἐκ πυγῆς.

*Theodorus *Laſcaris*, Imperator junior ab A. 1255. 1259.

Theodorus *Logotheta*. Vide infra in Metochita & Muzalone.

* *Fl. Mallius* ſive *Manlius* Theodorus doctus & Chriſtianus Vir, cui S. Auguſtinus dedicavit librum de vita beata, & cujus conſulatum A. C. 399.

diſerto carmine celebravit *Poëta* Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio ſcriptam edidit Jo. Georgius Grævius Ultrajecti 1994. 12. Ejusdem librum Latine ſcriptum & adhuc ineditum *de rerum natura* memorat Salmſius præf. ad Ampelium, atqve edere voluit Mauſſacus. Huic Mallio Gevartius præter rem tribuebat *Aſtronomicon* libros *Manilii Poëtæ*, de qvo dixi in Bibl. Latina.

Theodorus *Mathematicus*, vide in Solenſi, in Aſinæo & Cyrenæo.

Theodorus *Mazarenſis* presbyter in Sicilia ad qvem ſcribit S. Maximus Confeſſor T. 2. p. 134. Sive hic ſive alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cujus librum pro γνησιότητι ſcriptorum qvæ ſub Dionyſii Areopagitæ nomine feruntur, memorat Photius Cod. 1.

Theodorus *Mechanicus* cui Proclus inſcripſit librum de providentia & fato, qvem dedi Volum. VIII. p. 465.

Theodorus *Mechanicus* junior ſub Juſtiniano cui librum ſuum de ſphæra dicavit Leontius (de qvo dixi lib. III. 18. 4.)

Theodorus *Medicus*, Athenæi Pnevmatici diſcipulus. Laërt. II. 104. idem forſan cujus aliqvot locis meminit Aëtius.

Theodorus Medicus junior, ad qvem Libanii & Chriſoſtomi Epiſtolæ.

Theodorus Medicus ad qvem ſcribit Syneſius Epiſt. 115. & fortaſſe 7.

Theodorus Moſchion ſive Muſcienus Medicus qvi citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in Medicis libro VI.

*Theodorus Priſcianus, cujus Medica ſcripta Latina exſtant, Gratiano & Valentiniano II. imperitantibus clarus de qvo dixi in Bibl. Latina IV. 12.

Theodorus a) *Meliteniota*, magnus Sacellarius magnæ Eccleſiæ CPol. ſcripſit tribiblon Aſtronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cujus procemium & caput primum ex Bibl. Iſ. Voſſii edidit ac latine vertit Iſ. Bullialdus ad calcem Ptolemæi de judicandi facultate & animi principatu. pariſ. 1663. 4. Illud cum breve ſit raroqve obvium, lectu dignum tamen, & de Ptolemæo ſingularia qvædam doceat, hoc loco integrum ſubjicere volui.

ΘΕΟΔΩ-

a) Suſpicior Theodorum hunc ætate non multum diſtare à *Conſtantino Meliteniota* Joannis Becci ſive Vecci Patriarchæ CPolitani Λατινοφρονος Archidiacono, qvi cum præſule ſuo poſt A. 1284. exul obiit. De illo vide Allatium de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p. 773. ſeq. Ejus de unione Latinorum & Græcorum, & de proceſſione Spiritus S. librum Græce & Latine dedit idem Allatius in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 642 & 765-921. Rom. 1659. 4. Vide & Allatium de Nitis p. 26. de purgatorio p. 626. 684. &c.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ,

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ.

THEODORI MELITENIOTÆ,

& Magni Sacellarii magnæ Ecclesiæ

PROOEMIUM IN ASTRONOMIAM.

Isaaco Bullialdo interprete.

ΘΕΟΣ ἡγέσθω παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου, Φασί τις τῶν παλαιῶν σοφῶν, κἀγὼ μετ' αὐτὸν ἐμοὶ, τῆς παρούσης συντάξεως, καὶ συνεξαγαγέτω μοι θεία τῶν λόγων ἄνωθεν ἐπιπνοία, χεῖρα προτείνων τε καὶ ἐπιρρώνυς ἐν παντὶ τῷ σωζομένῳ Θεός. Θεὸς δ' Θεῖον τῷ ὄντι δῶρον, καὶ εἶον ὁπόθ' ἥκει, ὁπόθ' ἥξει πρὸς αὐτὸ τοῖς καθ' ἡμᾶς, κατεπέμφθη Φιλοσοφία, ἐνίεγε τοῦ μακαρίου γε ὄντος καὶ ἀσχολίας, τὰς περὶ σῶμα πάσας ὅσαι ὑπ' ἐκ τῶν λόγῳ λαμπρῶς ὑπερεχούσας. Τῶν μὲν ἐρχομένων χαμαὶ καθάπαξ ἀπανίστασα, τῶν ἐρομένων δ' ὑπερφέρουσα ἰδέᾳ, καὶ κοινωνοὺς τῶν ἐλύπτου πραγμάτων τοὺς αὐτῆς τροφίμους ποιοῦσα ἔτι γῆν τρεφομένους ἔτι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον εἰς μίμησιν ἥκοντας, ὅσον ἐφικτὸν, Θεοῦ. ἣν ὑμνοῦσι μὲν ὅσοι τε τρόφιμοι ταύτης, ᾗ ὅσοις ἀπὸ τῆς συνοίκου ταύτῃ ποιητικῆς. ὑμνοῦσι δ' λογοποιοί τε, καὶ ὁπόσοι τὸ τὴν γλῶτταν ἐλπιζόμενοι σπουδὴ, πλὴν εἰ μή που τις μανίαν ἀθεράπευτον μαίνεται, ἅτε μέγα καὶ θεῖον τι χρῆμα,

A veterum sapientum qvodam dictum, *Omnis operis & sermonis dux fit Deus*; quem ego imitatus dico, hujus, quam aggredior, constructionis, cœlestibus desuper sermonibus inspiratis dux sit, operantemque comitetur & adiuvet, qui manum suam auxiliatricem & confortantem in omnibus adversis porrigit Deus. Deus, inquam, qui donum revera divinum, quale nunquam largitus ipse est, aut largietur, Philosophiam nostris hominibus dedit: quæ beata mentis operatio cum sit ac quies, omnes corporeas actiones & operationes splendore suo, præterquam quod dici queat, superat & vincit, supra quidem terrestria erigendo, supraque visibilia collocando alumnos suos, terram adhuc incolentes rerum cœlestium participes reddit, & ad Deum, quantum assequi id licet, imitandum promovet. Quam cum ipsius alumnis quotquot Poëticam, cum ea templum commune habentem, colunt, hymnis celebrant. Oratores, quique Græcè loqui ambiunt, nisi insania incurabili

σοφία. καὶ ὅτως ὑπερφυῶς ἐννοῆσαι, ὡς μηδὲ ἴσχὺν ἔχειν μήτε τι τῶν παρ' ἡμῖν ἕτερον πάμπληθες ὑπερείχειν τῶν ἄλλων, ἀκοινῶ ὐδὶ γέγονεν, οὐδ' ἄλλῳ τῳ μηδενὶ τὸ πρόσρημα τοῦτ' ἐπενεγκῶν, * ὅτ' ἄλλου μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπῳ προσήκειν. Οὐκοῦν οὐδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπούσης, τῷ ὄντι καταφανῆναι κάλλιστα καὶ ἀνθρώπων ἀληθῶς λόγῳ τε χρώμενον, καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων ζώων ἀμφίζοντα.

II. Τῆς τοίνυν σεμνοτάτης Φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρήματα καὶ θεολογικοῦ δίκαι πάντων ὑπερανιδρυμένου, τὸ κεφάλαιον καὶ κεφάλαιον. καὶ πάρεστι τὰ τῆς ὑπερφυοῦς ἀστρονομίας ὑπερβάλλον ἰδεῖν. ἢ τῶν ἄλλων ὅσα καθάπαξ ἐπίπροσθεν, ὕλην μὲν ὑποβέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μακάριον οὐρανοῦ σῶμα, παρέχει δὲ τὴν τε αἰτίαν τῇ λοιπῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ, καὶ ὅλως τὴν γένεσιν, ἀριθμόν τε ἤδη κόσμῳ γενῶσα τὸν σύμμετρον, καὶ ἁρμονικοὺς λόγους καὶ μουσικήν. Τά τε τῶν γραμμῶν ἀσύμμετρα πάθη, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν, δημιουργοῦσι καὶ βασανίζουσι, πάντα ἐπαινεῖ καὶ μεγαλύνει, καὶ θαυμασίου τινὸς καὶ θείου πράγματος ἡ σοφία. καὶ ὅτως ὑπερφυῶς ἐννοῆσαι, ὡς μηδὲ ἴσχὺν ἔχειν μήτε τι τῶν παρ' ἡμῖν ἕτερον πάμπληθες ὑπερείχειν τῶν ἄλλων, ἀκοινῶ ὐδὶ γέγονεν, οὐδ' ἄλλῳ τῳ μηδενὶ τὸ πρόσρημα τοῦτ' ἐπενεγκῶν, * ὅτ' ἄλλου μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπῳ προσήκειν. Οὐκοῦν οὐδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπούσης, τῷ ὄντι καταφανῆναι κάλλιστα καὶ ἀνθρώπων ἀληθῶς λόγῳ τε χρώμενον, καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων ζώων ἀμφίζοντα.

* οὐδὲν ἄλλο.

bili agantur vexenturque, laudes ejus canunt & prædicant, adeo magna divinaque res est sapientia. Tamque eximiè ac excelsè de ea sentiendum, ut aliud quicquam eorum, quæ apud nos mortales valdè multa sunt, cæteris præstare quisquam dicere nequeat. Neque contigit, ut ullus alia de re qualibet hoc elogium protulerit, *nullam* scilicet *hominirem magis quam sapientiam convenire*. Nullo itaqua alio modo, quàm si sapientia subsit, hominem pulcherrimum, & ratione vera utentem, ob eamque cæteris animantibus viventibus præstantiorem excellentioremque ostendere possibile est.

II. Philosophiæ igitur summo cultu ac veneratione prosequendæ Theoremata, quæ ad rerum cœlestium contemplationem pertinent, Theologiæ scientia supra cæteras seorsimque ab iis sedes sublimiores interim occupante, præcipua inter alia sunt; principatumque obtinent; inque illis nubes, & cuncta meteora superantis Astronomiæ excellentiam speculari licet. Quæ cum cæteras omnes scientias antecellat, materiam quidem, seu objectum in quo versatur, cœli corpus, beatum cuidam dictum, proponit; ipsaque causa est & omnino genitrix contemplationum, quæ in cæteris Matheseos partibus sunt; cum, & numerum ejusdem cum mundo ordinis & naturæ, rationes Harmonicas

ἐργάσαι ἀμείνους, καὶ σοφιστὰς ἐπουρανίους τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι. Μὴ * κατ' ἐπιφάνειαν γαίης ποσὶ βαπτίσας, ὅταν ἄστρων κατὰ νοῦν ἀμφιδρόμους ἰχνεύσωσι ἕλικας.

monicas & Musicam producat generetqve; linearumqve proprietates & affectiones stabiliat, atqve, ut ita dicam, Oratores cœlestes & Sophistas æthereos homines reddat; qvi, cùm circumvertentes se astrorum revolutiones mente investigarint, pedibus terram calcare amplius se non putant.

III. Εἶτα τὸ μεῖζον καὶ τελειότερον, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησις δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καὶ ὅτε ἐγένηθησαν ἄστρα, φησὶ πρὸς Ἰωβ ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ἤνησάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου καὶ ὕμνησαν· τί τ' ἄλλα; Ἀβραὰμ ὁ μακάριος τῶν Ἀσσυρίων ἐκφὺς τῇ πολυθέῳ καθάπαξ ἐπιχθόνῳ πλάνῃ, πρῶτος, εἴπ' ἐπεῖν καὶ μόνος, τὸν τῶν ὅλων ἔγνω ποιητὴν καὶ θεὸν πολύϊστωρ ὢν καὶ πανσυέτος, φησί τις ἀνὴρ ἱερὸς, ἀποχρησιμεύσας μὲν τὸ τῶν Ἀσσυρίων ἐγχείρημα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας παλαίφημον ἀρετὴν ἡγούμενος ἑαυτῷ πρὸς πᾶσαν εὐδημίαν, ἔτι δὲ μόνην οἶδεν εὐδαιμονίαν ** φιλοσοφία τὴν τῆς ψυχῆς εὐεξίαν· καὶ μόνας καὶ τὴν ἀληθῆ περὶ Θεοῦ κτησάμενος γνῶσιν, τοῖς κατ' ἀρετὴν θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νοῦν ἀκριβῶς ἐπησάμενος

III. Qvod maximum verò prefectissimumqve est dicam, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum; qvo autem momento astra creata sunt, qvi eorum multitudines numerat, & omnibus iis nomina vocat, Deus ad Jobum dicit, magna voce omnes Angeli mei laudaverunt me hymnisqve celebrarunt. Qvid plura? *Abraham* ille beatus in Assyria natus, Deorumqve plurimorum falso cultu & errore implicitus, primus, liceat etiam dicere solus, universorum creatorem & Deum agnovit; cum ipse multiscius, utqve vir qvidam sacer ait, omnium intelligens esset; abdicatoqve *Assyriorum* instituto, ad felicitatis abundantiam copiamqve rerum omnium, veritatis comprehensionem sibi sufficere existimavit; solam siqvidem unicamqve beatitudinem Philosophiam, qvi animæ bonus rectusqve habitus est, ipse noverat. Veram siqvidem de Deo scientiam & cognitionem fuit adsequtus, ubi mentis, qvæ pars in

Cc homine.

* ποτ' ** Φιλοσοφίαν

† Psalm XIX. 1. Job. XXXVIIII. 7.

κρότις. ὧν δὴ τοιαῦτα, καὶ ξύμπασαν ἀστρονομίαν ἔχων τὴν ἐπιστήμην.

IV. Ἔχω δὲ καὶ τόδε προσθῆναι, καὶ ὅπως ἐπὶ καιροῦ. Πολιτεύεται μὲν δὴ τῇ καθ' ἡμᾶς Φύσει ὁ Σωτὴρ· μυρίων δὲ ὅσων θαυμάτων χειραγωγῶν ἐπιδείξεσι, τελῶν δ' ὧν Ἰουδαίων ἐπιθυμοῦσι τοῦτο φθόνου κακῶς, ἑκὼν εἰς τὸν σταυρὸν ἀναγόμενος, καὶ πάσχει σαρκί. Τότε τοίνυν σοὶ γε δὴ, ἄλλοις ἐφ' ἑτέροις γεγενημένοις καὶ σκότος ἡλίου καταχεόμενον τοῖς ἡμερωτάτοις ἀκριβῶς τὰ κρείττω, πάντων μάλιστα κατάρχοι μανθάνειν θεὸν εἶναι τὸν ξύλῳ μεταμορφούμενον τῆς καταδίκης· τὴν μὲν δὴ ἑκάστοτε γιγνομένην ἐκλειπτικὴν φαντασίαν τῷ τῆς ἡμέρας ὀφθαλμοῦ λαμπροτάτου, ἐκ τῶν εἰθὶ τὴν συνοδικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης ἐπιπροσθήσεων ὑπὸ δρᾶν τῷ τῆς Φύσεως ἀποτελουμένην ἔρῳ, καὶ μόνης κεκτημένην χρόνον ἀδίσποτον. ἔστι γε μὴν καὶ τὸ πρῶτον ἔκλειπον μέρος, ὃ δὴ ἐπὶ δυσὶ καὶ πρώταις ἀνακληρούμενον, ὥσπερ δὴ τελαυταίως ἐπισκοτούμενον, ἀναλαμπόμενον ὕστερον· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπὶ διαφόροις μοίραις φαινομένου τῆς γῆς. Τὴν δὲ ἐν τῷ Σωτῆρος πάθει γεγενημένην, ἐν τε πασχαλίῳ ἱερατικῶς νομικοῦ θυομένου Φάσκα, * τελε-

homine principalis est, accurata diligentiqve applicatione theorematibus cœlestibus perfectissimè perceptis universæ Astronomiæ peritiam acqvisivit.

IV. Hoc etiam addere, idqve opportunè, possum. Salvator eqvidem naturam nostram propter nos induit; infinitis verò editis miraculis, Judæorum ipsi insidiantium malitia & invidia tandem comprehensus in crucem volens sponteqve sua agitur, & in carne patitur. Præter cætera autem qvæ inopinato insolitoqve more contigerunt, tenebras Soli superfundi, iis etiam, qvi rerum cœlestium apprime periti erant, discernentibus, accidit; qvod omnium maxime ad illum, qvi in ligno condemnationis sublatus erat, cognoscendum, qvod Deus ipse esset, causas præbuit. Solis enim, qvi diei oculus est splendidissimus, eclipsim per Lunæ in Synodicis conjunctionibus interpositionem juxta naturæ leges factam, at sine mora in tenebris semper, cernere qvandoqve datur; qvæ insuper prior deficit pars, prima qvoqve lumini restituitur; vicissimqve qvæ ultimo obscuratur loco, postrema etiam emergit: atqve etiam diversis in terræ climatibus, aliis aliisqve hominibus varia & inæqvali magnitudine eclipsis apparet. Qvæ verò sub passionis tempus, qvando Legale *Pascha* mactabatur, in plenilunio Luna *Soli* ex diametro oppo-

* Πάσχα

σθῆναι σὺν θαύματι τῆς τελείας ἕδρας ἐκ Διμήτρου, κακεῖθεν δρα-μούσης ἀκρήτως πρὸς συνόδου· Καὶ αὖθις αὖ τῆς πρωτέρας ἰσχούσης ἐκτόπως τάσεως, καὶ τοῖς ὅλοις ἐπὶ τρισὶν ὅλαις ὥραις ἅπαν Διμητρεῖαι μὴ τὸν τῆ πρώτου ἐκλεί-ποντος χρόνον, τῆ δ' αὖ ὕστερον πρώτου· πρὸς ᾧ καὶ ζόφον πᾶσαν κατὰ ταὐτὸν τὴν ὑφ' ἡλίου ἀνί-σχοντος ἄχρι καὶ δυομένου μεγά-λως ἐκπλήττοντα, καὶ τὸ θεῖον δεικνύντα τῆς τῆ σαυρωθέντος ἰσχύος, μόνος ἂν εἰδείη σαφῶς ὁ γ' εἰς τοῦτ' ἀστρονομίας ἰών· ἔνθεν τοι καὶ γνοίη μᾶλλα ἀκριβῶς, εἰ μὴ σωτίθοιτο ἰθελοκακεῖν, χρώ-μενος * ὡς θεῖ παιδοτρίβῃ, τῇ τῶν ὑρανίων ἐπιστημονικῇ θεωρίᾳ, ταληθὲς ἤδη προσαγγελοῦσι μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι, θεάνθρω-πον δὲ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον. Εἰ δὲ καὶ τὸ νυκτερινὸν τότε σκότος ἐν μεσημβρίᾳ, μὴ συμβὰν, ἦπερ δοκεῖ τῇ τέχνῃ, Φύσεως πάντως ἀκολουθίᾳ, Θεοῦ δὲ θαυμασίοις προστάγματι.

V. Ὥστε ἔξεστι μὲν ἔστιν ὡς θαυμάσιόν τι χρῆμα καὶ κάλλιστον, τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπασῶν ἢ θειο-τάτην τῆς λοιπῆς θεωρίας ἔχουσα τάξιν, τὴν ὑπέρσοφον ἀστρονομίαν καὶ ἄνω βαίνουσαν προσκυνεῖν, ἀλλὰ καὶ ἱερὸν αἰνεῖν σεβασμιώτατον παρ' ἡμᾶς ἥκειν πρὸς τὸ θεῖον, πᾶσι, δεικνῦσάν τοῖς καλῶς ξυνοῦσι τὸ

* ὡσπερεὶ.

oppoſita, & illinc ad conjunctio-nem inceſſanter currente, incidit; conjuncta miraculo fuit viſa. Sta-tum rurſus, qvi in pricipio fuit, hæc eclipſis mirabiliter retinuit; ita ut ab initio & poſt ſolidas per tres ho-ras deficiens & obſcuratus totus Sol permanſerit. Tenebras porro, qvæ terrarum orbem ab Oriente ad occa-ſum protenſum terruerunt, qvæqve virium ac potentiæ crucifixi magni-tudinem oſtendere, ſolus inconſue-tas fuiſſe noverit, qvi ad *Aſtrono-miæ* intimos penitiſſimoſqve receſ-ſus penetrarit. Ex qvibus, niſi data opera malignus eſſe qvis velit, cœleſtium contemplatione ſcientifi-ca, qvæ non hominem ſimplicem, ſed Deum hominem in ligno pen-dentem declarat & prædicat, tan-qvam præceptore uſus veritatem hanc certè admodum cognoverit. Tenebræ ſiqvidem nocturnæ, qvæ meridiano tempore contigerunt, ſecundum Aſtronomicæ artis dog-mata naturæ leges non ſecutæ, ſed jubente ac præcipiente Deo ſunt portentoſe obortæ.

V. Tanqvam ergo rem ali-qvam revera admirabilem ac pul-cherrimam, qvæ inter homines ſci-entiaſqve ceteras locum maximè ſublimem & divinis proximum oc-cupat, Aſtronomiam ſupra modum venerandam, adqve ſuperiora ſcan-dentem appellare, qvin etiam pro-nis vices adorandi obeuntem à

δέον, ϗ λαμπρῶς ἀπαγγέλλουσιν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν γενόμενον ἄνθρωπον θεὸν αὖθις μένοντα, ϗ τῇ τῆς σαρκὸς προσλήμματι πᾶσαν ἐπὶ σταυροῦ τὴν φύσιν ἀνανεούμενον. Ἀστρονομίαν γὰρ πρὸς θεοῦ δι' ἀγγέλου παλαιὸς λόγος ϗ ἀληθὴς ἔχων δεδόσθαι Σὴθ, ἔφη δή.

VI. Τὸ μὲν οὖν τοὺς γενομένους ἑκάστοτε σχηματισμοὺς τῶν κινήσεων ἡλίου τε ϗ σελήνης, ϗ τῶν λοιπῶν ἄστρων πρός τε ἀλλήλους ϗ τὴν γῆν θεωρεῖν, τοῦτο, τε δὴ ἀστρονομίας προγνωστικὸν, τοῦτο δὴ * ταύτης ἀληθάμης εἶδέναι τέλος. Περὶ ὧν ἡ σπουδὴ τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τοῖς τρισὶ πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης συντάξεως, ϗ γνῶσιν ἡγεῖσθαι ταύτα ἀληθῆ φιλοσοφίας ἐπιστημονικὴν αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ θεοῦ παρεγγεγράφθαι φύσεων ἔστη τε ἔχει, ϗ ὅπως ταῦτα φέρεται, θείοις παραδεχοῦται πάντως ὅροις τε ϗ προστάγμασι, μέγα δείκνυται πολλαχόθεν, ϗ ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ μέγα τε ϗ ὑπὲρ σπουδαστόν.

VII. Τό γε μὴν τοὺς δραστικὰς ταύτων ποιότητας, ϗ τὴν φυσικὴν τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ἰδιοτροπίαν, αἰτίαν τῶν αὐτοῖς ἀνθρώποις συμπτωμάτων ὑπάρχειν, καταψευδομένους

Deo ad nos profectam dicere possumus, omnibus rectè considerantibus qvod oportet monstrantem, ac clarè annuntiantem, ipsum pro hominibus hominem factum, Deumqve rursus manentem carnis etiam adsumptione omnem in cruce naturam renovare. Astronomiam enimverò vetus veraqve narratio est a Deo per *Angelum Sethi* posteris traditam esse qvod pro comperto qvidem habeatur

VI. Occurentium igitur subinde motus Solis & Lunæ cæterarumqve stellarum inter se & ad terram configurationes, contemplari, &, qvæ per Astronomiam habetur, prænotionem; qvi veritatum noscendarum finis est, in qvibus assequendis tredecim Magnæ constructionis libris compositis operam suam *Ptolemæus* locavit; eaqve scientificam Philosophiæ regulis existimare de qvorumdam à Deo productorum naturis notionem, qvomodo ipsa se habeant, & qva rarione divinis præceptis & decretis prorsus obsequendo ferantur, magna & ardua multis argumentis demonstrata res est, utqve verum dicam, supra modum magno & summo cultu veneranda.

VII. Qvalitates autem ipsorum activas, & naturalem configurationum peculiarem modum, causam notum, qvæ hominibus accidunt, cœlestibus corporibus falsa tribunedo

* τῆς ἀληθείας.

τῶν ἀφανῶν, καὶ τῆς ἰσότητος πανταχοῦ τὰς γωνίους πλέκων, καὶ τὰ ξυμβαίνοντα, καθ' ὧδε δυνῶν τὴν τῶν μελλόντων ἐγχω εἰδέναι προγνωσιν, ὁ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δ' αὐτῆς καὶ μαθηματικῆς λαχούσης ἐξαιρέτως κοσμῆσθαι, πολυασχόλου ματαιότητός ἐστι, τῇ τῶν ἄστρων κινήσει τὰ ἡμέτερα συμφερούσης. Τοῦτο τοίνυν πρὸς τὸ μηδὲν ὑγιὲς κεκτῆσθαι καὶ ἀληθείας ἐχόμενον, καὶ πρὸς πλάνην φέρει καὶ βυθὸν ἀπωλείας τοῖς εὐσεβεῖν ἐθέλουσι πάνυ τοι λυμαινόμενον. Ταῦτ' ἄρα καὶ νόμοι θεῖοι, καὶ θεσπισίων καὶ θεοπρεπῶν θεσπίσματα διδασκάλων σύνεγε τοῖς τὴν μαγικὴν κακοτεχνίαν, καὶ Θεοῦ πόρρω βάλλουσαν, κακῶς καὶ ἀθέως * ἐξοπαμένην, καὶ μαθηματικοὺς, οὕτω Ἀστρολόγους ὡς εἰκὸς ἀποτροπιάζοντας ἄντα δὴ πρὸς τὰ ἄνω κοχλιότατας γε μέτρῳ, καὶ τῇ τοῦτων κινήσει τὴν ἡμετέραν προσαρτῶντας ζωὴν θνητομαχοῦντας ἀντικρὺς, καὶ βαίνοντας ὄντως ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἐπὶ κακῷ δήπου τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς, ἐν ἴσῳ δ' αὐτῶν καὶ ψυχῆς.

VIII. Καὶ ἐκείνους μὲν οὕτω πολίτας δὴ ἀξίως τῆς ἡμετέρας ἐξωθοῦντα αὐλῆς οἱ καλῶς ἀρχῆς προϊστάμενοι· ἐγὼ δὲ τούτους ὅτω καὶ

do statuerre; exqve illiorum motu genethliaca themata contexerè; & accidentia deducere, indeqve prænotionem futurorum haberi posse, qvod ad Astrologiam, Mathematicæ singulari eximioqve nomine insignitam, pertinet, existimare, otiosæ stultitiæ ad astrorum motus, tanqvam ad causas, humanas actiones referentis opus est. Illius igitur artis, qvæ ad qvicqvam boni saniqve nihil confert, qvæqve nullam cum veritate affinitatem habet, congnitio in errorem, corruptionis perditionisqve abyssum, piè agere volentibus valde pernicioſum, abducit. Talia igitur, unà cum Magiæ pravam artem, qvæ hominem à Deo longè projicit, improbe & spreto Numine exescentibus, *Mathematicisqve*, videlicet *Astrologis*, & leges divinæ, & magistrorum Dei cultorum, divinoqve spiritu affiatorum oracula jure merito aversantur abominanturqve. Illi qvippe ad corpora superiora oscitante ore frustra respicientes, ab eorum motu vitam nostram pendere, Deum adverso vultu impugnando, positosqve terminos transiliendo, statuunt; unde tandem in caput suum perniciem animamqve pariter suam accersunt.

VIII. Sic itaqve omnes illos ex nostris caulis, qui recte illis præsunt pastores, merito expellunt. Horum etiam ego, utpote filius Patrum

* ἐξοπαμένους.

πᾶσις τατηδσι ἐπόμενον τοῖς ἀρχαίοις τροφεῦσι καὶ παιδαγωγοῖς, καὶ παρ' ἑκάτερα μὴ ἄγαν, καὶ ἀμφοτέρων δυοῖν τῶν τῆς ἀστραθεσμοσκοπίας εἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπίβουλόν τε καὶ σφαλερὸν, καθὸ πρὸς τῶν ἐμπεσχομένων μεταβολὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων συσχηματισμῶν ἀποτελουμένας οἱ περὶ ταῦτα πομφοὶ τηνάλως φασὶν ἐπιστήσεσθαι, καὶ λίαν ἐπικινδύνως τὸ πρώτιστον ἐκ τῆ τάξει τε καὶ δυνάμει, καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα κατὰ τῶν ἄλλων, πρὸς μεγίστην ὄντως φέρον, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέρων μόνον κινήσεις ἔχον ἐν λόγῳ τιθέμενον, εὐδόξα πρὸς εὔχρηστον τῆς θεωρίας ὑπομνηματισμὸν ἐμαυτῷ τε χάριν καὶ τῶν γε προτετιμώτων ἐκ παλαιοτάτων συμπίσθων, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βίβλῳ καὶ παρίστον ἀπαράγματον, ὡς ἐν κεφαλαίοις, ψηφοφορικὴν εἰσαγωγὴν προσθέσθαι, καὶ ὑπογραφάσασθαι, πρός τε τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην μάλα συντείνουσαν ἧς περὶ πλείστα συγγράμματα διαξοδικώτερον εἰρηται τῷ Φιλοσόφῳ Συριανῷ, Θέωνί τε καὶ Πάππῳ τοῖς μαθηματικοῖς, καὶ Ἰωάννῃ γραμματικῷ τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ· Ἔστι δὲ ἃ ἰδίᾳ καὶ παρ' ἡμῶν προσεξεύρηται. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἰδέαν τῆς μεγάλης συντάξεως ψηφοφορίας τῶν τε πλανωμένων

nutricierum & pædagogorum vestigiis insistendo, duarum, quæ circa astra versantur, scientiarum alteram, nullo in pretio habeo, utqve deceptricem ac fallacem intutamqve aversor: qvatenus qvæ in mundo mutationes accidunt, ab astrorum positu & configuratione immitti asserunt, qvi eam præcipuè jactant, ac maximo cum periculo profitentur. Ordine verò & facultate primam, primas enim partes hæc adversus alias sibi vindicat, utilissimam ac maximè conducibilem, in astrorum motibus rimandis solummodo versantem plurimi faciens, in *primo* hujus operis *libro*, ut Theoriæ explicationem & in illam commentarium, tam mei, qvam hortatorum mihi ab antiqvo familiarium causa faciliorem exhiberem, calculi absolvendi isagogen præmittere, & compendiosè declarare decrevi, qvæ ad ea, qvæ secundo ac tertio libro continentur, percipienda valde conducat. Qvo de calculo in diffusioribus amplioribusqve commentariis Philosophus *Syrianus*, *Theon* & *Pappus*, & *Johannes Grammaticus* civis Alexandrinus tractarunt; cui calculi subducendi methodo à nobis reperta qvædam adjecta sunt. In *secundo* verò *libro* calculi in Planetis ac fixis instituendi Magnæ constructionis modum planiori methodo tractare exemplisque faciliorem reddere; simulqve numerandi rationes

κὴ ἀπλανῶν, μεθοδικώτερον ἐφοδεῦσαι κὴ ὑποδείγμασιν εὐχερεῖς ἐργάσασθαι, ἀναγράψασθαι αὖθις κὴ ἰδεῖν τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας εἰς ἐν ὑποδείγμασι, κὴ δεῖξαι τὴν ἀμφοτέρων ἐν ἅπασι συμφωνίαν. Ἔστι γὰρ τὴν τρίτην ταῖς τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας περιέχουσαν συμπεράνας τῆς παρούσης συντάξεως, ἥτις ἀστρονομικὴ βιβλίον ὄνομα. Τοῖς μὲν ἄλλοις πάντως ἀχρεία κὴ παρεῖσθαι δικαία. Ἀλλ ταῖς γε πρὸς τὸν λόγον παρακαλοῦσιν ἡμᾶς ἑταίροις χρήσιμος, κὴ τῆς τοιαύτης θεωρίας ὑπόμνησις, κὴ μοί γε τῷ γεννησαμένῳ διοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ, ἐκ φύσεως μὲν πόλει τῆς Κωνσταντίνου κὴ νέας Ῥώμης, τελευτῇ δ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ἀληθείαν, * κἀκ τῆς ἀξίας συγκλήτου τῆς ἱερᾶς μεγάλης Σακελλαρίου κὴ διδασκάλου τῶν διδασκάλων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Θεοῦ Ἐκκλησίας, κὴ Ἀρχιδιακόνου τῶ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου. Καὶ δὴ τῆς ἀστρονομικῆς βιβλίβλου ταύτης ἡ πρώτη, ἡ ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴ περιέχει ταυτί.

tiones in canonibus manualibus exhibitas per exemplorum modum in eo describere, amborumque in omnibus consensum ostendere statui. Hujus verò nostræ constructionis *libro tertio*, *Perficarum Tabularum* manualium numeros & calculum includemus, opusqve nostrum *Astronomicum Tribiblum* appellabimus; cæteris qvidem aliis inutilis erit & jure despectui prorsus habenda. In hanc tamen theoriam commentarius non solum sociis amicisqve, qvi ad scribendum hortatores impulsoresque fuere, utilis erit; sed & mihi ejus authori *Theodoro Meliteniotæ*, qvi Constantinopoli, seu novæ Romæ olim natus, sum inter ministrantes in Christo relatus, & Senatorii ordinis sacri honoribus adeptis Sacellarius magnus factus; & sanctissimæ Magnæ Dei Ecclesiæ Doctor Doctorum, ac sancti Imperatorii Cleri Archidiaconus. Hujus itaqve Astronomicæ Tribibli primus Liber, qvi & ad computationes introductio est, hæcce continet:

Τοῦ αὐτῦ κεφάλαιον αʹ.

Τί ἐστὶν ἀστρονομία, κὴ ὑπ ἀνδρῶν εὑρεθεῖσα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦλθεν εἰς Ἕλληνας ὕστερον. Τίς τε ὁ σκοπὸς τῆς μαθηματικῆς κὴ μεγάλης συντάξεως.

EJUSDEM CAPUT I.

Qvid sit Astronomia, & à qvibus primum inventa ad Græcos postea devenit. Qvis etiam Mathematica & magnæ constructionis sit scopus.

IX. Ἀστρονομία ἐστὶ τέχνη περὶ τὰ οὐράνια σώματα καταγινομένη, τέλος

IX. Astronomia ars est, qvæ circa cœlestia corpora occupatur & versatu

ἐχουσα τὸ γνῶναι ταῖς κινήσεσι αὐτῶν. Ἔτι δ' ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις ποσοῦ συνεχοῦς ἀεικινήτου. Σφαιρικὴ δὲ ἡ ἀστρονομία καλεῖται, ἀφ' ἧς μαθοῦσα ἔκ τε τῆς πρώτης καὶ ἡμετέρας σφαιρικῆς θεωρίας, ἧς πεῖ ταῖς πάντα περιχούσης ὑφαίνει σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀστέρων θεῖον τῷ ὄντι καὶ κάλλιστον ἅπαν μάθημα. ἔστι δὲ καὶ περὶ τὰ θεῖα καλουμένη καὶ τὰ οὐράνια. καὶ μόνη, καθά φησι Πτολεμαῖος ἐν τῷ β πρώτου πρώτῳ τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν αἰεὶ καὶ ἀϊδίως ἐχόντων ἐπίσκεψιν ἀναστρεφομένη, λέγω τοῦτο ὅσα δυνατὸν καὶ ἀνθρώπῳ περὶ τὴν οἰκείαν κατάληψιν, ἔστε ἀδηλόν ἔστε ἀτακτόν ἐστιν, αἰεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχον, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον ἐπιστήμης. Εὕρηται γε μὲν τὸ τοιοῦτον ὑπάρχαιον ὄντως μάθημα παρὰ τῶν ἐξ Σὴθ υἱοὺς τῶν πρὸ Ἀδὰμ αἰῶνα γενόντων ἀφ' ὧν, τε παλαιὸς ἐκ πατέρων λόγος ἔχει, καὶ ἀληθῶς ἔχει. Καὶ μάρτυς τοι καὶ Ἰώσηπος Φιλαλήθης αὐτὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἀρχαιολογίᾳ συγγράφεται.

versatur, cujus finis est eorum motus cognoscere. Astronomia etiam continuæ qvantitatis semper motæ cognitio est. Astronomia qvoqve Sphærica vocatur à prima, eaqve digniore, Sphærica doctrina denominata, qvæ sphæram cœlestem omnia ambitu suo complectentem contemplatur; A stellis qvoqve in ea existentibus (*Græco nomine*) appellata, divina revera & pulcherrima est disciplina. De divinis qvippe cœlestibusqve rebus cogitando, circa contemplationem eorum, qvæ eodem semper se modo habent, ut libri 1. magnæ constructionis cap. 1. *Ptolemæus* asserit, sola etiam versatur; qua de causa in proprii objecti comprehensione, qvæ nec obscura nec confusa est, tantum pollet, ut sibi semper similis & immutabilis permaneat, qvod scientiæ proprium est. A *Sethi* qvidem *Adami* liberorum unius posteris hæc est omni veneratione major inventa disciplina; quod qvidem veterum patrum monumenta veritati consona docent: idqve *Josephus* veritatis studiosus profecto & amans antiqvitatum Judaicarum lib. 1. scripsit.

X. Μιμηταὶ γὰρ ὄντες ἑαυτῶν γεγονότες γενήτορος, σοφίαν μὲν τὴν περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν τούτων διακόσμησιν ἐπενόησαν, πρῶτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπους καὶ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ,

X. Enim verò cum hi sui parentis imitatores essent, de cœlestibus eorumqve ordine & ornatu philosophari cogitarunt: primiqve literarum typos, cœli signa, anni partium conversiones & septimanas invenerunt, fixisqve stellis ac Planetis nomina

κὴ τὰς Ἑρμαΐδας, κὴ τοῖς ἀπλανέσι τῶν ἀστέρων ἐπιθέντες ὀνόματα κὴ τοῖς πλανωμένοις. ὑπὲρ ἧς μὴ ἀφανῆ τοὺς ἀνθρώπους τὰ εὑρήματα, μηδὲ πρὶν εἰς γνῶσιν ἐλθεῖν φθαρῆναι, προεῖπεν ὁ Ἀδὰμ ἀφανισμὸν ἔσεσθαι τῶν ὅλων, τὸν μὲν κατ' ἰσχὺν πυρὸς τὸν δ' ἕτερον κατὰ βίαν κὴ πλῆθος ὕδατος, στήλας πυρισαμένους δύο· τὴν μὲν ἐκ πλίνθου· τὴν ἑτέραν ἐκ λίθου, ἀμφοτέραις τὰ εὑρήματα προσέγραψαν, ἵνα τῆς πλίνθου ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας ἀφανισθείσης, ἡ λιθίνη μένουσα ἅπαντα δύῃ μαθεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἐγγεγραμμένα· δηλοῦσα κὴ πλίνθινην ὑπ' αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἣν δὴ κὴ μέχρι κὴ τὴν Συρίδα γῆν ἄχρις ἐκείνου φησί, λέγω δὴ τὴν λιθίνην· τῆς δὲ γῆς ἐπομβρίᾳ καταπλυσθείσης, κὴ μόνου Νοὲ σωθέντος, ἀρχηγοῦ τε καταστάντος δευτέρου κόσμου· κὴ δὴ τῶν ἀπ' ἐκείνου, ἀφ' ἧς τὴν ἢν ἐπενόησαν τόλμαν εἰκοδομούντων τὸν πύργον, συγχυθέντων τὴν γλῶτταν, ἅ τε δὴ κακῶς κὴ ἀθέως ὁμοφωνούντων; μόνος Ἀρφαξὰδ τὴν οἰκείαν διατηρήσας, Χαλδαίων πρόγονος. οἱ δὲ φύσεως ἀγαθῆς γεγονότες, κὴ τὰ ἐπὶ λιθίνης στήλης εὑρόντες ἐγγεγραμμένα, τὴν τῶν οὐρανίων συνεγράψαντο ἐπιστήμην. τοσοῦτον θαυμαζόντες θεὸν πᾶσιν ἐπὶ σοφίᾳ, ὥστε κὴ τοὺς αὐτῶν φιλοσόφους θεὸν ἀστρονομίαν

mina imposuere. Ne verò illa inventa hominibus perirent, & antequam forent cognita evanescerent; cum universi deletionem ruinamqve duplicem, viigni alteram, alteram infinitā aqvarum copia futuram prædixisset Adamus, columnis duabus exstructis erectisqve, una qvidem lateritia, lapidea altera, inventa sua utriqve inscripserunt; ut, si lateritia ab ingentibus profusisqve imbribus corrumperetur, lapidea supereſſet, ex qva possent homines cuncta inscripta addiscere, atqve lateritiam ab ipsis qvoqve fuisse erectam & consecratam: qvam etiam, lapideam dico, ad illa usqve tempora in Syria stare ac permanere ait. At cum diluvio terra cooperta fuisset, ac solus Noë, secundi mundi Princeps factus, servatus fuisset, ejusqve posteri audacia, qvam animo præsumpserant, turrim ædificassent, ipsorumqve linguæ confusæ perturbatæqve fuissent, qvod iniqve spretoqve Deo in ipsum conjurassent, propriam nativamqve *Arphaxadus* retinuit, & Chaldæorum nationis parens authorqve fuit. Hi verò indolem bonam ingenicumqve nacti, qvæ lapideæ columnæ inscripta erant, inventis, cœlestium scientiam conscripsere. Qvorum tam eximia fuit sapientia, ut eos omnes homines sint admirati, adeo ut ipsorum Philosophi in rebus Astronomicis ut plurimum occupati, ex-

τὸ πλέον ἔχοντας, καὶ γενεθλιαλογεῖν ἐκ περιστοιχισμῶν, Χαλδαίους προσαγορεύεσθαι.

qve figuris natalitiis cæliqve thematibus prædicendi autem professi, Chaldæi sint etiam appellati.

XI. Στράβων γεωγραφῶν φησὶ, τῷ κοινῷ ἔθνους ὀνόματι κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζομένους οἰκοῦντας μὲν τὴν Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς εἰς κατοικίαν ἀφορισμένην πλησιάζουσαν τοῖς τε Ἄραψι, καὶ τῇ καλουμένῃ Θαλάσσῃ. Εἰς πλείω δὲ γένη διῃρημένους. καὶ τοὺς μὲν Ὀρχηνούς, τοὺς δὲ καλουμένους Βορσιππινοὺς καὶ ἄλλους ἄλλως, οἷς ἂν κατ' αἱρέσεις ἄλλα καὶ ἄλλα περὶ τῶν αὐτῶν ἔχοντας δόγματα. ἐν οἷς ἄλλοι τε πολῖται γεγόνασιν ἀξιόλογοι ἄνδρες, καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ' ἐκεῖνον Ὀσάνης ὁ, τε Κιδηνᾶς καὶ Ναβουριανός, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Σουδῖνος. ἀλλὰ καὶ Σέλευκος ὁ ἀπὸ Σελευκείας Χαλδαῖος καὶ αὐτός ἐστιν ἐκ τούτων. ὃ παλαιὸν ὁ μέγας γενόμενος Ἀβραάμ, καὶ πρῶτος θεὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν ἐγνωκώς. τοῖς τε τῆς καὶ θαλάσσης παθήμασι, καὶ * τοῖς περὶ τῶν Ἡλίου καὶ Σελήνης, καὶ πᾶσι τοῖς κατ' οὐρανὸν συμβαίνουσι λογισάμενος. καὶ τούτῳ δὴ προσδραμὼν ἑτοίμως καλοῦντι, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀκολουθήσας κατάγοντι κἀκεῖ τοῖς λογιωτάτοις Αἰγυπτίων διαφόρους ἴδιον αἱρεσιωμένους, καὶ τὰ παρ' ἑκάστοις ἐπιφημίζουσι νόμιμα καὶ διὰ τοῦτο ἀνωμάλως πρὸς ἀλλήλους ἔχοντι, συμπλοκὰς ἐκάστοις

XI. Strabo in libris suis Geographicis scribit, communi gentis nomine per excellentiam appellari incolas Babylonicæ Arabibus & mari Persico vicinæ regionis, qvæ ipsis in plures classes divisis ad habitandum fuit attributa & sepositа; eorumqve alios Orchenos, alios Borsippenos, alios diversis nominibus vocatos fuisse; qvatenus variis sectis addicti de rebus iisdem diversimodè sentiebant. In qvibus plurimi alii celebres & laude digni floruerunt viri qvorum præcipuus *Zoroaster*, & qvi illum sequtus est *Ozanes* claru ere; *Cidenas* deinceps & *Naburianus*, qvibus *Sudinus* accensetur; verum etiam *Seleucus* Seleucia oriundus est qvoqve Chaldæus. Ex ea gente magnus *Abraham* olim ortus Deum universi creatorem, ex variis, qvæ in terra & mari cernuntur affectionibus & proprietatibus, exqve omnibus, qvæ circa Solem & Lunam & cœlum accidunt, ratiocinando primus cognovit, ad qvem, cum vocaret ipsum, celeri cursu accessit, & in Ægyptum deducentem sequtus est. Ubi cum Ægyptiorum, qvi consuetudinibus diversis studentes, invicemqve alii aliorum leges despectui habentes, mutuis inter se odiis & inimicitiis certabant, fuisset sapientissimis

* τοῖς

αὐτῶν ἀμφισβήτησιν τοὺς λόγους περὶ τῶν ἰδίων κινοῦς, καὶ μηδὲν ἔχοντας ἀληθὲς ἀποφαίνων θαυμαθεὶς ἦ παρ' αὐτῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ὡς συνετώτατος καὶ δεινὸς ἀνὴρ οὐ νοῆσαι μόνον ἀλλὰ καὶ πεῖσαι, λέγων περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσειε διδάσκειν, τὴν τε ἀριθμητικὴν αὐτοῖς χαρίζεται καὶ περὶ ἀστρονομίας ὑπεδείξατο.

XII. Ἄλλοι δὲ γνωριμώτατοι διὰ σοφίαν ἐν πᾶσι γενόμενοι, καὶ τὸν Ἑρμῆν, ὃν δὴ καὶ τρισμέγιστον ὀνομάζεσθαι φησὶ, ἄνδρα τὸν ἐν αὐτοῖς ἄκρον ἐν μαθηματικῇ, πολλούς τε σὺν ἐκείνῳ καὶ ἄλλους Αἰγύπτου παῖδας, τοὺς κεκλημένους παρ' ἐκείνοις προφήτας ἔσχον· ἣν ἀθάμαστον ὑπὸ πᾶσιν ἐπὶ παιδείᾳ λαχόντας ὄνομα, οἱ τὸ πρῶτον Ἀβραὰμ τῷ πρωπάτορι καὶ Χαλδαίῳ τῷ ὄντι σοφῷ μαθητεύσαντες· πρὸ γὰρ τῆς αὐτοῦ παρουσίας εἰς Αἴγυπτον ἦσιν ἀμαθῶς εἶχον φησὶ, * ἐκ Χαλδαίων ταῦτ' ἐφοίτησαν εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν ἦλθε καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Πυθαγόραν μὲν ὁ Μνησάρχου ὁ Σάμιος· καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος, καὶ Ἀναξαγόραν ὁ Ἡγησιβούλου ὁ Κλαζομένιος· ἔτι τε Θάλης ὁ Μιλήσιος, καὶ Σόλωνα τῶν Ἀθήνησι νόμων ἐξευρετὴς, καὶ μὴν καὶ Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, ἔρωτι τῆς Αἰγύπτου Φιλομαθίας ἐλθόντες, καὶ παρ' αὐτῶν δι-

mis congressus; aversatusque, quos de propriis unusquisque suis opinionibus fecerunt, sermones, nihil veri in se haberę eos ostendit. In colloquiis itaque virum admirati, utpote prudentissimum, & intelligendi facultate non solum, sed etiam persuadendi vi, quandocumque verbo docere inciperet, potentem, Arithmeticam & Astronomiam ab ipso benigne tradente acceperunt.

XII. Hi verò apud omnes gentes cum ob sapientiam celebritate nominis inclaruissent, *Hermetem*, quem ter maximum appellari dicit, virum inter ipsos summum *Mathematicum*, multosque simul alios Ægypti indigenas, prophetas dictos apud se habuerunt. Neque mirum famam eruditionis consequtos esse, qui Patriarchæ *Abrahæ* Chaldæi revera sapientis discipuli primo fuerant, ab eoque edocti. Anteqam enim in Ægyptum fuisset ipse profectus, Mathematicas disciplinas, *Josepho* teste, nesciebat gens illa; quæ ex Chaldæa in Ægytum delatæ, ad Græcos postea pervenerunt. *Pythagoras* siquidem Samius Mnesarchi F. *Pherecydes* Syrus, *Anaxagoras* Clazomenius Hegesibuli F. *Thales* præterea Milesius, *Solon* quoque, qui Athenienſibus leges condidit & scripsit, quinetiam *Plato* Aristonis F. addiscendi cupiditate ducti ad Ægytios abierunt, & ab ipsis in scientiis Mathematicis eruditi,

* καὶ ἐκ

φαχθέντες τὴν μαθηματικὴν τοῖς ἄλλοις ἐπιδεδώκασιν ἐπιστήμην. Καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἕλλησι καὶ ἄλλοι μεχρίσης τὴν τοιαύτην εἰς ἄκρον ἐξησκήσαντες θεωρίαν, καὶ Χαλδαίους πολλῷ τῷ μέσῳ καὶ Αἰγυπτίους ὑπερβάλλοντες· καὶ μάλιστα πάντων ὁ πάντων μᾶλλον Φιλόπονός τε καὶ Φιλαλήθης εἶναι ἐπιμαρτύρεται, αὐτὸς φησι Πτολεμαῖος. Καὶ μέντοι καὶ Πάππος τε καὶ Θέων οἱ Πτολεμαϊκοὶ * Φάναι Διάδοχοι.

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος ὁ τοσοῦτος Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαΐδος μὲν ἀνέφυσε τῆς ἐν Θηβαΐδι καλουμένης βασιλεύς, Ἀδρίου δὲ ** Αὐγουστίου Βασιλέως ἐπιλαμπρότατος γεγονὼς καὶ πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, παύσης μὲν, ὡς αὐτὸς γράφων ἐν πρώτοις ἐπιδείκνυσι, μαθηματικῆς ἐπιμελητέας θεωρίας. ἐξαιρέτως δὲ καὶ ταῖς θείαις καταπονήσας, καὶ τὰ οὐράνια. καὶ ταύτην ἐν ἕξ καὶ δέκα τοῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως καλλίστοις καὶ ὑψηλότατα πραγματευομένοις βίβλοις, καὶ μὴν καὶ τοσῆσδε τῶν ὀνομάτων εὐγνωσίας καὶ χάριτος καὶ ῥυθμοῦ καὶ τόνου, ὡς ὑπερβαλέσθαι σχεδὸν τοὺς ὁρμωμένους ἐντεῦθεν καὶ γλαφυρίας μόνης ἐπιλαμβανομένους δοκεῖν φροντίζειν· ἡ δὴ καὶ μεγάλη καλεῖσθαι μόνη τῶν ἁπάντων ἐκληρώσατο, διά τε τὴν σεμνότητα καὶ τ' ἀξιώματα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων λόγων ἐν αὐτῇ, ὡς τὴν κατ' οὐρανὸν θεωρίαν ἔχουσαν τὸν σκοπόν.

ti, aliis postea eas tradiderunt. Multi præterea alii Græci in ejusmodi theoretica scientia summè exercitati claruerunt, & longo intervallo post se relictos Chaldæos & Ægyptios superarunt. Præcipuus verò omnium tum veritatis amantissimus *Hipparchus* à Ptolemæo laudatus. *Pappus* equidem & *Theon* Ptolemæi successores clari fuere.

XIII. *Claudius* verò hic *Ptolemæus* in Thebaïdis urbe Ptolemaïde Hermii appellata natus, Ælio Antonino Romano Imperatori coævus, primas in omnibus partes obtinet: cum, ut ipse in primis libris ostendit, in omnibus Mathematicæ partibus addiscendis, ea præcipuè quæ res divinas cœlestesque contemplatur, sedulus ac diligens fuerit. Quam tredecim Mathematicæ & *Magnæ* constructionis libris accuratissimè, & demonstrationibus maximè sublimibus, tanta cum nominum aptitudine, ornatu, gratia, rythmo ac tono tradidit, ut etiam illos superet, qui hisce ducti & impulsi solius Attici leporis curam habere, eumque sectari videntur. Quæ etiam propter majestatem dignitatemque sublimium & grandium, qui ea comprehendunt, qviqve cœlestium rerum contemplationem scopum habent, sermonum *Magnæ* nomen inter omnes una sortita est.

XIV.

* Bullialdus leg. Φασὶ ** Αὐτωνίνου

XIV. Περιέχει μὲν οὖν ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυσὶ βιβλίοις τήν τε καθόλου τῆς γῆς ὅλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τοῦ λοξοῦ κύκλου θέσεως, καὶ * τὸν τόπον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. ἔτι δὲ τὰς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθέκαστον ὁρίζοντα τῶν τε κατὰ τὰς ἐγκλίσεις γινομένης ἐν ταῖς τάξεσι διαφορᾶς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακήν. ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὰ ταύταις ἐπισυμβαίνοντα· συνοδικάς τε φημὶ καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τοὺς ἄλλους οὓς πρὸς τὸν ἥλιον ἢ σελήνην ποιοῦνται σχηματισμούς· ἔτι γε μὴν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαντασίας καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ καὶ ἐνάτῳ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν καλουμένων σφαίρας. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλίοις τὰ περὶ τῶν πέντε πλανήτων προσαγορευομένων. ἑπαστα δὲ τούτων, ὡς φησιν ἐν τῷ ε πρώτου δευτέρου, διώρισεν ὁ σοφὸς Πτολεμαῖος, ἀρχαῖς μὲν καὶ ὥσπερ θεμελίοις εἰς τὴν ἀνεύρεσιν χρώμενος τοῖς ἐναργέσι φαινομένοις, καὶ ταῖς ἀδιαπτώτοις τῶν τε περὶ ἐκείνου καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνον τηρήσεων. πρὸς δὲ ἀφορμὰς τῶν κατακολούθων ἐφαρμόζων διὰ τῶν ἐν ταῖς γραμμικαῖς ἐφόδοις ἀποδείξεων.

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad universum cœlum habitudinem universalem; rationem porro positionis obliqui circuli zodiaci, locorumque & situum terræ nostræ habitabilis; differentiam præterea in ordinandis illis per singulos horizontes ex inclinationibus variis ortam explicat & ostendit. Tertio libro Solis motum, ut & quarto & quinto Lunarem expendit & determinat. Sexto quæ utrisque simul contingunt, Synodicas nempe syzygias & plenilunia; aliasque Solis & Lunæ ad invicem habitudines & configurationes à se observatas. Eclipses præterea, easque concomitantia accidentia & circumstantias declarat. Septimo & octavo quæ ad sphæram fixarum pertinet stellarum exequitur. Postremis tandem quinque libris, quinque Planetarum appellatorum motus examinat & contemplatur. Unumquodque verò eorum, ut cap. 2. libri 1. ipse scribit doctus Ptolemæus, manifestis clàrisque phænomenis, certisque & nulli dubio obnoxiis, quæ ab anterioribus prisciscisque Astronomis, quæque sua ætate factæ fuerant, observationibus, pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis, ostendit. Quæ verò ex illis colliguntur & comprehenduntur, linearibus demonstrationibus aptè accommodata explanat.

* τῶν τόπων.

THEODORUS METOCHITA cum paullo antiqviore Georgio Metochita a) non confundendus, ſub Andronico Palæologo ſeniore ampliſſima magni *Logothetæ* dignitate functus eſt ab A. C. 1314. & filiam ſuam Irenem b) Joanni Palæologo panhyperſebaſto, Conſtantini Palæologi, qvi Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: Poſtea cum Andronicus junior, ſenioris ex Michaële filio nepos avum imperio exſpoliaſſet A. 1327. Theodorus qvoqve dignitate imminutus & exul, mox liberatus iterum exilio, CPoli in monaſterio Choræ qvod ipſe inſtauravit vixit atqve extinctus eſt A. C. 1332. die decimo tertio Martii, poſt Andronicum ſeniorem cui fidelis & amicus fuerat, defunctum trigeſimo c). Nicephorus Gregoras qvi virtutem illius atqve eruditionem Patroni ac Doctoris ſui encomiis mactat in Hiſtoriarum opere, lib. VII. VIII. IX. X. & funebri illum oratione decoravit, hoc qvoqve ei poſuit epitaphium: d)

Ὃς πάρος ἐν σοφίῃ μέγα κῦδος ἔην γε θυμῷ
Βαιὸς ὠδὶ λάας τῆγε κέκευθε κόνις.
Ἄμμος στιλβῶν μυρίων ὁλολύξατε πᾶσαι,
Ἅλατο κεἰνος ἀϊπὺ, ὤλεσε πανσοφίη.

Magno

a) Hic Georgius Metochites Jo. Vecci Archidiaconus, λατινόφρων & ideo cum eodem Becco atqve Joanne Meliteniota ejectus in exilium circa A. C. 1283. ab Andronico Palæologo. De eo Pachimeres & è recentioribus Allatius de Georgiis p. 346. qvem vide ſis etiam de conſenſu p. 769 ſeq. p 773. & adverſus Creyghtonum p 617. 625. & Michaëlem Nau in Eccleſiæ Romanæ Græcæqve vera effigie p. 82 qvi Theodorum Metochitam Georgii filium fuiſſe ſcribit. Confundit utrumque Voſſius de Hiſt. Græcis II. 29. de Hiſt. Græc. Meurſium præſ. ad Metochitam ſecutus. Ex Georgii Metochiæ ſcriptis pro Latinis adverſus Græcos partem Allatius vulgavit, ut *refutationem trium capitum Maximi Planudis*, in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 922-958. *Refutationem Manuelis Cretenſis, Nepotis*, id. p 959-1074. Ex Oratione *de unione Eccleſiarum*, fragmentum p. 429. contra Hottinger. Ex Oratione *de diſſidio Eccleſiarum* id p. 458. 462. Ex *libro IV. de proceſſione Spiritus S.* Combefis. T. 2. auctarii novi Bibl. Patrum p. 1018-1026. (ubi de S. Maximi loco Epiſt. ad Marinum Cypri presb. diſputatur) Ex *libro V.* Allatius libro de purgatorio p. 668-677. & contra Hottinger. p. 511. De illis qvinqve libris ſive Orationibus Allatius de Conſenſu p. 771. Citantur etiam plura à Nic Comneno in Myſtagogicis prænotionibus ut *explicatio regularum S. Nicephori* CPol. Patriarchæ p. 20. *Oratio de ſacris myſteriis* p 396. *Ecthefis Hiſtoriarum* & *Orationes contra Georgium Cyprium*. p. 410. Argumentum Trium Orationum contra Cyprium exponit Allatius de Conſenſu, p. 772.

b) Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 43. Nicephorus Gregoras lib. 7. cap. 11.

c) Nicephorus Gregoras lib. X. cap. 2. ubi etiam Monodia ejus in Metochitam inſerta legitur qvam eum Hieron. Wolfii verſione Meurſius Metochitæ ſuo præfixit.

d) Jo. Boivin ad Gregoram p. 773. & Bandurius Antiqvitat. CPol. lib. VII. p. 180.

Magno hominum decori cujus ſapientia nuper
Certe erat, huncce levis jam lapis ecce tegit.
Muſarum veneranda cohors, complangite cuncta,
Ille vir interiit! Panſophia ipſa jacet!

Laudibus illis præter Gregoram & Jo. Cantacuzenum fidem facit etiam Thomas Magiſter in προσφωνητικῷ ad Metochitam, & in *Epiſtola* ad eum ſcripta, ubi vocat μυσῶν ἑλικῶνα, λόγων ἑστίαν, φιλοσοφίας ναόν, ῥῆτορικῆς ὄφελον, καὶ συμπάσης ἄλλης λογικῆς ἐπιστήμης, εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν, πρυτανεῖον. *Heliconem Muſarum, Veſtam politiorum literarum, Philoſophiæ templum* (al. μένον *robur ac ſpiritum*) *Artis oratoriæ columen, & cæteræ liberalis doctrinæ univerſæ, ut verbo dicam, publicum prytaneum.* p. 204. Inter alia etiam exqvſitam Aſtronomiæ peritiam in illo celebrat, qvam diſciplinam ex eo hauſiſſe profitetur Gregoras VIII. 7. & ex tenuibus qvæ à Bryennio edoctus fuerat principiis ad ſummum faſtigium produxiſſe Metochitam ſcribit Jo. Cantacuzenus lib. I. c. 11. p. 37. Illa vero Thomæ Magiſtri *Epiſtola* una cum προσφωνητικῷ Græce & Latine vulgata eſt à Laurentio Normanno V. C. inter alias ejus orationes & *Epiſtolas Upſal.* 1693. 4. p. 178. & 202. Hunc Metochitam falſò tradi à Margunio in *Eccleſiaſtico* dogmate ſenſiſſe cum Latinis, obſervat Nicolaus Comnenus *Papadopoli* in prænotionibus Myſtagogicis p. 9. & fuſius, in teſtimonio Græciæ.

Quanquam in ſummam dignitate conſtitutus multos annos negotia publica curanda habuit, curavitque ex Andronici Imp. voto diligentiſſime, tamen multa & præclara ſcripſit, ſemper lucubrationes interponens diurnis Reip. curis: e) Ex his multa penitus interciderunt, pauciſſima viderunt lucem, pleraque adhuc latent inedita in Bibliothecis,

e) Gregoras lib. VII. cap. II. Hiſtoriæ de Metochita: βιβλιοθήκη γὰρ ἦν ἔμψυχος ὅτου καὶ τῶν ζητουμένων πρόχειρος εὐπορία -- ἔξεστι δὲ καὶ πᾶσι τοῖς βουλομένοις τεκμηριώσθαι τὴν ἕξιν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν ἐξ ὧν συνεστήσατο πολλῶν τε καὶ πολλῆς καὶ ποικίλης γεμόντων τῆς ὠφελείας βιβλίων &c. *Erat enim viva Bibliotheca, & eorum quæ ſcire velles, parata copia -- verum qua dicendi facultate præditus fuerit, cui libet æſtimare promptum eſt ex plurimis libris quos multa & varia frugis plenos compoſuit. Jam quod in eo viro maxime mireris, cum tanta moleſtia premerent, tantus negotiorum publicorum æſtus incumberet, cum cura alias alia animum ejus veluti inundarent, nihil unquam fuit quod eum à lectione & ſcriptione revocaret. Sed ea dexteritate in utrisque verſabatur, ut à mane usque ad veſperam in pa-*

cis, sive carmine sive prosa: in quibus versus duriores, f) & prosam asperam g) auresqve ardentem notavit paullo delicatius lectorum judicium.

Edita Theodori Metochitæ Scripta.

Παραφρασις *Paraphrasis in* Aristotelis *libros VIII. Physicorum, libros III. de anima, libros IV. de cœlo, libros II. de ortu & interitu*, cæteraqve, qvæ parvorum naturalium nomine veniunt, *librum de memoria & reminiscentia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitate & longitudine vitæ, de senectute & juventute, vita & morte: & Librorum IV. meteorologicon.* Hæc Paraphrasis Græce necdum lucem vidit, Latine autem versam à *Gentiano Herveto* Aurelio, Simon Schardius primum excudi curavit Basileæ 1559. 4. apud Nicolaum Brylingium cum præfatione Philippi Bechii *Medici*. Deinde recusa Latine est Ravennæ 1614. 4. Nam Parisiis primùm vulgatam fuisse, nescio unde accepit Labbeus,* qvi nec annum nec formam dicere potuit, & à se primum in lucem editam Brylingius in fronte sui libri diserte profitetur.

Historiam Romanam à Julio Cæsare ad Constantinum Magnum, qvam ab Andrea Shotto acceperat sub Theodori *Metochitæ* nomine, Græce addita versione sua & brevibus ad calcem libri notis vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1618. 4. Sed ab eodem Labbeo ** & Theop. Raynaudo † atqve Vincentio Richardo †† observatum fuit illam non esse Metochitæ, sed librum tertium Annalium Michaëlis Glycæ à pag. 204. edit. regiæ usqve ad 245. ubi Galerii Maximiani infelix obitus describitur.

Scripta.

Latio Remp. administraret, & uni huic rei ita sedulo ita acri studio vacaret, quasi à litteris prorsus alienus esset. Sero inde digressus, adeo totus in litteris erat, ὥσπερ ἂν εἰ σχολαστικὸς τις ἦν, quasi scholasticus esset, neque cum Rep. negotii quicquam haberet.

f) Io. Boivin ad Gregoram p. 713.

g) Gregoras lib. VII c. 11. p. 168.

* Labbeus in conspectu Platonis & Aristotelis interpretum, p. 15.

** Labbeus ad Glycæ annales Paris. 1660. fol. p. 364.

† Raynaudus de bonis & malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

†† Richardus ad Matthæum Cantacuzen. in Canticum canticorum. Rom. 1624. fol. p. 130.

Scripta. Theodori Metochitæ inedita.

I. Περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας. De *mala recentiorum consvetudine.* De hoc libro adscribam testimonium Græci hominis doctissimi Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. prænotionum Mystagog. *Inter plurima monumenta tum sapientiæ tum eruditionis, qveis vir hic plane doctus Græciam nostram jam pæne ad extremam paupertatem Scientiarum redactam auxit atque ditavit, potissime laudandus est aureus libellus* περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας, *quem nostra ætate Latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de sacris institutis recentiorum more corruptis facundissime qveritur, ut trecenta vulnera* h) *Ecclesiæ à corruptoribus illata demonstret.* Loca passim ex hoc libro idem Comnenus utraqve lingua affert ut p. 403. & alibi, sed integrum vel Græce prodiisse vel versionem Petri Arcudii vidisse lucem, mihi hactenus incompertum.

II. *Historiæ sacræ libros duos*, & *Constantinopolitanæ unum* habuit Joanes Meursius & publici juris facturum se promisit in præf. ad suum Metochitam. Videntur autem hi tres fuisse ex illis λόγους Theodori Metochitæ *decem & octo* de variis materiis, sed præcipue ad Historiam de vitis Sanctorum & ad Historiam Imperii CPol. & ipsius urbis CPol. pertinentibus, qvi servantur in Bibl. Cæsarea, ipso illius ævo (ut testatur Lambecius VII. pag. 154.) pereleganter exarata in membrana, & ex quibus loca affert Reinoldus Dehnius S. I. in notis ad *Martyria* Cosmæ & Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicææ urbis, & altera de Marina Martyre: & pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus. Promittit eodem loco Lambecius se accuratius illos λόγους descripturum libro octavo, sed aliorum Codicum copia & multitudine prohibitus id præstare non potuit.

III. *Capita Philosophica & Historica Miscellanea CXX.* MSS. Græce in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. pag. 149. seq. & inter Codices MStos Bibl. Augustæ Vindelicor. memorantur ab Hœschelio pag. 52. & B. D. Reisero nostro pag 74. & inter Codices Bibl. Coislinianæ p. 222. seq. ab Eruditiss. Montfaucono: lectuque dignissima judicantur à Tho. Reinesio in Epistolis ad Nestoros pag. 19. qui Nesteri codice usus narrat illa continere *Philosophica è Physicis, Ethicis & Politicis desumta plurima, historica nonnulla. Num. CXI. Historiarum cognitionem cuivis litterato maxime necessariam & rem in communi vita utilissimam esse docet. Criticen exercet cum*

h) postremum est de garrulitate.

de Xenophonte cap. XIX. De Platone & Aristotele cap. XII. II. V. X. XXI. XXV. & alibi: de Plutarcho c. LXXI. de Philone cap XV. de Josepho cap. XIV. de Dione Prusaensi cap. XVIII: de Synesio cap. XVII. differit. Ad Oratoriam pretinent Θρῆνοι, *quos adpellat, super statu Imp. Romani infelice c. XXXVII.--XL. super humanæ vitæ miseris c. XXVII. & instabilitate fortunæ c. CXVII. de qua ipse optime dicere potuit, qui de summo honorum fastigio (erat enim magnus Logotheta, ab imperatore secundus) in extremam egestatem decidit--vir plane summus & major sæculo suo.* Ut ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum si possim aliquem excitem, adscribam titulos capitum integros, (quos Græce tantummodo Lambecius dedit,) cum Latina versione.

Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου ἐ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου Λογοθέτου κυροῦ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ.

ΚΕφάλαιον α'. Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ὅτι οὐκ ἔξεστιν οὖν λέγειν.

β'. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαίου.

γ'. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων.

δ'. Ὅτι πάντες ἥττηνται δοξοσοφίας.

ε'. Περὶ Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας καὶ περὶ τῶν Μαθηματικῶν.

ς'. Ὅτι πολὺ πάντες ἡδονται οἷς ἂν συνηθισθῶσιν.

ζ'. Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόραν πάντων τῶν σοφῶν εὐλαβείας, καὶ περὶ ἐ μαθηματικῆς.

η'. Ὅτι πᾶσι σύνηθες τοῖς σοφοῖς εἰρωνείᾳ καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, ἐ Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

Index præsentis libri à sapientissimo & eruditissimo compositi magno Logotheta Dno THEODORO METOCHITA.

CAp. 1. Procœmium, ubi etiam de eo, qvod nunc non licet loqui quæ sentias. *confer c.* 9.

2. De memoria & qvam necessaria illa sit.

3. De scriptorum Aristotelis obscuritate.

4. Quod omnes gloriæ studio ducuntur.

5. De *Aristotelis* gloriæ studio & de Mathematicis.

6. Quod omnes multum delectantur iis quibus adsveverunt. *Confer c.* 32.

7. De veneratione qua omnes sapientes Pythagoram prosecuti sunt, & de Mathematica ejus peritia.

8. Quod omnibus Sapientibus in more positum ironia & facetiis uti, Platoni maxime ac Socrati.

9. Quod

θ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς τοῖς πολλοῖς, λέγειν.

9. Quod loqui quæ sentias non licet.

ι. Ὅτι ἀνεπαισχύντως ἅπαντες οἱ σοφοὶ πρὸς τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐχρήσαντο, ἐν ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.

10. Quod omnes sapientes sine verecundia auctoritatem priorum neglexerint, ubi & de Platone atque Aristotele.

ια'. Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς εἰς τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως καὶ εὐδοξίας.

11. De *Aristotele*, & laude Viri in naturali atque rationali disciplina.

ιβ'. Ἔτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ τῆς φυσικῆς κατ' αὐτὸν καὶ λογικῆς.

12. Adhuc de *Aristotele* ejusque Physica ac Logica.

ιγ'. Περὶ Πλάτωνος καὶ τῆς μαθηματικῆς τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἁρμονικῆς.

13. De Platone & Mathematica Philosophiæ parte & maxime de Harmonica.

ιδ'. Ὅτι οὐκ ἐξ ἀρχῆς τέλειον κατέστη τὸ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.

14. Quod non ab initio statim perfecta fuit *Mathematica* Scientia.

ιε. Περὶ Ἰωσήπου.

15. De Josepho.

ις'. Περὶ Φίλωνος.

16. De Philone.

ιζ. Ὅτι πάντες, ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν, τραχύτερον τῷ λέγειν χρῶνται.

17. Quod omnes qui in Ægypto instituti fuere, asperiore dicendi genere usi sunt.

ιη'. Περὶ Συνεσίου.

18. De Synesio.

ιθ'. Περὶ Δίωνος.

19. De Dione.

κ'. Περὶ Ξενοφῶντος.

20. De Xenophonte.

κα. Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλίων τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ, καὶ περὶ τῆς βιβλίου Ἑρμογένους καὶ περὶ μεθόδου δεινότητος.

21. De libris Metaphysicorum Aristotelis, & *Hermogenis* libro de vi dicendi comparanda.

κβ'. Περὶ τοῦ ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ ἀσφαλοῦς.

22. De certo & stabili in scientia Mathematica.

κγ'. Περὶ τοῦ ἐν τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ βεβαίου.

23. De incerto in physica speculatione.

κδ. Ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον ἀεὶ διαλόγοις ὁ Πλάτων χρῆται.

24. Quod Plato dialogis semper utitur propter bellum quod Rhetoricæ indixit.

κε. Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μαι-

25. Quod Aristoteles singulare stu-

χην παιδάζειν ἠξίωσεν Ἀριστοτέλης περὶ τὴν ῥητορικήν.

κε'. Ὅτι τῷ ἁπλῷ καὶ ἀτημελήτῳ τῆς φωνῆς φιλοσοφία οἰκείως ἔχει.

κς'. Θρῆνοι ἐπὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

κζ'. Περὶ ῥητοῦ ἧς λέγοντος, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν ἀδοῖ, καὶ περὶ τῶν κατ' βίον μεταβολῶν, καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν συγγεάφοντα.

κη'. Περὶ τοῦ συμεταβλητοῦ πάντων τῶν κατ' ἀνθρώπους.

λ'. Περὶ τοῦ κατ' ἀνθρώπους ἀμαθίας τῶν ἁπάντων.

λα'. Ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς ἐν τῷ σώματι τελεία κατάληψις περὶ τῶν ὄντων. καὶ ὑπόδειγμα πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῶν τῇ μέθῃ μὴ τελείως καταβαπτισθέντων.

λβ'. Ὅτι ἡδὺ κατ' ἀνθρώπους ᾧ τις ἂν χρόνῳ συνεθισθείη.

λγ'. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀηδοῦς συνέσει τῷ κατ' ἔθος μακρὸν ὄντων βίου.

λδ'. Ὅτι τινὲς τῶν φαύλων καὶ ἀνοήτων ἡδέως ἥττον ἢ καὶ τοὺς πεπαιδευμένους ἥδιστα ζῶσι, μεγάλα περὶ ἑαυτῶν οἰόμενοι.

λε'. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίαν ἐπὶ μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπεριφρόνητοι ἐπιδείκνυνται.

λς'. Ὅτι καὶ ἐν μικροῖς τινες ἀγαθοῖς εὐγνώμονές εἰσι, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως ἐντεῦθεν.

dium impendit Rhetoricæ, ut Platoni adverſaretur.

26. Quod Philoſophiæ congruens vel maxime eſt dictio ſimplex & incurioſa.

27. Deplorationes vitæ humanæ.

28. De dicto quod ait: *vitam luctus expertem nusquam reperias.* Et de vitæ mutationibus, & illis quæ ſcriptori ipſi acciderunt.

29. Quod omnia humana facile alterationi obnoxia ſint.

30. De ignoratione rerum optimarum quæ eſt in hominibus.

31. Quod animæ, dum in corporibus verſantur, non perfecte poſſunt res percipere, idque declaratum à ſimilitudine hominum ebrietate non funditus demerſorum.

32. Quod ſvave ſit hominibus cuicunque aliquis per aliquod tempus adſvevit.

33. Quod multos homines tædium vitæ generis cujuscunque poſt longum uſum capit.

34. Quod nonnulli ineptorum & ſtultorum non minus quam ſapientes vivunt ſvaviter, magna ſibi de ſeipſis imaginantes.

35. Quod multi ex falſo ſui amore, in parvis quæ habent inepte ſe jactant.

36. Quod in parvis etiam bonis quidam recte ſe gerunt: Et de præſenti Imperatore.

37.

λζ'. Θρῆνοι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλης ἐκείνης εὐδαιμονίας.

37. Lessus super rerum Romanarum imminutione & mutatione magnæ illius felicitatis.

λη'. Θρῆνοι τῶν κατὰ τὴν ἑῴαν τοῦ Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς πραξάντων.

38. Comploratio de rebus in Orientali Romanorum imperio infeliciter gestis.

λθ' Θρῆνοι ἕτι περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἔνι ἄλλοις παραβάλλειν τὰ ἐκεῖ πάντα τοῖς αἰλλαχοῦ Ῥωμαϊκοῖς.

39. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod omnia illa (Orientalis Imperii) non possint pristinis Romanis conferri aut æquiparari.

μ'. Θρῆνοι ἕτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκεῖσε βέλτιον οὐχὶ ἢ ἀλλοθίσι.

40. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod Monachorum quoque res ibi melius se habuere quam aliis in locis.

μα'. Ὅτι ἔθος ἀνθρώποις τὰ παρελθόντα καὶ βίου παθεῖν, καὶκείνων ἡδέως μεμνῆσθαι.

41. In more esse mortalibus præterita vitæ desiderare, illorumqve libentissime meminisse.

μβ'. Ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐποπτεία τῶν κτίσεως.

42. Quod valde jucunda est hominibus rerum creatarum consideratio.

μγ'. Ὅτι ἥδιστον ἡ εἰς ἀέρα καὶ τῶν κατ' ἀέρα ἐποπτεία.

43. Quod jucundissima comtemplatio sit cœli rerumque cœlestium.

μδ'. Ὅτι ἥδιστον θέαμα ἡ θάλασσα.

44. Quod jucundissimum sit spectaculum mare.

με'. Ὅτι εἰκάζων ἄν τις τοὺς ἐν τῷ ἱλαρῷ συνόντας σεμνότητι τῇ τῆς θαλάττης ἐν γαλήνῃ θεάματι.

45. Quod honesta hilaritate vitæ utentes conferre licet spectaculo tranquilli maris.

μς'. Ὅτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ποθητὸν τὸ ἀπραγμον καὶ βίου.

46. Multis hominibus desiderabilem videri vitam non negotiosam ac desidem.

μζ'. Ὅτι πλείοσι περισπάσασιν ἡ περὶ τὸ πράττειν ἀχολία.

47. Quod plures procul desidia dant operam negotiis.

μη'. Ὅτι πλείστα δυσχερῆ καὶ ἀνιαρὰ τοῖς μετὰ καὶ πολλὰ πραττῶν βιῶσι, κἂν εἰ δοκῶσιν εὖ πράττειν.

48. Quod plurima molesta obveniunt & gravissimæ iis qvi vitam multis negotiis implicatam ducunt, etiam si bene rem gerere videantur.

μθ'. Ὅτι ἔνιοι διὰ μικροψυχωμοσύνην ἦναι καὶ ἀ λογισμῶν κρίσιν ἀποδιδόασι τὰ πράγματα, καὶ ἔστι πάντως ἀδόκιμον καὶ ἐπαίνου τινὸς ἄξιον.

49. Quod aliqui ex animæ adjectivitio, non judicio mentis negotia refugiunt, idque omnino neutiquam dignum laude esse.

ν'. Ὅτι ἔστιν ὁμοίως ἡδέσθαι καὶ δοκεῖν εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέσεσι καὶ ἐν ἥττοσι, καὶ διαφόροις πολιτεύμασι εὐπράττοντας.

50. Quod similiter homines possunt lætit esse ac felices sibi videri in maximis rebus & parvis, variisque vitæ civilis generibus, si bene ac feliciter rem gerant.

να'. Ὅτι μέγας ἐπιτειχισμὸς ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν οἰκείαν νοερὰν ἐνέργειαν τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

51. Magnum esse munimentum animæ ad intellectuales operationes corpus & qvæ ad illud pertinent.

νβ'. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι Φιλαυτίας, καὶ ὅπως ἐπιφέρονται πάντως τι πλέον δοκεῖν ἢ ἔστιν.

52. De falso amore sui, qui est in omnibus hominibus, & quomodo omnes adduci se patiuntur, ut majoris sibi videantur esse quam vere sint.

νγ'. Ὅτι ἀπορεῖν ἔστιν ὅπως οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων εὖ ξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς τῷ βίῳ εἰς τέλος, ὁ δὲ τἀναντίον.

53. Quod non satis constat quare aliqui homines vitam commodam sortiti sunt ab initio ad finem usque, alii contraria omnia.

νδ'. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώποις οὐ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτούς.

54. Quod in multis adversantur homines non modo aliis hominibus sed etiam sibimet ipsis.

νε'. Ὅτι μὴ ἔστι παρ' ἀνθρώποις ἁπλανὴς σχεδὸν κρίσις οὐδ' ἀπαθής.

55. Quod nullum propemodum est in homine certum ac sine affectibus judicium.

νς'. Ὅτι ἔστιν ἀεὶ ὅπως ποτέ τις πράττοι παρασκευὴ γνώμης εὐλόγως ἀνταπορῶν ἑαυτὸν ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις.

56. Quod semper est aliquid, etiamsi maxima quis fortunæ felicitate utatur, si modo mentis judicium sanum adhibuerit, quod æquabilitatem animi in eo possit conservare.

νζ'. Ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων πλάττονται φιλόσοφον πρόσχημα καὶ παραφρόνησιν * τῶν τυχηρῶν καὶ

57. Quod nonnulli simulant speciem Philosophi & contemtum bonorum fortunæ, rebusque secundis

* ita lege pro περιφρόνησιν.

λῶν καὶ τὸν βίον εὐπραγούντων ἀτευκτοῦντες αὐτοὶ τινος εὐετηρίας καὶ βασκαίνοντες.

ιη'. Πότερον ἄμεινον ἀνθρώπῳ τὸ γενέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι ἄμεινον τὸ γενέσθαι.

ιθ'. Ὅτι πολὺ πας' ἀνθρώποις τὸ φιλοπολογεῖν.

κ'. Ὅτι ἄπορον, εἰ ἔστι τις ἀνθρώποις καθάπαξ γαλήνη κατὰ τὰς λογισμούς.

κα'. Ὅτι οὐκ ἐξῶ λόγου παντάπασι δόξειεν ἂν, εἶναι τὰ τῶν ἐφεκτικῶν ἐναντιουμένων πρὸς πᾶσαν καταλήψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὰς εἰς τοῦτ' ἐδωκαν.

κβ'. Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων πραγμασι, τῶν μὲν διὰ φιλόπραγμον ἦθος φαῦλον, τῶν δὲ διὰ ἀμαθίαν καὶ ἀπροσδόκητον τὴν τύχην.

κγ'. Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι πρόσπον μὲν ἴσως βιωφελέστατον ἀνθρώποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, πρόσπον δὲ ἴσως αὖθις καθάπαξ ἐπιμεστὸν καὶ κατεγνωσμένον.

κδ'. Ὅτι ἥδιστον ἀνθρώποις ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσι διαλέγεσθαι ὁτιοῦν πρᾶγμα τοῦ καὶ γίνεσθαι.

κε'. Ὅτι πολλάκις ἴδιοι συμπίπτουσι τοῖς ἑαυτῶν δόγμασι καὶ κρίσεσι, καὶ ἀλλοτριαι δίκης σφίσιν.

κς'. Ὅτι τινὲς εἰσι ταχεῖς πιστεῦσαι

dis in vita affluentium, cum ipsi illis invident atque aliqua felicitatis parte exciderunt.

58. Meliusne sit homini esse quàm non esse? & quod præstet esse.

59. Quod frequens sit apud homines ut libenter de se & rebus suis loquantur.

60. Dubium esse an unquam serenitas mentis plena hominibus obtingat.

61. Quod non usquequaque videatur à ratione alienum admittendas Scepticorum objectiones quas omni perceptioni opponunt, & quod Plato ac Socrates principia ad hoc suppeditaverunt.

62. De iis qvæ negotiis se objiciunt sive propter vitiosum morem hominum alienis se admiscentium, sive ob illorum insciti am, sive inopinatam fortunam.

63. De spe, & quod jam sit res hominibus utilissima, jam iterum noxia & rejicienda.

64. Quod jucundissimum sit homini in suis negotiis & consveto vitæ genere, qvalecunque etiam illud sit, bene & cum honore rem gerere.

65. Sæpenumero aliquos adversari suis ipsorum opinionibus ac judiciis, & propria jura intervertere.

66. Quod aliqui facile credant providen-

τῆ προνοία διὰ τὰ φαινόμενα κ̃ λόγον ἀπαντᾶν τοῖς χρηστοῖς τε κ̀ πονηροῖς ἐκ τῶ προχείρου, κ̀ ἀνυθις ἀπιστεῖν τῆ προνοία διὰ τἀναντία τούτοις.

ξζ'. ὅτι θαυμασίως πολλάκις εἰωθε ταῖς μεγίσταις πράξεσι κ̀ εὐτυχίαις τάχιστα ἀκολυθεῖν δυσπραγήματα χαλεπὰ κ̀ μηδὲν ἧττον ἀνυποσποπά.

ξή. ὅτι ὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἀνθρώποις ὁμοφροσύνη.

ξθ'. ὅτι πολὺ νοσοῦσι ταῖς παθείαις ἄνθρωποι, κ̀ ὐκ ὀρθῶς ὁρῶσιν.

ο'. Ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τῶ μαθηματικῶ κ̀ γεωμετρικῶ τ̃ φιλοσοφίας εἴδους διὰ τὸ τε ἄλλα πλεῖστα τῷ βίῳ κ̀ διὰ τὸν τῶν μηχανικῶν ἔργα.

οά. Περὶ Πλυτάρχυ.

οβ'. θεωρία εἰς τὸ ἔστως, τὸ, λάθε βιώσας.

ογ'. εἰ πρόσφορον τῶ χριστιανικῶς ζῆν τὸ μὴ πολλῶν ζῆν κ̀ ἐν πολλοῖς πράγμασι ζῆν.

οδ. Ὅτι τὸ μὴ μὴ πολλῶν βιῶν πραγμάτων εὐκολίαν φέρει εἰς τὴν τήρησιν τῶν τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας νομίμων.

οε. ὅτι κ̀ τοῖς ἐκπονουπολιτευομένοις ἔξεστι καλῶς βιῶν τῆ ἀρετῆ κ̀ τοῖς τ̃ θεοσεβείας νομίμοις.

videntiam cum vident in præsenti bonis & malis ita fieri ut merentur: *Alii* viciſſim non credant ob hisce contraria.

67. Quod sæpius solent post maximas res gestas & fortunam pulcherrimam mira mutatione celeriter sequi infortunia graviſſima & non minus inſperata.

68. Quod omnino non est inter homines animorum & opinionum concordia.

69. Quod plurimum laborant homines affectibus, nec satis recte vident.

70. Quod ex Mathematica & Geometrica parte Philoſophiæ utilitates plurimæ redundent in vitam humanam, tam aliæ tam quæ in operibus mechanicis conſpiciuntur.

71. De *Plutarcho.*

72. Diſputatio de picto: *qui bene latuit bene vixit:*

73. Num Chriſtianæ vitæ repugnet vivere inter multos & multis implicatum esse negotiis.

74. Quod non multis impeditum vivere negotiis, faciliorem reddat Chriſtianæ pietatis præceptorum obſervationem.

75. Quod etiam Remp. gerentibus & negotia vitæ curantibus integrum est probam vitam ducere Virtutemqve ac *Pietatis* colere præcepta.

76.

οϛ'. εἰ γαμητέον ἐστὶν, ἢ μὴ, τοῖς ἐπιμέλειαν ἔχουσι καὶ φρονήσεα τῆς καθ' αἱρεσὶν ζωῆς.

76. Num conjugium in eundem ſit, nec ne, iis quibus curæ cordique eſt ſecundum virtutis præſcriptum vivere.

οζ'. ὅτι παντὶ τρόπῳ τῷ πολιτικῷ ἀνθρωποιητέον τὴν εἰρήνην.

77. Quod omni modo pax ſectanda ſit viro Remp. gerenti.

οη'. ὅτι καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν παρασκευαστέον τῷ πολιτικῷ.

78. Quod idem etiam ad bellum inſtructus eſſe debeat.

οθ'. ὅτι μὴ διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ τὸ κακῶς πολλάκις πράττειν ἀποτρεπτέον ἔστι πράττειν.

79. Propter ſiniſtræ caſus fortunæ, & quia ſæpius infeliciter res geſta eſt, à re gerenda deterreri nos non oportere.

π'. ὅτι τῶν φιλοσόφων οἱ πλείους ἢ πάντες σχεδὸν περὶ τὸ λέγειν διετέρψαν μόνον, μὴ χρήσιμοι γενόμενοι ταῖς περὶ τὸ πολιτικὸν θεωρίαις.

80. Quod plerique Philoſophorum & tantum non omnes in præceptis modo tradendis hæſerunt, nec ſui uſum præbuere in gerenda Rep.

πα'. ὅτι πάντες σχεδὸν τῶν ἐν Ἕλλησι φιλοσοφησάντων ἔστι πολιτεύεσθαι καὶ τὰ καινὰ πράττειν ἀπέστησαν.

81. Quod omnes ferme Græcorum Philoſophi à gerenda Republica & civilibus negotiis abſtinuerunt.

πβ'. ὅτι ἐπιμελητέον βασιλεῖ μάλιστα περὶ τὸ πορίζεσθαι χρημαλισμοὺς τῇ ἀρχῇ.

82. Principi maxime eſſe curandum, ut illi ſuppetant ſumtus ad Imperium gerendum neceſſarii.

πγ'. ὅτι μὴ καθάπαξ ἑαυτὸν δοτέον τῷ περὶ τὸ χρηματίζεσθαι ἐπιμελείᾳ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τρόπον παιδευτέον εἰς τοῦτο.

83. Non tamen uni huic curæ dare ſe debere Principem ut pecunias corroget, neque omni modo in hoc ſolum elaborandum.

πδ'. ὅτι ἐπιμελητέον ἀνεπιμέμπτως περιουσίας καὶ πλούτου τῷ πολιτικῷ.

84. Quod viro Remp. gerenti cura impendenda ſit comparandis citra reprehenſionem opibus atque divitiis.

πε. ὅτι ὁ καθάπαξ παντὶ τρόπῳ προσίχειν ἄξιον τὸν νοῦν τῷ πλουτεῖν.

85. Indignum eſſe à Viro Remp. gerente animum ad hoc applicari penitus & unicè, ut diteſcat.

πϛ'. ὅτι πάντες ἄνθρωποι σχεδὸν φιλοπλουτίας ἥττηνται.

86. Quod omnes propemodum homines divitarum amore ducantur.

πζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀσταθείας.

πη'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς τοῦ λογικοῦ χρήσεως.

πθ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς κυριότητος τοῦ νοός.

υι'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων περὶ τῆς κατὰ νοῦν ζωῆς.

υια'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην τῇ γενητῇ φύσει ἐναντιπραγείας.

υιβ'. Ὅτι διὰ τὸ ἀπρόσκοπον τῆς Χριστοῦ πίστεως ἔοικεν οἰκονομηθῆναι τὸ τῆς μοναρχίας κράτος Αὐγούστῳ τε τῷ Καίσαρι καὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ.

υιγ'. Ἐπισημασία ὅπως ἡμῖν ἐν μνήμῃ καὶ λόγῳ τὰ περὶ τῶν Ἑλλήνων πάντα καὶ μέγιστα καὶ ὅσα βραχέος ἄξια λόγου.

υιδ'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς πεπαιδευμένοις ἡ ἀποχώρησις καὶ ἀποσοφὴ τῶν πραγμάτων, ἐξ ὑποδείγματος.

υιε'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων περὶ τοῦ νοὸς καὶ τῆς τῶν αἰσθήσεων χρήσεως.

υις'. Περὶ δημοκρατίας.

υιζ'. Περὶ ἀριστοκρατίας.

υιη'. Περὶ βασιλείας.

υιθ'. Περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.

ϡ'. Περὶ τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

ϡα'. Ὅπως οὐ μόνοι Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κοσμοπολιτείας ἐχρήσαντο.

87. Consideratio, ab exemplo repetita, de inconstantia rerum humanarum.

88. Consideratio ab exemplo, de usu facultatis rationabilis.

89. Consideratio ab exemplo, de sensibus & mentis in illos dominio.

90. Consideratio ab exemplo de vita secundum mentem.

91. Consideratio ab exemplo, de contraria genitæ naturæ in materia operatione.

92. Augusto Cæsari & magno Constantino Monarchiam & Imperium traditum esse divinitus, ut CHristi fides sine offensione posset propagari. *Confer infra cap.* 109.

93. Annotatio, ut memoriæ & animo se offerunt res Græcorum omnes maximæ & minoris momenti.

94. Quod utile sit bene institutis, negotiorum se molibus subducere ac subtrahere, exemplo monstratum.

95. Consideratio ab exemplis repetita, de mente & sensuum usu.

96. De Democratia.

97. De Aristocratia.

98. De Regno.

99. De Republica Athenienſium.

100. De Lacedæmoniorum Republica.

101. Quod non modo apud Græcos sed & multas alias Gentes fuerint æqui juris Respublicæ.

ρβ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχεδὸν τὰ καθ' ἑκάστην Ἀσίαν ἔθνη ἀκοινωνόλιτείας, ἀλλ' ὑπὸ δεσποτῶν ἦγονλο.

102. Quod ab initio usque omnes ferme Gentes in Asia non habuerint Respublicas, sed Dominis paruerint.

ργ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς Κυρήνη Ἑλληνὶς ἐν Λιβύῃ.

103. Quod urbs Græca Cyrene in Libya ab initio (Regem habuerit.)

ρδ'. Περὶ Καρχηδόνος καὶ τῆς καθ' αὐτὴν πολιτείας.

104. De Carthagine & Rep. Carthaginiensi.

ρε'. Περὶ Καρχηδόνος ἔτι, καὶ ὅπως διὰ τὰ μέγιστα ἐυπραγῆσαι καθάπαξ ἐντεῦθεν ἡ πόλις αὐτὴ ὤλετο.

105. De Carthagine iterum, & quomodo per maximas res secundas urbs illa simul semelque periit.

ρς'. Περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἐκ μικρῶν ἀρχῶν λοσθὲ κράτος καὶ μέγεθος ἀρχῆς καθ' αὐτὴν συνέστη.

106. De Roma, & ut ex parvis initiis in tantam potentiam & Imperii magnitudinem evaserit.

ρζ'. Περὶ Νόμα Πομπηλίου δευτέρου βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἠιρέθη.

107. De Numa Pompilio, secundo Rege Romæ, & quod ex temporis illius usu electus tunc Rex fuerit.

ρή. Ὅπως Ῥωμαῖοι ἐκ μικρῶν τὴν ἀρχὴν πραγμάτων μετὰ τὰ πρὸς Πύρρον καὶ Καρχηδονίους ἐξῆς πάλαμια εἰς μέγα προὴλθον ἀρχῆς κράτος καὶ φρόνημα σχεδὸν παγκόσμιον.

108. Quomodo Romani ex parvis initio rebus deinde post bella cum Pyrrho & Carthaginiensibus gesta maximum consecuti sint Imperium potentiamque maximam, ut totius fere orbis terrarum principatum jam conciperent animo.

ρθ'. Ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ μεγίστη μοναρχία ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἔοικεν ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας γενέσθαι εἰς εὐδρομίαν τοῦ σωτηριώδους χριστιανικοῦ δόγματος.

109. Quod maxima Romana Monarchia in Orbe videatur constituta Divinæ Providentiæ consilio, ut salutare Christianum dogma tanto faciliores progressus haberet.

ρι'. Περὶ Σκυθῶν.

110. De Scythis.

ριά. Ὅτι χρήσιμον τοῖς περὶ λόγους σπουδάζουσιν ἡ περὶ τὸ ἱστορικὸν ἐπιμέλεια.

111. Quod eloquentiæ studiosis utile sit Historiarum studium.

ριβ'. Περὶ τοῦ ἀνιδρύτου καὶ μὴ διαρκοῦς εἰς τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἐξ ὑποδειγμάτων.

112. De rebus humanis neutiquam firmis neque in perpetuum constantibus, documentum ab exemplo.

ριγ'. Περὶ Ἑλλήνων, ϗ ὅτι ϗκ ὄγκῳ πραξέων ἢ τύχης περιφανεῖς ἦσαν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀσυνήθη φύσεως ϗ ἤθους ϗ γνώμης εὐγενεία.

113. De Græcis, & quod initio non magnitudine rerum geſtarum aut fortunæ celebres exſtiterunt, ſed elegantia ingenii morumque & animorum nobilitate.

ριδ'. Ὅπως καλὰ καιρὸν Ἐπαμεινώνδας ϗ Πελοπίδας ἀρίστω ἀνδρὶ ϗ στρατηγῷ, καλὰ ταύτην γεγόνασιν τῇ πατρίδι.

114. Quod oportune eodem tempore Patriæ ſuæ exorti fuerint duces virique duo fortiſſimi Epaminondas & *Pelopidas*.

ριε'. Ἔλεγχος εἰς τὸ ἀνίδρυτον ϗ ἐυμεταβλητον τῶν ἀνθρωπίνων, ϗ ὅτι, εἰ δή τι ἄλλο, ϗ τὰ καλὰ τὸν Ἀλκιβιάδην δίσιον ἔχει παρίστησιν, ὡσαύτως ϗ τὰ καλὰ τὸν Πολιορκητὴν ἐπικληθέντα Δημήτριον, ἔτι δὲ ϗ τὸν Εὐμενῆ.

115. Documentum inconſtantiæ & viciſſitudinis rerum humanarum ſi qvod aliud, ſuppeditari in vita Alcibiadis, ſimiliter in vita Demetrii congnomento Poliorcetæ & *Eumenis*.

ριϛ'. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ ὑποδείγματος.

116. In fortunæ inſtabilitatem, ab exemplo.

ριζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅτως τινὲς ἀπὸ μεγάλων πράξεων ϗ μεγάλης τύχης ἐκλάτησαν εἰς ἀπραξίαν ἢ τὸ πράττειν ἀπεινῶς.

117. Conſideratio ab exemplis repetita, quomodo aliqui à magnis rebus geſtis magnaque fortuna pervenerunt ad vitam planè deſidem vel humilia negotia.

ριη'. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων ἀπεβολὴ μὲ καλαλαίτως δὲ ἐμπασυμένη.

118. Quod bonorum quæ cum cura comparavimus jactura nec miſera nec ignaviæ ſemper tribuenda ſit.

ριθ'. Ὅτι ϗκ ἔστι ἐν ἀνθρώποις ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος τὸ βίου ἀκρατος ἀνιαρᾶς τινος εὐδαιμονία, ϗ ὅτι δεῖ ταῖς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑποβλέπεσθαι μεταβολάς.

119. Quod non contingit hominibus ab exordio ad finem usque Vitæ ſincera ſine omni luctu felicitas, & quod magnarum rerum ſecundarum viciſſitudines ac mutationes oportet ſuſpicari.

ρκ'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονες * εἰσὶν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

120. Quod multi hominum veri vitæ uſus ignari & imperiti ſint, exemplorum documentis demonſtratum.

IV.

* ita leg. pro ἀνεπιστήμονες.

IV. Ineditæ etiam ducuntur exſtare Theodori Metochitæ γνωμικὰι σημειώσεις ac V. Mathematica & VI. Commentarii in *Ptolemæi* magnam Syntaxim, qvæ aſſervari in Hiſpania commemorantur: VII. Paraphraſis in *Ariſtotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiæ Bibliothecis, ut ex Geſnero notavit Meurſius.

Theodorus *Mileſius*, Stoicus, Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epiſtolas qvasdam Græcè MStas in Bibl. Cæſarea memorat Neſſelius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* ſubinde allegatur in Catena Græcorum Patrum ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad qvem ſcribunt S. Nilus & Iſidorus Peluſiota. Alius S. Antonii diſcipulus Athanaſio memoratus. Alius S. Pachomii ſucceſſor de cujus ſcriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad qvem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythuenſi.

Theodorus *Monachus* alius de qvo ſupra in Edeſſeno. Cæterum ſcholion ſive hypomneſticon de Epiſtola præſagiente tempus obitus S. Maximi Anaſtaſii, qvod auctores habet Theodorum & Theodoſium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combefiſio in Actis S. Maximi p LXXX. editum fuit Græce & Latine ut tradit ad A. 668. præſtantiſſ. Caveus, ſed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anaſtaſii Collectanea p. 251. Pariſ. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: Data vero eſt nobis vere minimis, Theodoſio ſcilicet & „ Theodoro, germanis & ſine dolo fratribus humilibus & peccatoribus „ Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monaſterii S. „ Joannis Baptiſtæ regionis Albanorum, qvod appellatur Batararu- „ menſis Auguſti die XX. Indictionis XI. qvæ præteriit nos qvi rever- „ tebamur a regione ſæpe dicta Lazorum. „

Theodorus *Monachus* cujus Canon ſive hymnus catanyctícus inter alia cantica Eccleſiaſtica Græce MS. exſtat in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio V. p 268. non diverſus à Theodoro Studita, de qvo infra, hoc capite.

Theodorus *Monothelita* Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopſveſtenus*, de qvo ſupra.

Theodorus *Moſchion* ſive *Muſcienus*. Vide ſupra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, poſt Georgium Acropolitam magnus Logotheta ſub *Mich.* & Andronico Palæologis, cujus Epiſtolæ qvædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exſtant in Bibl. Cæſarea.

Theodorus *notarius* Romanus, νοτάριος ῥεγεωνάριος τῆς Ἀποστολικῆς καθέδρας in Concilio Lateranenſi *A.* C. 649.

Theodorus *pedagogus* Conſtantini Porphyrogeniti. ſupra in Theodoro *Conſtantini.*

Theodorus ὁ Παναγιώτης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἡρώων γένους. de familia *Attica* qvæ à Ceryce * Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. Magnum in ἡμεροκαλλίς.

Theodorus I. *Papa* Theodori Epiſcopi Hieroſol. filius ab *A.* 642. 3. Nov. ad 20. April. 649. cujus Latinè exſtant nonnulla in cauſa Pyrrhi Monothelitæ, inter *Anaſtaſii* Rom collectanea à Sirmondo edita Pariſ. 1620. 8. in Conciliis *Labbei* T. V. p. 1777. Harduini T. 3. p. 614. & T. 3. Opp. Sirmondi p. 493. Vide & *Eutychii Annales* T. 2. p. 336.

*Theodorus II. *Papa* ab *A.* 898. 12. Febr. ad 3. *Mart.* ejusdem anni.

Theodorus *Paphenſis* ſive Paphi in Cypro Epiſcopus, qvi ſcripſit vitam S. Spyridonis. Vide ſupra, p. 143.

*Theodorus pathicus Heſychius: Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς εὐρυπρώκτους ἀπὸ Θεοδώρου τινὸς οὗ ἦν τῆς ἑαυτῶν ἀρχῆς προεστηκότος.

Theodori *Pediaſimi* Encomium in Joſephum Hymnographum, Deſcriptio Eccleſiæ Serrarum (σερρῶν) & deſcriptio Martyrum Theodororum, MS. in Bibl. Cæſarea.

S. Theodorus *Pentapolitanus* Epiſcopus, citatus à S. Damaſceno dei maginibus T. I. edit. Leqvinianæ p. 382. ſq.

Theodorus *Petrenſis* ſive Petrarum Galileæ Epiſcopus, cujus Canonicon ſive ſcriptum qvo Canonibus Synodicis lucem attulit, citat Nic. Comnenus Papadopoli p. 398. prænot. Myſtagog. Vitam Theodoſii *Archimandritæ* Palæſtini qvæ incipit: ἡ τριστοτόκος καὶ ἀδιαίρετος μία οὐσία, *Allatius* de libris Eccleſ. Græcor. p. 24. & de Simeonibus p. 7. & 95.

Theodorus *Pharanites* Epiſcopus Monothelita cujus περὶ οὐσίας καὶ Φύσεως, ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπου memoratur apud S. *Maximum* Confeſſorem T. 2. p. 71. Sergii *Arſenoitarum* in Ægypto Epiſcopi ad eum litteræ. id. p. 183. λόγος πρὸς Σέργιον, & alius εἰς τὰς ἐμπνεύσας τῶν πατρικῶν χρήσεων. ex qvibus fragmenta in Concilio Lateranenſi *A.* 649. T. VI. *Labbei* p. 163. ſeq. & T. 3. Harduin. p. 766. ſeq. *Alia* ex Epiſtola dogmatica ad Paulum hæreticum cujus initium: ὅταν μὲν τὸν καιρὸν, in *Actione* X. Concil. CPol. *A.* 680. T. VI. Labbei p. 840. & T. 3.

* Vide Voſſium de Hiſt. Græcis, lib. III. p. 418.

* T. 3. Harduin. p. 1246. ubi ſuſcipit henoticam Zenonis & anathematizat Synodum Chalcedonenſem, & tomum Leonis Papæ.

Theodorus *Phoceus* qvem de tholo qvi fuit in Delphis ſcripſiſſe teſtatur Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Phonaſcus*, cujus *Φωναϛικὸν Βιβλίον* memorat Loërtius II. 103.

*Theodorus *Pictor*, cujus ex Ptolemone meminit Laërtius II. 104. Alii tres de qvibus ſupra, in *Epheſio* & Athenienſi & mox in Samio.

Theodorus Platonicus Galen. T. 3. edit. Græcolat. Pariſ. p. 232. Vide in Solenſi. Alius ſupra, in Aſinæo.

Theodorus poëta qvem Svidas ait ſcripſiſſe *Διάφορα ἐπῶν*, *καὶ εἰς Κλεοπάτραν ἐπῶν.*

*Theodorus malus Poëta qvem perſtringit Martialis XI. 94.

Theodori *Potacii* Monodia in Imp. Andronicum Palæologum, MS. in Bibl. Cæſarea.

*Theodorus *præfectus* Auguſtalis ad qvem ſcribit Iſidorus Peluſiota.

Theodorus *Presbyter*, Aſceta, de qvo dixiv olumine VIII. p. 412. Idem fortaſſe ad qvem ſcribit S. Nilus.

Theodorus *Presbyter ἐν Μαζαρίῳ* Siciliæ, ad qvem ſcribit S. Maximus T. 2. p. 134. Alius Theodorus presbyter & Abbas, Martini I. Papæ apocriſiarius. Baron. ad A. 649. n. 65.

Theodorus *Priſcianus*, ſupra in Medico.

Theodorus Prodromus cujus *ἐξήγησιν Canonum Conciliorum* (adhuc, qvod ſciam, ineditam) paſſim citat Nic. Comnenus Papadopoli in prænotionibus Myſtagogicis, eum ante nongentos annos ſcripſiſſe opinatur p. 409. adeoqve diu ante Balſamonem, Zonaram, Ariſtenum: Hunc antiqviſſimum Canonum interpretem vocat p. 28. & p. 345. laudans ejus teſtimonium vocat *virum Juris conſultiſſimum, ſapientiſſimum, qvo Magiſtro Nicetas Paphlago* a) *gloriatur, cujus dicta ſummis laudibus effert Nicephorus Blemmydes* b) *cujus ſententias omnium probatiſſimas palàm affirmat cum Balſamone* c) *Ariſtenus*, d) *Blaſtarius*, e) *Harmenopulus*, f) *cæterique omnes qvi Canones interpretati ſunt noſtros, qvem Theologum [illegible]mum, & ſimpliciter κατ' ἐξοχὴν Magiſtrum ipſe appellat Marqunius* g).

Theo-

a) in explicat. Pſalmi IV. in fine. b) in explic. Pſalmi 2. a) in Epiſt. ad Epiſcopos Cypri. d) In procemio nomocanonis ad Manuelem Imp. e) in compendio Syntagmatis, elementi [illegible]. f) in ecthesi Canonum 20, hoc eſt Nicænotum. g) in prooemio notarum ad Canones & alibi ſæpe.

Theodorus Prodromus junior, circa duodecimi ſeculi clarus initia, de cujus ſcriptis editis & ineditis dixi Volum. VI. hujus *Bibl.* p. 815. ſeq.

*Theodorus protoſecretarius prætorii præfecti CPol. cujus mentio in hypomneſtico de obitu *S.* Maximi & Anaſtaſii T. 3. Opp. Sirmondi p. 602.

Theodorus ψάλτης apud Ælian. VII. 40. de animal.

Theodorus *protoſpatharius* in Actione IX. Concilii VIII. A. C. 869.

Theodorus *Ptochoprodromus* idem cum Prodromo juniore.

Theodorus *Quæſtor* cujus orationem in *S.* Georgium Martyrem Allatius memorat. Incipit: προτρέψασί μὲ πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν.

THEODORUS *Rhaithuenſis* ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ a) in *Laura* ſive monaſterio *Rhaithu* ad Elim ſive LXX fontes in Palæſtina medio ſeculo ſeptimo b) *Presbyter*, cujus Svidas meminit in Μάνης, compoſuit libellum, ſive ut Allatius c) appellat, Orationem dogmaticam, qvæ inſcribitur προσαρασκευὴ ἣν καὶ γυμνασία τῷ βυλομένῳ μαθεῖν τις ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας, καθ' ὃν πέπραχται καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοήσαντας λεγόμενα ἔκ τε τῶν τῆς ἐκκλησίας τροφίμων. *Præparatio & meditatio in ejus gratiam qui diſcere cupit qvomodo facta ſit incarnatio Divina, & qvæ ab Eccleſiæ alumnis contra eos qvi non recte de ea ſenſerunt dicta ſint.* In hac diſerte rejecit falſas opiniones Manetis, Pauli Samoſateni, Apollinarii, Theodori Mopſveſteni, Neſtorii, Eutychis, illisqve Eccleſiæ opponit definitionem, qvam ubi porro explicat, Severi Antiocheni etiam & Juliani Halicarnaſſei Eutychianas explodit. Combefiſio idem hinc viſus eſt Theodorus Monachus ad cujus qvæſtiones reſpondet S. Maximus confeſſor T. 2. Opp. p. 151. Et apud Baronium ad *A.* C. 657. in indice operum S. Maximi diſerte memoratur Epiſtola ſcripta *Theodoro presbytero Lauræ Raithu de Eſſentia & Natura*, etſi in Combefiſii editione hoc non reperio. Incertum idemne Theodorus presbyter de cujus ſcripto, qvo Dionyſio Areopagitæ vindicare ſcripta qvæ ſub ejus nomine ambulant voluit, ὅτι γνησία ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος, videndus Photius Cod. 1.

Editio

a) Ῥαϊθοῦ in Codice Leidenſi S. Climaci. Alibi Ῥαϊθῦ, ut etiam in narratione de Monachis Sinaitis in Combefiſii lectis triumphis CHriſti martyrum p. 88. Perperam vero qvi presbyterum Rhætum ſive Rhætenſem appellant, velut ex Rætia Germaniæ. De Johanne & Daniele Rhaithuenſi dictum Volum. VIII. p. 616. 617.

b) non circa *A.* 460. ut Bellarminus.

c) Allatius de proceſſione Spiritus S. p. 251. 908. &c.

Editione libelli Theodori Raithuenſis, de incarnatione Verbi.

Latina ex Godfridi Tilmanni verſione, ſub titulo: Iſagoge in V. libros Anaſtaſii Antiocheni, ſive exercitatio ſeu corollarium de incarnatione Domini. Pariſ. 1556. 8. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1589. Tomo 1. & 1609. nec non Colon. 1618 T. V. & Lugd. 1677. T. VIII. p. 334.

Græco Latinæ, cum *Theodori Bezæ* verſione Genev. 1576. & 1580. 4. & inter Bezæ opera Theologica junctim edita ibid. 1582. fol. T. 3. p. 309-398.

Cum *Rob. Balforei* Scoti verſione & caſtigationibus è MS. Codice Petri Stellæ, ad calcem Gelaſii Cyziceni Hiſtoriæ Concilii Nicæni *Paris.* 1599. 8. ſed in editione Gelaſii Commeliniana Theodorus eſt omiſſus. Notandum porro in Balforei editione primum Græce lucem vidiſſe extremam partem à Beza omiſſam, qvæ clauſulæ loco male aſſuta legitur Gregorii Nyſſeni magnæ Orationi Catecheticæ, ut jam notavi Volum. VIII. p. 153. Eandem agnoſcunt cæteri duo interpretes Tilemannus ac Turrianus.

Cum verſione *Franciſci Turriani* S. I. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. fol. T. I. p. 319. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. A. 1644. & 1654. Tomo XI.

Theodorus *Rhetor* cujus meminit Ariſtoteles in *Epitome* Rhetorum apud Laërtium II. 104. De aliis Theodoris Rhetoribus ſupra in Byzantio, Cynopolita, & Gadareno qvi *Rhodius* dici maluit, quod Tiberium Imp. Rhodi docuiſſet.

Theodorus Rohdiorum ſtrategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. Svid. in στρατηγὸς Ῥοδίων.

Theodorus ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος. Laërt. II. 104.

Theodorus *Sabbaita*, cujus capita aſcetica centum, MSS. in Bibl. Coisliana.

* Theodorus *Samius* Nicoſthenis diſcipulus, pictor. Plin. XXXV. 11.

Theodorus *Samius* architectus, qvi ſvaſit carbones fundamentis Epheſii templi ſubſterni, teſte Laërtio II. 103. de illo Rhœci an Teleclis filio plura Menagius ad laudatum Laërtii locum. Videndum, idemne Theodorus cujus volumen de æde Dianæ, qvæ erat Epheſi, laudat Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Samoſatenus* ſubdiaconus, cujus mentio in S. Baſilii Epiſt. 280. incertum idemne Theodorus ad qvem Epiſtola 328.

Theodorus *Samothrax*, ex qvo Ptolemæus Hephaſtion libro VII. apud Phot.

cod. 190. narrat Jovem natum, ſeptem continuos dies riſiſſe, indeqve ſeptenarium numerum pro perfecto æſtimatum.

Theodorus ὁ Σαββαϑαρηνὸς dictus à Niceta in Vita Ignatii patriarchæ CPol. T. V. Concil. edit. Harduinianæ p. 1005. Photii amicus & ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀφανλοπόλεως Epiſcopus, civitatis qvæ nusqvam exiſteret. Neqve enim ad Patrarum ſedem occupandam, celebris in Achaja Civitatis Theodorus ille tunc admittebatur.

Theodorus *Scholaſticus*, ad qvem Iſidori Peluſiotæ Epiſtolæ.

Theodorus *Scythopolitanus* Epiſcopus, cujus libellum oblatum Imperatori Juſtiniano & SS. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Euſtachio Græce & Latine vulgavit eruditiſſimus *Montfauconus* in Catalogo Bibl. *Segvierianæ* ſive Coislinianæ. p. 94-96. Pariſ. 1715. fol.

Theodorus *Sebaſtenus* citatur à Joanne Scylitze & Georgio Cedreno in Hiſt. Byz.

Theodorus *Sidæ* Epiſcopus in Hiſtoria Byz. citatur ab eodem Scylitze & Cedreno.

Theodorus *Smyrnæus*, Curopalata & ὑπατος φιλοσόφων, cujus excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, & ἐπιτομὴ τῶν ὅσα περὶ φύσεως καὶ τῶν φυσικῶν αἰεχῶν τοῖς παλαιοῖς διείληπται, MS. in Bibl. Cæſarea.

Theodorus *Solenſis*, ἐξηγούμενος τὰ μαθηματικὰ τῷ Πλάτωνι. Plutarch. de oraculorum defectu p. 427.

Theodori *Stoici*: Chius, Mileſius & tertius ſine patriæ notatione, apud Laërtium II. 104.

Theodorus *Stratelates* ſive militum præfectus martyr ſub Licinio. Supra p. 147.

THEODORUS *Studites*, Studii, ſive monaſterii à Studio a) qvodam Romano CPoli conditi Abbas, natus in eadem urbe eſt A. C 759. & in avunculi ſui *Platonis* adhuc ſuperſtitis b) locum archimandrita primum Saccudienſis monaſterii in ſuburbano patrio factus A. 794. Hinc Taraſio patriarcha non auſo imperatori Conſtantino VI. reſiſtere, qvum repudiata Conjuge ſua Maria Theodoten ille duxiſſet, Theodorus & Conſtantinum & Taraſium cummunione Chriſtianorum indignos eſſe palam pronunciavit, atqve inde Theſſalonicam exul abire juſſus A. 796. ſed mox anno proximo poſt Conſtantini mortem magno cum honore revocatus

a) Vide Michaëlem Monachum in Theodori Studitæ vita p. 22. ſeq.
b) Plato Theocriſtæ, Theodori matris frater diem obiit A. 812. ætatis 97.

catus ab Irene, & Abbas Studio præfectus fuit. Post id tempus graviſſime ferens Nicephorum è Laico Patriarcha CPol. *A.* 806. factum & Joſephum Oeconomum reſtitutum, novam à Patriarcha ſeceſſionem fecit: unde Synodo adverſus ipſum coacta A. 809. c) iterato exilio afficitur, reſtitutus poſt biennium à Michaële Rancabe A. 811. Denique Leonis Armeni edicto adverſus imaginum cultum publicato A. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, quod maxima animi contentione acerrime geſſit, omnem igenii & doctrinæ vim in hoc profundens, nec dubitans pro hac cauſa novas exilii varii ac longioris, carcerisque duriſſimi ærumnas per plures annos tolerare, donec à Michaële Balbo reſtitutus eſt A. 821. Hinc cum Thomæ rebelli adverſus Michaëlem favere viſus eſſet, urbe iterum exceſſit A. 823. & in vicina Acritæ promontorio peninſula S. Tryphonis obiit A. 826. d) XI. Novembr. quo die Græci memoriam ejus celebrant. Succeſſorem habuit in Abbatia Studii, *Naucratium*, ejus Epiſtola Encyclica de Theodori obitu Græce & Latine * edita eſt Combefiſio T. I. auctarii novi Bibl. Patrum p. 855-882. additis etiam notis. Græcis νέος ὁμολογητής, Labbeo præter rem Martyr: à Creyghtono e) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex Vita ejus à *Johanne* vel alio quodam Græce ſcripta locum affert Allatius de interſtitiis ordinum apud Græcos p. 181. & de libris Eccleſ. Græcor. p. 138. atque alibi. Ea ipſa porro eſt quam Latine verſam à *Jac. Sirmondo* habuit *Baronius*, ac pleraque ex eadem adduxit Tomo nono Annalium: integram vero Græce & Latine ex Codice Bibl. Collegii Jeſuitarum Pariſ. ſub *Michaëlis* Monachi nomine edidit *Jacobus de la Baune* S. I. in tomo quinto operum Sirmondi Pariſ. 1596. fol. pag. 1-88. teſtatus in alio Codice *Theodoro* Daphnopatæ tribui. Idem vir doctiſſimus monet de Theodori rebus præterea in Sanctorum Actis conſulendis vitam S. *Platonis* 4. April. S. *Nicolai Studitæ* 4. Febr. S. *Nicephori* Patriarchæ CPol. 13. Mart. *Niceta* Hegumeni Medicienſis auctore Theoſtericto ejus diſcipulo 3. April. S. *Tarafii* Patriarchæ 25. Febr. & S. *Theophanis* Sygrienſis Abbatis 12. Mart. Idem de ſcriptis Theodori editis atque ineditis non indiligenter egit, cujus obſervationibus meas adjunxi.

c) Vide Chronicam ſynopſin S. Theodori Studitæ Actorum, ſcriptis illius Tomo V. Operum Sirmondi præmiſſam à Jacobo de la Baune S. I.

d) Vide Pagium ad A. 826. n. 17. & T. 5. Opp. Sirmondi p. 88.

* Latine exſtat etiam in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 905.

e) Vide Allatium adverſus Creyghtonum p. 707.

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo quinto Operum Sirmondi, luculentis typis atque emendate excusa, atque locuplete instructa indice exhibentur Græce & Latine hæc Theodori Studitæ scripta:

1. *Oratione pro sacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, quam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42-46. cum versione *Sirmondi*.

2. Διαθήκη, *Testamentum*. p. 80-88. cum versione ejusdem *Sirmondi* quam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. seq. Exstat etiam ex versione *Joannis Livineji*, (qui Sirleti Card. codice usus fuerat,) una cum Theodori sermonibus Catecheticis Latine versis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Christ. Woldenbergius* una cum libro suo de testamentis veterum, Rostoch. 1651. 4. Græce etiam *Jacobus Tollius* in insignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipsiensis Bibl. Paulinæ, quam præfectus ejus dignissimus Joachimus Fellerus ὁ μακαρίτης cum ipso communicaverat. Sed Latinam versionem quam addidit p. 179. male tribuit Sirmondo, nihil illa putidius esse, nihil puerilius p. 191. professus: nam Livineji esse, non Sirmondi, qui conferet reperiet.

3. Βιβλίον δογματικὴ ἐν ᾗ τρεῖς λόγοι κατ' εἰκονομάχων. *Liber dogmaticus continens disputationes tres refutatorias adversus Iconomachos, pro cultu Imaginum*. p. 89. 106. 132--168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & secundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune*.

4. Ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων, *Refutatio & subversio carminum acrostichon Jambicorum compositorum ab Iconomachis Joanne, Ignatio, Sergio & Stephano*, quæ ipsa præmittuntur partim, partim subjiciuntur p. 169-199. Vertit *Jacobus de la Baune*.

5. Προβλήματά τινα πρὸς εἰκονομάχους. Problemata quædam adversus Iconomachos p. 200-205. Vertit idem *Baunius*.

6. Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτά. Capita septem contra Iconomachos. p. 206-215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων. *Epistola ad Platonem Archimandritam de cultu sacrarum imaginum* p. 215-220. Interprete eodem Baunio.

8. *Epi-*

8. *Epistolarum libri duo*, quorum prior LVII. posterior CCXIX. complectitur. p. 221. 370-753. Ex his sparsim quasdam exhibuerat Baronius à *Sirmondo* Latine versas, Libri *prioris* quidem XXXVIII. & LIII. ad A. 787. n. 58. 59. IV. & V. ad A. 795. I. II. III. ad A. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad A. 808. XXXII. usque ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. LIII. ad A. 809. & LVI. ad A. 811. Libri *posterioris* vero CXXVII. ad A. 787. n. 63. I. II. VIII. XVIII. ad A. 814. IX. X. ad A. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXX XVII. CLXXXI ad A. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad A. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad A. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad A. 819. LXXI. ad A. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad A. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad A. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad A. 825. Quas non ex Sirmondi versione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipsemet adjunxit editor *Jacobus de la Baune*. Libri secundi Epistolam CCXV. responsiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium Monachum, sub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit Græce & Latine Cotelerius T. 2. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in Codice Bibl. Coislinianæ, de quo illustris Montfauconus p. 325.

9. Ἰάμβοι εἰς ἁγίους ὑποθήκαι. p. 753-776. Carmina brevia & Epigrammata jambica varii argumenti CXXIII. Sirmondo magnam partem interprete. Horum prima XXIX. videntur in vita Theodori Studitæ p. 25. signari σύντομος ἐγκώμιος ἁγίων ἰάμβων. Ultime loco alterius nescio cujus auctoris in Theodorum Epigramma Græcum subjicitur versibus Hexametris, in quo inter alia laudatur quod Studitas Monachos docuit sacros hymnos concinere ὑμνοπόλων θεσπεσίων ἀγήνορα φῦλον ἀοιδῆν. Ex carmine CXV. constat Theodorum antequam Monachus fieri eligeret uxorem fuisse *Annam*, quæ cum marito deinde in voluntarium cœlibatum consensit, & liberos ex illo susceptos monasticæ vitæ mancipavit.

* Multa in his Epistolis emendari & lacunas suppleri posse è Codice MS. Bibl. Segvierianæ sive Coisilinianæ, CCLXXII. insuper ineditas exhibente, notat Eruditiss. Montfauconus p. 144. Quanquam vero titulus illius Codicis tantum promittit Epistolas à Theodoro scriptas tempore primi & secundi exilii τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας: tamen in eo reperiuntur etiam quæ in alio Codice inscribuntur ἐξορίας τρίτης *tertii exilii*, apud eundem Montfaucon. p. 324. seq.

Index eorum ad qvos ſcriptæ ſunt THEODORI STUDITÆ EPISTOLÆ.

numeri minores, denotant paginas editarum: majores numerum ineditarum Epiſtolarum in Codice *MS.* Bibl Coislianæ DXLVIII. Epiſtolas complectente.

A.

Ἀντίγραφος. CCC. CCCCVII.
Abolio & Joanni monachis, 704.
Abrahamio Hoſpitalario, 537.
Agathoni ceteriſque filiis, 588.
Albenecæ Protoſpathariæ, 472.
Alexandriæ *Papæ*, 399.
Amico, τῷ Φίλῳ ὁ Φίλος. CCCLIX.
Amonæ filio, CCCCXLI. DXIX.
Ammoni filio, 523.
Anaſtaſio Epiſcopo Cnoſſiæ, 249.
Anaſtaſio Protoſpathario, 479.
Anatolio filio CCCLXIII. CCCCXCI. & Sabbatio filiis. CCLXXXI.
Annæ monachæ, 331. CCXCVI. CCCCLXXIV.
Annæ Præpoſitæ, 337. 364. CCCCXCIII incluſæ ob CHriſtum CCLXXXV.
Annæ patriciæ & moniali. CCCLXXXIX.
Anthimo filio, 544.
Antho filio. DVIII. CCCCLVIII.
Antiocho ſilentiario. CCCCXLVIII.
Antiſarchenſis populi communi, 265.
Antonio Dyrrachii, 631.
Antonio Epiſcopo, 725.
Antonio Præpoſito S. Petri, &c. 366. CCCXCVIII.
Aphrodiſio filio CCCXL. DXVII.
Arcadio monacho, 464. CCCXCIX.
Archimandritæ Gotthiæ, 651.
Arſenio filio, 317.
Arſenio monacho CCCCLXVII *infra in Iſaaco*
Athanaſio filio, 337. 453. 520. CCLXXIX. CCCXIV. CCCXCI. DVII.
Athanaſio Præpoſito. CCCCXXIII. CCCCXCVII.
Auxentio Præpoſito, 683. CCCLXVIII.

B.

Baſiano filio CCCXXV. CCCXCVI. CCCCXXIX.
Baſilio Præpoſito & Archimandritæ Romæ, 307. CCCCLXIII.
Baſilio CHriſti confeſſori, 517.
Baſilio filio ſpirituali, 535.
Baſilio monacho, 286. 697. CCCCXCVIII. DXXXII.
Baſilio Patricio, 476.
Baſilio Præpoſito, 427. 463. 533. 602. 603.
Beſſarioni filio CCCXXVIII, CCCCXXVII. CCCCXLIV.
Bryenæ Stratego, 669.

C.

Calæ ſorori. infra, Irenæ.
Calliſto filio, CCCCXII. D.

Ad Canonicas, 482. CCCXLI. DXLVI.
Ad Canonicas Principenſes, 574.
Caſſiæ DXLI. Candidatiſſæ, 721. CCCCXIII.
Κηροπλάτη, cerario. CCXCIII,
S. Charitonis Lauræ Moderatori, 408
Cizarenſium fraternitati, 584
Cledonio ſive Clydonio filio, CCCLXXXIV. DI. CCCCLVI.
Comiti. CCCC.
Ad Cyzicenos, 600.
Confeſſoribus patribus & fratribus, 489. 510. 517.
Conſtantino DXI. curatori CCCCXXV.
Conſtantino Laico CCCCLXXXIII. DXL.
Conſtantino Præpoſito DXXXIV.

D.

Demetrio Conſuli, 612. 745
Democharı Logothetæ generali, 516
Democharı uxori, 550
Diogeni a ſecretis, 658
Dionyſio monacho, 727
Diſcipulis ſuis, 552. 573. 585. 610
Domitiano filio CCCLXXVIII.
Dorotheo filio, 703. CCCXXIV. CCCLXXXV. CCCCXXXI. DXXIV.
alteri Dorotheo filio. CCCCXXXII.

E.

Eliæ filio, 549
Eliæ presbytero, 681
Ephraim & Agathoni, &c. 588
Ephræm filio. CCCLXXIII. DXVI.
Epiphanio filio 437 DXLVII. ſeq.
Epiphanio præpoſito CCCLXXIV.
Epiſcopis exulibus, 522
Epiſcopis exulibus in Cherſone, 531
Evareſto filio, 540
Evchariſto filio CCCXCIII. DIX.
Eudociæ Candidatiſſæ, 701
Eudocimo Spathario, 672. 685. 696
Eudoconi ſacræ virgini, 532
Evodio CCCCXLVI. & Joanni filiis. CCCCXXX. CCCCXC. DXXXVIII.
Euphemiæ incluſæ, 498
Euphemio Sardenſi, 730.
Irenæ & Euphroſynæ monialibus, 543
Euphroſynæ Præpoſitæ, 554. 558. 563. 571. 590. 615. 671. 701
Euprepiano filio DIV. & iis qvi cum eo ſunt, 309.
Silvano & Euprepiano filiis, 329
Euſchemoni Lampſaceno CCLXXXIX.
Euſebio filio CCCCIX.
Euſtratio archiatro. CCCCLVI.
Euſtratio Præpoſito, 548
Euthymio Sardenſi. CCLXXIV. CCCXII
Euthymio & reliqvis fratribus. CCCLXXIX.
Euthymio filio. CCCCX. CCCCXXXVIII. DXV.

F.

Fraternitati Cizarenſium, 584
Fraternitati Pelecetes, 609
Fraternitatibus diſperſis, 446. 451. 466
Fratribus abſentibus, 380. 420. 446. 451. 468. diſperſis, 585.
Fratribus qvi cum Patricio filio ſunt, 628. in Saccudione, 294. Studianis, 480. in urbe degentibus, 547

Gelalio

G.

Gelasio discipulo. 245
Gennadio filio. CCCLXXX. CCCCLIV. CCCCXCIX.
Georgio Xenodocho CCCII.
Georgio ἰθαν. CCCCLII.
Gordinensis monasterii Præpositæ, 532
Grammaticis duobus fratribus. CCXCI.
Gregoræ laico, 477. CCLXXXIV. CCCLXXXVIII. CCCCLXXVIII.
Gregorio clerico CCCLXII.
Gegorio, Ezechieli, &c. in Græcia, 135
Gregorio CCCCLXXX. filio, 637. 653. CCCXXII. CCCCLXI.
Gregorio Confuli, 666
Gregorio Præpositi, 542

H.

Hegesimo filio CCCLXXI. DXCIII.
Hesychio Protonotario, 664
Hierosolymorum Patriarchæ, 401
Hilariano Archimandritæ, CCXC.
Hilarioni filio. CCCCV.
Hypacoe moniali. 722. 735
Hypatio CCXCIX. filio, 538. CCCCXXVIII.
Hypatissæ CCCXLIII. CCCCXXI.
Hyperechio filio CCCCXXIX. DXVIII.

I.

Jacobi filio. CCCLXXXVI. DLI.
Jacobo monacho. 565
Iconomachicæ Synodo, 370
Ignatio Episcopo Mileti CCLXXV. CCCCLIX.
Ignatio filio, 423. CCCXXX. CCCXXXI. CCCLXXXIII. CCCCXLIII. CCCCLXXVIII CCCCLXXV.
Ignatio Præposito, 257
Ignorum Præpositæ, 587
Inclusæ, 461
Joanni, Michaeli, &c. 517
Joanni Abbati Chalces.
Joanni Chalcedonensi CCCCXXXVII. CCCCXCII.
Joanni clerico. 743
Joanni Episcopo Sardensi CCCLVI.
Joanni Episcopo Monembasiæ & Methodio præposito. CCCCLXIV.
Joanni eremitæ, 560
Joanni filio, 379. CCCCXV. CCCCXLV. supra in Evodio.
Joanni Grammatico, 659. 697. 732.
Joanni Logothetæ, 513
Joanni monacho, 704. orientis CCCXXXVIII.
Joanni præposito CCCXCIV. CCCCLX. CCCCXCIV. CCCCLXXXI. CCCCXCVI. præposito Chalcedon. in exilium missio. CCLXXVI.
Joanni Sardensi, 548
Joanni Spathario, 261. 633.
Josepho Præposito Cerameorum, 728. CCLXXXIII.
Josepho fratri & Archiepiscopo Thessalon. 315. 333. 387. 431. CCLXII. CCLXXIII. CCCXI. CCCXCII. CCCCXVI. DXXVII. CCCCLVII.
Irenæ & Calæ sororibus. CCCLX. CCCXVII. CCCCVIII.
Irenæ Augustæ, 239
Irenæ & Euphrosynæ monialibus 543
Irenæ patriciæ, 365. 497. 668. 694. CCLXXXVII. CCCLV. DXLIII. domo ob fidem ejectæ CCLXXXVII.

Irenæ

Irenæ Præpositæ. 718.
Isaac & Arsenio Monachis ccccLXV.
Isidoro Byzantio. ccci.
Isidoro Laico. ccccxxxv.
Juliano Vestitori, 557.

L.

Laurentio filio, 621. cccLXVII.
Laurentio, Simeoni, &c. filiis spiritualibus, 528.
Leoni DX. amico. ccxcviii.
Leoni ἀρωματοπράτῃ aromatario ccxciv.
Leoni Orphanotropho, 291.
Leoni Papæ Romæ, 300. 302.
Leoni Patricio cclxxxvi. ccccLXXVII. & Sacellario, 478. 580. 688.
Letoio filio. cccxxvii. ccclIII. seq. DXXVIII. DXLVIII.
Logothetissæ. cccxl.
Luciano filio, 472. lapso. ccccl.
Lycasto Consuli, 614.

M.

Macario Præposito, 414. DXLII. DXXXIII. ccccxxII. cccLVIII.
Mariæ moniali, 428. 474. DVI.
Mariæ Augustæ 678. ccccIX. ccccLXXXIX.
Mariæ Spathariæ, 717.
Mariæ virgini sacræ, 579.
Mariano Spathario. 561.
Megaloni & Mariæ monialibus. 428.
Meletio filio. ccccXIV. DII.
Methodio monacho, 737.
Methodio præposito. ccccLXIV.
Michaëli Imperatori, 505. 521.
Michaëli & Theophilo Impp. 705.
Michaëli Synadensi DXXXV.
Michaëli, supra, Joanni.
Michaëli Syncello Hagiopolitano, 733.
Monasticam vitam agentibus, 373.
Monachis Myelensibus, 551.
Monachis Photinidii, 576.
Moniali, 475.
Monialibus, 412. 481.
Moscho Laico, cclxxxviii.
Myroni, ccccli.

N.

Naueratio filio, 323. 337. *ibid.* 347. 352. 356. 376. 388. 391. 435. 438. 456. 483. 486. 490. 495. 500. 504. cccIII. -- cccx. cccxv. - - cccxxI. cccxxxII -- cccxxxvII. cccxLIX. cccLII. cccLXXV. ccccI. ccccXVII. ccccLXIX - ccccLXXII. ccccLXXIX. LXXX.
Nicææ Præpositæ, 529.
Nicephoro Imperatori, 260.
Nicephoro Patriarchæ, 279. 292. 411. 512.
Nicephoro Præposito, 233.
Nicetæ Curatori, 534.
Nicetæ Locum-tenenti, 566.
Nicetæ *Mandatori* cccxxxIX.
Nicetæ monacho, 663.
Nicetæ Patricio, 284.
Nicetæ Præposito, & *Md.* 511. 623. ccccxcv. ccccLXVI. ccccXLVII.
Nicetæ Spathario, 639. 686.
Nicolao Chartulario, 298. 688.
Nicolao discipulo, 246.
Nicolao filio, 502.

Nicolao mancipi ccccxxxiv. ccccclxxxii.
Nilo filio. ccccvi.

O.

Oeconomo ccccclxxxvi. τῆς συμβόλε. dxxvi.
Olbiano Patricio, 724.

P.

Panagri Præpoſito ccclxix.
Pantoleonti Logothetæ, 514. 690.
Pardo ἰδιωτ. ccccliii.
Parthenio filio. ccclxx. dxxii.
Paſarioni filio ccclxvi.
Paſchali Papæ Romæ, 395. 397.
Patriarchæ Hieroſolymorum, 402. 567. infra, Thomæ.
Patribus ſpiritualibus, exulibus, 468.
Patribus ac fratribus Chriſti confeſſoribus, 489. 510. 517.
Patricio cccxiii.
Fratribus qui cum Patricio filio ſunt, 628.
Patriciæ. cccciii. alii cccciv.
Paulo filio dxliv.
Fraternitati Pelecetes, 609.
Petro filio. ccccii. dxxv.
Petro Nicææ, 424. 540. 577. 714. ccxxxii. ccclvii.
Philippo diacono, 359.
Philippo Monacho. ccccxiv.
Philoni filio, infra, Tito.
Philotheo *Poſſeſſori*, 667. 693. 716.
Photinidii monachis, 576.
Pinufio & Mari filiis, 266.
Platoni patri ſpirituali, 221. 224. 228. 368.
Politiano domeſtico ccxcv.
Præpoſito, 374. 421. 465. 602. panagri ccclxix.
Præpoſitæ. ccexlii. ccexvii. ccccxxxvi.
Presbytero dxii. qui ſubſcripſerat, 378.
Ad Principenſes Canonicas, 574.
Procopio monacho, 595.
Proterio filio ccccclxxxiii. ccccclxxxiv
Protoſpathariæ. ccccclxii.

S

Ad Lauram S. Sabæ, 405.
Sabbatio filio. ſupra, *Anatolio.*
Sergio Hypato τῦ λαμπρῦ * & fratris filio 336. ccexliv. ſeq. ccclxi. ccccclxviii.
Sergio notario ccclxxxiii.
Sergio Præpoſito, 675.
Severiano filio ſpirituali, 617.
Silvano ccccclxxiii. dxxxvii. & Euprepiano filiis, 329.
Simeoni filio, 462. ccclxiv. dxxi. dxiv. ccccxlii. dxxxix.
Simeoni monacho, 267. 269. 274. 430.
Simeoni Præpoſito, 242. 282.
Siſoe Epiſcopo ccccxxvi.
Spathariæ Flaviani, 688. ccexc. ccccxx. dv.
Stauracio Spathario, 263.
Stephano conſobrino ccxcii.
Stephano filio, 676. ccclxxii. dxx.
Stephano Lectori, 360.
Stephano *Magiſtro*, 509.
Stephano Præpoſito, 599.
Stephano a ſecretis, 235. 507.

'Thad-

* Vide Cangii appendic. ad Gloſſarium Græc. p. 7.

T.
Thaddæo filio & confessori CCCLXXXI. CCCXXVI.
Thalelæo filio, 433. 459
Theoctistæ matri suæ. 237
Theoctisto eremitæ, 597. 655
Theoctisto filio CCCXXIII.
Theoctisto Magistro, 276.
Theodoro diacono, 661
Theodoro Hospitalario, 569
Theodoro monacho, 518. 619. 641.
Theodoro Patricio, 605. 648
Theodoro spathario. CCCXLVIII.
Theodoro Stratego, (MS. Theodoto) 594
Theodosiæ Augustæ & Basilio ejus filio, 719
Theodulo Cionitæ, 259
Theodulo filio CCCLXXXVII. DXXIX. DXIII.
Theophani monacho, 691.
Theophani præposito τῷ Ἀγρᾷ. CCCCXI & confessori. CCCCLXXVI.
Michaeli & Theophilo Impp. 705
Theophilo *Ephesi*, 458. 499. 625
Theophilo filio CCCLXV.
Theophilo præposito, 320. 525.
Theophylacto Nicomediæ. 375. 425
Theophylacto presbytero CCCCXLIII.
Thomæ Chartulario, 636
Thomæ Disypato, 253
Thomæ *Patriarchæ* Hierosolymorum, 567.
Thomaidi virginis sacræ, 744.
Thimotheo filio, 426. CCLXXX. CCCXCV. DXXXI. CCCCLXXXVII.
Tithoe filio. DXXXVI. CCCLXXVI.
Tito & Philoni filiis CCCCXXXIII.
Turmarchissæ Græciæ, 607
Z.
Zachariæ ὑπάτῳ. CCLXXVIII. CCXCVII. CCCCLXXV.

Scripta edita Theodori Studitæ, qvæ cum operibus Sirmondi non prodiere.

10. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. *Oratio dogmatica de honore atqve adoratione sanctarum Imaginum.* Græce cum Jo. Damasceni Orationibus de imaginibus Rom. 1553. 8. & Latine *Godfrido Tilmanno* interprete Antwerp. 1556. 12. Atqve utraque Lingva inter Damasceni opera Basil. 1575. fol. p. 674. Et *Latine* iterum in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo III. altero interprete, ibiqve notatur, illius Orationis locum citari à Gennadio, qvi ante Georgius Scholarius, in expositione qvinqve capitum Synodi Florentinæ contra Græcos cap. 5. sect. 12.

11. Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτῦ πνευματικὸν πατέρα. *Oratio funebris in S. Platonem Patrem suum spiritalem.* Hanc à Gvil. *Sirleto*, postea Cardinale redditum Latine vulgarunt *Aloysius Lipomanus* tom. VII. de vitis

Sanctorum Patrum p. 275. & ex Lipomanno *Laur. Surius* ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentius*, *de la Barre* in Hiſtoria Chriſtiana Patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Deniqve Græce ex Bibl. Regis Chriſtianiſſimi & Vaticana dedere *Henſchenius* & *Papebrochius* ad calcem *Act.* Sanctor. T. 1. *April.* p. XLVI. & Latine ex nova interpretatione p. 366.

12. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ μεσοπεντήκοντα. *Oratio in adorationem pretioſæ & vivificæ Crucis in media Quadrageſima.* Prodiit Græce cum *Jacobi Gretſeri* verſione, in hujus opere de Cruce T. 2. p. 287. Ingolſtad. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit: ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Latine T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 900.

13. Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν. *Canon* ſive *Hymnus in adorationem Crucis*, ſub Theodori Studitæ nomine editus Græce & Latine ab eodem *Gretſero* T. 3. p. 487.

14. Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀνάστηλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ποίημα τοῦ ἁγίου πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. *Canon* ſive *hymnus* Odis octo conſtans *qvi canitur in erectione ſanctarum Imaginum, opus S. P. Theodori Studitæ.* Exſtat Græce & Latine, *Federico Metio* interprete apud *Baronium* ad *A.* 842. Et Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 898. Sed monet doctiſſimus Cardinalis, Theodori noſtri non eſſe hymnum hunc, utpote qvem non ante reſtitutas imagines ſacras ad redditam Eccleſiæ pacem, proindeqve pluribus poſt Theodori mortem annis ſcriptum fuiſſe apparet. Itaqve Combefiſius putat junioris eſſe Theodori, qvi poſt Naucratium Studio præfuit.

15. Ἡ μικρὰ λεγομένη Κατήχησις, *Catecheſis qvæ dicitur parva*, CXXXIV ſermonibus brevibus & extemporalibus diſtincta. Memoratur in Theodori Studitæ vita p. 27. & Græce MS. exſtat in variis Bibliothecis, Cæſarea Lambec. VIII. p. 295. Bodlejana Oxonienſi, Segvieriana ſive Coisliniana & Lipſienſi Paulina. Fuit etiam apud Raphaëlem Trichetum du Freſne. Latine prodiit ex *Joannis Levineji* Canonici Antwerpienſis verſione, Antwerp. 1602. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. & Pariſ. 1644. 1654. Tomo II. atqve Lugd. T. XIV. Hujus κατηχήσεως lectio Manachis commendatur in Triodio & Menæis Græcorum & in Typico Irenes Auguſtæ in *Analectis* Græcis Monachor. Benedictin. p. 210.

16. Ἐγκώμιον περὶ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, *Encomium S. Bartholomæi Apoſtoli*, qvod Græce exſtat MS. in Codice Colbertino 340. Latine ex veteri *Anaſtaſii* verſione edidit Lucas Dacherius Tomo tertio ſpicilegii Pariſ. 1659. 4. & Franciſcus Combefiſius in Bibliotheca Concionatoria T. VII. p. 749. Pariſ. 1662. fol.

18.

18. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸ Θεολόγον. *Encomium S. Apostoli & Evangelistæ Joannis Theologi.* Latine à se versum vulgavit idem Combefisius in jam laudata Bibliotheca.

19. *Sermo brevis in Dominicam qvartam Quadragesimæ* sive *Jejunii* Latine ex *Joannis Livineji* versione prodiit sæpius cum Theodori Studitæ Catechesi, de qva jam dixi. Incipit*: *Fratres, Patresque; S. Spiritus nos benignitas.* Levinejus in codice MS. hunc sermonem reperit notatum numero octavum & sexagesimum.

20. *Capitula qvatuor de vita ascetica*, qvæ Græce & Latine vulgata sunt à *Petro Possino S.* I. in thesauro Ascetico Paris. 1684. 4. Capita qvinqve MSta in Bibl. Cæsarea memorat Lambecius IV. p. 146.

21. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου. *Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis * sancti præcursoris Joannis Baptistæ.* Cum versione *Francisci Combefisii* edidit *Carolus du Fresne*, sive *Cangius*, in libro cui titulus: *traitè Historique du chef de S. Baptiste.* Paris 1666. 4.

22. Τροπάρια, κανόνες &c. *Troparia, Canones* sive *hymni* &c. Complura generis hujus, Studitæ inscripta nomine, in Octoëcho, Menæis & aliis Græcorum libris Græce edita sunt. Itaqve nostrum intellige, Theodorum Monachum, cujus Canon catanyctícus sive hymnus de nocte decantandus ad CHristum Servatorem memoratur MS. apud Lambecium V. p. 268. Πεντὰς τῶν κανόνων Theodorum Studitam & Josephum (Episcopum Thessalonicensem) ejus fratrem laudat Codinus Origg. CPol. c. 104. p. 50. Nicephorus Callistus in Synaxario: πρῶτος δὲ πάντων &c. *Primus autem omnium illud, tres odas inqvam, in typum, ut arbitror, sanctæ & vivificæ Trinitatis excogitavit magnus Poëta Cosmas in magna sanctæque Passionis Domini & Dei & Servatoris nostri JEsu CHristi hebdomade - - ex qvo & reliqvi Patres & inter eos præcipue* Theodorus & *Josephus Studitæ eum æmulati, in aliis sancta magnæ Quadragesimæ hebdomadibus componentes, proprio Studiorum monasterio tradiderunt, odas ist is magis ac magis producentes ac concinnantes.* Clari etiam apud Græcos hymnorum & cantionum auctores Theodorus Ducas Lascaris Imperator, cujus κανὼν εὐχαριστικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον describitur in Paraeletico p. 181. Theodorus item Cœtonita, Theodorus Santaberenus &c. ne dicam de Theodora Prodromo, qvi hymnos Cosmæ

* De inventione capitis S. Joannis Baptistæ confer Cangii CPolin Christianam lib. IV. p. 101. Elias du Pin Bibl. scriptor. Eccles. T. XVIII. p. 142. edit. Amst. & memorias Trevultianas A. 1708. p. 418. seq.

& Damascenicommentario illustravit. Sed de Theodori Studitæ scriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophanis* Confessoris, quam Latine ediderunt Lipomanus, Surius, Henschenius ad 12. Martii, & Combefisius è Barberino codice descriptum Græce cum Latina versione præmisit Chronico Theophanis edito Paris. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in Codicibus qvibusdam *Oratio in natalem S Deiparæ*; qvæ incipit: λαμπρὰς πανηγυρίζει ἡ καθ' ἡμᾶς σήμερον. Sed plurium Codicum auctoritate asseritur Joanni Damasceno, inter cujus opera prodiit Græce & Latine cum versione Allatii T. 2. edit novæ p. 849.

Scripta Theodori Studitæ inedita,

qvæ à Jacobo Baunio in elencho operum ejus commemorantur.

23. Ἡ μεγάλη καλουμένη κατηχητικὴ &c. *Magna catechesis* * *tribus membris seu partibus comprehensa: liber complectens catecheses collectas ex omnibus catechesibus sancti Patris nostri confessoris Theodori Studitæ, qvæ & recitari debent diebus* Dominicis, *qvarta & sexta feria, & in majoribus festis totius anni, sicut & compositæ sunt.* meminit auctor vitæ p. 27. d. Extat hæc in Regio Græco codice Paris. 2340. Ibi autem post illas catecheses, ita legitur: Θεοῦ τὸ δῶρον ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου. ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ, δωδεκάτῃ, Ἰνδικτ. ιδ. ἔτους ϛχμδ΄. βασιλεύοντος Ἰωάννου τοῦ Πορφυρογεννήτου. *Donum Dei istud scripsit Arsenii manus, absolutum mense Junio, die duodecima, Indictione* XIV *anni* VIMDC. XXXXIV. *regnante Joanne Porphyrogenneta*: qvi annus incidit, ex supputatione Græcorum, in annum Christi MCXXXVI. qvo Calo-Joannes Alexii Comneni F. Isaaci N. decimum nonum Imperii annum agebat.

24. Πανηγυρικὴ βίβλος &c. *Panegyricum volumen in dies festos* Domini, *nec non Deiparæ, & S. Joannis Baptistæ.* ita Auctor Vitæ p. 27. e. Huc referri possunt fortasse, I. Λόγος κατηχητικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. *Sermo catecheticus magna Dominica die Paschæ*: qvi extat in Vaticano Græco codice 1587. unde ab Arcudio descriptum habuimus. II. Ἐγκώ-

* Fuit etiam in Bibl Scorialensi, in Mediceam autem venit ex Gerasini Blachi apparatu librario de qvo Combefisius in Bibl. Concionator. *Rev. Abbas Gerasimus Blachus duplo fere plures* (qvam ediderat Livencjus) *sermones Theodori Catechetices extare ad me scribebat, in qvibus majores illos fuisse nullus dubito. At spretum nostris tantum ἐφεμερον, hoc solum arente munificentia Gallica, sic aliàs effusa: Magno interim Duce totam Viri Græcorum suppellectilem sibi addicente.* In Bibl. Coisliniana sive Segvieriana sermones Catechetici qvi Theodoro Studitæ tribuuntur extant ad CLXX. Vide Eruditiss. Montfauconi Catalogum illius Bibl. p. 376. 386. seq.

Εγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. *Encomium in dormitionem ſanctæ dominæ noſtræ Deiparæ:* quod extat in Vaticana Græco codice 1671. unde Arcudii manu pariter deſcriptum vidimus III. Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου προφήτου, πρόδρομου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Sermo in Natalem ſancti prophetæ, præcurſoris & Baptiſtæ Joannis.* Extat in Sfortia. codice 86. unde ab Arcudio tranſcriptus. Eumdem ſermonem Sirmondi quoque manu Græce deſcriptum habemus. IV. Εγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ μεγάλου Βαπτιστοῦ &c. *Encomium in Decollationem magni Baptiſtæ ac præcurſoris CHriſti:* quod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde deſcriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De Inventione capitis S. Joannis Baptiſtæ*, in codd. Regiis 66. & 1045 VI. Εγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου πρόδρομου. *Encomium in tertiam invenionem venerandi capitis ſancti Præcurſoris:* quod extat in Regio codice 273. & in Sirmondi apographo. Editum eſt, ut dixi, Græce & Latine, Franciſco Combefiſio interprete, in libro Gallico V. CL. Dn. Cangii, de S. Joannis Baptiſtæ capite. VII. Εγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium in S. Apoſtolum & Evangeliſtam Joannem Theologum:* extat in Regio codice 273. unde a Sirmondo deſcriptum habemus. VIII. *De Veneratione crucis.* in codd. Regiis. 143. & 276.

25. Ὁ περὶ τὴν μητέρα ἐπιτάφιος. *Theoctiſtæ matris laudatio funebris.* In Vita Theodori pag. 4. b. Extat in Metaphraſtæ codice *MS.* Colbertino 450. in menſe Decembri.

26. Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος. *Pœnitentia communes univerſæfraternitatis.* meminit Auctor vitæ p. 25. c. Extant autem in Vaticano Græco codice 430. tum in apographis Sirmondi & Arcudii.

27. Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. *Schoſium in particularia aſcetica magni Baſilii.* Græce deſcriptum habemus manu Sirmondi. Deſcripſit etiam Arcudius ex Vaticano Græco codice 431.

28. Ἐκ τοῦ ὅρου * περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου. *Ex Regula de hebdomade Tyrophagii.* Græce deſcripſit Sirmondus ex Canonario Bibliothecæ Cardinalis Columnæ.

29. Σύντομος διδασκαλία τοῦ Στουδίτου Θεοδώρου. *Brevis inſtitutio Theodori*

* Apud Lambecium VIII. p. 451. Ἐκ τῶν ὅρων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μοναχοὶ τυρῷ χρῶνται, οἱ δὲ μοναχοὶ πανσωματεὶ πάντες

dori Studitæ. Extat in Græco libro MS. 32. Collegii Jesuitarum Parisiensis, cui titulus: Διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων. *Institutio valde utilis exposita a SS. Patribus.*

30. Τυποτύπωσις τῆς κατασάσεως τῆς μονῆς τῶν Στουδίου. *Constitutiones monasterii Studitarum.* Græcum viri docti apographum habemus.

31. Πραγματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de Dispensatione in universum.* Contra *Mœchianos* * haud dubie. Meminit ipse Theodorus Lib. I. Epist. XLIX. pag. 349.

32. Τετράδες sive Σωνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτῆ &c. *Quaterniones* sive *Syntagma* (adversus Mœchianos) in quo nullam prorsus sententiam propriam, sed duntaxat divinorum Patrum documenta & præcepta profert contexitque Theodorus, sicut ipse ait *Lib.* I. Epist. XLIII. pag. 333.

33. Τετράδια. &c. *Quaterniones, in quibus impia Iconomachorum dogmata exponuntur confutanturque:* missi Theodoro ad Patriarchas Alexandrinum, Antiochenum & Hierosolymitanum, atque ad varia monasteria: sicut liquet ex Theodori Lib. II. Epist. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Στηλιτευτικὸς &c. *Invectiva adversus Iconomachos.* Meminit hujus operis sui Theodorus ipse initio Antirrhetici primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιδάκιον καὶ τετράδες δεκατέσσαρες, ἐφ' οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίοι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτρους στίχους. *Libellus & quaterniones quatuordecim, quibus continentur Sermones & Vitæ Fratrum, versibus metricis.* Memorat Theodorus Lib. II. Epist. LXI. pag. 484. d.

36. Τριῴδια τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ &c. *Triodia in sanctam Quadragesimam.* Mentio fit in vita pag. 69. a.

37. Βίβλος διὰ στίχων ἰάμβων, τὴν τε πλάσιν & γενάρχου &c. *Liber versibus jambicis, de primi hominis creatione & lapsu, deque Caino, Enocho, Noemo &c. & de universa Iconomachorum hæresi.* Auctor Vitæ, pag. 28. a.

38. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου & Στουδίτου, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητος καὶ ποιότητος. *S. Patris nostri Theodori Studitæ de quantitate & qualitate ciborum.* in Cod. XLVI. Græc. Hist. Eccl. Mss. Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis. Vide Lambecium lib. VIII. p. 456.

39. *Hymnus de vita & solitudine S. Joannis Baptistæ.* meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

40. Peri-

* Mœchianos appellat Theodorus eos qui adulterio copulam Constantini VI. Imperatoris nuptias dispensatione factas legitimas affirmabant.

40. *Pericopæ quædam breviores*: una, *De pœnis quibus parentes multandi sunt, si infans intra septimam, aut si intra quadragesimum diem, mortuus sit absque baptismo.* In Canonario Collegii Jesuitarum Parisiensis. Aliæ duæ, in veteri collectione Græci cujusdam *de Processione Spiritus sancti contra Latinos*, qvæ in cod. Reg. inscribitur *Confessio de Trinitate.* Hæc duo fragmenta Græce Sirmondus descripsit ex codice Vallicellano.

His addi potest doctiss. Baunio præterita

41. *Oratio de vita & laudibus magni Arsenii*, ex qva locum affert Allatius libro de purgatorio p. 733.

Theodorus *Syceota* sive Syceonis archimandrita, cujus vita citatur in actis Synodi secundæ Nicænæ p. 574. T. 3. Concil. edit. Binianæ. Vide supra, p. 143.

*Theodorus Laicus, *Synnadæ* in Phrygia concionatus, ut narrat Eusebius VI. 19. Hist.

Theodorus *Syracusanus*, scriptor τακτικῶν. Laërt. II. 104. Incertum an idem de qvo Livius XXIV. 5. & Valerius Max. III. 3. *in Theodoro, viro gravissimo, Hieronymus Tyrannus frustra tortorum manus fatigavit.*

Theodorus *Syracusius* congnomine καθίρα, in Actis Synodi secundæ Nicænæ. 3. edit. Binianæ p. 693.

De Theodoro *Talennensi* monacho & Abbate in Ægypto, Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 469-499. Idem de pluribus Theodoris solitariis videndus T. 12. p. 364. 369. 370.

Theodorus *Tarsensis* Episcopus, freqventius Diodorus, de cujus scriptis supra Volum. VIII. p. 358. seq.

*Theodorus *Thebanus*, ἀνδριαντοποιός sculptor apud Laërtium II. 104.

Theodorus ποιητὴς τραγῳδίας apud Laërtium II. 104. τραγῳδὸς Pausan. p. 90. edit. Lipsienses. Idem τραγῳδῶν ὑποκριτὴς apud Aristotelem VII. ult. Politicor. & Plutarchum. Vide Perizonium ad Ælian. XIV. Var. Histor.

*Theodorus *Tribunus* ad qvem scribit S. Nilus.

*Theodorus *Trichinas* ab aspero cilicio qvo tegebatur appellatus idemqve thavmaturgus, de qvo martyrologia & menologia 20. April.

Theodorus *Trimithuntis* Cypri Episcopus, cujus Homilia in laudem Jo. Chrysostomi memoratur ab Allatio, qvæ incipit: ἀγαπητοὶ, εἰψευδὴς θεός.

Theodorus *Tripolites* Sphæricorum scriptor vocatur à Menagio p. 119. ad Laërt. qvi aliis rectius Theodosius.

*Theodorus *Tyanenſis* in Cappadocia metropolitanus ad qvem videntur datæ Nazianzeni Epiſtolæ. Vide Tillemontium memor. T. XII. p. 437.

*Theodorus *Tyro* Martyr ſub Licinio. Vidé ſupra p. 147. ſeq.

*Theodorus *Vicarius* ad qvem Epiſtola Theodoreti qvadrageſima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, ut qvem περὶ νομοποιῶν, de Terpandro & aliorum nomorum Muſicorum ſcriptoribus: & alius qvem περὶ ποιητῶν ſcripſiſſe teſtatur Laërtius II. 104. alius deniqve qvem ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων laudat II. 65.

Theodorus ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ citatur à ſcholiaſte Ariſtoph. in Nubes v. 397. & ἐν εἰκοστῷ ἑνάτῳ à Scholiaſte Apollonii lib. IV. v. 264. fortaſſe Theodorus Samothrax intelligitur.

Theodorus citatus ab Euſtathio ad Odyſſeæ θ', p. 1602. 23.

Theodorus laudatus à Stobæo p. 149. & 403. florileg. & p. 429. *pro Elpidipheriana.*

Theodorum ἐν ταῖς μεταμορφώσεσιν allegat Plutarchus in parallelis minoribus p. 311.

Deniqve Theodoros vocant nonnulli, qvi aliis rectius ſunt *Diodori*, vel *Theodoſii*, ut ſupra in Crono & Tripolite jam monui: vel *Theodoſi*, ut Theodotus *Ancyranus* Gennadio, Honorio & Poſſevino eſt Theodorus: vel deniqve *Theoduli*, ut Theodulum presbyterum in Cœleſyria (cujus *de conſonantia S. Scripturæ* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Auguſtod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum longe juniore Theodulo de cujus *Ecloga* verſibus ſcripta *Latinis* Hexametris *Sigebertus* c. 134. ut ad Trithemii cap. 185. annotavi. At *Poſſevinus* duos ex uno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Cæterum Catena *in Epiſt. ad Romanos* qvæ *Latine* ex *Jo. Loniceri* verſione exſtat in Orthodoxographis utrisqve & in Patrum Bibliothecis ſub Theoduli nomine, & *Græce* in Codice Bibl. Coislinianæ p. 267. neutiqvam diverſa eſt ab illa qvam ſub *Oecumenii* titulo Græce & Latine habemus.

CAPUT

CAPUT XXXIV.

De PHILONE Carpaſio, ISIDORO Peluſiota, Neſtorio, Eutyche & aliis Sæculi V. Scriptoribus atque Hæreticis.

Scriptores Sæculi V. de quibus jam dictum in hac Bibl. 1. *De Philone Carpathio.* 2. *de Iſidoro Peluſiota, variisque Iſidoris.* 3. *de Antiocho Ptolemadis Epiſcopo, variisque Antiochis.* 4. *De Severiano Gabalenſi & Severianis aliis* 5. *De Theodoto Ancyrano, variisque Theodotis.* 6. *De Antipatro Boſtrenſi, Candido Iſauro &c.* 7. *De Simeone ſtelite.* 8. *De Joanne Hieroſolymitano.* 9. *De Neſtorio ejusque ſectatoribus & oppugnatoribus.* 10. *De Eutyche.* 11. *Index ſcriptorum & Epiſtolarum quæ in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis atque in Synodico adverſus tragœdiam Irenæi occurrunt.* 12.

I.

CUm de quam plurimis ſcriptoribus Græcis, qui ſæculum à nato CHriſto quintum ingenio & doctrina ſua illuſtrarunt, in hac Bibliotheca alibi dixerim, de *Adriano* quidem hoc ipſo Volumine IX. p. 381. de *Andrea* Cæſarienſi VII. p. 791. *Aniano* Chronologo VI. p. 135. *Aſterio* Amaſeno VIII. p. 607. *Baſilio* Cilice VI. p. 114. & Seleucienſi VIII. p. 130. *Jo. Caſſiani* Græca Epitome, VII. p. 551. *Cyrillo* Alexandrino VIII. p. 553. *Diodocho* VIII. p. 348. *Eudocia* I. p. 357. *Euſtathio* Epiphanienſi VIII. p. 189. *Euthalio* Sulcenſi id. p. 367. *Eutherio* Tyanenſi VII. p. 446. *Firmo* VII. p. 189. *Gelaſio* Cyziceno VIII. p. 371. *Gregentio* IX. p. 14. *Heliodoris* Emeſeno & Antiocheno VI. p. 784. 798. *Heraclide* IX. p. 16. *Joanne* Ægeate VI. p. 113. *Malcho* Philadelphienſi VI. p. 236. *Marco* Aſceta VIII. p. 349. De *Nilo*, ad Allatii librum de Nilis, Volumine V. hujus Bibl. De *Palladio* IX. p. 1. *Panodoro* Chronologo VI. p. 135. *Philippo* Sidete VI. p. 112. *Philoſtorgio* VI. p. 114. *Polybio* S. Epiphanii diſcipulo VII. p. 415. *Polychronio* VII. p. 753. & IX. p. 165. *Proclo* CPol. VIII. p. 600. *Socrate* & *Sozomeno* VI. p. 117. 121. *Syneſio* VIII. p. 221. *Theodoreto* VII. p. 430. *Theodoro* Mopſveſteno IX. p. 153. *Victore* Antiocheno VII. p. 769. & *Zoſimo* Hiſtorico VI. p. 605. Lubet jam præſenti capite ſuccincte complecti eos, qui ad idem ſæculum quintum pertinent, ſed indicti hactenus à me præteriti fuere.

II. PHILONIS *Carpathii* his verbis mentio fit apud Svidam: Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων. *Philo Carpathius; Scripsit commentarium in Canticum Canticorum.* Qui autem S. Epiphanii discipulus, circa quinti sæculi initia floruit Philo, non *Carpathi* in Cycladibus sed *Carpasii* sive *Carpasiæ* a) Cypri civitatis ab eodem ordinatus Episcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Ægypti Episcopus in vita S. Epiphanii c. 49. b) Ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τῷ ὀνόματι Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος, χρείαν δὲ ἦν ἐπὶ τῆς πόλεως Καρπασίᾳ καθίσαι ἐπίσκοπον ἐπὶ τὸν θρόνον. Ἦν δὲ ἴστος διάκονος. Τοῦτον οὖν ἀπὸ ἀποκαλύψεως θεοῦ χειροτονεῖ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Καρπασίου. *Erat quidam ex Oratoribus clericus, Philo nomine, vir sanctus, Opus autem erat, in civitate Carpasii in sede collocare Episcopum. Eratque is Diaconus. Hunc ergo ex DEI revelatione Episcopum ordinat Epiphanius in sede civitatis & Ecclesiæ Carpasii.* Sub ejus nomine fertur *Commentarius in Canticum Canticorum*, ad Eustathium presbyterum & Eusebium Diaconum, qui Latine duntaxat lucem hactenus vidit è latina versione *Stephani Salutati* sive *Salviati*, Pisciensis, Paris. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atque inde insertus est Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Colonienſi ac denique Tomo V. edit. Lugdunensis. Recte monent viri docti hunc Philonis fœtum, si genuinum, ex parte saltim minus sincerum, valdeque interpolatum à Salviato fuisse editum, quia multa illi inserta ex commentario Gregorii I. nec satis cum cæteris cohærentia, ut jam Bellarmino observatum. Genuinum Philonis Commentarium Græce è Codice Bigotiano editurum pridem in se recepit vir doctissimus Anselmus Bandurius Monachus Benedictinus & post Magliabecium hodie præfectus dignissimus thesauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis hujus occurrunt in expositione Cantici Canticorum quam Eusebii Cæsar. nomine (cum longe junioris c) scriptoris sit) Græce edidit Joannes Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Nusquam autem Philo Carpathius sed tantum Philo ibi appellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos estis sal terræ* è Catena MS. Mazariniana dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria. Citatur etiam Philo Episcopus aliquoties in Catena Patrum ad Pentateuchum, Latine versa à Francisco Zephyro p. 77. 82. b. 83. Hæc de scripto-

a) Καρπασία Stephano & aliis, Plinio *Carpasium*, in Notitia Græca Episcoparuum Κάρπασος. Vide Meursium in Cypro p. 28. Harduinum ad Phn. V. sect. 35. T. 1. p. 614 & Holstenium ad Stephanum Byz p. 112. Olympius, Carpasiæ Episcopus Philonis successor interfuit conciliabulo Ephesino A. C. 431.

b) T. 2. Operum Epiphanii p. 360.

c) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 95. & VII. p. 753.

ſcriptore iſt hoc paullo explicatius præſenti loco tradere volui, licet illius jam meminerim lib. IV. cap. 4. cum Philones varios recenſerem.

III. Præclariſſimis Eccleſiæ luminibus & utilioribus ſcriptoribus merito accenſendus venit ISIDORUS *Peluſiota*, Monachorum in Peluſio Ægypti monte degentium Abbas d) conſtantiæ, ſanctimoniæ & doctrinæ laude pariter conſpicuus, & non modo tempore e) Concilii Epheſini A. 431. celebrati adhuc ſuperſtes, ſed circa A. 449. demum * vel 450. provecta ætate, cum Ægyptum jam Eutychis turbaſſet hæreſis, defunctus: de cujus vita & laudibus agunt Græci in *Menæis* 4. Febr. Acta Sanctorum T. I. Febr. p 468. ſeq. & cujus induſtriæ non habeo quod addam, Tillemontius T. XV. memor. p. 97. ſeq. *Jo. Chryſoſtomi* Doctoris ſui A. 407. defuncti ut ſtrenuus adverſus Cyrillum Alex. aliosque defenſor extitit & lib. 2. Epiſt. 42. laudator, ita dicta ejus & ſententias libenter ſuas ipſum facere & paſſim imitari notavit Conradus Rittershuſius tam in notis ad Iſidorum, quam in ſacrarum lectionum libris, IV. 16. ſeqq. V. 13. VI. 13. VII. 7. De eo Svidas: *Ἰσίδωρος πρεσβύτης ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. Ἐπιστολὰς ἑρμηνεύσας τὰς θείας γραφὰς γ γίγραφε, καὶ ἑτέρας ζ, καὶ ἄλλα τινά. Iſidorus presbyter, Peluſiota, vir eruditiſſimus, Philoſophus & Orator. Scripſit Epiſtolas ter mille quibus ſacram Scripturam interpretatur, & alias ſepties mille, nec non alia quædam.* Sic habere codices emendatos teſtatur Sirmondus f) ad Facundi ll. 4. cui pulchre convenit quod in Menologiis & apud Nicephorum X. 54. legas Iſidorum multa ſcripſiſſe *ὠφελείας ἁπάσης ἐμπλεω, omnigenæ utilitatis plena, μάλιστα δὲ ἐπιστολὰς χάριτος πανταχοῦ μεστὰς, θείας τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνης ὡσεὶ χιλιάδας δέκα· ἐν αἷς πᾶσάν τε γραφὴν σαφηνίζει, καὶ σύμπαν ἦθος παιδεύει, διδασκαλικώτερον πως τὴν ὑφήγησιν. potiſſimum autem Epiſtolarum omnis generis divina ſimul & humana gratia refertarum prope millia decem, in quibus Scripturam omnem clarius exponit, & hominum mores inſtituit, quippe qui dicendi genere ad docendum accommodato in eis utatur.* Facundus vero bis mille tantum habuiſſe in ſuo Codice ſe innuit lib. 2. cap. 4. *Nam vir etiam ſanctiſſimus & magnæ in Eccl. gloriæ Iſidorus presbyter Ægyptius Peluſiota, quem duo millia Epiſtolarum ad ædificationem Eccleſiæ multi ſcripſiſſe noverunt, qui etiam pro vitæ ac ſapientiæ ſuæ meritis ut pater ab ipſo Cyrillo & honoratus eſt & vocatus, ſic ei ſcribit* g) &c.

d) *Ἰσίδωρος ὁ τὸν Πηλιώτην ὄρος καθηγησάμενος.* Niceph. XIV. 53.

e) Concilii Epheſini tempore ſcriptæ ſunt lib. I. Epiſt. 310. ad Cyrillum Alex. & 311. ad Theodoſium.

* Tillemont. T. 15. memor. p. 116. ſeq.

f) T. 2. Opp. Sirmondi p. 458.

g) Facundus deinde producit Latine quæ inter Iſidori Epiſtolas extant lib. I. 370. & 310.

annotatque Sirmondus Facundo fuisse ejusmodi Codicem, qualem vetus interpres Epistolarum Isidori ineditus commemorat his verbis: *Has omnes B. Isidori presbyteri & Abbatis Peluſiotæ retenſui & tranſtuli ex Epiſtolis ejus duobus millibus quæ ſunt per quingentas diſtributæ in Acœmetenſis monaſterii* (CPoli) *codicibus vetuſtiſſimis quatuor.* Similem Codicem Epistolarum Isidori bis millenarum χιλιάδων δύο Græcum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi exstare testatur Lambecius T. 1. p. 149. Neque dubito assentiri præclaro Tillemontio, h) qui in illa Monachorum Acœmetarum collectione non alias extitisse Epistolas putat, quam quas libris quinque digestas & utraque lingva editas habemus, in illis etiam primus liber quingentis absolvitur, & universæ sunt bis millenæ ac duodecim. Hæ duodecim autem plures numerantur, quia interdum una in duas discerpta est ut lib. I. 271. 272. quæ iterum repetita 303. nec non lib. IV. Epist. 206. 207. Nonnullæ etiam positæ bis ut lib. I. 29. & IV. 188. Idem Lambecius T. V. p. 245. Codicem alium Epistolarum mille Isidori de interpretatione S. Scripturæ commemorat, earundem cum editis. Sed aliam collectionem Epistolarum MCXLVIII. Venetiis in Bibliotheca H. Marci vidisse se refert Sixtus Senensis libro IV. Bibl. Sanctæ, quem eundem Codicem sæculo decimo quarto exaratum memorans eruditiss. Montfauconus in Diario Italico p. 42. testatur continere Epistolas MCC. ad interpretationem S. Scripturæ facientes & digestas esse secundum ordinem librorum Veteris & Novi Test. quorum loca interpretatur. Addit Cardinalem Barbadicum morte præventum edendi hujus Codicis provinciam alii reliquisse, quam à viro aliquo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, quo magis est credibile plures in hoc Codice latere Epistolas Isidori adhuc ineditas, cum primæ etiam initium à Sixto Senensi proditum ἐκεῖθι κυκλικὸν ἔχει χρόνον τὸ χῆμα, nulli ex editis congruat, ut doctissimo Caveo in Historia literaria scriptorum Eccles. jam notatum. Aliam collectionem Epistolarum Isidori MDC in Codice Bibliothecæ Cryptoferratæ A. C. 986. scripto, idem Montfauconus reperit, ut p. 336. narrat. Isidori Epistolas plures laudat Leontius Byz. ut supra p. 174. annotavi. In illis unam ad Theonem quam in editis diu incassum quæras. Michael quoque Glycas Epistola LXXXIV. ad Joannicium i) citat Isidorum Pelus. ὅτως ἐν Ἐπιστολαῖς λέγοντα *qui ad hunc modum in Epiſtolis loquutus ſit:* ὥσπερ τὸ σῶμα ἓν Κυρίῳ ὑποπεσὸν τοῖς ἐθνεσι ἓν ἄδε, φθορὰν μὲν τηνικάυτα ἐδέξατο, ἀφθορὰν δὲ οὐκ εἶδεν, οὕτω καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα ἓν Κυρίῳ τοῖς ἐθνεσιν ὑποπίπτον τοῖς ἡμετέρους,

h) T. XV. memor. p. 847.
i) Mich. de Quien ad Damaſcenum p. 654.

ρους, Φθορὰν μὲν ὁμοίως ὑφίσταται, ἀλλοφθορὰν δὲ οὐκ ἴσχυσε, ἀλλ' ἀυθίς ἀφθαρτιζόμενον τῇ τῆς ψυχῆς ἕξει διδοται μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπαραμένει ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. *Quemadmodum Domini corpus cum in inferi dentes cecidisset, corruptionem quidem admisit, non tamen omnigenam vidit: sic & in præsenti ipsummet corpus Domini dum dentibus nostris subjicitur, pari modo atque corpora nostra corruptionem subit, sed non obsolutam. Quin potius deposita statim corruptela, anima substantiæ traditur: sed & non solum traditur verum perpetuo perstat cum animis justorum.* Frequenter etiam loca ex Isidori Epistolis afferuntur in Catenis ad libros S. Scripturæ non editis modo, sed & illis, quæ ineditæ in Cæsarea, Bodlejana Coisliana & aliis Bibliothecis adservantur, nec non in Niconis aliorumque Græcorum scriptorum Collectaneis & inter Apophthegmata Patrum apud Coteler. T. 1. monument. p. 488. Epistolarum editarum Isidori præstantissima editio est Græcolatina Parisiensis *A.* 1638. fol. quinque digesta libris, quorum *primus* Epistolas 500, *secundus* 380, *tertius* 413 complectitur. Hos tres Græce vulgarunt cum *Jacobi Billii* versione & sacrarum observationum libris duobus Paris. 1585. fol. Billii versio recusa in Bibliotheca Patrum edit. Colon Tom. V. parte 2. *Quartus* liber habet Epistolas 230. cum tribus prioribus editus pridùm à *Conrado Rittershusio*, qui versionem quarto huic libro, & universis quatuor, notas, indices, singularumque Epistolarum argumenta adjunxit. *Quintum* librum Epistolas 570. complexum debemus *Andreæ Schotto* S. I. qui eum ex MSS. Bibl. Vaticanæ *Græce* cum notis edidit Antwerp. 1623. 8. argumentaque Epistolarum addidit & Latine à se versum vulgavit Rom. 1624. 8. Græce etiam & Latine ut Rittershusianæ editioni adjungi posset recusum Francof. 1629. fol. Hinc ut dixi Parisiensis librorum quinque *Græcolatina inclusa* vidit lucem A. 1630. fol. quæ Rittershusii & Schotti notas ad voluminis calcem subjectas, & argumenta operi præmissa exhibet. Libri quinque etiam ex Billii, Rittershusii & Schotti versione una cum argumentis recusi sunt in Tom. VII. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. sed notæ prætermissæ. Aliquot locis Epistolarum Isidori, libri primi maxime lucem affert Bonoventura Vulcanius notis ad Cyrillum Alex. adversus Anthropomorphitas, editum Lugd. Bat. 1605. 4. testatus Billium doctissimum virum extremam versioni suæ manum non adhibuisse, & postumum ipsius fœtum adeo male habitum à lucripeta typographo in lucem extrusum esse. Longe plura autem adhuc emendanda superstant in libri quinti versione, in quo Schottus interpres passim a sententia Isidori recedit & aberrat. Cæterum si nova adornanda harum Epistolarum editio fuerit, non

non parum nitoris & ornamenti ad eam accedet ex labore *Franciſci Arcudii* Græci Calabri, poſtea Epiſcopi Nuſcani, qvi ab Emin. *Franciſci* Cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc invitatus univerſos qvinqve libros cum MSS. contulit, ſex antiqvis Codicibus uſus: duobus Vaticanis, totidem Altaëmſibus, qvinto Sforziano & ſexto Barberino. Collationes illas Iſidorianas à Carolo Morono, præfecto Bibliothecæ Barberinæ ſecum communicatas è marginibus Pariſienſis editionis, qvibus illas Arcudius adſcripſerat, enotavit, & ſingulari volumine edidit *Petrus Poſſinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta inſignia ex Iſidori Epiſtolis exhibet Lud. Elias du Pin Tom. IV. Bibliothecæ ſcriptor. Eccleſ. Indicem eorum ad qvos Iſidorus ſcripſit, dedi Volumine V. ad calcem libri Allatiani ue Nilis. Ex ſcriptis Iſidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἕλληνας λόγος *liber adverſus Græcos* ſive *Gentiles*, cujus meminit libro 2. Epiſt. 137. & 228. priore loco teſtatus in illo ſe ſolviſſe qvæſtionem, cur bonis vivis mala fiant: in altero divinandi artem apud illos jactatam confutaſſe. Unde veriſimile eſt diverſum ab hoc ſcripto, non ut doctiſſimo du Pinio videbatur unum idemqve fuiſſe λόγον, ſive, ut ipſe ait, potius appellandum λογίδιον, lib. 3. Epiſt. 233. commemoratum περὶ τοῦ μὴ εἰναι εἱμαρμένην. *qvod fatum non ſit.* Qvæ vero Evagrius lib 1. cap. 15. memorat ſcripta ad *Cyrillum* Alex. non alia qvam Epiſtolas ejus qvas ſcripſit Cyrillo, interpretor, à Facundo etiam II. 4. & Nicephoro XIV. 53. laudatas. Neqve aliud qvicqvam ex illis inferre vult Evagrius, qvam Iſidorum & Cyrillum uno tempore vixiſſe. γέγραπται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν ἀοίδιμον, ἐξ ὧν μάλιστα δείκνυται τοῦ θεωτάτου συνακμάσαι τοῖς χρόνοις. Illud vero Evagrii de Iſidoro ὃ κλέος ἐυρὺ κατὰ τὴν ποίησιν, cum Joanne Lango non accipiendum de poëtica illius laude, ac ſi poëmata compoſuiſſet Iſidorus: ſed ut à Billio jam annotatum, verba ὃ κλέος ἐυρὺ *cujus decus ingens*, ex Homeri poëſi mutuatus Evagrius eſt, ad Iſidori virtutem celebrandam.

Iſidori alii.

S. Iſidorus *Agricola*, qvem patronum colunt Hiſpani Madritenſes, & cujus encomium ſcripſit Antonius Sanderus, editum Antwerp. 1623. 8.

Iſidorus *Ægeates* cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 327. edit. Wechel.

Iſidorus monachus & presbyter *Alexandrinus* A. C. 404. de qvo Bollandus XV. Januar. qvi alios etiam Iſidoros Ægyptios ſanctitate conſpicuos commemorat T. 1. p. 83. 84. & 1015. Tillemont. T. VIII. memor. p. 787. ſeq.

Iſido-

Isidorus *Anazarbi* Episcopus, qui Synodo Trullanæ interfuit A. C. 706.

Isidorus *Asturicensis* qui subscripsit Concilio Bracarensi A. 675.

Isidorus *Balneoregiensis* in Italia, interfuit Concilio Romano A. 1059.

Isidorus *Basilidis* hæretici filius, de cujus libro περὶ προσφυοῦς ψυχῆς, Salmasius p. 166. ad *Simplicium*. De aliis hujus Gnostici scriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 200.

Isidorus *Buchiras*, infra in CPolitano.

Isidorus *Cæsarauguſtanus* à Josepho Pellizerio confictus. Vide infra in Hispalensi juniore.

Isidorus *Characenus*, de cujus stathmis *Parthicis* dixi lib. IV. cap. 4. p. 34. seq.

Isidorus *Chronographus* nugivendulus quem citat Damascenus Orat. 3. de imaginibus.

Isidoros *Cordubenses* Episcopos duos, unum ad A. C. 384. auctorem Chronici, & commentarii in *Lucam*: alterum ad A. 423. & 430. qui allegoriarum librum ad Orosium scripserit, comminiscitur pseudo Dexter in Chronico. Sed allegoriarum liber Isidori Hispalensis est, & per commentarium in libros Regum quem Isidoro Cordubensi tribuit *Sigebertus* duodecimi sæculi scriptor. c. 51. de script. Eccles. videtur quæstiones ejusdem Isidori Hispal. in libros Regum intellexisse, ita ut ne unum quidem nedum duos illos Isidoros Cordubenses extitisse unquam putet Nic. Antonius lib. 3. Bibl. Vet. Hispanæ c. 2. p. 188. seq. & lib. 6. c. 4. p. 330.

Isidorus Buchiras, *CPolitanus* Patriarcha ab A. 1341. quo Synodo * interfuit *Palamicæ*, ad 1349. Alius, Isidorus Hieromonachus A. 1460. Alius titulo tantum Patriarchæ usus circa A. 1473.

Isidorus *Cynicus*, Sveton. Nerone c. 39.

Isidorus *Cyrrhensis* subscripsit Concilio CPol. A. 381. Hic ipse est cui A. 423. successit Theodoretus. Vide Tillemont. T. XV. p. 217. seq.

Isidorus *Edessenus* interfuit Synodo Trullanæ A. C. 706.

Isidorus *Gazæus*, Procli & Marini discipulus, Platonicus cujus vitam scripsit Damascius apud Photium Cod. CCXLII. De eodem Svidas in Συριανὸς, Ἰσίδωρος, Μαρῖνος, Σαραπίων &c.

Isidorus *Gnosticus* hæreticus. Supra in Basilid.

Isidorus *Gordoservorum* in Bithynia Episcopus qui interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Hispalensis* Episcopus ab A. C. 595. ad 636. cujus vitam scripsit

* Vide Harduini Concilia T. VII. p. 1640. & Jo. Boivinum in Nicephori Gregoræ vita.

Lucas Tudenſis apud Henſchenium ad 3. Aprilis, T. 1. p. 327. ſeq. Vide & p. 900. ſeq. & Jo. Mabillonium in *Seculo* ſecundo Benedictin. De hujus Iſidori vita & ſcriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hiſpana lib. V. cap. 3. ſeqq.

Iſidorus *Hiſpalenſis* junior, qui ſimul Cæſarauguſtanus Epiſcopus fuerit, confictus à Joſepho Pellizerio, Chronicon & hiſtoriam Alanorum illi tribuente, quam Iſidoro illi veteri unicoque quam Eccleſia Hiſpalenſis novit, vindicat. Nic. *Antonius* lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Iſidorus *de Iſolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & recuſæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. 1. p. 887. ſeq. De aliis ejus ſcriptis conſules Poſſevinum.

Iſidorus *Kiovienſis* & totius Ruſſiæ Epiſcopus qui vicem Patriarchæ Antiocheni geſſit in *Synodo* Ferrarienſi & Florentina A. 1438. & 1439. de quo Allatius contra Creyghtonum p. 266. ſeq. & Henricus Warthon appendice ad Hiſt. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epiſtola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453. ſcripta & inter Epiſtolas Turcicas ab Nicolao Reuſnero edita Francof. 1598. 4. lib. IV. p. 104.

Iſidorus *Mercator*, Eulogii Cordubenſis frater, circa A. C. 830. cui collectionem Epiſtolarum decretalium Epiſcopis Romanis primorum ſæculorum ſuppoſitarum (Iſidoro Hiſpalenſi à nonnullis falſo adſcriptam) tribuit David Blondellus in Pſeudo Iſidoro ſive cenſura jam dictarum Epiſtolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem obſervat eam allegari in Synodo Rhemenſi *A* 992. Iſidorum Setubenſem ſive Setubitanum Epiſcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Iſidori duo *Mileſii*, architecti ſub Juſtiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Juſtiniani lib. 1. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Iſidorus *Pacenſis* in Luſitania (Pacis Juliæ, hodie * *Beja*,) Epiſcopus cujus continuatio Chronici Iſidori Hiſpalenſis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pampilonenſi Epiſcopo una cum Chronicis Idatii, Sebaſtiani, Sampiri & Pelagii: Pampelonæ 1615. 1634. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hiſpaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hiſpanam veterem lib. VI. cap. 3. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Agvirre qui accura-

* non *Badajos*, ut in Catalogo Bibl. Barberinæ p. 578.

accurationem editionem promisit è Codicibus MSS. notit. Concil. Hispaniæ p. 163.

Isidorus *Peccator*, supra, in Mercatore.

Isidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Isidorus *præfectus* Orientis A C. 416. de qvo Jac. Godofredus in prosopographia Codicis Theodosiani.

Isidorus *Rhodius* Episcopus, subscripsit Synodo CPol. A. 681.

Isidorus *Ruthenus* supra in Kiovienſi.

Isidorus *Samius* Episcopus interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Seetenſis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino

Isidorus *Setabienſis* sive *Setabitanus* qvi Synodis Toletanis interfuit A. C. 681. & 688.

Isidorus *Scholasticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Isidorus *Sethroiti* in Ægypto Episcopus qvi subscripsit Concilio Chalcedonenſi A. C. 451.

Isidorus *statuarius* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus *Theſſalonicenſis* Metropolita circa A. 1401. clarus, qvi celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ sive 1. Qvadrageſimæ; & in Synodico Theſſalonicenſi apud Allatium p. 187. de Simeonibus. Ejus *homilias qvatuor in Deiparam* vulgavit sed Latinetant um cum notis *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis *in feſtum præſentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων) itidem Latine Combefisius in Bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiorem esse. Cæteras tres, 1. *in annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem S. Mariæ* memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. &. 87. apud qvem etiam aliarum ineditarum mentio ut. p. 83. Εἰς τὴν σωτήριον κατὰ σάρκα καὶ θείαν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, & p. 100. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν φώτων. *Commentarios in Evangelium Lucæ* in Bibl. Vaticana *MSS.* exstare pridem tradidit Sixtus Senenſis lib. IV. Bibl. sanctæ.

Isidorus *Zoarenus* in Palæstina Episcopus, qvi subscripsit Concilio CPol. sub Mena. *A.* C. 536.

IV. ANTIOCHUS *Syrus*, Ptolemaidis in Palæstina Episcopus ob eloqventiam Chrysostomus k) appellatus, sed præcipuis Joannis Chry-

k) Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9.

Ioſtomi inimicis accenſitus à palladio, l) interfuit Synodo ad Qvercum A. C. 403. contra Jo. Chryſoſtomum congregatæ de qva Photius Cod. 59. & Jus Græco Romanum lib. IX. p. 554. Obiit ahuc ſub Arcadio hoc eſt non poſt *A.* 408. Scripſit, ut ait Gennadius c. 20. de Scriptoribus Eccleſ. *adverſus avaritiam* unum & longum volumen, & *in curatione cæci* qvi à Salvatore illuminatus eſt, homiliam compunctione timoris DEI & humilitatis plenam. Ex his, & ex aliis qvos habuit plures ſermonibus nihil ad nos pervenit. Apud Theodoritum dialogo II. p. 200. & in Concilio Chalcedonenſi part. 3. cap. 1. (T. 2. Harduin. p. 651.) citatur hoc ejus dictum: μὴ συγχέῃς τὰς Φύσεις, καὶ μὴ ταράσσου περὶ τὴν οἰκονομίαν. *Non confundas* (in CHriſto) *Naturas, & non attonitus hærebis circa diſpenſationem.* Expoſitionem *in Pſalmum XLI.* qvæ inter Joannis Chryſoſtomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui ſeqvioris ævi tribuendam ſuſpicatur Thomas Bruno in diſſ. de Therapevtis Philonis p. 201. In Catena ad Matthæum T. 1. p. 239. affertur locus Antiochi de reſurrectionis veritate per Moyſis & Eliæ apparitionem confirmata. Et in catena ad Johannem p. 444. de latere CHriſti lancea perfoſſo, ut gladius diſtrictus paradiſi aditu nos prohibens removeretur. Alia loca Gelaſius ſervavit libro de duabus Naturis citans ſermones *in Nativitatem* CHriſti & *in Paſcha:* alia Ephræm aqud Photium Cod. 288. alia Leontius contra Neſtorium & Eutychen: alia deniqve Cyrillus Alex. libro ad Reginas T. 6. p. 49. & inferto parti 1. Actorum Concilii Epheſini T. 3. Labbei p. 118.

Ab hoc Antiocho diſtingvendus ANTIOCHUS τῷ μὲν γένει Γαλάτης ἀπὸ κώμης λεγομένης Μεδοσαγᾶ, ἀμφεκομένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς ἀπὸ σημείων ἔχοσι * *gente Galata, ex vico Medoſaga, viceſimo ab Ancyra civitate lapide:* MONACHUS Lauræ ſive Monaſterii S. Sabæ qvod ſtadiis octoginta verſus meridiem ab Hieroſolymis diſtabat, qvi ſcripſit non diu poſt cladem urbi illatam, & ἐμπρησμὸν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μετάστασιν ἐν Περσίδι m) *conflagrationem ſanctæ urbis Hieroſolymæ & crucis ſanctæ CHriſti DEI noſtri translationem in Perſidem A. C.* 614. n) Rege Perſarum Choſroë belligerante adverſus Heraclium Imp. De eadem calamitate meminit in exomologeſi his verbis p. 1248. Ἦλθεσαν ἐθνη εἰς

l) Palladius de vita Jo. Chryſoſtomi p. 49. adde Socratem VI. 11. & Hiſt. tripartitam X. 10.

* Lambec. III. p. 140. ex nota Codicis Mſ. Cæſarei.

m) Antiochus capite CVII. Idem χαλδαϊκὸν χειμῶνα tempeſtatem Chaldaicam adhuc vigentem commemorat in præfat. & παρουσίας τῶν χαλδαίων capite XVIII.

n) Vide Baronium & Pagium ad illum annum.

εἰς τὴν κληρονομίαν σε καὶ ἐμίαναν &c. *Venerunt gentes in hereditatem tuam & polluerunt templum tuum, in quo mysterium perfectum est dispensationis unigeniti tui, & sanctuarium tuum igni succenderunt: quia & Hierusalem posuerunt in pomorum custodiam. Morticinia servorum tuorum in medio juxta ac in circumitu Hierusalem passim disjecta sunt, nec erat qui sepeliret. Fortitudinem nostram ornamentum ac decus, salutis inquam nostræ spem, nempe crucem CHristi, tradidisti fidei adversariis*, & p. 1250. ἡ πόλις τῆς ἁγίας σε ἐγενήθη ἔρημος &c. *Civitas Sancti tui in solitudinem redacta est, & gloria Sion incendio conflagravit, simulque monumenta gloriæ nostræ universa conciderunt.* Hujus Antiochi extat opus dignissimum lectione & refertum monitis saluberrimis qvod inscribitur: Παυδέκτης τῆς ἁγίας γραφῆς, *Pandectes S. Scripturæ* distinctus *capitibus* sive ut *Latinus* interpres contra Auctoris mentem appellat, *homiliis* CXXX. o) Antiochus ipse in Epistola præmissa operi ad *Eustathium* Abbatem monasterii Atalinæ, civitatis Ancyræ Galatiæ testatur epitomen se hanc divinarum Scripturarum concinnasse *digestam εἰς ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια ὀνομάτα τε καὶ διηρημένα ἀπ' ἀλλήλων ὡς μὴ σύγχυσιν καὶ φυρμὸν ὑπομεῖναι τὸν ἀναγινώσκοντα, in capita centum & triginta, cohærentia inter se & distincta ne lectori confusionem afferant.* Alludens ad dictum Bartholomæi p) *Apostoli*, qvi Theologiam ὑωμύτην τε καὶ διηρημένην esse pronunciavit, cujus dicti etiam mentionem facit *Antiochus* capite 1. p. 1029. auctore non nominato, qvem nominatim appellat Dionysius sub Areopagitæ ambulans nomine lib. de mystica Theolog. capite 1. *Idem* Antiochus in clausula libri qvam Græce edidit Lambecius lll. p. 139. Τὸ χρέος τῆς παρ' ὑμῶν ἀποταγῆς ἀποπληρῶσαι, τίμιε πάτερ Εὐσταθίε, τὸν παυδέκτην τῆς θεοπνεύστε γραφῆς ἔσειλα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ περισήσας εἰς σωτήρια κεφάλαια, ὃν δεχόμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε πρὸς τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀλιτωότητος, ἵνα εὕρω ἔλεον ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπε θεοῦ. *Ut debitum qvod jussum tuum mihi imposuit implerem, honorande Pater Eustathie, hunc pandectem inspiratæ divinitus Scripturæ misi vestræ DEum amanti dignitati, salutaribus eum capitibus comprehendens. Eum igitur a me qvæso accipe, & indefinenter pro me misero apud* DEum *hominum amatorem intercede, ut in adventu boni hominumqve amatoris DEI misericordiam inveniam.* Capita singula materiam aliqvam moralem pertractant, ita ut totum opus pulchrum systema Theologiæ moralis absolvat contextum ex meris dictis sacrorum scriptorum & vetu-

o) male 170 in Eliæ du Pinii Bibl. scriptor. Eccles. T. VI. p. 13. male etiam *centum qvinqvaginta* in Latina versione præfationis ad Pandectem.

p) vide Codicem Apocryphum Novi Test. p. 341. *

ſtorum Eccleſiæ doctorum Hermæ aliorumqve, licet hi de nomine vix usqvam laudentur. Prodiit primum cum ſubjuncta *Exomologeſi* Latine ex *Gofridi Tilmanni* Carthuſiani Monachi interpretatione Pariſ 1543. 8. atqve inde in Bibliothecis Patrum, Pariſ. 1579. Tomo II. & Colon. 1618. Tomo VII. & Lugd. 1677. Tomo XII. At Græce primus dedit *Fronto Ducæus* addita Tilmanni verſione in Tomo 1. q) Auctarii Bibl. Patrum Pariſ 1624. unde utraqve lingva recuſus Antiochi Pandectes eſt in Bibliotheca Patrum Morelliana Pariſ. 1644. 1654. Tomo XII. Qvam vero inter Conciones Græcorum Patrum *Antwerp.* 1601. 8. cum verſione ſua p. 148. 167. Petrus Pantinus vulgavit homiliam S. Antiochi ad Euſtathium περὶ λογισμῶν *de cogitationibus*, & in Colonienſi ac *Lugudunenſi* Bibl. Patrum editioni Pandecti Antiochi ex Pantini editione ſubjicitur, nihil aliud eſt qvam ejusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adſcribam elenchum hæreſium, qvas rejicere ſe ac deteſtari *Antiochus* profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἤτοι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστεύομεν, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. καὶ τοὺς μὴ οὕτως φρονοῦντας ἀποστρεφόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων τὰς αἱρέσεων, τῶν μὴ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, κατὰ ἀληθῆ φόρους καιροὺς θεολογούντων. ὧν τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα. Σιμωνιανοὶ, Μενανδριανοὶ, Σατορνιανοὶ, r) Βασιλιδιανοὶ, Νικολαΐται, Γνωστικοὶ, Καρποκρατιανοὶ, Κηρινθιανοὶ, Ναζωραῖοι, Ἑβιωναῖοι, s) Οὐαλεντιανοὶ, Σεκουνδιανοὶ, Πτολεμαῖοι, t) Μαρκώσιοι, Κολορβάσιοι, Ἡρακλεωνῖται, Ὀφῖται, Καϊανοὶ, Σαθιανοὶ, u) Ἀρχοντικοὶ, Καρδονιανοὶ, Μαρκιανισταὶ, Λουκιανισταὶ, Ἀπελλιανοὶ, Σευηριανοὶ, Τατιανοὶ,

Sic nos ſive Catholica Eccleſia credimus, qvemadmodum & magna illa Eccleſiæ luminaria ac doctores veritatis, Athanaſius, Baſilius, Gregorius, Joannes, Cyrillus magnæ Alexandrinorum civitatis Epiſcopus. Qvare illos qvi præter horum dogmata ſenſerunt, averſamur, repudiamus, & execramur, cum ſubſcriptis hæreſibus qvæ ſuccedaneis temporibus adnatæ ſunt poſt Domini adventum. Ejuſmodi hæreticorum nomina ſunt hæc 1. Simoniani. 2. *Menandriani.* 3. Saturniliani. 4. Baſilidiani. 5. Nicolaitæ. 6. Gnoſtici. 7. Corpocratiani. 8. Nazaræi. 9. Hebionæi. 10. Valentiniani. 11. Secundiani. 12. *Ptolemæi.* 13. Marcoſii. 14. Colorbaſiani. 15. Heracleonitæ. 16. Ophitæ. 17. Caiani. 18. Sethiani,

q) male T. II. in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.
r) Σατορνιλιανοὶ ut apud Epiphan. & Damaſcen.
s) Ἑβιωναῖοι. Οὐαλεντιανοὶ. t) Πτολεμαῖοι. u) Σαθιανοί.

Ἐγκρατισταί, κατὰ Φρυγαστῶν, x) καὶ Μοντανιστῶν, καὶ Ἀσκοδρουγιτῶν, Πεπουζιανοί, ἢ Πρισκιλλιανοί, οἱ Κιντιλιανοί, y) οἷς συνάπτονται Ἀρτοτυρῖται, Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Ἄλογοι, Ἀδαμιανοί, Σαμψαῖοι, οἳ καὶ Ἐλκεσαῖοι, καὶ Θεοδοτιανοί, Μελχισεδεκιανοί, Σαρδισιανοί, z) Νοητιανοί, Οὐαλησιανοί, Καθαροὶ οἱ καὶ Ἀνάβιοι, a) Ἀγγελικοί, Ἀποστολικοί, οἱ καὶ Ἀποτακτικοί, Σαβελλιανοί, Ὠριγενιανοί, οἱ καὶ Αἰσχροποιοί, Ὠριγενιανοὶ ἄλλοι τε, καὶ Ἀδαμαντιανοί, Παύλου Σαμοσατέως, b) Μανιχαῖοι, Ἱερακῖται, c) Μελιτιανοί, Ἀρειανοί, οἳ καὶ Ἀρειομανῖται, Αὐδιανοί, Φωτινιανοί, Μαρκελλιανοί, Εἰμιάριοι, d) Πνευματομάχοι, Ἀετιανοί, Ἀστιανοί, οἳ καὶ Ἀνομοι, Εὐνομιανοί, Εὐδοξιανοί, Διμοιρῖται, οἱ καὶ Ἀπολιναριῖται, Ἀντιδικομαριανῖται, οἳ εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κολλυρίδας ποιοῦντες· Μεσαλιανοί, οἳ καὶ Εὐχῖται, ἕως τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐξέθετο. μετὰ δὲ τούτους γεγόνασιν, Εὐάγριος, καὶ Δίδυμος, τὰ Ὠριγένους φρονοῦντες πρὸς ὑπαρξιν, * καὶ ἀποκατάστασιν, Θεόδωρος ὁ Μοψυεστίας, καὶ Διόδωρος, καὶ ὁ Νεστόριος ἐπὶ φρονήματι δύο υἱοὺς λέγοντες. τούτοις συμφωνεῖ Μαρὶς ὁ Πέρσης· καὶ ἡ λεγομένη Ἠβα e) ἐπιστολή. μετὰ τούτους

Sethiani. 19. Archontici. 20. Cerdoniani. 21. Marcioniſtæ. 22. Lucianiſtæ. 23. Apelliani. 24. Severiani. 25. Tatiani. 26. Encratitæ. 27. Cataphrygaſtæ & Montaniſtæ, Aſcodrugitæ. 28. Pepuſiani. 29. Priſcilliani, Quintilliani, quos conſeqvuntur Artotyritæ. 30. Teſſares-kai-decatitæ. 31. Alogi. 32. Adamiani. 33. Sampſæi, qui & Elceſæi. 34. Theodotiani. 35. Melchiſedechiani. 36. Bardeſiani. 37. Noëtiani. 38. Valeſii. 39. Kathari, qui & Anabiti. 40. Angelici. 41. Apoſtolici, qui & Apotactiotæ. 42. Sabelliani. 43. Origenarii: qui & Æſchropœi. 44. Origeniani alii qui & Adamantii. 45. Paulus Samoſatenſis. 46. Manichæi. 47. Hieracitæ. 48. Meletiani. 49. Ariani, qui & Ariomanitæ. 50. Audiani. 51. Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Semiariani 54. Pneumatomachi. 55. Aëriani 56. Aëtiani, qui & Anomœi, & Eunomiani, & Eudoxiani. 57. Dimœritæ, qui & Apollinaritæ. 58. Antidicomarianitæ: Iſti faciunt ad invidiam nominis, inter placentulas quas vocant, collyridas Mariæ. 59. Meſſaliani. 60. Euchitæ. Hucuſque Sanctus Epiphanius expoſuit. Poſthæc hæreſeôn portenta fuerunt hi, Evagrius & Didymus qui ſecundùm dogmata Origenis, puta præexiſten-

x) lege οἱ Κατὰ Φρυγαστῶν. y) Κιντιλιανοί. z) Βαρδησιανοί.
a) Ναβαῖοι Novatiani. vide Coteler. 1. monument. p. 776.
b) Παυλιανισταὶ ἀπὸ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως.
c) Ἱερακῖται, Μελετιανοί. d) Ἡμιάριοι. * προϋπαρξιν. e) Ἶβα.

Εὐτυχὴς, Φανλασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ σύγχυσιν φρονῶν· ὧν τινὰ ἔστιν Διόσκορος, Θεοδόσιος, Γαϊνὸς, Τιμόθεος ὁ Ἔλυρος *, Πέτρος, ὃ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς, εἰς τρισάγιον ὑποπήσας, Πέτρος ὁ Μογγὸς, Σεβῆρος ὁ Ἀκέφαλος, Σωτήριχος, ἐκ Καισαρείας Καππαδοκίας, Φιλόξενος ἱερᾶς πόλεως, Ἀμφιλόχιος ὁ Πισίδης, Ἰάκωβος ὁ Σῦρος, καὶ Ἰουλιανός. καὶ εἴ τις κατ' αὐτοὺς τοιοῦτος.

exiſtentiam atque reſtitutionem ſenſerunt. Theodorus Mopſveſtenus, Diodorus & Neſtorius qui ſuo ſenſu duos aſtruunt eſſe filios. His concinit Mares vir Perſa, & Epiſtola quæ dicitur, Iba. Secundum hos, Eutyches imaginationem, opinionem & confuſionem ſentiens: quem quidem ſequuntur Dioſcorus, Theodoſius, Cajanus, Timotheus qui & Ælurus, Petrus qui & illud commentus eſt: nempe, ut trishagio hymno accederet quartus σταυρωθεὶς id eſt, crucifixus. Petrus Mungus, Severus ille Acephalus, Soterichus ex Cæſarea Cappodociæ, Philoxenus Hierapolitanus, Amphilochius Piſidiæ, Jacobus Syrus, & Julianus: & ſi quis ſecundum hos talis fuerit.

* Αἴλυρος.

Si quis novam editionem hujus pandectis curare velit, operæ pretium fuerit conferre Codices MStos ut Cæſareum de quo Lambecius lll. p. 138. ſeq. & Coislinianos quorum meminit Montfauconus p. 189. 190. (ubi etiam prologum ab alio auctore præmiſſum exhibet Græce & Latine) & p. 297. &c. Lambecius in Cæſareo illo Codice etiam reperit Pandecti præfixam *βίον σύντομον Εὐφροσύνης μαγείρου narrationem compendiariam vitæ S. Euphroſyni, coqui cœnobialis*, incertum quo auctore, & necdum editam, & aliam περὶ Εὐχαρίστου κοσμικοῦ *de Euchariſto*, Ægyptiaci cujusdam vici accola, quam Latine dedit Herib. Roſweidus in libro ſexto de Vitis Patrum p. 496. *Duo quidam Patrum rogabant DEum ut oſtenderet eis* &c. quem totum ſextum librum Antiocho noſtro velut auctori Lambecius tribuendum incerta conjectura conjicit.

Alius ab his Antiochus ad quem varia opuſcula feruntur ſub S. *Athanaſii* nomine, ut quæſtiones ad Antiochum quas Athanaſio qui ab A. 1302. ad 1313. Patriarcha Alex. fuit, ſcriptas affirmabat Oudinus in triade diſſertationum diſſ. ll. p. 83. ſeq. 97. 100. & diſſ. lll. p. 50. ſeq. in eo haud dubie falſus, cum quæſtiones ad Antiochum à Mich. Glyca qui ante A. 1150. ſcripſit,

pſit, p. 91. & 97. Annalium memorentur. Διδασκαλία ad Antiochum edita primum Græce & Latine ab Eruditiſſ. Montfaucono T. 3. Opp. Athanaſii. p. 252. & ſcriptum *de pœnis inferni* p. 264. inſcribitur πρὸς Ἀντίοχον Δοκεῖν.

Alii Antiochi.

Antiochus *Ægæus* ſive *Ægeates*. infra, in Sophiſta.

Antiochus *Alexandrinus* cujus περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Καππαδοκίᾳ παραδεδομένων θαυμάτων laudat Athenæus XIII. p. 482. idem fortaſſe auctor libri περὶ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, cujus librum ſecundum laudat Ptolemæus Hephæſt. apud Photium Cod. 190.

Antiochus *Arcæ*, Ἀρκαίων in Phœnicia Epiſcopus interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451. Interdum vitioſe Alcenenſis pro Arcenſi ſcribitur ut Harduino notatum.

Antiochus *Aſcalonita* cognomento *cygnus*, quem ſecum habuit Lucullus, audivere Cicero, Varro, *M.* Brutus: quintæ auctorem Academiæ in quam Stoicorum placita tranſtulit teſte Sexto Empirico lib. 1. Pyrrhon. c. 33. unde Stoicis à quibusdam accenſetur, ab aliis rectius Academicis. De illo dixi lib. 3. cap. 3. & 15. & ad Empiricum qui etiam laudat ejus libros τῶν Κανονικῶν.

Antiochus *Aſtrologus* cui iſagogen in Ptolemæi tetrabiblum Græce & Lat. cum Hieronymi Wolfii verſione Baſil. 1559. fol. ſub Porphyrii nomine editam tribuit Thomas Gale p. 304. ad Jamblichum de myſteriis Ægyptiorum, allegans MS. illius iſagoges Codicem, *equo corruptiſſima*, inquit, *multa in editis emendare licet*. In illa iſagoge p. 194. Antiochus de nomine laudatur. Antiochi apoteleſmatica ſive theſaurus apoteleſmatum MS. in variis Bibliothecis. Vide Lambecium VII. p. 257. Labbeum Bibl. non MSS. p. 121. 385. &c.

Antiochus *Aureliopolitanus* in Lydia Epiſcopus qui cum Antiocho Epiſcopo *Capitoliados* Palæſtinæ & Antiocho *Memphite* interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus *Boſtrenſis* in conciliabulo Epheſino A. 431.

Antiochus *Cilix*, infra, in Sophiſta.

Antiochus *Cynicus*, infra, in Sophiſta.

Antiochus neſcio cujus *Epigrammata* Græce unum in Sophiſtam oſtentatorem lib. 1. Anthologiæ p. 186. alterum in hominem animo & corpore turpiſſimum lib. 2. p. 244. & tertium ibidem, in Galatia nihil non exitioſum hominibus naſci.

Antiochus *Hiſtoricus*. Vide in Sophiſta & Syracuſano.

Antiochus *Laodicenus*, Scepticus qui Zeuxidem audivit. Laert. IX. 106. 116.

Antiochus *Macræ* in Lydia Epiſcopus qui interfuit Synodo Photii A. 879.

Antiochi *Medici* diætam qua octogeſimum ætatis annum integris ſenſibus viribusque ſuperavit, laudat Galenus libro V. ὑγιεινῶν T. 4. edit. Baſil. p. 269. ſeq. Citatur Antiochus ſæpius ab Aëtio, Ægineta & eodem Galeno.

Antiochus *Memphites* Epiſcopus interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus Pacius *Ophthalmicus* Galeno memoratus.

Antiochus *Rheſanas* in Meſopotamia Epiſcopus qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325. & Antiocheno A. 341.

Antiochus *Samoſatenus* qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Antiochus *Scepticus*. ſupra in Laodiceno.

Ad Antiochum *Scholaſticum* exſtant Iſidori Peluſiotæ Epiſtolæ.

Antiochi *Sophiſtæ* βιβλίον, ἀγορᾶ ἐπιγραφόμενον citatur à Phrynicho p. 32. Ejusdem ut videtur Antiochi mentio apud Pollucem VI. 99. & in Græcis ad Hermogenem ſcholiis p. 13. De hoc Ægeate Cilice Sophiſta & Cynico videndi Philoſtratus lib. 2. de Sophiſt. p. 568. ſeq. qui præter declamationes alia ejus φρενήσματα & (quam laudat in primis) *Hiſtoriam* commemorat, tum Dio Caſſius lib. LXXVII. p. 878. & ex eo Suidas in Ἀντίοχος αὐτόμολος.

Antiochus *Syracuſanus* Xenophanis F. ſcriptor πάνυ ἀρχαῖος & Timæo antiquior qui rerum Sicularum hiſtoriam libris IX. à Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. & σύγγραμμα περὶ Ἰταλίας compoſuit. De eo Voſſius lib. IV. Hiſt. Græc. p. 456. ſeq. Ejus nonus hiſtoriarum citatur etiam à Clemente Alex. p. 22. protreptici, & Theodorito in curatione Græcar. affect. p. 115. In Bibl. Græca doctiſſimi Meurſii Antiochus Xenophanis à Syracuſano male diſtingvitur, quod ipſe haud dubie ſi librum vivus potuiſſet edere, emendaſſet.

Antiochi *Syriæ Reges* fuere duodecim, de quibus Jo. Vaillantius in Seleucidarum Imperio ex numiſmatibus illuſtrato, ut Uſſerium aliosque Annalium V. T. ſcriptores & interpretes librorum Maccabaicorum præteream. I. *Soter*, Seleuci F. ante CHriſtum natum ab A. 283. ad 262. II. *Deus* ab A. 261. ad 247. Magnus qui etiam *Philometor* Seleuci ſecundi frater ab A. 224. ad 187. IV. *Epiphanes* ab A. 176. ad 164. V. *Eupator* ab A. 164. ad 162. VI. *Balæ* F. ab A. 145. ad 143. VII. Antiochus *Sidetes* ab A. 138. ad 131. VIII. *Gryps* ab A. 123. ad 97.

IX.

IX. *Cyziceni* ab A. 114. ad 97. X. *Pius* A. 95. XI. Seleuci sexti frater A. 94. XII. *Dionysius* A. 87. seq. ante CHristum natum. Ex his tertius, cujus theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX. cap. ult. & Plinius Valerianus de re Medica IV. 18.

Antiochiani Corinthi Hieronicæ Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις πραχθέντων διήγησιν narrationem de rebus ipsius ætate in Armenia, Mesopotamia & Media à Romanis gestarum ut ineptam perstringit Lucianus libro de scribenda historia T. 2. p. 623. seq. edit. Amst.

V. SEVERIANUS Gabalorum in Syria Episcopus, Johannis Chrysostomi amicus primum, mox æmulus & inimicus, r) qvo ipso non levem maculam adspersit nomini suo, laudiqve haud parum amisit, licet ob eloqventiam & ipse à qvibusdam Chrysostomus s) appelletur. Obiit Theodosii junioris, qvem sacro baptismo tinxerat, temporibus, t) adeoqve post A. C. 408.

Hujus Severiani Homilias XIV. *in Genesin* MStas se habere testatus est Alexander Brassicanus præf. in Salvianum. Ex illis *sermones VI.* Εἰς τὴν κοσμοποιΐαν de Mundi creatione Græce edidit *Henricus Savilius* inter S. Chrysostomi scripta T. VII. p. 587. Græce & Latine *Franciscus Combefis* in auctario novissimo Bibl. Patrum T. 1. p. 211. Paris. 1672. fol. Ex his desumta fragmenta observat Caveus qvæ in Catena Patrum in Pentateuchum, à Francisco Zephyro, vulgata Latine, ad Historiam creationis adducuntur. Nam cætera pleraque ad reliqvos *Moysis* libros *Severi* potius sunt qvam Severiani.

Homilias LXXXVIII. Severiani in homiliario qvodam MS. Bibl. Ambrosianæ exstare testatur *Mabillonius* T. 1. Musei Italici p. 13. alias etiam in Codice Bibl. Casinensis de qvo idem p. 124. Apud Oecumenium in 1. ad Corinth. VI. p. 416. edit. Veronens. citatur ὁ ἐν ἁγίοις Σευηριανὸς τύγχει γ'ζ. λόγῳ γ'. κεφαλαίῳ ιϑ'. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σευηριανὸς ἔτι ἐξεις ἑ'τως.

Εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, *in serpentem æneum*, homilia incipit: ὁ τῦ Θεῦ λόγ@ ἀδελφοί, & Græce edita inter tributas Chrysostomo T. VII. Savil.

r) Socrates VI. 11. & 24. Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9. Palladius in vita Chrysost. E recentioribus Tillemont, T. XI. memor. p. 171. seq. Godfridus Hermantius in Jo Chrysostomi Vita &c.

s) Rich. Montacutius T. 1. Orig. Ecclesiast. p. 112.

t) Gennadius c. 21. de script. Eccles in Codice vetustissimo Corbejensi: *Severianus Gabalæ Ecclesiæ Episcopus -- moritur minore Theodosio, filio suo in baptismate, imperante,*

VI. Certe inter fortes Neſtorii adverſarios ſtrenue decertavit A. 431. in Synodo Epheſina, in cujus actis parte IV. habentur Græce & Latine hæ tres ejus homiliæ:

I. *In die Nativitatis CHriſti*, Incipit: λαμπρὰ καὶ σεμνὴ ἑορτή. T. 3. Labbei p. 988. & T. 1. Harduin. p. 1644.

II. *In Natalem Salvatoris.* Incipit: λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς. T. 3. Labbei p. 1008. & T. 1. Harduin. p. 1654. memoratur in Actis Synodi ſeptimæ actione 6.

III. *Contra Neſtorium*, in die S. Joannis Evangeliſtæ. Incipit: Ὅπερ ἐστὶ τοῖς σώμασι ἡμῶν ἰατρός. T. 3. Labbei p. 1024. & T. 1. Harduin. p. 1665. Huic homiliæ qvadrat qvod Gennadius c. 55. de Script. Eccleſ. ait Theodotum cum adhuc Epheſi verſaretur ſcripſiſſe adverſus Neſtorium *librum redargutionis & refutationis dialectica qvidem arte ordinatum ſed auctoritate ſacrarum ſcripturarum detextum. Multis enim adſertionibus uſus eſt antequam Scripturarum teſtimonia poneret.* Præterea ex illius ſcriptis exſtant:

IV. Εἰς τὸ Σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τιθ'. *Expoſitio Symboli ſanctorum CCCXVIII. Patrum Concilii Nicæni.* Hic titulus eſt in Codice MS. ex qvo primum Latina verſione donatum à *Lucæ Holſtenio*, utraqve lingva vulgavit & Clementi IX. Pontifici Max. dicavit *Franciſcus* Cardinalis *Barberinus*. Rom. 1669. 8. *Franciſcus* vero *Combefis*, qvi cum nova verſione & notis ſuis, ſubjuncta S. Germani Patriarchæ CPol. homilia in Mariæ dormitionem, iterum edidit Pariſ. 1675. 8. maluit inſcribere *librum adverſus Neſtorium* ſive *Neſtorii ex Scripturæ & fide Concilii Nicæni confutationem.* Scriptus eſt ad Lauſum ut ſuſpicor qvi ipſi p. 90. Φίλη κεφαλή. Ex hoc libro locus qvi exſtat p. 11. edit. Rom. citatur in Catena MS. Bibl. Barberinæ ad Actor. III. 15. Etiam in Actis Synodi VII. actione 6. inter Theodoti hujus ſcripta memoratur ἑρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων.

V. Εἰς ἁγίαν Θεοδόσιον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. *In S. Deiparam & Simeonem.* Incipit: προφητικὸς ἡμᾶς καὶ τίμιον. Edita ab eodem Combefiſio Græco & Lat. inter *S.* Amphilochii Iconienſis opera p. 36. At neqve hujus eſt, neqve ut *Sirmondo* & Labbeo viſum Amphilochii Sidetæ, ſed ut ex Nicephori CPol. antirrheticis adhuc ineditis viri docti obſervavere, Theodoti *Ancyrani*, ſub cujus nomine eandem Latine ad MS. Mazarinianum recenſitam exhibet idem Combefiſius in Bibl. Concionatoria.

Scripta

Severiani κατὰ τῶν αἱρέσεων citat Damascenus in parallelis sacris T. 2. p. 385. seq. 789. *Contra Novatum* Gelasius lib. de duabus CHristi naturis. At Genadius c. 21. de script. Eccles. *Legi*, inqvit, *ejus* expositionem in Epistolam ad Galatas, & de baptismo & epiphaniæ solennitate libellum *gratissimum*. Citatur etiam Severianus apud Oecumenium in caput 1. Epist. ad Galatas. Et in *Anastasii* Sinaitæ hodego cap. 16. p. 302. affertur locus Severiani in Coloss. II. 2. Asia ex Catenis in V. T. libros fragmenta illius Græce & Latine dedit Combefisius Auctar. noviss. p. 291 - 297. poteratqve longe plura afferre nisi jure metuisset pleraqve qvæ in Catenis sub Ζεβηδ. Ἀντιοχ. nomine exstant, ut in illa ad Jobum, *Severi* potius esse qvam Severiani.

Severiani alii.

Severianus in Africa Episcopus & confessor sub Genserico. Vide Prosperi Chronicon p. 746. *Aëtio* II. & Sigisvulto COSS. (*A.* C. 437.) Alius Severianus in Africa Episcopus qvi interfuit Concilio Sardicensi A. 347. Nec non Ceramussensis itidem Africa, qvi interfuit Collationi Carthag. A. 411.

Severianus Aphrodisiadis in Caria Episcopus, qvi interfuit Concilio CPol. *A.* 553.

Severianus Arethusius in Syria Episcopus qvi subscripsit Epistolæ missæ ad Concilium CPol. sub Mena A. 536.

Severianus eruditione & Critica laude insignis, cujus è Damascio meminit Svidas in Νόμ.

Severianus Gabalensis in Gallia Episcopus qvem ajunt fuisse ante medium Sæculi III. & celebrari in qvibusdam Martyrologiis 25. Januar. Ei sunt qvi tribuunt sermonem *de paralytico*, qvi est inter Petri Chrysologi sermones qvinqvagesimus. Incipit: *CHristum in humanis artibus*. Alius Severianus in Gallia Episcopus subscripsit Concilio Regiensi A. 439.

Severianus Pelagianus Episcopus cujus filius Agricola in Angliam hæresin illam intulit, ut narrat Prosper ad A. 429. Florentio & Dionysio COSS.

VI. THEODOTUS in Gennadii & Honorii Codicibus atqve inde apud Possevinum male *Theodorus*, SPhronio Hierosol. Patriarchæ apud Photium Cod. 231. ἀπὸ ἀγκύρας Θεόδοτος, ubi Photius addit, ne de alio Theodoto accipias, Ἀγκύρας ὑπὸ ἱεράτευσε, *Ancyræ* (Galatiæ urbe) *ille præfuit*. S. Cyrilli Alex. συναγωνιστὴς dicitur in Actis septimæ synodi Act.

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandenſis* in Caria Epiſcopus qui cum Theodote Claudiopolitano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonenſi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Epiſcopus, quem Apollinariſtas non paucos ad Eccleſiam reduxiſſe teſtatur Theodoritus V. 38. Hiſt. De illo videndus Henricus Noris in Hiſtoria Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Caſſiterae*, Flavianus Meliſſenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Chius*, Rhetor qui Ptolemæum ultimum Ægypti Regem docuit, eique fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud ſe nec dimitteret ſed interficeret, caputque Pompeji Cæſari hoc averſanti obtulit ipſe poſtea interfectus juſſu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæſare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Epiſcopus: ſupra in Alabandenſi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qui ſæculo ſecundo hæreſin ſuam ſparſit, de qua appendix Tertulliani in præſcriptione adverſus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noëtum, Euſebius V. 28. Hiſt. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damaſcenus hæreſius 54. Philaſtrius c. 50. Auguſtinus & auctor prædeſtinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearſonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. ſeq. D. Mich. Waltherus diſſ. *JEſus ante Mariam*, §. 10. ſeq. & Thom. Ittigius *de μακαρίτης* de hæreſiarchis Apoſtolicæ & Apoſtolis proximæ ætatis p. 259. ſeq.

Theodotus *Euroeæ* in Epiro Epiſcopus qui interfuit Concilio CPolitano ſub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Epiſcopus in Lydia qui ſubſcripſit Synodico Sardenſis Concilii miſſo ad Leonem Imp. poſt. A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce *ἀείγαον*.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Epiſcopus qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Athenienſis cujus apud Ariſtidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 525. &c.

Theodotus *Montaniſta* apud Euſebium V. 3. & 16. Hiſt. Pacianum Epiſt. 1.

Theodotus *Philoſophus*, cujus quartus adverſus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philoſophus hoc nomine cujus vitam tribus libris ſcripſit Tribonianus Sidetes, Triboniani JCti Juſtiniano imperitante æqualis, de quo Suidas in voc.

Theo-

Theodotus *Phœnicius* Hiſtoricus, cujus ſcripta in Græcam linguam transtulit *Lætus* ſcriptor Φοινικικῶν teſte Tatiano p. 171. Clemente Alex 1. Strom. p. 326. & Euſebio X 11. præparat. Evangel. etſi in Tatiani codicibus pro Læto eſt χαῖτος, in Euſebii Ἄσιτος. Hujus Theodoti mentionem facit Joſephus 1. contra Apionem p. 1051.

Theodotus pictor, de quo Nævius apud Feſtum in *penum*.

Theodotus *poëta* Græcus quem ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων laudat Euſebius IX. 22. præparat. & ex eo novem Hexametros affert de urbe Sicima, qui emendatius leguntur apud Grotium ad Johann. IV. 5.

Alius Theodotus *poëta* de quo vetus interpres ad Ovidii Ibin v. 467. *Theodotus poëta fuit, qui cum liberius in Mneſarchum Regem ſcripſiſſet, ab eo crudeliter in Apollinis æde cæſus eſt. Alii dicunt Tyrrhenos, cum cepiſſent Liparium caſtrum, fortiſſimum illorum de caſtro, Phœbo mactaſſe, unde Gallus:*

Theudotus in belli Phœbo datur hoſtia, quamvis
Nequaquam ſit homo victima grata Dei.

Verba Ovidii ſunt:

Victima vel Phœbo ſacras mactaveris ad aras
Quem tulit à ſævo Theudotus hoſte necem.

ubi Domitius Calderinus annotat ſe reperiſſe Theodotum Bactrianorum regem ab Arſace Rege Parthorum fuiſſe mactatum. Sed Juſtinus XLI. 4. Theodotum illum (qui Straboni Διόδοτος lib. XI. p. 515.) mortuum ſcribit, ab Arſace fuiſſe mactatum non ſcribit.

Theodotus *Palæenſium* Cypri Epiſcopus, interfuit Synodo Nicænæ ſecundæ A. 787.

Theodotus *Pythagoreus*, qui ne conſcios conjurationis proderet, lingvam dentibus demorſam in tyranni faciem inſpuit, ut ex Timothei Pergameni libro de Philoſophorum fortitudine narrant Clemens Alex. IV. Strom. p. 496. & Theodoritus VIII. de curat. Græcar. affect. p. 120.

Theodotus *Seleucienſis* in Iſauria Epiſc. interfuit Concilio CPol. A. C. 553.

Theodotus *Sidenius* (Straboni XVI. p. 757. Διόδοτος) frater Boëthi Peripatetici Philoſophi, *Philoſophus* & ipſe.

Theodotus *Sophiſta* qui Lolliani & Herodis Attici pridem auditor deinde æmulus, primus Athenis docuit ſtipendio ab Imperatore Marco Antonino accepto decem mille drachmarum, ab eodem celebratus ἀγωνιστὴς τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. Vide Philoſtratum lib. 2. de Sophiſt. c. 2. p. 566. ſeq.

Theodotus *Tarentinus*, inter Pythagoricos memoratur à Jamblicho.

Theodotus *Trapezita*, auctor Melchisedecianorum de quo B. Doctor meus Thom. Ittigius diss. de hæresiarchis p. 261. Huic utpote Valentini sectæ faventi non Coriario ejus æquali tribuendas esse *eclogas* quæ ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, & cum Combefisii versione à me exhibitæ sunt lib. V. hujus Bibl. cap. 1. sententia est clarissimi Turneminii, in memoriis Trivultianis A. 1717. p. 389. seq.

Theodotæ Athenienses, cum Socrate colloquium refert Xenophon 3. ἀπομνημονευμ. p. 782. seq. Alia ni fallor de qua Soranus Epistola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotæ & aliorum de vitiis & de curatione mulierum* &c.

VII. ANTIPATER Bostrensem in Arabia Ecclesiam rexit statim post Constantinum Episcopum qui Concilio Chalcedonensi A. 451. interfuit, siquidem paucis post Concilium annis ad Antipatrum jam Episcopum literas dedit Leo Imperator T. 2. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem scripsisse S. Euthymius traditur ab auctore vitæ Euthymii in T. 2. p. 281. monument. Cotelerii, cujus adde sis notas p. 636. seq. & Acta Sanctor. Junii T. 2. p. 685.

1. Præcipuum ac celeberrimum ejus opus fuit ἀντίῤῥησις *contra Pamphili Apologiam pro Origene.* Incipit à verbis: ἐγὼ μὲν ἀρχήντως ἐνόμιζον γεγραφηκέναι, ut notatur in Actis Synodi Nicænæ secundæ A. 787. celebratæ, Actione V. Tom. VII. Labbei p. 367. (Harduin. T. 4. p. 304.) ubi fragmenta quædam è libro primo exstant. Longe plura & ampliora ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν Ὠριγένους πραγματείας κεφαλ. ιέ, ις΄, servavit Jo. Damascenus in parallelis sacris T. 2. edit. novæ p. 764. ad 772. Vide etiam Cyrillum Scythopolitanum in vita S. Sabæ, T. 3. monument. Cotelerii p. 362. ubi narrat Gelasium præpositum ut succrescenti Origenianismo occurreret, Antipatri opus in Ecclesia publice legendum ordinasse. Τὸ σύγγραμμα ἓν ἐν ἁγίοις Ἐπισκόπου Βόστρων Ἀντιπάτρου, τὸ κατὰ τῶν Ὠριγένους δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύασεν. Mentio iterum p. 364.

2. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Homilia *in S. Johannem Baptistam, silentium Zachariæ & salutationem sanctissimæ Deiparæ.* Incipit: Ὁ γενητὸς γυναικῶν. MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. V. p. 18. Vidit etiam in Italiæ Bibliothecis Allatius qui ejus meminit p. 89. libri de Simeonibus. Habuit

&

& Tho. Galeus. Si recte memini, (neqve enim liber jam ad manus,) Latine eam dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria.

3. Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια. MS. apud eundem Galeum.

4. Εἰς τὴν αἱμόῤῥυν, *in mulierem sanguinis profluvio laborantem.* Incipit: Ὅτι μὲν πρώτη ἡ Ἰουδαίων κλῆσις. Locus ex illa affertur in Actis Synodi Nicænæ secundæ actione IV. Tom. VII. Labbei p. 208. (Harduin. T. 4. p. 169.)

Citatur qvoqve Antipater ab Andrea Cæsarienſi in Apocalypſin ſerm. 22. p. 124. Maximo ad cap. 7. Dionyſii de Eccleſ. Hierarchia &c. Sunt etiam qvi ejus Homiliam in annunciationem B. Virginis & in Nativitatem CHriſti commemorant.

Antipatri alii.

Antipater *Acanthius*, Grammaticus ut videtur, qvem citat Ptolemæus Hephæſtion lib. 1. apud Photium Cod. 190.

Antipater Mathematicus ſive *Aſtrologus* Vitruvio IX. 7. memoratus.

L. Cælius Antipater Romanam hiſtoriam ſcripſit ad L. Ælium Stilonem Varronis Magiſtrum in compendium miſſam à M. Bruto. De illâ Voſſius lib. 1. de Hiſt. latinis cap. 8. Pauca qvædam ejus λειψανα in fragmentis veterum Hiſtoricorum Latinor.

Antipater *Cauni* in Lycia Epiſcopus interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451. alius ut videtur Antipater Caunenus in Concilio Rom. A. 503.

Antipater ſive Antipas *Aſcalonita* pater Herodis Magni Judæorum Regis, de qvo multa Flav. Joſephus,

Gallus Antipater qvi ſcripſit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita c. 5. qvi eum ob adulationem *ancillam bonorum & hiſtoricorum dehoneſtamentum* appellat.

Antipater *Grammaticus*. Schol. Ariſtoph. ad aves. Vide Jonſium lib. 1. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audivit Sophiſtas Adrianum & Pollucem, Zenonemqve Athenienſem. Imp. Severo ab Epiſtolis fuit in qvibus ſcribendis excelluiſſe eum Philoſtratus teſtatur, qvi narrat etiam æmulum fuiſſe & inimicum Heraclidis Lydii, & liberos Imperatoris inſtituendos ipſi datos fuiſſe, lib. 2. de Sophiſt. p. 606. ſeq. Idem Philoſtratus hæc de ejus ſcriptis: Ὁ λυμπιακός τε ἡμῖν δὴ καὶ Παναθηναϊκὸς λόγος. Καὶ ἐς ἱστορίαν ἤλαβε τὰ Σεβήρου & Βασιλέως ἔργα. In numo Fulviæ Plautillæ Auguſtæ, qvæ uxor Caracallæ fuit, et altera

parte legas ἐπὶ στρατηγοῦ Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέων. Viede Harduini numos urbium illuſtratos p. 212.

Antipater *Jolai*, Rex Macedoniæ, de cujus ſcriptis dixi inter Ariſtotelis diſcipulos lib. 3. cap. 11.

Antiparer *Macedo* junior, cujus Epigrammata leguntur in Anthologia.

Antipater *Medicos* inter methodicos memoratus Galeno lib. 1. methodi medendi c. 7. citatur & alibi ab eodem Galeno, Cœlio Aureliano, Aëtio &c.

Antipater ἐνπνευστικῶν ſcriptor laudatur ab Artemidoro IV. 67.

Antipater *Paliurenſis* de qvo Meurſius in Bibl. Græca, non diverſus eſt ab Antipatri Jolai, Rege Macedoniæ. Paliura Antipatri patria, *Macedoniæ* civitas.

Antipater Plutarchi æqvalis ab eo memoratus in Convivalibus qvæſtionibus.

Antipatri *Præſidis* & ἡγεμόνος Epiſtola ad S. Baſilium & Baſilii ad Antipatrum 203. ſeq.

Antipater libro tertio περὶ Ῥόδου, citatur à Stephano Byz. in Ἀρμενία. Confer. Voſſium de Hiſtoricis Græcis lib. 3. p. 324.

Antipater *Rhoſi* in Cilicia Epiſcopus, qvi Concilio Antiocheno interfuit. A. C. 363.

De *Antipatris* Stoicis *Sidonio*, *Tarſenſi*, & *Tyrio* duobus dixi lib. 3. cap. 15. Antipatri ἰατροῦ Soſigenem memorat Alexander Aphrodiſeus libro de mixtione p. 142.

Antipater *Theſſalonicenſis* cujus, qvemadmodum Sidonii Epigrammata exſtant in Anthologia. Citat & Etymolog. magnum in ναυσία, Stobæus &c.

Antipater *Trapezuntius* qvi ſubſcripſit relationi in Synodo CPol. ſub Mena A. C. 518.

CANDIDI Iſauri, Chriſtiani ſcriptoris & Concilio Chalcedonenſi faventis *libros tres Hiſtoriarum* ab tempore Leonis in Imperatorem evecti A. C. 457. usqve ad Zenonem A. 491. defunctum, deſideramus præter excerpta ſervata à Photio Cod. 79. qvæ tomo primo Scriptorum Hiſtoriæ Byz. poſt excerpta de legationibus cum notis ſuis dedit Philippus Labbeus. Pariſ. 1648. fol. Vide ſi placet qvæ de hoc Candido notavi Volumine VI. p. 239.

Alius Candidus qvi temporibus Impp. Commodi & Severi clarus ſcripſerat in Hexaëmeron, teſte Euſebio V. 27. Hiſt. Ejusdem meminit Hieronymus de Script. Eccleſ. c. 48.

Candidus

Candidus Valentinianus, Origenis æqvalis, cujus meminit idem Hieronymus libro secundo adversus Rufinum.

Candidus Arianus qvi post medium sæculi qvarti vixit, & Latine scripsit *libellum de generatione divina* ad Marium Victorinum, qvi addita Victorini confutatione lucem vidit ad calcem commentariorum Bernhardi Ziegleri in Genesin Basil. 1548. fol & cum reliqviis Victorini editis junctim ab Andrea Rivino Lips. 1652. 8. Fragmentum Epistolæ Candidi ad Victorinum una cum Victorini responsione exstat apud Jo. Mabillonium Tomo IV. Analect. p. 155. Alia Candidi Epistola, qva Victorino scribendorum librorum qvatuor contra Arianos ansa data fuit, legitur in hæresiologia Jo. Heroldi p. 171.

Candidus Fuldensis, qvi præter Chronicon Fuldense scripsit vitas Bungolfi & Ægilis Abbatum Fuldensium, ex qvibus hæc edita est à Christophoro Browero in sideribus illustrium & sanctorum virorum Germaniæ, Mogunt. 1616. 4. & à Jo. Mabillonio Secul. Benedictino qvarto part. 1. p. 226. Vide Vossium de Hist. Lat. Claruit hic Candidus circa A. C. 820.

VII. SIMEON a) Stylites sive anachoreta columnaris & cionita dictus à κίων, στύλος sive columna, in Syria prope Antiochiam, in qvam ascendit A. C. 419. & in ea vixit usqve ad A. 460. b) longævitate c) non minus qvam singulari sanctimoniæ laude insignis: cujus memoriam celebrant Græci 1. Septembr. d) & de cujus vita & rebus consulere juvabit Jo. Bollandum in Actis Sanctor. ad V. Januarii, Tomo I. p. 261. seqq. qvi p. 264. Latinam exhibet versionem vitæ ab *Antonio* Monacho, Simeonis discipulo scriptæ, (qvæ etiam occurrit in Herib. Rosweidi vitis Patrum lib. I. p. 131.)

a) Simeonem Stylitem cum Simone Petro Apostolo insane confundit blasphemus liber תולדות ישו p. 23 edit. Wagenseilianæ.

b) Jo. Garnerius auctario Opp Theodoriti p. 197. seq.

c) Franciscus Baco Verulamius in historia vitæ & mortis: *Vita religiosa & in sacris occupata videtur ad longævitatem facere. Sunt in hoc genere vita otium, admiratio & contemplatio rerum divinarum, gaudia non sensualia, spes nobiles, metus salubres, mœrores dulces, denique venerationes continua per pœnitentias & expiationes: qvæ omnia ad diuturnitatem vitæ potenter faciunt. Qvibus si accedat diæta illa austera qva massam corporis induret, spiritus humiliet, nihil mirum si sequatur longævitas insignis, qualis fuit Pauli Erem. ta, Simeonis Stylitæ & complurium aliorum monachorum ex eremo & anachoretarum.*

d) Vide Lambecium VIII. p. 220. & 232.

nec non p. 274-285. aliam Nicephoro XIV. 51. laudatam auctore *Simeone Metaphraſte* itidem Latine ex verſione *Guil. Gratii* Brugenſis S. I. qvæ Græce exſtat MS. in Bibl. Cæſarea, teſte Lambecio VIII. p. 233. De eodem Stylitæ Theodoritus in Philotheo c. 26. Evagrius lib. 1. c. 13. ſeq. Theodorus Lector, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodoſii, S. Auxentii, S. Danielis Stylitæ &c. è recentioribus Tillemontius T. XV. memor. p. 347-391. Leo Allatius libro de Simeonibus p. 10. ſeqq. D. Theoph. Spizelius in veteri *A*cademia JEſu CHriſti p. 121. Jo. Henricus Urſinus T. 2. Analector. p. 177. &c.

Multa, inqvit Allatius, hunc virum ſcripſiſſe certum eſt. Nonnullæ ejus pro Concilio Chalcedonenſi, aliiſqve negotiis Eccleſiaſticis Epiſtolæ à Scriptoribus memorantur. 1) *Prima* ſit ea, qvam ad Imperatorem Theodoſium ob Judæis Synagogas à Chriſtianis antea ablatas, & tunc redditas, adeò acriter ſcripſit, ut Theodoſius & mandata revocaverit, & auctorem conſilii de reſtituendis Synagogis magiſtratu abdicaverit. Meminit Evagrius Hiſtor. lib. 1. cap. 13 & Nicephorus Calliſtus lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro Synodo Chalcedonenſi ad Leonem Imperatorem. Evagr. lib. 2. c. 10 & Nicephor. Hiſtor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertia*, pro eadem Synodo ad Baſilium Epiſcopum Antiochenum, qvæ integra apud Evagrium & Niceph. exſtat. 4) *Quarta* ad Eudociam Imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. qva vel ſolâ Eudocia ab Eutychiano errore ad rectam fidem reducitur. 5) Profeſſio Catholicæ Fidei (niſi eadem ſit cum Epiſtola 2. ut bene conjicit doctiſſ. Caveus,) Meminit Eulogius Alexandrinus Epiſcopus apud Photium, Cod. 230. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διάλαμπον βίῳ τὸ φρόνημα εἰντῶν ἐγγράφως ἀνομολογῆσαι ὁ Λέων διετάξατο, ὃ καὶ προθύμως πεπράχασι τῶν ἀρχιερέων τὸν ἀριθμοῦ εἰς χ' ἐπὶ χιλίοις συγκαλεσθέντωμηδενὸς ἑτερογνωμονήσαντος. μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεών, ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον ζηλωτεύσας. *Nec non iis, qvi in religioſa, & monaſtica vita celebres habebantur, præcepit Leo, uti ſententiam ſuam ſcripto profiterentur, qvod Epiſcopi numero mille ſexcenti pomptè ſane executi ſunt, nemine, qvi aliter ſentiret, deprehenſo: à qvibus ſtetit & Simeon, qvi in columna cœlitum vitam æmulabatur.*

Præter hæc Allatio memorata, exſtat Latina verſio brevis ſermonis *de morte aſſidue cogitanda* qvæ incipit: *Animadvertite, fratres mei.* T. VII. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 1228 Eadem occurrit & in aliis Bibl. Patrum editionibus, ut Colonienſi Tom V. parte 2. & Pariſienſi A. 1589. 1644. 1654. Tomo II. & in appendice ad edit. 1675.

Fuit

Fuit & *Simeon Stylites Junior* Thavmaſtorites, qui vixit ab anno quarto Juſtini ſenioris (CHriſti 521.) ad annum decimum quintum Mauriti (CHriſti 569.) per annos 75. de quo Conradus Janningus in Actis Sanctor. ad 24. Maj. Tomo V. p. 307. ſq. ubi exhibetur Græce cum Janningi verſione vita hujus Simeonis laudata Nicephoro Calliſto XVIII. 24. & ſcripta à *Nicephoro* Magiſtro ſive Rhetore Antiocheno, cognomine Οὐεανῷ, deſcripta vero ex *MS.* Bibl. Vallicellanæ. Compoſuit & vitam hujus Simeonius *Arcadius* quidam Cypri Archiepiſcopus, quæ intercidit. Vide Tomum V. *Maji* p. 306. In eodem p. 403-431. habes etiam Græce è MS. Florentino cum Janningi verſione vitam coævo auctore ſcriptam B. *Marthæ*, quæ hujus Simeonis mater fuit. In ea p. 426. ſeq. occurrit Simeonis *Epiſtola ad Stavrophylacem*. Memoratur & ᾠδὴ *pro terræ motu ſiſtendo* p. 348. ne de aliis *precum formulis* dicam p. 423. *Epiſtola ad Juſtinum Juniorem.* p. 378. Moriturus commendat *Canonem* ſuum ſive *regulam.* p. 401. De *Epiſtola ad Evagrium* vide p. 396. ſeq. & Evagrium VI. 23. Hiſt. De *Epiſtola ad Juſtinianum* contra Neſtorianos & Eutychianos, atque alia pro imaginibus, Allatium libro de Simeonum ſcriptis p. 18. ſeq. ubi etiam de *troparíis* ejus ſive *hymnis* & *precibus*.

Simeon denique *Stylites* tertius, presbyter & Archimandrita, cujus memoriam Græci recolunt die 26. Jul. de quo Allatius laudati libri p. 22. Omitto alios Stylitas veterum celebratos ſcriptis, ut *Theodotum Stylitem* de quo Acta Sanctor. ad 28. Maji T. VI. p. 755. ſeq. *Joannem Stylitem* de quo vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Maji p. 311. *Nicetam Stylitem*, de quo Ephemerides Moſcorum, iconibus illuſtratæ 24. Maj. ante Acta Sanctor. T. 3. Maji p. 28. *Danielem Stylitem* de quo ſupra p. 71. Lambecius VIII. p. 233. & Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 60. b. & *Petrum Stylitem* à Conſtantino Copronymo male habitum de quo Theophanes & Cedrenus ad A. C. 770. De horum Stylitarum ἀσκήσει quædam non protrita Jacobus Gretſerus libro primo rerum variarum. Columnam ipſam in qua Simeon Senior tot annos exegit, his verbis deſcribit Johannes Phocas in Allatii σαμμίκτοις p. 5. Χερσὶ λαξευτῶν &c. *Lapicidarum opera, ſummitate montis admirandi* (inter urbem Antiochiam & mare) *alte excavata, monaſterium ex uno conflatum compaginatumque lapide exſtruxit: in media Monaſterii fine μέσον αὐτοφυῆ λαξεύσας κίονα ἐν αὐτῷ τὰς βάσεις ἔθετο inter exciſos lapides ſua ſponte nata columnâ gradus fixit*, ſuper petram, *ut ſacro eloquio traditur*, pedibus firmatis, *verſus exorientem ſolem templum pulcherrimum DEO erexit, in quod diſcipulos convocabat: atque ita ſub die*

ipſe

ipſe commorans, illi tota nocte in templo ſtantes, ut decebat ſanctos, debitum DEO cultum offerebant.

IX. JOHANNES Hieroſolymitanus, S. Cyrilli in Epiſcopatu Hieroſolymitano ſucceſſor a) ab A. C. 386. usque ad A. 416. quo diem obiit. Hic pro Origenis cauſa, cujus mortui famæ patrocinari ſtudebat, graviſſimas cum Epiphanio & Hieronymo inimicitias ſuſcepit, & modo Ario, modo Pelagio b) favere fuit viſus obtrectatoribus ſtudii ſui: adverſus quos teſte Gennadio cap. 30. de Script. Eccleſ. ſcripſit *librum* c) *quo oſtendit Origenis ſe ingenium, non fidem ſecutum.* Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem lepidum, Petrum Waſtelium, Aloſtanum Carmelitam, qui ſub nomine *Joannis Nepotis Sylvani, Hieroſol. Epiſcopi XLIV.* quem Carmelitam fuiſſe pejerat, Carmelitis ſuis gratificaturus promit veluti verſum è Græco magnum volumen, alio non ſane minore vindiciarum comitatum, Bruxellis 1643. fol. in quo hæc Joannis ſcripta venditantur, quæ illius eſſe nemo veterum ſcripſit, nullus fide dignus Codex MS. docuit:

I. *Liber de inſtitutione primorum Monachorum* in Lege veteri exortorum & in nova perſeverantium ad *Caprafium* Monachum, interprete *Aymerico* Patriarcha Antiocheno. T. 1. p. 1-32. Idem hoc eſt cum illo quod Trithemius vocat volumen inſigne *de principio & profectu Ordinis Carmelitici*, tribuitque Johanni Patriarchæ Hieroſol. & Carmelitæ, qui vixerit circa A. C. 770. Habetur etiam in Bibliothecis Patrum Pariſ. 1589. & 1644. 1654. Tomo IX. & Colonienſi T. IV. & Lugd. T. V. nec non in Operibus Thomæ à Jeſu, Carmelitæ Colon. 1684. fol. T. 1. p. 416. Prolixam pro illo libro Apologiam, Baronio & Bignæo oppoſitam, poſt Petrum Waſtelium d) T. 2. p. 1-210. ſcripſit M. Antonius Alegre in paradiſo Carmelitici decoris

a) Vide Epiſcoporum Hieroſolymitanorum ſeriem in Riccioli T. 3. Chronologiæ reformatæ p. 19. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji, & T. 7. p. 969. ſeq.

b) Vide Oroſii librum de arbitrii libertate, qvem Petrus Waſtelius in vindiciis ſive Tomo II. Operum Joannis Hieroſol. p. 568 ait rectius inſcribendum: *adverſus Joannem Epiſcopum Hieroſol. affirmantem ſenſu Catholico dici, quod cum adjutorio & gratia DEI poſſit homo eſſe ſine peccato*, & Oroſio prorſus abjudicat Neſtorianique eſſe hominis contendit. Sane Pelagium oppugnaſſe Joannes Hieroſol. diſerte traditur ab Auguſtino (epiſt. 186. edit. novæ vet. 106.) cap. X. & ab Arianiſmo ipſe eum abſolvit Hieronymus (deniqve Joanni reconciliatus) Epiſt 62.

c) Ad Theophilum Alex. vide Waſtelii vindicias Joannis Hieroſol. p. 530. ſeq. & qvi de Joannis illius vita accurate agit, Tillemontium T. 12. memor. Eccleſ. p. 186. & 197. De Hieronymi ſcripto contra Joannem p. 197.

d) Waſtelii Apologeticus pro Joannis Hieroſol. Quadriſſino in Catenulo, & pro libro de inſtitutione primorum Monachorum prodierat ſeparatim Bruxell. 1611. 8.

ris p. 576. sqq. Lugd. 1639. fol. & Daniel à Virgine Maria in Vinea Carmeli p. 671-685. Atwerp. 1662. 4. At non Johannis Hierosol. sed Latini & longe recentioris esse scriptoris, præter Carmelitas vix qvisqvam eruditorum dubitat. Vide Papebrochium ad T. 1. April. p. 780. seq. & tractatu præliminar. ad T. 3. Maji p. XX. seq. & Conradi Janningi Apologiam pro Papebrochio contra Sebastianum à S. Paulo, præmissam Actis Sanctor. T. 1. Junii §. 49. seq. p. XL.

II. *In Stratagemata Beati Job*, sive in prima tria capita libri Jobi, commentariorum *libri III.* T. 1. p. 33-106. Non diversi sunt à libris tribus in Jobum qvi inter *Origenis* scripta sæpius Latine prodierunt, qvos neqve Origenis neqve Ioannis Hierosolymitani, sed Latini scriptoris esse existimavit præter Erasmum, Rob. Cocum & Albertinum Is. Casaubonus in Casaubonianis p. 143. Vide tamen qvæ Huetius p. 273. Origenianor. ubi conjicit auctorem esse Arianum aliqvem ex iis qvi Luciani martyris discipulos se ferebant.

III. *In S. Matthæum* ab initio Evangelii ad cap. *XIII.* 14. & à capite *XIX.* ad finem capitis *XXV.* commentarius. T. 1. p. 107-324. Opus imperfectum in Matthæum, inter S. *Chrysostomi* scripta toties editum, de qvo dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 646. Illud ut Jo. Hierosolymitano vindicet multa sed non satis clare aut solide disputat Wastelius T. 2. p. 212-342.

IV. Fragmenta *ex commentario ad prima capita undecim S. Marci*, à B. Thoma Aqvinate sub S. Chrysostomi nomine laudata (in Catena aurea ad Evangelistas.) T. 1. p. 325-339. Hæc qvoqve sola pæne conjectura ductus Hierosolymitano suo tribuit Wastelius, qvem primum Joannis Chrysostomi breviatorem fuisse hariolatur T. 2. p. 373.

V. *Fragmenta ex commentario in Lucam*, qvæ sub ejusdem Chrysostomi titulo extant partim in ejus operibus, partim in Catena Græca Corderiana *LX.* Patrum, & S. Thoma Aqvinate (in continuo Evangelico sive Catena aurea qvam vocant, super eundem Lucam.) T. 1. p. 340-380.

VI. *Homiliæ LXII.* fere omnes inter Chrysostomi Opera sæpius editæ. 1. *in Josephum de castitate*, ex Frontonis Ducæi versione p. 381. Græce prima verba si qvis reqvirat, nam Wastelius ut dixi omnia latine tantum dedit hæc sunt: *ὁι ἐν πελάγει μεγάλα.* Chrysost. T. VI. Ducæi p. 115.

2-6. *in Jobum*, ex versione Lælii Tifernatis. p. 383. *Ἦκεν ἡμῖν ἐναύσιος.* T. VI. Ducæi p. 67.

7. fragmentum *Proœmii in Psalmos*, interprete Gentiano Herveto. p. 399.

8-10. *In Psalmum II. III. XIV.* interprete eodem Herveto, p. 400, 402. 405.

11. 12. *In Psalm.* L. ex veteri interpretatione. p. 409. 416.
13. *in Psalm. XCV.* ex versione Erasmi. p. 423.
14. 15. 16. *in Psal.* C. Godfrido Tilmanno & *CXVIII.* ac *CXIX.* Herveto interprete. p. 428. Hæc Chrysostomi in Psalmos Græce & Latine leguntur tomo Ducæi tertio.
17. *de tribus pueris & fornace Babylonica*, ex versione Ducæi. p. 444. καγὼν ὡς ἀληθῶς. Chrysost. T. VI. Ducæi. p. 126.
18. *de Susanna*, interprete eodem Ducæo. p. 447. Ἤκουεν ὑμῶν εὐγνώμονες. Chrysost. T. VI. Ducæi p. 120.
19. *in decollationem S. Joannis Baptistæ*, ex veteri versione p. 450.
20. *de vitandis scandalis.* T. 1. p. 453.
21. *de divite & paupere & de eleemosyna facienda.* p. 454.
22-34. *In Marcum* homiliæ qvatuordecim, sub Jo. Chrysostomi nomine incerto interprete pridem vulgatæ à Godfrido Tilmanno. p. 455. Has in Latinis Chrysostomi editionibus licet reperire.
35. 36. 37. 38. *in Lucam* homiliæ qvatuor. p. 475. itidem in Latinis Chrysostomi editionibus obviæ.
39. 40. *in Johannem* duæ, incerto interprete. p. 486.
41. tertia in Johannem, interprete Ducæo. p. 489.
42. *In laudem Crucis*, ex versione Godfridi Tilmanni. p. 496. τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω. T. VI. Ducæi p. 241.
43. *de Eucharistia* in encæniis, incerto interprete p. 496.
44. *In ascensionem CHristi*, interprete Gerh. Vossio p. 498. Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 383.
45. *de Pentecoste* p. 499. ἱεραὶς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. T. VI. Ducæi p. 192.
46. 47. *de Spiritu S.* incerto interprete. p. 502. & 506. χθὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι T. VI. Ducæi p. 173.
48. *de CHristi divinitate & Ecclesia.* p. 514.
49. *de fide & lege naturæ* p. 516. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος. T. VI. Ducæi p. 149.
50. *In præcursorem Domini.* p. 522. ex Petri Pantini versione οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. T. VI. Ducæi p. 261.
51. *De Ecclesia sive turture.* p. 524. Ἡ τρυγὼν ἡ φιλέρημος. T. VI. Ducæi p. 104.
52. *In principes Apostolorum Petrum & Paulum*, interprete Gerhardo Vossio. p. 526. οὐρανὸν καὶ γῆς. T. VI. Ducæi p. 264.

53. In

53. *In S. Thomam Apostolum*, interprete Ducæo. p. 528. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 271.

54. *in sanctos XII. Apostolos*, ex versione Gerh. Vossii p. 529. εὐκόσως καὶ σήμερον. T. VI. Ducæi p. 268.

55. *in S. protomartyrem Stephanum*, ex versione Ducæi. p. 530. σώζωμεν ἀνθρώπων. T. VI. Ducæi p. 274.

56. 57. 58. *de pœnitentia*, interprete Lælio Tifernate. p. 535. 538. 542.

59. *de David*, eodem interprete. p. 549.

60. *de persecutione* quam passus erat Episcopus à Novatianis. Incerto interprete p. 551. πολὺς ὁ χειμών. T. VI. p. 248.

61. *de vanitate hujus sæculi*. Joachimo Perionio interprete. p. 552. προτρέπεται καὶ πόλιν. T. VI. Ducæi p. 98.

62. *In cæcum à CHristo sanatum*, interprete Ducæo. p. 557. πολλαὶ καὶ διάφοροι. T. VI. Ducæi p. 482.

63. *de pseudoprophetis & falsis doctoribus*, ex versione Gerh. Vossii. p. 563. εὐσυνεὶς ὁ λόγος. T. VII. Savil. p. 211. & VI. Ducæi p. 396.

X. NESTORIUS Germaniciensis Syrus, Diodoro Tarsensi & Theodoro Mopsvesteno usus Magistris est, de quorum scriptis dixi Volum. VIII. p. 358. & IX. p. 157. seq. Ex presbytero hinc Antiocheno factus A. C. 428. Sisinnii successor Episcopus CPolitanus, nec diu post maximis in Ecclesia motibus imprudenti pertinacia sua, & eloquentiæ suæ præfidens, materiam præbuit, ac qui restiterat magno Zelo Arianis, Quartadecimanis, Macedonianis & Manichæis, ipse hæreseos reus actus in Synodo Ephesina atque exauctoratus est A. C. 431. successore dato Maximiano: obiitque in exilio non ante A. 439.

Scripta ejus celebri edicto * Theodosii junioris cremari flammis jussa, & servari prohibita sunt, unde non mirum, licet *infinitos tractatus diversarum hypotheseon*, hoc est ut ego interpretor sermones sive homilias com-

* In Actis Concilii Ephesini T. 3. edit. Labbei p. 1209. (T. 1. Harduin. p. 1716.) Καὶ μηδένα τολμᾶν τὰς αὐτῶν Νεστορίου καὶ ἀθεμίτου καὶ ἱερόσυλα ἀσεβεῖς βίβλους &c. *Decernimus præterea ne quis impios nefarii sacrilegique Nestorii libros, quos de sacra orthodoxorum religione & adversus dogmata Episcoporum, qui in sacra Ephesina Synodo convenerunt, edidit, habeat, aut legat aut transscribat: ας δεῖ σπουδῇ πάσῃ ζητεῖσθαι καὶ δημοσίᾳ κατακαίεσθαι* quos etiam omni studio ac diligentia undecunque conquisitos publice concremari volumus. Plures ejusmodi sanctiones Imperatorum, præsidumque in Provinciis adversus Nestorii & Nestorianorum scripta congessit Jacobus Gretserus lib. 1. de jure prohibendi libros malos cap. 9.

compoſuerit teſte Gennadio c. 53. de S. E. nihil fere quicquam ejus ætatem tuliſſe, præter pauca illa quæ ſcriptis adverſariorum & Conciliorum Actis inſerta ad nos pervenere. Illæ ſive *Epiſtolæ ſive Homiliæ* maximam partem infra in Indice, quem ſub extremum hujus capitis exhibeo, ſcriptorum in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis occurrentium à me commemorabuntur. Ex Catena inedita ad Pſalm. *XXXIV.* hunc nuper locum non contemnendum produxit Vir illuſtris Scipio Maffeus, ** quem cum verſione mea adſcribam: Νεστορίου. Τὸ καλεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν δι' ἐξ αἰτίας φασὶ - - - - - - - ἀναβιλτιωθῆναι τὰς ἐχθρὰς βουλόμενον· τύπλα γὰρ ἀδόκιμον χρυσίον καθαριεῖ ἡ πύρωσις. δεύτερον, ἵνα ὧδε μαστιζόμενοι καὶ πολεμούμενοι κουφότερον περαθῶσι τὴν αἰωνίαν. Τρίτον ἵνα ταῖς τούτων μάστιξι ἄλλος εὑρεθῇ σωφρονίζων. Παντὸς γὰρ ἰδὼν ἄφρονα μαστιζόμενον, πρατικῶς αὐτὸς παιδεύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμὴ καὶ νόσος ἀναλλάττων, πέμπτον ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῶν μαθητευθῶσι, τὰς ἐπενεχθείσας πληγὰς φοβηθέντες ἕκτον ἵνα μὴ εἴπωσί τινες, τοῦ ἰσχυροῦ ὁ Θεὸς ὁ Δαβίδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικεῖ καὶ σώζει; ἢ ἔστι γὰρ σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Πολεμηθῆναι δὲ τοὺς πολεμοῦντας ἐυχεται οὐχ ὡς μισάνθρωπος, ἀλλ' ὡς μισοπόνηρος. *NESTORII. Imprecationes adverſus inimicos ajunt fieri à Davide ob ſex cauſas. Prima, quo melieres illi reddantur. Nam & aurum impurum percutiendo purgatur. 2) ut in hac vita puniti & afflicti, leniora æterna experiantur. 3) ut horum caſtigatione alios erudire ſibi contingat. Nam prudens ſi viderit ſtultum puniri, inſigne exinde capit documentum ſibi. 4) ut vitam hanc malis & calamitatibus liberet. 5) ne alii malos imitentur, ſed pœnas illis inflictas timeant. 6) ne ſint qui dicant: ubi eſt DEus Davidis, numquid illum vindicat ſervatque? non eſt illi ſalus in DEO ſuo. Optat vero adverſariis ſuis adverſa evenire, non tanquam inimicus hominum ſed malitiæ.*

Neſtorii liber περὶ ἀνθρωπήσεως, *de incarnatione Domini*, quem ſexaginta duobus divinæ Scripturæ teſtimoniis pravo ſenſu ſuo conſtructum Gennadius teſtatus eſt cap. 53. de Scriptoribus Eccleſ. Garnerio † videtur idem eſſe quem oppugnat Cyrillus Alex. in libris contradictionum T. VII. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, quæ etiam exſtant in Actis Synodi Epheſinæ. Teſtatur autem in præfat. libri primi Cyrillus in Volumen illum Neſtorii multos fuiſſe congeſtos ſermones, per elementa litterarum ordine diſpoſitos. Neſtorii libros duos ab Heſychio Hieroſol. flammis traditos memorat Jo. Moſchus in prato cap. 46.

Symbolum non Neſtorii ipſius ſed Theodori potius eſt Mopſveſteni. Vide quæ ſupra p. 164.

In

** Giornale de letterati d' Italia T. 26. p. 64.

† Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 322.

In Ebed Jesu Catalogo librorum Chaldæorum n. 29. *Nesterius composuit plures libros, qui autem remanserunt ex illis, sunt isti: Liber tragœdiæ*, liber Heraclidis & epistola ad Cosmam qui translati sunt tempore Pauli: Ejus prolixa Liturgia quam traduxerunt Thomas & Marabe, & liber unus Epistolarum, item ille alter variarum interpretationum ac sermonum.* Ex his *Liturgia* illa Syriace adhuc exstat edita una cum aliorum aliis tredecim in *Missali* Chaldaico ad usum Ecclesiæ Maronitarum excuso Rom. 1592. Loca ex illa afferuntur à Rich. Simone in notis ad Gabrielem Philadelphiensem. Latine versam ex Syriaco dedit vir præclarissimus Eusebius Renaudotus in Tomo I. collectionis Liturgiarum Orientalium Paris. 1716. 4. qui etiam eruditam de Liturgiis Nestorianorum dissertationem subnexuit. Vide & Bibliothecam selectam Rich. Simonis editam Gallice T. 2. p. 284. seq. & Jo. Bonam lib. 1. rer. liturgic. cap. 9.

Joannes Garnerius T. 2. ad *Marium* Mercatorem p. 324. notat duos sermones quos Combefisius T. 1. auctarii novi Bibl. Patrum *S. Athanasio* adjudicat, *de resurrectione & unum de ascensione CHristi*, charactere Nestorii se prodere, florido nempe ac interdum poëtico, metaphoris efferente sese & apostrophis quasi animato: Scripturæ testimoniis iisque literali sensu acceptis, nisi quando ad hæresin detorquentur, subinde distincto. *Habent*, inquit, *hunc ipsum characterem sermones alii, opinione forsan plures, sive qui* Asterio, Amphilochio, Basilioque Seleuciæ *tribuuntur, sive qui rejecti inter spuria* Chrysostomi, *nullam præferunt parentis nomen; sive tandem qui genuinos inter Chrysostomi tractatus fraude facta ipsis quoque doctis operum Chrysostomi censoribus, latent. Neque vero id mirum, cum Nestorius Chrysostomi stylum imitari summo studio conatus sit, eaque se imitatione commendabiliorem populo fecerit.* Perquam tamen lubricum est, sine MStorum codicum vel dignorum testium fide homilias, vel scripta quævis alia, certis auctoribus ex sola quam tibi persvaseris characteris nota assignare.

Sermo in illud *Matth.* IV. 6. *si filius DEI es, dejice teipsum*, qui incipit: ἦλθεν μὲν ὑπὲρ γῆς ὁ δεσπότης, inter Chrysostomi dubia Græce editus à Savilio T. VII. p. 301. *Nestorio* vindicatur ex testimonio *Marii* Mercatoris, inter cujus opera post partem ex Latina Mercatoris interpretatione, integrum Græce cum nova versione vulgavit Garnerius T. 1. p. 85. Nonnulla ejus loca illustrat Combefisius notis ad S. Maximum T. 2. p. 485. seq. Idem *Asterii* esse conjicens vulgaverat Latine in Bibliotheca Concionatoria ad Dominicam I. Quadragesimæ. Codices quidam *Ephraimo* Syro tribuunt. Vide Tillemont. T. VIII. memor. p. 758.

* Irenæi Nestoriani.

De Neſtorio, ejusque hæreſi ſcriptores veteres Græci.

Acta Synodi *Epheſina* præcipue, in qua primùm damnatus Neſtorius A. 431. tum etiam *Chalcedonenſis*. A. 451. & CPol. A. 553. & ſub Mena A. 556. &c. Codex Encyclicus, Synodicon Caſinenſe &c.

Cyrilli Alex. ſcripta varia tomo præſertim ſexto & ſeptimo de quibus Volum. VIII. hujus Bibl. cap. 27. p. 567. ſeq.

Theodoritus libro IV. hæreticar. fab. cap. 12. & Epiſtola ad Sporacium contra Neſtorium, aliaque ſcripta * quibus etiam Cyrillum oppugnavit, Oppugnatus contra non modo à Cyrillo ſed & à *Rabula* Edeſſeno: ut pro Theodoreto viciſſim ſcripſit *Andreas* Samoſatenus. Sed Rabulæ & Andreæ lucubrationes, quemadmodum & quæ contra Neſtorianos & Eutychianos Syro ſermone ſcripſerat *Iſaac* Antiochenus & *Samuel* Edeſſenus presbyteri, memorata Gennadio c. 66. & 82. de ſcript. Eccleſ. pridem interciderunt.

Proclus CPol. de cujus ſcriptis dixi Volum. VIII. cap. 28. p. 601. ſeq.

Theodotus Ancyranus de cujus ſcriptis dictum ſupra, p. 270. ſeq.

Evagrius, *Theodorus Lector*, &c. in Hiſt. Eccleſ.

Theodorus Raithuenſis libro de incarnatione CHriſti, de quo ſupra p. 232.

Anaſtaſius Antiochenus in Hodego, de quo dicturus ſum capite 35.

Johannes Maxentii circa A. C. 520. clari capitula ſive anathematiſmi contra Neſtorianos, dialogi contra eosdem, aliaque ſcripta, quorum Latina tantum verſio tulit ætatem, edita in Orthodoxographis Baſil. 1555. & 1569. fol. & in Joſiæ Simleri ſcriptis veterum Latinis de una perſona & duabus naturis Domini Tigur. 1571. fol. & in Bibliothecis Patrum Pariſ. 1575. Tom. V. & 1589. Tom. IV. & 1644. 1654. Tomo III. & Colon. 1618. Tomo VI. & Lugd. 1672. Tom. IX. Hunc cum Joanne Scythopolitano plerique eundem faciunt. Ejus ſtylum laudat Photius Cod. 95. pro Synodo Chalcedonenſi bene ſcripſiſſe teſtatus Cod. 231.

Leontius Byz. libro de ſectis, qui Græce & Latine exſtat, & *Leontius* Hieroſol. libris adverſus Neſtorium & Eutychen, quorum Latinam tantum verſionem editam habemus, Græca in variis Bibliothecis occurrunt, MSta,

* vide Volum. VII. hujus Bibl. cap. 11. p. 438. ſeq. Neſtorio præluſerant Theodorus Mopſveſt. & Diodorus Tarſenſis. Eidem favere videbantur præter Theodoritum Jo. Antiochenus, Andreas Samoſatenſis, Eutherius Tyanenſis, Ibas Edeſſenus &c.

** Neſtoriani poſtea dicti Tetraditæ, Timotheani à Timotheo Æluro: & Feliciana hæreſis (à Felice Urgellenſi, Sec. VIII.)

MSta, ut dixi Volum. VII. p. 453. Indicem ſcriptorum in utroqve opere laudatorum habes ſupra p. 167. & 172.

Juſtiniani Imp. adverſus tria capitula edictum A. 545. & Epiſtola ad Synodum CPol. A. 553. Concil. Labbei T. V. p. 454. & 684. & Harduini T. 3. p. 268. 321.

Jo. Damaſcenus hæreſi 81. & libro contra Neſtorianos. T. 1. Opp. p. 555. edit. novæ.

Euthymii Zigabeni, ſub ſæculi duodecimi initia clari panoplia part. 2. tit. 14. edit. Latinæ, (Græcæ κεφάλ. ιε'.) Vide Volum. VII. p. 463.

Niceta Choniatæ theſaurus orthodoxæ fidei tomo octavo, adhuc inedito.

Nicephorus Calliſtus Hiſt. Eccleſ. lib. 14. ſeq.

Ex ſcriptoribus Arabibus *Eutychius* Tomo ſecundo Annalium, qvi ſingularem librum ſuum contra Neſtorianos memorat p. 79.

Latini.

Marii Mercatoris opuſcula, illuſtrata à Rigberio ſive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. & T. 27. Bibl. Patrum Ludg. Et à Steph. Baluzio Pariſ. 1684. 8. & copioſiſſime à Jo. Garnerio. ibid. 1673. fol.

Leonis ab A. 440. ad 461. Papæ Rom. Epiſtolæ ad Flavianum CPol. ad Leonem Imp. &c. qvæ Latine ſepius editæ (inter Leonis opera ac poſtremum curante Paſchaſio Qvesnello, Pariſ. 1675. 4. & Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum Græca verſione in actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis.

Auctor prædeſtinati, hæreſi 89.

Auctor appendicis ad *Auguſtinum* de hæreſibus c. 90. de *Timotheanis*, à Timotheo Æluro.

Johannis Caſſiani de incarnatione CHriſti libri VII. contra Neſtorium, ad Leonem Epiſc. Rom, eo hortante ſcripti circa A. 430. qvod opus multis adhuc locis medicam manum deſiderare monuit Voſſius Epiſt. 404.

Proſperi Aqvitani Elegia, qvam inſcripſit epitaphium Neſtorianæ & Pelagianæ hæreſeos, exſtat in nova editione operum Proſperi, Pariſ. 1711. fol. p. 198.

Vincentius Lerinenſis in Commonitorio.

Capreoli Epiſcopi Carthag. Epiſtola ad Conſtantium & Vitalem Hiſpanos edita à Sirmondo T. 1. Var. Opuſc. Pariſ. 1630. 8. & T. 1. Opp. Sirmondi p. 361.

Fauſti

Faufti Rejenſis Epiſtola ad Gratum Diaconum ſcripta ante A. C. 449. & edita primum à Petro Pithoeo A. 1586. & recuſa cum aliis Fauſti in Tomo VIII. Bibl. Patrum Lugd. Vide Tillemontium T. XVI. memor. p. 412.

Gelaſii Papæ Rom. ab A. C. 492. ab 496. de duabus in CHriſto naturis adverſus Eutychen & Neſtorium μονόβιβλον Photio laudatum qvi ejus Græcam verſionem legiſſe ſe innuit Cod. 102. *Præclarum volumen* vocat Gennadius c. 94. de S. E. Latine exſtat diviſus in capita XXIX. & in eo adducuntur teſtimonia Doctorum Eccleſiæ *Ignatii* ex Epiſt. ad Epheſios, *Euſtathii* Antiocheni confeſſoris contra Arianos, *Hippolyti* Epiſc. & Martyris in memoria hæreſium, *Athanaſii* e libris contra Arianos & Epiſt. ad Epictetum, & ex libris adverſus hæreticos. *Euſebii* Epiſcopi Palæſtinenſis cognomento *Pamphili* in expoſitione Pſalmi XVII. *Gregorii Naz.* in natalem Domini & Epiſt. ad Cledonium & ad Nectarium. *Baſilii* Cæſar. ex lib. contra Eunomium & de gratiarum actione. *Gregorii* Nyſſeni contra Eunomium, *Amphilochii* Iconii Epiſc. ex libro ubi exponit: Pater meus major eſt me. *Antiochi* Epiſcopi Ptolemaidis, *Severiani* Epiſc. Gabalorum contra Novatum, *Ambroſii* Epiſcopi Mediol. *Joannis* Epiſcopi CPol. in Evangelium ſecundum Joannem, & in Crucem: & *Damaſi* Epiſcopi Rom. contra Arianos. Prodiit in Jo. Sichardi antidoto adverſus hæreſes, Baſil. 1528. fol. & in Jo Heroldi hæreſiologia, ibid. 1556. fol. & in Joſiæ Simleri ſcriptis veteribus Latinis de una perſona & duabus naturis Domini & Servatoris noſtri JEſu CHriſti, Tiguri 1571. fol. nec non in Bibliothecis Patrum, Pariſ. A. 1589. & 1644. 1654. Tomo IV. & Colon. A. 1618. T. V. parte 3. & Lugd. A. 1672. Tomo VIII.

Vigilii Tapſitani in Africa Epiſcopi qvi circa A. C. 484. *claruit, adverſus Neſtorium & Eutychen libri V. prodiere primum Tiguri 1539. 8. Deinde in hæreſiologia Heroldi, & in Joſiæ Simleri collectione jam laudata, nec non in Bibliothecis Patrum Pariſ. & Colon. Hinc cura Georgii Caſſandri Colon. 1575. 8. & inter Caſſandri opera junctim edita Pariſ. 1616. fol. p. 514. ſubjunctis Variis Lectionibus ex codice veteri Petri Pithoei. Denique ex Petri Franciſci Chifletii recenſione, una cum aliis Vigilii ſcriptis, Divione 1664. 4. & Tomo VIII. Bibl. Patrum edit. Lugdun.

Fulgentius Ruſpenſis in Africa Epiſcopus A. C. 533. defunctus in libris tribus ad Trafimundum Vandalorum Regem, qvos cum aliis Fulgentii ſcriptis

* Vide Tillemont. T. XVI. memor. p. 614. ſeq. & Sirmondi Opera T. 3. p. 1013.

ſcriptis poſt Jo. Molanum, Jac. Sirmondum & Theophilum *Raynaudum* recenſuit vir doctus cui præclaram editionem Pariſ. 1684. 4 debemus. Vide Acta Erud. A. 1685. p. 543. ſeq.

Boëthii liber de duabus Naturis & una perſona CHriſti adverſus Eutychen & Neſtorium, compoſitus occaſione Epiſtolæ quam Epiſcopi Orientales A. C. 512. ſcripſerunt ad Symmachum Epiſcopum Romæ de Eutychianis motibus, & dicatus Johanni qvi deinde Epiſcopus Romanus primus hoc nomine & martyr. Laudat hunc librum Hincmarus Remenſis T. 1. p. 521. & una cum aliis qvibusdam Boëthii ſcriptis edidit Renatus Vallinus Lugd. Bat. 1656. 8. recuſum ad calcem Conſolationis Philoſophiæ variorum notis illuſtratæ ibid. 1671. 8.

Facundus Epiſcopus Hermianenſis Provinciæ Africanæ in libris XII. qvos circa A. 547. ſcripſit pro defenſione trium Capitulorum Concilii Chalcedonenſis ad Juſtinianum Imp. cum notis editos à Sirmondo Paris. 1629 8 & recuſos in ejus operibus Tomo II. *Pariſ.* 1696. fol. atqve ibidem *Philippo Priorio* curante ad calcem Optati, 1675. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo. 10.

Liberati Archi-Diaconi Carthaginienſis, & trium Capitulorum promachi *breviarium* ſive circa A. C. 553. ſcripto conſignata Hiſtoria certaminis Neſtoriani & Eutychiani, qvam notis illuſtratam edidit Jo. Garnerius Pariſ. 1675. 8. In utraqve editione Conciliorum Petri Grabbe, Colon. 1538. T. 2. p. LXII. b. ad LXVI. & Colon 1551. T. 2. p. 121-128. ſubjiciuntur Liberato appendicis loco qvædam Epiſtolæ & loca veterum, qvæ à Garnerio & in aliis Conciliorum editionibus ſunt omiſſa. Qvæ non alibi in actis Concilior. Epheſini & Chalcedonenſis reperi, illa infra in indice ſcriptorum, qvem in illa acta compoſui, ſuis locis a me annotantur.

De Neſtorio ejusqve hæreſi ſcriptores recentiores.

Epheſinam Synodum improbantes.

Godfridus Arnoldus in Hiſtoria hæreſium, Germanice vulgata & Belgice.

Auctor libri *Arauſione* A. 1645. editi *de ſuppoſito*, in qvo Neſtorium contra Epheſinam Synodum & Cyrillum Alex. defendit, eſt *David de Rodon*, licet alii ſcriptum ilud tribuerunt Ægidio Gaillardo.

Petrus Bellus, tomo tertio dictionarii Hiſtorici in *Neſtorius* & *Rodon*.

Elias Sauxin in libro contra Petrum Jurieum edito Trajecti ad Rhen. 1697. 8 *Juſtification de la doctrine du Sieur Elie Saurin* parte 2. capite 13. ſeq.

Epheſinam Synodum probantes.

Natalis Alexander Seculo V. diſſ. 23. vide etiam p. 63. ſeq. 219. ſeq. edit. in folio. Paris 1699.

Baronius & cæteri Annalium & Hiſtoriæ Eccleſ. ſcriptores *Sæculo V.*

Gvil. Beveregius ad Synodicum p. 103. ſeq. 216. &c.

Georgii Calixti diſſertatio de hæreſi Neſtoriana, eiqve oppoſito Concilio Epheſino Helmſtad. 1640. 4

Abrahan Calovii Exercitatio de Neſtorianiſmo antiqvo & novo. Witeb. 1681. 4. reſpondente *Simone Frid. Wolfharto* qvi ejusdem Exercitationis defenſionem A. 1683. edidit adverſus *Jo. Simonis* diſſ. de hæreſi Neſtoriana vulgata Francofurti ad Viadrum 1683. 4.

Centuriæ Magdeburgenſes Centur. V. capite V. & IX.

Hiſtoire du Neſtorianiſme en VI. livres, avec des remarqves ſur les Autheurs ancidens & modernes qui en ont traité, par le P. *Lovis Doucin, S. I.* à Roterdam 1698. & à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori Bibl. novorum libror. A. 1698. p. 129. Acta Erud. A. 1699. p. 166.

Jo. Fabricius Theologus tunc Altdorfinus hodie Helmſtadienſis celeberrimus in ſcylla Theologica capite XII.

Jo. Forbeſius Inſtruct. Hiſtorico Theol. lib. 2. cap. 6,

Jo. Simonis Franci de Neſtorio diſputationes III. Witeberg. 1670 4.

Wolfgang. Franzii Oratio de initiis & progreſſu certaminum Neſtorianorum & Eutychianorum Witeb. 1605. 4

Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem Tomo ſecundo, Pariſ. 1673. fol. & ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodoreti. Pariſ. 1684. fol.

Jo. Frid. Kœnigii Hiſtoria Neſtorianiſmi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralſund. 1655. 4.

Chriſtiani Kortholti diſſ. de Neſtorianiſmo, præſide D. *Caſpare Mauritio* noſtro τῷ μακαρίτῃ habita Roſtochii 1662.

Jo. Chriſtiani Letſchii hiſtoria Neſtorianiſmi. Witeb. 1688.

Samuel Mareſius in ſenione diſſertationum Theologicarum, auctorem libri de ſuppoſito oppugnans: qvod factum etiam à *Georgio Stannario* Theologo Marpurgenſi in faſciculo diſſ. p. 156. ſqq.

Henricus Noris in Hiſtoria Pelagiana libro II. atqve in diſſ. de uno è Trinitate, carne paſſo, & apologia Monachorum Scythiæ ab Anonymi ſcrupulis vindicata.

Jo.

Jo. Pearsonius ad Symbolum Apostolicum p. 291. edit. Latinæ.

Dionysius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. seqq. & III. 3. seqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. seqq. ad 19. & XV. 3. p. 524. seq. & libro VI. quo auctorem libri de supposito peculiariter confutat.

Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptorum Eccles.

Petrus Prætorius in brevi historia certaminum Nestorio atque Eutyche ducibus mysterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.

D. Frid. Rappolti opera Theolog. p. 1289. seq.

Justus Wesselus Rumpæus in diss. de DEO bimestri contra Nestorium ejusque assecl. Gryphiswald. 1704. 4.

Casp. Sagittarius introductione in Hist. Eccles. T. 1. p. 1086-1097. T. 2. p. 693.

D. Jo. Adami Scherzeri paralleliſmus Calvino Nestorianus Lips. 1679. 4. *Frid. Petri* Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612. 4. &c.

Jo. Schræderus de Nestorianismo & Eutychianismo Witeb. 1594. Francof. 1603. Giess. 1612. 8. contra *Josephum Grabium*, cum præfat. D. *Ægidii Hunnii*, cujus etiam videnda præfatio in Epistolam ad Ephesios.

Theophilus Spizelius in veteri Academia JEsu CHristi p. 182. sqq. & alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.

Tillemontius Tomo XIV. memor. Historiæ Eccles.

Nestoriani adhuc plurimi hodie sunt qui Nestorii colunt memoriam, licet hæreseos ipsi impactæ minus fortasse rei, Christiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de quibus consulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. sqq. 52. seqq. Faustum Nironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Historico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. *Miræum* ad Gennadii de scriptoribus Eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Historia Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem *Morinum* præf. ad ritum Ordinationis Nestorianorum in Opere de sacris Ecclesiæ Ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) Eusebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo quarto operis quod inscribitur *la perpetuité de la foi de l' Eglise Catholique touchant l' Eucharistie*, ** excuso Paris. 1711. 4.

* Acta Eruditor. T. 2. supplement. p. 554.

** Memoir. de Trevoux, 1712. p. 746. sqq.

XI. Index Scriptorum & Epistolarum,

In Actis Concilii Ephesini A. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico * & in Synodico Casinensi adversus tragœdiam Irenæi Tyrii Nestoriani.

E. paginas Tomi I. at C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluzianæ.

Abbibi Episc. Dolichii ad Alexandrum, Theodoretum, Marcum, Davidem, Acilinum. *Pervenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënsis propositiones de pace facienda. E. p. 1634. S. 756. Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem* S. 746. *Rediit ab Alexandria.* S. 757. Confessio fidei. *Credo in unum DEum.* S. 930.

Acacii Melitenes Episcopi Homilia Ephesi habita. Θεῶντι μοι ἀγαπητοί. E. 1640. Epistola ad Cyrillum Alex. *Quoniam didici.* S. 785. 918.

Ægyptiorum Episcoporum ad Impp. Valentinianum & Marcianum. Ἦν ἐξ ἀρχῆς δεδοθεῖσαν. C. 416. ad Leonem Imp. *à Superna gratia.* C. 691. ad Anatolium CPol. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad Leonem Imp. pro Timotheo Æluro. *Scriptum est, omni poscenti.* C. 700.

Agapiti, Episcopi Rhodi ad Leonem Imp. *Desuper regna sceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreæ & Theodoreti ad Helladium Tarsi Episc. *Scientes quantam curam.* E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri Apameensis Episc. ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tuæ colloqui sanctitati.* S. 834. Alexandri ad Joannem Antioch. *Sapientissimo Salomoni.* S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Acilini provinciæ Euphratesiæ Episcoporum ad Episcopos Syriæ, Ciliciæ & Cappadociæ. *Propheta quidem Jeremias.* S. 831. Ad Augustas *DEus pietate ornavit vestrum Imperium.* S. 837.

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënsem. *Arbitror Dominum CHristum.* S. 762. ad Andream Samosatensem. *Credat mihi religiositas tua.* S. 764. *Legens quæ nuper.* S. 768. *Venit finis* S. 799. *De hoc Ecclesiastico.*

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p. 442. Acta Concilii Ephesini habentur in Tomo I. Concil. Harduini: & Chalcedonensis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicus Casinensis in collectione Baluziana.

ſtico. S. 808. *Gratias quidem tuæ admonitioni.* S. 809. ad *Acilinum* Barbaliſſi Epiſc. *Ut eadem ſcribam.* S. 854. ad Dionyſium magiſtrum militiæ. *Benevolentiæ quidem.* S. 880. ad Helladium Tarſenſem. *Judicium quidem.* S. 863. *In præſenti confuſione.* S. 771. ad Joannem Germaniciæ. *Et olim veſtro congregato conventu in Zevgmate.* S. 810. ad Magiſtrianum. *Epiſtolam mihi.* S. 830. ad *Meletium* Epiſc. *Quin Cilices.* S. 855. *Si eſſet mihi deſiderium.* S. 878. ad Theodoretum. *Vix tandem quæ parturiebant.* S. 800. *Memor ſum quia.* 804. *Et tua religioſitas.* S. 806. *Tua quidem ſanctitas.* S. 848. *Non ignorat ſanctitas tua.* S. 850. *Dum ſæpe tuæ.* S. 852. *Arbitror quod.* S. 865. *Ab initio ego.* S. 867.

Alypii ad Cyrillum Alex. κεφάλαιον ἀνθρωπον. E. 1613.

Ambroſii *Mediol.* ἐκ τῆς ἐρμηνείας περὶ πίστεως πρὸς Γρατιανόν. *E.* 1405. C. 302. 652. ἐκ τῆς δευτέρας περὶ πίστεως. E. 1405. C. 243. 302. ſeq. ἐκ τοῦ λόγου περὶ ἐναν θρωπήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Ἀπολιναριστῶν. C. 304.

Amphilochii Epiſcopi Iconienſis fragmenta duo. E. 1409. C. 245. ἐκ τοῦ καθ' Ἱωάννην. C. 652.

Anaſtaſii Papæ Rom. ad Urſinum fragmenta tria in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 124. ſeq. edit. Colon. 1551. fol.

Anatolii CPol. ad *Leonem* Imp. *Orationi ſiquidem noſtræ.* C. 703.

Anazarbenſis Synodi (A. C. 431.) interlocutum. *E.* 1581. S. 814.

Andreæ Samoſatenſis ad Alexandrum Hierapolitanum, de Rabbula Edeſſeno. *Hi qui pro recta fide laborant.* E. 1634. S. 748. *Relegens ea quæ Cyrillus.* S. 765. *Multi & per literas.* S. 796. *Gratias egi DEO.* S. 805. *Ab hac tuæ ſanctitati reſcribo.* S. 807. *Multum contriſtor.* S. 809. *Eorum quæ ad me Dominus meus ſanctiſſimus Theodoretus.* S. 767. *Præcelligit quidem ſanctitas tua.* S. 784. ad Theodoretum. *Alexandrini literas legi.* S. 767. *Qua hora ſuſcepi ſanctitatis tuæ literas.* S. 768. Ad Oeconomos Epiſcopi *Alexandri. Audio quod valde iraſcatur.* S. 810

Antiochi Epiſcopi Ptolemaidis dictum *C.* 652.

Antiocheni Concilii Canon. C. 426. 434.

Aphthonii presbyteri ſermo memoratur. S. 740.

Archimandritarum ad Marcianum Imp. Ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῦσι. C. 424. ἡ φιλόχριστος ὑμῶν. C. 429. ad Synodum Chalcedonenſem. κατὰ τὴν πρώτην κλῆσιν. C. 426.

Armeniæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *DEus verus Dominus noſter JEſus CHriſtus.* C. 741.

Armeniæ ſecundæ: *DEus qui glorificantes ſe glorificat.* C. 743.

S. Athanaſii ἐκ τῆς καθ' Ἀρειανῶν βιβλίου E. 1401. C. 241. ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτητον Ἐπιστολῆς E. 1401. C. 242. ἐκ τῆς κατὰ αἱρέσεων λόγου C. 652.

Athanaſii presbyteri Alex. libellus contra Dioſcorum. ὁ τῆς ἁγίας καὶ μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· C. 332.

Attici Epiſcopi CPol. fragmenta E. 1408. 1409. C. 245. ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον Ἐπιστολῆς C. 653.

Auguſtini ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς πρὸς Βολουσιανόν. C. 304. ἐκ τῆς ἐνθέσεως τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ibid. ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς ἐνθέσεως τῆς πίστεως. C. 305.

Baſilii Cæſareenſis fragmentum (ex lib. de *Spiritu S.*) E. 1408. C. 244. ex lib. contra Eunomium. C. 652.

Baſilii diaconi, Thalaſſii & aliorum Monachorum ſupplicatio ad Impp. Theodoſium & Valentinianum. Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. E. 1336.

Baſſiani Epiſcopi ad Valentinianum & Marcianum Impp. πᾶσα ἡ σωτηρία. C. 548.

Beryténſis Synodus habita in cauſa Ibæ Epiſcopi Edeſſeni. C. 511.

Cæleſtini Epiſcopi Rom. ad Neſtorium. ἐφ' ἡμῖν ἐσμέν. E. 1300. Ad Joannem Antiochenum Εὐχόμεθα μόνον. E. 1324. Ad clerum & populum CPol. πρὸς ὑμᾶς μου ἀγαπητοὺς διαλεχθησόμεθα. E. 1312. Ad Cyrillum Alex. τῇ ἡμετέρᾳ συγγενείᾳ. E. 1321. *Intelligo ſententiam ſapientiſſimi Salomonis.* E. 1474. Ad Maximianum CPol. *Exultatio matris eſt congregatio filiorum* E. 1677. Ad Synodum Epheſinam. Τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐμφανίζει E. 1468. *Tandem malorum fine gaudendum eſt.* E. 1671. Ad Theodoſium Imp. *Sufficiat licet quod* E. 1473. *Cauſis ſuis divinam Providentiam.* E. 1674.

Commonitorium, *cum DEO noſtro ſicut credimus.* E. 1347. Defenſio fidei, *Invicta pariter veritate defendimus.* (in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, p. 123. Colon. 1551.)

Flav. Candidiani Comitis domeſticorum conteſtatio ad Cyrillum Alex. E. 1351. S. 701. alia poſt Synodum Epheſinam. E. 1448. S. 702. Edictum E. 1448. S. 703.

Cappadociæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Maximus omnium Dominus.* C. 747.

Cappadociæ ſecundæ. *Intentio pia & ſtudium.* C. 749.

Capreoli Epiſcopi Epiſtola ad Synodum Epheſinam. εὐχόμην ὑγιαίνειν ὑμᾶς ἀδελφοί. E. 1420.

Caroſi

Carosi & Dorothei libellus supplex ad Marcianum Imp. memoratur C. 431.

Chalcedonensis Synodi ad Dioscorum *Alex.* πρώην ἐδοξε τοῖς κρείττοσι τῶν ἄλλων. C. 317. ἀ φίλε τῆς σῆς εὐσεβείας. C. 340. Ad Charmosynum presb. & Euthalium archidiaconum. γινωσκέτω ὑμῶν ἡ εὐλάβεια. C. 378. Ad Valentinianum & Marcianum Impp. *Magnæ ægritudines & medicamine forti.* C. 379. Ad Pulcheriam Augustam. *Multa tibi dona præstentur.* C. 380. Decretum contra Nestorium & Eutychen. C. 453. 455. Canones tres C. 490. Canones triginta. C. 602. seq. Allocutio ad Marcianum Imp. C. 644. Relatio ad Leonem Episc. Rom. ἐπλήσθη χαρᾶς. C. 656.

Charisii presb. & œconomi Philadelphiæ ad Synodum Ephesinam. ἑνὶ μὲν ἅπασι. E. 1513. C. 246.

Ciliciæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Cognoscentes sanctitatem vestram.* C. 724.

Claudiani presb. CPol. *Præsumentes de sanctitate tua.* S. 907.

CPolitanæ Synodi A. 381. Symbolum. C. 287. 453. Synodicum. τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει. C. 638.

CPolitani cleri ad Synodum Ephesinam. ἀεὶ κἀν ἐκ νέας ἡλικίας. E. 1589. ἴδοι μὲν ἡμᾶς μὴ. E. 1604. Pro Synodo obtestatio & supplex libellus. Εἰδότες τὴν ἡμετέραν.] E. 1608. Episcoporum CPoli versantium commonitorium contra Nestorium. συναχθεῖσα ἡ ἁγία σύνοδος. E. 1585. Epistola Synodalis CPoli missa post depositum Nestorium. εἰδότες τὴν τῶν ἀποσχισάντων. E. 1670.

CPolitanæ Synodi Epistola ad Eutychen. κἀν τῇ δευτέρᾳ σε κλήσει ταύτῃ. C. 144. ἐκ ἀγνοίας. C. 148.

Corinthi metropolis Episcoporum ad Leonem Imp. *In omnibus quidem.* C. 760.

Cretæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Tempus nobis est.* C. 767.

Cypriani Episcopi & *Martyris* fragmentum ἐκ τοῦ περὶ ἐλεημοσύνης λόγου. E. 1404. C. 243.

Cyrilli facta probare noluerunt Abbibus Dolichii, Alexander Hierap. Anastasius Tenedi, Aquilinus *Barbalissi* Euphratesiæ, Basilius *Larissæ* Thessal. Dorotheus Marcianopolitanus Mœsiæ *Metropolitanus*, Eudocius Mœsiæ, Eutherius Tyanensis, Julianus Metropolitanus Sardicensis, Maximinus Demetriadis Thessaliæ, *Meletius* Mopsvestenus, *Pausanias* Hypatæ, Theosebius Chii, Valeanius Mœsiæ, & Zenobius Zephyrii in Cilicia. S. 885. seq.

Cyrilli

Cyrilli Alex. Homilia in die Joannis Evangeliſtæ, τῆς μὲν τῶν ἁγίων ἐκκλησίας. E 1664. Homilia habita die menſis Pharmuthi XXVIII. (Idibus Maj.) *Eos qui pietate firmi ſunt.* E. 1689. De Paulo Emeſeno: ὁ μακάριος προφήτης Ἡσαΐας. E. 1700. Ex ſermone de fide. *Ego contemperatum non recipio.* S. 927. Ex interpretatione Epiſtolæ ad Hebræos. *Sed non in nobis.* S. 928.

ἀπὸ τῶν σχολίων περὶ τῆς ἐναν θρωπήσεως & μονογενοῦς. C. 305.

Commonitorium Poſidonio datum, ἡ Νεστορίου πίστις. E. 1310.

Conteſtatio, ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα E. 1272.

Epiſtola ad Acacium Berrhoënſem. *Decentem ſe etiam nunc curam.* S. 758. ad clerum & populum CPol. οὐχὶ μὴν μόλις. E. 1296. ἐταράχθη λίαν E. 1593. ad Acacium Melitenſem. *Reverentiſſimus & religioſiſſ. S.* 911. *Latere tuam.* S. 917. ad Ariſtolaum tribunum. *Dominus meus religioſiſſimus Epiſcopus* (Tyri) *Beroniciamus.* S. 889. *Piarum ſanctionum.* S. 915. Ad Comarium & Potamionem Epiſcopos, Dalmatium Archimandritam, Timotheum & Eulogium presbyteros, προσδοκῶμεν ἐλθόντα E. 1433. Ad Domnum Antiochenum, συναλγεῖν ἡμᾶς. C. 576. ad donatum Nicopolitanum Epiſc. *Convenit & omnino.* S. 909. Ad Epheſini Concilii legatos CPolin miſſos. *Satisfactum nobis eſt iterum.* E. 1671. *Ad* Joannem Antiochenum. ἠφρενιάθησαν οἱ ἱερεῖς. E. 1701. C. 120. *Pacem quidem.* S. 890. *Literas à tua perfectione.* S. 914. *Ego quidem abſterſiſſe* S. 916. ad Lamponem presb. & clericos. *Degente me in Ælia.* S. 913. ad Maximum, Joannem, Thalaſſium presbyteros & archimandritas. *Egregius quidem Zelas.* S. 914. ad *Moſœum* Antaradi Epiſc. *Ego quidem ſemper.* S. 917. Ad *Monachos* CPol. τῆς θεοσεβείας ὑμῶν. E. 1297. Ad Neſtorium. καταφλυαρεῖσι μέν. E. 1273. C. 116. Τῷ Σωτῆρι ἡμῶν λέγοντι. E. 1284. S. 679. Ex Epiſtolis ad Neſtorium, Joannem Antiochenum & Succeſſum Diocæſareenſem. C. 653. ex Epiſtola II. ad *Succeſſum* Diocæſarienſem in Iſauria Epiſcopum. *S.* 786. Epiſtola prima ad Succeſſum: *Perlegi quidem.* S. 918. ſecunda: *Claram quidem.* S. 923. ad Rabulam Edeſſenum. *Piiſſimo & amatore CHriſti.* S. 812. Ad Theopemptum, Danielem & Potamonem. πολλὰ καθ' ἡμῶν γεγράνασι. E. 1601. ad Theognoſtum & Charmoſynum Presbyteros & Leontium Diaconum. *De omnibus rebus.* S. 792. Ad Imperatorem Theodoſ. *Æternam vitam.* S. 894.

Cyrilli & Memnonis ad Synodum Epheſinam. εὐσεβὲς θέσπισμα ἐν Τῇδε. E. 1485.

Cyrilli

Cyrilli Cœlenſis Epiſc. Vide infra, Euprepii.
Cyzicenæ Synodi Epiſcoporum ad *Leonem* Imp. *Quantum ad fidem tuam.* C. 739.
Dalmatii Epiſtola ad Synodum Epheſinam. Τὴν ἐπιστολὴν τὴν παρὰ Θεσσαλονίκης μου. *E.* 1445. S. 653. Apologia. *E.* 1588.
Damaſcio tribuno & notario prætorianorum datum commonitorium. Ἐδόθης τὴν πρόθεσιν. C. 510.
Dardaniæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Et agnovimus & invenimus.* C. 759.
Dionyſii magiſtri militiæ per orientem, reſcriptum ad Comitem & vicarium Tibum. S. 844. ad Epiſcopos. S. 845. ad judicem ſecundæ Ciliciæ. S. 879. ad Alex. Hieropolitanum. *Divina & immortalis.* S. 880.
Fl. Dionyſii *Proc*ſ. mandata *Synodo* Epheſinæ oblata. *E.* 1618.
Dioſcori Alex. vocatio prima in Synodum Chalcedonenſem C. 313. ſecunda C. 317. tertia C. 340. damnatio C. 378.
Pro Domno Antiocheno. C. 544. ſeq.
Dorothei metropolitæ Mœſiæ ad Joannem Antiochenum Patriarcham. *Benedictus Deus.* S. 781. ad populum CPol. *referente reverentiſſimo Martino.* S. 750. *Qui naufragaverunt à pia fide.* S. 816 ad Alexandrum Euphrateſiæ Epiſc. & Theodoretum. *Pactionem quæ.* S. 840.
Edeſſenorum presbyterorum ad Photium Tyri, Euſtathium Beryti & Uranium: ἡμεῖς μὲν ἠυξάμεθα. C. 516. ἐδόθη πολλῶν ὑπὲρ Διαφόρων. C. 532.
Elpidio comiti ſacri Conſiſtorii datum Commonitorium. τῆς μὲν ἤδη γενομένης. C. 76.
Epheſinæ Synodi Canones, ſex vel ſeptem, contra Orientales. *S.* 929. ſeq. E. 1621. paraphraſis eorum *Arabica*. E. 1629 ſententia depoſitionis in Neſtorium lata. *E.* 1421. 1433. definitio poſt relationem Chariſii presb. *E.* 1525. decretum de Epiſcopis Cypri. E. 1620. contra Meſſalianitas. E. 1627. *E*piſtola ad Cæleſtium Epiſcopum Rom. Τῆς μὲν σῆς ὁσιότητος. E. 1504. Subſcriptiones antea ineditæ. S. 651. ſeq. Ad clerum populumque CPol. ἐδόθης τολμήσας. E. 1444. ἐπὶ τὸ πολυσύναξιν ἠλθομεν μήνυμα. E. 1484. Ad clerum CPol. τοῖς ἐν τοσαύτῃ τρικυμίᾳ. E. 1600. ad Epiſcopos CPoli verſantes. τὰς ἄνω Διακειμένης. *E.* 1605. *M*andatum ad eosdem: ἐπιτρεπόντες ἐδόθη τῶν ἐυσεβεσταλων. E. 1609. Epiſtola ad Dalmatium: ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος. *E.* 1448. S. 653. ad Euchartum: γνωσκέτω ἡ ἡμετέρα ἐυλάβεια, E. 1433. Ad Synodum in Pamphylia de *E*uſtathio ipſorum metropolita.

polita. μετὰ βυλῆς πάντα ποίει E. 1625. Commonitorium: *Necamur astibus.* E. 1601. Epistola tractoria, *Nobis secundum pias literas congregatis.* E. 1623. Relatio ad Impp. Theodosium & Valentinianum: ἐκ προγόνων τὴν ἀληθῆ πίστιν. E. 1440. Alia missa per Eutychen Diaconum. τὴν δὲ τὴν εὐσέβειαν ὑμῶν Φρονοῦσα. E. 1481. alia per Palladium Magistrianum. Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος τὴν εὐσέβειαν. E. 1581. Alia: ἡ μὲν Φιλόχριστος. E. 1592. Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος ἐ θεοσέβεια. E. 1597. Παῖδα μὲν γὰ τῆς ὑμετέρας. E. 1612. Τὸ μὲν προσταγμέια τῆ ἁγίᾳ συνόδῳ. E. 1501.

Ephesini Conciliabuli Orientalium Episcoporum. S. 703. seq. sententia depositionis in Cyrillum Alex. & Memnonem Ephesinum. E. 1434. Epistola ad eosdem. δεινὸν μὲν ὡς ἀληθῶς τὸ πλημμελεῖν. E. 1458. Ad Imp. Theodosium. τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν καλυθέντες γράμμασιν. E. 1458. *Consequenter quis eos.* E. 1557. S. 710. Ad eundem petitio sive contestatio I. *Orandum erat ne.* E. 1563. S. 730. II. *Sæpenumero pietatem vestram.* E. 1565. S. 733. III. *Non hunc eventum sortituram.* E. 1565. S. 736. Relatio ad Imp. Θρήνων ὡς ἀληθῶς. E. 1534. Ad Reginas. ἕτερα γνωρίζειν. E. 1464. Ad Theodosium & Valentinianum. *Edocti ex sanctissimorum.* E. 1579. S. 726. Epistola ad Acacium. *Et olim quidem perdocuimus.* E. 1560. S. 714. Ad clerum & populum Antiochenum. *Nobiscum DEus.* E. 1559. S. 713. Ad clerum CPol. ἴσμεν δὲ πάντας. E. 1460. Ad Senatum CPol. λίαν ἀλγοῦμεν. ibid. ad populum CPol. νόμος ἐστὶν ἀγραφος. E. 1461. Ad fratres CPoli versantes. *Quoniam didicimus.* E. 1577. S. 724. Ad suos in Epheso. *Postquam in Chalcedonem.* E. 1568. S. 722. *Precibus sanctitatis vestræ,* E. 1572. S. 723. *Quinto accessus nobis contigit.* E. 1579. S. 729. Ad Hierapolitanos Euphratesiæ. *Quoniam consequens videtur existere.* E. 1532. S. 704. Ad Rufum Episcopum. λίαν βιβλαφθεὶς. E. 1572. Mandatum Episcopis Orientalibus datum. Ἐπειδὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς. E. 1561. S. 720.

Epiphanii Archidiaconi & syncelli Cyrilli Alex. ad Maximianum CPoli quem patrem patrum & Archiepiscopum appellat. *Quæ nobis sæpius.* S. 907.

Epiri veteris Episcoporum ad Leonem Imp. *Nos equidem humillimi.* C. 764.

Epiri novæ. *Relegentes ea quæ.* C. 766.

Liciniæ Eudoxiæ ad Theodosium jun. Imperatorem. πᾶσιν ἔγνωσαι τὴν σὴν. C. 375.

Eunomi

Eunomii Nicomedienſis ad Valentinianum & Marcianum Impp. Θεὸς τὸ βασιλέυειν. C. 564.

Euprepii Epiſcopi Byzes & Arcadiopolis, & Cyrilli Cœlenſis Epiſcopi libellus ſupplex Synodo Epheſinæ oblatus. *Vetus mos viget.* E. 1628.

Europæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Pietatis veſtræ & Chriſtianitatis,* C. 705.

Euſebii Dorylæi in Phrygia Salutari Epiſcopi ad Impp. Valentinianum & Marcianum. σκοποὺς τῷ ὑμετέρῳ κράτει. C. 69. Ad Flavianum CPol. ἠυχόμην μὲν μὴ ἄτω σοὶ θορυβηθῆναι. C. 109. Libellus Synodo Chalcedonenſi oblatus. τὸ φιλόθεον καὶ μισοπόνηρον ὑμῶν. C. 312.

Euſtathii Berytenſis. Vide infra, Photii Tyrii.

Eutherii Tyanenſis & Helladii Tarſenſis ad Epiſcopum Rom. Xyſtum. *Multa providentia humani generis* E. 1635. S. 817.

Eutherii Tyanenſis ad Joannem Antiochenum. *Magnos patres atque doctores* S. 775. ad Helladium Tarſenſem. *Quantum nos vulneraverunt.* S. 778. ad Alexandrum Hierap. & Theodoretum. *Divinum ſanctitatis veſtræ.* S. 817. ad Alexandrum Hierap. contra pacem intér Cyrillum & Joannem Antioch. *Movet me ad ſcribendum conſvete à Deopaſſianis.* S. 898-907.

Euthychis archimandritæ expoſitio fidei. ἐυχαριστῶ τῷ παναγίῳ Θεῷ. C. 98. & 101-105. Epiſtola ad Impp. Theodoſium & Valentinianum πάντων μοι μετὰ τὸν Θεὸν. C. 177. ad eosdem ſupplicatio. ἡ ὑμετέρα ἐυσέβεια. C. 212. ad Leonem Rom. *De mea in Dominum & Deum omnium CHriſtum ſpe. S.* 632. *Teſtor vos coram DEO.* S. 934.

Monachorum ſub Eutyche ad Synodum Epheſin. τὰ ἐναγγελικὰς θεσμοὺς. C. 233. De Eutychis ſententia, Epiſtola Anonymi ad ſenem qvendam. *Miſit mihi nobilitas tua exemplum libelli de nova fidei expoſitione Eutychetis. S.* 936-940.

Felicis Epiſcopi Rom. & Martyris fragmentum ex Epiſtola ad Maximum Epiſcopum & clerum Alex E. 1404. C. 242.

Flaviani Antiocheni ἐκ τῶν εἰς τὰ Θεοφάνεια. C. 652.

Flaviani CPol. ad Leonem Epiſc. Rom. εὐσεβείας καὶ τὸ ὀρθοτομεῖσθαι. C. 4. ἐδὲν ὕστερον ἄρα τὴν ἐν Ἀλεξάνδρᾳ. C. 8. Fides ad Theodoſium Imp. ἐδὲν ἄτω πρέπει. C. 8.

Galatiæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Qvis ſermo ſufficiat ad laudem Domini CHriſti C.* 761.

Galliæ Placidiæ ad Theodoſium jun. Ὀφείλω ἐν αὐτῇ τῇ ἐισόδῳ C. p. 36.

ad Æliam Pulcheriam. C. p. 37. *Ut Romam frequentibus concurſionibus.* Græcam verſionem edidit Cotelerius monument. T. 1. p. 62.

Gelaſii Papæ Epiſtola ad *Epiſcopos* per Dardaniam conſtitutos. *His ita incitati.* (In appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 125. Colon. 1551.)

Gregorii Naz. fragmentum (ex Epiſt. 1. ad Cledonium.) *E.* 1406 C. 244. 652. ex homilia de Epiphania C. 302. ἐκ τοῦ περὶ τοῦ, δευτέρα λόγου. C. 652. ad Theodorum Mopſveſtenum Epiſtolæ 1) *tempus mihi eſt* 2) *dilectionis indiciis*, 3) *qui aſſumſit David famulum*, 4) *habuit quiddam & apud nos livor* (in appendice ad Liberati breviarium in T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 122.)

Gregorii Nyſſeni fragmentum (ex Orat. 1. de beatitud.) *E.* 1407. C. 245.

Helenoponti provinciæ *Epiſcoporum* ab Leonem Imp. *Dignæ ſanctiones actuum veſtrorum. C.* 755.

Helladii, Matroniani, Cyrilli, Zenobii ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, *Acilinum*, *Dolenda & intolerabilia. S.* 833.

Helladii, Cyrilli, Valentini, Minodori, Tariani *Epiſcoporum* Ciliciæ primæ ad Theodoſium & Valentinianum Imp. *Scienter e amici DEI. S.* 887.

Helladii Tarſenſis ad Alexandrum Hierapol. *Convenientia quidem. S.* 862. *In omnibus gratias agimus. S.* 814. *Per omnes literas. S.* 770. *Quoniam quidem Synodus. E.* 1582. *S.* 815. Synodica ad Theodoſium & Valentinianum Impp. *Scientes e amici DEI. E.* 1721. Ad Meletium *Epiſc. Sunt vero. S.* 845. ad Neſtorium. *Etſi ab initio. S.* 888.

Hermogenis, Meletii, Heſychii, Heliodori ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Nos quidem ex quo. S.* 833.

Heſychii Caſtabalenſis *Epiſc.* ad Meletium Mopſveſtenum. *Sicut illic de. S.* 856.

Hilarii *Epiſcopi* ex libro IX. de fide. C. 300. ſq.

Hilarii Diaconi ad Pulcheriam Auguſtam. *Studium mihi fuiſſe. C.* p. 34. Græcam verſionem dedit Cotelerius 1. Monument. p. 60.

Hypatiæ Alexandrinæ ad Cyrillum Alex. *Legens hiſtorias temporum. S.* 926.

Ex Ibæ *Edeſſeni Epiſcopi Epiſtola* ad Marim Perſam. *C.* 528. ſeq. Epiſtola illa negata Ibæ eſſe. S. 860. damnata in qvinta Synodo A. 356. Vide Facundum.

Joannis Antiocheni *Epiſc.* ad Cyrillum Alex. ὑπὲρ ἁγίας μητρὸς. *E.* 1348. πρώτη

πρώην ἐκ θεσπίσματος τῶν εὐσεβεστάτων. E. 1692. alia ἀκόλουθος: *Nunc autem iidem ipſi velut ex ſomno.* E. 1714. *Ipſe Salvator & Dominus noſter.* S. 782. Ad præfectum & Magiſtrum. εἰς ἔσχατον κακόν. E. 1544.

ad Præpoſitum & Scholaſticum. ὑδὼν ἀνοσίας. E. 1544. ad præfectum Antiochum. *Inſatiabile quiddam nequitia eſt.* E. 1632. S. 740.

ad Præpoſitum Cæſareæ Epiſc. *Affectus quidem qui ſecundum DEum eſt.* E. 1347. S. 691.

ad Neſtorium. τὸν ἐμαυτῆς σκοπόν. E. 1328. Ad Proclum CPol. *Et prius & nunc.* S. 892.

Ad Theodoretum. *Qui loquetur potentiæ.* S. 793. *Quoniam quæ inter nos.* S. 826. Ad Taurum patricium. *Literas magnificentiæ.* S. 827. Hypomneſticum ad clerum Hierapol. *Audivi ſupplicationem veſtram.* S. 883. Relatio ad Imp. per Palladium Magiſtrianum. Τοῦτο, εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοῦτο. E. 1540. alia: ἡ λαμπρότης ὑμῶν εὐσέβεια. E. 1545. alia Comiti Irenæo exhibita. μόγις μοι τῶν ἐγένετο. E. 1548. Epiſtola ad Sixtum Rom. Cyrillum Alex. & Maximianum CPol. τῇ σπουδῇ τῇ σκοπὸς πᾶσι. E. 1688. ad Orientales Epiſcopos. *Obtinuit pietas.* S. 686. ad Imp. Theodoſium. *Scientes quia veſtrum pietate ornetur Imperium* E. 1633. S. 741. ad Theodoſium & Valentinianum *Græcis veſtæ pietatis* S. 876. *Opportunum nunc.* S. 797. ad Oſroënæ provinciæ Epiſcopos. *A multis & dignis fide.* S. 749. ad Helladium Tarſi Epiſc. *condelector tuæ religioſitati.* S. 752. ad clerum & populum Tarſenſem. *Fama quædam novelli facti.* S. 753. ad Alexandrum Hierapol. *Qui me vocavit ad CPol.* S. 753. *Literas tuæ religioſitatis.* S. 779. *Arbitratus ſumme.* S. 780. *Placuit piiſſimo.* S. 830. homilia Chalcedone dicta. E. 1571. S. 740. *Sancta lex eſt ut quæ.* Synodicum decretum contra Rabbulam Edeſſenum. E. 1633. Vide & ſupra, Epheſinum Conciliabulum.

Joannis CPolitani (Chryſoſtomi) ἐκ τῆς ὁμιλίας περὶ τῆς ἀναλήψεως ἑορτῆς. C. 304. ἐκ τῆς κατηχήσεως. C. 652. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. C. 653. ad Theodorum Mopſveſtenum. *Si eſſet quidem venire poſſibile* (in appendice ad Liberati breviarium, T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 121.)

Joannis Comitis Sacrenſis ad Imperatores. *Cum ſcium coductibile pietati.* E. 1555. S. 708.

Irenæi Comitis Epiſtola ad Orientales. μόγις μοι τῶν ἐγένετο. E. 1548. S. 716. idem Irenæus poſt Cyrum & Beronicianum Tyri Epiſcopos, contra

qvem Theodosii jun. & præfectorum Orientis edicta. E. 1720. Nestorii seqvacissimus, hostiliter se habet ad ea qvæ in Epistola Ibæ ad Marim. S. 821. 860. Sacra de ejus exilio. *Damnato principe portentosæ.* S. 884. (A. 448. vide ibid. & 890.)

Isauriæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Qvem alterum decebat* C. 720.

Ischyrionis Diaconi Alex. libellus contra Dioscorum. Νῦν ὁτεφωνῆς ἐλευθέρας. C. 325.

Isidori Peluſiotæ ad Cyrillum Alex. *Terrent me divinarum scripturarum exempla.* S. 692. alia: *Compassio quidem non acute videt.* S. 693. alia: *Multa equidem testimonia.* ibid. alia: *Oportet te, admirabilis.* ibid. Sunt in Isidori editis Epistolis lib. 1. Epist. 370. 310. 323. 324. additqve auctor Synodici se eas *excerpsisse & transtulisse ex epistolis ejus* 2000. *qvæ sint per qvingentas distributæ in Acœmetensis monasterii Codicibus vetustiss. qvatuor.* Vide supra, p. 254.

Juliani Coënsis ad Leonem Imp. *Ego, Domine,* C. *Hristo.* C. 738.

Julii Episcopi Rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δόκιμον Ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ad Dionysium Episc. *Miror audiens.* 7. 935

Juvenalis Episcopi Hierosol. ad presbyteros, archimandritas & monachos Palæstinæ. *Cum summus & primus Apostolorum Petrus.* C. 689.

Leonis Rom. ad Ephesinam Syondum. ἡ ἁγιωτάτη βασιλίδος. C. p. 20.

Ad Faustum presbyterum. κεχαρισμένον ἐστίν. C. p. 21.

Ad Faustum Marcianum (al. Martinum vel Marcellium,) & reliqvos Archimandritas ἐπειδὴ λέγε τὴν αἰτίαν. C. p. 16.

ad Eutychen. εἰς γνῶσιν ἡμετέραν. C. p. 1.

ad Flavianum CPol. ὅπερ ὁ χριστιανώτατος. C. p. 1. alia Synodica ad eundem: ἀναγνόντες τὰ γράμματα. C. 290. clero CPol. *In notitiam nostram.* C. p. 30. Græcam versionem dedit Cotelerius T. 1. monument. p. 57. alia, *Licet de his qvæ in concilio.* C. p. 31.

ad Julianum Coënsem Episc. εἰ καὶ λέγε τῶν ἡμετέρων γε, C. p. 12.

ad Synodum Chalcedonensem. ἐμοὶ μὲν ἦν ἐνπλαῖον. C. p. 48. *Omnem qvidem fraternitatem vestram nosse non ambigo.* C. 687.

ad Pulcheriam Augustam. ὅσην πεποίθησιν. C. p. 17. alia: *Si Epistola qvæ pro fide.* C. p. 29. Græcam versionem edidit Cotelerius T. 1. monument. p. 54.

ad Theodosium jun. Imp. ὅσῳ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων. C. p. 16. alia Synodi Rom. nomine. τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας Φιλανθρωπίας C. p. 24. alia: ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. C. p. 28. ad Leonem Imp. *Litteras clementiæ tuæ,* C. 701.

Leoni

Leonis Imp. ad Anatolium CPol. *Votum quidem meæ pietatis fuit.* C. 689.
Libiani Euphrateſiæ judicis ad Vicarium Titum. S. 882. Relatio poſt Alex. Hierapolitani obitum. S. 882
Luciani Epiſcopi Byzenſis ad Leonem Imp. *Datis mihi piis.* C. 707.
Marciani Imp. ad Leonem Rom. περὶ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἐυχῆς τῆς ὑμετέρας. C. p. 41. allocutio ad Synodum Chalcedonenſem. ἐν πρεσβυτίοις τῆς ὑμετέρας βασιλείας. C. 463. edictum pro confirmatione Synodi Chalced. τὴν ἐναγῆ καθολικῆς. C. 661. ad Monachos Alexandrinos. τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἁμαρτεῖν. C. 664. pro Juvenali ad Macarium Epiſcopum & Sinaitas monachos. παρ' ἐκείνῳ πεμφθείς. C. 665. ad archimandritas. ἐπιτυχὲν τὸ ἡμέτερον κράτος. C. 668. ad Synodum in Paläſtina congregatam. τὸ περὶ τὴν πίστιν διεμόν. C. 684. Vide infra Valentiniani.
Maximini: Anazarbi Epiſc. ſecundæ Ciliciæ ad Alexandrum Hierapol. *Quoniam nihil eorum.* E. 1580. S. 814. *Suſcipientes tuæ ſanctitatis,* S. 858. *Literas ſuſcepi.* S. 770. *Valde confuſus ſum.* S. 812.
Maximi Apollinariſtæ mentio. S. 891. idem de quo S. 911.
Meletii Mopſveſteni Epiſc. ad Alexandrum Epiſc. *Et cui prius quàm tuæ.* S. 877. *Clare DEus tuæ.* S. 855 *Revera niſi Dominus Sabaoth.* S. 862. *Gratias Domino DEo.* S. 870. ad Alexandrum Hierap. contra Paulum Emeſenum. *Non delectabamur quidem.* S. 798. Ad Alexandrum, Theodoretum, Abbibum, Heliadem, Marim, Davidem & Acilium. *Dignum & gratum eſt.* S. 822. ad Helladium. *Gratias quidem tuæ.* S. 846. Ad Maximinum Anazarbi Epiſc. *Antequam triſtia dicam.* S. 828. anagnoſticum ad eundem. *Hi quidem qui ſcripſerunt.* S. 856. Ad Netorium Comitem *Ignorare videtur admirabilitas tua.* S. 842. ad Titum Comitem Domeſticorum. *Quoniam quidem.* S. 872.
Memnonis Epheſii, vide ſupra in Cyrillo. Epiſtola ad clerum CPol. οἷς λόγοις τὴν ἁγίαν πόλιν. E. 1596.
Meſopotamiæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Omnium CHriſtus atque Salvator.* C. 715.
Mœſiæ ſecundæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Tranquilliſſime Principum.* C. 710.
Myrenſis Synodi ad Leonem Imp. *Litteras tranquillitatis veſtræ.* C. 733.
Neſtorii anathematiſmi XII. Cyrillanis oppoſiti. E. 1297. adde Marium Mercatorem Garnerii T. 2. p. 116. ſeq.

Ne-

Neſtorii ex Epiſtola ad *Alexandrum* Hierapolitanum fragmenta in Actis Synodi V. CPoli A. 553. habitæ.

Epiſtola ad Antiochum præfectum prætorianorum. *Suſceptimus tuæ magnitudinis literas.* E. 1631. S. 721.

ad Cæleſtium Romanum. *Fraternas nobis invicem debemus collocutiones.* E. 1307. & in Mercatore Garnerii T. 1. p. 66. *Sæpe ſcripſi beatitudini tuæ propter Julianum, Orontium* &c. E. 1309. & in Garnerii Mercatore T. 1. p. 69. *Didici hæreſtiſſimum Cyrillum*, in Garnerii *M*ercatore T. 2. p. 80.

ad Cæleſtium Pelagianum presb. *Noli agre ferre.* In *M*ercatore Garnerii T. 1. p. 71.

ad Cyrillum *Alex.* ὑπὲρ ἀπιστείας Χριστιανικῆς βιαιότερον (inter Cyrilli Epiſtolas tertia T. VI. p. 21. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 44.)

Ἃς μὲν καθ' ἡμῶν ὕβρεις. E. 1277. (inter Cyrilli Epiſtolas quinta T. VI. p. 25. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 57.)

ad Joannem Antiochenum. *Omnem rem facilius.* E. 1331. S. 688.

ad Scholaſticum, Evnuchum Theodoſii Imp. *Admiror amatricem DEI.* E. 1552. S. 706. Alias tres Neſtorii Epiſtolas habuit Evagrius & ex illis quædam affert lib. 1. cap. 7. Confer Garnerium ad Mercatorem T. 2. p. 324. ſeq.

Sermo, *Cum diverſis diverſa expediant.* E. 1333. S. 689.

Apud Marium *M*ercatorem hi ſermones Neſtorii occurrunt Latine:

I. *Doctrina pietatis eſt ſenſatorum* T. 2. edit. Garnerianæ p. 5.

II. *Non clamoribus probo erga me ſtudium noſtrum.* p. 8. ἐ Ἃς κραυγὰς κρίνω. Græce apud Cyrillum.

III. *Ampliorem in CHriſtum injuriam.* id. p. 11. πλείονα γὰρ εἰς αὐτὸν καθασκευάζοντες ὕβριν. Græce apud Cyrillum.

IV. *Amatores CHriſti populos.* id. p. 26. contra Proclum CPol. de cujus ſermone dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 601.

V. *Sæpe illos rogavi.* id. p. 29. ἠρώτησα πολλάκις αὐτούς. Græce apud Cyrillum.

VI. *Apoſtoli nomen in CHriſto audientes.* id. p. 31. Ἀποστόλου δὲ ἀκούοντες. Græce apud Cyrillum.

VII. *Contumeliaſ quidem in me hæreticorum.* id. p. 34. Fragmenta Græce apud Cyrillum.

VIII. *Libenter hic ab illis hæreticis.* id. p. 65. Ἡδέως ἂν ἐνταῦθα. Græce apud Cyrillum.

IX. *Audite dictis intenti.* id. p. 66. Ἀκούσατε γοῦν προσέχοντες. Græce in Actis Concil. Epheſin. E. 1417.

X.

X. *Communes sunt Trinitatis operationes.* id. p. 67. Κοιναὶ γὰρ αἱ τῆς Τριάδος ἐνέργειαι. E. 1416.

XI. *Magnum sane tanti doni sacramentum.* id. p. 68. μέγα γε δώρου τὸ μυστήριον.

XII. *Dulcem nobis præcedens doctor mensam charitatis apposuit.* id. p. 85.

XIII. *Aliis in terris sita est aliarum utilitas rerum.* id. p. 93.

Adversus Pelagium & Cœlestium: 1. *Multis & frequenter angorum imbribus* T. 1. edit Garnerianæ p. 76.

II. *Et auditorum me qui exspectant doctrinam.* id. p. 80.

III. *Sol quidem terra altior factus.* id p. 80. Ἥλιος μὲν ὑπὲρ γῆς ἀνεφάνη. Græce inter dubia Chrysostomi T. VII. Savial. p. 301.

IV. *In alium sermonem lingva perurgente.* id. p. 84.

Nestorii fragmenta XXI. Ἰδιώματα εἰς δόγμα. E. 1409--1420. C. 250-254. Confer Garnerii *Mercatorem* T. 2. p. 103. seq. 110. seq. & Cyrillum in libris ἀντιῤῥήσεων contra Nestorium T. VI. Opp.

Relatio de Synodo *Ephesina* ad Imperatores, Εἰς τὴν ἐφεσίων πόλιν συγκληθέντες. *E.* 1437. S. 699.

Ex Nestorii libro, de historia (eorum qvæ sibi contigerunt) ubi negat sua esse qvæ ab *Ephesinis* & Cyrillo velut ex scriptis ejus objecta fuerant. S. 694. seq. *Hi qvidem contra Ægyptiacum* (Cyrillum.) adde *S.* 774. Sententia depositis in Nestorium lata à Synodo *Ephesina*. E. 1421. 1433. Decretum Imperatorum de ejus exilio. *E.* 1668. 1669. contrà Nestorii assecias & de scriptis ejus comburendis & abolendis. *E.* 1716. Præfectorum edictum de non legendis Nestorii libris. *E.* 1717. alia Theodosii & præfectorum contra Porphyrium, Nestorium & Irenæum Tyri *Episcopum*. *E* 1720. C. 673.

Nestorianum *Symbolum*. (Theodori Mopsvest.) *E.* 1516. C. 247.

Necænum Symbolum. S. 893. E. 1512. C. 240. 286. 453. 645. definitiones de incarnatione Verbi contra Paulum Samosatenum. *E.* 1639. Canon qvartus. C. 441. 567. sextus. *C.* 638. Pro Nicæno canone citatur Sardicensis. C. p. 26.

Ad Nicænam Synodum qvæ Chalcedonem deinde translata est, *Epistola* Valentiniani & Marciani Impp. C. p. 47.

Orientalium *Episcoporum* Tranqvillini, Alexandri, Helladii &c. vide S. 885. seq. contestatio ad Cyrillum Alex. & Juvenalem Hierosol. *Nota qvidem rectæ glorificationis. S.* 696. Interlocutum ad Episcopos Ephesi congregatos ex Bithynia, Pisidia &c. *Propter has qvæ nuper emerserunt Ecclesiasticas qvæstiones.* S. 718.

Orientalis Concilii ad Proclum CPol. pro Theodoro Mopſveſt. & Diodoro Tarſenſi Epiſcopis. *Siquidem ſobrie.* S. 892. ad Imp. Theodoſium pro iisdem. S. 897.

Oſroënæ provinciæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Non eſt mirabile.* C. 714.

Pamphyliæ regionis Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Decet quidem DEum omnis humana laus.* 731.

Paphlagoniæ regionis. *Exciſtis equidem.* C. 757.

Parthenii presb. & archimandritæ ad Alexandrum Epiſc. *Scripſit mihi ſanctitas tua.* S. 853.

Pauli Emeſeni libellus Cyrillo Alex. oblatus. οἱ εὐλαβέστατοι καὶ καλόγηροι. E. 1689. homilia dicta Alexandriæ. εὐλογητὸς ὁ Θεός. E. 1693. S. 661. alia: ἐνκαίριον σύμβουλον. ibid. alia: πρώην πρὸς τὴν ὑμετέραν. E. 1696 Epiſtola ad Anatolium Conſulem. *Clare ſciens quod magnificentia veſtra.* S. 811.

Petri Epiſcopi & Martyris fragmentum ἐκ τοῦ περὶ θεότητος βιβλίου. E. 1400. C. 241.

Petri Ravennatis ad Eutychen archimandritem. συγγνώμης ἀνάγκην τὰς συγγραφὰς σου ἐπιστολάς. C. p. 21. S. 721.

Phœniciæ maritimæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Glorificat quidem.* C. 717

Phœniciæ ſecundæ. *Vere cor Regis in manu DEI.* C. 719.

Photii Tyriorum Epiſcopi ad Marcianum Imp. πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γράμμα. C. 436. Ejusdem & Euſtathii Berytenſis judicatum pro Iba. μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυΐου Ζήνωνος καὶ Ποσυμιανοῦ. C. 504. hic Photius videtur reſpici. S. 884.

Ponti provinciæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Vos equidem inviciſſimos.* C. 751.

Præfectorum ad Neſtorium. *Ea quæ per Synodi viſa ſunt geri.* E. 1631. S. 721. Præfectorum Fl. Anthemii Iſidori, Flebaſſi (Flavii Baſſi) & Fl. Simplicii Rhegini de non legendis Neſtorii libris. E. 1717. contra Porphyrium, Neſtorium & Irenæum Tyri. E. 1720.

Procli CPol. ad Armenios. ὑ μετρίως, ἀδελφοί. E. 1724. ad Domnum Antiochen. τὸ φιλάδελφον. C. 576. ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὸ παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν. C. 653.

Initium Synodicæ de Proclo factæ. *Non minus quàm quandolibet.* S. 851.

Pulcheriæ ad Hilarium Diaconum. σπεύδω μοι γενέσθαι. Coteler. 1. monument. p. 60. Ad Leonem Rom. τὰ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος. C. p. 44. ad Baſſam præfectam monaſterii in Ælia. τὴν τῆς ὑμετέρας γαλη-

γαλησιότητος. C. p. 680. ad archimandritas & monachos in Ælia. αἱ μὲν δόσεις. C. p. 681.
Quæstoris ad Helladium Tarsi Episc. *Omnem bonorum affluentiam.* S. 829.
S. Quintiani, Episcopi Esculani ad Petrum Antiochenum fides. *Omnis itaque qui dicit.* in appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 127.
Rabbulæ Edessæni Episcopi pars Epistolæ scripta ad Ægyptium (Cyrillum Alex.) *Episcopus enim quidam provinciæ Cilicum.* S. 896.
Rhegini, Cypri Episcopi homilia. ἐμοὶ μὲν ἐδόκει σιγᾶν. E. 1444. Rhegini, Zenonis & Evagrii, Episcoporum Cypri libellus Synodo Ephesinæ oblatus. E. 1617.
Sabiniani Episcopi supplicatio ad Imp. Valentinianum & Marcianum C. 572. & ad Concilium Chalced. C. 573.
Sardianæ Synodi in Lydia Episcoporum ad Leonem Imp. *Primitus vestræ pietatis.* C. 729.
Sebastiani Episcopi ad Leonem Imp. *Tuum quidem, piissime Imperator.* C. 708.
Sixti Rom. ad Cyrillum Alex. *Magna summus lætitia alacritatis impleti.* E. 1707. alia: Ἡδέως ἐπὶ ταῖς δηλωθείσι μοι E. 1708. S. 657. χαίρειν ὁμολογοῦντες. E. 1709. S. 657. ad Joannem Antiochenum: *Si Ecclesiastici corporis gloriam.* E. 1711.
Sophronii Christiani libellus contra Dioscorum, ad Leonem Patriarcham Romæ & Concilium Chalcedon. ἀνωχῆς ἔργον μοι γεγένηται. C. 336.
Syriæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omnibus equidem, sicut lux.* C. 711.
Syriæ secundæ. *Ostendit, piissime principum.* E. 713.
Thalassii, vide supra Basilii.
Theodori diaconi Alex. libellus contra Dioscorum, Chalcedonensi Synodo exhibitus. τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου Διοσκόρου. C. 322.
Theodori Mopsvestæni Symbolum. E. 1516. C. 247.
Theodoreti scripta igni tradenda. C. 674.
Epistola ad Acacium Berrhoënsem, *Ego quidem non solum vocatus.* S. 766. ad alex. Hierapolitanum, *Nullum humanitatis.* E. 1568. S. 728. *Scit sanctitas tua.* S. 806. *Puto plus omnibus nosse.* S. 769. *Tuæ factus sum Sanctitati.* S. 775. *Culpavi & ipse.* S. 804. *Multos per hos dies sustinui.* S. 847. *Legens tuæ sanctitatis Epistolam.* S. 849. *Præstitit gratia DEI.* S. 852. *Ego etiam si me tua,* S. 865. *Seu susciperit.* S. 867.
Ad Cyrillum Adanensem *Tempus pugnæ & tempus pacis.* S. 859.

Theodoreti Hypomnesticum ad Alexandrum Metropolitanum Euphratesiæ provinciæ. *Venientibus quibusdam.* S. 749. *Murmurando nos aliqui pulsant.* S. 784.
ad Andream Samosatensem. *Ab Epheso scribens.* S. 715. *Mirandissimus Aristolaus.* S. 766.
ad Candidianum. *Propter multa.* S. 747. ad *Helladium* Tarsensem *Taciturnitatem præsenti tempore.* S. 772. *Quando præcipue.* S. 813. *Et literas quas.* S. 859. ad Himerium Nicomediensem. *Et cui decet ut superet omnibus bonis.* S. 773. ad Joannem Antiochenum. *Optima magistrorum militia.* S. 794. ὁ πάντα σοφῶς πρυτανεύων θεός. S. 662. 801.
Ad Melitium Neocæsar. *Memor sum.* S. 830. *Ad Mocimum* Hierapol. Eccles. Oeconomum. *Qui facit omnia.* S. 861. ad Theosebium Episcopum. *Ex quo quidem.* S. 795. ad *Magistrum* militum. *Quantacunque divinæ.* S. 834. *Non per neglectum.* 871. *Ad* Nestorium. *Quod habitare in villa non metuam.* S. 822. *Vel si veram quis putet vel si fictam Ægyptii* (Cyrilli) *pœnitentiam.* S. 823. *Pessime quidem ægrotavi.* S. 868.
ad populum CPol. *Quale quiddam patiuntur & faciunt.* S. 742. *Qui nauticæ arti.* S. 841. *Quantum nos anxios facit error eorum.* S. 751. Ad Dorotheum Mœsiæ Metropolitam. *Audientes vestram.* S. 840.
pars sermonis Chalcedone habiti. *CHristus nobis dux sit sermonis.* E. 1569. S. 737.
De *S.* Trinitate. *Salus autem est scientia.* (in appendice ad *Liberati* breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 125.)
Contra Sabellium. *Arguitur itaque insensatus Sabellius* (ibid.) De Epistolis sub Theodoreti nomine lauda tis ambigit auctor Synodici, num ejus sint. S. 860. 884. 869. 849. 801. 888. 805. &c.
Theodosii Imp. ad Acacium Berrhoënsem, Hypomnesticum. *Hoc fuit à principio.* S. 754.
ad Eudoxiam ἀεὶ μὲν ἡ σὴ προθυμότης. C. 41.
Lex pro Eutyche, contra Flavianum & socios, quam à Chrysaphio seductus tulit. C. 674.
Sacra à Joanne Antiochiæ impetrata. *Ecclesiarum pacem.* S. 842. de exilio Irenæi. *Damnato principe portentosæ culturæ.* S. 884.
ad Placidiam. ἐκ τῶν γραμμάτων ἡ σὴ ἡμερότης ἡ ἡμετέρα ἔγνω αἰωνότης. C. 40.
ad Valentinianum. Καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ θεμελιωθῆναι. C. 40.
Theodosii & Valentiniani Impp. ad Acacium Berrhoënsem, θεῖον παντελῶς ἡμῖν. E. 1688.

ad

ad Barsumam Archimandritam. οὐκ ἔλαθε τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν. C. 76. Sacra ad Cælestium, Rufum &c. Ὅσον ἐφ' ἡμῖν τὴν εὐσέβειαν. E. 1553.
Commonitorium Elpidio Comiti sacri Consistorii datum. τῆς μὲν ἤδη γενομένης. C. 76.
ad Cyrillum Alex. μέλει πλεῖστον θεοσεβείας ἡμῖν. E. 1341. ἤρτηται τὰ εἰς Θεὸν εὐσεβείας. E. 1344.
ad Dioscorum. ἅπασι δῆλον καθίστημι. C. 72. ἦλθον εἰς ἀκοάς. C. 76. πρώην μὲν θεοδώρητον. C. 80.
ad Synodum Ephesinam. πάντων μὲν τῶν κοινῇ. E. 1345. εὐθυμούμεθα μὲν ἔξω ταραχῆς. C. 77. Ἡμεῖς τὴν τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνην. E. 1616. S. 733. 655. *Intentionem quidem nostram.* E. 1551. S. 727. Per Palladium Magistrianum: *Magnificentissimi Candidiani.* E. 1538. Ad Palladium præfectum Prætorii. μεγίστας τῷ παντοκράτορι Θεῷ. C. 676.
ad Joannem Antiochenum de pace Ecclesiarum. σπουδὸς ἡμῖν τῆς εἰρήνης. E. 1684.
ad Joannem & Synodum Antiochenam. *Perturbationem & tumultum.* S. 928.
Decretum de Nestorii exilio E. 1668. 1669. contra Nestorii aselas, & de ejus scriptis comburendis abolendisque E. 1716. contra Porphyrium, Nestorianos, & Irenæum Tyri Episcopum. E. 1720. S. 886. ad Proclum Asiæ Pro-COS. 77.
ad Simeonem Stylitem (al. ad Acacium Berrh.) Ὅλον τὸν τῆς εὐσεβείας βίον. E. 1685. S. 755.
ad præfectos Valentinianum, Tatianum, Vincomalum. διάφορα δόξα. C. 676.
Edictum quo prohibentur disputationes de fide coram vulgo. μόλις ποτὲ τὸ λῆξαι. C. 660.
Theodoti Ancyrani homilia in festo Nativitatis CHristi. λαμπρὰ καὶ παράδοξος. E. 1644. alia λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς. E. 1654. alia in die Joannis Evangelistæ, ὅπερ ἐστὶ τοῖς σώμασιν. E. 1665. pars Epistolæ ad S. Vitalem Monachum in Cappadocia. *Etsi enim Cilicum.* S 896.
Theophili Episcopi Alex. fragmenta ἐκ τῆς πέμπτης, ἐκ τῆς ἕκτης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. E. 1404. C. 243.
Theotimi Episcopi Scythiæ ad Leonem Imp. *Decet tuam pietatem* C. 709.

Titi Comitis domeſticorum ad Meletium Mopſveſtenum. *Multa & diverſa.* S. 872. ad Alexandrum. *Quemadmodum ſanctitatem tuam.* S. 879. ad Libianum Euphrateſiæ judicem. S. 881.

Tranquillini, Alexandri, Helladii & aliorum Epiſcoporum conteſtatio ad Cyrillum Alex. E. 1349.

Valentini Epiſcopi Philippopolis ad Leonem Imp. *Cum & ante imperium.* C. 707.

Valentiniani ad Theodoſium de Concilio celebrando. θαρρησαμεν με ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ. C. p. 36.

Valentiniani & Marciani ad Leonem Rom. εἰς τοῦτο τὸ μέγιστον βασιλεων. C. p. 41. Ad omnes Epiſcopos: τῶν πραγμάτων ἁπάντων. C. p. 45. ad Anatolium CPol. ibid. ad Nicænam Synodum quæ translata deinde Chalcedonem eſt: *Studii noſtri eſt.* C. p. 47. ut Chalcedonem ſe conferat. κινδυνευειν ἡμᾶς. C. p. 50. alia: ἤδη μὲν ἢ δι ἑτέρων. C. p. 52. alia βασιλικὸς, ὁ εὐλαβέστατος. C. 546.

Valentiniani & Valentis ad Nicænos. εἰ ἢ ἡ σπουδή. C. 568.

Valentiniani ad Nicomedienſes: ἡ σὲ τὰ πρεσβεύεια. C. 569.

Varadati Monachi ad Leonem Imp. *Terribiles literas Imperii veſtri ſuſcipiens.* C. 768.

Zenobii, Zephyrienſis in prima Cilicia Epiſcopi ad Alexandrum Hierapolitanum. *Perſonali quidem præſentia.* S. 876.

XII. Ex EUTYCHIS a) Presbyteri & Archimandritæ CPolitani ſcriptis, nihil ad nos pervenit præter ea quæ in indice præcedente p. 299. à me memorata, in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis & in Synodico Caſinenſi leguntur. Ipſe quidem Eutyches jam ſenex, dum Neſtorio nimis fervide adverſatur, Cyrilli Alex. dictis b) præcipue incautius abreptus, *de imperitia magis* ut ait S. Leo, *quam de verſutia* in contrariam incidit hæreſim, quæ damnata c) in Concilio CPol. A. 449. & Chalcedonenſi A. C.

a) Hic Eutyches hæreticus (licet Cyrillo etiam ipſe notus atque amatus) non confundendus cum Eutyche Diacono, quo uſus Cyrillus Alex. in Concilio Epheſino. Vide Tillemont. T. XV. memor. p. 487. Fuit & Eutyches Grammaticus, diſcipulus Priſciani, de quo dixi in Bibl. Latina. Alius Eutyches Philoſophus memoratur Marco Antonino X. 31. Alius Miletopolitarum ſtrategus Eutyches Alexandri F. in numo Commodi & in veteri lucerna apud Clariſſ. Bellorium in notis ad numiſmata apibus inſignita.

b) Cyrillum Eutychi errandi occationem præbuiſſe notat Petavius dogmat. Theolog. de incarnat. p. 73 edit Pariſ. & lib. IV. cap. 6. qui Cyrilli dicta exponit IV. 7. ſeq.

c) Vide Natalem. Alex. Sec. V. p. 74. ſeq. edit. in fol.

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & pleriqve ſcriptores ſupra in Neſtorio a me laudati conſuli poterunt, & præter eos Leonis Magni ſcripta ac Petri Chryſologi ad Eutychen Epiſtola, Ruſticus diaconus diſputatione adverſus Acephalos inter alia adverſus hæreſes veterum ſcripta & in Bibliothecis Patrum ſæpius edita: Enſtathius Berythenſis qvi Concilii Chalcedonenſi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adverſus Timotheum Ælurum, ex qvo breve fragmentum dat Poſſevinus Tomo 1. Apparatus ſacri, & Henric. Caniſius Tom. IV. Lect. Antiqv. Joannes Scythopolita contra διφυσίτας ſive Eutychianiſtas apud Photium Cod. 95. Euſebius Theſſalonicenſis Epiſcopus adverſus Andream incluſum, id. Cod. 162. Joannes Damaſcenus libro de Triſagio & in inſtitutione adverſus Acephalos, & de natura compoſità adverſus eosdem, & de duabus in CHriſto voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis ſcriptis: Auctor breviculi hiſtoriæ Eutychianiſtarum apud Sirmondum T. 1. Var. Opuſc. E recentioribus D. *Jo. Hulſemanni* Exercitatio ad Concilium Chalcedonenſe Lipſ. 1651. 4. *Theophili Alethuſii* ſive qvi ſub eo latet nomine D. *Matthiæ Zimmermanni* Superintendentis Miſenenſis hiſtoria Eutychiana, Lipſ. 1659. 4. qvâ inter alia calumniam Eutychianæ hæreſeos ab Eccleſia noſtra Lutherana removet, qvod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diſſ. de Eutychianiſmo Lutheranis impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meiſteri* Oratio de Eutyche & ejus eroris ſectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi ſuffragatus DIOSCORUS, à qvo *Dioſcoriani* ac *Dioſcoritæ* dicti & *Ægyptii*. Hic in Epiſcopatu Alexandrino A. 444. ſucceſſit Cyrillo, depoſitus poſtea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue qvod excommunicationem adverſus Leonem Papam Rom. dictare præſumſerat. Vide Sirmondum ad Facundi V. 3. & ſcripta in Concilio Chalced. adverſus Dioſcorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanaſio presb. Alex.

Ad Eutychianam qvoqve hæreſim poſtea prolapſi Anthimus CPol. *Severus* Antiochenus, à qvo *Severiani*, ſive *Severitæ* & *Corrupticolæ*: & *Theodoſius* Alex. à qvo *Theodoſiani*, aliis nominibus etiam Διαχριτόμενοι ſive *hæſitantes* item *Acephali*, *Monophyſitæ*, *Schematici*. Nec ab his alieni qvi dicuntur *Jacobitæ*, *Julianiſtæ* à Juliano Halicarnaſſenſi, *Cajanitæ* à Cajo ſive Cajano, *Semidalitæ*, *Phantaſiaſtæ*, *Aphthartodocetæ*, *Angelitæ*, *Contobabolitæ*, * *Nagrinitæ*, *Tetraditæ*, *Agnoëtæ*, *Damianiſtæ*, *Petritæ*, *Cononitæ*, *Monothelitæ* &c.

* Apud Niceph. XVIII. 49. κονοβαδίται.

CAPUT

CAPUT XXXV.

De ANASTASIO Sinaita & aliis Anastasiis.

Anastasius monachus Sinaita, à duobus Episcopis Antiochenis Anastasiis distinguendus. 1. ejus hodegus. 2. Index scriptorum & hæreticorum in hodego memoratorum. 3. quæstiones & alia scripta. 4. Index scriptorum laudatorum in quæstionibus. 5. Scripta Anastasii prioris Antiocheni edita. 6. inedita & deperdita. 7. alii Anastasii.

1.

ANASTASIUS presbyter & Monachus Palæstinus in monte *Sina*, a) apud Nicephorum b) & in Martyrolog. Rom. 21. April. atqve alios inde recentiores qvam plurimos idem habetur cum Anastasio, qvi post Dominum ab A. 561. *Episcopus* Theopolitanus sive *Antiochenus* fuit, & Justiniani Imp. edicto c) pro Aphthartodocetarum Juliani Halicarnassei & Cajani sententia edito, qvi CHristi corpus ante resurrectionem incorruptibile fuisse statuebant, constanter restitit, ac postea à Justino juniore d) A. 570. affectus XXIII. annorum exilio, restitutus demum anno undecimo Mauritii e) post Gregorii Antiocheni mortem A. C. 593. f) & diem obiit A. 599. altero Anastasio in Episcopatum succedente, g) qvi a Judæis postea in tumultu interfectus & exustus fuit *A.* 609. h) de qvo Martyrologia 21. *Dec.* Sed rectius ab utroqve horum distingvitur Anasta-

a) Anastas. hodego p. 78. Ἀναστασίᾳ ἐλαχίστῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀγίας ὄρους Σινᾶ. p. 72. Ἀναστασίᾳ ἐλαχίστῳ μοναχῷ. & p. 202. Ἐγὼ Ἀναστάσιος μοναχὸς ἁγίας ὄρους Σινᾶ ὁμολογῶ &c. Nicephorus XVIII. 44. Ἦτῳ δὴ τῷ Ἀναστασίῳ λέγω τὸ ἐν Σινᾳίῳ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σινᾳίτης ἐστὶν ἐπώνυμον.

b) Nicephorus XVII. 29. καὶ τῇ θεοπολίτῶν μεθ' Δομνῖνον Ἀναστασίῳ καὶ ἐν Σινᾳίῳ χειροτονηθέντι. adde XVIII. 44.

c) Evagrius IV. 40. Niceph. XVII. 30.

d) Evagrius V. 5. Niceph. XVII. 36.

e) Evagrius VI. 24. Niceph. XVIII. 26. & 44.

f) Lambecius VII. p. 169.

g) Nicephorus XVIII. 44. & 56.

h) priorem Anastasium Episcopum exustum à Judæis scribit Nicephorus XVIII. 44. qvod refellit Baronius ad Martyrolog. Rom 21. April. & ad A. 599. n. 10. & A. 609. n. 3.

Anaſtaſius Sinaita, *Μωσῆς νίος** à Græcis recentioribus dictus, qvi aliqvo tempore poſt ſcripſiſſe ſe Hodegum clare indicat, ubi p. 198. refert narrata ſibi ab Alexandrinis qvæ geſta ſint poſt tempora beati Eulogii *Papæ Alexandrini*, qvi A. C. 608. i) obiit. Deinde p. 296. teſtatur Patriarcham *Alexandrinum* Theodoſianorum eo, qvo ſcribebat, tempore fuiſſe Johannem, qvem conſtat Patriarchatum illum tenuiſſe ab A. 677. ad 686. k) Itaqve recte diverſum faciunt Sinaitam ab *Antiocheno* utroqve David Blondellus libro de Euchariſtia veteris Eccleſiæ, qvi Rothomagi Claudio Sarravio curante A. 1640. lucem vidit: Edmundus *Aubertinus* de ſacramento Euchariſtiæ p. 893. & 930. Jo. Dallæus lib. 1. de ſcriptis Dionyſii c. 33. p. 188. Allatius lib. de *Simeonibus*, Henſchenius ad 21. April. T. 2. p. 852. Matthæus Larroqvanus Hiſt. de l' Euchariſtie part. 2. c. 11. p. 531. *Antonius Arnaldus* lib. 1. de transſubſtantiatione à Græcis ſæculi VII. VIII. IX. & X credita contra Jo. Claudium cap. 7. p. 282. (*Perpetuité* de la foy T. IV.) Rich. Simon lib. 2. Bibl. ſelectæ Gallice editæ cap. 2. & Jo. Baptiſta Solerius in appendice de inſtitutis Copto Jacobiticis, poſt tractatum de Patriarchis Alexandrinis, T. V. Junii. ut Antonium *Pagi*, aliosqve jam præteream.

II. *Anaſtaſii Sinaitæ ſcripta.*

Ὁδηγὸς *Dux via* adverſus Acephalos, Severianos & Theodoſianos unam in CHriſto naturam tantum admittentes, quos omni genere argumentorum & ſacræ Scripturæ ac veterum Patrum teſtimoniis oppugnat, & objectiones ipſorum l) diſſolvit, cum illis coram in Syria & Ægypto, præſertim *Alexandriæ* teſtatus ſe plus ſimplici vice diſceptaſſe. Patrum dicta pleraque è memoria adſcripſiſſe ſe, ſcriptis eorum in eremo deſtitutum, non diffitetur. m) Primus hunc librum ex Codice *Auguſtano* edidit, latina verſione donavit & Marco Velſero, cujus beneficio Codicem *MS.* utendum acceperat, Græce & Latine vulgatam conſecravit *Jacobus Gretſerus* S. I. Ingolſtadii 1606. 4. *Latine* recuſus eſt in *Bibliotheca Patrum* edit. Lugd. 1677. Tomo IX. p. 810. *At* Græce ab primæ tempore editionis nunqvam iterum prodiit, unde operæ pretium eſſe novam illius ἐκδοσιν

 concin-

* Richardus Simon T. 2. Bibl. choiſie p. 27.

i) Vide Baron. ad A. 608. n. 9.

k) Euſeb. Renaudot. hiſtoria Patriarchum Alex. p. 177.

l) Anaſtaſ. hodego p. 96. 152. 156. &c.

m) Id p. 106. ἴσθι ὅτι ἐν ἐσήμῳ καθήμενοι ἡμεῖς καὶ ἀπορροῦντες τῶν διδασκαλικῶν βίβλων, ἀπὸ στήθους τὰς χρήσεις ἐγράψαμεν.

concinnari ab aliqvo erudito Viro, qvi opus novo ſtudio recenſeret ad Codices MSS. qvi mirum inter ſe diverſi exſtant in variis Bibliothecis, ut Cæſarea * & Regis Chriſtianiſſimi, Colbertina aliisqve. Nam Gretſerus unico uſus Codice nec ſemper ſenſum eſt aſſecutus, & in Græcis multa emendanda reliqvit meliusqve digerenda, qva de re nemo dubitabit qui Richardi Simonis novam Bibliothecam ſelectam Gallice editam Tomo 2. cap. 2. legerit. Idem narrat ſe ad MStos qvosdam libros, Gretſeri editionem contuliſſe, multaqve in illa emendaſſe, & ſtudio ſuo recenſitam in lucem iterum dare voluiſſe. Sed huic ejus propoſito fata interceſſerunt. Quanquam autem aliena qvædam huic libro aſſuta non negaverim, ἔκθεσιν περὶ πίστεως, qvæ p. 10. legitur, & in duobus Hodegi MStis, ut Regio uno *Pariſ.* & Colbertino non exſtat, in aliis Codd. exſtat ſub nomine Jo. Damaſceni, qvemadmodum & definitiones p. 22. ſeq. & 48. obvias: (Vide *Mich.* le Quien ad Damaſcenum T. 1 p. 661. 662.) Tamen præfationem & ſcholia non Collectori neſcio cui cum Simone, ſed *Anaſtaſio* ipſi libenter tribuerim.

* Vide Lambecium III. p. 64. & 164. IV. p. 204. Aubertinum & Rich. Simonem locis citatis.

INDEX SCRIPTORUM

& Hæreticorum qvorum mentio in Anaſtaſii Hodego.

Ad paginas editionis Ingolſtadienſis.

Acephali. 128. 220. 226. 230. 300. 314. 318. 358. 366.

Acoluthus Judæus Antinopolitanus, cum qvo diſceptationem ſuam memorat Anaſtaſius (ſive Ammonius Alex. potius) 236.
τῶν θ' ἁλανόμων καὶ Αἰγυπτιακῶν Χωρῶν, ita legendum p. 118. pro τῶν θελουσίων.
πᾶσα δὲ ἡ Αἰγυπτίων, καὶ Ἀλεξανδρέων μάλιστα συνήθεια, Φυσικὰ ταληθῆ τῶν πραγμάτων ὀνομάζει. 134. Ἀλεξανδρέων ἰδιωτικὴ λέξις. 168.

Ἄφθαρτοι, καὶ Ῥωμαίων καὶ δυτικῶν γλῶσσα κατὰ τὰς ἀρχαίας χρόνους ὕπω δογματικῶν λέξεων καὶ βάθους πεῖραν ἔχουσα. 210.

Ambroſius. 78. 92. 106. 110. 148. 150. 158. πρὸς Γρατιανὸν τὸν Βασιλέα. 148. locus à Severianis corruptus. 200.

Ammonium presb. Alex. contra (Julianum) Halicarnaſſeum. 10. 266. 278 (ubi vocat τὸν σοφὸν τἆλλα πολυπειρότατον τῶν ἐξηγητῶν.) 280. Hujus Ammonii etiam mentio apud Anaſtaſium Hexaëmeron.

Amphi-

Amphilochius 78. 106. 196. πρὸς Σέλευκον τὸν υἱὸν Θεοδοσίου. 148. ἔγγονον Θεοδοσίου 162. ἐκ δὲ λόγου εἰς τὸ, ὅτι ὁ πατὴρ μου μείζων μου ἐστίν. 164.
Andreas (Samosatenus) Nestorianus contra Cyrillum Alex. 342. 344.
Antiochi Episcopi Ptolemaidis dictum, μὴ συγχύσῃς τὰς φύσεις, καὶ ἡ ἕνωσις σῴζει τὴν οἰκονομίαν. 166.
Apollinaris. 82.
Ἀποστατῶν τῆς Ἐκκλησίας (ita Severianos vocat) objectiones contra libros Mosis. 334.
Νόμος γάρ ἐστιν ἐξ Ἀποστολικῶν κανόνων, ὁ ἐπιτρέπων τὸν τῶν πλειόνων μαρτυρίαν ἢ χρῆσιν εἶναι τὴν ψῆφον ἐπὶ παντὶ ζητήματι καὶ δόγματι συντείνοντι εἰς Χριστόν. 272. 366.
Aquila, testimonia de CHristo, perversa interpretatione corrupit. 92. ejus δευτέρωσις, versionis LXX. Interpretum ἀναίρεσις. 94. 192. ubi Severum νέον Ἀκύλαν appellat.
Πρὸς Ἄραβας μέλλοντες διαλέγεσθαι. 8. Arabum, Judæorum & Ethnicorum doctoribus obsecutus Severus. 112. infra, Sarraceni.
Aristoteles. 30. 96. 98. 138. οὐκ Ἀριστοτελικῶς ἀλλὰ Θεολογικῶς 116. οὐκ Ἀριστοτελικῶς καὶ Ἑλληνικῶς. 138. 150. Ταύταις ταῖς δυσσεβείαις περιπίπτουσιν οἱ αἱρεσιῶται ἐκ τοῦ Ἀριστοτελικῶς αὐτὰς νοεῖν τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν. 308. Aristotelis Categoriæ. 90.
Arius. 12. 82. 84. 86. 96. 102. 134. 136. 138. 140. 144. 148. 150. 306. 330. ubi ejus interpretatio primorum Evangelii Johannis: ὅτι καλῶς εἶπεν ὁ Ἰωάννης, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, ἤτοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ. ὃ γὰρ εἶπεν, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Υἱὸς, ἀλλ' ὁ λόγος ὁ προφορικὸς τοῦ Θεοῦ.
Ariani. 90. 92. 94. 108. 258. Ἀρειανικῶς. 342. Severus εἰς Ἀρειανὸν τὸ Τριθεϊτῶν βάραθρον præcipitatus. 358.
Ἀδαμοῦ σήμερον Ἀρειανῶν, ἢ Μακεδονιανῶν ἢ Εὐνομιανῶν μνήμη ἐν τῷ κόσμῳ. 82.
Ἀρμασίται, οἱ θεανδρικῆς ἐνεργείας. 252. putem legendum Ὁμασίται, quia p. 250. dixerat ὁμαδικῶς (utraque natura) ἤτοι ἐστὶ θεανδρικῶς.
Artemon. 108. 326. primus CHristum in duos divisit, ducentis ante Synodum Nicænam annis. 322. ejus hæresis renovata à Paulo Samosateno. 324.
Athanasius. 78. 92. 94. 108. 150. 176. 212. 230. 234. 352. ἀνὴρ ὑπερφυὴς τὰ θεῖα ἐμβαλεύσας. 162. υἱὸς εἰρήνης Θεοῦ, γράφων πρὸς τοὺς Ἄφρικ. 212. ejus certamina. 106. ἐν ταῖς τῶν Ἀρειανῶν. 184. ἐν τῷ οἰκείῳ ἀναθεωρήσεως. 184. πρὸς Ἰοβιανὸν τὸν βασιλέα. 230.

Athanasius notarius. 96. Babylone rogatus à Cyrillo. 156. ubi male interpres putat Athanasium illum dici ὁ Βαβυλᾶν Babylonium, quasi confusaneum, quod duas in CHristo confudisset naturas.

Atticus. 186.

Augustalis quidam Severianus Alexandriæ post tempora Eulogii Patriarchæ aluit XIV. calligraphos, qui falsarent scripta Patrum dogmatica, præcipue Cyrilli Alex. 198. διηγεῖτο ἡμῖν οἱ τὰ καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ μακαρίου Εὐλογίου τοῦ Πάπα γέγονεν ὁ Αὐγουσταλις ἐντεῦθεν Σαμψωνὸς, καὶ ἐπὶ ἐκεῖνος χρόνους ἦρξε καὶ καλλιγράφους συμφώνους αὐτῷ, κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ καθαιροῦντας καὶ φαλσεύοντας τὰς βίβλους τῶν δογμάτων τῶν πατέρων καὶ μάλιστα τοὺς τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. Alterius Augustalis mentio 200.

Augustinus Martyr. legendum Justinus 106.

Barsanuphius. 98. 104.

Basilius 40. 78. 94. 206. 186. ὁ τὰ ἱερατικὰ βασιλείας καὶ σινόδικος καὶ συμμέτοχος 330. ἐν τῷ λόγῳ τὰ ἐξαπτέρυγ. 340.

ἐν τῷ περὶ πίστεως. 184. ἐν τῇ πρὸς Ὀλύμπιον Σχολαστικὸν ἐπιστολῇ Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα. 326. 328.

ad Amphilochium. 20. 148. Basilii πολιτεία ἣν καποδαίμονες ἔφριξαν. 106.

ὁ Βαταιδίτης ὁ παιδὸς 266. velut alter Porphyrius, ab Anastasio perstringitur Julianus Halicarnassæus.

ἐν τῷ σημειογραφείῳ τοῦ Καισαρείου. in scrinio notarii, Cæsarii Alexandriæ. 204.

Cajanitæ Γαϊῖται. 253. 348. 350. 354. 76. 150. 152. 154. 168. 200. 216. 292. 342.

Cajus. 210. 218. Cajanus. 98. 104. 226. 260. à Severo, quod ille corpus CHristi corruptibile ante resurrectionem fuisset confessus, secessionem fecit 346. adde seq. ubi Cajanitæ & Catholici disceptatio Alexandriæ habita.

Cerinthus. 82.

Chalcedonensis Synodus. 8. 78. 88. 90. 98. 102. 122. 150. 156. 168. 170. 176. 178. 182. 188. 190. 194. 204. 284. 322. 346. οἱ χαλκηδονῖται 200. ἡ ἐυσίβεια χαλκηδόνος. 212. vide Joannes Cæsareensis, & Timotheus.

De CHristo jactata παιδικὰ θαύματα, rejiciuntur. 260.

Clemens (Alex.) 78. τὸ τοῦ Χριστοῦ πλῆθος. 106. ὅροι Ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. 22.

CPoli-

CPolitani cleri ἀληθαστυρία. in Synodo Ephésina proposita, qua probatur eandem Pauli Samosateni & Nestorii esse hæresin. 324. incipit: ἐρωτῶ τὸν λαμβάνοντα.

CPolitana Synodus Oecumenica II. 78. 86.

alia τοπικὴ contra Eutychen. 88. alia contra Origenem, Oecumenica V. 88.

Crucifixi imago p. 219. aliam è MS. Anastasii Codice dat Lambecius III. p. 164. ubi quatuor clavis affixus Servator conspicitur, addita adjuratione: ἐξορκίζομεν σὲ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μεταγράφοντα τὸ βιβλίον, ἵνα τὸν αὐτὸν τύπον ποιήσῃ ὁ σταυρώσας.

Cynopolitanus Episcopus. 202.

Cyrillus Hierosolym. 196.

Cyrillus Alex. 40. 76. 78. 88. 92 94. 102. 104. 108. 112. 148. 168. 170. 174. 176. 186. 188. 192. 204. 206. 212. 230. 284. 322. 365. ὁ Θεοφόρος. 190. ὁ Θεόσοφος. 210. 250. 344. 358. οὗ σαι γένοιτο φωτὸς ἡ πυρσὸ ἡ στύλος ὁ ἀληθείας Κύριλλος. 188. σφραγὶς τῶν πατέρων. 106. Ἡ τοῦ Θεολόγου Κυρίλλου γλῶσσα. 164. 178. ὁ φωστὴρ ἡ τοῦ Χορῦ τῶν πατέρων ὁ ἀοίδιμος. 134. 184. 346. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ πρὸς Ἐβραίους. 188. ἐν ἕκτῳ τόμῳ τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνείας. 188. ἐν πρώτῳ λόγῳ τῆς εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. 196.

Cyrilli dicta frequenter laudant & objectant Eutychianistæ, Theodosiani, Cajanitæ. 342. Andreas Nestorianus ipsi objicit ἐν προοιμίῳ τοῦ πρώτου κεφαλαίου. 342. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν δώδεκα. 344. ἐν τοῖς πρὸς Ἕρμειαν. 148. 344. ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις σχολίοις. 344. ibidem mentio Apologiæ Cyrilli contra Theodoretum pro XII. anathematismis.

ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ συμβόλου. 110. homilia εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί 112. ἐν τῷ Θησαυρῷ. 118. ἐκ τῶν σχολίων. 156. 178.

ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀναθεμάτων πρὸς Εὐλόγιον ἐν Κωνσταντινουπόλει δόγμα. 118. 148. 166. 184. πρὸς Εὐλόγιον τὸν ἐπίσκοπον Αὐτοῦ Τροπαιούχου. 234. πρὸς τοὺς ἀναθεματισμούς. 146. 148. 154. ὁ Θεόφρων Κύριλλος ἐν τοῖς ἀπολογίαις τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν. 134. 170. ἐκ τοῦ πρὸς Σύγκλητον ἐπιστολῆς. 156. 178. 184. 188. 196. 198. 200. 206. πρὸς Βασιλίδας. 158. 188. καὶ Νεστορίου. 158. 216. εἰς τὸ, λύσατε τὸν ναὸν. 146. 188. εἰς τὸ ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 166. ἐν τῷ τετάρτῳ ἀναθεματισμῷ τῶν δώδεκα (ita legendum pro δέκα) 172.

Cyrilli scripta corrupta ab hæreticis. 152. Supra, in Augustali. ἡ Χριστὸς διεγραμμένη ἐν πάσαις ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας. 156. Cyrillum semper in ore habent Severiani. 192.

Τὸ δικαίρατον & ἀντιχρίστε. 364. sunt Eutyches, Dioscorus, Petrus Fullo, Timotheus Ælurus, Theodosius, Julianus Halicarnass. Gajanus, Barsanuphius, Jacobus & Severus. vide infra, in Severo.
Didymus. 88.
Diodorus, 12. 108. 324. 326. Tarsensis. 84.
Dionysius Areopagita ὁ θεῖος Διονύσιος. 36. 54. 248. Παύλε γενόμενος μαθητής. 242. ὁ ἅγιος Διονύσιος. 304. ὁ Ἀποστολικός. 106. 340. Διονύσιος ὁ Παύλε φοιτητὴς ἐν τῇ πρὸς Γαΐῳ ἐπιστολῇ 182. πρὸς Γάϊον ἐπιστέλλων. 240. ὁ Ἀποστολικὸς πατὴρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. 240. Ἐν θεολογικαῖς αὐτε στοιχειώσεσι ὡς ἐξ ἱερᾶθεν & ἁγιωτάτε. 240. Ἐν κεφαλαίῳ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ μεγάλε καὶ σμικρε. 338. locus ab hæretico Manichæo interpolatus. 340. ἐκ & κεφαλαίε & περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας. 360. 362. 364.
Dionysius Alexandrinus, * Scholiis ad Dionysium Areopag. ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος ὁ ἀπὸ Ῥητόρων, ἐν τοῖς σχολίοις ὅς πεποίηκεν εἰς τὸν μακάριον συνώνυμον αὐτε Διονύσιον. 340.
Dioscorus Alex. 88. 90. 94. 98. 104. 114. 144. 152. 210. 226. 292. 346. 364. Episcopatu dejectus. 192. Διοσκορῖται. 348.
Οἱ δυτικοί. 212.
Ephesina Synodus Oecumenica. CC. Patrum. 164. 78. 84. 88. 108. 148. 170. 172. 324. 364. contra Nestorium. 110. 158. Λιὰ & πανσόφε Κυρίλλε. 364. ὁ θεοφάντωρ Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεσορίε & ἀσεβῦς. 148. 322.
Synodus ληστρική. 88.
Ephraim. 78. 106. 186. ὁ Θεοφόρος Ἐφραὶμ εἰς τὸν λόγον περὶ μακαριότε. 163. 196.
Epiphanius. 78. 106. ὁ θεόσοφος. 236.
Evagrius 88.
Evangelium διαδοθὲν καὶ γραφὲν ἐν ταῖς γράμμασι τῶν ἑβδομήκοντα δύο γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν, consignatum LXXII. linguarum & gentium litteris, neque detractione neque additione à sceleratis corrupti potuit. 338.
ἐξ Εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀλλ' οὐκ ἑλληνικῆς παραδόσεως. 126.
Eulogius Papa (Alexandrinus) 198. Εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.
Eunomius. 82. contra Eunomium Gregorius Nyss. 160. 184.
Eusebii historia Ecclesiastica. 108.
Eustathius. 78. 94. 106.
Eutyches archimandrita CPol. 88. 90. 98. 104. 114. 196. 226. 364. Εὐτυχιανός. 292. Εὐτυχιανισταί. 342.

Oi

* Fugit hic locus B. Dorscheum in Indice iniquitatis p. 52.

οἱ ἔξω. 52. ἡ ἔξω φιλοσοφία. 340.
Flavianus CPol. Episcopus. 88. 198. à Dioscoro interfectus. Sub ejus nomine Anastasius Sinaita τόμον δογματικὸν ad Leonem Papam Romæ composuit 192. cujus tomi facit etiam mentionem 2. & ex eo qvædam affert 194.
Georgius presbyter, λογογεάφος Ecclesiæ Severianorum; ὁ λογόθεσις πλειοδοποιός. 204. Alexandriæ.
Gregorius. 70. 78. 92. 94. 150. 228. 254. 340. ἐν τῷ λόγῳ τῶν θεοφανείων. 118. 184. 196. 340. ὁ θεολόγος Γρηγόριος. 160. 216. 234. 298. εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 212.
Gregorius Nyssenus. 42. 340. 354. Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου (Naz. & Nyssen.) 78. ὃ Γρηγορίου ἐτίμησεν ὡς ἠχρύθησαν Ἕλληνες. 106. σύγχρονοι τῶν μακαρίων Γρηγορίων. 108. τοῦ ἡδυτάτου φωστῆρος Γρηγορίου ἐκλῶν καλ' εὐνομίαν. 160. 196. 240. εἰς τὸ, μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες 160. ὁ Νυσσέυς. 184. ὁ θεόσοφος Νυσσέυς. 234. 236. 238. Origenistæ pro sua sententia adduxere ejus dicta ἐκ τοῦ περὶ ἀρετῆς, καὶ τοῦ εἰς τὴν γένναν, καὶ εἰς τὰς μακαρισμὰς, καὶ εἰς τὰ ᾄσματα, καὶ εἰς ἑτέρους λόγους. 340.
Gregorius ὁ θαυματοποιός. 106.
Gregorius ὁ νυστάζων, ὁ Συρακουσίου τὸν υἱὸν. 168. πρὸς Ἰωάννην καὶ Γρηγόριον τὸν νυστάζοντα. ita legendum 108. ut 186. 192. 198.
Hippolyti Episc. Rom. locus ἐκ τοῦ περὶ ἀναστάσεως καὶ ἀφθαρσίας, λόγου. 356
Ὁμηριοὶ ὄφεις 98. Ὁμηριῶν. 116.
Ὁ τοῦ θεοῦ ἀδελφὸς Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ. 116.
Jacobus à qvo Jacobitæ. 86. 95. 98. 104. 124. 364. Jacobitæ. 252. in una CHristi natura duas agnoscunt ἰδιότητας, Divinam & Humanam. 348.
Jeremiæ Prophetæ variis consultis exemplaribus, ὡς ἔνεστιν ὅλως ἐν αὐτοῖς τὸ τριάκοντα ἀργύρια τῆς τιμῆς τοῦ Χριστοῦ, ὅτε τὴν προδοσίαν τοῦ ἀγροῦ τοῦ κεραμέως. 214.
Ignatii Episc. Antiocheni dictum. 216. 222.
Johannis Cæsareensis Grammatici Apologia pro Synodo Chalcedonensi contra Timotheum. 90. 96.
Joannes Monachus 174. 178. 180. 186. 188. 192. 198. ὁ λογόμαχος τοῦ Ζυγοῦ. 168. 176. ὡς εἴγας ὥσπερ τις πρόμαχος τῶν Δανιὴλ, ὁ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου. 168 ex decimo octavo Alexandriæ vico. 345. Ex Johannis Theodosianorum Alexandriæ Episcopi Epistola sexta Heortastica. 296. Epistolæ duæ heortasticæ. 298.
Johannes (Chrysost.) 78. 92. 94. 106.

Joannes

Joannes Chryſoſt. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς ἣν ἀνάληψιν. 160. 182. 186. ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. 160. ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἑρμηνείᾳ. 263.

Irenæus. 78. ὁ Ἀποστολικὸς σχεδὸν συνέμιλος. 182. ὁ τῶν αἱρέσεων πίλυξ. 106. ἐκ λόγου τοῦ κατὰ Οὐαλεντίνου. 166.

Iſidorus ὁ βιβλιοφύλαξ & παιδιαρχήσας Alexandriæ. 200.

Iſidorus 78. 187. Peluſiota. 148. à Cyrillo *Alex.* pro Patre celebratus. ibid. ὁ τῶν Πηλουσιωτῶν καθαιρεσιάρχης Ἰσίδωρος ἐκπλησσόμενος ἐπιστολὰς ἀδιδόσθαι ὡς παλαιὸν υἱὸν τὸν πάνσοφον Κύριλλον. 162.

Julianus (Halicarnaſſenſis) 98. 104. 210. 292. ὁ Βατανιώτης ὁ νεαρός. 266. contra eum ſcripſit Ammonius Alex. 10. 266. 278. 280. Ἰουλιανισταί. 348.

Julius (Epiſc. Rom.) 78. 216.

Juſtinus Martyr. 106. ἤγηται αὖ Ἰουστῖνος ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι & μαρτυρίᾳ ἐγγεράψας Χριστῷ τὰς Φύσεις. ita legendum pro ἤγηται Ἀγγουστῖνος.

Leonis *Papæ* Rom. Τόμος. 90. 176. 192. 194. Εὐλόγιος εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.

Lucæ ex Evangelio XXII. 44. aliqui ἐπεχείρησαν παρεπαίρειν τὰς θρόμβους τοῦ αἵματος τοῦ ἱδρῶτος Χριστοῦ, locum de grumis ſangvinis & ſudoris delere tentarunt, ſed incaſſum. 338. (*Armenios* hoc nomine accuſat Iſaacus Catholicus de duabus Naturis capite V. p. 337. 341. T. 2. auctarii novi Combefiſ.)

Macedonius p. 82. *Archiepiſc.* CPol. p. 86. *Macedoniani.* 82.

Manes 290. 292. Manichæorum ἀρχηγός. 82. 94. 226. φανερωμανῶς dixit pro Φανταστικῶς. 244. Manetis βίβλων mentio. 292.

Manichæi. 90. 258. 294. 356. non totam S. Scripturam recipiunt. 114. Μανιχαίων μῦθοι. 208. carnis modo umbram ac ſpeciem à CHriſto ſuſceptam. 232. Μανιχαϊκῶς. 292. Manetis novi diſcipuli Theodoſiani. 296. Manichæus quidam ſcripta Dionyſii Areopag. interpolaſſe arguitur, ut probaret Angelos animam & aquas increata eſſe. 340.

Marcion. 82. 226. 236. a Melitone oppugnatus. 258. 260. Ponticus. 260.

Maron Neſtorianus, Μάρων ὁ μιαρὸς, Νεστορίου ἀπόγονος, συντάξας κατὰ τῶν ὁμολογούντων Θεὸν τὸν Χριστόν. 284. Edeſſenus, γράφων κατὰ Σαμψάμ. 346.

Melitonis Ἐπισκόπου Σάρδεων, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ πάθος. 216. ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος ἐν διδασκάλοις Μελίτων ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως Χριστοῦ λόγῳ τρίτῳ. 258. κατὰ Μαρκίωνος συντάξας ὁ θεόσοφος Μελίτων. 258. 264. ubi fragmentum inſigne, in qvo CHriſtum agnoſcit Θεὸν ἀληθῆ προαιώνιον.

Mna-

Mnason vir Apostolicus & Philonis Judæi adversus eum ἀντίῤῥησις. infra, in Philone.
Monophysitæ. 8. 168. 90. 308. 320. 360.
vinum ἄκρατον in S. cœna adhibent. 10.
Montanus & ejus Προφῆται & κώμη. 82.
Contra Mosis libros, objectiones Severianorum. 334.
Μυριάδιναι. 348.
Nephalius, infra in Severo.
Nestorius. 16. 76. 100. 102. 104. 106. 108. 110. 114. 122. 132. 136. 138. 150. 176. 190. 192. 206. 210. 306. 314. 316. 320. 322. 324. 326. 328.
CPol. Episc. 88. 94. ὁ χαλδαῖος. χαίρων ὁ Λαυσιάκος. Νεστόριος. 84. ὁ Ἰουδαιόφρων. 84. ejus καθηγητὴς sive Magister, Theodorus Antiochenus. 324.
Anastasii Sinaitæ opus contra Nestorium memoratur. 84.
Nestorii & Pauli Samosateni dogmata inter se convenire. 108. 304. seq. Ἀπὸ δὲ Ἀριστοτέλους παρέλαβε λέγειν ἓν φύσεις ὑποστάσεις. 150. 308.
ὁ δὲ Νεστορίου ἦν καθαίρεσιν συνόδου ἐκάλουν. 170.
Aut Patres fatendum est fuisse Nestorianos, aut Chalcedonensis Synodus probanda. 168. 182. 323. Severiani pro Nestorianis habent eos qui duas in CHristo naturas admittunt. 176.
Nestoris ἀντίγονος sive Nestorii discipulus Maro Edessenus. 284.
Nicæna Synodus CCCXVIII. Patrum. 78. 86. 108. 140. 144. 150. 164. 174. 342. 364.
Nicolaus hæreticus. 82.
Novatus. 82.
Olympius Scholasticus Arianus ad quem scripsit Basilius. 326.
Origenes 88. CHristum ψιλὸν ἄνθρωπον docuisse arguitur ab Anastasio 322. Ὠριγενιασταί. 340.
Patrum dicta διαῤῥήδην καὶ παρεμφερόμενα. 332. furantes δύο λεξείδια ἢ θεία χρησείδια καὶ πλεψύδρια πατρικὰ συλήσαντες. 74. 348. ὁ χορὸς τῶν ἁγίων πατέρων. 312. οἱ μακαρίοι, οἱ ἅγιοι πατέρες 350. 358. 314. 322. 308. &c. Patrum scripta dogmatica, hæreticorum corruptionibus obnoxia. 338.
Paulus Apostolus, ὁ θεῖος Ῥήτωρ & σκευοφύλαξ Παῦλος τῆς πρὸς Ῥωμαίους Φέρων ἐπιστολήν. 120.
Paulus Emesenus. 112. Ἐκ δὲ προφητικῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ δὲ ἁγίου Κυρίλλου. 196.

Paulus Samosatenus. 8. 108. 222. 278. 280. 326. octoginta annis ante Synodum Nicænam, Artemonis hæresim renovavit. 324. eadem hæresis Nestorii. 108. 324. seq. Paulianistæ adversus Severianum concertatio. 312.

Petrus Fullo. 98. 104. additamentum ad trisagium. 216. 220. 224.

Petrus Martyr & Episcopus (Alex.) 86. 134.

Philo Judæus. ἰδὲ οἰκειοῦμαι καὶ ἀναλαμβάνω πρόσωπον (Παύλου) τὸ Σαμοσατέως ἢ μᾶλλον ἀπίστου Ἰουδαίου Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου. Καὶ ὅτι τοῦ πρὸς Μαρκίωνα τὸν Ἀποστολικὸν μαθητὴν, ἀντίῤῥησιν τότε περὶ τοῦ Κρονοῦ ποιούμενος θεότητος, δικέφαλα (bicipitem, duos admittentem Deos) τὸν Μαρκίωνα λέγων. 280. 284.

Photinus. 86.

Plato. 20.

Proclus (CPol.) 78. 92. 106. 108. 148. 186. 196. ἐν τῷ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 110. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Cyrilli Alex. σύγχρονος, ab eodem laudatus. 110. locus ejus corruptus à Cajanitis. 200.

τὰ ἐν πειθοῖ Πυθαγορικῆς σοφίας λόγους. 138.

Καινοὶ ῥήτορες. 150. Severus. οἱ δυσεγχεῖς ῥήτορες. 298.

Sabellius Libycus. 86. 98. 136. 138. 140. 144. 150. 300. 304. 306.

Salomo ὁ πάνσοφος ἐν τῇ παρ' αὐτῷ συστάσει Σοφία. 118.

Σαρδαυκηνοὶ μαθητεύσαντες Severiani. 180.

Semidalitæ. 154.

Severiani Gabalorum Episcopi (in Coloss. II. 9.) 302.

Severus. 30. 90. 94. 96. 98. 102. 110. 112. 126. 134. 136. 138. 140. 144. 146. 182. 186. 190. 204. 210. 216 226. 258. 260. 292. 298. 300. 312. 314. 318. 320. 322. 326. 328. 346. 359. 364. ἕξαρχος ὁ δικαιοπραξίας δεχήτρας. 104. 106. 122. 132. 142. 186. 210. 364. ὁ σεμνὸς δέξαρχος. 108. νέος τῆς Ἀκύλας. 192. Philosophus. 108. 124.

Rhetor. 106. 110. 122. 150. Antiochia pulsus. 90. Alexandriæ versatus cum Cajano ἐν τῇ δικτωκαιδεκάτῳ Ἀλεξανδρείας. 346. vide supra in Joanne Monacho. Contra Joannem Cæsareensem scripsit. 92.

Et ad Nephalium. 92. 190. 322. 326. ejus βίβλος φιλαληθὴς. 94. 96.

Ej. ad Simplicium. 322. corpus Christi ante resurrectionem corruptibile fuisse confessus est. 346. οἱ ἀπὸ Σευήρου. 150. 152. 172. 180. συμποπαράδοτοι δεινόσεως τῶν ἁγίων Πατέρων. 224. οἱ Σευήρου. 322. Σευηριανοί. 252. 304. 312. 314. 348. οἱ Σευήρου σύμφρονες. 308.

Seve-

Severianorum διάλεξις ἐν τῇ Φαυστικῇ τῇ δημοσίᾳ. in officina ſive fabrica publica. 168. σκηπῆς ἀπάσης καὶ ὀργήσεως καὶ θυμελικῶν ἐπαιρέσεων παραγελαστότερα τὰ καθ' ὑμᾶς. 174. κατὰ τὴν ἀποστολὴν ὁ νῦν τῶ Χριστιανισμῶ ἀποστάντες. 332.
Simon magus. 80.
Simplicius. ſupra in Severo.
Σοφός τις. 74. ejus dictum: πρῶτον καθαρτέον, καὶ τότε τῷ καθαρῷ προσομιλητέον. ibid.
Theodoretus. 134. ἐν ταῖς κατηγορίαις αἷς ἐποιήσατο κατὰ τῶν δώδεκα ἀναθεμάτων τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ. 170. 344.
Theodorus Antiochenus (idem cum Mopſveſteno) 84. 108. Neſtorii καθηγητής. 324. 326.
Theodoſius. 86. 94. 98. 104. 114. 144. 210. 216. 226. 346. 364.
Theodoſiani 76. 146. 150. 152. 154. 168. 192. 200. 202. 216. 342. 348. νέοι Μάνεντος μαθηταί 296. Theodoſianorum Alexandriæ Epiſcopus Joannes. 296. 298.
Theologus (Johannes Evangel.) 330.
Θεολόγος τις. 74. ejus dictum: Ηὐξάμην περὶ Θεοῦ λαλῶ: φείδου καὶ σὺ τῆς ἀκοῆς. ibid.
Οἱ νεοὶ Θεολόγοι. 46.
Theopaſchitæ. 202. 214.
Theophilus. 78.
Timotheus. 94. 98. 104. 232. 234. 258. 292. 318. 364. Alexandrinus, ſcripſit contra Leonem Papam & Synodum Chalced. 88. 252. γνησίως καθηπτίνους τοῖς Μανιχαίοις. 232. ἀμέμπτως ὥσπερ Ἰουδαῖοι τὴν θυσίαν. ibid.
Tragœdia Severianorum. 298.
Valentiniani. 90. Valens (pro Valentino) 226. 292. Valentinus primus negavit CHriſtum carmen noſtræ ſimilem aſſumſiſſe 290. Valentini βίβλων mentio 292.

2. Memorat Anaſtaſius in Hodego δογματικὸν τόμον p. 2. ſub Flaviani CPol. nomine à ſe editum p. 192. 194. nec non τόμον ἀπολογητικὸν ad populum p. 118. & σύνταγμα *adverſus Neſtorium*, hæreſim ejus fuſe & διὰ πλάτους oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit: neſcio an alicubi adhuc deliteſcant MSta, certe Poſſinus Henſchenio ſcripſit ſolius Anaſtaſii Sinaitæ operum Catalogum in Bibl. Vaticana ſervatorum implere quatuor magnas paginas. Quanquam Antiocheni Anaſtaſii ſcripta cum ſcriptis Sinaitæ & aliorum fortaſſe Anaſtaſiorum communiter à librariis & Catalogorum auctoribus confunduntur.

3. Sub *Anastasii* Sinaitæ & Patriarchæ Antiocheni nomine etiam Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διάφοροι παλαιῶν *Quæstiones & responsiones CLIV. de variis argumentis* Græce & Latine ex tribus Codd. Vaticanis editæ sunt ab eodem *Jacobo Gretsero*, Ingolstad. 1617. 4. Latine recusæ in Bibl. *Patrum* edit. Lugd. T. IX. p. 957. Sed Patriarcham Antiochenum a Sinaita Monacho, Hodegi auctore diversum esse jam notavi, & sub Sinaitæ nomine quæstiones diserte laudantur à Philippo solitario qvi A. C. 1105. scripsit, in dioptra fidei Christianæ ad Callinicum Monachum libro IV. p. 150. Producturus enim qvæstionem qvæ in hisce est numero XCV. *fidelem*, inquit, *& DEO afflatum testem dabo nomine Anastasium, cognomento Sinaitem, docentem & scribentem clare super his qvæ interrogatus fuerat.* Viderit itaqve *Gentianus Hervetus* qui XCIII. qvæstiones ex his latine vertit, ediditque, in Bibliothecis Patrum sæpe recusas, sub nomine *Anastasii* Nicæni: haud dubie *MS*tum Codicem suum lecutus, cui præter *Philippi* testimonium tot alii refragantur, qui Anastasio Sinaitæ has quæstiones tribuunt, ut videre licet apud *Lambecium* III. p. 197. ubi memorat Codicem ex qvo suppleri possunt qvæstiones sex qvæ post XLII. in Gretseriana desiderantur, & in Hervetiana Latine tantum modo exstant: & in *Montfauconi* Bibl. Segvieriana sive Coisliniana p. 188. & 189. ubi CLVI. quæstiones numerantur & p. 193. ubi male *Athanasii qvæstiones* excusum pro *Anastasii*; & p. 304 305. ubi notatur *Anastasium Sinaitam* in quæstionibus illis citari, quod in editis non reperio. Memorat tamen quæst. 95. se scripsisse librum singularem *de diversis hominum inclinationibus, & DEum illarum, quarenus ad vitia vergunt, auctorem non esse.* Περὶ τούτου ἑκατὸν καὶ ἡμῶν ἐν ἰδίῳ πονήματι ἐν ᾧ ἀρξάμενοι ἀπ' αὐτῆς τῆς τῶ ἡλίου ἀνατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς δὴ κύκλω μέχρι τῶ βορρᾶ καὶ καθεξῆς καὶ τὰς μεταξὺ τῶν ἀνατολῶν, ἐδείξαμεν ὡς ὅτι οὐχ ὁ Θεὸς ἐστιν ὁ ποιῶν τόνδε τὸν ἄνθρωπον σωφρονα, ἕτερον δὲ πάλιν πονηρον &c. Collectæ sunt hæ quæstiones à Sinaita ex variis scriptoribus, qvibus deinde à nescio qvo ex aliis * junioribus nonnulla volunt esse addita: quemadmodum plura etiam scriptorum variorum aliorum fragmenta illis subjiciuntur in Codice Barocciano & in uno Regis Christianissimi, qvæ in editis non Herveti modo sed quoque Gretseri desiderantur. In quæstione 117. numerum ἑπτακόσιοι χρόνοι corruptum arbitror pro ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. Quæstionem 42 ex Hippolyto in Canticum Canticor. & qvæstionem 52. ex Isidoro Pelus. petitam

* Ita præter alios Allat. de libris Eccles. Græcor. p. 274. Nullus tamen in editis qvæstionibus citatur junior Anno 680, qvem Anastasius Sinaita potuit attingere.

tiam notat Lambecius lll. p. 197. Qvæſtionem 153. ex Heſychio presbytero, obſervat præter Lambecium Cotelerius T. 3. monument. p. 531. & quæſtionem 144. ex Irenæo. id. p. 542. Fragmenta qvæ in his Anaſtaſiani qvæſtionibus ſervata occurrunt, Euſebii, Hippolyti, Severi Antioch. Cyrilli Alex. Baſilii, Epiphanii, & Chryſoſtomi Græce ex Bibl. Medicea Reginæ Matris in uſum Academiæ Muſſipontanæ edita ſeparatim cum notis ſunt A. 1592. 4. *Nic. Alemanni* breves ſed eruditas notas ad qvædam Qvæſtionum loca exhibet Gretſerus in præfat. Gretſeri animadverſiones in Bibl. Patrum edit. Lugd T. IX. mala confuſione non raro verbis Anaſtaſii permiſtæ ſunt.

V. Index Scriptorum & Hæreticorum qvi in Anaſtaſii Sinaitæ qvæſtionibus memorantur.

Apollonius Tyaneus Magus qv. 20.
Apulejus *Magus* qv. 20.
Arabum fabula, dæmonem excidiſſe qvod noluerit adorare hominem qv. 126. Arabes ſolivagi. qv. 127.
Arianorum qvadrageſima. qv. 64.
Arſenius. qv. 60.
Aſtrologi. qv. 95.
Athanaſius qv. 62. ejus reſponſa qv. 8. qvæſtiones qv. 9.
Barſanuphiami. qv. 117.
Baſilius *Magnus* qv. 61. 66. 67. Aſcetica qv. 1. 6. 9. 14. 15. 37. 60. 63. 64. 147. in Eſaiam qv. 2. 53. regulæ Monaſticæ qv. 18. 25. Orat. contra ebrios qv. 3. Dialogicus. qv. 48. in illud, attende tibi ipſi qv. 4. de jejunio qv. 64 Epiſt. ad Cæſarium *Patricium* qv. 7. lib. de Spiritu S. qv. 128. 154. in l. Pſalmum qv. 8. in XXXIII. Pſalmum qv. 57. in principium Proverbior. qv. 9. 65. in divites qv. 11. 12. in Hexaëmeron qv. 11. Regulæ diffuſius explicatæ qv. 12. 17. in Evangelium ſecundum Lucam qv. 12. de virginitate qv. 66. ad Eubulum. qv 154. ad Evagrium Monachum. qv. 154. de illo qvod DEus non ſit auctor malorum qv. 17. 18.
Cajanitæ qv. 117.
Chalcedonenſis Synodus. Vide *Synodus.*
Clementis Alex. Stromata qv. 14. ex primo ſermone de providentia & juſto judicio DEI. qv. 96.
Clemens Romanus Conſtitutt. Apoſtol. qv. 1. 6. 12. 14. 15. 16. 20. 22. 35. 46. 52. 60. 64. 65.

Cyrillus *Alex.* contra Julian. qv. 2. de adoratione in Spiritu qv. 20. 39. 57. commentar. in Jobum. qv. 30.
Cyrilli Hieroſol. *de τῆ κατηχήσεῖ.* qv. 1. Catechetica capita qv. 3.
Diadochi Aſcetica capita qv. 2. Aſcetici ſermones qv. 9. de perfectione ſpirituali qv. 21.
Dionyſius Alexandrinus contra Origenem. qv. 23.
Dionyſius Areopag. qv. 6. 21. 22. 100.
S. Ephræm de judicio. qv. 72.
Epiphanii Panarium qv. 22. 28. 57. 66. 153. Ancoratus qv. 23. 28. de XII. lapidibus qv. 40. ad Diodorum qv. 45. *Eccleſia S.* Epiphanii in Cypro. qv. 94.
Evchologium. qv. 141.
Euſebius *Pamphili* ad Marinum qv. 9. 148. 153. de priſca Hiſtoria qv. 41. 65.
Euſtathiani qv. 64.
Gregorius Nyſſenus in Orat. Dominicam qv. 1. 11. ad Olympium Monachum qv. 1. de iis qui rapiuntur ante tempus qv. 16. de fato qv. 19.
Gregorius Theol. in novam Dominicam. qv. 4. in lumina qv. 6. exæqvatorem qv. 11. contra Julianum qv. 12. 65. in plagam grandinis qv. 17. 65. de amore in pauperes qv. 18. 19.
in Baſilium qv. 66.
in *Athanaſium* qv. 63.
in Cæſarium fratrem ſuum. qv. 21. 73.
Heſychius presbyter. qv. 153. confer Lambecium III. p. 197. & Cotelerium III. monument. p. 531.
Hippolytus in Canticum Canticor. qv. 41. & 42. (confer Lambecium III. p. 197.) in Danielem. qv. 48.
Joannes Chryſoſtomus, qv. 16. 66. *in Matthæum*, qv. 1. 3. 4. 10. 12. 13. 14. 17. 21. 22. 32. 61. 63. 64. 70. *de jejunio.* qv. 1. *in Joh.* qv. 1. 3. 6. 12. 18. de gradibus aſcenſionum qv. 2. ſermo in Chananæam qv. 2. in parabolam ficus qv. 5. *ad Hebræos* qv. 3. 7. *in 1. ad Corinth.* qv. 6. 9. 10. 11. 56. *in Epheſ.* qv. 6. 7. 12. ad Stagirium. qv. 9. 18. 29. in *Acta* Apoſtolor. qv. 10. de reſurrectione qv. 11. in Epiſt. ad Roman. qv. 12.
in VI. Pſalmum. qv. 5. 8 9.
in L. *Pſ.* qv. 6.
in *Pſalmos* graduum qv. 6. 9. 17.
in Pſ. CXLV. qv. 20.

in

in Herodiadem qv. 14. 59. in Epist. ad Philippens. qv. 14.
in terræ motum qv. 18. in 2. ad Timoth. qv. 18.
in indumentum sacerdotis. qv. 40. in Saulem qv. 53.
in illud, qui aspexerit mulierem qv. 59.
Joannes Climacus. qv. 6. 8. 15.
Josephus de Maccabæis qv. 8. Antiquitatum Judaicarum posterarum opus. qv. 146.
Irenæus adversus hæreses qv. 74. & 144. confer Coteler. Ill. monument. p. 542.
Isidorus Pelusiota qv. 5. 65. 66. & 52. confer Lambecium lib. p. 197. Ascetica qv. 2. Epistolæ qv. 8. 16. 17. 154. ad Eusebium Episc. qv. 12.
Julianus Magus. qv. 20.
Julianus Apostata. qv. 125.
Lampetiani qv. 64.
Manethonis magica Opera qv. 20.
Manichæi qv. 96.
Manichæum dogma qv. 88.
Marcionistæ qv. 64.
Marcus Monachus qv. 1
Massaliani qui aliquando apparuerunt in Paphlagonia. qv. 64.
Maximus Monachus qv. 154. ejus Capita qv. 8. 9. 18. Monastica qv. 1. Ascetica qv. 3. 4. 5. 6. 65. Dubitationes qv. 6. disp. cum Pyrrho qv. 8.
(Moschi) Limonarium sive pratum spirituale qv. 60.
Necromantici qv. 39.
Nemesius Episc. Emesenus de providentia qv. 18. de natura hominis. qv. 24.
Nicephorus Episcopus CPol. contra Iconomachos qv. 2. 57.
Nilus Monachus ad Agathium Monachum qv. 2. 11. 21. ad Evcarpium Monachum qv. 3.
Olympiodorus in Jobum qv. 16.
Origenes. qv. 23. 91. dialogus cum Megethio Marcionista qv. 48.
Palladii Hist. Lausiaca qv. 2. Vita Chrysostomi qv. 11.
Patres qv. 8. &c.
Philosophus quidam (Democritus) qv. 127. externi Philosophi qv. 154.
Scholasticas probra in Platonem jacientes & à Platone per somnium monitus. qv. 111.
Samaritani, qv. 45.

Sardanapali Epitaphium qv. 8.
Serenus Monachus. qv. 8.
Severus Antiochenus qv. 152. adde Lambec. VIII. p. 389. ſq.
Severiani qv. 113.
Simon Magus qv. 20.
(Sophronii vel Moſchi) pratum ſpirituale, limonarium qv. 60.
Synodus VI. (Trullana) qv. 64. Chalcedonenſis. 117. Synodale capitulum ex Concilio Carthag. qv. 143.
Theodoreti curationes Gr. affect. qv. 8. 16. 46. 57. quæſtiones. qv. 14. 20. 24. de providentia qv. 16. in Prophetas qv. 17. in illud Exodi, nomen meum non indicavi eis. qv. 40. in Hoſeam qv. 60.
Triſagii hymnus. qv. 154.
Valens Palæſtinus qv. 2. ex Palladii Lauſiaca.

4. Εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαημέρου θεωρίας, λόγοι ιβ'. *Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII.* ad Theophilum, quem cariſſimum filium ſuum appellat. Ex hoc opere, quod Sinaitæ diſerte tribuit & ſæpius laudat Annalium ſcriptor Michaël Glycas, ſolus liber ultimus Græce hactenus editus eſt Lond. 1682. 4. cum verſione & colligationibus *Andreæ Dacerii*, & præmiſſa editoris *Petri Allixii* expoſtulatione de ſuppreſſa incaſſum Jo. Chryſoſtomi ad Cæſarium Monachum Epiſtola a Theologis aliquot Pariſienſibus. Priores undecim libri tantum Latine incerto interprete exſtant in Patrum Bibliothecæ Appendice Pariſ. 1579. & in aliis edit. Pariſ. ac Colon. & in noviſſima Lugdunenſi T. IX. p. 858. Græca paſſim aſſervantur in Bibliothecis ut in Regia Pariſ. in Bavarica, in Bibl. Collegii novi Oxon. aliisque: & in quibusdam Codicibus male referuntur ad Cyrillum Alex. ut in Cæſareo de quo Lambecius IV. p. 198. ſeq. Loca Græca ex illis produxere Ducæus notis ad Baſilium in Hexaëmeron, Allatius contra Hottingerum p. 158. ad Euſtathium Antiochen. p. 136. &c. aliique, noviſſime Vir Clariſſimi Montfauconus in Hexaplis Origenianis ad Geneſin, Michaël le Quien ad Damaſcenum T. I. p. 174. &. Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum, T. 2. p. 195. 243. qui Græcos hoſce libros editurum etiam ſe recepit p. 245. ſed male hoc opus refert ad Anaſtaſium Patriarcham Antiochenum. Laudat Anaſtaſius Commentarios in Hexaëmeron, *Ambroſii*, *Ammonii* quem probatiſſimum ἐξηγητὴν Eccleſiæ Alexandrinæ appellat, & laudaverat etiam in Hodego p. 278.

p. 278. *Basilii*, CHristi fluvii *Joannis Chrysostomi*, *Cyrilli* Alex. *Epiphanii*, *Eusebii* Emeseni, p. 895. E. *Eustathii* Antiocheni quem doctorem Synodi Nicænæ & Martyrem appellat p. 903. H. (male *Epistethio* pro *Eustathio* p. 860. F. in edit. Latina Lugd. T. IX. Bibl. Patrum) *Gregorii Nyssæni* & *Justini* Martyris atque Philosophi. p. 887. D. 893. G. 895. *A. Severiani* Gabaleotæ (ita legendum p. 895. E. pro Severo,) *Theodori* vere mirabilis Antiocheni ibid. & p. 896. F. & *Theophili*. Præterea citat *Clementem* Stromateum p. 893. G. Dionysium Apostolicum mystam in sua Theologia p. 891. A. *Gregorios* duos Cappadoces, (Nyssenum & Theologum Nazianzenum) *Irenæum* Lugdunensem, p. 910. B. *Olympiodorum* Diaconum Alexandrinum quam urbem scriptis suis illustrasse eum notat. p. 884. H. *Pantænum* Alexandrinum, *Papiam* Hierapolitanum Joannis Evangelistæ discipulum, *Philonem* Philosophum & tempore æqualem Apostolis p. 893. G. 892. B. & *eum qui Hexapla composuit*, (Origenem) ibid. & lib. XII. p. 7. *incurvum Origenem anagogiis & spiritualibus contemplationibus usum inexplebiliter* reprehendit p. 895. D. seq. & jure Synodicâ damnatum sententia statuit. adde p. 901. E. 917. G. 920. E. H. *Theodoretum* Cyrensem laudat p. 896. F. atque ibidem infelicem pronunciat *Origenem* quod cum multos & utiles labores emiserit in Ecclesia, & omnem veterem & novam Scripturam ad verbum sit interpretatus, postea tamen, sicut etiam *Eusebius* Palæstinæus, à veritate exciderit. De *Methodio* Origenem oppugnante vide p. 920. E. H. Per priscum Judæum p. 894. E. Philonem videtur intelligere, eundemque significare p. 898. E. Memorat & Deum ab Orpheo dictum *μονάδα* p. 864. D. Frequentes cum Judæis disceptationes extemporales sibi intercessisse refert lib. 6. p. 884. *A.* & *secundum suum adversus Judæos librum* commemorat p. 884. F. Facit & mentionem variorum hæreticorum, quos verbis Mosis de DEO & Paradiso minus recte intellectis ait emersisse lib. VII. p. 894. B. *Aliis quidem statuentibus Deum habere formam corporis, Aliis autem serpenti magnas offerentibus gratiarum actiones, quod per ejus consilium & factam prævaricationem, ex muliere sit generatum totum genus humanum, qui quidem merito etiam appellantur* Ophitæ, *id est Serpentini*. adde 910. B. 912. G. Manichæi *autem simul & viri & mulieres nudi congregantur in suis Ecclesiis ad imitationem Adami & Evæ: Alii autem ut increatam ignis adorarunt naturam, propterea quod nulla inferatur ignis mentio in universa sex dierum creatione. Alii aquam coluerunt tanquam increatam, quoniam non scriptum est*, Et dixit DEUS fiat aqua. *Alii, ex quibus sunt* Persæ, *cum sororibus & matribus contraxerunt matrimonium, propterea quod nostri primi parentes conjungerentur cum suis matribus & sororibus. Sunt etiam quædam*

hæreſes quæ DEum accuſant, quod non prohibuerit ne malignus Evam ſeduceret per ſerpentem. Alia autem rurſus hæreſis decrevit beſtiarum quoque animas eſſe ratione præditas, quæ poſſunt orationem audire & excolere, cum audiiſſent DEum benedicentem volucribus & piſcibus, & execrantem ſerpentem, & adducentem ad Adamum beſtias & volucres & jumenta, ut ſciat quidnam ea nominet. Manichæorum errorem, *mendacem DEum qui locutus eſt Vetus Teſtamentum*, blaſphemantium, perſtringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis Magi lib. XII. p. 19. Hæreſin Encratitarum p. 917. G. Præterea p. 895. D. citatur Hebræorum liber non redactus in Canonem qui dicitur *Teſtamentum protoplaſtorum*, in quo traditum fuit quadrageſima die Adamum poſitum in Paradiſo, *ſicut etiam*, inqvit, *videtur cuidam hiſtorico Chronographo Pyrrhoni, & quibusdam expoſitoribus.* Hujus Pyrrhonis Chronographi ex Anaſtaſio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthæi Evangelium ex ſermone Hebraico à Luca & Paulo in lingvam Græcam translatum ait Anaſtaſius p. 900. D. Aqvilæ interpretationem Geneſ. II. 18. Ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν perſtringit p. 902. H. acerbius qvam ille quidem promeruerat, ut ad illum Geneſeos locum notavit in Hexaplis ſuis eruditiſſimus Montfauconus. Iterum Symmachus & Aquila advocantur p. 909. F. ad Geneſ. III. 1. & 5. p. 909. F. 913. E.

5. *In Pſalmum ſextum* Homiliæ duæ, lectu dignæ quarum prior incipit: περίεστιν ὁ λόγος τῶν ἡσυχίων εἰρηνῶν. Poſterior: περίεστιν διδασκαλία μετανοίας. Priorem cum verſione *Philippi Suevenzelii* S. I. vulgavit Henricus Caniſius T. 3. Lection. Antiqvar. p. 87-122. Utramque *Franciſcus Combefiſius* in Tomo I. auctarii novi Pariſ. 1648. fol p. 907. 943-976. qui poſteriorem eruit è MS. Regis Chriſtianiſſimi verſionemqve ſuam adjunxit. Anaſtaſii Sinaitæ liber in Pſalmum ſextum laudatur à Nicephoro XVIII. 44. Ὁ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν λόγος τοῖς εἰσβαίνουσι τῶν ἡσυχίων ἐκδοθείς.

6. In Dominica quinta jejuniorum, περὶ τῆς ἁγίας συναξέως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν. *De ſacra Synaxi, & de non judicando, deque oblivione injuriarum.* Incipit: ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις. Ex Bavarico Codice cum verſione *Achillis Statii* Luſitani edidit Henricus Caniſius Antiqv. Lect. T. 3. p. 60-86. deinde recenſitum ad Regios Codices cum nova verſione ſuo *Franciſcus Combefiſius* auctar. nov. T. 1. p. 881 Combefiſii verſio recuſa T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii verſione adhuc tum inedita produxerat Baronius ad a. 599. n. 9. ſeq. Porturegalenſes in perpetuitate fidei Catholicæ de tranſubſtantiatione, hoc ſcriptum malunt tribuere juniori neſcio cui *Anaſtaſio Nicæno* quod

ex

ex Joanne Climaco quædam de judicio temerario repetit. Sed merito Combefisius illa ratione parum passus est se moveri, ut non potius fidem haberet consensui Codicum MSS. illud Sinaitæ constanter tribuentium. Vide Lambecium IV. p. 135. 168. & Montfauconi Bibl. Coisliniana p. 419. Accedit quod Anastasium Sinaitam non est dubium post Jo. Climacum scripsisse.

7. Περὶ ἔ, κατ' εἰκόνα, *de homine ad imaginem DEI condito.* Græce & Latine prodiit sub nomine *Anastasii* presbyteri Sinaitæ, ad calcem Philocaliæ Origenis Græce & Latine, cura *Joannis Tarini.* Paris. 1618. 4. Idem sermo etiam inter Gregorii Nyssenii opera lucem vidit T. 1. Opp. Paris. A. 1615. p. 854-866. & A. 1638. T. 2. p. 22. cum *Fronconis Ducæi* versione, cum qua lucem viderat Ingolstad. 1596. Incipit: Ὅτι τὴν ἑαυτῶν ἀπλανῶς ἔ προσώπε. Sane auctorem Nysseno juniorem vix quicquam suadeat. Licet Anastasio alii maluerint tribuere. Vide Tillemontium T. IX. memor. p. 741. & 605. ubi hoc scriptum putat esse particulam majoris operis quo difficilia S. Scripturæ loca auctor illustrabat, quod mihi neutiquam verisimile videtur.

8. Εἰς μεταμόρφωσιν ἔ Σωτῆρος. *In CHristi transfigurationem* sermo diversus à duobus quos de hoc argumento habemus Anastasii Antiocheni. Incipit: ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Meminit Allatius lib. de Simeonibus p. 116. & citat Joannes Cyparissiota.

9. Εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. *In eos qui in Domino obdormiverunt.* Incipit: τί τοῦτο σήμερον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. III. libri laudati de *Simeonibus* & MS. in Bibl. Cæsarea Lambecius IV. p. 136.

10. *In novam Dominicam & Thomam* Apostol. & *de S. Theodori Ducis* (de quo Henschenius ad VII. Febr.) imagine laudatur à Joh. Damascen. de imaginibus.

11. Περὶ ἀναστάσεως *de resurrectione* citantur à Mich. Glyca in *Annalibus* p. 86. 89. 94. 102. diversa à sermone de resurrectione qui exstat Anastasii Antiocheni.

12. *Capita Ascetica* MSS. in Bibl. Coisliniana p. 574. Incip: Ὀναίστοις ψυχή.

13. *De anima*, Incipit: * ὅτι μὲν δεῖ τὰ σεσωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. id. p. 585. Etiam Anastasio Sinaitæ tribuunt nunnulli ἐκλογὴν sive scriptum distributum in capita XXXV. quod Græce & Latine cum Philocalia Origenis edidit *Joannes Tarinus* Paris. 1618. 4. sub titulo *incerti Philosophi Christiani Græci de anima celebriores opiniones.* Vide Casparem Barthium ad Claudianum

* Est inter editas quæstiones LXXXIX.

num Mamertum p. 137. qvi idem ſcriptum *Latine* ex Tarini verſione Claudiano ſubjunxit p. 472-532. Incipit: Τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἄλλαι ἄλογοι, ἄλλαι λογικαί.

14. Sermonem *de diverſis modis Salutis & pœnitentiæ* ſervari MS. in Bibl. Vaticana, notavit ante Oudinum *Poſſevinus* in apparatu, ſed puto eum vidiſſe qvod habemus inter Anaſtaſii quæſtiones quæſtione CIV.

15. Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεων καὶ τῶν Συνόδων γενομένων κατ' αὐτῶν, quod MS. memorat Lambecius VIII. p. 443. non videtur diverſum ab iis qvæ edita leguntur capite IV. & V. Hodegi.

16. *Dæmonem excidiſſe, qvod noluerit adorare hominem.* Eſt inter editas qvæſtio CXXVI.

17. Labbeus Bibl. nova MS. p. 82. memorat in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi ſervari Anaſtaſii Sinaitæ *de fide redemtionis*, ad Eccleſiam qvæ eſt in Babylone, (exſtat p. 78. ſeq. Hodegi) nec non *in ſpiritum blaſphemia:* & *de vera adoratione* & *an qvotidie communicandum corpori CHriſti.* Et qvæſtiones duas 1. *ſi forte rerum potirentur Judæi, infideles, hæretici, an pro eis orandum in Eccleſia.* (hæc inter editas eſt qvæſtio CX.) 2. *de Judæis vita functis ante adventum CHriſti, an ſint anathematizandi.* (inter editas quæſt. CXI.) Licet ſunt qui has quæſtiones habent pro duobus libris adverſus Judæos, tamen non dubito diverſum ab his fuiſſe opus quod ſcripſiſſe ſe teſtatur Anaſtaſius Sinaita libro VI. in Hexaëmeron p. 984. F. allegans quæ *ſecundo adverſus Judæos libro* ſcripſerat.

18. Video etiam ab aliis memorari ejus βίους πατέρων ἁγίων * *Vitas Patrum qui in monaſteriis montis Sina & vicinis locis ſunt verſati*: nec non *Encomium Ægypti*, & *de opificio hominis libros duos. Contemplationem Myſticam paſſionum CHriſti.* & *in Pſalmum XIII.* & Qvæſtionem *adverſus eos qvi dicunt tres eſſentias in divinis.* Hæc qualia ſint dicent qvibus ea vidiſſe licuerit.

VI. Anaſtaſii Antiocheni Epiſcopi ** A. 599. defuncti ſcripta edita.

1. Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐρθῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων λόγοι ί. *de Orthodoxa fide ſermones V.*

2. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. *de S. Trinitate.* Incipit: τὸν περὶ τῆς ὑγιοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἀληθῶν.

β. Περὶ

* Διηγήσεις Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Σίνᾳ ἁγίων τοπίων. MS. in codice Colbertino 4926. Cangius gloſſar. Græcobarb.

** de illo ſupra, p. 312.

β'. Περὶ ἀπεριγράπτου. *de incircumscripto.* πάντα τολμᾷ γλῶσσα δολία.

γ'. Περὶ θείας οἰκονομίας. *de Divina Incarnatione.* Ἰκανὸς ἡμῖν τῶν περὶ θεολογίας.

δ'. Περὶ παθῶν καὶ ἀπαθείας χριστοῦ. *de passione & impassibilitate CHristi.* δείξας ἑαυτὸν διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ.

ε'. Περὶ ἀναστάσεως. *de Resurrectione.* Ἀλλὰ γὰρ ὁ περὶ τούτων μόνον.

Hi qvinque sermones Græcè MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 167. seq. Etiam in Vaticana, aliisque. Latinam *Franciſci Turriani* S. I. versionem vulgavit Petrus Stevartius in suo auctario Lectionum Antiquarum Henr. Canisii, Ingolstad. 1616. 4. pag. 460-516. unde recusa est in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 923. Alia *Godfridi Tilmanni* interpretatio prodierat Paris. 1556. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum Parisiensibus.

2. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν *in Annuntiationem* B. Mariæ Virginis *sermones II.* prior incipit: σήμερον ὑμῖν ὦ ἄρτοι παίδες. Posterior: Τί παλαὶ ἐστὶ γῆς ὁ μέγας βάλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Græce vulgavit Johannes Meursius in Variis divinis p. 19. & 33. Lugd Bat. 1619. 4. Latine exstat in Bibliotheca Patrum edit Lugd. Tomo IX. pag. 939. 940. & in tomo sexto Bibl. Concionatoriæ Combefisii. Græce & Latine in Tomo primo Auctarii novi ejusdem Combefisii p. 850. Paris. 1648. fol.

3. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Sermo in transfigurationem Domini nostri JESU CHristi.* Incipit: ὁ φιλανθρωπος καὶ Ἰησοῦς. Latine in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 941. & in Bibliotheca Concionatoria Combefis. Tomo VII. Græce & Latine in Tomo primo auctarii novi Combefisiani pag. 866. sed extrema parte mutila pag. 881. quæ sic suppleri debet, ἀναγκαίως δὲ ἐπετέλεσε τοῖς μαθηταῖς στηρίσαι τὰ ἐμβλέποντα, μέχρις ἂν φθάσας αὐτὸς καταπαλαίσει τὸν θάνατον, ἵνα μὴ γένηται ἐν ὄψει τοῖς ἀπιστοῦσι τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις οἱ ἀπόστολοι. Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν τοῦ πρωτοτόκου σὺν πολλοῖς τοῖς πάντων ἐσημειώσατο ἀνάστασιν, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν πνευματικὰ σώματα μεταστοιχείωσιν, εἰδὼς ἡμᾶς ἀπόστολον ὅτι ἐσόμεθα. Χριστὸς ἀνέστη ἐν νεκροῖς, ἐπὶ τῇ ἀπεθάνομεν, καὶ θάνατος αὐτῷ οὐκέτι κυριεύει, ἵνα καὶ ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ μετασχηματίσῃ τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὸ πνευματικὸν καὶ ἄφθαρτον. Καὶ οἱ ἐν παντὶ τῷ βίῳ περιπατήσωμεν, ἐφαπτησόμεθα

μεθα ἐν εἰρήνῃ εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ὥστε ἡμᾶς καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Lambec. VIII. p. 117.

4. Ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. *Epositio compendiaria orthodoxæ fidei* per quæstiones & responsiones. Incipit: Ποίας θρησκείας εἶ ἄνθρωπε, Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί ἐστι Χριστιανός; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν Græce edidit versionemqve Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanasii de Trinitate, Basilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anastasii Antiocheni & Cyrilli Alex. scriptis ab aliqvo conflatam hanc ἔκθεσιν non dubitat Henschenius T. 2. April. p. 854. Edita qvoqve seperatim curante Jo. Fuchtenio est Helmstad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.

5. Περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν *de sanctis tribus qvadragesimis.* Incipit: ἴδες μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelerius T. 3. monument. p. 425-431. Paris. 1686. 4. MSto Codice Regio usus.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Justinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV. 40.

7. *Ad Monachos prima & secunda Syriæ*, de eodem argumento. id.

8. Λόγος συνταικτήριος sive *sermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Justiniano in exilium mittendus esset. id.

9. Alius εἰσιτήριος sive *auspicatorius* qvando ad eos non anno XI. Mauricii, CHristi 593. ab exilio rediit, qvam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. testatur in Bibl. Regis Galliæ exstare MS. Anastasii sermonem cum ad suam rediret sedem.

10. Alius εἰρηνικὸς *de pace*, habitus circa idem tempus feria qvarta sanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro: Hic adhuc servatur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 168. qvi ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epistola 37. Incipit: Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.

11. *Epistola ad Scholasticum* qva ad objectum sibi dubium (ἀπορίαν) respondet, citatur in Actione qvarta Synodi septimæ T. VII. Labbei p. 227. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit: Εἰ τῷ μόνον εἰρωτῆσαι.

12. Περὶ

* Oudinus p. 151. de script. Eccles. suspicatur idem esse opusculum Anastasii qvod extat in Bibl. Florentina sub titulo *de regiis veritatis placitis.*

12. Περὶ σαββάτου πρὸς Συμεὼν ἐπίσκοπον Βόστρης. *De Sabbato ad Simeonem Episc. Bostrensem* citatur à Jo. Damasceno Orat. 2. & 3. de imaginibus T. 1. edit. novæ p. 344. 386. & in Synodo Nicæna secunda Actione IV. T. VII. Labbei p. 249. (Harduin. T. IV. p. 203.) incipit: Ἐκ πατέρας δεῖ καὶ τὸ λόγιον.

13. *Adversus Joannis Philoponi* διαίρησιν five librum περὶ ἀναστάσεως quem *arbitrum* inscripserat, ex quo *Anastasii* opere fragmentum Latine ex Turriani versione vulgavit Gretserus præf. ad Hodegum. Laudat & S. Maximus T. 2. p. 124. 125. 126.

14. Εἰς ὑπαπαντήν, *In Visitationem Mariæ.* Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις βαστάζει τὸν Συμεών, Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.

15. *Græca versio Epistolarum Gregorii Magni*, quem vide sis lib. X. Epist. 22. & plures ad eundem Gregorium & alios *Epistolæ.*

16. *Pro Leonis* Magni, Episcopi Rom. *Epistolâ*, ὑπὲρ τῆς ἐπιστολῆς Λέοντος Πάπα καὶ τῆς Ἀποστολικῆς μνήμης. Citatur in Synodo Lateranensi A. 649. actione V. Male ἐπισκοπῆς pro ἐπιστολῆς excusum T. VI. Labbei p. 308. quod apud Harduinum T. III. p. 885. emendatum.

17. Διήγησις περὶ τοῦ πάπα Ρώμης Γρηγορίου καὶ Διαλόγου τῆς θαυμασιωτάτης. *Narratio de Papa Gregorio.* Incipit: Διηγήσατο ἡμῖν τις Προσβύτερος ἀνὴρ ἁγιος Πέτρος. MS. Lambec. VIII. p. 425.

18. Ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα. *Demonstratio historica, magnam & Angelicam esse summi Sacerdotii dignitatem, nec Saterdotem judicari posse à Laico, sed tantum à majori Sacerdote.* MS. Lambec. III. p. 196 IV. p. 65. & 169. VIII. p. 425. Bibl. Coisliniana p. 295. & Labbei Bibl. nova *MSS.* p. 82. Incipit: Ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος τοῦ Φιλοσόφου ἴσμεν τι τοιοῦτον. Philonis hujus mentio etiam apud Glycam in Annalibus, qui ex ejus Historia Ecclesiastica profert nonnulla p. 282. seq.

19. *Sermones* varii, *in Dominicam Palmarum*, *in decollationem Johannis*, & *encomium S. Nicolai Episcopi*, MSS. in Bibl. Regis Christianissimi, teste Labbeo p. 82. Bibl. novæ *MSS.*

20. Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων. Narratio de disceptatione Christianorum præsulum cum Ethnicis sive Græcis & Judæis, judice Aphrodisiano Regis Persarum Archimagiro, cui etiam se Anastasius interfuisse dicit, & quidem solum ex Romani Imperii Episcopis. Incipit: Βασιλεύοντος Ἀρμάτου τῆς Περσικῆς χώρας. Memorat Allatius p. 83. de Simeonibus, & Gretserus reperit in eodem Co-

dice

dice Auguſtano ex quo Anaſtaſii Sinaitæ Hodegum edidit: exſtat etiam in Codice Regis Gall. 1370. teſte Labbeo, ſed Gretſerus hanc narrationem ait olere neſcio quid fabularum, ut difficile creditu ſit ex Anaſtaſii Antiocheni officina prodiiſſe. Monuit etiam Henſchenius T. 2. April. p. 854. illius tempore nullum fuiſſe Regem Perſarum Arenatum ſed poſt Choſroën qui annis duodequinquaginta præfuit, Hormiſdam regnaſſe annis quindecim.

21. Anaſtaſii, Damaſceni & aliorum ἐρωτήσεις περὶ πίστεως. MSS. Lambec. VIII. p. 356. Incipit: Τί πιστεύειν χριστιανὸν ἢ πῶς;

22. Κεφάλαια ſive capita centum ad Sergium Scholaſticum citantur in Joannis Antiocheni eclogis aſceticis MSS. apud Lambecium V. p. 105.

23. Definitiones, κεφάλαια ἐμφιλόσοφα περὶ CLXII. ἅτινα ἐν τοῖς θείοις δόγμασι Δίδυμος ἐμφέρεται. MSS. in Bibl. Cæſarea. Incipit ἐπειδήπερ χωρὶς ὀρθοδόξου. Vide Neſſelium parte IV. p. 45. n. 14.

VIII. Alii Anaſtaſii, ultra quinquaginta.

Anaſtaſius Abbas Scythopoleos in ſecunda Palæſtina metropolis, de quo Jo. *Moſchus* in prato cap. 50.

Anaſtaſius Abbas monaſterii S. Euthymii in Palæſtina, de quo Jo. Damaſcenus * initio libelli de Triſagio T. 1. p. 481. & Baronius ad A. C. 749. Hujus eſſe videtur *liber contra Judæos* quem Latine ex Turriani verſione edidit H. Caniſius T. 3. *Antiquar. Lect.* p. 123-186. Ait ille ſcriptor annum octingenteſimum & amplius agi ex quo Judæos diſperſit DEus, & Titum atque Veſpaſianum ad vaſtandam urbem vocavit. Oracula CHriſti ante 800. annos prædicta compleri & perfici. Turrianus hunc citans lib. 1. de Eccleſia & ordinatione Miniſtrorum: *Athanaſius*, inquit, *in ſermone de nativitate & eum ſecutus Anaſtaſius Abbas qui poſtea fuit Patriarcha Antiochenus in libro contra Judæos.* Sed utroque Patriarcha Antiocheno junior fuit, quemadmodum & Anaſtaſio Sinaita, quem & ipſum contra Judæos ſcripſiſſe notavi p. 329. & 332.

Anaſta-

* Verba Damaſceni ſunt: γράμμασιν ἡμῖν καλεμίνοσιν ὁ θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ αὐτὸς καὶ συνήθης καὶ φίλος ἀλλὰ δὴ καὶ γνησίῳ ἀδελφῷ δι' Ἀββᾶ Ἰωὴβ, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατὴρ ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ πλείους τὰ ἐναγῆ μονῆς Εὐθυμίου δι' μακαρίου καθηγεμόνος, χρήσεως ἴσως τῶν ἁγίων Πατέρων προσκάμματα δόθεν εἰς τὸν τῶν μόνον ἀναφερόσας τὸν Τρισάγιον ὕμνον.

Anaſtaſius *Æſinus* ſive *Eſinas* in Marchia Anconitana Epiſcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anaſtaſius Epiſcopus *Ancyranus* in Galatia ſcripſit ad Leonem Imp. & interfuit Concilio CPol. A. 460.

Anaſtaſius *Apolloniadis* ſive Theotocianorum in Aſia minore Epiſcopus, qui ſubſcripſit ſynodo CPol. A. 680.

Anaſtaſius *Aquæ Nobenſis* in Numidia Epiſcopus interfuit Conventui Africano A. C. 484.

Anaſtaſius *Arachlenorum*, infra, Rachlenorum.

Anaſtaſius *Areopolitanus* in Palæſtina Epiſcopus, Epheſinæ interfuit Synodo celebratæ A. 449.

Anaſtaſius *Beneventanus* in regno Neapolitano Epiſcopus interfuit Concilio Arelatenſi A. 314.

Anaſtaſius *Bibliothecarius* Romanus, Abbas & presbyter, clarus temporibus Pontificum Nicolai I. (qui ab A. 858. ad 867.) Hadriani II. (qvi fuit & A. C. 867. ad 872.) Joanne VIII. (qvi ab A. 872. ad 882.) & fortaſſe etiam ſeqvutorum. Multa ex Græcis Latio reddidit *rudiori plerumque ſtylo & ſemibarbaro*, *quanquam* ut Combefiſius in Bibl. Concionatoria recte judicat, *nec ipſo inutili*, *plerisque in mediis illius ævi auctoribus Græcis nobis futuris perobſcuris niſi lucem ille ſcientia quam ſermone peritior vel ita nobis reddens affudiſſet.* Præterea ſcripſiſſe ipſe traditur *vitas* quorundam *Pontificum* usque ad Nicolaum I. ut Moguntinæ editionis curatores annotant: additas veteri ut eſt credibile Pontificali, & deinde a Gvilelmo Bibliothecario aliisqve continuatis. Vide Lambecium de Bibl. Vindob. T. 2. p. 924. ſeq. Jo. Ciampinum examine libri Pontificalis & Frid. Spanhemium de Johanna Papiſſa cap. VII. §. 3. T. 2. Opp. p. 650. Prodiit Moguntiæ 1602. 4. & cum Hiſtoria Eccleſiaſtica Anaſtaſii Pariſ. 1649. fol. Antonii Dadini Alteſerræ notæ & obſervationes ad Anaſtaſium de Vitis Pontificum Pariſ. 1680. 4. Locum de Johanna Papiſſa in recentioribus duntaxat Anaſtaſii Codicibus reperiri & ex Martino Polono (qui A. 1270. obiit) tantum non ad verbum inſertum viri docti annotant. Vide Launojum parte IV. Epiſt. 8. p. 355. edit. in fol. & Gvil. Benevenutum in diſſ. de nummo Johannis VIII. apud Jo. Clericum T. XXIII. Bibl. ſelectæ p. 59.

Ex Græcis verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario.

Chronologia Nicephori CPolitani A. 828. defuncti, ab orbe condito ad ſuam usque ætatem, in Bibliothecis Patrum ſæpius edita & ab Antonio

Contio illustrata ut dixi Volum. VI. p. 153. In hujus calce legitur *Stichometria* librorum sacræ Scripturæ & Apocryphorum quæ etiam occurrit in Operibus Petri Pithœi, Paris. 1609. 4.

Historia Ecclesiastica ex eodem *Nicephoro*, *Georgio Syncello* & *Theophane* Confessore contracta ad Joannem urbis Romæ Diaconum (qui deinde A. 872. Papa Joannes VIII.) Cum notis Caroli Annibalis Fabrotti prodiit inter scriptores Historiæ Byzantinæ, Paris. 1649. fol.

Acta Synodi sextæ CPoli *in Trullo* habitæ A. 680. in Concilior. Tom. III. Binii, & VI. Labbei & III. Harduini. Auctorem veteris versionis esse Anastasium notavit Labbeus de S. E. T. 1. p. 63.

Acta Synodi septimæ, sive *Nicænæ secundæ*, A. 787. celebratæ ad eundem Johannem, jam Pontificem in Concilior. Tom. III. Binii & T. VII. Labbei, & Harduin. T. IV.

Acta Synodi octavæ A. 869. habitæ CPoli, cui ipse interfuit, ad Hadrianum II. Pontificem, in iisdem Concilior. Tom. III. Binii & T. VIII. Labbei & Harduini T. V.

Collectanea ad controversiam & Historiam Monothelitarum spectantia, quæ prodierunt Jacobo Sirmondo curante in ejus variis Opusculis T. 1. Paris. 1620. 8 deinde recusa in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XII. p. 831. & in Operibus Sirmondi T. 3. ex parte etiam ante Tomum primum Operum S. Maximi junctim editorum à Franc. Combefisio.

S. Maximi & Joannis Scythopolitani scholia in Dionysium, quem Areopagitam appellant. Versio Anastasii necdum edita est quod sciam, sed Epistolam A. 875. illi præfixam ad Carolum Calvum, vulgavit Jac. Usserius in Epistolis Hibernicis p. 45. qui Joannis scholia alibi * observat illa ipsa esse quæ Dionysio Alex. ab quibusdam tribuuntur, atque in editis permixta legi cum scholiis S. Maximi.

Vita Dionysii ejusdem, scripta à Methodio. Etiam hæc nusquam vulgata mihi occurrit, sed tantum Epistola qvam ad eundem Carolum Anastasius præmiserat, contra eorum sententiam qui Dionysium primum Paris. Episc. ab Areopagita distinguunt. Hæc edita est à Surio ad VIII. Octobr. Petr. Franc. Chifletio in diss. de uno Dionysio, aliisque Pasio S. Dionysii Areopagitæ per Anastasium Bibliothecarium MS. fuit in Bibl. Caroli de Montchal, teste Labbeo p. 207.

Encomium S. Bartholomæi Apostoli scriptum à Theodoro Studita, ex Anastasii versione dederunt Lucas Dacherius T. 3. spicilegii & Franciscus Combefisius in Bibl. Concionatoria Tomo VII.

Pasio

* in Bibl. Theologica MS. Vide Gaetum in Joanne Maxentio ad A. 520.

Passio S. Demetrii Martyris, incerto auctore, apud Jo. Mabillonium T. 1. Analect. p. 65.

Vita *Petri Alexandrini* & Passio *S. Acacii* sociorumque ejus, quarum in vita Johannis VIII. à Papebrochio edita mentio, & Vita *Joannis Eleemosynarii* scripta à Leontio qvam jussu Nicolai Pontificis vertisse Anastasium testatur Sigebertus c. 103. de Script. Eccles.

Epistola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium, qvam ab Anastasio versam notat Hendreichius in pandectis Brandenburg. p. 163. sicut & *narrationem miraculi Berytensis* de imagine CHristi à Judæis transfixa A. C. 765.

Historiam de Josaphat & Barlaam qvæ ex Græco versa legitur in scriptis Joannis Damasceni, Anastasio velut interpreti, incerta conjectura tribuit Caspar Barthius notis ad Hermæ Pastorem p. 910.

Alius Anastasius Bibliothecarius, & Cardinalis S. Marcelli cirica A 848. sed deinde qvod quinque annos ab Ecclesia sua abfuisset, semel iterumque exauctoratus condemnatusqve: ut ab altero Anastasio in vitis Pontificum traditur, qvem cum hoc multi confundunt. De tertio Anastasio Bibliothecario infra, in Cardinali.

Anastasio Episcopi *Cæsareæ* Palæstinæ, qvi sub extremum sæculi undecimi floruit, περὶ τῆς νηστείας τῆς γενεωνδόξου Θεοδόκου *de jejunio Deiparæ* MS. Lambec. Vl. p. 60. & VIII. p. 450.) Græce & Lat. T. 3. monumentor. Cotelerii. 432-437. Ejusdem *de artziburio* * adversus Armenios Græcè ad calcem Typici S. Sabæ. Ejusdem περὶ τῶν ἁγίων ἑβδομάδων τῶν νηστειῶν, MS. Lambec. VIII. p. 450.

Anastasios *Cardinales* invenio septem, in his duos præ ceteris memorandos, unum quem eundem nonnulli faciunt cum Anastasio Bibliothecario, de qvo supra dictum: & alterum Monachum ut ajunt *Cassinensem* & Bibliothecarium Stephani II. (aliis III. ut Clarissimo Caveo in Hist. literaria) qui fuit Papa ab A. 752. ad 757. Huic Anastasio tribuunt historiam an fabulam de translatione patris reliqviarum S. Benedicti & sororis ejus Scholasticæ.

Anastasius *Cnossiæ* Episcopus. Vide Gnossi.

Anastasius *Comnenus* recentis ætatis Archimandrita, cujus mentio apud Allatium de purgatorio p. 865. seq. 881. 883.

Anastasius ex Ecclesiæ CPol. Syncello in locum Germani Patriarcha CPolitanus ab A. 730. ad 754. Ejus Synodica ad Gregorium II. rejecta, & ipse velut Iconoclasta excommunicatus teste Theophane, & in Hist.

* Ita Armenii appellant jejunium suum. Vide Cangii gloss. in ἀρτζηβούριον.

Eccleſ. *Anaſtaſio* Bibliothecario. Confer Allatium de conſenſu l. II. 1. p. 475. Synodicum Pappi c. 138.

Anaſtaſius *Conſul* A. C. 517. diverſus fuit ab Imperatore, nec Imperator Anaſtaſius Conſulatum geſſit antequam Imperii faſces capeſſeret. Vide *Pagium* ad *A.* 517. num. 2.

Ad Anaſtaſium *Diaconum* qvemadmodum & Anaſtaſiam Diaconiſſam & ad Anaſtaſiam ὑπατίσσαν ſive Conſulis conjugem exſtant Severi Antiocheni Epiſtolæ *MSS.* in Bibl. Coisliniana. Vide ejus Catalogum p. 56.

Anaſtaſius *Eleutheropolitanus* in *Palæſtina* Epiſcopus ſubſcripſit Synodo Hieroſolymitanæ A. 536.

Anaſtaſius Epiſcopus in Palæſtina Gabenus interfuit eidem Synodo Hieroſolymitanæ A. 536. celebratæ.

Anaſtaſius Gnoſſi in Creta Epiſcopus interfuit Synodo Nicænæ ſecundæ A. 787. Ad hunc Theodori Studitæ *Epiſtolæ*.

Anaſtaſius *Hieroſolymitanus* interfuit Synodo CPol. in trullo habitæ A. C. 680, allegatur a *Manuele* Caleca de eſſentia & operatione T. 2. auctar. noviſſ. Combefiſ. p. 26. Κατὰ γὰρ τὸν θεῖον Ἀναστάσιον Ἱεροσολύμων, τειχῶν λέγεσθαι ἡ ἐρήμη. Combefiſius p. 131. mendum eſſe putat pro Σιναίου, ſive Sinaita, ſine gravi cauſa, ut exiſtimo.

Anaſtaſius *Iconoclaſta*, ſupra in CPolitano.

Flavius Valerius Anaſtaſius Dyrrhachenus, cognomento Dicorus *Imperator* Orientis ab 7. April. A. C. 491. ad 10. Jul. 518. de cujus laudibus Procopius c. 19. Anecdot. Hic Profeſſionem fidei miſit ad Conſtantinum Epiſcopum urbis Romæ per Scholaſticum Patritium exarchum. Vide Anaſtaſium Bibliothecarium in vita Conſtantini Papæ.

Flavius Artemius ſive Anaſtaſius II. *Imperator* Orientis à feſto Penteceſtes A. 713. ad A. 715. qvo captus à Theodoſio III. Adramytteno Theſſalonicamqve relegatus, & deinde ab Imp. Leone III. capite minutus eſt. Vide Nicephori CPol. breviar.

Anaſtaſius *Jotapenſis* in Iſauria Epiſcopus interfuit Synodo Hieroſol. A. 536. & CPol. ſub Menna eodem anno celebratæ.

Anaſtaſius *Linoæ* in Bithynia & alter Anaſtaſius *Mæoniæ* in Lydia Epiſcopus interfuere Synodo CPol. A. 680.

Anaſtaſius *Martyr*, cujus Encomium ſcriptum à Georgio Piſide tradunt qvidam Svidæ Codices in Γεώργιος. Vide ſupra, p. 53. & Volum. VIII. p. 787 infra, in Perſa.

Anaſtaſii duo, S. *Maximi* Confeſſoris diſcipuli Lambec. VIII. p. 444. Horum alter Anaſtaſius Rom. Eccleſ. *Apocriſiarius* de obitu S. Maximi ſcripſit

ſcripſit ad Theodoſium Gangrenſem presb. & vitam atqve Acta hujus Magiſtri ſui Maximi compoſuit. vide eundem Lambec. VIII. p. 127. Sirmond. T. 3. Opp. p. 573. 602. & in tomo primo Operum S. Maximi edit Combefiſianæ, & quæ notavi Volum. VIII. hujus *Bibl.* p. 729. nec non Baroninm ad A. 656. ubi eadem Acta Maximi ab Anaſtaſio prodita exhibet Latine ex verſione Petri Morini, qui ea tranſtulit ex tribus Codicibus Vaticanis. Anaſtaſii *Monachi* ad commune Monachorum collegium Calaritanum, legitur T. 1. Opp. S. Maximi p. XLIII.

Anaſtaſius *Monachus* circa A. 520. cujus mentio in appendice ad vitam *S.* Jo. Climaci.

Anaſtaſius *Narnienſis* in Umbria Epiſcopus interfuit Concilio Romano Lateranenſi A. 649.

Anaſtaſius Epiſcopus *Nicaenſium* metropolitanus ſubſcripſit A. 520. relationi Synodi CPol. de ordinatione Epiphanii *Epiſcopi* & Concilio interfuit ſub Menna habito CPoli A. 536. In Bibl. Coisliniana p. 389. exſtat MS. *ὑποθῆσις τῆς ἑρμηνείας τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ἀπὸ φωνῆς Ἀναστασίου μητροπολίτου Νικαίας.* Et p. 244. Catena MS. in Pſalmos collecta tum ex aliis tum ex Anaſtaſio Nicæno. Sub Anaſtaſii Nicæni nomine quæſtiones varias & reſponſiones edidit Hervetus, quæ in aliis Codicibus & in editione Gretſeri rectius referuntur ad Anaſtaſium Sinaitam. Sed de his ſupra p. 324.

Anaſtaſius *Nicopoleos* in Epiro Epiſcopus interfuit Synodo ſextæ ſive Trullanæ CPol. A. 680.

Anaſtaſius notarius *ῥεγιονάριος* Romanus in Synodo Lateranenſi A. 649.

S. Anaſius *Perſa*, monachus in monaſterio S. Abbatis Anaſtaſii non procul Hieroſolymis, occiſus A. 628. de quo Surius & Bollandus ad 22. Jan. Vide ſupra in *Martyre.*

Anaſtaſius *Polemonienſis* in Ponto Epiſcopus qui interfuit Concilio CPol A. 680

Anaſtaſius *præfectus* magni montis Antonii, de qvo in vita *S.* Joannis Eleemoſynarii.

Anaſtaſius *presbyter* qui Romæ cauſam Honorii Papæ ſciſcitatus eſt, de quo S. Maximus Confeſſor T. 2 p. 132.

Anaſtaſius presbyter de qvo Jo. Moſchus in prato c. 48. 49.

Anaſtaſius presbyter tituli Anaſtaſiæ qui interfuit Concilio Rom. A. 495. 499.

Anaſtaſius *prior* monaſterii Romanorum CPoli, ſubſcripſit Synodo ſub Menna A. 536.

Anaſtaſius *Protoſpatharius*, ad quem Theodori Studitæ Epiſtola.

Anaſtaſius *Rachlenorum* ſive *Arachlenorum* in Phœnicia maritima Epiſcopus interfuit Concilio CPol. generali qvinto, A. 553.

Anaſtaſius I. Epiſcopus Romanus ab A. 398. ad 401. de quo Henſchenius ad 27. April. T. 3. p. 491. ſeqq. & Tillemontius T. XII. memor. Ex Epiſtolis tribus qvæ ſub ejus nomine in Conciliorum tomis leguntur genuina eſt illa *ad Joannem Hieroſol.* quam habes etiam inter Hieronymi Epiſtolas & Jo. Garnerii notis illuſtratam T. 1. Opp. Marii Mercatoris p. 109. ſeq. De ſuppoſitis ei Epiſtolis Blondellus in pſeudo-Iſidoro p. 557. ſeq.

Anaſtaſius II. Epiſcopus Rom. ab A. 496. ad 498. cujus fragmenta Epiſtolæ ad Urſicinum dat Baluzius in nova collect. Concilior. p. 1457. & Harduinus T. 2. Concil. p. 951. apud qvem p. 947. etiam legitur Epiſtola *Anaſtaſii* Papæ *ad Anaſtaſium* Imp. Non alteram *ad Clodovæum* Francorum Regem qua ei Chriſtianam fidem exordio Pontificatus ſui ſuſceptam gratulatus eſt, omiſit. Eam dedere Diacherius T. V. ſpicileg. p. 582. & Labbeus T. IV. Concil. p. 1282. Carolus le Cointe T. 1. Annal. Eccleſiaſt. Francor. &c. *Libros de Trinitate*, & alios quos Platina è Gvilelmo Bibliothecario commemorat, nemo hactenus in lucem protulit.

Anaſtaſius III. Epiſcopus Rom. ab *A.* 912. ad 914. cujus Epitaphium habet Baronius ad A. 912. 1. *Vatis Anaſtaſii reqvieſcunt membra ſepulchro* &c.

Anaſtaſius IV. Epiſcopus Rom. A. 1153. & 1154. cujus Epiſtolæ IX. in Conciliis Labbei T. X. p. 1132. & decima ad Epiſcopos & Abbates provinciæ Burdegalenſis (quam Baluzius ad Marcam de concordia ſacerdotii & imperii vulgaverat) p. 1851. Eædem Epiſtolæ decem apud Harduinum T. VI. parte 2. p. 1323. qui alias duas, alteram ad Archi-Epiſcopum Bracarenſem, & alteram ad Hyacinthum Cardinalem quærere juſſit apud Odoricum Raynaldum ad A. MCCXXXIX. n. 54. ſeq. ubi male in margine Raynaldi notatur Anaſtaſius II. pro IV.

Anaſtaſius *Senogallienſis* in Ducatu Urbinate Epiſcopus ſubſcripſit Pauli I. Papæ conſtituto A. 761.

Anaſtaſius *Tabienſis* ſive *Tavienſis*, Ταβίας in Galatia Epiſcopus, vicem gerens Metropolitani Dorothei Ancyræ, adfuit Concilio CPol. A. 553.

Anaſtaſius *Tenedi* inſulæ in Cycladibus Epiſcopus interfuit Concilio Epheſino A. 431. & Conciliabulo A. 449.

Anaſtaſius *Theotocianorum* Epiſcopus, ſupra, Apolloniadis.

Anaſtaſius *Tiberiopolitanus* in Phrygia Pacatiana Epiſcopus interfuit Synodo CPol. A. 680.

Ana-

Anaſtaſius *Tiburtinus* (Tivoli) in Campania Romana Epiſcopus interfuit Concilio Romano A. 595. & alius A. 721.

Anaſtaſius *Ticini* in ducatu Mediolanenſi Epiſcopus interfuit Romano Concilio celebrato A. 680.

Anaſtaſius *Trium Tabernarum* in Latio Epiſcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anaſtaſius *Tripoleos* in Lydia Epiſcopus interfuit Synodo generali ſeptimæ ſive Nicænæ ſecundæ A. 787.

Anaſtaſius *Tudenſis* in Gallæcia Hiſpaniæ provincia Epiſcopus Toletanæ interfuit Synodo A. 633.

Anaſtaſius *Tyræi* in Piſidia Epiſcopus interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Anaſtaſius *Ungrorum* ſive Hungarorum Archiepiſcopus A. 1007. ſubſcripſit diplomati Johannis Papæ XVII. qvod in vita S. Henrici edidit Gretſerus & è Gretſero Harduinus T. VI. Concil. p. 770.

De S. Anaſtaſia utraque Romana dixi ſupra p. 53. Et de Anaſtaſia Diaconiſſa & Anaſtaſia Conſulis conjuge p. 340. in Anaſtaſio Diacono.

CAP. XXXVI.

De SEVERO Antiocheno, OLYMPIODORO Alex. & Zacharia Scholaſtico.

Severus Antiochenus 1. *Ejus ſcripta.* 2. *alii Severi.* 3. *Olympiodorus Alex.* 4. *Olympiodori alii.* 5. *Index ſcriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteora laudatorum.* 6. *Zacharias Scholaſticus.* 7.

I.

SEVERUS Sozopolitanus in Piſidia, ex cauſidico Berytenſi Monachus ac poſt Flavianum A. C. 513. Epiſcopus *Antiochenus*, ſed qvoniam Synodo Chalcedonenſi adverſabatur ob Eutychianam hæreſin depoſitus primo anno Juſtini Imp. (CHRISTI 519. Antiocheno 567.) ſucceſſorem nactus *Paulum* & hoc defuncto Euphraſium. Deinde edicto Juſtiniani iterum condemnatus, contra Apbthartodocetas ita depugnavit, ut caput daret contrariæ hæreſi qvæ ab ipſo dicta eſt Severianorum ſive corrupticolarum de qva videndus Damaſcenus c. 84. & è recentioribus Natalis Alex. Sec. VI. p. 400. & Garnerius ad Liberatum p. 140. Vita Severi hujus qvam olim legit Evagrius III.

33. & Liberatus cap. 19. breviarii, intercidit. Interciderunt & Acta Synodi adversus eum celebratæ CPoli *A.* 518. sub Joanne Patriarcha, de qua mentio in Actione V. Concilii sub Menna A. 536. Ex scriptis Severi ipsius quæ olim extitere quam plurima, sola fere ad nos fragmenta pervenerunt.

II. Severi Antiocheni scripta.

Commentarii in Jobum, Matthæum, Lucam, Joannem, & alios S. Scripturæ libros, è quibus plura fragmenta passim in Catenis Græcorum Patrum editis atque ineditis leguntur jam sub *Severi*, jam sub *Antiocheni*, jam ut apud Thomam Aquinatem sub *Græci*, jam sub *Severiani* nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucæ VII. 38. pro *Servio* ex MS. Mazariniano *Severum* reponendum monet Combefisius in Bibl. Concionatoria, in qva ex iisdem plura produxit Latine, nihil in illis hæretici observasse se testatus, quoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de industria omiserunt, ut Catenæ in Joannem auctor feciisse se disertis verbis professus fuit, qvam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apolinario, Theodoro Mopsvestæno, & Origene, Eusebio, Theodoro Heracleensi, Diodoro Tarsensi &c.

Severi Διὸς *περὶ τῶν ἁγίων τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως ταφῆς. de concordantia Evangelistarum circa ea quæ in sepulchro Domini contigerunt*, MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio III. p. 44. Integrum Græce & Latine ex Codice Bibl. Coislinianæ exhibet celeberrimus Montfauconus in Catalogo Codicum illius Bibl. p. 68-75. Confer Anastasii Sinaitæ quæstionem 152.

Λόγοι sive sermones qvam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. Bibl. Coislinianæ *αἰτὶ λόγοι ἰδ. ιὸ.* &c. usque ad *ϱξ'* sive 160. Etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 438. *αἰτὸ λόγοι ξϑ'*. Vide Eruditiss. Montfauconi Bibl. Coislinianam, p. 53. & p. 61. ubi *ἐκ ϑ' λόγοι εἰς τὸ φωτισϑῆναι, in Baptismum, inquiunt.*

Ἐκ τῶν ἐνϑρονιστηρίων αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν νηστειῶν τεσσαρακοστήν. *Ex ejus inauguralibus sermonibus, in S. Quadragesimam*, dictus in parasceve eam præcedente, in Cassiani Ecclesia. Incipit: Νῦν ϑὲ ἐπὶ τῶν σωματικῶν πολεμεῖται. Fragmentum in Damasceno V. C. Mich. Lequien T. I. p. 504.

Ἐκ ϑ' λόγου εἰς τὸ ἰωσὴφ καὶ τὸν εὐαγγελιστήν. fragmentum MS. apud eundem virum doctissimum.

Ἀπο-

Ἀπολογητικοὶ plures in Codicibus Coislinianis memorantur, nisi, ut eruditiss. Montfauconus verisimiliter conjicit, pro ἀπολογητικὸς κ΄β legendum ἀπὸ λόγ. κ΄β, & sic ρνς΄. ὁ. ρ΄β. Apologeticum Severi etiam citari in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturæ testatur Combefisius.

Προσφωνητικὸς λεχθεὶς ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τ῀ ἁγίας Εὐφημίας. citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI. Labbei p. 316.

Κατὰ τ῀ Ἰωάννου τ῀ γραμματικοῦ τ῀ Καισαρέως. *Contra Joannem Cæsareensem, Grammaticum* citatur λόγ῀ γ΄. κεφάλ. οζ΄. Hujus Joannis Apologia Synodi Chalcedonensis contra Timotheum memoratur in Anastasii Hodego p. 90. & 96. Severi contra Johannem, in Catena ad Cantica S. Scripturæ, & in Actis Synodi Lateranensis A. 649. habitæ. *Joannis Scythopolitani* Episcopi ἐκ τ῀ λόγου ἡ κ῀ Σεβήρου αἱρετικοῦ κεφ. γ΄. citatur in Synodo Lateranensi A. 649. T. VI. Labbei p. 308. *Nicias* Monachus contra Severum apud Photium Cod. 50. *Eulogius* Alex. contra Timotheum, Severum & Theodosium. id. Cod. 225. seq.

Κατὰ κωδικίλλων Ἀλεξάνδρου συντάγματα. *Libri adversus codicillos Alexandri.* citatur in Catena inedita Bibl. Coislinianæ ad Octateuchum.

Περὶ τῶν δύο φύσεων *de duabus naturis* liber octavus citatur in collectione testimoniorum sub Joannis Damasceni nomine.

Φιλαλήθης *contra Synodum Chalcedonensem*, citatur ab Anastasio in Hodego p. 94. 96.

Apologia τ῀ Φιλαληθοῦς. Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 54. & Labbei conspectum Operum Jo. Damasceni p. 54.

Ἀποκρίσεις πρὸς Εὐπραξίου κουβικουλάριον. *Ad Eupraxium Cubicularium responsiones.* Montfaucon. p. 68. & Lambec. lll. p. 43.

Σύνταγμα κ῀ τ῀ διαθήκης Λαμπετίου. *adversus Lampetii Massaliani testamentum.* Photius Cod. 62.

Κατὰ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανοῦ σύγγραμμα, *scriptum adversus Juliani* (Halicarnassei) *additamenta.* in Catena ad Jeremiam Ghisleriana T. 2. p. 759. Plura etiam fragmenta in Codicibus Coislinianis ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων.

Κατὰ Φιλικισσίμου *contra Felicissimum* citatur λόγ῀ δ΄, κεφάλ. ζ΄.

Ὅτι ἀπαθὴς ὁ λόγ῀ MS. apud V. C. Michaëlem le Quien.

Τόμοι εἰς τοὺς μάρτυρας. *in martyres.* Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 44. & 54.

Σύνταγμα εἰς τὸ, ἅγι῀ ὁ θεός. *in illud: Sanctus DEus.*

Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adversus Anastasium dialogus.*

Βιβλος τῶν ὑποσημειωθέντων ἰδιοχείρως ἀμφόδων κεφαλαίων. Ὑποσημείωσις δευτέρα, in Damascenο novæ edit. T. 1. p. 505. Incipit: Ὅτι δὲ ταῖς τοσαυτάκοντα ἡμέραις ἀμελλέπλως νηστεύων.

Epistolas Severi *Synodicas* quibus Chalcedonensi Synodo anathema dixit, memorat Evagrius lll. 33. 34. nec minus διθεσιτικὰς sive sub auspicium Episcopatus sui scriptas, nec non rescriptas singulis Patriarchis responsorias IV. 4. & Liberatus c. 19. breviarii. Quamplurium aliarum Epistolarum fragmenta in Codicibus MSS. Coislinianis, ut docet Eruditiss. Montfauconus p. 55. seq. & 44.

ad Ammonium. Ad Ammonium Presbyterum. Ad Ammonium Scholasticum. Ad Ammonium & Petrum.

ad Anastasiam ὑπάτισσαν Sive Consulis uxorem. Ad Anastasiam Diaconissam.

ad Anastasium Consulem (A. C. 517.) Ad Anastasium Diaconum.

ad Andronicum Cœnobiarcham.

ad Photium & Andream.

ad Anthimum (CPol. Episcopum, hæreticum Monophysiitam) Synodica Epistola Incipit: Τῶν πρὸς τὴν σὴν θεοφιλίαν. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Actione V. & in Synodo CPol. A. 680. Actione X. Hujus Anthimi ad Theodosium, & Theodosii ad Anthimum & Severum memorat Evagrius IV. 11.

Ad Cives Antiochenos. Evagr. IV. 4.

ad Antonium Episcopum.

ad Archimandritas.

ad Auxonem.

ad Bericianum, πρὸς Βερικιανόν.

ad Bostrenos.

ad Cæsariam.

ad Cæsarium.

ad Comites. Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 56. & 138.

ad Constantinum. Ad Constantinum Episcopum. Ad Constantinum ἀπουπάτον, sive exconsulem.

ad Didymum ἐρωτήσαντα εἰ χρὴ τῶν γεγηρακότων πρεσβυτέρων φείδεσθαι τὰς συτήσεις καὶ παραχωρεῖν ἄλλοις τοῖς δυναμένοις εἴτ' ἀνδρῶν λειτουργεῖν. *num oporteat presbyteris senibus annonas adimere & conferre aliis qui munia sacra obire possunt.*

ad

ad Edeſſenos, πρὸς Δεβετηνούς. al. πρὸς Εδηνούς.
ad Eleuſinium citatur in actis Synodi Lateranenſis A. 649. Meminit & Liberatus c. 19. breviarii.
Ad Epiſcopos. Ad Epiſcopos ἑορταστικὴ, δείκνυσιν ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ πεπραγμένα, *Epiſtola feſtalis, oſtendens ea quæ à Davide geſta ſunt, figuram eſſe eorum quæ ſummi Sacerdotes in feſtis facturi erant.*
ad Euphemium Conſulem.
ad Eutychium Epiſcopum. Liberatus c. 19. breviarii.
ad Flavianum Epicopum. id.
ad Heraclianum.
ad Joannem Ducem (ἡγούμενον) Epiſtolæ III. Ad Joannem tribunum citatur in Catena ad Cantica *S.* Scripturæ. *Ad* Joannem militem.
ad Joannem Epiſcopum *Alexandrinum*, (hæreticum Monophyſitam.) Citatur in Concilio Lateranenſi A. 649. actione V. T. VI. Labbei p. 319.
ad Iſidorum Comitem.
ad Julianum *Epiſcopum* (Boſtrenſem.)
ad Juſtinianum Imp. & Theodoram *Auguſtam*. Evagr. IV. 11. Nicephor. XVII. 8.
ad Leontium Chartularium.
ad Magnam citatur in Catena Regia Pariſ. ad Cantica S. Scripturæ & in Codicibus Coislinianis.
ad Marinum Epiſcopum. *Ad* Sergium & Marinum. πρὸς Σέργιον καὶ Μαρίνον βασιλέας in Catena Ghiſleriana ad Jeremiam T. I. p. 414.
ad Maronem Epiſcopum. *Ad* Maronam liberat. cap. 19. breviar.
ad Metram πρωτέουσα.
ad Miſaëlem Diaconum. Ad Miſaëlem cubicularium.
ad Monachos. πρὸς μονάζοντας, in Catena ad Jeremiam T. 3. p. 20. 21. Ad *Monachos* qui in monaſterio Iſaaci. πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἰσαάκιος
ad Nephalium Anaſtaſius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Nephalio vide Evagrium III. 33.
ad Niciam Epiſcopum.
ad Oecumenium. Citatur in Actis Synodi Lateranenſis *A.* 649. T. VI. Labbei p. 316. Ad Oecumenium Comitem Epiſtola II. quæ incipit: ἔστι καὶ ἡμῖν ἐν τῇς Θεοπνεύστου γραφῇς. in Actis Synodi CPol.

A. 680. Tomo VI. Labbei p. 834. Ad Oecumenium Scholasticum Isauriæ. Liberatus c. 19.

ad Orthodoxos Constantinopolitanos.

ad Paulum diaconum Persam (hæreticum Nestorianum) citatur in actis Synodi Lateranensis A. 649. in quibus etiam ejusdem Pauli fragmenta. & in Actis Synodi CPol. A. 680. incipit: τὸν μὲν. Ἀποστολον Παῦλον.

ad Ammonium & Petrum. Ad Petrum Monachum.

ad Phream & Eupraxium Cubicularium.

ad Photium. Ad Photium & Andream. Ad Photium πρωτέσωτα.

ad Probum.

ad Prosdocium Medicum.

ad Sergium, in Catena ad Jeremiam T. 2. p. 477. ad Sergium Patriarcham. ad Sergium Episcopum. ad Sergium & Marinum. ad Sergium Grammaticum tres Epistolæ. Ex una fragmentum in Actis Synodi Lateranens. A. 649.

ad Simplicium. Anastasius in Hodego p. 322.

ad Solonem Episcopum, contra Evchitas. Incipit; ἦλθον εἰς τὴν ἐμὴν μετριότητα.

ad Soterichum Episcopum. Evagr. III. 44.

ad Theodorum Archiepiscopum, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 83.

ad Theodosium Alexandrinum. Citatur in Actis Synodi Lateranens. A. 649. & CPol. A. 680. meminit & Evagrius IV. 11.

ad Thomam Episcopum Germanicias. Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 68.

ad Timotheum Archiepiscopum Alexandrinum.

Si Abulpharajum audimus, Severus non longe abfuit à Catholica Synodi Chalcedonensis sententia. Ita enim ille p. 148. Historiæ Dynastiar. *Hoc tempore* (Anastasii Imp.) *innotuit* Severus *Patriarcha Antiochenus, qui libros multos composuit ad adstruendum sententiam de natura una è naturis duabus divina & humana sine mixtione, confusione aut corruptione, verum ita ut eo quo fuerant modo manerent, sicut natura hominis duabus naturis animæ & corporis constat, & corpus duabus naturis materiæ & formæ, ita ut nec anima in corpus mutetur, nec materia in formam vel contra.*

Librum de ritibus Baptismi & sacræ Synaxis apud Syros Christianos receptis, è Syriaco Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Guido Fabricius* Boderianus, Antwerp. 1572. 4. tributum D. *Severo*, *Alexandrino quondam*

dam Patriarchæ. Sed in Codice Guidonis Syriaco auctor tantum *Mar. Severus Patriarcha* nuncupatur. Et *Male*, inquit Rich. Simon ad Gabrielem Philadelphiensem p. 290. *ritus ille in editis exemplaribus tribuitur Severo Patriarchæ Alexandrino. Codex MStus quem consului, præfert nomen Severi Patriarchæ Antiocheni, & in multis ab edito discrepat. Asservatur in Bibliotheca C. V. Claudii Hardy.*

III. Severi alii.

Severus *Alexandrinus*, Jacobita, sæculo decimo declinante Asmonæorum Episcopus cujus meminit Elmacinus lll. Hist. Saracen. p. 306. Ex ejus historia Patriarcharum-Alexandrinorum Arabice scripta & adhuc inedita afferunt plura Abraham Ecchellensis parte 1. Eutychii vindicati, Bartholomæus Herbelotus in Bibl. Orientali & Eusebius Renaudotus in Historia Patriarcharum Alexandrinorum. Scripsit & adversus Eutychii, cujus æqualis fuit, annales teste eodem Ecchellensi, qui narrat opus illud Severi MS. exstare in Vaticana Bibl.

Sub Severi Alexandrini Patriarchæ nomine Gvido Fabricius Boderianus Antwerp p. 1572. 4. Syriace & Latine vulgavit librum de ritibus baptismi & sacræ Synaxis apud Syros receptis: verum is, ut jam notavi, Antiochenum potius qvam Alexandrinum Episcopum habet auctorem.

Arrianus Severus JCtus, auctor librorum de interdictis.

Severus Cabulensis in Thracia Episcopus Arianus, qui subscripsit decreto Synodi Sardicensis Orientalium A. 347. Omitto alios Severos Episcopos quorum in subscriptionibus Conciliorum mentio occurrit.

Severus *prætor Asiæ*, temporibus Imp. Antonini Philosophi, memoratus Aristidi Rhetori T. 1. p. 572. 600. &c.

Severus ad qvem duo Epistolarum volumina scripserat Lactantius teste Hieronymo c. LXXX. de Script. Eccles. & cap. CXl. *Aqvilius Severus* (alii legunt *Attilius*) *in Hispania, de genere illius Severi, ad quem Lactantii duo Epistolarum scribuntur libri.*

Severus *Balearis* insulæ (hodie Minorcæ) Episcopus, cujus Epistolam de Judæorum in illa insula conversione & miraculis per S. Stephani protomartyris reliquias factis vulgavit Baronius ad A. C. 418. n. 49. Vide Nic. Antonii Bibl. veterem Hispan. T. 1. p. 188.

Cæcilius Severus.

C. *Cassius* Severus Parmensis, cujus leguntur nonnulla in catalectis veterum Poëtarum.

Catilius Severus JCtus Hadriani Imp. temporibus.

Gabriel Severus, Metropolita Philadelphienſis A. 1577. qui diu Venetiis vixit & plura ſcripſit pro Græcorum ritu & doctrina, quæ infra commemorandi dabitur locus.

Imperator L. Septimius Severus Pertinax ab A. C. 193. ad 211. & Alexander Severus ab A. 222. ad 235. & Severus Lucanus poſt Majorianum ab A. 461. ad 465. ne dicam de Severo Cæſare qvem Galerius contra Maxentium miſit A. 305. occiſo Ravennæ A. 307.

Severo *Malacitano* in Hiſpania Epiſcopo & A. 584. à Leuvigildo rege Ariano miſſo in exilium & defuncto A. 589. tribuunt nonnulli ſermonem LXXIV. & LXXV. Petri Chryſologi de reſurrectione. Nam quæ memorat Iſidorus Hiſp. c. 30. de Scriptoribus Eccleſ. liber contra Vincentium Epiſc. Cæſarauguſtanum Arianum, nec non Annulus ſive libellus de virginitate ad ſororem, nusquam edita ſunt, quod ſciam.

Severus *Milevitanus* in Africa Epiſcopus cujus exſtat Epiſtola ad S. Auguſtinum.

Severus *presbyter* qui interfuit Conciliis Rom. A. 495. & 499.

Severus Epiſcopus *Ravennæ*, de quo Martyrologia & Sanctorum Vitæ 1. Febr. & Tillemontius T. VII. memor. p. 708. ſeq. Omitto alios Severos Martyres, ut Romanum de quo ad 8. Novembr.

Severum virum eruditum ſibi familiarem laudat Martialis XI. 58.

A. Septimius Severus Lyricus poëta, Veſpaſiani clarus temporibus, quem auctorem *Moreti*, inter Virgilii Catalecta ſæpius editi habent Joſeph. Scaliger, Caſpar Barthius, & qui cum notis ad calcem Copæ edidit Jo. Weitzius Francof. 1642. 8.

Severus *Sanctus Endelechius* Aquitanicus Orator & Poëta Chriſtianus, Romæ clarus circa A. C. 376. quo tempore graſſabatur illa lues hominum pariter & boum cujus meminit S. Ambroſius X. in Lucam T. 1. p. 1506. & quam Severus ſingulari carmine choriambico *de mortibus boum* deſcripſit, quod poſt alias editiones, noviſſime Jac. Gronovio curante cum Jo. Weitzii & Wolffgangi Seberi notis editum eſt ſeparatim Lugd. Bat. 1715. 8.

Severus *Sophiſta* Romanus tempore Anthemii Imp. de quo Damaſcius apud Photium Cod. 242. & Svidas in Σεβῆρος.

Severus *Sulpicius* inſignis ſcriptor, de quo dixi in Bibliotheca Latina.

Valerius Severus JCtus temporibus Antonini Pii.

IV.

IV. OLYMPIODORUS Diaconus Alexandrinus laudatur ab Anastasio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς ἐν θείοις Ὀλυμπιόδωρος, * *in rebus divinis præclarus Olympiodorus:* mox eidem dicitur φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρέων τοῖς λόγοις κατασφώσας, ὡς ἐγένετο Διάκονος, *Philosophus qui Alexandriam suis illustravit libris, ut qui esset ejus Diaconus.* ** In ejusdem Anastasii quæstionibus, quæstione XVI. p. 186. affertur locus Ὀλυμπιοδώρου ἐκ τῶν εἰς Ἰώβ, ex Olympiodori *commentario in Jobum.* Hinc non infra sæculi septimi medium detrudendam Olympiodori ætatem recte colligas, cum Anastasius Sinaita scripserit circa A. 680, ut supra p. 313. & 324. annotavi. Hujus Commentarii in Jobum magna pars servata est in Catena Græcorum Patrum ad Jobum de qua non repetam quæ dixi Volum VII. p. 737. seq. Olympiodori scholia lectu digna *in Ecclesiastem* Latine ex versione Latina *Zenobii Acciajoli* Florentini viderunt lucem Paris. 1511. 4. Basil. 1536. 1551. 8. atque in Orthodoxographis & in Bibliothecis Patrum. Eadem Græce & Latine primum edita sunt in auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. T. II. p. 602. & inde in Bibl. Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. *In librum Esdræ* scripsisse se innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ Ἔσδρα ἐσημειωσάμεθα. Ex pluribus scriptoribus collecta esse, vel illud ἄλλος, ἄλλως subinde repetitum docet. Nominetenus tamen scriptor in illis nullus allegatur nisi *Symmachus* ad cap. 7. & 9. & in margine ad cap. 4. *Cyrillus*, quod postremum suspicor esse ab interprete. *In Jeremiæ Prophetiam & Threnos* quam plurima etiam Olympiodori in Catena Patrum ad Jeremiam Ghisleriana habemus, de qua itidem dicere me memini Volumine VII. p. 760. seq.

V. Olympiodori alii.

Olympiodoro usum se testatur Plinius indice libri XII. Historiæ Nat. Jonsius putat fuisse Medicum: Harduinus rerum Alexandri magni scriptorem.

Olympiodorus τὸν τῶν Ἀθηναίων προστάτησαντα citat Laërtius in Diogene Cynico VI. 23.

Olympiodorus Athenienſis insignis ductor militum cujus meminit Plutarchus in Aristide p. 327. Inter Alexidis Comœdias fuit Olympiodorus laudata Laërtio III. 28.

Olympiodorus Theophrasti discipulus. Laërt. V. 57.

Olympiodorus Alexandrinus scriptor Chemicus, quem cum Thebano

* Græce produxit I. E. Grabe T. 2. spicilegii Patrum p. 245.

** Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 277.

bano Hiſtorico eundem plerique faciunt. Vide Lambecium VI. p. 181. ſeq. Chemicum ejus ſcriptum integrum producere animus eſt infra libro VI.

Olympiodorus Alexandrinus Philoſophus Peripateticus quem audivit Proclus teſte Marino in *Procli* vita cap. 9. Καὶ φοιτᾷ μὲν ἐπὶ λόγοις Ἀριστοτελικοῖς παρ' Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου ὃ πλείω ἐνεγκ. Eodem loco Marinus & è Marino Svidas in Ὀλυμπιόδωρος filiæ meminit quam Proclo nuptui collocare voluit Olympiodorus Pater. Obiit *Proclus* A. C. 485.

Olympiodorus junior itidem Alexandrinus, prioris fortaſſe nepos, cujus ſunt commentarii quos habemus *in Ariſtotelis quatuor libris Meteorologicon*, diſtributos in πραξεις ſive lectiones (ρα') Ll. editosque Græce cum Fed. Turriſani præfatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Jo. Philoponum in 1. Meteorologicon. Et Latine Jo. Baptiſta Camotio interprete Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ ætate ſua conſpecti anno Diocletiani σπα'. 281. (CHRISTI 565.) meminit lib. 1. p. 12. b. Alexandriæ ſuæ p. 37. b. ὥσπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγω, κεκόσμηται. Cæterum in Latina verſione p. 10. poſt v. 25. ante verba *Ad hunc igitur modum*, deſideratur Græcæ editionis totum folium ſextum & multa alia turbata, ut praxis ſexta & ſeptima (quæ incipit à verbis p. 22. b. *Poſteq quam de rebus iis*) confuſæ in unum, pro octavâ ſeptima numerata. Πραξεις XI. XII. XIII. etiam in Græco deſunt. & cum πραξει XXII. numeri etiam in Græcis confuſi & omiſſi usque ad XXXIII.

VI. Index ſcriptorum, in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, πραξεις ſive lectiones denotant.

Ægyptii obſervarunt Planetarum conjunctiones. 6.

Æſopi fabula de Charybdi, quæ reducto ſpiritu ex mari fecerit emineré primùm montium juga, deinde inſulas. 18.

Alexander Aphrodiſeus. 1. 3. 4. 6. 7. 22. 34. 35. 38. 40. 41. ὁ ἐξηγητής. 39. 40. 46. narrat in Cyllene montem altiſſimum, in quo litteræ inſcriptæ cineribus ſacrificiorum indeletæ manent. 3.

Ammonius 1. 7. 37. magnus Philoſophus. 6. 9. 18. 37. 38. 39. 46. 48.

Anaxagoras ſolem appellavit μύδρον ignitum, ab Athenienſibus multatus exilio, reſtitutus Oratione *Periclis*. 2. Cometam putavit congreſſum errantium ſiderum. 6. opinio de via lactea. 7. de grandine. 14.

ὁ Ἀρε-

ὁ Ἀφροδισιεύς. (Alexander) 40. 46.
Apollonius 16. vide infra in Democrito.
Apollonius Tyaneus, τί ποτέ ἐστι λόγος, ἔφη, ὃν ἔχει, τὸν δακτύλιον καὶ λίθου προσαγαγών, καίτοι λίθῳ πρὸς τὴν ἀφὴν ὁ δακτύλιος ὑποχωρήσαντος. 46.
Arati Poëtæ Sphæra. 9.
Archimedes 34. ubi de ratione iridis.
Aristoteles Mathematicarum disciplinarum & γεωμετρικῆς ἐπιστήμης, sive Geometriæ neutiquam imperitus. 34. ἐν τῇ Φυσικῇ. 46. Physica ἀκρόασις. 1. de cœlo. 1. 2. 18. de generatione & corruptione. 1. 41. 46. 48. μονόβιβλος περὶ μετάλλων. 1. ἐν τῷ περὶ βοντῆς καὶ ἀστραπῆς λόγῳ. & ἐν τῷ περὶ ἰριδος λόγῳ 34. respiciuntur libri Meteorolog. Varia lectio in lib. Meteor. annotata. 15.
Asclepiodotus ὁ μέγας Ἀσκληπιόδοτος φιλόσοφος ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ γεγεαμμένῳ εἰς Τίμαιον ὑπομνήματι. 49.
In Astronomica disciplina demonstratum est septuagies centies solem terra, terram undequadragies lunâ esse majorem. 2. Apud veteres Astronomia & Astrologia promiscuè usurpatæ. ibid.
Callimachus in ἑκάλῃ. 6. ita legendum pro αἰκαλῇ.
Chaldæi. 1.
Anaxagoras Clazomenius & Democritus Abderites, Cometem congressum quinqve planetarum esse existimarunt. 6. De via lactea opinio. 8. Democritus. 21. Diocles. 3.
Dionysius Geographus. 16.
Empedocles. 3. 15. 46. tanquam Poëtæ est ignoscendum, ut Physico non est condonandum qvod mare terræ sudorem dixit. 22. ejus versus. 51.
Euclidis κεφ' θεώρημα ἓ αἱ βιβλίου τῶν στοιχειώσεως. 35. ἐν τετάρτῳ θεωρήματι ἓ ια' βιβλίου. 36.
οἱ ἐξηγηταί. 39. (Alexander Aphrodis.)
Herodotus. 17.
Heraclitus. 18. 20. 21. 22.
Hesiodi ἔργα καὶ ἡμέραι in qvo libro præcepta rustica. 17. Hesiodus Theologus. 19.
Hippocrates Medicus. 6. 9. 22. 41. lib. περὶ φυσῶν de flatibus, 15. de morbis acutis. 41.
Hippocrates (non Cous sed) Chius pridem mercator qui paralogismum de qvadratura circuli reperit, dixit Cometem esse sextum planetam, ἰσόδρο-

ἰσόδρομον Mercurii. 6. refellitur. ibid. lacteam viam ex repercussione ad solem fieri putavit. 8.

Historici qvidam narrant mare Hyrcanum olim & Caspium inter se juncta. 9. Historiæ confirmant maxima flumina à montibus oriri. 16.

Homerus. 1. 15. Poëta 2. bis. 6. bis. 15. bis. 16. 17. bis. 20. bis. 33. 51.

ὁ ὑδροφάνται loca aqvosa exploraturi, vasis vacui os pronum terræ infodiunt, ibique esse sinunt: deinde defossum in lucem proferunt. Qvod si circa ima vasis humescentem vaporem invenerint, ibi aqvas latere non dubitant. 15.

ὁ παγανίνος (Demosthenes) πᾶς ὁ λόγος, ἂν αὐτῇ γὰ ἔχῃ, μάταιός γε φαίνεται ἢ κενὸν τῆ τοῦ Παγανίου. 46.

ὁ παλαιοί. 2. Veteres divisserunt terram in Asiam & Europam. Aristoteles in tres, Asiam, Africam & Europam. 16.

Magnus Philosophus. Vide, Ammonius.

Physici 22. à Theologis distingvuntur. 19.

Plato. 6. in 18. 21. 41. 46. Timæo 4. 5. 7. 10. 40. Physiologiam Astronomiæ appellat nomine. 2. in Phædone. 21 in Gorgia. 21. de Rep. 21. Platonica fabula moraliter & Physice expositа. 21.

Poëta. vidé supra Homer. iris ὑδρομανίης ὧδε ἐς τοὺς ποιητάς. 37.

Porphyrius. 46.

Ptolemæus Astronomus. 9. 40. ejus Geographia respicitur. 16.

Proclus ὁ θεῖος πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀναγεγὰ μέταλλα εἰς τὰς ἑπτὰ πλανωμένας. 40.

Pythagoriæ de Cometa opinio. 6.

Pythagoricorum de via lactea. 8.

Theologi. 19.

Theophrastus. 2. 6. 22. ἐν τοῖς ἀκολούθοις μετεώροις. 15. ἔγραψεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου μεταλλου. 40. *Hactenus Index in Olympiodor. ad Meteora.*

Olympiodorus Platonis admirator ad qvem scribit Isidorus Pelusiota Il. 256. *Epist.*

Diversus ut videtur ab his omnibus est Olympiodorus Platonicus, cujus exstant commentaria in varios *Platonis* libros, sed adhuc inedita omnia, *in Alcibiadem priorem*, *in Gorgiam*, *in Phædonem* & *Philebum*, qvæ omnia Græce superstant MSta vel in unica Bibl. Cæsarea. Pleraqve etiam ex legato Holsteniano in Bibl. publica hujus Urbis Hamburgensis, ne de aliis Italiæ, Angliæ, Galliæ & Germaniæ etiam nostræ dicam. Sola ex πρόξα prima in Alcibiadem priorem excerpta lucem vidit

vidit *Vita Platonis*, qvæ (lecta pridem Beſſarioni 1. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Jacobi Windeti* verſione & notis ſubjicitur notis virorum doctorum in Laërtium, Tomo ſecundo editionis Wetſtenianæ p. 582-588. ſed ibi male tribuitur Olympiodoro qvem Thebanum Photius appellat, quique Hiſtoriam ſuam Theodoro juniori inſcripſit, defuncto A. 450. Nam in hac Vita citatur Proclus, in commentariis vero ad Platonem ex quibus ut dixi excerpta eſt iſta vita, etiam longe junior Damaſcius qui Procli diſcipulos auſcultavit. Commentarii *in Phædonem* ἀνέκδοτον Græcum nactus ſum è ſectione Bibliothecæ Gudianæ, in qvo ab Olympiodori diſcipulis ex ejus lectionibus adnotata ſunt quæ Platoni à variis philoſophis objectantur, cum ſingulorum reſolutione & ad ea reſponſione. Titulus eſt: ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ἐναντίων λόγων Δ[ι]αίταξις ΤΟΥ ἡμετέρου καθηγεμόνος Ὀλυμπιοδώρου. In illo præter Plotinum, Jamblichum, Syrianum, ſæpius etiam laudatur Proclus, & ὁ ἐξηγητής atqve Olympiodorus ipſe, ὁ ἡμέτερος καθηγεμών. Memorabilia in primis in hoc commentario quæ afferuntur ἐκ ΤΟΥ χαιρωνέως ſive ex Plutarcho, & Stratonis Lampſaceni dubia quæ Platonicæ de reminiſcentia animarum ſententiæ, & aliis quibusdam ejus dogmatibus oppoſuit. Olympiodorus in Phædonem Platonis citatur à Caſaubono contra Baron. & in notis ad Perſium atque alibi.

Olympiodorus, Hippodromi Sophiſtæ pater, qvem alendis equis Theſſalos omnes anteiviſſe ſcribit Philoſtratus II. 27. de Sophiſtis.

Olympiodorus Ægyptius Thebanus, Ethnicus librorum XXII. Hiſtoriæ ad Theodoſium juniorem (ab A. C. 407. ad 425.) ſcriptor, qvorum argumenta refert Photius Cod. 80. ipſum enim opus intercidit. Hunc ipſum putabat Jonſius lib. 3. c. 18. de ſcriptoribus Hiſt. Philoſoph. eſſe Olympiodorum cui Hierocles librum de Providentia & fato dicaverat, judicemque eum conſtituerat diſceptationis ſuæ, κεῖ αὐτὸν ἐχοντα ΤΩΝ Φιλοσοφέων ἐρωτα, ὃ μὲν ἀδὲ τῆς πολιτικῆς σοφίας ἀπειρον. Idem Phot. Cod. 214.

Olympiodorus tibicen, Epaminondæ magiſter, teſte Ariſtoxeno apud Athenæum lib. IV.

VII. ZACHARIAS Scholaſticus, (non diverſus fortaſſis à Zacharia Rhetore, cujus *Hiſtoriam Eccleſiaſticam* ab auſpiciis Imperii Marciani usque ad Anaſtaſium ſive ab A. C. 450. ad 491. ſed ἐμπαθῶς nec ſine partium

Neſtorianorum ſtudio ſcriptum memorant Evagrius atqve Nicephorus: †) Philoſophiæ operam dedit Alexandriæ, atqve deinde Beryti jus Civile excoluit, factus interjecto tempore Epiſcopus Mytilenes, Lesbi inſulæ metropolis, ſicut habetur in titulo libri ejus: *Ζαχαρίου σχολαστικοῦ Χριστιανοῦ καὶ γενομένου μετὰ ταῦτα Ἐπισκόπου Μυτιλήνης.* Non interfuit Concilio qvinto CPol. A. 553. ut poſt Caniſium, & Poſſevinum tradunt Aubertus Miræus in auctario de ſcriptoribus Eccleſ. p. 28. Oudinus p. 127. Tillemontius T. IV. memor. p. 408. Elias du Pin, aliiqve: nam in illo Concilio jam ſucceſſoris ejus Palladii, Epiſcopi Metropolitani mentio cujus vicem agebat Joannes Epiſcopus Cucuſenorum Civitatis. * Sed præſens adfuit in Concilio CPol. quod celebratum eſt ſub Menna A. 536. in cujus Actis plus ſimplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenæus memoratur. Ex ejus ſcriptis ad nos pervenere:

1. Ἀμμώνιος. *Ammonius* ſive Dialogus cum quodam *Ammonii* Alexandrini Philoſophi diſcipulo, qui ſtudii Legum cauſa Berytum ſe contulerat, & *Ammonii* ſententiam de mundi æternitate propugnabat. Ὅτι ὁ συναΐδιος τῷ Θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τυγχάνει. *Quod mundus non ſit DEO coæternus, ſed ejus opificium.* In hoc dialogo exponit Zacharias quæ de eodem argumento diſputaverat Alexandriæ cum *Ammonio* illo Procli diſcipulo, & *Geſſio* Jatroſophiſta ſive Medicæ artis doctore.** Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. *Euſtathii* Epiſcopi *Berytii*, qui Synodo Epheſinæ A. 449. & Chalcedonenſi A. 451. interfuit. Pythagoram & Platonem p. 341. notat fabulam de metempſychoſi accepiſſe ab Ægyptiis. Mundum hunc viſibilem, poſt res in viſibiles μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν productum contendit p. 361. Hujus Dialogi Latina verſio à *Gentiano Herveto* concinnata, mihiqve nunquam viſa, traditur in Catalogo Bibl. Barberinæ vidiſſe lucem Venetiis A. 1556. Alia *Gilberto Genebrardo* auctore ſæpius prodiit in Bibliothecis Patrum, etiam in noviſſima Lugdunenſi T. IX. p. 759. Sed & idem libellus editus fuit Græce & Latine cum verſione & notis.

† Evagrius II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph XVI. 5. 6. 9. &c. Hujus Zachariæ Rhetoris hiſtoriam adhuc recentibus temporibus ſervatam CPoli ex Conſtant. Varini & Dannis Suzi Catalogis librorum MSS. annotavit Antonius Verderius. Nemo tamen quod ſciam hactenus qui eam viderit, nedum in lucem protulerit.

* Europe Savante A. 1718. Aout p. 233. 234.

** p. 339. τῶν Φοιτητῶν (τοῦ Ἀμμωνίου) ὁ περιφανέστατος Γέσσιος, ὃς τὴν αὐχένα τὴν ἱπποκράτους καὶ Κώου καὶ Γαληνοῦ καὶ ἐκ περιγαμηνῆς σοφίαν, καὶ τῶν ἰατρικὴν φιλοσοφούντων διδάσκαλος τοῦ τότε νεῶν προκάθηται.

notis *Joannis Tarini* ad calcem Philocaliæ Origenis, Pariſ. 1619. 4. Cum ejusdem Tarini (non Turriani, ut in Cavei Hiſt. litteraria ſcriptor. Eccleſ. excuſum) verſione notisque & notis *Caſp. Barthii* Lipſiæ 1654. 4. poſt Æneæ Gazæi Theophraſtum, ſive dialogum de animarum immortalitate: Fallitur enim Geſnerus, Simlerusqve qui Zachariæ Theophraſtum tribuunt. Exſtat præterea Zachariæ Ammonius Græce & Latine cum verſione Genebrardi & *Frontonis Ducæi* notis in Tomo priore auctarii Bibl. Patrum Pariſ. 1624. p. 331. & in Bibliotheca Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XI. (notis Ducæi rejectis ad calcem Tomi XIII.)

2. *Diſputatio contra ea qvæ de duobus principiis à* Manichæo *qvodam ſcripta & projecta in viam publicam reperit, Juſtiniano Imperatore.* Scriptum breve unius paginæ, quod exſtat Latine ex *Franciſci Turriani* verſione in Henrici Caniſii Antiquis Lect. T. V. p. 143. Ingolſtad. 1604. 4. & in Bibliothecis Patrum Colon. 1618. T. VI. & Pariſ. 1644. 1654. T. IV. parte 2. & Lugd. T. IX. p. 794. Græce *MS.* Romæ in Collegio Jeſuitarum.

3. Inter eos qvi *Ariſtotelem* commentariis illuſtrarunt, Zacharias refertur in Codice Bibl. Coislinianæ de quo Clariſſ. Montfauconus p. 598.

Zachariæ qvidam alii.

Zacharias Hieroſolymitanus Patriarcha cujus *Epiſtola de abductione ſua in Perſidem* (A. C. 614.) Latine verſa exſtat in Bibliotheca Patrum T. XII. edit Lugd. p. 984.

Zacharias Papa Romanus ab A. 741. ad 752. de qvo Acta Sanctorum XV. Martii, T. 2. p. 406. ſeq. Exſtat ejus *Græca verſio dialogorum Gregorii Magni*, in editione Operum Gregorii Rom. 1590. & (ſuppletis ex Caniſii Antiquar. Lect. T. 3. p. 24. ſex & dimidio qvæ in priore deerane libri tertii capitibus) Pariſ. 1640. & in noviſſima, qvæ Benedictinorum cum lucem vidit, ibid. 1705. Tomo II. Aliorum Gregorii ſcriptorum verſiones Græcæ ab eodem Zacharia concinnatæ (qvas olim legit Photius Cod. 252.) interciderunt.

Zacharias Monachus Præmonſtratenſis * apud S. Martinum Laudunenſem & Chryſopolitanus Epiſcopus circa A. 1157. clarus Latine ſcripſit *Commentarium* non contemnendum *in Concordiam Evangelicam* ſive Monoteſſarum Græci ſcriptoris Ammonii Alex. libris IV qui ex veteri editione Colonienſi 1535. fol. recuſus exſtat in Bibliotheca Patrum Colon. Tomo XII. parte 1. & Lugd. T. XIX.

* Vide Alberici, monachi trium fontium Chronicon in illuſtris Leibnitii acceſſionibus Hiſtoricis editum ad A. 1157. cujus locum Cavens ante me obſervavit.

Zacharias Scordilius. Μαραθαρᾶ, Cretenſis, Vicarius Patriarchæ CPol. cujus περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων, *de gradibus cognationis ſynoptica collectio* lucem vidit Græce Venet. 1588 8. Idem fortaſſe Zacharias ſacerdos Cretenſis cujus reſponſiones duodecim pro Græcis ad interrogationes Claudii Gviſii, Cardinalis Lotharingiæ exſtant Græce MS. in Bibl. Cæſarea. Vide Lambecium V. p. 239.

Zacharias Gerganus auctor Χριστιανικῆς κατηχήσεως Romanis oppoſitæ & in decem libros diſtributæ, quam oppugnandam in ſe ſuſcepit Jo. Matthæus Caryophilus, Archiepiſcopus Iconienſis. Hic Urbano VIII. inſcripſit & Græce ac Latine Rom. 1631. 4. edidit ἔλεγχον τῆς ψευδοχριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου τοῦ Γεργανοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχήν, in quo Zachariam ſexcentis onerat conviciis, & LXX. blaſphemiarum reum peragere nititur, qvod in qvibusdam D. Luthero noſtro accedere potius (hoc eſt ipſi p. 327. Αὐτομολάτρης eſſe) qvam Pontificiis placitis aſſentiri maluit.

CAP. XXXVII.

De JOHANNE PHILOPONO Grammatico.

Joannis Philoponi ætas & vita. 1. *alii Joannes Grammatici.* 2. *Ejus libri VII. in Hexaëmeron* 3. *Index ſcriptorum in illis laudatorum, ibid. Diſputatio de paſchate.* 4. *Contra Proclum de æternitate Mundi.* 5. *in Porphyrii Iſagogen & ſcripta varia Ariſtotelis, commentarii.* 6. *Scripta alia edita.* 7. *inedita & deperdita.* 8.

IOANNES Alexandrinus, Chriſtianus, à multitudine ſcriptorum miraqve contentione laboris in ſtudiis qvibus animus ejus inqvies paſcebatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipſemet ſe fuiſſe profeſſus a) fortaſſe qvoniam Gram-

a) Grammaticum paſſim vocat Simplicius in libros de Cœlo, & τῆς γραμματικῆς βίβλοις προσκείμενον. p. 12. & p. 17. Εἰ γραμματικός ἐστιν ὥσπερ ἑαυτὸν ἐπιγράφει. & p. 17. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν λέγων. & p. 27. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν ἐπιγράφων.

Grammaticam Alexandriæ publicè docuit. In Philoſophia præceptorem habuit *Ammonium* Hermeæ, cujus pleraqve commentariis Philoponi permixta leguntur. * Ætatem qva ſcripſit ſatis perſpicue tradit Commentario in librum IV. Phyſicorum, ubi de tempore diſputare incipit S. 2. *Φαμὲν γὰρ ἐνεστηκέναι νῦν καὶ ἑνιαυτὸν, καὶ μῆνα ἕνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διοκλητιανοῦ ἔτους τλγ', μῆνα Παχών, ἡμέραν δεκάτην. dicimus præſentem jam eſſe annum, menſem & diem. Annum quidem Diocletiani* 333. b) CHriſti 617.) *menſem Pachon* (Majum) *diem decimam.* Etiam libros in Hexaëmeron dedicavit Sergio qvi A. 610. Thomæ in Archiepiſcopatu CPol. ſucceſſit, defunctus A. 639. Cumqve A. 641. Amrus c) Saracenorum dux cepiſſet Alexandriam, Joannes Philoponus ab eo rogavit ut libros Philoſophicos qvi in Gazophylaciis ſive Bibliothecis regiis reperirentur, ſibi concederet, tulit vero reſponſum hoc injuſſu Caliphæ Omari fieri non poſſe. At Omanus ab Amro conſultus reſpondit: d) *Quod ad libros quorum mentionem feciſti: ſi in illis contineatur quod cum libro Dei* (Alcorano) *conveniat, in libro Dei eſt quod ſufficiat abſque illis: quod ſi in illis fuerit, quod libro Dei repugnet, neutiquam eſt illis opus, jube igitur e medio tolli.* Juſſit ergo Amrus diſpergi eos per balnea Alexandriæ, qvibus calefaciendis per ſpatium ſemeſtre conſumti ſunt. Propter placita varia à Catholicis doctrinis abhorrentia male paſſim audit Philoponus, Chalcedonenſis ſynodi dogmatisqve de reſurrectione eorundem corporum oppugnator, e) auctorqve ſectæ Tritheitarum, f) confutatus à Georgio *Piſide*, g) Nicia, h) aliisqve, & in Concilio CPol. A. 681. i) inter alios hæreticos condemnatus.

II. Alii

* Vide quæ de hoc Ammonio dicta ſunt libro IV. cap. 26.

b) Petrus Petitus Miſcell. Obſervatt. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 233, & CHriſti 576.

c) Vide Simonis Ockely librum Anglice editum: *conqueſt of Syria, Perſia and Ægypt by the Saracens*, Lond 1708. 8.

d) Abulpharajus Hiſtoria Dynaſtiar. p. 114.

e) Phot. Bibl. cod. 21. 22. 23. 55. 75. &c.

f) Nicetas Byz. in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 915.

g) vide Nicephorum XVIII. 48. & Nicetam lib. 10. theſauri Orthodoxæ fidei.

h) de hoc infra, p. 390. De Theodoſio contra Philoponum Photius Cod. 22.

i) Actione XI. T 3. Harduin. p. 1288. Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τὴν ἐπωνυμίαν Φιλόπονος, μᾶλλον δὲ ματαιόπονος, Κόπων ἢ Εὐγένιος οἱ τρεῖς ὁ τριθεΐας τρισκαταράτοι πρόμαχοι.

II. Alii Joannes Grammatici.

Joannem Grammaticum à Philopono male distinguit V. C. Melchior Leydeckerus diss. 2. de Archæologia sacra §. 11. p. 25. ad calcem Tomi I. de Rep. Hebræorum, notatus eo nomine in memoriis litterariis Trevoltianis A. 1708. p. 620. Fuit tamen præter Philoponum etiam Joannes Grammaticus, *Cæsareensis* cujus Apologiam pro Synodo Chalcedonensi contra Timotheum memorat Anastasius in Hodego p. 90. & 96. & contra quem scripsit Severus Antiochenus, ut p. 345. annotavi: nec non Joannes Grammaticus cujus manu descriptum A. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagoræ servari in Bibl. Cæsarea testatur Lambecius VII. p. 132. Ne dicam de Joanne *Charace*, cujus de Græcis encliticis vocibus scriptum exstat, de Joanne *Galeno* sive *Pediasimo*, de Joanne *Tzetza* &c.

Scripta Joannis Philoponi edita.

III. τῶν εἰς τὴν Μωυσέως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγοι ζ'. *Commentariorum in Mosaicam Mundi creationem libri VII.* ad *Sergium* CPol. patriarchum quem Τῶν ἐν ἀρχιερεῦσι θεῷ φίλτατον μέγιστον ἐγκαλλώπισμα appellat, ejusqve hortatu suscepisse se hoc opus testatur. Prodierunt Græce & Latine cum versione *Balthasaris Corderii* S. I. qvi Codicem Bibl. Cæsareæ à Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennæ Austriæ 1630. 4. Non satis diligenter ubiqve in Græcis describendis versatum esse editorem testatus est Lambecius, qvi ex eodem Codice novam hujus operis editionem daturum se promisit cum notis in supplemento qvod meditabatur Bibliothecæ Patrum. Vide Lambecium lib. I. p. 138. seq. & III. p. 75. Statim in proœmio pro ἀκ ἀν ἐκτῶς qvod Corderius vertit *cum ab externis illis*, legendum ἀκ ἀνεκτῶς, *intolerabili more*: Ut alia doctissimo Cotelerio in notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ, aliisqve viris eruditis notata omittam. Insigne hoc Philoponi opus est, Photio pridem lectum & laudatum Cod. 43. & 240. atqve ex solo hoc propemodum integram versionem Aqvilæ, Symmachi & Theodotionis ad primum Geneseos caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. hujus Bibl. cap. 12. atqve in eruditiss. Montfauconi Hexaplis Origenianis, incredibili & solertissimo studio ex omni antiqvitate editorum atqve ineditorum monumentorum erutis & concinnatis. Passim in his Philoponi libris laudatur Basilius k) & adversus Theodorum Mopsvestenum defenditur, qvem lib. I. c. 12. ait πλεῖστα μυθολογεῖν ἐν τοῖς εἰς τὴν γένεσιν

σα καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτῆς συγγράμμασι. Theodoretum Theodori argumentis libenter uti notat lib. 1. c. 14. & Theodori ὑποφαντικὴν nuncupat lib. 1. c. 18. & lib. 2. c. 15. citataque ibidem & lib. 1. c. 16. ejus solutiones εἰς τὰ τ παλαιᾶς γραφῆς ἀποῤῥήματα, quæ adhuc superſunt. De Moyſis fide & auctoritate inſignis locus lib. 2. cap. 13. Τὸ ἀξιόπιστον δὲ & προφήτου καὶ παρ' αὐταῖς τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐκείνοις ὑπ' αὐτῶν Χρησηρίοις ὁμολόγηται, καὶ γὰρ αὐτὸν ἡλικιώτων ἱερατείαν ἐργάτην ἐποίησεν ὁ Θεὸς, καὶ τ' ἀποφάσεις ἀξίωσε τ αὐτῷ, ὑποφήτην τε θείων νόμων γενέσθαι, καὶ τ τῶν μελλόντων προῤῥήσεως πληρωτὴν τε τῶν ὑποχίσεων καθίστησιν, ὧν τοῖς αὐτῷ πρωτότοκοι σὺν & παντὸς ἔθνους καθεπηγγείλατο, ἀφ' ἧττον πιστὸν τοῖς ἀνθρώποις συνίστησι, τῶν καὶ θείαν ἀπίστευσιν ὑπ' αὐτῷ λαχθήσεσθαι μελλόντων σὺν τ & κόσμου γενέσεως. *Quin & auctoritas fidesque Prophetæ ab ipſis quoque Græcorum ſapientibus, celeberrimisque illorum oraculis celebrata fuit. Etenim DEus ipſum tantorum prodigiorum patratorem reddidit, & ſui conſpectu dignatus eſt, nec non Legum Divinarum & prædicationis futurorum interpretem & executorem conſtituit promiſſionum quæ progenitoribus ejus de univerſa gente promiſſa fuerant, quibus rebus etiam ſibi apud homines fidem conciliavit quoad ea quæ ex mente DEI de Mundi origine dicturus erat.* De Salomonis Eccleſiaſte lib. 3. c. 10. ἠθικώτερον τῷ Σολομῶντι τὸ βιβλίον ἢ φυσικῶς διανενόηται, *liber iſte magis ad morum quam ad naturæ rerum vanitatem arguendam compoſitus eſt.* Plura in eandem ſententiam lib. 7. cap. 3. Aſpidis prope patrio Deo ab Ægyptiis cultæ mentio lib. 4. c. 1.

k) Baſilium laudat p. 2. 6. 7. 14. 15. 24. 28. 29. 75. 108. 111. 134. 162. 170. 176. Theodorus Mopſveſtenus oppugnatur p. 15. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 33. 35. 39. 40. 44. 45. 47. 50. 74. 77. 78. 80. 84. 85. 90. 91. 95. 113. 119. 213. 223. 225. 226. 227. 229. 232. 233. 236. 237. 240. 241. 242. 243. Citatur propterea Anaxagoras 72. Ariſtoteles 17. 55. 73. 106. 142. 145. 152. 153. 168. 177. 254. ὁ φυσικώτατος 58. (Phyſici 72. 164. 253.) ἐν τῷ λαμβδᾳ τ μετὰ φυσικὰ πραγματείας 102. 104. Athanaſius. 134. Democritus. 72. Dionyſius Areopagita ὁ μὴ φιλοσοφίαν ἀκριβῆ τῇ εὐσεβείᾳ, τὸν Ἀθήνησι τ ἐκκλησίας θρόνον κοσμήσας. 134. Epiſtolâ ad Polycarpum Epiſc. 89. 117. Empedocles. 72. Euſebii Hiſt. Eccleſiaſtica. 89. 88. Gregorii (Nazianzeni & Nyſſeni) 134. Hipparchus Aſtronomus 14. 102. Hippocrates 55. Joſephi ἀρχαιολογία 89. Judæorum expoſitio. 214. Manichæi 61. 75. 276. Origenis & Baſilii diſputata adverſus Gentilitiacos. 272. 298. Oracula 71. 182. 183. Pappus & Ptolemæus ſecutatores Geographi. 153. Phlegon ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσιν. 88. 89. 90. 119. 169. Pindarus. 184 Plato 5. 9. 71. 106. 107. 108. 122. 143. 172. 186. 249. 263. 282. Porphyrius libro ſecundo περὶ τ ἐκ λογίων φιλοσοφίας. 281. libro tertio. 282. 283. Ptolemæus 14. 102. 103. 104. 105. 153. 154. 155. Theodoretus 29. 32. 35. 39. 76.

IV. *Disputatio de Paschate, ὅτι τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡ σελήνης, πρὸ μιᾶς δὲ νομικῶς πάσχα τὸ μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ οὐκ αὐτὸν ἦσθαι μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός. Decima tertia Lunæ, pridie Legalis Paschæ, mysticam Domini cœnam contigisse, neque CHristum tunc cum discipulis agnum comedisse.* Libris in Hexaëmeron Græce & Latine à Corderio subjectum legitur hoc scriptum p. 283-300. Incipit: Ἐζήτηται πῶς τῷ δείπνῳ τῷ διαπλησίῳ παλλοῖς. Depromtum ex eodem Codice Græco Cæsareo. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. 143. & lib. 3. p. 75. Sub titulo *Joannis Damasceni de azymis* exstat in Codice MS. Bibl. Coislinianæ teste Montfaucono p. 585.

V. *Κατὰ Πρόκλου περὶ ἀϊδιότητος κόσμου, λύσεις λόγων ιβ'. Adversus Procli Diadochi pro æternitate Mundi argumenta duodeviginti, solutiones*, initio l) & fine mutilæ, & Græce primùm editæ à *Victore Trincavello* Medico, Venetiis in ædibus Bartholomæi Cisterzagensis, 1535. fol. & Latine ex versione eleganti *Joannis Mahotii* Argentenzi, qui eam Francisco à Turnone, Cardinali dedicavit. Lugd. 1557. fol. Etiam alteram Latinam versionem *Cæsparis Marcelli* Labbeus commemorat, vulgatam Venetiis 1551. fol. quam non vidi, nec *Mahotium* ejus meminisse observavi. Non dubium est hoc opus intelligi à Suida in Πρόκλος, m) ubi ait Proclum fuisse alterum qui post Porphyrium adversus Christianos bellum moverit, & Philoponum ejus XVIII. ἐπιχειρήματα egregie confutasse. Non æque exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata Simplicio n) Philoponi quinque πολύστιχα βιβλία contra æternitatem Mundi, & librum sextum contra æternum mundi motum. Nam neque librorum numerus congruit, neque adeo prolixum opus hoc contra Proclum est, ut βιβλία πολύστιχα dici mereantur. Et præter pauca ea quæ adversus Aristotelem disputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9. seq. diserte etiam promisit se Aristotelis de mundi æternitate sententiam singulari opere oppugnaturum VII. 6. X. 5. XIII. 1. Quod vero ait suo tempore accidisse, quod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. καὶ νῦν δὲ ἐφ' ἡμῶν καὶ τὸ λεγόμενον πρόσ-

l) initio deest liber primi caput 1. integrum & pars secundi capitis. Incipit Græca editio & Mahotii versio à verbis: αἰωνίως ἂν εἰς ἄπειρον ἄγοι, adeoque paullo locupletior est MSto Codice quem evolvit Lambinus, qui incipiebat à verbis: τῇ δὲ πεπερασμένῃ δυνάμει.

m) Confer quæ dixi Volum. VIII. cap. 26. p. 522. seq.

n) Vide ibid. p. 631. & 653. seq. ubi annotata reperies loca varia quibus Philoponum acerrime Simplicius perstringit, & oppugnat.

τεσσαρακοστὸν πέμπτον Διοκλητιανῦ ἔτους ἐν τῷ αὐτῷ Ζωδίῳ τῷ Ταύρῳ γεγόνασιν οἱ ἑπτὰ πλανώμενοι, οἱ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ἀπαίσης. id paullo laxius accipiendum, vertendumqve sic: *nam & non longe à noſtris temporibus anno 245. Diocletiani, in uno eodemqve ſigno tauri, licet non in eodem gradu omnes ſeptem planetæ fuerunt.* Nam annus Diocletiani 245. reſpondet anno CHriſti 529. & ſupra demonſtratum eſt Philoponum centum annis poſt viviſſe.

VII. Commentarii Jo. Philoponi in Ariſtotelis libros.

1. *Vita Ariſtotelis* qvæ Ammonii Hermeæ nomine Græce & Latine plus ſimplici vice edita exſtat, in Codice Cæſareo refertur ad Joannem Philoponum, præmittiturque *Commentario in Categorias*, qui ſimiliter in Codice Coisliniano de quod Cl. Montfauconus p. 220. & in jam dicto Cæſareo MSto tribuitur non Ammonio, ſub cujus nomine lucem vidit; ſed Philopono, qui illum ex lectionibus *Ammonii* collegerit ac digeſſerit. Titulus ibi eſt: Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως ὁ Φιλόπονος ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου καὶ Ἑρμείου σχολικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὰς Ἀριστοτέλους δέκα κατηγορίας. Vide Neſſelii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte IV. p. 7. ſeq. qui Philoponi obſervationes ab Ammonianis in illo Codice diſtinctas, quæ in editis confuſim leguntur, exſtare notat. De *Ammonii* commentariis dixi lib. IV. c. 26. p. 163. ſqq. ubi etiam de illis qvæ *in prædicabilia* ſive *quinque Voces Porphyrii* exſtant, atqve ex ore Ammonii qvidem ſimiliter, ſed à Philopono digeſta monet Geſnerus in Bibl. & confirmat Codex Cæſareus de quo Neſſelius parte IV. p. 79.

2. *In Analytica priora* σχολικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου & Ἑρμείου, μετὰ τινων ἰδίων ἐπιβάσεων. *Commentaria annotationes ex ſcholis Ammonii Hermeæ cum quibusdam propriis meditationibus.* Adjuncti *Leontis Magentini* n) circa A. 1300. Metropolitæ Mytilenæi commentariis in eadem, & *Anonymi* o) libello de ſyllogiſmis prodierunt Græce Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti Ciſterzagenſis 1536. fol. præmiſſa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epiſtola. Latinas verſiones tres Labbeus annotavit, unam *Guil. Dorotheï*, Venet. 1541. fol. alteram *Lucilli Philalthei*, ibid. 1544. 1548. 1553. 1555. & tertiam *Alexandri Juſtiniani*, Chii, Venet. apud Valgriſium 1560. fol.

n) De hoc dixi Volum. VI. p. p. 383. ſeq.

o) hanc ſynopſin dicatam Andreæ Wilckio, ſeparatim cum verſione & notis edidit Mich. Wolfius, Profeſſor in Academia Jenenſi, Jen. 1621. 8. Dederat etiam Latine Geſnerus Baſil. 1542. 8. & Balthaſar Baumbach, Neapoli 1605. 12.

3. *In Analytica posteriora*, una cum *Anonymi* Græci p) in librum posteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. & cum Variis Lect. aliorum Codicum, additoqve *Eustratii* q) Episcopi Nicæni commentario in eundem posteriorem librum, Venet. in ædibus hæredum Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1534. fol. Labbeus etiam editionem Græcam A. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodiit Venet. 1542. fol. Paris. 1543. fol. & Martiani Rotæ cura, Venet. 1559. 1568. fol.

4. *In quatuor primores libros Physicorum, sive auscultationis Physicæ*, Græce cum præfatione Victoris Trincavelli ad Casparem Contarenum Cardinalem. Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. & Latine *Gvilelmo Dorotheo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. & ex meliore *Jo. Baptistæ Raserii* versione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam *quatuor posteriores Physicorum* libros à Philopono illustratos non est dubium, nam ipse suas σχολὰς in librum octavum, memorat t. 6. Atqve sunt qvi illas in Bibl. Vaticana MStas exstare testantur. Sed lucem hactenus non viderunt. In Coisliniano Codice de quo Eruditiss. Montfauconus p. 224. commentariis Philoponi in qvatuor priores Physicorum libros, subjiciuntur commentaria Simplicii in posteriores quatuor: non Philoponi, nisi in quintum fortasse librum.

5. *In librum primum Meteororum*, libri III. Græce prodierunt ad calcem *Olympiodori* in meteora, (de qvo supra, p. 351.) Venetiis apud Aldi filios, expensis nobilis viri Federici de Turisanis, eorum avunculi, 1551. fol. & Latine interprete *Joanne Baptisto Camotio*, Venet. 1551. & 1567. fol.

6. *In libros tres de anima*, Commentarii, ubi libri singuli in τμήματα, commentari ipsi in θεωρίας sive fusiores disputationes, & πράξεις sive lectiones verba philosophi brevi explicatione illustrantes a Philopono divisi fuerunt, sed distinctionis hujus vix in libro tertio aliqua supersunt vestigia. Prodiit hoc opus eximium Græce cum Victoris Trincavelli Epistola ad Nicolaum Rodulphum Cardinalem, Venet. in ædibus Barthol. Zanetti 1553. fol. Latinæ versiones à Labbeo laudantur duæ, una *Gentiani Herveti*, Lugd. 1544. 1558. & Venetiis 1554. 1568. fol. altera *Matthæi à Bove* Veronensis, Venet. 1544. 1581. fol.

7. *In*

p) à pag. 102. ad 114. In succincto hoc Anonymi commentario scriptores nullos memorati observo nisi p. 113. Theophrasti συναγωγὴν προβλημάτων & p. 112. b. Aristotelis πολλὰ τῶν προβλημάτων βιβλία.

q) de hoc Eustratio, qvi circa A. C. 1117. claruit, dixi lib. III. c. 6. §. XXIX.

7. *In libros duos de generatione & interitu*, Græce cum præfatione Francisci Asulani ad Jac. Sadoletum Episcopum Carpentoractensem, Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1527. fol. ante *Alexandrum Aphrodiseum* r) in Meteorologica & de mixtione. Et Latine interprete *Hieronymo Bagolino* Venet. 1540. 1543. 1548. 1559. fol.

8. *In libros quinque de generatione animalium* scholia Philoponi (an s) *Michaëlis Ephesii*) prodierunt Græce cum *Nicolai Petri* Corcyræi Epistola Græca ad Andream Matthæum Aquavivam, Ducem Adriensem. Venetiis per Joannem Antonium & fratres de Sabio 1526. fol. Latina ejusdem Nicolai Petri interpretatio, addito Latino textu Aristotelis ex Theodori Gazæ versione, ibid. anno eodem, mense Octobri, per Joannem Antonium & Stephanum ac fratres de Sabio, fol. litteris Gothicis.

9. *In libros XIV. Metaphysicorum* scholia Latine, *Fransisco Patricio* interprete, Ferrariæ * 1583. fol. nam Græce nunqvam prodierunt. Patricius autem qvi Codice Græco monasterii Basilianorum Monachorum quod Flattri dicebatur, in insula Cypro, usus fuit, dubitavit an auctor Philoponus esset, qvoniam contra illius morem paullo succinctiore commentandi ratione & à theorematibus ac digressionibus libera utitur. Ammonii tamen discipulum atqve adeo Philoponum facile agnoscas In Codice Cæsareo inscribitur: ἐξήγησις τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἀπὸ τῆς Φιλοπόνου ἰωάννου. Vide Nesselium parte IV. p. 107.

VIII. Alia Philoponi scripta edita.

Συναγωγὴ τῶν πρὸς διαφορὰν σημασίαν διαφόρων ἰουμβίων λέξεων collectio vocum quæ pro diversa significatione accentum diversum accipiunt, ordine litterarum digesta. Sæpius prodiit Græcis subjecta Lexicis. Sed separatim & qvintuplo à se auctam (ita tamen ut additamenta sua à primi auctoris

r) de hoc dictum est lib. cap. 25.

s) Conradus Gesnerus p. 424. Bibl. *Nicolaus Petrus Corcyræus Philopono hosce commentarios tribuit, à Sergio Stiso præceptore suo in Messappia iis se donatum scribens. Verum ego ab eruditio quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam Philoponi esse sed* Michaëlis Ephesii, *si bene memini, quod etiam ipse facile credo Nam & multo breviores hi commentarii sunt, & paraphrasticam brevitatem Michaëlis pra se ferunt, & non inscribuntur ut reliqui commentarii Philoponi ex synusiis Ammonii Hermeæ &c.*

* Non Venetiis, ut legis in Erasmiana. p. 46.

ris obſervatis diſtinxerit) uſibus ſtudioſorum Græcæ lingvæ obtulit vir multis aliis majoribus nominibus de illa meritiſſimus *Eraſmus Schmidius* Witeb. 1615. 8. Titulus eſt: *Cyrilli*, *vel ut alii volunt Joannis Philoponi* (hujus eſſe non dubitabat H. Stephanus) *opuſculum utiliſſimum de differentiis vocum Græcarum, quoad tonum, ſpiritum, genus &c.* Acceſſit Schmidii diſſertatio de pronunciatione Græca antiqva.

Περὶ Διαλέκτων *de quinque dialectis Græcæ lingvæ, ἐκ τῶν Ἰωάννου τῆ γραμματικῆ ἰσχνιῶν* ſive ex *Arte Grammatica* Joannis Philoponi (an Jannis Characis? ut ſuſpicatur Geſnerus) prodiit Græce cum aliis Grammaticis ſcriptis in Varini Camertis theſauro, cornu copiæ & hortis Adonidis apud Aldum 1496. fol. & minoribus typis 1504. fol. nec non ad calcem Lexici Græcolatini Venet. 1523. fol. & deinde ſæpius: etiam Latine in *Appendice* theſauri Græcæ Linguæ qvem H. Stephano debemus, & ad calcem Lexici Joannis Scapulæ.

Scholia in Heſiodum quæ ſe habere teſtatus eſt Jo. Alexander Braſſicanus præf. ad Salvianum, puto fuiſſe edita illa vel in Opera & dies qvæ Johannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam ſed quæ non Johannis Philoponi ſunt ſed Johannis Galeni ſive Pediaſimi. Vide ſi placet quæ dixi lib. 2. hujus Bibl c. 8. §. 16.

IX. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliqua ſcripſiſſe colligas è Nicephori XVIII. 47. ubi cum Philoponum Platonis & Ariſtotelis Philoſophiæ peritiſſimum laudaſſet, ſubjungit, οἵΣ καὶ πλείω, μάλιστα δὲ τῶν Ἀριστοτέλους ἀποῤῥήτων λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλιπεν. Atque in Codice Bibl. Coislinianæ cujus meminit Cl. Montfauconus p. 598. inter τὺς Πλάτωνα ἐπομνηματίζοντας memoratur Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅσις καὶ κατὰ Περσκιανὸν t) ἡγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.

In Ptolemæi magnam Syntaxin. Meminit Theodorus Meliteniota, ſupra p. 206.

In Nicomachi Geraſeni Arithmeticam. Exſtat MS. in variis Bibliothecis, etiam in Johannea, hujus Urbis Hamb. ex legato viri ſummi, Lucæ Holſtenii. Vide quæ dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. Svidas etiam inter Philoponi ſcripta memorat συγγράμματα γραμματικὰ, φιλόσοφα, ἀριθμητικά.

De

t) contra Priſcianum Lydum Philoſophum de quo lib. III. c. 9. §. 15.

De usu astrolabii, MS. habuit Thomas Reneſius. Exſtat etiam in Bibl. Cæſarea. & (Geſnero teſte) in Italiæ Bibliothecis.

De orthographia liber & alius περὶ λέξεως MSS. in Bibl. Cæſarea. Vide Neſſelium parte IV. p. 130. & 141.

De Atticis particulis opuſculum Geſnerus memorat in Bibl.

ἐπτὰ λόγοι συγγράμματα Suidas in Ἰωάννης.

βιβλιδάριον, *libellus* περὶ τῶν δογματισθέντων περὶ τῆς ἁγίας τριάδος adverſus ea quæ *de SS. Trinitate* docuit in ſermone Catechetico *Joannes Scholaſticus* Patriarcha CPol. (defunctus *A.* 577.) Vide Photium Cod. 75.

Contra Synodum Chalcedonenſem. Meminit Photius Cod. 55.

περὶ ἀναστάσεως *de ſurrectione* opus in plures λόγους diſtinctum, quorum numerus apud Photium Cod. 21. excidit. In illo ſententiam Origenis de corporibus reſuſcitatorum ſpiritalibus defenſitavit, ut conſtat ex illius verbis quæ adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum *Theodoſius* Monachus de quo Photius Cod. 22. nec non *Conon*, *Eugenius*, *Themiſtius*, de quibus Cod. 23.

Διαιτητὴς ſive *Arbiter* ſententiarum περὶ ἑνώσεως, *de unione naturarum in CHriſto*, compoſitus Sergio CPol. Patriarcha ſvadente, ſi credimus Nicephoro XVIII. 47. & hæreſi Monophyſitarum defendendæ deſtinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damaſceno de hæreſibus apud Coteler. T. 1. monumentor. p. 309. ubi legas ἐκ τῶν Ἀλυπίου τοῦ Διαιτητοῦ. Sed in nova edit. Damaſceni T. 1. p. 101. V. C. Michaël le Qvien Poſſevinum ſecutus edidit: ἐκ τῶν δ' λόγων. atque ita etiam fuit in Codice deſideratiſſimi noſtri Godfr. Olearii, cujus mentio in Actis Erud. T. 2. ſupplem. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis ſatis licet longis veſtigium. Κεφαλαίων decem Nicephorus: ſeptem *Photius* Cod. 50. meminit, narrans *Niciam* Monachum ſcripſiſſe κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ' ὧν διεμνημόνευσεν ἐν τῷ καλουμένῳ αὐτοῦ λόγῳ διαιτητῆς. *Anaſtaſii* Antiocheni λόγον κατὰ τοῦ Διαιτητοῦ, μᾶλλον δὲ διαιρέτου, laudat S. Maximus confeſſor T. 2. Opp. p. 124. Ex *Georgii Piſidæ* jambis adverſus Philoponum quædam affert Nicephorus XVIII. 48. ubi etiam *Leontii* Monachi librum capitum triginta, Philopono oppoſitum celebrat.

Περὶς Ἑλληνας συγγράμματα eidem Nicephoro c. 47. memorata haud diverſa puto à libris contra Ethnicorum Philoſophorum dogma *de Mundi æternitate*, de quibus ſupra p. 360. & ab opere adverſus Jamblichum,

κατὰ

κατὰ δ σπουδῆς Ἰαμβλίχῳ ἐν ἐπέχειν τῶν ἀγαλμάτων, *Imagines* sive *idola numine cassa esse*, contra *Iamblichum* Philosophum. De hoc scripto Photius Cod. 215.

Adversus hæreses. πρὸς λοιπὰς τῶν αἱρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

Κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum, Suid. in Γραμμ. Ex hoc opere puto esse κεφάλαια ζ πρὸς τοὺς Ἀκεφάλους *Capita XVII. adversus Acephalos*, MSS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio IV. p. 215. Incipit: Εἰ ὁ λέγων τὸν Θεὸν μόνον, τὸν Χριστὸν, μανιχαΐζει, καὶ ὁ λέγων μόνον ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν, παυλιανίζει, καὶ ὁ λέγων Θεὸν τέλειον τὸν Χριστὸν, ἄνθρωπον δὲ ἀτέλειον, ἀπολιναρίζει.

Διαίρεσις τῶν τεσσάρων ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετὰς, πῶς ἐν ταῖς τρισὶν εἰσιν αἱ τέσσαρες. *quomodo virtutes quatuor cardinales sint in tribus facultatibus animæ.* MS. ibid. p. 216. Incip. Φασί τινες, Τὶ δήποτε.

Liber Philoponi de pulsibus, qvem Gesnerus in Bibl. commemorat & in Italiæ Bibliothecis MS. extare testatur, fuit etiam MS. apud Cl. V. Thomam Reinesium. Sed puto alium habuit auctorem Medicum hoc nomine, aut non diversus fuit à libro de pulsibus qvem habemus sub nomine *Philareti*, Latine editum ex versione Albani Torini Vitodurensis, ad calcem Aëtii Latine vulgati Basil. 1533. 8. & inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. post Aëtium. Philoponum Medicum ex Paulo Ægineta memorat Andreas Tiraqvellus lib. de Nobilitate p. 389.

* * *

Indices scriptorum in Philopono contra Proclum & in Commentariis ad Aristotelem laudatorum dare animus est infra, capite XXXIX.

CAP.

CAP. XXXVIII.
De PHOTIO Patriarcha CPol.

Photii ætas & vita. 1. *Synodi in cauſſa Photiana celebratæ.* 2. *Scriptores de cauſſa Photiana Photio infeſti.* 3. *Photio æquiores.* 4. *Photii alii circiter viginti.* 5. *De Photii Bibliotheca.* 6. *Editiones Bibliothecæ Photianæ.* 7. *Verſiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promiſſæ.* 8. *Index ſcriptorum de quibus Photius diſſerit, variis illuſtratus obſervationibus.* 9. *Epiſtolæ Photii.* 10. *Index eorum ad quos Photius ſcripſit.* 11. *Libri quatuor contra Manichæos.* 12. *Nomocanon.* 13. *Alia ejus ſcripta edita.* 14. *Scripta adverſus Latinos.* 15. *Amphilochia.* 16. *alia Photii ſcripta inedita.* 17. *& deperdita.* 18. *Photii ſcripta per odium à Latinis exuſta, vel ſuppreſſa aut interpolata.* 19.

I.

PHOTIUS Taraſii patricii, cui Bibliothecam inſcripſit, frater, ex nobiliſſima proſapia, Taraſium A. C. 806. defunctum Patriarcham habuit πατρόθεον, a) quod propatruum interpretor. Omnibus ingenii dotibus illuſtris maximisque negotiis aulicis primum ac civilibus, b) deinde ab A. C. 858. Eccleſiaſticis c) admotus, maxi-

a) Photius ipſe Epiſt. Encyclica p. 60. ubi male Montacutius πατροθεσιον interpretatur *patrem.* Allatio p. 356. contra Creyghtonum πατρόθεος eſt ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος ſive patruus. Sed temporis ratio ſvadet potius intelligi τὸν ἓξ πατρὸς θεῖον, propatruum, quem ab aliis proavunculum appellari video.

b) Functus eſt Photius munere protoſpatharii ſive præfecti ſatellitum Imperatoriorum & protoſecretarii ac Senatoris præcipui, & ab Michaële Imp. CPolitano miſſus legatus ad Aſſyrios. Vide Hanckium de Byz. rerum ſcriptor. p. 273. ſeq & de legatione in Aſſyriam Photium ipſum præf. ad Bibliohec. Pro Πρωτοσπαθάριος apud Conſtantinum Porphyrogenitum de adminiſtrando Imperio c. 51. & alibi eſt $\overset{\vartheta}{a}$, in Photii Epiſtolis ſubinde ſcribitur απαθάριος, qvod Meurſium Conſtantini & Montacutium Photii Epiſtolarum interpretem fugit, ſed ab eo tempore notatum à multis, ut Harduino in numis urbium illuſtratis p. 167. Cangio in gloſſar. in απαθάριος.

c) In locum Ignatii, Bardâ Imperatoris avunculo & Curopalata, ſive aulæ Magiſtro potiſſimum impellente dejecti coactique ſe abdicare A. 858. creatus eſt Patriarcha Photius 25. Dec. ita non improbe inhians illi dignitati, ut in Epiſt. VI. ad Bardam p. 69. ſcribat ſe mortem potius præoptaſſe. Ἀλλ' ἦν τὸ δὲ ἀγόμενος καὶ ἐλκόμενος &c *eamque ob cauſam actus & attractus moleſte eam rem ferebam. Atque utinam me mors prius invaſiſſet, antequam hanc violentam, intolerabili potius electione arriperer. Nequaquam tot & tantorum malorum fluctus animam meam quotidie &c.*

maximorum in Ecclesia motuum materia & occasio fuit, quos multis & magnis voluminibus ex diversarum partium studio, prout amor vel odium scribentibus svasit, diversimode narratos ac traditos non licet legere sine indignatione, scissasque in hunc usque diem exinde Ecclesias non sine dolore intueri. Fabulam de spadone *Photio*, perversam multis à Baronio atque ut Canonibus adversam docerent ejus ordinationem, identidem ingestam refellit Martinus Hankius qui Photii vitam accurate & diligenter scripsit libro de Byzantinarum rerum scriptoribus Lipsi. 1677. 4. parte 1. cap. 18. §. 3. seq. & Frid. Spanhemius filius libro de Papa fœmina T. 2. Operum p. 627. 634. Antonius *Pagi* ad A. C. 868. num. VIII. Quod ex *Laico* ordinatus sit Episcopus ac Patriarcha, negari non potest, sed hoc Tarasii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, & Georgii Scholarii *Patriarcharum* CPol. Thalassii item Cæsareensis, Cypriani Carthaginiensis, Ambrosii Mediolanensis, Epiphanii Salaminiæ in Cypro & multorum aliorum exemplis defenditur. d) Patriarchali sede bis pulsus est Photius, semel à Basilio Macedone A. 867. 25. Sept. quod ipsum super interfecto *Michaële* Imp. graviter reprehensum sacris interdixisset e): atque iterum à Leone sapiente Basilii F. A. 886. quod jure an injuria insidiarum conscius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effossi sunt oculi. f) Ex priore illa depositione restitutus fuit jussu ejusdem Basilii omniumque consensu g) cum Ignatius Photii decessor diem obiisset 23. Octobr. A. 877. Sed post alteram, obiit in exilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto, h) circa A. 891. i) cum ipsi A. 886. successor datus esset vix sedecim natus annos Stephanus Porphyrogenitus Leonis Sapientis frater, de quo Acta Sanctor. 17. Maj. T. IV. p. 36. seq.

II. Synodi in caussa Photiana celebrata CPoli.

Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congressu Episcoporum 318. unde ἡ πρώτη καὶ δευτέρα λειτουργία in templo SS. Apostolorum celebrata. Ejus

d) Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Græcæ & Lat. p. 594. & libro de ætate & interstitiis in collatione ordinum p. 165. seq. Nic. Comnenum prænotionibus Mystagog. p. 130. seq.

e) Hankius libro laudato §. CVII. seq. p. 336.

f) Idem § CLXXVII. seq. p. 384.

g) Vide Harduini Concilia T. VI. p. 254.

h) Anselmus Bandurius in serie Chronologica Antiquitatibus CPol. præmissa p. XLVI. ex Zonaræ Annal. T. 3. p. 141.

i) Anton. Pagi ad A. C. 886. num. V.

Ejus Canones XVII. exſtant T. V. Harduin. p. 1195. Eosdem agnoſcunt & illuſtrant Jo. Zonaras, Theod. Balſamon & alii Græci Canonum interpretes. Acta periere. *Latrocinalem* vocat Nicolaus I. Papa, Stylianus Neocæſarienſis συνέδριον ληστικόν. Invehuntur in eam una cum aliis Ignatianæ partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. ſeq. T. V. Concilior. edit. Harduini. Alii Græci amplectuntur.

Poſt hanc alia tria Photiana Concilia celebrata Allatius p. 278. contra Creyghtonum & libro de octava Synodo Photiana p. 8. notat: unum contra Nicolaum Papam, & alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra Papam, de quibus Synodis nihil præterea conſtat, qvemadmodum nec de illa qvam habuit Photius apud Blachernas ſub initium Patriarchatus ſui A. 859.

A. 879. Epiſcoporum 383. in æde S. Sophiæ poſt Ignatium A. 877. jam defunctum, præſentibus & Photium agnoſcentibus Ioannis VIII. *Papæ* legatis. Acta hujus Concilii, quod octavi generalis nomine Græcis Photianarum partium, ut ſunt plerique, venit, diu delituere in Bibl. Vaticana & Columnarum, è quibus excerpta qvædam Latine dedit Baronius ad A. 879. n. 63. ſeq. teſtatus ea integra ſe poſſidere ex verſione Friderici Metii: Atque inde Binius T. 3. Conciliorum parte 2. p. 100. Labbeus T. IX. p. 324. Harduin. T. VI p. 210. Confer Eliam du Pin T. 7. Bibl. Eccleſ. p. 99. ſeq. Alia ex Ioannis Becci ſive Vecci Patriarchæ CPol. λόγῳ de pace Eccleſiæ *Beveregius* T. 2. magni Synodici p. 273. Græce & Lat. Oxon. 1672. fol. Ex his & aliis quæ evoluiſſe ſe teſtatur excerptis Actionum VII. numero diviſis hiſtoriam hujus concilii tradit Gvil. Caveus in parte altera Hiſt. literaria ſcriptorum Eccleſ. ad A. 879. Denique *Acta* integra Græce & Latine vulgavit ex Vaticano Codice Io. Harduinus T. VI. Concil. p. 214-343. Hujus acta ſervantur etiam in Bibl. Bavarica Radero teſte, atque in Cæſarea, ut notat Neſſelius p. 154. una cum *Epiſtola* Joannis VIII. ad Photium.

Contra *Photium*.

A. 869. pro Ignatio Epiſcoporum 102. præſide per vicarios ſuos *Hadriano* II. *Papa*. k) Acta hujus Synodi decem πράξεσι ſive *Actionibus* diviſa, quæ Romanæ Eccleſiæ ſociis & Græcis quibusdam λαλιαῖς Oecumenica octava Synodus eſt, ex Anaſtaſii Bibliothecarii paſſim locupletiore verſione, & Græce cum nova interpretatione Matthæi Raderi S. I. (qui illa primum utraque lingua edidit Ingolſtad. 1604. 4.) occurrunt in Conciliis Binii T. III. part. 1. & Labbei T. VIII. atque Harduini T. V.

k) Confer Launojum VIII. 10. Epiſt. p. 734. ſeq. edit. Lond. Franciſcum Joverium in velitatione de octava Synodo.

III. Scriptores de cauſſa Photiana, Photio infeſti.

Nicolaus I. Hadrianus II. & alii *Pontifices Photium* damnantes. Vide Io. Veccum lib. 3. de proceſſ. Spiritus *S.* apud *Allat.* de purgatorio p. 829. ſeq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii *Patriarchæ*, & alia *Styliani* Mapæ, Neocæſar. Epiſcopi, Theognoſti Monachi & aliorum ſcripta cum Synodo *Anni* 869. edita, & *Anaſtaſius* Bibliothecarius Synodi illius interpres, tum præfat. ad *Synodum* tum in Vitiis Pontificum.

Auctor libelli Synodici à Io. Pappo editi.

Auctor vitæ S. Nicolai Studitæ, in Actis Sanctor. T. 1. Februar. p. 548.

Cæſar Baronius & *Henr. Spondanus* ad A. 858. ſeq. *Antonius Pagi* in cenſura Baroniana.

Andreas Schottus præfat. ad Photii Bibliothecam.

Leo Allatius libro de Synodo octava Photiana Rom. 1662. 8. & contra Creygthonum Exerc. XVI. ſeq. p. 272. ſeq. & de conſenſu utriusque Eccleſiæ lib. 2. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris Eccleſiaſticis Græcor. p. 147. ſeq

Lud. Maimburgius in Hiſtoria ſchiſmatis Græcorum, edita Gallice Paris 1677. 4. Amſtelod. 1682. 12. Et à *Maimburgio* auctor ſupplementi ad Lexicon Hiſtoricum Morerianum.

Natalis Alexander Hiſtoriæ Eccleſ. *Seculi* IX. & X. diſſertatione IV. quæ eſt de ſchiſmate Photiano.

Elias du Pin Tomo VII. Bibliothecæ Eccleſ. & alii ſcriptores Hiſtoriæ Eccleſ. Romanis ſacris addicti, ut *Nic. Vignier*, *Anton. Godeau*, *Claud. Fleury* &c.

IV. Photio æquiores.

Joannes VIII. Epiſtolâ ad *Photium* & alii in Synodo A. 879.

Joannes Zonaras Tomo III. Annal. Ioannes Scylitzes Curopalata, Cedrenus & alii Hiſtoriarum illius temporis ſcriptores Græci.

Magdeburgenſes Centuria IX. & alii Hiſtoriæ Eccleſ. ſcriptores è Proteſtantibus.

Richardus Montacutius notis ad Photii Epiſtolas editas Lond. 1651. fol.

Robertus Creygthon prolegom. ad *Sylveſtri* Sguropuli Hiſtoriam *Synodi* Florentinæ Hagæ 1660. fol.

Martinus Hanckius libro de Hiſt. *Byz.* ſcriptoribus part. 1. cap. 18. Lipſ. 1677. 4.

Guil.

Guil. Cave in Hiſtoria litteraria ſcriptorum Eccleſ. ad *A.* C. 850. & in conſpectu ſæculi noni quod ipſe appellat Photianum.

Phil. Mornæus in Myſterio iniquitatis ſive Hiſtoria Papatus p. 165. ſeq. 182. &c. *Jean le Sueur* Hiſt. de l' Egliſe &c.

Humfredus Hody in libro *A*nglice edito de ſedibus vacantibus, *caſe of ſees vacant* capite XIV. p. 139-169.

V. Photii alii circiter viginti.

Photius *Babylonis* Epiſcopus qui interfuit Concilio CPol. A. C. 460.

Photius *Beliſarii* ex Antonina privignus, memoratus Procopio in Hiſt. arcana p. 5. & lib 1. de bello Gothico c. 5. aliisqve in locis.

Photius Epiſcopus *Clerorum κλήρων* in Phrygia Salutari, interfuit Synodo Photianæ *A.* 879.

Photius presbyter *CPol.* cum Neſtorio condemnatus A. C. 435. Vide Chriſtianum Lupum ad Epiſtolas à ſe editas p. 557. & Tillemontium T. 14. memor. p. 607. 787. ſeq.

Photius *Corinthi* Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPol. ſub Menna *A.* C. 536. & in qvibusdam Codicibus appellatur Photinus.

Photius *Cypri*, in Synodo Sardicenſi A. 347.

Photius *Iborenſis* ſive Ibororum in Helleſponto, qui interfuit ſynodo Trullanæ *A.* 687.

Photius Epiſcopus *Nacoliæ* in Phrygia Salutari, interfuit Concilio *CPol.* A. 869.

Photius navis præfectus *ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ δεξιός* tempore Baſilii Macedonis atqve adeo Photii Patriarchæ. Vide Cedrenum p. 478.

Photius *Nicææ* in Bithinynia Epiſcopus qui interfuit Concilio ſexto generali celebrato CPol. A. 680.

Photius *Nicopoleos* in Armenia Epiſcopus qui Synodo Trullanæ A. 687. interfuit.

Photius interfector Phocæ Imperatoris A. C. 610. de qvo Nicephorus CPol. in breviario p. 4.

Photius *πρωτόνου* ad quem Epiſtolæ Severi Antiocheni.

Photius *Ruſſiæ* Metropolita cujus meminit Sguropulus in Hiſtoriâ Synodi Florentinæ habitæ A. 1438. p. 14.

Photius *ſcevophylax* & Logotheta CPol. qui ſcripſit vitam Lucilliani hieromartyris quam cum Conradi Janningi verſione habes in Actis ſanctor.

ctor. T. 1. Junii p 276-286. Laudavit Allatius p. 753. libri de purgatorio. Incipit: πάλαι μὲν ἐγυμνάζεσθε.

Photius *Sebaſtopoleos* in Armenia prima Epiſcopus, qui interfuit Synodo Trullanæ A. C. 687.

Photius *Sophiſta*, Magiſter Nicobuli, cujus mentio in *Epiſtolis* Gregorii Naz. 61. 91. & 118. Vide Tillemontii memorias Hiſt. Eccleſ. T. IX. p. 544.

Photius *Theodori* Studitæ, de quo ſupra cap. 33. pater.

Photius *Tyrius* Metropolita qui A. 449. Synodo Epheſinæ interfuit & cujus libellus ſupplex ad Marcianum Imp. exſtat in actis Concilii Chalced. A. 451. actione IV. T. 2. Binii p. 243. & T. 4. Labbei p. 541. & T. 2. Harduin. p. 435. Iterum mentio p. 503. & 531. Huic συναγωγὴν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων tribuit Stephanus le Moyne notis ad Varia ſacra p. 783. Hic eſt *Photius* qui Theoſii junioris Imp. juſſu cum Euſtathio Beryti Epiſcopo cognovit de cauſſa Ibæ Epiſcopi, ſcriptaque ab eo ad Marin Perſam Epiſtola, & eum abſolvit. Vide Vigilii Papæ conſtitutum A. C. 554. in Baluzii nova collectione Concil. p. 1554. ſeq.

Denique in Catena Corderiana ad Lucam pro *Phoſterio* Photio nomen reponendum haud dubitat Combefiſius in Bibl. Concionatoria. Sed iſte Photius haud alius à Patriarcha CPol. de cujus ſcriptis deinceps dicendum.

VI. Photii Bibliotheca.

Inſignis theſaurus non liber, qui ab auctore inſcribitur ἀναγραφὴ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῖν βιβλίων, ὧν εἰς παραλαμβὴν λόγιωσιν ὁ ἡγαπημένος ἡμῶν ἀδελφὸς ταράσιος ἐζητήσατο, ἔστι δὲ τὰ πάντα ἑκατὸν δεόντων ἑνὶ τριακόσια. *Deſcriptio atque enumeratio lectorum à nobis librorum, quorum argumenta cognoſcere deſideravit dilectus frater noſter Taraſius, ſuntque viginti & uno demtis trecenti.* Hoc opus Photius compoſuit antequam crearetur Patriarcha, cum obiret legationem in Aſſyriam, ut ipſe in Epiſtola ad Taraſium l) teſtatur. Dedit autem in illo ſpecimen pulcherrimum Hiſtoriæ librorum Criticæ, quod mirum eſt per tot annorum centurias non plures imitatores habuiſſe, donec noſtra ætate jam à quinquaginta annis tanto illud cum fructu frequentatur per varias Europæ linguas ab Ephemeridum literariarum & Actorum eruditorum clariſſimis ſcriptoribus, quibus

l) Hæc in edit. Græca legitur ad calcem operis p. 892. in aliis rectius præmittitur.

quibus omnibus præiviſſe Photius exemplo ſuo, m) & quomodo cum laude in illo genere verſari deberent, præclare demonſtraſſe utique videtur. Certe ſive varietatem & copiam librorum ſpectes, omnis generis inſignes in hac Bibliotheca reperies, Theologos ac Doctores Eccleſiæ, Conciliorum acta & juris Eccleſiaſtici commentarios, Medicos, Philoſophos, Hiſtoricos, Oratores, Grammaticos, ſed poëmata vix ullum præter unas ſacrorum librorum Metaphraſes ab Eudocia Auguſta Homericis verſibus concinnatas. Si diligentiam requiras, experieris eum jam de ſcriptoribus ipſis, jam de ſcriptis qvæ ſcitu digna ſunt, annotare, argumentum & ordinem ac ſcopum libri cujusque exponere plerumque, perſpicue & accurate jam pluribus jam paucioribus verbis, & non raro ſelecta ex illis loca & quæ in primis digna notatu viſa ipſi ſunt, excerpere. Si denique judicium reſpicias Critici, videbis eum cenſuram ferre de ſtylo ſcriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipſa, idque ſinceritate & acumine tanto, tanta libertate etiam in antiquioribus Eccleſiæ ſcriptoribus, ut hoc doctos quosdam viros male habuerit, n) tam eruditam autem ferre cenſuram & acrem, ut facile appareat eum rerum de quibus loquitur peritiſſimum fuiſſe. Itaque veritas ipſa inimico Photiani nominis Nicetæ Paphlagoni extorſit, ut in vita Ignatii o) ſcriberet Photium *Τῶν εὐγενῶν καὶ σάρκα καὶ φιλοσόφων σοφίᾳ τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τεθραμμένων εὐδοκιμώτατον πάντων νομιζόμενον, γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, ναὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς* p) *καὶ πάσης ὀλίγου δεῖν ἐπιστήμης τῶν θύραθεν τοιοῦτον αὐτῷ τὸ φρόνιμον ὡς μὴ μόνον σχεδὸν φάναι τῶν καθ' ἣν αὐτὸς γενεὰν πάντων διενεγκεῖν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτοὺς ἀμιλλᾶσθαι· πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ ἐπιτηδειότης τὴ φύσεως, ἡ σπουδή, ὁ πλοῦτος, δι' ὧν καὶ βίβλοις ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα. πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄϋπνοι πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐχολακότι. Claris & illuſtribus ortundum natalibus rerumque civilium & politicarum uſu prudentiaque & ſcientia clariſſimum. Grammaticæ enim litteraturæ & carminis pangendi dicendique laude, quin & Philoſophiæ & Medicinæ* p) *& omnium prope liberalium diſciplinarum ſtudio cogni-*

m) Confer Chriſtianum Junckerum *Τὸν μαχαίτην* in ſchediaſmate Hiſtorico de Diariis eruditorum edito Lipſiæ 1692. 12. p. 72. & Conſtantinum Wolfium in diſſ. de Photio Ephemeridum eruditorum inventore Witeb. 1688.

n) H. Dodvvellus diſſ. ad Irenæum p. 401. *Ita ſæpe ſeverus veterrimorum Patrum cenſor eſt Photius, propterea à Bullo noſtro merito caſtigatus.*

o) in Conciliis Harduini T. V. p 959.

p) De medica Photii peritia confer ipſius Epiſt. 169.

cognitioneque tantopere florebat, ut ævi sui facile princeps haberetur, imo & cum veteribus jam certare posset. Omnia quippe in illo concurrerant, aptitudo quædam & naturæ vis ac felicitas, studium, opes, quibus sibi librorum maximam copiam q) *comparabat: & quod præ cunctis, gloriæ laudisque cupido, qua incensus totas noctes, ut lectioni assidue vacaret, ducebat insomnes.* Post hoc inimici hominis testimonium non opus est aliorum de Photio ejusqve βιβλιοπανσυλλέκτῳ Ἀνθολογίᾳ r) sive Μυριοβίβλῳ elogia allegare, ut Dan. Heinsii prolegom. ad Aristarchum sacrum, & aliorum quæ apud Hanckium s) & Thomam Pope Blount t) collecta, & facile aliis augenda u) prostant. Potius notare juvat quæ in pulcherrimo hoc opere à viris doctis desiderantur. *De Bibliotheca Photii miror*, inquit Casaubonus, x) *quod vir tantus omnem adeo λάξιν insuper habuerit, nam ut taceam, quod auctores non distingvit sed confundit in unum, ut non dicam artium & scientiarum auctores miscerí & Historicos diversissimorum temporum, ut illud sane quam mirum ejusdem scriptoris scripta ejusdem sæpe argumenti locis adeo diversis commemorari, ut Arriani, Jo. Philoponi & aliorum. Quid quod ejusdem libri* y) *eadem excerpta vix pauciss imis mutatis verbis proponit bis, ut p.* 217. & 278. *Apparet virum doctum, ut quemcunque librum sors ei obtulisset, solitum devorare, ac statim in codicem suorum excerptorum aliquid sibi ex eo annotasse.* Hoc mihi videtur verisimilius, quam quod viro doctissimo Henrico Valesio z) persvasum, Bibliothecam Photianam plurimis in locis inter-

q) Librorum usum in exilio ademtum sibi esse qveritur Epist. 97. ad Basilium Macedonem.

r) Gregorius Patriarcha CPol. ad Imperatorem Trapezuntium in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 449. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆ βιβλιοπανσυλλέκτῳ ἀνθολογίας Φωτίε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆ ἐν ἁγίοις Εὐλογίε Πατριάρχυ Ἀλεξανδρείας περιειλθμον λίαν ἀρμόζων &c.

s) Hanckius de Byz. rerum scriptor. p. 393. seq.

t) Tho. Pope Blount in Censura scriptorum p. 351. seq. Essais de literature T. 1. p. 94.

u) Casaubonus in Casaubonianis p. 12. *Solet Photius ita res excerpere, ut verborum elegantias aut proprietatem non negligat. Solet etiam, ubi rerum summam, quas auctores tractarunt, exposuit, de genere scribendi & charactere aliquid notare. Atque id maximo cum auctorem nobis commendare debet, est enim in ea parte eximius, ut non parum profecturus videatur qui ejus elogia compararit cum similibus judiciis Dionysii Halicarnassei & aliorum.* Franciscus Vavassor de ludicra dictione p. 143. *qua prudentia vir fuit Photius, quo acumine, quam sincero & elegans in omni judicio.*

x) Casauboniana p. 11.

y) Dionysii Ægei Διπλωμάτων Cod. 185. & 211. Sic Damascii Cod. 181. & 244.

z) Valesius in calce notarum ad excerpta de legationibus: *Huic operi idem videtur contigisse quod Bibl. Photii, cui ulterà ejusdem argumenti subjecta est, ut patet ex iisdem*

interpolatam nec unius esse auctoris, immo quartam partem & amplius ab alio esse scriptore. (*) Quanquam verum est in MSS. Codicibus aliquando reperiri excerpta ejuscemodi sine nomine Photii, ut constat ex Lambecii lib. VII. p. 141. & Valesio assentiens Ludolphus Kusterus ad *Suidam* in Ἡσαΐου cum notasset verba qvædam é Damascio adducta a Suida legi etiam apud *Photium* Cod. 242. sed absque ulla connexione cum iis quæ ibi præcedunt, ut vel dicendum sit incuria librariorum qvædam ibi omissa esse, vel excerptorem loci istius, quisquis ille sit, officio suo negligenter functum esse, *sunt enim*, inquit, *non pauca in Collectaneis Photianis quæ non crediderim ab ipso Photio profecta esse, sed ab interpolatoribus ejus, qui temere & absque ullo judico quædam auctorum loca, mutilato prorsus sensu operi illi inseruerunt. Neque enim Bibliothecam Photii ab uno auctore compilatam esse, vel eo argumento satis probari posse puto, quod non solum integra interdum opera bis in ea recenseantur, sed etiam in unius libri epitome eadem sepe prorsus, eademque auctorum loca diversis in locis repetantur, id quod pluribus exemplis hoc probare possem, si id nunc agerem. Sed hac de re alibi forte plura.* Attamen hæc omnia potuerunt ab auctoris jam otiosi jam properantis & pluribus intenti distractione proficisci, quo etiam retulerim diversum acumen quod in hoc opere arguit Vignolius Marvillius T. I. miscellaneorum *Historico* Crit. p. 310. diversumque stylum. Potuit etiam fieri, ut qvæ Dupinii suspicio est T. 7. Bibl. Eccles. p. 103. idem scriptor eundem librum jam perstringat brevius, jam ex eo prolixiora annotet excerpta: jam accuratum ferat de singulis judicium, jam procedente opere levius censurâ defungatur. Josephus Scaliger Epist. 401. ad Laur. Rhodomannum, *utinam*, inquit, *tam diligens Photius in librorum Diodori deperditorum argumentis fuisset, quàm futilibus amatoriis libris Jamblichii & aliorum fuit.* Hinc Huetius demonstrat. Evangel. proposit. 3. p. 58. *jampridem* ait *doluisse viris eruditis, frivola quadam diligenter excerpsisse aliquando Photium ex futilibus scriptoribus, cum optimus auctores & perutiles satis leviter delibarit.* Casaubono Exerc. I. ad Baron. c. 3. p. 33. plane inter falsarios videtur nomen Photii deferendum propter verba Josephi adducta contra Josephi mentem. *Vides*, inquit, *quam mala fide & verba Josephi & sententiam Photius recitet. Atque hoc non semel diligens lector in eo præstantissimo scriptore, si attendat, observabit. Solet enim nonnunquam pugnantes invicem sententias diversorum auctorum uni alicui tribuere, & integras narrationes*

auctoribus qui his in illa Bibliotheca descripti reperiuntur. Ejusdem Valesii sententiæ memmit Menagius in Historia mulierum Philosopharum p. 74. & Colomesius paralipomenis de scriptor. Eccles. p. 268.

*) Colomesius in opusc. p. 97.

hoc pacto confundere. Iniquius judicium est Scipionis Tettii in commentario de Apollodoris, qui Photium trecentorum & viginti amplius * auctorum opera per infinita diffusa volumina *pessimo publico in arctum collegisse* arguit.

In qvibusdam Codicibus *Photii* Bibliotheca destingvitur in tomos duos, ita ut posterior incipiat à Codice CCXXXII. ut Hœschelius p. 967. annotavit. Ad calcem operis Photius fratri suo ait se de longe pluribus fortasse libris similiter deinceps ad eum scripturum, ** ubi ex legatione domum fuerit reversus. Verum necessariis negotiis impeditus facere id neutiquam potuit. Cæterum longe copiosiora quam exstant in Bibliotheca Cod. 40. habemus Photii excerpta à *Philostorgio*, de quibus dixi lib V. cap. 4. p. 116. & *S. Athanasii* elogium in fronte Græcolatinarum Doctoris illius editionum vulgatum primùm è Nannio ex Codice S. Athanasii Basileensi *Φωτίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ταράσιον.*

In versione Schotti ad Bibliothecæ calcem, de numero librorum legas hæc sane inter se pugnantia: *Producitur hoc opus ad trecentos & quindecim auctores, prohibiti tamen sumus ad trecentos pervenire.* Εἰς τοσοῦτον ὑμᾶς συναγαγεῖν κλῆθρον τριακοσιοστὸν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ μέρει προσλθεῖν ἄχρι τῶν τριακοσίων κωλυόμενον. Ita legendus hic locus, & vertendus erat fic: *Ita colligitur, opinor, numerus librorum trecentesimus, parte tantummodo qvintadecima quominus recenti fint deficiente.* Viginti, sunt pars decima qvinta ex trecentis. Photii autem Bibliotheca libros habet CCLXXX hoc est trecentos minus viginti, (sive) ut in Epistola ad Tarasium CCLXXIX. trecentos minus viginti & uno, τοῦτα δὲ ἐστι πεντεκαιδεκάτῳ μέρει τῶν τριακοσίων

* immo, *minus.*

** Σύ δ' ὧν ἐμοὶ πεπονημένων μεγίστων ὠδίνων ἐρασμιώτατε, εἰ μὲν ἐδύνατο τὴν προσθεῖσαν Δημητρίων τὸ κοινὸν κοὶ ἀνθρώπινον καταλαβοῦσα ἔλος, ἔχοις τὴν αἴτησιν τῆς ἐλπίδος· ἐ Δημαρήτησαι, Φιλίας τε ἅμα καὶ Θεμιστίας ὑπόθεσιν καὶ ἀναμνησιν, καὶ δὴ καὶ ἀπαρχὴν καὶ ἐλευθὴν ἀφοσιωμένην τῶν σῶν κατὰ λογικὴν θεωρίαν αἰτήσεων τὴν ἐκπλήρωσιν· Εἰ δ' ἐκεῖθεν ἡμᾶς ἀνασωσάμενον τὸ θεῖόν τε καὶ Φιλάνθρωπον πνεῦμα εἰς τὴν ἀλλήλων θέαν καὶ προτέραν ἀπόλαυσιν ἀποκατάστησι, τάχα ἂν ΕΤΕΡΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝΩΝ ἀρχὴ τῦτα εἴη, Θεοφιλεστάτῳ τύπῳ παρεχοσίνην σοι τὴν ὠφέλειαν. Primis verbis Photius Tarasium fratrem blando alloqvio, *omnium qvos eadem enixa est mater, dilectissimum* appellat: prorsus enim aliena à Photii sensu est Schotti interpretatio: *dilectissime omnium qvibuscum fœtus meos communico,*

φῶν ἐφ' ἑπὶ ἓξ ἑ πλεῖον ἀπολείπουσα. ea sunt uno nec amplius supra decimam quintam summæ partem demto, volumina trecenta.

VII. Editiones Bibliothecæ Photianæ.

Græce primus ex MSS. a) vulgavit emendate & luculentis typis b) *David Hæschelius* Augustæ Vindelicor. 1601. fol. additis ad calcem voluminis notis suis, qvibus & Josephi Scaligeri castigationes & varia adsperſit, ut solet veterum inedita ante ἀποσπασμάτια c) & ex Maximi Margunii Codice Photianarum Epistolarum, præmisit Græce Epistolas Photii selectas XXXV. & unam in notis p. 948.

Latine vertit & scholiis haud contemnendis passim illustravit vir magnis in litteras meritis *Andreas Schottus* S. I. Augustæ Vindel. 1606. fol. Schottum in interpretatione illa adjutum ajunt à Philippo Svevezelio d) Brugensi S. I. cujus versionem Anastasii Sinaitæ in Psalmum VI. vulgavit Canisius T. III. Lectionum Antiquarum. Cæterum licet cum Thoma Gatakero e) nolim negare Schottum esse qui Photium fuit interpretatus, tamen negari nequit *hunc virum profecto doctissimum non doctissime Photium*

 vertisse,

a) Codices quibus usus Hoeschelius, fuere 1) A Schotti ex Codice Sirleti, collato cum MS. Vaticano qui è Veneto Bessarionis autographo descriptus fuerat. 2) Bavaricus. 3) Maximi Margunii Cytherorum Episcopi. 4) Rob. Stephani apographum cum alio veteri Codice commissum quod Is. Casaubonus H. Stephani gener suppeditavit.

b) ad invidiam usqve elegantes vocat Lipsius Epist. ad Hoeschelium, notis hujus inserta p. 929.

c) Ἀποσπασμάτια præcipua sunt p. 923. Ἰωσήπου ἐκ τῶ πρὸς Ἕλληνας λόγου de quo dixi lib. 4 c. 6. §. 8. Nota Grammatici Græci de Jamblicho Babylonicorum scriptore p. 937. de quo lib 5. cap. 6. p. 822. seq. Isocratis Epistola ad Archidamum p. 942. de qua lib. 2. c. 10. §. 7. Adjicienda scholiis Theodoreti in librum Judicum & Ruth. p. 952. seq. de quibus libro V. c. 11. p. 432. Epistola Nazianzeni ad Theodorum Tyanensem præfixa Philocaliæ Origenis p. 968.

d) Prolixam Schotto navasse operam Svevezelium in edenda Photii Bibliotheca testatur Alegambe Bibliotheca Jesuitica p. 405.

e) Gatakerus Adversar. Miscell. p. 2. *Num Photii interpres qui profecto Andreas Schottus esse non potest.* Sed non magis forsan à Schotto Photium quam à Morello Libanium versum inficiari voluit, quem Libanii interpretem negat p. 467. quod nempe illa non semper digna illo viro sit interpretatio. Certe non modo Schottus se Photii interpretem professus est in litteris ad Vossium cujus se autographum servare affirmavit Colomesius p. 52. Opusc. *Salutat te tenebrio, qui Photium dedit latine.* Sed etiam ipse in præfat. quanto labore sibi constiterit illa interpretatio, exponit. Idem Gatakerus p. 463. *diluste nimis V. C. Andreas Schottus,*

vertiſſe quod Alexandri Mori judicium eſt præf. ad Euſebii Chron. atqve ut omittam qvod ex Jac. Gillotii ad Joſephum Scaligerum Epiſtola obſervat Colomeſius f), *paſſim fere ſe prodere vel Ignatianum vel Baronianum.* Idem Colomeſius: *Hanc Photii Bibliothecam perfunctorie admodum in Latinum ſermonem convertit vir alias doctiſſimus Andreas Schottus.* Freqventer inde reprehenditur verſio illa à viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, Reineſio in Var. Lect. Lambecio in commentar. de Bibl. Vindob. Jo. Pearſonio parte 2. Vindiciar. Ignatii p. 120. ſeq. 204. & prolegomenis ad Hieroclem, Joanne Oweno p. 216. Theologumenon, Edmundo Albertino de S. Evchariſtia p. 262. Cotelerio ad Patres Apoſtol. T. 1. p. 263. ubi Photii interpretem *plane talpam* appellat. Verſionem, etſi A. Schotti nomen præferat, pravam, fallacem & Schotti nomine prorſus indignam appellat Caveus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 332. & D. *Eliæ* Veielii *ἐ μανᾳείτυ* commentarium de variis Oeconomiæ ſacræ, potiſſimum *Eccleſiaſticæ* generibus p. 19. ſeq. In ſola *Epiſtola* Photii ad Tarafium Bibliothecæ præmiſſa plures interpretis hallucinationes notat editio *Amſtelodamenſis* Memoriarum literariarum Trevoltin. A. 1701. p. 289. ſq.

Græco-latina qvæ ex his duabus coaluere editiones, nec emendatiores ſunt nec quicquam novi ad illuſtrandum Photium afferunt, niſi qvod verſio Schotti e regione Græcis poſita, & notæ Hœſchelii Schottiqve adjectæ. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol.

VIII. Verſiones affectæ aut inedita, vel editiones promiſſæ.

Andreas Schottus in præf. *Inaudieram pridem unum & item alterum in Iberia Græcarum literarum peritiſſimum Photii Bibliothecam è Græco in Latinum ſermonem commodo publico convertere cœpiſſe, ſed cœpiſſe tantum, ac vix dimidia operis parte ſuperſediſſe, ſive Græci exemplaris mendis deterritos, ſeu laboris fuga in tanta voluminis cum mole tum varietate, ſeu denique utraque de cauſa ceſſiſſe. Romæ quoque tertium perfeciſſe quidam narrabant, ſed ad edendum adduci non potuiſſe.*

Johannes Mariana S. I. Bibliothecam Photii in *Epitomen* redegit ſed nunqvam edidit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomeſius, qui etiam teſtatur verſiones alias ejusdem Bibliothecæ adornaſſe *Fredericum Metium* Thermularum Epiſcopum & *Coſmam Fontejum*, ſimiliter nunquam editas.

A. 1701.

f) Colomeſ. diſſ. de Photii ſcriptis ſub init.

A. 1701. novam editionem hujus operis promittebant Bibliopolæ Belgæ cum versione *Claudii Capperonerii*, Doctoris Sorbonici & notis *Lud. Elia Dupinii*: quo de instituto videre licet Memorias litterarias Trevoltinas editas Gallice Anni 1701. p. 288. seq. & Anni 1702. p. 474. edit. Amstelod.

Denique optandum est ut doctissimus Vir *D. Christianus Fridericus Boernerus*, qui Græcas litteras nuper, ut hodie Theologiam, cum multa laude docebat in Academia Lipsiensi, promisso quam primum suo se exolvat & rempubl. litterariam beneficio maximo hocce, nova præclara Bibliothecæ Photianæ editione donet. De ejus instituto vide sis memorias litterarias Michaelis de la Roche, Anglice editas Londini, *Memoirs of literature* T. 1. (A. 1711.) p. 172.

IX. *Index scriptorum, de quibus Photius disserit, variis illustratus observationibus.*

I. *Theodori* Presbyteri, ὅτι γνησία ἡ τῶ ἁγίω Διονυσίω βίβλος, scriptum quo genuina esse qvæ Dionysio Areopagitæ tribuuntur scripta pugnavit & quatuor præcipua qvæ illis possunt opponi argumenta dissolvere est conatus. Theodorus hic mihi videtur fuisse sive ille Rhaitu presbyter, ut Pearsonius conjiciebat in Vindiciis Ignatii parte 1. p. 18. sive Mazarensis presbyter in Sicilia ad quorum utrumque scribit *S.* Maximus Confessor T. 2. p. 151. 134. qvi Maximus Dionysii scripta defendit etiam ipse & scholiis insuper, qvæ exstant illustravit. At Theodori liber periit, cujus responsionibus non videtur adeo multum tribuisse Photius. Vide Joannem Dallæum lib. 1. de scriptis Dionysio suppositis cap. 34.

II. ADRIANI *Isagoge in Scripturam sacram*, εἰσαγωγὴ τῆς γραφῆς, libellus utilis & lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, qvem primus ex MS. Augustano Græce vulgavit *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1602. 4. Deinde Joannes Pearsonius præfigi curavit tomo octavo Criticorum sacrorum ipsius auspiciis excusorum Lond. 1660. fol. atqve ab eo tempore Amstelodami & Francofurti prælis iterum subjectorum. Latine vertit notisqve illustravit amicus noster *Christophorus Wolterecк*, Glückstadiensis, cujus lucubrationem istam MS. prelo paratam evolvi ante plures annos, atqve opto ut in lucem prodeat. Adrianum hunc laudat Cassiodorus c. 10. Institutionum Divinarum, suspicorqve illum ipsum esse Adrianum Monachum ad qvem est *S.* Nili Epistola 60. libri 2. edit. Allatianæ,

ubi eum laudat à diligenti ſacrarum Scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qui Adrianus etiam appellatur in membranis Bibliothecæ Joannææ Hamburgenſis in quibus exſtat ante opuſcula duo Hieronymi Græci Theologi, quæ exhibui ſuperiore volumine cap. 24. Hoc Adriani opuſculum latina verſione donatum edere voluit pridem Conradus Rittershuſius, uti Argumenta duodecim Prophetarum (Heſychio Hieroſol. auctore) quæ cum Adriano Hoeſchelius Græce vulgaverat, utraque lingva edidit ad calcem aſſis fatidici, ſive duodecim Prophetarum à Thuano & Rittershuſio metaphraſi Latina donatorum, Ambergæ 1614. 8. p. 290. ſeq.

III. *Nonnoſi* Chriſtiani ſcriptoris *Hiſtoria* legationum tum avi ſui Nonnoſi & patris Abrami tum maxime ſuarum quas Juſtiniani Imp. nomine ad Æthiopum Auxumitarum Regem & alios Orientis populos obiit. Hoc opus præter pauca Photii ex illo excerpta jamdiu fuit perditum, nihilque ejus ſcriptoris hodie exſtat, niſi vera ſit conjectura Lambecii qui lib. V. p. 131. illi tribuit *Gregentii* diſputationem cum Herbano Judæo (de quo dixi ſupra c. 32. p. 14. ſeq:) & lib. VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & Sociorum quorum memoriam recolit Eccleſia Græca 24. Octobr. Incipit: Ἦτος πέμπτος ὁ βασιλείας Ἰουστίνου.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, ejusdem Photio judice qui poſtea Epiſcopus Mopſveſtenus fuit, *libri XXV. pro Baſilio* Cæſareenſi *adverſus Eunomium*. De hoc & aliis Theodori Mopſveſteni ſcriptis deperditis ſupra cap. 33.

V. *Sophronii* pro Baſilio *contra* eundem *Eunomium*, quem licet longe breviorem Theodoro præferre Photius non dubitat. Caveus neſcio quo argumento hunc Sophronium ad extrema ſæculi ſexti rejicit, cum mihi videatur haud diverſus eſſe a Sophronio amico S. Hieronymi. Qvisqvis porro fuit auctor, ſcriptum ſane ejus ætatem non tulit.

VI. GREGORII Nyſſeni opus *adverſus Eunomium* ſive libri duodecim qui exſtant.

& VII. Ἑτέρα πραγματεία illius, eidem Eunomio oppoſita, ſive liber decimus tertius. Vide ſi lubet quæ ſupra, Volum. VIII. cap. 20.

VIII. ORIGENIS *libri quatuor* περὶ ἀρχῶν qui Latine ſolùm ſuperſunt atque inter Origenis & Hieronymi opera leguntur ex verſione Rufini. In illis è Platonis ſchola mutuatum pleraqve, vere notavit Marcellus Ancyranus apud Euſebium 1. contra Marcellum p. 23. De Origenis ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. quibus adde quod ex Origenis libris περὶ ἀρχῶν collect

collecti libri duo de incarnatione Verbi ad Januarium, qui exstant in appendice ad Tomum VIII. Operum S. Augustini, edit. novæ Benedictinor. p. 48. seq. edit. Amstelod.

IX. EUSEBII *Præparationis Evangelicæ* libri XV. qui exstant.

X. Ejusdem *Demonstrationis Evangelicæ* lib. XX. ex quibus decem posterioes interciderunt.

XI. *Ecclesiasticæ Præparationis* libri (numerus excidit) in quibus *Eclogæ*, sive selecta loca ex scriptoribus Ecclesiasticis. Hoc opus, qvod dolendum, nusquam hodie reperitur.

XII. *Ecclesiasticæ Demonstrationis* libri. (numerus similiter excidit.) Allegatur Eusebii ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in jure Græco Romano lib. IV. p. 295. Opus ipsum desideramus.

XIII. Ἐλέγχου καὶ ἀπολογίας *Confutationis & Apologiæ* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones libri II. & alii ejusdem argumenti & propemodum iidem, priorum fortasse altera ἔκδοσις. De his aliisque Eusebii scriptis deperditis, nec non etiam de iis qvæ habemus, dixi volumine sexto, lib. V. cap. 4.

XIV. *Apollinaris* Hierapolitani Episcopi, qui Marci Antonini temporibus vixit, *liber adversus Græcos* sive *Gentes*, & *de pietate ac de veritate*. Laudant hæc etiam Eusebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi & Nicephorus IV. 11. Testaturque Photius alia præterea celebrari præclari hujus viri συγγράμματα ἀξιομνημόνευτα, in quæ necdum ipse inciderit. Sed ex universis insignis hujus Viri scriptis, lector mecum dolebit, nihil quicquam ad nos prevenisse.

XV. GELASII (Cæsareensis in Bithynia Episcopi incertæ ætatis) πρακτικὸν sive *Acta Concilii Nicæni* A. C. 325. habiti *libris III.* sæpius & separatim utraque lingua & in Tomis Conciliorum edita, de quibus dixi Volumine VIII. c. 24. p. 371. seq. Uberius de hoc opere Photius infra Cod. LXXXIX. Et de Synodo Nicæna alias referens narrationes Cod. LXXXVIII. & CCLVI.

XVI. ACTA SYNODI TERTIÆ sive Ephesinæ A. 431. celebratæ tota fere constantia Epistolis Cyrilli ad Nestorium mutuisque Nestorii, de quibus etiam meminit Cod. CLXIX. Prodierunt Acta ista Latine ex veteri versione *Paris.* 1574. 8. edente Antonio Contio, atqve inde in Baluzii & Harduini Conciliis. Sed Græce primum e Typographia Commeliana 1591. fol. & Theodori Peltani versio 1604. fol. Denique utraque lingva in editionibus Conciliorum Romana, Biniana A. 1618. Labbeana & Harduiniana.

XVII

XVII. ACTA SYNODI QVARTÆ sive Chalcedonensis adversus Eutychen & Dioscorum celebratæ A. 451. Similiter editæ sunt Græce & Latine in Tomis Conciliorum & novissime Tomo secundo editionis Harduinianæ.

XVIII. ACTA SYNODI QVINTÆ de tribus capitulis celebratæ CPoli A. 553. Hæc Græce nondum viderunt lucem, Latine edita post Surium à Labbeo T. V. & Harduino T. III.

XIX. ACTA SEXTÆ SYNODI contra Monotheletas habitæ CPoli in trullo sacri palatii A. 680. Acta Græce & Latine sæpius edita in Conciliorum Tomis post Romanos & Binium à Labbeo T. VI. & ab Harduino T. V.

XX. ACTA SEPTIMÆ SYNODI sive Nicænæ secundæ adversus Iconoclastas celebratæ A. 787. Acta habemus Græce & Latine in editione Romana Concilior. & apud Binium T. III. & Labbeum T. VII. Harduinum T. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorundem Actorum Latina versio, ab Anastasio Sinaita concinnata. Et altera Gisberti Longolii edita primum Colon. 1540. & falso pro antiqua habita à viris quibusdam doctis, ut Harduino observatum.

XXI. *Johannis Philoponi* λόγος sive liber *de resurrectione* in plures divisus τόμους quorum numerus excidit, atque opus ipsum hodie nusquam exstat. Quod addit Photius eundem hac in lucubratione naso suspendisse adunco sanctos Patres, ἐπιχλευάζων καὶ τοὺς μακαρίους καὶ ἁγίους πατέρας ἡμῶν, de Patribus Chalcedonensis Synodi intellige, ut Photius ipse Cod. XXIII. perspicue docet. Vide & Cod. LV.

XXII. *Theodosii* Monachi ἀνατροπὴ sive *confutatio* argumentorum quæ resurrectioni corporum Philoponus opposuerat. Etiam hoc Theodosii scriptum, iisdem ut videtur temporibus quibus Philoponus sub sæculi septimi initia clari, hodie desideratur. Theodosius incertum sitne idem cujus infra XXIV. Cod. mentio.

XXIII. *Cononis*, *Eugenii* & *Themistii* de resurrectione corporum adversus eundem Philoponum, scripta similiter deperdita. Cononem, Eugenium & Themistium Photius testatur in hoc cum Philopono consensisse, quod & ipsi Synodum Chalcedonensem repudiaverint. Themistium suspicor illum Diaconum Alexandrinum qui Agnoëtarum signifer memoratur infra Cod. CVIII. & de quo dixi volumine superiore VIII. cap. 18. p. 5. seq. De Cononе & Eugenio Tritheitis mox plura Photius Cod. XXIV.

XXIV. *Acta* temporibus Justini Imp. circa A.C. 576. coram Joanne Schola

Scholaſtico, Epiſcopo C'Pol. *inter Cononem & Pugenium* Tritheitas, Philoponum Tritheiſmi accuſatum anathemati ſubjicere recuſantes, *& Paulum atque Stephanum* quos & ipſos Ἀφθαρτοδοκητῶν hæreſi addictos, hoc eſt Chalcedonenſis Synodi adverſarios Photius teſtatur. Etiam hæc Acta interciderunt.

XXV. JO. CHRYSOSTOMI χόλια * εἰς τὸν θάνατον ** graves ſententiæ de morte CHRISTI brevibus ſermonibus viginti duobus. Et ſermones ſimiles totidem *de CHRISTI aſſumtione* & ſeptendecim *de Pentecoſte*. Licet de tribus hiſce argumentis editæ exſtent nonnullæ Chryſoſtomi homiliæ, tamen plerosque ex illis ſermonibus Photio inſpectis perditos vel ineditos ſaltim adhuc eſſe exiſtimo.

XXVI. SYNESII Cyrenenſis de Providentia, de Regno & alia quædam non nominata à Photio, ſed ut videtur haud diverſa ab illis quæ hodie habemus & de quibus dixi volumine ſuperiore VIII. capite 22.

XXVII. EUSEBII *Hiſtoria Eccleſiaſtica* libri X.

XXVIII. SOCRATIS *Hiſtoria Eccleſiaſtica* annorum centum & triginta, libris ſeptem.

XXIX. EVAGRII Scholaſtici *Hiſtoria Eccleſiaſtica* ab eo tempore ubi deſinit Socrates & Theodoritus, ad duodecimum Mauritii annum, libri VI.

XXX. SOZOMENI Eccleſiaſtica Hiſtoria libris IX. quam à Socrate diverſa tradere quandoque & dictionis illum elegantia vincere obſervat.

XXXI. THEODORITI Hiſtoria Eccleſiaſtica, quem præ omnibus dictionem Hiſtorico dignam attuliſſe, & res ſecundæ Synodi diligentius cæteris narraſſe obſervat. De quinque hiſce ſcriptoribus H. E. notiſſimis ſæpiusque editis dixi Volumine ſexto cap. 4.

XXXII. ATHANASII *Epiſtolæ* variæ, incertum an plures & diverſæ ab illis quas hodie habemus, in quibus exſtat quoque Apologia pro fuga, T. 1. edit. Montfauconianæ p. 320.

XXXIII. *Juſti* Tiberienſis Judæi, qui tempore excidii Hieroſolymorum vixit, *Chronicon de Regibus Judæorum* Ἰουδαίων βασιλέων τῶν ἐν τέμπεσι, à Moyſe ad Regem ultimum Agrippam ſecundum. Hoc opus Juſti, perinde ut alterum Flavio Joſepho memoratum de bello Judaico, intercidit. Vide ſi placet quæ notavi ad Hieronymum de ſcriptoribus Eccleſ. cap. 14.

* Vide quæ de Scholiis S. Cyrilli Alex. de incarnatione unigeniti dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 27. p. 565.

** Mox apud Photium ſequitur εἰς τὴν ἀνάληψιν Κυρίου, itaque Schottus recte illud Κυρίου hoc etiam loco poſt θανάτου ſubintellexit.

XXXIV. (Julii) *Africani* ἱστορικὸν sive Chronicon libris quinque ab orbe condito usque ad Macrinum Imp. qui regnare cœpit A. C. 217. Etiam hoc opus, ex quo multa in Chronico suo Eusebius, hodie desideratur. Caput istud Photianæ Bibliothecæ primus vulgavit Garcias Loaisa ad Chronicon Isidori Hisp. p. 260. Memorat Photius etiam *cestos* Africani, libris XIV. distinctos, quorum fragmenta ampla habemus, & scriptum ad Origenem (quod exstat cum Origenis responsione integrum) *de Susanna*, nec non aliud ad Aristidem *de concordia Matthæi & Lucæ circa genealogiam* CHRISTI, cujus argumentum servavit Eusebius lib. 1. Hist. Eccl. cap. 7. Vide quæ de Africani scriptis supra lib. V. c. 1. p. 268. seq.

XXXV. *Philippi Sidetæ* (presbyteri) *Historia Christiana*, χριστιανικὴ ἱστορία, sive farrago potius variarum rerum ad Historiam pertinentium & non pertinentium, ab orbe condito ad suam ætatem: voluminosum opus cujus XXIV. tantum libros Photius vidit, quorum singuli iterum λόγους quatuor & viginti distincti erant: Sed Socrates VII. 27. & ex eo Nicephorus XIV. 29. testatur à Philippo compositos fuisse libros XXXVI. Vixit Philippus iste Sisinnii temporibus & Procli, Patriarcharum Constantinopolitanorum quorum ille fuit ab A. C. 425. ad 428. hic ab A. 434. ad 446. Historia Philippi exceptis pauciſſimis fragmentis intercidit, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. seq.

XXXVI. ANONYMI qui Justino imperitante vixit χριστιανὴ βίβλος, ἑρμηνεία εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *Christianorum liber* sive *Octateuchi expositio*, ad Pamphilum. Hoc ipsum in libros XII. distinctum opus est quod exstat sub *Cosmæ Indopleustæ* nomine editum non ita pridem Græce & Latine ab eruditissimo Montfaucono. Vide quæ notavi lib. 3. cap. 25. ubi hoc caput Photii exhibui integrum cum versione mea & notis.

XXXVII. *Anonymi* Dialogus περὶ πολιτείας inter Menan Patricium & Thomam Referendarium sive Legatum de optimo statu Reip. quem δικαιαρχικὸν *principatum juris* appellat, & (qui Polybio * etiam jampridem præstantissimus omnium fuit visus,) ex Monarchia, Aristocratia & Democratia mixtum esse contendit. Hic dialogus hodie non exstat quod sciam.

XXXVIII. *Theodori* Antiocheni (ejusdem de quo Cod. IV.) ἑρμηνεία τῆ κτίσεως, *interpretatio Historiæ creationis*, ἐν λόγοις ἑπτὰ ἡ θεία βίβλος ἐπεραίνετο, ita suspicor legendum pro ἡ πρώτη βίβλος. Commentarius hic Theodori intercidit. Eum frequenter reprehendit Philoponus in opere de quo infra, Cod. 43.

XXXIX.

* libro VI. Confer Machiavellum lib. 1. ad Livium c. 2.

XXXIX. EUSEBII *contra Hieroclem* ἀπαστικὸν πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τυανέως ἱστορικὰς λόγους, exstat, sæpiusque lucem vidit ut dixi. lib. V. cap. 4. p. 91.

XL. *Philostorgii* Historiæ Ecclesiasticæ libri XII. ipsi quidem deperditi, sed ex quibus ampla excerpta Photio debemus, qvæ separatim edita atque à Jac. Godofredo & Henrico Valesio illustrata habemus. Vide supra lib. V. cap. 4. p, 115. seq.

XLI. *Johannis Ægeatæ* presbyteri Eutychiani sive Διαφωνούντων *Historiæ Ecclesiasticæ* ab depositione Nestorii (A. C. 431.)usque de depositionem Petri Fullonis A. 483. *libri quinque*, pridem perditi, una cum aliis quinque libris posterioribus quos Photius vidisse se negat. Meminit Johannis hujus noster iterum Cod. LV.

XLII. Ex *Basilii Cilicis*, Nestoriani *Historiæ Ecclesiasticæ* libris *secundus*, quorum tres auctor scripserat. Primum à Marciano Imp. (A. C. 450) Zenonem: Secundum ab obitu Simplicii Papæ (A. 483.) usque ad A. 518. & Tertium ab initiis Justini Thracis. Dolendum est hoc opus intercidisse, quoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam & Episcoporum Epistolas Basilius inseruerat. De Basilio hoc & Ioanne Ægeate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. seq. Basilii meminit Photius iterum Cod. XCV. & CVII.

XLIII. JOANNIS PHILOPONI ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, sive *in Hexaëmeron* opus præclarum, qvod in septem distinctum libros exstat cum versione Balthasaris Corderii S. I. Viennæ Austriæ 1630. 4. Sed distinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Basilio Cæsariensi Philoponum in multis eadem scribere & passim confutare Theodorum Mopsvestenum, de cujus Opere ejusdem argumenti dictum Cod. XXXVIII. De Theodori & Philoponi scriptis supra hoc ipso Volumine cap. 33. & 35.

XLIV. PHILOSTRATI, qvem *Lemnium* alii, Photius nescio an memoriæ lapsu Tyrium appellat, de Vita Apollonii Tyanei libri VIII. qui etiamnum exstant, novis Godfridi Olearii nostri, ἐξ μαχαίρης expoliti lucubrationibus ut dixi lib. V. cap 24. Ex eodem Philostrati opere multa & prolixa excerpta dat Photius infra, Cod. CCXLI.

XLV. *Andronicianæ* adversus Eunomianos libri duo, pridem deperditi. Ad sexti sæculi extrema à præstantissimo Caveo rejicitur hic scriptor, qvem putem quinto ac fortasse quarto jam floruisse, cum Eunomii hæresis plus negotii adhuc Ecclesiæ CHRISTI facesseret.

XLVI. THEODORETI *libri XXVII.* de CHristi natura & incarnatione adversus varios errores. *Ex* his primi *sex*, exceptis paucis fragmentis

interciderunt, & non diversi fuerunt ab illo pentalogio ἀναθεωρήτου qvod adversus Concilium Ephesinum Theodoretus scripserat, & cujus librum quintum in duos distractum legit Photius, ut Jo Garnerio in auctario Theodoreti probe observatum. Libri cæteri *à septimo ad vigesimum septimum* sæpius sunt editi sub *Athanasii* nomine,* quos Photii testimonio fretus Theodoreto tribuit Jo. Dallæus in disp. de fide ex Scripturis demonstratione p. 48. & 146. Sed Garnerius septimum quidem & octavum Theodoriti esse non dubitat, at cæteros XVIII. (ad *Marium* Mercatorem provocans testem) *Eutherio* Nestoriano, Episcopo Tyanensi vindicat in auctario Theodoriti p. 254. 701. & ad *Marium* Mercatorem T. 2. p. 277. Edidit etiam sub Eutherii nomine ad calcem ejusdem auctarii Græce & Latine. Combefisius illos *S. Maximi* Confessoris esse suspicatus est, parum certa conjectura. *Vigesimus septimus* liber Photio memoratus περὶ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματος, *de exemplo qvod à communium hominum aliquo* (ad CHristum) *petitur*, intercidit. Extant autem qvos in eodem τόμῳ sive volumine legit Photius *libri tres dialogorum* Theodoreti, qui una cum *demonstratione per syllogismos* sæpius utraque lingva prodiere separatim atqve Tomo quarto ejus operum, sub titulo ἐρανιστὴς ἢ πολύμορφος.

XLVII. JOSEPHI Judæi τὰ καθ' Ἰουδαίους πάθη de calamitatibus Judæorum libri VII. opus de bello Judaico sæpius editum, de qvo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2.

XLVIII. *Libelli* sive λογίδια *duo de universo*, περὶ τοῦ παντός, sive περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας, *de causa universi*, aut περὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐσίας *de universi essentia*, adversus Platonem & Alcinoum *Platonicum*, auctore non *Josepho*, licet sub ejus nomine *Photius* reperit, sed Christiano scriptore, sive is *Justinus* fuerit, sive *Irænæus* quibus in Codicibus quibusdam fuere tributi, sive potius Artemonis ac Monanistæ Procli adversarius *Cajus* Presbyter Romanus, sub extremum sæculi secundi à nato CHristo clarus, qui in fine parvæ Labirynthi Origeni in qvibusdam Codd. male tributæ se auctorem libri de universi essentia esse diserte testatus fuit. *Ex* his duobus libellis ἀποσπασμάτιον sive fragmentum à Maximo Margunio acceptum Græce in notis ad *Photium* vulgavit Hœschelius, quod in MS. Codice inscribebatur Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Agnoscit tamen ipse Christiano homini adscribendum.

* Vide qvæ supra lib. V. cap. 2. p. 312. ubi de S. Athanasii & cap. 11. p. 438. 440. 446. ubi de Theodoreti scriptis.

bendum. Atqve hoc idem fragmentum ſub *S. Hippolyti* nomine cum verſione vulgavit V. C. Stephanus le *Moyne* in Variis ſacris, Lugd. Bat. 1694. 4. Quoniam nimirum in laterculo marmoreo Canoni paſchali adjuncto inter ſcripta Hippolyti diſerte memoratur: περὶ ἓξ πάντας πρὸς τὸν Πλάτωνα. In parallelis Sacris Jo. Damaſceni T. 2. edit. novæ p. 755. locus inde allatus *Maletio* Antiocheno tribuitur: Sed p. 789. *Joſepho*, ἐκ τοῦ λόγου ἀναγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα. Certum tamen eſt ſcriptorem fuiſſe Chriſtianum, adeoque Hippolytus auctor etiam videtur Clariſſimo Damaſceni editori Lequinio, qui librarios nomen Ἱππολ. cum Ἰωσήπου per hallucinationem permutaſſe ſuſpicatur. Itaqve idem fragmentum etiam ego inter S. Hippolyti opera Hamburg 1716. fol. iterum Græce & Latine vulgavi T. 1. p. 220. Sed ab eo tempore obſervavi apud Damaſcenum nonnulla rectius legi, qvæ præſenti loco annotabo. *Pag.* 220. ſtatim initio pro ὁ περὶ δαιμόνων τόπος, rectius apud Damaſcenum p. 789. eſt λόγος. Ut infra, ὅτος ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος v. 2. συνέχονται αἱ ψυχαί. v. 10. ἐκάστῳ πράξεις. v. 11. τοὺς τῶν τόπων. pro τρόπων. v 13. λίμνης πυρὸς ἀσβέστου. v. 14. ἐσωνιάσθαι. v. 15. ἀπὸ θεοῦ. v. 16. προσωχθῇ. v. 34. ἀγαθῶν θεωρίας. v. 35. καιρὸν ὀφείλειν ἀπροσδοκία ἡδόμενοι. Pag. 221. v. 10. ἀγγέλοι σπιγαλόεντες λαμπόμενοι ἐπουρανίζοντες. v. 12. Εἰς τὰ καλούμενα μέρη ἀθῶοι ἐς ἀγομένους. v. 14 ἐκκαλύπτει. v. 17. ὑπερβαλλόντως ξανθὴν θέαν ἐκ πυρὸς ἐρῶντες καταπεπλήγασι. v. 18. ἔδη καλαζόμενοι. ἀλλὰ καὶ ὅτοι τὸν τῶν δικαίων χόρον. v. 24. ἐν ᾗ αἱ ψυχαί. v. 28. οἱ ἀπιστοῦντες ἕλληνες. Pag. 222. poſt verba, v. 5. ὃν χρεὼν προσαγορεύομεν, apud Damaſcenum additur: Θεὸν ἀνανθρωπήσαντα. v. 10. τὸ ἴδιον σῶμα ἀναστήσασα τὸ δίκαιον, ἐν τῇ κρίσει. v. 12. μίαν ἀποφθέγξονται αὐτῷ φωνὴν. v. 15. τοὺς μὲν δὴ πράξασι καὶ δικαίως τὸν αἰῶνα τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν σωζομένοις· τοὺς δὲ τῶν φαύλων ἐργάταις. v. 20. ἐκ σώματος ἀναβιώσεσιν. Denique v. 27. pro ἐκ ὅτι apud Damaſcenum p. 755. eſt ἐκ τούτου. Nunc ad Photium revertamur.

XLIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστορίου βλασφημιῶν, ἐν λόγοις πέντε *adverſus blaſphemias Neſtorii, libri V.* de quibus prolixius Photius infra Cod. 169. Exſtant Græce & Latine poſt editionem Rom. 1608. fol. vulgati tomo ultimo editionis Græcolatinæ Pariſ. Vide qvæ dixi Volum. VIII. hujus *Bibl.* c. 27. p. 569. Notat Photius Cyrilli dictionem in hoc opere luculentiorem eſſe & magis perſpicuam quàm in altero *de cultu in Spiritu*, & ſimilem ſolutæ quodammodo ac neglectiori poëſi. ἀπὸ δὲ λόγου

αὐτῷ πεποιημένῳ καὶ εἰς ἰδίαν ἐκβεβιασμένῳ, καὶ οἷον λελυμένῃ καὶ τὸ μέτρον ὑπερορώσῃ ποίησις.

I. *Nicia* Monachi *ἀντίῤῥησις κατὰ τῶν ἑπτὰ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ'. contra septem capita* in libro *Joannis Philoponi* quem *διαιτητὴν* * ille inscripserat proposita. Liber alius *κατὰ τῆς δυσσεβοῦς Σεβήρου contra Severum* Eutychianum. Nec non *κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, libri duo contra Ethnicos.* Scripta Niciæ hujus interiere omnia, perinde ut *Philoponi διαιτητής* de quo dixi supra in Philopono. Nicias iste sæculi septimi scriptor longe diversus à *Nicea* Episcopo Romacianæ sive Aquilegiæ civitatis, qui & ipse sed Latine sæculo quinto scripsit *de Gentilitatis erroribus*, in libris sex *institutionis competentium ad baptismum* itidem deperditis, de qvibus ex Gennadii c. 22. Honorius ll. 22. & Trithemius c. 118. Libellus alius hujus Niceæ sive Epistola *ad virginem lapsum* sæpius editus sub nominibus *Ambrosii*, Hieronymi, Augustini ut monuit Cotelerius ad Constitut. Apostol. ll. 57. p. 265. In Ambrosii operibus incipit: *Audite me nunc qui prope estis & qui longe.* In Hieronymi inscribitur *ad Susannam lapsam objurgatio*, & præmittuntur aliqua: *Puto levius esse crimen ubi homo peccatum suum confitetur* &c.

Ll. *Hesychii* Presbyteri CPol *εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν, λόγοι δ'. libri quatuor de aneo serpente.* Idem hic videtur Hesychius CPol. presbyter à qvo Eunomium ob hæresin delatum scribit Philostorgius Vl. 1. Sed libri illi nusquam hodie exstant, quod sciam.

Lll. *Acta Synodi Sidensis* sive Sidæ, Pamphiliæ metropili habitæ A.C. 383. contra *Massalianos* sive Evchitas Adelphianos præside *Amphilochio* Iconiensi una cum aliis Episcopis XXV. Hujus *Synodi Acta* perinde ut Amphilochii adversus Massalianos scripta, quos omnium optime confutasse ille à Theodorito IV 11. de hæreticis fab. traditur, interciderunt. Massalianorum hæreseos ab *Amphilochio* expulsæ meminit etiam Theodoritus lib. IV. cap. undecimo Hist. Eccles. Et *Synodi* adversus *Massalianos* habitæ, pseudo Synodus Palamitica A. 1350. in Conciliis Harduini T. XI. p. 327. Photius autem cum illis Actis Synodi Sidensis legisse se etiam testatur *Epistolam Synodicam ad Flavianum Antiochenum*, additqve Synodos insuper alias adversus hæreticos illos celebratas: ut Antiochiæ à Flaviano (circa A. C. 390. ut notat Tillemontius T. VIII. p 534.) præsentibus tribus Episcopis, *Bizo* Seleuciæ (cujus etiam in Synodo *CPol.* A. 394. mentio) *Marutha*

* Gvil. Caveus in Chartophylace *διαιτητὴν*, Niciæ non Philopono tribuit. Sed hoc recte emendavit vir doctissimus in Historia literaria scriptorum Eccles.

Marutha Supharenorum & *Samo*, (qvod Epiſcopi nomen eſt, non ut Blondello viſum urbis) presbyterisque & diaconis circiter triginta. *Sed* cum longe plura adverſus Maſſalianos ſcripta eodem loco apud Photium commemorentur, juvabit illa ordine litterarum digeſta, cum obſervationibus qvibusdam hic ſubjicere.

Alypii Cappadociæ *Archiepiſcopi*, Epiſtola ad Hormizen (Ὁρμίζην, al. Ὁρμίζην) Comanenſem *Ponti* Epiſcopum.

Archelai Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopi anathematiſmi XXIII. capitum Maſſalianorum. Confer, ſi placet anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos in Jacobi Tollii inſignibus Itineris Italici p. 114. ſeq. Lambecium III. p. 171.

Attici CPolitani ad *Epiſcopos* Pamphyliæ & ad Amphilochium de ejiciendis Maſſalianis, ſive Maſſalianitis.

Epheſinæ Synodi œcumenicæ tertiæ decretum contra Maſſalianos & capita libri Maſſalianorum *Aſcetici*, ex quo capita dogmatum excerpta apud Damaſcenum hæreſi LXXX. non diverſa ut opinor de quibus Acta Eruditorum A. 1696. p. 299. & A. 1699. p. 157. *Synodi* Epheſinæ decretum hodie exſtat actione VII. actorum illius Concilii. Apud Photium autem pro ἀναγνωσθέντα αὐτὸν legendum αὐτῶν, ut in Codice Regio Pariſ. reperit Cotelerius T. 1. monument. p. 785.

Flaviani Antiocheni ad Oſrhoënos (Τοὺς ἐν Ὀσροήνῃ leg. pro Τοὺς ἐν Ἰουδαίᾳ) & ad Letoium Armeniæ Epiſcopum de geſtis in Synodo Antiochena.

Gerontii presbyteri & Abbatis Monachorum Glitidenſium ad Alypium Cappadociæ Archiepiſcopum, contra Lampetium *Maſſalianum*.

Heraclidæ Nyſſeni Epiſcopi Epiſtolæ duæ contra Maſſalianos.

Johannis Antiocheni ad Neſtorium Epiſtola de Maſſalianis.

Letoii Armeniæ Epiſcopi Epiſtolæ ad Flavianum.

Ptolemæi Rhinocurorum in limite Ægypti & Palæſtinæ Epiſcopi ἀναφορὰ ſive relatio ad Timotheum *Alexandrinum* de Alpheo *Maſſaliano*, quem ille presbyterum ordinaverat.

Severi Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri à Lampetio Maſſaliano ſcripti ſub titulo Ἀληθείας.

Siſinnii CPolitani & *Theodori* Antiocheni ad Veriniarum (Βερινιανὸν, al. Καρυιανὸν) & Amphilochium Sidæ, cæterosque Pamphyliæ Epiſcopos, ſcripta nomine Synodi ad ordinandum *Siſinnium* Attici ſucceſſorem CPoli ſub Theodoſio Imp. (A. C. 425.) Illi Synodo etiam *Neon* (Νέων) quidam Epiſcopus interfuit; Sed tunc non amplius in vivis erat Amphilochius Iconien-

conienſis, ante annum 400. jam defunctus: fuit autem Amphilochius Sidæ *Epiſcopus* qui Concilio Epheſino A. 431. interfuit & cujus meminit Photius etiam Cod. 230.

Maſſaliani * quos idem Photius memorat ſunt *Adelphius*, *Agapius* auctor βιβλίου ἀσκητικοῦ, *Alpheus* Rhinocurorum Epiſcopus, qui in libro ſuo hæreſin quidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter, *Dadoës:* (Δαδοῆς, al. Δαδοῦης) *Euſtathius*, *Lampetius* auctor libri quem inſcripſit Λαμπήτιον, *Sabbas* monachus ἀπόκοπος ſive eviratus, *Sabbas* alter, *Semeſones* Σημεσώνης, (rectius Συμεσώνης, apud Lambec. lll. p. 171. Συμεών.) His ex Theodoreto lV. 11. Hiſt. Eccl. & ex anathematiſmis adverſus Maſſalianos apud eundem Lambecium, & Tollium p. 114. inſignium Itineris Italici, addes *Hermam*, & ex iisdem anathematiſmis *Petrum*, Lycopetrum poſtea appellatum, & *Tychicum*. Præterea *Marcianum* Trapezitam à quo Marcianiſtas dictos (non ut quidam legunt Marcionitas) ſicut à *Lampetio* Lampetianos, notat Michael le Quien ad Damaſcenum T. 1 .p. 96.

Llll. *STNODUS contra Pelagium & Celeſtium* celebrata Carthagine Kalendis Majis (A. C. 418.) in magna Eccleſia Fauſti, † Honorio Occidentis Imperii clavum tenente. Præſedit in ea Aurelius (Auguſtinus) Epiſcopus, & Donatianus Teleptenſis ** primæ ſedis Byzacenæ provinciæ, quibus adfuerunt varii è Provinciis (Africæ & Hiſpaniæ) Epiſcopi CCXXIV. Canones IX. hujus Concilii exſtant Latine. Vide Appendicem ad

* Maſſaliani, à צלה *orare* Græcis Εὐχῖται, Latinis *Pſalliani* de quibus Epiphanius & Damaſcenus hæreſi ult. Auguſtinus hæreſi 57. & auctor prædeſtinati hæreſi 57. qui ab *Ephræm* Syro oppugnatos ſcribit: & Theodoritus lV. 11. Hiſt. & hæret. fabul. lV. 11. Libellus Synodicus Pappi, cap. 71. Jo. Zonaras apud Cotelerium lll. monument. p. 469. Nicetas lV. 36. theſauri Orthodoxæ fidei T. 25. Bibl. Patrum p. 138. ſeq. Euthymius panopliæ tit. 22. in eadem Bibl. Patrum T. 19. p. 217. ſeq. edit. Lugd. Harmenopulus de ſectis c. 18. P. recentioribus conſulendi Jac. Tollius in inſignibus itineris Italici anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos illuſtrans, Jo. Forbeſius lib. 2. Inſtruct. Hiſtorico Theol. cap. 8. præcipue Tillemontius T. Vlll. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 527. 536. Cæterum fallitur auctor Græci ſcholii in Can. CXll. Africanum apud Bevereg. in notis p. 298. qui Maſſalianos à Maſſalia neſcio qua regione dictos eſſe putat, & Donatiſtas cum illis confundit, ἴσως ἡ ἡ Μασσαλία τῶν αὐτομόρων ἐστὶ Λιβύης πρὸς τοῖς μέρεσι τῆς Ῥώμης τῆς ἐπὶ θύμβριδι.

† *in ſecretario baſilicæ Fauſti*, ita legitur ante Canones hujus Concilii. Nam in Photio male editum: ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φάυστε Ὀνορίου.

** Male in Photii Codicibus Ἀβρελίου. Ἐπίσκοπος τῆς Δονατιανῆς τῆς ἐν πενταπόλει.

ad Tomum sextum Operum S. Augustini p. 71. edit. Amstelod. ubi plura ad hoc Concilium spectantia, erudite observata reperies, quemadmodum & apud Paschasium Quesnellum diss. XIII. ad *Leonem Magnum*. Memorat præterea Photius *Theodosii* & *Honorii* Epistolam ad *Aurelium* a) Carthaginiensem Episcopum, contra Pelagium: & *Constantii* b) decretum ad Volusianum S. Melaniæ patruum de Cælestio in exilium pellendo, nec non qvæ *Leo* c) & *Cælestinus* d) Episcopi Romani & *Hieronymus* e) adversus Pelagium scripsere.

LIV. Ὅσα πεπραγμένων, *Exemplum Actorum ab Occidentis Episcopis adversus Nestoriana dogmata.* Hic liber intercidit, licet exstat (cujus ibidem meminit Photius) Epistola *CYRILLI* Alex. ad Theodosium Imp. in qua Nestorianam & Celestianam hæreses scripsit inter se conspirare. f) Quod porro ait Photius Pelagianam & Celestianam hæresin ejectam ab Orientis Episcopis temporibus Episcoporum *Theophili Alexandriæ & Innocentii urbis Romæ*, idem etiam legas in Timothei presbyteri libro de hæreticis ad Ecclesiam redeuntibus, sed temporum rationibus congruentius esse observant Benedictini, g) si pro Theophilo Alexandrino, *Theodoti Antiocheni* nomen reponatur. Mox Photius mentionem facit *Synodi Palæstinæ* celebratæ Diospoli de qua Baronius ad A. 415. & H. Noris lib. 1. Hist. Pelagianæ cap. 8. Cæterum accusatorum Pelagii nomina apud Photium Νίκης & Λάζαρος, Episcopi Gallicani: sed apud Augustinum in libro ad Aurelium Carthaginiensem de gestis Pelagii, (illum ipsum ad quem Photius provocat) cap. 16. & 35. *Heros & Lazarus.* Deinde *Prædestinatianos* à Photio perstringi notavit Sirmondus, sinistre sentientes de S. Augustino: quos *Cælestinus* Rom. Episcopus Epistola ad Galliarum Episcopos repressit scripta post Augustini obitum A. 431. &

a) datam A. 417. mense Junio qvæ exstat inter Epistolas Augustini edit. novæ 201.

b) promulgatum A. 421. exstat in appendice ad Tom. X. Augustini p. 84. & apud Baron. ad A. C. 420. n. 2.

c) Leo Magnus in Epistola 6. & 7. edit. novæ Paschasii Qvesnelli (al. 86. & 85.)

d) Celestinus Papa in Epistola *ad Episcopos Gallia*, qvæ exstat Latine in Conciliis Labbei T. 2. p. 1611. & T. 1. Harduin. p. 1251. nec non in altera *ad Nestorium* qvæ Græce & Lat. in Actis occurrit Concilii Ephesini.

e) Hieronymus libro *ad Ctesiphontem*, qui itidem ætatem tulit, perinde ut ejus libri tres, dialogorum adversus Pelagium Photio non memorati.

f) T. VII. Opp. Cyrilli p. 252. adde Paschas. Quesnellum ad Leonem Magnum p. 264. edit. primæ.

g) ad Augustin. T. X. appendice p. 43. edit. Amst.

tum in tomis Concilior. tum in appendice ad Tomum X. Auguſtini Benedictinor. p. 88. edit. Amſt. editâ. Pro *Septimo* Epiſcopo, cujus Epiſtolam ad Leonem Rom. Photius porro commemorat, in Regio Codice *Pariſ.* legitur Σεπτεμ@., ut ab iisdem Benedictinis eſt annotatum. Sed in Epiſtola 86. Leonis Magni (novæ edit. 6.) Aquilejenſem Epiſcopum, *Septimius* ille appellatur, ubi Epiſtolæ ejus argumentum repetit. *Proſperi* adverſus Pelagianos ſcripta Photio laudata etiamnum ſuperſunt & noviſſime ſingulari expolita & illuſtrata ſtudio viderunt lucem Pariſ. 1711. fol. ſuperſunt etiam Acta *Epheſinæ Synodi* quibus Pelagius cum Neſtorio condemnatus fuit A. 431. de quo conferre juvabit Henricum Noriſium lib. 2. Hiſt. Pelag. cap. 9. Sed *Joannis Alexandrini* ad Gelaſium Rom. Apologia qua Pelagio, Celeſtio & Juliano (Eclanenſi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Joannis Philoponi*, (qui per ludibrium ματαιόπων@. Photio) liber contra Synodum Chalcedonenſem, qvam Neſtorianæ hæreſi ſuffragari contendit, diſtinctus in τμήματα quatuor: & alter liber *Joannis Ægeatæ* presbyteri eidem oppoſitus Synodo, qvi ambo nusquam hodie exſtant. Mirum autem, Ægeatem hunc à Photio dici τὴν θρησκείαν Νεσοριανόν, ſi idem eſt de quo ſupra Cod. XLI. nam illum fuiſſe Eutychianum conſtat. Itaque olim ſuſpicatus ſum Photium calami lapſu Neſtorianum pro Eutychiano ſcripſiſſe: Sed cum Joannem Ægeatem Cilicem feciſſe cum Neſtorio conſtet etiam aliis veterum teſtimoniis quæ produxere Mich. le Quien diſſ. Ill. Damaſcenica p. 52. & Chriſtoph. Matthæus Pfaffius in diſſ. de Evangeliis ſub Anaſtaſio Imp. non corruptis, §. 7. omnino aſſentior iisdem viris eruditiſſimis exiſtimantibus Photium Cod. XLI. erraſſe cum Hiſtoriam Eccleſiaſticam hominis Eutychiani, (ſive Joannis Rhetoris ſive alterius) ex ſola conjectura Joanni Ægeatæ adſcripſit.

LVI. THEODORITI περὶ τῶν αἱρέσεων *de hæreſibus* à Simone Mago in ſuam usque ætatem *libri quinque*, ad Sporacium Domeſticorum Comitem qui A. C. 453. Conſul fuit. Exſtant ſæpius editi Græce & Latine ut dixi Volum. VII. p. 436. ſeq.

LVII. APPIANI Ῥωμαϊκὴ ἱστορία *Hiſtoriæ Romanæ* βίβλοι γ', λόγοι κδ', *partes tres, libri XXIV.* quorum pars exſtat, pars deſideratur, ut accuratius expoſui lib. IV. cap. 12.

LVIII. *Arriani* Bithyni παρθικὰ, *Hiſtoriæ Partherum libri XVII.* & τὰ κατὰ τὴν Βιθυνίαν ſive Βιθυνιακὰ *de rebus Bithyniæ* (de qvibus infra, Cod. XCII.) nec non τὰ περὶ Ἀλανούς ſive Ἀλανικὴ *de rebus Alanorum.* Hæc opera

opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Scipionis Tettii memorantur à Labbeo p. 385. Bibl. novæ MSS. Parthicorum Arriani meminit etiam Jo. Malala p. 358. Chronographiæ, & Simplicius in Aristotelis Categorias p. 56. De Arriano ipso quem Ξενοφῶντα νέον *juniorem Xenophontem* dictum esse testatur Photius, & de aliis ejus hoc loco memoratis scriptis τῶν Ἀρριανοῦ ἐπιτετῆ Ἐπικτήτου διατριβῶν *Dissertationem Epicteti, Praeceptoris sui, libris octo*, e quibus soli quator hodie superstant, & τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ, *familiarium sermonum libris duodecim*, qui omnes perierunt, dictum à me est lib. IV. cap. 8.

LIX. *Acta Synodi* ad Quercum *adversus Joannem Chrysostomum* & *Heraclidem* Ephesi atque Palladium Helenopolis Episcopos *A.* 403. congregatæ, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënsis, Antiochus Ptolemaidis, Severianus Gabalorum & Qvirinus Chalcedonensis & Macarius Magnetum sive Magnesiæ in Asia Episcopus, præcipuus accusator Heraclidæ, ut Joannes diaconus CPol. Chrysostomi. ἐν ἑπτακαίδεκα πράξεσι ἐπράχθη δίκαι κατ' αὐτοῦ. *tredecim actionibus* transacta fuit. Meminere hujus synodi Chrysostomus ipse Epist. ad Cyriacum, Palladius in vita Chrysostomi, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide & jus Græco Rom. lib. IX. p. 554. seq. Cæterum Actis illius deperditis, præcipuam ejus notitiam à Photio petere est necesse. Pro verbis ὑβρίζει τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἐκπηγνύτας in jure Græco Rom. p. 556. legitur ἐπιγνώτας unde Cotelerius III. monument. p. 567. felici conjectura fecit ἐπιγνώτους *notos ac familiares*. De dicto Chrysostomi, qvod reprehensum in eo inter alia Photius commemorat, ἐὰν πολλὰ ἁμάρτῃς, πολλὰ μετανόησον sive ut alii efferunt. *millies peccaveris, millies poenitentiam age*, καὶ ὁσάκις ἂν ἁμαρτάνῃς, ἐλθὲ πρός με, κἀγώ σε θεραπεύσω *quoties peccaveris, veni ad me*, (CHristum Math. IX 28.) *ego te sanabo*, meminit etiam Socrates VI. 21. & singulari scripto oppugnatum â Sisinnio Novatianorum Episcopo testatur, χιλιάκις μετανοήσας εἰσελθεῖν. Apud Chrysostomum ipsum homilia 2. in Psalmum 50. T. 1. edit. Savil. p. 975. ita legitur: μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄκνον. ἥμαρτες, μετανόησον. μυριάκις ἥμαρτες, μυριάκις μετανόησον. Singulari diatriba hoc dictum defendit & illustravit D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης, edita Ulmæ 1701. 4.

LX. HERODOTI *libri novem Historiarum* adhuc superstites, de quibus dictum supra, lib. II. cap. 20.

LXI. ÆSCHINIS *Orationes tres*, velut totidem Charites: & *Epistolæ novem* velut tot Musæ. Orationes non plures nec pauciores hodie habemus sed *Epistolas duodecim*. De illis dixi lib. 2. cap. 26. §. 9. De hisce, ejusdem

libri 2. capite 10. §. 6. Meminit iterum harum Æschinis lucubrationum Photius Cod. 264. & utroque loco notat *quartam orationem* quæ inscribebatur Δηλιακὸς νόμος & hodie non exstat, fuisse Æschini suppositam, Cæciliiqve judicio auctorem habere Æschinem alium (Socraticum opinor) nostri æqvalem. *Cæcilium* istum Rhetorem Calactianum Siculum intellige, de qvo viri docti ad cap. 1. Longini περὶ ὕψους. Lysimachidis librum Cæcilio huic oppositum περὶ τῶν ὡδὲ τοῖς Ἀττικοῖς Ῥητόρων laudat Ammonius Grammaticus in θεωρός. *Dionysium* sophistam singulariter Æschinis charactere fuisse delectatum, *Phrynichum* autem Æschini Socratico * inter præcipuos Oratores Atticos locum tribuisse refert Photius. Sed cod. 264. præceptorem Æschinis alterius vocat *Leodamantem* ex Cæcilio, (cui etiam suffragantur Plutarchi Codices) non ut hîc *Antalcidam*, pro quo *Alcidamantem* Eleatem habet Svidas in Αἰσχίνης.

LXII. *Paraxagoræ* Athenienſis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία β', *libri duo de rebus Constantini Magni*, cui, Ethnicus licet, æqvius præbuit testimonium quam hodie quidam Christiani, in criminationum mustaceo quærentes ingenii lauream. Φησὶν ὁ Παραξαγόρας, καὶ τοι τὰ θρησκεῖα Ἕλλην ὤν, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο. Non modo hi duo libri sed & alii totidem illius περὶ τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, *de iis qui Athenis regnarunt*, aliiqve sex εἰς τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον *de Alexandro Magno Rege Macedonum*, universi interciderunt. Scripsit dialecto Jonica, adeoqve suo etiam exemplo refellit eos, qvi longe antiquioribus temporibus cessasse jam dialecti hujus usum sibi persvasere. Præcocibus ingeniis accensetur merito hic Praxagoras à Bailleto, ** nam illud de Athenarum rectoribus opus scripsit annos natus non plures quam undeviginti, historiam Constantini anno ætatis secundo & vicesimo, Alexandri res trigesimo primo. Hunc Praxagoram ætate anteceſſerunt Praxagoras Herodis Attici adversarius, cujus mentio apud Philostratum II. Sophist. p. 559. edit. novæ: nec non Praxagoras Medicus antiquissimus, laudatus à Celso, Plinio Cœlio Aureliano, Athenæo, & Scholiaste Nicandri, de cujus scriptis infra lib. VI.

LXIII. PROCOPII Cæsareensis ἱστορικὸν de rebus Justiniano imperante adversus Persas, Vandalos (Βανδήλους) & Gothos, Belisarii maxime ductu

* Æschinis hujus Socratici dialogos tres post *Jo. Clericum* Amst. 1711. 8. illustravit egregie *Petrus Horrens*, versione, notis & indice Græco, Leovard. 1718. 8. quam editionem commendatam sibi habebunt Græcæ Lingvæ Studiosi.

** Baillet des Enfans devenus celebres par leurs études p. 20. seq.

ductu gestis *libro octo*, etiamnum superstites, de qvorum argumento & editionibus dixi Volum. VI. p. 250. seq. In Photio autem, licet octo libros memorat, ex duobus tantummodo primoribus libris excerpta leguntur.

LXIV. *Theophanis* Byzantii ἱστορικῶν λόγοι δέκα *libri decem historiarum* à secundo Justini junioris anno (CHristi 567.) ad annum ejus duodecimum (CHristi 577.) Opus ipsum intercidit, nec excerpta Photii integra sunt, testati Theophanem in primo libro etiam suæ de rebus Justiniani historiæ meminisse, & post decem illos libros itidem alios illis continuandis subjunxisse. Theophanes hic non diu post res, quas describit, vixisse videtur, certe diversus est à Theophane Confessore auctore Chronici qvod in A. 813. desinit, & de quo dixi Volum. VI. p. 151. seq.

LXV. THEOPHYLACTI Ægyptii (Simocattæ) præfecti & tabularii, *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. *libri VIII.* de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 282. seq. ubi simul repressi Jacobi Pontani parum credibilem censuram, qui putat Photium non ex ipsius Theophylacti lectione, sed ex lemmatibus ab alio præmissis sapuisse, cum Pontanus ipse lemmata à Photio mutuatus sit quæ Theophylacto suo præmisit, & Photio non sit insolitum argumenta ejusmodi ex scriptis quæ recenset excerpere, certe quæ in lemmatibus illis Pontanus reprehendit, tam à Photio qvàm ab alio nescio qvo lemmatum scriptore proficisci potuerunt.

LXVI. NICEPHORI Patriarchæ CPol. ἱστορικὸν σύντομον *breviarium Historicum* à Mauricii Imp. cæde (A. C. 602.) ad Leonis & Irenes nuptias (A. 770) quod præter editiones Græcolatinas de qvibus dixi Volum. VI. p. 296. prodiit etiam Gallice *Monterolio* interprete Paris. 1618. 8. & ex versione nova Moreti * ibid. 1634. 12. additis notis Historicis.

LXVII. *Sergii* Confessoris Historia de rebus in rep. & Ecclesia gestis à Constantino Copronymo usque (qui ab A. 741. præfuit) inprimis durante imperio Michaëlis Rancabe, qvi imperitavit ab *A. C.* 821. ad 829 Hanc historiam jampridem desideramus.

LXVIII. *Cephalaonis*, Κεφαλαίωνος σύντομον ἱστορικόν, *compendium historicum libris novem*, ad Herodoti exemplum totidem Musarum nomina gerentibus, dialecto iconica, à regno Nini & Semiramidis ad extrema Alexandri Magni usqve. Etiam hoc opus intercidit, qvod dolendum, cum fuerit compendium non Herodoti modi & Hellanici ac Ctesiæ, sed aliorum scriptorum mille amplius, quorum nomina auctor libris singulis præfixerat, qvod jactantiam ** in illo Photius interpretatur, idem factum à rli-

* par le Sieur *Moret*, controlleur en la Generalité de Montauban.

** confer Ruperti Epist. ad Reines. p. 583. & Fabrettum de columna Trajana p. 4.

nio majore omnes laudamus. Svidas teſtatur Hadriani temporibus vixiſſe Cephalæonem in Sicilia, & præter hos novem libros παιδευτῶν ἱστοριῶν ſcripſiſſe etiam μελέτας ῥητορικάς. Multum huic Cephalæoni tribuit Georgius Syncellus cui p. 167. dicitur ἐπίσημος εἰς ἄλλος ὁ τυχὼν *inſignis ſcriptor nec de vulgo.* Sed diu ante Adriani tempora floruere Strabo & Dionyſius Halicarnaſſeus, à quibus Κεφαλὼν ὁ Γεργήθιος laudatur, atqve à Dionyſio vocatur etiam συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ, ut unum ex duobus his ſit neceſſe, Svidam vel erraſſe cum Cephalonem hunc cum Cephalæone Muſarum ſcriptore confudit, quæ Scaligeri eſt ſententia p. 415. ad Græca Euſebii Chron. & Voſſii ll. 12. de Hiſt. Græcis, & lib. 3. p. 340. vel unum quidem & eundem fuiſſe Cephalæonem Photii, Cephalionemqve Syncelli cum Troicorum ſcriptore Cephalone Hiſtorico Gergethio Strabonis, Dionyſii, Feſti in *Roman*, Parthenii, Stephani Byz. Etymologi, aliorumqve: at erraſſe Svidam in eo, qvod Hadriani temporibus illum vixiſſe tradidit, ut contendit Allatius libro de patria Homeri p. 17. ſeqq. Fortaſſe Hadriani tempore fuit Cephalæon Rhetor μελετῶν ῥητορικῶν ſcriptor, qvem cum Hiſtorico Svidas perperam permiſcuit. Qvæ in Euſebii Chron. p. 32. & apud Syncellum ex Cephalæone Hiſtorico afferuntur, videntur fuiſſe principium ejus libri primi, ſive Chiûs, ut Meurſius qvoque in Bibl. Græca pulchre annotavit: Ἄρχομαι γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. &c. Liber decimus Eclogarum Sopatri apud Photium infra Cod. 161. fuit ex τῆς Κεφαλίωνος Ἐφεσιάδος, (lib. VIII.) Ἀλεξαμβανόντος τὰ καθ' Ἀλέξανδρον.

LXIX. *Heſychii illuſtris* Mileſii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμικῆς ἱστορίας, *Synopſis Hiſtoriæ Mundi* annorum 1901. à Belo Rege Aſſyriorum usque ad Anaſtaſium Imp. defunctum *A. C.* 518. diviſa in ſex partes ſive τμήματα. Et *Commentarius de rebus Juſtini ſenioris*, ἑτέρα βίβλος ἐν ᾗ περιείχετο τὰ ἐπ' ἐκείνου πραχθέντα. Utrumque opus intercidit, excepta parte illa prioris ex ſexto tmemate, quo πάτρια ſive origines & Antiquitates CPolis expoſuit. Vide quæ dixi Volum. VI. p. 240. ſeq.

LXX. DIODORIS SICULI *Hiſtoriarum libri quadraginta*, ex quibus extant libri primores quinque & undecimus usque ad viceſimi finem. Ex cæteris fragmenta. Vide quæ notavi libro III. cap. 31.

LXXI. DIONIS Κασσιανοῦ Κοκκειανοῦ ἢ Κωνέλιου *Romanæ Hiſtoriæ* ab Æneæ adventu in Italiam usque ad Alexandri Severi conſulatum tertium (A. C. 228.) *libri LXXX.*, è quibus ad libros LV. exceptis fragmentis qui-

quibusdam & Joannis Xiphilini epitome, desideramus. Vide supra, lib. IV. cap. 10.

LXXII. *Ctesia* Cindii *Persicorum libri XXIII.* & *Indicorum liber* dialecto Ionica. Utrumque opus intercidit, quo majores gratias debemus Photio qui ampla ex illis excerpta servavit sæpius una cum aliis Ctesiæ fragmentis Græce edita & Latine ad Herodoti calcem, etiam novissime in editione Herodoti quam curavit V. C. Jacobus Gronovius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Ctesiæ Persicis Indicisque primus Græce separatim vulgaverat Paris. 1557. 8. Vide qvæ supra, lib. II. cap. 25. §. 16.

LXXIII. HELIODORI Αἰθιοπικὰ, *σύνταγμα δραματικὸν* sive *fabula de amoribus Theagenis & Charicleæ*, libris decem, qui adhuc exstant, ut dixi lib. V. cap. 6. Meminit hujus Heliodori Photius iterum Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTII λόγοι πολιτικοὶ, *Orationes civiles XXXVI.* quæ exceptis tribus exstant, nec non *ὑπομνήματα* & *μεταφράσεις* in scripta Aristotelis, quarum itidem pleræque ætatem tulere, & *ἐξηγητικοὶ πόνοι εἰς τὰ πλατωνικά* qui desiderantur. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. lib. V. cap. 18.

LXXIV. b. LESBONACTIS λόγοι πολιτικοὶ *Orationes civiles XVI.* è quibus tantum exstant duæ, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. & Photii etiam, quæ ex Orationibus illis excerpserat, unà cum judicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV *Johannis Philoponi* βιβλιδάριον sive *libellus* pro stabiliendo Tritheismo *contra κατηχητικὸν λόγον Archi-Ep. CPol. Joannis Scholastici* A. C. 566. primo Justini junioris anno habitum. In hoc libello qui (perinde ut Joannis catecheticus sermo) pridem intercidit, Philoponus præter subtiliores ex Philosophia petitas rationes pro se allegaverat sententias Gregorii Naz. Basilii Magni, Athanasii & Cyrilli Alex.

LXXVI. FL. JOSEPHI *ἀρχαιολογίας* sive *de Antiquitate Judaica libri XX.* adhuc superstites, de quibus dixi lib. VI. c. 6. Ex eodem opere excerpta de Herode & Agrippa infra, Cod. CCXXXVIII.

LXXVII. *Eunapii χρονικῆς ἱστορίας τὸ μὴ Δέξιππου νίας ἐκδόσεως, historiæ Chronicæ* à regno Claudii II. (in quo Dexippus desiit) usque ad Honorii & Arcadii Imperium, *libri XIV.* novæ *ἐκδόσεως* sive recensitæ ab auctore editionis. Hujus Eunapii descriptorem Zosimum notat Photius Cod. XCVIII. Opus ipsum, prioris & posterioris *ἐκδόσεως*, quas utrasque evoluisse se Photius testatur, intercidit, exceptis fragmentis de legationibus. Vide quæ Volum. VI. p. 232. seq.

LXXVIII.

LXXVIII. *Malchi* Philadelphiensis *Sophistæ* Βυζαντιακὰ *de rebus Byzantinis* à morte Leonis Thracis Imp. A. C. 474. ad Julium Nepotem A. 480. occisum, *libri VII.* similiter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Isauri Historiarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Isauri mortem A. 491. Itidem hodie desiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱστορίας sive ἱστορικοὶ λόγοι, *Historiarum libri XXII.* ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodosio juniori Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. seq. ubi inter alia notavi, quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non esse interpretandum *Poëtam*, sed *operatorem Chymicum*. Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματα καὶ τελεσμάτα sive *talismanis magici*, quod barbarorum transitum prohibuerit, atque iterum ἀνδριάντων ἀργυρῶν τελεσμάτων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Singulare itidem est quod περὶ τῆς βήματος ἀξίας sive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi scholasticis soliti refert, ubi memorat *Leontium* in sophisticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λυτρῶν * apud Eunapium in Proæresio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX. *Philtatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem historiæ de Orpheo & Musæo. Olympiodorus accessit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum duce se sibi persvasere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago sive τελεστῇ quem Placidiæ suasu interfici jussit hujus maritus Constantinus Valentiani III. Pater. De vegrandibus urbis Romæ palatiis pronunciatum: ἓις δόμος ἄστυ πόλει, πόλις ἄστεα μοῖρα κίνθη, genuinum illi recentis Poëtæ in domum regiam Lupariam Paris.

Par urbi domus est, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romæ, eo tempore qvo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Ammone* Geometra inventa sunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λουτρῶν καθέδρας sive sellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romæ in publicis balneis positas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis esse superstitem famosam illam Romæ sellam perforatam, non dubitat Clariss. Montfauconus p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, quemadmodum etiam trium superiorum, Eunapii, Malchi, Candidique excerpta è Photio, Græce & Latine recensuit Labbeus

tomo

* Confer Meursium de ludis Græcorum p. 22. sq.

tomo I. ſcriptorum Hiſtoriæ Byz. Olympiodori qvædam illuſtrat Valeſius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zoſimum (à qvo etiam lib. V. p. 579. nominetenus laudat) plura ex eo repetiiſſe. Olympiodori excerpta Photiana ſed minus integra prodierant, antequam Photii Bibliotheca lucem adſpiceret, in Frid. Sylburgii tomo tertio Rom. Hiſtoriæ ſcriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853-855.

LXXXI. *Theodori Mopſveſteni* βιβλιδάριον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς *de Magia Perſarum libellus* pridem deperditus, de qvo ſupra, p. 158. Qui autem apud Photium auctor Perſici dogmatis traditur Ζωροάδης, hic Clementi Alex. eſt Ναζαράτος, Porphyrio Ζαθραύστης, Plutarcho Ζαραΐας, Theodoreto & Agathiæ Ζαραδής. Vide Cotelerium ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Perſarum Numen Ζαρουάμ, ejusque filii duo Ὡρομάσδας bonus (Plutarcho in Alexandro P. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iſide & Oſiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. Ὡρομαάσδης ſive Ὡρομάζης. Agathiæ lib. 2. p. 59. Ὡρμισδάσης.) malusque Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρειμάνιος, Heſychio Ἀρειμάνης. Vide Hadr. Relandi diſſ. Miſcell. parte 2. p. 131. 207. Qvod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀποκατάστασιν ἰᾶσθαι, huic geminum eſt quod infra Cod. 177. traditur τὴς Ὠριγένους κατάγε τὸ ἴλεω ὑποφωνεῖν τὴν κολάσεως. Et eodem ſpectat qvod Leontius ſcribit Theodorum Mopſveſtenum *tollere metum futurorum*. lib. 2. adverſus Eutychen & Neſtorium.

LXXXII. *Dexippi*, τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, *de rebus poſt Alexandrum Magnum geſtis libri IV.* Ejusdem σύνομον ἱστορικὸν *Compendium hiſtoricum usque ad Claudium II. Imp.* præcipuas res regnaque præcipua perſtringens, & τὰ Σκυθικά, *de rebus Romanos inter & Scythas geſtis*. Hujus Dexippi, qvem ἄλλον τινὰ μετὰ σαφηνείας Θουκυδίδην, *alterum ſed perſpicuum magis Thucydidem* Photius appellat, ſcripta iſta omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere ſervatis. Vide Volum VI. p. 231. In multis cum Arriano hiſtorico conſpiraſſe, Photio notatum.

LXXXIII. DIONYSII Halicarnaſſei, Alexandri F. ἱστορικῶν λόγων *hiſtoriæ Romanæ* ab Æneæ in Italiam adventu usque ad Olympiadis CXXVIII 3. *libri XX.* ex qvibus exſtant priores *XI* deſinentes in Olymp. *LXXXIV.* 3. (Urbis *CCCXII.*) Viede quæ dicta lib. 3. hujus Bibl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionyſii* ejusdem σύνοψις ſuperiorum viginti librorum, quinque libris contracta, & jampridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Epiſc. Chalcedonenſis ad Achillium *contra Manichæos libri XX.* ſimiliter deperditi, perinde ut quæ apud Photium ibidem

memorantur Manichæorum *vivum Evangelium* & γιγάντειος βίβλος, nec non *Addæ μόδιος* aliaqve illius ſcripta. Et quæ adverſus Manichæos compoſuere *Hegemonius*, *Georgius* Laodicenus, & libris XXV. contra Evangelium vivum & Addæ modium depugnans *Diodorus* (Tarſenſis.) Nam ARCHELAI, & TITI Boſtrenſis ac SERAPIONIS Thmuitani adverſus Manichæos ſcripta habemus. Vide quæ dixi lib. V. p. 262. & 292. Titum Addæ potiſſimum ſcriptis ſuas oppoſuiſſe lucubrationis à Photio diſcimus.

LXXXVI. Jo. CHRYSOSTOMI Epiſtolæ ad Olympiadem XVII. & ad Innocentium Rom. aliæque quæ omnes exſtant. Vide ſupra, Volum. VII. pag. 633. ſeq.

LXXXVII. ACHILLIS TATII Alexandrini fabula *de amoribus Leucippes & Clitophontis*, *libris VIII.* qui tulere ætatem & de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 812. Si Achilles Firmico laudatus, eſt *Achilles* Tatius auctor libri περὶ σφαίρας ſive iſagoges in *Aratum*, quam habemus, & hic idem cum ſcriptore ἐρωτικῶν, neceſſe ſit eum ante Heliodorum ſcripſiſſe, & ante *Heliodorum* nominatur à Photio Cod. XCIV. & CLXVI. qui αἰσχρολογίαν & obſcoenas narrationes in Tatio ubique deteſtatur, unde non crediderim Photii eſſe decaſtichon jambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatii amoribus præmittitur, illosque caſtis lectoribus commendat. Jampridem etiam mihi viſum eſt abſurdum & incredibile, libro VIII. Tatii p. 493. per ἱερέα, ἱππῶν ἐκ ἀδύνατον, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐξηλωκότα κωμῳδίαν, Chryſoſtomum intelligi, licet Chryſoſtomum Ariſtophanis ſtudioſum & eloquentiſſimum fuiſſe, inter omnes conſtat.

LXXXVIII. Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα, *Anonymi Acta Synodi Nicanæ*, tomis tribus, inedita hactenus, diverſaque ab illis quæ ſub Gelaſii nomine habemus & de quibus mox Codice LXXXIX. licet in quibusdam Codicibus (talis fortaſſe fuit, de quo ſupra Cod. XV.) ipſa quoque *Gelaſii Cæſareenſis* nomen prætuliſſe Photius teſtatur, memorans præterea illius *librum contra Anomœos* ſive *Eunomianos* de quo infra Cod. CII. itidem deperditum. Conferenda etiam Acta Synodi Nicænæ de quibus infra Cod. CLVI.

LXXXIX. GELASII Cæſareenſis ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ de geſtis in Synodo Nicæna* ac deinceps usque ad Conſtantini *M.* mortem, *libri III.* Exſtant ſub Gelaſii Cyziceni nomine, niſi quod tertius liber haud integer ad nos pervenit. Vide quæ notavi Volum. VIII. p. 371

371. seq. ubi etiam de *Rufini* Hist. Eccles. quam Græce è Latino vertisse à Photio dicuntur Gelasius Cæsarienſis & Cyrillus Hierosol. ambo prius mortui quam Historia à Rufino scriberetur.

XC. LIBANII Rhetoris scripta, Τόμοις sive Voluminibus duobus, cujus ait γυμνασικὰς & πλασματικὰς λόγους sive declamationes præstare ejus seriis & civilibus orationibus. Laudat & ejus Epistolas & παντοδαπὰ συγγράμματα, testatus eum esse κανόνα & σῶφρονα λόγου Ἀττικοῦ, *regulam & amussim Attici styli.* Libanii hujus scripta pleraque ad nos pervenere, de quibus dixi Volum. VII. (lib. V. cap. 10.) Alius Libanius ὁ τελεστὴς, Magus de quo Olympiodorus apud Photium Cod. LXXX. p. 112. Alius Libanius Palæopoleos in Pamphylia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino A. C 431. & Libanius Paralai Episcopus Lycaonia, qui subscripsit Concilio Chalcedonensi A. 451. & alius Concilio Rom. A. 503. alius denique Libanius Silvanectensis in Gallia Concilio Aurelianensi *A.* 511. &c.

XCI. ARRIANI Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M. libri VII.* sæpius Græce & Latine editi, de quibus dixi lib. IV. c. 8. p. 272. seq. ibique dictis hæc addo. Prima illorum Græca editio curata est à *Victore Trincavello* Venet. 1535. 8. Latinam *Petri Pauli Vergerii* versionem servari MS. in Bibl. Vaticana, didici ex Diario Veneto, Giornale de' letterati d' Italia T. X. p. 422. *Barthol. Facii* versio elegans Alphonso II. Regi Neapolitano oblata, vidit etiam lucem Bernæ A. 1554. 7. Licet vero locis innumeris *Vulcanius* melius, tamen etiam Facium nonnulla rectius Vulcanio expressisse monuit *Jacobus Gronovius*, qui Vulcanii interpretationem hinc inde in sua editione emendavit. Post Gronovium vidi hos Arriani libros recensitos novo ac diligenti studio, divisos in minores sectiones, notisque eruditis & locupletissimo indice Græcarum vocum phrasiumque instructos à Rev. Viro *Georgio Raphelio*, Ecclesiæ Luneburgensis Pastore, quos in usus studiosorum Græcæ lingvæ edi atque in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ. Hujus Eruditissimi Viri annotationes Philologicæ in Novum Test. quibus dictionem scriptorum sacrorum ex Polybio & Arriano illustrat, prodierunt Hamburg. 1715. 8. Similes ex Xenophonte observationes ad Novum Test. vulgaverat ibid. 1719. 8. Testatur Photius libris Arriani de Alexandro subjunctam se reperisse Τὴν Ἰνδικὴν *librum de rebus gestis ab Alexandro in India*, qui & ipse exstat; non ut illi Attica sed Ionica dialecto exaratus. Hunc *Germanice* à se translatum vulgavit idem Raphelius Hamb. 1709. 8. Incidi etiam in versionem *Italicam* Jo. Baptistæ Ramusii, editam Venetiis A. 1558.

XCII. Ejusdem *Arriani τὰ μετ' Ἀλέξανδρον, de rebus post Alexandrum gestis* libri X. è quibus excerpta Photii tanto jucundius leguntur, quod opus ipsum hodie non extet, certe editum non sit. Dexippum in opere ejusdem argumenti Arriano *σύμφωνον κατὰ τὰ πλεῖστον* monuerat Photius supra Cod. LXXXIII. *M*eminit iterum Cod. XCIII.

XCIII. Ejusdem Arriani *Βιθυνικά de rebus Bithynicis* ab origine gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum qui moriens regnum suum Populo Rom. legavit, *libri VIII.* Supra Photius Cod. LVIII. hoc opus vocat *τὰ πάτρια τῶν Βιθυνῶν.* Nusquam autem exstat hodie, non magis quam quorum in illo fecit mentionem, Arriani *τὰ περὶ Τιμολέοντα τὸν Κορίνθιον de rebus à Timoleonte Corinthio* in Sicilia adversus Dionysium *gestis*, vel *τὰ περὶ Διώνα Συρακοσίων. de rebus gestis Dionis Syracusii* adversus eundem Dionysium secundum, Dionysii F. tyrannum.

XCIV. *Jamblichi*, qui Commodi ætate vixit & Jamblichum Philosophum ætate antecessit, *δραματικὸν* hactenus ineditum si non plane deperditum *de amoribus Sinonidis* virginis & *Rhodani* sive *Rhodanæ.* Aliis hoc opus venit nomine *ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν.* Photius excerpta dat ex libris XVI. cum Svidæ codices numerent libros XXXIX. qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in *ζηλοτυπία, ἤδη* &c. Vide si placet quæ notavi Volum. VI. p. 822. seq. *M*aussacum præter rem reprehendit Tho. Crenius parte VII. animadversion. p. 43. quod Babylonica Jamblichi vocavit Milesiaca. Notum enim est omnes fabulas ejusmodi eroticas, Milesias, & sermones Milesios appellari, exemplo Aristidis *Μιλησιακῶν* quæ Latine vertit Sisena. Vide quæ viri docti ad Apulejum. *S*ic *Βαβυλωνιακὰ* fabulam suam amatoriam Jamblichi exemplo inscripsit Xenophon Antiochenus, de quo Svidas.

XCV. *Joannis Scythopolitæ* Scholastici *περὶ τῶν ἀποχρήτων τῆς ἐκκλησίας contra desertores Ecclesiæ*, Eutychis & Dioscori asseclas, Opus divisum in tomos duodecim & Juliano nescio quo Episcopo svadente susceptum oppositumque anonymo Eutychiano libri adversus Nestorium auctori, quem Photius *Basilium* Presb. Cilicem fuisse existimat, de cujus libro adversus Joannem Scythopolitam infra Cod. CVII. Hodie utriusque scripta desiderantur.

XCVI. GEORGII Episcopi *Alexandrini liber de vita S. Jo. Chrysostomi* ex Palladio, Socrate, (Cyrillo *A*lex. Theodoreto, Moscho) pluribusque aliis collectus. Post annum CHristi sexcentesimum scripsisse viri docti colligunt. Vide Allatium de Georgiis p. 316. Exstat adhuc, Græce editus & Latine ut dixi Volum. VII. p. 556. Postquam plura ex illo excerpsisset

fisset Photius, subjungit: ὡς ὀλίγα φαίνεται παρισοῶν, * quod cum Lambecio VIII. p. 273. seq. vertendem: *non pauca videtur tradere obiter, & præter institutum suum*, non ut Schottus reddit: *præter historiæ fidem.* Quanquam multa etiam præter historiæ fidem scripta ab hoc Georgio, demonstravit David Blondellus in libro Gallice edito de primatu in Ecclesia p. 1230-1244. qui etiam eodem loco persequitur errores & fabulas quas de vita Chrysostomi scribentes tradidere Anonymus Græcus p. 1244. 1247. Socrates p. 1247. seq. Sozomenus & Moschus p. 1248. seq. Nicephorus Patriarcha & Zonaras p. 1250. Cedrenus & Glycas p. 1251. Nicephorus Callistus p. 1252. seq. atque auctor Epitomes à Lipomanno editæ, p. 1253. quibus denique Blondellus vitam Chrysostomi accuratius à se digestam ac contractam subjungit p. 1254-1268.

XCVII. *Phlegontis* Tralliani Ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συναγωγὴ à prima Olympiade ad ætatem Hadriani, qui imperare cœpit Olymp. CCXXIV. 1. defunctus CCXXIX. 1. Photius tantum quinque libros legit hujus operis, è quibus quintus desinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum est hoc opus ad nos non pervenisse, licet enim nimiam & minutam in eo diligentiam reprehendit Photius, quæ etiam in causa fortasse fuit ut à paucioribus lectitaretur, atqve adeo describeretur: tamen vel ex paucis qvæ illius supersunt fragmentis facile apparet quam multa in veteri historia & ad temporum rationes constituendum nos fuisset docturus, quæ hodie nos fugiunt. Cæterum non repetam hoc loco quæ de isto & aliis Phlegontis sive quæ exstant sive quæ intercidere scriptis notavi lib. IV. cap. 13. Tantum addam hæc Hieronymi in Genes. X. *Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sisinnii Capitonis, & Græcum Phlegonta, cæterosque eruditissimos viros, & videbimus pæne omnes insulas & totius orbis littora terrasque mari vicinas Græcis accolis occupatas.*

XCVIII. ZOSIMI Comitis ἱστορικὸν, sive *Historiarum libri VI.* sæpius excusi Græce & Latine de qvibus dixi Volum VI. p. 607. seq. atqve editionibus p. 611. memoratis addo quod illos ex Leunclavii versione, præmissa ejusdem Apologia Latine recusos reperi in tomo tertio Historici operis quod XII. Voluminibus in folio dedit Jo. Philippus Vorburgius, Francof. 1650. De Zosimo ipso autem in gratiam eorum, qvi, ubi de Constantini M. rebus agitur, illius unius testimonium flexcentis Christianis libenter præferunt, adscribo hanc censuram doctissimi Viri Richardi Bentleii, **

* Cicero ad Atticum VI. 1. *Hæc te volui παρισοῶσαι, sumus enim ambo belle curiosi.*

** Remarcks upon a late discourse of freethinking part. 2. p. 21. *Zosimus a poor superstitious creature* &c.

in parte 2. obſervationum ad Antonii Collini librum de libertate cogitandi p. 21. *Zoſimus miſellus & ſuperſtitioni penitus obnoxius ſcriptor, atque adeo auctor parum idoneus ad quem noſter licenter cogitandi ſignifer provocet. Hic brevem ſuam hiſtoriam non minus Ethnica fraude & hypocriſi quam malitia adverſus Chriſtianos refertam dedit. Hic lectores ſuos paſcit Palmyrenis & Sibyllinis oraculis: miraculisque Veneris ſolennibus aurum & argentum facientis aquis innatare: præſagiis & ſomniis anilibus, fulminibusque ac terræ motibus velut totidem prodigiis: cadavere hominis morcui inter medium exercitum evaneſcente, ominibus & præſagiis aruſpicum per pecudum exta: apparitione Palladis, capite Gorgoneo, ſpectro Achillis, idolis ligneis omnem ignis vim eludentibus & divina vindicta per ornatum collo ſimulacri Rheæ detractum ſollicitatâ. Hic denique eſt qui Romam ab Alarico captam omiſſioni paganorum ſacrificiorum imputat, & Romani inclinationem Imperii à neglectis per Conſtantinum ludis ſæcularibus ſuſpendit.*

XCIX. HERODIANI ἱστορικοὶ λόγοι ἢ *Hiſtoriarum libri VIII.* qui itidem exſtant, de quibus dixi Volum. VII. p. 11. ſqq. & nunc juvat addere qvod tabulam chronologicam accuratam annorum ſexaginta, quos inſignis ille ſcriptor perſeqvitur, ab A. C. 180. ad 239. exhibet Vir doctiſſ. *Joannes Vignolius* in diſſ. 2. Apologetica de anno primo *A*lexandri Severi Aug. capite 10. (Vide Opere *S.* Hippolyti T. 1. edit. à. me curatæ p. 203.) Verſionem Herodiani *Politianus* in Epiſtola ad Andream Magnanimum lucubrationi illi præfixa teſtatur dictatam à ſe pauculis diebus ſic deambulante. Innocentii VIII. Epiſtolæ binæ quibus & Politiano, & patrono ejus *L*aurentio Medici gratias pro Herodiano tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epiſtolas VIII. 2. 3. Novam *Germanicam* verſionem ejusdem ſcriptoris perſpicuam & elegantem nuper è Græco dedit vir doctus neſcio qvis excuſam Halæ Sax. 1719. 8. cum præfatione Menantis, ſive qvi ſub illo latet nomine D. Chriſtiani Frid. Hunoldi. Nec minus elegans de Græco *Gallica* L. Mongaulti, (ejusdem à qvo Epiſtolas Ciceronis erudite in Gallicum ſermonem verſas habemus) poſt priorem Anni 1700. editionem recuſa eſt Pariſ. 1712. 8. At interpres Germanicus in Bibliotheca noviſſima obſervationum & recenſionum qvæ Halæ *S*axonum Latine in 4. edi A. 1718. cœpit, ſect. IV. p. 156. ſeq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi nævos, nimiamque omittendi licentiam reprehendere non dubitat. Caſtigaverat etiam ſimili nomine Politianum *H. Stephanus.* Nihilominus *Jo. Henr. Bæclerus* A. 1644. 8. maluit Herodianum dare cum Politiani verſione ſincera, rejectis H. Stephani interpolationibus. *Cujus*, inquit, *cenſura quam non ſit æqua & erudita,*

non

non uno ſpecimine oſtendimus ſuo loco. Tan. Fabri Epiſtola ad Jo. Frid. Grononovium, quà plura Herodiani loca illuſtrantur, & quæ in poſterioribus Argentoratenſibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum *Balth. Scheidii* locupletiſſimo Græco indice adjuncta legitur, eſt inter Epiſtolas *Tan. Fabri* junctim editas Salmurii A. 1674. 4. Tomo I. Epiſtola 75. In editionibus Græcolatinis Oxonienſibus *A.* 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Græcum recognita deprehenduntur, adjunctis brevibus notis. Sine notis Græce & Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolſtad. 1608. 8. Ab hoc ſcriptore (quem accuratioris curæ & exquiſitæ artis nomine Curtio in Latinis *Bœclerus* comparabat, Wagenſeilius Salluſtio) diverſus eſt Herodianus cujus mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro ſeptimo Theophylacti Simocattæ: alius item ad quem Rhetoris Libanii Epiſtolæ.

C. *Adriani* Imperatoris μελέται διάφοροι, *Declamationes variæ*, pridem deperditæ, una cum multis aliis quæ utraque lingua Græca & Latina, proſa & verſu ſcripſiſſe hunc Imperatorem teſtatur Dio lib. 69. Excerpt. Peireſc. p. 713. Svid. in Ἀδρ. Nempe cum Rhetoribus perinde ut cum Philoſophis ac Poëtis, libris vel carminibus vel declamationibus invicem editis certaſſe *Adrianum* inuit Philoſtratus in vitis Sophiſtar. ubi de Favorino, Spartianus in vita Hadriani c. 15. atque idem Dio qui eum Sophiſtis Favorino Gallo & Dionyſio Mileſio invidiſſe ſcribit. Spartianus: *Et quamvis eſſet oratione & verſu promtiſſimus, & in omnibus artibus peritiſſimus, tamen profeſſores omnium artium ſemper ut doctior riſit, contemſit, obtrivit.* De Adriani Imp. ἀποφάσεσι ſive reſponſionibus Epiſtolisque editis Græce cum verſione antiqua Doſithei *Magiſtri*, dixi Volum. VII. p. 59. *Ab* eo tempore vidi easdem cum Goldaſti notis nitide recuſas in nobiliſſimi atque eruditiſſimi viri Antonii Schultingii Jurisprudentia veteri antejuſtineanea Lugd. Bat. 1717. 4. p. 855. ſeq. Fuit etiam Adrianus Tyrius Rhetor, Herodis Attici diſcipulus, ex cujus declamationibus excerpta habemus Græce & Latine vulgata ab Allatio. De illis dixi lib IV. cap 30. p. 409. ſeq.

Cl. *Victorini Lampadii* Antiocheni λόγοι ὑπατικοὶ καὶ βασιλικοί. *Orationes variæ* Conſulares & ad Imperatorem Zenonem habitæ, jampridem deperditæ. Zeno Imperator fuit ab A. C. 474. ad 491.

Cll. *Gelaſii* Cæſareenſis μονόβιβλος κατὰ Ἀνομοίων, *liber adverſus Anomœos* ſive Eunomianos, cujus etiam ſupra Cod. LXXXVIII. mentio, & *Diodori* Tarſenſis περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος διάφορα ἐπιχειρήματα. *De Spiritu S. varia argumenta.* Utrumque opus hodie deſideramus. De Gelaſii ſcriptis dixi Volum. VIII. p. 370. & de Diodori p. 358.

CIII.

CIII. PHILONIS Judæi νόμων ἱερῶν ἀλληγορία, *Legum ſacrarum allegoria* & περὶ βίου πολιτικοῦ *de vita Viri civilis* (Joſephi Patriarchæ.)

CIV. EJUSDEM τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Φιλοσοφησάντων, τήν τε θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν Φιλοσοφίαν βίοις. De Therapevtis & Eſſenis ſive *de practicæ & Theoreticæ Philoſophiæ apud Judæos cultoribus.*

CV. EJUSDEM Γαΐου ψογόμενον *Caji Imp. vituperatio* & Φλάκκου καὶ Φλάκκων ψεγόμενος, *vituperatio Flacci*, Ægypto præfecti ſub Cajo Imp. Omnia iſta Philonis ſcripta hactenus memorata adhuc ſuperſunt, quemadmodum & alia quorum meminit Photius πολλὰ καὶ ποικίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τὰ παλαιᾶς ὑπομνήματα, τὰ πλεῖστα πρὸς ἀλληγορίαν ἐγγράμματον ἐκβιαζόμενα. De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. ubi etiam de eo, utrum CHriſto aliquando, ut ait Photius, nomen Philo dederit, quod neutiquam veriſimile mihi videtur.

CVI. *Theognoſti* Alexandrini, & ſacrorum librorum interpretis, ἐν μακαρίᾳ Θεογνώστου Ἀλεξανδρέως καὶ ἐξηγητοῦ, ὑποτυπώσεις *Hypotypoſeon* ſive Theologicarum inſtitutionum *libri VII.* pridem deperditi, in quibus cum Origene in plerisque ſenſiſſe & ex libris ejus περὶ ἀρχῶν non pauca mutuatum eſſe Photius innuit, quem tamen præ nimio in Origenem odio etiam Theognoſto præbuiſſe ſe iniquiorem cenſura ſua (licet quodammodo emollita) docet G. Bullus in defenſione fidei Nicænæ ſect. 2. c. 10. § 7. ſeq. Certe ab Arii (quem ætate etiam præceſſit) ſententia fuiſſe alienum teſtis locuples S. Athanaſius qui ex ſecundo ὑποτυπώσεων Theognoſti (quem ἀνδρα λόγιον appellat) hæc producit verba lib. de decretis Synodi Nicænæ T. 1. p. 274. ὡς ἔξωθέν τοῦ ὄντος ὑφεστῶσα ἡ ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἐκ μὴ ὄντων ἐποιήσθη, *Non forinſecus Filii ſubſtantia conſtat, neque ex non-entibus producitur*, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐκ Πατρὸς οὐσίας ἔφυ ὡς ἐκ φωτὸς ἀπαύγασμα, ὡς ὕδατος ἀτμός. *ſed ex Patris ſubſtantia ita progenitus eſt, ut à luce jubar, ut ex aqua vapor.* Ab eodem Athanaſio in illud: quicunque dixerit verbum contra Filium hominis T. 1. p. 971. laudantur παλαιοὶ ἄνδρες, Θεωγένης ὁ πολυμαθὴς καὶ φιλόπονος, καὶ Θεόγνωστος ὁ θαυμάσιος καὶ σπουδαῖος. A Philippo Sidete Theognoſtus inter Catechetas & præfectos ſcholæ Alexandrinæ celebratur poſt Pierium * qui Dionyſio Alex. ut Dionyſius Heraclæ, Heraclas Origeni ſucceſſit. Vide Dodwellum ad Irenæum p. 488. & 511. Quod autem Euſebium arguit Baronius ad A. 209. num. 59. ideo Theognoſti non feciſſe mentionem, atque ideo eum dolo malo involviſſe ſilentio, quod ἐν ὁμοουσίᾳ aſſertor fuiſſet, prorſus eſt ab omni veriſimilitudine alienum, hæc enim ratio ſi valeat, omittendi

* De hoc Pierio Pamphili martyris præceptore Photius infra, Cod. CXVIII. CXIX.

tendi ei fuissent tot alii, quinimo Patrum omnium vetustissimorum nomina oblivione prætereunda. Hypotyposeon libros ante Theognostum scripserat Clemens Alex. de quibus Photius infra Cod CIX. CXI. Quod autem de Theognosti dictione judicium ferens ait eum, καλλιλεξίᾳ εἰς ἰδ ἀττικῷ ἐ συνήθει χρώμενον λόγῳ, Salmasius pro ἰν ἀττικῷ recte monuit legendum ἀναττίκῳ lib. de lingva Helenistica p. 35. quod doctissimo viro Andreæ Schotto jam suboluit.

CVII. *Basilii Cilicis*, Nestoriani qui Anastasio imperante Diodori Tars. & Theodori Mopsvesteni propugnator: & Flaviano Antiochiæ Episcopo presbyter Antiochenus fuit, *contra Joannem Scythopolitanum* (de quo Cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more scripti inter Lampadium, qui Basilii Partes tuetur, & Marinum, Tarasiumque, ac dicati cuidam Leontio. Iniercidérunt perinde ut ejusdem Basilii Historia Ecclesiastica de qua Cod. XLII. & liber contra Archelaum presbyterum Colonienſem de quo Svid. in Ἀρχέλαος & Βασίλειος. Idem Svidas testatur hunc Basilium factum esse Irenopoleos in Cilicia Episcopum.

CVIII. *Theodori* Alexandrini monachi Severiani & Theopaschitæ Ἔλεγχος κατὰ Θεμιστίου. *adversus Themistium* Agnoëtarum signiferum. Καλωνύμια (al. Μεγαλωνύμια) ἔ κατὰ Θεμιστίου ἀπολογία ὑπὲρ ἔ τὸν ἁγίου Θεοφοβίου. *Themistii Apologia pro S. Theophobio*. Ejusdem κατὰ Θεοδώρου μονόβιβλος. *adversus Theodorum liber singularis*. *Theodori adversus Themistium libri III.* Hæc scripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themistius ille Diaconus Alex. sub initia sexti à CHristo nato sæculi, de quo non repetam dicta Volum. VIII. p. 51. seq.

CIX. *Clementis Alex.* ὑποτυπώσεις, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. 1. p. III. seq. Fragmenta illius à se collecta dare voluit Tomo tertio quem parabat Spicilegii Patrum doctissimus vir *Jo. Ernestus Grabe*, singulorumque exponere argumenta librorum, & demonstrare quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente subjuncti fuerint. Interpolatos etiam fuisse ab hæreticis, sive potius Hæreticorum fuisse à Clemente enarrata, non ipsius Clementis dogmata quæ Photius in ejus hypotyposibus reprehendit, siquidem Clemens lib. IV. strom. p. 475. opus illud promittens ait se auspicium facturum ab enarratione opinionum paradoxarum quas sparserint hæretici in Geneseos librum. Confer Grabii librum Anglice editum, *Some instances*, p. 13. seq. Balthasar. Germonium de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 263. seq. Jo. Clericum Epist. Critic. I. & Bibl. veteri & recenti, Gallice vulgata

gata T. 6. p. 245. seq. & Wilhelmi Cavei Epistolam Apologeticam adversus Clericum editam Londini 1700. 8. p. 44. seq. In his Hypotyposibus *Pantænum* præceptorem suum professus est Clemens, ut præter Photium testatur Philippus Sidetes in fragmento quod edidit Dodwellus ad Irenæum p. 488.

CX. & CXI. Ejusdem CLEMENTIS στρωματέων libris VII. in aliis VIII. atque octavi loco jam ille qui in editis exstat incidit: Ἀλλ' ἰδὲ τὶς τῶν παλαιοτάτων τῶν Φιλοσόφων, jam alius τὶς ὁ σωζόμενος πλούσιος *quis dives salvetur*, cujus initium: οἱ μὲν τὰς ἐγκυκλιστικὰς λόγους. Ejusdem Clementis παιδαγωγός. De hisce scriptis quæ exstant adhuc omnia, dixi lib. V. cap. 1. p. 104. seq. Sed memoratur etiam Photio scripta Clementis deperdita περὶ ψυχῆς, περὶ κακολογίας, & περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τῶν ἀπολυθέντων τῇ τῶν Ἰουδαίων πλάνῃ ad Alexandrum Hierosol. Episcopum. Novissime præclaram Operum Clementis Alex. editionem versione plurimis castigatam locis S. Scripturæ annotatis diligenter & eruditis animadversionibus instructam vulgavit illustris Oxoniensium Episcopus *Joannes Potterus* Oxon. 1715. fol. Nonnulla fragmenta ipsi prætenta dedi Græce & Latine tomo posteriori operum S. Hoppolyti. Hamb. 1718. fol.

CXII. & CXIII. Clementis Romani Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων, *Constitutiones Apostolicæ*, quæ Græce etiamnum exstant, & ἀναγνωρισμοὶ, *Recognitiones*, quas tantum Latine habemus ex Rufini versione. De utrisque operis editionibus dixi lib. V. cap. 1. p. 33. seq. Epistola præmissa utraque & *Clementis ad Jacobum* fratrem CHristi, & ad eundem *Petri* Apostoli, edita est à Cotelerio Græce & Latine ante Clementina sive homilias XIX. Clementi tributas. In recognitionum autem opere obviæ quas Photius memorat αἱ λεγόμεναι Ἐ Ἀποστόλε Πέτρε πράξεις, & αἱ περὶ Σίμωνα τὸν μάγον Διαλέξεις. Vide Grabium T. 1. spicilegii Patrum p. 276. seq. & Cotelerium T. 1. Patrum Apostol. Meminit etiam Photius & hoc loco & infra Cod. CXXVI. *Epistolarum ad Corinthios* quæ itidem exstant: tum prioris illius quæ sola ex omnibus Clementis Rom. scriptis genuina habetur, tum posterioris, quam perinde ut *Petri & Appionis* πολύστιχον Διάλογον rejectitiam esse ipse Photius innuit. Hunc dialogum in recognitionum opere non contineri, sed diversum ab illo opus esse, idque deperditum, recte Grabius annotavit, quem vide sis p. 271. seq.

CXIV. *Lucii Charini* Manicæi αἱ λεγόμεναι τῶν Ἀποστόλων πράξεις, Apocryphæ *periodi Apostolorum* Petri, Joannis, Andreæ, Thomæ, Pauli, de quibus pridem deperditis dixi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

CXV.

CXV. *Anonymi liber contra Judæos & Quartadecimanos* de Paſchate, quod CHriſtus feria qvinta illud non obierit, neqve præverterit, ſed propriam myſticam celebraverit cœnam. Alius item *Metrodori* de computo XXVIII. enneadecaeteridum pes annos 533. à tempore Diocletiani Imp. ad Paſchatis rationes deſignandas. Neutrum ſcriptum hodie extat.

CXVI. *Ανωνύμου περὶ τοῦ ἁγίου καὶ πάσχα ἤτοι λόγοι ἑπτὰ ἐν τόμοις ὀκτώ. De ſacro paſchate* liber tertius in octo ſectiones diviſus, ad Theodorum. In ſectione quarta Metrodorum (de qvo Codice ſuperiore) oppugnatum Photius teſtatur. Etiam hic ſcriptor (cujus neqve tertius neqve priores duo de iſto argumento hodie exſtant) contendit CHriſtum proxime ante paſſionem ſuam Paſcha Judaicum non celebraſſe, qvam ſententiam negat Photius temere amplectendam eſſe, quoniam Chryſoſtomus & Eccleſia aliter ſentiat. *Καὶ σκοπεῖν χρή. ὁ μὲν Χρυσόστομος καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦτο φησὶν αὐτὸν ἐπιτελέσαι τὸ νομικὸν, πρὸ δὲ μυστικῆς δείπνου.*

CXVII. *Anonymi Apologia pro Origene ejusque dogmatibus, βιβλίον ὑπὲρ Ὠριγένους καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων ἐν τόμοις πέντε, libris V.* Teſtes pro Origene laudavit hic ſcriptor, cujus opus hodie deſideramus, Dionyſium & Demetrium Alexandrinos Epiſcopos & Clementem presbyterum Alexandr. præcipue vero, (de quibus mox Cod. CXVIII.) Pamphilum Martyrem & Euſebium.

CXVIII. PAMPHILI Martyris & EUSEBII Cæſareenſis *Apologiæ pro Origene libri ſex*, qvorum quinque ſcriptos ab utrisque Pamphilo in carcere detento & Euſebio, ſextum poſt Pamphili martyrium, à ſolo Euſebio * ſuppletum Photius teſtatur. *ὑπὲρ Ὠριγένους, τόμοι δὲ τὸ βιβλίον ἓξ, ὧν οἱ μὲν πέντε Παμφίλῳ τῷ δεσμωτηρίου οἰκήτορι, συμπαρόντος καὶ Εὐσεβίου ἐξετυπώθησαν, ὁ δὲ ἕκτος, ἐπεὶ ὁ μάρτυς ἐλύθη δεσμῶν καὶ ζῶν ἀπαχθεὶς ἀνέλυσε πρὸς ὃν ἐπόθει θεὸν Εὐσεβίῳ λοιπὸν ἀπαρτίζεσθαι.* Et aliqvibus interjectis: *ἦν δὲ ὑπὲρ Ὠριγένους ἀπολογία, ὁ Παμφίλου σὺν Εὐσεβίῳ καθειργμένου τῶν δικημάτων συνεγράψατο.* Addit opus ab iisdem transmiſſum ad Confeſſores pro CHriſti nomine ad metalla damnatos horumqve præcipuum Paterinuthium. Ex illis ſex libris ſolus primus exſtat Latine è *Rufini* verſione, ** cæteri perierunt, ut dixi Volum. VI. p. 102. Meminit hujus operis Auctor Synodici adverſus tragœdiam Irenæi c. 198. (in Clariſſ. Baluzii Concil. [illegible]95.) *Euſebius in opere Apologetico pro Origene & dogmatibus ejus, id eſt pro præexiſtentia & reſtitutione compoſito, quod Martyris* (Pamphili) *& ipſius Euſebii*

* circa A. 308. vel 309. ut eſt credibile.

** De hac verſione Tillemont. T. XII. memor. p. 205. ſeq. ut de opere ipſo T. III.

nominibus prænotatur, multis valde præcedentium Patrum testimoniis usus est pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Ecclesia DEI vel Origenes absolvitur, quasi non fuerit novitatis inventor, sed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio & pluribus aliis veteribus, argumentisque à Tillemontio T. 3. memor. productis habere fidem, quam cum Balthasare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 305. seq. statuere in hoc opere nullas Pamphili fuisse partes, sed meram illam Rufini fraudem, qui libros *Eusebii* pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe græcos etiam Codices Pamphili nomen prætulisse ex græcorum scriptorum testimoniis liqvet. Testatur autem Photius plures etiam alios magnæ auctoritatis in Ecclesia viros illa ætate apologias pro Origene composuisse. Καὶ ἄλλοι δὲ πλείους παρ' ἐκείνου καιρὸν ἐξελογήσαντο ἀπολογίας ὑπὲρ αὐτοῦ συνθέσθαι. Idem narrat Pamphili præceptorem fuisse *Pierium* presb. & scholæ Alex. præfectum, postea una cum fratre Isidoro coronatum martyrio, quorum memoriæ templa & oratoria dedicata sunt, ut Pierii templum Alexandriæ memorat Epiphanius hæresi LXIX. 2. Pamphilum deniqve narrat Photius plures Origenis in sacras litteras commentarios πολλὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφὴν sua manu descripsisse, quod confirmant Eusebius VI. 36. Hist. & Hieronymus c. 75. de S. E. ad quem notavi, in Bibl. Coisliniana etiamnum exstare apographum Codicis Epistolarum Pauli, qui manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. *Pierii* presbyteri Alex. (de quo superiore Codice dictum) λόγοι δώδεκα, *Libri duodecim* de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ ἀλληλίξεις vocat *Eusebius* VII. 32. Hist. ex qvibus duarum tantum inscriptiones affert *Photius*: εἰς τὸ κατ' Δεκάν, & εἰς τὸ πάσχα καὶ τὸν Ὡσηέ. De hoc postremo S. Hieronymus præf. in Oseam: *Pierii legi tractatum longissimum, quem in exordio hujus prophetæ, die vigiliarum Dominicæ passionis extemporali & diserto sermone profudit.* Et c. 76. de script. Eccles. ubi Origenem juniorem appellatum illum esse testatur: *Hujus est longissimus tractatus de propheta Osee, quem in vigilia Paschæ habitum ipse sermo demonstrat.* Non dubito etiam ex his duodecim λόγοις Pierii, Photio lectis, fuisse tractatum *in* 1. *ad Corinthios*, ex quo idem Hieronymus Epist. ad Pammachium: *Origenes, Dionysius, Pierius, Eusebius Cæsariensis, Didymus, Apollinaris latissime hanc Epistolam interpretati sunt, quorum Pierius, qvum sensum Apostoli ventilaret atque edisseret, & proposuisset illud exponere,* Volo autem omnes esse sicut meipsum 1. Cor. VII. 7. *adjecit:* ταῦτα λέγων Παῦλος ἀντιφὺς ἀγαμίαν ὑφίστησι. Hujus Pierii

scripta.

ſcripta, quem eruditiſſimis Eccleſiæ Doctoribus jungit Hieronymus Epiſtolâ ad Magnum Oratorem, nihil hodie exſtat. Palladius in Lauſiaca c. 12. narrat Ammonium plura potuiſſe citare memoriter ex ſcriptis Origenis, Didymi, Stephani ac Pierii.

CXX. IRENÆI Epiſcopi Lugdunenſis ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, *Redargutio atque everſio falſo jactatæ* (rerum Divinarum) *cognitionis*, ſive *contra hæreſes libri V.* adhuc ſuperſtites ex veteri Latina verſione cum Græcis qvibusdam fragmentis, qvæ poſt Franciſcum Fevardentium & induſtriam ſingularem Jo. Erneſti Grabe, conqviſita ſunt noviſſime à Renato Maſſveto monacho Benedictino, cui præclaram hujus ſcriptoris editionem debemus vulgatam Pariſ. 1710. fol. Ipſe Maſſvetus aliis pluribus egregiis lucubrationibus rem locupletaturus Eccleſiaſticam diſceſſit ex hac vita A. 1716. menſe Januario. De aliis Irenæi editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. ſeq.

CXXI. *HIPPOLYTI*, qui Irenæum modo memoratum habuit Magiſtrum, βιβλιδάριον, σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων λβ'. libellus complexus digeſtum adverſus hæreſes XXXII. à Doſitheanis usqve ad Noëtum ſive Noëtianos. Hoc opus intercidit ſolo capite poſtremo *contra Noëtum* excepto, qvod Græce & Latine vulgavi in tomo poſteriore operum Hippolyti, Hamburg. 1718. fol. Profeſſus fuit Hippolytus hoc opuſculo ſe in compendium miſiſſe quæ ex ore Irenæi adverſus hæreſes diſputantis acceperat. Ἀλλὰς δὲ φησιν (αἱρέσεις) ἐλέγχους ὑποβληθῆναι ὁμιλίᾳ. Ἑρμαίου, ὧν σύνοψιν ὁ ἱππόλυτος ποιήσας καὶ τὸ βιβλίον φησὶ συνῆλλαχέναι. De aliis Hippolyti ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 203. & in jam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, niſi ipſe male intellexerit verba Euſebii VI. 23. Hiſt. ante verba: λέγεται δὲ καὶ ἕτερα πρεσβυτέρου τοῦ λαοῦ καὶ μίμησιν Ὠριγένους, neceſſe eſt quædam excidiſſe de *Ambroſio* Alexandrino cui conveniunt illa omnia quæ deinceps ſeqvuntur, & quod notarios ſeptem Origeni aluerit & ejus fuerit ἐγγοδιώκτης, & plura ipſe in literas miſerit, quæ tamen omnia pridem interciderunt. Vide ſi placet qvæ notavi ad Hieronymum de Script. Eccleſ. cap. 61.

CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII Τὰ πανάρια, ἐν τόμοις μὲν τρισὶ, βίβλοις δὲ ἑπτὰ, *Panaria contra hæreſes LXXX. in tribus voluminibus, libris ſeptem.* Ejusdem Ἀγκυρωτὸς, *Ancoratus*, ſive *ancora Fidei*,* velut ſynopſis

* Epiphanius ipſe hæreſ. LXIX. 27. γεγράφαμεν περὶ πίστεως, ἣ λόγῳ ἐπεθέμεθα ὄνομα ἀγκυρωτὸν, καὶ ἔστι πάσης γραφῆς συναγωγὰς

operis ſuperioris, ſed prius ſcripta, & catholicæ Chriſtianorum doctrinæ epitomen è ſacris litteris collectam exhibens: & Opus tertium cujus titulus excidit, qui ſi non alius eſt à libro *de menſuris & ponderibus*, ut Hœſchelio videtur, nihil Epiphanii Photio lectum eſt quod hodie non habeamus. De illis ſcriptis eorumqve editionibus dixi Volum. VII. (lib. V. c. 11.)

CXXV. JUSTINI Martyris ſcripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium ejusqve filios & Senatum Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii Διαδόχους (M. Antoninum & L. Verum) 3) ſcriptum tertium adverſus Ethnicos in quo περὶ φύσεως δαιμόνων *de natura dæmonum* Juſtinus diſputaverat 4) ἔλεγχος πρὸς Ἕλληνας. 5) περὶ θεοῦ μοναρχίας, de uno ſummo DEO. 6) πρὸς Ἰουδαίων colloquium cum Tryphone) 7) contra dogmata quædam Ariſtotelis πρὸς τὰ πρώτα τῶν ἀνθρωπίνων ἀποφάσεων, ἅτοι πρὸς εἴδους καὶ ὕλης συνθέσεως ἐπιχειρήματα καὶ τῶν βίαιον καὶ χειρώδεις λόγοι, καὶ πρὸς τὰ πέμπτα σώματος, ὁμοίως καὶ πρὸς τὰ ἀΐδιον κινήσεως ἣν Ἀριστοτέλης ἀνωτάτῃ λογισμῶν ἀναπέπεικεν. 8) Solutiones ſuccinctæ Ethnicorum quorundam dubiorum ἀπορίων πρὸς τὰ ἀνθρωπίνας, κεφαλαιώδεις ἐπιλύσεις. Hæc ſcripta Juſtini omnia adhuc exſtant, ſæpiusqve lucem viderunt, niſi qvod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in quo illa de dæmonibus diſputatio deſideratur. Cætera deperdita Juſtini ſcripta, qvæ Photius memorat ſunt 9) ὁ Ψάλτης, 10) λόγοι πρὸς Μαρκίωνα, & 11) ἡ πρὸς πάσας αἱρέσεων πραγματεία. De ſingulis tam editis qvam illis qvæ interciderunt dixi lib. V. cap. 1. p. 53. ſeq. Hodie novam præſtantiſſimi Doctoris ſcriptorum ἔκδοσιν parant Pariſiis *Prudentius Maranus* Benedictinus, & Cantabrigiæ *Styanus Thirlby*. Vidi etiam paratos ad prælum eruditos commentarios qvibus Juſtinum illuſtravit egregie, cum Oxonii verſaretur *Joannes Adolfus Hofmannus*, Germanus Plœnenſis, qvibus inter alia ex Hebræorum ſcriptis oſtendit Juſtinum dialogo cum Tryphone κυρίας Judæorum δόξας illi opponendo, Judæum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani *Epiſtolæ duæ* ad Corinthios, & eodem Volumine, POLYCARPI Epiſtola ad Philippenſes, qvas univerſas hodie, licet alicubi mancas habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. & lib. V. cap. 1. p. 48. ſeq. Clementis Epiſtolarum mentionem fecerat Photius etiam

Cod.

ἄγκυραν ὥσπερ τὴν ἀγίαν πατέρων πίστιν. Idem LXXIV. 1. Τὰ ἤδη μοι αἰνιγμάτα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως γεγράφται εἰς τὰ μέρη τῶν Παμφυλίων.

Cod. CXIII. & posteriorem tanquam spuriam rejici monuerat. Novissime Polycarpi Epistola cum Ignatii septem Epistolis, quas collectas suæque subjectas ad Philippenses * olim misit, Græce & Latine emendate vulgata est Oxonii 1708. 8. à C. Aldrichio, Ignatianis novo accuratissimo studio *Eruditissimi viri Antonii Mariæ Salvini* in illustris H. Neutoni gratiam ad Codicem Mediceum recensitis. Photius tamen Ignatii Epistolas in eodem cum Polycarpiano volumine neutiqvam reperit.

CXXVII. EUSEBII Pamphili ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλέα ἐγκωμιαστικὴ τετράβιβλος *libri IV. de Constantini Magni laudibus*, editi sæpius ad calcem Historiæ Ecclesiasticæ, ut dixi Volum. VI. p. 100. Photius Eusebio vertit vitio qvod de hæresi Arii, ejusqve oppugnatoribus Eustathio Antiocheno & Athanasii Alex. & de decreto Synodi Nicænæ, atqve aliis Episcoporum super dogmate contentionibus rem omnem silentio involverit, vel leviter transierit, perinde ac si in Imperatoris vita atqve encomio necesse sit ista omnia legi.

CXXVIII. LUCIANI ὑπὲρ Φαλάριδος *pro Phalaride*, & νεκρικοὶ καὶ ἑταιρικοὶ Διάλογοι Διαφοροι, *dialogi mortuorum, meretriciique & alia varii argumenti scripta*, ἕτεροι Διαφόρων ὑποθέσεων λόγοι. Hæc omnia hodie manibus studiosorum teruntur, ut dixi lib. IV. cap. 16. Scepticum fuisse Lucianum Photio assentitur *Morhofius* ὁ μανιφίτης lib. 1. Polyhistoris cap. VI. p. 28. sed derisor licet, atqve Poëtæ Horatii exemplo nullius addictus jurare in verba Magistri ubique apparet, tamen Eclectici potius in ejus scriptis invenio vestigia, qvàm Pyrrhonii Philosophi. Neque scepticum fuisse probant hi versus, dubito an ipsius Luciani,

Ἄδικα νὴς ταῦτ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις τὰ δοκοῦντα σοφά·
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι βέβαιόν † ἐστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάσῃς, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Hæc scripsit Syrus ille, antiquaque stultaque doctus,
Stulta etenim sunt huic, quæ sapere ille putat.
Commuxis stat nulla homini sententia certa:
Quod tu miraris, rideat alter idem.

Geminum

* Photius ἐ Polycarpo: λέγει δὲ καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ (τοῦ Φιλιππησίους) Ἰγνατίῳ καὶ Θεοδώρῳ ἀπεσταλκέναι, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδαχθῆναι παρ' αὐτῶν, εἴ τι δεῖ ἐκεῖνα βέβαιόσασθαι.

† Menagius legit βέβαιόν.

Geminum illud Plinii IX. 17. Epist. *Quam multos putas esse, quos æque ea quibus ego & tu capimur & ducimur, partim ut inepta, partim ut molestissima offendant -- Demus igitur alienis oblectationibus veniam, ut nostris impetremus.*

CXXIX. *Lucii* Patrensis * μεταμορφώσεως λόγοι pridem deperditi, è quibus Lucianus Lucium suum, sive obscœnam in asinum metamorphosin expressit, ut ipse non diffitetur T. 2. edit. Amst. p. 115 ubi ita auctorem primum scripti illius, quem secutus ipse est, prodit: Πατὴρ μὲν ἐσί μοι Λούκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γαΐος, ἄμφω δὲ τὰ λευκὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν. Κἀγὼ μὲν ἱστορίων καὶ ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς ὁ δὲ, ποιητὴς ἐλεγείων ἐσὶ καὶ μαντις ἀγαθός. Πατρὶς δὲ ἡμῖν Πάτραι τῆς Ἀχαΐας. Vide & p. 86. Frequens quoque Lucii nomen in Milesiis Apuleji, quæ & ipsæ ex eo expressæ, & fortasse *Lucii* prænomen inde Apulejo inditum. Lucii illius jocos quosdam & salse ad Herodem Atticum atque Antoninum Imp. dicta refert Philostratus in Herodis *Attici* vita lib. 2. de Sophist. c. 1. n. 9. Idem fortasse Lucius Aristidæ Rhetoris amicus, cujus meminit in Orationibus sacris T. 1. p. 641. 642. Lucii hujus & Luciani iterum mentio inter scriptores eroticos apud Photium Cod. CLXVI.

CXXX. *Damascii* (Ethnici philosophi, quem patria Damascenum vocat Cod CLXXXI. & regnante in Italia Theodorico scripsisse docet Cod. CCXLII. p. 553.) *libri IV.* quorum 1) περὶ παραδόξων θεαμάτων, *de admirandis operibus capita CCCLIII.* 2) παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων *admirandarum narrationum de dæmonibus capita LII.* 3) περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφαινομένων ψυχῶν, παραδόξων διηγημάτων, *de animarum apparitionibus post obitum, admirandarum narrationum capita CV.* Libri quarti titulus in Photio non exstat, quemadmodum totum Damascii opus jam diu periit, quod si exstaret non leve fortasse credulitatis superstitionisque ethnicæ documentum haberemus. *Alios* παραδόξων scriptores vide si placet supra lib. 1. cap. 22. §. 4. lib. 3. cap. 6. §. 21. b. & cap. 27. §. 8. &. lib. 4. cap. 13. §. 2. & apud Jonsium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. c. 12.

CXXXI. *Amyntiani* εἰς Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M.* ad Marcum Antoninum Imp. Ejusdem βίοι παράλληλοι, *vitæ parallelæ*, *Dionysii* tyranni & *Domitiani* Imp. libris duobus: *Philippi* Macedonis & *Augusti* Imp. itidem libris II. & liber de *Olympiade* Alexandri M. matre. Hæc scripta omnia Amyntiani, de quibus admodum sinistre Photius, interciderunt.

CXXXII. CXXXII. CXXXIV. CXXXV. *Palladii*, *Aphthonii*, *Eusebii* & *Maximi* Sophistarum μελέται διάφοροι, *variæ declamationes*, inter quos

* Vide supra Volum. IV. p. 499. & Volum. VI. p. 828.

qvos Palladio palmam eloqventiæ *Photius* tribuit. *Maximum* eundem esse non dubito Magistrum Imp. Juliani, Sophistam Byz. cujus * περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων *Suidæ* memoratum scriptum breve edidit Carolus Stephanus Græce ad calcem Dionysii Halicarnassei *Epistolæ* ad *Pampejum* Paris 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditissimo Viro M. V. la Croze, non dubito infra cap. 39. cum mea versione tecum communicare. *Eusebium* suspicor Rhetorem illum Alexandrinum de quo *Eunapius*: *Palladium* vero Methonæum Sophistam Constantini Imp. clarum ætate, cujus Δημηγορίας & λόγους varios *Suidas* laudat. De *Aphthonio* Antiocheno cujus progymnasmata sunt in omnium manibus, dixi lib. IV. cap. 31.

CXXXVI. CYRILLI Alex. οἱ Θησαυροὶ, thesauri de SS. Trinitate contra Arium & Eunomium. Exstant tomo qvinto ejus operum, distributi in λόγους triginta qvinque, ut notavi Volum. VIII. p. 562. seq. Apud Photium nulla numeri aut distinctionis in λόγους mentio, qvi opus hoc ἐπίχειρηματικὸν βιβλίον appellat.

CXXXVII. EUNOMII Hæretici βιβλιδάριον, quo *Basilius* Magnus ægre tandem nactus, libris V. adversus Eunomium scriptis confutavit. Hoc Eunomii scriptum primus Græce & Latine edidi Volum. VIII. p. 262-305. quemadmodum minorem illius ἐκθεσιν (à Valesio jam & Baluzio publicatam) p. 253-260. Hæc posterior, qvam Eunomius libris tribus adversus Basilium (de qvibus mox) inseruerat, refellitur à *Greg. Nisseno* in libris, de qvibus dixi VIII. p. 151. & 160. quemadmodum de Basilii p. 78. seq.

CXXXVIII. *Eunomii* ejusdem *libri III. adversus Basilium*, qvi hodie non exstant: sicut qvæ Eunomio opposuere *Theodorus* (Mopsvestenus) & *Sophronius* (Hierosol.) Photio memorati tum hoc loco, tum supra Cod. IV. & V. Exstat vero *Gregorii* Nysseni opus adversus Eunomium (de qvo Cod. VI.)

CXXXIX. *Athanasii* Magni *in Ecclesiastem* & *Cantica canticorum* commentarii; qui hodie desiderantur, sed supersunt ejus *Epistolæ* & *apologia de fuga* (confer Cod. XXXII.) qvibus nihil elegantius inter Athanasii scripta se vidisse Photius testatur. εἰς μὲν τοὺς τῶν χάρεων καὶ τὸ καλλος τῶν ἐπιστολῶν αἷς τὴν ἀπολογίαν αὐτῷ ἡ Φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζηται, ἄλλο τι, ὅσα ἐμοὶ τῶν αὐτῶν εἰδέναι, οὐδὲν ἀναφέρεται.

* Antequam illud vidissem, Astrologici argumenti esse male suspicabar, quale est Poëma Maximi περὶ καταρχῶν eidem Suidæ memoratum, qvod edidi Volum. VIII. p. 415. Itaque emendandum qvod scripsi VIII. p. 769.

CXL. Ejusdem ATHANASII *libri quinque adversus Arium*, ἢ πρὸς Ἄρειον καὶ τῶν αὐτῷ δογμάτων πενταβιβλος, Exstant T. I. operum Athanasii edit. novæ eruditiss. Montfauconi p. 405. seq. adversus Arianos libri quatuor, nam qvinti loco Photius habuit Epistolam contra Arianos Encyclicam ad Episcopos Ægypti & Libyæ, quæ occurrit in eodem T. I. p. 270. Vide si placet qvæ à me notata sunt lib. V. cap. 2. Photius notat Basilium & Gregorium Nazianzenum ex Athanasio velut ex uberrimo fonte derivasse partem argumentorum qvibus illorum scripta adversus Arium exundant.

CXLI. CXLII. CXLIII. & CXLIV. BASILII Magni *in Hexaëmeron*, 2) ἠθικοὶ λόγοι sive *Homiliæ de moribus*, 3) *Epistolæ* tum canonicæ, tum aliæ plurimæ ad diversos, τὸ ἄλλο πλῆθος αὐτοῦ διαφόρους ἐπιστολὰς & 4) *Ascetica*. Hæc omnia Basilii scripta ætatem tulere, sæpius edita ut dixi Volum. VIII. (lib. V. cap. 19.)

CXLV. *Helladii* (ejusdem de quo infra, Cod. CLVIII. & CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phrasiumque Græcarum (non poëticarum ut *Diogeniani*, sed qvarum in prosâ maxime usus) copiosissimum & πολυστιχώτατον, septem τόμοις sive voluminibus.

CXLVI. *Anonymi Lexicon* καθαρᾶς ἰδέας, *purè ac tersi sermonis*, itidem copiosum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon* σεμνῆς ἰδέας, styli gravis ac ponderosi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon* ἰδίους λόγους πολιτικοὺς *orationis propriè civilis*.

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in quo multæ fuere voces poëticæ, non tanta copia tamen quam in Lexico *Diogeniani* de qvo Cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino qvem Svidas in Πωλίων ait tempore Adriani Imp. vixisse, ac scripsisse *Lexicon* vocum *Atticarum*, quod & ipsum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων καὶ τοιχεῖον.

CL. *Juliani* (Cappadocis Sophistæ, de quo Svid. & Eunapius) *Philostrati* Tyrii (cujus opus de vita Apollonii Tyanensis memorat Photius Cod. XLIV. & CCXLI.) & *Diodori* (cui Valerius Pollio pater, Svida teste) *Lexica in Decem* Atticos *Rhetores*. Ex hisce novem Lexicicis Photio hactenus memoratis, ne unum quidem ad nos pervenit.

CLI. TIMÆI Sophistæ) πρὸς Γεντιανὸν, *ad Gentianum* MS. Γαϊατιανὸν *Gajatianum*) *libellus de vocibus apud Platonem*, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι λέξεων. Hunc ex Codice Bibl. Coislinianæ Græce primus magnam partem in lucem protulit eruditiss. Montfauconus, p. 477. seq. Catalogi MStorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. a qvo præfationem Timæi mutuatus hic in Lectorum gratiam apponam:

Τίμαιος

Τίμαιος Βαϊτιανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ. Ἐπισταμένως ἀκριβῶς σε τὴν γνώμην κὴ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδὴν, κὴ φιλοκαλίαν, εἰωθώς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἐμαυτῦ τοῖς φίλοις ἀπέχεσθαι, παιδεία τε ἅμα κὴ τῇ τῆς παιδείας ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος, ἐξείλεξα τὰ ἁρμόζοντα τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς, ἢ κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν εἰρημένα, κὴ μόνοις τοῖς Ῥωμαίοις οὐκ ἄσαφῆ, ἀλλὰ κὴ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις. Τάξας τε ταῦτα κῆ στοιχεῖον, κὴ μεταφράσας ἀπίστειλά σοι, νομίσας κὴ αὐτὸν ἕξειν σε παιδείαν οὐκ ἄμουσον. ἔρρωσο.

Timæus Gaiatiano ſalutem. Cum plane compertum habeam quo ſis animo, quove ſtudio & diligentia utaris erga Platonem, cumque ſoleam in feſto Saturnalium amicis aliquid de meo offerre, inſtitutione & inſtitutionis ſorore diligentia uſus ſelegi ea quæ à Philoſopho velgloſſematis more, vel ſecundum conſvetudinem Atticam dicta ſunt, quæ non Romanis tantum ſed etiam Græcorum plurimis obſcura ſunt. Hæc porro alphabetico ordine digeſta & explicata ad te miſi, ratus te hinc inſtitutionem non ineruditam conſecuturum eſſe. Vale.

CLII. *Ælii Dionyſii* Halicarnaſſei (qui temporbus Hadriani vixit) *de vocibus Atticis* ad Scymnum, *libri quinque.* Duas hujus operis editiones Photius evolvit, quarum neutra hodie exſtat. De Dionyſio hoc dixi Volum VII. p. 57. ſeq.

CLIII. *Pauſaniæ* Lexicon Atticum, Dionyſio in quibusdam etiam copioſius. Hunc Pauſaniam, cujus Lexicon ῥητορικὸν citatur ab Eúſtathio, & ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγὴ à Scholiaſte Thucydidis, Clariſſimus Kuſterus * diverſum putat à Pauſania Cæſarienſi, de cujus deſcriptione Græciæ dixi lib. IV. cap. 15. ſed rationem non addit, neque ego fateor me videre.

CLIV. & CLV. *Boëthi* (illius ni fallor ad quem de anima ſcripſit Porphyrius,) λέξεων πλατωνικῶν συναγωγὴ ad Melantam, *Lexicon Platonicum*, Timæi illo de quo ſupra Cod. CLI. longe præſtantius, & Ejusdem *Boëthi* alius liber περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορουμένων λέξεων, *de obſcuris apud Platonem vocibus* ad Athenagoram.

CLVI. *Dorotheï* περὶ τῶν ξένως εἰρημένων λέξεων, *Lexicon vocum novarum & peregrinarum.* Ex quinque ſcriptis hactenus commemoratis nullum hodie exſtat: neque habeo jam quæ de Lexicis Græcis deperditis addam ad ea quæ diſſerui lib. IV. cap. 34. ſeq. Cæterum Dorotheum hunc nihil vetat eſſe Aſcalonitam illum Grammaticum, cujus meminit Stephanus Byz. in Ἀσκάλων & Etymologicum magnum in ἀμφιγυοῦν.

* ad Svidam in γύνδαξ.

CLVII. MOERIDIS Ἀτθικισὴς, *libellus de vocibus Atticis*, qui non ita pridem ex Jo. Pricæi apographo editus est Græce, notisque illustratus ab eruditissimo viro *Joanne Hudsono*, Oxoniæ 1712. 8. subjuncta Gregorii Martini dissertatione pro vera ac veteri Græcæ lingvæ pronunciatione contra Adolphum Mekerckum. In illo apographo, quod ex Codice Bibl. Cæsareæ Vindobonensis est expressum, scriptor vocatur *Evmeris*, unde Evmœridem appellant Ez. Spanhemius ad Aristophanis *Plutum* v. 12. & Colomesium p. 120. Observationum sacrarum. Rectius alii Codices cum Photio conspirantes *Mœridem* vocant, ut Segvierianus sive Coislinianus, è quo excerpta dedit Clariss. Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 485-488. nec non Codices quos evolverunt Steph. le Moyne notis ad Varia sacra p. 479. Salmasius de Hellenistica p. 46. seq. Usserius, Il. Vossius, Valesius, Cangius, & Labbeus qui Mœridem *Sophistam* vocat p. 105. Bibl. novæ MSS. In Codice Antonii Eparchi apud Stephanum le Moyne T. 1. Var. sacr. p. 529. & Anselmum Banduriùm p. 886. ad antiqvitates CPol. Mœris *Atticista*, Μοίριδος Ἀττικιστὴς Ἀττικῶν πρὸς Ἑλλήνων κατὰ στοιχεῖον. Sed apud Photium titulus libri est, non cognomen scriptoris, Ἀττικιστής. De ætate nihil liqvido constat nisi post Phrynichum scripsisse, quem citat in ἰσόπλευρος. Institutum autem ejus est annotare & inter se conferre voces quibus Attici, & quibus Græci in aliis dialectis, maxime illa κοινῇ utebantur: interdum notat & κοινὸν vulgi, illudqve diversum facit non modo ab Attico sed etiam ἑλληνικῷ, ut in ἐξίλεω, ἐυφήμει, καθηστο, λέμμα, ἐιδέτεν, εἶσε, σχίστον. Interdum quod commune est pluribus dialectis, ut vocem διακάθου communem esse Doribus & Jonibus. Est etiam ubi ἀτθίδα πρώτην καὶ δευτέραν distingvit, ut in πλυνεῖς. πλυνῆς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα, κακῶς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.

Index Scriptorum à Mœride allegatorum.

Antiphon in λιθαργυς.

Aristophanes in ἐμπολαί, ἰξοὶ, λάυρας, σισύρα, ψίλαξ. Comicus in χαίρειν.

Βαβυλωνίους in θωμός.

Βατραχοὶς in εἰκοστολόγον.

Θεσμοφοριαζούσας in πομφόλυγας.

Δυσιστράτῃ. in ἀλυκώ.

Θέσει, in ἄρρικτος, γνωσιμαχῆσαι, κυβεύσια, λαμβάνειν.

Πελαργοὶς in βαλανέυς.

Πολυείδῃ, in ἐκ ἀπήρκει.

Aristo-

Aristotelis ἐν τῇ πολιτείᾳ, (Λακεδαιμονίων) in Φοινικίδι.
Demosthenes in βιβλίᾳ, γεγραμματοφόρῳ, μετὰ τιμωρίαν.
κατ' Ἀριστογείτονος in ὀρφανῷ
καὶ Μειδίᾳ in ἰσηγορίᾳ
Φιλιππικοῖς in ἀρχαιρεσίαις.
Eubulus in θηριπλέοντι.
Eupolis πόλεσιν, in λείμωσι.
Hermippus in σωδάρῳ.
Herodotus in λογίοις.
Homerus in ἐνιπλαλάμῳ, ἥρᾳ.
Hyperides in Ἀθηναίοις.
Isæus in Ἀφόβου.
Phrynichus. Φρυνίχου Ἀραβίου σοφιστικὴ παρασκευὴ, in ἰσοπλεῖ.
Plato in ἀναβαίνοντι, βαλανεῖ, βιβλίᾳ, ναύκῃ, χαλεπαῖς.
Convivio in ψυκτῆρσι.
Hippia in Ἀλκιβιάδῃ. Hippia secundo in ἱστάντες.
de Legibus in δυσὶν ἀρχαῖς, ἐξενάθησαν, ἐνιπλαῖον, ἐνιαυσίφορον, Ζεύσιππος, χρεωμαχίαις,
Phædone in δυσωφιδίαις, ἐπιπηδῶσι.
Protagora in χαίρειν σε ἔχω.
de Rep. in Ἀδραγενίδαις, ἔκτασι, κορυφῇ.
Theæteto in Ἀθηνοδότῃ.
Plato Comicus in ἀνακῶς.
Rhetores in ἀμοιβαίῳ.
Thucydides in ἀμφιδήριτον, ἀναπεπωκέναι, ἀνθρωπεία, αὐτοβοεί· γεγωνεῖν, δελφὶς, δένδρεσι, ἐκπλήγνυσθαι, ἐξαπλιμμένου, ἐνθῆς, λιθυργῶν, μετάπεμψιν, πῆς, παραμείμματα, περιάσαντες, πομπεῖα.
Xenophon in ἀκμὴν, γναπτῆρας, δένδρεσι, ἐυμοίφορον, μειμιαῖον. Ejus ἀπομνημονεύματα in ἐθελοκάκους.

CLVIII. *Phrynichi Arrhabii* σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγοι ιε', *apparatus Sophisticus* sive Rhetoricus vocum formularumque elegantium ac selectarum libris XXXV. quod totum opus ordine literarum digestum Commodo Imp. at singulos libros amicis singulis inscripserat, ut primores tres & decimum & post undecimum aliquot *Aristocli* cuidam, quartum & octavum *Juliano* Senatori Rom. suo populari, quintum & undecimum *Menodoro*, cui etiam librum περὶ κλήσεως ὀνομάτων *de nominum inflexione* missu-

missurum se pollicetur: sextum *Tiberino*, septimum & plures è posterioribus *Menophilo*, nonum Rufino, cæteros *Rhegino* (Grammatico fortassis illi cujus πολυμνήμονα Socrates III. 23. & Svidas commemorat) & *Basilidi* Milesio Sophistæ. In undecimo libro magnis extulit laudibus æqualem suum *Aristidem* Rhetorem, in cujus Orationes tunc incidit, & quem eloquentissimis præferri ab aliquibus non miratur, cum *Marcianus* τῶν Κρητικῶν (Schottus Κρητικῶν) συγγραφέως, etiam præ Platone ac Demosthene genuinæ eloqventiæ normam (κανόνα τῆς ἐν λόγῳ ἀρετῆς) voluerit *Bruti* Itali Epistolas. Ipse autem εἰλικρινῆς καὶ καθαρᾶ καὶ ἀττικῆ λόγω κανόνας καὶ σταθμὰς καὶ παράδειγμα sermonis tersi & puri atque attici regulam amussim & exemplum non dubitat esse præferendos omnibus, in quibus nec ipse Momus nec corycæus aliquis dæmon habeat quod possit reprehendere, *Platonem* & *Demosthenem*, *Æschinemque* Lysaniæ F. Socraticum dialogorum septem scriptorem, quos *Socrati* aliqvi velut auctori tribuerunt. His præterea subjungit cum cæterorum *novem Rhetorum* choro *Thucydidem*, *Xenophontem*, *Critiam* Calæschri Fil. & *Antisthenis* duas Orationes genuinas de Cyro & Ulysse, Ἀντισθένην μετὰ τῶν γνησίων αὐτοῦ δύο λόγων, ἕν περὶ Κύρου καὶ ἕν περὶ Ὀδυσσέως, *Aristophanem* cum reliqvo Comicorum quatenus Attici sunt choro, & Tragicos Αἰσχύλον τὸν μεγαλοφωνότατον, καὶ Σοφοκλέα τὸ γλυκὺ, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Hoc Phrynichi opus pridem intercidit præter pauca quædam ex illo excerpta, quæ Græce vulgavit celeberrimus Montfauconus in Catalogo *MSS.* Bibl Coislinianæ p. 465-469. De Phynichi Ἀτticistῇ sive scripto de vocibus Atticis, qvod editum habemus, dicere me memini lib. IV. cap. 34.

CLIX. ISOCRATIS *Orationes XXI.* & *Epistola IX.* quæ hodie omnes exstant, nam & ἡ πρὸς Εὐθύνων ὑπὲρ Νικέως est oratio quæ inter editas ἀμφέρτυρος inscribitur. De orationibus Isocratis dixi lib. 2. c. 26. §. V. & de Epistolis Lib. 2. cap. 10. §. 7.

CLX. CHORICII Sophistæ *Gazæi* Christiani μελέται καὶ συντάξεις λόγων διάφοροι è quibus Volum. VIII. p. 841. seq. vulgavi memoratum nominatim Photio Ἐπιτάφιον in Procopium Gazæum Choricii Magistrum, nec non Orationem in Σέμνιον σοφιστὴν, cætera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in Bibliothecis manu exarata: fuere autem varii generis multaqve, πλασματικοὶ λόγοι sive declamationes, tum panegyrici, μονῳδίαι sive orationes funebres & epithalamii

Iamii & ἀντιῤῥητικοί sive controversiæ, aliaque. Testatur Photius Choricium floruisse Justiniani ætate, discipulum Procopii Gazæi, ac postea Sophistæ alterius in eadem urbe, cui etiam seni defuncto in officio publici doctoris successit. De hoc altero potius Choricii Magistro quam de Procopio * videntur accipienda qvæ apud Photium sequuntur. Τούτου λόγοι πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ φέρονται ἄξιον ζήλου καὶ μιμήσεως χρῆμα. & quod ait oratoriam ipsius facultatem potissimum eluxisse ex opere qvod hodie nusquam exstat, & in quo Sophista ille versus quos voluit Homericos in prosam resolutos varia elocutus est metaphrasi, & multiplici orationis colore ac charactere expressit. Procopium Choricii Magistrum à Procopio Cæsarienſi Historico (de quo Cod. LXIII.) distingvens Photius merita mactat laude, & commentarios illius in sacras litteras notos sibi fuisse haud obscure innuit his verbis: γέγονε δὲ μαθητὴς Προκοπίου ῥήτορος ἑνὸς τῶν ἀρίστων (εἰ δὲ Καισαρίου δὲ) ὃς εἰς μέγα κτῆμα καὶ ὄφελος κατ' ἐκεῖνο καιρὸν τοῖς γραφαῖς συντάξας ἑαυτὸν μνήμονα αὐτοῦ κλέος τοῖς σπουδαιοτέροις καταλέλοιπεν. Sed de ἐξηγητικαῖς ejus σχολαῖς speciatim infra Cod. CCVI.

CLXI *Sopatri* Sophistæ ἐκλογαὶ διάφοροι, *varia electa*, *libris XII.* qvibus res quamplurimas memorabiles, veras, fabulosas, ex selectis scriptoribus jucunda varietate & copia explicaverat: opus qvod cum non levi eruditæ antiqvitatis jactura desideramus. Meminit illius etiam Svidas: Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς ὁ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς, ἐπισημοτέρας πλείστων· τινὲς δὲ οὐ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰδιωτῶν τούτου εἶναί φασι. Hic Sopater Alexandrinus alius a *Sopatro* Paphio Comico eodemqve Parodo (qvem lib. 2. c. 22. *Svidam* secutus male à Comico distinxi) & à Sopatro cujus Epistolam ad Hemeterium fratrem de magistratu bene gerendo servavit magnam partem Stobæus sermon. 44. & à Sopatro Apameenſi, scriptore libri de providentia, Jamblichi discipulo, quem Constantinus magnus interemit, de qvo ad Eunapium. Nec non à Sopatro ad qvem Libanii *Epistolæ*. Sed fortasse non diversus ab autore commentariorum Græcorum qvos habemus in στάσεις Hermogenis, & ad qvem Æneæ Gazæi Epistola nona, qvi sub sæculi sexti initia scripsit.

Index

* Emendandum igitur qvod scripsi Volum. VI. p. 259.

Index Scriptorum è quibus Sopater eclogas ſuas collegit.

Ælii (Dionyſii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.
Anonymi θαυμάτων συναγωγή.
Anonymi ἐκλογαὶ de illuſtribus fœminis, περὶ ζῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα λαμπρὸν ἀρθεισῶν γυναικῶν.
Antimachus Poëta.
Apollodori Grammatici Athenienſis περὶ θεῶν λόγος α', γ', δ', ε', θ', ἰβ', ιέ', ις', μέχρι κ'δ'.
Apollonii Stoici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.
Ariſtophanis Grammatici περὶ ζώων βιβλίον α', β'.
Ariſtotelis πολιτεῖαι Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, υνίων, Παρίων.
Ejusdem πολιτικά.
Ariſtoxeni σύμμικτα ὑπομνήματα.
Artemonis Magnetis ſive Magneſii ζῶν κατ' ἀρετὴν γυναιξὶ πεπραγματευμένων διηγήματα.
Athenæi Naucratitæ δειπνοσοφιστά.
Callixeni ζῶν ζωγράφων τε καὶ ἀνδριαντοποιῶν ἀναγραφή.
Cephalionis Ἕρκτα, Ἀλφαμβάνουσα κατ' Ἀλέξανδρον.
Damoſtrati ἁλιευτικά.
Diogenis Cynici ἀποφθέγματα.
Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον α', ε', θ' καὶ ι'.
Favorini παντοδαπῆς ὕλης ἐκ τε ξ' ν' καὶ ξ' καθιξῆς πλὴν ξ' ζῶν μέχρι ξ' α'.
Hellanicus Hiſtoricus. Herodotus.
Heſiodus. Homerus.
Jubæ (Ἰοβᾶ) περὶ γραφικῆς λόγος β'. Ἰόβα ξ' βασιλέως θεωτερικῆς ἱστορίας ις' λόγος.
Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari, Niciæ, Alcibiadis, Themiſtoclis, Theſei, Lycurgi, Solonis, Alexandri Philippi F. Cimonis, Lyſandri, Demoſthenis, Periclis, Pelopidæ, Phocionis, Ariſtidæ, Epaminondæ, Dionis, Ageſilai, Agidis, Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati, Pyrrhi Epirotæ.
Plutarchi πῶς δεῖ τὸν νέον ἀκούειν ποιημάτων Περὶ Φύσεως καὶ πόνων, (ὅπως τε πολλοὶ πολλάκις πόνῳ τὴν Φύσιν οὐκ εὖ φερομένην ὤρθωσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς ἔχουσαν εἰς ἀμέλειαν διέφθειραν, ὅπως τε ἔνιοι ἐν μὲν νέοις ἐφαίδρυνθο πᾶσι καὶ ἀστένεσοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ καὶ συνετὸν αὐτοῖς ἡ Φύσις ἐξέλιπεν.)

ἐξέλαμπεν. Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολεσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἄν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. Περὶ εὐθυμίας. Πολλὰ ῥᾳθυμήματα. Περὶ πλούτου. Ὅπως ἄν τις συναισθοῖτο ἑαυτῷ περὶ ἀρετὴν ἐπιδιδόντι. Γυμνικὰ παραγγέλματα. Γαμικὰ παραγγέλματα. Ὅτι βραδέως θεοὶ τιμωροῦνται. Ἀνδρῶν ἐνδόξων ἀποφθέγματα. Πῶς ἄν τις ἀφαιρεῖται τὸν κόλακα ἢ φίλον. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. συμποσιακῶν βιβλία ἑ.

Plutarchi περὶ πολιτειῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem ἀραμαϊκῆς ἱστορίας λόγοι β'. & μυστικῆς ἱστορίας βιβλίον α', β', χ', δ', ε'.

Sapphonis (Poëtriæ) liber VIII.

Pamphilæ quæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης ἐπιτομῶν λόγοι ἀμέχρι ι'.

Theagenis Μακεδονικὰ πάθεια.

CLXII. *Eusebii Episcopi* παραίνεσις sive *adhortatio adversus Andreæ* Monachi *inclusi* Epistolam cui titulum fecit παραγγελτικόν, quasi dicas falsam ac perversam notionem. Et ejusdem Eusebii λόγοι δέκα, *libri decem* adversus Andreæ illius ἀποδείξεως paræneſi oppositam. Utraque utriusque scripta interciderunt. Andreas cum adversus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnass.) scribere se profiteretur, revera *Aphthartodocetarum* hæresin volebat stabilire, dictaque Patrum in suam sententiam detorqvebat, atqve propiam proferens fidei formulam, ἰδίαν τινὰ τολμήρως συνταξάμενος ἔνθεσιν πίστεως, Catholicos *Phthartolatrarum* nomine infamabat, quem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Nestorio rejiciendum Eusebius convincit ex sacris litteris, testimoniisque τῶν λογάδων πατέρων, illustrium doctorum *Ecclesiæ*, Athanasii, trium Gregoriorum, Thavmaturgi, Theologi & Nyssæni, Basilii Cæsareensis, Joannis Chrysostomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii martyris & Quadrati. Eusebium istum fuisse Episcopum Thessalonicensem patet ex Epistola Gregorii M. ad eum scripta Indict. IV. *A.* C. 601. quæ est lib. 11. Epist. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epist. 69.) ubi etiam de eodem Andrea, qvem monachum inclusum ad S. Paulum, Romæ fuisse testatus. Pro Thessalonicensi Episcopum Thessaliæ habent quidam Codices, sed illud alterum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, quibusalii viri docti assentiuntur ut Gvil. Caveus in historia literaria scriptorum Eccles. ad A. 601. Petrus Halloix de vitis Orientalium scriptorum Sæculi I. & II. Tomo I. p.

701. & Balthasar Germon de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 341. seq.

CLXIII. *Vindanii Anatolii*, Berytii συναγωγὴ γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων, *de operibus rusticis collectanea* libris XII. ex Democrito Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone cujus autoritas aliis præfertur & Pamphilo, ac Diophanis paradoxis sive admirabilibus. Hoc Vindanii Anatolii opus ipsum qvidem intercidit, magna tamen ejus pars inserta legitur viginti libris Geoponicorum, quæ habemus, centum amplius post Photium annis collecta jussu Constantini Porphyrogeniti, in quibus sæpe jam Anatolii, jam Vindanii jam Berytii nomine citatur, qvibus tribus unum eumdemque scriptorem denotari ex Photio jam constat. Vide si placet quæ de hoc Geoponicon opere notavi Volum. VI. p. 500. seqq.

CLXIV. GALENI περὶ αἱρέσεων *de sectis* Medicorum, *liber* sæpius excusus, ut dixi lib. IV. c. 17. p. 528.

CLXV. HIMERII Sophistæ μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι διάφοροι, *declamationes & orationes variæ*, ex quarum plerisque excerpta dat Photius infra Cod. CCXLIII. edita separatim ab Henr. Stephano Græce A. 1567. 4. De illis vide ubi lubebit dicta à me lib. IV. cap. 30. Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas editurum se promisit Allatius p. 177. Apum urbanarum. Λαλιαὶ septem MSS. in Codice Barocciano 131. *Bodlejanæ* Bibliothecæ, quas descripsit, cum Oxoniæ versaretur, Rev. noster atque eruditissimus Jo. Christophorus Wolfius Pastor Ecclesiæ ad S. Catharinæ Hamb. meritiss. Ex illis, communicatis mecum benevole, apponam hoc loco unam, quam ex Augustano Codice expressam ad Usserium pridem misit Elias Ehingerus.

Ἱμερίου εἰς Βασιλέα (Ἰουλιανὸν) Παναθηναίοις, ἀρχομένου ἔαρος.

Χαῖρε φίλον φάος, χαρίεν μὲ μειδιόων προσώπῳ. Μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι. Ἡδέως μὲν οὖν πείσας καὶ αὐτὰς τὰς λύρας μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι καλὰ σοὶ ταυτὶ συνίστωμεν ἐπῴδὸν Σιμωνίδης ὁ πάλαι καλὰ Διονύσῳ καὶ Ἀπόλλωνι. Ἐπεὶ καὶ ἀχέρωχόν τε ὄντες καὶ ὑψαύχενες ἀφεταί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δύναί μοι τι μέλος τοῦτο, τάχιστα γάρ. Φιλῶ τὴν Μοῦσαν ἐκ τῶν ἀποθέτων καὶ ἀνακρέοντος, ἕτοιμον σοὶ φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι. καὶ τί γ' αὐτὸς προσθεὶς τῷ ἄσματι, ὦ φάος ἐλλήνων γ' ἐ ἔων Παλλάδος ἥρως, δαίμονα Μοῦσάν τε ἀμφινέμομαι. Πειθοῦς γὰρ ἥδη τὰς λύγκας γ' μέλη

μάλη φθέγγεσθαι ἐφάμης ἡμῖν, ἐφάμης ὅτον ὅμηρος μὲν τοῖς ἀπειρηκόσι ναυτίλον φησὶ τὸν ἄριον, καὶ τοῖς Ἀφροδίτῃ χορεύειν μέλλουσι τὸν ἑσπερον ἀπίσω ἰέναι φαῖνεσθαι. Τινὲς μὲν δὴ ἄστρα καλοῦντες ἱερήνης ἐπόθησαν ἀγγελον, τινὲς δὲ χειμῶνας καὶ νεφέλας φέρουσας λαμπρὸν ἡρεάσθησαν ἰδεῖν ἥλιον. Νῦν ἴσως, ὦ παῖδες, οἷς ἀληθῶς, νῦν ἐγὼ τῆς ὥρας αἰσθάνομαι. Νῦν φύση μὲν ὁ Φοῖνιξ ἐμοὶ τὰ τῶν ἀηδόνων ἄσματα, καὶ συγχωρῶ τοῖς λέγουσιν ὡς ἐπὶ τῷ παιδὶ μέλος τὸν ὄρνιθας, ἀλλ' ἐφ' ὑμῖν θεῶν ἀναβάλλεσθαι. Ἀφίημι δὲ καὶ ταῖς χελιδόσι ταῖς Ἀτθικαῖς τὸν μῦθον ἐκεῖνον ἐν Θράκιον, καὶ μὴ τῶν ἀηδόνων καὶ ταύτας πείθομαι ὁ γεωργὸν φθὴν ἄλλο μέλος ὑμνοῦν ἀναβάλλεσθαι. Νῦν πλέσια μὲν Ἰλίου καὶ Διμφαῖα τὰ νάματα· καὶ τάχα δή σε μαντεύεται πάλιν ὁ ποταμὸς μυτήρια. Κύκνοι δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὰς ὄχθας Ἰλίου μετὰ Ζεφύρου πολὺ μέλος ἐργάσαντο ὥστε ἐπὶ Καϋστρῳ τε καὶ Εὐρῳ νῦν πλέον ἢ πρότερον μουσικῆς ἐν ὄχθας ἐμπλήσουσιν. Εἰ δὲ μὴ εἶδέ τις ἄλλοτε τέττιγας ἐπὶ τῷ πόλεμῳ τὰς ὄρνιθας καὶ ἵππους ἥζειν τὴν μαντείαν ἐπὶ λειμῶνας Ἀτθικὰς μαθήσεται· Ἆρα τις ὑμῶν τεθέαται, καὶ αὐτὸν ἰὴν γὴν ὅσον εὐθαλῆ τε καὶ τεθηλυῖαν καὶ νέμεσθον ἐπί σοι καὶ πρὸ ὥρας αὐτοῖς τὰ λήϊακὴν δείκνυσι σαφὲς ὥριον. Ὃ καὶ ἄνθος ἠρινὸν θαῦμα τοῖς ἰδοῦσιν ἐφαίνετο. Στεφανῶται δὲ ἡ γῆ καὶ ἀγκάλιται ὑπ' ἀνεμώνας καὶ ἴους, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ ταῖς Διονύσου τε δώροις καὶ τῷ γλαυκῷ τ' ἰδέας σέμνατι. Ὅσπερ ὅμως τῶν θεῶν Δηοί σε ταῦτα χαριζομένων τοῖς Ἕλλησι. Λυδοὶ μὲν δὴ οἱ ἐπὶ χρυσῷ ποταμῷ τῷ Διονύσῳ βακχεύοντες (χρυσὸν δὲ ὁ Λύδιος λόγος ἐπονομάζει τὸν Πακτωλὸν) μαίνονται μὲν τῷ Θεῷ καὶ χορεύουσιν, ἐπειδὰν αὐτοῖς ἔαρ ἐπανήκῃ ὥρας ἀμείβων ἥλιος καὶ ὀρνίθων ᾠδαῖς οἱ πολλοί τέ εἰσι καὶ εὐτρεμῶς ἐν ἄλσεσι, ὅτε λειμῶνα ᾠδή τε καὶ ἀταλὸν χλοάζουσιν. Ἀλλ' ἐπειδὰν αὐλοῖς ὁ Διόνυσος πύσαν καταλιπὼν καὶ Διθύραμβον ἐπὶ τμῶλον κομάζων καὶ Πακτωλὸν καὶ τὰς βάκχας ἐπὶ τὸ σκίρτημα σεισθείσας ἄισθησθαι, τότε καὶ ἔαρ ἥκειν τομίζουσι καὶ μετὰ Ζεὺς καὶ Ἥρη ὥραν ἀσπάζονται. Λύδιος μὲν δὴ ἔαρ Διόνυσος ἄγει, καὶ τὰ Διονύσου βακχεύματα, σὺ δὲ ἡμῖν τε καὶ λόγοις. Ἐκμαίνεις δὲ αὐτὶ μὲν βάκχων τε καὶ Σατύρων τὰς Μούσας τε καὶ Ἑρμῆ προφήτας. αὐτὶ δὲ βοᾶς τὸν Εὐῖον, σαυτὸν ἡμῖν δίδως ἀταλὸν τε καὶ ἀναφθέγγεσθαι μεμοιγὰς καὶ χορείας σύνθημα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, εἰ θεοῖς τὸν ἄνδρα εἰκάζειν οἱ λόγοι βέλονται. Εἰ γὰρ δὴ Ὁμήρῳ μὲν ἔξεστι καὶ τρισὶν εἰκάζειν θεοῖς τὸν Βασιλέα τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἡμῖν δ' ὑβριστὴς; μᾶλλον μὲν εἰκότως ἡμᾶς τις ἐμεμψαίτο, ὅτι μὴ ποιητικὰ κομπάζομεν, μηδὲ πέρα τ' ἀληθείας βαίνομεν, καὶ ταῦτα πλέον ἢ τοῦδε τοῦτα ἔχοντες φθέγγεσθαι ἢ τὸν Ἀγαμέμνονα Ὅμηρος εἰρηκεν· ᾧ θεοὶ μὲν φίλον, θεοῖς δὲ καὶ πρέπον εἰκάζεσθαι. Διὶ μὲν αἶμα τάχα μὲν καὶ αὐτῷ τῷ προσώπῳ καθ' Ὅμηρον. ὄμματα γὰρ

εἰπεῖν τερπικεραύνου καλά σε μᾶλλον ἂν Ὁμηρίδαι φθέγξαιντο. πολλῷ δὲ πλέον εἶμαι ἢ ὅτι ταῖς τῆ ψυχῆς καλλεσι Διΐ σε πρέπον εἰκάζεσθαι. ὁ γὰρ τε τῶν σῶν ἀτελεύτητον ὅτι καὶ κεφαλῆ κατανεύσεις. Τοῦτο δὲ τὸ ἔργον Διὸς ἐγκώμιον ἤδη τις ἀνθρώπῳ τοσοῦτον αὐχήσει πόλιν, ὡς ἁπάτη κατά σε χρησάμενον, ἤδη εἰ τὸν κοῦφον ἔχων ἔργον Ὁμήρου, φθέγξαιτο, ὦ ἢ αὐτὸν ἕξαι τὸν Δία φήσῃ ἡ ποίησις. Σὲ γὰρ ἢ ἀπ' ἄλλων φίλον ἢ Διὰ ἦτο εἶμαι ἢ ὅμοιος μυστηγὰ ἢ ἐστὶν ἐκεῖνος, ἢ χορὸς Μυσῶν καθ' Ελικῶνα τὸν Βοιώτιον ἵζασιν, ἔνθα δὲ ἢ ἦτο αὐτῷ σε τῷ Θεῷ συνάπτει. Μυσικῆς μὲν γὰρ ἢ αὐλὸς ἦν Αττικὴν παιδόπρεπες εἰσιέναι, ὥσπερ τὸν Ελικῶνα ὁ Απόλλων. Μυσικὴν δὲ ἢ ἡμᾶς κελεύεις ἐργάζεσθαι, αὐλὸς ἐνδιδοὺς τὸ σύνθημα, ὥσπερ ὁ Θεὸς ταῖς Διὸς παρθένοις ταῖς Μούσαις. Ἱππίου Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ελληνες ἢ θύουσιν ἐπὶ ἰσθμῷ τῷ Θεῷ, δεικνύοντες αὐτὸν ἵππιον ἢ ἐν αὐταῖς τοῖς ἀγάλμασιν. Ἐφ' ᾧ δὲ ἂν τις πρὸ σε τῷδε δικαίως ἢ τῷ Θεῷ ἐφαβάλλοιτο ἢ μαθητὴν προσαγορεύων τὸ τέχνης, ἁμαρτάνει τὸ κλήσεως; Πῶς γὰρ ἐ σοὶ μᾶλλον προσήκει Ποσειδῶν ἱππικῆς διδάσκαλον, ἢ τῷ παλαιῷ τῷ νεανίσκῳ; ὁ μὲν γὰρ βραδὺς τοῖς ἵπποις ὀχήματον ἔργῳ θεᾶ τὴν τέχνην ἤλεγκε. σὺ δὲ μοι δοκεῖς καὶ αὐλῶν βυκέφαλον ἢ Πέγασον ἢ τὸν ἀθάνατον συναορίδα τὸν Αχιλλέως. Ὁμήρου μὲν ἂν τὸν Διὸς παῖδα τὸν Κάστορα εἰς ἀγαθὸν ἱππεύειν ὑμᾶς τοῖς ἔπεσι ἢ τοῦτο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χαρίζεσθαι, ὡς ἀρκοῦν εἶμαι ἢ μόνον ἢ Διὸς ὄντα παῖδα ποσιῶσαι τὸν Κάστορα. Βελλεροφόντην τοι Ἔφυραῖον φῶς τε ἢ μάλιστ' ἄξιον ἵππου ἐποίησε, ἢ Βασιλέα μὲν Δαρεῖον ἐν Πέρσαις, μίγαν δὲ ἐν Μακεδόσιν Αλέξανδρον. Σὺ δὲ εἶμαι ἀθυρόμενα τὰ τῶν μεγάλων βασιλέων ἐγκώμια. Βούλομαί σοι ἢ δηγῆμα ἓν τε πόλεως ἐπιχώριον ἢ τὴν πανηγύρεως, ἐφ' ὧν ἥκεις, δηγήσασθαι σώφρονος ἡδὺ ἢ ἀξιάγαστον ἅμα θεᾶσαι μέσον σαυμαθεῖαι ἀλλὰ ἢ λίγεν τι καὶ αὐλῶν ἐν Ελλησιν, ὅταν ἐν ἥδε ἡ πανηγύρει ἦν ἱερὰν Αθηναίων ἡείρῃ ἢ θεῷ πέμπωσιν. Ἀρχῆται μὲν ἐνθὺς ἐκ πυλῶν, οἷον ἐκ ταὼς ἐνδὺς λιμένος τὸ ἀναγωγῆς ἡ ναῦς. Κινηθεῖσα δὲ ἐκεῖθεν ἤδη καθάπερ κατά τινος ἀκυμάντου θαλάσσης Διὰ μέσου ἔργου δρόμου κομίζεται, ἐς εὐθυνές τε ἢ λεῖος καταβαίνων ἄνωθεν χίζει ἰὰς ἐκαλέρωθεν αὐτῷ σταδιαμίους τοὺς, ἐφ' ὧν ἀγοράζουσιν Αθηναίοι τε ἢ οἱ λοιποί. Τὸ μὲν ἓν πλήρωμα τὸ νεὼς ἱερεῖς τε ἢ ἱερεαι ἐυπατρίδαι πάντες, χρυσοῖς τε αὐθίνοις ἐσφανωμένοι τοῖς στέμμασιν. Αὐτὴ δὲ ὑψηλὴ ἢ μεταίρσιος οἷον ὑπό τινων κομάτων ἐπομενομένων κύκλῳ φέρεται, οἱ πυλοῖς τε ἢ ἐπικαρσίοις ἀνηρτοσμένοι τοῖς ἄξοσιν ἀπωλύτως ἄγυσιν ἐπὶ τὸν πολιοῦν τὸ Πάλλαδος τὸ σπάφος. ὅθεν ἡ θεὰς ἐποπτεύει τὴν Πανήγυριν εἶμαι ἢ τὴν παρῆσαν ἱερομηνίαν. λύσει δὲ αὐτὴ τὸ νεὼς τὰ πείσματα, ἃ ἱερὸν προσαύδασι Αθηναῖοι χόρας λαλῦσις ἐπὶ τὸ σπάφος τῷ ἀνέμῳ παρεῖναι τε αὐλὸν ἢ ἢ θεωρίδι συμπέτεσθαι. ὁ δὲ

ἐπιγνὺς οἷμαι τὴν Κίαν ᾠδὴν ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆσε μετὰ τὴν θάλασσαν ἀπολυθεὶς μὴν ἐυθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κ᾽ πρόσωπος ἔρως ἐλαύνει τὴν ἐλκαίδα τῷ πνεύματι. Νεῖλον μὲν δὴ λόγῳ τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτιον, ἐπειδὰν ἀρανὲς τὸ μέσον ἱππεύων ἥλιος ᾖ ἄρειν τὴν θερινὴν ἐργάζηται, ὑπὲρ γῆν Αἰγυπτίαν χώμενον κ᾽ κρύπτουσα τὴν ἄρουραν ᾗ ῥεύματι, πέλαγός τε ναυσιπόρον κ᾽ πλωτὸν ὁλκάσιν ἀποφαίνει τὴν Αἰγύπτον, ἱερεῖ τριήρης ἡ τὰ παρθένια ὑ νιλῶδ τινὸς ὑποδοχῆς δεηθεῖσα ῥεύματος λέγε τὰ ἠπείρια συγκλύσαι. Ἀλλὰ αὔραι ταάτην λιγυρὸν ἐπιχέσαι πέμπουσιν ἐξ ἀυλῶν Αἰολίων πνέυσαι, τὸ δὲ μάλιστα θαῦμα, αὔλος ἡλίῳ συνελάμπων Ἑσπερος κὴ μόνος ἀστέρων τότε ἄλλων συμφωνήσας μεθ᾽ ἡμέραν κὴ συναίρων ὑπὲρ τὸ νεὼς τῷ πάλαι τὴν λαμπάδα. ἠφάνης τοίνυν ἔτος ἐκεῖνος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλοῦσι Ἕσπερον, κὴ δεξιὰν ἤγαγες τὴν ἡμερίαν Ἕλλησι. Χρησὰ δὴ ἐπαγγελῆ σύμβολα, ἀσιος τὰ μέλοντα, ὡς ὁ δῆμός τε ὧδε εἶρηκε, κἀγὼ τοῖς ῥηθεῖσι πείθομαι.

CLXVI. *Antonii Diogenis* τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων, de Diniæ ac Dercyllidis Tyriæ amoribus & quæ ipsis *ultra* ultimam *Thulem* oberrantibus se obtulerunt mirarum & *incredibilium narrationum* ad Isidoram sororem eruditam & φιλομαθῶς ἐχουσαν *libri XXIV.* ex quibus Photius putat hausisse Lucium metamorphoses suas, Lucianum narrationes fabulosas * quas sub veræ historiæ titulo edidit, Jamblichum, Achillem Tatium, Heliodorum ac Damascium eroticas suas fabulas. *Meminit* & *Epistolæ ad Faustinam*, in qua Antonius ille Diogenes, quem ὁ λίαν πόρρω τῶν χρόνων ἡ βασιλίσσης Ἀλεξάνδρου, non diu post Alexandri Magni tempora ** vixisse Photius existimat, ait se esse ποιητὴν κωμῳδίας παλαιᾶς, quod interpretor non veteris Comœdiæ poëtam qualis fuit Aristopha-

* Ex his est illa de profectione in Lunam, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βόρραν ἐπὶ στιλπνὴν, ὡς ἐπὶ τινα γῆν καθαρωτάτην πλησίον ἐγένοντο. Phot. ex Antonio Diogene p. 188.

** Non tam vetustum esse disputat Franciscus Vavassor p. 148. libri de Indicra dictione, cujus objectis nonnulla reponit Bullius in Lexico T. 1. p. 163. Sane quod gravissimum est Vavassor, gentem Antoniam tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, saris refellunt T. Antonius Merenda Decemvir anno U C 303. ejusque filius Q. Antonius Merenda qui ambo fuere ante Alexandrum Magnum. De Antonia gente diligentissimo Joannes Glandorpius in Onomastico Romano p. 65-103. Extant & Antonii Sanderi libri tres de claris Antoniis, editi Lovanii 1629. 4. quorum primus vitæ sanctimonia notus, alter præsules & maximanos, tertius literis & eruditione præstantes Antonios complectitur: sed Antonii nostri Diogenis nec apud Glandorpium nec apud Sanderum mentionem reperi.

ſtophanes, ſed enarratorem dramatis ſive fabulæ geſtæ ante multa tempora, quoniam ſubjungit, ὅτι εἰ καὶ ἄπιστα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ' ἔχει τινὰ καὶ τῶν πλείστων μυθολογηθέντων αὐτῷ, ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας ἐξ ὧν συναθροίσειε: quod licet incredibilia & falſa videatur fingere, tamen habeat de plerisque teſtimonia vetuſtiorum ſcriptorum ex qvibus cum labore iſta collegerit, & quorum nomina etiam ſingulis præfixit libris. Προτάττει δὲ καὶ ἑκάστῃ βιβλίῳ τοὺς ἄνδρας οὓς τὰ τοιαῦτα προσαπεφήναντο, ὡς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χρῄζειν τὰ ἄπιστα. Hic Antonius Diogenes mentionem facit Sibyllæ quam ait artem vaticinandi à Carmano accepiſſe: Aſtræi item qui varia de Pythagora narraverit & Mneſarcho, nec non de Zamolxide quem Getæ pro Deo coluerint. Affert & Balagri Epiſtolam ad Philam uxorem filiam Antipatri. Hujus ni fallor Balagri Macedonicæ hiſtoriæ librum ſecundum laudat Stephanus Byz. in Ἄμαλβος & Ὄλβηλος.

CLXVII. JOANNIS STOBÆI ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, *electorum, apophthegmatum & ſententiarum libri quatuor* in duobus τεύχεσι ſive voluminibus. De hoc opere eximio quod maximam partem adhuc exſtat, accuratius dixi Volum. VIII. p. 666. ſeq. atque indicem etiam ſcriptorum, è quibus Stobæus collectanea ſua congeſſit, adjunxi. De Stobis Macedoniæ ſecundæ civitate, à quo Stobæum ſive Stobenſem viri docti appellatum notant, conſulendus Harduinus ad Plinii Hiſt. IV. 10. T. 1. p. 432. & in numis urbium illuſtratis p. 474. nec non Ezech. Spanhemius de uſu numiſmatum edit. novæ T. 2. p. 601.

CLXVIII. BASILII Seleucienſis Epiſcopi λόγοι ſive *ſermones XV.* quos omnes hodie habemus, ut notavi Volum. VIII. p. 131. Sed intercidit quod verſibus compoſitum ab eodem Baſilio Photius narrat de *Theclæ* protomartyris geſtis & martyrio, licet aliud proſa à Baſilio ſcriptum ejusdem argumenti tenemus, de quo ibid. p. 135. Incertum etiam & parum veriſimile, hunc eſſe Baſilium Seleucienſem, ut Photio viſum eſt, quocum Jo. Chryſoſtomus in libris de ſacerdotii colloquitur, licet in Baſilii ſermonibus veſtigia ſententiarum Chryſoſtomi inveniſſe ſe idem Photius eſt teſtatus. At cui libri illi de ſacerdotio inſcripti ſunt, is fuerit potius Baſilius Raphaneæ in Syria Epiſcopus qui A. C. 381. Synodo Conſtantinopolitanæ interfuit. Vide Montfauconi prolegomena T. 1. Chryſoſt. p. 361. & Sam. Basnagium ad A. C. 382. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστορίου βλασφημιῶν, *contra Neſtorii blaſphemias libri V.* qui exſtant, & quorum jam meminit Cod. XLIX.

Exſtant

Exſtant etiam de quibus porro Photius, *Epiſtolæ* Cyrilli ad Neſtorium, Valerium, Acacium Meliteniſem Epiſc. aliosque, & de hirco emiſſario ad Acacium Epiſcopum Scythopolitanum: nec non Neſtorii ad Cyrillum reſponſio. Præterea Cyrilli *σχόλιον περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς*, *Scholion de unigeniti incarnatione.* Vide quæ de Cyrilli ſcriptis dicta ſunt Volum. VIII. (lib. V. cap. 27.)

CLXX. *Anonymi* opus quod intercidiſſe dolendum eſt, *libris XV.* quinque *τύχεσι* ſive voluminibus complexum *teſtimonia Ethnicorum* non Græcorum modo ſed *Perſarum*, Thracum, Ægyptiorum, Babyloniorum, Chaldæorum & Italorum eruditorum, *quibus Chriſtianæ doctrinæ ſuffragari videntur.* Inter alia auctor qui CPoli poſt Heraclii tempora ſcripſit, etiam attulit nonnulla *ἀπὸ τῶν χημευτικῶν Ζωσίμου λόγων*, *ex Chemicis Zoſimi* Thebani Panopolitæ (de qvo dixi Volum. VIII. p. 612. ſeq.) *ſcriptis*, (ita enim legendum, non *χημευτικῶν*, *frigidis libris*, ut Schottus.) Quæ autem apud Photium ſequuntur, non de Zoſimo accipi debent, ſed de auctore horum collectaneorum, qui nominum Hebraicorum ſignificationes etiam expoſuit, & de Apoſtolis tradidit ubi terrarum quisque Evangelium docuiſſet, & quomodo mortem oppetiiſſet.

CLXXI EUSTARTII *Presbyteri* magnæ *Eccleſiæ* CPol. (Eutychio Patriarchæ CPol. quem A. C. 582. pro funere laudavit, * ſuperſtitis) *liber de vita functorum ſtatu*, in quo tria ſibi propoſuit probanda, 1) contra Pſychopannychitarum ſententiam, animas ſanctorum ſtatim atqve corpore ſolutæ ſunt, operari. 2) ſpectra mortuorum eſſe animas ipſas, non divinam virtutem in formam eorum traductam. 3) animabus prodeſſe preces, ſacrificia, oblationes & eleemoſynas pro iis tributas. Hunc librum primus Græce addita verſione Latina vulgavit *Leo Allatius* ad calcem libri ſui de purgatorio, Rom. 1655. 8. p. 319-380. qui doctum plane auctorem vocat p. 297. Latine ex verſione Allatii recuſus eſt in Bibliotheca Patrum Lugd. T. XXVII. p. 364. Nonnulla etiam Latine exhibet Combefiſius in Bibl. Concionatoria, ad diem commemorationis defunctorum. Hujus libri capite 23. legitur quod Photius affert de Gamaliele Pauli Apoſtoli magiſtro, Gamalielisque filio Abibo, baptizatis per Joannem ac Petrum, nec non de baptiſmo & martyrio Nicodemi qvem Gamalielis *κρυπτὸν* vocat. Non autem hæc petiit Euſtratius

* Euſtratii laudatio *in Eutychium* edita Latine apud Surium ad 6. April. Græce vero e MS. Vaticano in Actis Sanctorum ad calcem Tomi I. April. p. LIX. & Latine ex Papebrochii verſione p. 590.

ſtratius ex Chryſippi † Hieroſol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet & ex illa quædam producit c. 22. ſed ex *Luciani* presb. Hieroſol. narratione fabuloſa de ἀνακαλύψει reliquiarum S. Stephani, ** qvæ ex verſione antiqva Aviti, Gennadio c. 47. de *Script. Eccleſ.* memorata exſtat in tomo ſeptimo operum *S.* Auguſtini edit. Benedictin. De aliis Euſtratiis dixi lib. 3. cap. 6. §. 29. Certe fallitur Caſimirus Oudinus qvi huic noſtro Euſtratio CPol. tribuit commentarios in Ariſtotelem, cum ſint Euſtratii Metropolitæ Nicæni clari circa A. C. 1117.

Index ſcriptorum & virorum illuſtrium in Euſtratii libro de vita functorum ſtatu memoratorum.

Abibus. cap. 23.
Amus Nitriæ Monachus. c. 14.
Andreas Apoſtolus Sinopem pevenit. c. 20.
Athanaſius
Orat. IV. contra Arianos. c. 14.
vita magni Antonii. c. 14. 27.
Orat. adverſus Idola c. 14.
Baſilei Amaſeæ *Epiſcopi Martyrium.* c. 20.
Baſilius Magnus c. 4. 14. Cæſarienſis Orat. in XL. Martyres. c. 15. de Julitta Martyre id. in Pſal. CXIV. c. 6. & 15.
Orat. in baptiſmum. c. 27. ἐν τῷ περὶ συλλαβῶν λόγῳ περὶ ᾧ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι c. 19. reſpicit lib. de *Spiritu S.* ad Amphilochium c. XXIX.
Chryſippus Hieroſol. de martyrio Theodori. c. 22.
Cyrillus Alex. Epiſcopus Orat. adverſus eos qui audent dicere non eſſe offerendum pro iis qui in fide obdormierunt. c. 28.
Cyrillus *Hieroſol.* in quinta myſtagogica catecheſi. c. 28.
Dionyſius Areopagita de cœleſti Hierarchia. c. 24. Athenarum Epiſcopus & Martyr in Myſterio ſynaxeos c. 28. capite de iis qui ſancte obdormierunt. c. 28.

Elpidi-

† De hoc *Chryſippo* qui medio ſæculo V. vixit, plura Allatius p. 330. ſeq. præfat. ad Euſtratium, ex vita S. Euthymii ſcripta à Cyrillo Scythopol. & Græce ac Lat. edita in Analectis Græcis Monachor. Benedictinor. *Laudatio Theodori* à Chryſippo compoſita intercidit. Sed exſtat Latine ejus *encomium in Joannem Baptiſtam* in Bibl. Combefiſii Concionatoria: & *Homilia in Deiparam*, Græce & Lat. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. T. 2. p. 424. & in Bibl. Patrum Monellinea A. 1644. 1654. Tomo XII.

** De illa ſupra p. 144. & ad Gennadium cap. 46. de ſcript. Eccleſ.

Elpidiphorus c. 20.
Ephræmus inter Syros magnus eximiusqve doctor, in Teſtamento ſuo c. 28.
Euſebius Palæſtinus c. 19.
Euſtathius Antiochiæ Syriæ Epiſcopus & Confeſſor ἐν τῷ περὶ ψυχῆς & contra Arianos. c. 19.
Eutychius Epiſcopus CPol. ἡ τὰ πάντα ἐμοὶ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ τῶν ἐν τούτῳ κατὰ δεύτερον λόγον διαιωδὰς γινομένων λογικῶν καὶ νοερῶν, venerandum mihi in omnibus ſacrumqve caput, Oratione de iis qvi ſecundo modo natura ſua fiunt in loco, ratione videlicet & mente præditis. c. 14.
Eutychius filius Calliſtrati, Baſileo in Epiſcopatu Amaſeæ ſucceſſit. c. 20.
Gamaliel Pauli Apoſtoli nutritius. c. 23.
Gregorius Nyſſenus c. 25. 27.
vita Gregorii Thavmaturgi c. 13.
ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν μακαρισμῶν c. 17. ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ πρὸς τοὺς βραδύνοντας εἰς τὸ βάπτισμα, ὃ ἡ ἀρχή. οἱ τῆς ἐκκλησίας ταύτης βασιλῆς. id. Dialogo cum ſorore Macrina c. 17.
Gregorius Theologus Orat. funebri in Baſilium. c. 16. in Patrem. id. in Cæſarium fratrem. id. magnus Gregorius. c. 17. in Heronem Philohum c. 24.
Viſio Gregorio Thavmaturgo facta. c. 13. & 14.
Hippolytus in Danielem Prophetam Oratione ſecunda. c. 19.
Johannes Theologus Apocalyſin in Patmo ſcripſit. c. 11.
Johannes Hieroſol. Epiſcopus. c. 23.
Johannes Epiſc. CPol. (Chryſoſtomus) ὁ θεοφόρος in Matthæum. c. 10. in Matthæum homilia XVIII. c. 6. in cap. XXVIII. c. 28. in Pſalmum CXIII. c. 17. in 1. ad Corinthios Homil. 1. c. 28. Orat. in Maccabæos. c. 17. ad viduam juniorem, cum ipſe exularet. c. 17. in memoriam Apoſtolorum Petri, Jacobi & Johannis. c. 17. ejus os ſuper aurum prælucidum, & cujus ſermones velut carbones coruſcantes expurgant & illuminant. c. 17. ὁ πάνσοφος διδάσκαλος--τὸ στόμα ὑπὲρ τὸ χρυσίον ἐκλάμπων, ὃ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἄνθρακες ἀπαστράπτουσιν, πᾶν μὲν καθαίροντες, πᾶν δὲ φωτίζοντες τοὺς ὑποδεχομένους αὐτούς.
Lucianus presbyter. c. 23.
Maccabæorum liber tertius & quartus. c. 19
Methodius Epiſcopus & Martyr, ad Aglaophontem. c. 19. Origenem redarguit. id
Nepotianus c. 16.

Nicolai *Lyciæ* Episcopi Acta. c. 15.
Origenes. c. 19.
ἐ παροιμιαστής. (Salomonis proverbia) c. 1.
Parthenius Archidiaconus c. 20.
Stephani protomartyris reliquiæ *Luciano* Presbytero revelatæ. c. 23.
Thecla. c. 16.
Theodorus Martyr. c. 22.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. JO. CHRYSOSTOMI λόγοι sive potius *Homiliæ LXI. in Genesin*, tribus digestæ voluminibus, *In Acta Homiliæ L.* Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν Ἀπόστολον, *in Epistolas Pauli*, & εἰς τὸν ψαλτῆρα ὑπομνήματα *in Psalmos*. Exstant universa ista hodie, nisi quod major pars in *Psalmos* desideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc ineditas homilias ex *MSS.* Codicibus proxime in lucem prolatum iri speramus ab eruditissimo Montfaucono. De cæteris vide si placet dicta Volum VII. p. 644. seq.

CLXXV. *Pamphilæ* Ægyptiæ, quæ Neronis temporibus floruit, συμμίκτων ἱστορικῶν ὑπομνημάτων, *miscellaneorum commentariorum historicorum libri VIII.* Hoc opus quod exstare eruditorum intererat, longe pluribus constitit libris, nam undecimum laudat Gellius XV. 23. & undetrigesimum XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων ejus ἱστορικῶν Svidas commemorat, a qvo prætera discimus Epiduariam fuisse, *Soteridis* Grammatici filiam, conjugem vero *Socratidis* itidem eruditi viri, ac scripsisse etiam Epitomen Ctesiæ libris III. Ἐπιτομὴ ἱστοριῶν (qvarum librum primum laudat Sopater supra apud Photium Cod. 161.) aliorumqve scriptorum qvam plurimas. περὶ ἀμφισβητήσεων sive de controversiis, περὶ ἀφροδισίων, aliaque plurima qvæ ad unum omnia interciderunt. Citatur Pamphila à *Laërtio* pluribus locis. In historicis Græcis locum ei dedit Vossius, in mulieribus *Philosophis* Menagius.

CLXXVI. *Theopompi* (qvi Philippi * Macedonis, Alexandri & successorum ætate vixit, Chius patria, Isocratis Rhetoris inter discipulos celebratissimus) ἱστορικοὶ λόγοι *historiarum* de rebus Græcorum Barbarorumqve *libri* ex LVIII, *tres & qvinqvaginta*, cum jam Photii ætate non extaret liber sextus, septimus, nonus, vigesimus & trigesimus. Hodie universos desideramus quos Theopompus ipse qvindecim στίχων myriadibus computavit. *Menophanes* (Μηνοφάνης δέ τις ὁ τὰ θεοπόμπου διορθώσας, ἀρχαῖος δὲ καὶ οὗτος ἀναφέρεται ἀνήρ) duodecimum Theopompi librum pridem scripsit excidisse sive

* Philippi munificentiam erga Theopompum memorat Sozomenus præfat. Historiæ.

ſive periiſſe, quem tamen lectum à ſe Photius teſtatur, atque argumenta ejus exponit. De hoc Theopompo multa erudite Voſſius lib. 1. de Hiſtoricis Græcis capite 7. cui tantum addo quod *δεινὸς μυθολόγος* appellatur ab Ælian o lll. 18. Var. & Clemens Alex. in limine Stromatum Theopompum ac Timæum ait *μύθοις καὶ βλασφημίαις συντάξαι*. Elatione atque altitudine orationis ſuæ officere Theopompum ſcripſit Cicero in Bruto c. 17. Res Græciæ inde ubi deſinit Thucydides cœpiſſe perſequi, præter alios docet Polybius lib. VI. in excerptis Peireſc. p. 26. qui in eo reprehendit, quod ubi ad Leuctricæ pugnæ tempus pervenit, rebus Græciæ valere juſſis ſola Philippi regis geſta porro pertexuit. Idem Libri XLIX. initium apponit p. 21. ex quo ſcriptoris *ἀτοπίαν*, *ἀθυρογλωσσίαν* atque in Philippum acerbitatem perſpicue cognoſcere liceat, quam maledicentâ Timæi ſolis inimicis aſperioris longe majorem, & ratione omni deſtitutam arguit p. 25. ſq. qvod de Rege, cui in principio operis fuit adulatus, deinde in ipſius decurſu & de ipſo atque de ejus amicis propudioſiſſima quæque tradere non erubuit. De Theopompi plagiis Porphyrius apud Euſebium X. 3. præparat. Ipſe Theopompus cum Iſocratem Athenienſem, & Theodectem Phaſelitem quos anguſtiâ rei familiaris orationes pretio vendidiſſe ait, Naucratemque Erythræum & ſe, principatum eloquentiæ in Græcia non modo longe ſupra priorum temporum, ſed ſuæ quoque ætatis homines tenuiſſe affirmaſſet, etiam tribus illis haud obſcure ſe prætulit, magnamque laudem ubique per Græciam publice verba faciendo partam à ſe fuit gloriatus. Photius tamen longe aliter judicat, ſtatuitque eloqventia ipſum licet nullo diſcipulorum Iſocratis cedere, tamen non modo antiquioribus Herodoto & Thucydide, quin & Hellanico ac Philiſto, maxime vero Iſocrate, cui plurima ipſe & ſodalis ejus Ephorus debent, longe eſſe inferiorem. *Duris* quoque *Samius* licet nec ipſe cum ſuperioribus comparandus, Ephorum & Theopompum venuſtate carere præ antiquis illis ſcripſit. *Cleophanis Myrleani* (ita enim ex Strabone & aliis videtur legendum pro Cleochare Smyrleano) in *συγκρίσει* Iſocratis cum Demoſthene hoc fuit judicium: *ἴσος μὲν Δημοσθενικὸς λόγος ἴοις ἴων τραγικῶν ἰαμβείαις μάλιστα σώμασι, ἴσος δὲ ἰσοκρατικὸς ἴοις ἴων ἀθλητῶν*, hoc eſt Demoſthenis eloquentiam nativa virtute, Iſocraticam arte & ſtudio præſtare. Theopompi hiſtorias reſciſſis quibus abundabant digreſſionibus in libros ſedecim *φιλιππικῶν* contraxit *Philippus* junior Rex Macedoniæ cui bellum illatum a Romanis Anno U. C. 552. (ante CHriſtum 200) de quo multa Livius XXXI. 6. ſqq. *De Theocrito* Chio Sophiſta, Theopompi adverſario Valeſius ad excerpta Peireſciana p. 4.

CLXXVII. *Theodori* Antiocheni, *Mopſveſtiæ* Epiſcopi, (ὁ Μοψυεστίας δὲ ἐστιν, ὡς ἀπὸ τινων ἐπιστολῶν ἐμαθομεν) πρὸς τὸυς λέγοντας Φύσει ἢ γνώμῃ πταίειν τὸυς ἀνθρώπους, *adverſus eos qui ajunt natura non voluntate homines peccare*, *libri V.* De hoc opere quod favit Pelagianis, Neſtorianisque & Origenis ſententiæ de finem habituris damnatorum ſuppliciis, hodie autem non exſtat, quemadmodum & de *Aramo* ſive Hieronymo, cujus verſionem novam Bibliorum Theodorus perſtringit, vide quæ ſupra, p. 165. De libris XXVIII. quibus pro Baſilio adverſus Eunomium egregie depugnaſſe Theodorum hic Photius ſcribit, dixerat jam Codice IV.

CLXXVIII. DIOSCORIDIS *Pedanii* Anazarbenſis περὶ ὕλης, *de materia Medica* βιβλίον ἑπτὰ λόγοις διηρημένον opus *ſeptem libris* digeſtum, qui etiamnum exſtant, & de quibus ſupra lib. IV. cap. 3. Ait autem Photius eos qui poſt Dioſcoridem de ſimplicibus medicamentis ſcripſere, ut *Alexandrum* (Trallianum) *Paulum* (Æginetam) *Aëtium*, & *Galenum* aliosque, ſtrenue ejus obſervatis eſſe uſos & magnam illorum partem ſcriptis ſuis inſeruiſſe.

CLXXIX. *Agapii* Manichæi liber, λογίδεια ſive breves ſermones XXIII. & alia capita CII. complexus, ad Uraniam ejusdem ſectæ fœminam & συμφιλόσοφον. Ex hoc deperdito hæretici hominis ſcripto mirum eſt quæ monſtra opinionum Photius recitat. Cæterum in verbis: θεολογεῖ δὲ ὁ δύστηνος καὶ τὸν αἰῶνα, νέον αὐτὸν καὶ ἀνθρωπον ἐξυμνῶν, pro ἀνθρωπον legendum ἀγαθόν. nam in compendio ſcripturæ, quod frequens eſt in libris manu exaratis, hæc duo facile poſſunt inter ſe permutari ut ἀνον pro ὐνὸν legatur. Mox: καὶ ταῖς λογιδίοις δὲ πράξεσι τῶν δώδεκα ἀποστόλων καὶ μάλιστα Ἀνδρέᾳ ἐμοὶ δοκεῖ συντίθεται (ita legendum pro ἐ συντίθεται) ἀλλὰ πεπείθεν ἔχει τὸ Φρόνημα ἡμῖν. Ethnicorum etiam, Platonis maxime teſtimoniis uſum hunc Agapium & divinos illos ac ſanctos celebraſſe teſtatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipſe indigniora de CHriſto protulit. μάχεσθαι δὲ δοκεῖ πρὸς τὴν εὐνομίου κακοδοξίαν, αὐτὸς, ἐδ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅσον εἰκὸς ἀθεώτερον βλασφημῶν. Non dubito Agapium hunc eſſe Manetis diſcipulum memoratum in formula receptionis Manichæorum apud Jac. Tollium p. 144. inſignium itineris Italici, & cujus Heptalogum nominat Petrus Siculus in Hiſtoria Manichæorum p. 30. De ſuppoſititiis Actis XII. Apoſtolorum & maxime Andreæ, ſupra Cod. CXIV.

CLXXX. JOANNIS LAURENTII *Philadelphienſis Lydi*, incertum an Chriſtiani, qui ſub Anaſtaſii, Juſtini & Juſtiniani temporibus vixit, jam miles, jam juridici functus munere & matricularii libri tres, 1) περὶ διαγ-

διοσημείων *de prognoſticis è tempeſtatibus* cujus pars edita à Jano Rutgerſio Græce eſt in Variis Lect. p. 247-260.) 2) περὶ μηνῶν *de menſibus*, & 3) περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν *de magiſtratibus civilibus*. Ex his libris fragmenta apud Suidam & Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis Bibliothecis. Vide Lambecii notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. Cangii gloſſarium Latin. in *ſilentium*. Salmaſium ad Simplicium p. 255. Lud. Kuſterum ad Suidam in Ἰωάννης Φιλαδέλφεὺς & Joannem Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio hujus λυδοῦ Juſtiniano imperante clari apud Theophylactum Simocattam VII. 16. Hiſtor. ubi ad ejus διοσημεῖα reſpicit.

CLXXXI. *Damaſcii* Damaſceni, (de quo Cod. CXXX.) εἰς τὸν ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου βίον *de vita Iſidori Philoſophi*, liber prolixus in capita LX. diviſus, variaque refertus jucunda de aliis etiam illius ætatis Philoſophis notitia ſed jam pridem deperditus, ex quo uberiora excerpta dabit Photius infra Cod. CCXLII. Hoc ſcriptum Damaſcius ſuperſtitione Ethnica imbutus ſcriptor & Chriſtiana ſacra ſubinde laceſſens dicavit *Theodoræ* eruditæ fœminæ, quam ipſe & Iſidorus inſtituerant, filiam Cyrinæ & Diogenis qui patre Euſebio, avo Flaviano natus (iisdem quos celebrat Macrobius) genus referebat ad Sampſigeramum, Monimumque à quibus & ſuam Jambliehus duxerat originem. Damaſcium in oratoria facultate per triennium inſtituerat *Theon*, in Mathematicis diſciplinis *Marinus*, in Philoſophia Athenis alter cum Marino Procli ſucceſſor *Zenodotus*, & Alexandriæ *Ammonius* Hermeæ, Platonem & Ptolemæi aſtronomica ipſi interpretatus: In dialecticis denique is ipſe cujus vitam deſcribendam ſuſcepit, *Iſidorus*.

CLXXXII. *Eulogii* Alexandrini Epiſcopi (defuncti A. C. 608.) κατὰ Ναυάτου καὶ περὶ διοικονομίας, *contra Novatum & de diſpenſatione* * *Eccleſiaſtica* (*in recipiendis lapſis*) *libri VI.* de quibus brevius Cod. CCVIII. & excerpta ex iisdem ampliora, Codice CCLXXX. Libro quinto Eulogius diſſeruit de honorandis reliquiis martyrum, & ſexto oppugnavit τὰ περὶ τῶν Ναυατιανῶν λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν ψευδεπίγραφον μάρτυρα Ναυάτου ἔκθεσιν. *Novatianorum commentarios de falſo Novati martyrio*. Et commentarii illi, & libri Eulogii jampridem interciderunt.

CLXXXIII. *Eudociæ* Auguſtæ, Leontii Philoſophi filiæ quæ Imp. Theodoſio juniori nubſit, μελίφρασις ὀκτατεύχου, *Octateuchi* ſive librorum

* Vide B. D. Eliæ Veilii diſſ. de variis œconomiæ generibus p. 23. ſeq.

quinque Moſis, Joſuæ, Judicum & Ruth, *metaphraſis carmine Græco Heroico.* In Metaphraſi Deuteronomii nomen ſuum ipſa profeſſa fuit hunc in modum:

Δευτερίην καὶ τήνδε θεῦ θέμιδος κάμε βίβλου
Εὐδοκίη βασίλισσα λεοντιὰς ὑπατείρεια.

CLXXXIV. Ejusdem *metaphraſis* ſimilis Heroica *Prophetarum Zachariæ & Danielis*: nec non *martyrii SS. Juſtinæ, & Cypriani* * à magicis artibus & idololatria ad Chriſtianam pietatem revocati, *libris III.* Hæc Eudociæ ſcripta omnia hodie deſideramus. De aliis illius itidem deperditis, & de Homerocentonibus quos habemus, Eudociæ huic à nonnullis tributos cum potius ſint *Patricii*, vel Eudociæ junioris (Sæculo XI.) ſive Eudociæ quæ Zoes ſoror & Conſtantini (Imp. Baſilii Bulgaroctoni fratris) filia fuit, dixi lib. 2. cap. 7. §. 5.

CLXXXV. *Dionyſii* Ægei ** ſive Ægienſis *Dictyaca*, βιβλιδάριον δικτυακῶν *capita centum*, de rebus ad Phyſicam & artem Medicam ſpectantibus, ita tractata ut binorum uno ſemper affirmetur aliquid, qvod altero negatur & oppugnatur: v. g. capite *primo* diſputavit Dionyſius quod ex utroque parente ſemen ad vitalem generationem confertur, *ſecundo* quod non ex utroque: *tertio* quod à toto corpore ſemen ſecernitur, *quarto* quod non ex toto, atque ita in cæteris. Ejusdem operis, (pridem deperditi) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, Codice CCXI. Auctor quis fuerit, aut quando vixerit, quæro qui me doceat: nec titulum libri ſatis capio, niſi voluit auctor contrariis ubique rationibus ſuis lectorem veluti irretire, atque inde à retibus nomen libro ſuo indere, licet & judicium ſuum ſubinde interpoſuit, δοκῶ δὲ καὶ δικάζειν ταῖς δόξαις, πλὴν ὡς ἐν ἀπάσαις ἐνφίεσται πρὸς τὸ παναγνον (ita legendum pro παναίγιον) καὶ ἀνίνθητον.

CLXXXVI. *Cononis* διηγήσεις, de rebus mythicis *narrationes quinquaginta* ad Archelaum Philopatorem Regem (Cappadociæ conſtitutum à M. Antonio, *** cui contra Auguſtum Archelaus favebat.) Harum narrationum argumenta ſatis perſpicue exponit Photius, quæ ſola exſtant, Græce & Latine etiam vulgata cum Hœſchelii & Schotti notis, inter Hiſtoriæ *Poëticæ* ſcriptores antiquos una cum Apollodori Bibliotheca, Ptole-

* Antiocheni ſub Diocletiano paſſi, cum Theoctiſto. Vide citatos ſupra p. 69.

** In numis reperias Αἰγιέων, Αἰγέων, Αἰγαίων, Αἰγεαίων, & Αἰγεατῶν. vide Holſtenium ad Stephanum Byz. & Harduinum in numis urbium illuſtratis.

*** Vide Uſſerii Annales ad A. 3968. T. 2. p. 440. ex Strabone ac Dione. De aliis Cononibus dixi lib. 3. cap. 5. §. 18.

Ptolemæo Hephæstionis F. Parthenio & Antonino Liberali, curante eruditiss. Viro Thoma Gale, Paris. 1675. 8. Etiam Photius testatur ἐν αὐτῇ τέχνῃ, in eodem volumine cum Cononis narrationibus evolvisse se APOLLODORI Grammatici *Bibliothecam*, qvæ etiamnum exstat, & de qva dixi lib. 3. cap. 27. Epigramma in Apollodori librum qvod legitur apud Photium, ita vertit Benedictus Ægius Spoletinus:

Saclorum spiram licet hic cognoscere paucis,
Si veterem hanc nostram perlegis historiam.
Mæonida ne volve volumina, neve elegiam,
Ne tragicam Musam, ne melicos numeros.
Multisonos cyclicum † versus ne qvære, quod in me
Invenies quicquid maximus orbis habet.

CLXXXVII. *Nicomachi* Geraseni, (Pythagorici Philosophi) ἀριθμητικῶν θεολογουμένων, sive *theologicarum* & metaphysicarum *speculationum de numeris libri II.* qvi interciderunt, perinde ut ejus τέχνη ἀριθμητική: licet exstat ejusdem Nicomachi ἀριθμητικὴ εἰσαγωγὴ Photio itidem memorata. De singulis hisce dixi lib IV. cap. 22. Excerptis autem insignibus Photii, qvæ ex Theologumenis Arithmeticis Nicomachi nobis exhibet, illustrandis conferendus præter Anonymi veteris (Jamblichi fortasse) Theologumena Arithmeticæ, Græce edita Paris. 1545. 4. viri doctissimi Joannis Meursii Denarius Pythagoricus, recusus Tomo IX. thesauri Gronoviani.

CLXXXVIII. *Alexandri* (Cornelium Alexandrum Polyhistorem intelligunt viri docti, qvi temporibus Syllæ claruit) θαυμασίων συναγωγή, *collectanea de mirabilibus* & incredibilibus, qvæ celebrium scriptorum testimoniis firmata digessit. Et in eodem volumine lecti à Photio *Protagoræ γεωμετρίας τῆς οἰκουμένης* libri VI. qvorum qvinqve priores *Geographicam descriptionem orbis terrarum* tunc cogniti continebant, Asiæ, Africæ & Europæ: sextus τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην δοξολογουμένων (videtur leg. κατὰ δοξολογουμένων) ἱστορίαν, *narrationem de rebus per orbem terrarum mirabilibus*, apud veteres partim, partim à se ipso observatis. Huic operi præfixisse stadiorum ἀναμέτρησιν Protagoram, cognoscimus ex Marciano Heracleota. Postremum autem librum respicit Tzetzes Protagoram cum Alexandro & aliis mirabilium scriptoribus laudans Chillad. VII. v. 648. Protagoram illum Stoicum fuisse suspicor Philosophum, cujus mentionem facit Laërtius IX. 56. Utriusque, Alexandri & Protagoræ scripta hodie desideramus, qvorum iterum meminit Photius Cod. CLXXXIX.

CLXXXIX.

† Cyclicorum poëtarum sive illorum qvibus constabat Cyclus epicus, de qvibus dixi lib. 2. c. 2. §. XXIV. n. 25.

CLXXXIX. *SOTIONIS* (qvi Tiberii Imp. *ætate vixit,) βιβλιδάριον τῶν σταφάδων περὶ πηγαίων ἢ κρηνῶν ἢ λιμνῶν παραδοξολογημένων, *liber de fluviis fontibus & lacubus mirabilibus*, ex quo excerpta de fontibus & lacubus exstant Græce edita ab Henrico Stephano A. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opusculorum Aristotelis & Theophrasti, p. 138. 143. & à Frid. Sylburgio in præclara sua Aristotelis editione Græca, Francof. apud Andreæ Wecheli heredes 1587. 4. post Aristotelem de Xenophanis, Zenonis & Gorgiæ dogmatibus &c. Citat Sotion *Amometum* (Ἀμώμητον) *Aristotelem*, *Aristonem* peripateticum Philosophum, *Ctesiam*, *Epigrammata* vetera fontibus inscripta, *Hellanicum*, *Heraclidem Ponticum*, *Herodotum*, *Hieronymum* (Rhodium,) *Isigoni* secundum ἀπίστων sive *incredibilium* librum, *Phaëthontem* (Φαέθων φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν ἅτως εἶναι ψυχρόν &c.) *Pythermum* & *Theopompum*. In eodem volumine, in qvo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam NICOLAI *Damasceni*, qui Augusti vixit ætate, librum Herodi Judæorum Regi dicatum, in qvo παραδόξων ἐθνῶν συναγωγὴ, *de mirabilibus gentium moribus*, ex qvo itidem excerpta ampla habemus servata à Stobæo in florilegio, & Græce ac Latine edita etiam aliqvoties ad calcem Politicorum Aristotelis, cum simili lucubratione Heraclide Pontici, & cum *Nic. Cragii* versione ad calcem ejus libri de Rep. Lacedæmon. 1593. 4. & Tomo VI. thesauri Gronoviani p. 3847. & 2821. Quam idem Photius Λουκιανὴν ἱστορίαν obiter commemorat prolixum opus πολύστιχον βιβλίον, non diversa videtur ab Nicolai Damasceni historia catholica sive universali, digesta in libros CXLIV. & pridem deperdita, de qva Athenæus VI. p. 249. & scriptores laudati à me libro 3. cap. 11. p. 306. Narrat autem Photius in eodem volumine post Sotionis & Nicolai ᾠδήν, evolvisse se *Aceſtoridæ* librum τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. (ita enim legendum, non συνθικῶν) *de fabulosis quæ per singulas civitates feruntur narrationibus*, in quo ait varia legi qvæ ante ipsum jam memorati scriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damascenus, Apollodorus in Bibliotheca & Conon tradiderunt. Aceſtoridæ hujus, cujus liber periit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. *Ptolemæi*, (Chenni) *Hephæstionis*. F. περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας, *novæ ad variam eruditionem historiæ* libri VII. ad Tertullam. Ex hoc opere, qvod hodie desideramus, bene est quod ampla excerpta Photius nobis servavit, quæ Græce & Latine inter scriptores Historiæ Poëticæ cum Hœschelii & Schotti notis edidit qvoq; (supra ad Cod. CLXXXVI. laudatus mihi) Thomas Galeus Paris. 1675. 8. Cæterum Svidas, à qvo opus Photio

* Vide Vossium de Hist. Græc. ll. 7. ubi etiam de Sotione altero antiqviore, scripto Διοδοχῶν.

Phatio lectum, inscribitur περὶ ἀνηκδότου ἱστορίας, etiam alia duo Ptolemæi hujus scripta commemorat, similiter deperdita utraque: drama historicum, qvod inscripserat Springem, atqve ἀνθόμηρον * sive Poëma Homero æmulum, rhapsodiarum XXIV. Ab eodem Svida cognoscimus Trajani & Hadriani temporibus vixisse.

Index scriptorum à Ptolemæo Hephæstione laudatorum.

Numeri libros Ptolemæi denotant.

Abas. 5.
Æsopus Delphis interfectus vitam recepisse traditur. 6. ab Idmone hero suo θῆτα appellatus. 5. Sic ἄλφα dictus Moyses & Hercules: Galerius Crassus (& Eratosthenes) βῆτα. Antenor, Orpylis fœmina & Pythagoras δέλτα, Apollonius Astronomus ἰψιλόν, Satyrus Aristarchi Grammatici discipulus ζῆτα Cypseli mater clauda, λάμδα. Vide qvæ notavi lib. 3. cap. 18. §. 12.
Alcmanis πολυμαθῶσαι sub capite Titonychi Chalcidensis post obitum repertæ. 5.
Alexander Myndius. 2.
Alexander Magnus auctor epicedii. 2. versus ab eo prolatus περσικὰ, τῇ, πίε οἶνον &c. ibid.
Antenor ὁ τὰς Κρητικὰς γράψας ἱστορίας, dictus δέλτα. 5.
Antiochus ἐν δευτέρῳ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. 5.
Antipater Acanthius. 1.
Apollonius Astronomus dictus ἰψιλόν. 5.
Archelaus Cyprius. 4.
Aristarchi (Grammatici) discipulus Satyrus, ζῆτα dictus. 5.
Aristonicus Tarentinus. 1. 2.
Aristoteles. 1.
Athenodorus Eretriensis ἐν ἐγδέκῳ ἀναμνημάτων. 5.
Bacchylides. 7.
Botrys Myndius. 1.
Calchas vates. 5.
Callinachus. 5.
Cercidas Arcadum legislator tumulo suo inferri jussit lib. I. & II. Iliados. 5.
Charinus ὁ Ἰαμβογραφος. 7. ubi qvatuor ejus versus.
Chironis Medici præceptor Achilles. 6. discipulus Cocytus. 1.

* Sic anticlaudianum scripsit Alanus Insulensis, velut æmulum Claudiano Poëtæ.

Cicero capite truncatus eſt in lectica Medeam evolvens Euripidis. 5.

Cocytus Chironis Medici diſcipulus. 1.

Cratini Ἐυνάδαι repertæ ſub Alexandri Magni Pulvino. 5.

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, Medeæ dictum. 5.

Crinagoræ epigramma. 5.

Dares πρὸ Ὁμήρου γράψας τὴν Ἰλιάδα. 1.

Demetrius Scepſius. infra, in Tellide.

Demodoci Poëma Ἰλίου ἄλωσις, decantatum ab Ulyſſe. 7.

Diognetus vates, tempore Philippi Macedonis. 3.

Diognetus alius Cretenſis. 5.

Epicharmus poëta genus ducens ab Achille, Pelei F. 1.

Eubuli Comici εἰς Διόνυσον Κωμῳδία 5.

Euphorion ἐν Ἀναθῷ. 1.

Eupolidis ὑβρισταὶ repertæ ſub capite defuncti Ephialtæ. 5.

Eupompus Samius, vates. 3.

Euripides. ſupra, in Cicerone.

Helena, Muſæi Athenienſis filia, ἡ πρὸ Ὁμήρου τὸν Ἰλιακὸν συγγραψαμένη πόλεμον. 4.

In Herculem Hymnus Thebanorum. 3.

Herodotus 5. ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν. 1. & 4. exordium libri primi compoſuiſſe amicum ejus Pleſirrhum Theſſalum. 3.

Heſiodi ἔργα & ἡμέραι ſemper ſub pluvino Seleuci Nicanoris. 5.

Homerus 1. 4. 7. ab Helena Muſæi filia argumentum Iliadis petüt. 4. & à Phantaſia Memphitide. 5.

ὁ ποιητής. 1. 2. 3. 6. 7. Pompejus prælium iturus primum Iliados librum legit. 5. Vide & ſupra, in Cercida. Homeri famulus Scindapſus. 6.

Περὶ τῶν κατὰ πόλεις διὰ ὕμνους ποιησάντων differuit Ptolemæus Hephæſt. lib. 3.

Hypermenes ἐν τῷ περὶ χύτ. 6.

Ibyci poëtæ ſervus Hercules, vivus combuſtus qvod in Domini necem conſpiraſſet. 3.

Lycophron in Alexandra. 6.

Matris, Thebanus ὑμνογράφος. 3.

Nicoſtratus Comicus. 7.

Oraculum ad Artemiſiam. 7.

Palame-

Palamedes δολοφονίαν. 1. *Græcorum pro Agammenone imperator.* 5.
Παρῳδήσις, parodia verſus Crinagoræ. 5. Oraculi parodia in Homeri verſum. 5.
Pelius filius Vulcani, Medicus. 6.
Phantaſia Memphitis, Nicarchi F. ante Homerum ſcripſit Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ τὴν Ὀδυσσείας διήγησιν. 5. hæc ſcripta à *Phanita* hierogrammateo Memphitico accepta ſecutus Homerus. id.
Phemonoës χρησμός. 4.
Philoſtephanus vates & poëta, veſte nunquam uſus. 3.
Pleſirrhus. 5. Theſſalus ὑμνογράφος, Herodoti amicus & heres. 3.
Scindapſus Eretrius, inſtrumenti Muſici repertor. 6. alius, Homeri famulus. id.
Sophoclis Poëtæ obitus. 1.
Steſichorus. 3. 4. carmen de Helena. id. falſam eſſe de Steſichori occœcatione narrationem. id.
Tellidis liber inventus ſub capite defuncti Demetrii Scepſii. 5.
Theodorus Samothrax citatur. 7.
Theophraſti Epiſtolæ. 3.

CXCI. BASILII Magni Ἀσκητικὸν, *Aſceticorum libri duo* una cum ὅροις ſive regulis LV. & aliis brevioribus CCCXIII. qvæ omnia exſtant in S. Baſilii operibus ſæpius edita ut dixi ſupra, Volum. VIII. p. 80. ſeq. Aſceticorum jam fecit mentionem Photius Cod. CXLIV.

CXCII. a. MAXIMI Monachi & Confeſſoris *ad Thalaſſium* presbyterum & Abbatem γραφικῶν ἀπορημάτων ξδ (male excuſum ξξδ) *dubiorum è S. Scriptura ſolutiones LXIV.* editæ Græce & Latine in Tomo priore operum S. *Maximi*. p. 1-300. Vide quæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 730. Meminit iterum Photius Cod. CXCIV.

CXCIII. b. EJUSDEM *Epiſtolæ XXVII.* quæ itidem exſtant Tomo poſteriore operum S. Maximi à Combefiſio vulgatorum. Epiſtola illa πολυστιχος πρὸς Ἰωαν φιλόσοφον Ἰωάννην obvia eſt T. 2. p. 259. atqve ad Joannem Cubicularum inſcribitur. Vide qvæ Volum. VIII. hujus Bibl. p. 737.

CXCIV. EJUSDEM λόγος ἀσκητικὸς, *liber Aſceticus*, qvi exſtat T. 1. Operum S. Maximi p. 367-393. & Τετρακόσια κεφάλαια πρὸς Ἐλπίδιον, *ad Elpidium capita CCCC*, qvæ ſimiliter occurrunt T. 1. p. 394-460. & qvorum infra etiam mentio Cod. CXCIV.

CXCIV. EJUSDEM MAXIMI *Epistola ad Georgium Eparchum*, qvam habemus T. 2. p. 201. & κεφάλαια *Capita* CC. qvæ exstant T. 1. p. 461-511. *Epistola ad Petrum illustrem*, quæ legitur T. 2. p. 291. altera *ad Cosmam* Diaconum Alex. quæ occurrit T. 2. p. 313. tertia *ad Pyrrhum* presbyterum, qvæ exstat. T. 2. p. 343. qvarta *ad Thomam* de locis quibusdam difficilibus *Gregorii Nazianzeni*, qvæ inter opera S. Maximi qvidem non legitur, sed Græce ac Latine edita est à Viro doctissimo Thoma Galeo ad calcem librorum Joannis Scoti Erigenæ de divisione Naturæ, p. 46-70. Oxon. 1681. fol. Vide qvæ dixi Volum. VIII. p. 764. Qvinta (*ad* eundem *Thomam* altera) cujus Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, extat tamen manu exarata in Codice Gudiano, qvi jam servatur in Bibl. Gvelpherbytana. Vide ibid. p. 765.

CXCV. EJUSDEM *ad Marianum* (al. *Marinum*) presbyterum (Cypri) Epistola exstat T. 2. Opp. p. 1-17. Et *Dialogus cum Pyrrho*, obvius T. 2. p. 159-195. & de qvo dixi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 736.

CXCVI. S. EPHRAIM Siri λόγοι, *sermones XLIX.* qvos ex Syriaco Græce versos legit Photius. Ex his plerique exstant Latine ex versione Gerhardi Vossii Tungrensis, pars etiam Græce in editione luculenta Operum Ephraimi Græca quæ prodiit curâ V. C. Eduardi Thwaites, Oxon. 1709. fol. in qua postremo loco apud Photium memoratus sermo ad Monachos Metebinos, ducit familiam, & cæteris omnibus præmittitur: hunc deinde excipit qui apud Photium omnium primus est. Addit ille, longe plura hujus Ephraimi συντάγματα ex Syro idiomate in Græcam lingvam conversa ferri πλήρη χάριτος καὶ δυνάμεως, *plena suavitate & vi.* Σύροι δὲ φασὶν ὑπὲρ τοὺς χιλιάδας λόγων αὐτὸν ἀναγεγράφθαι, *Syri ajunt ultra mille sermones eum scripsisse*, οἷς καὶ ὁ περὶ τὴν ἱστορίαν οὐκ ἀνεξέλεγκτος, εἰ καὶ μὴ τὰ δόγματα Εὐσέβιος ὁ τοῦ Παμφίλου ἐπαινέσειε φέρων, ἐπιμαρτύρεται, *quibus etiam suffragatur Eusebius Pamphili, vir in historia non indignus fide, licet in doctrina minus probatus.* Eusebius de Ephraimo, utpote longe juniore, meminisse non potuit, itaqve Photius memoriæ lapsu illi tribuit qvod de multitudine scriptorum Ephraimi legerat in Sozomeni III. 16. Vide supra lib. V. hujus Bibl. cap. 2.

CXCVII. CASSIANI Monachi *libri duo ad Castorem*, & *tertius ad Leontium* sive Epitome ex Cassian: libris qvatuor de institutis Cœnobiorum ad Castorem & ex libris octo ad eundem Castorem de totidem capitalibus vitiis: nec non ex Cassiani Collationibus Patrum ad Leontium, *Epitome* Græce versa. Ex his * exstat liber primus Græce & Latine editus inter scripta

* Vide Volum. VII. hujus Bibl. p. 552.

ſcripta S. Athanaſio ſuppoſita T. 3. edit. Montfauconianæ p. 366. Tertius MS. in Bibl. Cæſarea. Lambec. IV. p. 166. Epitomes illius auctorem *Eucherium* Lugdunenſem viri docti ſuſpicantur ex Gennadii c. 63. de Script. Eccleſ. Græcus interpres quis fuerit non conſtat. Ut vero Photius Caſſianum ſcriberet Romanum patria fuiſſe, Ῥώμην λαχόντα πατρίδα, exinde accidit, quod in Codice ſuo reperit ἀββᾶ Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου, quemadmodum & in Cæſareis MSS. invenit Lambecius, qui Caſſianum hinc Romanum fuiſſe diſputat lib. IV. p. 166. ſeq. Sed Ῥωμαῖον dixerunt pro Latino, qvoniam Caſſianus Latine ſcripſit, alioqui patria Caſſiani non magis Roma fuit quam Scythia, quod ab aliis viris doctis ſolum ei natale falſo tribuitur: nam ex Galliæ provincia originem duxiſſe rectius obſervant Holſtenius cap. 3. præfat. ad Codicem regularum, Noriſius lib. 2. Hiſt. Pelag. cap. 1. & Antonius Pagi ad A. C. 404. n. 23. ſeq.

CXCVIII. ANONYMI ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος, *Vitæ ſanctorum Virorum*, anachoretarum & monachorum ab Antonio Monacho usque, ad Heraclii Imp. tempora & paullo ulterius. De hoc libro qui totus fere adhuc, non Græce quidem ſed Latine ex veteri Latina verſione exſtat, & de ſubjectis eidem olim in Photii Codice HESYCHII *Hieroſol.* presbyteri ſententiis, Græce & Latine plus ſimplici vice editis, dixi ſupra hoc ipſo Volumine p. 24. ſeq.

CXCIX. JOANNIS MOSCHI λειμών ſive νέος παράδεισος *pratum* ſive (cujus tituli etiam ſuperiore Codice mentionem fecerat Photius) *novus paradiſus*, ad Sophronium ſive Sophronam diſcipulum ſuum, capitibus CCCIV. exſtat Græce & Latine, de quo ſupra, p. 22. ſeq. & de Sophronio p. 24.

CC. MARCI Monachi *Aſceticorum libelli IX.* Ex his octo exſtant una cum *Nicolai* Monachi ad Marcum Epiſtola Græce editi nitide à Gvilelmo Morello Pariſ. 1563. 8. una cum Heſychii Hieroſol. capitibus (Cod. CXCVIII. à Photio memoratis) ἀντιῤῥητικοῖς καὶ ἐπιστικοῖς. Et ſeparatim Latine ibid. eodem anno in 8. Joanne Pico interprete. Librorum in editis alius eſt ordo quam apud Photium, ut notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 350. ubi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qui nondum lucem vidit, & MS. fuit apud C. V. Thomam Galeum, ita Photius: ὁ δὲ θ', πρὸς Μελχισεδεκιτῶν ἀγωνιζόμενος, μόνον ἔλαττον τὸν γενναίμενον αὐτὸν (ſcriptorem ipſum libri Marcum, ut pulchre obſervavit Vir eruditiſſ. M. V. la Croſe) αἱρέσεως ἴσχυε δὲ μικρῷτερας τηλίκον. *Liber nonus decertans adverſus Melchiſedecitas, non minus ipſum libri parentem haud levioris hæreſeos reum peragit.*

CCI. DIADOCHI Photices in veteri Epiro ſive Illyrico Epiſcopi *Aſceticon capita centum*, quæ exſtant Latine ex *Franciſci Turriani* S. I. verſione, poſt editionem Florent. cum S. Nilo de precatione A. 1570. 8. plus ſimplici vice deinde recuſatum ſeparatim, tum in Patrum Bibliothecis ut in noviſſima Lugdunenſi T. V. p. 884. Græce MSta in variis Bibliothecis, ut Cæſarea aliquoties, & eodem Turriano curante etiam edita Venet. 1578. 8. una cum duabus centuriis ſententiarum S. NILI, cujus *capita CLIII. de precatione*, Diadocho ſubjecta legit Photius, teſtatus præterea longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, & Epiſtolas, πολλὰ δὲ ἄλλα αὐτῷ λόγια πεπλάνηται ὑποβαλλόμενα ὡς τι τῶν ἐπιστολιμαίων τρόπον τινὰ εἰς τὸν συγγραφικὸν ἀνηγμένα συντάγματα φέρεται. De illis dictum Volumine V. ad Allatii diatribam de Nilis, quemadmodum de Diadocho Volum. VIII. p. 349. Hunc non certa ſatis conjectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, à quo Victor Vitenſis in præfat. Hiſtor. de perſecutione Vandalica ait eruditum fuiſſe amicum ſuum, *à tanto pontifice, totoque laudis genere prædicando beato Diadocho, cujus ut aſtra lucentia exſtant quam plurima catholici dogmatis monimenta dictorum.* Cum Marco, Nilo, & Diadocho Photius confert illisque poſtponit JOANNIS CARPATHII πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας πρεσβεύσαντας μοναχοὺς παραμυθητικὸν, *Conſolationem ad monachos in India* qui hoc ab eo flagitaverant, *capitibus centum*, qvam ex Codice Auguſtano Latine vertit ediditque *Jacobus Pontanus* S. I. ad calcem dioptræ Philippi ſolitarii, Ingolſtad. 1654. 4. Græca adhuc in Bibliothecis MSta deliteſcunt capita CCXVII. Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adjunxit, quæ Latine jam vulgaverat cum Simeonis presbyteri Orationibus XXIII. aliisque aliorum veterum lucubrationibus, ibid. 1603. 4. utraque recuſa in Bibliothecis Patrum, ut noviſſima Lugd. T. XII. p. 535. 542. Hunc Joannem Carpathium, Carpathiorum (in Cycladibus) Epiſcopum facit Pontanus, neſcio quo auctore, nam nec in *MSS.* Epiſcopus vocatur, nec Photius Epiſcopatum ejus commemorat: & Meletius Calligraphus in jambis Codici Coisliniano præfixis, & ab eruditiſſ. Montfaucono p. 305. editis eum vocat Καρπάθιον ἡγούμενον καὶ θεωρόν, non Epiſcopum.

CCII. HIPPOLYTI Epiſcopi & Martyris ὑπομνήματα εἰς τὸν Δανιήλ, *Commentarius in Danielem*, ex quo fragmenta dedi T. I. Opp. S. Hippolyti p. 272. ſeq. & T. 2. p. 32. Theodoretum ſua ad Danielem enarratione Hippolyto ſubinde ſuffragari notat. Cod. CCIII. Alter vero λόγος περὶ Χριστοῦ καὶ ἀντιχρίστου, *liber de CHriſto & antichriſto*, quem deinde lectum a ſe Photius commemorat, pervenit ad nos integer atque

inter

inter ſcripta S. Martyris familiam ducit tomo I. De illius opere adverſus hæreſes, ſupra, Cod. CXXI.

CCIII. Beati THEODORETI Commentarius in Danielem, in qvo Hippolytum ſubinde ſequitur, cæterum longe illi eſt, Photio judice præferendus. Exſtat Græce & Latine tomo ſecundo operum Theodoreti, ut dixi ſupra, Volum. VII. p. 434.

CCIV. EJUSDEM ἐξήγησις εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *expoſitio in Octateuchum*, opus potius inſcribendum εἰς τὰ ἄτοπα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογήν, *in loca difficilia* non modo Octateuchi, hoc eſt librorum Moſis Joſuæ, Judicum & Ruth, ſed etiam librorum Samuelis, Regum & Paralipomenon. Itaqve apud Photium legendum: ἐπιγραφὴν δ' ἔλαχε σύμβολον τῷ ἔργῳ, *inſcriptionem habet operi ipſi parum congruentem*, per ἔλαχε συμβαίνουσαν. Exſtat & hoc præclarum Theodoreti opus Græce & Latine, tomo ejus operum primo, ut dixi Volum. VII. p. 432. Lepidus eſt Gvilelmus Eyſengreinius qvi in Catalogo teſtium veritatis p. 198. fingit. B. Theodoretum monachum ſacræ paginæ doctorem qvi A. 1543. ſcripſerit volumen de qvæſtionibus Scripturæ divinæ ambiguis.

CCV. EJUSDEM Commentarius *in duodecim Prophetas*, itidem Græce & Latine editus Tomo Operum ſecundo, cum verſione *Petri Gyllii*, Albienſis.

CCVI. PROCOPII Sophiſtæ ἐξηγητικαὶ σχολαὶ, Commentarii expoſitionum εἰς τὴν ὀκτάτευχον τῶν παλαιῶν γραμμάτων, *in octateuchum ſcriptorum Veteris Teſt.* nec non *in qvatuor Regum & in duos Paralipomenon libros.* In his tum alios complures, tum Theodoretum maxime conſuluit & in compendium miſit Procopius, de cujus præclaris lucubrationibus non repetam qvæ dixi Volum. VI. p. 259. tantum rogabo Lipſienſes meos, ut Commentarios in Pentateuchum ante multos annos accurate deſcriptos è Græco Codice Auguſtano, & accuratiore verſione qvam eſtedita Conradi Clauſeri donatos, notisqve illuſtratos à deſideratiſſimo noſtro D. Godfrido Olearío, diutius nobis ne invideant, illisqve addant commentarios in libros Regum & Paralipomenon, editos pridem lingva utraqve à Joanne Meurſio, nec non ineditas adhuc in Canticum Canticorum ſcholas, ex eodem Auguſtano codice ad editionem ab laudato Olearío τῷ μακαρίτῃ paratas.

CCVII. EJUSDEM commentarius inſignis *in Eſaiam*, editus Græce & Latine à Joanne Curterio, Pariſ. 1580. fol.

CCVIII.

CCVIII. *Eulogii* ArchiEp. Alexandrini *contra Novatianos libri VI.* pridem deperditi, de qvibus jam dictum Cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI *dissertationes selectæ*, qvæ omnes exstant, licet alio qvo Photius eas legit ordine, de qvibus dictum lib. IV. cap. 10. Federicus Morellus Græcolatinæ Dionis editioni Paris. 1604. fol. hoc Photii caput cum versione sua præfixit. Interpretationem Dionis Latinam odornavit Thomas Naogeorgus.

CCX. CÆSARII *κεφάλαια ἐκλεκτικὰ, capita ecclesiastici & theologici argumenti CCXX.* ex qvibus editæ sunt Græce & Latine ab Elia Ehingero qvæstiones sive capita LXXVIII. sed à Frontone Ducæo cum Jo. Leunclavii versione, capita CXCV. qvas duas editiones si qvis velit inter se conferre, en tibi hanc tabellam:

E. 1. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
L. 1-34. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115.
E. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.
L. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133.
E. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78.
L. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140.

Desiderantur itaqve in Ehingeriana editione capita Leunclavianæ à 35. ad 96. & ab 141. ad 195. Dialogus primus definit in capite centesimo, secundus in centesimo decimo qvarto, tertius in centesimo duodeoctogesimo, & quartus in centesimo nonagesimo qvinto. In Codice Cæsareo inscribuntur *Πύσεις προσχθεῖσαι ὑπὸ Κωνσταντίνου, Θεοχαρίστου, Ἀνδρέου, Γρηγορίου, Δόμνου, Ἰσιδώρου, Λεοντίου, ἐπὶ σοφίστου Καισαρίου τῷ ἀδελφῷ & ἁγίῳ Γρηγορίῳ, ἐπιστάντος Ναζιανζοῦ, ὅπερ ἐκρατήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι.* * *Quæstiones à Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro & Leontio privatim ac familiariter propositæ Cæsario fratri S. Gregorii Episcopi Nazianzi, cum per viginti annos docens CPoli commoraretur.* At verba Photii postrema de hoc opere, *οἷς ἐρωτήσεις δὲ καὶ ἀποκρίσεις μεθ' ὑποβολῆς* (ita videtur legendum pro *ὑποῤῥολῆς*) *προσώπων τὸ & λόγου σχῆμα ποιοῦνται, εἶναι δέ φασι Γρηγορίου, ὃ τὸ θεολόγου ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα ἀδελφὸν ὀλεσκεῖ.* Hæc post Ehingerum Rivetus, Labbeus & alii ita intellexere, ac si Gregorius Naz. verus auctor sit hujus libri, fratremqve suum inclarescere cupiens, sub illius nomine eum emiserit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. p. 36. assentitur, sensus enim illorum verborum non alius est, qvam compositum esse per interrogationes & respon-

* pro ς' Lambecius IV. p. 47. legit ϛ', hoc est sex, pro viginti.

responsiones, more dialogorum, suppositis personis colloquentibus, Gregorii ut ajunt, cujus cognomen Theologus scriptorem ipsius fratrem prodit. Plura de hoc Cæsario Nazianzeni fratre Tillemontius Tomo IX. memor. Superesse adhuc quæstiones CCXX. (quot in suo Codice Photius reperit) in nonnullis Bibliothecis MStas, notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 542.

CCXI. *Dionysii* Ægei *Dictyaca*, de quibus pridem deperditis jam dictum ad Cod. CLXXXV.

CCXII. *Æneside mi* (Photio ὁ Κνωσίθημος ὁ ἐξ Ἀγρῶν quod de Dionysio verum, qui apud Photium præcesserat, non de Æneside mo qui Laërtio Κνώσιος ex Cnosso Cretæ, IX. 116.) Πυῤῥωνίων λόγων ἡ, *Pyrrhoniarum* sive scepticarum *dissertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX. 116. quos hodie desideramus. Ex his liber primus videtur fuisse qui ab Aristocle apud Eusebium XIV. 18. præparat. Evangel. & apud Laërtium IX. 78. vocatur ὑποτύπωσις εἰς τὰ Πυῤῥώνεια, sane in libro illo primo Photius diserte testatur Æneside mum universam Scepticorum doctrinam tradidisse ὡς ἦπερ ἡ κεφαλαιώδης. Docuit hic Alexandriæ Augusti tempore: itaque Aristocles ait eum χθὲς ἢ πρώην *nuper* Pyrrhoniam Philosophiam ἀναζωπυρῆσαι & instaurare conatum esse. De illo dixi lib. 3. cap. 33. p. 818. & ad Sextum Empiricum, qui plura ex Æneside mo in sua scripta transtulit.

CCXII. *Agatharchidis* sive *Agatharchi* Cnidii, Grammatici & Rhetoris, qui Heraclidæ Lembi anagnostes & amanuensis atque Cinnæi alumnus fuit, (atqueadeo Ptolemæi Philometoris tempore & longe deinceps * vixit) ἱστορικόν, *opus Historicum* pridem deperditum, in cujus libro quinto memorari vidit Photius quæ hodie itidem omnia desideramus scripta illius alia 1) Τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἱστορούμενα, *de rebus Asiæ, libros IX.* 2) Τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, *de rebus Europæ, libros XLIX.* 3) Τὰ περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, *de mari rubro libros V.* Præter hæc ait Photius laudata ab aliis Agatharchidæ

 scripta,

* Vide H. Dodwelli diss. de ætate scripti de mari rubro, quæ præfixa est Tomo primo Geographorum minorum celeberrimi Hudsoni. Peripateticus dicitur Straboni lib. XIV. Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ περιπάτου, συγγραφεύς. Attice scripsisse notat Photius infra Cod. 250. ὅτι κέχρηται ὁ συγγραφεὺς, ἀττικίζων καίτοι ἐν τῇ τῶν καμάρας λέξει, *scriptor, licet attica dictionis observans, tamen* καμάρας *vocabulo* (minus attico) *utitur*, ita enim vertendus ille locus, non, ut Schottus, *Camara tamen* (urbis in Creta) *dialecto utitur*. Confer Ez. Spanhemium diss. IV. de usu numism. p. 309. edit. Amst.

ſcripta, ſed quæ ipſe nunquam viderit, 4) *Librorum de mari rubro epitomen libro* I. 5) περὶ τρωγλοδυτῶν, *de Troglodytis, libros V.* 6) Ἐπιτομὴ Ἀντιμάχου λυδῆς, epitomen Poëmatis *Antimachi*, cui titulus. *Lyde.* ** 7) Ἐπιτομὴ τῶν συγγεγραφότων περὶ συναγωγῆς θαυμασίων, *Epitomen eorum qui de mirabilibus ſcripſerunt.* Confer Jonſium lib. 2. de ſcriptoribus Hiſt. Philoſoph. cap. 12. ubi refellit eos qui apud Photium legunt περὶ συναγωγῆς θαυμασίων ἀνίρων, vel θαυμασίων ἀνίρων. 8) περὶ ἀνέμων, *de ventis.* 9) ἐκλογὰς ἱστοριῶν, *electa hiſtorica.* & 10) περὶ προσφιλοῦς ὁμιλίας, *de amicæ conſuetudine.* Ex libro II. & V. de mari rubro, nec non ex mirabilium epitome excerpta dat Photius infra Cod. CCL. De Agatharchide ipſo non repetam quæ dixi lib. 3. cap. 8.

CCXIV. *Hieroclis* (Alexandrini Philoſophi) περὶ προνοίας καὶ εἱμαρμένης καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν πρὸς τὴν θείαν ἡγεμονίαν συντάξεως, *de providentia & fato arbitriique noſtri cum divina gubernatione congruentia*, ad Olympiodorum, libri VII. in quibus ſententias Platonis, Ariſtotelis, Alexandri Aphrodiſei, Plotini, Origenis, Porphyrii, Jamblichi, & magiſtrorum ſuorum Plutarchi Athenienſis & Ammonii (Hermeæ) Alexandrini expoſuit & Platonis dogma cum Ariſtotelis placitis conatus eſt conciliare. Ex hoc opere deperdito excerpta leguntur infra, Cod. CCLI. De Hierocle præter ea quæ de illius egregiis in aurea carmina commentariis dixi lib. 2. c. 12. §. 7. conſuli poſſunt D. Godfridi Olearii Ἐ προλεγόμενα prolegomena ad Euſebii librum quem alteri ac vetuſtiori Hierocli oppoſuit. Olympiodorum ad quem Hierocles junior ſcripſit, illum intelligo cujus commentaria in varios Platonis libros ſuperſunt adhuc inedita, de quibus ſupra p. 354. ſeq.

CCXV. *Joannis Philoponi* liber κατὰ τῆς ἁγιωτάτης ἰαμβλίχου, ὃν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, contra *Jamblichi* Philoſophi ſcriptum, quo *idola* ſive *imagines* Deorum, numine *plenas* voluit evincere. Idem ante Jamblichum in libro περὶ ἀγαλμάτων probandum in ſe ſuſceperat Porphyrius cujus veſtigiis illum inſtitiſſe non dubitat Holſtenius in vita Porphyrii cap. 9. Hodie univerſa iſta & Porphyrii & Jamblichi & Philoponi ſcripta deſideramus.

CCXVI.

** *Antimachi* poëtæ Colophonii antiquiſſimi qui ante Platonem fuit, poëma elegiacum conſolationem de obitu *Lydes* uxoris ſuæ complexum memorat Plutarchus conſolat. ad Apollon. p. 106. Athenæus XIII. cap. VII. & Svidas in Ὀργάνης. De aliis Antimachi ſcriptis Lud. Kuſterus ad Svidam in Ἀντίμαχος.

CCXVI. CCXVII. CCXVIII. CCXIX. ORIBASII Medici 1) *libri quatuor πραγματείας ἰατρικῆς, commentariorum Medicorum* ex *Galeni* scriptis contracti jussu *Juliani* Imp. *ἐξ τῆς εὐσεβείας αὐτοκράτ.*, eiqve dedicati. Horum mentionem facit Oribasius in præfat. ad *ἑβδομηκοντάβιβλον*, sed ipsi qvidem interciderunt, certe editi non sunt. 2) *ἑβδομηκοντάβιβλος, Συνόψεως* (non ex Galeno modo sed ex aliis etiam Medicis) *libri LXX.* eiusdem Juliani jussu, cum priorem lucubrationem probassset, compositi. Ex hoc opere qvod libris LXXII. constitisse traditus apud Svidam in Ὀρειβάσιος* exstant *libri primores XV.* nec non *XXIV. & XXV.* Latine tantum editi hactenus, ex versione *Jo. Baptistæ Rasarii* Medici, Novariensis, una cum præfatione Oribasii ad Julianum Imp. 3) *Synopsis* prioris operis *ἑβδομηκοντάβιβλος*, ad filium *Eustathium* scripta post Juliani Imp. mortem & *libris IX.* contracta. Hæc qvoqve edita exstat sed itidem Latine tantum ex jam laudati *Rasarii* versione. Memorat etiam Svidas in Ὀρειβάς. In Græco codice MS. apud Lambecium Vl. p. 102. titulus est: *σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιειναὶ προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι, ἔτι δὲ σημειωτικὴ καὶ θεραπευτικὴ καὶ ἀνατομικὴ ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων.* Incipit: *Κελεύσαντός ἐξ Ἰουλιανοῦ ποτε ἐξ θειοτάτου αὐτοκράτορος συναγαγεῖν ἅπα τῶν ἀρίστων ἰατρῶν τὰ ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ὑγείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἑβδομήκοντα βίβλοις.* 4) *εὐπορίστων, de medicamentis facile parabilibus* & facili atqve expedita morbos vel vulnera curandi ratione ad *Eunapium*, qvem *λογιώτατον* sive eruditissimum celebrat, *libri IV.* Pro Eunapio qvosdam codices habuisse *Eugenium* Photius testatur, sed Eunapii nomen prætulere etiam codices qvibus usus interpres uterqve Latinus. Nam hi qvoqve qvatuor libri exstant Latine ex *Anonymi* versione vulgata à Jo. Sichardo cum Cœlii Aureliani tardarum passionum libris, Basil. 1529. fol. (non in 8. ut in Merklini Lindenio renovato excusum:) & ex interpretatione nova laudati *Rasarii*, edita una cum cæteris Oribasii

* Svidas videtur LXXII. libros numerare pro LXX. qvoniam una cum illis computavit libellos duos Oribasii chirurgicos *de laqueis* ex Heracla, & *de machinamentis* ex Heliodoro, qvos habemus Latine versos à Vido Vidio Florentino, atqve cum hujus Chirurgia, editos Paris. 1544. fol. & deinde una cum aliis Oribasii scriptis recusos. Idem Svidas ait Oribasium scripsisse libros qvatuor *πρὸς τοὺς ἀπορουντας τῶν ἰατρῶν, ad medicos dubitantes*, nec non *περὶ βασιλείας de regno*, & *περὶ παθῶν de Affectibus*. Sed hi omnes interciderunt. Qvod autem Sardianum vocat Svidas, qvem Eunapius Pergamenum, in eo qvis non malit Eunapio assentiri? Denique *Scholia in Aphorismos Hippocratis* qvæ exstant Latine sub Oribasii nomine vulgata à Jo. Gvinterio Andernaco Basil. 1535. 8. & recusa Paris. ac Venet. 1553. & Patav. 1558. 8. alium habere auctorem viris doctis videntur.

basii scriptis Basil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567. fol. Oribasii operum vetus interpretatio Latina multum diversa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MSta fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Testatur Oribasius se in his libris succincte complexum qvæ apud Galenum Dioscoridem, Apollonium, Rufumqve Ephesium & alios reperisset, & qvorum ipse periculum fecisset. In Oribasii amici sui laudem multa *Eunapius* in *Sophistarum* vitis, qvi inter alia p. 140. testatur illum non parum contuliſſe ut Julianus, à qvo *Medicus* adscitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idqve fusius innuit *Eunapius* se exposuisse in suis Annalibus, qvos hodie desideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribasii imaginem legitur Epigramma:

Δίν Οριβάσιν τὸν, ἀθάνατον διὰ τέχνην
Πολλάκις δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο μοίρη.
Divi Oribasii, qvem divinam propter artem.
Sæpius reverita vitas hominum remisit Parca.

Ex Oribasii scriptis iterum Epitome Imp. Constantini *Porphyrogeniti* jussu composita est a qvodam *Theophane*, qvæ Græce *MS.* exstat aliqvoties in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index scriptorum ex qvibus Oribasius libros ex ἰατρομνημονείῳ superstites composuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.
Antylli primus liber de præsidiis extrinsecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19-36. Secundus de præsidiis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13-17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. qvartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26-36.
Apollonius Medicus. VII. 19.
Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.
Athenæus Medicus l. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigesimus IX. 5. liber primus IX. 12.
Chius. XXIV. 31.
Ctesius de elleboro. VIII. 8.
Dievchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.
Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31.

Dioſco-

Dioſcorides V. 13. 25. libri XI. XII. XIII. integri ex Dioſcoride excerpti.
Epicurus VI. 37.
Galenus I. 1. 12. 41. II. 59. 62. 64. III. 1. IV. 1. V. 1. 6. 8. 10. 14. 15. 16. 18. VI. 4. 11. 37. VII. 1. 13. 15. 22. VIII. 18. 11. 19. 20. 44. IX. 1. 6. 10. 21. X. 1. 6. 41. XIV. 1. ſeq. 46. 51. 53. 57. 59. 63. 66. XV. totus ex Galeno de medicamentor. facultat. XXIV. 1. XXIV. 8. ex libro Galeni περὶ φωνῆς qvi intercidit. XXV. 2. ſeq. ex libro de oſſibus. Galeni ad Potamonianum de vomitibus. VIII. 21.
Goras I. 40.
Herodotus Medicus. V. 27. 30. liber de auxiliis VI. 20. 25. de præſidiis evacuantibus VII. 8. 17. VIII. 3. 4. 7. de præſidiis extrinſecus occurrentibus. X. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 17. 18. 37. 38. 39. 40.
Hippocrates VI. 38. VII. 23.
Hiſtoriæ rerum admirabilium in aqvis. V. 3.
Juſtus. VIII. 47. bis.
Lyci commentarii. VIII. 25. 43. IX. 25.
Marinus XXV. 58.
Menemachus. VII. 21. X. 14.
Mneſitheus VIII. 8. 38. Athenienſis, de facultatibus alimentorum II. 67.
Mneſitheus Cyzicenus IV. 4.
Philagrius libro de potionibus ſvavibus V. 17. 19. 20. 21. 22. 23.
Philotimi de facultatibus alimentorum. II. 69. IV. 10. V. 32.
Philumenus VIII. 45.
Rufus I. 40. II. 61. IV. 2. V. 9. 11. 12. VI. 38. VII. 26. VIII. 24. 39. 47. ſecundus liber de diæta V. 3. liber duodecimus V. 7. de nominibus partium humani corporis XXV. 1.
Sabinus. IX. 15.
Soranus de pudendo muliebri. XXIV. 31.
Xenocrates de alimento qvod ex aqvatilibus II. 58.
Zopyrus. XIV. 45. 50. 52. 56. 58. 61. 64.

Inter hos ſcriptores Oribaſio lectos penultimo loco apparet *Xenocrates*, inſignis & præclarus ſcriptor* Galeno ſæpius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex. Artemidoro, aliisqve, patria Aphrodiſienſis, clarus tempore Tiberii Imp. cujus lucubrationem de alimento ex aqvatilibus Græce vix tertiam partem olim editam à Geſnero, cum ante aliqvot annos ab illuſtri Paulo Vindingio τῷ μακαρίτῃ nactus ſim integram, juvat illam hoc loco tecum, Lector benevole, communicare.

* de eo dictum ſupra lib. 3. c. 3. p. 68. ſeq.

XENOCRATIS de alimento, quod ex aquatilibus existit, judicium,

JO. BAPTISTA RASARIO interprete.

I.

NAturium natura cibus existit, qui in conviviis splendidis in deliciis est habitus, & magnum quoque ad salubrem victus rationem usum præstitit. Differunt vero pisces ex ipsa compage: siquidem alii duræ, alii mollis carnis sunt. Ac duræ quidem sunt carnis phagri, synodontes, buglossi, & lati, quales sunt phesæ, * & rhombi: mollem vero carnem habent turdi, merulæ, fucæ, & ejusmodi qui facilè digeruntur. Inter hos medii sunt asselli, bacchi, umbellæ.

II. Præterea quidam saxatiles, quidam pelagii sunt. Ac magis alunt, qui prope littora, quam qui aquæ ductuum meatibus mali succi, & ori ingrati feruntur. Jam maria quoque in hac re differunt: sunt namque mediocres pisces qui in Adriatico, sed qui in Tyrrheno degunt, svavissimi.

III. Quinetiam verno tempore quam plurimi, quod ova pariant, sunt præstantiores, ut mulli: æstate vero phagri, & synodontes. autumno vero hepatus, qui cum annum excedit, † mali succi est, mugiles & lupi, delicatiores sunt.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ περὶ τῆς ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς

I.

Πετρίται μὲν ἡ τηχαλαίων φύσις σιτίων ἄθυρμα ταῖς ἐντραπέζοις ἀπολαύσεσι, μέγα δ' ὠφελῶ· κἂν ταῖς καθ' ὑγείαν διαίταις. Ἐξαλλάσσονται δὲ καὶ συγκρίσεις ἰχθύες, ἐπεὶ οἱ μέν εἰσι σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ ἀπαλόσαρκοι. Σκληρόσαρκοι μὲν φάγροι, συνόδοντες, βύγλωσσοι, καὶ οἱ πλατεῖς οἷς φῆσαι ῥόμβοι. Ἀπαλόσαρκοι δὲ, κίχλαι, κόσσυφοι, φοινικίδες καὶ ὅμοιοι εὐδιαφόρητοι καθεψῶντες. μέσοι δὲ ἐνίσχοι, βάκχοι σκιαίδες.

II. Ἔτι οἱ μὲν πετραῖοι, οἱ δὲ πελαγῖοι, τροφιμώτεροι δὲ οἱ παρ' αἰγιαλῶν ὄχθας, ἢ ὑδραγώγων ἐκροαῖς κακόχυλοι καὶ ἀτερπεῖς. Καὶ τὰ πελαγῖα δὲ διαφέρει. Μίτριοι μὲν γὰρ οἱ κατὰ τὸν Ἀδρίαν. οἱ δὲ κατὰ τὸ τυρρηνικὸν ἡδύτατοι.

III. Καὶ ἔτι ἔαρ· μὲν οἱ πλεῖστοι διὰ τὸ ὠοτοκεῖν ἀμείνους, οἷς τρίγλαι, θέρος δὲ φάγροι τε καὶ συνόδοντες, φθινοπώρου ἥπατος παραπλησίου κακόχυμου ὄν. Κεστρεῖδαι ** καὶ λάβρακες τρυφερώτεροι.

IV.

* Gesner. *pesetta*, passeres. Sed ὡς φῆσαι, velut ista dicam.

† παχυχύτης, *improbandus*. ** κεστρεῖς δὲ Ed. Wotconus libro VIII. de differentiis animal. Paris. 1552. fol.

IV. Ex ætate vero parvi & novi facile corrumpuntur. Cetacei vero difficulter in ſuccum commutantur, duri ſunt, ac ſtomacho noxii. Qui vero medium locum tenent, ii medio quoque modo ad diſtributionem ſunt affecti.

V. In partibus quoque differunt: nam in partibus quæ ad caudam ſunt, cum motu exercerentur, bonum alimentum efferunt, ac delicati ſunt: In iis vero quæ ad ventrem pertinent, cum pingves ſunt tum fluitant, tum vero ad excretiones rite ſunt affecti, in dorſo vero dura caro eſt. at capita omnino propter ſalſum humorem, & pingvedinem non nutriunt, & difficulter diſtribuntur. At facile admodum excernuntur maraugiæ & paguri, ſed maxime omnium mulli.

VI. Ex apparatu, aſſi magis nutriunt. ſed difficilius tranſeunt: elixi vero, parum nutriunt, ſed facillime dejiciuntur: itemque marini ori ſvaves, apti ſtomacho, facillimi ad diſtribuendum, flaccidas ac molles carnes faciunt. nam & coloratos faciunt & ſangvinem creant, alvumque ſubducunt. At fluviatiles & qui in ſtagnis degunt, ſtomacho noxii ſunt, craſſam materiam faciunt, difficulter excernuntur. & nonnulli non ſunt marinæ materiæ experies, ut coracinus qui in Nilo naſcitur, & perca in Rheno: & in Tyberi lupus, qui eſt ſubſi-

VI. Παρὰ δὲ ἡλικίας οἱ μὲν βραχεῖς καὶ νέοι ἐυφθαρτοι, οἱ δὲ κητώδεις δύσχυμοι καὶ σκληροὶ καὶ κακοστόμαχοι. οἱ δὲ μέσοι πῶς ἐυδιάπεπτοι.

V. Παρὰ δὲ τὰ μέρη διαλλάττουσιν ἐπὶ τοῖς ἐραίοις κινούμενα γεγυμνασμένοι ἔυτροφοι τρυφεροὶ, κατά τε τὴν νηδὺν ἄτε λιπώδεις ἐπιπολαστικοὶ καὶ πρὸς ἀπόρρισιν ἔυθετοι, τῇ δὲ τὰ νῶτα σκληρόσαρκοι. κεφαλαὶ δὲ πάντως διὰ τὸ ἁλμυρὸν καὶ λιπώδες ἄπεπτοι καὶ δυσδιάπεπτοι. πάνυ δὲ ἐυέκκριτοι μαυραυγίαι * τε καὶ παγροὶ καὶ μάλιστα τριγλῶν.

VI. Παρὰ δὲ σκευασίας ὀπτοὶ μὲν τροφιμώτεροι, δυσδιαχώρητοι δὲ, ἑφθοὶ ὀλιγότροφοι ῥᾶστα διαχωρεῖντες. καὶ θαλάσσιοι μὲν ἔυστομοι, ἐυκαρδιοι, πρὸς ἀναδόσεις ῥᾶστοι, πλαδαρᾶς καὶ μαλθακῆς σαρκὸς ποιητικοί. ποιοῦσι γὰρ ἐυχρόους, αἱματῶδη γαλαν, ** λαπαχτικοὶ γαστρός. ποτάμιοι δὲ καὶ λιμναῖοι, κακοστόμαχοι. παχυμερῆ ὕλης δραστικοὶ, δυσδιάκριτοι, ὡς τινες ἐκ ἀποδίδυσι τὸ θαλαττίας ὕλης καθάπερ ὁ νειλῶος κορακῖνος καὶ ὁ ἐν ῥήνῳ πέρκη καὶ ὁ ἐν τίβεριδι λάβραξ

* in margine MS. σμυρίδες. ** Gelner. γάνιμοι, scil. ἰσχὰ.

gnatus. Itemque Annienis, palusque in Phalernis, ejusdem naturæ pisces gignunt. nam pabulum quod illic eis suppetit, & boni succi est, & valde accommodatum. Ex omnibus vero piscibus anteponendi sunt ii, qui virus non habent, & præpingues sunt, ac boni succi & moderati.

ὁ͂ς ἐστιν ἐποικιγμέν͂ον †, καὶ ὁ ἀννίων λίμνη ἐστὶ κατὰ Φαλερνοὺς ὁμοφυὴς ἰχθύ͂ς. εὐχυλον γὰρ καὶ εὐπρόσφορον ἡ ἐκεῖ δίαιτα. πάντων δὲ προκριτέον ἰχθύων τοὺς τε ἀβρόμυς καὶ περιπιμέλεις. εὐχύλους τε καὶ συμμέτρους.

VII. Cæterum ex piscibus alii cartilaginei, alii molles, alii testa operti: quorum exponendæ sunt qualitates. Apua minimus est, gregarius, & in olla paratur. Alopeces, Hippuri, Thrissæ, Lerusque ex mari in flumen confugientia difficulter in succum mutantur, stomacho non conveniunt, difficulter concoquuntur, & exiguum alimentum præbent. Acharnes vero duræ est naturæ, ægre corrumpitur, nec est stomacho accommodatus, nec probum succum gignit. Velonæ, quæ roſtri cornei sunt, ineptæ stomacho, malique succi sunt, non nutriunt, facile corrumpuntur. Boeæ, Julides, Trachuri, qui Sauri ab aliquibus nominantur, & channi, & cæteri omnes qui sartagini conveniunt, ori quidem comedendo apti sunt, sed tamen stomacho non sunt idonei, & facile corrumpuntur, fluitant, ventremque non alunt.

VII. Τῶν δὲ ἰχθύων, ἃ μὲν ἐστι τηγαλαία. ἃ δὲ σελάχη. τὰ δὲ μαλάκια. τὰ δὲ ὀστράκια, ὧν αἱ φυσιότητες. ἄφυαβραχύτατόν ἐστι, συναγελαστικὸν, λοπάσι σκευαζόμενον. ἀλώπεκες, ἵππουροι, θρίσσαι, λίρος * ἐκ θαλάσσης φεύγουσαι εἰς ποταμόν. δύσχυλα καὶ δυσέμακα, δύσπεπτα, ὀλιγότροφα. ἀχάρνης σκληροφυὴς δύσφθαρτος δι' δυσέμαχον, δι' δυχυλον. βελῶναι, ῥάμφος κερατῶδες, οὐκ εὐσέμαχοι, κακόχυλοι ἀτροφοι. βόαες, ἰουλίδες. τραχοῦροι πρὸς †† ἐνίων σαυροὶ καλούμενοι. χάπαι ** καὶ πᾶν τὸ τηγάνῳ ἁρμόζον δυσέμαχον, εὔφθαρτον, ἀπεπλαστικὸν, κοιλίας ἄτροφον.

VIII. Erythrinus ori gratus alvum sistit, duræ compagis est, ad nutriendum valet: & ad res

VIII. Ἐρυθρῖνος, εὔστομος, στατικὸς κοιλίας, σκληροπαγὴς, ἰσχόμενος. ἐντελὴς πρὸς συνουσίας. οἱ τὴς αὐλοῦ ἐν

† varius, pictus. * in MS. margine σύλλυρος. †† id. παρ' ** id. χάπαν.

venereas excitandas, si qvis eum vino suffocatum bibat, aptus est. Thranis, aut Xiphias cetaceus est piscis, & in frusta secatur: ori autem ingratus est, scaber, difficilis ad conficiendum, valenter nutriens, grave olens: quamobrem & cum sinapi commeditur, & in olla paratur: ejusqve præstantior pars est imus venter. Thynnus, & Thynnis, colias, horcynus, pelamis, scombrusqve non apti stomacho sunt, mali succi sunt, flatum gignunt, scabri, difficiles ad excernendum, nutriunt: qvorum valentissime nutrit pelamis: colias vero & ori ingratus est, & nullius succi: at thynnis ei subjicitur. Thynnus vero difficulter concoquitur.

IX. Siones, brachycephali, pectines, chelidones, uranoscopi, galei, canes, & qvæ sunt generis ejusdem, mali succi, & gravis odoris sunt, segnem materiam trahunt & gignunt. Apti autem mensæ sunt sargi, melanuri, canthari, suntqve stomacho idonei, boni succi, ac facile distribuntur. Præterea vero alunt, & apti sunt ad excernendum. Salpæ aunt pelagiæ acris sunt saporis: ori gratæ, difficulter corrumpuntur, difficulter separantur, alunt, facile excernuntur: at qvæ in littoribus capiuntur, dufæ sunt carnis & mali succi, & ori insvaves. Bugloſſi vero, & passeres duram carnem habent,

ἐν ὄινῳ πιέζας πίοι. θρανὴς ἢ ξιφίας κητώδης ἐστὶ ἰσμαχίζεσθαι, ἄτομος δ' ἐστὶ, ψαφαρὸς, δυσκατέργαστος, πολύτροφος, ἐμμιδής. διὸ μετὰ σινήπεως ἐσθίεται καὶ λοπᾶσι, κρεῖττον δὲ τὸ ὑπογάστριον. θύννος καὶ θύννις, κολίας. ὀρκύνος, πηλαμὶς, σκόμβρος. οὐκ εὐστόμαχοι, κακόχυλοι. φυσώδεις, ψαφαροὶ. δυσεπίκριτοι, τρόφιμοι, ὧν τρυφερωτέρα * ἡ πηλαμίς. ἄτομος δὲ καὶ ἄχυλος ὁ κολίας. ἡ δὲ θύννις ὑποτέτακται, δύσπεπτος δὲ ὁ θύννος.

* Rasarius legit τροφιμωτέρα.

IX. Σιωνες βραχυκέφαλοι, κτένες, χελιδῶνες, οὐρανοσκόποι, γαλεοὶ, κύνες, καὶ οἱ ὁμοιοι κακόχυλοι. βρομώδεις ἀργῆς ὄλκιμοι ὅλης γόνιμοι. εὐτρέπιζοι δὲ, σαργοὶ, μελάνουροι. κάνθαροι. εὐστόμαχοι, εὐχυλοι, εὐδιάπεπτοι, τροφώδεις δὲ καὶ πρὸς ἓξ ἐκκρίσεις εὖ ἔχουσι. σάλπαι αἱ πελαγίαι, δριμεῖαι, ἔυστομοι, δύσφθαρτοι. εὐχυλοι. δυσδιαχώρητοι, τροφώδεις, εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἀπὸ αἰγιαλῶν, σκληρόσαρκοι καὶ κακόχυλοι, ἄστομοι, βύγλωσσοι. * ψῆτται, σκληρόσαρκοι. δύσφθαρτοι. εὐχυλοι. εὐέκκριτοι. γλαυκὶς μιξαλαβρα-

* Gesner. ψῆτται.

ac difficiliter corrumpuntur: boni tamen ſucci ſunt, & facile excernuntur. Glaucus, cum lupo (eſt enim in omnibus ei ſimilis) minus.

X. Præſtat autem ſparo ellops, ſtomachoqve eſt idoneus, ſuccum dulcem gignit, alit, facileqve excernitur. Hepatus: hemaxias mediocriter alit, delicatus, ſolutus ori gratus, difficulter vero concoqvitur, & alit, & facilis excretionis eſt. Mugil vero pelagius optimus, ori gratus, acer, lupo non cedens. Præterea hic quoque præterqvam qvod tener eſt, facile ſubducitur: in limpidis qvidem ac puris fluminibus natans marinam duritiem dulcis temperiei beneficio remittit: qvi vero in turbidis, & ſtagnis, in qvibus aqva ſtat, gravioris odoris eſt, difficillime diſtribuitur, cumque ex ſimo pingvis fit redditur, admodum inertem carnem habet: Cum vero in magnitudinem excrevit, indureſcit. nonnulli vero mugilem, plotem vocant.

XI. Citharus & rhombus lati ſunt: rhombusqve ſolidus eſt difficiliter corrumpitur, qvi qvidem ſi magnus ſit, qvoniam difficiliter conficitur, ſatis alit: & per unum diem aſſervatus coqvi debet. at citharus mali ſucci eſt, & ſtomacho non idoneus: ægre corrumpitur, facile excernitur. Cichelæ, Cottyphi, phycides, teneræ ſunt carnis, boni ſucci, facile digeruntur:

λαίβραξ, (ἐστι δὲ πάντα αὐτῷ) ἧττον.

X. Προσφέρει * δὲ σπάρος ἔλλωψ, εὐστόμαχος, γλυκύχυλος, ἡδύφθορος. εὐέκκριτος, ἥκιστος ἢ μαζίας ἡδυφθορὸς μίσων. ἔυθρεπτος, λειλυμβῶδης. ἔυστομος, δύσπεπτος δὲ καὶ ἡδύφθορος, καὶ εὐέκκριτος. κεφαλὺς πελάγιος ἄριστος, ἔυστομος, ὀξιμυῖς οὐκ ἀπολείπων λάβραξ, εὐλιχώρητος καὶ ἧττον πρὸς τὸ ἡδυφθορὸν ποταμοῖς διαυγέσι καὶ καθαροῖς πηξάμενος, ἀναχαλᾷ τὴν θαλαττίων σκληρότητα, ἀπὸ τῆς ἐν γλυκεῖ ἐπικράσεως. ὁ δ' ἐν θολεραῖς καὶ στάσιμον ἐχούσαις ὕδωρ λίμναις, βορμωδέστερος, δυσδιάπεπτος, πρὸς δ' ἕλκος πιαινόμενος, παχὺν ἀεργὸν ἔχων τὸν σάρκα. μεγεθύμενος δὲ σκληρύνεται. καλοῦσι δὲ τινες καὶ πλοῦτα τοὺς κεφαλούς.

XI. κίθαρος, καὶ ῥόμβος, πλατεῖς εἰσιν. ὁ ῥόμβος στερεός, δύσφθαρτος, χρὴ δὲ τὸν μὲν μέγαν προσωλίσαντας ἡμέραν ἑψεῖν δυσκατέργαστον ὄντα καὶ ἐνεφρον. ὁ δὲ κίθαρος, κακόχυλος, καὶ οὐκ εὐστόμαχος, δύσφθαρτος, εὐέκκριτος. κίχλαι, κόττυφοι, φωκίδες, ἁπαλόσαρκοι εὐχυλαι,

* προσφέρει, ut infra c. 38.

non nutriunt, ad alui dejectionem accommodari.

XII. Coraxus duræ carnis est: & cum major est, atqve auctior, gravis odoris, difficilis distributionis, ori aptus: alienus tamen à malæ materiei sobole: estqve ceteris similibus svavior. Lupus vero variatur: nam qvanto major est, tanto durior efficitur. bimestris est optimus, stomacho idoneus, boni succi, tener.

XIII. Ursa dulcem succum facit, nutrit, facile distribuitur, & facile excernitur, atqve ita qvidem de pelagia censendum est. At qvæ in piscinis degit, omnia habet contraria, qvemadmodum in aliis qvoqve piscibus usu venit. Ori nanqve insvaves sunt ii qvi concluſi vivunt. Qvæ vero in fluminibus degit, eo qvod ex mari frigidam aqvam subit, ori grata, teneraqve est: qvæ vero in portus † transit, limosa, & coanguſtata, & pingvis reddita ori ingrata est.

XIV. Asellus non acris saporis est, boni succi, difficilis distributionis, facile subducitur, alit. Scorpenæ duræ carnis propter succos sunt, & ob eam causam apparatu indigent: & cum ad excretiones aptæ sint, ori qvoqve sunt gratæ. Umbellæ ori svaves, boni succi, facilis distributionis; non admodum nutriunt, facile excernuntur. Scarus ori gratus, difficulter digeritur: facχυλαι, ευλαφόεντες, ἄτροφοι, πρὸς λεπτύνεσθαι ἐπιτήδειοι.

XII. Κόραξ σκληρόσαρκος καὶ μᾶλλον αὐξόμενος, βαρυώδης, δυσδιάπεπτος, ἰσχνὸς ἀποδίδωσι. φύλλῳ γενόμενος ὕλης, ὡς ὀρείων ἐστὶ κάλλιστος. λαίβραξ ἐξαλλάσσεται ὅσον αὔξεται, σκληρότερος γενόμενος ἄριστος, ὁ μηνῶν δ' ὢν εὐστόμαχος, εὔχυλος, τροφερός.

XIII. Ἄρκτος, * γλυκύχυλος, λεπτόφυτος, εὐδιάπεπτος, εὐδιάκριτος. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐστὶ πελαγία. ὁ δ' ἐν δεξαμεναῖς ἐναντίος ἰχθύσι, οἷς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων συμβαίνει, ἄτροποι γὰρ οἱ σύγκλειστοι. ὁ δὲ πολίμιος καὶ ἐν ψυχροῖς ὕδασιν ὑποδύνων ἐκ θαλάττης, ἰσχνός, λεπτόφυτος. ὁ δ' εἰς λίμνην μεθιστάμενος ἰλιώδης καὶ στυγνάζων, πιαίνεται, ἄτροπος.

* Wottonus urſæ non meminit, & omnia iſta refert ad lupum, non male, cum cruſtaceis infra peculiaris fit locus.

XIV. Σίνισκος δὲ ὁ δρομεύς; ἰσχνός, δυσδιάπεπτος, εὐλαφόεντος, λεπτόφυτος. σκόρπαινα σκληρόσαρκα λεπτύνεται, διὰ χαίρειν σπυρούς, ἰσχνὰ πρὸς ἐκκρίσεις. σκιαδεῖς ἰσχνοί, εὔχυλοι, εὐδιάπεπτοι, οὐ λίαν λεπτόφυτοι, εὐέκκριτοι. (σκάρος ἰσχνός, δυσδιάπεπτος, ἰσχνόφυτος, εὐέκκριτος. *) ὁ δὲ ἀγκύλωτος καὶ μὴ ζωτρόπους

† *lacus.* * parentheſi inclusa deſunt in MS.

cile corrumpitur, & dejicitur, qvi vero nuper captus est, neqve vivariis fuit inclusus, multa habet interiora, & ori gratus est, & fluitans, facile corrumpitur.

XV. Synodon: habet ille qvidem carnem duram, sed tamen non est alimenti expers †: boni vero est succi, ac facile distribuitur, & mediocriter nutrit, & facile excernitur. Mullus obsoniorum præstantissimus est, & stomacho idoneus, & boni succi, & ori gratus, caro plana, difficilis ad corrumpendum, & mediocris ad excernendum. Differt autem pelagius à saxatili, qvod rufus sit, cinnabariqve atqve auro similem aspectum habeat: itemqve barbam fert: his autem inferiores sunt ii, qvi in littoribus vivunt. Phagrus duræ carnis est, difficulter corrumpitur, non facile secernitur. Aurata candidæ carnis est, solida, condensa, boni succi, facilis distributionis, alitqve & non difficulter excernitur. Congrus nec ori gratus, nec mali succi est, modice aptus ad concoqvendum, & alendum, & ad excernendum vitio vacans.

XVI. Urticæ, qvæ etiam acalephæ dicuntur, gratæ ori, & stomacho non mediocriter ineptæ: sed assatæ elixis sunt accommodatiores. Aluum cient, urinamqve magis movent, qvæ post purgationem exortæ juxta calculos, lotæ, & per-

ζωτρίοις ἐγκεπλεισμένος, πολλοῖς ἐγκάτοις, ἔυστομος, ἐπιπολαστικὸς, ἔυφθαρτος.

XV. Συνόδους, σκληρόσαρκος μὲν ὐκ ἀτρύφερος δὲ, ἔυχυλος, ἐυδιάκριτος, ἰροφώδης μέσως, καὶ ἐυέγκριτος. * Τρίγλαι ἐπιφανέστη ὄψων, ἐυστόμαχος, ἔυχυλος, ἔυστομος, πλαπώδης σάρξ, δύσφθαρτος, μετρίως πρὸς ἔγκρίσεις, ἀλφίδες δὲ ἡ πελάγιος τ̀ πετραίας, ἀλώπυρος ὔσα κιννα θάρει καὶ χρυσώπη, πωγωνοφόρος δ' ἐστὶ. λείπονται δὲ ἦθων αἱ θαλασσιάλιοι. Φάγρος σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος ὐκ ἐυέγκριτος, χρυσόφρυς, λευκόσαρκος, σεριὸς, εὔχριτος, ἔυχυλος, ἐυδιάκριτος, ἰροφιμος, καὶ δυσέγκριτος, γόγγρος, ὐκ ἔυστομος, ἀδὲ κακόχυμος, μετρίως δ' ἔυπεπτος, ἰροφώδης, πρὸς ἐγκρίσεις δὲ ἄμεμπτος.

Περὶ κνίδης.

XVI. Κνίδαι ἢ ἀναλῆφαι, ἔυστομοι, καυστόμαχοι δὲ μετρίως, ὀπταὶ δὲ τῶν ἑφθῶν ἐπιτηδειότεραι, λυτικαὶ χολίδος, ἀρτιτικώτεραι δὲ αἱ μετὰ τὴν κάθαρσιν αἱ φύσασαι πρὸς ταῖς ψήφοις, πλησθεῖσαι, καὶ συσπα-

φεῖσαι

† *non prorsus non tener.*

* Quæ sequuntur, in Gesneri editione desiderantur.

exiguo ſali mixtæ, atqve ita parum aſperſæ ſunt, ut mediocriter mandi poſſint, & aſſatione concretæ aut verubus aut ſurculis ſuper carbonibus maluæ, aut ſarmentorum, ut valenter ſolvant. Cum paſſo autem, aut vino mulſo guſtum excitantes facile coquuntur, facileqve excernuntur: qvæ vero ex paſſo & oleo elixantur cum alio etiam condimento, id qvidem ſeruant ut lubricæ ſint, atqve attrahant: ſed & explent, & difficulter concuquuntur, & alvum magis relaxant.

De teſtâ opertis.

XVII. Glandes optimæ ſunt, qvæ æſtate capiuntur, aptæ, eis ut veſcamur: quæ qvidem exoriuntur, ubi aqva dulcis mari admiſcetur. nam & alunt, & dulces ſunt: plenunqve autem in petris educantur. Svaviſſimæ enim ſunt qvæ alunt, friabilesqve ſunt, multumqve ſucci faciunt ad aluum molliendam accommodatæ, & ſtomacho idoneæ, qui gratæ, teneræ & urinam cient. Succus earum ſimplex confici non poteſt; at ius decoctarum ad excretionem valet. qvæ vero in petris vitam non degunt, acres ſunt, & medicamenti facultatem præ ſe ferunt, & plus ventrem citant, qvam urinas movent.

XVIII. Glycymerides præſtantiores ſunt trachibus, inferiores autem peloridibus; hæ namqve ſtomachum diſgregant. earum caro dura eſt illa qvidem, ſed non expers

Φῦσαι πάνυ ὀλίγοις ἀλσὶ, παθεῖσαί τε ὅπως ὀλίγον, μετρίως εἶναι σιτηραὶ, τῇ δὲ ὀπτήσει παγεῖσαι, δι' ὀβελῶν ἢ καρφῶν ἐπὶ ἀνθράκων. μαλάχης ἢ κληματίνων, ὡς ἐναργῶς ἄρασθαι. μὴ γλυκίοι δὲ ἢ ἐνομάλιτος ποιναποιῆσαι χεῦσιν, εὔπεπτοι καὶ εὐδιάκριτοι. αἱ δ' ἐν γλυκεῖ καὶ ἐλαίῳ ἑψόμεναι μὴ τὴν ἄλλης ἀρτύσεως τὸ μὲν ὀλιθηρὸν καὶ ὀλισθηρὸν φυλάττουσι, πλήσμιοι δὲ ὄσαι καὶ δυσπεπτοι, τὴν κοιλίαν ἀναχαλῶσι μᾶλλον.

Περὶ ὀστρακίων.

XVII. Βαλάνων ἄριστοι αἱ θερείας λαμβανόμενοι, ἐπιτήδειοι πρὸς βρῶσιν, αἳ γίνονται ὅταν ἐπιμίγνηται γλυκὺ ὕδωρ, τρόφιμοι δ' εἰσὶ καὶ γλυκεῖς, πλέον δ' εἰσὶν ἐντερόφιλοι μᾶλλον πέτρας, ἥδισται δὲ αἱ τραφεῖσαι εὐλείαιτοι, πολύχυλοι, πρὸς κοιλίας μάλαξιν ἐπιτήδειοι, στομάχῳ προσηνεῖς, ὑστομοι, ἀπαλαὶ, κινητικαὶ ὕρων. Τὸν χυλὸν αὐτῶν ἁπλῶν ἀμεταποίητον. Τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῶν ἐστὶ διαχωρητικόν. αἱ δὲ μὴ ἐν πέτραις δρεπτεῖαι καὶ φαρμακώδεις, δριμεῖαν κοιλίας πλέον, ἐλάττων δὲ τῶν ὕρων.

XVIII. Γλυκυμαρίδες προφέρουσι τῶν τραχείων, μειονεκτοῦσι δὲ πελωρίδων. σῖτοι δὲ διακριτικὴ στομάχῳ. σκληρὰν δ' ἐστὶ αὐτῶν τὸ σαρκῶδες, ἃ μὴ πάν-

alimenti: & urinam magis, qvam pelorides cient: assatæ autem, mea qvidem sententia, indurescunt: elixatæ vero & conditæ ori sunt gratæ. Ex genere peloridum sunt hiatulæ. diversæ autem sunt atqve variæ, & longæ, ut Dicæarchiæ in Lucrino lacu: & Alexandriæ in portu. sunt enim dulces: & boni succi: qvæ vero sub *Pharo*, & Diolco, & *Ponto*, & insula, oblongæ sunt, & asperæ, glandibus qvercinis similes. & æqve ac phagi echinum producentes. albæ autem sunt duræ, atqve acres.

XIX. Pectines optimi sunt, qvi ad justam magnitudinem pervenerunt, cavi, colore nigriore: præstant autem vere ac æstate, siqvidem eo tempore ad lunæ incrementum maxime augentur. Omnibus autem antecellunt Mitylenei magnitudine, natura, humoris bonitate. His similes Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas, & Latium producit. Jam vero & Chios, & vicinæ insulæ, itemque Alexandria hujusmodi pisces ferunt. Pontus vero multos fert, sed minutos, & qvi ægre augeantur, dulces sunt, ac facilius qvam ostrea concoqvuntur. Ex aceto sumpti ad excretionem accommodantur, & cum ex posca concoqvuntur, dulcitudinis participes sunt, qvam assando deponunt.

Φορ, ἑπτικώτεραι δ' εἰσὶν μᾶλλον τῶν πελωρίδων, ὀπταὶ δὲ καὶ ἑφθαὶ σκληροποιοῦνται, ἐψηθεῖσαι δὲ καὶ ἐρτυθεῖσαι, εὐστομοί εἰσι. γίγνονται δὲ καὶ γένη πελωρίδων τε καὶ χηνῶν. Διαφέρει δὲ ποικίλαι καὶ τραχύτητι, ὡς ἐν δικαιαρχίᾳ ἐν τῷ λιμένι λείκῃ, καὶ αἱ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι, γλυκεῖαι γὰρ καὶ εὐχυλοι· αἱ δ' ὑπὲρ Φάρου καὶ τὸν διόλκον τὸν τῆς γέφυρας καὶ τὴν ὑπόνον, ἐπιπικεῖς, ἰσχυρῶς, βαλάνοις εἰλικοῖς ὁμοίαις ἐμφερεῖς φύσιν τὸν ἐχίνου φερόμεναι, λευκαὶ δ' εἰσὶ καὶ σκληραὶ καὶ δριμεῖαι.

XIX. Κτένες κράτιστοι οἱ ἐσωμεγέθεις, κοῖλοι, τὴν χρόαν μελάντεροι. ἀκμάζουσι δ' ἦρος καὶ θέρους, ὅτε καὶ αὔξονται, μάλιστα πρὸς σελήνην. Διαφέρουσι δ' οἱ ἐν μιτυλίνῃ πάντων μεγέθει, φύσει, εὐχυλίᾳ. φέρει δ' ὁμοίους τούτοις ὁ ἰόνιος κόλπος κατ' Ἰλλυρίδα, καὶ σαλώνας, καὶ λάτιον, φέρει δὲ καὶ χῖος καὶ συχναὶ τῶν νήσων καὶ ἀλεξάνδρεια. ὁ δὲ πόντος, φέρει μὲν πολλούς, βραχεῖς δὲ καὶ δυσαυξεῖς, γλυκεῖς δ' οὐκ ἐσωμεγεθέστερους τῶν ἑτέρων, διαχωνευτικοὶ δ' εἰσὶ μετ' ὄξους καὶ ἐπὶ διὰ τὸ πεπῆς γλυκύτητος μᾶλλον, ἢ εὐπεφθότητος εὐχυλότεροι.

XX.

XX. Pari quoqve modo contriti aluum solvunt. idqve sive recentes, sive vetusti fuerint. parum autem urinam cient, qvi buxei coloris sunt, sicut ostrea, non facile corrumpuntur. Elixi assatis ad alvum subducendam aptiores sunt: qviqve magis assati sunt, minus succi habent, & difficulter excernuntur. Existimandum qveqve est, eos qvi in suis testis assantur, minus hujusce incommodi habere & facilius alere, & minus eos perturbare: valentiores autem assati sunt, qviqve expurgati plane pureqve fuerint, ii grati ori sunt, & facile concoquuntur, & testaceis anteferendi sunt illi, qui sale conditi sunt nec admodum perturbant. nativam autem dulcedinem in muria conservant, & urinam movent: ac candidi qvidem & lati, sunt dulciores. Atqve albi sunt duri: rufi vero sunt virosi, & urinam cient: varii autem medii sunt, & eorum aliqvi facis sunt similes, qvi per se dati, difficulter concoquuntur, & tamen urinam movent. Assumpti vero pectines remedio sunt iis, qvorum vesica ulceribus sordidis, & crustam habentibus vexatur: siquidem ea expurgant.

XXI. Buccinæ sunt duriores purpurâ, & magnitudine ac loco differunt: triplicesqve vires habent testæ, colli, & excrementi in testa contenti. Nam scabra substantia pie-

XX. Ὁμοίως δὲ καὶ λύουσι, λύουσι κοιλίαν, καὶ ἂν παλαιαὶ ὦσιν αἱ πηραὶ, ὀλίγον δ' εἰσὶ κινητικαὶ τῶν ὄρων, οὐκ εὐφθαρτοι οἱ πυξίζοντες, καθάπερ γὰρ ὄστρεα, κρείττω δὲ οἱ ἑφθοὶ τῶν ὀπτῶν πρὸς τὸ ὑπακτικὸν τῆς γαστρὸς. οἱ δ' ὀπτώμενοι ἀχυμότεροι, δυσέκκριτοι δέ. ὑπολητιον δ' ἐλάττιστ ἔχουσι τὸ ἄτοπον τούτοις ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὀστρακίοις ὀπτομένοις εὐτροφωτέρους καὶ γαστρικωτέρους ἥττω. εὐστομώτεροι δὲ ὀπτοὶ. καταφθέντες ἀκμαῖοι εὔστομοι, εὐκριτοι, περικριτέοι τῶν ὀστρακίων, καὶ οἱ γαστρεχυμένοι δὲ κοιλίαν ἢ γαστέσουσι, πηοῦσι δὲ τὴν φυσικὴν γλυκύτητα ἐν ἅλμῃ μένοντες, ὑγρικοὶ δ' εἰσὶν, εἰσὶ δὲ οἱ λευκοὶ καὶ πλατεῖς γλυκύτεροι, σκληροὶ δὲ εἰ λευκοὶ, οἱ δὲ πυρροὶ βραματώδεις καὶ ὑγρικοί, οἱ δὲ ποικίλοι μέσοι, καὶ ποσὰ δὲ αὐτῶν ἐμφέρει φυσίοις. ἰδίᾳ δὲ δοθέντα, ἐσθιόμενα μὲν, ὄρων δὲ κινητικὰ, ἐσθιόμενοι δὲ οἱ πτύες, ἐναρκτοῦσι τοῖς ἰσχιάδι καὶ ἐξαρθρώσεσι μᾶλλον ἔχουσιν ἕλκη ἀποκαθαίρουσες.

XXI. Κήρυκες, σκληρότεροι μὲν εἰσι πορφύρας, οὐδὲ μεγέθη δὲ καὶ τόπῳ διαφέρουσι, ἰσχὺν δ' ἔχουσι δυσαίρετον, ἥ τε ὀστρακου καὶ ἰκμὰς

καὶ

cis aluum fiſtit, ac præcipue ſi aſſetur, contra magis facit elixa. Collum earum aluum ſolvit, difficulterqve concoqvitur: idcirco ex ſinapi, vel aceto, aut liqvore, aut pipere corrigere ipſum debent, qvi eodem veſcuntur. Aqva deniqve qvæ ex eis emanat, calefacta ventrem ſubducit: cum eo vero excremento quod teſta continetur, coacta, magis gilua fit, & piſcis qualitatem præfert: ſi vero totæ decoqvantur, majorem fiſtendi vim habebunt: & ſitim offerent: qvidam vero eas elixantes lævigant, & æqve ac urticas condiunt, fiuntqve ori gratæ. Luna exoriente plenæ, & æſtate graciles.

XXII. Purpuræ majores duriores ſunt: & earum coria mediocriter corrumpuntur: colla difficulter conficiuntur, ægre ſecedunt ægreqve corrumpuntur. Aptæ ſtomacho, pauci humoris ſunt, vix mandendo diſſolutæ. fundum vero aut earum excrementum, facile conficitur, facile ſecedit, majorem piſcis facultatem affert. urinam ciet, ſudorem movet, ſputum creat. Si qvis eo largius veſcatur, bilem, nauſeamqve facit, & atri humoris copiam gignit: partes autem ad caudam pertinentes, aut extremitates earum, qvæ ejusdem ſunt generis, qvæ turbinatæ ſunt, omnium ſunt aptiſſimæ, earumque uſus elixando & aſſando humorem ex ſe emittit

κὴ μήκωνος. ἡ δὲ χὸ ψαφαρά ἐστιν ἰχυώδης, κατακὴ κοιλίας, κὴ πλέον εἰ ὀπληθείη, ἀνιπρακλικωτέρα δὲ ἡ ἐφθή. οἱ δὲ τράχηλοι αὐτῶν λύουσιν κοιλίαν, διαπτῶσι δ' εἰσὶ. χρὴ δὲ μὲ νάπυος, ἢ ὄξους, ἢ ὀπὸς, ἢ πεπέρεως ἐπανορθοῦσθαι αὐτὰς ἐσθιομένας. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ, διαχωρητικὸν κοιλίας θερμὸν γενόμενον, συν δὲ τῇ μήκωνι ἐψόμενον, κίρρότερον κὴ ἰχυῶδες. ἕλκη δὲ καθεψηθέντες, κατικώτεροι κὴ ἀνιψώδεις γίγνονται. ἕνιοι δὲ ἐψήσαντες αὐτὰς, λειαίνουσιν ἐμφερῶς ἀκαλύφοις ἀρτύνες, γίγνονται εὔστομοι, ἀνατολικῆς δὲ σελήνης πλήρεις, λεπτοὶ δὲ θέρους εἰσὶν.

XXII. Πορφύραι δὲ αἱ μείζους σκληρότεραι, κὴ τοῖς ἑαυτῶν δέρμασι μετρίαν διαφορὰν ἔχουσαι. τραχήλοι μὲν γὰρ δυσκατέργαστοι, δυσδιαχώρητοί τε κὴ δύσφθαρτοι, εὐστόμαχοι, ὀλιγόχυμοι, μόλις διαλυόμενοι τῇ μασήσει, οἱ δὲ πυθμένες ἢ μήκωνες μαλακοὶ, ἰχθυωδέστεροι, διουρητικοὶ ἐρωτικοὶ, σιαλωτικοί. πλασμάσαντες δὲ, χολερώδεις, ναυτιώδεις, μελάνων ἀπολαυστικοί. τὰ δὲ κολόβια ἢ κορύφια τῶν ὁμογενῶν ὁπόσα στρομβοειδῆ πάχη ἐστὶν ἐπιτηδειολάτη ἡ προσφορὰ αὐτῶν, ἀκμῶν τε κὴ σικυάτων, ἐψήσει κὴ ἐκθλίψει. χυμὸν αἱμήσιν εὔστομον, εὐστόμαχον,

ori gratum, ventriculo idoneum, aluum ſubducentem dulcium urinarum mortem, parum tamen carnis facit, ad cochlearum proportionem. ſed & ori ſvavem odorem conciliat. Ad vini potum incommodæ: elixatæ nutriunt: aſſatæ vero duræ ſunt: earum excrementum, quod teſta continetur, ſiſtit more buccinarum.

XXIII. Cochleæ duræ ſunt, difficulter conficiuntur. harum ſpecies ſunt hæ, teres, qvæ tubæ modo ſufflat: rotunda, qvæ oleum effundit. harum qvæ nimis magnæ ſunt, ineptæ ad comedendum cenſentur, qvia viroſæ ſunt, duræqve ac bilim creant, & multa eis caro ineſt, cetaceæqve ſunt. Brevium uſus nonnullis placet cum aceto mulſo, aut cum foliis viridibus rutæ, cum oxypipere: qvæ vero qvinqve digitorum ſunt, & imam partem acutam habent, qvæqve helices, aut actinophori nominantur, minus qvidem carnis, qvam ceteræ cochleæ habent, ſed tamen explent & ſuperfluunt: at præmadefactæ, & aſſatæ, atqve ex aceto ſumptæ, accomodatiores ſunt. Ac cochleæ omnes incoctæ ventrem perturbant: marinæ vero vertices habent dulciores: ſuntqve teneræ, boni ſucci, difficulter corrumpuntur, leves comparatione terreſtrium: valentiores enim & molliores ad excretionem cenſentur, ſvaviorisqve odoris, &

μαχοι, κοιλιας ἐπαγωγὸν, γλυκὺν, κινητικὸν ὕπνου. μικρόσαρκοι ἀνάλογον κοχλίαις, ἀπεργάζεται δὲ καὶ φύματος εὐωδίαν, πρὸς οἰνοποσίαν δὲ ἄθετα ζεσθέντα τρόφιμα, ὄστρεα δὲ σκληρὰ, ὁ δὲ μίκων αὐτῶν στατικώτερα, ῥόπτου κηρύκων.

XXIII. Κοχλίαι σκληροὶ, δυσκατέργαστοι, τὰ δὲ τούτων εἴδη, τὸ μὲν ἐπίμηκες, ὅτῳ καὶ σάλπιγγα δίκην ἐμφυσῶσι, τὸ δὲ στρογγύλον ᾧ τὸ ἔλαιον ἀναχέουσι. Τούτων δ' ἡ μὲν ὑπερμεγέθης ἄβρωτοι διὰ τὸ βρομώδες καὶ σκληρὸν καὶ χολερικὸν, πολυσαρκόντα καὶ κητώδες, τῶν δὲ βραχέων ἑνίας προσφορὰ πάθει μετ' ὀξυμέλιτος ἢ χλωρῶν τηγάνῳ τε μετ' ὀξυπιπέρου. οἱ δὲ πανταδάκτυλοι ὀξυπύθμενοί τε τῶν ἄλλων κλιμάκωσι. ἕλικες δὲ ἀκτινοφόροι σαρκώτεροι μέν εἰσι τῶν τὰς ἄλλας κοχλίας, πλήσμιοι δὲ καὶ ἐπιπολαστικοὶ, περιεχόμενοι δὲ ἐπτοὶ καὶ ὄζει πρὸς βρῶσιν ἐπιτηδειότεροι, ἑπταπέξας κοιλίαν ἀνυπόθετοι κοχλίαι, πάντες θαλάττιοι τὰς τραχήλους γλυκυτέρους ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ ψαφαροὶ, ἔυχυλοι, δύσφθαρτοι, κοῖλοι τὰς χεραίας, ἰσχυρότεροι δὲ καὶ μαλακώτεροι πρὸς ἔκκρισιν, εὐωδέστεροι,

ima earum pars ſtomacho idonea. Cochleæ porro ægræ concoqvuntur: cum aceto vero & ſucco aperiunt: ut qvi eis veſcuntur pingveſcant: ac cum eruca etiam comeduntur.

XXIV. Lepades minutæ ſunt: in qvibusdam vero locis ſunt magnæ, ut ab oſtreis non abſimiles videantur: maxime in India, ſicut cætera omnia naſcuntur. cæterum duræ, & pauci ſucci, difficulter conficiuntur, & excernuntur. Coctæ autem & condiſæ ſunt gratæ ori.

XXV. Murices ſalſi, viroſi: eis ſuccurritur liqvore cyrenaico, ruta & aceto: ventrem turbant, urinam cient, ori non grati, concoctu difficiles, obſtruunt craſſo ſangvine, pituitam gignunt, & magis adeo recentes, idcirco parandi ſunt cum acribus, ut ſinapi, erucaqve: aſſi difficulter ſecedunt, magnam ſitim invehunt, gravant. elixati, contriti, & conditi, minus viroſi ſunt. ſed eadem qvæ turbinati faciunt. Mures rotundiores qvidem ſunt muricibus, ſed minores & hirſuti: teſtamqve tenuem ferunt. caro magis tenera eſt, & dulcior: ſucci magis varii, minus etiam nutriunt, os mordicant, faucium deglutionem convellunt, vocem condenſant, aut abſcindunt: qvi large eis veſcuntur, tuſſes ſiccas, & raucitates eis excitant: arenoſi vero boni non ſunt, vel qui in fictilibus figulorum, vel in pe-

ἐυστόμαχοι, καὶ τὰς πυθμένας. σκληρὰ δύσπεπτοι, καὶ διαφθαρῆναι ἔξω καὶ ἐπὶ ποιῆ ἅμα ἐσθιόμενοι ὀπτὰ δὲ εὐζώμου.

XXIV. Λεπάδες βραχεῖαι εἰσὶν, ἔν τισι μείζους ὡς ὀστρέων δοκεῖν μὴ διαλλάττειν, μέγισται δὲ ἐν ἰνδικῇ ὡς καὶ τἆλλα πάντα, σκληροὶ δ' ἄλλως καὶ ὀλιγόχυμοι, δυσκατέργαστοι δὲ καὶ δυσέκκριτοι, ἔφθαὶ δὲ συναρτιόμεναι, εὐστομοι.

XXV. Μύακες, ἁλμυροὶ δριμώδεις, βοηθοῦνται δὲ ὀπῷ κυρηναϊκῷ, πηγάνῳ τε καὶ ὄξει, ταραχτικοὶ δὲ κοιλίας καὶ διουρητικοὶ, οὐκ εὐστομοι, δύσπεπτοι, ἐμφραντικοὶ παχέος αἵματος, φλέγματος δὲ γόιμοι, καὶ μᾶλλον οἱ πρόσφατοι, διὸ κατεργασίαν εὐτρεῖς τοῖς δριμέσι ταῦτα ἐυζώμου. ὀπτοὶ δυσδιαχώρητοι, πολυδίψιοι, βαρεῖς. οἱ δὲ ἐψηθέντες καὶ ἁλισθέντες καὶ ἀρτισθέντες, ἧττον τὰς βραμώδεις ταῖς ἴσαις ποιοῦσι τοῖς γραμμώδεσι. μῦς καὶ στρογγυλώτεραι μέν εἰσι μυῶν *, μικρότεραι δὲ καὶ δασεῖαι. τὰς σάρκας τε ἁπαλωτέρας καὶ γλυκυτέρας, ὄσφρησίν τε λεπτὰ φέρουσαι, τοῖς χυμοῖς διαφερώτεραι, οἱ αὐτοὶ ἀτροφώτεροι, δηκτικοὶ στόματος καὶ φάρυγγος, ἀναδάκνοντες τὴν κατάποσιν, καὶ τὴν φωνὴν δασύνοντες ἢ ἀποκόπτοντες τῶν πολλῶν φαγόντων, ξηρᾶστε καυστικὰ βηχὸς καὶ βραχῆς. οὐκ ἀγαθοὶ δὲ οἱ ἀμμώδεις ἢ ὀστράκοισι κεραμέων, τοῖς τε

* μυάκων.

tris, vel in alga naſcuntur: ſunt enim acres.

XXVI. Oſtrea vero pelagia, rara, & inutilia ſunt, qvia ea ſol non aſpicit, & exiguæ magnitudinis fiunt, amaraqve ſunt, nec eſculenta, qvia ventrem mordicant. gaudent dulci temperamento immixta, qvod carnes dulces auget: idcirco ad Nili oſtia præcipue in Ægypto, & in Epheſo ad Caiſtri ingreſſum incluſa, ut ſemina ponunt, & ita creſcunt. Vere itaqve craſſeſcunt expleta albo humore & lacteo. Præterea Brunduſii, Tarracone, Narbone, Dicæarchiæ, in Lucrino lacu, Chelidonia, Leucade, Actio, & Libyco ſinu idem fit. Pelorides vero, aut Melænides optimæ ſunt, qvæ ſimiles ſunt oſtreis in ſtagnis & limoſis paludibus, ubi aqva dulcis immiſcetur: Quæ vero in fundo degunt, cum raræ ſunt, tum etiam inſvaviores. His accommodatæ utêre ex jure conditis ad alui ſubductionem: adjuvant concoctionem, mediocriter ſecedunt.

XXVII. Pinnæ locorum cauſæ aptæ ſunt, teneræqve bene alunt: ex lutulentis locis captæ, & in qvibus aqva dulcis & tranqvilla miſcetur, qvia ab undis non offenduntur, teneræ permanent. Pinnophylaces qvi ſunt ejusdem alimenti participes, titillantes, ac pinnas admonentes, pinnæ conſulunt, atqve auxiliantur. ac potius in lapidoſis & pinnoſis

τε ἀπὸ τῶν πετρῶν ἢ ῥηνίων, ἀριμεῖς γὰρ εἶδε.

XXVI. Ὄστρια γὰρ πελάγια σπάνια καὶ ἀχρεῖα διὰ τὸ μὴ θεωρεῖσθαι ὑπὸ ἡλίου. γίνεται δὲ καὶ μικρομεγέθη, πικρὰ δ' εἰσὶ καὶ οὐκ εὐώδιμα, διὰ τὸ δηκτικὸν τῆς κοιλίας. χαίρει γὰρ ἐπικιρνάμενον γλυκέσι κράσει. γλυκυχύλως προσαύξων σάρκας, διὸ καλλίστας καὶ τὰς ἐκβολὰς ἔχ Νείλῳ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ καὶ τὴν εἰσβολὴν ἔχ Καϋστρου εἰς καταβόλας γιθέντες ὡς σπέρματα καὶ αὔξεται. ἔαρι δὲ ἐμπίπλανται παχυνόμενα λευκῷ χυμῷ γαλακτώδει. πάλιν Βρεντήσιον, Ταραντινα, Ναρβῶνα, Δικαιαρχίαν Λοκρίνῳ λάκκῳ, Χελιδονίας Λευκάδα, Ἄκτιον * πελωρίδες ἢ μελαίνιδες καλλισται αἱ ἐμφερεῖς ὀστρείοις ἐν τέλμασι ἰλύι τε βορβορώδεσι ὅπου μίγνυται ὕδωρ γλυκύ. αἱ δ' ἐν βυθῷ σπάνιαι καὶ ἀηδέστεραι. ταύταις χρῶ καὶ ἐζωμοποιημέναις πρὸς λύσιν κοιλίας χρησίμως, πεπτικαὶ δ' εἰσὶ διαχωριτικῇ μετρίως.

XXVII. Αἱ δὲ πίνναι τόπων μὲν ἕνεκεν ἐπιτήδειοι αἱ ἀπαλαί, ἔυτροφοι. ἐκ τῶν γεναγωδῶν λαμβανόμεναι. καὶ ὀπτῶν ἐπικιρνάμενον γλυκεῖ ὕδατι καὶ ἀκύμονι τῷ μὴ βλάπτεσθαι πρὸς τῶν κυμάτων ἁπαλαὶ μένουσιν. αἱ γε πινοφύλακες κοινωνοῦντες τῆς τροφῆς ἐν τοῖς λιμναζομένοις ἐναγρεῦσι τῇ πίννῃ

* hoc loco aliqvid in MS. deſideratur quod legit interpres.

nis assvetis locis morantur. magnitudinis autem causa Pinnæ minores sunt magis teneræ quam majores. Verno autem tempore atqve æstivo captæ longe excellunt iis, qvæ alio tempore capiuntur. nam præterquam quod bonam alimoniam dant, dulces etiam sunt, cum tunc oriantur. & magnitudinis ratione, qvæ non magnæ sunt, aliis præstant. mediæ carnem habent mollem, albam, dulcem. Earum dura sunt colla, concoctuqve difficilia, & qvæ ægre dividuntur, & ægre corrumpuntur: sed earum corpus facilius, qvam collum, corrumpitur. Elixantur oleo dulci, melle, similiter & vino: qvæ vero ex aqva elixantur, iis præter naturam conchularum, ex sinapi vescimur. assæ duriores sunt elixis, & præsertim qvæ vino parantur: præstat enim eas ex liqvore, aceto, & sinapi parare. At earum qvæ in vino & aceto maduerunt, magis tenera est caro; sed flatum ciet.

πίννη ϗ μᾶλλον ὑπὸ τοῖς πετρώδεσι ϗ πινώδεσιν ὑπισχνᾶσι. μεγέθους δ' ἕνεκα αἱ μικραὶ τῶν μειζόνων ἀπαλώτεραι. ὥρας δὲ ἐαρινῆς ϗ θέρει ληφθεῖσαι τῶν κ᾽ τὰς ἄλλας ὥρᾳ μέγα διαφέρουσι. πρὸς γὰρ τῇ εὐτροφίᾳ ϗ γλυκεῖαι εἰσὶ, τοσοῦτον δὲ γίνονται. μεγέθους δ' ἕνεκεν, αἱ μὲν μεγάλαι κρείττους. αἱ δὲ μέσαι, μαλακὴν λευκὴν γλυκεῖαν ἔχουσι σάρκα. τραχήλοι μὲν δ' αὐτῶν, σκληροὶ. δύσπεπτοι. δυσδιαίρετοι. δυσφθαρτοι. τό, τε σῶμα τῶν τραχήλων εὐφθαρτώτερον ἔχουσιν. ἑψῶντες δὲ, γλυκυλαίῳ μέλιτι ϗ οἴνῳ ὁμοίως. Καὶ τῶν ἐξ ὑδατος αὐτεσμένων μὴ νάπυος ἔξω τῶν κογχυλιωδῶν φύσεως ἡ χρῆσις. ὀπταὶ δὲ σκληρότεραι τῶν ἑφθῶν, κᾷ μᾶλλον αἱ τῷ οἴνῳ ἐρραμέναι, ἄμεινον δὲ ὀπτᾶν κᾷ ὄξυς ἢ νάπυος, τῶν δὲ ἐν οἴνῳ κᾷ ὄξει βραχεισῶν ἀπαλωτέρα ἡ σὰρξ φυσώδης δέ.

XXVIII. Scombri vero duri sunt, conficiuntur ægre, ac magis etiam ii, qvi auriculis majores sunt. cum sinapi vero & liqvore in aceto lævigati accommodati sunt. Solenes, aut auli, aut donaces, mares ac fœminæ sunt, qvæ ungves nominantur, differunt autem: nam fœminæ mundæ sunt, & urinam cient, humectant. parantur vero apertæ: recentes vero ac magni, qviqve ni-

XXVIII. Σκόμβροι δὲ, σκληροὶ δυσκατέργαστοι, μᾶλλον δὲ τῶν ὠτίων μείζους. μετὰ νάπυος δὲ κᾷ οἴνῳ προσφερομενοι λειοτριβηθέντες ἐν ὄξει. σωλῆνες ἢ αὐλοὶ, ἢ δόνακες ἄῤῥενές εἰσι κᾷ θήλειαι, οἱ καλοῦντες ὄνυχες. διαφοραὶ δ' ἔχουσι, καθαρσίαι γάρ εἰσιν αἱ θήλειαι. οὖρα κινητικὰ. ὑγραίνουσι. σκυβάζονται δὲ ἀνοιγόμενοι. οἱ δὲ

virgis qvasi virgis distincti versicolores sunt, mares sunt: urinamqve turbant. sed omni molestia vacantes redduntur sale & aceto parati. At vitiosi, & excrementorum pleni ex oleo & sale sumpti æqve ac loligines ad potum parantur. Optimi sunt majores & crassiores assati, minimi dulces sunt: ac dulciores qvoqve fœminæ unius coloris. Vere autem vigent, & florent: sale conditi, insvaves sunt.

XXIX. Tethea in limo nascuntur, & littoribus algæ feracibus: inveniunturqve in musco, alga, & fuco: similiaqve fungo sunt plantæ marinæ: præterea vero qvalitatem manui indunt, qvæ difficulter abstergeatur: maxime vero eorum coria non conficiuntur. auxiliantur autem renibus, aut qvibus vitiatus est stomachus: & quos tinesmus exercet: & coxendicis moribus laborantibus & ventri superiori una cum ruta. Secantur etiam, & lavantur, ac liqvore cyrenaico, & ruta, muria, & aceto, vel ex aceto condiuntur, estque operæ prætium ea cum viridi menta conficere: præstantissima vero in Smyrna insula Asiæ nascuntur. Ægyptus vero hæc non fert omnino.

XXX. Tellinæ, sive Xiphydria, aluum subducunt: locis arenosis proveniunt, & portubus undis agitatis. Fluviatiles tellinæ majores sunt, & plus succi habent; qvales Ægyptiæ sunt. Elixatæ sunt dulces,

* MS. πρὸς ποταμόν.

δὲ πρόσφατοι καὶ μεγάλοι, μελανοραίβδωτοι καὶ τὴν ἐτερόχρουν ἄρρενες. ἰαραπλησιοὶ ὄφεων. ἀλυπώτατοι δὲ μὴ ἁλῶν καὶ ὄξυς. μοχθηροὶ δὲ καὶ ἐπιπολασιοὶ μετ' ἐλαίου καὶ ἁλῶν ληφθέντες, ἐμφερᾶς ἰουθίσι πρὸς πότιμον * ὠμοσκευάζονται. κράτιστοι δ' οἱ μείζους καὶ παχύτεροι ὀπτοί. οἱ δὲ ἐλάχιστοι γλυκεῖς. γλυκύτεραι δὲ θήλειαι δὲ εἰσὶ μονόχροιαι. ἀκμάζουσι δὲ θέρους. ταριχηροὶ δὲ ἀηδεῖς.

XXIX. Τηθέα γίνονται ἐν βορβόρῳ καὶ φυκιοφόροις ἀκταῖς. εὑρίσκεται δ' ἐν βρύοις καὶ πράσοις καὶ φυκίοις. ἔοικε φυτῷ θαλαττίῳ μύκητι. δυσέκτριπτον δὲ ταῖς χερσὶν ἀπολείπει ποιότητα. μάλιστα δ' αὐτὰ δερματώδη ἀκατέργαστά ἐστιν, ἐξαρκεῖ δὲ τοῖς νεφροῖς ἢ στόμαχον καπνιζομένοις καὶ τεινεσμώδεσι καὶ ἰσχιαδικοῖς τε καὶ τῆς ἄνω κοιλίας μὴ πηγάνῳ διδομένοις. πλύνεται δὲ καὶ δίδοται, ὀπτῶντι κυρηναϊκῷ καὶ πηγάνῳ. ἅλμη τε καὶ ὄξει σπαρτύεται, ἢ μετ' ὄξους καὶ πρὸ τρίτου σὺν ἡδυσμῷ χλωρῷ. κάλλιστοι δ' οἱ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας. Αἰγύπτῳ δ' ἀδόλως φέρει.

XXX. Τελῖναι ἢ ξιφύδρια, διαχωρητικαὶ κοιλίας. γίνονται δὲ ἐν ἀμμώδεσι χωρίοις, κυμαινομένοις εὐγιαλοῖς. αἱ δὲ ποτάμιαι, μείζους καὶ πολυχυμότεραι, ὡς αἱ ἐν Αἰγύπτῳ. αἱ δὲ ἐψηθεῖσαι

earumqve ius aluum ſoluit: clauſæ vero ſale ſparguntur, & per teſtas humorem trahunt: frigidâ lavantur aqva, & ex oleo & aceto, vel menta, vel ruta comeduntur. Qui aluum ſolvere voluerint, eas ſolubili apparatu cum oleribus condient: qvæ florem ætatis agunt, ſi comedantur, verno tempore ſunt optimæ.

XXXI. Ex chemis aſperas nonnulli glycymaridas appellant: alii conchas vocant, qvæ longiuſculæ ſunt ſed minores, quam qvæ in Ægypto viſuntur, qvæ in ſectione aſperitates habent glandium quercinarum aſperitatibus non diſſimiles: in longitudine vero virgatæ ſunt, & eruptiones à cæteris differentes habent: qvæ vero guſtatui maris odorem repræſentant, durioris ſunt carnis: danturqve imbecillis. Aqva ab eis manans ſtomacho eſt idonea, & ventri in tranſitu: cædem ſale conditæ trahere urinas poſſunt. os itidem juvant comedendo, & præſertim ex ſinapi, aut aceto, & ruta. Leves autem chemæ maxime differunt ab aſperis: habent enim latam teſtam, & pellucidam: ac facile concoqvuntur, boni alimenti, boniqve ſucci, ac dulces ſunt, & non injucundæ ſtomacho. Ex liqvore Cyrenaico, & ſinapi eis elixis & aſſis vescimur: coctarum juſculum ſoluit ventrem.

XXXII. At glycymarides jucundiores ſunt conchis, qvæ lævi te-

σαι γλυκείαι. ὧν ὁ ζωμὸς, λύει κοιλίαν, μεμυκυῖαι δὲ ἀλὶ παίονται, καὶ ἀλφὶ τῶν ὀστράκων ἔλκυσιν ἱκαὶ ἄδα. πλύνονται ψυχρῷ καὶ μετ' ὀξελαίου ἡδυόσμου ἢ καὶ πηγάνου ἐσθίονται. τοῖς δὲ βυλομένοις λύειν κοιλίαν, μὴ λαχάνοις λιπῆ ἀρτύσει σκευάζονται. ἀκμαῖαι δὲ βρωθεῖσαι ἔαρος κάλλισαι.

XXXI. τῶν δὲ χημῶν ταῖς τραχείαις, γλυκυμαρίδας ἔνιοι καλοῦσιν, οἱ δὲ κόχλας. αἱ καὶ μῆκος ἔχουσιν, ἐλάττω δὲ τῶν κατ' αἴγυπτον γινομένων. αἱ καὶ μᾶλλον τὴν τμῆσιν. τραχύτητας ἔχουσαι προσοικούσας τῶν δρυϊνων βαλάνων τραχείας. καὶ μῆκος τ' εἰσὶ ῥαβδωταὶ ἐπαναστάσεις ἀλφόρους τῶν ἄλλων ἔχουσαι. αἱ θαλατίζουσαι δὲ τὴν γεῦσιν σκληρόσαρκοι καθεστῶσαι. δίδονται δὲ τοῖς ἀσθενέσι. τὸ δ' ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ ἐπιτήδειον στομάχῳ, κοιλίαις δὲ ὑποβιβασμῷ, καὶ πρὸς ὕρα. οὖται ταριχευθῆσαι ἐφελκύσαι δύνανται στόμα καὶ τὴν βρῶσιν, καὶ μᾶλλον μὴ νάπυος ὁ ὀξυς καὶ πηγάνου. αἱ δὲ λεῖαι χημαὶ, τῷδε μέγα ἀλφέρουσι τῶν τραχέων. οὖται δ' εἰσὶν αἱ πλατὺ ὄστρακον ἔχουσαι καὶ διαυγὲς. εὔπεπτοι. εὐτροφοι. εὐχυμοι. γλυκεῖαι. ὑπ' ἀπηκὲς στομάχῳ, ὀπῇ δὲ καὶ νάπυϊ ἐσθίονται, καὶ λοπάδι καὶ ὀπτοὶ. ἐφθῶν δὲ ὁ ζωμὸς λύει κοιλίαν.

XXXII. αἱ δὲ γλυκυμαρίδες χαριέστεραι τῶν λείων ὀστρακίων κόγχων.

ἥττους

fta ſunt: ſed minus quam pelorides. differunt autem ex locorum ſitu: ut pelorides varietate, ac figura: nam qvæ in portu Alexandriæ inveniuntur, optimæ ſunt: qvæ vero prope Dioclum & Pharum & Pontem teretes ſunt atqve aſperæ: qvæ vero auriculæ nominantur, prope petras naſcuntur, duræqve ſunt, difficulter concoqvuntur, ori inſvaves, & alienæ ſtomacho, & per alvum ſecedentes. cum ruta exhibentur, cum non alia ratione gratæ fiant: magnæ in Illyrica naſcuntur in Jonio ſinu. atque ex Cyrenaico liqvore, & aceto & ruta comeduntur.

De piſcibus cetaceis ſale conditis.

XXXIII. Sale conditi piſces communiter qvidem ſunt ori grati: ſed mali ſucci, & ſtomacho alieni: leniuntqve ac turbant aluum. Ex ſale vero conditis alii duræ carnis ſunt, alii ſuapte natura humidæ compagis ſunt: alii teneri, alii medii inter hos: alii carnoſi, alii ex pingvedine conſtant: alii vetuſti, alii medii, alii recentes, ex qvibus pelagii extenſi ſunt, nuper capti cedentes, medii vero diuturni, mediocres. atqve alii qvidem valde pingves ſunt, & excrementorum pleni: minus illi nutriunt: de cæteris qvi duræ ſunt carnis, ii difficulter vitiantur: qvi magis teneri ſunt, facile corrumpuntur.

XXXIV. Coliæ ſunt ori grati, aluum movent. Iberici cæteris præſtant omnibus. Pelamis exigua na-

ήττας δὲ πελωρίδων. διαλλάττουσι δὲ καὶ τόποις ἴοις. εἶδεσιν ὡς πελωρίδες καὶ χρῶμα ποικιλία καὶ σχηματισμῷ. αἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι ἀρισται. αἱ δὲ περὶ τὸν Δίοκλειον καὶ Φάρον καὶ γέφυραν, εἰσὶ μίκραι καὶ τραχεῖαι. τὰ δὲ καλούμενα ὠτία γίνονται πρὸς πέτραις. σκληρὰ δ' ἐστὶ, δύσπεπτα. ἄσομα. κακοστόμαχα. διαφορητικά. ἀπὸ τηγάνου δὲ προσφέρονται. ἢ γὰρ ἄλλως ἡδύνονται. γίνονται δὲ μεγάλαι ἐν Ἰλλυρίᾳ καὶ τὸν ἰόνιον κόλπον. ἐφθίονται δὲ ὀπῷ, ὄξει, πηγάνῳ.

Περὶ ἰχθύων ταριχηρῶν πελωδῶν.

XXXIII. Οἱ δὲ ταρίχοι κατὰ μὲν εἰσὶν εὐστομοι. κακόχυλοι δὲ καὶ κακοστόμαχοι. λεπτυντικοὶ καὶ παρακτικοὶ κοιλίας. ταρίχων δὲ οἱ μὲν σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ φύσει ὑγροπαγεῖς. καὶ οἱ ἀπαλοὶ οἱ δὲ μέσως. καὶ οἱ μὲν σαρκώδεις, οἱ δ' ἐμπίμελοι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ. οἱ δὲ μέσοι, οἱ δὲ πρόσφατοι, ὧν οἱ πελάγιοι ἐπιτεταμένοι. οἱ δὲ παλαιᾶς ὑποβεβηκότες. οἱ δὲ μέσοι χρόνιοι σύμμετροι. καὶ οἱ μὲν ὄγκων πίονες, ἐπιπολαστικοὶ, ἧττονες. ἐκεῖνοι θρεπτικώτεροι. τῶν δ' ἄλλων οἱ σκληρόσαρκοι, δύσφθαρτοι. οἱ ἀπαλώτεροι φθείρονται ῥᾳδίως.

XXXIV. Κωλιοὶ, εὐστομοι, κινητικοὶ κοιλίας, κράτιστοι δὲ οἱ ἰβηρικοὶ. πλαμὺς, μικρὰ γίνεται ἐν μεσογαίαις, εὐστομος,

ſcitur in Mæotide, ori grata, facile corrumpitur, facileqve excernitur. Cybium, hoc eſt conciſa pelamis, qvæ poſt qvadraginta dies à Ponto in Mæotim revertitur, ori grata, & boni alimenti: qvod vero Leoræum appellatur, ſvave eſt, boni alimenti, ſitim non invehit. Triton ſectum Cybium ægre vitiatur: ſolidius eſt Cybio, in cæteris par. Orycalus eſt pelamis magna, qvæ in paludem non redit, tritoni ſimilis: ſed qvia difficilius vitiatur, ideo inſignem vetuſtatem fert: tritone friabilior, ſed oris ſvavitate illi cedens. facile vero diſtribuitur, atqve concoqvitur. Sarda, ita vocatur pelamis longa ex Oceano veniens, ori grata eſt, acrimonia Cybio præſtans, appetitum excitans, facile ad excretiones lubricans. Scomber ori gratus, difficilis corruptu, ſitim afferens. Laudatiſſimus eſt Parius.

ἔυστομος, ἐυφθαρτος, ἐυέκκριτος. κυβιοπηλαμὺς μὲν μὴ ἡμέρας ἐπὶ μέτα λίμνην ὑποστρέφουσα, ἔυστομος, ἔυχηλος. τὸ λεώραιον καλούμενον ἡδὺ ἔυτροφον, ἄδηψον. τρίτωμον, κυβίου δύσφθαρτον, στερεώτερον δὲ κυβίου. τὰ ἄλλα δὲ ἐμφερές. ὀρκιαλος, πηλαμὶς ἐστι μεγάλη, ὑποστρέφουσα ὑπὸ τὴν λίμνην ὑγιὴς ὁμοίη δὲ τῷ τὸ δὲ τριτόμῳ, πλὴν δυσφθαρτότερος. διὸ ὑπομένει παλαίωσιν. ἀπόλεκτος. ψαφαρώτερόν ἐστι δὲ τριτόμου, ἐυστομίας λειπόμενον, ἐυδιοίκητον, πεπτικόν. σάρδα ἡ πηλαμὶς ἐπιμήκης ὠνομένη, ἔυστομος, δριμύτητι κυβίῳ προφέρουσα, κινητικὴ ὀρέξεως, πρὸς ἐκκρίσεις ἐυόλισθος. σκόμβρος ἔυστομος, δύσφθαρτος, δίψεις ποιητικός, κρατίστη δὲ ἐν Πάρῳ.

XXXV. Salſamenta vero, qvæ ex thynnis fiunt, magnam inter ſe differentiam oſtendunt: alia enim eorum facile diſtribuuntur: alia difficulter. Eorum ceruix fit ſalſamentum, qvod ori gratum eſt. & ægre vitiatur, qvia eſt pingvedine vacans, laudatiſſimum Cumis. Thynni vero venter cum recens eſt, aptus eſt ad comedendum: ſed vetuſtatem non moratur: eſtqve ſtomacho idoneus, ut in genere ſale conditorum: boni eſt ſucci, facileqve corrumpitur: ſed propter pingvedinem ex-

XXXV. Τὰ δὲ ἐκ θύννων γινόμενα ταρίχη συχνὴν πρὸς ἄλληλα διαφορὰν ἐυδείκνυται. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἐυδιοίκητα, ἃ δὲ δυσοικονόμητα. αὐχὴν μὲν γὰρ αὐτῶν γίνεται ὠμοτάριχος. ἐστὶ δ' ἔυστομος, δύσφθαρτος διὰ τὸ ἀπίμελον. κράτιστος δ' ὁ κυμαῖος. κοιλία δὲ ὁ θύννου, πρόσφατος μὲν ἐδώδιμος. οὐχ ὑπομένει γὰρ πρὸς παλαίωσιν· ἐυστόμαχος ὡς ἐν ταρίχει. ἔυχηλος, ἐυδιάφθορος, ἐπιπολαστικὴ δὲ διὰ τὸ πιμελώδες. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη μελαίνδυα διὰ τὴν ἐμφέρειαν

πρὸς

crementum parit: cæteræ partes melandryæ dicuntur propter ſimilitudinem, quam cum nigricantibus quercus radicibus habent: appetitum excitant ſinapi adjuncto: & quia pingvedinis ſunt expertes, ideo fit, ut difficilius, quam imus venter corrumpantur. Atque hæ quidem partes proprie & uſitato vocabulo ταρίχα, hoc eſt, ſalſamenta nominantur. Mulli enim & phagri ex India duri exiſtimantur: ſuntque cetacei, nec inter puriores marinos adnumerati.

De ſalſamentis fluviatilium & paluſtrium.

XXXVI. Ex fluviatilibus ac paluſtribus Nilus mures, & phagros producit: qui quoniam pingviſſimi ſunt, ideo elixi ex ſinapi comeduntur: ſi major eorum copia aſſumatur, ſupernatant. De media materia ex mugilibus in ſalſamenta condiuntur ii, qui ad ſpinam diſſecti ſunt, & mendeſii vocantur. eugies vero marini ſunt, hique in fictilibus ſale conditi cibo apti ſunt, qui etiam crudi detracta pelle, & evulſa comeduntur. Ex mugilibus quoque qui acropaſti vocantur, ſvaves ſunt, & aſſi comeduntur, non ſecus quam marini, & mendeſii. Ex coracinis qui ſale conditi ſunt, hemineri dicuntur. ipſique aſſi aſſumpti vicem gerunt alicujus autumnalis fructus: hique non omni tempore, ſed hyeme naſcuntur. ſiunt

πρὸς τὰς μελαινίδας τὸ δρυὸς ῥίζας ταριχευτικὰ ὀρέξεως νάπυϊ ὄξει πλοκῇ. Τῷ δ' ὑπογαστρίῳ δυσφθαρτότερα τῷ σιμέλῃ ἀπηλλάχθαι. Τὰ δὲ μέλη κυρίως καὶ συνήθως, πλήζεται ταρίχη. καὶ γὰρ συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων καὶ τὰς νήσους ἁλιζομένων. Τρίγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰσὶ μέλη κητώδεις. ἐκ ἐναρίθμοι δὲ τοῖς καθαριωτέροις θαλαττίοις.

Περὶ τῶν ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων.

XXXVI. Τῶν δὲ ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων φέρει μὲν ὁ νεῖλος κητωδεστάτους τε καὶ φάγρους. οἱ μὲν τὸ καταπιμελέστατον ζεσθέντες ἐσθίονται μετὰ νάπυος. πλείονος δὲ ληφθέντος ἐπιπολάζουσι. Τῆς δὲ μέσης ὕλης ἐκ μέν ἐστι κεφαλῆς ταριχεύονται. οἱ μὲν κατὰ ῥάχιν ἀνατμηθέντες καλούμενοι μενδήσιοι. οἱ δὲ ὑγιεῖς ἀλυκάτοι, οἱ δ' ἐν κεράμοις ταριχευόμενοι βωρεῖς οἱ καὶ ὠμοὶ ἐσθίονται ἀποδαρέντος καὶ δέρματος, καὶ καταλιθέντες. εἰσὶ δὲ τῶν κεφαλῶν καὶ ἀκρόπαστοι καλούμενοι ἡδεῖς καὶ ὀπτοὶ ἐσθίονται, καθάπερ καὶ οἱ ἀλυκάτοι τε καὶ μενδήσιοι. καὶ τῶν θοράκων δὲ οἱ ταριχευόμενοι καλοῦνται ἡμίμηροι. καὶ αὐτοὶ ὀπτοὶ ἐσθιόμενοι ὀπώρας τινὸς δίκην φέρουσιν ἐκ ἀεί ὄντες. ἀλλὰ πρὸς τὸν χειμῶνα γινόμενοι. καὶ

quoque alia minima ſalſamenta, quibus crudis veſcimur. Auris preba quidem eſt. ſed arvinam peculiarem quandam inducit. & idcirco cum acribus oleribus ea veſcuntur: quorum, ut ſit hæc perfecta tractatio, commemoratio facienda eſt nobis. Vocantur alia eorum coracidia, alia boridia, alia collia, alia typhlinidia, alia abramidia: quæ omnia ſtomacho aliena ſunt, difficulterque corrumpuntur, & aluum ſubducunt.

ἄλλα δὲ ἕνα ἐλάχιστα γίνεται τροφὰ ὠμόφαγα. ἃ σπυδαῖα μὲν. ἰδίαν δέ τινα χύσιν ἐπάγοντα. ἅπερ μετὰ λαχάνων δριμέων ἐσθίονται. ὧν πρὸς τὸ ἐντελὲς τῆς πραγματείας χρὴ μνησθῆναι. καλεῖται δὲ ἃ μὲν, κορακίδια. ἃ δὲ βωρίδια. ἃ δὲ κολίδια. ἃ δὲ τυφλινίδια. ἃ δὲ ἀβρομίδια. ἅπερ πάντα, χαλεπόμαχα ποιεῖ καὶ δύσφθαρτα καὶ κοιλίας ἐπαγωγά.

CCXX. *Theonis* Archiatri Alexandrini ἀνθρώπῳ ſive *Homo*, liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis humani morbis, ad Theoctiſtum. Hic mihi videtur fuiſſe Theon Medicus, quem in Galatia magnam famam ſua ætate conſecutum eſſe ſcribit Eunapius in Jonico.

CCXXI. ΑΕΤΙΙ Amideni βιβλίον ἰατρικὸν *opus Medicum, libris XVI.* quod totum exſtat Græce MStum in variis Bibliothecis, totum etiam Latine lucem vidit, priores libri VIII. ſolum Græce editi. Vide quæ de hoc ſcriptore Volum VIII. hujus Bibl. p. 319. ſeq. ubi etiam habes indicem ſcriptorum è quibus Aëtius inſigne opus ſuum collegit, quod Oribaſianis ſynopſibus præferre Photius non dubitat, niſi quod in ἐβδομηκονταβίβλῳ ſua Oribaſius anatomica accuratius perſecutus fuit.

CCXXII. *Jobii* Monachi, in oriente clari poſt *Synodum* Chalcedonenſem ante Heracliana ac *Monotheletarum* tempora, adeoque circa ſexti initia ſæculi, * οἰκονομικὴ πραγματεία, Opus de variis œconomiam ſive incarnationem CHriſti & *Eccleſiam* Chriſtianam ſpectantibus quæſtionibus, ** diviſum in libros IX. capita XLV. ex quibus prolixa excerpta

* Elegantis ingenii ſcriptorem non tamen antiquiſſimum, qui paullo ante tempora Photiana vixerit, appellat Rich. Montacutius p. 27. Analect.

** V. g. quare Filius DEI, & non Pater vel Spiritus S. incarnatus fuerit? quare Filius Dei? non angelus? Multas etiam de aliis argumentis qvæſtiones adm ſcet Jobius, ut, fuerit quare homo ita conditus ut poſſet labi? quare Moſes hiſtoriam creationis non cœperit ab angelis? quare in ſacris, Veteris maxime Teſt. libris ſint loca intellectu difficilia? p. 324. ſeq. & qvomodo pro omnibus hominibus mortuus CHriſtus p. 330. ſeq. non vero pro angelis, p. 334. & qvomodo angeli in bono confirmati, non minime? p. 338.

pta Photius ſervavit, ipſos hodie deſideramus. Jacobum (majorem, Apoſtolum) propter virtutem dictum eſſe Γωβλίαν, legas p. 332. pro qvo Γοβλίαν apud Nicetam & in Euſebii codicibus ll. 23. Hiſt. ωβλίας, ſed legendum ωβλιὰς, עמלית περιοχὴ λαῦ. Vide Reineſii Var. Lect. lll. 2. p. 356. atqve alias de hac voce conjecturas apud Fullerum lll. 1. Miſcell. ſacr. & in Combefiſii auctario noviſſimo Bibl. Patrum p. 541. Hæretici nominetenus ab Jobio notantur Manes p. 300. Arius & οἱ κατὰ Μακεδόνιον p. 311. Doctorem Eccleſiæ laudat nullum niſi Θεοφόρον Ignatium p. 321. & Gregorium Theologum p. 315. 316. ac Gregorium Nyſſenum p. 326. Hujus Jobii πραγματείαν alteram κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum p. 298. memorat, ſed nihil ex ea profert Photius, auctorem p. 323. appellans κλεινόν τι καὶ τῶν θείων μαθημάτων διαιτητὴν ἐραστήν.

CCXXIII. *Theodori* ſive Diodori *Tarſenſis* Epiſcopi κατ' εἱμαρμένης *contra fatum libri VIII.* capita LIII. opus Græce deperditum, certe nunqvam editum, licet Syriace illud ſupereſſe referat Hebed Jeſu in catalogo ſcriptorum Chaldaicorum. Non videtur aliud eſſe qvod memorat Svidas in Διοδώρῳ, κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης. Speciatim Diodorus oppugnavit etiam Bardeſanem, qvi corpora fato ſubjecit, animos ſolos liberos ab illius vi eſſe ſtatuit. Argumenta librorum ſingulorum copioſe a Photio exponuntur, atqve inter alia traditur Diodorus fuiſſe in illa ſententia qvod Magi de ſtella CHriſtum deſignatura edocti fuerint à Chaldæis, qvi id à Balaamo usqve Propheta acceperint. De aliis Diodori ſcriptis dictum Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 358. ſeq.

CCXXIV. *Memnonis* ἱστορικὸν, *commentariorum hiſtoricorum de rebus Heracleæ Ponticæ libri XVI.* pridem deperditi: ab originibus urbis usqve ad mortem Brithagoræ, qvi ad Julium Cæſarem miſſus legatus eſt. Photius primos octo libros hujus operis non legit, ſed tantum cæteros octo qvi hos ſunt inſecuti; è quibus ampla affert excerpta, à *nono* usqve ad *decimum ſextum*, hoc eſt à tempore qvo tyrannidem occupavit Clearchus Platonis & Iſocratis diſcipulus, vir non indoctus & Bibliotheca qvam ſingulari ſtudio congeſſit delectatus, ſed qvi inſolenti arrogantia Jovis ſe ferens filium, cum per annos duodecim crudeliter imperaſſet, interfectus eſt a ſuis qvondam apud Platonem condiſcipulis, *Chione* Matreos ſive Matridis F. illo ipſo cujus Epiſtolas habemus de qvibus dixi lib. 2. c. 10. §. 5. *Leonte* (qvi Svidæ & Juſtino *Leonides*) & *Euxenone* (Antitheum addit

Svidas in κλέαρχος, qvi Evopium præterea, veterem ante Clearchi tempora, Heracleæ tyrannum memorat, cum Photius è Memnone ſcribat Clearchum ἐπιθέσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως.) Excerpta Photii ex octo *Memnonis* libris primus Græce edidit cum λειψάνοις qvibusdam Cteſiæ & Agatharchidis, Ibericisqve & Hannibalicis Appiani, *Henricus Stephanus* 1557. 8. recuſa 1594. 8. Latine vertit *Laurentius Rhodomannus*, cujus verſio ab Andrea Schotto qvoqve in Photio ſuo ſervata eſt, ſed & prodiit ſeparatim Helmſtadii 1592. 4. & Græce atqve Latine Genev. 1593. 8. & cum nova *Rich. Bretti* verſione Oxon. 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca illuſtrat Jacobus Palmerius Grentemeſnilius in exercitationibus ad optimos autores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4 à pag. 168. ad 183. ubi inter alia fuſe diſſerit de ordinibus remigum in veterum navigiis. Qvoniam liber XVI. Memnonis in temporibus Julii Cæſaris deſiit, hinc Voſſius conjiciebat eum ſub Auguſto vixiſſe. Sed longe poteſt fuiſſe junior, nam Photius teſtatur poſt librum XVI. plures adhuc à Memnone ſcriptos, ſed qvos ipſe nondum viderit. τὰς δὲ πρώτας ἱστορίας καὶ τὰς μετὰ τὴν ἕκτην καὶ δεκάτην ἔτι εἰκεῖν εἰς θέαν ἡμῶν ἀφιγμένας ἔχομεν.

CCXXV. *Eulogii* Papæ Alexandrini (de qvo ſupra Cod. CLXXXII.) *libri duo* pridem deperditi *ad Domitianum* Melitenes Epiſcopum pro Leonis Romani, Neſtorium pariter & Eutychem averſantis tomo apologiam complexi adverſus Acephalos Timotheum qvi acutus, & Severum qvi fuſius illum oppugnaverat. In hoc Eulogii ſcripto præclare demonſtratum eſt μὴ δεῖν ἐκ μέρους τὰ συγγράμματα κρίνειν, μὴ δ' ἀποσπασμάτιά τινα λαμβάνοντας ἀφ' ὅλων τῶν γράφων διαβάλλειν ἀνοσίαν. *de ſcriptis vel ſcriptorum mente non eſſe ferendum judicium ex partibus & laciniis, neque hinc illos onerandos calumnia.* Laudat inter alia *Euſtathii* Antiocheni librum ſextum contra Arianos, ita enim legendum, ἐν ἕκτῳ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐν ἓξ λόγοις, ſiquidem octo libros adverſus Arianos ſcripſerat Euſtathius, de quibus dixi Volum. VIII. p. 170. ſeq. Præterea *Baſilii* Epiſtolam ad Sozopolitas, & ad Monachos. Memorat & *Severi* Epiſtolam ad Julianum Halicarnaſſeum. Nonnullos interpretis Schotti in hoc & proximo Photii capite lapſus & hallucinationes notavit D Elias Veielius ὁ μακαρίτης in diatribe de ſacris οἰκονομίας generibus p. 19. ſeq Ulm. 1688. 4.

CCXXVI. *Ejusdem* Eulogii, presbyteri primum Antiocheni & Abbatis S. Mariæ Juſtinianeorum, ac denique Alexandrini Papæ ſive Epiſcopi

scopi pro eodem Leonis Rom. Tomo liber adversus Theodosium & Severum Acephalos, in Leone reprehendentes qvæ non modo Synodus Chalcedonensis & Cyrillus, sed & SS. Doctores Athanasius, Gregorius, Basilius, Ambrosius & Amphilochius suffragiis suis confirmarant. Hæc qvoqve Eulogii lucubratio intercidit.

CCXXVII. *Ejusdem* sancti viri στηλιτευτικὸς sive *invectiva* in *Theodosianorum* & Γαϊτῶν, *Caji* (de qvo supra, p. 216.) *sectatorum* subitaneam ac mox iterum rescissam reconciliationem & *concordiam*. Per διακονίαν in hoc capite non incarnatio intelligenda cum Schotto est, unde totam orationem obscuram reddi fuit necesse, sed dispensatio Ecclesiastica in servanda pace cum dissidentibus & vitandis turbis ac tumultibus, modo sana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Qvemadmodum Gregorius Naz. ait Athanasium in verbis cessisse ac fuisse facilem, ubi in rebus consensum animadvertisset: atqve in Orat. de Pentecoste reprehendit τὰς ταῖς συλλαβαῖς δυσχεραίνοντας & προσπταίοντας τῇ Φωνῇ, *infestos syllabis*, & *ad vocem offendentes*. Theophilus (Alex.) Gelasio (Cæsarienſi) qui Eusebium Palæstinum (ita leg. pro παλαιτῖνον) e sacris diptychis neutiqvam eraserat: & Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopsvesteno communicare non dubitavit. Hæc Eulogii invectiva, quemadmodum & *Epistola* ejusdem adhuc presbyteri ad Eutychium ArchiEpisc. CPolitanum (A. C. 582. defunctum) qvam ei adjunctam Photius legit, hodie perinde ut cætera illius pleraqve omnia, desiderantur.

CCXXVIII. *S. Ephraimi*, (junioris & diversi ab *Ephraim* Monacho Syro, de qvo supra Cod. CXCVI.) Patriarchæ Theopolitani sive * Antiocheni (ante sæculi sexti medium) qvi licet Syrus & ipse, Græce etiam plura scripsit, λόγοι διάφοροι, *scripta varia* pro defendenda Chalcedonensis Synodi doctrina contra Nestorium, Eutychem, Severum & Acephalos, jam pridem deperdita omnia. Ex his tria evolvisse se Volumina Photius testatur, sed duorum tantum argumenta memorat. In *primo* continebatur 1) Epistola *ad Zenobium*, Scholasticum Emesenum, secta Acephalum, dicta Leonis Romani calumniantem, in qua Ephræmus Orientales negat peccasse, cum *hymno trisagio* addiderunt verba, *qui crucifixus est pro nobis*, quoniam ad CHristum illa retulere: peccasse autem Byzantinos, qui illa intellexerunt de SS. Trinitate. Memorat & singu-

* De Episcopatu etiam intelligenda Photii verba, Cod 229. ὃς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀντιοχείας θεσμῶν ἡγεῖτο. non ut Schottus: *qui de sacris Antiochiæ legibus narrat*. Vide quæ notavi Volum. V. p. 335.

larem *collectionem Canonum Ecclesiasticorum* (Syris illo tempore ut videtur usitatam) in qva Canon secundus Concilii secundi œcumenici, CPoli A. 381. celebrati, fuit canon CLXVI. In eodem primo volumine erant 2) Epistolæ Ephræmi *ad Justinianum* Imp. 3) *ad Anthimum* Trapezuntis Episcopum de condemnando Euthyche, 4) *ad Domitianum* (nescio anad illum Melitenenes Episcopum, ad qvem Eulogius Alex. apud Photium Cod. CCXXV. & CCXXX. p. 459.) 5) *ad Syncleticum* Tarsi metropolitam, contra Acephalos, 6) *ad Anthimum* iterum & 7) *ad Brazem* Persam 8) ad *monachos* in Nestorii hæresin propensos 9) *ad Callinici desertores*, πρὸς τοὺς ἀποχίσας Καλλινίκου, ubi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν) συναχτήρια, λῃστῶν ἐστι σπήλαια, reddenda sunt, *& quod qui extra eam* (Ecclesiam DEI) *conventus fiunt, sint spelunca latronum*, non ut vertit Schottus: *& qui ad eam labem conventus fiunt.* 10) Synodica actio de libellis qvibusdam Eutychianis *Syncletico* Tarsi Episcopo ejusqve syncello, Stephano monacho oblatis. 11) Epistola *ad Megam* sive *Magnum*, Episcopum Berrhöensem 12) *ad Evnoium* monachum. 13.) sermones panegyrici octo; a) in encænia templi SS. Prophetarum, b) in Natalem JESU, c) ante jejunia, d) catecheticus ad baptizandos, εἰς τὴν κατήχησιν τῶν νεοφωτίστων, e) In encænia templi Michaëlis Archangeli in Daphne, f) in sanctam Qvadragesimam g) in unam Qvadragesimæ nonam. h) in sancta feria qvarta ad baptizandos.

CCXXIX. Ejusdem S. *Ephræmi*, *alterum* volumen in *quatuor libros* divisum, qvorum primo, tertio & qvarto maximam partem Cyrilli. Alex. & Synodi Chalcedonensis apologia adversus Nestorianorum, Eutychianorumqve, speciatim monachorum Orientalium Severianorum ac Theopaschitarum calumnias: in secundo continebatur dissertatio de qvinqve qvæstionibus ab Anatolio Scholastico propositis, 1) utrum nunc etiam secundum carnem CHristus nascatur 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compositæ fuit substantiæ, qvomodo conditus sit immortalis? 3) unde constet Joannem Evangelistam adhuc manere, Joh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus fuit immortalis, qvomodo ignoraverit qvid ex re ipsius esset? 5) qvis sensus verborum Genes. III. 22. *Ecce Adam qvasi unus ex nobis factus est.* Liber tertius dicatus fuit *Domno* & *Joanni* Monachis in Cilicia secunda versantibus.

Index

Index ſcriptorum, quorum ex Ephræmo Photius meminit;
numeri denotant paginas editionis Græcæ Hœſchel.

Ambroſius. 425. ὁ μεδιολάνων, ἐν τῷ περὶ ἐναν θρωπήσεως λόγῳ. 422. 423. ὁ θαυμάσιος ὁμολογητής. 413. ἐν τῷ λογῳ ὃς ἐπιγράφεται περὶ ἐρμηνείας τ̃ πίστεως. ibid. contra Apolinarium. 413. 423. 429. ἐν τῷ λόγῳ ὃν ἐπίγραψε γρατιανῷ τῷ βασιλεῖ. 423.

Amphilochius. 405. Iconii Epiſc. 413. 414. 422. 425. Epiſtola ad Seleucum 423. 434.

Antiochus Ptolemaidis. 411.

Apolinarius. 411. 413. 420. 423. 426. 436.

Arius. 428. *Ariani*. 413.

Athanaſius. 405. 421. 424. 425. 426. 427. 429. 433. Epiſtola ad Epictetum. 413. ad Julianum Imp. 427. ad Virgines. 423. ad *Maximum Philoſophum*, 423. ἐκ τ̃ χ̃ ἀρειανῶν. 420. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ. 424. ἐκ διαφόρων λόγων. 420. 423.

Atticus CPolitanus in *Epiſtola* ad Eupſychium. 424.

Baradatus. infra in *Simeone*. ejus Epiſtola ad Leonem Imp. 437. ad Baſilium Antiochenum Epiſcopum. 437.

Baſilius Cæſarienſis. 405. 423. 427. ὁ ἐκ τ̃ καππαδοκίας πᾶσαν φωτίσας τὴν οἰκουμένην. 414. ὁ λαμπρὸς τ̃ ἐκκλησίας κῆρυξ. 434. ἐν τῷ περὶ πίστως. 416. 424. Περὶ ἐυχαριστίας. 420. ἐν τῷ χ̃ ἐυνομίῳ λόγῳ. 430. 434. ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ. id.

Epiſtola ad Sozopolitanos. 420. 423. ad Apolinarium. 420.

Cyriacus Epiſcopus Paphi qui Patribus CCCXVIII. in Concilo Nicæno interfuit. 423. 435. ἐν ᾧ εἰς τὰ θεοφάνια λόγῳ. 435.

Cyrillus Hieroſolymitanus. 422.

Cyrillus Alex. 404. 406. 411. 412. 419. 421. 437. 426. ὁ νικηφόρος. 429. 431. ἐν ταῖς ἀντιῤῥήσεσι. 414. ἀπολογία ὑ ιβ ἀναθεματισμῶν. 420. ἐν τῷ χ̃ συνουσιαστῶν λόγῳ. 416. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ὑ ἀποφθεγμάτων. 416. 420. ἐκ τῶν θησαυρῶν. 420. 423. 424. 425. 429. 430. 434.

Epiſtola prior ad Succenſum. 411. 414. 423. 330 431. poſterior 410. 420. 423. 425. 426. 433. ad Eulogium presb. 412. 423. 430. ad Reginas. 420. ad orientales. 431. 422. 423. ἐν τῷ χ̃ Νεſτορίῳ 425. 429. 432. ad Neſtorium. 413. 414. Epiſtola prima 432. 434. 420. ad Acacium Epiſc. Scythopolitanum. 416. ad Acacium Melitenes. 423. 431. ἑρμηνεῖα λόγῳ τῶν ὑπομνημάτων in Evangel. Joannis 411. 412.

412. 418. 421. 425. 431. ἐκ δὲ εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὑπομνήματος βιβλίῳ β΄, 420. 430. βιβλίῳ ζ. ἡ. θ΄. 420. in leviticum 432. in Epist. ad Hebræos. 420. 423. 430. in Esaiam. 420. in Matthæum 431. 432. lib. I. 429. in Psalmum octavum. 420. in Prophetam Malachiam. 424. Zachariam. 430. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 429. 430. ἐκ δὲ τοῦ περὶ ἀναθέσεως λόγου. 420. περὶ παίδος. 420. ἐν τῷ κατ᾽ Ἀρείου λόγου. 432. περὶ ἐνανθρωπήσεως. 420. 423. 430. 435. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν πνεύματι λατρείας ὁμιλίᾳ. 431. ἑνάτῳ βιβλίῳ. 424. 432. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν ἀναθεματισμῶν. 427. ἐκ τῶν σχολίων 420. 423. 427. 431. 432.

Dionysius Areopagita. 420.

Domni perversa explicatio verborum Joannis I. 14. *Et habitavit in nobis*, rejicitur. 421.

S. Ephraim ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς τὸν μαργαρίτην. 430.

Epiphanius 424. ἐν τῷ περὶ αἱρέσεως πρώτῳ βιβλίῳ. 424.

Erechthius. 425. 426.

Eusebii Pamphili Historia Ecclesiastica. 418.

Eustathius ὁ μέγας ὁ τῶν Ἀντιοχέων ἱερεύς. 411.

Eutyches. 406. 407. 415. 419. 423. 426. 428. 435. 436.

Flavianus. 419.

Gregorius Neocæsarienſis. 425.

Gregorius Nyssenus. 404. 405. 424. 425. ejus catecheticus. 423. ἐν Ἀπολιναρίου λόγοις. 424. contra Apolinarium. 421. 430. liber III. contra Eunomium. 423.

Gregorius Theologus Naz. 433. 434. 425. 405. 406. 416. 420. 421. 424. ἐν τῷ περὶ βαπτίσματος λόγῳ. 411. ἐν τοῖς γενεθλίοις, homilia in Natalem JESU. 423. ἐν τῷ περὶ τοῦ δευτέρου λόγου, id. ad Cledonium Epistola secunda. 423. 424.

Hilarius ὁ ὁμολογητὴς, confessor. 423.

Jacobus. (infra in Simeone.) ejus Epistola ad Basilium Antiocheum Episc. 437.

Ignatius ὁ θεοφόρος. 405. καὶ μάρτυς, Τραϊανοῦ ἐπιστέλλων. 424.

Joannis Evangelistæ πράξεις καὶ βίος, 418.

Joannes Chrysostomus. 405. 421. 424. 425. Τὸ κατ᾽ Ἰωάννην ἀναπτύσσων εὐαγγέλιον. ἐν ἐνδεκάτῃ ὁμιλίᾳ. 422. in priorem ad Timotheum. 423. homilia III. in Epist. ad Ephes. 424. ὁ σοφὸς Ἰωάννης 430. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναλήψεως λόγῳ. 435.

Isidori

Isidori monachi, genere Alexandrini Epistolæ. 406.
Julius Romæ Episc. 404. 405. 425. 426. 427. 436. ἐκ δὲ τοῦ ἐν Χριστῷ ἑνώσεως δύο υἱοὺς καὶ σώματα. 423. ἐν τῇ πρὸς Δόκιον ἐπιστολῇ. 424 πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Θείας δὲ λόγου σαρκώσεως ἀγωνιζομένους. 427. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ ὁμοουσίου. 436.
S. Leo Papa Romanus 428. 405. 423. 424. 427. 433. 435. 436. Epistola ad S. Flavianum CPol. 404. 428. tomus 435.
ad Leonem Imp. 404. 405. 407.
Macedonius. 428.
Manes. 417. 423.
Marcion. 423. 436.
Nestorius. 404. 407. 413. 415. 422. 426. 428. 436.
Nestoriana hæresis Paulo Samosateno suffragata. 436.
Paulus E[illegible]us Episc. 422.
Paulus Samosatenus. 426. 436.
Petrus Apostolus, ὁ κορυφαῖος, τὸ στόμα Ἀποστόλων. 423.
Petrus Alexandrinus, Martyr. 423.
Proclus CPolitanus. 405. 415. ἐν τῇ ἑξαπλακοστῇ, homilia in qvadragesimam, 422. ἐν τῷ εἰς τὸ γενέθλιον λόγῳ, ᾧ ἐν ἄλλοις διαφόροις. 423. ἐν πανηγυρικοῖς κατὰ τὸ γενέθλιον. 435.
Severianus ὁ Γαβάλων, ἐν τῷ ὑπὲρ πίστεως λόγῳ. 423. ἐν τῷ περὶ ἐνώσεως. id.
Severiani, οἱ ἀπὸ Σευήρου. 404. 405. 410. 420. 422. 427. ἡ δὲ Σευήρου αἵρεσις. 410.
Simeonis stylitæ Epistola. 437. Simeon, Baradatus & Jacobus à probitate & concordiæ studio laudantur 408. & 419.
Synodus Nicæna, πίστις ἦν ἡ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἐξέθεντο. 428. 436.
Chalcedonensis. 402. 406. 407. 419. 421. 423. 426. 427. 428. 432. 433. 435. 436. 437.
ἃ κατὰ Νεστορίου Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ διεπράξατο. 428. κατὰ τὴν ἱερὰν τρίτην σύνοδον παρήγαγε μαρτυρίας κατὰ Νεστορίου. 435.
CPolitana. 404. τὴν τῶν ἐν συνόδῳ καὶ οἱ γέγονε, τῶν Αἰγυπτίων τοῖς ἰδίοις ἠθέλησαν. 436.
Ephesina ληστρική. 419.
Theopaschitæ monachi quidam Orientales. 429. eorum Epistola qvam Ephræmius Antiochenus confutavit. 436.
Valentinus. 423. 436.
CCXXX. *Eulogii* Patriarchæ Alex. (cujus adversus Novatum Cod. CLXXXII. CCVIII. CCLXXX. & alia scripta CCXXV. seqq.) τρίτον τοῦ τρίτον,

τρίτον, Volumen tertium, ſimiliter ut ſuperiora deperditum & in *libros* diſtinctum *undecim*, qvorum *primus* continebat Apologiam pro litteris Synodicis ad Epiſcopum Rom. (Gregorium M.) miſſis, in qvibus reprehendebatur qvod nec qvatuor Concilia œcumenica, nec Leonis Rom. Epiſtolam nominetenus probaſſent, nec anathema dixiſſent *Eutychi*, Dioſcoro ac Severo. *ſecundus* expoſitionem fidei, *tertius*, *quartus* & *quintus* apologiam pro ſynodo Chalcedonenſi & Cyrillo Alex. adverſus calumnias hæreticorum. *ſextus* adverſus eos qvi putant humanis ſive philoſophicis conceptionibus veram Theologiam Chriſtianam poſſe ſubjici: πρὸς τοὺς οἰομένους ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶν Χριστιανῶν ὑποβάλλειν Θεολογίαν. *ſeptimus* ad *Domitianum* Melitenes (Armeniæ) Epiſcopum, qvod recte dicatur μία Φύσις ☧ λόγου σεσαρκωμένη. *Octavus* ad Chriſtophorum qvendam de locis qvibusdam S. Scripturæ ſolutiones, & ἐν τῷ θ΄ σημείῳ in nono capite, vitæ monaſti[illegible]comium. *Nonus* paræneſis ad eos qvi ab Eccleſia diſceſſerunt, ipſi inter ſe in varias iterum parres miſere diviſi. *Decimus* adverſus *Agnoëtas* monachos, qvod ſcriptum laudatur à Gregorio Magno in Epiſtola ad Eulogium Alex. A. C. 600. exarata lib. VIII. 42. *Undecimus* deniqve, geſta Synodi Anno ſeptimo Mauricii (ita legendum pro Marciano) Chriſti 588. habitæ adverſus *Samaritas Doſitheanos*, Doſthenum ſive Doſitheum qvendam Simonis Magi æqvalem (non ut alii Samaritani Joſuam, nec JESUM noſtrum) pro magno illo Propheta per Moyſen Deut. XVIII. 15. prædicto habentes & reſurrectionem mortuorum inficiantes, qvam ex Moſaicis ſcriptis Eulogius confirmavit

Indiculus ſcriptorum & hæreticorum ab Eulogio in his libris memoratorum.

Ad paginas editionis Græcæ Photii Hœſchelianæ.

Agnoëtæ contra qvos ſcribit Eulogius. 464. ſeq.

Ambroſius ὁ θαυμάσιος ἐν τῷ περὶ ἀναθεωρήσεως τετάρτῳ λόγῳ. 444. 452. ad Albinum. 445.

Amphilochius Sides Epiſc. 463.

Apollinarius ἀνὴρ. 437. 438. 439. 440. 445. 447. 448. τὰ Ἀπολιναρίου νοοῦντες. 451. νοοῦντες. 552. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 447.

Arius. 448. ἡ τῶν Ἀρειανῶν μανία. 466.

Athanaſius. 438. 449. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 445.

Bara-

Baradatus. 463.
Basilius M. 449. 457. à Severianis perstingitur ὁ τῶν καππαδόκων πατὴρ μία ἡ Ἀθανασία ἡ ὁσία. 448. Basilius ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀνόμοιον αἰγώνι (libris contra Eunomium) 457.
Christophorus ad quem scribit Eulogius ὁσιώτατον eum appellans. 461.
Cyrillus Alex. 438. 444. 445. 446. 459. 463. 466. ὁ διδάσκαλος. 445. 447. 457. 458. ὁ θεμὸς τῆς ἀκριβείας ἐραστής. 441. τίς ἀν αὐλὸς μεγαλοφωνότερος ἢ ἀξιοπιστότερος; 442. πολὺς ἐν διανοίᾳ ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀλλὰ τὸν νῶν κατασιγάσων, τοῖς δὲ νοήμασι καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα συμμιλαφέρων τε καὶ μεθαρμοζόμενος. 446. ὁ γνώμων τῆς ἀκριβείας. 452. τῆς ἀκριβείας διδάσκαλος. 454.
Epistolæ ad Succensum. 439. 446. 447. 449. 450. ad Valerianum Iconii Episc. 431. 449. 452. 453. 462. ad Acacium Melitenes Episc. 442. seq. 452. ad Eulogium. 443. 447. ἐν τῷ θησαυρῷ. 453. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν θησαυρῶν. 446. ἐν διαλόγῳ ὃς ἐπιγράφεται ὅτι εἷς ὁ Χριστός. 447. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀναθεματισμῷ. 450.
ἐν τῷ πρὸς βατιλίδας προσφωνητικῷ. 450. ἐν λεγομένῳ περάτῃ τόμῳ. 451. ἐν τῇ πρὸς σὲ δὲ * ἐπιστολῇ. 460. locus corruptus.
Dioscorus 437. 447. 450. 451.
Domitianus Melitenes Episcopus ad quem scribit Eulogius. 459. 461.
Dósthen sive *Dositheus* à quo *Dositheani*, contra quos scribit Eulogius. 466. 467. 468.
Eutyches 437. 438. 439. 440. 448. 451.
Flaviani (CPol.) libellus Theodosio Imp. oblatus 444. 460. lectus in Concilio Chalcedonensi. 451. 460.
Gregorius Neocæsarienſis ἐν τῷ περὶ τῆς μόρου πίστεως. 445.
Gregorius Theologus. 447. 457. 466. ἐν τῷ ἀπολογητικῷ. 452. αἱ θεολόγοι. 455.
Gregorii (Nazianzenus & Nyssenus) 448. 449.
Joannes Antiochenus Episc. 441.
Julio Rom. tributa Epistola ad Dionysium suspectæ fidei. 445. 448. Ejus Epistola ad Docium laudata à Cyrillo in Synodo Ephesina. 445. 446.
Leo Papa. 463. ejus Epistola 437. 461. perstingitur à Severianis τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ τύφος. 448.
Leonis Imp. ἐγκύκλια γράμματα quibus Chalcedonensis Synodi decreta firmantur. 462.

Manes 440. 448. *Manichæi* Epiſtola ad Scythianum. 447.
Μωσαϊκὴ ὀκτάτευχος 466. octo libri Vet. Teſt. in quibus familiam ducunt Moyſis libri.
Neſtorius. 440. 442. 443. 446. 452. 453.
Orientalium fides. 442. 444. 452. 453. 454.
οἱ θεοφόροι πατέρες. 459. πολλοὺς τῶν παλαίων 457. &c.
Paulus Epiſcopus Emeſenus. 441. 442.
Paulus Samoſatenus. 448.
ὁ πνευματομάχος (Macedonius) in Synodo CPol. condemnatus. 450.
Polemius. Apolinarii diſcipulus. 447.
Samaritani contra quos ſcribit Eulogius. 466. ſeq.
Severus. 437. 444. 460. 463. οἱ ἀπὸ Σευήρου. 447. ſeq. πρὸς τὸν γραμματικὸν Σέργιον γράφων. 464. ὁ καινὸς νομοθέτης. 457. τὸ Σευήρου διάσπορᾶς. 462.
Simeon Stylites. 463. ὁ μέγας Συμεὼν ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον διανυσάμενος.
Simon Magus. 466.
Synodi Alexandrinæ πίστις ἔγγραφος, miſſa à Cyrillo ad Neſtorium ante Synodum Epheſin. 450.
Synodus Chalcedonenſis. 444. 447. 448. 451. 460. 461. ſub Marciano & Leone (Thrace) Impp. 463.
CPolitana 447. 450.
Nicæna. 448. 450. 457.
Theodoretus ſanctis viris annumeratur 462.
ὁ θεολόγος. (Joannes Evangeliſta) 459.
Timotheus hæreticus. 463.
Theodorus Mopſveſtenus. 451. 452.
Valentinus hæreticus 448. Ejus verba: τῶν γαλιλαίων ἐπὶ χριστοῦ δύο φύσεις λεγόντων, πλατὺν καταχέομεν γέλωτα. ἡμεῖς γὰρ ἕνα ὁρῶμεν τὸν ἀναβάντα μίαν εἶναι τὴν φύσιν φαμέν. 446.

CCXXXI. SOPHRONII Patriarchæ Hieroſolymitani (A. C. 638. defuncti) *Synodica* miſſa ad *Honorium* * qui Epiſcopus Romanus fuit ab A. 626. ad 638. Eadem eſt haud dubie quæ miſſa ad *Sergium* CPol. Patriarcham (ab A. 610. ad 639.) ſevata exſtat integra in Actione Undecima Synodi

* Fugit hic locus Photii, Combefiſium in Hiſtor. Monothelitarum p. 31. ubi tamen recte conjicit hanc Synodicam à Sophronio miſſam ad Honorium, non ad Joannem Papam, uti tradunt Cedrenus & Zonaras.

Synodi ſextæ CPoli in Trullo habitæ A. 680. T. III. edit. Binianæ, & Labbeanæ VI. & noviſſimæ Harduinianæ T. 3. p. 1257-1296. Nam in eadem leguntur quæ Photius annotavit omnia, Magnus cum Apollinario percuſſus anathemate, Theodoreti contra Cyrillum ſcripta reprobata, duo diſtincti Origenes, vetuſtior alter & alter cognomine Adamantius: nec non Jacobus Syrus, à qvo Acephali Jacobitæ dicti, cum aliis hæreticis condemnatus. Ex hac Synodica locum ubi hæreſes & hæreticos anathemati Sophronius ſubjicit, exhibui Volum. VII. hujus Bibl. p. 483. ſeq. Satis autem conſtat vel ex ipſis Honorii & Sergii nominibus, recentius eſſe & ſubdititium additamentum, quod poſt verba p. 488. v. 9. Καὶ τὴν ἀσέβειαν σύσοιχοι exhibent Cotelerius T. 1. monument. p. 790. & Mich. le Quien ad Damaſcenum T. 1. p. 528. Πρὸς τούτοις ἀνάθεμα ἔχωσαν καὶ κατάθεμα Κύρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μιαίχος ἀθεσμότατος, Θεόδωρος Φαρανίτης, Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως, Ονώριος Ῥώμης, οἱ τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως ἀρχηγοὶ καὶ συνήγοροι, Πύρρος Παῦλος, Πέτρος, οἱ τὰ βασιλίδος πρόεδροι, τὰ εὐσεβείας δὲ πρόβολοι, ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχεσάμενοι. Μακάριος Ἀντιοχείας καὶ Στέφανος ὁ τούτου μαθητὴς καὶ ἀποστολικὸς διδάσκαλος Πολυχρόνιος, νέος Σίμων Μάγος. καὶ ὁ κατ' αὐτὸν Ἀλεξανδρείας μέχρι νῦν τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος Ἁρμάσιος, ἁλιὰς καθαρμα, εἴ, τε σὺν αὐτοῖς αἱρετικοὶ καὶ τὰ ὀρθοδοξίας πολέμιοι, Σαρρακηνικῷ φρυάγματι σεμνυόμενοι. *Præter hos anathema ſit & catathema* Cyrus *Alexandrinæ Eccleſiæ ſceleſtiſſimus adulter*, Theodorus *Pharanita*, Sergius *CPolitanus*, Honorius *Romanus*, *Monotheletarum hæreſis duces & Patroni*: Pyrrhus, Paulus, Petrus, *regiæ quidem urbis antiſtites, verùm impietatis propugnatores, ſecum & cum veritate pugnantes*: Macarius *Antiochenus*, *ejuſque diſcipulus ſimulque amentiæ magiſter* Stephanus, Polychronius, *novus Simon Magus*; *& qui Alexandriæ adhuc veritatem oppugnat* Harmaſius *piacularis homo*, *quique cum illis hæretici atque orthodoxæ fidei hoſtes*, *Sarracenico faſtu elati*.

In eodem volumine cum Sophronii ſynodica Photius ait ſe evolviſſe χρήσεις ſive *dicta ſanctorum Patrum*, qui vel ante vel poſt Chalcedonenſem Synodum vel circa idem tempus floruere, duas in CHriſto voluntates & duplicem operationem docentium. Collectio ſimilis, diverſa tamen legitur inter opera S. Maximi Confeſſoris, T. 2. p. 154. ſeq. Patrum nomina apud Photium ſunt:

Ambroſius Mediol. ὁ τὰ ἐνθέου παῤῥησίας γνώμων ἀκίνητος καὶ τὰ εὐσεβείας.

Anaſtaſius Epiſcopus Antiochenus.

Athanaſius Alex. ὁ πολύαθλος.

Basilius Magnus, ὁ ἐκκλησίας ὁ κόσμος.
Chalcedonensis Synodus.
Constantinus quæstor in libro contra Theodosium Acephalum.
Cyrillus Alex. ὁ νικηφόρος.
Diadochus Photices (in Epiro) Episc.
Dionysius Areopag. ὁ πολὺς μὲν τὴν γλῶτταν, πλέον δὲ τὴν θεωρίαν, ὁ μαθητὴς Παύλου καὶ ὁ Χριστοῦ μάρτυς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπίσκοπος.
Ephræmus Episcopus Antiochenus & Eulogius Alex. qui multis scriptis Acephalos oppugnarunt.
Gennadius CPol.
Gregorius Naz. ὁ τῆς θεολογίας μυσταγωγός.
Gregorius Nyssenus πολεμὸς τῶν λόγων.
Heraclianus Chalcedonensis Episc. qui scripsit contra Manichæos.
Joannes CPol. ὁ χρυσῆς τὴν γλῶτταν.
Joannes Cappadox, Episcopus CPol. ἀνὴρ αἱρέσεως ὀικτήριον.
Joannes Scythopolitanus Episc. qui pro Synodo Chalcedonensi egregie pugnavit.
Justinus Martyr, ὁ μαρτυρικοῖς αἵμασι βεβαιώσας τὸν φιλόσοφον.
Justinianus Imp. in Epistola ad Zoilum patriarcham Alex.
Leo Romanus Episc.
Leontius Monachus.
Petrus Myrorum sive Myrensis (in Lycia) Episcopus.
Severianus Gabalorum (in Syria) Episcopus.
Simeon Monachus & presbyter in Epistola ad Justinianum Imp. contra Nestorianos & Eutychianos.
Theodotus Episcopus Ancyranus (in Galatia.)
Theophilus calligraphus in libris contra Severum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Tritheitæ & Eutychiani sæculo sexto, ut videtur, clari liber pridem deperditus de Patrum repugnantibus sententiis circa *capita* varii Theologici argumenti *duo & quinquaginta*. In excerptis Photianis è Gobaro citantur:
Alexander Hierapolitanus Episcopus & Martyr ad Origenem scribens, eumque vehementer laudans. p. 477.
Athanasius ab Arianismi criminatione defendit Dionysium Alex. p. 476. 477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.
Attici & Cyrilli Alex. de Joanne Chrysostomo sententia. p. 477.
Basilius Cæsarienſis. p. 476.

Clemens

Clemens ὁ στρωματεὺς & πολὺς ἄλλος τῶν θεοφόρων πατέρων ὅμιλος, multi alii divini patres Epiſtolam ad Hebræos cæteris Pauli annumerant & à Clemente Romano verſum ex Hebraico tradunt. p. 477. Nicolaitarum hæreſin agnoſcit, Nicolaum innocentem exiſtimat. ibid.

Cyrillus Alex. p. 475. 476.

Dionyſius Alex. p. 476. contra Sabellium pugnans viſus ad Arianos inclinare, licet Ario neutiqvam conſenſit, ut ab Athanaſio etiam demonſtratum. id. ejus ad Origenem Epiſtolæ, qvibus plurimum ei tribuit. p. 477.

Epiphanius de Nicolao diacono. p. 477. Origeni iniquior. ibid.

Euſebius Pamphili, Nicolaitarum agnoſcit hæreſin. p. 477. Epiſtolam ad Hebræos cæteris Pauli accenſent. 477.

Euſtathius Antiochenus. p. 475.

Gregorius Nyſſenus περὶ ἀποκαταστάσεως. p. 476. de Montaniſtis. p. 477. bene ſentit de Origene. 477.

Gregorius Nazianzenus in Epiſtolis φιλόκαλον appellat Origenem. p. 477.

Hegeſippus libro quinto τῶν ὑπομνημάτων. 472.

Hippolytus & Irenæus Epiſtolam ad Hebræos non putarunt eſſe *Pauli*. p. 477. de Montaniſtis ſcripſit (in opere adverſus hæreſes) ibid. de Nicolao Diacono. ibid.

Ignatius ὁ θεοφόρος, Nicolaitarum agnoſcens hæreſin. p. 477.

Joannes Chryſoſtomus, Epiſcopus C'pol. Vide in Attico, Iſidoro & Theophilo.

Irenæus. p. 474. 476. 477.

Iſidori Peluſiotæ ſententia de Theophilo & Cyrillo Alexandrinis & de Joanne Chryſoſtomo. p. 477. Origenianiſmi a Severo poſtulatur. ibid.

Juſtinus Martyr Platonicum argumentum oppugnans. p. 475.

De Origene variæ Patrum ſententiæ. p. 477.

Papias Hierapoleos Epiſc. & Martyr. p. 476.

Severianus Gabalorum Epiſcopus. p. 474.

Severus p. 475. 476. Iſidoro Peluſiotæ notam Origenianiſmi voluit impingere. p. 477.

Theodoretus Cyri Epiſc. p. 477.

Theognoſtus ab Athanaſio laudatus. p. 477.

Theophili Alex. & aliorum ſynodus contra Joannem Chryſoſtomum. p. 477. Theophilus iſte Origeni iniqvior. ibid.

Titus

Titus Boſtrenſis. p. 473. libro I. contra *Manichæos*. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. *S. Germani* qui (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. *C.* 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνθευτικὸς, *retributorius* * (pro criminationibus Gregorio Nyſſeno impactis) & *incorruptus*, (à corruptionibus quibus ſcripta Nyſſeni interpolata eſſe ab hæreticis arguit,) ſive *Apologia pro ſcriptis Gregorii Nyſſeni*, præcipue *dialogo* ad Macrinam ſororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, quod ab erroribus *Origenis* immunia ſint: quo de argumento confer etiam, ſi placet, Allatii librum de purgatorio p. 171. ſeq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex *S. Methodii*, Epiſcopi & Martyris (de quo lib. V. c. 1. p. 255. ſeq. dicere me memini) Dialogo pridem deperdito περὶ ἀναστάσεως *de reſurrectione*, adverſus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Euſtathio Antiocheno de engaſtrimytho p. 394. & alia ex eo fragmenta ſervata ab Epiphanio hæreſi LXIV. quæ eſt Origenianorum, & à Joanne Damaſceno in parallelis ſacris atque Oratione 3 de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλεξάνδρου recte alius Codex habet Ἀγλαοφῶντος, inducuntur enim Methodius & Auxentius colloquentes ſive diſputantes cum Origenianarum partium defenſoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Joſephum Judæum p. 492. Juſtinus Martyr. p. 488. Ἰσχυρὸς ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ ὅτε τῷ περὶ τοῦ πόρρω ὢν τῶν Ἀποστόλων, ὅτε τῇ αἱρετῇ, κληρονομεῖσθαι μὲν τὸ ἀποθνῄσκον, κληρονομεῖν δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀποθνῄσκειν μὲν σάρκα, ζῆν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Qui locus haud dubio repetitus eſt ex Juſtini libro, quem hodie deſideramus, de reſurrectione, ut Grabio jam T. 2. ſpicileg. p. 193. obſervatum.

CCXXXV. *Excerpta* ex ejusdem *Methodii* libro itidem pridem deperdito περὶ τῶν γενητῶν, *de creatis*, quod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adverſus eundem Origenem qvem Centaurum appellat, atque μαργαρίτας ἐξ ἑλλήνων hoc eſt divina Eccleſiæ Chriſtianæ dogmata Ethnicis commiſcuiſſe erroribus indignatur.

CCXXXVI. *Excerpta* ex alio ejusdem *Methodii* libro περὶ ἀυτεξουσίου καὶ πόθεν τὰ κακά *de libro arbitrio & unde mala*, adverſus Valentinianos & Origenem. Hic qvoqve Methodii liber lucem integer hactenus

* Sic Luitprandus Apologiæ *ſuæ* titulum fecit *retributionum*. Vide Tzithemium de Scriptor. Eccleſ. cap. 502.

Genus non vidit, fortaſſe tamen adhuc alicubi deliteſcit MS. cum ejus editionem olim promiſerit Allatius, niſi illa tantum ampliora fragmenta intellexit qvæ à Combefiſio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta éx ejusdem METHODII dialogo περὶ ἁγνείας, *de caſtitate*, ſive Convivio virginum quod editum Græce & triplici Latina verſione donatum exſtat à triumviris doctiſſimis Allatio, Poſſino & Combefiſio, ut dixi Volum. v. hujus Bibl. p. 255. Allatii diatribam de *Methodiis* & Methodiorum ſcriptis una cum notis ejusdem Allatii & Henr. Valeſii ad Convivium virginum, quia raro obvia erant illius exempla, recudi curavi in ſpicilegio Patrum tertii ſeculi, qvod tomo poſteriori operum S. Hippolyti ſubjunxi Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis ex JOSEPHI ἀρχαιολογία ſive Antiquitatum Judaicarum libris, de qvibus jam fecerat mentionem Cod. LXXVI. Proxime præla Scheldoniana Oxoniæ evaſit atque eruditorum jam manibus excipitur pulcherrima & accurato expolita ſtudio editio inſignis hujus ſcriptoris, curante eruditiſſimo viro Joanne Hudſono, de qua verius dicere liceat quam cum editionem Græcam Joſephi Frobenianam & Turbenianam Philonis evoluiſſet vir optimus Michael Neander, ſcripſit in præfatione Theologiæ Bernhardi & Tauleri præfixa: *Joſephi & Philonis Judæorum græca luculentiſſima & eloquentiſſima ſcripta adeo pulchris typis & characteribus in Gallia & Germania excuſa, ut ſi angelis tales litteræ pingendæ eſſent, non ſint picturi & effecturi pulchriores.* Quanqvam vero typorum character tam eſt ſplendidus elegantiſſimusque, tamen majus huic novæ editioni decus ab Hudſoni ingenio & induſtria acceſſit.

CCXXXIX. Excerpta de charactere ac generibus carminum & de celebrioribus poëtis ex *Procli* Philoſophi *libris duobus* * χρησομαθίας γραμματικῆς ſive *electorum Grammaticorum*, quos hodie deſideramus. Hæc ipſa excerpta primus Græce cum verſione ſua & ſuis ac *Petri Joannis Nunneſii* Valentini ſcholiis in Hiſpania ſeparatim vulgavit & Antonio Auguſtino Tarraconenſis Archi-Epiſcopo dedicavit *Andreas Schottus*: dein ex apographo Henrici Stephani, Magiſtri ſui, collato cum duobus MSS. *Fridericus Sylburgius* recenſuit, additisque caſtigationibus ſuis cum Schotti verſione vulgavit ad calcem ſyntaxeos Apollonii Grammatici, Francof.

* Apud Svidam *libri tres*, & initio apud Photium *libri qvatuor* numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta afferre ſe teſtatur Photius. Vide quæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 521. ſeq.

apud Andreæ Wecheli hæredes 1590. 4. & Hanov. 1615. 4. Titulus etiam Schotti & Nunnesii promittit scholia, quæ in libro ipso non reperio.

Index scriptorum in Procli chrestomathia laudatorum,

Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.

Antimachus Epicus poëta. p. 340.
Archilochus Parius Jambicorum poëtarum princeps. p. 342. Gygis temporibus floruit. id.
Arion Methymnæus poëta & citharœdus, primus dithyrambi auctor & cyclii chori ductor, teste Aristotele. p. 344.
Aristoteles p. 344.
Callimachus Batti F. Cyrenæus, poëta elegiacus p. 341.
Callinus Ephesius poëta elegiacus p. 341.
Chrysothemis Cretensis qui primus νόμον Apollini cecinit. p. 344.
Κωμῳδεῖσθαι à Comicis perstringi, ut ἰαμβίζειν conviciari jambis. p. 342.
Curetes inventores ὑπορχήματος sive carminis cum saltatione decantati p. 345.
Cycli epici argumentum p. 340. seq.
Demosthenes orator κατ' ἐξοχήν p. 340.
Hegesias Salaminius à qvibusdam habitus auctor poëmatis, Κυνηγέτης p. 341.
Hesiodus p. 340.
Hipponax Ephesius, Jamborum poëta. p. 342. Darii temporibus floruit. id.
Homerus Poëta κατ' ἐξοχήν. p. 340. à quibusdam habitus auctor poëmatis κυνηγέτης, quod genero suo Stasino publicandum tradiderit. p. 341.
Hymenæus Terpsichores F. p. 346. Alius Atticus Hymenæus. id.
Jambe Thressa jambici carminis inventrix. p. 342.
Mimnermus Colophonius poëta elegiacus. p. 341.
Oracula p. 347. 349.
Panyasis Epicus poëta p. 340.
Philetas Cous, Telephi F. poëta elegiacus. p. 341.
Phemonoë Apollinis προφῆτις, quæ hexametris consvevit reddere oracula, ἔπος reperit. p. 340.
Phrynes Mytilenæus. p. 344.
Pindarus dithyrambum testatur repertum Corinthi. p. 344.
Pisander Epicus poëta. p. 340.
Pyrrhus Achillis F. à quo genus saltationis Pyrrhichium. p. 345.
Simonides Amorginus, vel ut alii, Samius, Jamborum poëta. p. 342.
Ananiæ (leg. Amyntæ) Macedonis clarus temporibus. id.

Sta-

Stasinus Cyprius Homeri gener; à qvibusdam habitus auctor poëmatis Κυπρία, p. 341.

Terpander p. 344.

Timotheus dithyramborum Poëta p. 344.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, qvem Sergii Patriachæ CPol. svasu scripsit, illiqve dedicavit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemqve est qvem Græce & Latinè editum habemus ut dixi supra p. 360. seq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Philosophi, qvi itidem exstant, & qvorum jam supra Cod XLIV. fecerat mentionem. Μυθογραφον Philostratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex *Damascii* Damasceni libro *de vita* Magistri sui *Isidori* Philosophi, de qvo jam dictum Cod. CLXXXI. & qvem intercidisse dolendum est, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis servavit. De Damascio ipso dictum ad Cod. CXXX.

Index Philosophorum ac Sophistarum, aliorumque virorum clarorum, qvorum in excerptis è Damascio mentio.

ad paginas editionis Græcæ Photii Hœschelianæ.

Abraam ὁ τῶν πάλαι Ἑβραίων πρόγονος in monte ἀργαριζὶν (Garizim) διὰς ὑψίστου ἀγγελίαν λαβὼν καθιερωσάμενος. 562.

Ædesia Hermiæ uxor. 555.

Ægyptorum ἱερογλυφικὰ γράμματα 557. theologia de Sothi. 554. 558.

Agapius Rhetor & Grammaticus, CPoli & Alexandriæ. 572. seq.

Ammonius Hermeæ F. 554. Aristotelem maxime secutus, φιλόσοφος τύραννος. 555. πλείστης ὠφέλησι τῶν πάνυ γεγενημένων ἐξηγητῶν. ibid. in Geometria & Astronomia præstantior plerisqve aliis, etiam vetustioribus. ibid.

Ammonius sive Ammonianus Criticus. 552. alius Ammonius de qvo p. 572 ὁμολογίας τίθεται πρὸς τὸν ἐπιγεγραμμένα τὴν κρατοῦσαν δόξαν γεμούσας παιδοδαπῶν βιβλίων.

Anatolius. 565.

Anthusa ex Ægis Ciliciæ, inventrix divinationis è nubibus, temporibus Leonis Imp. 554.

Archiadas Hegiæ F. 568.

Aristoteles 549. 550. 555.

Armerichus Aſperis F. 572. ambo à Leone Imp. interfecti. 554.
Aſclepiades. 557. 558.
Aſclepiodotus. 571. Iſidori præceptor. 559. Procli diſcipulus. 561. Aphrodiſienſis domo, 559. 561. patria Alexandrinus. 559. gener magni Aſclapiodoti. 563. ejus os, *ὀιωτήριον τῶν χαρίτων*. id. plura de illo 560. 561. 562. in Medicis diſcipulus Jacobi. 560.
Athanaſius Juliani tempore Epiſcopus Chriſtianus, *ἱστορεῖται τὴν κρατοῦσαν δόξαν*. 564.
Brachmanæ ad Severum venientes. 553.
Brachmanum genera. ibid. precibus imbres eliciunt, averruncant famem, peſtilentiam &c. ibid. ſeq.
Chaldaica Philoſophia. 560.
Chryſippus. 550.
Damaſcius *Damaſcenus*, de ſe. 566. 572. juſſus ſcribere *τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πραττόμενα*. 550. Theodorico imperitante. 553.
Damiane, Jacobi *Medici* uxor. 560.
Demoſthenes. infra, in Salluſtio.
Dionyſus Lucurgum & Arabas vino debellans. 566.
Dorus Philoſophus, Damaſcii æqualis. 561.
Emeſion 565.
Epiduarius. 548.
Eunoius. 556. Rhetor *σοβὸν ἐν λόγοις*, turgidus. id.
Evpithius *Εὐπιθίος*. 568.
Euſebius Emeſenus. 566. 567.
Firmus. 571.
Galenus. 571.
Genſericus *Γιζέριχος* Carthaginienſium Rex. 557.
Geſſius medicus. 573. (idem de qvo ſupra in hoc volumine p. 356.)
Gregorius Hermiæ frater. 555.
Hegias. 568.
Heliodorus Hermiæ F. Ammonii frater. 554.
Heraiſcus Philoſophus. 558. adde Svidam in *Ἀμμωνίου* & *Ἡραΐσκος*.
Hermias Ammonii & Heliodori pater. 554. Alexandrinus, auditor Syriani, Procli condiſcipulus. id. uxor Hermiæ Ædeſia. 555. filius præcocis ingenii. ibid
Herodes Sophiſta. 556. imago Veneris ab eo conſecrata. ibid.
Hierax Alexandrinus, Ammonii æqualis. 555.
Hierius Plutarchi Athenienſis F. 556.

Hiero-

Hierocles. 550. ὁ τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Διατριβὰς ὑψηλοφρονήσας καὶ μεγαληγορίᾳ κοσμήσας &c. 551. ejus duo diverſi commentarii in Platonis Gorgiam. id.
Hilarius Philoſ. 570.
Hippocrates. 560.
Hypatia γεωμετρικὴ peritiſſima Geometriæ. 563.
Jacobus Medicus, Medici F. Alexandrinus, 559. ejus uxor Damiane. 560. Proclo ægrotanti commendat λάχανα 560. Confer Hom. XIV. 2. & Petrum Poſſinum ad Nili Epiſt. CXXXVI.
Jamblichus. 549. 562.
Ilius 558. 564. 572.
Joannes. 565.
Iſidori Alexandrini (cujus vitam Damaſcius ſcripſit) hymni, 552. uxor Domna, filius Proclus, diverſus à Philoſopho, & junior. 573. Iſidoro à Marino perſvaſum ut Διαδοχῆς ψήφισμα in ſe ſuſciperet, ἵν' ἀξιώμασι μᾶλλον ἢ πράγμασι τῆς Πλατωνικῆς ἐξηγήσεως. 568.
Julianus Imp. 564. 572.
Lacharis Rhetoris συγγράμματα qvæ auctorem teſtantur ἀνδρὸς ἱερέως καὶ περὶ τὰ θεῖα βακχεύσαντος μεγαλοπρεπῶς. 556.
Leontius 550. 558.
Lucius Byzantinus hoſtis Chriſtianorum. 572.
Marcellinus Dalmatiæ Dominus, διαδόχου ἡγεμών. 557.
Marinus Procli ſucceſſor, Iſidorum Ariſtotelis Philoſophiam docuit. 550. eiqve perſvaſit ut ſcholæ Athenienſis Διαδοχὴν ſuſciperet. 568. πολυστιχὸς ejus commentarius in Philebum Platonis, flammis datus ab auctore, cum is ab Iſidoro intellexiſſet ἱκανὰ εἶναι τὰ διδασκάλου, ſufficere jam qvæ Magiſter illius Proclus in Philebum ſcripſiſſet. ibid. in Parmenidem 571. Patria ejus Neapolis Paleſtinæ 562. Samaritanorum ſæris deſertis, Ethniciſmum amplexus pauca ſcripſit non adeo magnum ejus ingenium teſtantia, id. infirmus corpore. 563. Athenis Epidaurum conceſſit. 571.
Marſus. 572.
Maximinus. 567
Metrophanes Sophiſta, Lacharis ἔκγονος ſive filius. 556.
Nonnus Damaſcenus. 557.
ὀρφικὴ καὶ χαλδαϊκὴ ὑψηλοτέρα σοφία. 560.
Pamprepius Ægyptius, Grammaticus Athenis. 558. 563. ſeq. 571.
Patricius. 561.

Petrus præfectus. 564.
Pindarus 549.
Plato. 549. 568. 560. 562. admodum re tenui & pauper fuit. 563.
Platonicæ ſcholæ ſucceſſioni, περὶ τῆ πλάτωνος χρυσῆ τὸ εἶναι σῶμα metuenda Proclus. 563. ejus reditus non contemnendi, Procli tempore. 563.
Plutarchus. 562. Chæronenſis, citatur. 553. (locus ut videtur petitus ex vita Tiberii Imp.)
Plutarchus Athenienſis. ſupra in Hierio.
Poëtarum fabulæ de aurea *Saturni* ætate &c. 548. verſus 548.
Porphyrius. 549. infra in Theodoro Aſinæo.
Proclus. 549. 555. 558. 562. 563. 570. 572. 573. ejus commentarius in *Philebum*, ſupra in *Marino*. in Parmenidem. 571. Syriani diſcipulus. 554. præceptor Hierii. 556. Ad locum p. 564. de Iſidoro: ἀφίκετο μὲν Ἀθήναζε τότε σφῷ Πρόκλῳ ἐπὶ ἀφίξεων τὴν θεμιτὴν φέρων, conferendus Lambecius VII. p. 404. ſeq.
Proclus junior, Iſidori F. 573.
Ptolemæus ὁ ἄριστος ἡγεμὼν τῶν ἀστρονομικῶν ἱστοριῶν. 562.
Pythagoras. 549.
Pytheas Car. 562.
Qvirinus, Κυρῖνος, 556. (al. Δωρῖνος)
Salluſtius Cynicus. 556. 570. phyſiognomon. 557. Rheter, qui omnes Demoſthenis orationes civiles memoriæ mandavit. 570.
Sapientis dictum, πολυμαθίαν μὴ ἀσκεῖν ὁ χρίνος. 567. ἐν βιβλῳ ἀπομνημονεύειν ἱερὰ ἀληθῆ. 569.
Severianus. 563. Damaſcenus. 574.
Severus Romanus (male de Imperatore, qvip. 565. Boſtra Arabiæ condidiſſe traditur, Schottus accipit) 546. Conſul ſub Anthemio. 553. 558. ἀνὴρ πατρίκιος. 568. ejusdem mentio. 554.
Sornius Mallotes Cilix, Medicus antiqvus. 560.
Στοιχεῖα συμπαθείας, ſive obſeqvium. 564.
Superianus Sophiſta Athenis. 556.
Syrianus 549. ejus diſcipuli Hermias & Proclus. 554.
Syrianus junior. 568.
Theagenes philoſophus. 563.
Theo in poëtis & oratoribus verſatiſſimus. 553. (idem à qvo Rhetoricam didiciſſe Damaſcium tradit Photius Cod. 181.)
Theodorus Aſinæus ſub *Porphyrio* ἐξήμερος κατὰ πῆχυν, cubitalibus nactus profectibus. 563.

Theodo-

Theodosius Imp. à scelere percussoris Lucii liberatus mirifice. 572.
Theosebius Hieroclis auditor. 551. per Deum Hebræorum expellens dæmonium. ibid. Multa ex Epicteti scholiis mutuatus. 552. ejus annulus castitatis pignus σωφροσύνης δακτύλιον. 552. 574.
Uranius Syrus Cæsareæ Palæstinæ princeps. 557.
Zeno 564. 558. magnus dux orientis. 574.
Zenodotus Philosophus Proclo dilectus. 563.
Fabula de Æsculapio sive Esmuno Sadyci filio, Dioscurorum sive Cabirorum fratre, amato ab Astronoë matre Deûm, Dea Phœnissa. 573.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii* Sophistæ *μελέται* sive declamationibus, de quibus supra Cod. CLXV. edita primùm Græce separatim una cum Polemonis nonnullis & fragmento Diodori Siculi, de Cleonide & Aristomene * ab *Henrico Stephano* Paris. 1567. 4. Declamationes ipsæ maximam partem deperditæ, pars in Bibliothecis adhuc inedita delitescit, ut dixi lib. IV. cap. 30. ubi etiam singularum titulos, è quibus excerpta dat Photius, accurate annotatos reperies.

CCXLIV. *Excerpta ex Diodori Siculi* libris deperditis, 31. 32. 33. 36 37. 38. & 40. quorum partem H. Stephanus Græce vulgaverat, latineque verterat in sua Diodori editione Græca *Paris.* 1559. fol. Integra ut apud Photium leguntur vertit *Laurentius Rhodomanus*, cum cujus interpretatione exstant in Diodori editione Græcolatina Wecheliana p. 892. seq. Schottus aliam versionem suam, non Rhodomanni in Photio repræsentat. Cantabrigiæ novam Diodori editionem exspectare jubemur ab eruditissimo viro *Josepho Wasseo*; Parisiis ab acutissimo *Terrassono*. Præ cæteris Photii excerptis notatu digna sunt quæ de Mose & Judæorum populo, ex *Hecatæo* Milesio Diodorus libro XL. scripserat.

CCXLV. Excerpta ex PLUTARCHI Vitis *parallelis*, Dionis & Bruti, Demosthenis & Ciceronis, Phocionis & Catonis minoris, Alexandri & Cæsaris, Eumenis & Sertorii, Demetrii & Antonii, Pyrrhi & Marii, Arati & Artaxerxis, Agidis & Titi, quæ omnes hodie exstant, ut dixi lib. IV. cap. 11.

CCXLVI. Excerpta ex ARISTIDIS Rhetoris *Panathenaico*, sive Oratione de laude Athenarum, quæ exstat, ut dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. seq.

CCXLVII.

* Hoc fragmentum sine nomine editum ab H. Stephano, If. Vossius in Codice Florentino reperit tributum Diodoro Siculo, sub cujus nomine Græce & Latine nuper cum V. C. Joannis Boivini versione prodiit in Memoriis Gallice editis Academiæ litterarum elegantiorum Paris. 1727. 4. (add. 1728. 12. Tom. secundo.)

CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex ejusdem ARISTIDIS *orationibus quatuor Platonicis*, quæ itidem exstant & ætatem tulerunt, vide ibid. p. 386.

CCXLIX. Excerpta ex *Anonyma de vita Pythagoræ*. Liber ipse Anonymi intercidit. Excerpta Photii cum versione sua *Lucas Holstenius* subjecit vitæ Pythagoræ scriptæ à Porphyrio, Rom. 1630. 8. & recusæ Cantabrig. 1655. 8. Cum eadem versione subjiciuntur etiam Jamblicho & Porphyrio de Pythagoræ vita editis à Ludolpho Kustero Amst. 1711. 4.

CCL. Excerpta ex libro *primo* & *quinto* operis deperditi quod *Agatharchides* περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, *de mari rubro* sive Arabico sinu & variis circa illius viciniam mirabilibus elucubraverat, legeruntque olim Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De Agatharchidis scriptis jam dictum Codice CCXIII. Hæc vero de mari rubro excerpta Græce primus vulgavit *Henricus Stephanus* cum excerptis è Ctesia & Memnone quibus Appiani Iberica & Hannibalica subjecit 1557. 1594. 8. Sed cum Latina *Laurentii Rhodomanni* versione & notis V. C. *J. Hudsoni* recusa sunt in tomo primo Geographorum Græcorum minorum ab eodem viro clarissimo vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni versio, quam servavit etiam Schottus, lucem viderat separatim Helmst. 1594. 8. prodierunt & eadem excerpta cum *Rich. Bretti* Angli versione Oxon. 1597. 8. Indicem scriptorum ab Agatharchide laudatorum habes supra lib. IV. cap. 11.

Post excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hœschelii editione Græca Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, quorum in Latina Schotti nullum deprehenditur vestigium: Ἀρριανοῦ σύγγραμμα. Ὅτι Ἀρριανὸς περὶ κομητῶν φύσεώς τε καὶ συστάσεων καὶ φαινομένων βιβλίδιόν γε ἔγραψε, πολλοῖς ἀγωνίσμασι χρεώσας ἀνυπεύθυνα, ὅτι μηδὲν μήτε τῶν ἀγαθῶν μήτε τῶν φαύλων τὰ τοιαῦτα φαινόμενα σημαίνουσιν. *Arriani liber. Arrianus de Cometarum natura & constitutione atque apparentiis librum scripsit quo multis argumentis conatur demonstrare, quod nihil neque boni neque mali, quando apparent, portendant.* Hic est Arrianus ille quem de meteoris scripsisse testatur Jo. Philoponus in lib. I. meteor. p. 79. Ἀρριανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ μετεώρων φησὶν ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται ἔνιοι καὶ πάντα μεμαθηκέναι ἔχων ἦν πεῖσιν ἐκ μεγίστου τοῦ τῆς κύκλου. Illud vero argumentum, quod Cometæ malorum nuncii non sint, nostra memoria omnibus ingenii & doctrinæ viribus tuendum & illustrandum in se suscepit scriptis Gallice editis * Petrus Bælius. Diserte quoque & eleganter pro eodem disputavit, Joannes Georgius Grævius Oratione IV.

CCLI.

* pensées diverses à cette occasion sur la comète &c. 1704. 12.

CCLI. Excerpta ex *Hieroclis* libro περὶ προνοίας, *de providentia*, memorato ſupra Cod. CCXIV. & pridem deperdito. Horum partem Latine vertit *Hugo Grotius* in ſententiis Philoſophorum de fato, editis Pariſ. 1624. 4. & Amſt. 1648. 12. atque inter opera Grotii Theologica, Tomo III. ibid. 1679. fol. Exſtant & cum *Fed. Morelli* partim, partim cum Schotti verſione, adjuncta Hieroclis commentario in aurea carmina Pythagoræ Græce & Latine edito Lond. 1655. 8. cum Jo. Pearſonii prolegomenis. Denique cum meliore interpretatione *Petrus Needham* vir doctiſſimus illa exhibuit in præclara ſua Hieroclis editione, Cantabrig. 1709. 8.

CCLII. Excerpta ex *Vita Gregorii* I. *Papæ Romani*, ἐκλογαὶ ἐκ βιογραφίας γρηγορίου. Exſtat quidem vita hujus Gregorii ſcripta Latine à *Paulo Warnefrido* Aquilejenſi, editaque à Papebrochio in Actis Sanctor. T. 2. ad 12. Martii & in Mabillonii Actis Sanctorum Ordinis Benedicti T. 1. nec non altera itidem Latina, in IV. diviſa libros, auctore *Joanne* Monacho Caſinenſi & poſtea Diacono Romano, quæ una cum priore occurrit in tomo quarto operum Gregorii editionis noviſſimæ, Dionyſio Sammarthano curante adornatæ Pariſ. 1705. fol. Sed Græca antiquioris ſcriptoris, quam legit Photius, nondum lucem vidit, quod ſciam. Addit idem Gregorium multas inſignes lucubrationes Latina lingva compoſuiſſe, nominatim *Homilias in Evangelia*, & *vitas celebrium in Italia virorum utilibus narrationibus illuſtratas dialogis quatuor:* quæ utræque commentationes inter S. Gregorii opera ſæpius lucem viderunt. Denique monet Photius ZACHARIAM (qui Papa fuit ab A. C. 741. ad 752.) non modo Dialogos ſed alia etiam Gregorii ſcripta in Latinam lingvam vertiſſe poſt annos circiter CLXV. Ex his ſola *Græca dialogorum verſio* ætatem tulit, de cujus editionibus ſupra p. 357. In illis dialogis licet plura legantur fabulis ſimillima & prorſus incredibilia, tamen ita eorum lectione delectata fuit ſuperiorum ſæcularum ætas, ut in plures lingvas translati etiamnum in Bibliothecis pluribus occurrant. Nam Angloſaxonicam verſionem ab Ælfrico Rege adornatam memorat Georgius Hickeſius in Catalogo MSS. Angloſaxon. p. 71. T. 2. theſauri ſeptentrional. Arabica dicitur exſtare in Bibl. Colbertina. Gallicam duplicem, unam proſa veteri, alteram rhythmis Gallicis expreſſam ante hos quingentos annos, nec non metaphraſin latinis verſibus compoſitam aſſervant aliæ ut audio Gallorum Bibliothecæ.

CCLIII. ANONYMI *martyrium ſeptem dormientium*, Epheſi imperante

sante Decio. Græce hactenus ineditum, sed Latine vulgatum à *Surio* 27. Jul. Vide supra, p. 140. In hoc martyrio mentio fit *Theodori* Ægineńsium Episcopi, qui resurrectionem corporum vocavit in dubium.

CCLIV. ANONYMI *martyrium Apostoli Timothei*, Græce similiter adhuc ineditum, Vide supra p. 150. sed Latine vulgatum sub *Polycratis* nomine, post Codicem Canonum Ecclesiæ Romanæ ex *Petri Pithoei* Bibliotheca Paris. 1687. fol. p. 366. 367. ubi pro *citagium*, ex Photio legendum *catagogium*, κατα-γώγιον.

CCLV. ANONYMI *Martyrium magni Martyris Demetrii*, etiam hoc ineditum hactenus, sed Latine ex *Anastasii* Bibliothecarii versione vulgatum à *Joanne Mabillonio* T. 1. Analect. p. 66. De hoc Demetrio qvi Maximiano imperante CHristum morte sua honoravit, vide supra pag. 71.

CCLVI. Excerpta ex Actis deperditis SS. *Metrophanis & Alexandri*, qui subiere martyrium anno XIX. Diocletiani. Hæc excerpta in quibus de vita Constantini M. qvædam alibi vix obvia leguntur, *Franciscus Combesisius* post Historiam Monotheletarum integriora exhibuit Græce recensita ex codice Segvieriano, cum nova versione sua & notis. p. 573. seq. Apud Photium titulus est: πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου, Sed apud Combesisium: Τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ ἅγιᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ * ἐπὶ Κωνσταντίνου Ἀρείου. Non coævi ut vult videri Constantino, sed junioris scriptoris hæc Acta esse probat Tillemontius Tom. VII. memor. p. 657.

CCLVII. *Vita* seu *certamen*, Βίος ἤτοι ἄθλησις *Pauli Episcopi CPol.* (circa A. 337.) ab Arianis pulsi in exilium, & postea obtruncati. In hac narratione, cujus sola excerpta à Photio servata habemus, plures errores notavit Valesius libro secundo observationum Ecclesiasticarum ad Socratem & Sozomenum. De Paulo videnda Acta Sanctor. T. 2. ad diem VII. Junii & Tillemontius tomo VII. memor.

CCLVIII. *Vita & certamen Magni Athanasii.* Etiam hæc intercidit, solis excerptis à Photio servatis, quæ Græce & Latine præmittuntur novæ editioni operum S. Athanasii in tres distinctæ tomos quam eruditissimo Montfaucono debemus Paris. 1698. fol. Scriptorem longe inferiorem esse sancti Doctoris, cujus vitam describit, ætate, & plenum indignis fide narrationibus, monet Godfridus Hermantius præfat. ad Vitam S. Athanasii scriptam Gallice: *c' est l' ouvrage d' un Grec beaucoup posterieur*

* Alia Acta Synodi Nicænæ supra, Cod. LXXXVIII.

rieur à S. Athanaſe & plein de fautes, qv' il n'eſt capable que de faire tomber dans l' erreur ceux qvi voudroient i y arreſter.

CCLIX. ANTIPHONTIS Rhetoris λόγοι ἀληθεῖς, *Orationes LX.* ex quibus ſolas XXXV. genuinas eſſe notavit Cæcilius Siculus, qui etiam Thucidide hiſtorico uſum magiſtro ſcripſit. De hoc Antiphonte & ejus arte *Rhetorica* qvæ intercidit, & Orationibus ex qvibus XVI hodie exſtant, qvemadmodum & de Rhetoribus qvos deinceps commemorabit Photius univerſis dixi lib. 2. cap. 26. Qvod vero Photius ait *tragœdias* etiam illi à qvibusdam tribui, credibile eſt cum Rhetore confundi Antiphontem Tragicum à Dionyſio tyranno interfectum de qvo dictum lib. 2. cap. 19. Proxime novam Orationum Antiphontis ſuperſtitum editionem exſpectamus Regiomonti adornandam à Clariſſimo Viro Theophilo Siegfrido Baiero, Bibliothecæ Senatoriæ præfecto.

CCLX. ISOCRATIS *Orationes LX.* ex quibus Dionyſius (Halicarnaſſeus) pro genuinis habuit XXV, Cæcilius XXVIII. Hodie exſtant tantummodo XXI., illæ ſcilicet qvas legiſſe Photius ſe teſtatus eſt ſupra Cod CLIX. *Artem* ejus *Rhetoricam* qvam memorat etiam Scholiaſtes Hermogenis p. 297. hodie deſideramus. De *Epiſtolis* Iſocratis dixi lib. 2. cap. 10. §. 7. Ad criminationem vero eorum, qvi Iſocratem *, voluerunt plagii arguere ideo, qvod in Panegyrico ſuo qvædam ſimilia haberet Archini, Thucydidis & Lyſiæ epitaphiis orationibus, bene reſpondet Photius, nihil prohibere qvo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem qvorum tamen nullus alterum exſcripſerit. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει τῶν ἐπιπλησίων ἀναπεπτώντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίαις χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐκ ὑποβαλλόμενον τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστανούσης φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς πρόλαβοῦσι προβαλλομένη ἐπιδείκνυται. Duplicem Iſocrati poſitam ſtatuam æream memorat Photius, unam Cleocharis ſculptoris opus Eleuſine ab amico Timotheo cum hac inſcriptione,

Τιμόθεος Φιλίας τε χάριν, συνόντά τε πρεπόντως **
ἱσοκράτης εἰκὼ τήν δ' ἀνέθηκε θεῷ.

Alteram in Olympii Jovis æde ab Aphareo Iſocratis adoptivo filio,

ἱσοκράτης Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνὶ, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

* Addendus hic locus obſervatis Jac. Thomaſii ἐ μακαρίτου in diſſ. de plagio literario §. 476. ubi de Iſocrate.

** mireris Schottum, qvi vertit; *honoris amicitiæ atqve hoſpitalitatis Deabus*, cum verba

CCLXI. ANDOCIDÆ *Orationes quatuor*, hodie etiam superstites de quibus dixi lib. 2. cap. 26. Nonnulla Andocidæ loca illustrat Palmerius in Exercitationibus ad scriptores Græcos p. 667. seq. Oratio de pace cum Lacedæmoniis ineunda prodiit qvoqve ex versione A. Pulvæi, Paris. 1557. Valerii Theonis commentarii in Andocidem, Svidæ in Θέων memorati interciderunt. Idem Svidas in Θεόδωρος refert contra Andocidem scripsisse olim Theodorum Byzantium. Apud Plutarchum in Alcibiade p. 201. seq. Hellanicus Andocidis genus refert ad Ulyssem. In veteri statua sed capite trunca apud Fulvium Ursinum p. 73. imagg. legas: Ἀνδοκίδης Λεωγόρᾳ Ἀθηναῖος.

CCLXII. LYSIÆ *Orationes CCCCXXV.* λόγοι ἴικοσι πέντε καὶ τετρακόσιοι qvem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, licet trecentas tantum & viginti qvinqve habeat Schottus. Ex illis genuinæ CCXXXIII. Hodie exstant non plures qvam XXXIV. Cæterum *Paulus ὁ ἐκ Μυσίας*, cujus censura à Photio reprehenditur, fuit *Paulus* ille *Germinus Sophista*, cujus commentarios in Lysiæ orationes pridem deperditos Svidas in Παῦλος commemorat.

CCLXIII. ISÆI, *Lysiam* magistrum suum feliciter imitati *Orationes LXIV.* ex quibus genuinæ qvinqvaginta. Hodie tantum exstant decem. Isæus hic Demosthenem decem millium drachmarum pretio hoc est mille ducentorum & quinqvaginta Joachimicorum instituit, atqve illi λόγους ἐπιτροπικοὺς contra Aphobum tutorem suum orationes (tres qvæ etiamnum exstant) elaborasse vel saltim emendasse & expoliviſſe traditur etam à Libanio in Demosthenis vita.

CCLXIV. ÆSCHINIS *Orationes III. & Epistolæ IX.* qvæ omnes exstant, & de quibus jam meminerat Cod. LI.

CCLXV. DEMOSTHENIS *Orationes*, qvas germanas LXV. fuisse Photius testatur. Hodie exstant duæ & qvadraginta. Ex illis quasdam Critici tribuerunt Hegesippo, Hyperidi, Dinarcho, vel *Lysiæ*. In hoc capite *Photius* facit mentionem Aristidis *Rhetoris*, Aspasii *Rhetoris*, Callimachi οὐχ ἱκανοῦ ὄντος κρῖναι, Demetrii Magnetis, Libanii, & Longini* Critici. Plura etiam de Demosthene narrat similia iis qvæ apud Plutarchum

Græca nihil aliud tinniant, qvam: *amicitiæ causa & ingenium admiratus, Isocratis imaginem hanc Deo dedicavit Timotheus.* Sed pro συνεσιν Schottus legit ξενίαν, ut est apud Plutarchum, qvi utramqve inscriptionem itidem refert, & plura alia, qvæ in hisce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem Rhetorum.

* De Longino locus insignis p. 802. Λογγῖνος ὁ Κριτικός, ἐπὶ Κλαυδίου

chum de vitis decem Rhetorum. Notat & compositionem nullam prætermittere, sed periodis omnia complecti, Demostheni esse cum Isocrate ac Lysia commune. τὸ μὲν μηδενὸς φείδεσθαι συνθέσεως, ἀλλὰ πάντα διειλῆφθαι περιόδοις, ἴσι μὲν Ἰσοκράτης καὶ Λυσίᾳ πρὸς Δημοσθένην κοινόν. p. 801.

CCLXVI. HYPERIDIS *Orationes LXXVII.* (non sexaginta septem ut Schottus) è quibus genuinæ LII. perierunt autem omnes præter unicam πρὸς τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, qvæ inter Demosthenicas est decima septima, ut notavi lib. 2. cap. 26. §. 10.

CCLXVII. DINARCHI *Oratione LXIV.* qvarum aliqvas *Aristogitoni* Hyperidis æqvali maluerunt nonnulli tribuere. Hodie non plures exstant qvàm tres, una Demostheni, Aristogitoni altera, tertia Philocli oppositа.

CCLXVIII. LYCURGI *Orationes XV.* ex quibus exstat hodie unica adversus Leocratem, quam non modo Græce vulgavit *Philippus Melanchthon*, Witeb. 1545. 8. apud Johannem Luft, recusam Lipsiæ 1568. 8. sed etiam latina versione donavit, quam evolvi editam Francof. 1548. 8. ex officina Petri Brubachi, ut adeo emendandum sit quod olim scripsi lib. 2. cap. 26. §. 7.

CCLXIX. *Variorum sanctorum virorum sermones XXI. diversi argumenti.* HESYCHII presb. *Hieros. in ἐξ εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν ἐγκωμίῳ, Ex Encomio in S. Thomam.* Sed qvæ deinde affert Photius, docent legendum esse Ἀνδρέαν non Θωμᾶν, ut jam notavit Labbeus de Script. Eccles. T. 1. p. 641. sunt enim repetita ex homilia Hesychii in Andream Apostolum quæ adhuc exstat, & sæpe prodiit Latine ex versione Caroli Fabiani Lugd. 1615. & in supplemento Bibl. Patrum, Paris. 1639. T. 1. p. 821. atqve in editione Bibliothecæ Paris. 1644. 1654. T. 15. p. 821. & Lugdunensi T. XII. p. 188. & in Bibliotheca Combefisii Concionatoria Tomo VI. Græca nondum lucem vidit quod sciam. Incipit: σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε.

CCLXX. *Joannis Chrysostomi* homilia *in S. Paulum Apostolum.* Qvæ ex illa affert Photius, non leguntur in septem homiliis laudi Pauli destinatis, quas cum veteri Aniani versione nuper exhibuit eruditissimus Montfauconus Tomo II. Operum S. Chrysostomi.

ὁ δὲ γε ἡμέτερος, καὶ τὰ πολλὰ συνηγωνίζετο ζηνοβίᾳ τῇ τῶν Ὀσρηνῶν βασιλίδι τὴν ἀρχὴν κατισχύσῃ ὀδαινάτου δ' ἀνδρὸς αὐτῆς τετελευτηκότος, ἣν καὶ μεταβαλὼν εἰς τὰ ἰουδαίων ἤθη ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς δεισιδαιμονίας παλαιὸς ἀναγράφει λόγος.

CCLXXI. *Excerpta ex* ASTERII *Amaseni* Episcopi *Homiliis*, quas partim habemus editas, partim hodie desideramus: ut accuratius & distincte notavi Volum. VIII. hujus Bibl. (lib. V. cap. 28.) ubi etiam monui excerpta hæc *Photii* cum nova versione Combefisii & notis recusa in novo ipsius Auctario Bibliothecæ Patrum T. I. p. 211. seq.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, Episcopi Arabissi in Cappadocia *sermone εἰς τὴν κτίσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, de creatione & de Lazaro*. Non memini editum esse, sed MStum habuit Allatius qui in libro de Simeonum scriptis hoc ejus memorat initium; *ἡδὺν εἰς ἄκρον τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰχυρότερον*.

CCLXXIII. Excerpta ex *Theodoreti sermonibus V. de laudibus Joannis Chrysostomi*, tot enim tantummodo evolvisse se Photius testatur, licet plures ab eo scriptos conjicit. Hodie sermones istos omnino desideramus. Confer Jo. Garnerii auctarium operum Theodoreti p. 30. seq. Inter alia Chrysostomus ab eo appellatur *ἡ ἄκανθος σύνεσις, ὁ πολυύμματος νοῦς, τὸ εὐαγγελικῆς ἐμπειρίας ἡ βίβλος*, perinde ut à Proclo CPol. *Scripturæ à DEO inspiratæ impolluta Bibliotheca, divinæ thesaurus intelligentiæ*.

CCLXXIV. Ex *JOANNIS CHRYSOSTOMI sermone in quadraginta Martyres* Sebastenos, passos sub Licinio: de quibus vide supra hoc volumine p. 121. Nec non ex ejudem *sermonibus tribus in Joannis Baptistæ decollationem*. Vide supra p. 100.

CCLXXV. Ex *Hesychii* presbyteri Hierosol. A. C. 343. defuncti homilia deperdita vel saltim hactenus inedita in *Jacobum* Domini JESU fratrem & *Davidem* Regem *τὸν Θεοπάτορα*, ubi Jacobo videas tribui primatum Apostolorum, præ Petro, verbis dissertissimis. *πῶς ἐγυμνώσατο τὸν ἓν Χριστῷ ἀδελφὸν, τὸν τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερατεύσαντα, τὸν τῶν ἱερέων ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἔξαρχον, τὸν ἐν κεφαλαῖς κορυφὴν, τὸν ἐν λύχνοις ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἀστροις ὑπερφαίνοντα. Πέτρος διδάσκαλος, Ἰάκωβος νομοθετεῖ, καὶ ὀλίγαι λέξεις τὸ ἓν ζητήματος συστεῖλαι μέγεθος*. Actor. XV. 13. 21.

Ex *Modesti*, post septimi sæculi initia *Archi*Episcopi Hierosol. homilia nondum qvod sciam edita *εἰς τὰς μυροφόρους, in mulieres unguenta ferentes*, ubi mentio *actorum Martyrii Mariæ Magdalenæ* quæ virgo & ipsa virgini Mariæ semper præsens ad obitum illius usqve adfuerit, *ἀρχηγὸς τῶν μαθητριῶν discipularum præcipua*, deinde affecta martyrio Ephesi, ubi eam sepultam tradit qvoqve Gregorius Turonensis lib. I. de miraculis marty-

martyrum c. 3. ut aliorum teſtimonia Modeſto ſuffragantia omittam quæ laudat Jo. Launojus in diſſ. de commentitio *Lazari* & Maximini, Mariæ Magdalenæ & Marthæ in Provinciam Galliæ appulſu. Pariſ. 1660. 8. & B. Antonius Reiſerus noſter in Launojo confeſſore p. 778.

Ejusdem *MODESTI* ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, *in dormitionem Sanctiſſ. Deiparæ* ſermo πολύστιχος, quem ex Codice Segvieriano integrum deſcriptum ſe habere teſtatur V. C. Michaël le Quien ad Damaſceni Orat. ejusdem argumenti T. 2. p. 857. notatque, licet Photius in illo λόγον ἀναγκαῖον, *nihil neceſſarii* occurrere declaraverit nihilque ex eo produxerit, hoc tamen in eo ſe obſervaſſe memorabile, qvod teſtetur neminem ante ſe fuiſſe qui dormitionem *Mariæ* ſermone ſolenni celebravit. Alium locum inſignem duas voluntates & duas operatione ἀσυγχύτως & ἀδιαιρέτως in CHriſto agnoſcentem affert ex eodem ſermone p. 820. Alios de hoc argumento aliorum ſermones memoravi ſupra p. 116.

Ex ejusdem *Modeſti* ſermone nondum quod ſciam edita εἰς τὴν ὑπαπαντήν, *in occurſum Domini*. Alios ejusdem argumenti ſermones notavi ſupra p. 87.

CCLXXVI. Excerpta è *B. Nili* ſermonibus duobus in Paſcha, & tribus in CHriſti aſcenſionem. Nilum hunc celebrem illum Aſcetam, S. Chryſoſtomi diſcipulum intellige. Sermones ipſi hodie quod ſciam non exſtant, editi certe non ſunt. De aliis Nili ſcriptis dictum Volum. V. ad Allatii librum de Nilis.

CCLXXVII. Excerpta ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *Homilia I. in Spiritum S.* (quæ exſtat T. VI. edit. Ducæi p. 173.) 2) *quod CHriſtus, oriens, & in illud:* aſcendit & deſcendit, & *quod Spiritus S. omnipotens ſit.* 3) *in CHriſti incarnationem, & quod unicuique climati præfecti ſint angeli.* 4) *de uno legislatore, & in veſtes Sacerdotum & de pœnitentia.* (T. VI. Ducæi p. 1.) 5) *in illud*, ſufficit tibi *gratia mea* 2. Cor. XII. 9. (T. VI. Ducæi p. 284.) 6) *in illud* 2. *Cor. V.* 17. ſi qua ergo in CHriſto, nova creatura. 7) *poſt Calendas & contra ebrios.* 8) *in illud* 1. *Theſſ. IV.* 13. nolumus vos ignorare de dormientibus. (T. V. Ducæi p. 275.) 9) *de pœnitentia.* 10) *in viſionem Eſaiæ quam vidit contra Judæum & Jeruſalem.* 11) *in prodigum, de pœnitentia, in lignum ſcientiæ boni & mali, & in latronem.* 12) *paranetico ſermone de pœnitentia.* 13) *in terræ motum, Lazarum & invitem.* (T. V. Ducæi p. 87.) 14) *in illud Luc. XVI.* 24. mitte Lazarum. 15) *non adeo deflendos eſſe mortuos.*

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI ſcriptis 1) περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας, *de animalibus colorem mutantibus.* 2) περὶ ὀσμῶν,

λύσεως,

λύσεως *de paralyſi* ſive nervorum reſolutione. 3) περὶ λειποψυχίας, *de deliquio animi*, 4) περὶ ἰλίγγων, *de vertigine*. 5) περὶ κόπων *de laſſitudine*. 6) περὶ τῶν ἀθρόως φαινομένων ζώων, *de animantibus quæ confertim & multa ſimul viſuntur*. 7) περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονεῖν, *de animantibus quæ dicuntur invidere*. 8) περὶ ἱδρώτων *de ſudoribus*. & 9. περὶ μελιττῶν, *de apibus*. Ex his ſcriptis Theophraſti hodie exſtant de vertigine, de laſſitudine & de ſudoribus. Cætera omnia deſiderantur. Excerpta Photiana Græce primum edita ab Henr. Stephano Pariſ. 1557. 8. deinde cum aliis illius philoſophi præſtantiſſimi ſcriptis Græce & Latine, curante Daniele Heinſio, Lugd. Bat. 1613. fol. ut dixi ſupra lib. 3. cap. 9.

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Beſantinoi* * ſive Antinoi urbe, Ægyptii, χρησομαθειῶν *electorum* libris IV. quos verſibus jambicis exaraverat ſcriptor hic Ethnicus, Licinii & Maximiani temporibus clarus, multarumque aliarum lucubrationem auctor, quarum hi tituli apud Photium exſtant, 1) Ἀθῆναι, 2) Αἰγύπτιος, 3) προτρεπτικὸς *adhortatorius*, 4) Φήμη *fama*, 5) νίκη *Victoria*, & 6) πόλις Ἀντινόου *urbs Antinoi*. Hæc Helladii ſcripta pridem interiere omnia, ſed excerpta Photiana cum Schotti verſione & *Joannis Meurſii* notis excuſa exſtant ad calcem librorum Meurſii poſtumorum de regno Laconico & Athenienſium Piræeo, Ultrajecti 1687. 4. recuſa deinde tomo decimo theſauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani. Lugd. Bat. 1701. fol.

Index ſcriptorum & virorum illuſtrium quorum in excerptis ex Helladio mentio,

ad paginas editionis Ultrajectinæ.

Æoles. 6. 11.
Æſchines Rhetor. 21.
Agathocles filius figuli. 5.
Amphitruo vaſtator Cythni inſulæ 15.
Androgeos Cretenſis, Athenis interfectus. 19.

Aratus.

* Apud Etymologici magni auctorem aliquot locis citatur Βησαντῖνος ἐν τῷ vel ἐν τοῖς περὶ χρησομαθείας. Diverſus ab hoc Helladius auctor Lexici de qvo ſupra Cod. 145. & 158. & ex qvo plurimum profecit Svidas, teſtatus eum fuiſſe Grammaticum Alex. Theodoſii jun. temporibus clarum, cujus etiam *laudes* ſcripſit, nec non ἐκφρασιν φιλοτιμίας *deſcriptionem ambitionis*, Διδυσου ἢ Μῦσαν, *Dionyſum ſive Muſam* & ἐκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντιανῶν, *deſcriptionem balnei Conſtantiani*.

Aratus. 10. 13.
Argivorum Scytalismus. 22.
Aristophanes. 18.
Aristotelis ὁ ἐπικαλούμενος προσάτης à Platone ἵππος, equi pullus cognominatus, velut recalcitrans adversus suum præceptorem. 17.
Attici. 3. 14. 16. 17. 19. 24. eorum apophthegmata. 20. seq. quatuor judicia de cæde, Areopagiticum, Palladium, Delphinium & Phreaticum. 23.
Bradyllis ex Carbonario, dux Illyriorum. 5.
Callicles. 21.
Callimachus 13. ἐν Ἐκάβῃ 8. (recte Meursius Ἑκάλῃ, qui de Callimachi scriptis plura, sed de his dictum plenius supra lib. 3. cap. 19.)
Cercidas poëta. 17. patria Megapolitanus (aliis Cretensis ut apud Laërt. VI 76.) μιμιάμβων sive μελιάμβων Poëta & legislator Arcadum, laudatus Ptolæmeo Hephæstioni apud Photium supra Cod. 190. Stephano Byz. in μεγάλη πόλις, Polluci, Athenæo, Stobæo, Galeno, Ælian. Vide Menagium ad Laërt. p. 254. qui alios præterea Cercidas commemorat.
Comici. 15. 25.
Corinthii. 19.
Demosthenes 20. 21. Orat. contra Midiam. 16.
Didymi XIII. libri proverbiorum 4. idem opus respicitur. 18.
Dionysius 3. Halicarnasseus. 12. (Meursius in notis de variis differit Dionysiis, de quibus vide si placet supra lib. 3. c. 32.)
Dionysius Siciliæ Rex, agasonis F. 5.
Dionysii (junioris) tragœdiæ, in quibus multa improbanda. 14.
Epicharmus ὁ Δωριεὺς qui Dorice scripsit. 17. (ejus dramata & alia scripta enumerat Meursius in notis, de quibus dixi lib. 3. cap. 19.)
Euphorion. 16. Chalcidensis patria, incola Athenienſis, vocibus parum Atticis utitur. 14. (de Euphorionis hujus, & alterius Athenienſis scriptis plura Meursius in notis. Vide etiam supra lib. 2. cap. 19.)
Galenus. 4.
Grammatici 18. interpretes Homeri 9. ἰσχνολογοῦντες. 17. Grammaticorum ἀνθίφρασις. 22.
Hercules Olympia instituens. 18. de Eleusiniis, Isthmiis, Nemeis, Panathenæis, Pythiis. ibid.

Hermeas ex ſervo eunucho rex Aternæ in Thracia. 5.
Heſiodus. 26.
Hippocrates. 16.
Homerus. 4. 8. 9. 10. 13. 25.
Iones. 6. 13. 24.
Medici. 12.
Menander. 14.
Metalus Syracuſius, ungventi Metalei repertor. 14. (*Megalum* & ungventum Megaleum vocant alii, ut docet Meurſius in notis.)
Moſes alpha *dictus* 3. *Mater* (Cypſeli) *Regis Corinthi & uxor Amphionis claudicans*, lambda. 10.
Nicander. 13.
Oès Ὤης, * è mari rubro editus, qui Aſtronomiam & literas homines docuerit. 24. (Ὡάννης apud Syncellum p. 28.)
Orthagoras ex coquo princeps Sicyonis. 6.
Phercydes *ὁ τὴν γενεαλογίαν συγγραψας.* 15. phthiriaſi obiit, perinde ut Acaſtus Peliæ F. & Sylla. 15. (His Alcmanem, Calliſthenem, Evnum & Mutium addit Plutarchus in Sylla. De Pherecydis ſcriptis plura Meurſius in notis, de quibus etiam dixi lib. 2. cap. 23. §. 26.)
Philo. 3.
De Philomela, fabula. 8 ſeq.
Philonides Sophoclis verſum παραῳδήσας. 5.
Philoxenus ad latomias dari maluit, quam Dionyſii tyranni laudare tragœdias. 14.
Plato. 17.
Polemo. 18.
Porus, Indorum Rex, tonſoris F
Praxiteles Athenis interfectus, quod arietem vivum excoriaſſet. 22.
Pyrrhus Moloſſus. 5.
Sophocles. 5. Atticus. 17.
Sylla ſæptus COS. ob proſpera fata εὐτυχὴς Φερσεφόνης *dictus, phthiriaſi interiit.* 15.
Theſeus heros ἀρειμανέστατος. 16.
Xenophon in ἑλληνικοῖς. 12. homo bellis aſſvetus, non ſatis certus πολεμοδίκης ἀτυχήματος. 18.

* Noachum Patriarcham ſub hoc nomine latere multi notarunt. Vide quæ dixi in Codice pſeudepigrapho Veteris Teſt. p. 255. ſeq.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τεύχει τῷ αὐτῷ ἐπεκεῖτο μίτρᾳ καὶ Ἑρμείου ἑρμοπολίτου πάτρια τε τῆς Ἑρμιαπόλεως, καὶ ἕτερά τινα. καὶ μὴν καὶ Σερήνου γραμματικοῦ ἐν διαφόροις μίτροις δράματα διάφορα. Ἀνδρονίκου πολιτευομένου, καὶ αὐτοῦ ἑρμοπολίτου, πρὸς τὸν κόμητα Φοιβάμμωνα τὸν κοσμοπολίτην. καὶ ἔστιν ὁ δραμάτων ἐστὶ ποιητὴς, διαφόροις μέτροις τοὺς λόγους ἐντείνων. ἔτι δὲ καὶ Ὡρα-

In eodem codice (inqvit porro Photius,) *similis carminis genere* (Jambico) *continebantur* patria instituta Hermiæ a) Hermopolitani, & *alia nonnulla*. Sereni b) *quoque* Grammatici *varia* dramata *vario carminis genere*, & Andronici c) *qui Remp. gesſit*, Hermopolitani *ad comitem* Phœbammonem civem suum. *Et hic* dramatum *auctor variis versibus libros com-*

a) *Hermia* varii in veterum scriptis memorantur ex qvibus nonnullos retuli Volum. V. p. 96. seq. His addendi 1) Hermias *eunuchus* de qvo Laërtius in Aristotele, & Photius hoc ipso capite ex Helladio. 2) Hermias, pater *Ammonii* philosophi, de qvo Svidas è Damascio: 3) Hermias *Geometra* de qvo Plutarchus IX 1. sympos. 4) Hermias Medicus *Ophthalmicus* Galeno laudatus. 5) Hermias *Methymnæus* Sicularum rerum scriptor, qvi citatur à Diodoro Sic. & Athenæo. 6) Hermias *hæreticus* à qvo Hermiani. 7) Hermias Ægyptius in Concilio Sardicensi A. 347. 8) Hermias *Abydi* Episcopus qvi Concilio Chalcedonensi interfuit A. 451, atqve alius ut videtur in Concilio Romano A. 503. 9) Hermias *Carsensis* ex Curio Cypri oppido, cujus Jambi citantur ab Athenæo & cui Philistionis Διονυσέλων tributum à nonnullis é Svida discimus. Confer Reinesii Var Lect. lib. I. cap 5. 9) De Hermia *Hermopolitano* Ægyptio qvi præter Photium meminisset, non reperi. Ille addendus Vossii Historicis Græcis.

b) *Ælium* intellige *Serenum Atheniensem*, cujus ex Svida feci mentionem Volum. VII. p. 70. Meminit & Etymologici magni scriptor in Συνεφαι. Alius *Serenus Antissensis* ex Antissa Lesbi civitate, cujus *libri duo de sectione cylindri & coni per verticem*, ad Cyrum amicum editi sunt Latine à Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergæi Bonon. 1576 fol & Græce è tribus MSS. Bibl. Christianissimi cum Commandini versione ad calcem luculentæ editionis Apollonii Græcolatinæ, qvam Oxonii è theatro Sheldoniano curavit illustris doctrinæ vir Edmundus Hallejus. 1710. fol. Apollonii Pergæi Conica commentariis illustrasse se innuit hic Serenus lib. I. proposit. 10. itaqve Archimede Junior est, licet apud Marinum in προθεωρία ad data Euclidis p. 459. edit Oxon. legas: πολλὰ τεταγμένα φύσει ὕστερον Ἀρχιμήδης ὁ Σερήνου ἐθεώρει ὅτι τεταγται. ubi Dav. Gregorius putat legendum ὕστερον Ἀρχιμήδης ὁ Σερήνου ἐθεώρει. Alius P. Serenus *Sammonicus* nec non A. *Septimius* Serenus, de qvibus in Bibl. Latina. Alius Serenus Medicus, cujus meminit Aëtius tetrab. 2. lib. 2. cap. 16.

c) Schottus vertit *communem urbis conditorem*, sed pro κοινοπολίτης legendum κοινοπολίτην qvod significat hominem ex communi civitate, nisi malis κωμοπολίτην ex Cynopoli Ægypti urbe. Phœbammonis Sophistæ in Thebaide Ægypti urbe clari mentio in Jo. Moschi prato c. 143. De Phœbammone Rhetore dixi lib. IV. c. 31. p. 457.

πόλλων ὁ γραμματικὸς περὶ τῶν πατρίων Ἀλεξανδρείας. συνετέθησι δὲ καὶ αὐτὸς δράματα τῷ ὁμοίῳ τύπῳ· ἀλλὰ καὶ Κύρος ἀντιπολίτης εἰς Μαυρίκιον δοῦκα καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροάσει. ἐν ἰαμβικῷ δὲ μέτρῳ καὶ οὗτος τὴν αὐτῆς συνετίθησαν πόνον. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρους, γραφαῖς ποικιλόμυθοι διαφόρους. καὶ ἕτεροί τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

posuit. Ad hæc vero Herapollinis d) Grammatici de patriis rebus Alexandrinorum. *Composuit & ille* dramata *simili stylo. Sed &* Cyri e) Antipolitæ in Mauritium ducem, f) *qui recitationi interfuit. Jambis & ille laborem suum comprehendit. Sunt ejus variæ* Epistolæ *ad varios, pigmentis adumbratæ, & aliæ nonnullæ* orationes *laudatorii generis.*

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex contra Novatianos, de qvo opere pridem deperdito jam dictum Cod. CLXXXII, & CCVIII.

Totam deniqve Photii Bibliothecam claudit Epistola ad Tarasium fratrem, de qva jam feci mentionem supra p. 378.

Index

d) De Horapolline Grammatico, qvem Theodosii Imp. temporibus Alexandriæ docuisse Svidas testis est, vide supra lib. I. cap. 13. §. 3.

e) Pro ἀντιπολίτης legerim Ἀντινοπολίτης *Antinopolitanus*. Diversus hic Cyrus à Cyro altero Poëta antiqviore Panopolitano qvi temporibus Honorii & Arcadii floruit, & apud Evagrium, Svidam atqve alios laudatur; nec non a Fl. Cyro qvi Consul fuit A. C. 441. & cujus aliqvot Epigrammata leguntur in Anthologia, & à Cyro Floro, Pauli Silentiarii, (qvi in aula Justiniani claruit & encæniis templi Sophiæ CPoli A. C. 562 pulcherrimo carmine Jambico celebravit) parente: Confer Reinesii Varias Lect. p. 471. & 561. Omitto Cyrum ineptum Sophistam, qvem perstringit Philostratus in Damiano, & Cyrum archiatrum Edessenum cujus meminit Aëtius tetrabibl. II. lib. 2. c. 91. Interdum κύριος Græcis non nomen proprium est, sed honoris vocabulum pro κύριε, ut in Cyro Theodoro Prodromo notavi Volum. VI. p. 816. Confer Gretserum de cruce T. 2. p. 233. 2721. 2725. & Meursii, Cangiiqve glossaria.

f) Schottus in versione sua habet *Imperatorem*, qvod in Græco non reperio, Mauritius Imperator fuit ab A. C. 582. ad 602.

Index Alphabeticus Scriptorum de qvibus Photius in Bibl.

Numeri majores Codicum denotant illos de qvibus ex instituto disseruit, minores, qvorum obiter mentio.

Abas. 190.
Abibus Gamalielis F. 171.
Abraam Ebræus. 242.
Acacius Berrhoënsis. 59.
Acacius Melitenſis. 169.
Acacius Scythopol. 169.
Acephali. 225. 226. 228.
Aceſtorides. 189.
Achilles Tatius *LXXXVII*. 94. 166.
Acbillius. 85.
Adda Manichæus. 85.
Adelphius Maſſalianus. 52.
Adelphiani, id.
Adrianus Imp. C.
Adrianus Chriſtianus. II.
Ædeſia. 242.
Ælius Dionyſius Halic. CLII. 161.
Æneſidemus. *CCXII*.
Æſchines Orator. *LXI*. *CCLXVI*. 279.
Æſchines Socraticus. 61. 158.
Æſchylus. 158.
Æſopus. 190.
Aëtius Amidenus, *CCXXI*. 178.
Aëtius hæreticus. 162.
Africanus XXXIV. 163.
Agapius Rhetor. 242.
Agapius Maſſalianus. 52.
Agapius Manichæus. *CLXXIX*.
Agatharchides *CCXIII*. *CCL*.
Aglaophon. 234.
Agnoëtæ. 230.
Alcman. 190.
Alexander Dionyſii Halic. pater. 83.
Alexander Aphrodiſeus. 214.
Alexander Hierapol. 232.
Alexander Magnus. 190.
Alexandri & Metrophanis Martyrum Acta. CCLVI.
Alexander Myndius. 190.
Alexander (Polyhiſtor) CLXXXVIII. 189.
Alexander Trallianus. 178.
Alpheus Maſſalianus. 52.
Alypius Cappadociæ. Archiep. 52.
Ambroſius. 226. 229. 230. 231.
Ammon Geometra 80.
Ammonius ſive Ammonianus Criticus. 242.
Ammonius (Hermeæ) Alex. 181. 214. 242.
Amometus. 189.
Amphilochius Iconienſis. 52. 226. 229.
Amphilochius Sidæ Epiſc. 52. 230.
Amyntianus CXXXI.
Anaſtaſius Antioch. 231.
Vindanius Antolius Berytius CLXIII.
Anatolius. 242.
Anaxagoras Athen. vide Praxagoras.
Andocides CCLXI.
Andreas Monachus. 161.
Andronicianus. XLV.
Andronicus Hierapol. 279.

Anomæi. 102.
Anonymi XXIV. XXXVI. XXXVII. CXV. CXVI. CXVII. CXLVI. CXLVII. CXLVIII. CLXX. CXCVIII. CCXLIX. CCLIII. 161.
Antalcidas. 61.
Antenor. 190.
Anthimus Trapezuntius Epiſc. 228.
Anthuſa. 242.
Antimachus Poëta 161. 213. 239.
Antiochus Mythographus. 190.
Antiochus Ptolemaidis. 229. 59.
Antipater Acanthius. 190.
Antipho CCLIX.
Antiſthenes. 158.
Antonius Diogenes CLXVI.
Aphthonius Sophiſta CXXXIII.
Aphthartodocetæ. 162.
Apollinaris Hierapolitanus. XIV.
Apollinaris hæreticus. 230. 231. 229. 162.
Apollodorus CLXXXVI. 161. 189.
Apollonius Aſtronomus. 190.
Apollonius Stoicus. 161.
Apollonius Tyanenſis. 39. 44. 241.
Apollonius Medicus. 216.
Apoſtolorum vitæ. 170. 114. 179.
Appianus LVII.
Auplejus. 163.
Aramus. 177.
Aratus. 279.
Archelaus (Meſopotam. Epiſc. 85.
Archelaus Cæſarienſis 52.
Archelaus Cyprius. 190.
Archiadas. 242.
Archilochus. 239.
Archinus Rhetor. 260.
Arion. 239.
Ariſtarchus Grammaticus. 190.
Ariſtides Rhetor. CCXLVI. CCXLVII. 158. 265.
Ariſtides Chriſtianus. 34.
Ariſto Peripateticus. 189.
Ariſtocles. 158.
Ariſtogiton Rhetor. 267.
Ariſtonicus Tarentinus. 190.
Ariſtophanes Grammaticus. 161.
Ariſtophanes Comicus. 279.
Ariſtoteles. 189. 190. 239. 242. 279. 214. 161.
Ariſtoxenus. 161.
Arius hæreticus. 222. 229. 230. 127. 136. 140.
Arrianus LVIII. XCI. XCII. XCIII. 82. de cometarum ſignificatione. CCL
Artemo Magneſius. 161.
Artemo hæreticus. 48.
Aſclepiades. 242.
Aſclepiodotus. 242.
Aſpaſius Rhetor. 265.
Aſterius Amaſenus. CCLXXI.
Aſtræus. 166.
Athanaſius XXXII. CXXXIX. CXL. 75. 127. 162. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 242. ejus vita CCLVIII.
Athenæus Naucratita. 161.
Athenagoras. 234.
Athenagoras Boëthi amicus. 155.
Athenodorus Eretrienſis. 190.
Atticus CPol 52. 229. 232.
Auguſtinus. 53.
Aurelius Carthag. Epiſc. 53.
Bacchylides. 190.
Balager. 166.

Balaamus

Balaamus *Propheta*. 223.
Baradatus. 229. 230.
Bardesanes. 223.
Basilides Sophista. 158.
Basilius Cæsarienſ. CXLI. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXCI, 4. 5. 43. 225. 226. 229. 230. 231. 232. 75. 137. 138. 140. 162.
Basiliut Cilix presb. XLII. CVII. 95.
Basilius Seleuc. CLXVIII.
Bizus Seleuciæ Epiſc. 52.
Blemmyum Prophetæ 80.
Boëthus. CLIV. CLV.
Botrys Myndius. 190.
Brachmanæ. 242.
Brazes Perſa. 228.
Brutus. 158.
Cæcilius Siculus 61. 259. 260.
Cæſarius. CCX.
Cajus presb. XLVIII.
Cajanitæ. 227.
Calchas vates. 190.
Callicles. 279.
Callimachus. 190. 239. 265. 279.
Callinicus. 228.
Callinus Ephesius. 239.
Callixenus. 161.
Candidus Iſaurus. LXXIX.
Canonum Eccleſiaſticorum collectio Syris uſitata. 228.
Carmanus vates 166.
Caſſianus. CXCVII.
Caſtor. 197.
Celeſtius. 53. 54.
Celeſtinus Rom. 53. 54.
Cephaleon. LXVIII. 161.
Cercidas. 190. 279.
Chaldaica Philoſophia. 242.
Charinus jambographus. 190.
Lucius Charinus, Manichæus. CXIV.
Chio Matridis F. 224.
Chiron Medicus. 190.
Choricius. CLX.
Chriſtophorus. 230.
Chryſippus Hieroſol. 171.
Chryſippus. 242.
Chryſothemis Cretenſis. 239.
Cicero. 190.
Cinnæus. 213.
Clearchus. 224.
Clemens Alex. CIX. CX. CXI. 117. 232.
Clemens Rom. CXII. CXIII. CXXVI.
Cleophanes Myrleanus. 176.
Cocytus. 190.
Conon mythographus. CLXXXVI. 189.
Conon Tritheita. XXIII. XXIV.
Conſtantinus quæſtor. 231.
Conſtantinus Magnus, Imp. 62. 256.
Conſtantius Imp. 53.
Coſmas Diac. Alex. 194.
Coſmas Indopleuſtes XXXVI.
Cratinus. 190.
Crinagoras. 190.
Critias. 158.
Cteſias LXXII. 68. 189.
Cyclus Epicus. 186. 239.
Κυπρία, poëma. 239.
Cypriani & Juſtinæ martyrium. CLXXXIV.
Cyriacus Paphi Epiſc. 229.
Cyrillus Alex. XLIX. LIV. CXXXVI. CLXIX. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 75. 162.
Cyrillus Hieroſol. 89. 229.

Cyrus

Cyrus Antinopolitanus. 279.
Dadoës Maſſalianus. 52.
Damaſcius. CXXX. CLXXXI. CCXLII. 166.
Damoſtratus. 161.
Daniel Propheta. 184.
Dares. 190.
Demetrius Alex. 117.
Demetrius Magnes. 265.
Demetrii martyrium. CCLV.
Demetrius Scepſius. 190.
Democritus. 163.
Demodocus. 190.
Demoſthenes CCLXV. 158. 176. 239. 242. 279. 293.
Dexippus. LXXXII. 77.
Diadochus Photices Epiſc. CCI. 231.
Didymus. 279.
Dinarchus. CCLXVII. 265.
Dio Caſſius. LXXI.
Dio Chryſoſtomus Pruſæus. CCIX.
Diodorus, Valerii Pollionis F. CL.
Diodorus Siculus LXX. CCXLIV.
Diodorus Tarſenſis. CCXXIII. 85. 102.
Antonius Diogenes. CLXVI.
Diogenes Cynicus. 161.
Diogenes Euſebii Philoſ. F. 181.
Diogenes Laërtius. 161.
Diogneti duo. 190.
Dionyſius Ægenſis. *CLXXXV. CCXI.*
Ælius Dionyſius. CLII.
Dionyſius Alex. 117. 232.
Dionyſius Areopagita. 1. 229. 231.
Dionyſius Halicarnaſſ. *LXXXIII. LXXXIV.* 279.
Dionyſius Sophiſta 61.
Dionyſius Tyrannus. 259. 279.
Diophanes. 163.
Dioſcorides CLXXVIII. 216.
Dioſcorus. 95. 230.
Domnus Monachus. 229.
Domitianus 228. *Melitenes Epiſc.* 225. 229. 230.
Domitianus Teleptenſis. 53.
Dorotheus. CLVI.
Dorus Philoſophus. 242.
Doſitheani. 121. 230.
Duris Samius. 176.
Elpidius. 193.
Emeſion. 242.
Ephorus. 176.
Ephræm Syrus, presb. CXCVI. 229.
Ephræm Epiſc. Antioch. CCXXVIII. CCXXIX. 231.
Epictetus. 58.
Epicharmus. 190. 279.
Epidaurius. 242.
Epigrammata vetera. 189.
Epiphanius. CXXII. CXXIII. CXXIV. 229. 232.
Erechthius. 229.
Evagrius XXIX.
Eubulus. 190.
Evchita. 52.
Eudocia. CLXXXIII.
Eugenius ad quem ſcripſit Oribaſius. 219.
Eugenius Tritheita. XXIII. XXIV.
Eulogius Alex. CLXXXII. CCVIII. CCXXV. CCXXVI. CCXXX. CCLXXVII. CCLXXX. 231.
Eunapius LXXVII. 98. 219.
Evnoius. 242.

Evnoius

Eunoius Monachus. 228.
Eunomius hæreticus. CXXXVII. CXXXVIII. 4. 5. 6. 7. 45. 169. 179.
Euphorion. 190. 279.
Eupithius. 242.
Eupolis. 190.
Eupompus Samius. 190.
Euripides 158. 190.
Euſebius Cæſarienſ. IX. X. XI. XII. XIII. XXVII. XXXIX. CXVIII. CXXVII. 229. 117. 232. Palæſtinus. 227. pro *Sozomeno* allegatur. 196.
Euſebius Emeſenus. 242.
Euſebius Epiſc. Theſſalon. CLXII.
Euſebius Sophiſta CXXXIV.
Euſtathius Antiochenus, 127. 225. 229. 232.
Euſtathius Maſſalianus. 52.
Euſtratius. CLXXI.
Eutyches. 95. 225. 228. 229. 230.
Eutychius CPol. 227.
Euxenon. 224.
Favorinus. 161.
Firmus. 242.
Flavianus Antiochenus. 52. 229.
Flavianus CPol. 230.
Flavianus Euſebii Philoſophi pater. 181.
Florentinus. 169.
Gajatianus. 151.
Galenus. CLXIV. 216-219. 242. 279. 178.
Gamaliel. 171.
Gelaſius Cæſarienſ. XV. XXXIX. CII. 88. 217.
Gelaſius Rom. 54.
Gennadius CPol. 231.
Georgius Alexandrinus. XCVI.
Georgius Eparchus. 194.
Georgius Laodicenus, 85.
Germanus CPol. CCXXXIII.
Gerontius. 52.
Geſſius *Medicus.* 242.
Gregorius Hermiæ frater. 242.
Gregorius Dialogus, Papa CCLII.
Gregorius Naz. 222. 227. 229. 75. 140. 162. 194. 230. 231. 232.
Gregorius Nyſſenus VI. VII. 222. 229. 138. 162. 230. 231. 232. 233.
Gregorius Thaumaturgus, *Epiſcopus Neocæſar.* 229. 230. 162.
Hegemonius. 85.
Hegeſias. 232.
Hegeſippus. 232.
Hegeſippus Rhetor. 265.
Hegias. 242.
Helena *Muſæi* filia. 190.
Heliodorus LXXIII. 87. 94. 166.
Heliodorus Hermiæ F. 242.
Helladius (Alex.) *CXLV.* 158.
Helladius Beſantinous. *CCLXXIX.*
Hellanicus. 68. 161. 176. 189.
Heraclianus Chalced. LXXXV. 231.
Heraclides Epheſi Epiſc. 59.
Heraclides Lembus. 213.
Heraclides Nyſſenus. 52.
Heraclides Ponticus. 189.
Heraiſcus. 242.
Hermias Hermopolitanus. 279.
Hermias Ammonii pater. 242.
Herodes Sophiſta. 242.
Herodianus *XCIX.*
Herodotus. 80.
Herodotus. *LX.* 68. 161. 176. 189. 190.

Heros Pelagii accusator. 54.
Hesiodus 161. 190. 239. 279.
Hesychius illustris LXIX.
Hesychius Presb. Hierosol. LI. CXCVIII. CCLIX. CCLXXV.
Hierax Alexandrinus. 242.
Hierius. 242.
Hierocles CCXIV. CCLI. 39. 242.
Hieronymus Rhodius. 189.
Hilarius confessor. 229.
Hilarius Philosophus. 242.
Himerius CLXV. CCXLIII.
Hippocrates. 242. 279.
Hippolytus XLVIII. CCI. 232.
Hipponax Ephesius. 239.
Homerus 161. 190. 239. 279.
Honorius Imp. 53.
Horapollo Grammaticus. 279.
Hormizes Comanensis Episc. 52.
Hymenæus. 239.
Hymni. 190. 239.
Hypatia. 242.
Hyperides. CCLXVI. 265.
Hypermenes. 190.
Jacobus Apostolus. 275. 222.
Jacobus Medicus. 242.
Jacobus monachus. 229. 231.
Jambe Thressa. 239.
Jamblichus. 181, 242. 214. 215.
Jamblichus alius dramatis auctor. XCIV. 166.
Ibycus Poëta. 190.
Ignatius. 222. 229. 232.
Illus. 242.
Innocentius Rom. 54. 86.
Joannis Evangelistæ vita. 229.
Joannes Ægeates. XLI. LV.
Joannes Alexandrinus. 54.
Joannes Antiochenus. 52. 230.
Joannes Cappadox, Episc. CPol. 231.
Joannes Carpathius. CCI.
Joannes Chrysostomus, XIV. LXXXVI. CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. CCLXX. CCLXXIV. CCLXXVII. 273. 229. 231. 232. 59. 116. 162.
Joannes Diaconus CPol. 59.
Jo. Laurentius Philadelph. Lydus CLXXX.
Joannes Moschus. XCIX.
Joannes Philoponus XXI. XLIII. LV. LXXV. CCXIV. CCXL. 22. 23. 50.
Joannes Philosophus. 192. b. alius 242.
Joannes Scholasticus, Episc. CPol. 24. 75.
Joannes Scythopolita XCV. 107. 231.
Joannes Stobæus *CLXVII.*
Jobius Monachus. *CCXXII.*
Josephus Judæus. XLVII. XLVIII. LXXVI. CCXXXVIII. 234.
Irenæus CXX. 121. 232.
Isæus CCLXII.
Isidorus Monachus Alexandrinus. 229. Pelusiota. 232.
Isidorus Philos. Alex. 181. 242.
Isigonus. 189.
Isocrates CLIX. CCLX. 176. 265.
Juba. 161.
Julianus Senator Rom. 158.
Julianus Imp. 242.
Julianus Sophista. CI.
Julianus Halicarnass. 225. 162.
Julianus (*Eclanensis*) 54.
Julius Rom. 229. 230.
Justinianus Imp. 228. 231.
Justinus Martyr. CCXV. 231. 232. 234.
Justus Tiberiensis, Judæus. XXXIII.

Lampa-

Lampadius. 107.
Victorinus Lampadius. CI.
Lachares Rhetor. 242.
Lampetius Massalianus 52.
Lazarus Pelagii accusator. 54.
Leo Medicus. 163.
Leo Rom. 53. 54. 225. 226. 228. 229. 230. 231.
Leo Imperator. 230.
Leodamas. 264.
Leon sive Leonides. 224.
Leontius Sophista. 80.
Leontius Philosophus. 183. alius Leontius 196. alius 242.
Leontius Monachus. 234.
Leontius Arabissi Episc. CCLXXII.
Lesbonax Rhetor. LXXIV.
Letorus Armeniæ Episc. 52.
Leucius Charinus Manichæus. CXIV.
Libanius Rhetor. XC. 265.
Libanius Magus. 80.
Longinus. 265.
Lucianus CXXVIII. 129. 166.
Lucius Patrensis CXXIX. 166.
Lucius Byz. 242.
Lycophron. 190.
Lycurgus Rhetor. CCLXVIII.
Lysias CCLXII. 260. 263. 265.
Macarius Magnesiæ Episc. 59.
Macedonius. 222. 230. Macedoniani 229.
Magnus Berrhœensis Episc. 228.
Magnus hæreticus. 231.
Malchus Sophista. LXXVIII.
Manes hæreticus. 228. 229. 230.
Manichæi. 85.
Marcianus. 158.
Marcion hæreticus. 229.
Marcus Monachus. CC.
Marinus Philos. 242.
Marinus Christianus. 107.
Marsus. 242.
Maruthas Sopharenorum Episc. 52.
Massaliani. 52.
Matris Thebanus. 190. alius Chirnis pater. 224.
Maximinus. 242.
Naximus Confessor CXCII. CXCIII. CXCIV. CXCV.
Maximus Sophista Alex. CXXXV.
Melantas. 154.
Memnon historicus. CCXXIV.
Menander. 279.
Menas Patricius XXXVII.
Menodorus. 158.
Menophanes. 176.
Menophilus. 158.
Methodius CCXXXIV. CCXXXV. CCXXXVI CCXXXVII. 162.
Metrodorus. CXV. 116.
Metrophanes Sophista. 242.
Metrophanes, supra in Alexandro.
Mimnermus Colophonius. 239.
Modestus Hierosol. CCLXXV.
Mœris. CLVII.
Monimus. 181.
Moses alpha dictus. 279.
Neon Episc. 52.
Neporus Pelagii accusator 54. lege *Heros*.
Nestorius. 41. 52. 53. 93. 227. 228. 229. 230. 162. 169.
Nicander 279.
Nicephorus CPol. LXVI.

Nicias Monachus. L.
Nicolaus Damaſcenus. CLXXXIX.
Nicolaus Monachus. 200.
Nicomachus Geraſenus. CLXXXVII.
Nicoſtratus Comicus. 190.
Nilus. CCI. CCLXXVI.
Noëtiani. 121.
Nomus Damaſcenus. 242.
Nonnoſus III.
Novatus, *Novatiani*. 182. 208. 280.
Occidentis Epiſcoporum Acta contra Neſtorium. LIV.
Oës (aliis Oannes) 279.
Olympiodorus Thebanus. LXXX. Alius 214.
Oracula. 190. 239.
Oribaſius CCXVI--CCXIX. 221.
Orientales Epiſcopi. 54. 208. 230.
Origenes VIII. 34. 106. 117. 118. 121. 234. 235. 236. variæ Patrum de Origene ſententiæ. 232.
Origenes Adamantius diverſus à priore. 231.
Origenes Platonicus. 214.
Orphica Philoſophia. 242.
Palladius Sophiſta. CXXXII.
Palladius Henopol. 59. 96.
Palamedes. 190.
Pamphila CLXXV. 161.
Pamphilus Martyr. CXVIII. 117.
Pamphilus Medicus. 163.
Pamprepius. 242.
Panyaſis. 239.
Papias Hierap. 232.
Parodiæ. 190. 279.
Patricius. 242.
Paulus Ægineta. 178.
Pauli CPol. vita CCLVII.
Paulus Confeſſor.
Paulus Dianæ sacerdos. 24.
Paulus Emeſenus. 229.
Paulus Samoſatenus. 229. 230.
Pauſanias. CLIII.
Pelagius hæreticus. 53. 54.
Pelius Medicus. 190.
Petrus Fullo. 41.
Petrus Alexandrinus. 229.
Petrus illuſtris. 194.
Petrus præfectus. 242.
Petrus Myrenſis. 231.
Petrus Apoſtolus. 229.
Phaëton ſcriptor. 189.
Phantaſia Memphitis. 190.
Phemonoë. 196. 239.
Pherecydes. 279.
Philetas Cous. 239.
Philippus Rex. Maced. 279. junior. 176.
Philippus Sidetes. XXXV.
Philiſtus. 176.
Philo Judæus. CIII. CIV. CV. 279.
Philonides. 279.
Philoſtephanus. 190.
Philoſtorgius. XL.
Philoſtratus. XLIV. CCXLI. CL. CCXLI.
Philoxenus. 279.
Philtatius Grammaticus. 80.
Phlegon Trallianus. XCVII.
Phebammon. 279.
Phrynichus. CLVIII. 61.
Phartolatræ. 162.
Phrynes Mytilenæus. 239.
Pierius Presb. CXIX. 118.

Pinda-

Pindarus. 239. 242.
Piſander. 239.
Plato. 48. 224. 314. 151. 154. 155 158. 179. 181. 242. 279.
Pleſirrhus Theſſalus. 190.
Plotinus. 214.
Plutarchus Chæronenſis. CCXLV. 161. 242.
Plutarchus Athenienſis. 214. 242.
Pneumatomachus (Macedonius) 230.
Polemo. 279.
Polemius Apollinarii diſcip. 239.
Pollio. CXLIX.
Polycarpus. CXXVI.
Proclus CPol. 162. 229.
Porphyrius. 214. 242.
Praxagoras. LXII.
Proclus Philoſophus. CCXXXIX. 248.
Proclus Montaniſta. 48.
Proclus junior. 242.
Procopius Gazenſis. LXIII. 160.
Procopius Gazæus. CCVI. CCVII. 160.
Prophetæ Pharmuthi. 80.
Proſper. 54.
Protagoras. CLXXXVIII. 189.
Ptolemæus. 181. 242.
Ptolemæus Hephæſtion. CXC.
Ptolemæus Rhinocurorum Epiſc. 52.
Pyrrhus ſaltationis Pyrrhichiæ inventor. 239.
Pyrrhus Presb. 194. 195.
Pythagoras. 166. 242.
Pytheas Car. 242.
Pythermas. 189.
Quadratus. 162.
Qvirinus. 242.
Quirinus Chalcedonenſis. 59.
Rheginus. 158.
Rufinus. 89.
Rufus Epheſius. 216.
Rufus hiſtoricus. 161.
Sabbas monachus eviratus. 52.
Sabbas Maſſalianus. 52.
Saluſtius Cynicus. 242.
Samaritani. 230.
Sampſigeramus. 181.
Samus Epiſc. 52.
Sanctorum vitæ. CXCVIII. ſeq.
Sappho. 161.
Scidapſus Ereticus. 190.
Septem dormientium Martyrium. CCLIII.
Septimius Epiſc. 54.
Serapion Thmuitanus. 85.
Serenus Grammaticus. 279.
Sergius Patriarcha. CCXL.
Sergius confeſſor. LXVII.
Severianus Gabalenſis. 59. 229. 231. 232. alius Severianus. 242.
Severus Conſul & Patricius. 242.
Severus Antiochenus. 50. 52. 222. 225. 226. 228. 162. 229. 230. 232.
Sibylla. 166.
Simeon Maſſalianus 52.
Simeon Stylitæ. 229. 230.
Simeon Monachus & presb. 231.
Simon Magus. 230.
Simonides. 239.
Simplicius Papa. 42.
Siſinnius CPol. 52.
Socrates Philoſ. 158.
Socrates ſcholaſticus. XXVIII. 96.
Sopater Sophiſta. CLXI.

Sophocles. 158, 190. 279.
Sophronius. V. 138. *Hierosol.* CCXXXI.
Soranus *Mallotes*. 242.
Soterides. 161. 175.
Sotion. CLXXXIX.
Sozomenus. XXX.
Stasinus Cyprius. 239.
Stephanus Gobarus, *Tritheita*. CCXXXII.
Stephanus Διαιρεσιμος. 24.
Stephanus monachus, *Sincellus*. 228.
Stesichorus. 190.
Superianus Sophista. 242.
Syncleticus Tarsi Episc. 228.
Synesius XXVI.
Synodus Nicæna. XV, LXXXVIII, LXXXIX, CCLVI. 127. 229. 230.
CPolitana. 228. 229. 230.
Ephesina. XVI. 52. 54. 229.
Ephesina λῃστρικὴ. 229.
Chalcedonensis. XVII. 21. 226. 228. 55. 229. 230. 231.
quinta. XVIII.
sexta. XIX.
septima. XX.
ad Quercum. LIX.
Palæstina Diospol. 54.
Alexandrina. 230.
Sidensis & aliæ *contra Massalian*. LII.
Carthag. contra Pelag. &c. LIII.
Syrianus Philos. 242. alius junior. ibid.
Tarantinus. 163.
Tarasius Photii frater. 280.
Tellis. 190.
Terpander. 239.
Tertulla. 190.
Thalassius. 192.
Theaganes. 161. 242.
Themistius Euphrades. LXXIV.
Themistius Agnoëtarum promachus LXXIII. 108.
Theo archiater. CCXX.
Theo, rhetor. 181. 242.
Theocritus Chius. 176.
Theodora. 181.
Theodoretus. XXXI. XLVI. LVI. CCLXXIII, CCIII, CCIV. CCV. 206. 230. 231. 232.
Theodorus Æginensis Episc. 253.
Theodorus Antiochenus (Mopsvest.) IV. XXXVIII. LXXXI. CLXXVII. 227. 43. 138. 230.
Theodorus Asinæus. 242.
Theodorus monachus Alex. CVIII.
Theodorus presbyter. 1.
Theodorus (*Diodorus*) *Tars*. CCXXIII.
Theodorus Samothrax. 190.
Theodosius Magus. 93.
Theodosius monachus. XXII.
Theodosius Acephalus. 226.
Theodosiani. 227.
Theodotus Ancyranus. 231.
Theodotus Antiochenus. 52. 53.
Theognostus Alexandrinus. CVI. 232.
Theppaschita. 229.
Theophanes Byz. LXIV.
Theophilus (Alex.) 227. 53. 56. 232.
Theophilus Calligraphus. 231.
Theophobius. 108.
Theophrastus. CCLXXVIII. 190.
Theophylactus Simocatta. LXV.
Theopompus. CLXXVI. 189.

Theo-

Theosebius. 242.
Thomas referendarius. XXXVII. alius Thomas. 194.
Thucydides. 158. 176. 259. 260.
Tiberinus. 158.
Timæus Sophista. CLI. 154.
Timothei Apostoli Martyrium. CCLIV.
Timotheus Alexandrinus. 52.
Timotheus Acephalus. 225. 230.
Timotheus dithyramb. 239.
Titius Bostrensis. 85. 232.
Valens. 163.
Valentinus hæreticus. 230.
Valentiniani. 236.
Valerius. 169.
Verinianus. 52.
Victorinus Lampadius. CI.
Vindonnonius Anatolius Berytius. CLXIII.
Volusianus. 53.
Uranius Syrus. 242.
Urania Manichæa. 179.
Xenophon. 158. 279.
Zacharias Propheta. 184.
Zacharias Papa. CCLII.
Zomolxis. 166.
Zasrades Persa. 81.
Zeno. 242.
Zenobius Acephalus, *Scholasticus* Edessenus. 208.
Zenodotus. 181. 242.
Zosimus. XCVIII.
Zosimus *Panopolit.* 170.

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano descriptæ & cum *Richardi Montacutii* Episcopi Norvicensis (jam defuncti A. 1641. sub finem a) mensis Aprilis,) versione & notis vulgatæ sunt Lond. 1651. fol. quibus editor R. D. adjunxit alias *Epistolas V.* quas ex oriente secum attulerat Patricioque Junio donaverat Christianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione prolixa illa & lectu digna Epistola de fide & septem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaëlem* Bulgariæ *principem* nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* versione ediderat Latine Henricus Canisius T. V. Antiquar. Lect. p. 183. sed omissa parte posteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis*, c) quæ in Londinensi edit. legitur a pag. 3. ad 18. atque sæpius lucem

a) Andreas Riveus lib. 2. Criticî sacri cap. 1.

b) Princeps iste sive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combefisium ad S. Maximum T. 2. p. 693. seq.) in sacro baptismate nomen Imperatoris Michaëlis adscivit; de ex ju. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 101. seq.

Sophocles. 158, 190. 279.
Sophronius. V. 138. *Hierosol.* CCXXXI.
Soranus Mallotes. 242.
Soterides. 161. 175.
Sotion. CLXXXIX.
Sozomenus. XXX.
Stasinus Cyprius. 239.
Stephanus Gobarus, *Tritheita.* CCXXXII.
Stephanus Δαιμόμαγος. 24.
Stephanus monachus, *Sincellus.* 228.
Stesichorus. 190.
Superianus Sophista. 242.
Syncleticus Tarsi Episc. 228.
Synesius XXVI.
Synodus Nicæna. XV, LXXXVIII, LXXXIX, CCLVI. 127. 229. 230.
CPolitana. 228. 229. 230.
Ephesina. XVI. 52. 54. 229.
Ephesina λῃστρικὴ. 229.
Chalcedonensis. XVII. 21. 226. 228. 55. 229. 230. 231.
quinta. XVIII.
sexta. XIX.
septima. XX.
ad Quercum. LIX.
Palæstina Diospol. 54.
Alexandrina. 230.
Sidensis & aliæ *contra Massalian.* LII.
Carthag. contra Pelag. &c. LIII.
Syrianus Philos. 242. alius junior. ibid.
Tarantinus. 163.
Tarasius Photii frater. 280.
Tellis. 190.
Terpander. 239.
Tertulla. 190.
Thalassius. 192.
Theaganes. 161. 242.
Themistius Euphrades. LXXIV.
Themistius Agnoëtarum promachus LXXIII. 108.
Theo archiater. CCXX.
Theo, rhetor. 181. 242.
Theocritus Chius. 176.
Theodora. 181.
Theodoretus. XXXI. XLVI. LVI. CCLXXIII, CCIII. CCIV. CCV. 206. 230. 231. 232.
Theodorus Æginensis Episc. 253.
Theodorus Antiochenus (Mopsvest.) IV. XXXVIII. LXXXI. CLXXVII. 227. 43. 138. 230.
Theodorus Asinæus. 242.
Theodorus monachus Alex. CVIII.
Theodorus presbyter. I.
Theodorus (*Diodorus*) *Tars.* CCIXXIII.
Theodorus Samothrax. 190.
Theodosius Magus. 93.
Theodosius monachus. XXII.
Theodosius Acephalus. 226.
Theodosiani. 227.
Theodorus Ancyranus. 231.
Theodotus Antiochenus. 52. 53.
Theognostus Alexandrinus. CVI. 232.
Theopaschita. 229.
Theophanes Byz. LXIV.
Theophilus (Alex.) 227. 53. 56. 232.
Theophilus Calligraphus. 231.
Theophobius. 108.
Theophrastus. CCLXXVIII. 190.
Theophylactus Simocatta. LXV.
Theopompus. CLXXVI. 189.

Theo-

Theosebius. 242.
Thomas referendarius. XXXVII. alius Thomas. 194.
Thucydides. 158. 176. 259. 260.
Tiberinus. 158.
Timæus Sophista. CLI. 154.
Timothei Apostoli Martyrium. CCLIV.
Timotheus Alexandrinus. 52.
Timotheus Acephalus. 225. 230.
Timotheus dithyramb. 239.
Titius Bostrensis. 85. 232.
Valens. 163.
Valentinus hæreticus. 230.
Valentiniani. 236.
Valerius. 169.
Verinianus. 52.
Victorinus Lampadius. CI.
Vindemonius Anatolius Berytius. CLXIII.
Volusianus. 53.
Uranius Syrus. 242.
Urania Manichæa. 179.
Xenophon. 158. 279.
Zacharias Propheta. 184.
Zacharias Papa. CCLII.
Zomolxis. 166.
Zasrades Persa. 81.
Zeno. 242.
Zenobius Acephalus, Scholasticus Edessenus. 208.
Zenodotus. 181. 242.
Zosimus. XCVIII.
Zosimus Panopolit. 170.

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano descriptæ & cum *Richardi Montacutii* Episcopi Norvicensis (jam defuncti A. 1641. sub finem a) mensis Aprilis,) versione & notis vulgatæ sunt Lond. 1651. fol. quibus editor R. D. adjunxit alias *Epistolas V.* quas ex oriente secum attulerat Patricioque Junio donaverat Christianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione prolixa illa & lectu digna Epistola de fide & septem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaëlem* Bulgariæ *principem* nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* versione ediderat Latine Henricus Canisius T. V. Antiquar. Lect. p. 183. sed omissa parte posteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis*, c) quæ in Londinensi edit. legitur a pag. 3. ad 18. atque sæpius lucem

a) Andreas Rivetus lib. 2. Critici sacri cap. 1.

b) Princeps iste sive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combefisium ad S. Maximum T. 2. p. 693. seq.) in sacro baptismate nomen Imperatoris Michaelis adscivit; ac ex Ju. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 101. seq.

cem vidit alias, & panopliæ Euthymii d) subjicitur, & post Nomocanonem Photii Græce & Latine a Christophoro Justello edit. 1615. 4. & Tomo secundo Bibl. Canonicæ p. 1141. & in Concilijs Harduini T. V. p. 1463. iterum edita est. Lectionum p. 1. edit. Lond. ita ex Codice Cæsareo supplet Lambecius lll. p. 163. αὕτη γὰρ ὁ πολυμόρφου πλάνης τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττουσα, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὄμματα τὸ ἐνταῦθα ἀχλύος ἀποκαθάρουσα καθαρᾷ ψυχῆς θεωρίᾳ τῷ καθαρωτάτῳ κάλλει τὸ λατρείας καθαρῶς ἐναπτίζειν παρέχεται. *Hæc enim* (fides Christiana) *hominem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulsa inde caligine, repurgat, ut pura contemplatione animæ in purissimam pulchritudinem Divini cultus possit intueri.* Turrian.

Secunda Epistola non minus est memorabilis ac celebratissima, Encyclica nimirum illa sive circularis adversus Nicolaum Papam Rom. & Latinos, Episcopis per orientem missa de dogmatibus tum aliis tum præcipue processione ex solo Patre. Hæc ipsa est quam integris scriptis impugnarunt *Æneas* Parisiensis e) ac *Ratramus*, f) & cujus lucubratio intercidit, *Odo* Bellovacensis. g) Hanc deinde a pluribus Patriarchis CPolitanis, h) sed omissis vel interpolatis hinc inde, prout res ferebat, alijs recoctam & suo sub nomine emissam notat Allatius contra Creyghtonum p. 194.

De

d) Alia Synopsis VII. Conciliorum quæ Græce, subjuncta Abrahami Sculteti versione prodiit ad calcem Gelasii de actis Synodi Nicænæ, Heidelberg. apud Commelin. 1604. fol. Alia item *Conciliorum Synopsis* quam *Photio Tyrio* auctore attulit ex oriente Christianus Ravius communicavitque cum Jacobo Usserio qui ex illa locum produxit diss. de Rom. Ecclesiæ Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Isaacus Vossius, Alia denique quam è MS. Bibl. Augustanæ productam vulgavit Græce, dicavitque Theodoro Cantero David Hœschelius, Augustæ Vindel. 1595. 4. sed longe plenioremque integriorem quæ Græce & Latine dedit Stephanus le Moyne in variis sacris T. 1. p. 81-123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de sex Synodis, atque libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, quos ambos, utraque lingua dant Gvil. Voëllius & Henricus Justellus in Bibl. Canonicæ Tomo 2. (illum p. 1162. hunc p. 1155.) ibidem p. 1166-1215. exstat Synodicon à *Joanne Pappo* primùm editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in quo brevis de Synodis CLIII. notitia occurrit, desinens in Synodo octava CPoli A. 879. celebrata. Hæc etiam sæpius recusa Tomo V. Concilior. Harduini: nam Labbeus in sua Concilior. collectione Synodicon Pappi non uno loco, sed per singula capita sparsim exhibet, ut caput 1. T. I. p. 21. caput 3. p. 564. caput 2. & 5. sqq. p. 599. seq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. spicileg. T. VII.

f) idem Tomo II. g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccles. p. 109.

h) Sic *Sisinnii* Patriarchæ nomine emissam notat Baronius ad A. C. 863. n. 33. & Allatius libro de consensu utriusque Ecclesiæ p. 606. Eandem Photii Epistolam Encyclicam Latine ex versione *Friderici Metis* jam dicto loco Baronius exhibet.

De cæteris speciatim dicere nihil attinet, nisi quod auctore suo lectuque dignæ sint, variaque conteneant egregia, quæ vel ad locos S. Scripturæ illustrandos, vel ad mores & jura Canonica Ecclesiæ Græcæ rectius intelligenda, vel ad alia capita non pœnitenda liberalis eruditionis insigniter faciunt. Epistolam CCVII. qua de aliis Epistolarum scriptoribus fert judicium, illustratum dedi supra lib. 2. c. 10. §. 48. Nonnullas harum Epistolarum, (quinque & triginta) ex codice MS. Maximi Margunii Cytherorum Episcopi vulgaverat Græce ad calcem Bibliothecæ Photianæ *David Hæschelius*, unam ad Joannem Patricium quoque in notis p. 948. Consolatoriam vero de sororis obitu ad Eusebiam monacham, (quæ in Londinensi edit. est 245.) *Conradus Rittershusius* A. 1601. 8. Augustæ Vindel. una cum Hymnis Anacreonticis Margunii Latine versis. Nonnullas quoque Latine in Annalibus suis Tomo decimo ex versione Petri Morini vel Federici Metii produxi *Cæsar Baronius*: in his etiam aliquas quæ in Londinensi desiderantur, ut binas ad NICOLAUM Papam 1) ad A. 859. n. 61. & ad A. 861. n. 39. & unam ad Archiepiscopum AQVILEIENSEM de processione Spiritus S. ad A. 883. n. 5. Fed. Metio interprete, quam Græce cum nova versione sua vulgavit *Franc. Combefisius* in parte 1. auctarii novissimi Bibl. Patrum p. 527. Paris. 1672. fol. Aliam ad THEOPHANEM Monachum (Cerameum) Græce cum versione Jacobi Sirmondi publicavit *Franciscus Scorsus* S. I. in prolegomenis ad Theophanis illius homilias Græce & Latine editas Paris. 1644. fol. Aliam ad STAURACIUM spathorocandidatum, præfectum Insulæ Cypri, *Cotelerius* T. 2. monument. p. 104. ibid. 1681. 4. Aliarum duarum adhuc ineditarum notitiam dat Combefisius p. 549.

1) *ad Nicolaum Papam*, quæ incipit: ὅτε τῆς ἱερατείας τῷ τῶν τὸ μέγεθος ἀναλήψομαι, καὶ πολλῷ τὴν ἀνθρωπίνην &c.

2) *ad Oeconomum & Syncellum Theopolitanæ* (Antioch.) Ecclesiæ. μεγίστων μὲν ἄνωθεν τετυχηκότες ἀγαθῶν.

Sed tertia ad Nicolaum, quæ incipit: ἀγάπης ἕνεκα ὡς ἀληθῶς ἡδὺ κτῆμα σεμνότερον, eadem est quæ Latine exstat apud Baronium ad

1) Græca allegat Allatius contra Hottingerum p. 12. & 66. & de purgatorio p. 595. seq. & de ætate ordinum apud Græcos p. 165. è Joanne Vecco. Fragmentum aliquod Latine versum affert etiam & oppugnat Hugo Etherianus, duodecimi scriptor sæculi, libro secundo contra Græcos cap. 16. T. XXII. Biblioth. Patrum Lugd. p. 1230. seq. Ex alia Epistola Encyclica (quam servavit Nicetas tomo XXI. thesauri Orthodoxæ fidei adhuc inedito) locum producit Græce Usserius libro de Eccles. Rom. Symbolo vetere pag. 20.

A. 861. n. 34. Ex Epistola Photii ad ZACHARIAM k) Armeniæ Patriarcham pro doctrina Concilii Chalcedonensis, jam doctiss. Caveus notavit nonnulla afferri Latine ex Armenico versa à Clemente Galano in Conciliatione *Eccleſiæ Armeniæ* cum Romana, A. 1650. fol. Romæ edita part. 2. p. 28. & 116.

Index eorum ad quos Photius scripsit,
ad paginas editionis Epistolarum Londinensis.

Acacio *Monacho* & Medico. pag. 162. 163.
Alexandro Comiti. 101. 213.
Amphilochio Cyzici Metropolitæ. 190. 215. 220. 265. 295. 304.
Anastasio tributi collectori. 106. 107.
Anastasio Presbytero & Bibliothecario Romano. 244.
Anonymo. 143.
Antonio Bosspori Archiepiscopo. 136.
Aquilejensi Episcopo. Edita Latine à Baronio ad A. 883. n. 5. & Græce ac Latine à Combefisio in *Auctar.* noviss.
Archiepiscopis Orientalibus. 47.
Arsaber protospathario. 335. 347.
Arsenio Monacho. 113. 271. 345. 357.
Athanasio Monacho & Anachoretæ. 81. 85. 86. 134. 313.
Baanæ Præposito & *Patricio*, & Curopalatæ. 65. 68. 69.
Eidem jam Cæsari creato. 71.
Bardæ Patricio, & Macedoniæ Duci. 119.
Barnabæ Monacho. 98.
Basilio Patricio urbis Præfecto. 74.
Basilio Practori. 128.
Basilio Quæstori. 101. 209.
Basilio Imperatori. 136. 141.
Christophoro protospathario à secretis. 170. 275.
Constantino Notario. 244. 360.

Constan-

k) fuere & alii Zachariæ Photio familiares, ut Zacharias Cophus (ὁ κωφὸς *surdus*) Chalcedonensis Metropolita ab eo ordinatus, cujus in Synodis Photii causa celebratis non semel mentio, & Zacharias Tauromenii in Sicilia Episcopus in causa Photii Romam missus, qvem à priore destingvendum docet Franciscus Scorsus prolegom. ad Theophanem Cerameum. Zacharias alius Paulicianus memoratur à Photio lib. 1. contra Manichæos, infra, p. 558.

Conſtantino Patricio. 201.
Conſtantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
Damiano Hoſpiti. 153. 155. 293.
Dorotheo *Monaſterii* Cedronorum Abbati. 344. 345.
Monacho ἐκπεσόντι, Lapſo. 74.
Epiſcopis, ab exſilio. 245. 286.
Eulampio Archiepiſcopo & Scenophylaci. 122. 135. 167. 269. 270. 273. 307.
Euſchemoni Archiepiſcopo Cæſareæ Cappadociæ. 124. 125. 166. 211. 245. 274. 299. 313. 377. 378.
Euſebiæ Monachæ. 372.
Euſtathio Patriarchæ *Antiocheno*. 73.
Euthymio Catanenſi Metropolitæ. 205.
Euthymio Monacho. 119.
Galatoni, à ſecretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
Georgio Diacono & Hoſpitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
Georgio Nicomediæ Metropolitæ. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295. 296. 318. 380.
Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
Gregorio Spatharocandidato. 88.
Gregorio Syracuſæ Archiepiſcopo. 154.
Heliæ protoſpathario. 77. 163. 294.
Ignatio Chryſopolitani Monaſterii Abbati. 125.
Ignatio Claudiopolis Metropolitæ 156. 164.
Ignatio Lophorum Epiſcopo. 84. 120.
Joanni protoſpathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
Joanni Heracleæ Metropolitæ. 72. 87. 324.
Joanni Nicomediæ Metropolitæ. 77.
Joanni Patricio. 273.
Joanni Patricio, & *Prætori* Græciæ 113. 134. 209.
Joanni Patricio & Sacellario. 102.
Joanni Patricio, & *Sacellario* per Angureos. 102. 122. 131. 171.
Joanni Philoſopho. 114. 115.
Joanni Protoſpathario, & Drungario *Ploimi*. 206.
Iſacio Monacho. 169.
Leoni protoſpathario. 306.
Leoni & Galatoni, fratribus, à ſecretis. 150. 324. 346.
Leoni Logothetæ Madiam. 99. 100. 112.

Leoni Logothetæ, Monacho jam facto 128.
Leoni Philosopho. 305.
Leoni Spathario, cognominato Dracone. 87.
Manueli Patricio. 203. 334.
Marco Monacho Siculo. 130.
Mariano Patricio, & Domestico Scholarum. 287. 288.
Metrophani Monacho & Anachoretæ Siculo. 118. 205.
Michaëli Bulgarorum Principi. 1.
Michaeli Imperatori. 78. 80.
Michaeli Mytilenes Metropolitæ. 157. 334.
Miohaeli *Patricio* & *Sacellario*. 112.
Michaeli Protospathario. 131. 153.
Michaeli Spatharocandidato. 175.
Nicephoro Philosopho & *Monacho*. 301. 323. 356. 358. 359. 365. 371.
Nicetæ Protospathario. 154.
Nicolao S. Nicephori Monasterii *Abbati* 213.
Nicolao Papæ vet. Romæ. Latine apud Baron. ad A. 859. n. 61. & A 861. n. 39.
Pantoleonti Spathario. 83. 243.
Paulo Cæsareæ Archiepiscopo. 262.
Paulo Laodiceæ Metropolitano. 242. 304. 317. 328. 332.
Paulo Monacho apostatæ. 71.
Sabæ Anachoretæ. 133. 262. 264.
Sabæ Pissadorum Hegumeno. 76.
Sergio, fratri. 103. 107. 121. 202. protospathario. 214. 295.
Sergio Magistro, & Dromi Logothetæ. 73. 75.
Sophronio *Monacho*. 98.
Stavratio spatharocandidato. Edidit Cotelerius T. 2. monument. p. 104.
Stephano Orthodoxo. 315.
Tarasio Patricio, fratri, 90. 126. 171. 207. 208. 214. 347. *
Theoctisto Hegumeno. 94.
Theodoro Abbati. 115. 199. 200. 300. 302.
Theodoro, fratri. 193.
Theodoro *Laodiceæ* Metropolitæ. 98. 120. 130. 194. 198. 199. 244. 293.
Theodosio Monacho & Anachoretæ. 158. 159.

Theo-

* His adde Epistolam Photii ad Tarasium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

Theodoto Spatharocandidato. 164. 204. 206.
Theophani μονάζοντι, edita à Scorso in prolegom. ad Theophanem Cerameum.
eophani Diacono, & Protonotario, 129. 361.
ophilo protospathario 164. & Sacellario. 292.
philo Præposito. 163.
hylacto protospathario. 333.
ylacto Patricio, & Duci Armeniacorum. 82.
Armeniæ Patriarchæ. Fragmenta edidit Clemens Galanus.
Antiocheno Metropolitæ. 289.
Chalcedonis Metropolitæ. 151. 152. 267. 329. 333.
nacho & Anachoretæ. 85.
Adversus recentes *Manichæos* five *Paulicianos* l) *libri qua-*
n *primus διήγησιν περὶ τῆς νεοφανοῦς τῶν Μανιχαίων ανα-*
enascentis Manichæorum illa ætate hæreseos historiam
Secundus confutat illorum dogma, quod animæ qui-
eo conditæ, corpora autem & mundus sensilis à ma-
ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὰς ψυχὰς μὲν δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς
θητὸν κόσμον. Tertius disputat contra alium Mani-
, Vetus Testamentum & Legem Mosis ut à male
niantium. *Πρὸς τοὺς ἀνοθρίζοντας τὸν παλαιὸν νομο-*
Quartus, dicatus *Arsenio* Monacho, m) varias
rum dubitationes & objectiones dissolvit ad eadem ipsorum dogmata pertinentes, declaratque *ὡς ἡ χάρις τῆ μυσταικῆ κοσμογενεία συμφθέγγεται, καὶ ὅσους ἄλλως ἄγει ἡ πολιτεία θεὸν γνώσεων παιδεύμη παιδαγωγεῖται καὶ καθηθύνεται. quod gratia Evangelii, & quacunque Christianam œconomiam ad DEUM recte cognoscendum perducunt ac dirigunt,*

l) Ex Photio & aliis veteribus colliges *Paulum* Callinices filium, Joannis fratrem, à quo *Pauliciani* dicti & *Paulorhomæa*, diu vixisse post Manichæum, adeoque longe diversum esse à Paulo Samosateno ab Antiochiæ Episcopatu circa A. C. 290. dejecto & Manichæi æquali, diversissimæque hæreseos auctore, & cujus sectatores Παυλιανοὶ, Παυλιανισταὶ, Παυλιανίσται, Σαμοσατῖται, Samosateniani. De Paulicianis vero quos *τῆς Μάνεντος κληρονόμους* appellat Glycas p. 209. Annal videndus præter Photium æqualis ipsius circa A. 870. *Petrus* Siculus in libro singulari de quo dixi Volum. V. p. 292. nec non *Cedrenus* p. 356. *Euthymius* loco laudato panopliæ, & *Nicetas* thesauro Orthodoxæ fidei libro XVIII. E recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol de incarnatione Verbi c. 7. Cangius notis ad Alexiam Comnenam. p. 412. & Beveregius notis ad Synodum p. 87.

m) vocatur etiam presbyter & *πνευματικὸς τῶν ἱερῶν.*

pulchre conſpirent cum Moſaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρατὴν κτίσιν ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑποστησάμενος, ὃς καὶ τὴν νοερὰν καὶ ἀόρατον ὑπερπλησίῳ σοφίας πλούτῳ παρήγαγεν, *quod qui ſolo verbo corporales & viſibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & inviſibiles ſimili ſapientiæ abundantia produxit.* ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τὸ αὐτὸ ἐστὶ φιλανθρώπου καὶ ἀγαθουργοῦ προνοίας, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, φιλοτέχνημα. *Quod corpus hominis, non minus ſit beneficæ, & nos amantis providentiæ artificium quam anima.* Καὶ ὡς οἱ τῇ νομικῇ πολιτείᾳ λαμπρύναντες θεόν τε τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν ἐθεράπευον καὶ τῆς τε πονηρίας παρεστάττοντο. *Quod ſub veteri Lege conſpicui verum & bonum coluerunt DEum, & malitiæ omnibus viribus reſtitere.* Hoc Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis deliteſcit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illuſtris Viri *Lucæ* Holſtenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex quo Codice editionem ejus parabat, & partem etiam Latine verterat B. D. Abrahamus Hinckelmanus n) noſter, Paſtor ad S. Catharinæ ædem meritiſſimus, ſed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata interceſſere. Ab eo tempore idem facere conſtituit Clariſſ. amicus noſter Sebaſtianus Godfridus Starckius Berolini, & Romæ vir eruditiſſimus Laurentius Zaccagnius, ſed uterque obierunt citius * quam conſilium hoc parageret. Itaque primum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumque quoniam plura aliis indicta continet, luce digniſſimum, quem ex Segvierianæ ſive Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamque verſionem addidit vir ſupra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo *MSS.* Codicum Græcorum illius Bibl. Pariſ. 1715. fol. p. 349-375. Compendium quoddam operis Photiani exſtat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit. 21. (T. XIX. Bibl. *Patrum Lugd.*) & edit. Græcæ (Tergobyſti 1710. fol.) τίτλ. κδ'. *L*onge pleniora autem ſunt quæ leguntur apud Photium, quam quæ ab Euthymio vel *Petro Siculo*, aut Cedreno aliisqve, de Paulicianis traduntur. *Exſtat Photius* contra Manichæos *MS.* etiam in Codice Colbertino 444.

Scriptores qui Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur *Alexander* Lycopoleos Archiep. p. 354. *Archelaus* Carcharorum Epiſc. p. 356. 358. *Cyrillus* Hieroſol. *Epiphanius*, *Heraclianus* Chalcedonis Epiſc. libris viginti: *Serapion* Thmuitanus & *Titus* Boſtrenorum *E*piſc. p. 354. & *Tryphon* presbyter p. 358.

Præter hæreticos Baſilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350. 359. Mani-

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

Manichaicis erroribus imbuti eorumque propagatores memorantur:
Adamantus & Adimantus, Manetis discipuli. p. 357.
Aphthonius p. 357.
Aftati, Sergii discipuli. p. 372.
Baanes p. 350. 351. 370. 371. Josephi F. p. 365. & discipulus. 371. Βααναης. p. 371.
Basilius Sergii discipulus. p. 372.
Budes p. 359. idem qui ante Terebinthus. p. 355.
Budas Manetis discipulus. p. 357.
Callinice Samosatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
Canacares Sergii discipulus p. 373.
Carbæas. p. 374.
Chrysocheres Carbææ gener. p. 375.
Constantinus qui deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas lucida dicitur à Sergio p. 369.
Cubricus qui postea Manes. p. 355. 359.
Cynechoritæ, Sergii discipuli p. 372.
Dryinus Anienſis. p. 365.
Gauriabius. p. 357.
Gegnæsius Armenius qvi deinde *Timotheus* p. 350. 351. 361. 362. Pauli Armenii F. p. 361.
Heraclides p. 357.
Hermas Manetis discipulus. p. 357.
Hierax. p. 357.
Joannes Callinices F. Pauli frater. p. 349. 358. alius Joannes Sergii discipulus p. 373.
Josephus qui deinde *Epaphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
Justus Constantini discipulus. p. 360. 361.
Manes p. 352. 370. antea Cubricus. Servus viduæ à Terebintho relictæ. p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis rejicitur & anathemate percutitur, Constatinum præ illo amplectentibus. p. 350. 359. Spiritum S. se venditavit. 356.
Michaël Sergii discipulus. 373.
Paulus Callinices F. à Pauliciani p. 349. 358. 361.
Paulus alius Armenius Gegnæsii pater, à quo Paulicianos quidam dictos esse putant. p. 361.
Scythianus Alexandrinus. p. 354. 359. ejus quatuor libri, Ἐυαγγελιον κεφα-

κεφάλαιον, μυστήριον, θησαυρός p. 355. Patrem Deum se appellavit. p. 356.
Sergius qui deinde *Tychicus* p. 350. 351. p. 366. 367. 368. 369. 372. 373. Dryini F. p. 366. interfectus A. 6343. (CHristi 835.) p. 372.
ex ejus epistolis loca p. 369. ad Leonem Montanum. * p. 370. Σεργιῶται. p. 371.
Simeon qui deinde *Titus*. p. 350. 360. 361.
Sisinnius *Manetis* discipulus. 357.
Terebinthus Scythiani discipulus. p. 355. Buden se cognominavit. p. 355 Filium Dei, natum ex virgine. p. 356.
Theodorus Gegnæsii frater. p. 361. 362.
Theodotus p. 371. Sergii discipulus. p. 372.
Thomas auctor Evangelii, Manetis discipulus. p. 357.
Zacharias p. 350. 351. Gegnæsii F. p. 363. 364.
Zaranes p. 357.
Zarvas. p. 357.
Zosimus *Sergii* discipulus. p. 373.

* ita malim, quam cum eruditio interprete, Leontem Montanistam. πρὸς Λέοντά τινα Μοντανόν.

XII. Νομοκανὼν sive ut à Theod. Balsamone & aliis vocatur νομοκάνονον * *Nomocanon*, Legum Imperialium Corporis Justinianei & Canonum Ecclesiasticorum harmoniam, per titulos quatuordecim digestam exponens, præmissusque συντάγματι κανόνων è decem Synodis composito A. 6391. (CHristi 883.) Vide Lambecium VIII. p. 431. 432. & VI. p. 51-54. Canones autem non modo Apostolicos & Conciliorum decem quæ Græca suscipit Ecclesia, sed Patrum etiam scripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Dionysii, Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli quinque Episcoporum Alexandrinorum: Gregoriique Thavmaturgi, Basilii Cæsareensis, Gregorii Nysseni, & Gennadii CPol. Non sine causa hunc Nomocanonem cæteris ejusdem generis scriptis omnibus præferendum olim monuit Theod. Balsamon ad Canonem secundum Trullanum. Παρεγγυῶμαι πᾶσιν τοῖς μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνονον, μὴ προσέχειν τοῖς παλαιοτέροις βιβλίοις τῶν

* Vide Cotelerium T. 2. monument. p. 600. seq. & Cangii glossar. Græc. in νομοκανών. Interdum hoc vocabulo etiam Corpus sive Codex canonum denotatur, ut præter Cangium notavit Beveregius in Codice Canonum illustrato lib. I. cap. 15.

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ διαγινώσκειν τὸ ὠφελιμώτερον καὶ φωτὶ νοητῷ, καὶ εἰς τοὺς ιδ' τίτλους διαιρούμενον. *Moneo omnes qui Nomocanonum lecturi sunt, ne antiquioribus Nomocanonorum libris mentem adhibeant, sed id quod à Patriarcha Photio est elaboratum, & in quatuordecim titulos divisum, legant.* Τὸ δὲ νομοκάνονον, τὸ συναγαγὸν εἰς ν' τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐκ τῆς νεαρᾶς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπραγματεύτως καὶ μὴ ἀκριβείας ἐν τοῖς Βασιλικοῖς, καὶ ἄλλας τινὰς νόμους ἐκ τῶν κωδίκων καὶ τῶν Διγέστων, καὶ δοκοῦντα καταλυτίζεσθαι ὑπὸ πολυλογίας, εἶδον δὲ μυρία τοιαῦτα βιβλία ὠφελοῦσι πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγου ἀξίων, ὡς κινδυνότερα καὶ ἀποτρόπαια, ἀλλ' ἐπιτρέπων τὴν ζήτων ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem quod in quinquaginta titulos redegit Leges & Canones* (hoc est *Joannis* qui ex Scholastico & presb. *Antiocheno* patriarcha CPol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus *Nomocanonem* in quinquaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hist. arcanam p. 110. testatur in Bibl. Vaticana MS. se evolvisse, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Christophorus vero Justellus ex Codicibus Regis Galliæ, Vaticano & Bodlejano descriptum Latine vertit, illiusque filius Henricus Justellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum similiter titulis quinquaginta distincta, Græce & Latine edidit in tomo posteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Paris. 1661. fol.) *itemque reliqua Nomocanona quibus Justiniani Novellæ abrogatæ nec in Basilicis receptæ, & aliæ quædam Leges è Codice ac Digestis desumtæ continentur, quæque videntur multiloquio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adspernandos homines) nihil faciant, ut quæ sint periculosiora & refugienda, sed ea perire finant.* Photii Nomocanon Canonibus ipsis præmissus, (unde & προκανὼν dictus est **) cum *Theodori Balsamonis* Commentariis Latine ex versione Gentiani Herveti, Paris. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Basil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus simplici vice editus fuit, ut jam dixi supra cum de Balsamonis scriptis differerem p. 187. Tantum addo lapsum Clarissimum du Pinium memoriâ, quando Photii nomocanonem in magno Beveregii synodico recusum scripsit. Compendium Nomocanonis à *Michaële Psello* versibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis delitescit manu exaratum. Versus ad Michaëlem Ducam quibus Psellus opus istud ei consecrat, publicavit Cangius in Glossario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balsamonis & Zonaræ editum esse à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriæ lapsu Morhofius ὁ μαχαίτης lib. 1. Polyhist. cap. 16. p. 177.

** Vide Cangium in προκανὼν.

XIII. *Sex breves dissertationes Theologicæ*, Latine, Francisco Turriano interprete vulgatæ ab Henr. Canisio Tomo V. Antiquæ Lectionis, Ingolstad. 1604. 4. 1) *quomodo dicatur Deus esse in omni re, & quomodo respondendum ad objectiones.* p. 188. 2) *Hypotyposes Theologicæ, capitibus X.* p. 190. 3) *quare usque ad Trinitatem procedat DEus, nec circa nec ultra Personæ numerentur.* p. 192. 4) *quomodo dicamus unum & tria.* p. 195. 5) *quomodo cogitari possit DEum esse incarnatum?* p. 198. 6) *quare DEus carnem assumserit?* p. 198. 199. Turrianus usus est Græco Codice MS. Bavarico. Fortasse hæ breves lucubrationes sunt particula ex Amphilochiis Photii adhuc ineditis, de quibus infra.

De voluntatibus in CHristo gnomicis sive decretoriis diatriba, in qua negat locum habere in CHristo deliberationem & electionem, quia omnia novit perfecte, prospicitque simul & semel: itaque licet quot naturæ tot etiam sint in illo voluntates, tamen quia humanæ naturæ voluntas voluntati naturæ divinæ semper consentit, unam quoque esse voluntatem gnomicam. Prodiit Latine ex ejusdem Turriani interpretatione in Auctario Petri Stevartii, Ingolstad. 1616. 4. p. 437-452. Græce servatur in Bibl. Cæsarea περὶ γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ Χριστῷ. Vide Lambecium V. p 13. Subjunxit Stevartius dissertationem (Turriani ni fallor) qua Photii argumenta impugnantur. Vide etiam sis de hac materia Joannem Damascenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 14. & Joannis Forbesii instructiones Historico Theolog. lib V. cap. 26.

Περὶ ᾧ μὴ δεῖν πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ λυπηρὰ ἐπιτρέφεσθαι, *quod non oporteat ad præsentes vitæ molestias attendere*, & hoc unice omni studio curandum ut peccata fugiamus. Hoc scriptum breve Cotelerius Græce & Latine edidit T. 2. monument. p. 106-108. Paris. 1681. 4. Incipit: ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ βίῳ ἄλυπῳ.

Εἰς τὸ γενέσιον τ ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Homilia in sanctissimæ Dei Genitricis Natalem diem.* Incipit: πᾶσα μὲν ἑορτὴ ἡ πᾶσα πανήγυρις. Græce ex MS. Mazariniano descripsit & cum versione sua edidit *Franciscus Combefisius* in auctario novo Bibl. Patrum T. 1. p. 1583-1604. Paris. 1648. fol. testatus in Segvieriani Codicis indice etiam aliam Photio tribui *in sepulturam Domini.* Hæc licet valde luculenta a Combefisio omissa est, quia exordio mutilam exscribere noluit. Altera Latine extat etiam in ejus Bibl. Concionatoria.

Ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς ἐν ἐγκαινίοις τ ἐν τοῖς βασιλείοις νεωστὶ μὲν ναὸν τ ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ Βασιλείου τ Μακεδόνος οἰκοδομηθέντος. *Homilia complexa descriptionem novi templi S. Mariæ Virginis in palatio conditi ab Imp. Basilio Mace-*

Macedone, & die ejus dedicationis habita. Hanc Græce primus publicavit *Petrus Lambecius* notis ad Codinum p. 187. Paris. 1655. fol. Latine vertit *Combefisius*, in cujus manipulo originum rerumqve CPolitanarum legitur utraqve lingva p. 296-303. ibid. 1644. 4. Incipit: *Φαιδρὸν ἐφ' ἡμῖν τῆς παρούσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.*

In Gvil. Beveregii Synodico T. 2. ante Matthæi Blastaris syntagma, tituli paginarum præferunt *Balsamonem in* Photii XI. *interrogationes quorundam Monachorum.* Sed Photii nomen ibi delendum, nihil enim in illis interrogationibus, qvod ad Photium ullo modo pertineat.

Ἐξήγησις in *Joannem Climacum* qvæ in Codice Coisliniano refertur ad Photium, & cujus excerpta qvædam dedit Raderus, non Photium sed Eliam Cretensem auctorem habet, ut dixi Volum. VIII. p. 617.

XIV. *Adversus Latinos, de processione Spiritus S.* κ τ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ὅτι εἰκ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ Υἱοῦ. in *Euthymii* Panopliæ Latinis versionibus omissum, sed in Græca qvæ Tergobysti in Walachia A. 1710. fol. lucem vidit, legitur, & tituli XIII. locum occupat, ut dixi Volum. VII. p. 463. Græca etiam obvia MSS. in variis Bibliothecis, ex qvibus ῥήσεις varias produxere Usserius, Petavius, præcipue vero Allatius ut contra Creyghtonum p. 232. 244. & contra Hottingerum p. 417. &c. Nec credibile est qvod p. 418. Allatius affirmat illa non à Photio ipso esse, sed assumenta & θεολογήματα recentium Schismaticorum, itaqve rectè rejecta à Zino Euthymii interprete. Sane simillima in Photii scriptis jampridem lecta omnes agnoscunt atqve etiamnum in illis passim reperiuntur, ut in Epistolis scriptis ad Nicolaum Papam, & ad Patriarcham Aqvilejensem, nec non in Encyclica illa celebri, aliisqve in lucubrationibus. Ad Photii objectiones respondet Jo. Veccus libro primo de unione Ecclesiarum veteris & novæ Romæ, in Allatii Græca Orthodoxa T. 1. p. 154. &c.

XV. *Amphilochia*, τὰ Ἀμφιλόχια, Responsiones ad qvæstiones & dubia CCCVIII. * ab Amphilochio Cyzici Metropolita, ad qvem Photii exstant Epistolæ, proposita de variis *S.* Scripturæ locis, aliisqve capitibus Theologici variiqve argumenti. *Opus varium & multiplici eruditione plenum Theologis ac Scripturæ expositoribus maxime necessarium, eoqve magis amplectendum*, judice Allatio, *qvod non alibi qvam in Vaticana Bibl. ex libris Lollianis sub Urbano VIII. invectum exstet.* Sed non modo, ut idem mox refert Allatius, apographum ejus à Francisco Arcudio, Nuscano Episcopo descriptum, servatur in Bibl.

* Apud Allatium p. 576. de consensu, numerantur CCCXIII. qvod typographi errorem esse suspicor.

Barberina, verum etiam idem opus licet titulo, capite & cauda truncum una cum libris Photii contra Manichæos obvium est in Codice Colbertino 444. teste Cotelerio Ill. monument. p. 556. Alius pulcher Codex Amphilochiorum exstat in Bibl. *Segvieriana* sive Coisliniana, unde singulorum *CCCVIII.* capitum titulos & initia exhibet eruditiss. Montfauconus in Catalogo MSS. Græcorum illius Bibl. p. 326-345. Ab eodem p. 346. seq. Græce & Latine exhibentur qvatuor Qvæstiones: *CXXV.* (qvam ab Allatio acceptam dederat qvoqve Combefilius ad calcem sui Asterii, T. 1. auctar. novi Bibl. Patrum p. 276.) Πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασιν καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν; *qvot Asterii fuerint, & qvænam ipsorum opinio? CXXIX.* Διὰ τί τῷ πληγαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν; *cur laborioso Herculi Poëtæ Amaltheæ cornu in manibus ponant? CLX.* πόσαι εἰσὶ βύβλαι γεγόνασι; *qvot fuerint Sibyllæ? & CLXVI.* τίνος αἱρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου; *cujus hæresis erat Eusebius Pamphili?* Pridem qvoqve qvæstionem *XXXVII.* εἰ ἀπερίγραπτον ἡ ἐν τῷ Υἱῷ θεότης, ἡ σὰρξ ἣν ἀνέλαβεν ἢ πανταχοῦ ἢ περιγραφομένη τόπῳ; *si incircumscripta est in Filio Deitas, num caro quam assumsit ibique est, an loco circumscripta?* publicaverat Græce & Latine Combefilius ad calcem sui Amphilochii Paris. 1644. fol. pag. 226. Locum ex qvæstione LXXXIII. producit Allatius capite 2. syntagmatis de engastrimytho: alium ex qvæstione CLVII. in libro de Simeonibus p. 3. Alia loca laudat Franciscus Turrianus in defensione Epistolarum Pontificum, & in notis ad Constitutiones Apostolicas, nec non in libro de jure ordinandi Ministros Ecclesiæ p. 155. Qvædam etiam capita *Amphilochiorum* inter Photii epistolas legi monet *Allatius* lib. 2. de consensu cap. 6. §. 4. speciatim illas, ut præstantissimo Caveo notatum, quæ Amphilochio Cyziceno inscribuntur. Ubi integrum hoc opus, quod optandum est, lucem viderit, constabit tum hoc tum illud præterea, an ex eo mutuati sint auctores Catenarum in Evangelistas, quæ ex Photio assim afferunt, an quod facilius mihi persvadeo, ex commentario ejus deperdito in Matthæum.

XVI. Scripta Photii alia inedita.

1. De *Patriarchis sede sua injuste pulsis*, quod orthodoxi successores communionem eorum non refugerint, πόσων ἐκβληθέντων πατριαρχῶν ἢ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτὰς βασιλέων ἀπεχθείᾳ, οἱ μετ' αὐτοὺς ὀρθοδόξοι ἀποδέχονται. MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII. p. 458. Incipit: Διαφασίν ἐκβληθέντος ἢ θαυμαστῶ. Similis argumenti scriptum

ptum junioris auctoris qvi circa A. C. 1267. vixit, editum habemus ab Humfredo Hody, de qvo dixi Volum. VI. p. 134. Aliud Methodii Monachi memorat Allatius libro de Methodiis p. 383. 384. (edit. à me curatæ T. 2. operum S. Hippolyti p. 95.)

2. συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς *Collectanea & demonstrationes* è Synodicis & Historicis scriptis *de Episcopis & Metropolitis* atqve aliis Ecclesiasticis controversiis, qvæstiones X. *adversus Latinos.* Incipit: ἐπὶ Κωνσταντίν. MSS. in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 91. & 96. in Cæsarea, Lambec. III. p. 195. V. p. 46. Locum ex illo scripto produxit Humfredus Hody in libro edito Anglice qui inscribitur: *the case of sees vacant*, p. 89. Act. Eruditor. T. 2. supplementi p. 562.

3. Περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος μυσταγωγίας, ᾗ ὅτι ὥσπερ ὁ Υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἱερολογεῖται γεννᾶσθαι, οὕτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου καὶ δι' αὐτοῦ αἰτίας θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι· λέγεται δὲ τοῦ εἶναι ὡς ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι' αὐτοῦ. *De Spiritu S. disciplina arcana & quem admodum Filius ex solo Patre, ita & Spiritus S. ex sola eademque causa procedit: dicitur tamen Filii esse, tanquam qui illi consubstantialis est, & ab eo mittitur.* Hunc *tractatum sane luculentissimum* appellat Allatius de consensu utriusqve Ecclesiæ p. 575. testatus in Codice Palatino referri ad *Metrophanem* * Episcopum Smyrnensem. Incipit: ἐν πολλοῖς μὲν εἴσω δὲ ἐλεγχοι πολυτρόποις ἐσταδμένοι λόγοις δι' ὧν ἡ ἐφεὺς κατασπᾶται.

4. Eodem loco alia apud Græcos sub Photii nomine opuscula legi Allatius monet, minoris illa qvidem molis ac momenti. Κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. *Adversus Latinos de processione Spiritus S.* Incipit: τίς ὅλως ἀνάσχοιτο τῶν ἐν χριστιανοῖς τελούντων ἐπὶ τῇ ἁγίας τριάδος δύο εἰσάγειν αἰτίας. MS. in Bibl Cæsarea. Lambec. III. p. 117. Plura de eodem argumento scripserat Photius partim etiam edita in ejus Epistolis, & apud Euthymium. Ex Oratione prima Photii de processione Spiritus S. producit locum Allatius contra Hottingerum pag. 196.

5. Τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων αἰτιάματα μερικά. *Adversus Latinorum Ecclesiam criminationes particulares.* Incipit: ὅτι τὰ ἄζυμα προφέρουσι.

6. Σύμβολον πίστεως πρὸς τοὺς μέλλοντας χειροτονεῖσθαι ἐπισκόπους. *Symbolum Fidei pro iis qvi Episcopi ordinandi sunt.* MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII. p. 453.

7. Homiliæ XIV. qvarum notitiam Nic. Heinsio communicavit Gazensis Metropolita D. Paisius Ligarides, & ab Emerico Bigotio acce-

* Huic Metrophani (circa A. 868 claro) in codice MS. Palatino etiam tribuitur opus adversus Manichæos Paulicianos ad Antonium Metropolitam Cyzicenum.

ptam prodidit Combefisius * ad calcem Tomi I. auctarii novissimi Bibl. Patrum.

a) μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, *post expletas catecheses* die sanctæ paraſceves, dicta ex ambone templi sanctæ Irenæ. Incipit: ἀλλὰ ταῦτα μὲν προηγμένῳ λόγῳ τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸς τὸ βάπτισμα ἔπειθε δὲ κατηρτισμένους τὴν τελειότητα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὰ καθάρσεως ἐπιδεομένους καὶ τὰ μυστικῆς τραπέζης ἀπεργομένους.

b) *altera ejusdem argumenti.* Incipit: μετὰ τὴν τῶν κατηχητικῶν λόγων ἀνάγνωσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιδεικνύντες κατάνυξιν ἐποιοῦσθε τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμῖν ἔγνωμεν ἀποδεῖν.

c) *tertia* μετὰ *τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως. post lectam ex more catecheſin.* Incipit: ὅτε μὲ διαβόλῳ τὸ κράτος συλλύεται, ὅτε δὲ θανάτῳ τὸ κέντρον ἀμβλύνεται, ὅτε τὸ κατ' ἀδὲ τὸ τρόπαιον ἕσταται, τῶν συνδούλων ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσκεται, τότε τῆς ὁμολογίας, τὸ χειρόγραφον προκομίζεται, τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ συλλογραφία ἀναμβίνεται. διά τί.

d) Εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥώς, *in irruptionem Ruſſorum* homiliæ duæ, *prior* incipit: τί τοῦτο τὸς ἡ χαλεπὴ αὕτη καὶ βαθεῖα πλαγὴ καὶ ὀργὴ, πόθεν ἡμῖν ὁ ὑπερβόρειος ἄτος καὶ φοβερὸς ἐπέσκηψεν κεραυνός.

e) *Posterior:* οἶδα μὲν, ἅπαντες συνεπίσασθε, ὅσοι τε δεινοὶ συνιδεῖν ἀποτρόφην πρὸς ἀνθρώπους θεὸν, ὅσοι τε ἀμαθέστερόν πως ἔχει τὰ τῆς Κυρίας Δεσποίνης πρίμαλα.

f) εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν, *in Annunciationem ſanctiſſimæ Dei Genetricis Mariæ.* Incipit: Φαιδρὰ τῆς παρούσης ἡμέρας καθέστηκεν ἡ πανήγυρις, καὶ λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν ἀποφέρεται. Χαρὰν χορηγεῖ, λύπην παλαιὰν ἀφαλύουσαν. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν αἶραν ἐξορίζουσαν, καὶ τὰ πτῶσιν παλαιὰν τὴν ἔγερσιν ἐγκαινίζουσαν καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖν ὑπογραφουσαν.

g) *altera ejusdem argumenti* præſente Imperatore ** dicta, incipit: ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιρὸν καλῶ τῷ μετὰ τὸ προφήτα βοήσομαι Δαυὶδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησίας αὐλὰς ὁρῶν τῷ πλήθει συνοχωρουμένας πολυανθεῖ τῇ τερπνότητι καὶ ποικιλίᾳ τῶν συναλληλυθότων.

h) ὡς

* Quod ait Combefisius cum ista scriberet (A. 1672.) in Anglia novum Photii opus procudi de Ecclesiæ C'Politanæ præcellentia, nescio an Beveregii intellexit Synodicum, in quo nonnulla Synodi pro Photio habitæ, de qua supra p. 371.

** Basilio Macedone.

h) εἰς τὰ βάϊα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum & in Lazarum*, incipit: ὅτε τῶν παίδων ὡσανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀναβοώντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τὰ λαμπρᾶς ἐκείνης καὶ θεοπρεπεστάτης φωνῆς τοῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον ἐλκύσω, μεταίρομαι ὅλος γίνομαι τῇ προθυμίᾳ.

i) εἰς τὸν θεόσωμον τάφον, *in divini corporis ſepulturam Domini noſtri JEſu CHriſti*, ſancto Sabbato. Incipit: ἀφ' ἑκάστου μὲν τῶν ἔργων καὶ σωτηρίων ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τὸ περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μυεῖσθαι ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπτύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸς τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπισκιάζομαι ψυχαῖς.

k) Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, *in paraſceve primæ hebdomadis jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiæ. Incipit: ἤκουσιν ὑμῶν τὴν προθυμίαν προφθάσαντες, καὶ τὸ ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπεύσασαντες. Hæc ni fallor eſt homilia Photii *de hæreſi*, quæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialenſis memoratur.

l) *altera* ex eodem ambone dicta, incipit: ἡ περιλαβοῦσα ὁμιλίας τὸ τέλος, εἴ τι μιμνῄσθε, τὸν λόγιον παρεδίδου καθαιρέμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθούμενον, ἀναμχωτῶν λα, πλατόμενον, ὑποκρινόμενον τὴν εὐσέβειαν.

m) *tertia*, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μὲν νομίων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτε τὸ θεοβόητον ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή, *quando ſanctæ Dei genitricis effigies expreſſa imagine eſt atque detecta.* dicta præſente Imperatore ex eodem ambone magnæ Eccleſiæ, magno Sabbato. Incipit: σιγᾷν εἴ τις ἄλλος πάντας μελετήσειε καὶ βίου, νῦν λαλεῖν τις εἶναι καὶ πρὸς ῥητόρων τέχνας παρεσκευάσθαι τὴν γλῶσσαν, εἶπερ ἄλλο τι ἄλλου σπουδῆς ἂν ἄξιόν τι ποιήσαιτο.

o) ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ ---- ὁ κατὰ πάσης αἱρέσεως ἐσημολογαφήθη θρίαμβος. *Quando orthodoxis magnisque noſtris Imperatoribus Michaëli & ---- adverſus omnes hæreſes publico monumento conſignatus eſt triumphus.* Incipit: ἦν ἄρα ἐκ πολλοῦ γεγηρακὼς ὁ χρόνος καὶ νέαν οὐκ ἔχων ὠδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων εὐθαρρεῖ σιωπᾶσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialenſis inter undecim quas memorat Photii homilias duæ ſunt hactenus mihi indictæ, una *de aſcenſione*, & altera εἰς τὴν ἔφοδον τῶν φώτων ſive in *feſto Epiphaniæ*.

9. Ἐπιτομὴ τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων. *Epitome Actorum Conciliorum VII. Generalium.* Incipit: ἀναγκαῖον ἐστὶ μιμουμένους ἡμᾶς

Χριστι-

χριστιανῶν αἱρέσεων ἐπιμιμήσθαι MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lll. p. 46 & diversa à Photii & aliorum editis synopsibus Conciliorum quas memoravi supra p. 520. Videbunt autem quibus MStos Codices evolvendi dabitur occasio, num diversa etiam sit ab inedita synopsi *Photii* Tyrii, quam laudavit Usserius de Symbol. p. 25. & quæ MS. fuit apud Is. Vossium.

Odæ novem MSS. exstant Paris. in Bibliotheca Collegii Claromontani cum Theodori Prodromi versibus de duodecim mensibus aliisque, teste Phil. Labbeo in Bibl. nova MSS. p. 139. *Ex hisce odis meridiana luce clarius liquere* ait Paulus Colomesius *Photium nostrum carminis laude floruisse, ut de eo Nicetas Paphlago.* * Photii στιχηρὸν in Methodium CPol. ex octoëcho, T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 959. Anecdota quædam Photii epigrammata in Anthologia inedita Leonardi Philaræ quæ exstat MSS. in Bibl. Coisliniana. Alius Photius Monachus cujus explicationem tropariorum *S.* Stephani Sabaitæ citat Nic. Comnenus in prænotionibus Mystagicis p. 397.

In Psalmos Catena ex Athanasio, Basilio, Chrysostomo & Theodoro Heracleota, MS. in Bibl. Segvieriana sive Coisliniana. Vide Catalogum *MSS.* ejus Bibl editum, à celeberrimo Montfaucono. p. 58. 59.

In Prophetas MS. in Bibl. Vaticana, ut ex Possevino Colomesius & Caveus.

In Epistolas Pauli MS. in Bibl. Cantabrigiensi. *Ex* hoc commentario idem Caveus notat plura desumsisse Oecumenium (à quo etiam nominetenus non raro *Photius* laudatur) codicem vero istum esse mutilum initio & fine, & totum in Epistolam ad Romanos commentarium in illo desiderari.

In Categorias Aristotelis, MS. in Codice Regio Paris. 547. teste Labbeo p. 114. Bibl. novæ MSS.

Lexicon Photii, quod in Anglia servant viri docti, longe diversum est à Gudiano, longeque brevius, atque Photium certius auctorem habet. Nam MS. quod ex Bibliotheca illustris Viri Marqvardi Gudii pervenit in Principalem Gvelpherbytanam, duobus spissis crassisque constat voluminibus quadratis, nec auctoris gerit nomen præfixum, & in etymologiis enucleandis versatur atque incipit: σὺν Θεῷ ἀρχὴ τῆς κῆ στοιχείου Ετυμολογίας. ἀρχὴ τοῦ ά στοιχείου. ἀάθητον &c. Itaque & Gisbertus Cuperus timide illud tribuit Photio lib. 2. Observationum cap. 8. MS. *Etymologicum penes Marquardum Gudium, quod creditur Photii Patriarchæ.* Et

* supra p. 375.

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de usu numism. *Auctor Etymologici MS. qui Photio Patriarcha existimatur, & apud eruditissimum Marquardum Gudium nostrum mihi inspectus*, κερέσαι, τὸ πάλαι δὲ κειρᾶι ἔπινον &c. Citat iterum p. 368. 369. & H. Vossius Var. Observat. p. 126, 127. At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Historicis, partem etiam Poëtis usitatas exponit brevissime, atque inscribitur: Φωτίου ἐκ τῶν ἀγνώστου Πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγὴ, αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν εἰς χρείαν. προσῳδίαις δὲ θαυμάσιος τῷ πρώτως θεμένῳ καὶ ἄρχοντι ἐκ λυκοσαμίας, ὁμοίως μαθητῇ.

Πρόλογος ἐκ λεξικῶν, ἃ ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωρύξαντο μύλισα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείας ὡς ἂς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελίσατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν διογενιανῷ συνελέγησαν, οὐ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῶν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνεργήσασθαι, ἀλλ' ἓν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι ἐδόκει τῶν πρότερον ------ καίριον κεχρῆσθαι, συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν καὶ ἐποιησάμην, ἐκ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀπόντας, ἐπεὶ μηδ' ὅσοι ταύτας συνελόχασι, τῶν ἁρμοζόντων τῇ χρείᾳ μέτρῳ φράσαι παντελῶς ἀπέχοντο. &c.

Incipit: Ἀ τὸ ἄλφα πρόσωπον θεῖναι, δηλοῖ τὸ εἶδος, ὅτι γὰρ καλλίμαχος κέχρηται. ἤτοι μὴν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις ὅσα καθ' ἑαυτὴν ἀνύτουσα παρίσα διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, ἅ δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχαιὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολύ; ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφός, ὁ ἐκ τ' αὐτῆς δελφύος ἤτοι μήτρας. καὶ τὸ κακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακεμήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

Ἀ ἀ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐστὶ δὲ χρηστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός.

Ἄα, σύστημα ὕδατος.

Ἄαπλον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἄπλητον, καὶ χεῖρας ἀάπλους μεγάλας, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθείη, τὰς ἀπλοήτους. εἰ δὲ ἄαπτον ἄπειρον, ἀπείραντον.

Ἀάπλους οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκάμπτους ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπράκτους. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀνακρούκτους καὶ χαλεπάς. Ἄπτιον δέ φασιν, βάλιτα καὶ ἀπρονοίας ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο, ἢ τὰς πολλὰς ἀπροσπελαζούσας.

Ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων, ὅμορος.

ἀγωγεῖ, τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ῥητὴρ καλεῖται.

ἀγωγεύς, ὁ ἱμὰς τῶν κυναγετικῶν κυνῶν. ἅτως Σοφοκλῆς.

ἀγωγίμων. Φορτίων ἐμπορικῶν.

ἀγωγὺς, προπομπός.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ ἅτως καὶ ἀγωνιστική. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγών.

ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τὰς ἀγῶνας ἄσκησιν.

ἀγωνιῶ, κινδυνεύω.

ἀγὼν ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δῖος ἱστορεῖ. Σημαίνει δὲ καὶ ἦν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἀθροίσιμα καὶ τὸν ναὸν ἐνθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θουκυδίδης δέ, προστιλθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ πρίοχον.

ἀγὼν ἡ δέχεται σκήψεις. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ὑποπτευόντων εἰς σκῆψιν.

ἀγωνος τῷ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. ἅτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλαχοῦ ἐχρήσατο.

ἀγῶνα τὴν συναγωγήν, ἅτως Ἀριστοφάνης.

ἀδαγμὸς ὁ δεξιὸς μὸς, ἅπερ ἐστὶ νυσμός. ἅτως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Josepho Scaligero, qvi illud Richardo Thomsoni in Angliam remittens, Epistola CCXXXV. *Remitto tibi nunc*, inqvit, *Photium tuum, optimum sane librum & qvem edi è re literaria est, qvanqvam omnia qvæ in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Qvia tamen laborem legentium levare possis, qvod in eo omnia congesta sunt, qvæ sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam à studiosis gratiam inveris, si tam utilem librum in publicum exire patiaris. Exstat hodie magno cum fructu legentium similis labor Varini Faverini* &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valesius in notis ad Harpocrationem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentleius in Epistola ad Jo. Millium, subjecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleii observationibus ad Menandri reliqvias recusa. Qvod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri scripsit Morhofius lib. 1. Polyhistoris cap. 16. puto eum inaudiisse de conatu viri doctissimi Thomæ Galei, qvi pro suo in Græcas litteras amore ac studio hunc in se laborem suscipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis menstruis Germanice editis A. 1692. p. 608.

XVII.

XVII. Scripta Photii deperdita.

In Matthæum scripsisse Photium, auctores Catenarum dubitare nos non sinunt, fortasse etiam in alios libros sacri Codicis: licet illa hodie desiderentur.

Adversus Leontium. Suidas: Λεόντιος. τοῦ ἀπὸ ἐπ. ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο ἀρχιερεύς. ἐγραψε πρὸς κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De imaginum cultu scripsisse aliqvid colligas ex Euthymio apud Lambec. lll. p. 169. qvi adversus Iconomachos aliqvid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adversus Julianum Imp. aliqva composuisse colligas ex Epistola Photii CLXXXVII. ad Christophorum protospatharium.

XVIII. Hæc de photio ejusqve scriptis dicta sufficiant, cujus lucubrationes plures adversus Latinos ut olim exustas flammis, sic postea suppressas à Romanarum partium nimium studiosis, atqve luci subductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa fœmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretserum lib. 1. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. seq. Ingolstad. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophistæ de objectionibus insolubilibus. I. ANONYMI Prolegomena Rhetorica. 2. Indices scriptorum in libris JOANNIS Philoponi adversus Proclum, & in ejus commentariis ad Aristotelem allegatorum.

LUbet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi* Sophistæ scriptum rhetoricum qvod promisi supra p. 417. eiqve deinceps subjungere aliam lucubrationem, alius veteris autoris, varia continentem scitu jucunda, lectuqve non indignam rhetorici itidem argumenti: & denique hoc caput concludere Indicibus scriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, qvem itidem daturum me pollicitus sum p. 368.

ἀλύτῳ, ἀπ' αὐτῷ τῷ ῥήτορος τὰς μεθόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμβάνοντες.

α Ἐν μὲν οὖν τῷ προσχήματι τὸ δοκεῖν λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, ἀντιπατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμησαν τῷ πολέμῳ, καὶ διὰ τοῦτό εἰρήνην ἐποιήσαμεν. Οὐ δυνάμενος λῦσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀντιπατηγορῶν φάσκει, Ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσατε αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον ἐξ ἑτέρας τινὸς πόλεως ἄρχοι πρεσβεύων, ἢ ταύτης αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, ἣν κρατηκέναι τε τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ χρησοὺς ἔχειν στρατηγοὺς, εἰκότως χρήματα ἔλαβεν· εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτὸ, τίνος ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτὸ ἀφέστηκεν, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; Ἀδύνατον γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμουν, διὰ τοῦτο σὺν φησὶν ἀντιπατηγορῶν, δῶρα εἴληφας.

β Ἐὰν δ' μὲ ἔχῃς λῦσαι ἀντίθεσιν, εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν εἰρημένων· εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι. ἢ, νυνὶ διὰ τόδε οὐ πεποίηκα. ἢ, ὥσπερ διὰ τόδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, Ἂν τοίνυν λέγῃ περὶ τῆς ἐταιρήσεως νόμου, ὡς ὑβρίζοιμεν ἡμεῖς καὶ βλασφημίας ἂν εἰκῇ προσηκούσας κατ' αὐτὸ ποιούμεθα, δεῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχειν,

commemoravimus, exempla, ex Demosthene ipso sumtis objectionum insolubilium retundendarum satronibus.

1. Caussando igitur solutionem objectionis, qvam solvere non poterat, vicissim accusat adversarium Orator in Oratione adversus Æschinem. *Duces male rem gesserunt in bello, itaque pacem* (cum Philippo) *fecimus.* Hoc cum non posset solvere Orator, vicissim accusans ait: a) *Quæ si dixerit, obtestor vos, ut memineritis eum vicissim interrogare, utrum ex alia urbe legatus abierit, an ex hac eadem. Nam si ex alia, quam bella superiorem fuisse dicit, ac bonos duces habuisse, merito pecuniam accepit. Sin ex hac ipsa, qua gratia propter quæ urbs, à qua missus erat, suis hostis cessit, ob ea ipse dona accepisse cernitur?* Cum non enim posset ostendere qvod duces in bello rem male non gessissent, ideo vicissim accusando eum arguit dona accepisse.

2. Si non possis commode solvere objectionem, solutionem objectorum differ hunc in modum: alio tempore respondebo. Vel: nunc ideo à respondendo me abstineo, vel: tunc huic objectioni satisfaciam. Sic Demosthenes in Oratione contra Androtionem: b) *Qvod si dixerit de impudicitia nos esse injurios, & falsa in se maledicta jacere, apud Senatum esse fidem faciendam accusationi, ut ibi de*

a) p. 219. b) p. 421.

ἐπὶ χιλίαις ἐκινδυνεύομεν, ὑποβαλόντα αὐτῷ, ἔτι καὶ τοῦτο ποιήσομεν ὕστερον, ἐπειδὰν νῦν περὶ ὧν εἰσήκτε, δῶμεν λόγον. Οὔτε γὰρ ἀδύνατον εἶναι δόξειν λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἀπολογίαν εἰργασμένον ἀξιοπίστως, ἀπάξειν ἀπὸ τῆς διαθέσεως οὔσης ἀλύτου τὸν δικαστήν.

γ' Συνδραμὼν δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, καὶ συνδεδεμὼν ἀντιπαηγορήσεις ἢ ἀντιδίκου. πάλιν γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀλύτων θεωρήματι παραδείγματος παρείσαγε, μικρᾶς καὶ ἀθανοῦς καὶ γλίχρας τὰς διαφορὰς οὔσης ἐνταῦθα. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, Εἶτα τοίνυν μοί τις ἔξεστι προσελθὼν πρὸ τῆς δικαστηρίου, χάριτος καταγορεῦσαι αὐτὸν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν τρόπον κρινόμενος χάριτος ἀφεθήσεσθαι πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν. διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι ἀλλ' ὑστερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γάρ, πάντα ταληθῆ λέξειν τοῦτ' αὐτῷ τουτονί. καὶ οὕτω τοίνυν κωμικὸν γέλως ἐστὶ καταγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων· τούτων γὰρ ἔστιν ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοί, οὐδὲ ἓν ποιησα-

de mille drachmis (pro calumnia pendendis) *periclitemur: monete ipsum quod & hoc facturi sumus deinceps, postquam horum nunc quæ ingressi sumus rationem reddiderimus.* Ita enim non videbetis solvere objectionem haud posse, & in dilatione te defensurus fidem invenies, adeoqve judicem ab objectione qvam dissolvere non valebas, abduces.

3. Concedendo objectionem qvæ solvi neqvit, eiqve assentiendo accusabis vicissim adversarium. Nam & istud exemplum in doctrina hac de indissolubilibus objectionibus iterum adducere juvat, licet parva sit levisqve & vix notanda differentia. Sic itaqve Demosthenes Oratione adversus Æschinem. c) *Dudum autem ante curiam quidam venit & mihi rem dixit omnium absurdissimam: instituisse eum Charetem accusare, atqve eo modo & iis verbis decipi posse vos sperare. Ego vero, si accusetur Chares, inventum eum iri fideliter & benevole modis omnibus pro vobis egisse, quicqvid in ipso fuerit: propter eos autem qui suis corruptelis negotia perderent, tanto fuisse inferiorem: non magnopere ista contendo, sed nimium ipsi largiar. Esto, vere Æschines de eo dicat omnia: etiam sic tamen admodum ridiculum erit eum ab isto accusari. Ego enim nihil, quod in bello gestum est, Æschini imputo, id enim à ducibus requirendum est: neque pacem factam à Republica: sed hactenus*

c) p. 244. seq.

Ol

ἀλύτε, ἀπ' αὐτῆ ῥήτορος τὰς μεθόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμβάνοντες.

α Ἐν μὲν οὖν προσχήματος ἕνεκεν λύειν ἀλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, αἰσχυνηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Κακῶς οἱ στρατηγοὶ κεχρῆσθαι τῷ πολέμῳ, φησὶ, διὰ τοῦτό εἰρήνην ἐποιήσαμεν. Οὐ δυνάμενος λῦσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, αἰσχυνηγορῶν φάσκει, Ἂν δὲ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσατε αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον ἐξ ἑτέρας τινὸς πόλεως ἔρχεσθαι πρεσβεύων, ἢ ταύτης αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, ἦν κρατησάντας γε τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ χρησοὺς ἔχειν στρατηγοὺς, εἰκότως χρήματα εἰληφὼς· εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς, τίνος ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτὸ ἀφέσηκεν, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; Ἀδυνατῶν δὲ δεῖξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμουν, διὰ τοῦτο οὗτ' φησὶν αἰσχυνηγορῶν, δῶρα εἰληφας.

β Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς λῦσαι ἀντίθεσιν, εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν εἰρημένων· εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι. ἢ, νῦν διὰ τόδε οὐ πεποίηκα. ἢ, ὧδε διὰ τόδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, Ἂν τοίνυν λέγῃ τις ὡς ἐγὼ τὰ ἐταμιήσατο νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ἡμεῖς καὶ βλασφημίας οὐχὶ προσηκούσας κατ' αὐτὰ ποιούμεθα, δέον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχειν, commemoravimus, exempla, ex Demosthene ipso sumtis objectionum insolubilium retundendarum satronibus.

1. Caussando igitur solutionem objectionis, qvam solvere non poterat, vicissim accusat adversarium Orator in Oratione adversus Æschinem. *Duces male rem gesserunt in bello, itaque pacem* (cum Philippo) *fecimus.* Hoc cum non posset solvere Orator, vicissim accusans ait: a) *Quæ si dixerit, obtestor vos, ut memineritis eum vicissim interrogare, utrum ex alia urbe legatus abierit, an ex hac eâdem. Nam si ex alia, quam bello superiorem fuisse dicit, ac bonos duces habuisse, merito pecuniam accepit. Sin ex hac ipsa, qua gratia propter quæ urbs, à qva missus erat, suis bonis cessit, ob ea ipse dona accepisse censetur?* Cum non enim posset ostendere qvod duces in bello rem male non gessissent, ideo vicissim accusando eum arguit dona accepisse.

2. Si non possis commode solvere objectionem, solutionem objectorum differ hunc in modum: alio tempore respondebo. Vel: nunc ideo à respondendo me abstineo, vel: tunc huic objectioni satisfaciam. Sic Demosthenes in Oratione contra Androtionem: b) *Qvod si dixerit de impudicitia nos esse injurios, & falsa in se maledicta jacere, apud Sevinos esse fidem faciendam accusationi, ut ibi de*

a) p. 219. b) p. 421.

ἔτι ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐκκινδυνεύσομεν, ὑπομνήσατε αὐτὸν, ὅτι ἢ τοῦτο ποιήσομεν ὕστερον, ἐπειδὰν νῦν περὶ ὧν εἰσήκαμεν, δῶμεν λόγον. Οὔτε γὰρ ἀδύνατον εἶναι δόξης λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἀπολογίαν εὐεργασμένον ἀξιοπίστως, ἀπάξεις ἀπὸ τοῦ ἀληθεύσοντος οὔσης ἀλύτου τὸν ἀνταγωνιστήν.

γ' Συνδεομένῳ δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, καὶ συνδεομένων ἀντικατηγορήσεις ἢ ἀντιδίκου. πάλιν γὰρ ἦν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀλύτων θεωρήματι ἀναγκαίῳ παράδειγμα, μικρᾶς καὶ ἀθανοῦς καὶ γλίσχρου τῆς διαφορᾶς οὔσης ἐνταῦθα. ὡς Δημοσθένης ἐπὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου, Εἶτα τοίνυν μοί τις ἄφνω προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου, χάριτος καταγορεῦσαι αὐτὸν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦτον ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν τοῦτον κριτὸν ἄμεινον χάριτος αἰσθήσεσθαι πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πραττόντων ὑπὲρ ὑμῶν. διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ, πάντα ταληθῆ λέξειν περὶ αὐτοῦ τοῦτονί. καὶ οὕτω τοίνυν κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων· τούτων γὰρ ἔσται ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοί, οὐδὲ τοῦ ποιήσα-

de mille drachmis (pro calumnia pendendis) *periclitemur: monete ipsum quod & hoc facturi simus deinceps, postquam horum nunc quæ ingressi sumus rationem reddiderimus.* Ita enim non videberis solvere objectionem haud posse, & in dilatione te defensurus fidem invenies, adeoqve judicem ab objectione qvam dissolvere non valebas, abduces.

3. Concedendo objectionem qvæ solvi neqvit, eiqve assentiendo accusabis vicissim adversarium. Nam & istud exemplum in doctrina hac de indissolubilibus objectionibus iterum adducere juvat, licet parva sit levisqve & vix notanda differentia. Sic itaqve Demosthenes Oratione adversus Æschinem. c) *Dudum autem ante curiam quidam venit & mihi rem dixit omnium absurdissimam: instituisse eum Charetem accusare, atqve eo modo & iis verbis decipi posse vos sperare. Ego vero, si accusetur Chares, inventum eum iri fideliter & benevole modis omnibus pro vobis egisse, qvicqvid in ipso fuerit: propter eos autem qui suis corruptelis negotia perderent, tanto fuisse inferiorem: non magnopere ista contendo, sed nimium ipsi largiar. Esto, vere Æschines de eo dicat omnia: etiam sic tamen admodum ridiculum erit eum ab isto accusari. Ego enim nihil, quod in bello gestum est, Æschini imputo, id enim à ducibus requirendum est: neque pacem factam à Republica: sed hactenus*

c) p. 244. seq.

σθαι τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ἄχει ἰούτων πάντα ἀφίημι. ἢ οὐ λέγω, κἀγὼ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; ἔ, ποιμένα τὸν πόλεως εἰρήνην, φιλοκράτει συνεπῆν, ἀλλὰ μὴ ἰοῖς βέλτιστα γράφουσι ἔ δῶρα εἰληφέναι, ἔ ἐξαπατῆσαι. Συνδραμὼν γὰρ ὁτι ποτὲ ἐπολέμει Χάρης, ἔτως κατηγορῶν Αἰσχίνης προδοσίαι ἐπὶ τῷ συνεπῆν Φιλοκράτει, ἀξιόπιστος ἔδοξεν εἶναι, ὁτι ἔ δῶρα εἴληφε, λέγων.

δ Συνδραμὼν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντίδικος λέγει δικαίοις οὖσι, τὸ συμφέρον ἀντιτίθησιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης πάλιν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίν. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου ὅτι πονηροὶ Φωκεῖς ἦσαν, ἔ ἐχρῆν αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἐκ ἀντέτη μόνῳ, συνδραμὼν δὲ ἔφη, Ἀλλὰ συνέφερεν αὐτοὺς σώους εἶναι τῇ πόλει. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν πάλαι ἐσώσατε, οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τότε τῇ πόλει.

ε Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως ἦν ὁ ἀντίδικος παρείχετο, μεταβαίνει τὸν δυνατὸν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν, τὴν μὲν ἄλυσον, μὴ συνεκτικὴν εἶναι λέγων ἔ παρόντος ἀγῶνος, ἣν δὲ ἀνήνεγκες σύ. οὕτως ἐν τῷ κατ Τιμοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε λέγων. λέγοντος γὰρ ἔ Τιμοκράτους ὅτι ἐκλέτισαι τὰ χρήματα Ἀνδροτίωνι καὶ Γλαυκέτῃ καὶ Μελανωπῷ, ὑπὲρ ὧν αἰτίαν ἔχω θεῖναι τὸν νόμον, ὡς ἀφειλόμην ἔτι τῇ πόλει, φησὶν, Ἀλλ' οὐ χρὴ ἰούτων κρίνεσθαι

hactenus condono etiam. Quid igitur dico? unde accusare incipio? Quod dum pacem Resp. faceret, Philocrati suffragatus est, non iis qui suadebant optima: quod munera acceperit, quod fieri cum facit. Concesso enim quod male in bello se gessisset Chares; ita dum arguit Æschinem proditionis quod Philocrati esset suffragatus, fide dignus etiam videtur quando munera eum accepisse affirmat.

4) Concessis iterum iis quæ adversarius vera ac justa objicit, utilitatem opponit: ita ut Demosthenes iterum in Oratione adversus Æschinem. d) Cum enim ille dixisset malos fuisse Phocenses, atque oportuisse illos perdere: non hoc oppugnavit, sed concedens ait: at Reip. intererat eos incolumes servari. *Neque enim Lacedæmonios propter virtutem eorum olim conservastis, neque execrandos illos Euboënses, sed quod eos esse incolumes è Republica erat.*

5) Ab objectione quam affert adversarius, judicem abducere ad objectionem aliam: illamque insolubilem negabis facere cum maxime ad præsentem controversiam, sed hanc potius quam tu adduxeris. Sic Demosthenes in Oratione adversus Timocratem, e) cum ille dixisset pecuniam solutam esse ab Androtione, Glaucete & Melanopo, pro quibus accusor legem tulisse, ut qui civitati adhuc debuerint: respondet, non de

d) p. 210. e) p. 486.

γῦν, ἄτε ἐκτέτισται τὰ χρήματα ἐκείνοις, εἴτε μή· ἀλλ' εἰ παράνομον ἐψηφίσατο Τιμοκράτης ψήφισμα. Ἀπαγαγὼν δὲ τὸν ἀλύτου ἀντιθέσεως, τὸν λεγούσης ὅτι ἐκτέτισται τὰ χρήματα ἐκείνοις, οὐχ ὑπὲρ ἐκείνων κρίνεται, λέγων, ἢ οὐχ ὑπὲρ ἐκείνων ἔγραψα τὸν νόμον, τὸ παράνομον ἐπάγαγων αἰτιῶν, ὡς παρανόμου τῆς γραφῆς οὔσης ὑπὲρ ἧς νῦν κρίνονται.

ς' Μετὰ αἰτίας δὲ τὸ πιθανὸν τῶν πραχθέντων παρέξεις, τὰς ἀλύτους ἀνηθέσεις μεθοδεύων. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος, λέγοντος Φορμίωνος, Ἡ μήτηρ σοῦ ἡ σὴ τὰς διαθήκας ἐμοὶ πεισθεῖσα ἐξέκλεξε, καὶ ἐμοὶ ἐκείνων ἐδόκει ἀπίθανον εἶναι τὸ τὸν Φορμίωνα προτιμηθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀπολλοδώρου μητρός. μὴ τὴν αἰτίας οὖν τὸ πιθανὸν παράγαγε, αἰτιῶν, ὅτι μὴ αἰτίαν. διέφθαρται γὰρ ἡ μήτηρ. καὶ οὐ δοῦλον ἦν Φορμίων· ἀλλ' ἀνήρ. τὸ δὲ ἀναγκαῖον ἔφυγε, τῇ δόξαι μητρὸς κατηγορεῖν, προσεπισημηνάμενος ὅτι ἀναγκαζόμενον καὶ οὐχ ἑκόντα λέγει ταῦτα.

ζ' Ὅταν δὲ ἀλύτου ἀνηθέσεως μέρη διαιρῇς, παρασῇ μεθοδεύων, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου πιστώσει. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου ὅτι καὶ Χερρόνησον ὑμῖν αὐτὸ τὸ εἰρήνης συνεγένετο, καὶ εἰρήνην ἔχοιμι ἀντὶ πολέμου, καὶ ἱερὰς τριακοσίας, καὶ σωθῆ ταύταις καὶ χρήματα, εἰ δυνάμενον πρὸς ἅπαντα ταῦτα ὁ Δημοσθένης ἄθρόως ἀνῃρῆσθαι, οὐδὲ ὡς ἐγὼ ἔστιν ἀληθῆ δεῖξαι, διελὼν

de eo qværi jam utrum pecunia ab illis soluta sit nec ne, sed utrum nefarium Timocrates decretum tulerit. Abducens itaqve judices ab insolubili objectione, qvod pecunia soluta ab illis fuisset, non de hoc inqvit contenditur, neqve de his legem tuli: sed objicit de nefario, & legem ipsam de qva jam litigent, contra omnes leges esse.

6) Causa allata fidem rebus facies, atqve ita indissolubiles objectiones declinabis. Sic Demosthenes in Oratione pro *Phormione*, cum Phormio diceret, f) *mater tua, Apollodore, à me persvasa tabulas testamenti abolevit*, & videretur incredibile Phormionem ab Apollodori matre præferri filio, causa allatâ fidem rei facit, aitqve, *noli non credere, mater enim fuit corrupta, nec servus erat Phormio, sed vir.* Illudqve effugit qvod erat maxime odiosum, ut videretur matrem accusare, significans coactum & neutiqvam volentem hoc se facere.

7) Insolubilem objectionem commode tentabis evadere, si eam divideris in partes, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Æschinem. Cum enim hic objecisset, qvod pacis beneficio Chersonesum Athenienses haberent, & pro bello restituta esset pax, & trecentæ illis forent naves, hisqve instruendis apparatus & pecuniæ; hæc cum non posset

f) p. 602.

λὴν ἀντίθεσιν εἰς ἴσα μέρη. καὶ ἵν' μέρος εἰσαγαγὼν, ὅτως ἢ διαιρέσει μεθοδεύσας τὴν ἄλυσιν ἀνλύθιον, καὶ ἴσης λύσεως ἐσοφίσατο, ἀλύτων ὄντων καὶ τῶν μερῶν. ἐν μὲν γὰρ τῇ πρώτῃ, τὴν Χερρόνησον ἔχετε ἐξ ἧς σῖτος ἀφθονος ὑμῖν κομίζεται, ἐν ᾗ εἰσαγωγῇ τὴν δοκοῦσαν λύσιν ἀφ' ἑαυτοῦ κατηγορίας παρέσησεν, εἰκὼς ὄντως. Ἂν γοῦν αὐτὴ φωκέων καὶ Πυλῶν Χερρόνησος ὠφέλει τὴν πόλιν, λέγη, πρὸς δίος καὶ θεῶν μὴ ἀποδέξησθε. εὐναθα γὰρ ἂν εἰ μὴ ἄλλα γέτως, καὶ Χερρόνησον καὶ Πύλας ἂν φωκέας ἔχειν. Εἰ μὲν γὰρ ἀληθὴς ἦν λύσις ἐκείνη, ὅτι ὑπῆρχε Χερρόνησος. ἐπεὶ δὲ ψευδὴς ἦν, τὸ σόφισμα ἐκεῖνο γέγονεν, Ἀλλ' οὐκ ἀνθ' φωκέων καὶ Πυλῶν. Πάλιν δὲ τὸ δύσκολον τῆς ἀνλιθέσεως μέρος εἰσήγαγε, λέγων, Οἶδα γοῦν ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῷ λόγους Αἰσχίνης φεύξεται. βουλόμενος δὲ ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πεπραγμένων ἀπαγαγεῖν, διέξεισιν ἁπλόα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίγνεσθαι, καὶ ἴδιον ἐκ τοῦ πολέμου κακά. καὶ ὅλως ἐγκώμια εἰρήνης ἔρει. καὶ ταῦτα ἀπολογήσεται. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα, κατηγορήματα ἔτι. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε, τί μὴ εἶναι ἔτο φῇ, πλὴν ὅτι δῶρον λαβόντες ἦτον, καλὸν πρᾶγμα φύσει, κακῶς διάθηκαν; Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διαcunjunctim refellere Demosthenes, nec quo falsa essent demonstrare, divisit objectionem in tres partes, singulasque inducens, ita divisionis ope hanc indissolubilem objectionem scite declinavit, & solutionum specie elusit etiam partes, quæ dissolvi vix ac ne vix quidem poterant. Nam ad primam, *Chersonesus vobis est, ex qua commeatus abunde ad vos affertur*, in inductione per recriminationem solvere objectionem videtur cum ait: g) *Quod si pro Phocensibus & Pylis Chersonesum superesse Reip. dixerit, per Jovem & Deos vos obsecro, ne admittatis, potuisse enim alia ratione & Chersonesum & Phocenses & Pylas habere.* Licet enim vera solutio fuisset, dicere *Chersonesum non esse relictam Atheniensibus*, tamen quoniam falsum hoc erat, illo potius scite excogitato usus est: *at non pro Phocensibus Pylisque.* Hinc ad alteram objectionis partem progressus h) *Equidem scio*, inquit, *Æschinem ad accusationem nihil esse responsurum, sed quo vos quam longissime à causa abducat, commemoratum quantum universi mortales commodorum ex pace percipiant, contra, quas è bello cladas, ac denique laudationem pacis, defensionis loco allaturum. Sunt autem ea omnia cum ejus criminatione conjuncta. Nam si pax, quæ aliis tot bonorum causa est, tot negotiorum & tantæ perturbationis causa nobis extitit, quid tandem dici conveniet, nisi*

ipsos

g) p. 210. h) p. 211.

ρέσει ἐσοφίσατο. ὁ γὰρ ἔλυσεν, ὅτι καλὸν ἡ εἰρήνη· ἢ, οὐκ εἰρήνην ἄγετε. ἀλλ' ἐζημιώθημεν ἐξ αὐτῆς, φησι, καὶ τὸ ἕτερον ἢ μέρος τὴν ἀνλιθέσιως ἕτως εἰσήγαγε· Τί δὲ ὁ τριήρεις τριακοσίας, καὶ σκεύη ταύτας καὶ χρήματα ὑμῖν περίεσι, καὶ πλείονα ἆρ' οἴει τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ ταῦτα ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα γέγονεν εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης πολλῷ, καὶ κατασκευαῖς ὅπλων, καὶ χώρας, καὶ προσόδου, αἳ γέγονασιν ἐκείνῳ μεγάλαι· τὰ δ' ἡμέτερα. ὁ δὴ δίκαιον ἐκείνῳ μὲν ἀμφότερα πύξασθαι, καὶ τὰ τῆς χώρας καὶ τοὺ τῶν συμμάχων· ἃ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα αὐθ' ὧν ἀπέδοντο ὗτοι, λογίζεσθαι· ὁ γὰρ ταῦτα ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦν ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκεῖνα δὲ ἡμῖν ἂν πρόσην, εἰ μὴ ἀφεῖντο. τὸ σόφισμα πανταχοῦ τὸ πρὸς τὸ μεμερίσθαι τὴν ἀνλίθεσιν ἐκείνου, γέγονε, καὶ ἓξ μέρεσι ὄντος τὸ ἀνλιθέσιως ἀλύτου. μὴ δυνάμενος γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔχουσι τριήρεις τριακοσίας, ἀντίθηκε φάσας, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα πολλῷ εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ἐκεῖνα δὲ ὁ προδίδοται, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα.

ἡ δὲ ὅλη δὲ ἓξ λόγου μεθείσης τὴν ἄλυτον ἀνλίθεσιν, ὁδὶ ἔσχε πρόφασιν

i) p. 212.

istos muneribus acceptis, rem suapte natura bonam male corrupisse? Etiam in hac divisionis parte artificium adhibuit, non enim solvit objectionem negando pacem esse rem bonam, aut pacem non habere Athenienses, sed jacturam ex illa passos esse affirmavit. Sed & tertiam objectionis partem attingit hunc in modum: i) *Quid vero? an non triremes trecentæ & armamenta illarum & pecuniæ vobis supersunt & supererunt propter pacem? Fortasse, dicat. Vobis autem contra ita sentiendum est: etiam Philippo opes ea pace multo auctiores esse factas & apparatu armorum & provinciis & reditibus quos ille nactus est ingentes. At illius res nemo alienavit, ut isti nostra tradiderunt. Non igitur æquum est, illi utraque esse aucta per istos & provincias & societates: nobis ea quæ propter pacem merito teneremus, istorum traditione æstimari. Non enim hæc pro illis recipimus, neque multis verbis est opus, sed & hæc, absque ista esset, accessissent.* Artificium etiam hic in divisione objectionis adversarii apparet, circa partem etiam illius indissolubilem. Itaqve cum non possit negare trecentas triremes esse Athenienſibus, objecit Philippo res ex pace vehementer auctas, qvæ non ita proditæ sunt, ut nostræ Athenienſium.

8) Per totam orationem eludes indissolubilem objectionem, nus-

γυιδρώς παρεχόμην τῆς λύσεως, ὅτων ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ολυμπιοδώρου, ὅτι σὲ προσήκει σοι τῶν Κόνωνος καὶ κλισίας· ἐγὼ γὰρ κατὰ ἠμφισβήτησα, κατὰ εἰσελθὼν εἰς δικαστήριον ἐνίκησα, κατὰ δικαίστης εἰμί· σὺ δὲ εἰ ἠμφισβήτεις καὶ κλήρου, πρὸ τῆς τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἔχειν ἀντιποιεῖσαι. Τῆς μὲν ἀντιθέσεως ἁδαμῶς προηγουμένως ἔθηκε, λέγει δὲ δι' ὅλου καὶ λόγου, ὅτι μοι πρὸς Ὀλυμπιόδωρον συνθῆκαί τινες ἐγένοντο, ἵνα κοινῇ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγωνισώμεθα· τὸ μὲν ἥμισυ τοῦτον ἔχειν καὶ κλήρου, τὸ δὲ ἥμισυ ἐμέ. κατὰ ὠμόσαμεν κοινῇ πρὸς ἅπαντας ἀγωνεῖσθαι· παρέβη δὲ Ολυμπιόδωρος τὰς συνθήκας. Οὕτως γὰρ ἀμφοτέρας λελυθότως τὰς ἀντιθέσεις μεθοδεύει, μηδὲ ἥμισυ συνθεὶς ἐν προηγουμένῳ. λέγω δὲ ὅτι λῷ τὰς συνθήκας οὐ ἠμφισβήτησα, νομίζων σε πιστὸν εἶναι· ἐνίκησας δὲ ἐμοῦ σιωπήσαντος καὶ τὰ δίκαια.

Ὑπαρχόντων δὲ τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ ἃς δοκῶν αὐτὸ προκήδεσθαι, ἄλυτον εἶναι δοκοῦσαν μεθοδεύσεις ἀνέλοιτο, ὡς ὁ Δημοσθένης πεποίηκεν ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ ὀνόματος. λέγοντος γὰρ Βοιωτοῦ, Μανίτου λέγομαι· δύ-

qvam ex instituto solutionem ejus professus, ut Demosthenes in oratione contra Olympiodorum. Non competit tibi Cononis piscatoris hæreditas. Nam ego qvi dubius hærebam forum adii, & causæ victor recessi, itaqve sum dominus hæreditatis. Te vero cum de illa herciscunda eras dubius, oportebat ante judicum sententiam, hereditatem tibi vindicare. Demosthenes objectiones neutiqvam ex instituto ponit, at per totam orationem præ se fert cum Olympiodoro pactum initum ut communiter adversus alios certaremus, & dimidiam partem ferret hereditatis ipse, dimidiam ego, & communi nomine adversus alios qvoscunqve juravimus nos esse certaturos. i) Olympiodorus vero pactum hoc violavit. Ita utramqve simul objectionem scite evertit Demosthenes, licet neutram ex instituto proponit. Ajo nimirum me propter pactum neutiqvam dubitasse, cum te fidem servaturum crederem. Tu autem in foro vicisti me propter illam opinionem scilicet tacente.

9) Monendo adversarium, ac velut ejus curam habendo objectionem qvæ videbatur insolubilis, discutiet, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Bœotum, de nomine. k) Cum enim Bœotus objiceret se Mantitheum vocari, secundo loco enim

i) p. 692.
k) p. 639.

τερον δὲ ὁ πατὴρ εἰσήγαγεν εἰς τοὺς Φρράτορας· τὴν μὲν ἀπορίαν προεμένους οὐκ ἔθηκεν· ὁ Μανιτίθεος δὲ ἦν αὐτὸς· ὡς προνοούμενος δὲ μαθεῖν, ἐρωτᾷ, Βούλει πρὸς θεῶν ὦ Βοιώτιε Μανιτίθεος λέγεσθαι; σὲ δὲν εἰσήγαγε δεύτερον ὁ πατὴρ εἰς τοὺς Φρράτορας, ἐν ἀναγκασθεὶς ἐποιήσατο ὄντα ἀπὸ τῆς ἑταίρας Πλαγγόνος. Δυνατῶν δὲ καὶ ταῦτα λῦσαι τὴν ἀπορίαν, ἔθηκε προηγουμένως εἰς παραινῶν τῷ ἀπορήσαντι, καὶ καταστοχάσατο. καὶ λύσιν ἔδοξε, μὴ δεῖν καὶ ἀνευδοκεῖν αὐτῷ τοὺς πρότερος τύχας τῶν πατέρων.

ι Παραμυθούμενον δέ τι ἔνιστον τῷ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, δόξεις παρέχεσθαι λύσιν, τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ συμπεπεισμένου ἐνίστου λαμβάνων· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην πεποίηκεν. ἐ δυναμένου δὲ λύσαι ὡς ὁ πολλοὶ ἀνάξιοι ἔχουσι τοὺς ἀτελείας, ἐνδεικνύεται τι τούτῳ, καὶ λέγει, ὅτι φησὶ Λεπτίνης, ἐπειδὴ ἀνάξιοι ἔχουσι τοὺς ἀτελείας, διὰ τοῦτο τοὺς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα. Ἀπὸ δὲ πεπραγμένου, ὅτι τοὺς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα, εὐπορῶν ἔδοξε λύσεως, πρὸς τὸ ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τοὺς ἀτελείας ἔχουσιν.

ια Εἰν δὲ ἡ ἀπορία ἄλυτος ᾖ, ἐλπίζῃς δὲ τοὺς δικαστὰς ἐπιλήσεσθαι

enim à patre introductum esse ad Curiales: ille objectionem differte non posuit, nam Mantitheus ipse erat, sed velut curam gerens adversarii, eam eludit, dum rogat: Voles itaque, per Deos, o Bœote, Mantitheus vocari, te qvippe secundo loco pater in curiales introduxit, qvem coactus adoptavit susceptum ex amica *Plangone*. Cum enim solvere hic objectionem non posset, posuit cum maxime velut moniturus adversarium, atqve ita elusit solvereque est visus, priorem etiam parentum conditionem exprobrando.

10) Insolubili objectioni aliquid, facile solvi quod potest, admiscens videberis solutionem afferre, si argumentum ab illo quod solutu est facile, sumseris, ut factum est à Demosthene in Oratione adversus Leptinem. 1) Cum enim non posset dissolvere qvod objiciebatur, multos etiam indignos immunitatibus frui, admiscet ei aliqvid, & ait Leptinem colligere ex eo qvod indigni gaudent immunitatibus, ideo etiam bene promeritos præmiis esse spoliandos. Ex hoc enim qvod afferebatur de eripiendo bene meritis præmio, visus est etiam alterum illud de multis indignis immunitates habentibus posse diluere.

11) Si dissolvi nequeat objectio, & spes sit judices ejus ob multitudi-

1) p. 362. sq.

αὐτ. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥήσεων ἐν τῷ λόγῳ συμπραχθέντων, μηκέτι μέμνησο ἐν τῷ λόγῳ αὐτ. Ἦτο δὲ ϗ ῥήτωρ πεποίηκε. λέγοντος δὲ Αἰσχίνου, Ἀλλὰ πρὶν ἐμὲ ἐξελθεῖν, ϗ Κηφισοβλέπτης ἀπώλεσε· οὐκ ἔθηκε τὴν ἀνθίθεσιν ἐν τῷ λόγῳ, τῷ χρόνῳ δόξας πολλὴν ἀνθέσεων ἀφθονίαν παρέχεσθαι ἑτέρων, ϗ σύγχυσιν ἐργασάμενος, τὴν ἀντιφορὰν τὴν περὶ τῶν χρόνων, οὐκ ἐπίστας τοῖς δικασταῖς ὡς περὶ ἦτο κρινόμενον ἐντήσεσθαι.

ιβ' Συντρέχων δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, τὴν γνώμην Δημοβαλλεῖς ἔ ἀντιδίκου, ἵνα δοκῇς προχείμαλι ὡς λύσιν δῆ τινα τὴν κατηγορίαν γνώμης παρέχεσθαι. ὡς ἐν τῷ κζ Ἀριστοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. μὴ δυνάμενος δὲ δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ψήφισμα τὸ γραφὲν τῷ Ἀριστοκράτους προβούλευμα, τὴν γνώμην ἔ γράψαντος Δημοβάλλει. Ἐγὼ δὲ, φησὶν, ὦμαι δεῖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ὑπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦθ' ὅτου ἐγραψεν, οὐχ ἵνα ὅντος ἀκύρου, μηδὲν ἀηδὲς ὑμῖν συμβῇ (τὴν ἀρχὴν δὲ ἐξῆν αὐτῷ μὴ γράφειν, εἴγε τῇ πόλει βέλτιστον σκοπεῖν ἐβούλετο) ἀλλ' ἵνα ἐξαπατηθέντων ὑμῶν, διαπραξάμενοί τινες παραβάσεις τοῖς ὑμῖν συμφέρουσιν. οἱ δὲ γραψάμενοι ϗ χρόνους ἐμποιήσαντες, ϗ δι' ὃς ἄκυρόν ἐστιν, ἡμεῖς ἐσμεν. Ἐπεὶ δὲ δυνάμενος ὅτι οὐκ ἔστι προβούλευμα, συνίεμεν, ϗ

nem rerum in oratione adversarii allatarum oblituros, non facies ejus in oratione tua mentionem. Sic etiam Demosthenes cum ab Æschine m) esset dictum quod anteqvam ipse esset profectus, Cersobleptes periisset, objectionem in oratione sua non posuit, ratusqve magnam copiam aliarum objectionum deinceps afferendam, & objectionem de tempore cum aliis confundens speravit non fore ut judices huic controversiæ insisterent.

12.) Concessa insolubili objectione, consilium accusabis adversarii, ut isto obtentu videaris velut pro solutione qvadam, criminationem consilii ingerere, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Aristocratem. n) Cum enim non posset demonstrare qvod decretum ab Aristocrate scriptum non esset præconsultum à Senatu, consilium ejus qui scripserat criminatur. *Ego vero vobis illud contra hoc opponendum statuo: decretum ab ipso esse scriptum, non ut eo irrito nihil vos incommodi sentiretis (licuisset enim omnino nihil scribere, si spectasset quid esset è republica) sed ut vobis deceptis, quidam ea, quæ cum veteris utilitatibus pugnant, consequerentur. Qui autem accusarint, & rem distulerint, & effecerint ne ratum esset decretum, hi nos sumus.* Cum enim instare non posset qvod non esset à Senatu præconsultum, hoc concessit, eoqve concesso,

m) Æschines de falsa legat. p. 258.
n) p. 442.

συνδεομένων, ὁ γνώμης ἕνεκα γεγράφασι καθηγήσεται.

ιγ΄ Μὴ θεὶς δὲ ἀντίθεσιν, λήσεις προσείπας τὴν λύσιν, καὶ σπουδὴν ἔχεις ἵνα μὴ δόξῃ τὸ ὡς κρινόμενον ἔσεσθαι ὁ δικαστής. ὡς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν. ὃ δυνάμενος δὲ ἐξαρνηθῆναι ὅτι οὐκ ἔδωκε χρήματα Ολυνθίοις καὶ φωνεῦσιν ἵνα Αἰσχίνης καταμαρτυρήσωσιν. ἐλέγχει δὲ ταῦτα Αἰσχίνης, αὐτῶν Ολυνθίων παρεχόμενος μαρτυρίας, οἷς δεῖ τούτου Δημοσθένης ἐφαίνετο. μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν προηγουμένως ταύτην ὁ ῥήτωρ πειρᾶται λύειν, προσείπας τὴν λύσιν, καὶ λέγων, φωνεῖν τῶν ἐκπεπλωκότων, οἱ μὲν οἶμαι βέλτιστοι καὶ μετριώτατοι, Φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσιν· οἱ δὲ μηδ' ὁτιοῦν ἄνευ ἀργυρίου ποιήσοντες, τὸν δώσοντα οὐκ ἔχουσιν αὐτοῖς. ὃ δὲ ἔγωγε ἐδωκα ἂν ὑδενὶ ὑδέν, ὡς γε μοι παρεσάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ δὲ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ. Οὔτε δὲ ἔθηκεν αὐτῷ τὴν ἀνθυποφοράν· αὐτὸς δὲ ἦγε φωνέων αὐτῶν καταμαρτυρούντων αὐτῷ· καὶ δόξας παρέχεσθαι τὴν λύσιν ἣν προσείρηκεν, οὐκ ἐποίησε δεῖ αὐτὸ ζητεῖσθαι τὸν δικαστὴν, ἐπὶν αὐτὸ ὑπὸ ἀφηγήσεως ῥήτορος.

cessio, consilium ejus qui scripserat accusavit.

13) Non posita objectione, solutionem velut aliud agens & obiter ingeres, dabisque operam ne illi rei tanquam cotroversæ judex insistat. Sic in Oratione adversus Æschinem Demosthenes. o) Cum enim non posset negare quod pecunias non dedisset Olynthiis Phocensibusque, ut contra Æschinem testimonium dicerent, probat enim hoc Æschines ipsorum Olynthiorum allatis testimoniis, e quibus Demosthenem hac de re collocucutum cum illis constabat: non ponit diserte hanc objectionem Demosthenes, sed instituit dissolvere, solutionemque obiter ingerit cum ait: p) *Phocensium optimi quique ut puto & modestissimi extorres facti & talia perpessi otium nimirum agunt: qui vero nihil sine pecunia facturi sunt, ii præbiterem non habent. Neque enim ego cuiquam quicquam dedevim, ut hic mihi assistentes clamitarent qualia perpessi essent. Veritas enim & res ipsa clamat.* Hic non posuit ipse objectionem, quod ipse fuisset qui Phocenses illos adversus Æschinem dicentes testimonium induxisset, sed dum videtur solutionem afferre quam obiter atque per narrationis modum adjicit, effecit ut illi rei à judice minus insisteretur.

14. Voca-

o) p. 210.
p) p. 210.

ἔχων ἂν παρέχεσθαι λύσεις εἰ ἐβούλετο, ἐκείνας μὲν παρέλιπε, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύεσθαι, μισθώσασθαι τὸν νόμον, κατ' αὐτῆς μὲν οὐδὲν, ἔχοντα δὲ ὅτως.

ις' Ἐὰν δὲ ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς μὲν τοῦ ἀντιδίκου, συσκίασιν δὲ τοῦ ἑαυτοῦ, πραγμάτων ἃ οἶδε σοὶ συμφέρειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κόνωνα πεποίηκεν· ὅπερ οὖν καὶ τούτου τοῦ ζητήματος, ὄμοσον σύ. ἐγὼ δὲ ἐγὼ ὀμοῦμαι, καὶ τοῦ κατὰ τὸν ὅρκον ἰσάζοντος, σὺ μὲν ὀμόσαι δεῖ, διαβαλὼν τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰπὼν ὅτι τὰ ἐναντία πεπόνθασι, καὶ ἠσέβει μὲν σοῖς θεοῖς ἀεὶ, εὐσεβὴς δὲ ἐγὼ πλεῖστον τῶν πρεσβύτων σπουδάζω λόγον. ὅτως τῶν ἰσαζόντων ἀντιθέσεων ἐκ μὲν συμφόρων ἑαυτῷ, λυπηρῶν δὲ τοῦ ἀντιδίκου, ἐκφαίνων, εἶπον· Ἐγὼ τοίνυν ὀμοῦμαι κατὰ τῶν νόμιμον καὶ ἐξωλείας αὐτῷ καὶ γένους καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότερος ὁ τῶν θεῶν πλείω σπουδάζων λόγων.

videri posset plures habere in promtu solutiones, si vellet illis uti, his relictis consilium excussit, qvare magis è re sit bene meritos præconio efferri in theatro, atqve ita legem elusit ipsi qvidem adversantem sed eo datam consilio.

16. *Si paria utrinqve sint objectionum momenta, ex criminatione adversarii, & sui ipsius commendatione confirmabis ea qvæ caussæ tuæ prodesse duxeris, ut Demosthenes fecit in oratione adversus Cononem.* t) *Cum enim hic esset qvæstionis status, jura tu, non, sed ego jurabo: ac paribus hinc & inde existentibus uter jurare deberet, argumentis, criminatus inimicum qvod Hecatæ comessel cænas, & impium semper adversus Deos se gessisset, ego autem semper pius & Deorum reverens. Sic argumenti paritati robur addidit, ut putabat suæ causæ conducere & adversario obesse, aitqve: ego igitur jurabo solenne jusjurandum, mihi progenieiqve meæ & domui exitium si fefellero, imprecatus, longeqve vero fide dignior qvi Deos reverentius colui.*

Εἰ πρὸς τῶν εὐλύτων καὶ τῶν δυλύτων ἀντιθέσεων.

ΤΑΣ ἀντιθέσεις ὅσας λύσεις ἐπιδέχοιτο, ἐὰν μὲν ὦσιν εὔλυτοι, προηγουμένως θοῦ, καὶ κατασκευάσας ἃ ἂν ὁ φιλίππου ἔπαι, διαβολὴν καὶ

17. *De facile & difficulter solubilibus objectionibus.*

Ex objectionibus solutionem admittentibus eas qvæ facile possunt solvi, diserte expone, & enarratis perspicue iis qvæ ab adversario dicuntur,

t) p. 732.

λὰ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν πύσεων, ὅτως ἔπαγε περὶ τὴν λύσιν. Εἰὰν δὲ ἡ δύσλυτος, περιβαλοῦ μὴ σαθρόν τινα ποιήσας ταῖς ὑποβολαῖς, ἵνα λύσεις προσφορᾶς. εἰσάγαγε δὲ τὰς ἀνθυποφορὰς συνεπίλως. ἢ γὰρ ὡς ἀκούσας ὅτι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος ἢ, ὅτι πρὸς ταῦτα δεῖ πρῶτον ἀπαντῆσαι· ἢ, ὅτι ἀκήκοας ταῦτα τὰ μέλλειν λέξειν αὐτόν· ἢ, ὅτι ἄρτι πέπεισαι, ταῦτα αὖθις λέξειν· ἢ, ὅτι αὐτὸν χρὴ τῶνδε τῶν λόγων ἀπαλλάσσεσθαι· ἢ, ὅτι οὐχ ὅμοια τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις λέγει· οἱ μὲν γὰρ ταῦτα, οὗτος δὲ ταῦτα. ἢ, οὕτως εἰκὸς αὐτὸν ταῦτα λέξειν· ἢ, ὡς θαυμάζοντά σε ὅτι τοῦτο τὶ μέλλει λέξειν ὁ ἀντίδικος χρὴ εἰσάγειν· ἢ, ὡς ἀγανακτοῦντος ἢ ἀντιδίκου, καὶ ταῦτα λέγοντος. οἷον, ποῦ δὲ ἄλλος, πῶ δὲ τραπέζαι; πῶ σανίδαι; ἢ, ὅτι ταῦτα λέγοντα οὐ χρὴ ἀγχίχασθαι. ἢ, ὅτι οὐκ ἔλαθε ταῦτα μέλλων λέγειν. ἢ, ὅτι ὁμοίως τοῖς τῶν πρώην κεκριμένων λέξει λόγους· ἢ, ὅτι ἰσχνικώτατα ἔτός ἐστιν αὐτοῖς ὁ λόγος· ἢ, ὅτι πρὸ μικροῦ ἦν ἀκούσας ὃ μέλλω λέγειν· ἢ ὅπως ἂν ἐπινοήσαις.

cuntur, ut fide dignus videaris, atque ut multitudini solutionum tuarum credatur ita progredere ad confutationem. Si autem objectio sit difficilis solutu, prius eam criminando & criminatione labefactando ita solutionem produc in medium. Poteris autem objectiones variis modis adducere, vel, audisse te qvid objecturus sit adversarius. vel, prius occurrere oportet huic objectioni, vel, intelligere te, hoc adversarium dicturum. Vel, ab his rationibus eum intercludendum inprimis. Vel, non similia eum aliis loqvi hominibus, nam illos alia, hunc alia dicere. Vel sic: verisimile est hæc eum dicturum. Vel mirantem te inducis si hæc dicturus sit adversarius. Vel indignantem dicturum adversarium v. g. *ubi sal, ubi mensæ, ubi tabulæ fœderum?* vel qvod hæc dicens audiendus non sit. Vel qvod non fugit te hæc ab eo dici. Vel qvod similia dicturus sit iis qvæ nuper sunt condemnata. Vel qvod hæc sit ratio adversariorum exqvisitissima. Vel: ante exiguum tempus audivi objici qvod jam dicturus sum: vel qvamcumqve rationem aliam placuerit tibi comminisci.

Περὶ τῶν ἐπιλογικῶν ἐνστάσεων.

ΑΙ δὲ ἐπιλογικὴ ἐνστάσεις αὐξήσεως ἕνεκεν παραλαμβάνονται, ἢ ὥστε τὸν δικαστὴν πρὸς ὃ βούλει ὑγιαστὴ ποιῆσαι· χρὴ δὲ αὐτὰς ἐθέλειν ὅτι καὶ ἡμᾶς

18. *De objectionibus epilogicis.*

Epilogicæ objectiones ad exaggerandum assumuntur, ut judex in eo qvod volumus confirmetur. Licet illas aliqvando etiam pugnato-

ἔχον ἀν παρέχεσθαι λύσεις εἰ ἐβούλετο, ἐκείνας μὲν παρέλιπε, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναμηρύσασθαι, μισθώσασα τὸν νόμον, κατ' αὐτῦ μὲν οὐδὲ, ἔχοντα δὲ ὅτως.

ις' Εἰ δὲ ἰσάζουσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς μὲν τῦ ἀντιδίκου, συσταίσεως δὲ τῦ ἑαυτῦ, κερδήσεις ἃ οἶει σοὶ συμφέρειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος πεποίηκεν· ὄντος γὰρ τούτου τῦ ζητήματος, ὄμοσον σύ. ἐγὼ δὲ ἐγὼ ὀμοῦμαι. καὶ τῦ κατὰ τὸν ὅρκον ἰσαζόντος, ἑτέρου ὀμόσαι δεῖ, διαβαλὼν τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰπὼν, ὅτι τὰ ἐναγῆ καλήσθω, καὶ πάθοι μὲν ἐκ τῶν θεῶν ἃ οὐ, εὐσεβὴς δὲ ἐγὼ καὶ πλεῖστον τῶν πεπραγότων πεπόμφως λόγον. ὅτως τὸν ἰσάζοντα ἀνῃρέθησαν ὡς ἧττο συμφέρον μὲν ἑαυτῷ, λυπεῖν δὲ τὸν ἀντίδικον, ἐπιφανῆ, εἰπόντι ἐγὼ τοίνυν ὀμοῦμαι ὡς νόμιμον καὶ ἐξωλείας αὐτῷ καὶ γένους καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότερος ὁ τῶν θεῶν πλείω πεπόμφως λόγον.

videri posset plures habere in promtu solutiones, si vellet illis uti, his relictis consilium exquisit, quare magis è re sit bene meritos præconio efferri in theatro, atque ita legem elusit ipsi quidem adversantem sed eo datam consilio.

16. Si paria utrinque sint objectionum momenta, ex criminatione adversarii, & tui ipsius commendatione confirmabis ea quæ causæ tuæ prodesse duxeris, ut Demosthenes fecit in oratione adversus Cononem. t) Cum enim hic esset quæstionis status, jura tu, non, sed ego jurabo: ac paribus hinc & inde existentibus uter jurare deberet, argumentis, criminatus inimicum quod Hecatæ comesset cænas, & impium semper adversus Deos se gessisset, ego autem semper pius & Deorum reverens. Sic argumenti paritati robur addidit, ut putabat suæ causæ conducere & adversario obesse, aitque: ego igitur jurabo solenne jusjurandum, mihi progenieique meæ & domui exitium si fefellero imprecatus, longeque vero fide dignior qui Deos reverentius colui.

Εἰ καὶ τῶν εὐλύτων καὶ τῶν δυλύτων ἀντιθέσεων.

17. *De facile & difficulter solubilibus objectionibus.*

ΤΑΣ ἀντιθέσεις ὅσας λύσεις ἐπιδέχοιτο, ἐὰν μὲν ὦσιν εὔλυτοι, προσημαινούσης θεᾶς, καὶ κατασκευάσας ἃ ἂν ὁ ἀντίδικος εἴποι, διαβὰς ἀξιοπιστίαν καὶ

Ex objectionibus solutionem admittentibus eas quæ facile possunt solvi, diserte expone, & enarratis perspicue iis quæ ab adversario dicuntur,

t) p. 732.

ζὰ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν πύσεων, ἅτινες ἔπαγε πρὸς τὴν ἀνάλυσιν. Βέλτιον δὲ ἡ δύσλυτος, προβαλλόμενος μὴ σαθρέσειαν ποιήσας ταῖς προβολαῖς, ὅτω λύσεις πρόσφορος. εἰσάγαγε δὲ τὰς ἀνθυποφορὰς ποικίλως. ἢ γὰρ ὡς ἀκούσας ὅτι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος ἢ, ὅτι πρὸς ταῦτα δεῖ πρῶτον ἀπαντῆσαι· ἢ, ὅτι ἀκηκοας ταῦτα τὰ μέλλεν λέξειν αὐτόν· ἢ, ὅτι ἀπὸ πίστεως, ταῦτα αὐτὸν λέξειν· ἢ, ὅτι αὐτὸν χρὴ τῶνδε τῶν λόγων ἀποκλείεσθαι· ἢ, ὅτι οὐχ ὅμοια τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις λέγει· οἱ μὲν γὰρ ταῦτα, αὐτὸς δὲ ταῦτα. ἢ, οὕτως, εἰκὸς αὐτὸν ταῦτα λέξειν· ἢ, ὡς θαυμάζοντά σε ὅτι τοῦτο τὰ μέλλει λέξειν ὁ ἀντίδικος χρὴ εἰσάγειν· ἢ, ὡς ἀγανακτοῦντος τοῦ ἀντιδίκου, καὶ ταῦτα λέγοντος. οἷον, ποῦ δὲ ἄλλος, πῶ δὲ τραπέζαι; πῶ καθῆσθαι; ἢ, ὅτι ταῦτα λέγοντα οὐ χρὴ ἀνεγκλητεῖσθαι. ἢ, ὅτι οὐκ ἔλαθε ταῦτα μέλλων λέγειν. ἢ, ὅτι ἀμοίρους τῶν πρώην κακρεμένων λέξει λέγους· ἢ, ὅτι τεχνικώτατος ἔστος ἐστὶν αὐτοῖς ὁ λόγος· ἢ, ὅτι πρὸ μικροῦ ἦν ἀκούσας ὃ μέλλω λέγειν· ἢ ὅπως ἂν ἐπινοήσῃς.

cuntur, ut fide dignus videaris, atqve ut multitudini solutionum tuarum credatur ita progredere ad confutationem. Si autem objectio sit difficilis solutu, prius eam criminando & criminatione labefactando ita solutionem produc in medium. Poteris autem objectiones variis modis adducere, vel, audisse te qvid objecturus sit adversarius. vel, prius occurrere oportet huic objectioni, vel, intelligere te, hoc adversarium dicturum. Vel, ab his rationibus eum intercludendum inprimis. Vel, non similia eum aliis loqvi hominibus, nam illos alia, hunc alia dicere. Vel sic: verisimile est hæc eum dicturum. Vel mirantem te inducis si hæc dicturus sit adversarius. Vel indignantem dicturum adversarium v. g. *ubi sal, ubi mensæ, ubi tabulæ fœderum?* vel qvod hæc dicens audiendus non sit. Vel qvod non fugit te hæc ab eo dici. Vel qvod similia dicturus sit iis qvæ nuper sunt condemnata. Vel qvod hæc sit ratio adversariorum exqvisitissima. Vel: ante exiguum tempus audivi objici qvod jam dicturus sum: vel qvamcumqve rationem aliam placuerit tibi comminisci.

Περὶ τῶν ἐπιλογικῶν ἐνστάσεων.

ΑΙ δὲ ἐπιλογικὴ ἐνστάσεις αὐξήσεως ἕνεκεν παραλαμβάνονται, ὡς ὥστε τὸν δικαστὴν πρὸς ὃ βούλει ἐγκρατῆ ποιῆσαι. χρὴ δὲ αὐτὰς ἴσθ' ὅτι πασα-

18. *De objectionibus epilogicis.*

Epilogicæ objectiones ad exaggerandum assumuntur, ut judex in eo qvod volumus confirmetur. Licet illas aliqvando etiam pugnato-

πολλυμθύς. Τὸ φῶς τῶν ἔργων ἐξέλαμψεν, ἐκ γῆς Ἀθηνᾶ πρώτη ἀφάνησεν, καὶ διὸ ἦτο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἔχων τῶν θεῶν ἐραστάς. Τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν καλὸν ἑαυτῷ γίνεται πρόξενον. ἔσχε δέους δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδὼν τῆς πόλεως, καὶ δίκης φιλονεικοῦντες περὶ αὐτῆς, ἑκατέρῳ αὐτὴν οἰκειώμενοι. ἔδοξεν δὲ ἐπὶ κοινὸν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἔρχεσθαι τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπελέχθησαν ἀμφοτέροις δικασταὶ οἱ ἐφέτμοι Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἄρεος πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ψῆφος τὸν πρότερον τῶν αὐτῇ ἰδιωμάτων τι καθαψάντα τῇ Ἀττικῇ θεσμοθέτην εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ προτέρα τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐφύτευσεν, ἅτοις ἔχει καὶ τὴν Ἀττικήν. εἰ δὲ ἐδικάσαντο οἱ θεοί, ῥητορικὸν ἦν τὸ δικάσασθαι· ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. πολλοὺς δ' ἂν ἄλλους εὕροι τις ἂν δικασαμένους οἷον τοὺς Εὐμενίδας, τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ ποιητικοῦ τοῦτο ἔπους πιστώσασθαι λέγοντος·

οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Διὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν ξυλλογῇ λόγῳ ἔχειν περὶ δήμου πραγμάτων. ἄρα ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. δεῖ δὲ πρῶτον ἀναλαμβάνειν ἡμᾶς.

est. Qvod autem illa in diis qvoqve sit, per aliam fabulam declarare opus est. Narratur posiqvam destructo chao lux rebus naturalibus effulsit, Athenas priores apparuisse, ideoqve pleroſqve alios ex diis ipsas amaviſſe; nam qvod primum pulchrum ſe exhibet, amorem ſibi conciliat. Præcipue autem Minerva atqve Neptunus hanc urbem amaverunt, & pro ipſa diſceptarunt, qvod uterqve eam ſibi vendicaret. Viſum itaqve eſt ad communem & æqvum auditorum cœtum litem evocandam eſſe, dilectiqve ab utroqve Athenienſes in judices delecti ſunt. Jus itaqve in Areopago dictum eſt: exiit porro ab Athenienſibus decretum, ut is qvi prior aliqvam ex proprietatibus ſuis Athenienſibus inderet, ejus Dominus eſſet. Qvia vero Minerva prior olivam in Acropoli dimiſit, ideo Atticam obtinuit. Sic autem dii litigaverint, litigare vero ad rhetoricam pertinet; ergo in diis qvoqve rhetorica eſt. Multos autem alios litigantes invenire eſt, ut Eumenidas, Apollinem & Mercurium; cui etiam rei fidem facit hoc carmen:

Dii autem apud Jovem ſedentes conſultabant.

Conſultare autem nihil eſt aliud, qvam conſilium inire & colloqvi de populi negotiis; ergo & in diis eſt rhetorica. Et ita ſe habet caput primum.

Secun-

II. Δεύτερον δὲ ἐστὶν, εἰ καὶ ἐν ἥρωσιν ἡ ῥητορική. ἔδει γὰρ καλῶς ἔχειν, τὰ τῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐκ θεῶν πρώτους φανέντας κεκτῆσθαι. καὶ ἔστι μάρτυς ὁ θειότατος Ὅμηρος, ὃς εἰσάγει τὸν Νέστορα σύμβουλον ὄντα, λέγων,

τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

Καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς ἔστιν ἰδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ ἐπίκαιρον, λέγει δι' Μενελάου. Φησὶ γάρ.

Ἀλλ' ἦτοι Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
Παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Τὸ δὲ ῥοιζαλέον καὶ ὀξὺ καὶ σφοδρὸν αὐτῆς λέγει δι' Ὀδυσσέως, λέγει γάρ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ (sic) ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἵη
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆι γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς ἦν ἐγνωσμένον τοῖς ἥρωσι, φέρει τὸν Φοίνικα πρὸς τὸν Ἀχιλλέως λέγοντα.

Τούνεκά μ' ἔπεμψε πατὴρ ἅμα σοὶ πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρα ἐμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.

Ὅτι δὲ καὶ θείας ἐπινοίας χρῄζει ὁ ῥήτωρ, ἐξ αὐτοῦ δι' Ὁμήρου ἔστι πιστώσασθαι, φησὶ γάρ.

Secundum autem est, num & in Heroibus fuerit rhetorica. Oportebat autem, consentaneumque erat, ut ii qui priores ex diis orti sunt, deorum opificiis potirentur. Cujus rei testis est divinus Homerus, qui Nestorem consiliarium inducit his verbis:

his autem Nestor
Suaviloquus surrexit, argutus
Pyliorum Orator.

Et hujus quidem suavitatem rhetoricæ declarat; nervos autem & gratiam ejus per Menelaüm indicat cum ait:

Sed Menelaüs quidem succincte
concionabatur:
Pauca quidem, sed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acumen & vehementiam per Ulyssem, ait quippe,

Sed quando vocem magnam ex
pectore emittebat,
Et verba imbribus nivalibus si-
milia hybernis,
non deinde cum Ulysse contendis-
set homo alius.

Quod autem rhetoricæ nomen Heroibus notum esset, Phœnicem refert de Achille dixisse,

Propterea me misit ut docerem te
ista omnia,
Sermonumque rhetor ut esses, ac-
torque operum.

Quod autem divino afflatu rhetor egeat, ex ipso Homero comprobatur, ait enim:

Sed

ἀπολυμθῆναι, τὸ φῶς τοῖς ἔργοις ἐξενεγκόντα, ἐκ γῆς Ἀθήνας πρώτας ἀφάνησαν, καὶ διὸ μετὰ πολλοὺς καὶ ἄλλους ἄρχειν τῶν θεῶν ἐραθῆναι. τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν καὶ λίαν ἑαυτῷ γόνιμον πρόξενον. ἐξαιρέτως δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδὼν ταύτης ἤρασαν τῆς πόλεως, καὶ δικάζουσι Φιλοσόφοις περὶ ταύτης, ἑκατέρῳ αὐτὴν οἰκειοῦσθαι. ἔδοξεν δὲ εἶναι κοινὸν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἄρχεσθαι τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπελέχθησαν ἀμφοτέροις δικασταὶ οἱ ἐρώμενοι Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ψῆφος τὸν πρότερον τῶν αὐτῇ ἰδιωμάτων τι ἀναθέντα τῇ Ἀττικῇ δοσπότην εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ πρότερα τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει φύτευκεν, ἅτως ἔχει καὶ τὴν Ἀττικήν. εἰ δὲ ἐδικάσαντο οἱ θεοὶ, ῥητορικὸν ἦ τὸ δικάσασθαι· ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. πολλοὺς ἦ ἄν τις εὕροι καὶ ἄλλους ἐν δικασαμένους οἷον τοὺς Εὐμενίδας, τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ ποιητικοῦ ἔτους πιστώσασθαι λέγοντος.

οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Διὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν οἶδεν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν βουλῇ ἢ λόγῳ ἔχειν καὶ ἐν δήμῳ πράγματα. ἄρα ἐν ἦ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. ἦ τὸ μὲν πρῶτον παραλαμβάνεται ἔτος.

est. Qvod autem illa in diis qvoqve sit, per aliam fabulam declarare opus est. Narratur posteaqvam destructo chao lux rebus naturalibus effulsit, Athenas priores apparuisse, ideoqve pleroſqve alios ex diis ipsas amavisse; nam qvod primum pulchrum se exhibet, amorem sibi conciliat. Præcipue autem Minerva atqve Neptunus hanc urbem amaverunt, & pro ipsa disceptarunt, qvod uterqve eam sibi vendicaret. Visum itaqve est ad communem & æqvum auditorum cœtum litem evocandam esse, dilectiqve ab utroqve Athenienses in judices delecti sunt. Jus itaqve in Areopago dictum est: exiit porro ab Athenienſibus decretum, ut is qvi prior aliqvam ex proprietatibus suis Athenienſibus inderet, ejus Dominus esset. Qvia vero Minerva prior olivam in Acropoli dimisit, ideo Atticam obtinuit. Sic autem dii litigaverint, litigare vero ad rhetoricam pertinet; ergo in diis qvoqve rhetorica est. Multos autem alios litigantes invenire est, ut Eumenidas, Apollinem & Mercurium; cui etiam rei fidem facit hoc carmen:

Dii autem apud Jovem ſedentes conſultabant.

Consultare autem nihil est aliud, qvam consilium inire & colloqvi de populi negotiis; ergo & in diis est rhetorica. Et ita se habet caput primum.

Secun-

II. Δεύτερον δὲ ἐστὶν, εἰ καὶ ἐν ἥρωσιν ἡ ῥητορική. ἔδει γὰρ καὶ καλῶς ἔχειν, τὰ τῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐκ θεῶν πρώτους φανέντας κατασκευάσαι. καὶ γάρτοι μάρτυς ὁ θειότατος Ὅμηρος, ὃς εἰσάγει τὸν Νέστορα σύμβουλον ὄντα, λέγων,

τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

Καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς γάριτος ἐδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ ἐπίκαιρον, Ἀχιλλεὺς. Φησὶ γάρ.

Ἀλλ' ἤτοι Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
Παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Τὸ δὲ τραχὺ καὶ ὀξὺ καὶ σφοδρὸν αὐτῆς Ἀχιλλεὺς Ὀδυσσέως, λέγει γάρ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ (sic) ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἵη
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆι γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς ἦν ἐγνωσμένον τοῖς ἥρωσι, Φοῖνιξ τὸν Ἀχιλλέως λέγοντα.

Τέτυκτό μοι πρόφρων ἀδμήτου μύθους
Ταῦτα πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρα ἐμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.

Οἱ δὲ καὶ θείας ἐπιπνοίας χρῄζειν ὁ ῥήτωρ, ἐξ αὐτῆς τοῦ Ὁμήρου ἔστι πιστώσασθαι, φησὶ γάρ.

Secundùm autem eſt, num & in Heroibus fuerit rhetorica. Oportebat autem, conſentaneumqve erat, ut ii qui priores ex diis orti ſunt, deorum opificiis potirentur. Cujus rei teſtis eſt divinus Homerus, qui Neſtorem conſiliarium inducit his verbis:

his autem Neſtor
Suaviloqvus ſurrexit, argutus
Pyliorum Orator.

Et hujus qvidem ſuavitatem rhetoricæ declarat; nervos autem & gratiam ejus per Menelaũm indicat cum ait:

Sed Menelaús quidem ſuccincte
concionabatur:
Pauca quidem, ſed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acumen & vehementiam per Ulyſſem, ait qvippe,

Sed qvando vocem magnam ex
pectore emittebat,
Et verba imbribus nivalibus ſi-
milia hybernis,
non deinde cum Ulyſſe contendiſ-
ſet homo alius.

Qvod autem rhetoricæ nomen Heroibus notum eſſet, Phœnicem refert de Achille dixiſſe,

Propterea me miſit ut docerem te
iſta omnia,
Sermonumqve rhetor ut eſſes, a-
ctorqve operum.

Quod autem divino afflatu rhetor egeat, ex ipſo Homero comprobatur, ait enim:

Sed

Κόραξ ἀντέςρεψε, καὶ φησὶ, δικάσομαι κἀγώ· καὶ εἰ μὲν πείσω, ὡς πείσας λήψομαι. εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ ὅμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικοῦτον ἐξέθρεψα μαθητὴν, ὡς καὶ τῶν διδασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρεσηκότες ἐβόησαν, κακὸν κόρακ· κακὸν ὠόν. καὶ περὶ μὲν τρίτης κεφαλαίου ἰσοῦται.

Τέταρτον δέ ἐςιν ὅπως ἐν Ἀθήναις ἤνθησε. Λεοντίνη πόλις ἐςὶ τῆς Σικελίας. ἰδίαν ἀποίκισαν πάλαι Ἀθηναῖοι. πόλεμον δὲ ἐχόντες Λεοντῖνοι πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας, πρεσβεύονται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους λαβὲ Γοργίαν ῥήτορα· συμμαχίαν αἰτοῦντες. τοσοῦτον δὲ τῷ Γοργίᾳ πρέπει τὸ κάλλος περὶ τὴν φράσιν, ὥςε πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ἀκρόασιν κινῆσαι. συνερχόμενοι οὖν ἰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπιδείξεων ἐκάλουν ἑορτὰς, τοὺς δὲ λόγους λαμπάδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ Λεοντίνῃ ἔπεμψαν· τὸν δὲ Γοργίαν κατέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρέσχον αὐτῷ μαθησομένους. ταχέως οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδεξάμενοι, τῶν διδασκάλων ὑπερηκόντισαν· καὶ ὥςτε ἡ πρώτη δεκὰς τῶν ῥητόρων ἐξεφάνη· ἦτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος, Λυσίας ὁ Κεφάλου, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ὑπερίδης, Δεινάρχος.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὅρος ῥητορικῆς, καὶ τί τέλος, καὶ τί τὸ

non didicerim. Corax vero reponit & ait, litigabo & ego, & siqvidem persuadeam, accipiam utpote qvi persuaserim; sin non persuadeam, attamen accipiam, utpote qvi talem discipulum educaverim qui doctores etiam superet. Qvamobrem qvi aderant exclamaverunt, *Mali corvi malum ovum.* Et hæc de tertio capite.

IV. Qvartum est, qvomodo Athenis floruerit rhetorica. Leontina urbs est Siciliæ, qvam coloniam constituerant Athenienses. Ingruente conterminorum bello Leontini legatum mittunt Gorgiam, qvi ab Athenienſibus belli societatem peteret. Tantus porro inerat Gorgiæ in concionando lepos, ut omnes Athenienses ad se audiendum pelliceret. Cum igitur convenirent, dies concionis solennitates vocabant, ipsas vero conciones, lampadas. Qvamobrem Leontinam auxilium miserunt; Gorgiam verò detinuerunt, eiqve filios suos ad disciplinam tradiderunt. Brevi igitur Athenienses rhetoricam edocti, ipsum doctorem superarunt. Sicqve prima Rhetorum decas sese extulit; nempe Antiphon Rhamnusius, Lysias Cephali filius, Isocrates, Isæus, Andocides, Demosthenes, Æschines, Lycurgus, Hiperides, Dinarchus.

V. Qvintum caput est, qvæ sit definitio rhetoricæ, qvis finis, & qvod opus

ἔργον αὐτῆς. εἰδέναι δὲ ὡς πολλοὶ τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς ὅρους τῆ ῥητορικῆς ἀποδεδώκασιν. Ἀριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, οὕτως ὡρίσατο· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ περὶ ἕκαστον ἐνδεχομένου πιθανοῦ λόγου. ἡμάρτηται δ' οὗτος ὁ ὅρος καὶ τὸ ἐλλιπὲς. δύο γὰρ κακίαι ὅρων περέχασιν, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ὅρος τῆ λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅρος ἐνέλειψε τῆ λέξει, μὴ προσθέντος πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῷ πράγματι. οὐ μόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Διαλεκτικὴν περιλαμβάνει. ἤτω δὲ Διαφέρει ἡ Διαλεκτικῆς ἡ ῥητορική· ὅτι ἡ μὲν Διαλεκτικὴ οὐ μόνον περὶ πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ παντὸς προτεθέντος ζητήματος Διαλεκτὶψεται πιθανῶς καὶ πεύσει καὶ ἀπόκρισιν, ἀλλ' οὐ διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν μόνον, οὐ Διαλεκτικῶς ἀλλὰ διεξοδικῶς. ὥκουν ἀποσκευαστέον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῆ λέξει. ἐπὶ δὲ Καίσαρος Αὐγούστου Διονύσιος ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνάσσου καταφέρων τὸ γένος, ὡρίσατο τὴν ῥητορικὴν σωτυχῶς καὶ προσηκόντως, εἰρηκώς· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. οὗτος οὖν ὁ ὅρος ὥρισθη καλῶς ἔχειν· οὔτε γὰρ ἐλλείπει, οὔτε πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν

opus illius. Sciendum eſt multos ex rhetoribus & philoſophis, multas rhetoricæ definitiones dediſſe. Ariſtoteles philoſophus ſic eam definivit: *Rhetorica eſt facultas artificialis ſermonis perſuaſibilis, circa unamqvamque rem verſantis.* In hoc autem peccat hæc definitio, qvod deficiat. Duo namqve ſunt vitia definitionum; nempe redundantia, & ellipſis ſive defectus: nam ſi definitio præ dictione redundet, rebus deficit; contra ſi verbis deficiat, redundat rebus. Quia igitur definitio Ariſtotelis dictione deficit cum non addiderit, *politici & copioſi*, (ſermonis) redundat rebus. Non ſolum enim hîc rhetoricam, ſed totam dialecticam complectitur. In hoc autem differt rhetorica a dialectica, qvod dialectica non ſolum de politica, ſed etiam de qvalibet alia propoſita qvæſtione, perſuaſibili modo differat per interrogationem & reſponſionem, ſed non copioſe; rhetorica vero de politicis tantum, non dialectice ſed copioſe. Eliminanda itaqve eſt Ariſtotelis definitio, utpote qvæ dictione deficiat. Sub Cæſare tantum Auguſto Dionyſius genere Halicarnaſeus, rhetoricam accurate & convenienter definivit, cum dixit: *Rhetorica eſt facultas artificialis perſuaſibilibus ſermonis in re politica, finem habens bene dicere.* Hæc ergo definitio bene habere exiſtimatur, utpote qvæ nec deficiat, nec

ὁρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν καὶ ἰδιοτήτων συνεστάναι. διὰ μὲν οὖν τοῦ δύνασθαι, δύναμις, ἐσήμανε τὸ γένος. ἔστι δὲ καὶ ἐντεχνος καὶ ἄτεχνος, δύναμις· διὰ δὲ τοῦ, τεχνική, τὴν διαφορὰν. εἶτα καὶ ἑτέραν ἐπιλέθηκε διαφορὰν, εἰρηνικῆς, πιθανοῦ λόγου. εἶτα ἐπειδὴ οὐ μόνος ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανὸν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρική· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων οὐκ ἀπιθάνους δεῖ προσφέρειν τὰς ἀποδείξεις, προσέθηκε τὸ, ἐν πράγματι πολιτικῷ. πρόσκειται δὲ τῷ ὅρῳ καὶ τὸ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. πᾶν γὰρ ὃ μὴ τέλος ἔχει καλὸν, ἡ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία, ἢ μαγειοτεχνία. ἡ μὲν κακοτεχνία μέν ἐστιν ἡ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν νοήτων, ἐπὶ κακῷ γὰρ τῆς πολιτείας εὕρηται· ἄλλο δέ ἐστι φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία, καὶ ἄλλο μαγεία· φαρμακεία μὲν γὰρ ἡ διὰ ἑλλεβόρου, ἢ διὰ στόματος ἢ διὰ χείσματος γινομένη· γοητεία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ὑλῶν καὶ ἀπαθάρτων, καὶ κακοποιῶν δαιμόνων προσκαλουμένη. ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν γόων, ἤγουν τῶν θρήνων. μαγεία δὲ, ἡ διὰ τῶν μέσων δαιμόνων ἀγγελικῶν τε καὶ ὑλῶν ἐνεργοῦσα. ψευδοτεχνία δέ ἐστιν ἡ μὴ τὴν ἐνέργειαν τέλος ἐπικαταλιμπάνουσα, ὡς ἡ ὀρχηστική. καὶ ὁ μὲν ὅρος τοῦ ῥητορικοῦ ἔστος. ἔργα δὲ αὐτῆς καὶ τὸν σκοπὸν, πρό-

redundet, sed etiam proprietates definitionum habeat; nimirum qvod ex genere & ex constitutivis differentiis proprietatibusqve constet. Nam per illud, *facultas*, significat genus, est enim & artificialis & non artificialis facultas: per illud autem *artificialis*; differentiam. Deinde aliam qvoqve addit differentiam, cum dicit, *persuasibilis sermonis*. Postea qvoniam non solus rhetor habet persuasibilitatem, sed etiam medicina & geometria: siqvidem nec apud illos persuasibilitatis expertes demonstrationes proferre oportet, adjicit illud, *in re politica*: definitioni vero adjungitur illud, *finem habens bene dicere*. Nam qvicqvid finem non habet bonum, aut malum artificium est, aut falsum artificium, aut vanum artificium. Malum qvidem artificium est venificorum præstigiatorum, nam in malum Reipublicæ inventum est. Aliud porro est venificium, aliud præstigiæ, aliud magia. Veneficium enim fit aut helleboro, aut ore, aut unctione: præstigiæ autem, a dæmonibus aut materiæ hærentibus, aut impuris, aut maleficiis advocantur: nomen vero mutuantur a gemitu sive a fletibus. Magia vero per medios dæmones, qvi & angelici & materiales sunt, operatur. Falsum artificium est illud qvod post operationem finem non relinqvit, ut orchestice, sive tripudium. Et

hæc

ἔργον αὐτῆς. εἰδέναι δὲ ὡς πολλοὶ τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς ὅρους τῆ ῥητορικῆς ἀποδεδώκασιν. Ἀριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, ὃν τρόπον ὡρίσατο· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ περὶ ἕκαστον ἐνδεχομένου πιθανοῦ λόγου. ἡμάρτηται δ' οὕτως ὁ ὅρος καὶ τὸ ἐλλιπον. δύο γὰρ κακίαι ὅρων πεφύκασιν, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ὅρος τῆ λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅρος ἐνέλειψε τῆ λέξει, μὴ προσιθέντος πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῷ πράγματι. οὐ μόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν εἰλαῦθα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν διαλεκτικὴν περιλαμβάνει. ἤτοι δὲ διαφέρει τ διαλεκτικῆς ἡ ῥητορική· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ οὐ μόνον περὶ πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ παντὸς προτεθέντος ζητήματος διαλήψεται πιθανῶς καὶ πεύσει καὶ ἀπόκρισιν, ἀλλ' οὐ διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν μόνον, οὐ διαλεκτικῶς ἀλλὰ διεξοδικῶς. ὥκων ἀποσκευαστέον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῆ λέξει. ἐπὶ δὲ Καίσαρος Αὐγούστου Διονύσιος ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνάσσου καταφέρων τὸ γένος, ὡρίσατο τὴν ῥητορικὴν σωφρόνως καὶ προσηκόντως, εἰρηκὼς· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. οὕτως οὖν ὁ ὅρος ἐκρίθη καλῶς ἔχειν· οὔτε γὰρ ἐλλείπει, οὔτε πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν

opus illius. Sciendum est multos ex rhetoribus & philosophis, multas rhetoricæ definitiones dedisse. Aristoteles philosophus sic eam definivit: *Rhetorica est facultas artificialis sermonis persuasibilis, circa unamquamque rem versantis.* In hoc autem peccat hæc definitio, qvod deficiat. Duo namqve sunt vitia definitionum; nempe redundantia, & ellipsis sive defectus: nam si definitio præ dictione redundet, rebus deficit; contra si verbis deficiat, redundat rebus. Quia igitur definitio Aristotelis dictione deficit cum non addiderit, *politici & copiosi*, (sermonis) redundat rebus. Non solum enim hîc rhetoricam, sed totam dialecticam complectitur. In hoc autem differt rhetorica a dialectica, qvod dialectica non solum de politica, sed etiam de qvalibet alia proposita qvæstione, persuasibili modo differat per interrogationem & responsionem, sed non copiose; rhetorica vero de politicis tantum, non dialectice sed copiose. Eliminanda itaqve est Aristotelis definitio, utpote qvæ dictione deficiat. Sub Cæsare tantum Augusto Dionysius genere Halicarnaseus, rhetoricam accurate & convenienter definivit, cum dixit: *Rhetorica est facultas artificialis persuasibilibus sermonis inre politica, finem habens bene dicere.* Hæc ergo definitio bene habere existimatur, utpote qvæ nec deficiat, nec

ἔπαινον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τοῦτο, τὰ εἴδη. ἔστω δὲ διαφέρει μέρος εἴδους, τῷ τὸ μὲν εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ δὲ μέρος μή. ὅστις γὰρ ἓν τῶν εἰδῶν οἶδεν, ῥήτωρ ἐστὶν· οἷον Θηραμένης ὁ Κόθορνος συμβουλεύειν μόνον εἰδὼς, ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ ζήνων δικάζεσθαι μόνον, ῥήτωρ ἦκουε· καὶ Γοργίας παιηγυρίζειν μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ ἐπιτεθείη λίθῳ ἢ χαλκῷ εἶδος λέγομεν ἀποσώζειν τὸν ἀνδριάντα. ἂν δὲ μέρος ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ πούς, οὐ λέγομεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ μέρος ἀνθρώπου· οὕτως εἰ μόνῳ τινὶ τῶν μερῶν ἐξάσκηταί τις, ῥήτωρ οὐ νομίζεται· εἰ δὲ τινὶ τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης ἐστί. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζεσθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται. προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους· ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ ἐπὶ συμβουλὴν τις προάγεται. τὸ δὲ παιηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ· πᾶς γὰρ παιηγυρίζων, λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικὸν ἐκ τοῦ θυμικοῦ. ᾧ γὰρ θυμοῦταί τις, τούτῳ καὶ δικάζεται. ἀπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς λέγεται τὸ παιηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ προελθεῖν· καίτοι καὶ τοῦ δικάζεσθαι καὶ τοῦ συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων ἐχόντων τὸ κῦρος. ἐπιλυτέον δὲ οὕτως. ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ κεχρήμεθα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κινήσεως ἕξεως ἢ ἐπὶ τὸ δικάζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ παιηγυρίζειν ἐλάβομεν ἑκάστου τὴν ὀνομα-

vituperium. Et hæ qvidem partes ſunt, priora vero, ſpecies. In hoc autem differt pars a ſpecie, qvod ſpecies qvidem totum rhetorem efficiat, pars vero non item. Qviſqvis enim unam ſpeciem novit, rhetor eſt; exempli cauſâ Theramenes ille Cothurnus conſultandi ſolum peritus, rhetor putabatur; & Zeno diſceptandi ſolum gnarus, rhetor audiebat; Gorgias item panegyricæ ſolum peritus, rhetor vocabatur. Qvemadmodum enim ſi tota ſpecies hominis aut lapidi aut æri indatur, dicimus ſtatuam ſpeciem hominis ſervare; ſin pars hominis ut manus aut pes, non dicimus totam ſpeciem accepiſſe, ſed partem hominis: ita ſi qvis in parte qvapiam exerceatur, non ideo rhetor putatur; ſin in qvadam ſpecie, rhetor neceſſario eſt. Sane cauſidici, qvi litigare ſolum ſciunt, rhetores vocantur. Procedit autem conſultoria ex concupiſcibili animæ parte; nam ex concupiſcentia ad conſultationem qvis agitur. Panegyrica autem ex rationali: qviſqvis enim panegyrim effert, ratione utitur. Judicialis autem vel litigatoria, ex iraſcibili; nam cui iraſcitur qviſpiam, cum hoc & litigat. Qvæſtionem forte qviſpiam moveat, cur panegyrica dicatur ex rationali procedere, qvandoqvidem & litigare & conſilium dare ex rationibus auctoritatem mutuantur?

συμπάσασθαι πρὸς ἔννοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πίστιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀναμνῆσαι πρὸς ἀνάμνησιν. τέλος δὲ αὐτῆς, οὐ τὸ πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ πιθανοῖς χρήσασθαι μεθόδοις· ὥσπερ καὶ ἰατρικῆς οὐ τὸ ὑγιάσαι, ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικοῖς χρήσασθαι μεθόδοις· καὶ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πάντας ποιῆσαι καλοὺς καὶ ἀγαθούς, ἀλλὰ τὸ καλὰ καὶ ἀγαθὰ συμβουλεῦσαι. καὶ εἰκότως, ὑπόκειται γὰρ ψυχὴ αὐτοπροαίρετος, αὐτοκίνητος, αὐτεξούσιος, παλίμβολος, θᾶττον ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον καταπίπτουσα, καὶ μᾶλλον ἐπιῤῥεπὴς ἔχουσα πρὸς τὸ αὐτῇ πείθεσθαι, ἢ ἑτέροις.

Ἔστιν δ' ἐπὶ καφάλαιον πόσα εἴδη ἡ ῥητορικῆς, καὶ εἰ εἴδη, ἀλλὰ μὴ μέρη, καὶ ἐκ ποίων μερῶν ἡ ψυχῆς ἕκαστον περιελήλυθεν, καὶ εἰς ποῖα ἕκαστον ἀφορᾷ τέλος, καὶ ποίους τόπους καὶ χρόνους καὶ πρόσωπα διανέιμαντο. ἴδια γοῦν τὰ ἀναγκάτω εἴδη τῆ ῥητορικῆς, συμβουλευτικὸν, δικανικὸν, πανηγυρικόν. καὶ συμβουλευτικὸν μὲν ἐστι δι' ὃ συμβουλεύομεν τὰ πρόσφορα. δικανικὸν δὲ δι' ὃ ταῖς ἀμφισβητήσεις διαιρίνομεν. πανηγυρικὸν δὲ, δι' ὃ τοὺς ἐπαινουμένους ἢ ψεγομένους δημοσιεύομεν. διαιρεῖται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπὴν, τὸ δὲ δικανικὸν εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν, τὸ δὲ πανηγυρικὸν εἰς

hæc qvidem est rhetoricæ definitio. Opera autem ejus secundum Theodectem sunt, proœmiari ad benevolentiam, enarrare ad fidem, concertare ad demonstrationem, dicta breviter repetere ad recordationem. Finis autem ejus est, non persuadere, sed persuasibilibus uti methodis; qvemadmodum & medicinæ, non sanare, sed sanandi vim habentibus uti methodis; & philosophiæ, non omnes facere bonos & probos, sed bona & proba consilia dare. Et qvidem jure merito: subjacet enim anima sui arbitrii, seipsam movens, libera, volubilis, cito ab alio in aliud procidens, & proclivior ad sibi ipsi obtemperandum qvam aliis.

VI. Sextum caput est, qvot sint species rhetoricæ, & num illæ species sint, non vero partes, ac ex qvibusnam animæ partibus singulæ procedant, in qvem singulæ finem respiciant, & in qvæ loca, tempora & personas distribuantur. Tres itaqve sunt supremæ species rhetoricæ, consultoria, judicialis, & panegyrica. Consultoria est, per qvam utilia consilia damus, judicialis, per quam dubitationes dijudicamus; panegyrica vero, per quam laudandos vel vituperandos publice prædicamus. Consultoria dividitur in hortationem & dehortationem; judicialis, in accusationem & defensionem; panegyrica, in laudem &

ἔπαινον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέρη· τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν, τὰ εἴδη. τούτῳ δὲ διαφέρει μέρος εἶδος, τῷ τὸ μὲν εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ δὲ μέρος μή. ὅστις γὰρ ἓν τῶν εἰδῶν οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θηραμένης ὁ Κόθορνος συμβουλεύειν μόνον εἰδὼς, ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι μόνον, ῥήτωρ ἦκουε· καὶ Γοργίας παιηγυρίζειν μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ ἐπιτεθείη λίθῳ ἢ χαλκῷ εἶδος, λέγομεν ἀποσώζειν τὸν ἀνδριάντα. ἂν δὲ μέρος ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ πούς, οὐ λέγομεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ μέρος ἀνθρώπου· οὕτως εἰ μόνῳ τινὶ τῶν μερῶν ἐξέσκηται τις, ῥήτωρ οὐ νομίζεται· εἰ δὲ τινὶ τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης ἐστί. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζεσθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται. προσλήψεται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἐκ τῆς ἐπιθυμητικῆς τοῦ ψυχῆς μέρους· ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ ἐπὶ συμβουλὴν τις προάγεται. τὸ δὲ παιηγυρικὸν ἐκ τῆς λογιστικῆς· πᾶς γὰρ παιηγυρίζων, λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικὸν ἐκ τῆς θυμικῆς. ᾧ γὰρ θυμοῦταί τις, τούτῳ καὶ δικάζεται. ἀπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς λέγεται τὸ παιηγυρικὸν ἐκ τῆς λογιστικῆς προελθεῖν· καίτοι καὶ τῆς δικάζεσθαι καὶ τῆς συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων ἐχόντων τὸ κῦρος. ἐπιλυτέον δὲ οὕτως. ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ κεχρήμεθα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κινήσεως ἕξεως ἢ ἐπὶ τὸ δικάζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ παιηγυρίζειν ἐλάβεν ἕκαστον τὴν ὀνομα-

vituperium. Et hæ qvidem partes ſunt, priora vero, ſpecies. In hoc autem differt pars a ſpecie, qvod ſpecies qvidem totum rhetorem efficiat, pars vero non item. Qviſqvis enim unam ſpeciem novit, rhetor eſt; exempli cauſâ Theramenes ille Cothurnus conſultandi ſolum peritus, rhetor putabatur; & Zeno diſceptandi ſolum gnarus, rhetor audiebat; Gorgias item panegyricæ ſolum peritus, rhetor vocabatur. Qvemadmodum enim ſi tota ſpecies hominis aut lapidi aut æri indatur, dicimus ſtatuam ſpeciem hominis ſervare; ſin pars hominis ut manus aut pes, non dicimus totam ſpeciem accepiſſe, ſed partem hominis: ita ſi qvis in parte qvapiam exerceatur, non ideo rhetor putatur; ſin in qvadam ſpecie, rhetor neceſſario eſt. Sane cauſidici, qvi litigare ſolum ſciunt, rhetores vocantur. Procedit autem conſultoria ex concupiſcibili animæ parte; nam ex concupiſcentia ad conſultationem qvis agitur. Panegyrica autem ex rationali: qviſqvis enim panegyrim effert, ratione utitur. Judicialis autem vel litigatoria, ex iraſcibili; nam cui iraſcitur qviſpiam, cum hoc & litigat. Qvæſtionem forte qviſpiam moveat, cur panegyrica dicatur ex rationali procedere, qvandoqvidem & litigare & conſilium dare ex rationibus auctoritatem mutuantur?

σεων, ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γέγονεν ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ, ὑπηρέτησε δὲ τούτῳ ὁ λόγος, διὸ τοῦτο λογισμὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ ἔχειν τὸ δικανικὸν τὴν γένεσιν. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἡ ἐπιθυμία ἐκίνησε τὸν λόγον, καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ λογιστικὸν ἐκ τῆς κινησάσης ἕξεως ἔλαβεν ἕκαστον τὴν προσηγορίαν. τέλος δὲ δικανικοῦ μὲν, τὸ δίκαιον, πρὸς γὰρ τοῦτο ὁ δικαστὴς ἐρῶν διακρίζει· συμβουλευτικοῦ δὲ, τὸ συμφέρον· πανηγυρικῶ δὲ, τὸ καλόν· τόποι δὲ τῷ μὲν δικανικῷ, τὰ δικαστήρια· τῷ δὲ συμβουλευτικῷ, τὰ βουλευτήρια. τῷ δὲ πανηγυρικῷ, αἱ ἐκκλησίαι. χρόνους δὲ εἰλήφασι τὸ μὲν δικανικὸν τὸν παρελληλυθότα, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τὸν μέλλοντα, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὸν ἐνεστῶτα. εἰ γὰρ καὶ προϋπαρχούσας ἐπαινοῦμεν, καὶ μελλόντων εὐχὰς προσαναφέρομεν τῷ ἐγκωμιαζομένῳ, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐνεστῶτα σκοποῦμεν χρόνον. πρόσωπα δὲ ἔχουσι, τὸ μὲν δικανικὸν τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς δικαζομένους, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τοὺς πανηγυρίζοντας καὶ τοὺς ἀκροατάς, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τοὺς συμβουλεύοντας καὶ τοὺς περὶ οὗς ἡ συμβουλή.

tur? Sic autem ſolvenda qvæſtio eſt: in trium ſpecierum ſingulis ratiocinio qvidem utimur; ſed ab affectu qvi movet vel ad litigationem vel ad panegyrim, ſingulæ ſuam denominationem accipiunt. Nam quia primus motus ab iraſcibili procedit, huic autem ratio miniſtravit, ideo dicimus litigationem ab iraſcibili ortum habere. Similiter & in aliis, qvia in conſultoria concupiſcentia rationem movit, & in panegyrica ratiocinium, ex affectu unde ortæ ſunt ſingulæ denominationem acceperunt. Finis judicialis ſive diſceptatoriæ, eſt juſtitia, ad hanc enim reſpiciens judex judicat; conſultoriæ utilitas; panegyricæ, bonum. Loca autem judicialis, tribunalia; conſultoriæ, curiæ; panegyricæ, cœtus. Tempora vero ceperunt, judicialis, præteritum; conſultoria, futurum; panegyrica, præſens. Etiamſi enim præterita geſta, & futurorum vota, ei qvem laudibus celebramus, referamus, attamen præſens ſemper obſervantes tempus. Perſonas autem habent, judicialis eos qvi judicant atqve eos de qvibus judicatur; panegyrica, concionantes & auditores; conſultoria, conſulentes & eos ad qvos conſilium initur.

Ἕβδομόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι ῥητορικαὶ καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν σὺν θεῷ μεταχειρόμεθα. εἰσὶν οὖν πᾶσαι πεῖσαι, ἢ ἀπέστροφοι τῇ φιλοσοφίᾳ, ἢ ἐγχεί-

VII. Septimum caput, qvot ſint rhetoricæ, & qvales, & qvam Deo juvante ſectemur. Sunt igitur qvinqve. Qvæ philoſophiæ reſpondet, qua uſi

ſunt

Ἰαμβικοὶ γ΄. Σιμωνίδης, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ.

Τραγῳδοποιοὶ ε΄. Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἰων, Ἀχαιός.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαίας κωμῳδίας ζ΄. Ἐπίχαρμος, Κρατῖνος, Εὔπολις, Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων· μέσης κωμῳδίας β΄. Ἀντιφάνης, Ἀλεξις Θούριος· νέας κωμῳδίας ε΄. Μένανδρος, Φιλιππίδης, Δίφιλος, (In marg. Τινες διὰ ξ ι, ἄλλοι διὰ ξ οι διφθόγγου.) Φιλήμων, Ἀπολλόδωρος.

Ἐλεγειοποιαὶ δ΄. Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος.

Λυρικοὶ θ΄. Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σιμωνίδης. ἰστέον δὲ ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικὸς διὰ ξ η γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς διὰ ξ ι, ἢ ἴσως ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ σῆμα, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ σιμός.

Ῥήτορες θ΄. Δημοσθένης, Λυσίας, Ὑπερείδης, Ἰσοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ἰσαῖος, Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης.

Ἱστορικοὶ ι΄. Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶν, Φίλιππος, Θεόπομπος, Ἔφορος, Ἀναξιμένης, Καλλισθένης, Ἑλλάνικος, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Ὅσοι διὰ στίχων τὰ ἰαμβεῖα ἔφρασαν· Ὁμήρου στίχος, Ἡσιόδου στίχος, Ἀπολλωνίου στίχος, Θεοκρίτου ἑπεῖται,

Jambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici quinque, Æschylus, Sophocles, Euripides, Jon, Achæus.

Comici veteris Comœdiæ septem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Aristophanes, Pherecrates, Plato: mediæ Comœdiæ duo, Antiphanes, Alexis Thurius: novæ Comœdiæ quinque, Menander, Philippides, Diphilus, Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetæ quatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alcæus, Sappho, Stesichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum est Semonidem Lyricum per e scribi, Simonidem vero Jambicum per i: & fortasse alius a σῆμα, signum, alius a σιμός, simus.

Rhetores novem, Demosthenes, Lysias, Hyperides, Isocrates, Æschines, Lycurgus, Isæus, Antiphon, Andocides.

Historici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Callisthenes, Hellanicus, Polybius.

De Poëtis.

Qui per versus & jambos loquuti sunt, Homerus versus edidit, Hesiodus versus, Apollonius versus, Theocritus

Ἀρατος ὁμοίως, Νίκανδρος ὁμοίως. Μένανδρος ἰάμβους, Ὀππιανὸς ὁμοίως, Καλλίμαχος ὁμοίως, Σοφοκλῆς ὁμοίως, Αἰσχύλος ὁμοίως, Λυκόφρων ὁμοίως, Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ τοῖς νῦν ἀγνοούμενα.

critus similiter, Aratus similiter, Nicander similiter. Menander jambos, Oppianus similiter, Callimachus similiter, Sophocles similiter, Æschylus similiter, Lycophron similiter: Pindarus peregrina carmina & hoc tempore ignota.

Οσοι γραμματικοὶ, Διονύσιος ὁ Θρᾴξ, Ἀπολλώνιος Δύσκολος, Ἀλέξανδρος, Ἀσυάγης, Ἀγαπητὸς, Σέργιος ὁ νεώτερος, Αὐξώνιος, Ἀδραστος, Θεαγένης, Ἡρωδιανὸς, Θεοδόσιος ὁ Ξ... Τρύφων, Δίδυμος ὁ νεώτερος, Νικοκλῆς, Εὐδαίμων, Ὦρος, Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, Πορφύριος, Ἀχιλλεὺς, Ἀρκάδιος, Ὡραπόλλων, Τιμόθεος Γαζαῖος.

Qvicumqve grammatici, Dionysius Thrax, Apollonius Dyscolus, Alexander, Asyages, Agapetus, Sergius junior, Auxonius, Adraftus, Theagenes, Herodianus, Theodosius, ... Tryphon, Didymus junior, Nicocles, Eudæmon, Orus, Dionysius Halicarnaseus, Porphyrius, Achilles, Arcadius, Orapollo, Timotheus Gazæus.

Οσοι περὶ ὀρθογραφίας, Ἀπολλώνιος, Ἡρωδιανὸς, Ὦρος, Ῥωμανὸς, Θεοδόσιος ὁ Φιλόπονος, ὁ Χάραξ, ὁ Χοιροβοσκος.

Qvi de orthographia, Apollonius, Herodianus, Orus, Romanus, Theodosius, Philoponus, Charax, Chœroboscus.

Οσοι περὶ δισχρόνων. Ὦρος, Παμπρέπιος, Αἰθέριος Απαμεὺς, Ὦρος, (sic) Στέφανος ὁ Κωνσταντινουπολίτης.

Qvi de dichronis sive de vocalibus ancipitibus, Orus, Pamprepius, Aetherius Apameensis, Orus (*bis*) Stephanus Constantinopolitanus.

Οσοι ἐθνικῶν (i. περὶ ἐθνικῶν) Ὠρίων Θηβαῖος, Μητρόδωρος, Φιλόξενος, Λογγῖνος.

Qvi de Gentilibus, Orion Thebæus, Metrodorus, Philoxenus, Longinus.

Πίναξ τῶν ἐν ἰατρικῇ διαπρεψάντων.

Tabula eorum qui in Medicina floruerunt.

Δημόκριτος, Ἱπποκράτης, Διοσκορίδης, Ἀρχιγένης, Ῥίφων, Γαληνὸς, Φιλάγριος, Θέων, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς, Ἀλέξανδρος Τραλλιανὸς, Δημοσθένης, Σεβῆρος, Φιλουμένης, Διοκλῆς, Λεωνίδης, Ἄτταλος, Σωρανὸς, Ὀριβάσιος, Ἀέτιος, Ἰάκωβος, Σκύπαλος.

Democritus, Hippocrates, Dioscorides, Archigenes, Rufon, Galenus, Philagrius, Theon, Alexander Aphrodisieus, Alexander Trallianus, Demosthenes, Severus, Philumenus, Diocles, Leonides, Attalus, Soranus, Oribasius, Aetius, Jacobus, Scypalus.

Ἰαμβικοὶ τρεῖς, Σιμωνίδης, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ.

Τραγῳδοποιοὶ ε'. Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἰων, Ἀχαιός.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαίας κωμῳδίας ζ'. Ἐπίχαρμος, Κρατῖνος, Εὔπολις, Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων· μέσης κωμῳδίας β'. Ἀντιφάνης, Ἀλεξις Θούριος· νέας κωμῳδίας ε'. Μένανδρος, Φιλιππίδης, Δίφιλος, (In marg. Τινες Διφίλῳ ξ ι, ἄλλοι Διφίλῳ ξ εἰ διφθόγγου.) Φιλήμων, Ἀπολλόδωρος.

Ἐλεγειοποιοὶ δ'. Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος.

Λυρικοὶ θ'. Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σημωνίδης. ἰστέον δὲ ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικὸς Διὰ ξ ἡ γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς Διὰ ξ ι. ἢ ἴσως ὁ μὲν σῆμα, ὁ δὲ σιμός.

Ῥήτορες θ'. Δημοσθένης, Λυσίας, Ὑπερείδης, Ἰσοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ἰσαῖος, Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης.

Ἱστορικοὶ ι'. Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶν, Φίλιππος, Θεόπομπος, Ἔφορος, Ἀναξιμένης, Καλλισθένης, Ἑλλάνικος, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Ὅσοι Διὰ στίχων καὶ ἰάμβων ἔφρασαν· Ὅμηρος στίχους, Ἡσίοδος στίχους, Ἀπολλώνιος στίχους, Θεόκριτος ἰάμβους,

Jambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici quinque, Æschylus, Sophocles, Euripides, Jon, Achæus.

Comici veteris Comœdiæ septem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Aristophanes, Pherecrates, Plato: mediæ Comœdiæ duo, Antiphanes, Alexis Thurius: novæ Comœdiæ quinque, Menander, Philippides, Diphilus, Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetæ quatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alcæus, Sappho, Stesichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum est Semonidem Lyricum per e scribi, Simonidem vero Jambicum per i: & fortasse alius a σῆμα, signum, alius a σμιός, simus.

Rhetores novem, Demosthenes, Lysias, Hyperides, Isocrates, Æschines, Lycurgus, Isæus, Antiphon, Andocides.

Historici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Callisthenes, Hellanicus, Polybius.

De Poëtis.

Qui per versus & jambos loqvuti sunt, Homerus versus edidit, Hesiodus versus, Apollonius versus, Theocritus

ficorum τὸ μεῖζον ἄλφα in hoc impendit. II. 2. juniores Platonici diſſenſum Philoſophorum Platonis & Ariſtotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.
Atticus Platonicus VI. 27. XIII. 15.
Comici dictum: ὅτι τοσαύτην τὰς θεὰς ἄγουσι σχολὴν ὥστε τὸ κακὸν καὶ ἀγαθὸν νέμειν ἑκάστῳ; XVI. 4.
Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide & infra, in Orpheo.
Ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφὸς, παρὰ μέρος κοσμοποιῶν qui per vices mundos efficit. πλὴν ὅτι πολλάκις ἑκάτερος, ὡς δὲ ἡμεῖς. X. Vide infra, in Orpheo.
Ephorus hiſtoriæ initium ſumſit ab Heraclidarum deſcenſu. VI. 8.
Epicureorum Deum tollentium impietas. VI. 18.
Euclides VI. 21.
Euripides IX. 3.
Euſebius Cæſarienſis prolixa fragmenta Philoſophorum excerpſit. VI. 27.
Galenus Medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἰατρῶν, ἐν τῇ διαγνωστικῇ. IX. 2. ἀνὴρ φυσικώτατός τε καὶ ἥδιον ἥττων τῆς ἰδίας ἐπιστήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἠκριβωκὼς θεωρήματα. ἐν τετάρτῳ λόγῳ ἀποδεικτικῆς πραγματείας XVII. 5.
Heraclitus II. 2. ejus opinio, Solem ſemper gigni. XIII. 15. omnia eſſe in motu & fluxu perpetuo. VII. 6. mundum procreari & interire per vices. VI. 27. Ἡρακλείτου τὴν δόξαν Plato. II. 2.
Heſiodus. vide in Homero & Orpheo.
Hippocrates VII. 17.
Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVIII. 8. Heſiodus & Homerus pulſi civitate à Platone. XVIII. 10.
Homero oriens, mundi dextera, ſiniſtra occaſus. VI. 24.
Manichæorum duo principia, Deus & materia. XII. 2.
Minos & Rhadamantus Legislatores XVIII. 8.
Oracula XVI. 4.
Orphei verſus de DEo, & Mundo. VI. 18. IX. 4. XVIII. 7. Orpheus & Heſiodus Theologi, ac Plato mundum ortum dicunt: procreari & interire per vices Empedocles, Stoici & Heraclitus: ortum & interire, Democritus. VI. 27.
Platonis epiſtolæ allegantur. Ejus Epiſtola ad Dionyſium Syracuſanum de omnium rerum cauſa. VI. 18. XVIII. 10. ad Perdiccam IX. 4. ejus dictum: εἰ μὴ σὺ σαυτῷ ἀκούσῃς, ἄλλῳ λέγοντι μηδέποτε πιστεύσῃς. XI. 8.

Οἱ τούτων ὑπομνηματίσαι, Σώπατρος, Παῦλος, Ἀθανάσιος, Φοιβάμμων.

Ἐν δὲ τῇ Φιλοσοφίᾳ ἐπρεψαν, Πλάτων, Ἀριστοτέλης ὁ τούτου μαθητής, ὧν τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι πλεῖστοι. χρησιμώτεροι δὲ Γάϊος, Ἀλβῖνος, Πρισκιανός, Ταῦρος, Πρόκλος, Δαμάσκιος, Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανοῦ ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατ' Ἀριστοτέλους. τὸν δὲ Ἀριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι πλείονες, ὧν χρησιμώτεροι Πορφύριος Φοῖνιξ, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς, Ἀμμώνιος, Ἀρριανός, Ἀτόκιος, Ζαχαρίας, ὁ Τριβοῦνος . . . . ἀδελφός.

Ὀνόματα ιβ. θεῶν. Ζεύς, Ποσειδῶν, Ἄρης, Ἑρμῆς, Ἀπόλλων, Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Λητὼ, Ἄρτεμις, Ἑστία, Δήμητρα.

Horum commentatores, Sopater, Paulus, Athanasius, Phœbammon.

In philosophia claruerunt, Plato, Aristoteles ejus discipulus, qvorum Platonem qvidem commentariis illustrarunt plurimi: præstantiores vero Gajus, Albinus, Priscianus, Taurus, Proclus, Damascius, Joannes Philoponus, qvi contra Priscianum concertavit, sæpe item contra Aristotelem. Aristotelem etiam commentariis illustrarunt plures, qvorum utiliores sunt Porphyrius Phœnix, Alexander Aphrodisieus, Ammonius, Arrianus, Atoeius, Zacharias, & Tribunus .... frater.

Nomina duodecim deorum: Jupiter, Neptunus, Mars, Mercurius, Apollo, Juno, Minerva, Venus, Latona, Diana, Vesta, Ceres.

IV. Index scriptorum in Philopono de mundi æternitate memoratorum.

Majoribus numeris argumenta Procli, minoribus capita solutionum denotantur.

Alexander Aristotelis interpres. VI. 22. ejus commentarii in libros de demonstratione. III. 3. in primum de cœlo. VI. 27. sententiam Philosophi qvam optime investigavit. id.

Anaxagoras primus velut ex somno evigilans inter Græcorum Philosophos, Mundi causam efficientem DEum celebravit. VI. 20. ejus dogma, nullius rei naturam certam & definitam, sed pro mutua aliarum rerum comparatione qvælibet vim suam habere IV. 11.

Qvinta essentia ab Archyta ante Aristotelem inducta. XIII. 15.

Aristoteles per viginti annos Platonis discipulus. VI. 27. Ejus liber de Mundo VI. 18. de motu VII. 3. de demonstratione VI. 18. Platonis doctrinam de ideis ubiqve oppugnat, præcipue Metaphysicorum

ficorum τὸ μεῖζον ἁλφα in hoc impendit. II. 2. juniores Platonici dissensum Philosophorum Platonis & Aristotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.
Atticus Platonicus VI. 27. XIII. 15.
Comici dictum: ὅτι τοσαύτην τὰς θεὰς ἄγουν σχολὴν οὖσι τὸ κακὸν καὶ ταγαθὸν νέμειν ἑκάστῳ; XVI. 4.
Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide & infra, in Orpheo.
ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφὸς, παρὰ μέρος κοσμοποιῶν qui per vices mundos efficit. πλὴν ὅτι πολλάκις ἑκάστου, ὡς δὲ ἡμεῖς. X. Vide infra, in Orpheo.
Ephorus historiæ initium sumsit ab Heraclidarum descensu. VI. 8.
Epicureorum Deum tollentium impietas. VI. 18.
Euclides VI. 21.
Euripides IX. 3.
Eusebius Cæsarienſis prolixa fragmenta Philosophorum excerpsit. VI. 27.
Galenus Medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἰατρῶν, ἐν τῇ διαγνωστικῇ. IX. 2. ἀνὴρ φυσικώτατός τε καὶ ἐδὲν ἧττον τῆς ἰδίας ἐπιστήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἠκριβωκὼς θεωρήματα. ἐν τετάρτῳ λόγῳ ἀποδεικτικῆς πραγματείας XVII. 5.
Heraclitus II. 2. ejus opinio, Solem semper gigni. XIII. 15. omnia esse in motu & fluxu perpetuo. VII. 6. mundum procreari & interire per vices. VI. 27. Ἡρακλείτου τὴν δόξαν Plato. II. 2.
Hesiodus. vide in Homero & Orpheo.
Hippocrates VII. 17.
Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVIII. 8. Hesiodus & Homerus pulsi civitate à Platone. XVIII. 10.
Homero oriens, mundi dextera, sinistra occasus. VI. 24.
Manichæorum duo principia, Deus & materia. XII. 2.
Minos & Rhadamantus Legislatores XVIII. 8.
Oracula XVI. 4.
Orphei versus de DEo, & Mundo. VI. 18. IX. 4. XVIII. 7. Orpheus & Hesiodus Theologi, ac Plato mundum ortum dicunt: procreari & interire per vices Empedocles, Stoici & Heraclitus: ortum & interire, Democritus. VI. 27.
Platonis epistola allegatur. Ejus Epistola ad Dionysium Syracusanum de omnium rerum causa. VI. 29. XVIII. 10. ad Perdiccam IX. 4.
ejus dictum: εἰ μὴ σὺ σαυτῷ αἰτίαν, ἄλλῳ λέγοντι μηδέποτε πιστεύσῃς. XI. 8.

Aristotelis dictum initio Ethicorum, *Amicus Plato, sed magis amica veritas*, II. 2. VI. 8. VII. 2.

Platoni non in omnibus credendum: eum sæpius à vero aberrasse IX. 1. seqq. fabulis libenter usus. XVIII. 8. seqq. ἀρχὴν συνήθως τὸν κόσμον καλεῖ. XIII. 12.

Plotinus I. 8. VII. 4. XIII. 2. XVI. 3. 4. XVIII. 2. ἐν τῷ περὶ νοητῶν ἢ περὶ ἀγαθοῦ. II. 5. IV. 16. ἐν τῷ περὶ κόσμου λόγῳ XIII. 15. Καλῶς ὁ Πλωτῖνος θεολόγησεν. XVI. 4.

Poëtarum de Deo sententiæ. XVI. 4. de Diis μυθολογήματα. XVIII. 8.

Porphyrii Phœnicis commentarii in Timæum VI. 8. 21. 22. 25. 27. liber primus XIII. 15.

Proclus Platonis Διάδοχος. XVIII. 4. ἐν τῷ περὶ Φωτὸς. I. 7. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν προκειμένην ἀπορημάτων. II. 5. IV. 13. XVI. 3. 4. ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐπιγέγραπται ἐπίσκεψις τῶν πρὸς τὸν Πλάτωνος Τίμαιον ὑπὸ Ἀριστοτέλους αἰτηθεισῶν. II. 2. IV. 11. 14. VI. 7. 15. 27. 29. VIII. 1. IX. 2. XIII. 1. 15. XVI. 4. XVIII. 5. Commentarius in Timæum Platonis. VI. 8. liber qvintus IX. 11. in Phædrum. VII. 2. 3. 4.

Protagoræ dogma, nihil certi ac definiti naturam habere. XI. 14.

Orbis ἀνασρος à Ptolemæo repertus. XIII. 18.

Pythagoræorum ænigmata. VI. 24.

Stoicorum & Pythagoreorum sententia de materia prima. XI. 1. Stoicorum de mundi interitu. VI. 27.

Tauri Platonici, commentaria in Timæum VI. 8. 21. 22. 27. ex libro primo XIII. 15.

Plato sua ex sacris litteris, ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλεξάμενος, ὡς παλαιὸς γίνεται τῶν ἡμετέρων ἐπεσημήνατο. VI. 28.

οἱ παρ' ἡμῖν Θεολόγοι. sacri scriptores I. 3. θεῖοι λόγιοι VI. 4. cum Propheta (Mose) colloqvens DEus. VI. 7. οἱ ἔξ καθ' ἡμᾶς λόγου διδάσκαλοι. VI. 27.

Theologi gentium, supra in Orpheo. circulum lacteum, animarum sedem esse pronunciabant. VII. 20.

Græcorum Theomachi potius qvam Theologi, qvi Deum res singulas novisse & perspectas habere negarunt. XVI. 4.

Theophrastus VI. 21. XIII. 15. ἐν τῷ περὶ Φυσικῶν δοξῶν. VI. 8. & 27.

Timæus, docet mundum γεγονέναι, καὶ γὰρ Φύσεως αὐτὸν συγγραμμὸν περὶ ἔχειν ὡς γενητόν. VI. 8. ἀσχημονικὸς. VI. 7.

Index Scriptorum

in universis Philoponi ad Aristotelem commentariis memoratorum,

concinnatus à me ad paginas, vel ubi hæ deficiunt ad subsignatas in ima pagina, literas Græcarum editionum, & in Metaphysicorum libros, ad paginas editionis quæ sola exstat Latinæ.

A in priora, AA in posteriora Analytica. An. de anima. C. de generatione & interitu, GG. de generatione animalium, M. in Metaphysica, MM in Meteora, P. in libros Physicorum denotat.

Abderitanæ voces ἡμιν, ἀληθινή, ἰυσμός. An. b. 14. M. 8. G. 7. P. c. 15.

Ægyptiorum observationes astronomicæ. MM. 96. b. 97. b.

Æschylus Hippocratis Chii discipulus. MM. 94. b. 96.

Ajax Telamonius & Oilei. G. 30. Ajax μεγαλόψυχος. AA. 94. b.

Alcmæon. An. b. 16. Pythagoreus. An. c. 8. M. 3. Crotoniates. Gg. 66. b. scripta ejus negat se habuisse Philoponus An. c. 8. ἴσως δὲ συγγράμματα τῶν ἀνδρῶν ἦσαν τῶν ἐκείνου περίεχοντα ἡμῖν ἔστω.

Alexandri Magni ad Aristotelem Epistolæ. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν ἐπιστεῖλαι γράψαι, ὡς ἕτεροί φασιν ἐν Βαβυλῶνος, ὡς καὶ οἱ ἐν Ἰουδαίᾳ σοφοὶ σώματος ἑπτὰ ἔχειν φασὶν εἶναι τὸν ἥλιον. MM. 79. b.

Alexander An. a. 10. 11. 16. b. 1. 3. 12. c. 8. 14. 15. d. 14. e. 9. 10. f. 3. 8. g. 2. 3. 7. 11. 13. 15. h. 4. 8. 10. i. 5. k. 16. l. 8. m. 10. o. 12. q. 2. 3. 4. 5. 8. 10. 11. 12. 13. r. 11. f. 5. 7. 8. 9. MM. 77. a. b. 78. b. 80. b. 81. 82. b. 85. 86. b. 87. a. b. 88. 90. 93. b. 95. 99. a. b. 101. b. M. 2. G. 3. b. 4. 6. 13. b. 14. 19. 23. 28. 31. a. b. 49. b. 52. b. 55. b. 57. 59. b. 64. 70. P. b. 16. i. 14. m. 18. t. 1. 4 A. VIII. b. LIV. b. LXXIII. b. LXXIX. XCIV. b. CVIII. b. AA. 3. b. 11. 15. b. 27. b. 31. 35. b. 38. 40. 43. 52. 57. b. 72.

Aphrodisiensis. A. V. b. G. 18. b. An. a. 5. q. 2. ἐν τῷ ἐναντιώματι. An. o. 9. ἐν τῷ μετοβίβλῳ. A. XXXIII. b.

Peripateticus. An. c. 14. 15. b. Sotigenis discipulus. A. XXXIII. b. μὴ πολλὴν ἴσχυν μαθηματικὴν ἔχων. AA. 35. b.

Ἀριστόβουλος MM. 183. ἀκέχρηται. G. 15. 19. b. 48. 50. b. ὃ φίλον ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἐντυγχανέτω τοῖς Ἀλεξάνδρου ὑπομνήμασι. An. d. 6. ὑπόμνημα in libros de Cœlo. MM. 87. b. ἐξηγεῖται πάνυ προφυῶς. An. e. 5. προφυέστερον. G. 4.

Liber singularis de anima. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ἴδιον βιβλίον. An.

Aristotelis περὶ ἑρμηνείας An. a. 16. b. 6. g. 6. p. 1. q. 15. r. 16. P. l. 2. 8. A. VIII. b. IX. XV. LXXXI. XCI. AA. 3. 30. b. 31. 33. 34. b. male pro suppositio scripto habuit Andronicus Rhodius An. a. 13. b. 4.
Eudemus dialogus (de animæ immortalitate) An. e. 1. 2. 3.
περὶ μορίων ζώων An. a. 5. 12. d. 16. h. 8. m. 1. G. 3. b. 10. b. 29.
περὶ ζώων ἱστορία. An. h. 11. f. 5. *M.* 63. 66. b. Gg. 6. a. b. 67. b. 80. b. G. 1. 28. b. P. a. 1.
Ad Diarem Epistolæ. k. 2.
ἐν τοῖς ἠθικοῖς. An. a. 11. h. 8. P. a. 2. i. 6. AA. 73. b. 74.
ἐν ταῖς περὶ φιλοσοφίας. P. f. 15.
περὶ κινήσεως (libri posteriores Physicorum) P. a. 1.
ἐν κατηγορίαις. An. e. 4. f. 1. 16. h. 10. k. 15. o. 7. q. 7. G. 17. 31. b. 34. b. 49. b. P. a. 14. d. 7. e. 5. g. 6. l. 5. AA. 3.
περὶ μετεώρων mentio post alia scripta physica Aristotelis, MM. 76. G. 1. 28. b. P. a. 1.
μετὰ τὰ φυσικά. AA. 75. An. a. 9. 10. 11. b. 1. c. 8. h. 8. 10. q. 14. 15. r. 8. Gg. 28. b. P. a. 2. 9. e. 3. h 7. 9. librum secundum Metaphysicor. nonnulli tribuerunt Pasicrati. M. 7. librum undecimum Peripatetici inscribunt κ'. M. 2. 45.
ἐν τῷ ἐλάττονι ἀλφα. AA. 73. b. in Metaphysica Aristoteles θεολογεῖ φυσικῶς. P. a. 3.
Μετεωρα. An. b. 2. d. 16. i. 2. k. 10. m. 9. Gg. 8. b. 52. b. 99. G. 1. 28. b. 33. b. 55. b. 62. b. P. a. 1.
ἐν τοῖς πρὸς Ξενοκράτην An. f. 15. respiciuntur quæ lib. 1. de anima adversus Xenocratem disputaverat Aristoteles. sic ἐν τῷ περὶ ὀσφρήσεως, ἐν τῷ περὶ ἁφῆς λόγῳ, est in his ipsis libris de anima, l. 4. m. 10.
περὶ ὀρνίθων. P. a. 1. 4. h. 7. 9. l. 7. m. 2 4. A. LXII. b. G. 1. 7. 8. b. 19. 28. b. 37. 51. b. An. a. 14. c. 8. l. 5. MM. 102. b. M. 63. 65.
Librorum de cœlo argumentum. G. 1. a. b. 2. 37. a. b.
πολιτικὴ. An. h. 12.
Problemata Gg. 99.
Sophistici elenchi, AA. 3. a. b.
Topica. M. 26. b. 30. b. 45. b. AA. 3. 40. b.
περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. An. r. 13. Gg. 104. b.
Φυσικά. An. a. 10. 15. b. 9. c. 5. 10. 12. 13. 14 e. 12. g. 1. 4. 8. h. 9. 14. i. 5. 9. 16. k. 14. n. 4. o. 12. 14. q. 7. 12. r. 5. f. 4. M. 4. b. 11. b. 12. 15. b. 17. b. 53. b. Gg. 16. 30. b. G. 1. 9. 11. b. 12. a. b. 17. 18. 19.

18. 19. b. 20. b. 30. a. b. 31. a. b. 40. 41. 46. 47. 60. 64. a. b. 66. b. 67. 69. b. AA. 67. b. 73. b. 88. b. 89.
περὶ φυτῶν. G. 1. P. a 1.
περὶ ψυχῆς. M. 8. 10. b. 30. Gg. 36. b. 40. b. 54. G. 66. b.
Ariſtotelis λόγοι ἐξωτερικοί. infra in Johanne.
οἱ ἀριστοτελικοί. An. f. 8.
ὡς ἀποδέδεικται ἐν ἀριθμητικοῖς λόγοις. An. o. 6. Arithmetici. M. 55. b. 56. b. 64. P. k. 13.
Arrianus ἐν τῷ περὶ μαθημάτων. MM. 79.
Aſclepius. M. 4.
Aſtronomi. An. k. 7. AA. 40. eorum opinio ſolem centies majorem eſſe terrâ. An. p. 12. eorum prædictiones. MM. 76. b.
Atlas habens cœlum. M. 22. b.
Atreus Aſtronomus qui obſervavit primos planetas contrario cæteris ſtellis motu ferri. MM. 100. b.
οἱ Ἀτρικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. 9. 10, m. 15. Themiſtium intellige.
Attice, πρῶτον οἰκεῖν pro πρῶτον οἰκεῖν χρή. A. IV. b.
Autolycus περὶ κινουμένης σφαίρας. AA. 66. b
Bryſonis qvadratura circuli. AA. 26 b. 33.
Cæneus Sophiſta qvi dixit ignem augeri πολλαπλασίονι ἀναλογίᾳ. AA. 35. b.
Callippus Aſtronomus. M. 51. b. 52.
Callias pro qvolibet homine. M. 5. b. 22. 26. b. 28. 30. b. 33. AA. 30. b. &c. Sic Cleon M. 32. A. LXVII. a. b. Callippus, 32. b. Alexander 37. b. Gg. 19. b. Plato, Gg. 102. Ajax & Therſites Gg. 116. b. Dio A. XXXXII. b Socrates 42. b. Gg. 3. b. 5. 44 b. 51. 57. 87. b. 88. G. 24. b. 25. 70. &c.
Chaldæi. M. 67.
Chriſtiana doctrina. ὅτε Πλάτωνι δοκεῖ τὸ τὸν Θεὸν τὸν αἰῶνα, ὅτε τοῖς ἐναντίοις δόγμασιν. An. q. 7.
Chriſto vero Deo noſtro gloria. M. 67. b.
Comœdia vetus AA. 35.
Coriſcus Muſicus. M. 18. b. AA. 60. 61.
Cratylus. M. 3. b. Heracliti diſcipulus. M. 15. b.
Critias unus è XXX tyrannis. An. a. 4. Socratis diſcipulus. nihil ſcripſit præter πολίτειας ἐμμέτρους. An. c. 8.
Critias Sophiſta, diverſus à tyranno, cujus verſus αἷμα γὰρ ἀνθρώπου περικαρδίου ἐστὶ νόημα. An. c. 8.
Damaſcius. MM. 86. b. 99. b. 104. b.

Democritus. An. a. 4. 16. b. 14. 15. 16. c. 1. 5. 6. 7. d. 2. 4. 5. 6. 7. e. 6. 12. 14. 15. f. 4. MM. 97. a. b. M. 2. b. 18. b. 25. b. 31. b. 32. 34. 49. 55. b. 60. Gg. 47. b. 48. b. 58. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 90. b. 91. 119. a. b. G. 2. 3. a. b. 4. a. b. 5. b. 6. a. b. 7. 8. b. 9. a. b. 10. a. b. 29. a. b. 29. a. b. 32. 35. b. 36. a. b. 37. 39. b. 40. 43. b. *P.* a. 1. 10. 11. c. 12. f. 12. g. 9. k. 14. 15. n. 1. p. 13. q. 11. *AA.* 29.

ejus vocabula ῥυσμὸς figura, τροπὴ positio, διαθιγὴ otdo. An. b. 14. nihil esse verum vel nobis certe obscurum. *M.* 15.

ejus dogmata πιθανώτερα Platonicis. G. 6. b. Empedocles cogitus Democriti atomos admittere G. 36. b.

οἱ περὶ Δημόκριτον γεγυμνασθέντες τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν, G. 6. b.

οἱ Δημοκρίτειοι, An. b. 16.

Dialectici & Sophistæ amicti Philosophi figurâ. M. 12. b.

Diares Aristotelis amicus An. k. 2. 3.

Diogenes Apolloniates. An. c. 7. M. 3. 4. G. 3. 29. b. 46. P. a. 10.

Empedocles. An. c. 1. 5. 9. 10. e. 4. 5. f. 2. h. 15. 16. i. 1. k. 16. p. 3. 4. 5. q. 15. 16. r. 11. M. 2. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 10. b. 13. 15. 18. b. 25. b. 41. 49. 50. b. 53. 66. Gg. 16. a. b. 17. (ex hoc apparet Philoponi tempore jam perdita Empedoclis scripta) 31. 49. 59. a. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 101. b. 105. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. a. b. 6. b. 28. b. 29. 35. a. b. 36. b. 40. 42. 46. b. 47. 50. b. 53. 57. b. 58. a. b. 59. a. b. 70. *P.* a. 10. c. 2. 4. 5. 12. d. 2. 7. f. 12. g. 9. 10. h. 13. 14. 15. 16. k. 15. l. 2. MM. 81. b.

Pythagoricus An. d. 16. σφαῖρα. Empedocli Deus. An. f. 2. 3. M. 10. b. G. 5. 59. *P.* a. 10. c. 5. g. 9. h. 13.

ejus versus de ossium formatione expositi An. e. 16. M. 66. b.

Empedotimi sententia Damascio probata, animas per viam lacteam instratas in cœlum ascendere. MM. 104. b.

Encyclia μαθήματα. *AA.* 35.

οἱ ἐφυσικοὶ φιλόσοφοι. *A.* IX.

Epicharmus *M.* 15. b.

Epicurus. An. d. 4. e. 1. G. 3. b. P. a. 10. *AA.* 73. b.

Eratosthenes Cyrenæus de terræ perimetro. MM. 79.

Esaiæ Prophetæ locus respicitur An. k. 3. ὅτος τὴν Φάτνην.

Euclides. An. g. 11. Εὐκλείδου στοιχεῖα. AA. 4. b. 26. ἐν τῷ τρίτῳ γεωμετρίας. AA. 85. b. διωπτρία βιβλία. P. f. 8. δεδόμενα. AA. 4. b. τὰ ἀριθμητικά. P. f. 8.

Eudemus

Eudemus, infra in Theophrasto. Eudemi frater Pasicrates. M. 7.
Eudoxus M. 51. b. 52.
Euripidis versus de Phaetonte. MM. 1000. b.
Eurytus Pythagoreus. M. 66. a. b.
οἱ ἐξηγηταί An. b. 5. g. 8. q. 10. r. 16. f. 8. P. k. 2. o. 2. 7. 12. AA. 65.
ἀταξάπαυλος ἐξηγηταί. AA. 64. b. ἔστο τῶν ἐξηγουμένων ἐστίν. An. e. 3.
Variæ lectiones exemplarium, τινὰ τῶν ἀντιγράφων. An. k. 2. i. 5. g. 15. c. 4. m. 10. r. 5. f. 8. 9. G. 18. 20. b. P. b. 14. f. 5. g. 14. h. 3. i. 14. o. 2. A. VII. XV. b. LXXIII. b. seq. AA. 11. 25. 34. 51. b. 56. 58. b. 91. b. 93. ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων. P. m. 19. γραφικὸν πλάσμα G. 16. b. γραφὴ φερομένη ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων. P. 1. 14.
οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος. A. VIII. b. τινὲς ἐξηγοῦνται ἔστο τὸ χωρίον, σοφιστικώτερον. AA. 20. b.
οἱ ἀπλούστεροι ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. (Themistius) g. 10. m. 15.
οἱ ἐκ τῆς περιπάτου ἐξηγηταί. An. c. 14. 15. (Alexander Aphrodis.)
οἱ νεώτεροι ἐξηγηταί (Marinus) An. o. 9. Aristoteles libro de generatione & corruptione & ejus ἀναμνημάτισαι. P. a. 9.
Galenus. vide infra, Medici.
ὁ γεωμέτρης. (Euclides) An. a. 2. b. 6. h. 7. A. LXI. LXII. AA. 10. 29. 33. 40. 53. 81. b. δείκνυται ἐν γεωμετρίᾳ. An. c. 6. P. m. 4. Geometræ. M. 63. b. P. m. 15. A. XVII. b.
Geometrica exactiora Astrologicis. M. 24. AA. 66. b. στοιχεῖα τὰ ἀναπόδειπτα, ἐξ ὧν τὰ κατὰ γεωμετρίαν ἀποδείκνυται. AA. 67.
Gothos, omnes septentrionales vocare mos, Γότθους τοὺς βορείους πάντας προσαγορεύειν εἰώθασιν. MM. 106. b.
Heraclidarum gens. M. 44.
Heraclides Ponticus. An. a. 14.
Heraclitus. An. a. 4. b. 14. c. 5. 6. 7. 10. P. a. 10. c. 1. g. 10. l. 12. 13. M. 2. 3. b. 4. 13. 15. b. 25. b. 46. b. 47. a. b. 49. G. 3. Ephesius 46. 53. simul vera docens contradictoria, omnia vera facit. M. 17. P. b. 3.
Hermogenes. οἱ περὶ ἰδίας λόγου γεγραφότες. An. l. 15.
Hermotimum secutus Anaxagoras mentem dixit esse efficientem rerum causam. M. 2. b.
Herodotus (Heracleota) Gg. 72. ὁ μυθολόγος. 71. b.
Herodotus in vita Homeri. AA. 34. b.
Hesiodus. An. o. 7. MM. 94. 95. P. n. 2. M. 2. 4. 50. a. Theologus. 50. b. 53. b. οἱ ποιηταί. AA. 82.

Hippasus An. c. 6. G. 46. P. a. 10.
Hippocratis Chii Mathematici de cometis sententia MM. 94. b. 96. a. b. 99. b. 100. ejus qvadratura Circuli. 94. b. P. a. 13. AA. 33. b.
Hippocrates Medicus. An. o. 13. G. 1. b. 25. P. a. 10. γυναικεία. An. r. 9.
Hippon. An a. 4. c. 7. atheus. An. c. 8. M. 2. G. 46. P. a. 10.
Homerus. An. b. 16. p. 3. 4. MM. 89. 106. M. 2. a. b. 15. G. 45. b. P. d. 2. ejus versus An. m. 3. p. 6. f. 10. MM. 80. 94. a. b. 106. b. ubi σοφώτατον appellat. τετλαθι δὴ κραδίη. An. e. 10. Τεύκρε φίλη κεφαλή. q. 12. μίλαν☉ θανάτοιο. q. 16. ἐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. P. e. 13. βάσκ ἴθι AA. 82.
Homeri expositores. M. 67. Ilias, λόγ☉ dicitur ab Aristotele, à Philopono συγγραφή. AA. 84. b.
Homeri epigramma in Midam, cyclus dictus. AA. 34. b.
Homero à qvibusdam tributus cyclus epicus. AA. 35.
Homero dextra pars mundi, oriens. P. m. 4.
Jamblichus. An. q. 10. M. 53. A. VIII. b.
Joannis Philoponi commentarius in Phædonem Platonis. δέδεικται ἱκανῶς ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαίδονα. AA. 47. b.
in libros Physicorum. εἴπομεν περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει. AA. 89. ὡς πλεῖστερον ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἴπομεν. An. b. 14. δέδεικται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ ☉ τόπου λόγοις P. r. 12. ad octavum Physicorum librum ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκείνῳ ☉ βιβλίῳ ἐδείξαμεν P. t. 11.
in librum περὶ ἑρμηνείας. M. 13. b. ὡς ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐμάθομεν. A. VI. b. X. XXI. b.
in Categorias. εἰρηται δὲ ἐν κατηγορίαις ὅτι ἐξωτερικοί εἰσι λόγοι οἱ μὴ ἀποδεικτικοὶ, μηδὲ πρὸς τὰς γνησίως τῶν ἀκροατῶν εἰρημένοι, ἀλλὰ πρὸς τὰς πολλὰς ἐκ πιθανῶν ὡρμημένοι. P. f. 4. ὡς ἐλέγομεν ἐν τῷ περὶ αὐτοφῶν λόγῳ. A. XXVII. b. respicit qvæ dixerat XVI.
in qvinqve voces Porphyrii, ὡς ἐν ταῖς πέντε φωναῖς εἰρηται. AA. 91. b. δέδεικται ἐν εἰσαγωγαῖς. A. VI. b. κατὰ τὴν ἐν εἰσαγωγῇ ☉ δεδεδομένην ἡμῖν μέθοδον. P. g. 5. εἰρηται ἐν τοῖς λογικοῖς σκεμμασι. P. i. 6.
in historiam animalium M. 63. εἰρηται μοι ἀκριβῶς ἐν τῷ εἰς τὸ περὶ ζώων μορίων ὑπομνήμα. Gg. 27. b.
Τὴν ἀκριβῆ ☉ χωρὶς ἐξήγησιν δοκεῖ καλῶς ἔχειν ὑπερθέσθαι, ἐς τ' ἂν ἐντύχοιμι ☉ ἄλλοις ἐξηγηταῖς. AA. 35. ὅδὲν πρᾶγμα περὶ χρήσεως ὀνομάτων ἐπὶ πολὺ διατείνεσθαι, τῆς σημασίας τῶν πραγμάτων μηδὲν βλαπτομένης.

τομέως. P. h. 2. ως πρὸς Φιλοσόφους δὲ λέγω, ἀλλ' ὐχ ὡς πρὸς γεωμετρικούς. A. VIII.

Joannis Philoponi amicus ἦν δέ ἱμὸς συνήθης τις τὴν τέχνην ἰατρικὴν, καὶ ἐμοῦ ἀναγινώσκοντος &c. Gg. 105. Philoponi præceptor Ammonius, supra in Ammonio.

Tempus quo scripsit Philoponus P. f. 3. Φαμὲν δὲ ἐνεστηκέναι νῦν τὸ ἐνιαυτὸν τὸ μῆνα τὸ ἡμέραν ἐνιαύσιον, Διοκλητιανοῦ ἔτους τλγ', μῆνα Παχών, ἡμέραν δεκάτην. Confer quæ notavi supra p. 359.

Jon Chius ὁ τραγῳδοποιὸς elementa statuit ignem, terram & aërem. G. 46. b.

Italici, Pythagorei. MM. 94. M. 3. b. 4. 11.

Leucippus. An. a. 4. b. 14. d. 4. M. 2. b. 50. b. 51. b. G. 2. 3. a. b. 5. b. 6. b. 36. a. b. 37. 40. P. a. 10. n. 1.

λογογράφοις proprius trochæus, cantoribus dactylus. M. 67.

Lycophron Sophista. M. 35. b.

Magi M. 65. b.

Marinus Philosophus. An. q. 10. 11.

Mathematici. An. k. 7. M. 8. 45. P. h. 7. demonstrant solem centies septuagies terra majorem. MM. 80. 101. sirium quoque majorem terra. 80. plura ibi ex Aristarchi libro non nominato de solis & lunæ distantia. Docent videre nos emissione radiorum, non immissione. Gg. 107. b.

Medorum bella Athenienſibus illati cauſa, Sardium oppugnatio. AA. 85. b.

Medici An. b. 14. c. 9. i. 3. 7. l. 3. m. 10. n. 11. r. 15. f. 3. Gg. 110. b. G. 38. P. l. 1. AA. 40. 94. b. animam πρᾶσιν pronunciantes. An. a. 15. ὧνισθαι ταῖς κράσεσι τοῦ σώματος τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. b. 7. αἱ περὶ χρείας μοῖραι, τῶν ἰατρικῶν πραγματικαί. h. 4. ὐχ οἷόν τε τὰ ἰατρικὰ γεωμετρικῶς ἀποδεῖξαι. AA. 58. b.

Megarici. M. 36. b. vide Zeno.

Melissus. M. 2. b. 3. P. a. 9. 11. 12. 13. 16. b. 6. 7. 8. 9. c. 1. 3. e. 6. m. 13. o. 10. p. 13. 16. q. 5. Melissi argumentum. P. b. 4. 5. Φορτικώτερον argumento Parmenidis. 7. ἐν τοῖς πρὸς ἀλήθειαν ἓν εἶναι λέγων τὸ ὄν, ἐν τοῖς πρὸς δόξαν δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων, πῦρ καὶ ὕδωρ. P. b. 6.

Menander. MM. 98. b. Φῦρα δὲ νῦν ἔστε γέγονε καλή. Sed AA. 95. pro μίναν δρος videtur legendum μαίανδρος.

Menedemus Eretriensis. P. b. 3.

Metrodorus. P. n. 1.

Micalus Musicus, A. LXXX. b. LXXXI.

è Moſe, ſacro ſcriptore, ὅτι καὶ ἐγένετο. An. q. 16.
Nicoſtratus. M. 25.
Numenius omnem animam putavit ſeparabilem à corpore, deceptus verbis quibusdam Platonis in *Phædro*. An. a. 5.
Oraculum de cubo duplicando, Deliis datum. AA. 24.
Orpheus. μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη ἃ ἡ Αὐλὸς (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τῇ περὶ Φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ Ὀρφικά. f. 12. Orphei verſus de Hericepæo. M. 65. b.
οὐ χρὴ ταῖς τῶν παλαιῶν ἀποφάνσεσιν ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς ἀποδείξεις ζητεῖν. *Non fas veterum pronunciatis acquieſcere, ſed rerum ſingularum demonſtrationes quærere oportet*. An. a. 6. Ariſtoteles ſolet prius veterum opiniones exponere & examinare. G. 2. b. 5. b. 28. b. 32. a. b. 40. P. b. 4. Veterum modi explorandæ fœcunditatis. Gg. 58. priſci multa de Diis per fabulas. M. 52. ſæpe corruptas tradunt artes à diluviis. 52. b. tempus quibusdam priſcis (Platoni) ἡ κυκλοφορία τοῦ ἀστρικοῦ. P. 11. 1. 4. ἀστρικὸς illis totus mundus. G. 1. ignorantia dialecticæ nos raro à veritate aberrarunt. P. e. 3. Πολλοὺς διαφθείρει μὴ παιδεύεσθαι ἐν ἀρχαῖς τοῖς παλαιοῖς, ἢ τῶν ὑστέρων δὲ ἐστι συλλογίσασθαι. An. c. 10. οἱ παλαιοὶ l. 15. p. 5. 6. MM. 97. 102. b. &c. οἱ πρόσθεν ἱστορήσαντες. An. h. 2.
Parmenides. M. 2. b. Xenophanis diſcipulus. M. 3. a. b. 4. 13. 15. 22. 53. b. 63. a. b. G. 1. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64. P. a. 11. 12. 13. 16. c. 1. 3. 12. d. n. 7. e. 6 9.
ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἔλεγεν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων P. a. 9. θερμὸν καὶ ψυχρόν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοητοῖς) ἓν εἶναι τὸ πᾶν P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.
Parmenidis diſcipulus Zeno. infra Zeno laudat Parmenidem Plato & patrem appellat. P. b. 8.
Parmenio, ex quo refertur demonſtratio Apollonii *Pergæi* de duplicando cubo. AA. 24.
Paron *Pythagoreus*. P. t. 13.
Paſicrates, Bonæi F. Rhodius, frater Eudemi, Ariſtotelis auditor, attributus à quibusdam liber ſecundus Metaphyſ. M. 7.
Paſſon ſculptor. M. 38. b.
Peripatetici An. c. 2. M. 45. a. IV. LX. LXXIV. b. eorum ſcalæ ſive catenæ rerum prædicamentales, ibid.

Phere-

Pherecydes Pythagoræ præceptor. *M.* 65. b.
οἱ φιλεγκλήμονες, qui libenter alios reprehendunt. An. o. 1.
Philippus Comicus. An. d. 4.
Philosophi τὸ ἔμφυτον θερμὸν, ὄργανον λέγουσι τῆς ὁράξεως. An. f. 3. utuntur πίστει διδασκαλικῇ. AA. 4.
Phrynes Muficus. M. 7.
Physici. An. a. 16. c. 5. f. 11. l. 9. r. 11. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 51. 89. b. G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. &c.
Physiognomones. An. e. 7. Gg. 90. b.
Pittacus. A. CXIX.
Plato An. a. 5. 10. 11. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4. e. 1. 2. 5. f. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11. 12. 13. 16. f. 2. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b. M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9 a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64. a b. 65. 66. Gg. 15. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46. b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15. d. 1. 16. e. 10. f. 16. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16. A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.
Pythagoricus P. c. 4. k. 11. An. d. 6. ſolis verbis quandoque à Pythagoreis diſſentiens. M. 3. b. Pythagoreos ſecutus. P. d. 8. ante ejus ſcholam inſcriptum: ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω. id. reprehenſus ὅτι καθεμαθηματικεύσατο τὴν φύσιν. An. p. 1.
Cratyli familiaris. M. 3. b.
ab Ariſtotele verbis tantum diſſentit. An. c. 11. τοῖς μαθήμασιν ἐχολαικῶς G. 7. ἐκ ἀγεωμέτρητος. G. 47. Deliis interpres oraculi de duplicando cubo. AA. 24. θεολογῶν. P. g. 1. ejus infinitum μέγα καὶ μικρόν. P. k. 11. 13. ἐν τοῖς ἀγράφοις δόγμασι, ἰστέον ἐν ταῖς ἀγράφοις συνουσίαις τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν αὐτὸ καλεῖ. ταῖς δὲ ἀγράφοις συνουσίαις ὁ Πλάτων αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεγράψατο. P. n. 8. 11. de Platonis ἀγράφοις συνουσίαις ſupra, in Ariſtotele.
Platonis ideas Ariſtoteles vocat τερετίσματα.* AA. 53. b. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ζῶντος Πλάτωνος καρτερώτατα ἐκεῖ ταῖς ὁ δόγματος ἐνίστη ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτωνι. καὶ φαίνεταί γε τῷ ὄντι ὅτι Πλάτων ὁ λέγων ἁπλῶς

* Philop. τερετίσματα καλεῖται τὰ προψάλματα τῶν κιθαρῳδῶν ἐπὶ ἀναίρεσι ἄδουσι δοκιμασίας ἕνεκεν τῆς ἀπηχήσεως τῶν χορδῶν.

ἁπλῶς ἐν τῷ δημιύργῳ εἰνότας λέγων εἶναι τὰ εἴδη, ἀλλ' αὐτοὺς καθ' αὐτὰ ὑποσασιν διδύς, καὶ εἶναι τι αὐτοῦσιν, καὶ αὐτοζῶα καὶ τὰ τοιαῦτα. 54.
Cratylo. MM. 79. b.
Gorgia. An. a. 10. AA. 4. n. 18.
Hippia. M. 23. b.
Legibus. An. b. 16. c. 12.
Menone. M. 6. b. A. CXIV. b. AA. 5. b.
Parmenide. M. 40.
Phædone An. a. 1. 10. 15. e. 1. 2. M. 5. b. Gg. 29. b. 62. b. 63. P. a. 3. A. IV. a. b.
Phædro. An. a. 5. c. 1. 5. 12. d. 4. 16. f. 8. A. IV. b.
Politia sive de Rep. An. o. 6. r. 9. 11.
Politico. G. 1.
Protagora. An. o. 15.
Sophistâ. An. a. 1. p. 12. G. 11. 50. b. P. b. 8. 16.
Theæteto. An. c. 8. r. 8. M. 4. G. 37. b. 38.
Theages. An. r. 15.
Timæo. An. a. 1. 2. 6. b. 9. c. 1. 2. 5. d. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. e. 6. 16. f. 8. 9. g. 7. k. 6. 15. 16. o. 6. r. 9. 11. Gg. 15. b. 18. b. 19. G. 1. 37. 51. 53. 63. b. P. a. 9. n. 8. 10. 11. Φυσολογεῖ θεολογικῶς. P. a. 3. ψυχογονια (in Timæo) An. d. 5. 7. 8.
ὁ ἐξηγητὴς Ἀλεξανδρος λέγει τὰς Φερομένας Πλάτωνος διαιρέσεις νοθεύεσθαι. G. 50. b. ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον μὲν διαιρέσεις Πλάτωνος ὅλως ἐπιγεγραμμένας δ' Φέρονται. id. προσέθηκεν ὁ Ἀλεξανδρος, ὡς ἀπὸ τῶν ἀγράφων δ' Πλάτωνος δογμάτων λέγειν τὸν Ἀριστοτέλην, ἅπερ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἀπεγράφετο, καὶ ταῦτα καλεῖν διαιρέσεις. id.
Πλατωνικῶς συμβολαιώσασθαι. An. o. 3.
Platonici An. f. 8. MM. 84. b. 99. b. M. 33. b.
Plotinus An. a. 1. 4. b. 9. q. 7. 10. 11. 15. MM. 78. b. A. IH.
Plutarchus. ἱστορεῖ δὲ Πλούταρχος καὶ γράμματα μεῖναι (ἐν τέφρᾳ) εἰς ἑτέραν τῶν ἱερείων ἀνάβασιν ἐκ τ' προτέρας ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῷ Μακεδονικῷ. MM. 82.
Philosophus. An. o. 8. 9. 10. p. 5. q. 2. 3. 4. 10. 11. 13. r. 3. 11. f. 1. 5. 7. 8. 9. ὁ θαυμάσιος Πλούταρχος. p. 1. αὐτὸς δὲ Φησιν ἐξηγούμενος. q. 4. ὅπερ Πλούταρχος ἐν τῷ ὑπομνήματι σημειῶται. q. 9. ὑπομνηματίζων. r. 13.
Plutarchus (Athenienſis) An. a. 10. o. 6.

Poëtæ

Poëta M. 22. b. AA. 35. vesus: παίζα θεῶν πλήρη, παίζη δέ οἱ εἰσιν ἀκναὶ καὶ ἀλὸς πατρέων καὶ ἀνὰ χθόνα καίτε δι αὐτῆ ἀνίρῳ· ὄτλικε κἄυθεν ἐν φήθεσσι νόημα. An. f. 6. τὰς ἅμα γαὲ σοι παίζας ὁ ποιητὴς πῦρ ἐοθίεν. i. 2.

Poëta (Homerus) An. b. 16. g. 9. MM. 100. b. G. 6.

Poëticæ fabulæ. An. b. 15. MM. 100. b. (de phaëtonte) 104. (de galaxia.)

Polycletus ſtatuarius. M. 18. P. g. 2. 6. 7.

Porphyrius An. g. 15. M. 53. P. b. 2.

Procli liber qvo poſt Ptolemæum demonſtravit τὰς ἀπ' ἐλατζόνων δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 29. ὁ Πρόκλ⊙, καθάπερ ὁ φιλόσοφ⊙ (λμεωνι⊙) ἔλεγεν, ἔτως ἐξηγεῖτο τὸ χωρίον. AA. 35. b. iterum citatur. 40.

Protagoras. An. b. 16. c. 8. M. 9. 15. 47. G. 4. b.

οἱ Πρωταγόρειοι. An. o. 13. 15.

Protarchus. P. h. 3.

Proverbium ἀσύγκλωστα συγκλωῦθαι καὶ ἐ λίνον λίνῳ. P. m. 13.

Ptolemæus. MM. 102. b. ὁ θαυμασὸς Πτολεμαῖ⊙ Gg. 89. ſingulari libro probavit τὰς ἀπ' ἐλατζόνων δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 10. 29. Theo in Ptolemæ ſyntaxin. AA. 26.

Πυρίων vitrorum uſtoriorum mentio. An. k. 10.

Pythagoras An. c. 5. M. 62.

in Italia docuit. MM. 94. ejus præceptor Pherecydes. M. 65. b.

Pythagorei. P. d. 1. 2. 8. f. 16. q. 3. An. b. 15. 16. c. 5. 7. d. 8. e. 2. 16. f. 4. MM. 94. a. b. 101. b. M. 1. 3. b. 4. a. b. 5. a. b. 8. b. 13. 21. 25. b. 30. 33. b. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. b. 57. 59 60. b. 62. Gg. 51.

μάλιϛα πάντων τῆς τῶν μαθημάτων γνώσεως ἐπιμελῆθῆναι. An. d. 6.

eorum συμβολικὴ διδασκαλεία ἀποκρυπτόντων τὰ δόγματα. M. 3. b. 5. P. k. 11. 12. p. 14. An. b. 15. c. 1. diverſa à Poëtarum fabulis An. d. 5.

de numeris philoſophumena, ex Ariſtotelis libro περὶ φιλοσοφίας. An. c. 2. 3. πρώτας ὐσίας ἐκάλουν τοὺς ἀριθμούς. A. XXV.

ἠθικὰ παραγγέλματα ἀφὶ συμβόλων. An. d. 5.

ſilentium qvinqvennale. An. d. 5. εἰς ἀφροῦρα σώματα ἐμβιβαζούσης τὰς ψυχάς. An. g. 16. πάντα τὰ ὄντα καὶ πάσας τὰς ἐναντιώσεις εἰς δύο συστοιχίας ἀνῆγον, P. d. 1. & i. 16. Pythagoreorum & Platonis

ἄπειρος. ἀυλοσία P. k. 11. infinitum illis numerus par, finitum impar. 12. Phythagorei & Plato μᾶλλον τῶν Φυσικῶν περὶ θεολογίαν ἰσχολακότες. P. k. 13.
οἱ πυθαγορικοὶ μῦθοι. An. h. 2. MM. 100. b. de fulmine quibus Titanibus in Tartaro metum incutit Jupiter. AA. 87.
Rhetores A. X. utuntur πίστει πιστυλικῇ AA. 4.
Rhythmus differt à metro. l. 15.
De Sardenſibus dormientibus, fabula. P. f. 8.
Simonides in ſermonibus qvos inordinatos inſcribit. M. 65.
Socrates. An. o. 16. σιμὸς, προγάτως. P. b. 1. An. g. 1. ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ μάχη νυχθήμερον στὰς ἐκ ποδὸς τῆς στάσεως. r. 12. circa moralia diligens. M. 55. b. Muſicus. M. 26. b. 50. b. G. 11. Grammaticus AA. 81.
Sophroniſci filius 39. b. 50. G. 69. a. b. AA. 88. calvus. G. 15. b. P. b. 2. &c.
Sophiſtarum cavillatio. P. f. 13.
Sophocles. An. m. 6. & 3.
Soſigenes Alexandri Aphrodiſei præceptor. A. XXXII. b.
Speuſippus. M. 25. b. 53. 58. b. 65. b. AA. 92. b. 93.
Sine ſpiritibus & accentibus veteres Codices exaratos, colliges ex An. f. 2. δασίως ἀναγνωθι. fine interpunctionibus, AA. 8. ὑποστιγμὴν Gg. 115. b. G. 28. fine ſignis interrogationis. ὁ λόγος ἑτῶ δύναται κατὰ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς προφέρεσθαι. G. g. δηλῶς στιγμὴν. P. b. 11. ὡ δοκεῖ καλῶς (ὥσπερ ὃ φιλοσόφου Δημωνίου) τεθεῖσθαι ἡ ὑποστιγμή. AA. 57. b. προσαποζυγοστιγμὴν. 58. b.
Stoici. An. a. 4. f. 5. A. IV. a. b. XLII. b.
in nominibus multa novarunt A. LX. LXXIV. b. Confer Gregorium Aneponymum à Wegelino editum p. 101.
Tantali filius Pelops, nepos Atreus. G. 69.
Thales. P. a. 10. c. 1. 12. 14. d. 1. 7. l. 2. M. 1. 3. 4. 25. b. 34. 49. G. 3. 46. 53. An. a. 4. f. 5. ubi ejus ſententia: πάντα θεῶν πλήρη, οὐκ ἐφέροντο αὐτῷ συγγράμματα ἀλλ' ἀπομνημονεύματα. An. c. 7.
Providentiam divinam ad omnia extendit. An. c. 7.
ἀστρονομῶν in puteum incidit. An. r. 11. 12. f. 1.
Themiſtius An. m. 14. 15. P. b. 16. d. 6. o. 2. 16. p. 7. 8. q. 4. A. IV. AA. 17. 31. ejus ὑπόμνημα in Ariſtotelem de anima. An. o. 3. ὁ Θεμίστιος ἐξηγεῖται τὸ χωρίον οὕτως. P. o. 6.
Theodoſii σφαιρικά. P. f. 8. AA. 66. b.
Θεολόγῳ τὸ περὶ τῶν χωρητῶν εἰδῶν ἀθροίζεσθαι. P. f. 14. An. h. 9. Theologia

logia metaphysica. G. 12. AA. 73. b. eadem πρώτη φιλοσοφία, τέχνη τεχνῶν, ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. AA. 27. Διαλεκτική. 31. b. 32.

Theologi tantum curarunt persvasibile sibi, & non sunt ratiocinati an persvaderent etiam aliis. M. 10. Theologus non definit, tanqvam transcendens omnes scientias. M. 47. b.

Theologi. (Hesiodus) M. 50. b. 53. b. 65.

Theon ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς συνάξεως (ἃ Πτολεμαῖος) ὑπομνηματίζων. AA. 26.

Theophrastus. P. b. 8. A. XXVIII. b LXXV. AA. 17. b. M. 67. ἐν τῇ ἰδίᾳ περὶ φύσεως πραγματεία. P. a. 2. ei tributus liber Aristotelis περὶ ἀτόμων γραμμῆς. G. 8. b. οἱ δὲ περὶ Ἀριστοτέλους ἑταῖροι οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον σαφέστερον καὶ ἁπλούστερον τοῦτο (de natura propositionum) κατασκευάζουσι. A. XV. b. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον καὶ ἔτι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος. A. XXXII. b. πολυτίμως πραγματείας περὶ συλλογισμῶν ὑποθετικῶν καταβάλλονται οἱ γε μαθηταὶ τοῦ Ἀριστοτέλους οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον. A. LX.

Thucydides. An. q. 13.

Timæus Pythagoræus. An. c. 1. Aristoteles Timæum qvando laudat, Platonis Timæum intelligit. An. d. 7. ὅτι ἐν ἔξει ἦν ἀκροάσῃ ὁ Τίμαιος πάσης Μαθηματικῆς ἐπιστήμης, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς, τε καὶ ἀστρονομίας, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων σαφῆς συνιδεῖν. An. d. 9.

Thimotheus Musicus M. 7.

Tragœdia M. 64. b. An. o. 10. Tragici dictum, πρὸς τὰς τύχας δὲ τὰς φρένας κινήμεθα. p. 4. τραγῳδὸς ἄφωνος pro κακοφώνῳ. A. q. 10.

Xanthippe Socretis. M. 28 b. Gg. 20. 88.

Xenocrates. An. a. 15. b. 16. c. 5. e. 12. 13. 15. f 15. M. 56. b. 58. b. 60 b. 65. Platonis διδάσκαλος. An. c. 5. e. 11. discipulus. e. 14. P. 6. 16. ἀνήρει τὴν εἰς ἄπειρον τῶν μεγεθῶν τομήν. P. c. 1. m. 8. animum definivit, ἀριθμὸν αὐτὸν κινοῦντα ἑαυτόν. AA. 78. b.

Xenophanes P. a. 9. Parmenidis præceptor M. 3. a. b. Epicharmi in Xenophanem dictum M. 15. b. principia docuit, teste Porphyrio, τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρόν. P. d. 2. ejus versus γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐστ' ὅσα Φύεται ἠδὲ γίνεται. id.

Zeno (Elates) M. 11. P. c. 1. n. 6. o. 1. p. 9. Parmenideus. 22. Parmenidis discipulus. P. b. 1. 16. Megaricus, Megaris scholam habuit. M. 36. b. motum dari negat A. CXII. b.

CAPUT. XL.

De SVIDA, ETYMOLOGO, aliisqve Lexicis Græcis.

Lexicorum Græcorum Scriptores de qvibus alibi jam dictum. 1. *De Svida ejusqve prioribus editionibus, V. C. Ludolphi Kusteri dissertatio, cum meis observationibus.* 2. *De editione novissima Kusteri, & variis doctorum scriptis ad Svidam illustrandum facientibus.* 3. *De epitome Svidæ inedita.* id. *Index scriptorum à Svida laudatorum.* 4. *De Etymologico Magno ejusqve auctore & editionibus.* 5. *Alia græca Lexica & etymologica MSS.* 6. *Index scriptorum in Etymologico magno laudatorum.* 7. *De Lexicis Græcis ineditis, nec non de glossariis variis editis ineditisque.* 8. *De Lexico Varini Phavorini.* 9. *De Lexicis Græcolatinis recentium scriptorum majoribus.* 10. *De minoribus, tam generalibus qvam specialibus.* 11. *De scriptoribus synonymorum, phrasium Græcarum &c.* 12. *De Græcobarbaris & recentis Græciæ Lexicis.* 13.

I.

BRevem de Lexicis Græcis dissertationem, qvam ad calcem Centuriæ Anonymorum & plagiariorum, A. 1689. 4. Lipsiæ sub J. A. Fabri nomine in patria mea vulgavi admodum juvenis, animus fuerat locupletatam paululum accuratiusqve digestam, sub titulo Historiæ Lexicorum Græcorum separatim publicare: sed existimavi postea rectius me facturum, si quæ de illo argumento notassem, Bibliothecæ huicce Græcæ insererem. Itaqve de antiqvioribus plerisqve Lexicis alibi jam dixi, de editis qvidem, ut *Ammonii* de differentiis vocum Græcarum, libro IV. cap. 26. p. 173. De glossario Hippocrateo *Erotiani*, lib. IV. cap. 36. p. 571. seq. *Eusebii* περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων, IV. 2. p. 44. *Harpocrationis* Lexico Rhetorico IV. 36. p. 583. seq. Glossario *Hesychii* Alex. IV. 35. p. 541. *Joannis Philoponi* de vocibus pro tono diverso diversa significantibus, supra hoc Volumine p. 365. seq. De *Mœridis* Atticista, IV. 34. p. 519. & hoc ipso Volumine, supra p. 420. *Moschopuli* IV. 34 p. 534 lexico Biblico *Origenis* sive *Cyrilli* Alex. IV. p. 541. *Stephani* Byz. ἐθνικῶν IV. 2. p. 45. Lexico Attico *Phrynichi* IV. 34. p. 520. seq. Onomastico *Pollucis* IV. 33. p. 489. & de *Thomæ Magistri* vocibus Atticis, IV. 34. p. 526. Nec non de ineditis Lexicis *Georgii Lecapeni* IV. 34. p. 335. *Photii*, supra hoc volu-

volumine p. 566. seq. *Ptolemæi* Ascalonitæ, IV. 33. p. 515. & *Timæi*, hoc ipso Volumine supra p. 418. seq. Præterea de plerisque deperditis Lexicis omnis generis, dialectorum præcipue, editisque & ineditis Lexicis specialibus ad certos scriptores, IV. 34. 35. 36. tum de glossariis juridicis IV. 36. p. 570. ac de Lexicis Biblicis & Concordantiis Græcis a) IV. 35. p. 542. & 553. Ut igitur plenior de toto hoc argumento tractatio studiosis hujus linguæ à me offeratur, non pigebit præsenti capite cætera quæ restant universa colligere, atque de Suida, Etymologo & reliquis alibi mihi haud dictis Lexicis, observata complecti.

II. De SVIDA præclarissime promeritus nostra memoria est Vir eruditissimus & Græcæ ac Latinæ linguæ ad ungvem peritus *Ludolphus Neocorus*, sive *Kusterus*, b) qui *Lutetiæ* quo relectis patriis sacris, Romana amplexus se contulerat, obiit XII. Octobr. A. MDCCXVI. Hic post *diatribam de Suida*, vulgatam Cantabrigiæ 1701. 4. in qua vitia ac defectus editionis Porti commemorat, narratque quibus subsidiis & quo apparatu novam ipse fuit molitus, variaque Suidæ loca specimine in vicem emendat atque illu-

a) Ab eo tempore quo illa scripsi, non modo *Erasmi Schmidii* ὁ μακαρίτης *Concordantiæ Novi Testamenti* recusæ sunt emendatius, Gothæ cum præfatione Rev. D. Ernesti Samuelis Cypriani, 1716. fol. sed etiam typis nitidis Wetstenianis, Amstelodami 1717. fol. diligenti castigatum studio lucem vidit opus *Concordantiarum Græcarum in LXX Interpretes* utilissimum, & ad Græcos Patres tractandos, locaqve ad qvæ illi alludunt sacrarum literarum promtius indaganda oportunum apprime. auctore venerando octoginta amplius annorum sene *D. Abrahamo Trommio*, Ecclesiæ Groninganæ Pastore, cui Belgicas etiam Concordantias A. 1685. editas & secundis curis jam perficiendas cives sui debent. Qvam utile sit hoc consilium, qvo Concordantias in LXX. Interpretes, Græcarum vocarum ordine Trommius digessit, vel *Henrici Savilii* summi viri patet judicio, cujus auspiciis similiter ordinatas ac veluti inversas Kircherianas Concordantias, Oxoniensis Bibliotheca asservat: neque hilum detrahitur per præclarissimam illam Trommii operam utilissimis itidem, sed longe alio instituto susceptis nec Græcarum sed Hebraicarum vocum ordine digestis Conradi Kircheri Concordantiis. Qvæ vero deest Trommianis causantur viri præclarissimi, utinam illi per se præstent potius, lucubrationesqve edant suas, vel *Ambrosii Angierii*, Hiberni qvod laudant Lexicon duplex Biblicum, ex Dublinensi archivo proferant, quam viro insigni propter ea quæ fecit amplas promerito gratias, immeritam propter ea qvæ non fecit scribant dicam. Etiam Kircherus in libro de vario Concordantiarum suarum usu qvi A. 1622. hoc est decimo post eas publicatas anno Witebergæ in 4. lucem vidit, testatur se longe pleniores castigatioresque & indeclinabilibus voculis additis locupletatas ad prælum & lucem, quam nunqvam tamen hactenus viderunt, paratas. Trommius vero Ioannis Gagnierii V. C. Vindiciis Kircherianis, Oxon. 1718. 8. editis Epistolam Apologeticam Amst. 1718. 4. & Bibliothecæ novissimæ Hallensis scriptori (sect. 2. p. 84. seq.) succinctam responsionem opposuit, Groning. 1719. 4.

b) Natus Kusterus Blombergæ, opido Comitatus Lippiæ in Westphalia A. 1670. Vide ejus elogium in memoriis literariis Trivultianis A. 1717. mense Martio p. 497. seq.

illuſtrat, quinto anno interjecto opus ipſum perduxit ad umbilicum, & novum ſuum Svidam Græcolatinum cum notis, de qua *ἐκδόσει* infra diligentius dicturus ſum, prælo Cantabrigienſi exire paſſus eſt A. 1705. tribus Voluminibus in fol. In præfatione ad hanc editionem, cum de auctore quem illuſtrandum in ſe ſuſcepit, de illius ætate, de Lexici ejus virtutibus & vitiis prioribusque editionibus accurate diſputet, nolui actum agere, ſed integram Clariſſimi Viri, mihique cum viveret amici diſſertationem, meis cum obſervationibus tibi hoc loco exhibere.

1. Quis Suidas fuerit, aut quando vixerit, fruſtra quis quæſiverit, ſi nullus unquam Suidas exſtitit: ut virum politiſſimum Angelum Politianum cenſuiſſe plures referunt ſcriptores; reſpicientes procul dubio ad hæc ejus verba, quæ leguntur lib. XI. Epiſt. XX. c) *Suidas ipſe, (ſi qui modo hic unquam Suidas) non omnino malus auctor.* Sed Suidam vere exſtitiſſe, nec nomen ejus fictitium eſſe, non ſolum evincunt codices MSti d) Lexici hujus, in quibus Suidæ, vel *Sudæ* e) nomen comparet; ſed etiam *Euſta-*thius,

c) ad Bernardum Riccium. Politiano jungendus Petrus Alcyonius eſt, qvi lib. 2. de exilio p. 213 *apud doctos*, inqvit, *illos viros qui commentarios rerum multarum conſcripſerunt, eosque in Suida nomine ediderunt, obſervavi ſcriptum.* Tho. Reineſius lib. 3. Var. Lect. p. 361. *In farragine lexica & hiſtorica* ἐξ συγχύσεως *copioſa & varia, eoque penu quodam eruditionis & precioſiſſimarum quarumvis rerum, qui Suida cujusdam nomen præſcriptum habent, etſi unius autoris non ſit, ſed plurium e diverſis omnium ætatum ſcriptoribus collecta & ſubinde aucta.*

d) de his infra, ad §. 6.

e) *Sudam* appellant multi memorati Menagio c. 77. Anti Bailleti, Card. Beſſario in præfat. ad verſionem Metaphyſicorum Theophraſti, Victor Trincavellus ante Philoponum in Phyſica Aldus Manutius ante Philoponum in poſteriora Analytica, & alibi, Petrus Bembus in Epiſtolis p. 440. Gvil. Budæus notis prioribus in pandectas, Petrus Victorius in Variis Lect. Franciſcus Robortellus in var. locorum annotatt. Gvil. Fournerius in ſelectis lectionibus, Valentinus Erythræus indice Virgiliano, in vocabulo *orichalco.* Q. Septimius Florens Chriſtianus ad Ariſtophanis Pacem, Joſeph. Scaliger ad Varron. Petrus Daniel ad Plauti Qverolum. Jacobus Cujacius in Obſervationibus, aliisqve in ſcriptis, & Nic. Rigaltius paſſim. Notat autem σάδα paludem, foſſam, lacum ut videre licet in ſcholiis ad Euripidis Phœniſſ. verſ. 1107. 1195. & Damaſcio apud Photium Cod. 242. p. 553. v. ult. edit. Hœſchelii. Carolus Annibal Fabrottus ad Theophili inſtitutiones p. 841 edit. primæ: *Viri docti Suidam* Sudam *appellant, libris ut videtur auctoribus. Nam in MSto Codice Memmiano* (qui hodie eſt Colbertinus 992) *ſic habetur.* Huic tamen plurimos alios licet opponere, in quibus, ut apud Euſtathium, conſtanter non Σάδας, ſed Σαΐδας appellatur. Itaqve If. Caſaubonus notis ad Laërtii Anacharſim lib. 1 ſect. 101. *Falluntur viri doctiſſimi & magni in literis nominis, qui toties Suidam in civitate Romana nomen mutare cogunt. Sunt enim qui* Sudam, *nec deſunt qui* Sudinem (*credo quod hoc nomen ſe in Plinio recer-*

thius, qui in verboso commentario in Homerum Suidam nostrum aliquoties f) laudat. Quis autem Suidas fuerit, g) difficile dictu est; cum non solum alii scriptores, sed etiam ipse de se sileat, nec in noto hoc Lexi-

durentur legisse) *appellent. Atqui verum est profecto Suidas.* Eustathius: ἰα εἰς δαι ὑπὲρ δυο σ ναιδας, ισοσυλλαβως κλινεται, οἷον Τιμαχίδας Τιμαχίδα, Σωΐδας, Σωΐδα. Sudini Magi mentio apud Theodorum Meliteniotam supra p. 210. Sudinis περὶ λίθων apud Plin. IX. 35 XXXVII. 8. Sudinem pro Suida vocat Scipio Tertius commentario de Apollodoris.

f) Eustathius in Iliad. λ. p. 834. edit. Rom. (Basil. 768) τὸ δὲ (ἶσος) ἐν τῷ κζ στοιχείῳ μεγάλῳ βιβλίῳ ἓξ Σουίδα, δηλοῦται ζωΐδια οἷον ὄνος ἢ τινα τοιαῦτα ἐυτελίστατα. Ad Odyss. H. p. 1571. ἀναβιβάζεται απ αὐτοῦ κζ ἡ ἀναβὰς ἓξ Σουίδα αὔθραυσ· (αἴθραυσ·) ἢ κζ ἀνδραχλη, ὡς ἐκεῖνος λέγει. Ad Odyss. Σ. p. 1851. ἓξ δὲ μισθὸς ὁ μόνον ῥῆμα προῆκται τὸ μισθῶ, μισθώσω, ἀλλα κζ μισθάριον καθ' ὑστοριςμόν, ὃ χρῆσις κζ ἐν τοῖς Σουίδα. (apud Suid. μισθάρια legitur male pro μισθάρια.) Ad Odyss. A. p. 1406. ἀναβλύδη παρ' Ὁμήρῳ αὐτὶ ἓξ συγκριτικῶς ὡς οἱ πλείους φασί, κζ δὲ τὸν Σουίδαν, αὐτὶ ἓξ ἀπαρτητικῶς, ἀναλογισμικῶς. Ad Odyss. E. p. 1528. ἔστι δὲ παράσγμα, ὡς δηλοῖ Σουίδας, στίγμα. & p. 1538. πολλῶν δὲ κζ ἄλλων ὄντων, εἶδον ὁ Σουίδας κζ τὸ οἶ, καὶ ὕτερον μβῦ ὂν ἓξ ωῆ. Ad Odyss. Z p. 1554. Σουίδας γὰρ ἐν τῷ ά, φησιν ὡς ἡ Λαέρτισα σφαιρίζουσα πίλῳ ὤλισθεν εἰς τὸν Πηνειόν. Ad Odyss. Γ. p. 1469. ὡς ἀνειρώθη Ποσειδῶνι (ὁ μικρὸς λόθος) πρὸς τὸ μὴ ζὰ κύματα παλάζειν φασὶν ὧ, ἐν τοῖς ἓξ Σουίδα κεῖται. Ad Odyss. B. p. 1441. Τὸ πενηγέστερον αὐτὶ ἓξ ὁ ἀηγικώτερον, ὅπερ ἐν τοῖς ἓξ Σουίδα κεῖται. Ad Odyss. A. p. 1403. εἰ δὲ κζ Σ-ίδαν ἐκ ἔστι τεσσαρασυλλαβως ἰφιαλεῖς, ἀλλα τρισυλλαβῶς φιαλεῖς. Præter hæc decem loca exstat etiam undecimus, in quo Suidæ lexicon licet non citatur nominatenus, tamen respicitur & tanquam scriptoris insignis ac fide digni celebratur ad Iliad. Γ. p. 378. edit. Rom. (Basil. 286.) ὁ δὲ γεάψας ἐν στοιχειακῇ ζάξει λέξεων, λεγεσθαι θεαιδίσαιον ζάβ' ὃ αἱ ἀμφίθυγγε προσῳδαληγήσης, τὸν Θεῦ ἰδίαν ἔχουσα, κζ ωῆδαθεὶς χρῆσιν Ἀνθιφῶντος, τὸ ἄνθρωπ· ὃς φησι πάντων θηρίων θεαιδέστατ· γινεσθαι, καὶ ἐν μύθοι γεάφει, πιστεύεται δὲ ὡς λόγε πολλῆ ἄξιος. Solere Eustathium scrinia Suidæ, aliquando etiam ubi non nominat compilare, notavit Kusterus ad Suidam in πυνδαξ. Michaelem Apostolium sua ex Suida solere exscribere, id. ad ῥοδίων χρησμός.

g) Suidam *Monachum Byzantinum* vocat Joannes Rosinus in Antiqv. Rom. & post eum Joannes Bona in notitia auctorum in libris de divina Psalmodia allegatorum. *Mona-*

co quicquam de se memoriæ prodiderit. Videtur quidem in v. Σαμοθρᾴκη patriam vel gentem suam indicare, dum ait: *Qui enim initio insulam illam* (i. e. Samothraciam) *incoluerunt, Samii fuerunt, a quibus nos orti sumus.* Sed verba illa non sunt ipsius Suidæ, sed scriptoris Anonymi, ex qvo locus iste excerptus est.

2. Quod ad ætatem Suidæ attinet; de ea diversæ sunt virorum doctorum sententiæ, quarum nonnullas ad examen revocabimus. Hugo Grotius in Epist. CX. ad Gallos, h) Suidam paulo post Constantinum Leonis i) filium, qui A. C. 912. imperare cœpit, vixisse arbitratur; hac addita ratione, quantum ipse meminerit, hic Imperatorum postremus sit, k) quem in libro suo nominet. Sed virum doctissimum memoria fefellit. Nam in v. Ἀδὰμ mentio fit Imperatoris Joannis Zimiscæ; l) & in v. Κωνσταντινούπολις Basilii & Constantini fratrum; qui omnes Constantino, Leonis filio, posteriores fuerunt. Hieronymus Wolfius Suidam multo recentiorum facit, & ad Seculum XIV refert; hac inductus ratione, quod Metochitam Logothetam citet, qui sub Palæologis vixerit. Verba ejus in Præfat. ad Svidam hæc sunt: *Atque adeo, cum Metochitam Legothetam citet, qui sub Palæologis vixit, apparet, eum vix annis abhinc* 300. *Lexicon hoc composuisse.* Scribebat autem ista Wolfius A. D. 1564. Sed Logotheta, quem Svidas diversis in locis laudat, non est Metochita Logotheta, quem ineunte Sec. XIV. vixisse constat; sed Symeon Metaphrastes Logotheta, m) qui initio Seculi X. floruit: ut & ante

abum appellant etiam Josephus Scaliger ad Varronem p. 60. Maussacus in diss. Crinica p. 396. Balthasar Bonifacius XV. 7. Hist. ludicræ, Hadrianus Baillerus Tom. III judic. eruditor. p. 125 & Carolus Blount ad Philostratem p. 6. Non dubito autem ex sola conjectura à Rosino & aliis hoc pronunciatum fuisse, quemadmodum & ab Is. Casaubono qui *cucullatum Grammaticum* nuncupat lib. 1 cap. 6. ad Athenæum.

h) CXVII. ad Nic. Peirescium, qvæ in majori Epistolarum Grotii collectione est 264.

i) Constantianum Porphyrogenitum Leonis Sapientis F.

k) Hermannus Wickekindus, Rigæ tunc versans Vitas Imperatorum è Svida collectas cum Latina sua versione separatim edidit Francofurti 1557. 8. in his ultimi memorantur Constantinus Leonis Isauri filius qui A. 775 Michaël balbus qui A. 829. & Theophilus qui A. 841. obiit. Excerptæ de Imperatoribus ex Svida collecta habes etiam Græce & Latine in Frid. Sylburgii tomo tertio minorum Rom. Historiæ scriptorum, Francof. 1590. fol. quibus alia insuper de rebus Constantinopolitanis ex eodem Lexico adjunxit cum Portii versione Philippus Labbeus in tomo I. scriptorum Hist. Byzantinæ Paris. 1648. fol.

l) Joannes Tzimisces Imperator fuit ab A. 969. ad 975. hinc Basilius II. ad A. 1025. & Constantinus ejus frater ad A. 1028.

m) Svidas in αἴσαξε, ὁ λογοθέτης ἐν τῷ τ᾽ ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. Et

ante nos obſervavit vir magni inter eruditos nominis Richardus Bentlejus, in præclara Diſſertatione de Phalaridis Epiſtolis, pag. 23. Sententia igitur Wolfii hoc ſubducto, fibicine ſponte corruit. Alii inter qvos eſt vir doctiſſimus Gulielmus Cave, Noſtrum vergente jam Seculo x. n) ſub *Baſilio* & Conſtantino fratribus vixiſſe cenſent: pro qva opinione facere videtur, qvod Svidas in v. Ἄδαμ, ubi diverſas annorum Æras ſive Epochas recenſet, Chronologiam perducat uſqve ad obitum Joannis Zimiſcæ, cui anno C. 975. modo dicti Baſilius & Conſtantinus fratres in imperio ſucceſſerunt. Huc accedit, qvod Noſter in v. Κωνσταντινούπολις annos a condita CPli computans, epocham eorum terminet in Regno Baſilii & Conſtantini *Porphyrogennetorum*, ut illo tempore, qvo ea ſcribebat, adhuc imperantium. Hæc ſane ſpecioſa ſunt, & veram *Suidæ* ætatem indicare videntur. Sed ſi ex notis illis temporum, qvæ hodie in Svidæ Lexico occurrunt, de ætate ejus judicandum eſt; recentiorem eum utiqve eſſe oportet: utpote, qui exeunte ſaltem *Seculo* XI. vel ineunte XII. ſub Alexio Comneno vixerit. Nam (qvod a nemine adhuc obſervatum eſſe video) in v. Γιώργος v. Δεσπότης, & v. Ηγήτορες, loca qvædam ex Mich. Pſello o) adducuntur, qvi ſub Alexio Comneno floruit, vitamqve usqve ad initium Seculi XII. produxit. Si igitur ipſe Svidas loca iſta Pſelli Lexico ſuo inſeruit, poſt Pſellum utiqve vixiſſe eum oportet: ſed ante Euſtathium, qvippe qvi primus in Commentario ad Homerum Noſtri meminit. Vixit autem Euſtathius exiguo poſt Pſellum intervallo; ſub finem nimirum Seculi duodecimi, & initium decimi tertii. Sed qvod ad loca illa *Pſelli* adtinet; dubium non eſt, qvin a recentioribus Lexico *Svidæ* addita ſint: idqve

in ποθέω. ἐν τῇ τῦ μακαρίτε λογοθέτε μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μακαρίτην τῦ ἁγίε Ἀκακίε. Bene obſervat Bentleius, μακαρίτην à Græcis dici qvi vel ipſorum memoria vel non adeo diu ante obiiſſet.

n) vergente ſæculo XI. ſub Alexio Comneno, Voſſius lib. 2. de hiſt. Græcis cap. 26.

o) Qvæcunqve ῥήσεις in Svidæ Lexico, addito Pſelli nomine leguntur; eas omnes Küſterus obſervavit petitas eſſe ex Michaëlis Pſelli libro inedito multas gloſſas voceſqve obſcuras explicante, qvi in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi exſtat Cod. 1837. fol. 184. hoc titulo: ψιλλα συνοψις ἀφ' ἑτέρων σαφῶν ἐκ πολιτικῶν, ὡς πασῶν τῶν ἀκατανοήτων, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δοῦκαν ἐκ προσάγματος τῦ πατρὸς αὐτῦ κυρ βασιλέως. Michael Ducas Conſtantini Ducæ F. Imperator fuit ab A. 1071. ad 1078.

de loco primo p) qvi adducitur in v. Γηϊρας, audacter affirmare auſim; qvippe qvem MSS. Pariſ. non agnoſcunt. Si igitur nec ex hac nota temporis ætas Svidæ colligi poteſt; qvid tandem hac de re ſtatuendum ſit, qværet Lector. Eqvidem, nos ita cenſemus: incertum qvidem eſſe, qvo tempore verus Svidas, ſive primus Lexici hujus auctor vixerit; antiqviorem tamen procul dubio eſſe, qvam vulgo credatur; cum perſvaſum nobis ſit, plurima loca, qvæ recentiorem ætatem ſapiunt, ab aliis poſtea Lexico huic addita eſſe. Patet hoc vel ex MS. Pariſ. A. qvi trium Codicum MStorum Svidæ, qvi in Bibliotheca Regia Pariſienſi adſervantur, optimus eſt & vetuſtiſſimus. In eo enim multa loca, qvæ in recentioribus MStis, omnibusqve Editt. hodiernis reperiuntur, vel omnino deſunt, vel recentiore interdum manu ad marginem ſcripta ſunt: veluti verſus Onirocritici, qvi ex Aſtrampſycho vel Nicephoro in Lexicon hoc translati ſunt; itemqve loca ex *Paulo Ægineta* excerpta; & alia, de qvibus in Notis noſtris Lectorem monemus.

3. Qvamvis autem *Svidam* antiqviorem, quam vulgo creditur, ſtatuamus: q) non tamen cum Lil. Greg. Gyraldo eum adeo antiqvum cenſemus, ut Strabo, quem ſub Auguſto floruiſſe conſtat, ejus meminiſſe potuerit. Exiſtimat nimirum modo laudatus vir doctiſſimus, *Svidam* noſtrum eundem eſſe r] cum Svida vetuſto Hiſtorico, cujus præter *Strabonem*, Scholiaſtes Apollonii Rhodii, & *Stephanus Byzantius* mentionem faciunt. Verba ejus Dialogo III. *de Hiſtoria Poetarum* hæc ſunt; *Quibus illud vere reſponderi poteſt, Svidam antiqvum fuiſſe ſcriptorem, cujus imprimis a Strabone* s) *fit mentio, & ab iis, qvi in Apollonium Rhodium commen-*

p) Qvoniam Kuſterus primum tantummodo locum non agnoſci à MSS. Pariſienſibus obſervat, hinc videtur tacite ſimul profeſſus cætera loca ex Pſello adducta in Codicibus illis contineri, qvorum unum annorum ſaltem qvingentorum vetuſtatem habere infra §. 16. non diffitetur. Itaque veram puto illorum ſententiam, qvi ſtatuunt ex Pſelli libro Svidam ipſum qvædam in Lexicon ſuum tranſtuliſſe, & ſub Alexio Comneno, ut viſum etiam Voſſio, circa ſæculi XI. extremum floruiſſe.

q) Neſcio qvid in mentem venerit erudito viro Joanni Hallervordo, qvi in Bibliotheca curioſa Regiomonti 1676. 4. edita p. 379. tradit Svidam Syriani Alexandrini diſcipulum & Procli συυφοιτητὴν fuiſſe, clarum circa finem ſæculi qvinti. Non audiendos etiam puto qvi cum Gilberto Genebrardo in Chronographia ad ſæculum octavum referunt, vel ad nonum cum Andrea Sauſſæo p. 656. de Myſticis Galliæ ſcriptoribus.

r) Hoc perſvaſum etiam Antonio Poſſevino in Apparatu ſacro T. 2. p. 437. ubi errores qvosdam qvos putat Svidæ perſeqvitur usqve ad p. 442.

s) Strabo lib. VII. p. 227. Σωσίβιος δὲ τοὺς Θετταλοὺς μυθώδεις λόγους περὶς-

commentaria ſcripſere, & a Stephano, & aliis. Is igitur Svidas inter alia (nam & Hiſtoriam ſcripſit,) commentaria, ut par eſt credere, non admodum magna condidit, quæ ab aliis poſtea multis locupletata & aucta, ad hanc, quam videmus, libri magnitudinem excrevere, primique Svidæ nomen obtinuere, &c. Et paulo poſt: *Simul etiam abjiciendam puto, quam Grammatiſtæ quidam faciunt, duorum hujus nominis diſtinctionem, ut ſcilicet ille antiqvior tantum ſit Hiſtoricus; hic recentior, Grammaticus.* His verbis duplex continetur ſententia; nimirum, Lexicon, qvod Svidas primus compoſuerat, ab aliis poſtea locupletatum & auctum eſſe; & deinde, Svidam Hiſtoricum & Lexicographum eundem eſſe. Priorem ſententiam probamus; & nobiſcum plures alii. At poſterior ſuffragatoribus caret, & Svidas noſter communi eruditorum conſenſu a Svida Hiſtorico diverſus, eoqve recentior merito ſtatuitur. *Et* hactenus de ætate Svidæ.

4. Qvod ad Lexicon ipſum adtinet; id ex variis compilatum eſt auctoribus t) qvorum nomina partim Catalogus ille, qvi ab ipſo Svida

χαριζόμενος. Apud Scholiaſtem Apollonii Rhodii ad I. 555. laudatur Σωίδας ἐν Θεσσαλικοῖς, & ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν ad II. 1235. & ἐν δευτέρῳ ad II. 1017. ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ad IV. 816. rurſus ad I. 558. Σωίδας δὲ Ἐρετριέας οἱ περὶ Εὐβοίαν πεπραγματευμένοι. Unde judice Mauſſaco in diſſ. Critica ad Harpocrationem p. 396. apud Heſychium in Πυρίαγα, qvæ pars fuit Theſſaliæ, pro Σωίλας, reſtituendum Σωίδας. Stephanus Byz in Ἀμυρία Theſſaliæ civitate: Σωίδας δ' ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι ἔστι (Ἀμυρία) ἐκαλοῦντο Ἕορδοί. Idem in Δωδώνη. Καὶ Σωίδας δέ φησι Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ. Hæc de antiqvo illo Svida, qvi Auguſti ſaltim temporibus non fuit inferior.

t) Præ cæteris *eclogas* juſſu *Conſtantini Porphyrogeniti* factas ſtudioſe legit Svidas, & inde plurima in Lexicon ſuum tranſtulit, ut notatum Henrico Valeſio præfat. ad excerpta Peir ſciana. Sæpe autem loca autorum adſcribit, nominibus eorum prætermiſſis, qvorum aliqva ab Æmilio Porro, longe plura a Joanne Pearſonio in notis MSS. & a Kuſtero in ſua Svidæ editione annotata, non pauca adhuc eruditis inveſtiganda relicta ſunt. Fulvius Urſinus ex Svidæ Lexico multa *Polybii* fragmenta collegit, non ex MS Codicis auctoritate, ut putavit Caſaubonus, ſed ſola conjectura adductus & ſtyli indicio: qvi Polybianum qvid tinnire videbatur: unde Polybio interdum qvædam adſignarunt utrique, qvæ alterius ſunt ſcriptoris ut eidem Valeſio obſervatum *Marci Antonini* loca qvæ ſuppreſſo nomine apud Svidam leguntur, paſſim indicavit Tho. Gatakerus, ut *Procopii* Nicolaus Lemanus & Claudius Maltretus, Caſaubonus *Athenæi & Laërtii*, *Artemidori* Nic. Rigaltius, *Æliani* Joachimus Kühnius, *Harpocrationis* Mauſſacus, aliorum alii. In Svida, *ut lectitando & vigilando comperiſſe ſe & didiciſſe* ait idem Mauſſacus p. 396. diſſ. Critic. magna pars *ſcholiorum* qvæ *in Tragicos & Comicos* circumferuntur, *commentus*. Idem p. 392.

Lexico huic præfixus putatur; partim duo noſtri Indices poſteriores Lectori exhibent. Mirabitur autem forſan Lector, in Indice ultimo, ſive tertio, non comparere Scholiaſtam Pindari, Theocriti, & Apollonii; cum Reineſius *Var. Lect.* pag. 479. hæc de Svida habeat verba: *Svidas Harpocrationem, & Scholiaſtas veteres, maxime Ariſtophanis, Sophoclis, Thucydidis, Pindari, Theocriti, Apollonii, totos exhauſit, & in ſuum hoc armarium digeſſit.* Sed incautius ibi Vir Magnus locutus eſt. Tantum enim abeſt, ut Svidas tres Scholiaſtas poſteriores totos exhauſerit, & Collectanea ſua inde locupletaverit, ut vix unum vel alterum locum ex illis excerpſerit.

5. Cæterum ex Scholiaſtis veteribus nullum Svidas diligentius compilavit, qvam Scholiaſten Ariſtophanis; qvippe qvem totum pene in Lexicon ſuum transfudit. Qværitur autem inter eruditos, u) utrum Svidas ab hodierno Scholiaſte Ariſtophanis, an vero Scholiaſtes a Svida ſua mutuatus ſit: ſive, an hodierna Scholia in Ariſtophanem ex veteri qvodam codice ad nos propagata ſint; an vero a Muſuro, vel alio qvodam, ex Svidæ Lexico conſarcinata? Nos ita cenſemus: Hodierna Scholia in Ariſtophanem maximam partem ex veteri qvodam codice deſcripta ad nos perveniſſe, eademqve eſſe, x) ex qvibus ipſe Svidas ſua hauſit: non pauca tamen loca a recentioribus, y) partim ex Svida,

non dubitat integrum *Julii* Sophiſtæ opus cujus epigraphe ſic concipiebatur, ἐπιτομὴ τῶν Παυφίλᾳ γλωσσῶν ἐπὶ βιβλίων ἐννεηκονταένος, à Svida tranſcriptum, qvi etiam ex græca verſione libri *Hieronymiani* de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, & ex *Heſychii* Mileſii ὀνομαλόγῳ ſive de viris illuſtribus libello aliqva tranſtulit, non tamen tam multa ut eo pertinere poſſint verba apud Svidam: δ ἐπίλοιπος ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον ut viſum viro eruditiſſ. Lucæ Holſtenio c. 1. de vita Porphyrii, ubi narrat MSctos ſibi πίνακας excerptorum à Svida Collectorum vel tranſcriptorum oſtenſos à magno Sismondo.

u) Ut apud Jac. Thomaſium τὸν μανιάτην diſſ. de plagio literario §. 550. ſeq. & Mauſſacum diſſ. Critica p. 396. Andream Schottum præf. ad Græcos proverbiorum ſcriptores &c. Georg. Sigismundi Greenium diſſ. 1. de ſcholiaſte Ariſtophanis, Witeberg. 1695. &c.

x) qvæ magnam partem pervetuſtis iisqve clariſſimi nominis Grammaticis debentur Apollonio, Didymo, Symmacho, Ariſtarcho. Itaqve ex illis Svidam potius qvam ſcholiorum auctorem ex Svidæ Lexico ſua hauſiſſe plures viri docti agnoſcunt, ut Jac. Palmerius p. 920. Exerc. ad ſcriptores Græcos, Menagius ad Laertium p. 260. 264. &c. Meurſius variis in ſcriptis, Florens Chriſtianus ad Ariſtophanem p. 702. Marcus Meibomius ad Icomachi Muſicam p. 46. &c.

y) ut à Joanne Tzetze, Thoma Magiſtro, Marcoqve Muſuro primæ Aldinæ editionis curatore, & deinde ab iis qvi Florentinam in priores præſertim Comœdias paſſim excerpſerant, dederunt. Vide Kuſteri præfat. in Ariſtophanem.

Svida, partim ex aliis Scriptoribus, illis infulta esse. Et sane, quæ leguntur apud Scholiasten illum ad *Equit.* pag. 323. Ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι, &c. itemque ad *Acharanens.* p. 396. Σίκυον. ἀπὸ συνθείας ὁ σίκυος. &c. ex Svida in v. Στλεγγὶς, & v. Σίκυον inserta esse, emunctioris naris Lectores facile mecum sentient. Lexicographum enim illa potius sapiunt, quam Scholiasten. Eundem porro Scholiasten, interpolatum esse pag. 106. ad verba illa Comici in *Pluto*, Ἡ γλῶτ]α τῷ κήρυκι, &c. itemque pag. 486. ad verba illa in *Vespis*, Εἶλη κατ' ὄρθρον, &c. patet non solum ex eo, quod illic citetur Eustathius, z) qui Svida utique recentior est; sed etiam ex eo, quod duo ista loca in antiquissima Editione Aldina desint. Idem dicendum est de alio loco, qui legitur in iisdem Scholiis, p. 15. ubi Phalaris laudatur. Nam nec illum vetus Editio Aldina agnoscit. Sed hac de re eruditos jam ante monuit Vir in omni doctrinæ genere excellens Richardus Bentlejus, in Dissert. de Phalaridis Epist. p. 22. Notandum vero est, Suidam interdum plura habere, quam hodierna Scholia in Aristophanem: unde recte colligi posse videtur, Scholia illa non integra ad nos perveniisse. Vide nostrum v. Ἀκαλήφη, v. Ἀκόρητος, v. Ἐγκεχορδυλημένος, v. Μελλονικιᾶν, v. Ναξιαργὴς, v. Πυρρίαγις, v. Σιβυλλιᾶν, v. Στρυθὸς, v. Τίτθαι, v. Τραγικώτερος, v. Ὑπερακοντίζειν, &c. Et hæc obiter de Scholiaste Aristophanis.

6. Quod ad modum adtinet, quo Collectanea hæc digesta sunt; in eo non raro judicium & diligentiam Compilatoris desideres. Nam primo, Noster, dum loca ex variis Scriptoribus decerpta in Lexicon suum congessit, sæpe vitiosis codicibus (a) deceptus fuit: unde fit, ut voces

a) Citatur Eustathius etiam in Scholiis ad Plutum v. IIII. sed itidem in interpolata Florentina, non in Aldina editione.

z) If. Casaubonus lib. I. animadverf ad Athenæum cap. 6. *Quam sæpe isti curiosulo Grammatico* (Svidæ) *depravato codices errandi ansam præbuerint, scimus nos, qui in ejus libris multas, hoc genus culpas observavimus, ut cum* Φοιτάλμιος *male apud Sophoclem legit pro* Φυτάλμιος. *Cum apud Pindarum* Φρήμας δὲ αἰθέρος *pro* ἑρήμους. *Apud Theocritum* ὄπτα κοιλιδιόωντες, *pro* κυλοιδιόωντες. *In veteri Epigrammate* ὑσίνου θέρισμα, *pro* ὑσγίνου. *Pari stupore, (cur enim non dicam ligonem ligonem?)* σκώλια *alibi legit & probavit pro* ἰσκιάλια. Ὃ ῥηθ[illegible] *pro* ἀκαδαλίβος, subadjuva *Ram ea voce usi necessario & Graci, ut Synesius Epistola CXLV quo putem respexisse Suidam, sed vitioso codice usum* Subadjuvatum *mentio in notitia Imperii Mitto nunc alia, sane quam multa generis hujus peccata Svida, partim notata jam aliis, partim nobis alibi.* Lucas Holstenius ad Stephanum Byz. in Μελαινεῖς. *Suida, qui*

Nicol. Damaſcenum in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 453. unde locus iſte depromptus eſt, de Sadyatte, patre Alyattis, dicuntur; qvæ proinde Noſter male ad Alyattem refert. In v. Νίκων Grammaticus noſter ſupina negligentia ad Niconem refert, qvæ apud Pauſaniam lib. VI. pag. 464. unde totus iſte locus excerptus eſt, de Theagene Thaſio narrantur. In v. Εὐνομιανὸς Suidas Eunomianum quendam a Belliſario e ſacro baptiſmi fonte ſuſceptum fuiſſe narrat. Locus ſcriptoris, qvi ibi adducitur, ſumptus eſt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. 1. ſed ubi de Theodoſio qvodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine aliqvo, *Eunomianus* appellato, verba ſiunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Philoſtorgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliqvem ſibi confinxit, qvi nullus exſtitit: ut in Notis noſtris ad v. Εὐνομιανὸς pluribus docemus. In v. Πῶρος, verba illa, Τοῦτον ἤγετο γυνὴ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, &c. excerpta ſunt ex Philoſtrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. ſed qvæ Svidas peſſime ad Porum refert, cum apud Philoſtratum de Phraorte Indorum Rege dicantur. Plura exempla brevitatis gratia adducere ſuperſedeo.

8. Eſt & alius Lexici hujus nævus, qvi in eo conſiſtit, qvod ſexcentis in locis exempla, qvæ ex ſcriptoribus veteribus c) adducuntur, a capite articuli aliena ſint, nec qvicqvam faciant ad probandam ſignificationem vocis propoſitæ. Sed iſtius rei culpam non tam in Suidam confero, qvam in eos, qui varia auctorum loca Lexico huic vel ipſi adſuerunt, vel ea, quæ ad marginem ſcripta erant, abſqve judicio & delectu in textum receperunt. Multa enim eſſe apud Svidam loca, qvæ ex margine in textum irrepſerint, & imperitiam librariorum manifeſto prodant, nemo niſi plane in Lexico hoc hoſpes negabit. Videat ſaltem Lector, qvæ notavimus ad v. Ἀγροιώτης, v. Ἀναθεῖναι. v. Ἀμφογεῖτον, Κυδ. v. Ἐλλεῖν, v. Ναίνω, v. Ὑπομαχώ.

9. Qvamvis autem & alii ſint Lexici hujus nævi, d) partim ipſi Svidæ,

c) Plerumqve etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadverſ XXIV. ad Plutarchum p. 107. *Primùm quidem Suidam plerumque Arcadicum ſapere atque Midæum, multa nullo judicio curaque in ſuum Lexicon ab aliis auctoribus optimis peſſimis tranſtuliſſe ſuppreſſis fere nominibus, ignorare non potuit ſummus eruditione ac ingenio ipſe ille Baronius.* Ante Rualdum Juſt. Lipſius lib. IV. de militia Romana dialogo 10. p. 159. *Sed admoneo, ut cunque pecus Suidas eſt, aureamtamen eſſe & è meliore metallo vellus fere. Carpſit & ſumſit ex optimis qui fuerunt, & plerique non ſunt. Utinam judicio & cura, addo & fide meliori. Nam nomina fere ſupprimit, & intendere oportet quid ejus ſit, quid alienum. Cæterum etſi ille Arcadicum & Midæum ſapit, alios tamen lectores ſuos facit, qui curioſi quidem ſint & intenti*

d) In excerpendis auctorum verbis ſenſum illorum interdum pervertere notat Kuſterus in

Λείων, λείων σοι γέγονεν, αὖτ' εἴγμα σόν.

Sed fruſtra. Ex Suida enim in v. Λείων pro εἴγμα reponendum eſſe ἔκμαγμα in Notis ad illum locum probamus. Anthologiæ lib. III. cap. XIV. pag. 343. Epigramma in Proteſilaum legitur, cujus pars eſt Hexameter iſte:

Δείδρια δυσμίμητα, ἢ ἦν ποτε τεῖχος ἰδωσι.

Hic τὸ δυσμίμητα, ſenſui manifeſto adverſatur: cujus loco Brodæus reponendum cenſebat δυσμήνιτα; & Obſopœus, δυσμείλικτα. Sed uterque a ſcopo aberravit. Ex Suida enim in v. Δυσμίσητος reponendum eſſe δυσμίσητα, in Notis ad locum illum monemus. Apud Joſephum lib. I. *de Bello Jud.* cap. XIII. pag. 739. inter alia & hæc leguntur: Καὶ πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν ἐκτᾶτο. Vox ultima illic in mendo cubat: cujus loco ex Suida v. Νένακτο, reſcribendum eſſe νένακτο, ſenſus manifeſto ſuadet. Plura hujus generis exempla ſtudioſus Lector ex Notis noſtris colligere poterit. Nos enim hæc ſpeciminis loco tantum propoſuimus.

Porro: obſervandum eſt, Suidam res hominum cognominum perpetua ſerie interdum recitare, & ad unum caput referre ſolere: qvo fit, ut, qvæ ad diverſos pertinent, uni tribui videantur, & in hiſtoriis turbentur omnia, niſi narrationes diſtinguas, & diligenter animadvertas, ad qvos qvæqve Eclogæ referendæ ſint. Exempla habes in v. Εὐμένης, v. Ἥρων, v. Σεβῆρος, & alibi.

7. Interdum vero (qvod majus eſt peccatum) Grammaticus noſter res hominum prorſus diverſorum, & ne nomen qvidem commune habentium, b) miſcet, Eclogaſqve hiſtoricas ad alienum prorſus caput refert: cujus ἀβλεψίας pauca exempla in medium hic producam. In v. Μαξιμῖνος, ea, qvæ leguntur ab initio uſqve ad verba illa, ἐκ βλακὸς ὑπερπλεύσαι, de Imperatore Maximino Thrace intelligenda ſunt. Qvæ vero deinceps abſqve ulla nota diſtinctionis ſubjiciuntur, ad Galerium Maximianum pertinent: ut patet ex Euſeb. *Hiſt. Eccleſ.* lib. III. cap. XIV. & XVI. In v. Ἀλυάττης, verba illa priora, Λυδῶν βασιλεύς, — ἀδελφὴν ἠγάγετο, apud

Gggg Nicol.

b) tanto minus mirum ab eo confundi res diverſorum ſed ejusdem nominis hominum, unde Reineſius lib. 3. Var lect. p 762. *Sunt iſta de Philoxeno apud Suidam excerpta ex Athenæo, ſed indiligenter diſpoſita & ſine judicio, quod aliis ſexcentis locis quoque factum probabimus alibi, convaſata. Qua enim de diverſis eodem nomine Philoxenis, qui tamen omnes cupediarum culinarumque adſecla fuiſſent, narrat Athenæus, ea Suidas omnia uni adſcribit* &c. Voſſius lib. I. de Hiſtoricis Græcis c. 2, p 156. n tans Joſid cit Alexandrini hiſtorias a Svida tributas P. ſidonio Apamenſi, *Solennia igitur errat Suidas, cum ejusdem nominis ſcriptores confundit.*

Nicol. Damaſcenum in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 453. unde locus iſte depromptus eſt, de Sadyatte, patre Alyattis, dicuntur; qvæ proinde Noſter male ad Alyattem refert. In v. Νίκων Grammaticus noſter ſupina negligentia ad Niconem refert, qvæ apud Pauſaniam lib. VI. pag. 464. unde totus iſte locus excerptus eſt, de Theagene Thaſio narrantur. In v. Εὐνομιανὸς Suidas Eunomianum quendam a Belliſario e ſacro baptiſmi fonte ſuſceptum fuiſſe narrat. Locus ſcriptoris, qvi ibi adducitur, ſumptus eſt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. 1. ſed ubi de Theodoſio qvodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine aliqvo, *Eunomianus* appellato, verba fiunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Philoſtorgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliqvem ſibi confinxit, qvi nullus exſtitit: ut in Notis noſtris ad v. Εὐνομιανὸς pluribus docemus. In v. Πῶρος, verba illa, Τοῦτον ἤγετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, &c. excerpta ſunt ex Philoſtrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. ſed qvæ Svidas peſſime ad Porum refert, cum apud Philoſtratum de Phraorte Indorum Rege dicantur. Plura exempla brevitatis gratia adducere ſuperſedeo.

8. Eſt & alius Lexici hujus nævus, qvi in eo conſiſtit, qvod ſexcentis in locis exempla, qvæ ex ſcriptoribus veteribus c) adducuntur, a capite articuli aliena ſint, nec qvicqvam faciant ad probandam ſignificationem vocis propoſitæ. Sed iſtius rei culpam non tam in Suidam confero, qvam in eos, qui varia auctorum loca Lexico huic vel ipſi adſuerunt, vel ea, quæ ad marginem ſcripta erant, abſqve judicio & delectu in textum receperunt. Multa enim eſſe apud Svidam loca, qvæ ex margine in textum irrepſerint, & imperitiam librariorum manifeſto prodant, nemo niſi plane in Lexico hoc hoſpes negabit. Videat ſaltem Lector, qvæ notavimus ad v. Ἀγροώτης, v. Διαθῆναι. v. Ἀμισογείτων, Κυδ. v. Ἐλλεῖν, v. Νάνος, v. Τἀνομαχῶ.

9. Qvamvis autem & alii ſint Lexici hujus nævi, d) partim ipſi Svidæ,

c) Plerumqve etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadverſ XXIV. ad Plutarchum p. 107. *Primùm quidem Suidam plerumque Arcadicum ſapere atque Midæum, multa nullo judicio curaque in ſuum Lexicon ab aliis autoribus optimis peſſimis tranſtuliſſe ſuppreſſis fere nominibus, ignorare non potuit ſummus eruditione ac ingenio ipſe ille Baronius.* Ante Rualdum Juſt. Lipſius lib. IV. de militia Romana dialogo 10. p. 159. *Sed admoneo, utcunque pecus Suidas eſt, auream tamen eſſe & è meliore metallo vellus fere. Carpſit & ſumſit ex optimis qui fuerunt, & plerique non ſunt. Utinam judicio & cura, addo & fide meliori. Nam nomina fere ſupprimit, & intendere oportet quid ejus ſit, quid alienum. Cæterum etſi ille Arcadicum & Midæum ſapit, alios tamen lectores ſuos facit, qui curioſi quidem ſint & intenti*

d) In excerpendis auctorum verbis ſenſum illorum interdum pervertere notat Kuſterus in

Svidæ, partim librariis & recentioribus compilatoribus tribuendi; est tamen liber longe utilissimus, e) & quem Thesaurum, omnigenæque eruditionis penu cum incomparabili Reinesio merito appellaveris. Vel sola historia Poetarum, Oratorum, Historicorum, &c. qvæ in eo continetur, auro contra cara est, & qva sine irreparabili damno Respubl. literaria carere non possit. Taceo tot & tam præclara fragmenta veterum scriptorum, hodie amissorum, quæ in Lexico hoc nobis conservantur, & pretium ei non parvum conciliant.

10. Prodierunt autem hæc Collectanea Svidæ primo Mediolani, f) A. C. 1499. Græce tantum: in qua Editione nonnulla loca desunt, quæ in

notis ad vocem πυλαώρης. Porro, non nævis qvidem adscribendum sed tamen evolventibus perqvam incommodum est, qvod cum opus Svidæ lexicorum more, ordine litterarum digestum sit, tamen in qvibusdam longe alium ordinem observat qvam vulgo uti consvevimus. Nam κ post λ qværendum est, ει post ζ, θ post ι, α post ο. Præterea consonantes duplicatæ statim post simplices, verbi gratia ἀλλαχῆ statim post ἀλᾶται, ante κ[illegible] &c. Etiam Jacobo Gronovio præfat. ad Harpocrationem probe notatum veteres in digerendis juxta seriem literarum vocibus non ita fuisse semper curiosos ut nos hodie, primam enim litteram observasse contentos, non raro in syllabis integris minus sollicite adhibuisse accuratum litterarum ordinem. Hujus tamen incuriositatis exigua in Svidæ Lexico vestigia deprehenduntur. Et nescio an fuisset vitio dandum novo Svidæ editori, si ob lectorum commodum etiam illam qvam dixi ordinis anomaliam eliminasset, & consveta omnibusqve obvia serie voces evolvendas exhibuisset.

e) Leo Allatius de scriptis Socratis p. 117. *Non tantum tribus Suida, at pannis ex quibus consutus ille liber est, cum sint admodum pretiosi & rari, multum tribuendum est.* Certe qvamplurima præclara & digna scitu iisdem qvibus alia innumera antiqvitatis tenebris sepulta nos laterent, hoc Svidæ opere si careremus.

f) Prima editio Svidæ qvæ A. 1499 fol. *Mediolani* prodiit (non Romæ, ut post Gesnerum in Bibl. opinabatur Mich. Neander in notitia auctorum Gnomologiæ Stobæanæ præmissa p. 68.) charta magna & nitida, typis luculentis, debetur *Demetrio Chalcondylæ* doctissimo Græco Jo. Mariæ Catanæi, qvi Latinam præfationem præfixit, Præceptori, & typorum operam sumtusqve cum eo præbentibus Joanni Bisolo & Benedicto Mangio Carpensibus. Hic est Catanæi Svidas, qui memoratur in C. S. Schurtzfleischii Epistolis arcanis p. 5. Chalcondyles in græca præfatione præfixa testatur pluribus se usum Codicibus MSS. in castigando opere nulli peperciisse studio: nonnulla autem, cum non posset emendare, ita ut reperit, reliqvisse, nonnulla etiam aliunde adscita addidisse. Ὁ δὲ τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος ἐκ βιβλίων πεντακοσίων Δημήτριός ἐστιν ὁ Χαλκοκονδύλης, ὡς πλείοσιν ἀντιγράφοις χρησάμενος καὶ πάντας πᾶσιν ἐπιμελέστατα ἀμαρτήματα ἐυρηκὼς, ὧν τὰ πλείω ἐν ἅπασιν ὡταύτως ἐτύγχανεν ὄντα πολλὰ μὲν φιλοτιμησάμενος ἐπηνώρθωσεν, ἔστι δ' ὧν ἐχ οἷός τ' ἐγένετο ἐ προσηκάσης διορ-

reliquis Editt. reperiuntur. Eam secuta est Editio Veneta, g) sive Aldina, A. 1514. & ea Græce tantum. Hæc nonnunquam a Mediolanensi discrepat: unde ex alio codice MS. eam expressam esse apparet. Deinde Svidas

θώσεως τέτυχηκέναι, ἀλλὰ τὴν μὲν τὸ λέξεως ἑρμηνείαν διὰ στυδῆς ἔχει διὰ φυλάξαι. τὴν μέντοι παρεισαγομένην ῥησιν πρὸς σαφήνειαν τὸ λέξεως ἠμελημένην ἦσαν, ὡς εἶχεν αφῆναι. ὁ μὲν ἀλλὰ ἡ λέξεως ἰνίας, αὖτις ἦ ὠφελῆσαι ἐχ ὑπῆρχον ἐν Σούδᾳ, ἄλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν, ὡς ἂν οἱ ζηλωτὴς τὸ σημαινόμενον αὐτῶν ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότερον ἐντεῦθεν πορίζεσθαι. καὶ λέξεις δέ τινας ἀνερμηνεύτους, ἔνθα ἐνεχώρει, ἐπιμελὲς αὐτῷ γέγονε σαφηνίσαι. Addit idem Demetrius, Svidæ librum in Græcia pridem atque Italia ita fuisse rarum ac pretiosum, ut qui eum haberet, eo gloriaretur quasi thesaurum insignem, & Amaltheæ, qvod ajunt, cornu possideret. τόδε βιβλίον, ἴτω τοι σπάνιον καὶ πολύτιμον ἦτε ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν ἔχοντα κεκτημένον μέγα φρονεῖν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρας ἀμαλθίας παρὰ θαι. In titulo græcus exstat dialogus bibliopolæ & lectoris φιλομαθὴς, qvo liber commendatur, indicaturque tribus aureis venum exponi. ἡ ἀνάπυσις πόση τις ἐστι; χρυσῶν τριῶν. λάμβανε δὴ καὶ δὸς βιβλίον. De Demetrio Chalcondyla qvi A. 1510. obiit octogenario major, præter Jovium in elogiis consulere juvabit Jani Parrhasii (cui filia Demetrii nupserat) qvæsita per Epistolas p. 45. 144. 146. Alcyonium II. de exilio p. 247. Lambecium VI. p. 277. Vossium de arte Grammatica p. 15. Varillasium lib. 4. anecdoton Florentin. Bullartium T. I. Academiæ scientiar. p 280. &c. Antonius Motta Demetrii præceptor Lexico Svidæ hocce præfixit epigramma:

Demetri æternos debet tibi mundus honores,
Quod dignum, quod tam nobile tradis opus.
Debet Motta magis, cari cui tanta resultat
Gloria discipulo, te duce quanta datur.

Alterum item hoc, in qvo majorem Mediolano honorem ex editione Svidæ, qvam iis pollicetur locis qvi Hesiodum, Homerum, ac Pindarum Poetas in lucem protulere.

Olim Phocis erat doctis celebrata Poëtis
Unde novum exhausit funditus Ascra melos.
Proximus huic Helicon, vivo forte æmulus illi
In quo tam expressit nobile Smyrna sophos.
Cadmeas Dircæus olor volitare per arces
Dictus & immenso est perstrepuisse sono.
Dignius Insubri Svidæ decus exit ab urbe,
In cujus lapsa est Græcia tota sinum.

g) Editio Aldina Venet. A. 1514. viri docti manu passim notata exstat in Bibliotheca Leidensi inter libros, qvos Academiæ legavit clarissimus Perizonius. Svidæ exemplaria MSS.

das editus est Basileæ h) apud Frobenium, A. 1544. itidem Græce tantum. Hæc Editio haud fere ab Aldina discrepat, nisi, ubi vel sphalmata typographica habet, vel ab Editoribus Basileensibus interpolata est. Anno 1564. Hieronymus Wolfius i) Svidam (omissis notis mere Grammaticis, & fragmentis brevioribus) Latine a se versum absque textu Græco Basileæ edidit. Hæc versio Svidæ, ab ipso Wolfio recognita, postea recusa est Basileæ A. 1581. Mirum autem non est, Wolfio rem minus feliciter successisse, cum nullis codicibus MStis instructus, textum Svidæ, ut tunc erat, corruptum in versione sua secutus sit. Tandem Æmilius Portus, Francisci filius, Græce Lingvæ in Academia Heidelbergensi quondam

si non omnia, certe multa sic scripta fuisse qvemadmodum ἐκδόσις Aldina & Basileensis exscriptæ sunt, ut paginæ faciem diviserint in duas, qvod dicitur columnas sive σελιδας, & forsan id ipsum Svidam primum ita probasse, notat Jac. Gronovius in emendationibus ex Svida p. 110. Editio Aldina præfationis loco habet præfixum monitum Aldi de modo singulari qvem in ordine seriei literarum scriptor hic observat, qvod deinde in Basileensi quoqve & Porti, Kusterique editione repetitum legitur.

h) Editio *Basileensis* A. 1544. qvæ Aldinam per omnia exprimit, manu Isaaci Casauboni passim notata exstat Lugduni Batavorum in Bibl. Academiæ. Inter libros Gudianos qui servantur in Bibl. Gvelpherbytana, habetur eadem notata passim manu Salmasii.

i) Prima editio Latina *Hieron. Wolfii* viri, si qvisqvam, immortaliter meriti de Græcis litteris, una cum nonnullis *Joachimi Camerarii* qvæ ad calcem voluminis subjiciuntur declarationibus lucem vidit Basileæ ex Oporini officina, A. 1564. minus emendate quidem, ut ipse queritur in titulo posterioris edit. A. 1581.

Peste meam vastante domum, vastante librari
Editus hic propere est, nec sine labe liber.
Nunc positis novus exuviis nitidusque juventâ
Eusebii prodit munere Episcopii.

David Hœschelius in litteris ad Jungermannum datis Kal. April. A. 1606. 4. testatur Wolfium integri Svidæ editionem Græcolatinam paullo ante mortem adornasse, *verum aurore*, inqvit, *mortuo, fidem typographus fefellit.* Non eâdem diligentia versatum Wolfium in Svida interpretando, qva in Isocrate, Demosthene & Zonara usus fuit. Notat Andreas Schottus præfat ad *proverbiorum Centurias XIV. è Suida* collectas, & cum aliis Græcorum proverbiis Zenobii sive Zenodoti, Diogeniani & Anonymi Vaticani, utraqve lingva editas & notis illustratas Antwerp. 1612 4 Paulus Colomesius notis ad Gyraldi Histor. poëtar p 276. *Epigramma in Soranum Ducem, sub Ælii Adriani nathine ex Gerardo Geldenhaurio Noviomago profert Wolfius in historicis Suida., voce Adrianus*; *quem locum, si me audias, Lector, consules*; *ibi enim Suidam attingit Wolfius, vir alioqui naris obesa, nequaquam infeliciter*

Si præstantissimo Vossio credimus, lib 2 de Hist. Græcis c. 26. p 302. diu ante Wolfium Svidas Latine versus est a *Roberto Grosseteste* sive Capitone, Episcopo Lincolniensi, qvi A. C. 1253. diem obiit supremum. Sed licet Joannes Balæus Cen-

Professor, *Suidam* cum nova versione Latina, seu potius paraphrasi, & Notis, edidit Genevæ, A. 1619. 2. Volum. Hæc Editio, quoniam omnium earum, quæ Nostram præcesserunt, novissima est; quodnam de ea nostrum sit judicium, paulo fusius Lectori exponemus.

11. Dicimus igitur, Portum non eam, quam par erat, diligentiam in Editione sua *Suidæ* adhibuisse, nec idoneo satis instructum apparatu operi isti manum admovisse. Non solum enim cum nullis codicibus MStis Suidam contulit. (qua in re tamen contingere potuit, ut fortuna votis ejus non responderet) sed ne omnes quidem Editiones, tunc exstantes,

tur. IV. c. 18 p. 306. inter scripta Roberti, annotationes in Suidam, & Suidam ab eo translatum memorat, id tamen non intelligendum videtur nisi de narratione apocrypha quæ exstat apud Suidam in Ἰησοῦς, & ex Roberti versione in variis Bibl. adhuc superest manu exarata Eadem narratio MS. fertur ex alia versione *Lauri Quirini* Cretensis, Patricii Veneti, qui claruit circa A. C. 1453. ut alias interpretationes editas jam præteream, de quibus dixi in Codice Apocrypho Novi Test. T. 1. p. 371. * & T. 2. p. 947.

Præter Wolfium Suidæ editionem emendatiorem etiam molitus est *Hadrianus Junius* teste Valerio Andrea in Bibl. Belgica p. 109 & Joanne Sambuco in literis ad Junium datis IV. Id Febr. A. 1564. p. 620 *Tu verò tandem nobis Suidam restitutum, Epitheterum Græcorum explicationes, Nonnum & alia extrudes.* Et quantum in eo operæ ac studii posuerit, narrat ipse Junius in Epistola ad Arnoldum Birckmannum p. 74. seq. & ad Petrum Bloccium p. 116. *Habeo & Suidam locis ter mille, quid ajo? immo μυριάκις à me interpolatum & genuina lectioni restitutum, cum indicio authorum unde sua mutuatus est,* & in alia data A. 1562 ad Marchionem Anglum p. 173. *Habeo præter alia pro manibus vertendam Suidam, opus ingens & maximi usus ad omnigenam historiarum & rerum omnium abditarum cognitionem, in quo eam navavi operam, quæ & mihi honorifica, & utrinsque linguæ vetustatisque studiosis cum primis utilis atque adeo necessaria futura est, nam supra quinque aut sex millia locorum ex omnis generis autoribus petita, germanæ lectioni restituí immenso cum labore, quæ citra nostra industria opem intelligi omnino non possint* Sed p. 136 ad eundem Bloccium: *Suidas meus prius quam in manus hominum veniat, publici juris factus, biennium aut plus eo elabetur.* De Wolfii Suida sermo videtur esse Junio Epistola ad Gvil. Lindanum p. 267. *Wolfii operæ vereor ut illi parum sit futura glorioſa, nisi iis instructus veniat copiis, quas præter me an alius habeat ignoro: nunc illi in manibus quæsita gloriola frus aliquanti sper liceat.*

De magni *Pearsonii* consilio Mericus Casaubonus notis ad Hieroclem A. 1655. Londini editis p. 8. *Joannes Pearsonius vir doctissimus & in Græcis litteris & libris omne genus, quod ex luculentis* Hesychii & Suidæ, *quas dudum molitur editionibus, si vita suppetet, qua dignissimus est, literatis aliquando constituet, eximiè versatus* Suidas Pearsonii manu passim notatus servatur Cantabrigiæ, cujus notis MSS. usus est easque passim laudat Küsterus. De *Beveregio* autem falsus rumor venit ad Schurtzfleischium, qui in Epistolis arcanis T. 1. p. 5. scripsit A. 1679. *Suidas Beveregii brevi veniet in nostras manus, quem multa diligentia curat vir doctus & laboriosus apud Anglos.*

ſtantes, inter ſe comparavit. Ex tribus enim, qvæ tunc prodierant, Editionibus, Mediolanenſem (quæ omnium prima eſt, & nonnullis in locis emendatior reliquis) nunqvam inſpexit: qvæ cauſa eſt, qvare non paucos errores typographicos Editionis Aldinæ, in Editionem Baſileenſem, qvam κατα πόδα ſecutus eſt, poſtea transfuſos, imprudenter in textum receperit, eoſqve tanqvam variantes codicum MStorum lectiones, magno molimine interdum emendare conetur. Adhæc, cum totum fere Svidæ Lexicon ex fragmentis variorum auctorum, qvorum major pars hodie adhuc exſtat, compoſitum ſit; Portus exiguam plane in inveſtigandis auctoribus, ex qvibus Svidas ſua ſumpſit, diligentiam adhibuit: unde mirum non eſt, ſexcentis in locis Lexici hujus, qvæ non niſi ex auctoribus ſuis illuſtrari & emendari poſſunt, aqvam ei hæſiſſe. Præterea, (qvæ major eſt negligentia) ne ipſum qvidem Svidam ſecum contulit; cum ſæpe contingat, ut eædem ῥήσεις bis, vel ter, apud eum occurrant; hic corruptæ forſan & mutilæ; alibi vero ſanæ & integræ: ut proinde Svidas ex ipſo Svida non raro emendari & illuſtrari poſſit. Hoc cum non obſervaverit Protus, (obſervare autem debuit) ſæpe fit, ut, qvæ uno in loco recte interpretatus fuerat, alibi, vitioſam lectionem ſecutus, ſuiqve prorſus immemor, peſſime vertat, & a ſcopo longe aberret. Ne autem hæc in virum, cujus conatus ſaltem de re litteraria bene merendi laudandus eſt, immerito a me dici qviſqvam putet; allatis qvibuſdam exemplis rem probare, & omnem calumniandi ſuſpicionem a me amovere conabor.

12. Dixi, Portum Editionem Mediolanenſem nunqvam inſpexiſſe: qvod ex ſeqventibus manifeſtum fiet. In v. Ἄβαρις Editiones Aldina & Baſileenſis habent, χρησμὸς τὸς καλυμένυς Σκυθίνυς; qvam lectionem Portus ſecutus eſt: cum in Editione Mediolanenſi rectius legatur, Σκυθικὸς. In eadem voce, pro ἀΦάνισαν, Mſti. & Ed. Med. recte exhibent ἠΦάνισαν: ad qvem locum Portus: ἀΦάνισαν) *Aldinus codex*, ἰΦάνισαν. *Utrumqve vitioſum. Scribendum enim* ἠΦάνισαν, *ab* ἀΦανίζω. Recte qvidem mones Porte: ſed qvid opus fuit manifeſta menda typographica Editionis Baſileenſis in textum recipere, & inutilibus obſervatiunculis Svidam onerare? In v. Ἀγεραία, priores Editt. (ſi Mediolanenſem excipias) habent, ὅτι ἡ ἄγερα πόδας ἔχει; qvod Portus vertit, *Rus pedes habere dicitur;* addita nota ſolita N. L. i. e. *Non liqvet.* Si Editionem Mediolanenſem conſuluiſſet, non diu ei de emendatione hujus loci laborandum fuiſſet. In ea enim recte legitur, ὅτι ἡ ἄγερα πόδας ἔχει γ': i. e.

i. e. *Arura* (qvæ est certa agri mensura, ita dicta) *pedes habet quinquaginta*: qvam lectionem non solum confirmant Msti, sed etiam ipse Svidas alio loco, nimirum in v. Στάδιον, ubi idem locus repetitur. In v. Γηγενεῖς, in omnibus Editionibus præcedentibus, si Mediolanensem excipias, ante Φυσήμασι desideratur vox Γηγενεῖ; sine qva loci illius sensus omnino est obscurus & mutilus. Hæc ratio est, qvare Portus falso existimaverit, verba illa, Φυσήμασι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, & qvæ sequvuntur, non pertinere ad v. Γηγενεῖς, sed alibi esse collocanda. Aliter certe sensisset, si inspecta Editione Mediolanensi locum hunc unius vocis adjectione suppleri & sanari posse intellexisset: id qvod etiam ex alio loco Svidæ in v. Σεσμός, ubi eadem ῥῆσις repetitur, discere poterat. Post v. Ἐπιβολῷ in Editione Basileensi & Porti legitur, Ἐπιβολώτατῳ, προσοικειότατῳ: ubi nemo non videt, vocem posteriorem esse ὑποκειμένῳ, & nullo modo ἐκ ὑποβολῆς respondere posse voci Ἐπιβολώτατῳ. Rectius igitur in Edit. Mediol. cui etiam suffragantur Msti, sic legitur: Ἐπιβολώτατῳ. † Ἐπηγάγετο. προσωκειώσατο. ἰδιοποιήσατο. Nusqvam hic comparet vox adulterina προσοικειότατῳ, qvam certum est, ex voce προσωκειώσατο esse corruptam, & e genuina sede sua, qvæ est post Ἐπηγάγετο, motam, alienum locum in Editione Basileensi & Porti hodie occupare. In v. Εἰρύσατο, Editiones Aldina & Basileensis mendose exhibent ἐπικύρᾳ; qvam lectionem secutus est Portus: qvi, si Editionem Mediolanensem consuluisset, in qva recte legitur Ἐπικυρᾳ, vidisset utiqve, τὸ ἐπικύρᾳ esse sphalma typograph. cum, & proinde in Textum minime recipi debuisse. In v. Ὅμηρος, pag. 301. Edit. Genev. pro ἀφίκετο εἰς γάμον (qvod Portus bona fide vertit, *Venit ad nuptias*) reponendum est, ἀφίκετο εἰς Σάμον, i. e. *Venit in Samum*; ut in Mstis, & Editione Mediolanensi recte legitur. Possem plura hujus generis in medium adferre: sed cum ex hisce Lectori abunda patere arbitrer, Portum Edit. Mediolanensem nunqvam consuluisse, ad alia pergo.

13. Dixi secundo, Portum exiguam diligentiam in investigandis auctoribus unde Svidas sua sumpsit, adhibuisse: qvod omnibus editionem ejus inspicientibus per se manifestum est. Si enim Aristophanem, ejusqve Scholiasten, Anthologiam Epigrammatum editam, Sophoclem, ejusqve Scholiasten, Herodotum, Thucydidem, & paucos alios excipias; de reliqvis scriptoribus, ex qvibus Lexicon hoc compilatum est, Portus ne somniavit qvidem. Cæterum, qvantam in hac Editione lucem Svidæ ex diligenti fragmentorum cum ipsis auctoribus, ex qvibus sumpta

pta ſunt, collatione attulerimus, ex Notis noſtris Lectori patere poterit.

14. Dixi porro, Portum ne ipſum qvidem Svidam ſecum contuliſſe; qvod itidem exemplis qvibusdam in medium allatis probabo.

In v. Διακωδώνισα priores Editt. habent, διαπείρασα ἢ ἐξεπείρασα: quod Portus vertit, *Tentavit, exploravit, periculum fecit. Item, decepit.* Sed pro ἐξεπείρασα ſcribendum eſſe ἐξέτασα, non ſolum res ipſa docet, ſed etiam Svidas alio loco, nimirum in v. Κακωδώνισμόν; ubi in omnibus Editionibus expreſſe legitur, ἢ Διακωδώνισα, τὸ ἐξέτασα.

In v. Θέμιν Portus fruſtra ſeſe torqvet, dum non animadvertit, pro Βύλετα, vel, ut Editt. Mediol. & Aldina habent, Βύλεται, reponendum eſſe Βύχετα, ut non ſolum in MStis, ſed etiam alibi apud Suidam in v. Βύχετα recte legitur. Locum Svidæ, ut in Editt. Baſil. & Genev. legitur, & verſionem Porti ſubjungam, ut Lector in rem præſentem quaſi deducatur. Θέμιν, (inquit Suidas) δικαιοσύνην. Βύλετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, ὑδετέρως ἢ πληθυντικῶς λεγομένη· ἣν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, ἢ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Portus hæc ita vertit: Θέμιν, *Themin. Hoc nomen juſtitiam ſignificare vult, (i. e. ſignificat. Unde compoſitum* Θεμίσκυρα, *Themiſcyra. Hæc autem urbs eſt Epiri, quæ per neutrum genus & pluraliter effertur: quam Philochorus ait ſic appellatam, quod Themis vecta bove illuc iverit, tempore diluvii Deucalionis.* Nugas agit Portus, dum Lectori perſuadere conatur, Suidam hic de Themiſcyra urbe loqui: quod eſt ab ejus mente alieniſſimum. Neque ſaniora ſunt, quæ in notis affert; in quibus locum hunc ſic emendare & ſupplere conatur: Θέμιν. δικαιοσύνην.) *Hæc ita fortaſſe legenda:* Θέμιν, δικαιοσύνην Βύλεται σημαίνειν. ὅθεν Θεμίσκυρα. πόλις δ' ἐστὶ τῆς Ἠπείρου. *Conſule Geographos in* Θεμίσκυρα. *Sed* Βύλετα *urbem apud nullos reperio.* Omnia hæc ſunt prorſus ἀπροσδιόνυσα, neque veram iſtius loci emendationem vel per ſomnium Portus vidit. Quam facile autem has tenebras diſcutere potuiſſet, ſi conſuluiſſet Suidam in v. Βύχετα, ubi recte ſic legitur: Βύχετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, ὑδετέρως, ἢ πολλαχῶς * lege πληθυντικῶς, ut in v. Θέμιν) λεγομένη· ἣν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι, ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, &c. Quam clara hic omnia? Dicit Suidas, Bucheta eſſe urbem Epiri, ſic dictam, quod Themis ἐπὶ βοὸς ὀχουμένη, *bove vecta*, illuc veniſſet: quam etymologiam voci Θεμίσκυρα minime convenire, nemo eſt adeo hebes, quin facile intelligat.

Poſt v. Ταγήν. ὄρ. ὄρν. in prioribus Editt. mendoſe legitur, Ταγὴν ὁ

* πολλαχῶς pro *pluraliter* à Suida poſitum eſſe videtur.

κνισσοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν. Ad quem locum Portus: *Tagen. ὁ κνισσοθήρας Cnissotheras. q. d. nidoris venator. Iunius mensis. Legendum videtur ὁ Ἰούνιος μήν. Sed N. L.* Apage nugas istas. Ex ipso Suida in v. Φαγεῖν ζῶν constat, legendum esse, ταγηνοκνισσοθήρας; quæ est vox comica, eleganter significans lurconem, vel parasitum, (proprie eum, qui sartaginis nidorem captat) qualis erat Junius iste; quem Portus ridicule in Junium mensem transformat. Eadem vox in v. Ἰούνιος, sed alio modo ante depravata erat. Ibi enim in Editt. prioribus legitur, ταγηνοκνιγοθήρας; in MSS. vero, ταγηνοκνιγοθήρας: unde, unius literæ mutatione facta, veram lectionem ταγηνοκνισσοθήρας facile erueris.

In v. Τῷ τῦν λόγῳ, pulchra sententia Polybii (cujus nomen ibi quidem a Suida reticetur, sed alio loco, quem mox indicabo, laudatur) pessime corrupta, & mendo non leviter obscurata est. Quid enim sibi volunt verba ista, ἠτύχησεν ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην? Portus ea sic interpretatus est, *Infelix fuit, postquam talem famam jure hæreditario consecutus est.* Quam longe a scopo & mente Polybii? Ex MStis, & ipso Suida in v. Τύχη patet, legendum esse, ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην: quorum verborum sensus est, inane esse fortunæ nomen, & omnia, quæ vulgus ei tribuat, divinæ providentiæ re vera adscribenda esse.

In v. Καρῖνος hodie legitur, Γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνὴρ θαμὰ τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα· ὥστε καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε, &c. quem locum non solum omnes Editt. sed ipsi etiam MSti sic mutilatum exhibent: cujus proinde supplendi spes nulla esset (præsertim cum Eunapii historia, unde locum illum depromptum esse ex v. Μακρῷ apparet, non amplius exstet) nisi Suidas ipse hic sibi opem ferret. Ex eo enim in v. Μακρῷ constat, locum hunc sic supplendum esse: Ἀνὴρ θαμὰ τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπεδείξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. ὥστε καὶ τοῦνομα, &c. Quorum verborum sensus est: Carinum tam malum & sævum fuisse principem, ut veterum tyrannorum sævitia, cum ejus tyrannide collata, aurum quasi videretur. Elegans proverbium & frequens apud Græcos scriptores: quo etiam idem Eunapius in Excerptis Legationum, ab Hœschelio editis, pag. 13. usus est. Ibi enim de Thracia agens, eam a Scythis tam fœde devastatam esse ait, ὥστε χρυσὸν ἀποδεῖχθηναι πρὸς τὰ Θρᾴκια πάθη τὴν Μυσῶν παροιμιώδη λείαν: i. e. *Ut vetus illa Mysorum prædatio, proverbio celebrata, cum hac Thraciæ vastatione collata, aurum esse videretur.* Sic enim locus hic reddendus est; quem Cantoclarus ita vertit, ut sensum ejus minime intellexisse appareat.

In

In v. Λευκὴ ἡμέρα refertur mos Scytharum, calculum album vel nigrum, prout rem ex animi ſententia, vel ſecus, geſſiſſent, anteqvam qvieti ſe darent, in pharetram condendi, ut poſt illorum mortem ex numero calculorum de proſpera vel adverſa fortuna, qva in vita uſi fuiſſent, judicari poſſet. Sed in prioribus Editt. ante μέλλοντας deſideratur vox Σκύθας, qvæ totius ſententiæ cardo eſt. Eam proinde loco illi reſtituendam eſſe, etiamſi codices Mſti non docerent, clare tamen oſtenderet Svidas in v. τῶν εἰς τὴν Φαρέτραν; ubi de eodem Scytharum more agens, expreſſe inqvit, Φασὶ τὰς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, &c.

In v. Ἐχέμυθος Svidas inquit: Εἰς τε συναύξησιν ἀρετῆς, καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Id eſt, *Omne ſuum ſtudium ad augendam virtutem & imminuenda vitia conferebat.* Sed pro κακίας μείωσιν in prioribus Editt. ridicule legitur, κωμῳδίας μείωσιν: qvo Portus, fidus interpres, *comœdiæ imminutionem* vertit. Sana, qvam dixi, lectio apud Svidam alibi tribus diverſis in locis occurrit, nimirum in v. Ἰδιώτης, v. Μείων & v. Ὅλην ἐξεκέχυτο: qvod tamen a Porto obſervatum non fuerat.

In S. Ἡρεῖτο, pro ἐστιποιεῖτο legendum eſt σῖτον ᾑρεῖτο; ut in v. Βατάλης, ubi idem locus exſtat. Portus, cum hoc non obſervaret, exiſtimabat loco iſti aliquid deeſſe; qva de re Lectorem hiſce verbis monere voluit. *N. L. Deſideratur enim verbum* ᾑρεῖτο, *cujus cauſa hæc videntur allata.* Sed nihil deerit, ſi, ut diximus, ſcribatur, σῖτον ᾑρεῖτο. Non me qvidem latet, in Excerptis Joannis Antiocheni, ab Henr. Valeſio editis, unde locus iſte depromptus eſt, legi ἐστιποιεῖτο: ſed utra lectio præſtet, nunc non diſputo. Illud ſaltem conſtat, mente Svidæ, qui ῥήσεις iſtam ſub voce Ἡρεῖτο collocavit, legendum eſſe, σῖτον ᾑρεῖτο.

Ex hiſce paucis (ſunt autem alia ejus generis qvam plurima) manifeſtum eſt, operæ pretium facturum fuiſſe Portum, ſi ῥήσεις eaſdem, qvæ apud Svidam diverſis in locis repetuntur, diligentius inter ſe contuliſſet.

15. Qvæ autem hactenus dicta ſunt, oſtendunt, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in adornanda Svidæ editione adhibuiſſe. Sunt autem alia, haud ſane leviora, nec pauciora, in quibus eruditionem qvoqve & judicium ejus merito deſideres. Hoc ut Lectori manifeſtum fiat, pauca loca ex ex multis, in qvibus nec accurati interpretis, nec acuti Critici partes implevit, in medium adducam.

In v. Αὐκάφρων Svidas ait, Λέγεται δ' ἐκ τούτων ἐξῆν ὁ Ναύπλιος: qvorum verborum ſenſus eſt, fabulam *Nauplius*, cum recto talo prius non ſtetiſſet, a Lycophrone ad incudem revocatam, & denuo in Scena exhibi-

tam fuiſſe. Διασκευὰς enim, ſive διασκευασθέντα δράματα, appellatas fuiſſe fabulas, a Poetis nova lima perpolitas, & poſtea in Scena repetitas, accurate oſtendit Magnus Caſaubonus ad Athenæi lib. III. cap. XXVI. quem lector conſulat. Hinc ergo apparet, quam parum intellexerit Portus ſenſum verborum illorum, qvæ ſic Latine reddidit: *Ex his vero diaſseve, ſive hiſtorica narratio, eſt Nauplius.*

In v. Ἐωθὸς Svidas ait: Ἐωθός. χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος. καὶ Ἀραρὼς, ἐωθας. καὶ Θουκυδίδης, ἐώθεσαν. Qvem locum Portus ſic vertit: Ἐωθός. *Sine ι. Solitum, conſuetum. Archippus. Et aptatus conſueviſti.* Male omnino. Vox enim Ἀραρὼς hic non ſignificat *aptatus*, ſed eſt nomen proprium poetæ, apud qvem Svidas dicit τὸ ἐωθας abſqve ι legi, pro ἔωθας; uti τὸ ἐωθὸς, apud Archippum, pro εἰωθὸς; & apud Thucydidem ἐώθεσαν, pro εἰώθεσαν, reperiatur. De poeta autem Arato Svidas non ſolum ſuo loco agit, ſed etiam fabulam ejusdem Τμῆναι laudat in v. Ἀναθεῖναι; cui loco imperitus aliqvis homo, qvem itidem fugiebat, τὸ Ἀραρὼς ibi nomen proprium viri eſſe, notam hanc omnino ἀπροσδιόνυσον addidit: Ὅτι ἀραρὼς ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ πρωτίστως. ἀραρὼς δὲ, ἀρμόσας. Cæterum, errorem priori ſimilem Portus commiſit in v. Γηώρας, ubi τὸ ψιλῶ vertit, *balbi vel blaſi*; cum ibi ſit nomen proprium viri, & Michaëlem Pſellum deſignet.

In v. Νοθεύει, Portus verba hæc Svidæ, ἐν τῇ δὲ μακαρίτου Λογοθέτου Μεταφράσει, reddit, *In interpretatione beati Hiſtorici.* At qvis non videt, in verſione retinendum fuiſſe nomen *Logothetæ*, cum manifeſtum ſit, citari illic Μετάφρασιν certi alicujus ſcriptoris, ab officio, qvo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem erravit Portus in v. Ἀβαξι, v. Ἀλκαῖα, v. Ἀναίμονες, Καταπέλτης, v. Ὑπαγορεύσας: in qvibus omnibus locis τὸ Λογοθέτης, *Hiſtoricus*, vel *Hiſtoriæ Scriptor*, interpretatur. In ſola voce Ἐξαπάτη cautior fuiſſe videtur, ubi nomen *Logothetæ* in verſione retinuit. Sed hoc non tam certa ratione, qvam caſu potius ab eo factum fuiſſe crediderim.

In v. Ἀυτόλυκος priores Editt. Svidæ habent, ἐν τοῖς χαρωνικοῖς: qvem locum Portus de locis Charonicis, ſive ſpeluncis peſtiferis intelligendum cenſebat. Sed non animadvertit, reſcribendum ibi eſſe, ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς, i. e. *tempore belli Chæronenſis*: qvæ mutatio levis qvidem eſt, ſed immanem in ſenſu differentiam parit.

In v. Σοφοκλῆς, Σοφ. Svidas inqvit, Καὶ αὐτὸς ἦρξε δὲ δράματα πρὸς δράματα ἀγωνίζεσθαι. ἀλλὰ μὴ ῥᾳστολογίαν. Qvæ verba Portus ſic vertit:

Primus

Primus etiam ipse Tragicas inter se fabularum contentiones instituit: sed non delectum militum. Quæ ἀβλεψία! Adeo nimirum obesæ naris Criticus fuit Portus, ut non animadverteret, pro τραγολογίαν legendum esse τετραλογίαν, & Suidam hic loqui de notissimo more Tragicorum apud Græcos, qui Τετραλογία, sive quaternis fabulis in scena certare solebant. Ab isto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum recessisse, & non quaternis sed singulis fabulis certasse, Suidas hoc loco observat.

In v. Τὸ ἦδε Suidas ex Scholiaste Aristophanis refert, eos, qui olim Diis libaturi essent, ad adstantes dixisse, *Quis adest?* Eos deinde lingvis faventes respondisse, *Multi & boni.* Suidæ verba hæc sunt: Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ καὶ ἀγαθοί: quæ Portus sic vertit: *Deinde, qui aderant, sese laudantes, dicebant, multique bonique.* En peritum interpretem, qui τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *sese laudantes;* cum vertendum esse, *lingvis faventes*, vel, *bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notissimum enim est, veteres existimasse, religionem violari, si quo tempore sacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qui aderant, vel tacere omnino; vel, si loqui quicquam vellent, bona verba (ut ajebant) dicere oportebat. Utrumque apud Latinos continetur significatione phrasis *lingvis favere;* cui apud Græcos τὸ εὐφημεῖν, vel εὐφημίζεσθαι respondet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Suidæ verba in v. Εὐφημία hæc sunt: Εὐφημίας γὰρ μᾶλλον τὴν Λακεδαίμονα τὸ θεῖον, ἢ πάσας τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεώς, &c. Portus hunc locum sic Latine vertit: *Beneficentiam enim Laconicam Deus pluris facit, quam universas Athenienfium aras & templa.* Scopum non ferit interpres. Ex iis enim, quæ de voce εὐφημεῖν & εὐφημίζεσθαι paulo ante diximus, liquet, τὸ εὐφημία proprie *faventiam*, ut Accii verbo utar, sive, silentium religiosum, vel bona verba, significare. Sensus ergo illius loci est, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religiosum, cujus index & argumentum sit ipsorum εὐφημία, quam universas Athenienfium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejusque nævis, non addam; cum hæc sufficere putem. Venio tandem ad Nostram; in qua quid a Nobis

k) Huic acri Kusteri de Porti labore censuræ, qvam in diatriba de Svida seperatim vulgata similiter tulerat, consentiunt aliorum virorum doctorum ante Kusterum publice de eo edita judicia, ut Reinesii III. Var. Lect & Gisberti Cuperi libro IV. Observationum cap. 12. ubi Portum subinde reprehendunt, Svidæque loca complura illustrant; *Frigi-*

præſtitum ſit, paucis Lectorem docebimus. Primo, Textum Græcum cum tribus codicibus Mſtis Bibliothecæ Regiæ Pariſienſis contulimus; quorum unus (quem in Notis noſtris Mſtum A. appellare ſolemus) optimus eſt, & quingentorum ſaltem annorum vetuſtatem habet. Hujus præcipue Codicis ope ingentem mendorum numerum ex Suida ſuſtulimus, & non paucas lacunas in eodem ſupplevimus; ut ex Notis noſtris Lectori patere poterit. Alter eſt MS. B. cum priore nec vetuſtate nec bonitate comparandus: unde pauciores emendationes nobis ſuggeſſit. Tertius eſt MS. C. ſecundo deterior: qui proinde admodum exiguo nobis uſui fuit. Præterea uſi ſumus variantibus lectionibus Mſti Vaticani, l) quas Illuſtriſſ. Pearſonius, Magnus ille Epiſcopus Ceſtrienſis, ad marginem Suidæ ſui annotaverat. Sunt eæ pauciores quidem, ſed interdum

diſſimum interpretem vocat Jacobus Windetus, Suidæ locum explicans in libro de vita functorum ſtatu p. 64. Et Joanne Pearſonio judice, præfat. ad Hieroclem, Portus *Suidam adeo infeliciter tranſtulit, maculisque plurimis aut affectum invenit aut affecit*, Lambecius lib. 2. de Bibl. Vindob. p. 534. *totum Suida Lexicon, licet Æmilius Portus illi recenſendo, emendando, & Latine vertendo non mediocrem impenderit operam, innumeris tamen adhuc ſcatet erroribus.* Jacobus Gronovius ad Harpocrationem p. 69. *Suidam igitur relinquamus Porto, infandis modis corruptum.* Omitto qvæ in eandem ſententiam Mericus Caſaubonus libro Anglice edito de enthuſiaſmo c. 3. p. 83. Richardus Bentleius Epiſtola ad Joannem Millium p. 51. &c. Quanqvam vero certum eſt in multis aqvam ei hæſiſſe, plurimaqve ipſum aliis melius explicanda reliqviſſe, tamen in tam vaſto opere ac vario qvod tantum laborem in ſe ſuſcepit boni publici cauſa, ac pro virili, licet non ubiqve pari felicitate exhauſit, gratis potius laudibus proſeqvenda qvæ bene obſervavit ac utiliter, quam in quibus cæſpitavit, inſolenter exagitanda exiſtimo.

l) Plures Suidæ MSS. Codices Vaticanos memorat Nic. Alemannus ad Hiſt. arcanam Procopii p. 101. ubi Suidam à Chalcondyle de Græcis litteris bene merito emendatum laudat. Editio Baſileenſis cum Variis Lectionibus ex Codice Sfortiano aſſervatur Romæ in Bibl. Barberina. Venetus exſtat Suidas MS. inter libros à Card. Beſſarione legatos ſereniſſimæ Reip. & alius Codex in Bibl. SS. Joannis & Pauli. Claudius Dausqveius in limine notarum ad Baſilium Seleuc. enſem p. 7. meminit Suidæ MSti in Bibl. eſuitarum Antverpiæ, in qvo nonnulla deſiderata in vulgatis. Eundem codicem contuliſſe ſe teſtatur Andreas Schottus præf. ad proverbia è Suidæ Lexico collecta. Lugduni Batavorum in Bibl. Academiæ inter libros Is. Voſſii ſervatur Codex Suidæ inſignis etſi mutilus, cui plurimum tribuit Jacobus Gronovius. Alius Codex MS. Chartaceus Oxoniæ in Collegio Corporis Chriſti. Ad Codices Regis Chriſtianiſſimi aliquoties provocat ex iisqve loca Suidæ emendat Menagius notis ad Laërtium. In tribus illis MSS. qvos Kuſterus inſpexit, Σ. . . auctor, ut in Colbertino qui olim Memmianus fuit, appellatur & in Codice Florentino Mediceo: in quo ut in Dreſdenſi tantum epitome Suidæ continetur, reſciſſis hiſtoricis & nominibus propriis. De hac infra dicturus ſum. In Bibl. Cæſarea Vindobonenſi excerpta è Suida, auctiora editis, ut exemplo adducto oſtendit Lambecius III. p. 103. Alia ex Coiſlinianæ Bibl. excerptus ſupplet eruditiſſ. Montfauconus p. 603. ſqq.

dum bonæ, & quæ plerumque auctoritate MSti Pariſ. A. confirmantur. Adhæc, ſpecimina quædam variantium lectionum opera amicorum nacti ſumus ex codice MS. Colbertino, (qui eſt in Bibliotheca Colbertina Lutetiæ Pariſiorum) ex codice Voſſiano, qui nunc eſt Lugduni Batavorum, & Antwerpiano Jeſuitarum. Sed omnibus iſtis codicibus præſtat ante dictus MS. Pariſ. A. quo meliorem vix in Europa noſtra exſtare puto.

17. Porro, verſionem Latinam Porti infinitis in locis emendavimus, reſecta ubique inutili, qua luxuriabat, paraphraſi. Ultimam tamen limam, m) propter temporis anguſtiam, ei adhibere non potuimus. Unde, ſi quos forte errores vel reliquimus, vel ipſi commiſimus, eos æquus Lector nobis facile condonabit; reputans, quam difficile ſit & lubricum, moliri verſionem fragmentorum, quorum ſenſus obſcurus plerumque eſt & mutilus.

In Notis noſtris brevitati, quantum fieri potuit, ſtuduimus, idque operam præcipue dedimus, ut Suidam partim ex MStis; partim ex Scriptoribus, ex quibus fragmenta ſumpta ſunt; & partim ex ingenio emendaremus. Tranſtulimus autem in Notas noſtras ea, quæ Illuſtriſſ. *Pearſonius*, magnum illud Orbis literati decus, ad marginem Suidæ ſui, qui hic Cantabrigiæ in Bibliotheca Collegii Trinitatis adſervatur, annotaverat: addito ubique ejus nomine. Perlegerat Vir ille Magnus Suidam magna cum cura, eumque cum variis auctoribus diligenter contulerat: unde obſervationes ejus magno nobis uſui fuerunt.

Ex Notis Æmilii Porti ea excerpſimus, quæ ad rem facere, & alicujus momenti nobis eſſe videbantur. n) Sunt enim annotationes ejus leviores

m) Kuſterus in notis ad Suidam v. Διϊστάσθαι, T. 1. p. 598. *Hucusque verſionem Porti, invitis ſane Muſis elaboratam, totam fere induxi, aliamque in ejus locum ſubſtitui: ſed cum propter magnitudinem laboris & temporis anguſtiam eodem tenore ulterius pergere non poſſim, interpretationem ejus qualemcunque, ſaltem in articulis longioribus, retinere decreveram conſtituti, quod ideo moneo ne quis forte hallucinationes & peccata Porti mihi tribuenda putet.* Ad v. Ἐξελεγμῶν T. 1. p. 5. *Verſionem Porti hic retinui, non quod eam probarem, ſed quia per temporis anguſtiam aliter hac vertere non licebat. Quare lector veniam mihi dabit ſpero.* Ad v. Μενοικεῖν. T. 2. p. 500. *Portus locum hunc parum feliciter vertit, ut peritus Lector facile animadvertet. Nos enim ad alia properantes verſionem ejus hic inſectam relinquimus.*

n) Si uſum legentium cogites, Kuſterus rectius fuiſſe facturus, ſi ex notis Porti non plerasque expunxiſſet, ſed ut initio operis fecit, plures in gratiam linguæ Græcæ ſtudioſorum adſcripſiſſet: ſunt enim inter omiſſas ab Illo aliquammultæ haud contemnendæ, licet Kuſteri judicio leves & unonibus tantum aptæ viderentur.

res plerumque, & tironibus tantum aptæ; quibus proinde Suidam onerare noluimus.

III. *Hactenus eruditissimus Kusterus*, in Suidam suum præfatus, quem per quadriennium amplius quod Cantabrigiæ insumsit, incredibili labore, per dies singulos, ut in litteris ad me datis profiteri eum memini, quatuordecim plerumque horas illi impensis ita expolivit, ut in editione quam dixi lucem vidisse Cantabrig. 1705. fol. 3. Voluminibus, Suidas jam se usibus lectorum sistat pulchriorem longe, & locis quamplurimis per singulas paginas emendatiorem quam in Genevensi, annotatis passim vel ex Pearsonii vel ex propria Kusteri observatione scriptoribus, ex quibus illa Suidas excerpsit: emendata etiam passim versione Porti, & notis additis, judicium & doctrinam editoris ubique testantibus. Igitur qui eum propterea tam aspere reprehendunt o) vel maximos ejus & præclarissimos labores aspernantur, quod spicilegium aliquod observationum aliis etiam post se reliquerit, vel non omnia unus viderit, illis merito regerat aliquis quod adversario suo Kusterus respondit in Diatribe anti-Gronoviana pe 6. *Si ipse Suidam edidisses, Domine Professor, an existimas te nullum παρέρμα admissurum, nullumve alienæ industriæ locum relicturum fuisse? Haud sanè id dicere ausis: vel saltim id affirmanti tibi nemo credat - - - Finge igitur, te novem circiter, vel decem millia locorum in Suida, partim ex MSS. partim ex ingenio & collatione aliorum Scriptorum feliciter restituisse, emendasse, & illustrasse (quod quidem, si ex ejusmodi ludicris gloriam captare vellem, haud falso de me gloriari possem) annon præclarè te de illo Scriptore meritum esse censeres? Censeres utique: & nemo quidem jure id tibi vitio vertere posset. Quod si igitur existeret homuncio aliquis, qui leviculum supplementum in Suidam ederet, in quo callide κατορθώματα tua dissimulans (quasi nihil omnino post alios Editores in Auctorem illum præstitisses) spinas tantum ex Editione tua studiose colligeret, & quæcunque in ea posset, inepta cum ostentatione carperet & vellicaret;*

o) *Jacobus Gronovius* in tribus maxime scriptis, Kusteri Suidam perstrinxit acerrime, primum edidit nomine suo præterito Lugd. Bat. 1710. 12. hoc titulo: *infamia emendationum in Menandri reliquias*, ubi p. 89. seq & 157 seq. vitia in versione Porti relicta arguit. Alterum subjecit decretis Romanis & Asiaticis pro Judæis, Josepho lib. XIV. Archæolog. supplendo vulgatis, sub titulo: *Suidæ aliquot loca in historia* A, B, Γ, Δ, *ab vitiis purgata ex MSS. Codicibus Academiæ Lugduno Batavæ*, ibid. p 1712. 8. Tertium denique A. 1713. § *Recensio brevis mutilationum quas patitur Suidas in editione nupera Cantabrigiæ A 1705. ubi varia ejus auctoris loca perperam intellecta illustrantur, emendantur & supplentur.* Kusteri diatribe Anti Gronoviana prodiit in 12. primum separatim, & inserta tomo XXIV. Bibliothecæ selectæ Joannis Clerici pag. 49. atque iterum Amstelodami A. 1712. 8. Nonnullæ etiam *Stephani Bergleri* V. C. in emendationes Gronovianas strictiuræ leguntur in Actis Eruditor. A 1713. p. 161. seq.

ret; licèt ipse cæteroqui nihil unquam præstitisset, quod cum Editione tua Suidæ comparari posset: quo animo, quæso, istum cavillatorem ferres?

Est vero aliqvid qvod a præstantissimo Suidæ editore factum nolles, & qvod præter Gronovium in eo notavit etiam *Lambertus Bos*, vir paucis comparandus & cum magno litterarum detrimento extinctus 3. Jan. A. 1717. qvi præclaras suas in Suidam observationes sine ulla obtrectandi Kustero aut famæ ejus detrahendi libidine vulgavit in suis ad scriptores qvosdam Græcos observationibus, in lucem datis Franeqveræ A. 1715. 8. p. 139 - 201. Nimirum hinc inde loca aliqva Kusterus omisit, quæ in prioribus Suidæ editionibus legebantur, & licet editor illa putaverit esse ab aliena manu, debebat tamen vel signo aliquo distincta addere, neqve tot vocibus Suidæ codices truncare, qvæ in sola littera M à laudato Bosio p. 171. notantur hæc:

Μανείην, ὑυκτικόν. omissum ante Μάνης.
Μαργαρίτης. ante Μαργαρίτης.
Μαρδόνιος. ante Μασδοχαῖος.
Μαρίων, αἰτιατικῆ. ante Μάρης.
Μασιλίχης. ante Μασσάγεται.
Μᾶς ῥεῖθρον. ante Μελαγρία.
Μελαίνω, αἰτιατικῆ. ante Μελαγρία
Μελίτων, &
Μελιτρός. ante Μελίθρων.
Μεμβλιάρ. ante Μεμβρᾶς.
Μενανδρίς. ante Μενουν.
Μενωνῶν. post Μενουν.
Μεσαβάτην γενικῆ. ante Μεσαβολή.
Μεσαλάτων αἰτιατικῆ. ante Μετὰ Λίσβιον.
Μετανισταμὶ γενικῆ, &
Μετάνοια. ante Μετάξυ.
Μετίναι. ante Μετίναι.
Μετρᾶ αἰτιατικῆ. ante Μετρεῖται.
Μεσηξία. ante Μεσα.
Μεῖται. post Μεῖς.
Μὴ ἴλλατης.
Μὴ ἰμβαιη.
Μὴ ἐπιχειρῆτε. ante Μεθάνη.
Μηδόσι. ante Μηκάδες.

Μηκύθειν ante Μῆκος Φάλαγγος.
Μηκώμιος ante Μήκων.
Μηλιεὺς καὶ Μήλιος. ante Μηλιῶν.
Μηνύσας. &
Μήνης, ἰθυκόν. ante Μὴ ἀχέ.
Μητιώσασι. ante Μετίσομαι.
Μὴ δὲ λέγοντος ἴσθι. ante Μὴ πείθε ἴσως Δημοβαΐλωνι.
Μίμησις ante Μίμερνος vel Μίμνερμος.
Μιμήσκω, γενικῆ. &
Μίμνος. καὶ Μιμῆται, αἰτιατικῆ. ante Μυθοφοραί.
Μηνθῶ, γενικῆ. ante Μνησί.
Μολυνῶ, αἰτιατικῆ. ante Μολυρίς.
Μῦες. ante Μυζεῖ.
Μυσηρὸ. ante Μυσήρια.

Agnovit ipse Kusterus, minus consulto hoc à se factum, & in *supplemento* suo atque *secundis* quas parabat *ad Suidam curis* p) omnia illa supplere promiserat, nisi mors inopina & hoc ejus propositum, & emendatiorem multis millenis locis quam parabat *Hesychii* editionem, atque tot alios præclaros ipsius conatus intervertisset. Ita enim ipse in diatribe anti-Gronoviana p. 27. *Plus semel Aristarchus mihi objicit, vel potius exprobrat, quod loca quædam in mea Editione Suidæ de industria omiserim, quæ in aliis Editt. reperiantur: ut, scilicet, hac ratione suspicionem Lectori moveat, Editionem meam eatenus saltem reliquis deteriorem esse, quòd pauciora illis contineat. At verò uti ubique alibi Aristarchus καλοκαγαθήματα mea qualiacunque in Suidam, tanquam mysteria Cereris, religiosè celat; ita & hic pro solito suo candore dissimulat, supplementa, quibus Editionem meam ex MSS. auxi, pondere & numero omissiunculas meas longè vincere. Vide saltem, Lector, v. Ἐμβαρὸς, v. Ἐνδοξα, v. Ἐξεριθιοῦσαι, v. Ἐπιβάθραι, v. Ἐπιφθόνως, v. Αἴθερια, v. Μυκώνιος γείτων, &c. ubi tam fœdos hiatus priorum Editt. ex MSS. supplevi, ut vel unica harum restitutionum omnes omissiones meas facilè redimere possit. Nam & paucissima sunt, quæ de industria omisi, eademque tam frivola & levia, ut mireris, Lector, si sciveris. Inter hæc, nimirum, sunt vocabula quædam interpretatione carentia: ut, Διϊκέλαι, αἰτιατικῆ: Καταπλήσω, αἰτιατικῆ: Καταπαλάσσαι: Καλαπατῶ, αἰτιατικῆ: Δαμκωλύω, αἰτιατικῆ: Παραγράφω, αἰτιατικῆ, &c. cujus generis quisquilias ab otiosis librariis Suidæ additas fuisse, etiamsi MSSti meliores non testarentur, res ipsa clamaret. Et tamen vide, Lector, quam indulgens fuerim; qui ne quidem omnes ejusmodi ineptias*

p) Harum specimen dat in jam dicta diatribe p. 31. sqq.

ineptias abjicere voluerim, sed potiores ex illis retinuerim: ut, ex. gr. vocem * Διαθηγή: quam in serie sua unde & fine interpretatione sic positam, quia singularis mihi videbatur, in Editionem meam recepi: licet in 2 MSS. Paris. eam deesse, in schedis meis notassem. Fateor quidem me ad ipsum Suidam hac de re Lectorem non monuisse: se per festinationem, vel potius nimiam rerum, quæ animum meum distrahebat, varietatem, & alia nonnulla, quæ in schedis meis ex MSS. notata habebam, attentionem meam effugisse video. Sic in Διαβάλλων, hiatum sententia, qui occurrit in verbis illis, ναῦν Ἀργοβάλλων ἐπιχειρῶν, &c. 2 MSS. Paris. eodem modo supplent, quo Cod. Lugdun. & in v. Ἀστιζόμενος, itidem 2 MSS. Paris. addunt ὡραϊζόμενος: & in v. Διατυπῶν itidem Codd. legunt μεταπλαττῶν pro μεταβαλλόντων: ut schedis meis admoneor. Sed omnia ejusmodi supplementa constitui aliquando publici juris facere; unà cum Secundis Curis meis in Suidam; quarum exiguum tantum specimen inferius exhibebo; ut Aristarchum ad simile faciendum excitem, vel potius provocem. Valde enim credibile est, tantum Suidæ amatorem & admiratorem, mulcas capitales, & (ut sic loqui mihi liceat) sesquipedales in Lexicographum illum habere observationes & emendationes, à longo jam tempore collectas: quas quare tam pertinaciter nobis invideat, ut præter varias lectiones ex Codice Lugdun. depromtas, nihil memoratu dignum ex proprio & domestico penu ad illustrandum Suidam in medium adferat, haud sane capio. Nisi fortè ea, quæ insigniora sunt, secundo supplemento reservaverit: ut imitetur, scilicet, morem ducum bellicorum, qui expeditos & leviter armatos in pugnam præmittere solent, graviore armatura subsequente. Et hæc quidem conjectura ne me fallat, quam magno redemtum velim. Novi enim haud pauca adhuc in Suida esse ulcera Chironia, quæ solâ (scilicet) Æsculapii illius manu persanari posse puto. Idem Kusterus p. 70. non dubitavit diffiteri multas ex variantibus Lectionibus quas ex Cod. MS. Lugd. Gronovius produxit, esse probas & sinceras, itaque eum rogavit, ut si tantum ipsi ab aliis rebus esset otii, cœptam collationem absolveret. Sed hunc A. 1616. d. 19. Octobr. mors literis, jurgiis que exemit.

De Suidæ Epitome MS. & Etymologico inedito.

Quemadmodum *Hieronymo Wolfio* de quo supra p. 653. placuit Historica è Suida colligere, sic aliis ante eum venit in mentem, solas, Historicis omissis, ex eodem observationes excerpere Grammaticas, ut *Thomæ* cuidam *Cretensi*

* Διαθηγή *ordo*, Democriti vox. Supra p. 605. 610.

(qui adeo a Thoma Magistro, Thessalonicensi est diversus) cujus liber MStus extat in variis Bibliothecis. De Dresdensi Codice ita Thomas Reinesius Epistola XLVI. ad Christoph. Adamum Rupertum p. 412. *Suideorum epitome Manuscripta, titulo:* ἀπὸ τῆς Σουΐδα παραθλὴ καὶ συναθροισις λέξεων χρησίμων τῶν μᾶλλον τετριμμένων ἐν λογογραφοις καὶ ῥήτορσι, καὶ τοιχεῖον ἀπογεγραμμένη. *Cujus autor* Thomas *quidam* Cretensis ἱερομόναχος, *ut apparet in fine, servatur in Electorali Bibliotheca Dresdæ. Verum inceptus* ἐκλογὰς, *cum contrahere Suidæ vellet, ea prorsum corrupit. Præterquam enim quod quamplurima vocabula omisit, cujusque unam solum significationem, resectis reliqvis reddidit, neglexit nomina propria, historica omnia & testimonia scriptorum quas plurimas citat Suidas: qua factum plane est, ut ea nullius sit usus, dignaque ideo ut inter tineas putrefcat.* Eadem Epitome MS. in Bibl. Medicea, pluteo LV. scripta manu Petri cujusdam Cretensis A. 6930. hoc est CHristi 1438. Exstat etiam in Bibl. Segvieriana, sive Coisliniana, ex qvo Codice specimina vulgavit eruditissimus Montfaucon. p. 231-238. testatus esse qvasi compendium Svidæ, non pauca tamen referre quæ apud Svidam non exstant, & plurima posse ex hoc Lexico apud Svidam loca restitui.

Addit Reinesius: *De altera, quam* Michaëlis Apostolii, *Byzantii mane ante ducentos annos scriptam in Bibliotheca Palatina Heidelberga viderunt, & ab exemplari Suideorum, quod habemus hodie, multis modis differre ferunt viri docti, vidérint alii.* Respicit sine dubio opus à Lexico Svidæ edito penitus diversum, *Etymologicum* adhuc ineditum eodem Svida autore, de qvo Fridericus Sylburgius præfat. ad Etymologicum Magnum: *nonnunquam etiam Suidæ Etymologicum, Michaëlis Apostolii manu in Creta ἀπὸ πρωτοτύπου πάνυ διαφθαρμένου (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris nostri* (Palatini) *Bibliotheca mihi communicatum consului.* Hoc Svidæ Etymologicum video etiam laudari à Salmasio ad Historiam Augustam, plurimis locis: & à Cangio in glossario Græco ut in πραιτώριον & alibi. Servatur qvoqve Lugduni Batavorum inter libros qvi fuere Isaaci Vossii, in cujus MStorum Codicum Catalogo Paulus Colomesius ejus fecerat mentionem, Svidæ auctoris nomine prætermisso, his verbis: *Etymologicum μέγα longe auctius edito, & alius ut videtur auctoris. Codex fuit Henrici Stephani.* Sed Jacobus Gronovius monet in Codice illo MS. diserte legi auctoris nomen, ὁ θαυμασιώτατος καὶ σοφώτατος καὶ τεχνοπολυμαθὴς Σουΐδας. Vide ejus emendationes in Svida p. 57. & p. 92. seq. ubi loca duo ex eo adducit, testatus p. 58. codicem nimis minuto charactere esse exaratum, quam ut oculi ipsius ferrent.

IV.

IV. INDICES SCRIPTORUM à Svida memoratorum.

1. *Index qui Lexico Svidæ præmittitur.* q)

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σουίδα, οἱ δὲ συνταξάμενοι ἦσαν ἄνδρες σοφοί.	Præstat quidem liber est Svidæ, qui vero ipsum composuerunt, viri docti fuerunt, qvorum hæc sunt nomina:
ΕὐΔΗΜΟΣ Ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον.	EUDEMUS Rhetor, r) *de dictionibus* ordine alphabetico.
ΕΛΛΑΔΙΟΣ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ὁμοίως.	HELLADIUS s) Theodosii junioris tempore, similiter.
ΕὐΓΕΝΙΟΣ Ἀνυσταπολέως τῆς ἐν Φρυ-	EUGENIUS ex Augustopoli in Phry-

q) Hunc non ab ipso Svidas, sed alio nescio qvo fronti Lexici præscriptum esse, parum est credibile, licet id parare legentibus ait Conringius in apologetico contra Borrichium p. 440.

r) Ex omnibus hisce Lexicis in fronte Svidæ memoratis ne unum qvidem editum exstat, solum Eudemi illud ætatem vidcur tulisse, atque in variis Bibliothecis fertur MStum, quod Kusterus etiam testatur se evolvisse. Εὐδήμου Ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν, in Bibl. Cæsarea, Regia Paris. Medicea &c. Apud Svidam in Εὐδήμου inscribitur περὶ λέξεων αἷς κέχρηνται ῥήτορες τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, laudaturqve tanquam πάνυ ὠφέλιμον, utilissimum. Sed illud qvod MStum in Bibliothecis dixi exstare, Kusterus putat esse ψευδεπίγραφον, & à Græculo aliqvo recentiore ex aliis Lexicis exiguo cum judicio compilatum & consarcinatum. Fallitur Gaddius qvi T. I. p. 173. Eudemum hunc eundem putat cum Eudemo Rhodio Philosopho Aristotelis discipulo, de qvo dixi lib 3. cap. 21, ubi etiam de Eudemo Cyprio qvem defunctum Aristoteles dialogo de anima celebravit, nec non de Eudemo tertio, Galeni æqvali, Peripatetico Diversus etiam fuit Eudemus Pergamenus de qvo Plutarchus in Gracchorum vita p. 830. De aliis Eudemis consulendus Ionsius lib. 1. cap. 15. Quem vero idem ait Eudemum Oratorem Magapolitanorum, Philopœmenis Magistrum, is in Plutarchi codicibus p. 356 non est Εὐδήμου sed Εὐδώρου, Academici Arcesilai discipulus, idem qvi Εὐδήλου apud eundem in vita Arati p. 1028 1030.

s) Hic est Helladius Alexandrinus de cujus Lexico Photius Cod. CXLV. qvi ejus iterum meminit Cod. 158. Svidas in Ἑλλάδ. titulum operis refert: λέξεως παροιμιακῆς χρῆσις κατὰ στοιχεῖον. Non alius Helladius Grammaticus, cujus apud Socratem mentio lib. V. Hist. cap. 16. Alius vero Helladius Besantionus de qvo supra p. 504. ad Photii Codicem CCLXXIX. Dictus hic Besantinous à patria opido Ægypti in Thebaïde, qvæ nomen accepit ab Antinoo Hadriani & Besa Deo, cujus oraculum ibi fuisse testatur Ammianus Marcellinus lib. XIX. cap. 12. Vide ibi notam H. Valesii, Casaubonum ad Spartiani Hadrianam cap. 14 & Claud. Nicasium, ad numum pantheon Hadriani p. 53. Helladii pantomimi mentio in Chronico Malalæ T. 2. p. 98.

γλα, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον.

ΖΩΣΙΜΟΣ Γαζαῖος λέξεις ῥητορικὰς κ̄τ̄ στοιχεῖον.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κ̄τ̄ στοιχεῖον.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ, λέξεις κ̄τ̄ στοιχεῖον.

ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρυτίλιος Ἀττικὰς λέξεις.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν ΠΑΜΦΙΛΟΥ γλωσσῶν βιβλίων ἐννενήκοντα ἑνός.

ΠΑΚΑΤΟΣ περὶ συνηθείας Ἀττικῆς κ̄τ̄ στοιχεῖον.

Phrygia t) *miſcellaneam dictionem*, ordine Alphabetico.

ZOSIMUS Gazæus u) *voces Rhetoricas*, ordine Alphabetico.

CÆCILIUS Siculus x) *dictionum delectum*, ordine Alphabetico.

LONGINUS CASSIUS, y) *dictiones*, ordine Alphabetico.

LUPERCUS Berytius, z) *voces Aticas.*

JUSTINUS JULIUS Sophiſta PAMPHILI *gloſſarum* librorum XCI. a) *compendium* ſcripſit.

PACATUS b) *de conſuetudine Attica*, ordine Alphabetico.

PAM-

ε) Anaſtaſii Imp. temporibus CPoli docuiſſe teſtatur Svidas in Εὐγ. ubi alia ejus ſcripta commemorat. Hermolaus in Epitome ε. νικῶ Stephani Byz. in ἀνακτορεῖον Εὐγενίου ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ Βατιλιδι, *in urbe Regia*, non ut Tho Pinedo *in aula Regia* vel ut Berkelius, *regia ſchola*) τγολὰς διδάσκων ἐν συλλογῇ λέξεων. Alius Eugenius Philoſophus, Themiſtii Philoſ. ac Rhetoris pater, de qvo ſupra Volum. VIII. lib. V cap. 18. Alius Eugenius de qvo Photius Cod. XXIII.

υ) Zoſimus hic ex Gaza ſive Aſcalone Syriæ, Sophiſta, ejusdem Anaſtaſii temporibus clarus teſte Svida in ζωσ. De illo qvemadmodum & de alii Zoſimis dictum Volum. VI. p. 612.

χ) Cæcilius hic Calantianus Siculus Romæ Auguſti temporibus docuit teſte Svida in Ἐκλογάδες. Videndus idem in Καικιλίῳ, & qvæ de ejus ſcriptis notant viri docti ad Longinum

ψ) De Longino hoc dictum à me lib. IV. cap. 31. ubi inter ſcripta ejus deperdita è Svida in Λογγ. retuli ἀττικῶν λέξεων ἐκδοσεις β̄ κ̄τ̄ στοιχεῖον. & λέξεις Ἀνίμακτι καὶ Ἡσυχλεῖ.

ζ) Lupercum Berytium Grammaticum paullo ante tempora Claudii ſecundi, qvi ab A. 268. ad 270 imperium tenuit, vixiſſe è Svida in Λύπερκος cognoſcimus. Euſtathii tempore jam ejus ſcripta interciderant, qvæ ex ſcholiaſtis tantum ſe cognoviſſe teſtatur ad Dionyſ. v. 492. Δύπερκος γὰρ ἀνὴρ παλαιὸς ὡς οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν. Citat Steph. in Νήριτος.

a) Clariſſ. Kuſterus ita accepit, ac ſi epitome libris XCI conſtitiſſet, qvod non eſt veriſimile, ſed libros Pamphili XCI. ſive ut infra XCV. in epitomen Juſtinus Julius contraxerat. Ulius ille, incertum ad diverſus a Juliano Sophiſta Cappadoce cujus Lexicon in Rhetores memorat Photius Cod. 150.

b) Hic eſt Minucius Pacatus Grammaticus, qvi Græco nomine etiam pro Pacato Irenæus

ΠΑΜΦΙΛΟΣ λειμῶνα λέξεων ποικίλων πρὸς γὴν βιβλίων ἐνενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἕως τοῦ ω, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ ΖΩΠΥΡΙΩΝ ἐπεποίηκε.

ΠΩΛΙΩΝ Ἀλεξανδρεὺς, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ στοιχεῖον.

PAMPHILUS c) *pratum variarum dictionum* constans libris XCV. Est autem à littera ε usque ad ω, nam a litera α usque ad δ ZOPYRIO d) elaboraverat.

POLLIO Alexandrinus e) *dictionum Atticarum collectaneum volumen* ordine Alphabetico.

2. Index Scriptorum, quorum Svidas notitiam tradit per ordinem literarum.

Abaris Scytha Scythæ filius χρησμὸς scripsit σκυθικὸς, *Oracula Scythica*, γάμων Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ, *Nuptias Hebri fluvii*. καθαρμοὺς *lustrationes* & θεογονίαν prosa & Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους *Apollinis adventum ad Hyperboreos*, carmine.

Abas Sophista, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, *commentarios historicos*. τέχνην ῥητορικὴν, *artem Rhetoricam*.

Abron Phryx sive Rhodius, Grammaticus Tryphonis discipulus, libertus, σοφιεύσας sive qui Rhetoricam docuit Romæ.

Acacius Patriarcha Cpolitanus.

Acacius ῥήτωρ δεινότατος æqualis Libanii & Juliani Imp. cujus judicia cum Tusciano Phryge, rhetore insigni, reprehendit.

Acamatius Heliopolitanus, Philosophi affectans nomen, cum rudis esset & imperitus.

Achæus Syracusanus Tragicus scripsit *tragœdias decem*.

Achæus Pythodori seu Pythodoridis F. Eretriensis Tragicus, docuit *fabulas XLIV.* vel ut alii *XXX.* vel *XXIV.* quarum una vicit. Sophocle paulo junior, cum Euripide fabulas edidit ab Olympiade LXXXIII.

Achias Propheta.

Achilles

dictus est, & cujus τὸν κατὰ στοιχεῖον κατήλεξιν laudat Socrates lib. III. Histor. cap. 7. De illo dixi lib. IV. cap. 34 p. 518. seq.

c) Pamphili Alexandrini Grammatici Atticarum glossæ citantur ab Athenæo, autore magni Etymologici, Eustathio &c. Alia ejus scripta memorat Svidas in Παμφίλου.

d) Valerius Pollio, Alexandrinus, Diodori Philosophi pater clarus Hadriani tempore, de cujus Lexico Photius Cod. 149. De scriptore plura Svidas in Πωλίων & de recensioribus Jonsius III. 7. p. 246. seq.

Achilles Statius Alexandrinus scripsit τὰ κατ' Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά, *de Leucippe & Clitophonte & alia amatoria libris VIII.* Tandem factus Christianus & Episcopus. Scripsit καὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας *de sphæra, & Etymologia & ἱστορίαν σύμμικτον, historiam miscellaneam*, quæ multorum & magnorum virorum mentionem facit. Stylus ubique similis illi quo in amatoriis utitur.

Acesius Novatianorum Episcopus qui Concilio (Nicæno) interfuit.

Acron Acigentinus Medicus Xenonis F. Athenis ἐσοφίσευσεν philosophiam docuit Empedoclis tempore, ante Hippocratem scripsit καὶ ἰατρικῆς, *de arte Medica* Dorice. & καὶ λόγον ὑγιεινῶν *de salubri victus ratione.* Est hic unus illorum qui ventorum rationes observaverunt.

Acusilaus Cabæ F. Argivus ex Cercade opido prope Aulidem, Historicus antiquissimus, scripsit Genealogias æneis usus tabulis in quas ajunt patrem ejus incidisse cum locum quendam domus suæ foderet.

Acusilaus Athenienſis, Agathocliæ F. qui Romam tempore Galbæ veniens ex oratoria tantum est lucratus, ut Athenienſibus centum millia drachmarum in fœnore posita reliqverit.

Admeti μέλη & Harmodii. de rebus facilibus. σκολιὰ carmina ad vinum decantari solita.

Adrianus Imp. φύσει φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε, *natura doctrinæ amans in utraque lingva & prosa & carmine scripta omnis generis reliquit --- βουλόμενος πάντων ἐν πᾶσι κρείττων εἶναι &c. Cum vellet præstare omnibus, viros in aliquo studio præstantes oderat. Hinc & Favorinum Gallum & Dionysium Milesium Sophistas opprimere studebat cum aliis modis, tum vero adversariis eorum, hominibus nullius vel minimi pretii extollendis. Hic in Epistola quadam &c.*

Adrianus Sophista Herodis discipulus, tempore M. Antonini, Athenis æmulus Aristidæ Rhetoris, Romæ rhetoricam docuit, dictator Epistolarum Commodi Imp. scripsit μελέτας *declamationes*, μεταμορφώσεις *metamorphoses libris VII.* καὶ ἰδεῶν λόγων *de formis orationis libros V.* καὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων *de statuum propriatatibus libros III. Epistolas & λόγους ἐπιδεικτικούς orationes declamatorias.* Ptolemæum (orationem) & παραμυθητικὸν *consolatoriam in Celerem.*

Ædesia Alexandrina, Hermiæ uxor cognata Syriani, filios Ammonium & Heliodorum in philosophia erudiendos curavit à Proclo.

Claudius

Claudius Ælianus ex Præneſte Italiæ, ſummus pontifex & ſophiſta, poſt Adriani tempora Romæ docuit, μελίγλωσσος ſive μελιφθογγος, *melleæ linguæ* ſive *melleæ vocis* vir.

Ælianus belli dux Valentis Imp. temporibus παιδείας ὕτε ἐντὸς ὢν ὕτε ἀμοιρος.

Ἔλινον, εἶδος θρήνου καὶ ᾠδῆς, *genus lamentationis & carminis.*

Æneas ſcripſit περὶ πυρσῶν *de facibus quæ in ſpeculis accenduntur*, ut ait Polybius, & περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα *commentarium de ſtrategematibus.*

Ænicus Athenienſis, Comicus antiquæ Comœdiæ. Ex fabulis ejus, Ἄνθεια.

Æneus (Αἰνεύς) Sophiſta, cujus libri, αἱ μεταίβολοι, quaſi *transmutatores* dicas.

Æſchines Charini ſartoris F. (al. Lyſaniæ) Athenienſis, Sphettius, Philoſophus Socraticus, cujus dialogi, Miltiades, Callias, Rhinon, Aſpaſia, Axiochus, confer Svid. in Ἀξίοχος) Telavges & Alcibiades. Nec non illi qui vocantur Acephali, ut Phædon, Polyænus, Dracon, Eryxias, de virtute, Eraſiſtratus, Scythici. Hic Æſchines in Siciliam ad Dionyſium pecuniæ cauſa profectus eſt.

Æſchines Athenienſis, Atrometi & Glaucotheæ ſive Levotheæ F. diſcipulus Alcidamantis Eleatæ, hiſtrio, deinde ſcriba, poſtea orator. Hic Cteſiphontis accuſator à Demoſthene victus Rhodum fugit ibique docuit.

Æſchylus Athenienſis, Tragicus, Euphorionis F. & frater Aminiæ, Euphorionis & Cynægiri. Certavit Olympiade LXIX. natus annos XLV. Primus auctor fuit ut tragici perſonis terribilibus & pictis, arbyliſque, ſive elatioribus calceis uterentur. Scripſit elegias: & tragœdias XC. Vicit octies & vicies: vel ut alii, decies ter. Filios habuit duos tragicos, Euphorionem & Bionem. obiit æt. LVIII. ut Sicilia &c.

Æſopus Samius vel Sardianus, vel Meſembrianus vel denique Cotyaënſis Phryx, fabularum conditor, à Crœſo dilectus (ante Pythagoræ tempora, circa Olymp. XL.) ſervus Xanthi Lydii: vel Samii Jadmonis, cujus ſerva erat Rhodopis Threſſa, quæ deinde Sapphonis fratri Charaxo nupſit. Scripſit Τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα *de iis quæ ipſi apud Delphos acciderunt, libros II.* Alii ajunt ἀποκείμενα γεγραφέναι μόνον, *fabulas ſolùm ſcripſiſſe.* Delphi Æſopum Phædriadibus præcipitatum rupibus occiderunt Olympiade LIV. &c.

Aetius Antiochenus, magiſter Eunomii, Paulini Tyrii ſectator, hæreſiarcha Ario ſuffragatus: cum diſcipulis ex Categoriis Ariſtotelis diſ-

ſeruit, *Epiſtolas* compoſuit ad Imp. Conſtantium. Sectatores ejus Aëtiani & Eunomiani.

Africanus Sextus, Afer Philoſophus qui ſcripſit κεστὸς ceſtos libris XXIV. de remediis phyſicis, & quæ ex verbis, incantationibus & ſcriptis characteribus conſtant, mirosque effectus habent. Ad ejusdem argumenta contra hiſtoriam Suſannæ allata reſpondit Origenes.

Agapetus Synadorum Epiſcopus de quo Euſeb. (imo Philoſtorgius: confer Tillemont. T. V. memor.)

Agapius Athenienſis Philoſophus poſt Procli obitum, temporibus Marini. (Ex Damaſcio.)

Agapius Alexandrinus, CPoli ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητής.

Agathias Scholaſticus, μυρινα῀ος Myrinenſis, ſcripſit Hiſtoriam ex eo tempore ubi deſiit Procopius: nec non alios libros partim ligata partim ſoluta oratione, & Ἀνθρικὰ, & κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων.

Agathon Tragicus, & Comœdiarum ſcriptor Socratis diſcipulus.

Alcæus Athenienſis Tragicus quem nonnulli primum fuiſſe Tragicum contendunt.

Alcæus Mytilenæus, deinde Athenienſis Comicus veteris Comœdiæ quintus, Micci F. ſcripſit *Comœdias X.*

Alcidamas Eleates Aſianus Philoſophus filius Dioclis qui Muſica ſcripſit & Gorgiæ Leontini diſcipulus.

Alcimenes Megarenſis Tragicus.

Alcimenes Athenienſis Comicus.

Alciphron Magnes ex Magneſia ad Mæandrum, Philoſophus.

Alcmam Lacon Meſſoates: ſecundum Cratetem παιώνια (in hoc lapſum ſive errantem) Lydus Sardibus oriundus: ex ſervitute manumiſſus, filius Damantis vel Titari. Dorice ſcripſit ut ſolent Lacedæmonii. inventor ἐρωτικῶν μελῶν, *amatoriorum carminum.* Scripſit libros ſex lyricorum carminum & κολυμβώσας, *natantes.* πρῶτο῀ εἰσήγαγε μὴ ἑξαμέτρους μελῳδεῖν, *primus introduxit uſum ut carmina melica verſibus non hexametris conſcriberentur.*

Alcman alius Meſſenius, itidem Lyricus.

Alexander Ægæus, pater Cælii, Philoſophus Peripateticus, cum Chæremone Philoſopho præceptor Neronis Imp. quem vocavit πηλὸν αἵματι πεφυρμένον, *lutum ſanguine maceratum.*

Alexan-

Alexander, Antiochenus poſt Porphyrium Epiſcopus, temporibus Chryſoſtomi virtute, philoſophia & eloquentia inſignis.

Alexander Aphrodiſienſis Philoſophus.

Alexander Caſilonis F. Rhetor, frater Euſebii Rhetoris, Juliani diſcipulus.

AlexanDer Claudius, Rhetor.

Alexander Hierapolitanus Epiſc. &. martyr. ſcripſit, τί καινὸν εἰσήνεγκε Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια Θ'. *de rebus novis quas CHriſtus in mundum intulit, capita IX.* librum egregiis ſententiis refertum.

Alexander Mileſius * Polyhiſtor, Romæ fuit temporibus Syllæ & ante: a Cornelio Lentulo, cujus pædagogus ac libertus fuit, Cornelii ſortitus cognomen, Laurenti periit, ædibus ejus ab igne conſumtis, quod ubi comperit uxor ejus Helena, ἀπήγξατο, laqueo vitam finivit. Fuit Grammatici Cratetis diſcipulus, συνεγραψε βιβλία ἀριθμῷ πρώτῳ, libros ſcripſit innumeros, & περὶ Ῥώμης, *de Roma libros V.*

Alexander Numenii F. Sophiſta.

Alexander Plevronius ex Plevrone Ætoliæ civitate, Satyri & Stratocleæ F. Grammaticus (circa Olymp. CXXIV.) Tragœdias ſcripſit: unus ex Plejade Tragicorum.

Alexander Seleucienſis Cilix, Alexandri cauſidici F. Rhetor, πηλοπλάτων ſive *luteus Plato* cognominatus.

Alexis ex Thurio, quæ ante Sybaris, Comicus, docuit fabulas CCXLV, patruus Menandri Comici, Stephani itidem Comici pater.

Ammonianus Grammaticus, Syriani Philoſophi propinquus ἠγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξήγησιν καὶ διορθώσει τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως καθεσμένην τέχνην. *artem in Poëtarum enarratione & Græcæ dictionis emendatione occupatam diligebat.* ὅτε δὲ ἦν Ἀμμωνιανὸς ὁ παιδεύσας συμβέβηκεν ὄνον (ſervum hoc nomine) σοφίας ἀπροσκεπῆ.

Ammonius Saccas Philoſophus Alex. ex Chriſtiano Ethnicus, teſte Porphyrio.

Ammonius Ammonii F. diſcipulus Alexandri Grammatici qui in ſchola Ariſtarchi ſucceſſor fuit ante Auguſti Imp. tempora.

Amphion antiquæ Muſicæ inventor. *Julianus in Epiſt.*

Amus Ægyptius, in monte Nitriæ Monachus.

* Clariſſ. Kuſterus hunc Cornelium Alexandrum confundit cum altero longe juniore Alexandro Cotyæenſi ex Aſclepiadæ ſchola Grammatico cujus obitum & laudes diſerta oratione decoravit Ariſtides. Vide quæ de hoc juniore Alexandro dixi lib. IV. cap. 30. p. 379.

Anacharsis Gnyri F. Scytha Philosophus, frater Καδύϊα Cadviæ Scytharum Regis, matre Græca natus, scripsit νόμιμα Σκυθῶν δι' ἐπῶν, *de legibus & institutis Scytharum* versu heroico. περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, *de frugalitate vitæ humanæ*, poëma heroicum versibus DCCC. Ancoram & rotam figlinam invenit, vixitqve temporibus Crœsi &c.

Anacreon Tejus Lyricus, Scythini, (al. Eumeli, Parthenii vel Aristocriti) filius dialecto Jonica scripsit *elegias* παιδικὰ μέλη five *carmina quæ inter pocula cantabantur & jambos*, & qvæ vocantur *Anacreontica*. Vixit tempore Polycratis Samii Tyranni circa Olymp. LII. (alii LXII. tempore Cyri & Cambysæ.) Teo pulsus ob Histiæi seditionem Abdera urbem Thraciæ migravit.

Anastasius Imp. hæreticus.

Anaxagoras, Sophista (i. e. Philosophus) Hegesibuli F. Clazomenius, cognominatus νοῦς five *Mens*, Periclem licet causæ suæ nactus patronum Athenis pulsus, Lampsaci vitam finivit inedia &c. vide infrà in Ἀπολλώνιος.

Anaxandrides Anaxandri F. è Camiro Rhodius, vel ut alii Colophonius ludis Philippi Macedonis Olymp. 101. interfuit, scripsitque Comœdias LXV. ex quibus vicit X. Primus amores in scenam introduxit.

Anaxilas Comicus Poëta.

Anaximander Præxiadæ F. Milesius Philosophus, cognatus, discipulus & successor Thaletis. Primus æquinoctium invenit, & solstitia & horologia, & terram in medio mundi sitam esse. Gnomonis etiam usum introduxit, & γεωμετρίας ὑπογραφὴν ἔσχεν, Geometriæ institutionem tradidit. Scripsit περὶ φύσεως, *de natura rerum*: γῆς περίοδον, *descriptionem terræ*. περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαίρων, *de stellis fixit & sphæram*, aliaque.

Anaximander Anaximandri F. Milesius, junior, historicus temporibus Artaxerxis Mnemonis. Scripsit συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν, *symbolorum Pythagoricorum interpretationem*.

Anaximenes Eustrati F. Milesius Philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesii, vel ut alii, Parmenidis. Vixit Olympiade LV. qvo Cyrus Crœsum regno exuit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampsacenus, orator & discipulus Diogenis Ganis, & Zoili Amphipolitani Grammatici, præceptor Alexandri Macedonis, à quo patriæ suæ veniam & salutem impetravit. Theopompo in

odium

odium adducendo librum vulgavit ſub illius nomine adverſus Athenienſes & Lacedæmonios, συγγραφὴν λοίδορον εἰς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος, hiſtoriarum Theopompi maledicum ſtylum accurate imitatus.

Andocides Athenienſis, Leogori F. unus ex decem Oratoribus, genus ducens à Telemacho Ulyſſis F. & Nauſicaa, ut tradit Hellanicus.

Androclides, Syneſii Lydi Philadelphienſis F. tempore Porphyrii Philoſophi docuit.

Andromachus ex Neapoli Syriæ Sophiſta, Zonæ vel Sabini F. docuit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp.

Androtion Andronis F. Athenienſis orator & demagogus, Iſocratis diſcipulus.

Angelius Valentis tempore, Epiſcopus CPol.

Anniceris auctor ſectæ Anniceriæ, tempore Alexandri M. Cyrenæus, Philoſophus Epicureus factus etſi Parabatæ fuiſſet diſcipulus qui audiverat Ariſtippum. Frater Anniceridis Nicoteles Philoſophus. Diſcipulus celebris, Poſidonius.

Antigenides Satiri F. Thebanus Muſicus, tibicen Philoxeni. Scripſit μέλη, *carmina* (modulis animata muſicis.)

Antimachus Colophonius Hyparchi F. Grammaticus & Poeta. Panyaſidis Poëtæ non ſervus ſed illius & Steſimbroti audito, vixit ante Platonem.

Antimachus Heliopolitanus Ægyptius, qui ſcripſit Κοσμοποιΐαν verſibus heroicis 3780.

Antimachus poëta melicus, dictus ψυκάς perinde ut * Olympicus quidam, quod diſcipulos ſuos inter diſſerendum conſpergeret ac minutim conſpueret. Decretum fecit, neminem in ſcena nominatim à Comicis perſtringendum.

Antiochus Cilix Cynicum ſe philoſophum ſimulans & honoribus auctus à Severo & Antonino ad Tiridatem transfugit.

Antipater Joalai F. diſcipulus Ariſtotelis, Alexandri M. dux & deinde Rex Macedoniæ, reliqvit Epiſtolarum σύγγραμμα libris duobus, & Hiſtoriam τὰς περὶ Ἰλλυριοὺς πράξεις.

Antipater Nicolai Damaſceni hiſtorici pater, eloqventia pollebat qua neminem læſit, patriæ & civibus profuit.

Antiphanes Athenienſis Comicus, junior Panætio.

Antiphanes Caryſtius Trani F. Theſpidis Tragici tempore, Comicus antiqvior.

* ita Ψυκάδης dicti recentiori ætate Alciatus & Malherbe.

Antiphanes Demophanis vel Stephani F. Smyrnæus vel ex Dionyſii ſententia Rhodius, Comicus mediæ Comœdiæ, ex ſervitute manumiſſus claruit circa Olymp. XCIII ſcripſit Comœdias CCCLXV. vel ut alii CCLXXX. vicitqve decies ter. Flium habuit Stephanum Comicum. obiit in Cio, piro forte percuſſus, anno ætatis LXXIV.

Antiphon Athenienſis τερατοσκόπος prodigiorum conjector, poëta epicus & ſophiſta: dictus λογομάγειρος qvaſi *ſermonum coqvum* dixeris. Eundem eſſe puto qvem paullo poſt ὀνειροκρίτην Svidas vocat & περὶ κρίσεως ὀνείρων *de ſomniorum judiciis* ait ſcripſiſſe

Antiphon Sophili F. Athenienſis, populo Rhamnuſius, cognomine Neſtor, poſt Gorgiam in forenſi dicendi genere excelluit, Magiſter Thucydidis.

Antiſthenes patre cognomine, Athenienſis: ex Ooratore Philoſophus Socraticus, Peripateticus primum dictus deinde in Cynoſarge docuit Cynicæ ſectæ princeps, Diogenis Cynici præceptor. Scripſit tomos X, primum Magicum, in quo narrat de Zoroaſtre ſapientiæ repertore. Hunc Ariſtoteli qvidam, alii Rhodioni tribuunt.

Antonius Alexandrinus Gazæ & Byzantii cauſas egit, ſacris alioqvi maxime deditus, ita ut Gazam redderet religioſiorem.

Apelles Colophonius, Pythii F. Ephori Epheſii & Pamphili Amphipolitani diſcipulus, pictor celebris, ab Epheſiis civitate donatus, frater Cteſiochi pictoris

Apelliconis Teji Bibliotheca à Sylla in poteſtatem redacta.

Aphareus Athenienſis Orator, filius Hippiæ Sophiſtæ & Plathanes, Iſocratis privignus (πρόγονος) clarus circa Olympiadem XCV. eodem quo Plato tempore.

Appianus ſive Apianus ſcripſit Romanam hiſtoriam τὴν καλουμένην βασιλικὴν -- Ῥωμαϊκὰς λόγους ἑπτὰ &c.

M. Apicius &c.

Apion Pliſtonicis F. cognomento Mochthus, Ægyptius ſive Cretenſis, Grammaticus, diſcipulus Apollonii Archibii, & Euphranoris centenario majoris & Didymi. Docuit Romæ Tiberii & Claudii ætate, ſucceſſor Theonis Grammatici, æqvalis Dionyſii Halicarnaſſei. Scripſit ἱστορίαν κατ' ἔθνος *hiſtoriam de ſingulis gentibus*, aliaqve.

Apollinaris Laodicenus tempore Conſtantii & Juliani, Grammaticus Philoſophus & Poëta ſcripſit *contra Porphyrium libros* XXX, & verſibus Græcis Heroicis πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφὴν, totum vetus Teſtamentum reddidit.

reddidt. Epistolas item scripsit & multos in S. Scripturam commentarios. Idem hæreticus, filius Apollinaris Alexandrini.

Apologus Alcinoi ἐπὶ τῶν φλυαρούντων, de iis qui futili & prolixo sermone utuntur.

Apollodorus Athenienſis Comicus, fabulas scripsit XLVII. Vicit quinquies.

Apollodorus Gelous Comicus, Menandri æqualis. ejus dramata: ἀποκαρτερῶν ἢ φιλάδελφοι, Δυσσοποιός, Ἱέρεια, γραμματοδιδάσκαλος, Ψευδαίας, Σίσυφος, Λιχηνίων.

Apollodorus Tarsenſis, Tragicus cujus dramata: ἀναιθοπλῆξ, τευκροκλόνος, Ἕλληνες, Θυέστης, ἰκετίδες, Ὀδυσσεύς.

Apollodorus Athenienſis, Aſclepiadis F. Grammaticus, Panætii Rhodii Philoſophi & Ariſtarchi Grammatici diſcipulus, primus uſus tragiambico carminis genere, ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγικῶν μέτρων.

Apollonius Tyanenſis, Philoſophus Apollonii F. temporibus Claudii, Caji & Neronis usque ad Nervam clarus. Scripsit τελεταὶς *initia ſive de ſacrificiis.* Διαθήκην, *teſtamentum.* χρησμοὺς, *oracula.* Ἐπιστολὰς, *Epiſtolas.* Πυθαγόρου βίον, *vitam Pythagoræ.* Vitam Apollonii ſcripsit Philoſtratus &c.

Apollonius Tyaneus Philoſophus junior temporibus Hadriani Imp. teſte Agreſphonte. ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

Apollonius Alex. cognomento dyſcolus, pater Herodiani Grammatici τῶ Ἡρωδιανοῦ ſcripsit 1) περὶ μερισμοῦ *de partitione partium Orationis libros IV.* 2) περὶ συντάξεως *de conſtructione partium orationis libros IV.* 3) *De verbo* ſive ῥηματικὸν *libris V.* 4) *De verbis derivatis in* μι *definentibus.* 5) *De nominibus ſive* ὀνοματικόν. 6) *De nominibus per varias dialectos.* 7) *De nominum fœmininorum caſu recto.* 8) *De paronymis.* 9) *De comparativis.* 10) *De dialectis Dorica, Jonica, Æolica, Attica.* 11) *De figuris Homericis.* 12) περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, *de hiſtoria commentitia.* 13) *De affectionibus,* περὶ παθῶν. 14) περὶ τόνων κεκλασμένων, *de tonis coactis libros duos.* 15.) περὶ τόνων σκολιῶν, *de tonis obliquis.* 16) περὶ προσῳδιῶν *de accentibus libros V.* 17) περὶ στοιχείων, *de elementis ſive litteris.* 18) *de præpoſitionibus.* 19) περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, *de Didymi probabilibus.* 20) *de compoſitione.* 21) *de iis quæ duobus modis efferuntur.* 22) *de vocula* τίς. 23) *de generibus.* 24) *de ſpiritibus.* 25) *de poſſeſſivis.* 26) περὶ συζυγίας *de conjugatione.*

Apollonius Archebuli ſive Archebii F. ſcripsit de dictionibus Homericis, ordine alphabetico.

Apollo-

Apollonius Aphrodiſienſis, ſummus ſacerdos & hiſtoricus ſcripſit Καρικὰ ſive *Hiſtoriam Caricam.* Περὶ Τραλλέων *de Trallibus.* Περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. *De Orpheo & ipſius ſacris.*

Apollophanes Athenienſis, Comicus antiqvus cujus dramata: Δαίλης, Ἰφιγένεων, Κρῆτες, Δαναή, Κένταυροι.

Aquila Philoſophus ſcripſit σχολικὰ λογικὰ περὶ συλλογισμῶν.

Aquila Grammaticus. Muſicus.

Araros Athenienſis, Comicus filius Ariſtophanis Comici, qui primum docuit Comœdias Olympiade 101. Ex dramatibus ejus ſunt: Καινοὺς, Καμπυλίων, Παιὸς γοναὶ, Τιμόναος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

Aratus Solenſis Cilix Athenodori F. auditor Menecratis Grammatici Epheſii, Philoſophorum Timonis & Menedemi. Vixit Olympiade CXXIV. familiaris Antigono Gonatæ, Regi Macedoniæ, Demetrii poliorcetæ filio, æqualis Antagoræ Rhodii & Alexandri Ætoli, fratres habuit Myrin, Calondam & Antenodorum. Poëta epicus ſcripſit Φαινόμενα, in quibus initium admirabile & Homeri felix imitatio. *Hymnos in Pauem,* Σποιδοφόρους, Παιγνια, Ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. Σύνθεσιν Φαρμάκων, θηριακῶν ἐπῳδὰς. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπιθυτικὸν, εἰς Θεόξενον (epicedium) εἰς Ἀντίγονον. Ἠθοποιίας. Ἐπιστολάς. Ἐπιγράμματα *in Philam* Antipatri filiam, Antigoni uxorem. Ἀνατομὴν. *In Pauſaniam* Macedonem. *Epicedium Cleombroti.* Διόρθωσιν Ὀδυσσείας *emendationem Odyſſeæ.* & *Epiſtolas* oratione ſoluta.

Archedicus κωμῳδιογράφος qui contra Democharem Demoſthenis ſororis filium ſcripſit.

Archelaus Apollodori vel Midonis F. Mileſius, Philoſophus Phyſicus, primus ex Jonia Phyſiologiam in Græciam introduxit, diſcipulus Anaxagoræ, præceptor Socratis & Euripidis: ſcripſit Phyſiologiam & alia nonnulla. Nihil juſtum vel turpe natura eſſe docuit, ſed inſtituto omnia.

Archelaus Coloniæ presbyter, contra quem ſcripſit Baſilius Irenopolis Epiſcopus.

Archiadas Theagenem ob facultates amiſſas conſolans. (*ex Damaſcio*)

Archias Φυγαδοθήρας qui oratores fuga ſibi cupientes conſulere, venatus eſt ut Antipatro traderet.

Archibius Apollonii F. Grammaticus, ſcripſit ἐξήγησιν *Epigrammatum Callimachi.*

Archi-

Archibius Ptolemæi F. Leucadius vel Alexandrinus Grammaticus ex eorum numero qui Romæ usque ad Trajani Imp. tempora docuerunt.

Archigenes Philippi F. Apameensis Syrus, *Medicus* Agathini discipulus qui Romæ Trajani tempore artem Medicam exercuit. Vixit annos LXXIII. scripsitque multa Medica Physicaque.

Archilochus maledicus, alioqui insignis Poëta quem à Calonida interfectum Pythia ulta est &c.

Archimedes Trallianus Philosophus scripsit *ὑπόμνημα commentarium in Homerum*: & *Mechanica*.

Archippus Atheniensis Comicus antiqvus qui semel vicit Olympiade XCI.

Archytas Tarentinus Hestiæi F. aut Mnesarchi vel Mnasagoræ, Philosophus Pythagoricus qui Platonem servavit, cum eum ad mortem quæreret Dionysius tyrannus. Empedoclis discipulus Philosophiam docuit multosque libros scripsit. Inventor *πλαταγῆς* sive crepitaculi. *Τὸ κοινὸ τῶν Ἰταλιωτῶν πρείσβυς ἐρατηγὸς αἱρεθεὶς διὰ ἀρετὴν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. Communi Italiotarum præfuit, Dictator à civibus & vicinis Græcis creatus.*

Ariani Pfathyriani &c.

Arignote Samia discipula Pythagoræ & Theanus, Philosopha Pythagorica. Scripsit *Bacchica* sive *τελεσὰς Διονύσου*, & *de Cereris Mysteriis*, necnon *Epigrammata*. Fertur etiam illius sub nomine *liber sacer, ἱερὸς λόγος*.

Arion Cyclei F. Methymneus Lyricus vixit Olympiade XXXVIII. Quidam Alcmanis filium tradidere. Scripsit *ἀσματα cantica* & *προοίμια hymnos* ad versus heroicos bis mille. Dicitur tragici modi inventor fuisse & primus chorum instituisse & dithyrambum cecinisse & ita nominasse quod à choro canitur, & satyros introduxisse versibus loquentes.

Aristarchus *θέσει* (habitatione) Alexandrinus, *φύσει* (gente) Samothrax Aristarchi F. clarus Olymp. CLVI. tempore Ptolemæi Philometoris cujus filium erudiit. Fertur scripsisse ultra DCCC. libros *ὑπομνημάτων* sive commentariorum. Discipulus Aristophanis Grammatici, cum Cratete Pergameno Pergami sæpe concertavit. Discipulos habuit Grammaticos circiter XL. Annos natus LXXII. in Cypro aqua intercute laborans necem sibi media consivit relictis filiis Aristarcho & Aristagora, nullius ingenii, ex quibus Aristarchum venditum Athenienses redemerunt.

Aristarchus Tegeates Tragicus, æqvalis Euripidis qui primus dramata ad illam prolixitatem produxit, docuit tragedias LXX., vicit duabus.

Obiit centenario major. Morbo cum laborasset, Æsculapio pro restituta valetudine drama Ἀσκλήπιον dedicavit.

Aristeas Democharidis aut Canstrobii F. Proconnesius, Poëta Epicus, scripsit τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη, *carmina Arimaspea* sive Historiam Arimasporum Hyperboreorum libris III. & soluta oratione nonnulla, & *Theogoniam* versibus mille.

Aristides Adrianensis ex Adrianis Mysiæ sive Bithyniæ Sophista Polemonis Smyrnæi Rhetoris discipulus, filius Eudæmonis Philosophi, flaminis Dialis in patria sua. Athenis Herodem & Pergami Aristoclem audivit, floruitque Antonini Imp. tempore & vitam usque ad Commodum produxit. Orationes ejus quam plurimæ, aliæ apud alios circumferuntur.

Aristippus Aritadæ F. Cyrenæus Philosophus, Socratis auditor, sectæ auctor Cyrenaicæ, primus Socraticorum qui mercedem a discipulis exegit. Xenophonti infestus, austeritatis Antisthenis derisor. A Diogene ipse dictus κύων βασιλικός. Plura ejus feruntur Apophthegmata &c. Audivit eum Arete filia, cujus filius Aristippus junior, metrodidactus. Hujus auditor Theodorus dictus atheus, mox Deus. Theodorum Antipater, Antipatrum Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Parabates, Parabatem Hegesias Pisithanatus, Hegesiam Anniceris, non ille qui Platonem redemit.

Aristo Platonis Pater &c.

Aristo Lembus qui librum Herodiani, ἡ καθόλου (scil. τέχνη) inscriptum in compendium redegit Danaoque inscripsit.

Aristocles Messenius, Philosophus peripateticus scripsit περὶ Φιλοσοφίας *de Philosophia libros X.* in quibus omnes Philosophos & ipsorum opiniones recenset. Πότερον ἀγαθώτερος Ὁμήρου ἢ Πλάτων. *utrum Homerus præstantior an Plato.* Τέχνας ῥητορικάς. *Artem Rhetoricam.* περὶ Σαραπίδος. *De Saraphide.* Ἠθικὰ *De moribus libros IX.*

Aristocles Lampsacenus Philosophus Stoicus scripsit ἐξήγησιν τῶν χρυσίππου περὶ ἧς πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ νοοῦμεν, *enarrationem in Chrysippum de ratione qua singula eloquimur & cogitamus, libris IV.*

Aristocles Pergamenus Sophista qui Trajani & Adriani temporibus vixit. Scripsit *Artem Rhetoricam. Epistolas. De Rhetorica libros V.* Μελέτας *declamationes.* Πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανομῇ τοῦ χρυσίου. *Ad Imperatorem de auri distributione.*

Aristogenes Thasius Medicus libros XXIV. scripsit, in quibus præstantiora judicata

judicata sunt περὶ διαίτης *de victus ratione*, περὶ δυνάμεως, *de facultate*, περὶ δακετῶν, *de venenatis animalibus*, περὶ σπέρματος *de semine*, ὑγιεινὸν *de valetudine tuenda*, Ἐπιστολαὶ *quæsita per Epistolas*. Ἐπιτομὴ φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. *Naturalium remediorum compendium ad Antigonum.*

Aristogenes Cnidius, Medicus, servus Chrysippi Philosophi, & Antigoni Gonatæ Medicus.

Aristogiton Cydimachi (Scydimi) vel Lysimachi F. Athenienſis, Rhetor, matre libertina, propter impudentiam *Canis* cognominatus & ab Athenienſibus interfectus &c. Scripsit Orationes, *Apologiam adversus Demosthenem* belli ducem: *adversus Lycurgum*, *adversus Timotheum*, *adversus Timarchum*, *adversus Hyperidem* (quem ob decretum post cladem Chæronenſem factum actione τῶν ὡπλισμένων persecutus est sed fruſtra) *adversus Thrasyllum*, & ὀρφανικὸν sive *orationem pro pupillis.*

Aristomenes Athenienſis Comicus τῶν ἐπιδιωτέων τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας ex iis qui antiqvæ Comœdiæ proximi fuere, belli Peloponneſiaci tempore Olymp. LXXXV. Dictus θυροποιός.

Aristonicus Alexandrinus Grammaticus scripsit περὶ τῶν σημείων *de notis Criticis in Theogonia Hesiodi*, & libros VI. τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἀσυνήθων ὀνομάτων, *de nominibus in Iliade & Odyssea quæ à communi constructione recedunt.*

Aristonymus Comicus tempore Ptolemæi Philadelphi & Philopatoris, & post Apollonium (Rhodium) Bibliothecæ Regiæ præfuit annum agens LXIV. Cum fugam moliretur ad Eumenem, conjectus est in carcerem, & post aliquod tempus emissus, obiit ex stranguria anno ætatis LXXVII. Scripta ejus permulta sunt, ex Comœdiis ejus ab Athenæo citatur ἥλιος ῥιγῶν *sol algens.*

Aristophanes Byzantius Grammaticus filius Apellis qui ordines duxit, discipulus Callimachi & Zenodoti, quorum hunc juvenis, illum puer audivit, & præterea Dionysii Jambi & Euphronidæ Corinthii sive Sicyonii. Vixit Olympiade CXLV.

Aristophanes Rhodius sive Lindius, aliis Ægyptius, aliis Camirenſis) civitate Athenienſis, Comicus filius Philippi, in scena certavit Olympiade CXIV. tetrametri & octametri inventor. Filios habuit Ararotem, Philippum & Philetærum Comicos. Quidam ἀπόδουλον, libertum fuisse tradiderunt. Dramata ejus sunt LIV. ἅπερ δὲ πεπραχαμεν,

quæ autem tractavimus sive in quas commentati sumus.* *Acharnenses*, *Ranæ*, *Pax*, *Ecclesiazusæ*, *Thesmopheriazusæ*, *Equites*, *Lysistrata*, *Nubes*, *Aves*, *Plutus*, *Vespæ*.

Aristoteles Nicomachi & Phæstidis F. (Nicomachus autem Medicus fuit ex Asclepiadarum genere, à Nicomacho Machaonis filio oriundus) ex Stagira urbe Thraciæ Philosophus, discipulus Platonis, τραυλὸς τὴν φωνήν balba voce. Fratres habuit Arimnestum & Arimnestem, filiamque ex Pythiade (Hermiæ Evnuchi Atarni in Troade Principis filia) ipsi natam quæ tribus maritis nupsit liberorumque aliquot mater ante patrem decessit. Habuit & filium Nicomachum ex Herpyllide concubina. &c. præfuit per annos XIII. Peripateticæ Philosophiæ ita dictæ ἀφ' τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι quoniam in Peripato sive horto docuit Aristoteles, relicta Academia in qua Plato docuerat. Natus est XCIX. Olympiade: & Chalcide, hausto aconito obiit, quia in jus vocabatur quod Pæanem in Hermiam Evnuchum scripserat. Alii ajunt ex morbo discessisse annos natus LXX. Timæus Aristotelem omnibus proscindit convitiis: sed aliorum judicio τῆς φύσεως γραμματεὺς *Natura scriba* fuit, τὸν κάλαμον ἀποβρέξαν εἰς νοῦν *qui calamum in mentem intinxit*, quemque nihil fugit rerum utilium abstrusiorumque.

Aristoxenus Mnesiæ Spinthari Musici Tarentini F. Apud Mantineenses operam dedit Philosophiæ & Musicæ, auditor patris, & Lampri Erythræi, Xenophili pythagorei & denique Aristotelis, quem defunctum convitiis insectatus est quod scholæ successorem Theophrastum reliquisset non se, cujus tam magna esset inter auditores ipsius gloria. Æqualis fuit Dicæarchi Messenii ab Olympiade CXI. Conscripsit Musica, Philosophica, Historias & omnigenæ eruditionis libros CCCCLIII. Alius Aristoxenus Cyrenæus luxui adeo deditus ut lactucas in horto suo vesperi mulso rigaret, dicens virides in placentas sibi enasci.

Arnuphis Ægyptius Philosophus qui Romanis siti laborantibus præsente Marco Antonino Imp. dicitur arte coëgisse nubes & imbrem conciliasse. Alii ajunt hoc effecisse Julianum Chaldæum.

Arrhesius Monachus.

Arrianus Poëta Epicus versibus Græcis heroicis Georgica Virgilii reddidit, scripsit-

* Sunt verba scholiastæ Aristophanis, ad τραύλους suas in Comicum respicientis.

scripsitque Ἀλεξανδρείδα sive de rebus gestis Alexandri rhapsodias XXIV. & in Attalum Pergamenum poëmata.

Arrianus Nicomediensis, Philosophus ἐπικλήσεως, junior Xenophon. Romæ vixit temporibus Adriani, Antonini & Marci Imperatorum & διὰ τὴν τῆς παιδιᾶς δεξιότητα propter præclaram doctrinam, teste Heliconio, ad Consularem usque dignitatem evectus. Scripsit libros quam plurimos.

Artemidorus ex Daldi Lyciæ opido Philosophus scripsit ὀνειροκριτικὰ *de somniorum interpretatione libros IV.* οἰωνοσκοπικὰ, *de auguriis,* χειροσκοπικὰ *de divinatione quæ fit per manuum inspectionem.*

Artemidorus Pseudoaristophanius vocabula opsartytica sive de re coquinaria collegit.

Asclepiades Diotimi F. Myrleanus (ex Myrlea Bithyniæ, deinde dicta Apamea) τὸ ἀρχαῖον γένος si altius genus repetas Nicæensis, Grammaticus, Apollonii discipulus qui vixit Attali & Fumenis Pergamenorum Regum tempore. Scripsit. Φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικὰ *Philosophicorum librorum emendationem*, aliaque multa. Docuit Romæ tempore Pompeji Magni, & Alexandriæ regnante Ptolemæo quarto adolescens commoratus est.

Asclepiadæ Medici, ab Æsculapio Medicinæ præside.

Asclepiodotus Alexandrinus, de quo multa Svidas è Damascio.

Asconius Pædianus.

Ascræus, Hesiodus.

Asinius Pollio Romanus ἱστορίας ῥωμαϊκὰς συντάξας *Historiam Latine composuit libris XVII.* ὃς πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν συνεγράψατο, *& primus historiam Græcam stylo Latino tradidit.*

Aspasia Milesia femina celeberrima & singulari eloquentia prædita, Sophistria, διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν magistra & amica Periclis & uxor denique, quæ duorum bellorum Samiaci & Peloponnesiaci causa fuisse traditur, & ex qua Pericles filium sibi cognominem suscepit. Fuit & altera meretrix ab Aspasia Periclis diversa.

Aspasius Byblius Sophista, æqualis Aristidis & Adriani, scripsit *de Byblo.* περὶ σχημάτων διανοητικῶν, *de statibus figuratis.* μελέτας, *declamationes.* τέχνας εἰς τὴν Ῥητορικήν, ὑπομνήματα, *commentarios.* λαλιὰς *sermones.* Ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν βασ. & *in alios quosdam.*

Aspasius Tyrius, Sophista & Historicus scripsit *de Epiro & rebus Epiroticis historiam* συμμικτὸν sive *miscellaneam libris XX. De arte Rhetorica*, & alia.

Aſpaſius Demetriani Critici & Mathematici F. Ravennas Sophiſta, temporibus Alexandri Mammeæ ſcripſit πρὸς τὸν Φιλολοιδόρους καὶ πρὸς Λέξωνα *aduerſus maledicos & Ariſtonem varias orationes.* Audivit Panſaniam & Hippodromum & artem Rhetoricam Romæ docuit, ubi diu clarus fuit.

Aſtrampſychus ſcripſit βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν *librum veterinarium de aſinorum curatione.* & ὀνειροκριτικὸν *de interpretatione ſomniorum.*

Aſtronomiam inter Babylonios primus invenit Zoroaſtres & poſt eum Hoſtanes, qui ex genitura & motu cœli fata hominum naſcentium obſervare cœperunt. Ab his Ægyptii & Græci doctrinam illam accepere, qui naſcentibus itidem themata notabilia aſſignant.

Aſtyages Grammaticus ſcripſit *artem Grammaticam. De Dialectis. De metris* παιάνας ὀνοματικάς, *regulas nominum. Commentarium in Callimachum.*

Aſtyanaſſa ſcripſit περὶ χημείας συνουσιαστικῶν. Eam imitatæ Philænis & Elephantine.

Aſtydamas ſenior, filius Morſimi & nepos Philoclis Tragicorum, Tragicus & ipſe Athenienſis ſcripſit tragœdias CCXL vicit XV. Antequam ad tragœdias ſcribendas ſe conferret, audivit Iſocratem.

Aſtydamas junior, prioris filius, Tragicus cujus dramata Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Κίρκη μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοίνιξ, Παλαμήδης.

Athenæus Naucratita Grammaticus qui Marci Imp. tempore vixit, ſcripſit librum qui inſcribitur Δειπνοσοφισταί &c.

Athenodorus Stoicus Philoſophus ſub Octaviano Imp. &c.

Athenodorus junior, omnibus ad Philoſophiam ſubſidiis ab ingenio & recta animi voluntate inſtructus erat, Procli tempore, & perſpicue diſcipulis ſuis ſcriptores explicabat. Hunc Salluſtius dixit ſimilem igni, omnia propinqua incendenti. Perſvaſit tamen ei ne Philoſophum ſe profiteretur.

Atlas quem fabulæ ferunt cœlum & terram humeris geſtare &c.

Atticus CPolitanus poſt Arſacium Chryſoſtomi ſucceſſorem Epiſcopus Sebaſtiæ in patria à Monachis Macedonianis qui ex Euſtathii Epiſcopi ſchola prodierunt inſtitutus, poſtea ad Catholicam Eccleſiam ſe tranſtulit. Eruditus nec minus præſtans pietate ac prudentia in veterum libris multum operæ poſuit, noctes inſomnes in eorum lectione traducens: proinde Philoſophorum ac Sophiſtarum ſermonibus tanquam re nova minime terrebatur. In presbyterii

adhuc constitutus gradu, orationes à se compositas, quas memoriter didicerat, in Ecclesia recitabat. Postea ex tempore loqui & panegyricam concionandi rationem sectari cœpit, nec tamen sermones ejus vel plausu excepti vel scripto mandati &c. è Sozomeno.

Augarus Edessæ Rex qui Trajani Imp. temporibus vixit, eique Edessam venienti dona obtulit.

Augeas Athenienſis, mediæ Comœdiæ Poeta, Ex ejus dramatibus sunt: Ἀγρίοις agrestis, Πορφύρα purpura, Δὶς κατηγορούμενος bis accusatus.

Augustus Cæsar Octavianus ὁ αὐτοκράτωρ scripsit περὶ ἑαυτοῦ βίβλους καὶ τῶν πεπραγμένων de vita sua & rebus gestis libros XIII. itemque Tragœdias Ajacem & Achillem. Censu institutò reperit τὴν Ῥωμαίων Romanam ditionem inhabitari ab hominibus 4101017. &c. Facto sacrificio Pythiam interrogavit quis post ipsum imperaturus esset? illa verò respondit:

Παῖς Ἑβραίος κέλεταί με θεοῖς μανιάδεσσιν ἀνάσσειν
Τόνδε δόμον προλιπεῖν, καὶ αἶψα αὐτὰς ἰέναι.
Λοιπὸν ἀπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων.

Hinc Augustus oraculo egressus in Capitolio aram erexit eique literis Latinis inscripsit: *Hæc est ara primogeniti Dei.*

Aulus Postumius poëma & pragmaticam historiam Græce scribere ausus in proœmio veniam à lectoribus postulavit, si civis Romanus Græcæ dictionis elegantiam, & congruentem compositionem non fuisset assecutus, quod ei versum vitio est &c.

Αὐτὸς ἔφα, de Pythagora dictum.

Auxentius Confessor ex Licinio notario Episcopus Mopsvestenus, frater Theodori Athenis eruditi qui factus est Tarsensis Episcopus. &c.

Babrias vel Babrius versibus choliambicis *fabulas*, scripsit *libris decem*, Æsopias ex prosa in metrum transferens.

Babylas Episcopus Antiochenus Numeriano vel Decio Ecclesiam ingredi cupienti restitit, & cum tribus fratribus alacriter subiit martyrium.

Bacchylides Ceius ex Julide una quatuor * civitatum Cei insulæ, Medonis F. nepos Bacchylidis athletæ, cognatus Simonidis Lyrici, & ipse Lyricus.

Bacis, vates. Phileas Ephesius tres Bacidas fuisse dicit, unum ex Helicone Bœotiæ,

* earum tres sunt Carthæa, Coresia sive Coressia & Poëessa.

Boeotiæ, altefum Athenienſem (Philoſtratum) & tertium Arcadem ex civitate Caphya, qui & Cydas & Aleter vocatus fuit. &c.

Baſilicus Sophiſta ſcripſit περὶ τῶν ἀπὸ τῶν λέξεων σχημάτων *de dictionum figuris*, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως *de rhetorico apparatu ſive de exercitatione*. περὶ μεταποιήσεως *de metapœeſi*, & alia quædam.

Baſilius Cæſareæ (olim Mazaca) in Cappadocia Epiſc. Gregorii Naz. amicus vir λογιώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐλθὼν. Scripſit plurima, in quibus maxime admirationi ſunt quæ in *Hexaëmeron* compoſuit homiliæ IX. Scripſit & inſignes libros *contra Eunomium*, & *de Spiritu S.* & librum *aſceticum* & *de virginitate*. Et *XL. Martyrum Gordiique*, & *Barlaami* & *Julittæ* laudes. Et *in Pſalmos varias* & *Ethicos ſermones*. Et *Epiſtolas* εἰς ἱερὸν ἀπόκρισιν *ad Libanium* Sophiſtam, *Gregorium* Naz. aliosque &c. Habuit fratres quatuor Gregorium Nyſſenum, Petrum Epiſcopum & duos Monachos.

Baſilius Ancyranus, in patria Epiſcopus arte Medicus ſcripſit contra Marcellum & de virginitate & alia non pauca. Hic Conſtantii tempore princeps Macedonianæ ſectæ fuit cum Euſtathio Sebaſteno

Baſilus Irenopolis Ciliciæ Epiſc. tempore Anaſtaſii Imp. ſcripſit contra Archelaum Coloniæ presbyterum.

Baſſarica ſive Ἀσσυριακὰ ſcripſit Sotericho, qui Diocletiani vixit temporibus.

Baſſus Corinthius pſeudophiloſophus, cujus convicia Apollonius Tyanenſis Epiſtolis & ſermonibus compeſcuit.

Batalus (mollis) dictus eſt Demoſthenes in juventute, ſenex *argus* ſerpens callidus.

Biantis Prienenſis δίκη, in cauſis orandis probitas conjuncta cum ſummæ eloquentia. Hipponacti δικαίως βίαντος ἡ πριηνεὺς προσῆκεν.

βίβλοι θεοῦ, per libros DEi, intelligitur ejus cognitio & perennis memoria, Pſalm CXXXIX. 16.

Bolus Democriteus Philoſophus ſcripſit περὶ τῶν ἐν τοῖς ἀναγνώσεσι τῶν ἱερῶν εἰς ἐπίσκεψιν ἡμᾶς ἀναγκαίων, *de utilitate quam ex ſacris hiſtoriarum capimus*. περὶ θαυμασίων *de rebus mirabilibus*. Φυσικὰ ἀναμμικὰ *de remediis Phyſicis*. περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. *De ſympathiis & antipathiis*. περὶ λίθων καὶ τοιχείων, *de lapidibus ſecundum ordinem alphabeticum*. περὶ σημείων τῶν ἐκ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀέρος καὶ λύχνου καὶ ἱερῶν, *de ſignis quæ ex inſpectione ſolis, lunæ, aëris, lucernæ & victimæ obſervantur*.

Brachmanes

Brachman Rex qvi regioni nomen dedit, scripsit leges Brachmanum & de ejusdem gentis Rep. idiomate vernaculo.

Brachmanes, gens religiosissima, multasqve opes possidens & habitans insulam Oceani quam DEus vel sortem illis adtribuit. Eo cum perveniisset Alexander Macedo, columnam erexit cui hæc verba fecit inscribi: ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἵκομαι μέχρι τούτου. *Ego magnus Alexander Rex huc usque perveni*, &c.

Brutus dux exercitus apud Romanos scripsit *Epistolas*, & *Epitomen historiarum Polybii*. Ejus stylus & character Epistolarum valde probatur.

Βοιώτιος νόμος cantilena Bœotica proverbium de iis qui initio quieti postea vehementes se præbent.

Cadmus Pandionis F. Milesius qui primus ut ajunt Historiam oratione soluta scripsit, Orpheo paullo junior. *Origines Mileti & totius Jonia libris IV.* Hunc ajunt primum litteras in Græciam intulisse, quas primi Phœnices invenerunt.

Cadmus Archelai F. Milesius Historicus junior. (Lycius forsan est alius) scripsit Λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν, *remedia amoris libris XIV.* *Historias Atticas* libris XVI.

Cæcilius Siculus Callatianus Rhetor Romæ eloqventiam docuit ab Augusti temporibus ad Adrianum, ex servitute manumissus & antea *Archagathus* vocatus, religione Judæus. Libros scripsit quamplurimos, *Contra Phryges*, duos. *Eclogam vocum elegantiorum* secundum ordinem alphabeticum. *Comparationem Demosthenis & Ciceronis. Quænam sit differentia si quis imitetur Atticos vel Asianos. De charactere decem oratorum. Comparationem Demosthenis & Æschinis. De Demosthenis orationibus germanis & spuriis. De iis quæ ab oratoribus vec secundum vel præter historiæ veritatem dicta sunt.* Item alia qvam plurima. Miratur Svidas Judæum rerum Græcarum adeo peritum fuisse. Τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.

Cæsar Augustus cognomento Octavianus *de vita propria rebusque à se gestis* libros XIII. scripsit.

Cæsar Tiberius scripsit *Epigrammata* & *artem Rhetoricam.*

Cæsarius Gregorii Theologi frater scripsit varia, itemqve *contra Græcos.*

Cajanus Arabs Sophista, discipulus Apsinis Gadarensis, vixit Maximini & Gordiani temporibus, scripsitqve περὶ συντάξεως, *de constructione libros V.* item *Artem Rhetoricam* & *declamationes.* Idem eloqventiam Beryti docuit.

Cajus Julius Cæsar primus Romanorum Imp. scripsit *metaphrasin Phænomenorum Arati*; & *artem Grammaticam* Latine, item *de vita propria*. Lege lata potestatem dedit servis dominos accusandi. &c.

Cajus Cæsar cognomento Caligula *artem Rhetoricam* Latine scripsit.

Calanus Indus, unus ex Brachmanibus, (sic quemvis sapientem Indi vocant) in cujus honorem Alexander Magnus funebres ludos instituit, & vini potores bibendo inter se certare jussit propter Idorum vinositatem. Hic ad omnes quæstiones Alexandro apte respondit.

Callias Syracusanus in historia Agathocli muneratori suo adulatus, qvem omnia divina & humana jura violasse non ignorabat, eum pietate & humanitate omnes mortales antecelluisse scripsit. &c. *e Diodoro Siculo*.

Callimachus Batti & Mesatmæ F. Cyrenæus Grammaticus, discipulus Hermocratis Jasensis Grammatici, uxorem habuit Euphratis Syracusani filiam: Sororem Megatimam, cujus filius fuit Callimachus junior, qui *de insulis* oratione ligata scripsit. Qvamplurima omnis metri genere & soluta oratione composuit, ut libri ejus numerum octingentorum superent. Litteras docuit in exiguo vico Alexandriæ Eleusine, donec commendaretur Ptolemæo Philadelpho. Vitam produxit usqve ad Ptolemæum Evergetem qui regnum suscepit Olymp. CXXVII. 2. Ex scriptis ejus sunt: Ἶβις ἄφιξις *Ibis adventus. Semele. Argorum origines. Arcadia. Glaucus. Epides. Dramata satyrica. Tragœdia. Comœdia.* Μέλη sive *carmina lyrica. Ibis* (quo obscuro poemate stylum acerbe strinxerat in Apollonium Argonauticorum scriptorem inimicum suum) *Museum.* Πίναξ *Tabulæ eorum qui in qvavis disciplina claruerunt, eorumqve qvæ scripserunt, libris CXX. Tabula & descriptio eorum qui Commœdias & Tragœdias docuerunt, ab initio & secundum seriem temporum. Index scriptorum & vocum inusitatarum Democriti. Nomina mensium apud singulas gentes & urbes. Origines insularum & urbium, nominaque earum mutata. De fluminibus Europæ. De mirabilibus Peloponnesi & Italiæ. De mutatis piscium nominibus. De ventis, De avibus, De fluminibus orbis terrarum. Miraculorum quæ in toto orbe terrarum sunt, collectanea.*

Callimachus junior natus ex Megatima Callimachi senioris sorore & Stasenore: poeta epicus, qui *de insulis* oratione ligata scripsit.

Callinicus Caji F. Sutorius cognominatus, Sophista Syrus vel, ut alii tradunt, Arabicus, sed revera Petræus, qui docuit Athenis. Scripsit ad Lupum *de cacozelia rhetorica. Allocutionem ad Galienum. Ad Cleopatram.*

De

De Alexandrinis historiis περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν *libros X. Adversus Philosophorum sectas. De Romanorum renovatione* περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως, & alia *encomia* atque *orationes*.

Calliphanes Parabrycontis F. De iis qui falsam variæ eruditionis speciem præ se ferunt. Hic enim multorum poëmatum & orationum initia ad tres usque vel quatuor versus recitans, variæ doctrinæ laudem affectabat.

Callisthenes Demotimi vel Callisthenis F. Olynthius, discipulus Aristotelis ejusque ἀνεψιαδοῦς consobrini filius. ἦν δὲ ἐυφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἐκ φύσεως τοῦ λόγου ῥέεσθαι. *promptus dicere ex tempore & rapido orationis impetu ferri.* Eum & Nearchum Tragicum Alexander ferrea includsum cavea interfecit quod ipsi svaderet ne ab Atheniensibus Dominum se vocari pateretur, vel quod insidias Regi struxisset. Alii tradunt periisse phthiriasi.

Capito, Lycius, historicus. Hic Isaurica libris VIII. scripsit, & Eutropii qui Livium scriptorem Latinum in compendium redegit, epitomen Græce vertit. Idem etiam de Lycia & Paraphylia scripsit.

Carcinus Agrigentinus Tragicus, & Carcinus Theodectis vel Xenoclis F. Athenienſis Tragicus. Fabulas edidit CLX. vicit una. Floruit Olympiade centesima ante regnum Philippi Macedonis. Ex dramatibus ejus sunt μυῖες *mures*; tum *Achilles* & *Semele* ut ait Athenæus. &c. Xenocles Carcini F. multis machinis ad percellendos spectatores in tragœdiis suis usus fuisse videtur, quem ideo Plato δωδεκαμήχανον appellat. Carcini poëmata αἰνιγματώδη. Carcinus enim Orestem ab Ilo cædem matris coactum fateri, obscuris verbis respondentem inducit.

Cariça Musa i. e. cantilena tristi & lugubri. Solebant enim Cares θρηνώδεις τινὰς εἶναι, lugubria carmina canere & alienos mortuos mercede lugere. Quidam accipiunt pro barbara & obscura, quia Cares barbare loquebantur.

Carneades Afer, Cyrenæus, Philocomi F. Philosophus, novæ Academiæ auctor, quo mortuo Lunam defecisse & Solem obscuratum fuisse tradunt.

Carneades alter, Athenienſis philosophus, Anaxagoræ discipulus.

Castor Rhodius vel Galata vel ut falso alii, Massilienſis, orator φιλορώμαιος *amicus Romanorum* nuncupatus. Hic ducta Dejotari Senatoris (Rom.) filia ab ipso cum uxore sublatus est, quod eum apud Cæsarem crimi-

natus esset. Scripsit *descriptionem Babylonis & catalogum eorum qui maris imperium obtinuerunt, libris duobus.* Χρονικὰ ἀγνοήματα *De iis quæ à Chronologis ignorata fuerunt. De argumentis oratoriis libros V. De persuadendi ratione. De Nilo, Artem Rhetoricam* & alia.

Cato à Romanis dictus Demosthenes &c. *ex Appiano.*

Cebes Thebanus Philosophus, Socratis discipulus, cujus tres circumferuntur Dialogi, *Septima, Phrynichus* & *Tabula:* ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐν αἴδου ἀνάγνωσις. *hæc continet narrationem eorum quæ apud inferos fiunt.* Et alia quædam.

Cecidius poëta dithyrambicus valde antiquus, cujus meminit Cratinus Panoptis, & Aristophanes (Nubibus.)

Celsinus Eudori F. Castabalensis Philosophus, scripsit συναγωγὴν πάντων αἱρέσεων φιλοσόφων, *collectionem in qua omnium sectarum Philosophicarum dogmata recenset*, itemque alia.

Cephalio sive Cephalo Gergethius orator & historicus qui fuit Adriani tempore, & patria propter principum invidiam relicta, in Sicilia vitam egit. Scripsit παντοδαπὰς ἱστορίας variarum historiarum libros IX, quos Musas inscripsit, dialecto Jonica. Item declamationes Rhetoricas & alia.

Cephalus Athenienſis Orator & Demagogus qui primus procemia & epilogos composuit & tempore anarchiæ vixit. Filia ipsi fuit Oea.

Cephisodemus Athenienſis orator loquax & peritus causarum patronus, Periclis adversarius æmulusque.

Cephisodorus Athenienſis Tragicus, (Comicus potius) antiquæ tragœdiæ (Comœdiæ) poëta. Ex ejus fabulis sunt Ἀντιλαΐς, Ἐμπίπραζουσαι, Τροφώνιος, &c. Alius Cephisodorus qui ut bardus & stupidus à Comicis perstringitur.

Chæremon Comicus ex cujus dramatibus sunt τραυματίας, ἱερεύς, ἀλφηστίβοια, κένταυρος, ἐνιαυτός, Ὀδυσσεύς, Θυέστης, Μανίας.

Alius Chæremon qui scripsit Hieroglyphica.

Chærephon Socrati maxime familiaris: hujus nullum scriptum extare dicitur. Cum fratre graves exercentem inimicitias monuit Socrates nullum etiam oculorum vel manuum aut pedum esse usum nisi concordes fuerint. *ex Xenophonte.*

Chæris citharædus &c.

Chalcenterus dictus est Didymus Grammaticus propter assiduum studium quod libris impendit: ajunt enim super tria millia librorum eum scripsisse.

Chaldæi

Chaldæi nomen gentis in Astronomia exercitatissimæ. Χαλδαῖοι ἐπὶ Ἰηδί μασια &c.

Chanaana à quo Chananæi, à Josua regione sua expulsi qui deinde Africam incoluere, ᾧ καὶ μέχρι νῦν αἱ Ἰουδαίων πλάκες ἐν τῇ Νομιδίᾳ περίχωσαν ἔτως ἡμῖν ἱστοροῦν χαναναῖοι, ὡς ἐδηλώθη ὑπὸ Ἰησοῦ ὁ Ναυῆ.

Charax Pergamenus sacerdos & Philosophus de quo Epigramma vetus Svidæ lectum: Scripsit Græcarum historiarum libros XL. Secundo libro meminit Augusti ut Imperatoris jam olim defuncti: & libro septimo Neronis & eorum qui post illum imperitarunt.

Charaxus Sapphonis frater.

Charetis pollicitationes, de iis qui facile quidvis pollicentur, ut Chares quondam Dux Athenienſium.

Charmus Syracusanus in singula opsonia quæ convivis apponebantur, versiculos & proverbia in promptu habebat. (quæ apud Svidam sequuntur, jam fuere supra, v. Athenæus, sunt autem hæc: Clearchus Solensis poëma illud Δειπνολογίαν vocat, alii Ὀψολογίαν, Chrysippus Γαστρονομίαν alii Ἡδυπάθειαν.)

Charon Lampsacenus Pythoclis F. qui tempore primi Darii floruit Olymp. LXXV. Historicus. Scripsit *Æthiopica*, *Persica libris II. Græca libris IV.* De *Lampsaco*, *libris II. Libyca. Fines Lampsacenorum libris IV. Prytanes* sive *Archontes Lacedæmoniorum*, quod est opus Chronologicum. *Origines urbium*, *libris II. Cretica libris III.* in quo opere etiam Leges à Minoë latas refert. *Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis.*

Charon Carthaginiensis Historicus, scripsit de tyrannis quotquot in Europa & Asia fuerunt. Vitas illustrium virorum libris IV. Mulierum item vitas libris IV.

Charon Naucratita, Historicus. Scripsit *De sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis* & res sub unoquoqve gestas. *De regibus* qvi priscis temporibus in unaquaqve gente fuerunt. *De Naucrate*, Item alia quædam *de Ægypto.*

Chemia sive ars conficiendi argenti & auri. Diocletianus Ægyptiis infestus libros de chemia à veteribus scriptos perqvisivit & igni tradidit, ne ex arte hujusmodi illis opes, & ex opibus fiducia rebellandi posthac suppeteret.

Χῆν ὀμνύναι. *per anserem jurare.* Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamantus per anserem & arietem jurare jussit, non, ut quidam, Socrates.

Χιάζων, Chios imitari. Praxidamas Democratum Chium & Theoxenidem Siphnium ait primos poëmata pactâ mercede conscripsisse, πρώτους ἐπὶ χρήματος τάξαι ἰδίαν ποίησιν. *Ex Isocrate ad Idotheam.*

Chilo Damageti F. Lacedæmonius, unus septem sapientum fuit breviloqvus. Quare Aristagoras Milesius hunc modum dicendi Chilonium appellat.

Chionides Atheniensis Comicus antiquæ Comœdiæ cujus ajunt principem fuisse & octo annis ante bellum Persicum fabulas docuisse, è quibus sunt Ἥρως, Πλαγιοὶ, Πέρσαι ἢ Λοσσύριοι.

Chiron Centaurus qui primus Medicinam herbariam invenit. Scripsit ὑποθήκας *præcepta*, versibus, ad Achillem. Item ἱππιατρικὸν, *Medicinam veterinariam*, quare etiam Centaurus est appellatus.

Choerilus Atheniensis Tragicus qui Olymp. LXIV. in scena certare cœpit. docuit fabulas CL. vicit XIII. Hic ut quidam tradunt & larvarum & vestitus scenici primus auctor fuit.

Choerilus Samius vel Jasensis aut Halicarnassensis, æqualis Panyasis & adolescens jam Persici belli temporibus Olymp. LXXV. Idem servus fuisse traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima præditus: & Samo profugus cum Herodoto historico operam daret, litterarum & eloquentiæ amore captus fuisse: cujus etiam amasium fuisse dicunt. Animum ad poëticam appulit & in Macedonia obiit apud Archelaum tunc ejus Regem. Scripsit *victoriam adversus Xerxem* reportatam ab Athenienſibus, pro cujus poëmatis singulis versibus aureum staterem accepit. Decretum insuper fuit, ut poëma illud cum Homeri carminibus recitaretur *Lamiaca*. Et alia quædam ejus poëmata circumferuntur.

Choriambicis versibus Æsopias fabulas scripsit libris X. Babrias seu Babrius de quo supra.

Χορικὸς, chori dux & magister. Talis fuit Agathon qui histrionica carmina, ὑποκριτικὰ μέλη composuit, & ipse histrionem in scena egit. (infra in Myrmex.)

Χορὸν δίδωμι, chorum do, idem valet ac gloria excellere ac vincere. Nam apud Athenienses Comici & Tragici Poëtæ chorum impetrabant non omnes, sed clariores dignique habiti postquam artis suæ specimen edidissent.

Χορὸς, in Ecclesiis cantantium cœtus. *Ecclesiarum chori* divisi fuere in duas partes tempore Constantii, Constantini M. filii, & Flaviani Episcopi Antiochiæ, bifariam Davidis psalmos canentes. Quo mos

(anti-

(antiphonarum) Antiochiæ primum cœptus totum terrarum orbem postea pervasit.

Chosroëm Regem Persarum deprædicant supra ipsius meritum non tantum Persæ sed & nonnulli Romanorum, ut litterarum amatorem qviqve ad philosophiæ nostræ culmen evaserit, cum ei Græcanica scripta ab interprete quodam in Persicam lingvam essent conversa, ita ut Aristotelem melius edidicerit quam Demosthenes Thucydidem, & platonicis dogmatibus totus esset refertus ut nec Timæus ejus intelligentiam effugerit, nec Phædon nec Gorgias &c. *ex Agathia.*

Christodorus Panisci F. ex Copto urbe Ægypti, poëta Epicus Anastasii Imp. temporibus. Scripsit *Isaurica libris VI.* sive de Isauriæ expugnatione ab Anastasio facta. Πάτρια sive *Origenes CPolis*, versibus Heroicis *libris XII. Origenes Thessalonices libris XXV. Origenes Nacles* prope Heliopolim, in qva sunt Aphaca. *Origenes Mileti* urbis Joniæ. *Origines Trallium. Origines Aphrodisiadis. Ecphrasin* sive *descriptionem statuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & alia multa.

Chrysanthius Sardianus Philosophus, quem Julianus per litteras accersivit. Ille vero suo loco mansit, a vana gloria alienus & divino nutu omnia faciens.

Chrysippus Apollonidæ F. Solensis vel Tarsensis, Philosophus, discipulus Cleanthis post quem Stoicæ scholæ præfuit, & obiit ætatis anno LXXIII. ob hausturn avidius merum vertigine correptus, vel ut alii ob nimium risum Olymp. CXLIII. Conscripsit libros plures quam *DCC.* philosophicos, historicos & grammaticos. Sophismata qvædam Chrysippi Svidas affert è Laërtio.

Ad Chrysogonum Confessorem Epistolas duas Anastasiæ martyris à Publio suo marito, idolorum cultore, liberari cupientis, una cum Chrysogoni responsionibus Suidas adscribit integras, de quibus confer Menagiana T. IV. p. 208 edit Amst.

Cicilius Argivus poeta Epicus qvi Halievtica scripsit versibus ut Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Posidonius Corinthius, Oppianus Cilix: oratione vero soluta Seleucus Tarsensis, Leonides Byzantinus Agathocles Atracius.

Cinesias poëta dithyrambicus qui ob impietatem & injustitiam male audiebat.

Κοντόκηνος Ulpianus unius dipnosophistarum (apud Athenæum) ita dictus quia de singulis vocibus solebat interrogare κόντας ἢ ὁ κόντας, *exstat an non exstat* (in probatis scriptoribus?)

Clau-

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qui Arcadii & Honorii mpp. temporibus vixit.

Cleanthes Caſſius Phaniæ F. Aſſius, diſcipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam ſucceſſit: magiſter Chryſippi Philoſophi Solenſis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philoſophiæ amore captus eſt: adeo laborioſus ut alter Hercules diceretur, & Φρεαντλης, quia cum non haberet unde viveret, noctu mercede aquam hauriebat, interdiu diſciplinis & libris vacabat. Scripſit plurima.

Clearchus Solenſis varia ſcripſit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus eſt audiendi Platonis cauſa. Sed in ſomnis vidit mulierem ſibi dicentem: *Excede Academia & linque Philoſophiam quam frui tibi fas non eſt, infenſo enim vultu te intuetur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mitridatem, denique Heracleotarum tyrannus cum evaſiſſet, crudeliter imperavit, veſtibus quales conſpiciuntur in ſimulacris Deorum inſolenter ſe induit, filium κεραυνον *fulmen* appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo diſcipulis Platonis Philoſophi.

Clemens Hiſtoricus ſcripſit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Iſocraticis & alia.

Cleobius nomen ſacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli ſapientis filia ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποίτρια, ſcripſit verſus & griphos & celebre illud ænigma in annum, quod incipit: εἷς ὁ πατὴρ παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα.

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus ſeptem ſapientum, viribus corporis & formæ præſtantia excellens, qui etiam Ægyptiorum philoſophia inſtitutus fuit. Scripſit ᾠσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τριακόσια, *cantica & griphos verſibus hexametris ad termille.* Obiit ſenex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata quædam (e Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epiſtola ad Solonem.

Cleophon Athenienſis Tragicus, ex cujus dramatibus ſunt Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Λυκάων, Πυρρὸς, Τήλεφος.

Cleoxenus & Democlitus ſcripſit περὶ τυρσῶν de facibus quibus in bello ſignum ex compoſito datur. Horum opus Polybius Megalopolita correxit ut ipſe in Hiſtoria ſua refert.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ λιξιαρχικὸν. Tabula communis dicebatur ea in qua ſcribebantur nomina illorum qui in curialium & familiarum nobilium

ium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inscribebantur illi qvi inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anastasii Imp. Scripsit Chalydonica libris VI. Encomia versibus Heroicis & Persica.

Corax Syracusanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus discipulum Tisiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in κακοῦ κόρακος.

Corinna Thespia Lyrica, quam alii Corinthiam fuisse dixerunt, scripsit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, discipula Myrtidis, Myia cognominata, Lyrica, quæ quinquies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scripsit (carminum) libros V. itemque epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Iliensis, poëta Heroicus (Homero ut quidam putant antiquior) qui primus *Iliadem* scripsit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis discipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus suum) exaravit. Scripsit etiam bellum Dardani adversus Paphlagonas: ut Homerus totum poëmatis sui argumentum ab eo sumserit.

Cornelius Episcopus qui a Novati communione recessit.

Cornutus. Duo Romani Historici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illustre est nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audiverunt assentationis causa & propter hæreditatis spem: Livium pauci sed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africæ opido Philosophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Musonio. Scripsit multa philosophica & oratoria.

Cothurnus vocabatur Theramenes Athenienſis orator, Prodici Ceji discipulus. Dicitur autem de homine versatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & populo favebat. Infra in δεξιός.

Crates Athenienſis (veteris Comœdiæ) Comicus, Epilyci poëtæ Epici frater. Comœdiæ ipsius: γείτονες, ἥρως, Φηρία, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι. Scripsit & oratione soluta nonnulla.

Crates Athenienſis Comicus alter, etiam ipse ex veteri Comœdia, cujus tres circumferuntur fabulæ: Θηραυρός, ὀρνιθες, Φιλαίγυπτος.

Crates Ascondæ F. Thebanus, Philosophus Cynicus discipulus Diogenis & Bryſonis Achæi. Nuptias suas cum Hipparchia Maronitide κυνογαμίαν, *canum matrimonium* appellavit, ex quo suscepit Pasiclem. vixit Olympiade CXIII. cognominatus Θυρεπανοίκτης, quod in

cujusvis domum audacter ingrederetur. Scripsit philosophica &c.

Crates Timocratis F. Mallotes, Philosophus Stoicus, cognominatus Homericus & Criticus ob studium rei grammaticæ & poëticæ: æqvalis Aristarchi Grammatici, tempore Ptolemæi Philometoris. Scripsit *correctionem Iliadis & Odysseæ libris IX.* & alia.

Cratinus Callimedis F. Athenienſis Comicus antiqvæ Comœdiæ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, genere dicendi splendido usus &c. Scripsit fabulas XXI. vicit IX.

Creophylus Astyclis F. Chius vel Samius, poëta Epicus quem nonnulli Homeri generum fuisse ajunt, alii amicum tantum, à quo cum hospitio eum excepisset, poema Οἰχαλίας ἅλωσιν *Oechaliæ excidium* acceperit.

Criton Athenienſis Philosophus, Socratis discipulus & amicus omnia ipsi largitur necessaria. Scripsit *Socratis defensionem.*

Criton qui Getica scripsit.

Criton Naxius Historicus scripsit *Octaëteridem* quam Eudoxi dicunt esse.

Criton Pieriotes ex Pieria Macedoniæ opido Historicus. Scripsit *Pallenica, Syracusaram origines. Persica. Res Siculas. Syracusarum descriptionem. De Macedonum imperio.*

Ctesiphon unus è decem, qvi cum Demosthene & Æschine legationem obiverunt. Alius qui decretum de (aurea) corona Demosthenis danda scripsit, contra quem exstat Æschinis Oratio.

Κύκλια. Qvæ unius ejusdem erant argumenti, cyclia vocabantur, ut cantica, hymni, prosodia & carmina quæ in virgines canebantur.

Κυκλιοδιδάσκαλος. Cycliorum chororum Magister. Primus Lasus Hermionensis cyclios choros instituit.

Κυκλίων τε χορῶν ἁρμοτοκάμπτας Musicæ corruptores ac difficilem illam modulandi rationem, quam Phrynis introduxit, sectantes, vel Sophistas poetas dithyrambicos cycliorum chororum magistros, ut Cinesiam & Cleomenem & Philoxenum. Quod autem scripta illorum sub harmoniam non cadant, ideo flexus habent plures qvos musici vocant strophas & antistrophas & epodos. Quare etiàm in tragœdiis chori sunt instituti.

Κυνήγιον locus (CPoli) ubi statuæ quædam positæ quarum unam Theodoro Anagnoste admirante Himerius rogavit quisnam Cynegium condidisset? tum ille: Maximinus condidit, Aristides vero dimen-

sus

ſus eſt. Quo dicto ſtatua ex alto delapſa Himerium oppreſſit. Joannes quidam Philoſophus ſe ſcriptum inveniſſe dixit fore ut ab illa ſtatua clarus vir opprimeretur. Itaque Philippicus Imperator eam terra obrui juſſit.

Cyniſmus ſecta Philoſophorum compendiariam ad virtutem viam ſe tradere & ſecundum virtutem vivere profitentium, ut fuere Diogenes & Zeno Cittieus. &c.

Κύρβεις tabulæ triangulares, in quibus leges de rebus ſacris & civilibus & pœnæ maleficorum inſcriptæ erant: ἄξονες tabulæ quadratæ in quibus leges de rebus privatis &c. Aſclepiades vero tradit eas à Cyrbi quodam qui ſacrificiorum modum & rationem ad certas leges revocaverat, appellatas eſſe, ut autor Phanias Ereſius (ita leg.) Vel nomen acceperunt à Corybantibus. Eorum enim inventum eſſe cyrbes, Apollodorus teſtatur. Abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna quadrata, quæ latera lata & litterarum plena habebant. Utrinque vero erant fibulæ ferreæ, ut à legentibus moveri & verſari poſſent &c.

Cyrenaica ſecta initium duxit ab Ariſtippo Philoſopho.

Cyrillus Diaconus Heliopoli ad Libanum. Hic Conſtantini M. temporibus multa idola confregit. At Juliani ætate (inimici Chriſtianorum) ventrem ejus diſſecuerunt & jecus deguſtarunt.

Cyrus Panopolita, poëta à Theodoſio juniore præfectus Prætorii & Urbis creatus eſt, fuitque Conſularis & Patricius. Nam Eudocia Theodoſii conjux, amans poëſeos, Cyrum in ſummo pretio habuit, quæ cum ab aula ſecederet & in Orientem profecta Hieroſolymis commoraretur, Cyrus inimicorum inſidiis circumventus Cotyæum civitatem Phrygiæ relegatus eſt ut ſacris ibi præeſſet, vitamque produxit usque ad Leonem Imp.

Damaſcius philoſophus Stoicus, Syrus, Simplicii & Eulalii Phrygum amicus floruit tempore Juſtiniani. Scripſit ὑπομνήματα *commentarios in Platonem*, & περὶ ἀρχῶν, *de principiis*, & *Hiſtoriam Philoſophicam*.

Damaſtes Sigeenſis è Sigeo civitate Troadis, Dioxippi F. vixit ante bellum Peloponneſiacum, æqualis Herodoti, homo ditiſſimus & Hiſtoricus. Scripſit de rebus in Græcia geſtis. De parentibus & majoribus eorum qui expeditionem Taojanam ſuſceperunt, libros duos. Gentium & urbium catalogum. De Poetis & Sophiſtis. & alia multa. Fuit Hellanici diſcipulus.

Damasus Episcopus Romæ, eleganti in versibus componendis ingenio præditus, multa eaque brevia carmina metro heroico scripta edidit & octogenarius Theodosii Imp. tempore mortuus est. Scripsit & alia multa.

Damianus Ephesius, Sophista, ab Imp. Severo inter Consules relatus est & Bithyniæ præfuit, & porticum quæ ab urbe Epheso ad templum usque pertinet, tholis ornavit.

Damis vir non indoctus, veterem incolens Ninum. Hic apud Apollonium (Tyanensem) philosophatus ejus peregrinationes descripsit, in quibus se quoque comitem ejus fuisse scribit: itemque sententias & sermones & prædictiones ejus. Dictio ejus ut Assyrii, mediocris est, Græcæ enim orationis elegantia ut apud barbaros institutus carebat. &c.

Damacritus Historicus, *Tacticorum* libros duos scripsit. Item *de Judæis*, in quo opere ait eos aureum asini caput adorare, & septimo quoque anno peregrinum captum sacrificare & interficere, carne ejus minutatim dissecta.

Damophilus Philosophus & Sophista, alumnus Juliani qui sub Marco Imperatore Consul fuit. Scripsit multa, inter quæ in Bibliothecis hæc à me reperta sunt. *Philobiblus* liber unus de libris comparatu dignis ad Lollium Maximum. περὶ βίων ἀρχαίων, *de vitis veterum* & alia plurima.

Damostratus Historicus. Scripsit *Halieuticorum libros XX.* item περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς *de divinatione per aquam*, & alia miscellanea historici argumenti.

Damoxenus Athenienſis Comicus. Ex fabulis ejus σύντροφοι & ἑαυτὸν τυπτῶν laudantur ab Athenæo.

Daphidas Telmissensis Grammaticus Homerum ejusque poësim mendacii arguit, negans Athenienses Iliacæ expeditioni interfuisse. Idem oraculum ut derideret, ex Pythia rogavit num equum reperturus esset? Responso igitur dato, celeriter reperturum, passim jactavit equum se nec habuisse nec amisisse. Sed reversum Attalus rex præcipitari jussit ex loco qui equus appellabatur &c.

Datis Persa cum Græce loqui conaretur pro χαίρω dixit χαίρομαι, jungens verba: ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι. Hinc Datismus nomen accepit. (pro solœcismo.

Decius Romanorum Imp. Philippi successor edicto Christianos morti addixit & ut Deos adorarent coëgit.

Δηλία

Δηλίς κολυμβητής. De obſcuro Heracliti libro rogatus Socrates, *Delium natatorem* eſſe oportere dixit qui in illo non ſubmergretur. Inſcribitur ille ab aliis *Muſa*, ab aliis *de natura*: à Diodoro ἀκριβὴς διάταγμα πρὸς εὐθυμίαν βίου *certa vitæ ad normam dirigendæ ratio*. Ab aliis: γνώμη ἠθῶν, *regula morum* vel κόσμος ἠθῶν ἑνὸς, τῶν ξυμπάντων, *ornatus morum unius omnium operâmi*.

Demades Demeæ nautæ F. ex naupego & nauta ad negotia Reip. tractanda acceſſit & contra Demoſthenem, Olynthiorum cauſam agentem dixit, & Euthycratem Olynthium ab Athenienſibus ignominia notatum decreto ſuo in integrum reſtituit. Magiſtratus autem à ſe geſti rationes reddere juſſus, ob metum urbe ceſſit, *nec ipſe veſtrum*, inqvit, (*Athenienſes*) *nec mei eſtis Domini*. Scripſit ad Philippum, filiumque ad eum miſit. Decretum quoque ſcripſit ut Græci Philippo parerent. Idem in pugna Chæronenſi captus eſt. Dimiſſus vero legationem captivorum gratia obiit, quos Philippus dimiſit. Bis decretorum contra leges factorum reus peractus eſt. Remp. etiam ſub Alexandro geſſit.

Demades Laciades Athenienſis orator, natus ex tibicina & à ſuperiore Demade demagogo adoptatus, pater Demeæ oratoris, periit in lacu Amphipolitano, in quem ab Antipatro Caſſandri patre & Alexandri ſucceſſore conjectus fuit.

Demetrius Phanoſtrati F. Phalereus (ē Phalero portu Atticæ qui ante Phænus) philoſophus Peripateticus qui Philoſophica, Hiſtorica, Rhetorica, Politica, itemque de Poetis ſcripſit. Theophraſtum audivit & orator popularis Athenis fuit. Ob formæ elegantiam in adoleſcentia dictus Lampeto & Charitoblepharus, & ob amores Cleonis male audiit. Ad magnam poſtea potentiam gloriamque provectum invidi artibus & dolis ſuis ſubruerunt. Athenis igitur pulſus in Ægyptum venit & apud Ptolemæum Soterem degens morſu aſpidis periit & in præfectura Buſiritide prope Dioſpolin in paludibus ſitam ſepultus eſt.

Demetrius Ixion Grammaticus Atramyttenus Auguſti temporibus Pergami vixit, ſcripſitque *de verbis in μι*, καὶ ἀντωνυμιῶν *de pronominibus*. In Homerum commentarium & in Heſiodum. Ixion dictus eſt quod deprehenſus eſſet in furto, aureas bracteas ſimulacri Junonis Alexandrinæ ſurripere conatus: Vel quod Euripidio Philotimo Ixionem fabulam abſtuliſſet: vel quod cum Ariſtarcho magiſtro contendiſſet

ingratus velut Ixion adverſus Deos qui eum beneficiis affecerunt.

Democedes Calliphontis, qui Cnidi Æſculapii ſacerdos fuit, filius, Crotoniates Æginæ artem medicam exercuit & uxorem duxit. Polycratem tyrannum pacta mercede duorum talentorum curavit. Curavit etiam Darium ejusqve uxorem Atoſſam per qvam impetravit ut in Græciam redire ſibi liceret. &c. (*Ex Herodoto.*) Scripſit *ἰατρικὸν βιβλίον* librum medicum.

Democharès Demoſthenis ex ſorore nepos prætura & cæteris honoribus ornatus ab Athenienſibus teſte Polybio, licet Timæus eum tanquam libidinoſiſſimum & Botryis ac Philænidis commentarios obſcœnitate ſua ſuperantem traduxit.

Democritus Hegeſiſtrati vel Athenocriti vel Damaſippi F. vixit eo tempore qvo Socrates circa Olymp. LXXVII. vel LXXX. Abderita Thrax, Philoſophus & diſcipulus ut quidam tradunt Anaxagoræ & Leucippi: quinetiam, ut alii ſcribunt, Magorum & Chaldæorum in Perſia. Adiit enim & Perſas & Indos & Ægyptios & ſingulorum ſapientiam addidicit. Deinde domum reverſus cum fratribus Herodoto & Damaſte vixit. Præfuit & Abderitarum Reip. qvi honor propter ſapientiam ipſi habitus fuit. Diſcipulus ejus illuſtris fuit Metrodorus Chius, cujus viciſſim auditores fuerunt Anaxarchus & Hippocrates medicus. Idem cognominatus *Σοφία*, *Sapientia*, & *Γελασῖνος*, *riſor*, qvod inania hominum ſtudia ridere ſoleret. Genuini ejus libri ſunt duo, *μέγας Διάκοσμος magnus diacoſmus*, & *περὶ Φύσεως κόσμου de natura Mundi*. Scripſit etiam *Epiſtolas*. Athenas non adiit &c. *è Laërtio*. Morti vicinus circa Theſmophoriorum feſtum, ne illa luctu hoc celebrare prohiberetur, panibus calentibus ad nares admotis vitam ad feſtum usqve produxit.

Demophilus Epiſcopus CPol. rapidi vagique torrentis inſtar plurimum luti & ſordium in ſermonibus ſuis vehens &c. *a Philoſtorgio*.

Demoſthenes Athenienſis, Demoſthenis gladiorum fabri & Cleobulæ F. orator, populo Pæanienſis, qui majore diligentia & ſtudio quàm ingenii felicitate præditus fuit, ut auctor eſt Hermippus. &c. (vide ſupra Batalus.) Ad ſtudium eloqventiæ animum appulit, cum Calliſtratum pro Oropiis dicentem vidiſſet. Audivit Iſæum Iſocratis diſcipulum, uſusque eſt orationibus Zoili Amphipolitæ qui Athenis eloqventiam docuit, itemque Polycratis, & Alcidamantis (Gorgiæ diſcipuli) & ipſius Iſocratis. In eloqventiæ ſtudio ſocios habuit

Æſio-

Æſionem Athenienſem & Theopompum Chium Philoſophum. Præterea audivit Eubulidem Dialecticum, & Platonem. Deceſſit in Calabria, qvo præ metu Antipatri Regis Macedoniæ fugerat, cum per Archiam hiſtrionem vi abſtrahendus eſſet, hauſto in æde Neptuni veneno quod in annulo circumferebat, poſtquam vixiſſet annos LXII. &c. Mortuo ſtatua Athenis in foro poſita eſt his verbis baſi inſcriptis: *Si pares animo vires, Demoſthenes habuiſſes, nunquam Macedones armis Græciam ſubjugaſſent.*

Εἰπερ ἰσην ῥώμην γνώμη, Δημόσθενες εἶχες,
Οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

Demoſthenes Thrax ſcripſit *metaphraſin Iliadis* oratione ſoluta. *Epitomen Damageti Heracleotæ. De poëtis Dithyrambicis. Metaphraſin Theogoniæ Heſiodeæ.*

Δέρας, aurum vellus quod Jaſon cum Argonautis in Colchidem per Ponticum mare profectus cepit, abducta ſimul Medea, Æetæ regis filia, non fuit vellus ut fabulæ ferunt, ſed βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, liber * in membranis ſcriptus, docens quomodo arte chemica conficiendum ſit aurum. Merito igitur priſci librum illum vocarunt aureum vellus, propter artem conficiendi auri in eo comprehenſam.

Dexicrates Comicus Athenienſis, cujus fabula ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι *ſe ipſos decipientes* memoratur ab Athenæo lib. 3.

Δεξιὸς, καὶ Φύσει Θηραμένης. Theramenes homo inconſtans & tempori ſe accommodans, magiſter Iſocratis, filius Agnonis, populo Sterienſis. (ſupra in *cothurnus.*) Eum trium horum ſupplicorum ajunt auctorem (Athenis) fuiſſe, ut dammati vel vinculis ligneis conſtringerentur, vel cicutam biberent, vel exilio multarentur. Videtur autem ex inſula Ceo oriundus, nec Agnonis filius naturalis ſed adoptivus fuiſſe. Hunc Thucydides laudat.

Dexippus Herennius, Dexippi F. Athenienſis Rhetor temporibus Valeriani, Galieni, Claudii ſecundi & Aureliani Imperatorum Romanorum.

Dexippus Cous, medicus, Hippocratis diſcipulus, qui accerſitus ab Hecatomno Carum rege, ut ipſius filios Mauſolum & Pixodarum deſperato morbo

* Euſtathius ad Dionyſii periegeſin v. 689. ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μύθους εἶναί λέγει χρυσογραφίας, μεμβράναις ἐμπεβυλλημένην, ἐν ᾗ φησὶ λόγῳ ἀξίαν τὴν τῆς Ἀργοῦς καταστισθῆναι φόλον φησί.

morbo laborantes curaret, eos ea conditione sanavit, ut bellum quod tunc adversus Coos parabat, omitteret. Scripsit *de re medica* librum unum, & *de præcognitionibus* duos.

Διαγνώμων αὐτοφυὴς, ipso naturæ instinctu discernere valens animata a simulacra a cassis numine & inanibus, Heraiscus. Confer in Ἐπιφανὴς, Ἐπιρρὶπτος, Ἡφαιστᾶς (e Damascio.)

Diagoras Teleclidæ vel Teleclyti F. Melius Philosophus & διθυράμβων ποιητὴς canticorum scriptor, quem servum, Democritus Abderita egregio ingenio præditum cernens decem millibus drachmarum emit & in discipulorum suorum numerum recepit. Hic operam dedit etiam poësi Lyricæ, Pindaro & Bacchylide posterior, ut Menalippide antiquior floruit Olymp. LXXVIII. Cognominatus est Atheus, quoniam in opinionem negandorum Deorum incidit, ex quo æmulus quidam pænem ipsi furto abstulerat & pejeranti non fuisse, nec multo post publice eundem proferenti omnia bene cesserant. Hoc dolens Diagoras scripsit τοὺς καταπονηρεύοντας λόγους, velut *de turri præcipitantes* dixeris, discessionem ipsius a sententia eorum qui Deos credunt continentes. Post captam Melum Athenis habitavit, ubi mysteriorum contemptorem Athenienses proscripserunt, eique qui Diagoram interfecisset talentum, qui vivum adduxisset bina talenta promiserunt. Denique vitam finiit Corinthi.

Dicæarchus Phidiæ F. Siculus Messenius Aristotelis auditor, Philosophus, orator & geometra. Scripsit καταμετρήσεις *dimensiones montium qui sunt in Peloponneso.* Ἑλλάδος Βίον *Vitam Græciæ libris III. Remp. Spartanorum.* Hic liber ut quotannis in Ephororum prætorio puberibus auscultantibus legeretur, lege sancitum fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore observatum.

Dicæarchus Lacedæmonius Grammaticus, auditor Aristarchi.

Dicæogenes qui Tragœdias & Dithyrambos scripsit.

Διαλέξασθαι Βίαντι καὶ περιόδους κρίσεων. Supra in Bias.

Διδασκάλους peculiariter vocant poetas Dithyrambicos vel Comicos vel Tragicos.

Didymus Atejus vel Attius, Philosophus Academicus scripsit πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις *probabilium & sophismatum solutiones libris II.* & alia multa.

Didymus Didymi falsamentarii F. Alexandrinus Grammaticus Aristarcheus, qui vixit temporibus Antonii & Ciceronis usque ad Augustum.

Chal-

Chaloentherus vocatus propter assiduitatem qua in libris legendis & scribendis est usus. Ajunt enim eum ultra MMM D libros conscripsisse.

Didymus junior Alexandrinus Grammaticus, qui Romæ εὐφράδειαν sive eloqventiam docuit. Scripsit πιθανά, *probabilia.* * *De orthographia*, & alia plurima eaque optima.

Claudius Didymus, Grammaticus, scripsit περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, *de iis quæ præter analogiam à Thucydide perperam dicta sunt.* περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας *De analogia Latinorum. Epitomen Heracleonis* & alia quædam.

Didymus Heraclidæ F. Grammaticus, qui apud Neronem vixit, & magnas divitias sibi comparavit, & Musicus valde insignis fuit & πρὸς μέλη ad carmina componenda aptus.

Didymus Alexandrinus de re rustica libros XV. scripsit.

Apostolus Thomas cognominatus etiam fuit Didymus.

Dictys Historicus scripsit *Ephemeridem*, item *rerum post id tempus gestarum, in quo Homerus desinit, libros IX.* oratione prosa. *Res Italicas.* Ad hæc, τρωϊκὸν Διήκοσμον, *de raptu Helenæ & Menelao & omnibus historiæ Trojanæ partibus.* Creta terræ motu quassata tempore Claudii Imp. in sepulchri cujusdam hiatu opus historicum Dictys de bello Trojano repertum fuit, quod Claudius cum accepisset, describendum curavit.

Διαφοραὶ. Rhetoricæ differentia à Dialectica, ex Alexandro Aphrodisiensi (in 1. Topicor.

Διάλογοι. Anacharsis Scytha, at matre Græca natus & ideo bilingvis, qui etiam Scythis leges tulit.

Dinarchus Corinthius unus ex X. oratoribus, scripsit secundum quosdam Orationes CLX. vel quod verius videtur LX, omnes forenses, publicas alias, alias privatas. Obiit Peloponnesi præfectus ab Antipatro constitutus, Polysperchonte post Antipatri obitum ei struente insidias.

Dinolochus Syracusanus sive Agrigentinus Comicus vixit Olympiade LXXIII. Epicharmi filius, vel ut quidam tradunt discipulus. Docuit fabulas XIV, Dorica dialecto scriptas.

Diocles Athenienſis aut Phliasius, Comicus antiqvus, æqualis Sannyrionis & Philyllii. Fabulæ ejus: Θάλαττα (meretricis hoc nomen teste

* Hæc Didymi Ateji videntur fuisse.

Athenæo) Μελιτται, Ὄνειροι, Βακχαι, Θυέστης β'. Hunc ajunt inveniſſe harmoniam quandam muſicam ex ſono acetabulorum & vaſorum fictilium conſtantem, quæ bacillo ligneo percutiebat.

Diocletianus libros de Chemia igni tradidit. &c. Supra, in Chemia.

Diodorus Monachus Juliani & Valentis Impp. temporibus vixit & Tarſi in Cilicia Epiſcopus fuit. Scripſit varia ut Theodorus Lector in Hiſt. Eccleſiaſtica tradit, *Interpretationes in totum Vetus Teſt. Geneſin, Exodum & reliqua. In Pſalmos. In quatuor libros Regum. In loca difficiliora Paralipomenon. In Proverbia. Quomodo differat theoria & allegoria. In Eccleſiaſten. In Canticum Canticorum. In Prophetas. Chronicon in quo errata ab Euſebio Pamphili admiſſa emendantur. In IV. Evangelia. In Acta Apoſtolorum. in Epiſtolam Joannis Evangeliſtæ. De eo quod ſit unus Deus in Trinitate. Contra Melchiſedecitas. Contra Judæos. De reſurrectione mortuorum. De anima. Contra diverſas de ea hæreticorum opiniones. Ad Gratianum capita. Contra Aſtronomos & Aſtrologos & fatum. De Sphæra & VII. Zonis & contrario aſtrorum motu. De Hipparchi ſphæra. De Providentia. Contra Platonem de Deo & Diis. De natura & materia, in quo opere tractatur de eo quod juſtum eſt. De Deo & falſa Græcorum materia. Naturas inviſibiles non ex elementis ſed una cum illis ex nihilo factas eſſe. Ad Euphronium Philoſophum per interrogationes & reſponſiones. Contra Ariſtotelem de corpore cæleſti. Quomodo Sol ſit calidus. Contra eos qui cœlum animal dicunt. De eo quomodo opifex quidem ſemper, opera vero ejus non ſemper* (fuerint aut permaneant.) *Quomodo velle & nolle ſint in DEO æterna. Contra Porphyrium de animalibus & ſacrificiis.*

Valerius Diodorus Philoſophus Teleclis diſcipulus, Alexandrinus, filius (Valerii) Pollionis Philoſophi qui de vocibus Atticis ſcripſit. Vixit Adriani Cæſaris temporibus.

Diodorus Siculus Hiſtoricus ſcripſit Bibliothecam quæ Hiſtoriam Romanam & variam libris XL. complectitur. Vixit temporibus Auguſti & ante illum.

Diodorus Comicus cujus dramata: Δυλητρις, Ἐπιλληβ & Παννυχιδα ab Athenæo memorantur.

Diogenianus Heracleota Ponticus, temporibus Hadriani Grammaticus. Videndum an forſan ſit Medicus ex Albace Heraclea opido Cariæ oriundus, erat enim omni doctrinæ genere eruditus, neque expreſſe traditum reperi eſſe ex Heraclea Ponti, ſed ita nonnulli opinantur. Libri ejus hi ſunt: *Omnis generis vocabula ordine alphabetico libris V.* Eſt autem epitome vocabulorum quæ Pamphilus & Zopyrion libris

CCCCV.

CCCCV. expoſuerant. *Florilegium Epigrammatum. De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus & promontoriis. Fluminum brevis recenſio ſecundum ordinem alphabeticum. Collectio & tabula omnium totius terræ urbium*: & alia.

Diogenes Hiceſii trapezitæ F. Sinopenſis, primum Cleon (Menag. Κλέων) cognominatus, patria quod monetam adulteraſſet profugus. Antiſthenem Cynicum ſectatus eſt magnis quas habebat opibus contemtis. Senex à Scirtalo pirata captus & Xeniadæ Corinthio venditus apud eum permanſit, nec ab Athenienſibus nec ab amicis redimi volens. Obiit Olymp. CXIII. cum curationem cruris à cane admorſi neglexiſſet, eodem die quo Alexander Babylone obiit. &c.

Diogenes vel Diogenianus Cyzicenus. Grammaticus ſcripſit *Originem Cyzici.* Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *de notis criticis librorum. De poëtica. De elementis.*

Dion Hipparini F. Syracuſanus, Philoſophus Platonicus Ariſtomachæ uxoris Dionyſii prioris, Siciliæ tyranni frater, cujus filium Dionyſium juniorem ejecit, dejectus viciſſim à fratre ipſius Niſæo. Scripſit *Epiſtolas* ad Platonem & alios quosdam.

Dion Caſſius, cognomine Coccejus vel Coccejanus, Nicænus, Hiſtoricus temporibus Alexandri Mammææ filii. Scripſit *Hiſtoriæ Romanæ libros LXXX.* qui in decades diſtributi ſunt. Item *Perſica, Getica,* * Ἐνύδια. τὰ κατὰ Τραϊανόν, *res à Trajano geſtas, Vitam Arriani Philoſophi.*

Dionyſius Areopagita, doctrinæ Græcorum peritiſſimus, Paulo Athenienſi audito ad religionem Chriſtianam converſus atque inde Epiſcopus Athenarum conſtitutus eſt. Tiberii temporibus in Ægyptum profectus erat comite Apollophane Sophiſta, eodem quem Polemo Laodicenſis, magiſter Ariſtidis Smyrnæ audivit. Tempore paſſionis CHriſti amboerant Heliopoli in Ægypto, cum ſolem luna plenâ obſcuratum obſervans Apollophanes, *ὦ bone Dionyſi*, inquit, *ἀμοιβαὶ θείων παθημάτων vices ſunt rerum divinarum.* Cui Dionyſius: *ἢ τὸ θεῖον πάσχει, ἢ τῷ πάσχοντι συμπάσχει. Vel DEus patitur vel compatitur cum patiente.* Scripſit Dionyſius ad Timotheum Pauli diſcipulum & Epiſcopum Epheſi *de divinis nominibus libros XII.* (imo capita, quorum titulos deinceps bis Svidas recenſet, omiſſo decimo tertio περὶ τελετῆς ἢ ὑμνος.) *De Eccleſiaſtica Hierarchia.* capita XV. *De cœleſti hierarchia,* capita XV. à quo male tanquam diſtinctum refert Svidas περὶ τῶν θεσπίων

* hæc Dionis Pruſæi potius ſunt.

νίων Ἰαγμάτων περὶ ὅσα ἦν ἀριθμῶ. *De Mystica Theologia* capita V. Epistolæ qvatuor ad *Cajum* Monachum: Singulæ *ad Dorotheum* publicum ministrum, ad *Sopatrum* sacerdotem, ad *Polycarpum* Episcopum Smyrnæ (ex qua Svidas adducit locum de eclipsi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apost. & Evangelistam. Sciendum est quosdam externorum sapientum præcipue Proclum, Dionysii theorematibus, interdum ipsis verbis usum fuisse. Hinc suspicari licet vetustiores Philosophos qui Athenis erant, illius opera, quorum ipse meminit ad Timotheum scribens, sibi vindicasse eaque occultasse, ut ipsi divinorum ipsius sermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio spiritus consummatus est tempore Trajani Imp. eodem quo divinus Ignatius. Magni Dionysii encomium scripsit Michael Syncellus Hierosolymitanus.

Dionysius Terus Alexandrinus, a Patre Tero Thrax) Aristarchi discipulus Grammaticus qui Romæ docuit Pompeji magni temporibus & Tyrannionis prioris magister fuit. Plurima scripsit Grammatica & syntagmatica & commentarios.

Dionysius Alexandrinus Glauci F. Grammaticus qui tempore Neronis & sequentium Imp. usque ad Trajanum vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epistolis, legationibus & responsis fuit. Idem Parthenii Grammatici Magister, discipulus Chæremonis Philosophi, cui etiam Alexandriæ successit.

Dionysius Alexandrinus cujus inveni commentarium valde disertum in Ecclesiastem Salomonis.

Dionysius Alexandri F. Halicarnasseus Orator, & omni genere doctrinæ excultus, Cæsaris Augusti temporibus vixit. Ex hujus posteris fuit Dionysius Atticista, sub Hadriano Imp.

Dionysius Halicarnasseus qui vixit tempore Hadriani Imp. Sophista cognomento Musicus quod in arte Musica valde exercitatus esset. Scripsit *commentariorum Rhythmicorum* libros XXIV. *Historia Musica* libros XXXVI. in quibus tibicinum, citharœdorum & poetarum omnis generis mentionem facit. *Doctrina Musica* sive *diatribarum* libros XXI. *De iis quæ in Rep. Platonis Musice dicta sunt.*

Dionysius Byzantius poeta Epicus. Scripsit *descriptionem navigationis per Bosporum. Dethrenis* poema refertum epicediis.

Dionysius Corinthius poeta epicus. Scripsit *præcepta morum. Cæsarum librum. Meteorologica.* Et oratione soluta *commentarium in Hesiodum.*

Orbis

Orbis terrarum descriptionem, versibus heroicis. Hæc autem reperi etiam in Dionysio qui *Lithiaca* seu de lapidibus scripsit. Uter tamen horum sit auctor, ignoro.

Dionysius Milesius historicus *res post Darium gestas V. libris descripsit. Orbis descriptionem. Persica* Ionica dialecto. *Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas.* Κύκλον ἱστορικόν. *Circulum historicum libris VII.*

Dionysius Myrilenæus poeta Epicus qui σκυτοδεραχίων & sutor dictus fuit. Scripsit *Bacchi & Minervæ expeditionem. Argonautica libris sex*, oratione soluta. *Mythica ad Parmenontem.*

Dionysius Musonii F. Rhodius aut Samius historicus, qui etiam Sacerdos fuit templi Solis quod illic erat. Scripsit ἱστορίας τοπικὰς *Locorum* sive certarum regionum *historias* libris VI. *Orbis descriptionem.* ἱστορίας παιδευτικῆς *Historicæ institutionis libros X.* Existimo Dionysium, qui orbem descripsit, Byzantium fuisse (Vossius legit Bithynum) propter fluvium Rhebam.

Dionysius Siciliæ tyrannus scripsit *tragœdias & comœdias & historica.*

Dionysius filius Siciliæ tyranni, & ipse tyrannus & Philosophus. Scripsit *Epistolas & de poematibus Epicharmi.*

Διονύσια σκώμματα, dicteria in Bacchanalibus.

Diopithes, legem tulerat, teste Æliano, ut civi in Piræeo pernoctanti capitale esset. Ipse deinde eo nomine ab inimicis capitis accusatus.

Dioscorides Anazarbensis Medicus cognomento Φακᾶς ob lentes quas in facie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, scripsitque libros XXIV. omnes de re medica, eosque celeberrimos.

Dioscorides Myræus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qui Leonis Imp. filias Byzantii docuit. infra Θυάτειρα.

Dioxippus Athenienſis Comicus. Ejus fabulæ: Ἀνθρωποβοσκὸς, Φιλάργυρος, Ἱστορικός, Ἀμαζόνες.

Διφθέρα. Εἰς διφθέρας in pellibus scripta consilia sua Thoracion cum hostibus in Laconia communicabat.

Dipnosophistæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor est. Ulpianus unus dipnosophistarum &c. Supra, Ἀθήναιος.

Dithyrambodidascali. Hi de rebus quæ in sublimi fiunt & nubibus, multa dicere solebant, vocibusque compositis utebantur, dicentes exempli causa ὑπερμεγεθοπτέρυγες. Talis erat Jon Chius poeta qui poema fecit cujus initium est: ὦναξ ἀφροδίτα πάντα ἄστρα &c. unde Aristophanes jocans *matutinam stellam* eum vocatum fuisse ait. Fuit autem valde cele-

bris, ſcripſitque Comœdias & Epigrammata & ſoluto ſermone πρεσβευτικόν. Ut Socratis philoſophi eſt in eum λογος. Et Callimachus in Choliambis ejus meminit, aitque multa ſcripſiſſe.

Δόγματα. Plato quæ vera eſſe percipit enunciat, falſa coarguit, de incertis ſuſtinet aſſenſum. Atque de his quæ vera ipſi videntur, quatuor perſonas loquentes inducit, Socratem, Timæum, & hoſpitem Athenienſem atque Eleatem: qui non ſunt Plato ipſe & Parmenides ſed duæ fictæ perſonæ &c. Philoſophorum alii Mundum ortum habuiſſe, alii ortu caruiſſe dicunt. Item alii animatum, alii vero inanimatum eum ſtatuunt. Anaxagoras vero & Pythagoras in Ægyptum profecti & Ægyptiorum & Hebræorum uſi conſvetudine, rerum cognitionem ab illis hauſerunt. Poſtea vero & Plato, ut Plutarchus in parallelis refert. Quin etiam Ægyptii primi Solem & Lunam Deos vocarunt, Oſirim & Iſidem, θεὸς ἀπὸ τοῦ θεῖν *currere* &c.

Domitianus Nervam ut Imperio inſidiantem amovit & Apollonium Tyaneum ut Nervæ amicum comprehenſum totondit, & vinctum in judicium adduxit. Cum vero Philoſophus illi non cederet deridens ejus acta, verecundia commotus eum dimiſit. Tunc ad eum Apollonius: *nequaquam me occides, necdum enim fato maturus ſum, ἐμὲ μὲν οὐ κτενεῖς, οὔπω γὰρ μοῖρά μοι τέτυκται.* Atque e vaſtigio ipſum evanuiſſe ferunt. Hic & Philoſophos & Mathematicos Roma expulit. Sub hoc & Joannes Evangeliſta in Patmum relegatus. Idem etiam, Davidici generis homines τοὺς ἀπὸ τοῦ γένους Δαβὶδ interfici juſſit, multique ſub eo Chriſtiani Martyres facti ſunt. Sed Nerva Joannem Theologum exilio liberavit.

Domninus Philoſophus natione Syrus, ex Leodicea vel Lariſſa urbe Syriæ, Syriani diſcipulus, & Procli condiſcipulus, ut ait Damaſcius. In mathematicis diſciplinis exercitatus, in aliis philoſophiæ partibus etiam παλαιοτερος ſubactior. Quare & multa in Platonicis dogmatibus innovavit, unde Proclus adverſus eum ſcripſit πραγματεία περὶ καθαίρεσεως τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος, *repurgationem Platonicorum dogmatum.* Ab Æſculapio juſſus quod ſanguinem exſpueret ſuillis carnibus veſci, obſecutus eſt: at Plutarchus Athenienſis Æſculapii ſtatuam intuens, in templi enim veſtibulo dormiebat, o Domine, inquit quid ſi Jud ro hoc morbo laboranti remedium commendaſſes? Itaque Æſculapius ſtatim ex ſtatua ſomnum ſuaviſſimum edens, aliam curandi morbi rationem ei præſcripſit. Ad Domninum jam ætate provectum acceſſit

acceſſit Aſclepiades adoleſcens & arithmeticum ipſi theorema propoſuit &c.

Dorus Arabs quem Damaſcius in Hiſtoria Philoſophica ait fuiſſe veritatis acerrimum indagatorem. Hunc Iſidorus Philoſophus initio ſenſit Ariſtoteliciis opinionibus irretitum, & paulatim revocavit ad illas Platonis magnificæ ſcientiæ ſublimes & illuſtres ſententias, ut rejecta illa Peripatetica ſubtilitate res minutas colligente ſe conferret ad illam qvæ per Prometheum quendam cum ignis ſplendore cœlitus ad homines demiſſa eſt Dialecticam, quæ eſt mentis & prudentiæ puriſſima *ἀνάλυσις* ſive inſpectio.

Δόσις, apud Oratores peculiariter ſic vocantur tabulæ teſtamenti, in quibus quis quæ ſua ſunt alteri dat interveniente magiſtratuum ſive Archontum auctoritate.

Draco Athenienſium Legislator. Hic cum Æginæ in theatro propter leges latas lætis acclamationibus celebraretur, pluribus petaſis & tunicis & palliis in ejus caput injectis ſuffocatus eſt, & in ipſo theatro ſepultus. Vixit iisdem temporibus quibus ſeptem Sapientes; aut potius fuit illis antiquior. Cum ſenex jam eſſet, Olympiade XXXIX. Leges Athenienſibus tulit. *ὑποθήκας* ſive *vitæ degendæ præcepta* ſcripſit tribus circiter verſuum millibus.

Draco nepos Hippocratis, medici illius celeberrimi, filius Theſſali, pater Hippocratis, cujus filius rurſus fuit Draco, & ipſe Medicus, qui Rhoxanem Alexandri Macedonis conjugem curavit.

Draco Stratonicenſis Grammaticus ſcripſit *de arte Grammatica*, *Orthographiam* πρὸς τὸν καλὰ συζυγίαν *ὀνομάτων de conjugatis Nominibus*. *De pronominibus*. *De metris verſuum*. *De Satyris*. *De Pindari carminibus*. *De Sapphonis metris*. *De Alcæi carminibus*.

Ἐκβιαστής. Ἄμφω γάρ εἰσιν ἐκβιασταὶ τῆς δίκης, καὶ νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης ἀκριβές. *Ambo ſunt acres exactores juris*, *qui nos ſtimulis ad juſtitiam exactiſſimam incitant*. Hæc de Gregorio & Baſilio.

Ἐκκεκοφθαι ἡ μουσική. *Exciſa eſt Muſica*. Cum veteres olim in conviviis eruditas quæſtiones tractare ſolerent, poſteri pſaltrias & cithariſtrias & ſaltarices earum loco introduxerunt. Unde quidam καινολογίαν novitatem hanc reprehendentes proverbio hoc uſi ſunt,

Ἴσασιν Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐπαΐοντα Λακαινίς
Ἔξοχον, ἣν Μοῦσαι σφὶν ἀριθμὸν ἔχει.

Cognoſces Alcmanem, *lyram Lacænicam ſcite pulſantem*, *quem novem Muſæ habent*.

Eleæ

Elea patria Zenonis, olim Hyele, Phocæenſium colonia, opidum obſcurum & quod bonos tantum viros alere poterat. Hanc Zeno magis amabat quam Athenienſium jactantiam, itaque raro apud illos verſatus in patria conſenuit.

Ἐλεγεῖον pro delirare, quidam veterum dixerunt. Et ſunt qui carmen elegiacum hinc dictum putant. Theocles Naxius aut Eretrienſis inſania correptus, carmen hoc primus cecinit.

Elegus carmen lugubre ſic appellatum quod ſæpe in eo ἐλεῖ dicatur. Vel lamentationes quæ ad tibiam canuntur. Poſtea Midiam Gordii filium, dum regnaret, tibiam ad aras & ſacrificia tranſtuliſſe dicunt, quod matrem ſuam defunctam in Dearum numerum referre vellet.

Eleuſius Cyzicenus & Marathonius CPol. non quidem magna dicendi facultate præditi ſed auſtero vitæ genere vitæ & fictæ modeſtiæ ſimulatione magnam adepti auctoritatem plurimos ſectatores ſibi conciliarunt & monaſteria ingenti hominum utriusque ſexus multitudine referta inſtituerunt.

Empedocles Metonis vel Archinomi vel Xeneti F. frater Callicratidis primo audivit Parmenidem cujus etiam, ut Porphyrius in Hiſtoria Philoſophica auctor eſt, amaſius fuit. Alii ajunt fuiſſe Telavgis diſcipulum, Pythagoræ filii. Agrigentinus, Philoſophus Phyſicus, Pythagoræ ſectam ſecutus quam etiam æmulatus eſt Apollonius Tyaneus &c. Diſcipulum habuit Gorgiam Leontinum Oratorem. Scripſit verſibus heroicis *τρὶς libros περὶ Φύσεως τῶν ὄντων de rerum natura*, ſunt autem verſuum circiter duo millia. Item *de re medica*, oratione ſoluta, & multa alia. &c. Empedoclis inimicitia, proverbium.

Empedotimus ſcripſit περὶ Φυσικῆς ἀκροάσεως, *de Phyſica auſcultatione*, de quo (Julianus) ὁ Ἰαμβλίχος in opere quod Cronia inſcribitur: *Nos autem Empedotimo & Pythagoræ credentes, & iis quæ Heraclides Ponticus ab illis accepta tradidit, & paullo ante inclytus ille rerum divinarum interpres Jamblichus nobis oſtendit.*

Ἐνιαυτὸς Μέτωνος, Annus Metonis, i. e. orbis annorum XIX. Meto enim Mathematicus periodum temporis ex XIX. annis conſtantem invenit.

Ennius Poëta Romanus (i. e. Latinus) quem Ælianus laude dignum eſſe ait, quod Scipionem magnifice extollere cupiens ſcripſit ſolum Homerum laudes illo dignas canere poſſe, adeoque præſtantiam ejus intelligere ſe demonſtravit poëta Meſſapius (qui à Meſſapo Rege ſuam repetebat originem.)

Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι. *In quinque judicum genibus.* Olim quinque judices de Comicis judicabant, ut ait Epicharmus. Dictum ad imitationem illius: Θεῶν ἐν γόνασι κεῖται. Olim in genibus habebant ea quæ nunc in tabellis scribuntur.

Epaphroditus Chæronensis Grammaticus, Archiæ Alexandrini Grammatici alumnus, apud quem institutus, a Modesto Ægypti præfecto emtus est, cujus filium Pitolionum instituit. Claruit Romæ tempore Neronis ad Nervam usque: quo tempore & Ptolemæus Hephæstionis vixit, & multi alii viri doctrina clari. Idem cum libros subinde emeret, ad XXX mille sibi comparavit, eosque bonos & minime vulgares. Corpore fuit magno & nigro instar elephantiaci (ὡς ἐλεφαντιῶντος. Habitavit in Phœnianocoriis, ubi binas ædes habuit. Decessit aqua intercute, annum agens LXXV. multaque scripta reliquit.

Ἔπως δειλότερος, *Epeo timidior* Cratinus Comicus dicebatur, fortasse quod cum Oeneidi tribui præesset, timidior videretur.

Ephectici philosophi sic appellati ab ἐπέχειν, *subibere*, quod assensum de rebus inhiberent, easque comprehendi non posse statuerent. ἀφ' ὁρισμοῦ * αἰσχὰ ἀκαταληψία.

Ephesiæ litteræ, i. e. incantationes quædam obscuræ quas & Crœsum in rogo dixisse ferunt Et Olympiæ Milesio & Ephesio luctantibus, ajunt Milesium luctari non potuisse, quod alter literas Ephesias talo pedis alligasset. Ea autem re comperta, litterisque illis solutis, Ephesium tricies fuisse prostratum.

Ephippus Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ.

Ephippus Cumanus, filius Demophili vel Antiochi, Isocratis Oratoris auditor, Historicus qui filium habuit Demophilum historicum. Vixit Olympiade XCIII. ita ut Philippi Macedonis regnum anteceſſerit. Scripsit *Historiarum* ab Ilii expugnatione Trojanoque bello ad sua usque tempora *libros XXX*, *De bonis & malis libris XXIV*. *Rerum admirabilium* τῶν ἐπ' ἀρχῆς *quæ in quavis regione observantur, libros XV*. *De rebus quas quisque invenit libros II.* & alia.

Ephorus Cumanus & Theopompus Damasistrati F. Chius, ambo Isocratis discipuli sed ingenio & stylo quam maxime inter se discrepantes.

* Fallitur Svidas, Scepticis tribuens quod fuit quorundam Academicorum. Nam Sceptici nihil statuerunt negare ἀφ' ὁρισμοῦ, sed tantummodo dubitare se profitebantur. Vide, si placet, quæ notavi ad Sextum Empiricum.

Nam Ephorus ingenio erat ſimplici & quod ad dictionem ejus hiſtoricam attinet, ſupinus & ſegnis ſemperque remiſſus. Theopompus vero ingenio erat acerbo & maligno, at dictione copioſus & denſus, ac vehementiæ plenus: cæteroqui veritatis ſtudioſus in iis quæ ſcribebat. Iſocrates igitur hunc quidem frænis, Ephorum vero calcaribus indigere dixit. Theopompus autem in exilium ejectus ſupplex ad templum *Dianæ* Epheſiæ confugit. Multas etiam Epiſtolas contra Chios ad Alexandrum miſit, eundemque multis laudibus ornavit. Dicitur etiam vituperationem ejus ſcripſiſſe, ſed quæ non exſtat.

Epicharmus Tityri vel Chimari vel Sicidis F. *Syracuſanus*, vel ex Sicanorum civitate Craſto, qui una cum *Phormo* Comœdiam Syracuſis invenit. Docuit fabulas LII. vel ut Lycon ait XXXV. *Quidam* tradunt ipſum fuiſſe Coum, unum ex iis qui cum Cadmo in Siciliam migrarunt. Alii Samium: alii Megaris urbe Siciliæ oriundum. Fuit ſex annis ante bellum *Perſicum* Syracuſis docens: quo tempore *Athenis* Evetes, & Euxenides & Mylus fabulas edebant.

Epicrates Athenienſium orator κακοφόρος barbiger appellatus: cujus meminere Ariſtophanes, Plato Comicus & Demoſthenes orat. de falſa legatione Alius cujus meminit Lycurgus Orat. de adminiſtratione ærarii, quem ſexcenta talenta in bonis habuiſſe ajunt. Alius *Epicrates Æſchinis* Oratoris affinis qui Cyrebion cognominabatur teſte Demoſthene Orat. contra *Æſchinem*.

Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ, *Philoſophus ſervus* Epaphroditi, unius de ſatellitibus Imp. *Neronis*. Ob defluxionem altero crure debilis in novæ *Epiri* urbe Nicopoli habitavit & vitam usque ad M. Antonini imperium produxit. Scripſit multa. Theoſebius Philoſophus multa ex Epicteti ſcholis deſumta dixit, alia & ipſe excogitavit. Quare & præcepta vitæ talibus libris complexus eſt & poſteritati reliquit qualibus & Epictetus, ita ut noſtri temporis Epictetus eſſe videatur, exceptis tamen opinionibus Stoicis. Theoſebius enim nullius ſcriptoris opiniones tam amplectebatur & admirabatur quam Platonis veritatem. Quinetiam quendam libellum conſcripſit de rebus in magni Politia (Platonis) elegantes dictis. Quamvis Remp. non attigit, ſed privatum coluit vitæ genus, cui & Socrates ille & Epictetus καὶ πᾶς εὐφυὴς & quilibet cordatus ſtudet &c. *ex Damaſcio*.

Epicurus Neoclis F. Athenienſis, populo Gargettius, matre Chæreſtrata,

ta, fratre Neoclis, Charredemi, & Aristobuli sive *Aristodemi*, philosophari cœpit ab anno duodecimo ætatis: pecularis sectæ conditor. Et primum quidem Smyrnæ cum parentibus commoratus est, deinde Mitylenæ annum unum scholæ præfuit, postea Lampsaci docuit, & denique *Athenis* in horto suo. Audivit Nausiphanem Democriteum & Pamphilum Platonis discipulum. Natus est Olympiade CIX. septem annis post mortem Platonis, & vitam produxit usque ad successores Alexandri M. & Antigonum qui Gonatas dictus est. Schola ejus permansit usque ad Cæsarem primum annos CCXXXVII. & intra tempus istud XIV. successores habuit. Scripta ejus sunt multa. In testamento suo jussit Metrodoro & Polyæno sodalibus suis semel quotannis parentari, sibi vero bis &c. Epicurei SCto Romæ sunt ejecti, eosdem expulere Messenii in Arcadia, iisque expulsis totam urbem à Timuchis magistratibus suis fecerunt purgari velut sordibus quibusdam & purgamentis liberatam. In Creta quoque Lyctii * quosdam Epicureos illuc profectos expulerunt, legemque tulerunt: *Epicurei sapientiæ effeminatæ & degeneris ac turpis inventores Diisque inimici per præconis vocem Lyctio excedere jubentur* &c.

Epigenes Comicus. *Ex* ejus fabulis sunt ἡρωΐνη, μνημάτιον, βακχίς, Athenæo memoratæ.

ἐπίγραμμα. Omnes inscriptiones, quamvis non constent versibus, dicuntur epigrammata.

Epilycus Poëta Comicus. Ex fabulis ejus est κεραλίσκος, ut testis est Athenæus.

Epimenides Phæsti aut Dosiadæ aut Agiasarchi F matre Blasta, Cretensis Cnossius, poëta Epicus. Hujus animam ferunt corpore excessisse quamdiu ipse voluisset, & postea in illud reversam esse: cutemque longo post mortem ejus tempore inventam γράμματα κατάστικτα, litteris notatam. Unde proverbium ἐπιμενίδιον δίφθερα de rebus reconditis. Vixit Olympiade XXX. ut & septem sapientes Græciæ antecesserit ætate, vel saltem illos attigerit. Hic jam senex Athenas Cylonio scelere pollutas lustravit Olymp. XLIV. Scripsit multa versibus: itemque oratione prosa, mysteria quædam & lustrationes & alia ænigmatica. Ad hunc Solon legislator scripsit, reprehendens urbis lustrationem. Vixit annos CL. & sex continuos dormivit.

* Confer Tristanum T. I. p. 445.

Epinicus & ipſe Comicus, ex cujus fabulis ὑποβολιμαῖος Athenæo memoratæ.

Epiphanius Ulpiani F. Petræus Sophiſta qui & in patria Petra & Athenis docuit. Scripſit περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, *de iis quæ ſtatus cauſarum inter ſe communia habent & in quibus differunt. Progymnaſmata. Declamationes. Orationes Demarchicas. Orationem Polemarchicam.* λόγους ἐπιδεικτικούς ſive *elocutitiæ ſpecimina & theoremata* quædam *miſcellanea.*

Epiphanius Epiſcopus Conſtantiæ urbis Cypri, olim Salamis dictæ. Scripſit contra omnes hæreſes, libros qui *panaria* vocantur. Item alia multa quæ à doctis propter res ipſas, ab indoctis propter ſtylum leguntur. Deceſſit in extrema ſenectute.

Epiphanius Epiſcopus Selybriæ ſive Olybriæ. Scripſit λόγον ἀντίῤῥητικὸν κατ' εἰκονοκαυτῶν, λίαν ὠφέλιμον, librum valde utilem contra eos qui imagines cremabant.

Epiphanius & Euprepius Alexandrini initiorum ſive myſteriorum apud Alexandrinos receptorum peritiſſimi. Euprepius quidem illorum quæ Perſica vocabantur, Epiphanius illorum quæ in Oſiridis honorem celebrabantur, & celebratiſſimi Dei Adonis &c. (*ex Damaſcio.*)

Epiſtola (IX.) Juliani parabatæ ad Porphyrium Catholicum, quæ jubet copioſam Georgii (Cappadocis) Bibliothecam omnis generis philoſophis, multis etiam commentariorum ſcriptoribus refertam, in quibus & multa ac varia Galilæorum ſcripta, univerſam ad ſe Antiochiam tranſmitti.

Ἐποποιΐα, ſic vocatur hiſtoria heroico verſu ſcripta. Nam poëſis quæ caret fabula, eſt epopœia.

Eraſiſtratus Juliates Ceius ex Juliade Cei inſulæ opido. Filius Cretoxenæ, Medii Medici ſororis & Cleombroti. Hic Antiochum Regem, Stratonices novercæ amore laborantem ſanavit. Sepultus eſt juxta montem Mycalen, è regione Sami. Scripſit *de re Medica libros IX.*

Eratoſthenes Aglai vel Ambroſii F. Cyrenæus Ariſtonis Philoſophi Chii, & Lyſaniæ Cyrenæi Grammatici, & Callimachi Poëtæ diſcipulus. Acceſſitus Athenis à Ptolemæo tertio ad quintum usque vixit. Hic quod in omni doctrinæ genere ſecundum locum teneret & viris ſummis proximus eſſet, *beta* vocatus eſt. Alii eum Platonem ſecundum vel juniorem, alii πένταθλον & quinquercionem appellarunt. Natus eſt CXXVI. Olympiade, obiit ætatis anno LXXX. ex inedia propter hebetatam oculorum aciem, relicto inſigni diſcipulo Ariſtophane

Stephano Byzantio, cujus discipulus fuit Aristarchus, hujus vero Mnaseas, Menander & Aristis. Scripsit Philosophica, poemata, & historias. *Astronomion* sive *catasterismos* de iis qui inter astra relati sunt. Item *de Philosophorum sectis*, *De vacuitate doloris*. *Dialogos* multos & multa *Grammatica*.

Erinna Teia vel Lesbia, vel Rhodia, vel ut alii Telia ex Telo parva insula prope Cnidum. Fuit ἐποποιὸς, poëtria epica, scripsitque ἠλακάτην, quod est poema Aolica & Dorica dialecto scriptum versibus CCC. Fecit & epigrammata. Obiit virgo, XIX. annos nata, amica & æqualis Sapphonis. Versus ejus judicati sunt Homericis pares.

Eriphus Comicus ex cujus dogmatibus πολυφ., πελταστὴς, μελίβοια, ut Athenæus libro XIV. Dipnosophist.

Essæi ascetæ inter Judæos, qui Pharisæos & scribas severitate disciplinæ longe superarunt, ἐπιμελούνται ἠθικῆς λέξεως, θεωρίαι δὲ τῶν φυσικῶν οὐχ ἁπτόμενοι dictionem moratam curant, & in contemplatione plerumque perseverant, unde etiam vocantur Essæi i. e. θεωρητικοὶ, contemplatores.

Evagoras Lindius Historicus scripsit *vitam Timagenis* & *aliarum doctorum virorum quæstiones, ordine alphabetico*. *Thucydidis artem rhetoricam libris V.* *De dictionibus difficilibus ac controversis apud Thucydidem*. *Historiam Regum Ægyptiorum*.

Evagrius varia scripsit & inter ea commentarium in Proverbia Salomonis.

Evangelus Comicus e cujus dramatibus ἀποκλειστικὸν apud Athenæum.

Evathlus orator improbus, garrulus & ignobilis.

Evbulus demagogus clarissimus.

Evbulus Sphettius Atheniensis, Euphranoris F. Comicus. Docuit fabulas CIV. vixitque Olympiade CI. medio inter mediam & veterem Comœdiam tempore.

Euclides ex Megaris in Isthmo sitis Philosophus, auctor sectæ quæ ab ipso Megarica, Dialectica aliis & Eristica. Fuit Socratis discipulus eique Ichthyas & postea Stilpon in schola successit. Scripsit Dialogos *Alcibiadem*, *Æschinem*, *Critonem*, *Phœnices*, *Lampriam*, *Amatorium* & alia quædam.

Eudæmon Peluscota Grammaticus æqualis Libanii Sophistæ, ad quem etiam diversa scripsit. Hic varia composuit *poëmata*, & *artem Grammaticam* & *orthographiam nominum*.

Εὐδαιμονίου τοῦ Κυκλίου ἐρωτικὰ. in Carpini poëtæ filios &c.

Evdemus Orator varia scripsit & præcipue Lexicon utilissimum ver-

borum quibus Oratores & optimi quique scriptores utuntur, ordine alphabetico.

Εὖ λέγειν. Hanc formulam salutandi Epistolis finis præscripsit Epicurus. Cleon vero χαίρειν. Plato ἐν πράττειν.

Eudoxius Episcopus Antiochiæ ex Arabisso cpido oriundus, cujus pater Cæsarius sub Maximiano martyrii corona redimitus est &c.

Eudoxus Æschinis F. Cnidius philosophus Platonis æqualis cui fuere tres filiæ Actis, Delphis, Philtis. Astrologiæ insigniter deditus fuit scripsitque plura ejus generis, & ὀκταετηρίδα, nec non *Astronomiam* * *versibus heroicis.*

Evenos duos ajunt fuisse elegiacos poëtas, ambos Parios.

Εὐεστώ, animi tranquillitatem Democritus Abderita docuit finem esse & summum felicitatis, &c.

Eveterius Joviniani Imp. temporibus doctrina quidem & ingenii præstantia antiquis non inferior, sed qui ex molli simplicitate multos insontes passus est judicii laqueis irretiri.

Eugenius Trophimi F. Augustopolitanus Phryx. Grammaticus docuit CPoli, ubi valde clarus fuit jam senex tempore Anastasii Imp. Scripsit de dimensione versuum melicorum Æschyli, Sophoclis & Euripidis in fabulis XV. De pæonio & palimbacchio metro. De nominibus templorum & quomodo ea proferri debant ut Διονύσιον, Ἀσκληπίειον. Vocabula miscellanea ordine alphabetico, in quo opere etiam nova quædam & singularia habet ad accentum, spiritum, scriptorum, fabulam aut proverbium pertinentia. De nominibus in *a* desinentibus ut *india* vel *ἰνδία* & quando ea bifariam efferantur. Item alia quædam jambica trimetra.

Εὔλογον ἀξίωμα, axioma probabile, differt à καταληπτικῇ φαντασίᾳ i. comprehendente phantasia. Cleanthes Philosophus appositis ipsi jussu Ptolemæi Regis malis punicis cercis, negavit se falso viso assensum, sed tantum probabile putasse &c.

Eumolpidæ ab Eumolpo Thrace qui rationem initiandi invenit, vel à Musæi filio qui fuit à secundo quintus.

Eumolpus Eleusinius vel Athenienſis, filius Musæi Poëtæ & ut quidam tradunt discipulus Orphei, Poëta Epicus ante Homerum. Vicit etiam Pythia. Ad lyram enim poëtæ de palma inter se certabant. Scripsit τελετὰς Δήμητρος, *Initia Cereris*, ejusque ad Celeum adventum

&

* Non Eudoxus versus scripsit, sed Aratus Eudoxi prosa.

& miſteria filiabus ejus tradita, eaque omnia verſibus heroicis MMM. *Chiroſcopicorum* librum unum, proſa oratione.

Eumidæ apud Athenienſes familia citharœdorum ſacris inſervientium.

Eunomius tempore Valentis Imp. Epiſcopus Cyzicenus, notarius Aëtii quem cognominant atheum cum quo diu verſatus, ſophiſticum ejus differendi modum imitatus eſt. Ejus *ſeptem libri in Epiſtolam ad Romanos* & aliæ quæ circumferuntur lucubrationes, verborum quidem copia abundantes, at ſententiarum inopes.

Evodus Rhodius poëta Epicus Neronis tempore vixit, poëta Latinus admirabilis. Hujus libri nulli exſtant.

Evphorion filius Æſchyli Tragici Athenienſis, Tragicus & ipſe, qui fabulis quas Pater ante in lucem non ediderat, certans quater vicit, ſcripſit & ipſe quædam dramata.

Euphorion Polymneſti F. ex Chalcide Euboeæ, diſcipulus in Philoſophicis Lacydis & Britannicis: in Poeticis vero Archebuli Theræi Poëtæ cujus etiam deliciæ fuiſſe fertur. Natus eſt Olympiade CXXVI quo tempore & Pyrrhus a Romanis victus eſt. Eum Nicia Alexandri Regis Euboeæ, Craterifilii, uxor amavit, hinc prædives ad Antiochum magnum Regem Syriæ ſe contulit & ejus Bibliothecæ præfectus, ibidem defunctus, Apameæ, vel ut alii Antiochiæ, ſepultus eſt. Libri ejus verſibus Heroicis ſcripti ſunt hi: *Heſiodus*, *ποιήματα* & *ἀναγλα*, *Moſopia* ſive *Miſcellanea* libris V. opus continens hiſtorias miſcellas, inſcribiturque Moſopia, quia Attica olim ita dicta eſt a Moſopia filia Oceani. Deſinit in Attica Chiliade, nam liber quintus inſcribitur *ἐπιγραφὴ Ὁμήρου ἐπῶν* (ſcil. *βιβλίων*) *χιλιὰς περὶ χρηστηρίων Chilias* de oraculis quæ poſt mille annos eventus comprobavit. Diſputat enim adverſus eos qui ipſum depoſita apud illos pecunia fraudarant, docens eos vel multo poſt tempore pœnas daturos eſſe.

Eupithrus & Archiadas duo Hegiæ (Philoſophi) filii de quorum ingenio & moribus quædam ex Damaſcio &c.

Eupolis Athenienſis Comicus qui annos natus XVII. in ſcena certare cœpit ediditque fabulas XVII. vicit ſepties. Idem in bello contra Lacedæmonios naufragio in Helleſponto periit. Unde lex lata eſt quæ poëtas vetuit militare. Fabulæ ejus ſunt: *ἄγγες*, *ἀσπαίνουσα* & *εὐδοξούντων* & aliæ.

Εὖ πράττειν, hanc formulam ſalutandi Plato Epiſtolis ſuis præſcribere ſolebat. Scripſit autem Epiſtolas XIII. eaſque morales. Vide ſupra, *Ἀριστόξενος*.

Euripides Athenienſis Tragicus, antiquior celebri illo Euripide. Docuit fabulas XII. vicit bis.

Euripides Mneſarchi ſeu Mneſarchidæ & Clitonis F. non ex matre olerum venditrice ſed ex genere nobiliſſimo ut demonſtrat Philochorus. Natus fuit eo die quo Græci Perſas fugarunt. Initio pictor deinde Prodici in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in rebus philoſophicis diſcipulus. Audivit etiam Anaxagoram qvem cum vidiſſet in diſcrimen capitis ob dogmata veniſſe, animum ad tragœdiam appulit homo ſeveris moribus ac triſtis unde & μισογύνης ſive mulierum oſor eſt exiſtimatus. Duxit tamen Chœrinam Mneſilochi filiam ex qua Mneſilochum, Mneſarchidem & Euripidem ſuſcepit. Hac repudiata alteram æque impudicam eſt expertus. Athenis relictis apud Archelaum Macedoniæ Regem in ſummo vixit honore, ſublatus ut ajunt a canibus per inſidias Arrhidæi Macedonis & Cratevæ Theſſali poetarum ipſi invidentium: vel lacteratus a mulieribus cum noctu Craterum Archelai delicias vel uxorem Nicodemi Arethuſii peteret. Annos ajunt vixiſſe LXXV. oſſaque ejus Pellam jubente Rege translata. Fabulæ ejus LXXV, vel ut alii XCII. ex quibus exſtant LXXVII. Vicit quinquies, quater adhuc ſuperſtes, ſemel vero poſt obitum fabulam ejus in ſcena exhibente Euripidæ fratris ipſius filio. Fabulas edidit per totos annos XXVI. Obiit Olympiade XCIII.

Euripides Tragicus, prioris ex fratre nepos ut tradit Dionyſius in Chronicis. Scripſit Ὁμηρικὴν ἔκδοσιν, editionem Homericam niſi fortaſſe ea alterius ſit. Fabulæ ejus ſunt Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυξένη.

Euſchemus Comicus. Ex fabulis ejus ἐμπολή, teſte Athenæo.

Euſebius Pamphili Arianæ ſectæ addictus, Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopus, ſacrarum Scripturarum inſigniter ſtudioſus & divinæ bibliothecæ una cum Pamphilo Martyre diligentiſſimus inveſtigator. Multa edidit opera, inter quæ ſunt iſta: *Evangelicæ demonſtrationis libri XX. Evangelicæ præparationis libri XV. Theophaniæ libri V. Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ libri X. Canones Chronici variæ Hiſtoriæ, & eorum epitome. De Evangeliorum diſſenſione. In prophetam Eſaiam libri X. Contra Porphyrium* qui tunc ut quidam putant in Sicilia ſcribebat, *libri XXX.* Τοπικῶν ſive *de locis ſacris liber. Apologia pro Origene libri VI. De vita Pamphili libri III. De martyribus* alia opuſcula. *In Pſalmos CL.* commentarios eruditos, & multa alia. Floruit maxime temporibus Conſtantini Imp. ac Conſtantii, & ob amicitiam

quæ

quæ ipsi cum Pamphilo martyre intercesſit, ab eo cognomentum ſortitus eſt. Scripſit etiam *ad Marinum* in quo opere dicit CHriſti Eccleſiam duo vitæ genera & inſtituta præcipere, quorum unum ſit excellens & ſupra communem vitæ humanæ rationem poſitum, quale eſt Monachorum. Alterum minus ſublime & communi hominum vitæ accommodatum, quod nec à conjugio abhorret.

Euſtathius Epiphanienſis ſcripſit *compendium Chronicum* rerum ab Æneâ usque ad Anaſtaſium Imp. geſtarum *libris* * *novem.*

Euſtathius Sebaſtenus cum Baſilio Ancyrano, ejusdem urbis Epiſcopo, ſectæ Macedonianæ caput fuit.

Euſtephius Aphrodiſienſis Sophiſta unus ex illuſtribus Adrottorum, quæ eſt urbs Lydiæ, incolis. Scripſit *declamationes.*

Euſtochius Cappadox Sophiſta. Scripſit *Cappadociæ & reliquarum gentium Antiquitates*, & τὰ κθ' Κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα. ** *res geſtas ab Imperatore Conſtante.*

Euthycles, ex cujus Comœdiis ſunt ὧσωτοι ἡ Ἐπιστολή teſte Athenæo in Dipnoſophiſt.

Euthydemus magiſter Apollonii Tyanei, Tarſenſis Cilix &c. (ex Philoſtrato.)

Euthymenes Archon Athenienſis ſub quo abrogatum eſt decretum Archonte Morychide ſcriptum, quo Comicis adimebatur libertas aliquem in ſcena perſtringendi.

Eutropius Italus Sophiſta Hiſtoriæ Romanæ compendium Latina lingua ſcripſit, aliaque.

Eutyches CPoli monaſterii præfectus, impiæ ſectæ Manetis & Apollinaris tertius defenſor &c. (ex Theodoro Raithuenſi.)

Euxenus vir non admodum probus nec actuoſæ vitæ deditus & Epicuri moribus imbutus. Pythagoræ vero opiniones ita cognoſcebat, ut aves ea quæ diſcunt ab hominibus, χαῖρε vel εὖ πρᾶττε, & ζεὺς ἵλεως. Apollonius puer Euxenum audiebat, ſed ad decimum ſextum annum progreſſus ad Pythagoricam vitam ſe contulit, Euxenum tamen amare non deſiit &c. (ex Philoſtrato)

Ἐξ ἀμάξης. Apud Athenienſes feſtum erat Lenæa, in quo Poetæ plauſtris inſidentes certabant cantionibus riſus movendi gratia, quod Demoſthenes dixit ἐξ ἁμάξης, *ex plauſtro.* Chorus Lenæorum vocabatur Lenaites.

* Evagrius V. 24. *libros* tantum *duos* fuiſſe teſtatur.

** Ita Cangius pag. 31. ad Zonaram, ex Eudociæ Joniis MSS.

ἐξηγηταί. Tres erant exegetæ oraculo Apollinis designati, quibus curæ erat lustrare eos qui aliquo piaculo obstricti essent. Sic etiam vocabantur patriorum institutorum & jurium interpretes. Peculiariter, interpretes sacrorum, qui etiam de inferiis aliisque juribus defunctorum consulentibus respondebant.

Ezechias. Exstabat liber Salomonis remedia omnium morborum continens, qui Templi limini incisus erat. Hunc Ezechias obolevit, quod populus mente ad DEum non adverteret, sed quicunque ægri essent, curationes inde peterent neglecta Divini Numinis invocatione.

Fabius Pictor Historicus Romanus. Hic ait nulli Romanorum Magistratuum licere quicqvam quod sit publicum in privatos usus convertere.

Falcidia lex à Cæsare Cajo Octavio lata est, maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum successionibus, à Falcidio tribuno plebis inventa.

Faunus Pici seu Jovis F. quem nomine planetæ Mercurium appellabant. Hic fuit Astronomus, metallaque auri argenti & ferri invenit, eorumque tractandorum rationem Occidentales docuit. Qvare etiam ab indigenis vocatus πλουτοδότης, opum donator. Insidiis appetitus à fratribus in Ægyptum fugit in tribum Chami filii Noë, à quibus susceptus cum ipsis habitavit. Idem aurea stola indutus & futura prædicens divitiasque eis impertiens, tanquam Deus ab ipsis cultus est.

Favorinus Arelatensis Gallus sexu Hermaphroditus, eruditissimus & Philosophiæ peritissimus, Rhetoricæ inprimis addictus. Floruit tempore Trajani Imp. vitamqve produxit usqve ad Adriani Imperium. Æmulatus est Plutarchum Chæronensem innumeris pæne libris conscribendis. Scripsit & Philosophica & Historica quorum magnus est numerus. Ex ipsius libri sunt isti: *De Homeri Philosophia. De Socrate & arte ejus amatoria. De Platone. De Philosophorum victu* & alia. Idem etiam γνωμολογικὰ *dicta sententiosa* scripsit.

Flaminius ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος orator turbæ rudi vendibilis & qui ad populum dicendo supra modum valeret, cæterum ad rem bellicam administrandam ineptus. (ex Polybio.)

Fronto Emisenus Orator qui Romæ temporibus Severi Imp. vixit. Hic Athenis æmulus fuit Philostrati primi & Apsinis Gadareni, ibidemqve obiit annos circiter LX. natus, & Longinum Criticum, sororis Frontonidis filium heredem reliquit. Scripsit orationes multas.

Fulvia (Φολβία) Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum genibus

bus ſuis impoſuit, cumque ei contumelioſiſſime illuſiſſet atque illud conſpuiſſet, tandem diducto ore extractam ejus lingvam acu, qua figendis capillis utebatur, compunxit, additisque multis & gravibus probris, pro roſtris exponi juſſit, ut quo ex loco adverſus ipſam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præciſum ſpectaretur.

Galenus Medicus celeberrimus Pergamenus, qui Marci, Commodi & Pertinacis temporibus Romæ vixit, Niconis Geometræ & Architecti F. compoſuit Medica & Philoſophica, itemque Grammatica & Rhetorica quæ ut omnibus nota recenſere ſupervacaneum duxi. Vixit anos LXX.

Genethlius Genethlii F. ex urbe Petris, Sophiſta, Minuciani & Agapeti diſcipulus, æmulus Athenis Callinici. Memoria ita valuit ut declamationem ſemel auditam repeteret. Obiit juvenis annos natus XXVIII. Scripſit λαλιας ſive Ἀλαλίξεις, *allocutiones* & μελέτας *declamationes*, inter quas eſt *exul ſe ipſum vendens poſt Thebarum excidium. Propempticum ad amicos ſuos* Daduchum & Aſclepiadem. *Orationes Panegyricas.*

Gennadius patriarcha CPol. conſpectum ab eo Φάσμα δαιμόνιον &c.

Georgius magnæ Eccleſiæ Diaconus & Chartophylax cognomine *Piſides.* Scripſit *hexaëmerum* ſive de opificio Mundi, quod tribus fere millibus verſum jambicorum conſtat. *De Heraclio Imp. & bello Perſico.* Adhæc oratione ſoluta *Abarica & encomium Anaſtaſii Martyris.*

Geſſius Petris oriundus Zenonis Imp. temporibus arte media clariſſimus fuit, & Domni Judæi, præceptoris ſui gloriam penitus obſcuravit &c. Heraiſcum cum Zenonis juſſu quæreretur domi ſuæ occultavit, & deinde in fuga defuncto juſta perſolvit. Baſilicus ideo ab Imp. miſſus, Agapium & cæteros Philoſophos comprehenſos in prætorium abduxit.

Γνῶθι σεαυτὸν, & τὸ νόμισμα χαράξαν præcepta Pythica, *Noſce te ipſum* & *opinionem vulgi contemne.*

Goetiam, magiam, pharmaciam Medi & Perſæ invenerunt. Magia eſt evocatio dæmonum beneficorum boni alicujus afficiendi cauſa, qualia ſunt Apollonii Tyanenſis θαυμάσματα. Goëtia, ἀπὸ τῶν γόων à lamentis quæ circa ſepulchra audiuntur ita dicta, eſt per quam animæ defunctorum evocantur. Pharmacia veneficium, per quod alicui pharmaca lethalia vel philtra præbentur. Magia & Aſtrologia à Maguſæis id eſt Perſis orta eſt. Perſæ Μαγῶν ſive Μαγουσαῖοι ab indigenis vocantur.

Gorgias Charmantidæ F. frater Herodici Medici Leontinus Rhetor, Empedoclis discipulus, magister Poli Agrigentini & Periclis & Isocratis & Alcidamantis Eleatæ qvi & in schola ipsi successit. Porphyrius eum refert ad Olimpiadem LXXX, sed antiquior est. Rhetoricam primus in artem redegit &c. a singulis discipulis centum exegit minas, vixit annos CIX. & multa scripsit.

Gratianus Imp. Valentis sævitiam in Christianos detestatus, omnibus lege lata permisit ut secure ac libere conventus in Ecclesiis propriis agerent, solis Eunomianis, Photinianis & Manichæis conventicula ademit.

Gregorius Nazianzenus in Cappadocia Basilii Cæsar. amicus, Grammaticus & Poëta excellens, multo magis insignis Philosophus & orator ἀμφιδέξιος & peritissimus fuit. Multa scripsit oratione soluta ad τρεῖς μυριάδας στίχων ad versuum triginta millia. Ex his sunt: *de obitu fratris Cæsarii. Oratio funebris in Patrem suum. Altera in sororem Gorgoniam. De pauperibus amandis. Laudes Maccabæorum. Laudes Cypriani. Laudes Athanasii. Laudes Hieronis Philosophi. Contra Julianum Imp. orationes duæ. De Spiritu S. Oratio una. Orationes panegyricæ X.* aliæque plurimæ quæ omnibus notæ sunt. Secutus est genus dicendi quo usus est *Polemo* Laodicensis qui Smyrnæ eloqventiam docuit & Aristidis Rhetoris præceptor fuit. Scripsit & librum versibus hexametris in qvo *virginitas & conjugium* inter se colloquuntur. Item de aliis argumentis diverso & omnifario genere carminis ad versuum triginta millia. Hujus meminit Philostorgius licet Arianus &c. Gregorius alio Ecclesiæ suæ Episcopo in locum suum substituo, ipse ruri vitam monachi egit decessitque decimo tertio Theodosii Imp. annos natus amplius XC.

Gregorius Episc. Nyssenus, frater Basilii Cæsar. eruditissimus & eloqventiæ laude nulli veterum cedens. Eximium librum *contra Eunomium* scripsit & aliud *de fabricatione hominis* aliasqve homilias plurimas. Item *in Cantica Canticorum, in Ecclesiastem & ad sororem Macrinam* prolixam & elegantem orationem de anima. Scripsit & multa alia & admirabile illud *encomium Stephani* primi martyris & vitam *Gregorii Thavmaturgi.*

Gregorius, qvi & Theodorus, Tavmaturgus Neocæsareæ in Ponto Episcopus, ob Græcarum Latinarumqve litterarum studium è Cappadocia adolescens se Berytum & inde Cæsaream Palæstinæ contulit cum fratre Athenodoro. Hos Origenes per quinquennium erudiit

&

& ad fidem CHristi paulatim reduxit, Gregorius in patriam rediturus *Origeni* præsenti gratias egit *oratione panegyrica* quæ etiamnum exstat: Scripsit & *metaphrasin in Ecclesiastem*, brevem illam sed admirabilem: multasque *Epistolas*. Decessit sub Aureliano clarus miraculis quæ Episcopus edidit. Athenodorus Gregorii frater Sophista scripsit *de incarnatione & fide orationem*.

Gregorius Hermiæ Philosophi frater plane dissimilis, supra modum acutus & ad quæstiones & disciplinas expeditus cæteroqui inquietus &c. è Damascii Historia Philosophica.

Γυμνασία διαλεκτική. Hujusmodi libros *Aristoteles* & *Theophrastus* scripserunt, quibus docent rationem probabiliter in utramque partem differendi.

Gymnasius, Sidonius Sophista, Imperatoris Constantini temporibus vixit. Scripsit *Declamationes* & *commentarium in Demosthenem* & alia quædam.

Hæresis. Hippobotus dicit novem esse sectas sive disciplinas Philosophorum, *Megaricam*, *Eretriacam*, *Cyrenaicam*, *Epicuream*, *Annicerianam*, *Theodoriam*, *Zenoniam* seu *Stoicam*, *Academicam* & *Peripateticam*. Cynicæ autem & Eliacæ ac Dialecticæ non meminit. Pyrrhonia non poterit appellari secta, nulla enim habet dogmata. Præter has Secta Eclectica introducta est à Potamone Alexandrino qui ex singulis sectis ea quæ sibi placerent eligebat &c.

Harpocras Ammonio (Hermeæ) familiaris, & Nicomedi, Isidoro, Horapollini, Heraisco &c. homo Ægyptius qui Zenonis Imp. tempore vixit. infra in Horapolline.

Harpocration Argivus Platonicus Philosophus Cæsaris familiaris. Scripsit *commentariorum in Platonem libros XXIV.* & *dictionum Platonicarum libros II.*

Cujus Harpocration Sophista scripsit *de Antiphontis figuris. De Hyperidis & Lysia orationibus*, & alia.

Ælius Harpocration Sophista scripsit *de illis quæ Oratores ignorasse videntur. Argumenta Orationum Hyperidis. Ementitam esse Herodoti Historiam. De ordinibus militaribus apud Xenophontem. De arte Rhetorica. De formis Orationum.*

Valerius Harpocration Rhetor Alexandrinus scripsit *Lexicon decem Oratorum.* ἀνθῶν συναγωγήν sive *floridorum collectanea*.

Hecatæus Abderites Philosophus qui & Criticus & Grammaticus cognominatus est, quod apparatu Grammatico abunde instructus esset. Vixit sub Alexandri Magni successoribus. Scripsit præter alia de Homeri & Hesiodi poësi.

Hecatæus Hegesandri F. Milesius vixit temporibus Darii qui post Cambysem regnavit (quo tempore & Dionysius Milesius vixit) Olympiade LXV. Historiographus. Hoc junior fuit Herodotus Halicarnassæus, qui multum ei debet. Fuit Hecatæus auditor Protagoræ & primus Historiam oratione prosa scripsit, uti primus Pherecydes (res philosophicas) itidem oratione soluta exposuit. Scripta enim Acusilai adulterina sunt. (infra, in ἱστορῆσαι.)

Ἡκατέειον. Habebat Theagenes Hecatæ simulacrum quod quocunque iret consulebat. Hic καπνὸς *fumus* vocabatur. Fuerunt & alii duo Theagenes, quorum alter de Homero scripsit, alter ob mollitiem fuit infamis.

Hecebolius Sophista CPolitanus, sub Constantino Christianissimi se Zelo flagrare simulans, sub Juliano stolidus Ethnicus, post ejus obitum iterum Christianus πατήσατέ με, clamavit, τὸ ἅλας τὸ ἀναίσθητον, *conculcate me fatuum salem.*

Hegelochus tragicus historio, in Euripidis Oreste pro γαλήνᾳ ὁρῶ pronunciavit γαλῆν ὁρῶ. Eum ut voce insvavem perstringit Plato.

Hegemon Demostheni memoratus pro Ctesiphonte. Unus erat illorum qui Macedonum partibus favebant & muneribus corrupti credebantur.

Hegemon Thasius cognomento Φακῆ. Ex ejus dramatibus φιλόνα teste Athenæo in Dipnosophistis.

Hegesippus Crobylus cognomento, cujus esse putatur septima Philippica, Demosthenis nomine inscripta. Ex ejus dramatibus est Φιλέταιρος, ut meminit Athenæus.

Hegias patrem virtute & scientia antecessit & jam adolescens spem fecit se Plutarcho (Athenienssi) non inferiorem fore, unde Proclus ipsum adhuc juvenem non indignum habuit Oraculorum Chaldaicorum auscultatione &c. (ex Damascio)

Helenus conscripsit χειροσκοπικὸν διάτισμα *divinationem quæ fit per inspectionem manuum*, veluti cum expansis & apertis alicujus manibus, ex ipsarum rugis conjicimus eum liberos procreaturum esse, vel simile quid.

Heliconius Sophista Byzantinus scripsit *compendium Chronicon* ab Adamo usque ad Theodosium Magnum, libris decem.

Heliconius Astronomus scripsit *apotelesmatica*, *de dioseme is* & multa alia.

Helladius Alexandrinus Grammaticus qui sub Theodosio juniore Imp. vixit,

vixit. Scripsit ordine alphabetico *de usu omnis generis vocabulorum.* ἐκφρασιν φιλοτιμίας *descriptionem ambitionis.* *Bacchum* sive *Musam.* *Descriptionem balnei Constantiani.* *Laudes Imp. Theodosii.*

Hellanicus Mytilenæus historicus Andromenis vel Aristomenis F. vel Scamonis cui cognominem filium habuit. Commoratus est cum Herodoto apud Amyntam Regem, Euripidis & Sophoclis temporibus sectatusqve Hecatæum Milesium, qvi vixit tempore belli Persici & paullo ante. Pervenit usqve ad Perdiccæ tempora, obiitqve Perperenæ qvæ est è regione Lesbi. Scripsit plurima tam prosa qvàm metrica oratione.

Heniochus Athenienſis, mediæ Comœdiæ Comicus. Ex fabulis ejus sunt Τροχίλος. Ἐπίκληρος. Γοργόνες. Πολυπράγμων. Θωρύκιον. Πολύευκτος. Δὶς ἐξαπατώμενος. (Fuit & nostra ætate Polyevctus, * homo nefandus, semivir, Deo invisus, iracundus, Cocyti & Stygis horribilis & pernicioſus humanæ vitæ partus.)

Hephæstion Alexandrinus Grammaticus scripsit *Enchiridon de metris* & μέλιτται varia, sive quæ ad doctrinam de versibus spectant. Περὶ τῶν ἐν ποιήμασι παραχῶν *de iis qvæ in poëmatibus turbata sunt.* *Comicorum dubiorum solutiones.* Et alia plurima. Item *metrorum dimensiones.*

Heracleon Ægyptius ex oppido Tilote qvod Heracleæ subjectum est, Grammaticus. Romæ docuit. Scripsit *commentarium in Homerum* κατὰ ῥαψῳδίαν sive secundum ordinem rhapsodiarum. Item *in Lyricos*, & *de verbis imperativis apud Homerum.*

Heraclides Euphronis F. Philosophus ex Heraclea Ponti: genus retulit ad Damidem unum ex illis qvi coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. Fuit Platonis auditor & ab ipso in Siciliam profecto relictus ut scholæ præesset. Hic draconem aluit, mansvefactumqve semper secum habuit qvi etiam inventus in ejus lecto est cum bene valens cubitum iviſſet sed postea repertus non fuisset. Alii itaque immortalem factum fuisse sibi persvaserunt, alii in puteum se præcipitasse, ut immortalitatem consecutus hominibus videretur. Multa scripsit.

Heraclides Ponticus ex Heraclea urbe Ponti Grammaticus qui Didymum illum τὸν στ υ Alexandriæ auscultavit. Hic cum audivisset qvoque Aprum Aristarchi discipulum, qui Romæ celebre nomen habebat & Didy-

* Non est credibile, qvod video qvibusdam venisse in mentem, his verbis perstingi à Suida Polyevctum qvi Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 956. ad 970.

Didymum frequenter perſtringebat, *ſapphico* vel *phalacio* metro ſcripſit libros tres explicatu difficiles, multisque dubiis quæſtionibus plenos quos λύσεις ſive *nugas* inſcripſit. Romam his delatis, Apro adverſarium ſe profeſſus manſit ibi temporibus Claudii & Neronis, ludumque litterarium aperuit. Multa etiam ſcripſit *poëmata epica*.

Heraclides Oxyrynchita Philoſophus Serapionis F. cognomine Lembus, vixit ſub Ptolemæo ſexto, ſcripſitque *fœdus cum Antiocho factum*, item *Philoſophica* & alia.

Heraclides Lycius Sophiſta librum compoſuit quem inſcripſit Νικήτης ἢ καθαρμός, *Niceta purgatus*, ignorans ſe pygmæorum ſpolia aptare coloſſo.

Heraclitus Blyſonis ſeu Bleutonis vel Horacini F. Epheſius Philoſophus phyſicus cognomento σκοτεινός ſive obſcurus. (Confer ſupra in Δηλίων κολυμβητής.) Hic nullius Philoſophi diſcipulus fuit ſed naturæ beneficio & ſuapte induſtria ingenium excoluit: quidam tamen tradunt Xenophanis vel Hippaſi Pythagorici auditorem fuiſſe. Vixit Olympiade LXIX. ſub Dario Hyſtaſpis F. Multa ſcripſit περὶ φύσεως. Corpus contemnebat & judicabat κοπρίων ἀνθλητότερον, ſtercore vilius, facileque ajebat ſe naturæ deſideriis ſatisfacere quamdiu DEUS corpore ut inſtrumento uti juberet. Aqua intercute laborans a medicis non præbuit curandum ſed corpus ſuum fimo bibulo illitum ſoli ſiccandum expoſuit. Sic jacentem canes dilacerarunt, vel ut alii, ipſum obrutum arena periiſſe contigit.

Heraclius Romanorum Imp. Hic ab Athanaſio Jacobitarum *patriarcha* & Sergio Syro (*Patriarcha*) C*P*oli ad hæreſin Monothelitarum pertractus eſt. &c.

Heraiſcus ingenio fuit diviniore, Aſclepiades Ægyptiorum libris diutius innutritus, Theologiæ ipſorum ac ſapientiæ peritior. Heraiſcus ſimulacra Numine animata à caſſis diſtinguere poterat (ſupra in μαγνώμων) nam iis conſpectis cor ejus numine agitatum compungebatur. Sic cognovit τὸ ἄῤῥητον ἄγαλμα τοῦ Αἰῶνος arcanum ſimulacrum Æonis quod Alexandrini Oſiridis & Adonidis ſimul nomine colunt κατὰ μυστικὴν θεολογίαν. Mulierem menſtruatam videnti dolebat caput. Mortuo cum Aſclepiades honores ſacerdotibus debitos reddere, & τὰς Ὀσιριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολὰς Oſiridis veſtibus corpus ejus tegere pararet, confeſtim luce undique illuminabantur τῶν σινδόνων ἀποῤῥητα διαγράμματα, arcanæ ſindonum litteræ, &

& circa ipſum conſpiciebantur φαντασμάτων ἐν θεωρίαις, formæ ſpectrorum divinæ. Fertur ex matris utero prodiiſſe digitum ſilentii indicem labiis admotum habens, quomodo Ægyptii fabulantur, natum eſſe Orum & Solem ante Orum, ita ut ſectione ad digitum removendum opus fuerit. Et Heraiſcus fuit Bacchus ut ſomnium indicavit. At Aſclepiades Theologiæ patriæ peritiſſimus, cujus rei documentum ſunt *hymni*, quos in Ægyptiorum Deos conſcripſit, item opus quod ſcribere inſtituit *de omnium religionum conſenſu*. Scripſit etiam opus Ἀγνωτίων αἰγυπίων *Ægyptiorum vetuſtiſſimorum res geſtas* & hiſtoriam annorum paullo plus triginta millium complectens. &c. Ammonius & Erythrius Ægyptius inter ſe contendebant Byzantii &c.

Hercules Alcmenæ F. hunc tradunt fuiſſe philoſophum, quem pingunt pelle leonina h. e. prudentia & conſtantia amictum qui clavâ philoſophiæ peremit Draconem cupiditatis & ab ea abſtulit tres virtutes ſcilicet non iraſci, non eſſe avarum, nec voluptatibus deditum -- Sub Minoë extitit Hercules Tyrius, qui purpuræ tinctūram invenit, cane maxillas (ſanguine conchylii) cruentatæ: eamque obtulit Phœnici Regi qui primus purpuram geſtavit.

Herennius. Philo Byblius Herennius cognominatus, ut ipſe dicit.

Hermagoras. Amphipolitanus Philoſophus, Perſæi diſcipulus. Dialogi ipſius ſunt, *Miſocyon*. περὶ ἀτυχημάτων *de infortuniis*, ἰκχνευτὴς, ἢ περὶ ὑποστάσεως, *effuſum* ſive *de avarum inſpectione*. περὶ σοφιστείας *de arte Sophiſtica* adverſus Academicos.

Hermagoras ex Temno Æoliæ urbe, cognomento Carion, Rhetor ſcripſit *Artem Rhetoricam* libris VI. περὶ ἐξεργασίας *de elaboratione*. περὶ πρέποντος *de decoro*. περὶ φράσεως *de elocutione*. περὶ σχημάτων *de figuris*. Hic una cum Cæcilio Romæ docuit Cæſaris Auguſti temporibus, & ætate provecta obiit.

Hermes ſapiens Ægyptius ante Pharaonem floruit vocatusque fuit Trismegiſtus quod de Trinitate locutus fuerit, dicens in Trinitate unam eſſe Deitatem. Ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν ἀεὶ τῶς νοὸς φωτὸς καὶ ἀεὶν ἐκεῖνον ἦν ὁ Ἰησοῦς πάντας, καὶ πνεῦμα πάντα ἐφέιχον. ἐντὸς Ἰησοῦ δ' Θεὸς, ἐν ἀγγελῷ, ἐν ἁγία ἄλλῃ &c. (ex Cyrillo 1. in Julian.)

Hermias Evnuchus Atarnæ regioni Myſiæ ad Helleſpontem præfuit, Regi Perſarum ſubjectus. Evnuchus cum eſſet & ſervus Eubuli Bithyni dynaſtæ & Philoſophi, litteris ab Ariſtotele inſtitutus, *de anima* ſcripſit, eamque immortalem eſſe docuit. Hic eſt Evnuchus ille ter

venditus, Ariſtotelis amicus cui filiam ſuam adoptivam uxorem dedit. Sed & ipſe licet Θλαδίας filiam habuit ex uxore Pythiadem. Scribitur Ἑρμείας, ut in στίχοις ἰαμβικοῖς Hipponactis: * Εὐνᾶχος ὃν ποθ' ὁ λος ἤρχεν Ἑρμείας.

Hermias (Ἑρμείας) philoſophus Ammonii & Heliodori, magiſtrorum Damaſcii pater, amicus intimus Ægypti, cupidiſſimi litterarum, fratris Theodotæ quæ erat mater Iſidori Philoſophi. Huit Ægypto morienti, jurejurando affirmavit animum eſſe immortalem, quam fiduciam ipſi afferebat vitæ integritas. Philoſophiam coluit ſub magno Syriano, induſtria nullis ſodalium ſuorum, ne Proclo quidem inferior. Licet vero τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδεέστερος ἦ τῆς τῶν ἀκριβείαν, ab eruditionis & eloquentiæ perfectione aberat, virtutem tamen ita ſectabatur ut ne *Momus* quidem reprehendere nec invidia ipſa odio eum proſequi poſſet. Tantum erat in illo æquitatis ſtudium ut ſi quid emeret, librum verbi gratia, venditori minoris forſan offerenti quam par eſſet, juſtum potius pretium daret.

Hermippus Athenienſis, Comicus antiquæ Comœdiæ luſcus, frater Myrtili Comici. Fabulas docuit XL.

Hermippus Berytius ex vico mediterraneo, diſcipulus Philonis Byblii à quo commendatus fuit Herennio Severo ſub Adriano Imp. Hic quamvis genere libertinus eſſet, tamen eruditus admodum fuit & multa ſcripſit.

Hermogenes Tarſenſis cognomento ξυστὴς quaſi *raſorem* dixeris, Sophiſta quem Muſonius philoſophus & *Marcus* Imp. audivit, vix natum annos XV, ingenii felicitate & doctrina captum ejus ætatis longe ſuperante. Annos natus circiter XVIII. ſcripſit *Artem Rhetoricam* quam omnes in manibus habent. *De ſtatibus cauſarum librum. De formis orationis libros duos. De Caleſyria libros II.* Cum annum ætatis XXIV. attigiſſet; ingenio defecit & ſui prorſus diſſimilis evaſit ſine ulla manifeſta cauſa aut morbo corporis: unde dictum Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. *inter pueros ſenex & inter ſenes puer.* De hoc Philoſtratus Lemnius &c. Cadavere ejus diſſecto cor dicitur inventum pilis obſitum & communem magnitudinem longe ſuperaſſe.

Hermolaus Grammaticus *C*Politanus ſcripſit epitomen ἐθνικῶν Stephani Grammatici, eamque Juſtiniano Imp. dedicavit.

Hero-

* Oportet nomen eſſe corruptum, vel *juniorem* Hipponactem intelligi. Nam Hipponax ille antiquus diu ante Hermiam fuit.

Herodes Julius, filius Attici, Plutarchi nepos genere Æcacides Athenienſis, ex municipio Marathonio Sophiſta, ob theſaurum (repertum) valde dives, adeo ut & ſtadium & theatrum tecto munitum Athenienſibus condiderit. Ipſius pater Aſiæ præfuit & bis Conſulatum geſſit. Vixit Trajani, Adriani & Marci Antonini Impp. temporibus & Favorinum Polemonemqve præceptores habuit. Scripſit ἐφημερίδας, opus varia eruditione plenum: item *Epiſtolas* & *orationes* extemporales, qvarum meminit Philoſtratus in Vitis Sophiſtarum. Ei in ſchola ſucceſſit Adrianus Sophiſta. Circumferuntur & multa alia illius ſcripta ex quibus & ingenii ejus magnitudo, & mentis ſublimitas perſpici poteſt. Obiit circa LXXVI. ætatis annum, tabe confectus.

Herodianus Alexandrinus Grammaticus Apollonii Grammatici cognomine dyſcoli F. Vixit tempore Marci Antonini Imp. qvare junior eſt Dionyſio, qvi Muſicam Hiſtoriam conſcripſit & Philone Byblio.

Herodotus Lyxi & Dryonis F. Halicarnaſſeus illuſtri genere natus fratrem habuit Theodorum. Samum migravit propter Lygdamidem qvi poſt Piſindelim patrem aviamqve Artemiſiam tyrannus Halicarnaſſi erat. Sami Jonicam dialectum exoluit & *Hiſtoriam libris IX.* ſcripſit auſpicatus à Cyro Perſa & Candaule Lydorum Rege. Reverſus deinde Halicarnaſſum, tyrannum expulit, invidiaqve civium tangi ſe cum ſenſiſſet, Thurium quo tunc Athenienſes coloniam deducebant ultro conceſſit, ubi defunctus & in foro ſepultus eſt. Sunt tamen qvi ajunt Pellæ obiiſſe. De Herodoto ὁ σοφιστὴς (Julianus) in Epiſtola: εἰ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. *ſi cui Thurius ille hiſtoriæ ſcriptor fide dignus eſſe videtur.*

Heron Cotyos F. Athenienſis Rhetor qvi *cauſas Athenis actas* ſcripſit. Item *expoſitionem* (Orationum) *Dinarchi. Commentarios in Herodotum, Xenophontem, Thucydidem.* Κανὼνιον ὀνομάτων ἐκλεκτῶν *vocabulorum libros III. Epitomen Heraclidis Hiſtoriarum. De antiqvis Oratoribus & orationibus qvibus in commiſſionibus vicerunt.* Heroni Proclus ſe commiſit, viro pio & qvi perfecte ſe comparaverat ad inſtitutionis rationem Alexandriæ uſitatam.

Herophila qvæ & Sibylla Erythræa, Theodori filia. Scripſit verſu heroico βιβλία γ' μαντικά, *tres divinationum libros*, & Conſulum, vel (ut alii tradunt), Tarquinii temporibus Romam venit, ſuperans eos magno ſibi qvæſtui fore. Sed cum contemni ſe videret, duos libros cremavit; unus vero ſervatus eſt, qvem Romani magno pretio redemerunt.

Heſiodus, Cumanus, à patre Dio & matre Pycimede adoleſcens translatus eſt Aſcram Bœotiæ civitatem. Dius filius Ampelidæ, nepos Melanopi qvem ajunt fuiſſe avum Homeri avi, ita ut Hometus natus ſit ex patruele Heſiodi. Utriusqve genus ab Atlante deduci ferunt. Poëmata Heſiodi, *Theogonia*, *Opera & dies*, *clypeus*, *heroinarum mulierum catalogus libris V.* *Epicedium in Batrachum* qvem amaverat. *De Idæis Dactylis*, & alia multa. Obiit hoſpitio exceptus ab Antipho & Ctimeno, qui noctu putantes ſe ſororis ſuæ ſtupratorem interficere, Heſiodum obtruncarunt inviti. Homero alii antiqviorem faciunt, æqvalem alii, Porphyrius aliiqve plurimi annis centum juniorem ut tantum XXXII. annis primam Olympiadem anteceſſerit.

Ἥσυχος Parmenides (alii ajunt Pythagoras) primus deprehendit eundem eſſe Veſperum & Luciferum.

Heſychius Mileſius, Heſychii cauſidici & Sophiæ F. temporibus Anaſtaſii Imp. vixit. Scripſit *ὀνομαſτολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαζομένων ἐπιτομήν ἐστι δὲ τὸ βιβλίον*, *Nomenclatorem* ſive qvi liber illius eſt epitome, *indicem virorum qui doctrina clari fuerunt.* Item *Hiſtoriam chronicam*, qvam in *ſex diaſtemata* (ſic enim ſingulos libros appellat) diſtinxit. In his libris continentur Imppp. Romanorum res variis temporibus geſtæ & Hiſtoria Regum ac principum qvi ſingulis gentibus imperitarunt; item ea qvæ Byzantii geſta ſunt usqve ad imperium Anaſtaſii, cognomento Dicori. In Indice ſuo nullam facit mentionem Eccleſiaſticorum Doctorum, qvi eruditione clari fuerunt, ut hinc ſuſpicari liceat, eum non fuiſſe Chriſtianum ſed Ethnicorum nugis & vanis ſtudiis addictum.

Hierocles Philoſophus Alexandrinus ingenio & dicendi facultate excellens, cujus diſcipulus Theoſebius ajebat Hieroclem aliqvando inter docendum dixiſſe, *Socratis* ſermones teſſeris eſſe ſimiles, nunqvam enim eos in irritum cadere, qvocunqve cecidiſſent. Hieroclis animum virilem magnumqve adverſa fortuna demonſtravit. Cum enim Byzantium profectus Chriſtianos qvorum ſumma poteſtas erat offendiſſet, in judicium ductus & verberibus cæſus ſagvinem qvo manabat cava manu excepit, eoque judicem adſperſit dixitqve: Ἰλλαψ τῇ, νῦ ὄνον, ἐπεὶ Φαίηκες ἀνδρὸς μοῦνοι (Odyſſ. *ι.* 347.) Poſt exilium inde reverſus Alexandriam, more ſolito Philoſophiam diſcipulis expoſuit. Mentis ejus ſublimitas perſpici poteſt ex *Commentariis* qvos ſcripſit *in aurea carmina Pythagoreorum* & pluribus aliis libris

de

de providentia, ex qvibus apparet virum illum animo qvidem excelso sed scientia minus accurata præditum fuisse.

Hieronymus tyrannus, de cujus morte qui scripserunt, Historici multa verba fecerunt de rebus atrocibus qvæ in ipsius obitu acciderunt, ut nec Phalaris nec Apollodorus nec unus alius tyrannus fuerit illo acerbior &c.

Hieronymus Cardianus qvi *res ad Alexandriam gestas*, τὰ ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ πραχθέντα (Kusterus legit τὰ ὑπ' Ἀλεξάνδρου *res Alexandri Magni*) conscripsit. Cardia nomen urbis (in Thracia Chersonesο.)

Hilarius Phryx sub Joviano Imp. vixit vir non qvidem eruditione celebris sed Deo visum erat futurorum præscientiam illi impertiri. Itaqve præstantissimus vates fuit.

Himerius Aminiæ Rhetoris F. ex Prusiade Bithyniæ civitate Sophista Juliani Imp. temporibus vixit & Athenis Proæresii æmulus fuit, oculosqve in senectute amisit. Scripsit *Declamationes*.

Hipparchia soror Metroclis Cynici, Maronitis, Philosopha Cynica uxor Cynici Cratetis qvi fuit *Athenien*sis, discipulus Brysonis *Achæi*, vel ut alii tradunt Diogenis, Scripsit philosophica qvædam, item argumentationes nonnullas & qvæstiones ad Theodorum *Atheum*. Floruit Olympiade CXI. (Confer qvæ Svidas in ἦρα.)

Hipparchion mutus. Duo fuerunt citharœdi Hipparchion & Rufinus. Cum autem instaret certamen, Hipparchion mutus stetit.

Hipparchus Comicus antiqvæ Comœdiæ. Dramata ejus, de nuptiis.

Hipparchus Stagirita *Philosophus*, Aristotelis discipulus & cognatus. Scripsit de masculino & fœminino sexu nuptiisqve Deorum, & alia qvædam.

Hipparchus Nicæensis Philosophus qvi sub Consulibus vixit. Scripsit *de Arati Phænomenis. De stellarum inerrantium constitutione & statione. De mensuris lunæ motu secundum latitudinem.* Et *in asterismos.*

θεσμοί. Solon qvi leges Athenien*s*ibus scripsit, totam earum multitudinem in qvatuor classes distinxit &c.

Hippias Diophitis F. Eleus Sophista & Philosophus, discipulus Hegesidami qvi summum bonum statuebat εὐτράπελον. Multa scripsit.

Hippobotus, Philosophus qvi dixit novem esse Philosophorum sectas. Vide supra in Hæreses.

Hippocrates Gnosidici F. Cous, pater Heraclidæ, celebris Hippocratis avus, medicus & ipse è familia *Asclepiadarum*. Scripsit artem medicam.

Hippocrates Cous Medicus Heraclidæ F. Hippocratis nepos, avo præfertur, ſidus qvoddam ac lumen medicinæ qvo nihil eſt vitæ utilius. Ex poſteris Chryſi & ejus filii Elaphi qvi & ipſi fuere medici. Diſcipulus primum patris, poſtea Herodici Selybriani & Gorgiæ Oratoris ac Philoſophi. Ajunt etiam adoleſcentem acceſſiſſe ad Democritum Abderitam, alii Prodicum audiviſſe. Commoratus eſt in Macedonia, ubi Regi Perdiccæ admodum charus fuit, relictisqve duobus filiis Theſſalo & Dracone, obiit anno ætatis CIV. ſepultus Lariſſæ in Theſſalia. In ſimulacris & imaginibus caput ejus cernitur pallio tectum: vel qvod hic eſſet mos ejus, vel propter peregrinandi ſtudium, vel qvod eo habitu chirurgiam exercere ſoleret. Hic multa ſcripſit & apud omnes clarus evaſit, adeo ut magnus Perſarum Rex Artaxerxes ſcriptis ad Hyſtanem literis, hujus viri ſapientiam expetierit. *Rex Regum Magnus Artaxerxes* &c. Libri Hippocratis omnibus medicinæ ſtudioſis ſunt notiſſimi, qvi eos ut oracula divina ὡς θεῖα φωνὰς καὶ ἐκ ἀνθρώπου προελθόντας ἐκ τέματος venerantur. Primus *Jusjurandum*, ſecundus *prædictiones*, tertius *Aphoriſmorum* ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνων σύνεσιν qvi ſuperat ingenium humanum. Qvartum locum tenet celeberimum illud & admirabile opus ſexaginta librorum ſive *Hexcontabiblus*, qvod omnem medicam ſcientiam & ſapientiam continet.

Hippocrates Theſſali F. Cous *Medicus*, nepos Hippocratis ſecundi, filii Heraclidæ. Scripſit & ipſe medica.

Hippocrates Draconis F. Cous Medicus, ejusdem Hippocrati, ſecundi nepos, qui Roxanem curavit & ſub Caſſandro Antipatri F. e vita exceſſit. Scripſit & ipſe *Medica*.

Hippocrates quintus & ſextus Medici ambo, Thymbræi filii Coi & ipſi, ejusdemqve generis. Scripſerunt ambo de eadem ſcientia.

Hippocrates ſeptimus Cous, & ipſe Medicus, Praxianactis F. ejusdemqve generis. Scripſit & ipſe de eadem arte.

Hippolytus. Hic ſcripſit in prophetias Danielis commentarium, & in Proverbia Salomonis.

Hipponax *Pytheæ* & *Protridis* F. Epheſius & jamborum ſcriptor qui Clazomenis habitavit, pulſus a tyrannis Athenagora & Coma. Scripſit in Bupalum & Athenidem ſtatuarios, qvod imagines ipſius ludibrii & contumeliæ gratia effinxiſſent. Hic etiam primus parodiam & choliambum ſcripſit, & alia.

Hippys

Hippys Rheginus Hiſtoricus qui tempore bellorum Perſicorum vixit & primus *res Siculas* ſcripſit, qvas poſtea Myes redegit in compendium. Item *Origines Italiæ. Sicularum rerum libros V. Chronicorum libros V. Argolicorum libros III.*

Ἑκαταῖος. Vide ſupra in Hecatæus, ubi eadem de Hecatæo, Pherecyde & Acuſilao leguntur.

Homeridæ, qui verſus Homericos recitabant. Alii familiam hoc ajunt nomen tuliſſe à Poëta Homero. Alii poſteros Chiorum, qui in Bacchanalibus per data invicem ὄμηρα ſive obſides acceptos à pugna & furore quieverunt.

Ὁμήρου λόγος. Ὁμηρίζω, verbis Homeri utor.

De Homeri poëtæ genere, patria, ætate &c. plurima apud Svidam leguntur qui vitæ quoque ejus ab *Herodoto* hiſtorico ſcriptæ meminit & ex illa longam βίον recitat. Præterea de ſcriptis ejus hæc habet: Poëmata Homeri quæ à nemine in dubium vocantur, ſunt *Ilias* & *Odyſſea*. Scripſit autem Iliadem non ſimul, neque continua ſerie quemadmodum nunc eſt compoſita, ſed ipſe ſingulos libros à ſe ſcriptos recitavit, & in urbibus quas victus quærendi gratia obibat, reliquit. Poſtea vero compoſiti & in ordinem redacti fuerunt à multis, præcipue vero a *Piſiſtrato* Athenienſium tyranno. Homero alia etiam quædam poëmata tribuuntur ut *Amazonia*, *Ilias minor*, νόστοι, ἐπικιχλίδες ſive *turdi*, ἰαμβεῖα (Bentleius legit ἐπιτραπέζιον) ſive *jambi*, *ranarum & murium pugna*, ἀραχνομαχία ſive *aranearum pugna*, κερκωπές, *Amphiarai* ἐξέλασις ſeu *expeditio*, παίγνια ſive *ludicra ac joci: Siciliæ expugnatio*, *Epithalmia*, Κύκλος ſive *poëma cyclicum*, *hymni* & *Cypria*. His infra ex Herodoto addit Κέρκωπας & ψαρομαχίαν ſive *ſturnorum pugnam*, affertque integrum *Caminum* variaque alia Homeri brevia carmina. Filii Homeri fuere Eriphon & Theolaus, gener Staſinus Cyprius &c.

Homerus Andromachi & Myrus Byzantiæ F. Grammaticus & poëta Tragicus, unus è plejade. Floruit Olympiade CXXIV. Scripſit tragœdias XLV.

Homerus cognomento Sellius Grammaticus, ſcripſit Hymnos, ludicra varii generis, verſibus: & proſa de perſonis Comicis & argumenta Comœdiarum Menandri. Infra, Σέλλιος.

Ὁμοιομέρεια. Anaxagoras Philoſophus dicebat in luna habitari & eſſe in ea colles & convalles. Principia vero rerum eſſe homœomerias ſive particulas rebus ſingulis ſimiles &c.

Homo-

Homoleius Jupiter Thebis & in aliis Bœotiæ civitatibus cultus & in Theſſalia, nomen habet ab Homoleia fatidica Eunyei filia, quam vatem Delphos miſſam fuiſſe ajunt, ut Ariſtophanes libro ſecundo rerum Thebaicarum tradit. Iſter vero libro XII. συναγωγῆς ſive collectaneorum, à pacis ſtudio quod ὁμόλον eſt apud Æoles. Eſt & Thebis Ceres quæ Homoloia appellatur.

Ὥραι. Eſt liber quidam Prodici, *Horæ* inſcriptus, in quo Herculem facit Virtuti & vitio occurrentem, cumque utraque ad ſuos mores eum invitaret, Herculem Virtuti ſe adjunxiſſe, & illius ſudores antepoſuiſſe Voluptatibus vitii, ad breve tantum tempus durantibus.

Horapollo ex Phænebytide vico Panopolitanæ præfecturæ Grammaticus, ob artem clarus, & nulli veterum doctiſſimorum Grammaticorum ſecundus, docuit Alexandriæ in Ægypto, deinde CPoli tempore Theodoſii Imp. Scripſit Τερεννά, *de delubris & locis ſacris*, *Commentarium in Sophoclem*, *Alcæum & Homerum*. Videtur Chriſtianus fuiſſe factus, ut Heraiſcus prædixerat fore &c.

Ὑμνοπόλος. De Alcmane Lyrico Epigramma, πολλαὶ παντοίδες ὑμνοπόλαι.

Ὑπόθεσις. Suillis moribus & ovino ingenio præditi filii Hippocratis (diverſi à Medico) Teleſippus, Demophorus, Pericles à Comicis perſtringuntur.

Hypatia Theonis Geometræ Alexandrini Philoſophi filia, uxor Iſidori Philoſophi floruit temporibus Arcadii Imp. Scripſit *Commentarium in Diophanti Aſtronomicum Canonem. In Conica Apollonii.* Alexandriæ nata, educata & erudita, ingenio præſtantiore quam pater, non acquieſcens paternâ in mathematicis inſtitutione, cæteræ etiam philoſophiæ ſtrenuam operam impendit, & mulier ſumto pallio per mediam urbem progrediens publice audire ſe volentibus Platonem vel Ariſtotelem vel cujusvis alterius Philoſophi ſcripta enarrabat. Hypatia dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrio per urbem disjectum, quod factum ajunt ex invidia Cyrilli, vel ut alii, quod Alexandrini natura eſſent audaces & ad ſeditionem proclives. Nam multos etiam Epiſcoporum ſuorum ita tractarunt, ut Georgium & Proterium &c. Imperator eam rem graviſſime tulit & ultus eſſet, niſi Ædeſius amicos Imperatoris corrupiſſet. Sed Imperator pœnam remittens interfectoribus, in ſuum ipſius caput & ſtirpem ſuam ultionem attraxit. Ejus enim nepos pœnas exſolvit. Nihil ea res imminuit Alexandrinorum ſtudium in Iſidorum - - nam ii etiam qui Rhetoricis & Poëticis ſcholis præerant, frequentes Philoſophi congreſſus

greſſus amabant. -- Mea vero ætas tres novit Criticos, qvi de iis qvæ de ſoluta oratione dicuntur, judicare poſſunt. Poëmatum enim & ſcriptorum proſaicorum idem judicium eſſe conſtat. Ego vero etiam utrorumqve eundem artificem eſſe judico, ſi modo utrumqve pari ſtudio exerceatur. Iſidorum vero inter Criticos illos non recenſeo, ſed tribus illis longe inferiorem eſſe puto. Judices vero illi ſunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noſter eſt æqvalis. (e Damaſcio.)

Hyperbolus demagogus qvem Thucydides libro VIII. per oſtraciſmum relegatum ſcribit. Litium amans ab Ariſtophane perſtringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus *Marciani* Imp. Scripſit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Athenienſis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qvi principes cenſentur. Diſcipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philoſophi & Iſocratis Rhetoris. Amicus licet Demoſthenis, ipſum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accuſavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus eſt ab Antipatro Rege, qvi eum ex Cereris templo qvod eſt Hermionæ per Archiam qvi inde φυγαδοθήρας ſive fugitivorum indagator dictus eſt, extrahi, lingvamqve præcidi juſſit. Oſſa filius Glaucippus in patrio monumento ſepeliit. Orationes ejus omnes ſunt LVI.

ὑῤῥία παῖς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

Ἰαχχος, Hymnus in Bacchum. ἄδουσι γῆν τὸν Ἴακχον ὥσπερ Διαγόραν, Hunc Diagoram ajunt atheum fuiſſe. Fuit autem & alter Terthrei F. qvi ob magnitudinem corporis ab Comicis perſtringitur, ut ab Hermippo in μοίραις.

Jacobus Heſychii Medici F. cognomine ψύχρης, ex Damaſcena provincia, qvi CPoli ſub *Leone* Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur σωτὴρ ut qvondam Æſculapius, viſusqve habere. Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ Φίδιαν παιδίων. Sic & Phidiam ἀνδριαντοποίαν δημιουργῶν Numine plenum ſtatuas feciſſe, & Zeuxidem imagines pinxiſſe &c. (è Damaſcio)

Jacobus hauſto veneno ſub Valente obiit, ſvadente hoc ei Libanio Sophiſta, qvod inqviſiviſſet qvis in imperio Valentini ſucceſſurus eſſet.

Jadmon, Ἰάδμων, Ἰάδμονος, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, qvam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

Jachen Ægyptius singularibus à Deo dotibus instructus vixit sub Senye Ægyptiorum Rege, amuletorum incantationumqve peritus, qvæ pestilentias grassantes extinxit & primum Caniculæ exortum æstuosumqve sideris illius influxum mitigavit, qvam ob causam magnifico funere elatus est. Et si qvando morbus epidemicus invalesceret, sacri scribæ ejus fanum adeuntes, sacris rite peractis ex ara ejus ignem accendebant, rogisqve passim per urbem excitatis aëris fœtidi exitialem luem exstingventes nova hâc via morbum, ignis beneficio propulsabant.

Jalemus Calliopes filius infelix &c.

Jamblichus libertus scripsit Babylonica sive Rhodinis & Sinonidis amores liuris XXXIX. Hic agit de Zobara evnucho, Mesopotamiæ formosissimæ amatore.

Jamblichus alter ex Chalcide *Syriæ Philosophus*, discipulus Porphyrii qvi fuit auditor Plotini. Vixit Constantini Imp. temporibus. Varios libros philosophicos scripsit.

Jason Menecratis F. Nysæus à patre, a matre Rhodius, Philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Posidonii Philosophi in schola Rhodi. Scripsit *illustrium virorum vitas* & *Philosophorum successiones* & secundum qvosdam *libros IV. de vita Græciæ*. Hic etiam *de Rhodo* scripsit.

Jason Argivus Historicus, junior Plutarcho Chæronense, Grammaticus, scripsit *de Græcia libros IV.* qvi continent Antiqvitates Græciæ & Historiam Persarum & res ab Alexandro gestas usqve ad obitum ejus & tempus illud qvo Athenæ ab *Antipatro* Cassandri patre captæ fuerunt.

Ibycus Phytii vel Polyzeli Messenii historiographi vel Cerdantis F. genere Rheginus. Inde Samum migravit, cum ibi *Polycrates* tyranni pater imperaret Olympiade LIV. temporibus Crœsi, invenit sambucam (ἴβυκον ab eo dictam) citharæ triqvetræ genus. Scripsit dialecto Dorica libros VII. Ejus dictum: μή τι θεῶν θεοὺς ἀμπλακεῖν τιμᾶν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι, *Deos non offendendos, ut inde gratiam ab hominibus consequaris.* A latronibus interficiendus grues vindices fore dixit, qvod comprobavit eventus: unde proverbium, Ibyci grues.

Ἰχθῦς. Æsopus Mithridatis anagnostes scripsit librum de Helena, in qvo ait cetacei generis piscem qvendam πάνα vocari, in hoc asteritem lapidem reperiri, qvi à sole accenditur & ad philtra utilis est.

Idæus Ithodius Lissi F. poëta epicus qvi post singulos versus alterum versum inserens poëma Homeri altero tanto auctius fecit. Scripsit & alia ut *Rhodia* ad versus hexametros ter mille.

Ἱεραῖοι

ἱερατική sive scientia sacerdotalis differt à Philosophia, consistitque in cultu Deorum & à causis mundum gubernantibus incipit & circa eas occupatur, consideratque animorum immortalitatem infinitosque mortuorum apud inferos status, qui pro singulis virtutibus & vitiis attributi sunt, & varias durante vita migrationes animarum. Auctores fuere Ægyptii, à quibus Pythagorei omnia ad Græcos transtulere.

Ἰησοῦς. Colloquium Philippi Christiani cum Theodosio ἀρχηγῷ Judæorum, habitum Justiniani temporibus, in quo Judæus profitetur se ex Codice arcano Tiberiade reposito probe compertum habere, Jesum esse DEI filium natum ex Maria Virgine atque olim inter sacerdotes cooptatum. Josephum quoque in commentariis de bello Judaico aperte dicere Jesum in templo cum sacerdotibus sacra fecisse. De narratione illa dixi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 371. & T. 2. p. 547. quod vero ad Codicem Tiberiade repositum attinet, conferendus S. Epiphanius hæresi 30. p. 133.

Ignatius Diaconus & custos vasorum magnæ Ecclesiæ CPol. & Nicææ Metropolitanus, Grammaticus. Scripsit *vitas Tarasii & Nicephori* sanctorum & beatorum Patriarcharum, *elegos sepulchrales*, *Epistolas*, *Jambos in Thomam Antartem*, multaque alia.

Ilion urbs Phrygiæ. Tempore Argonautarum apud Græcos vaticinata est Sibylla Erythræa, in Phrygia vero Tros Ili & Ganymedis pater regnavit &c.

Ἐν μιῇ ἀνίᾳ. Theognis erat Tragicus, poëta frigidus quem perstringens Aristophanes ait nive texisse Thraciam totam, & flumina congelasse.

Joannes Theologus & Evangelista ex exilio Patmi reversus ætatis anno centesimo Evangelium conscripsit & deinde pervenit ad annum CXX. Illic autem * degens, συγγεγράφεται τὴν θεολογίαν Theologiam (h. e. Evangelium) conscripsit. Chrysostomus tres ejus Epistolas & Apocalypsin pro Canonicis habet.

Joannes Chrysostomus, Antiochenus, principio presbyter Antiochiæ, & Eusebii Emeseni Philosophi & Diodori sectator. Hic multa scripsisse fertur in quibus excellunt *sermones de sacerdotio* tum sublimitate & elocutione, tum suavitate & elegantia verborum. Cum his certant *sermones* ejus *in Davidis Psalmos* & *in Johannis Evangelium annotationes*, & *in Matthæum*, *Marcum* & *Lucam commentarii*. Cætera vero ejus scripta numerum superant. Totam enim & Judaicam & Christianam

* Ephesi intellige, ex Chrysostomi homilia in Joannem T. VI. p. 505. ex qua locum Suidas repetiit.

Scripturam commentariis explicavit, ut alius nemo. Plurimas etiam orationes in laudem Martyrum promte & ex tempore habuit, quippe qui flumine eloquentiæ ipsas Nili catarractas superaret. Nullus enim mortalium ab omni ævo tanta dicendi copia abundavit, adeo ut solus merito aureum illud & divinum nomen consecutus sit. Scriptorum ejus numerum recensere non hominis sit sed DEI qui omnia cognoscit. Hic S. Joannes vitam summe ascetican agebat &c.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento Philoponus. Hujus plurima sunt scripta Grammatica, Philosophica, Arithmetica, Rhetorica & in sacram Scripturam & contra XVIII. Procli argumenta (de æternitate Mundi) & contra Severum. Sed tamen ab Ecclesiæ doctoribus ut Tritheita rejicitur, nec in Orthodoxorum Catalogum admittitur.

Joannes Philadelphiensis Lydus. Hic scripsit de Mensibus librum unum, & de diosemeis sive tempestatum significatione alterum, itemque Mathematica varia. Ea dedicavit Gabrieli præfecto.

Joannes cognomento Stobæus, scripsit florilegium variorum sententias complectens libris quatuor, quod opus est præclarum & varia doctrina plenum, ad Epimium filium suum.

Joannes Damascenus cognomine *Μανσὺρ*, vir & ipse celeberrimus & ætatis suæ nulli eorum qui doctrina fuere illustres, secundus. Ejus scripta sunt permulta, & præcipua Philosophica & in Scripturam S. parallela selecta & canticorum sacrorum Canones tam Jambis quam oratione soluta conscripti. Eodem tempore *Cosmas* Hierosolymitanus floruit vir ingeniosissimus, & omnino Musicam spirans harmonicam. Illi autem Canticorum Canones Joannis & Cosmæ nullam cum aliorum scriptis comparationem admiserunt nec admittunt quamdiu hominum vita durabit.

Jobus. Habes philosophi hujus præmia. Habes & ejus librum Homerica & Platonicâ Musa svavius quid canentem, qui nec fabularum nec alienarum calamitatum narrationem prædicat, vel audacissimum Achillem, aut callidissimum Ulyssem quibus cædes sunt triumphus; & mulierum stupra, præclara facinora: Sed Satanam describit à nudo quidem & inermi & solo superatum &c.

Jobates Sthenoboeæ pater, ad quem Prœtus de interficiendo Bellerophonte litteras dedit.

Jon Chius, Tragicus & Lyricus & Philosophus Orthomenis Xuthi F. Tragœ-

Tragœdias docere cœpit Olympiade LXXXII. Fabulas ſcripſit XII. Secundum alios XXX. vel XL. Idem ſcripſit περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους (ſuprà in Διθυραμβοδιδάσκαλοι.) Hunc Ariſtophanes per jocum Ἑῷον vocat (*matutinam ſtellam.*)

Jophon Athenienſis Tragicus, genuinus Sophoclis Tragici filius ex Nicoſtrata. Fuit & nothus ipſi filius Ariſton ex Theodoride Sicyonia. Fabulas Jophon docuit qvinqvaginta, in qvarum numero ſunt, Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀχαιῶν, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενὸς, Βάκχαι, Πενθεύς, & aliæ qvædam patris Sophoclis.

Joſephus Judæus Φιλαλήθης, veritatis amans, de Joanne Baptiſta præcurſore & de domino noſtro & Deo & Servatore JEſu CHriſto loqvitur. Fuit Matthæi ſacerdotis Hieroſolymitani F. Veſpaſiano & Tito ejus filio captus, usqve ad Hieroſolymorum expugnationem apud illos manſit, & eum ipſis Romam profectus *libros VII. de excidio Hieroſolymitano* Imperatoribus obtulit, qvi in Bibliotheca publica ſunt repoſiti, & ob illius ſcripti celebritatem ſtatua donatus eſt. Scripſit etiam *Antiqvitatum Judaicarum libros XX.* ab exordio Mundi usqve ad XIV. annum Domitiani Cæſaris. Item *duos* alios *Antiqvitatum libros contra Appionem* Grammaticum Alex. qvi ſub Caligula à parte Gentilium legatus miſſus eſt, ut oratione qvadam Philonem accuſaret, qvæ gentis Judaicæ criminationem continet. Eſt & alius liber omnino præclarus *de principatu rationis*, in qvo martyrii Maccabæorum meminit. Hic libro XVIII. Antiqvitt. aperte fatetur, propter multitudinem miraculorum CHriſtum à Judæis interfectum fuiſſe, & Joannem Baptiſtam vere fuiſſe Prophetam, & propter cædem Jacobi Apoſtoli Hieroſolyma vaſtata fuiſſe. Sic autem de Domino noſtro JEſu CHriſto ſcribit: *Eodem tempore exſtitit JEſus vir ſapiens, ſi &c.* (Joſeph. XVIII. 4. Antiqv.) Hic Veſpaſiano prædixit Imperium (III. 14. de bello Jud.)

Jovinianus Romanorum Imp. orthodoxus qvi magnam curam geſſit Eccleſiarum, & Epiſcopos omnes ab exilio revocavit. Idem ad S. Athanaſium ſcripſit ut accuratam fidei formulam ſcripto mandatam ſecum communicaret. Ille vero ipſi miſit Epiſtolam orthdoxæ doctrinæ plenam. Hunc Jovinianum ob traditam Perſis Niſibin carminibus, parodiis & famoſis libellis proſciderunt. Idem Jovinianus ab uxore impulſus fanum pulcherrimum ab Adriano Imp. ad conſecrandam patris ſui Trajani memoriam conditam, ex qvo Julianus Bibliothecam Evnucho cuidam Theophilo fecerat, cum omnibus libris cremavit,

ipsis ejus pellicibus ignem cum risu subjicientibus. Antiocheni vero indignatione adversus Imp. accensi famosos libellos partim humi jactarunt ut à quolibet tolli & legi possent, partim parietibus affixerunt &c. Sub Joviniano vixit *Acacius*, Cæsareæ Palæstinæ Episcopus, qvi *libellum de orthodoxa fide* scripsit; in quo Synodo Nicænæ assentitur.

Iphicrates sutoris F. Athenienſis Orator & belli dux, qui primus in spoliorum inscriptione Ducis mentionem fecit, cum antea solius urbis nomen inscriberetur.

Irenæus, (Latina lingvâ *Pacatus*, (discipulus Heliodori Metrici, Grammaticus Alexandrinus, scripsit περὶ τῶν Ἀθηναίων πρεπουσῶν, *de Athenienſium more aliquos cum honore deducendi vel prosequendi: De Alexandrinorum dialecto, eam ab Attica deductam esse, libros VII. Atticorum vocabulorum libros III. Atticæ consvetudinis in dictione & accentu, ordine alphabetico libris III. Regulas Græcismi, librum I. De Atticismo librum I.* & multa alia.

Isæus unus decem Oratorum, discipulus Isocratis & magister Demosthenis, genere Athenienſis. Demetrius dicit esse Chalcidenſem. Hic laudatur ut Orator, & quod Demosthenem sine mercede instituit. In adolescentia luxuriosus, postea ad bonam frugem se recepit. Itaque interrogatus ab aliquo quis piscis, quæ avis esu essent svaviſſima? Desii, inquit, his rebus studere, quoniam intellexi me Tantali hortos vindemiasse.

Ischander, tragicus histrio.

Isidorus senex Peluſiota, vir clariſſimus, Philosophus & Orator. Scripsit Epistolas MMM. quibus sacram Scripturam interpretatur.

Isidorus Philosophus qui sub fratribus (suis) si quis alius in disciplinis philosophice se exercuit, & sacrorum valde studiosus fuit, vita Philosophus, scientia non satis excultus & in dialecticis inexercitatus magis quàm hebes. Ipsi adolescenti mirum quiddam accidit, nam ejus æqualis, & sororis filius annos XVIII. natus statim à prima ætate divinam ingenii vim præ se ferens, de tecto delapsus repente vitam finiit. Omnibus igitur ingenti luctu eum prosequentibus, ipse per somnum ad Isidorum accessit; eumque solatus est.

Εἰς λοιδορίας. Philoxenus Poëta dithyrambicus, cum Dionysii tyranni poëmata utpote mala ferre non posset, ab ipso in lapicidinas est conjectus. Postea liberatus amicorum precibus, & rursus audiens illa, surrexit, dicens

dicens ſatius eſſe in latomiis verſari qvam ipſius poëmata audire, addito dicto: οἰκος φιλος, οἰκος ἀριστος *domus amica, domus optima*, qvod valet de teſtudine.

Iſocrates Theodori fabri tibiarum F. Athenienſis Orator, natus Olympiade LXXXVI. i. e. poſt bellum Peloponneſiacum. Hic ob vocis imbecillitatem & in dicendo verecundiam cauſas non egit, ſed plures erudiit. Orationes ſcripſit XXXII. & anno ætatis CVI. obiit. Fratres ejus fuere Tiſippus, Theomneſtus, & Theodorus, magiſter vero Gorgias, alii Tiſiam, Erginumve vel Prodicum, alii deniqve dicunt Theramenem. Orationes ejus ſunt plurimæ.

Iſocrates Amyclæ Philoſophi F. Apolloniæ in Ponto, vel Heracleæ natus, ut ſcribit Calliſtratus Orator; diſcipulus & ſucceſſor Iſocratis magni, & Platonis auditor. Hic cum Theodecte Oratore & Tragico, & Theopompo Chio, itemqve Erythræo Naucratita de eloqventia certavit in funere Mauſoli Caris, Regis Halicarnaſſi. Orationes ejus ſunt qvinqve: *Amphictyonia*, *Hortatoria*, *Philippo ſepulchrum non eſſe faciendum*, *De migratione*, *De ſua republica*

Iſter Menandri Iſtri F. Cyrenæus aut Macedo, Hiſtoricus, Callimachi ſervus & diſcipulus. Hermippus vero *Paphium* ipſum dicit in ſecundo libro de ſervis qvi eruditione clari fuerunt. Scripſit multa & ſoluta & ligata oratione.

Juba (Ἰόβας) Lybiæ & Mauritaniæ Rex, qvem Romani captum & virgis cæſum in triumpho duxerunt, non autem occiderunt ob eruditionem. Vixit tempore Auguſti Cæſaris, & Cleopatræ filiam Semelem, qvam ex C. Cæſare natam adoptarat, uxorem duxit. Scripſit permulta. Eodem qvo illi tempore floruit *Didymus*, Chalcenterus dictus, qvi multa contrà ipſum ſcripſit.

Julianus Chaldæus Philoſophus, pater Juliani theurgi. Scripſit *de damonibus libros IV.* qvod opus docet modos propulſandi mala ab hominibus, omnibusqve eorum partibus, qvalia ſunt τελεστικὰ θεουργικὰ καὶ χαλδαϊκά.

Julianus, jam dicti filius, vixit tempore M. Antonini Imp. Scripſit & ipſe *theurgica*. τελεστικὰ *de modis res magice conſecrandi. Oracula verſibus*, & qvæcunqve alia ſunt hujus ſcientiæ arcana. Qvidam tradunt hunc Romanis aliqvando ſiti laborantibus effeciſſe ut atræ nubes ſubito coactæ ingentem imbrem cum crebris tonitribus & fulguribus effunderent, idqve ſapientia qvadam effeciſſe Julianum. Alii vero *Arnuphim*, Ægyptium Philoſophum hoc miraculum edidiſſe tradunt.

Julianus

Julianus Domni F. Cæsarienſis Cappadox, *Sophiſta*, æqvalis Callinici Sophiſtæ. Fuit ſub Conſtantino Imp.

Julianus Halicarnaſſeus Severi hæreſim renovare voluit, eumqve in finem Marinum Cartis Syriæ urbe oriundum jam miſerat in Orientem ut dogma illud confirmaret, niſi paullo poſt obiiſſet &c.

Julianus ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, diſertor & Apoſtata, *Romanorum* Imp. genitus ex Dalmatio, Conſtantini *Magni* fratre, & Galla. *Scripſit* librum qvi vocatur *Cæſares* continentem omnes ab Auguſto Imperatores. Alium περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, *de tribus figuris*. & Κρόνια, *Saturnalia*. Item *Miſopogonem* ſive *Antiochium*. Et πόθεν κακαὶ, καὶ διαβολαὶ *unde mala proficiſcuntur contra ineruditos*. Ad canem Heraclitum, *qvomodo Cynice vivendum ſit*. *Epiſtolas* omnis generis, & alia. De Empedotimo locum è Juliani Κρονίοις affert etiam Svidas in Ἐμπεδότιμος. Oraculum Juliano datum diverſum à duobus qvæ Svidas recitat, legitur ad Cedrenum p. 253.

Juſtiniani Rhinotmeti ſucceſſorem Leontium Paulus monaſterii Calliſtrati monachus, Aſtronomus & Gregorius Cappadox, monaſterii Flori præfectus Imperio potiturum eſſe prædixerunt, qvo etiam poſtea potitus eſt. (Conſer Nicephori breviarium Hiſtoricum p. 25.)

Juſtinus Philoſophus & habitu Philoſophorum utens, ex Neapolitana Palæſtina provincia, Priſci Filius, Bacchii Nepos. Hic pro Chriſtiana religione multum laboravit, & Antonino Pio ipſiusqve filiis & Romano Senatui librum *contra Ethnicos* obtulit, opprobrium Crucis non erubeſcens. Scripſit & alium librum qvem Antonini (Pii) ſucceſſoribus obtulit, M. Antonino & L. Aurelio Commodo. Eſt & alius ejus liber contra Ethnicos, in qvo *de natura Dæmonum* diſſerit, & qvartus itidem contra Ethnicos qvem inſcripſit *elenchum*. Et alius *de DEI Monarchia*. Item alius qvem nominat *Pſalterii*. Et alius *de anima*. Item *Dialogus* contra Judæos qvem *contra Typhonem* Iudæorum Epheſiorum principem conſcripſit. Qvinetiam *contra Marcionem* inſignia ſcripta edidit. Item alium librum *contra ſectas omnes* cujus meminit in *Apologetico* qvem obtulit Antonino Pio. Hic cum Romæ commoraretur, Creſcentem Cynicum fatuum qvi contra Chriſtianos maledicta profundebat, ipſum vocans helluonem & prodigum & intemperantem & mortis metuentem, magno pudore affecit. Tandem hujus machinationibus & inſidiis factum eſt, ut tanqvam Chriſtianus pro CHriſto, ſupplicio afficeretur.....

Juſtinus

Justinus * Romanorum Imperator ὀρθοδοξότατος sed omnium litterarum imperitus & qvod vulgo dicitur ἀναλφάβητος.

Justus Tiberiensis ex provincia Galilæa qvi & ipse *historiam Judaicam* conscribere & *commentarios* qvosdam componere aggressus est. Sed hunc Iosephus mendacii arguit. Scripsit autem historiam suam eodem tempore qvo Iosephus.

Juvenalis poëta Latinus. Hic sub Domitiano Romanorum Imp. vixit. Domitianus vero amabat prasinæ factionis saltatorem qvi Paris vocabatur. Qva de causa & à Senatu & à Iuvenali carpebatur. Imperator hinc Iuvenalem Pentapolin Africæ relegavit, saltatorem vero locupletatum Antiochiam misit, qvi domo & balneo extra urbem ædificato ibi mortuus est.

Lachares Lacharis F. Athenienſis Sophista, discipulus Heracleonis Sophistæ Athenienſis, magister tum multorum aliorum tum qvi præ reliqvis clari habentur Eustephii, Nicolai & Asterii. Floruit temporibus Marciani & Leonis Impp. Scripsit *de colo & commate & periodo.* Διαλέξεις *dissertationes.* Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορίνθιον, *Historiam Cornuti. Eclogas Rhetoricas* secundum ordinem alphabeti. Lachares Sophista in disciplina tardior, at vultu liberali & honesto præditus, & virtute philosophus potius qvam Sophista appellandus, qvi visum amissum recuperavit, qvod & alloqvi DEO charus esset. Confer infra, Superianus.

Lacydes Alexandri Cyrenæi F. Philosophus qvi fuit novæ Academiæ auctor. Scripsit *Philosophica*, item *de Natura.*

Lampon jurat anserem, cum aliqvem decipit. Lampon erat aruspex & vates qvem nonnulli qvoqve ducem fuisse ajunt coloniæ ab Athenienſibus Sybarim missæ. Iurabat autem per anserem, ut avem divinandi peritam. Supra, χῆνα σμύρναν.

Lamprias Plutarchi Chæronenſis F. contexuit indicem operum qvæ pater ipsius de omni Græca & Romana historia scripsit.

Lasus Charbini F. ex Hermione Achajæ civitate, vixit Olymp. LVIII. regnante Dario Hystaspis F. Qvidam eum loco Periandri, annumerant septem sapientibus. Primus scripsit *de Musica*: & dithyrambo certare instituit & τὰς ἐριστικὰς εἰσηγήσατο λόγους, contentiosum dicendi genus in usum introduxit.

* Non de Justiniano sed de Justino (Seniore) hæc in Suidæ Codd. Vaticanis codd. notavit etiam H. Notis diss. de Synodo V. c. 2. p. 10.

λῆμα. Ariſtophanes de Euripide & Æſchylo: λῆμα δ' ἐκ ἀτολμον ἀμφοῖν &c. (ranis p. 254.)

λήμματα, prophetiæ, vel etiam apophthegmata ex proprio ſenſu animi noſtri prolata.

Leo Leonis F. Byzantius, Philoſophus Peripateticus & Sophiſta, Platonis, vel ut qvidam, Ariſtotelis diſcipulus. Scripſit *res Philippicas & Byzantinas libris VII. Teutbranicum. De Beſalo. Sacrum bellum, De ſeditionibus. Res geſtas Alexandri.* Hic legatus Athenas miſſus, cum admodum obeſus eſſet, Athenienſibus riſum movit. Atqvi, inqvit, eſt mihi uxor longe obeſior & concordes parvus lectus, diſcordes tota domus non capit. Eum Philippus his litteris perſtrinxit: *Si tantam Leoni pecuniam dediſſem qvantam à me poſtulqvit, ſtatim Byzantium cepiſſem.* Veritus igitur ne a civibus obrueretur lapidibus, ἑαυτὸν ἀπήγξε ſe ſuſpendit miſer.

Leo Alabandenſis orator ſcripſit *Caricorum libros IV. Lyciacorum libros II. Artem Rhetoricam. De ſtatibus cauſarum. Bellum ſacrum Phocenſium & Bœotirum.*

Leo Macelles Imp. Romanorum, Malcuo judice πάσης κακίας κολαχυγων *omnis improbitatis diverſorium*, qvi & Hyperechium Grammaticum in exilium egit. Cum ſtipendium Eulogio Philoſopho dari juſſiſſet, & qvidam ex Evnuchis dixiſſet, hanc pecuniam in milites impendendam: utinam, inqvit, ætate mea contingat ut ſtipendia militum in doctores conferantur. Ejus temporibus fuit Acacius Patriarcha.

Leogoras, pater Andocidis Oratoris.

Leonas Sophiſta, natione Iſaurus, celebris inter ejusdem artis profeſſores Alexandriæ, qvi Proclum non ſolum eruditionis ſuæ participem fecit ſed & contubernalem adſcivit & cum uxore liberis ſuis tam familiariter vivere juſſit, ac ſi germanus ipſius filius eſſet. Idem effecit ut principibus in Ægypto viris innoteſceret.

Leontius Tripolis Lydiæ, tempore Conſtantii Epiſcopus, qvem Philoſtorgius laudat tanqvam approbatorem Arianæ ſuæ veſaniæ. καινὸν δ' αὐτὸν ἐκάλει τῆς ἐκκλησίας, hunc *Eccleſiæ regulam* vocabant &c.

Leontius Antiochenus Epiſc. ſe ipſum exſecuit, vir cætera qvoqve profanus: ut & Aëtius Eunomii Magiſter, qvi Arii blaſphemiam ſuis argutiis adauxit.

Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus, contra qvem Photius Patriarcha ſcripſit. Hic de homouſio diſputavit cum Flaviano, audacia & blaſphema deliramenta proferens.

Leontius

Leontius Monachus ſub Zenone vixit. Hic qvum prophetica gratia obſcuros Scripturæ locos declararet, multos viros bonos habuit qvi ad ipſum freqventer accedebant &c.

Lesbonax Mytilenæus, Philoſophus qvi vixit Auguſti temporibus, pater Potamonis Philoſophi. Scripſit plurimos libros Philoſophicos.

Λέσχαι. Cleanthes dicit Leſchas Apollini dicatas eſſe, easqve exedris eſſe ſimiles. Apollo inde dictus λεσχηνόριος. Etiam λέσχαι dicta poëmata Heraclidis Pontici, metro Phalæcio vel Sapphico ſcripta. Leſchæ, ſedes vel locâ in qvæ homines de rebus philoſophicis diſputandi gratia convenire ſolebant. Sic Hierocles libro primo Philoſophumenon.

Leſchides Poëta Epicus, Regis Eumenis in expeditionibus bellicis comes, poëtarum clariſſimus. Hujus conſvetudine etiam uſus fuit Pythias hiſtoricus Menander medicus.

Levcon Agathius, Peloponneſiacis temporibus vixit. Ex ipſius dramatibus ſunt: ὄνος, ἀσκοδάκος, Θρᾴτριαι.

Libanius Antiochenus Sophiſta, clarus Juliani Apoſtatæ temporibus ad Theodoſium majorem uſqve vixit, filius Phaſgani, Diophanti diſcipulus. Scripſit infinita, & inter ea *Conſtantii Imp. encomium* & alterum *Juliani*. *Declamationes Rhetoricas*. *Epiſtolas*. Eodem tempore fuerunt Baſilius & Gregorius (Naz.) Iulianus vero licet tot negotiis implicitus, tamen & litteris ſedulo operam dabat, & in illis excellere videri volebat: Sophiſtamqve Antiochenum Libianium ſupra modum admirabatur, laudibusqve ornabat, atqve ut magno Sophiſtæ Proæreſio ægre faceret, illum huic præferebat. Acacius igitur Sophiſta dicendi valde peritus & Tuſcianus Phryx ideo eum ſemper culpabant, ejusqve judicium reprehendebant.

Linus Chalcidenſis, Apollinis & Terpſichores F. vel ut alii, Amphimari & Uraniæ, vel Uraniæ & Mercurii. Hic primus ex Phœnicia litteras in Græciam intuliſſe, Herculemque litteras docuiſſe, & carminis Lyrici primus auctor fuiſſe fertur.

Linus alter Thebanus junior, Philoſophus

Linus genus hymni, ut pæan.

Lityerſes, genus cantionis meſſoriæ, à Lityerſe Midæ F. qvem Hercules ſuſtulit.

Λόγια oracula qvæ oratione ſolutâ concepta ſunt, χρησμοὶ verſibus. Λογογράφος cauſarum vel orationum forenſium ſcriptor. λογοποιοὶ pro

Hiſtorico uſurpatur ab Iſocrate & Herodoto. Sic etiam vocatur inventor fabularum & apologorum.

Lollianus Epheſius Sophiſta, Iſæi Aſſyrii diſcipulus, Adriani Cæſaris temporibus fuit & multa ſcripſit.

Longinus Caſſius Philoſophus, Porphyrii Philoſophi magiſter, vir magna doctrina acriqve judicio præditus. Vixit ſub Aureliano Imp. & ab eo occiſus eſt, qvod cum Zenobia Odenati uxore conſpiraret. Scripſit *de oratione contra Phidiam. Dubitationes Homericas. An Homerus fuerit Philoſophus. Problemata Homerica & ſolutiones libris duobus. Qvānam contra fidem hiſtoriæ tanquam hiſtorica enarrent Grammatici. De vocabulis apud Homerum multas ſignificationes habentibus libros IV. Atticorum vocabulorum editiones duas, ſecundum ordinem literarum digeſtas. Vocabula Antimachi & Heraclemonis* & alia multa.

Lucas Evangeliſta titulos habet LXXXIII. capita CCCXLVIII.

Lucianus Samoſatenſis, blaſphemi vel dyſphemi cognomen tulit, vel ethei potius qvod in dialogis ſuis eaquæ de Diis dicuntur, utridicula exagitat. Fertur ſub Trajano Imp. & antè vixiſſe. Primum Antiochiæ in Syria cauſidicus, & cum hoc ei non bene cederet, ad ſcribendum ſe contulit & infinita ſcripſit. A canibus dilaceratus fertur homo impius, qvi lingvæ ſuæ rabie ipſam veritatem inſectatus fuit. Nam in Peregrini vita Chriſtianam religionem perſtringit, & ipſi CHriſto maledicit homo ſceleratiſſimus. Qvamobrem & in hac vita juſtas furoris ſui pœnas dedit, & in futura ignis æterni cum Satana hæres erit.

Lucianus Matyr, Samoſatenus vir nobilis prima ætate Macarii ſacrorum librorum interpretis conſvetudine Edeſſæ uſus, deinde ad vitam ſolitariam animum adjecit. Ad ſacerdotium hinc proceſſit, & presbyter Antiochiæ factus magnam ſcholam illic inſtituit. Hic cum animadvertiſſet in ſactos libros multa adulterina irrepſiſſe, tum longo tempore & crebra transſcriptione, tum qvod profani qvidam homines pervertere nonnulla auſi eſſent, ipſe omnes ex lingva Hebraica, quam accurate callebat, in integrum reſtituit, plurimumqve laborem in eorum emendationem contulit &c. Epiſtolas etiam edidit, utiqve præſtantiſſimas ex qvibus facile conſtat qvalis fuerit vir hujus de rebus divinis ſententia. Martyrium obiit Nicomediæ in Bithynia ſub Maximiano.

Lucius Catilina terrimum facinus auſus &c. Sed Cicero vir ſingulari eloqven-

eloquentia & in deprehendendis consiliis non mediocri sollertia præditus, præterea in rebus multo ante prospiciendis acutissimus, cum ejus conjurationem patefecisset, hostemque (in Senatu) ipsum declarasset, urbe expulit.

Lupercus Berytius Grammaticus, qui paullo ante tempora Claudii secundi Imp. vixit. Scripsit *de particula αν libros III. De pavone. Desquilla piscе. De gallo apud Platonem.* Κτίσεις sive *origines Arsinoëti in Ægypto. Vocabula Attica. Artem Grammaticam. De generibus masculinis, fœminiinis & neutris libros XIII.* in quibus multa rectius tradit quàm Herodianus.

Lycis, qui & Lycus, ab Aristophane ut poëta frigidus perstringitur. Phrynichus, Lycis & Amipsias tres Comici habebantur subfrigidi. Phrynichus in Comœdiis auditores plerumque tædio afficiebat. Idem a Comicis etiam perstringebatur ut peregrinus ob mala poëmata & qui à propositо aliena diceret, & insvavi metro in carminibus scribendis uteretur. Fuerunt & alii tres Phrynichi.

Lycophron Chalcidensis ex Eubœa, filius Soclis, adoptatus à Lyco Rhegino, Grammaticus, & Tragicus unus de plejade. Ejus tragœdiæ sunt: Ἀχιλ., Ἀνδρομέδα, Ἀλίτης, Αἰολίδες, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰνάχου, Ἰππόλυτ., Καασανδρὶς, Δαΐ., Μαρσύαινα, Ναύπλ., Οἰδίπους α', β'. Ὀρφεύς, Πανδίων, Πελειάδες, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χείρωνος. Ex his *Nauplium* emendatum secunda vice iterum in scena exhibuit. Scripsit & *Alexandram*, poëma obscurum.

Lycurgus Spartanus à Patrocle genus ducens, legislator, quem ajunt à Creta, vel ab ipso Deo (Apolline) leges suas accepisse. Hic à Pythia Deus appellatus est &c. Natus fuit octavo post Trojanum bellum anno, patruus Charilai, Spartani Regis: Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. quo etiam tempore leges tulit, cum tutor esset fratris filii, qui ipse quoque regnavit annos XVIII. & post eum Nicander annos XLVIII. Scripsit leges.

Lycurgus Lycophronis F. Athenienſis, genere Eteobutades, unus ex decem oratoribus, quibus Demosthenes etiam accensetur. Hic vita sine crimine transacta, morbo decessit relictis filiis, quos Demosthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. Genuinæ orationes ejus quæ adhuc exstant * sunt istæ: *Contra Aristogitonem. Contra Autolycum. Contra Leocratem. Contra Lycophronem duæ. Contra Paſiclem. Contra Menaechmum. Contra Demadem. Apologia adversus eundem de redditis à se rationibus administratæ Reip. Adversus Ischyriam.* πρὸς

* De Svidæ temporibus intellige.

τὰς μαντείας, *Adversus divinationes. De administratione Reip. De sacerdote fœmina. De sacerdotio. Epistolæ* & alia quædam.

Lycus qui & Buthetas dictus est, Rheginus, Historicus, pater (adoptione) Lycophronis Tragici. Vixit sub Alexandri M. successoribus, & a Demetrio Phalereo insidiis appetitus fuit. Scripsit historiam Libyæ & Siciliæ.

Λυδοὶ Μάγνητες, drama Magnetis Comici, *Lydi*, ab eo emendatum denuo in scena exhibitum fuit.

Lynceus Samius Grammaticus Theophrasti discipulus, frater Duridis Historici qui & Sami tyrannus fuit, Menandri Comici æqualis, quem in commissionibus dramatum vicit.

Lysias Cephali F. Syracusanus, discipulus Tisiæ & Niciæ, unus ex decem Oratoribus. Natus est Athenis quo pater migraverat, idemque anno ætatis decimo quinto cum duobus fratribus Thurios in coloniam profectus est. *Postea* vero, qvum partibus Atheniensium nimis studeret, inde pulsus Athenas rediit anno ætatis XLVII. *Orationes* ejus genuinæ perhibentur esse ultra CCC, & præter eas aliæ de quibus ambigitur. Dictionis ejus puritatem nemo imitatus est præter Isocratem. Scripsit etiam *artem oratoriam* & δημηγορίας *concionesque*, itemque *encomia* & *orationes funebres* & *Epistolas VII.* unam pragmaticam, reliquas vero amatorias, quarum quinque sunt ad adolescentulos.

Lysimachus cujus meminit Demosthenes in oratione de immunitatibus, erat Aristidis justi filius: At Lysimachus cujus meminit Lycurgus, erat vilis poëta melicus.

Lysippus, ex cujus dramatibus sunt Βάκχαι, ut meminit Athenæus III. & VIII. Dipnosophist. Sunt & aliæ ejus comœdiæ, ut Θυρωρός.

Macarii duo fuere celebres ob abstinentiam moresque & ob miracula. Alter erat Ægyptius. Alter Alexandrinus in hoc uno discrepabat ab Ægyptio, quod hilarior esset, & comitate quadam juniores ad disciplinam monasticam alliceret. Horum discipulus Evagrius, qui primum à Gregorio Theologo Cpoli diaconus ordinatus, postmodum una cum illo in Ægyptum ad illos profectus est. Hic libros scripsit valde utiles, quorum unus *Monachus* inscribitur seu de virtute activa: alter *Gnosticus* vel de iis qui scientiam consequi meruerunt, in centum divisus capita. Tertius *antirrheticus* contra tentatores dæmones, capitibus octo secundum numerum octo cogitationum. Scripsit præterea

pregno-

progneſtica problemmata ſexcenta. Deniqve ψυχικὰ β' *duos libros aphoriſmorum*, alterum ad Monachos qvi in cœnobiis degunt, alterum ad virginem. &c.

Macedonius Novatianos qvosdam ad Arianum dogma impellere conatus eſt, & reliqvias Conſtantini in alium locum tranſtulit, deniqve depoſitus &c. ex Socratis ll. 38.

Macedonius alius, qvi ſub Juliano Apoſtata vitam martyrio finiit.

Machaon, nomen Medici, ut & Chiron Centaurus.

Maconides, Homerus. Vetus epigramma: εἰ δ' ἰαλὸς συγγνωσόν, ἐπεὶ κακὸς ἀοιδὸς ὕμνων μαιονίδας χείρων ἰχθυβόλων ἔθανε. *Si captus es, venia tibi danda eſt, quoniam & principi hymnorum, Homero enigma piſcatorum, mortem attulit.*

Magia, invocatio dæmonum beneficorum, boni alicujus efficiendi cauſſa. &c. ſupra in γοητεία

Μαγική. hanc Medi & Perſæ invenerunt.

Magi apud Perſas vocantur Philoſophi & Philothei, qvorum princeps fuit Zoroaſtres, & poſt eum Oſtanæ & Aſtrampſychi.

Magnes ex Icario urbe Atticæ, Comicus qvi adoleſcens Epicharmum ſenem attigit. Docuit Comœdias novem, vicit bis: antiqvæ Comœdiæ poëta. Ariſtophanes (in Eqvitibus) alludit ad drama Magnetis, Βαρβαλιστὰς & Ὄρνιθας. Scripſit etiam Λυδὰς (ſupra *Lydi*) & ψῆνας & Βατραχους. Genus coloris βατραχου, qvo hiſtriones faciem illinebant, anteqvam larvarum uſus repertus eſſet

Magnes vir Smyrnæus, poëſi & muſica ante inſignis, idemqve forma egregia, urbs circuibat & carmina ſua publice recitabat. Hujus amore tum alii multi, tum Gyges maxime ardebat &c.

Major (Μαϊωρ) Arabius Sophiſta, ſcripſit *de ſtatibus cauſarum libros XIII*, idem æqvalis Apſinæ & Nicagoræ ſub Philippo Imperatore & antè.

Malchus Byzantius Sophiſta. Scripſit *Hiſtoriam* ab Imperio Conſtantini usqve ad Anaſtaſium, in qva res geſtas Zenonis & Baſiliſci & conflagrationem publicæ Bibliothecæ & ſtatuarum Auguſtalis, & alia qvædam commemorat, ſtilo utens gravi, & Tragici inſtar ea, qvæ acciderunt, exaggerans.

Μάλιστα ὁ φρίξ. Septem ſapientes Græciæ à Croeſo interrogati qvis omnium eſſet beatiſſimus? alii reſponderunt feras animantes, eas enim pro libertate mori. Alii ciconias, eas qvippe ſine lege, duce natura juſtitiam colere. Solon vero dixit neminem ante obitum. Tunc adſtans

adſtans Æſopus fabulator, tantum, inquit, cæteros ſupera quantum mare fluvios. Cræſus autem hoc audito dixit, magis ipſe Phryx.

Manæchmus Alopeconneſius, Philoſophus Platonicus, ſcripſit *Philoſophica*, & *in Platonem de Rep. libros III.*

Manæchmus Sicyonius filius Alcibii vel Alcibiadis, hiſtoricus qui ſub Alexandri M. ſucceſſoribus vixit. Scripſit *hiſtoriam Alexandri Macedonis.*

Manæthos Mendeſius, ſacerdos Ægyptius, ſcripſit de compoſitione * κυφίων.

Manæthos, Dioſpolitanus Ægyptius vel Sebennytes. Scripſit *Phyſiologica. Apoteleſmatica* verſibus hexametris, & alia quædam *Aſtronomica.*

Maneros & Perimanus, nomina cantionis. Eubulus Canapylione.

Manes. Hic execrabilis homo ſub Aureliano Imp. extitit, ſe CHriſtum & Spiritum S. eſſe commiſcens, & XII. diſcipulos ut CHriſtus ſecum habens, qui cum ex omnibus hæreſibus quæ in iis mala erant collegiſſet, ex Perſide, Dei permiſſu in ditionem Romanam venit. Hic qui & Manes & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman, præceptoremque habuit Buddam, Terebinthum ante vocatum qui Græcorum litteris inſtitutus Empedoclis ſectam adamavit, duo principia inter ſe contraria ſtatuentis litem & amicitiam. In Perſidem autem ingreſſus ex virgine ſe natum eſſe dicebat & in montibus educatum. Quinetiam conſcriptis quatuor libris unum eorum vocavit *Myſteriorum*, ſecundum *Evangelium*, tertium *Theſaurum*, quartum *Capitum*. Atque Buddas quidem iſte ab impuro ſpiritu contritus interiit. Mulier vero apud quam diverſabatur, bona ejus & profanos libros per hæreditatem adepta, puerum ſeptennem emit nomine Cubricum quem literas docuit & manumiſit hæredemque inſtituit. Hic in Perſide Manem ſe vocavit; & Buddæ libros veneditavit pro ſuis. Eum Rex Perſarum vivum excoriavit, quod filii ipſius cauſa mortis extitiſſet. Hic Manes Vetus Teſt. rejecit; Novum ut boni Dei admiſit &c. Paulus quidam Manetis æqualis, Antiochiæ magnæ Epiſcopus Dominum nodum hominem eſſe dixit ut unum de Prophetis. Ab hoc Pauliani.

Marcellinus qui principatum tenuit liberum Dalmatiæ & Illyriorum Epiro habitantium, Romanis diſciplinis inſtitutas divinationisque perſuſ-

* κῦφι mixtura ſedecim ſpeciorum in uſum ſacrum adhibenda. Vide Plutarchum de Iſide & Oſiride p. 383. ſeq.

peritissimus & eruditionis amantissimus. Huic familiaris fuit Sallustius Philosophus.

Marcellus, Magistet Arcadii Imp. omnibus virtutibus ornatus vel potius ἀρετὴ τις ἔμψυχος, *virtus quædam animata.*

Marcellus Pergamenus Orator, scripsit librum *Adrianus*, sive de regno.

Marcellus Sidetes Medicus sub M. Antonino. Hic scripsit versibus heroicis *de re Medica libros XLII.* in quibus etiam de morbo lupino hominum sive lycanthropia.

Marcellus Dux militum sub Commodo, ut per totam noctem vigilare videretur, quotidie sub vesperam præscribebat duodecim tabellas δώδεκα γραμματεῖα· εἶχεν δὲ Φιλύρας πεπλεγμένας, earumque alias aliis horis ad diversos perferri curabat &c.

Marcianus Valentis Imp. & Angelii Episcopi CPol. tempore vixit, vir clarus qui olim in palatio militaverat, tunc presbyter Ecclesiæ Novatianorum, Anastasiam Imperatoris filiam Grammaticam docuit.

Marcianus familiaris Musonio Pamphylio, vir ad omnem virtutem instar regulæ exactus. Viros enim probos ad se alliciebat Musonius ut magnes ferrum, ita ut si quis audiret aliquem esse Musonii amicum, eum bonum virum esse, scire liceret.

Marcianus sub Zenone floruit, presbyter in oratorio delectus plurimum valuit apud (magistrum Officiorum Zenonis) illum, Epicureis placitis quotidie se ipsum corrumpens, mundum sua sponte natum esse dicebat &c.

Marcion hæresiarcha.

Marcus Antoninus Romanorum Imp. omni laude dignus Philosophus qui tum alios, tum postremo Sextum Philosophum è Bœotia oriundum Romæ audivit, crebro ad eum ventitans, ædesque ejus frequentans. Eum igitur Lucius quidam Rhetor, Herodis Rhetoris Athenienſis discipulus prodeuntem interrogavit quonam iret, & cujus negotii causa. Cui Marcus, *Etiam seni*, inquit, *decorum est discere. Eo igitur ad Sextum Philosophum, ut discam ea quæ nondum scio.* Tum Lucius manu in cœlum sublata, *o sol*, inquit, *Romanorum Imp. jam senex, sumtâ tabella, discipuli domum frequentat; Rex verò meus Alexander annò ætatis XXXIII. obiit.* Scripsit *de vita sua* Περὶ τῶν βίου λόγων *libros XII.* Eum facilius est admirari quàm laudare, quod oratio nulla hujus viri virtutibus æquari possit &c.

Mares Chalcedonis in Bithynia Episcopus Julianum parabatem Fortunæ immo-

immolantem Cpoli, infectatus vocavit impium, Apostatam, atheum. Ille ad Marem oculorum suffusione laborantem præsenio, *Nequeat tuus ille Deus Galilæus te sanare possit.* Cui Mares: *Gratias ago Deo qui me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam qui sic in impietatem prolapsus es.* Julianus inde martyrii honorem Christianis invidens à Diocletiani quidem crudelitate abstinuit, at lege lata Christianis interdixit ne humanioribus disciplinis instituerentur, ne si lingvam, ut ajebat, acuissent, gentilium dialecticis expeditius responderent. Per varias artes etiam persvasit quibusdam, inter hos Hecebolio Sophistæ, ut idolis immolarent.

Margites qui à Comicis ob stultitiam deridetur. Ajunt eum ultra quinque numerare non potuisse &c.

Marianus Marsi causidici qui Româ Elevtheropolin Palæstinæ primæ oppidum migravit, filius, præfectus urbis Romæ, Consularis, & quod illustrius est, Patricius tempore Anastasii Imp. scripsit *Metaphrasin Theocriti*, jambis 3150. *Apollonii Argonauticorum*, jambis 5608. *Callimachi Hecales*, *Hymnorum*, *Causarum & Epigrammatum* jambis 6810. *Arati*, jambis 1140. *Nicandri theriacorum*, jambis 1370. & alias multas metaphrases.

Marinus susceptа Procli schola, cum Isidorum Philosophum instituisset Aristotelica doctrina, & is Athenas iterum venisset communi præceptore defuncto, ostendit ei prolixum *commentarium* à se conscriptum *in Platonis Philebum*, sed ille dixit ἱκανὰ εἶναι τὰ ὑπ' ἐκείνου διδασκάλου sufficere quæ Proclus in illum dialogum scripsisset. Statim itque illum flammis dedit. Etiam per litteras ex Isidoro quæsivit & ad eum argumenta misit quibus probaret *Parmenidem* Platonis non esse de Diis sed de formis. Sed ille pluribus argumentis Marino respondens verissimam esse probavit dialogi illius de Diis expositionem. Quare nisi jam liber fuisset editus, etiam hunc fortassis aboleviſſet. Fortasse etiam obstitit somnium, nam Proclus dixit se somniasse futurum ut Marinus in *Parmenidem* commentarios scriberet.

Marpsias orator garrulus & turbulentus, cujus meminit Aristophanes.

Marsyas Periandri F. Pellæus historicus initio litterator (γραμματοδιδάσκαλος) frater Antigoni qui postea Rex fuit, & una cum Rege Alexandro educatus. Scripsit *Macedonica libris X.* a primo Rege Macedorum ad Alexandri Philippi F. expeditionem in Syriam post conditam Alexandriam. *Attica libris XII.* itemque *Alexandri educationem.*

Marsyas

Marſyas Critophemi F. Philippenſis Hiſtoricus, junior.

Marſyas Marſi F. Tabenus, * Hiſtoricus, ſcripſit Ἀρχαιολογίαν ſive *Antiquitates libris XII.* Μυθικὰ *fabuloſa libris VII*, & alia quædam de patria ſua.

Marſyas temporibus Judicum Judaicorum, vir ſapiens, artis muſicæ peritus, qvi tibias arundineas & æreas invenit &c.

Matreas, λαικὸς λιμὸς impoſtor, qvi beſtiam alere ſe dicebat qvæ ipſa ſeſe comederet. ** Quæritur qvænam fuerit illa Matreæ bellua. Compoſuit etiam *qvæſtiones* ad inſtar problematum Ariſtotelis, ex quibus erat hæc: Quare ſol occidens dicatur δύνειν & non καταμύειν.

Matthæus Evangeliſta habet titulos LXVIII. capita CCCXV.

Mauricius Romanorum Imp. fertur verborum magnificentiam plurimi feciſſe & eruditos maximis honoribus affeciſſe &c. Infra in Menandro protectore.

Maximus Tyrius Philoſophus qui Romæ ſub Commodo vixit. Scripſit *de Homero & qvæ ſit apud eum antiqva Philoſophia. Recte an Socrates fecerit qvod accuſatus non reſponderit.* Item alias qvasdam quæſtiones Philoſophicas.

Maximus Epirota vel Byzantius philoſophus, Juliani Cæſaris parabatæ magiſter. Scripſit *de inſolubilibus objectionibus. De principiis. De numeris Commentarium in Ariſtotelem*, & alia qvædam ad eundem Julianum.

Μεγαρίσαι, megarizare, ſive Philoſophi Magarenſis ſectam ſeqvi. Stilpo ex Megaris urbe Græciæ oriundus erat, qvi copia verborum & dexteritate differendi cæteros adeo ſuperavit, ut tota propemodum Græcia ipſum ſpectans ſectam Megaricam amplecteretur.

Melanippides, Critonis F. Melius natus Olympiade *LXV*. Scripſit *Dithyramborum* libros qvam plurimos & *poëmata verſu heroico* & *Epigrammata* & *elegias* & alia plurima.

Melanippides, ſenioris ex filia nepos, Critonis F. & ipſe Lyricus: qui in compoſitione Dithyramborum plurima innovavit, & apud Perdiccam Rem degens, illic vitam finiit. Scripſit & ipſe *Cantica Lyrica* & *Dithyrambos*.

Melanopus, affinis Diophanti Oratoris.

Meleſermus Athenienſis, Sophiſta. Scripſit *meretriciarum Epiſtolarum libros XIV. Ruſticarum unum. Culinarium Epiſtolarum unum. Convivalium librum unum.*

* Ex Tabi, Arabiæ civitates.

** videtur Matreæ bellua fuiſſe *ignis*, ut lapis mirificus Pipini apud Thuanum libro VI. & Morhofium lib. 1. Polyhiſt. cap. 13.

Melitus Mari F. Athenienſis Orator qui cum Anyto Socratem accuſavit. Tragœdias ſcripſit. A Comicis autem perſtringitur ut poëta frigidi & malitioſo ingenio præditus. Ariſtoph. σκολιὰ Μελίτου Καρικὰ καὶ λυσωδέστατα. Carmina vero Carica erant lugubria.

Melitus vixit temporibus Zenonis Eleatæ & Empedoclis. Scripſit ante. In Reip. adminiſtratione adverſatus eſt Pericli, & cum Samiorum dux eſſet, navali prælio pugnavit cum Sophocle Tragico, Olympiade LXXXIV.

Menander Athenienſis Comicus antiquus.

Menander alius Athenienſis Diopithis & Hegeſiſtrates F. qui omnium ſermone celebratur. Novæ Comœdiæ poëta, ſtrabo quidem oculis, ſed acuto ingenio præditus & in mulierum amorem effuſus. Scripſit *Comœdias CVIII.* itemqve *Epiſtolas ad Ptolemæum Regem*, & oratione proſâ plusima alia.

Menander Laodicea ad Lycum fluvium ſita oriundus Sophiſta ſcripſit *commentarios in Hermogenis artem* & *Minuciani progymnaſmata*, & alia.

Menander Protector, Hiſtoricus qvi ſic de ſe ipſo ſcribit: Pater mihi erat Eupharatas Byzantio oriundus, minime ille qvidem eruditus. Herodotus frater germanus, qvi legum doctrinâ deguſtatâ ſtatim ab harum ſtudio receſſit. Ego vero hujus ſtudii qvod abſolvi profeſſione non ſum uſus ſed ad decurſiones equeſtres & ſaltationes pantomimorum & palæſtram me contuli. Poſteaqvam vero Mauricius imperium capeſſivit, princeps qvi & populi ſalutem providè curabat & Muſas amabat, poëmatibusqve & hiſtoriis audiendis qvam plurimum delectabatur, utpote qvi magnam noctis partem in ſtudiis ipſe conſumeret, & ingenia hebetiora munificentiâ ſua excitaret & incueret: tunc ego dolens mecum reputare cœpi non oportere me vitam adeo inertem agere, & ad hanc hiſtoriam ſcribendam me applicui qvam poſt defunctum Agathiam ſum auſpicatus.

Menecrates Comicus. drama ejus μανίσκος ſive *Equendus*.

Menecrates Syracuſanus Medicus, qvi ſacrum morbum curans nullam mercedem recipiebat, ſed à ſanatis poſcebat ut ſe ipſius ſervos fatererentur. Idem Jovem ſe appellabat, eosqve qvos ſanaverat Deos, unicuiqve nomen imponens, uni Mercurii, alteri Apollinis.

Menelaus Ægæus poëta Epicus, ſcripſit *Thebaidem libris XII.* & alia.

Menippus Cynicus. vide infra in Φαινός.

Menippus Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt *Cercopes* & alia.

Meſo

Mesomedes Cretensis Lyricus qvi Adriani temporibus vixit, ejus libertus vel ex præcipue dilectis. Scripsit *encomium Antinoi*, qvi Adriano erat in deliciis, & alia diversa carmina. Antoninus Syllæ sepulchrum repertum instauravit, & Mesomedi, qvi cantica Lyrica conscripsit, cenotaphium exstruxit: huic qvidem qvod cithara canere didicisset, illi vero qvod ejus crudelitatem imitaretur.

Metagenes Athenienſis, ſervi F. Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt: *ἄνθρακες, μαμμακυθῶν, Θυεστείαι, Φιλοθύτης, Ὄμηρος ἢ ἀσκηταί.*

Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. Lacedæmonii Lesbios citharœdos primos advocaverunt, deinde Terpandrum qvi ob cædem exulabat, accerſiverunt Antiſſa, qvi ipſorum animos compoſuit, & ſeditionem ſedavit &c.

Methodius Olympi in Lycia aut Patarorum & poſtea Tyri Epiſcopus, nitido compoſitoqve ſermone *adverſus Porphyrium libros* compoſuit, & *Convivium decem virginum.* Item *de reſurrectione* opus egregium contra Origenem, & adverſus eundem *de Pythoniſſa* & *de libero arbitrio.* Scripſit etiam *in Geneſin* & *in canticum Canticorum* commentarios, & multa alia qvæ vulgo lectitantur. Hic in extrema perſecutione ſub Decio & Valeriano in Chalcide urbe Orientis, martyrio coronatus eſt.

Meton Mathematicus: & Metonis annus. Hic Meton fuit præſtantiſſimus Medicus & Aſtronomus. In Colono eſſe inſtrumentum qvoddam a eo dedicatum, ait Calliſtratus. Euphronius eum ex Colono populo Atticæ oriundum eſſe. Ante Pythodori ætatem vero heliotropium erat in comitio qvod nunc eſt ad murum in Pnyce. Vel qvia in Colono fontem fabricavit, vel ſimulacrum, vel inſtrumentum aliqvod Aſtronomicum confecit. Phrynichus in *μονοτρόπῳ*

Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταῦτας φροντίζων;
Μίτων ὁ Ληναιεύς, οἶδ' ὅτι κρόνας ἄγων.

Μίτων. Aſclepiodotus cum Athenis diſceſſiſſet & Seleucian Syriæ perveniſſet, ſe in toto illo itinere in tres tantum homines modeſtos & bonos incidiſſe dixit, Antiochiæ in Ilapium Philoſophum, Laodiceæ qvæ eſt urbs Syriæ proxima, in Marem, omnium ætatis noſtræ hominem juſtiſſimum, cui Ariſtidis cognomen erat, & in Domninum Philoſophum.

Metrophanes ex Eucarpia oppido Phrygiæ oriundus, Sophiſta, ſcripſit *de Phrygia libros II. De formis orationum. De ſtatibus cauſarum. Commentarium in Hermogenis artem Rhetoricam. Commentarium in Ariſtidem.*

Metrophanes Corneliani Rhetoris F. ex Lebadia Boeotiæ civitate Sophiſta ſcripſit

ſcripſit *de generibus dicendi qvibus uſi ſunt Plato, Xenophon, Nicoſtratus, Philoſtratus. Declamationes. Orationes panegyricas.*

Metrophanes à Lachare genus ducens. Hic cum adhuc puer eſſet, exclamavit, *ego ſum Ariſtophanes ille calvus.* Deinde interrogantibus qvi dixiſſet, reſpondit ſe nihil meminiſſe eorum qvæ dixerat. Adverſus hunc Superianus librum ſcripſit.

Michaël Syncellus Hieroſolymitanus ſcripſit encomium magni Dionyſii.

Mimnermus Ligyrtiadæ F. Colophonius vel Smyrnæus vel Aſtypalæenſis, poëta elegiacus. Vixit Olympiade XXXVII. ita ut ſeptem Sapientibus fuerit antiqvior. Quidam vero dicunt ipſum eodem qvi illi tempore floruiſſe. Vocabatur etiam Ligyſtiades ἀπὸ τοῦ λιγυ, id eſt ſvavi & arguto cantu. Scripſit multa.

Minucianus Nicagoræ Sophiſtæ F. Athenienſis Sophiſta qvi Galieni temporibus vixit. Scripſit *Artem Rhetoricam* & *Progymnaſmata* & *Orationes varias.*

Mithæcus Grammaticus. Scripſit Ὀψαρτυτικὰ *de condimentis ciborum*, Θηρευτικὰ *de venatione* & alia.

Mnaſeas Berytius. Scripſit *artem Rhetoricam*, itemque *de nominibus Atticis.*

Mneſimachus mediæ Comœdiæ poëta. Ex dramatibus ejus ſunt Ἑστιοῦχος Φρύξ, Βάσεις, Φιλιππίδης, ut teſtatur Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Molones duo feruntur, hiſtriones & graſſatores.

Molpagoras apud Cianos fuit vir ad dicendum & agendum promtus, ſed ingenio popularis & ambitioſus &c. (è Polybio)

Μονῳδεῖν Carmina tragica qvæ in ſcena recitantur, ſunt lamenta. Ariſtoph. εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίας Κιφησοφῶντα μιγύς: *Deinde alui eum monodiis, iisque Cipheſophontem immiſcui.* Hic Cipheſophon ſervus erat, qui eum carminibus componendis plurimum adjuvabat &c.

Morſimus & Melanthius Poetæ Tragici, qvos perſtringit Ariſtoph. Morſimus *Philocis* F. poeta frigidus & oculorum Medicus. Melanthium reprehendit ut helluonem *Eupolis* in κόλαξιν.

Μόρσιμος. De Apollonio Tyaneo, vide ſupra in Domitiano.

Morychus poeta Tragicus qvi ut helluo a Comicis perſtringitur.

Morychus, Teleas, Glaucotes ob veneficia male audiebant.

Moschus Syracuſanus Grammaticus Ariſtarchi diſcipulus qui ſecundus eſt à Theocrito poeta Bucolico. Scripſit & ipſe *Bucolica.*

Moſchus malus Citharœdus, qvi multos verſus uno ſpiritu caneret. Carmen Bœotium invenit Terpander, ut & Phrygium.

Moſcs

Moſes Propheta & Legislator. Hujus anno LXXX, filii Iſraelis ex Ægypto egreſſi ſunt &c.

Moſo, mulier Hebræa à quâ ſcripta eſt Lex Hebræorum, ut tradit Alexander Polyhiſtor.

Muſæus Eleuſinius, Athenienſis, Antiphemi & Helenæ F. poetæ Epicus & Orphei diſcipulus, vel potius eo antiquior. Floruit tempora Cecropis ſecundi. Scripſit *præcepta ad Eumolpum* filium verſibus quater mille & alia plurima. Antiphemus, filius fuit Euphemi, nepos Ecphanti, pronepos Cercyonis quem debellavit Theſeus.

Muſæus Thebanus, Thamyræ F. Philammonis nepos, poeta Lyricus qui multo ante bellum Trojanum vixit. Scripſit verſus Lyricos & cantica.

Muſæus Epheſius poeta Epicus τῶν εἰς ἓξ περγαμηνὲς ᾠδὰς ἀναγραφεὶς, unus ex numero eorum qui in Muſeum Pergamenum allecti erant. Scripſit *Perſeidis libros X.* itemque *in Eumenem* & *Attalum.*

Muſæus Philoſophus apud Græcos. * Lyſias in Oratione contra Mixidemi accuſationem, ſi modo is verus ejus auctor ſit: *Pueros ipſi pediſſequos duos eſſe, quorum alterum vocat Muſæum, alterum Heſiodum. Id autem reum ſtudio feciſſe patet.* Muſæum vero alii Thracem eſſe dixerunt, alii indigenam & Eleuſine oriundum.

Muſonius Capitonis F. Tyrrhenus ex Bulſinio civitate, Dialecticus & Philophus Stoicus qui vixit ſub Nerone, Apollonii Tyanei & multorum aliorum diſcipulus, ad quem & Epiſtolæ feruntur Apollonii, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi ſtudium & immodicam libertatem à Nerone interfectus eſt. Feruntur ejus *orationes* & *Epiſtolæ* diverſæ Philoſophicæ. De hoc Muſonio (Julianus) parabates in Epiſtola ſic ſcribit: *Contumeliam qua præſes Græciæ nos affecit, tanta animi celſitudine tuliſti, ut nihil horum in te factum putaris. Quod autem illi urbi opem ferre velis, eique ſtudeas in qua ſcholas habuiſti, animi philoſophici eſt argumentum. Quare mihi videtur prius quidem illud Socrati convenire, hoc vero poſterius Muſonio. Nam ille fas eſſe negabat virum bonum ab ullo improbo lædi. Hic vero murorum curator erat quum ipſum Nero exulare juſſit.*

Muſonius, vir rerum gerendarum prudentia inſignis ſub Imp. Joviniano & Eunapius Phrygius Orator tributis Aſianis colligendis præpoſitus &c.

Mυδε.

* idem cum primo Muſæo apud Svidam memorato.

Μῦθος. Anaxagoras dixit solem esse μύδρον πυρόεντα, ignitam ferri massam Peloponnesο majorem, ob quod morte multandus erat.

Myia Thespiaca, Lyrica. Scripsit *carmina lyrica.*

Myia Spartana, poetria. *Hymnos in Apollinem & Dianam.*

Myia Pythagoræ magni & Theanis filia, Samia.

Myro Byzantia poetria quæ versus heroicos & elegiacos & melicos scripsit, Homeri Tragici filia, uxor Andromachi cognomento Philologi.

Myro Rhodia, Philosopha. Scripsit *Chrias reginarum* & *fabulas.*

Myrtilus Athenienſis Comicus, filius Lysidis, frater Comici Hermippi. Ejus dramata: Τιτανοπάνες, Ἕρωτες.

Μῦθος & αἶνος differunt, quod αἶνος non pro pueris sed viris factus sit, nec tantum animum oblectet, sed & admonitionem contineat. Occulte enim & per ambages svadet ac docet, quod Hesiodus fecisse videtur.

Myxus. βαβαὶ Μύξος. Dictum hoc in jactabundos & glorioſos. *Myxus* enim fuit sacerdos Dianæ, homo facetus & jactabundus.

Nannacus. * Vir priscus ante Deucalionem Regem, qui futurum diluvium præsciens omnibus in templum congregatis, cum lacrymis DEum suppliciter oravit. Et proverbium, *à Nannaco*, de rebus admodum vetustis.

Naucratis, urbs Ægypti à Milesiis condita, cum maris imperium obtinerent. Hujus civis fuit doctus ille Athenæus.

Nausicrates Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: Ναύκληροι, Παρασίτης.

Nauſon Naucrati, de iis qui paria sibi mutuo reddunt. Genus scribendi in Epistolis usitatum, ut *Pompæus Pompilo.*

Ναζωραῖος Deo gratus & consecratus, vel monachus. Sciendum, tempore Claudii Romanorum Imp. cum Petrus Apostolus Evodium Antiochiæ (Episcopum) creasset, illos qui prius Nazaræi & Galilæi vocabantur, appellatos Christianos.

Neanthes Cyzicenus Orator, discipulus *Philisci Milesii.*

Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, & historiam de eo conscripsit. Falso autem se præfectum classis fuisse scripsit, cum gubernator navis fuerit.

Neme-

* Videtur nomen ex *Noachi* nomine corruptum, licet Nannacus hic (Stephano Byz. Ἄνναξος) *Phrygum Rex* dicitur Svidæ in τὰ ἀπὸ Νανναίου, & Rex, in τὰ Νανναίου.

Nemesion (Damascii amicus.) confer *Svidam* in *ἀνεψιῷτο*, & *ἑρμάϊον*.

Νεμήσεως ὑποκριτῶν. Poëtis tres histriones sorte dividebantur qui fabulis agerent. Inter hos qui victor fuisset, absque examine deinde assumebatur.

Neocles Athenienſis, Philoſophus, frater Epicuri, qui ſcripſit de ſecta ſua. Et Neoclis eſt dictum: *λαθὲ βιώσας*, *qui bene latuit, bene vixit.*

Nero ſtudiis Imperatore prorſus indignis operam dedit, cithara ludens, tragœdias agens & in theatris ſaltans. Sed adhuc adoleſcens ſtudiis philoſophiæ vacabat, & de CHriſto inquirebat, quem adhuc ſupereſſe in vivis arbitrabatur. Cumque comperiſſet à Judæis in crucem actum eſſe, iratus Annam & Caipham cum Pilato, tunc Judææ præſide, vinctos ad ſe duci juſſit, ab iisque ſciſcitatus eſt quæcunque in ejus judicio acta eſſent &c. Eo tempore & Simon Magus florebat, cumque Petrus & Simon præſente Nerone inter ſe diſputarent, eductus eſt ex carcere Pilatus. Nero *Simonem* interrogat an eſſet Chriſtus? ille ſe eſſe ait. Negant *Petrus*, & Pilatus, *hic*, inquit, *Ægyptius eſt, & obeſo corpore & prolixis capillis & niger omnimoque ab ejus forma alienus* &c.

Nerva Romanorum Imp. Joannem Evangeliſtam ex Patmo, quo relegatus erat, revocatum, Epheſum reduxit: eo tempore * quo & Manichæorum dogma in lucem prodiit, Manente hæreſin ſuam aperte docente.

Neſtorius. *Poſt* Manentem & Paulum & Apollinarem & Theodorum prodit Neſtorius, Germanicia Syriæ urbe oriundus, qui ſede CPol. potitus, voce duarum in CHriſto naturarum malo errore abuſus eſt, æque ac Paulus & Theodorus à quibus genus ** duxit. Nam filius fuit Cilicis, (Theodori) & Samoſateni (Pauli) nepos. Poſt hunc Eutyches extitit &c.

Neſtor Larandenſis è Lycia, poëta epicus, pater poëtæ Piſandri, fuit ſub Imp. Severo ſcripſitque *Iliadem λειπογράμματον* litteris certis carentem, perinde ut Tryphiodorus Odyſſeam. Nam in primo libro nullum reperitur *α*, in ſecundo nullum *β* &c. Scripſit etiam *Metamorphoſes*, ut Parthenius Nicaënſis, & alia.

Nicagoras *Mneſæi* rhetoris F. Athenienſis Sophiſta, tempore Philippi

* Videntur hoc loco apud Svidam nonnulla excidiſſe. Nam Manichæorum (ſectæ origo à Nervæ ætate remota eſt annis amplius centenis.

** intellige dogmatum non conſanguinitatis propinquitatem.

Imp. Scripſit *vitas clarorum virorum. De Cleopatra quæ fuit in Troade. Orationem* habitam in legatione *ad Philippum* Imp.

Nicander Xenophanis F. Colophonius vel Ætolus, Grammaticus Poëta, Medicus, vixit tempore Attali junioris ſive ultimi Galatonicæ, cui regnum ademtum à Romanis. Scripſit *theriaca, alexipharmaca, georgica, στοιχειωμάτων de corporibus in alias formas mutatis libros V. Remediorum collectionem, prognoſtica* verſibus, ex Hippocratis prognoſticis translata: *de omnibus oraculis libros III.* & alia plurima, carmine epico.

Nicanores tres fuerunt: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Sragirita cujus meminit *Hyperides* oratione in Demoſthenem.

Nicanor Hermiæ F. Alexandrinus Grammaticus temporibus Adriani Imp. quo tempore & Hermippus Berytius vixit. Scripſit περὶ στιγμῆς *de punctis apud Homerum & de differentia quæ inde in ſenſu oritur. De interpunctione in genere, libros VI. Horum compendium libro I. De punctis apud Callimachum.*

Nicetas. Supra in Heraclide Lycio.

Nicochares Philonidæ Comici F. Athenienſis Comicus æqualis Ariſtophanis. Ex ejus fabulis ſunt Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Χορηγοί, Κῆτες, Ἀκάμαντες, Αἰμυλιανοί, Κίνταυροι, Χειρογάστορες.

Nicolaus ex Myris Lyciæ, fervidus Chriſtianorum propugnator & Sacerdos qui magna cum fiducia DEO preces adhibebat. Hic nihil quidem ſcripſit, ſed in ſomnis Imp. Conſtantino adſtans &c.

Nicolaus Damaſcenus amicus & familiaris Herodis Regis Judæorum & Auguſti Cæſaris qui placentas mellitas ab eo miſſas *Nicolaos* appellabat, Philoſophus Peripateticus aut Platonicus. Scripſit *Hiſtoriam univerſalem libris LXXX*, itemque *de vita & educatione Cæſaris.* Patrem habuit qui opes & famam eruditione adeptus fuerat: itaque ille à puero in omnibus litteris eruditus Grammaticæ atque inde poëticæ haud vulgarem peritiam ſibi comparaverat, adeo ut *tragœdias comœdiasque* haud ſpernendas ſcriberet. Poſtea ad Rhetoricam ac Muſicam & Mathematicas diſciplinas atque univerſam diſciplinam animum applicuit. Ariſtotelem inprimis imitari ſtudebat, & multiplicem ejus viri doctrinam ſummopere admirabatur. Ajebat ideo plures Muſas à veteribus Theologis introductas eſſe, quod in diſciplinis mira varietas & ad omnes uſus apta diverſitas reperiatur. Ingenuo homini imperitiam artium humaniorum, atque illiberalium peritiam juxta turpem eſſe. Diſciplinarum orbem ſimilem eſſe perigrinatio-

ni,

ni, alibi prandendi causa divertendum, alibi pernoctandum, alibi consistendum per plures dies, alia obiter percurrenda, tandem revertendum ad penates, hoc est ad philosophiam tanqvam ad patriam laresqve redeundum, ibique considendum.

Nicolaus Rhetor, discipulus Plutarchi, cognomine Nestorii, scripsit *progymnasmata* & *declamationes Rhetoricas* & alia qvædam. Floruit sub Leone seniore Imp. usque ad Zenonem & Anastasium.

Nicolaus è Myris Lyciæ, frater Dioscoridis Grammatici & Hipparchi & Hypati Patricii. Docuit CPoli, fuitqve discipulus Lacharis. Scripsit *artem Rhetoricam* & *Declamationes*.

Nicomachus ex Alexandria Troadis, Tragicus scripsit Tragœdias *XXI.* ex qvibus sunt: Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλκηστίς, Εἰλείθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Περὶ τῆς Πολυξένης, Τελεγία, Μελανιππίδαι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων. Τεῦκρος.

Nicomachus Athenienſis Tragicus, qvi præter omnium opinionem Euripidem & Theognin vicit. Ex ejus Tragœdiis est *Oedipus*.

Nicomachus Stagirita Philosophus, filius Aristotelis Philosophi, Theophrasti discipulus & ut qvidam tradunt amasius. Scripsit *Ethicorum libros VI.* itemqve *de physica acroasi patris sui*.

Nicomachus Medicus & ipse Stagirita, Machaonis F. Æsculapii Nepos à qvo genus duxit Nicomachus, pater Aristotelis Philosophi, & ipse Medicus. Scripsit Ἰατρικῶν sive *de re medica libros VI.* & Φυσικῶν *de rebus naturalibus* unum.

Nicophon Theronis F. Athenienſis Comicus æqvalis Aristophanis Comici. Ex ejus dramatibus sunt ἐξ ἑνὸς ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναί, Παυδώρα, Χειραγώγους, Σειρῆνες.

Nicostratus Macedo Orator. Hic relatus est in numerum decem illorum qvi secundum à primis locum tenere judicabantur, æqvalis Aristidis & Dionis Chrysostomi, vixit sub M. Antonino Imp. Scripsit *Daramythium*, *Imagines*, *Polymythium*, *Thalatturgos*, & alia plurima. Item *Encomia*, *in Marcum* (Antoninum) & *alios*.

Nicostratus Comicus, cujus dramata apud Athenæum Πάνδρος (al. Πανδρόσους) sive Ἀνδρία, (Philetæro à qvibusdam tribuitur) & Ἀφροδίνης, Κλίνη, Ἄβρα, Ἱστιεύς, Διάβολος, Ἀνδρεῖα, Ἑλένη, Μάγειρος, Ὄτις, Πλόκιον, Σύρος, Ἀπολλυόμενος, Ψευδοσιγγαλίας, Ἰατρός.

Nicostratus histrio Comicus qvi optime fabulas agere credebatur, a qvo proverbium ἐγὼ πανύστερον παῖδα κατὰ Νικόστρατον.

Νομάδες. Sacas Aristophani (in Avibus) memoratus erat poëta Tragicus sic dictus qvod peregrinus esset.

Νομογράφοι Decem viri qvi anno Urbis Romæ CCCI. leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt &c.

Νομοθέται Legumlatores. Tales fuere olim qvidem Moses, postea CHristus. Apud Athenienses primus legislator fuit Draco, post hunc Solon, post eum Thales & post hunc Æschylus,

Νόμοι κιθαρωδικοί. Apollo, ut ajunt, adhibita lyra leges hominibus dedit secundum qvas viverent, mitigans simul cantu feritatem ipsis insitam, & numerorum musicorum svavitate efficiens ut præcepta facilius admitterent, unde *leges citharœdicæ* dictæ sunt. Hinc vero, ut & Aristoteli videtur, moduli musici, secundum quos canimus, magnifico nomine νόμοι appellati fuerunt.

Nomus & Januarius virtute licet pollentes privatam & otiosam vitam amplexi sunt, è qvibus Nomus ingeniosior fuit & doctrinæ amantior tam philosophicæ qvam ejus qva præparantur adolescentes. Et inter omnes erat κριτικώτατος qvi judicare optime potuit virtutes & vitia tum poematum tum aliorum scripterum. Et ut omnino dicam, neqve Severianum neqve Agapium Philosophum credibile est judicia doctrinæ eloqventiæ tantum valuisse. Januarius vero rei gerendæ peritior & prudentior in civilibus fratre suo Nomo &c.

Νόμος. Lex una ἄγραφος γεγραμμένος absqve litteris, per creationem indita hominibus: altera ἐν γράμμασι, lex scripta per Mosen, illorum causa qvi priores violaverant. Tertia ἀπὸ τῆς χάριτος. Lex gratiæ & spiritus.

Ἄξονες leges Solonis Athenienses vocarunt. *Supra*, κύρβεις.

Nonnus Panopolita, ex Ægypto, vir doctissimus qvi Theologi virginis paraphrasim versibus heroicis scripsit. Ausonius Sophista Epistolas & alia exaravit ad Nonnum. *Supra* in Ἀυσόνιος.

Novatus (Νοβατος) Ecclesiæ Romanæ presb. à Cornelio Episcopo dissidium fecit &c. ex *Socratis* IV. 28.

Novatiani. Horum Episcopus fuit Sisinnius &c. ex Sozomeni VII. 1.

Numa (Νομᾶς) Romanorum Legislator. Νομᾶς Πομπίλιος, Hic Remp. legibus & institutis fundavit, annumque primus invenit & Solis circuitum qvi antea vagus erat & incertus, in XII. menses distribuit. Templa etiam & lucos instituit, Pontificesqve & flamines sacerdotibus præfecit, & Salios per urbem saltare jussit. Ad hæc ignis & aqvæ curam virginibus Vestalibus commisit, qvarum summa erat dignitas

&

& illibata, qvod viverent, virginitas. Quod si cum viro rem aliqva habuisset, viva defodiebatur, ideo nec unguento nec floribus nec veste nisi alba uti illis licuit.

Numenius Apameensis Syrus, Philosophus Pythagoreus, qvi Platonem coarguit qvod sententiam suam de DEO & creatione Mundi ex Mosaicis scriptis furfuratus esset. Hinc ait: τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς Ἀττικίζων; *Qvid est Plato nisi Moses Atticissans?*

Numenius Rhetor scripsit *de figuris dictionis, argumenta in Demosthenem, Chriarum collectionem. Consolationem ad Adrianum Imp. super morte Antinoi.*

Nymphis Xenagoræ F. Heracleotes Ponticus, Historicus. Scripsit de Alexandro ejusqve successoribus & epigonis sive successorum posteris libros XXIV. De Heraclea libros XIII. Continet autem res gestas post epigonos usqve ad tyrannorum eversionem & usqve ad tertium Ptolemæum.

Νῦν εὐπλόησα, ὅτε ναυάγησα. *Nunc secunda navigatione usus sum, cum naufragium feci.* Zeno Cittieus dicto hoc usus est postqvam naufragium fecisset, &: *bene facit fortuna qvod nos ad philosophiam compellat.* Itaqve relictis prioribus præceptoribus, Cratetis factus est discipulus, animumqve ad Philosophiam appulit.

Ὀβελίσται, obelo notatum est, id est, rejectum est, damnatum est. Obelus enim in libris est signum rejectionis.

Ὁ κάτωθεν νόμος. Lex inferior. Demosthenes in Oratione contra Aristocratem vel Heliæam sic vocat, qvod dicasteriorum (Athenis) alia superiora, alia inferiora nominarentur: vel ob formam scripturæ, qva Axones scripti erant, ea autem talis erat, ut versu primo à dextra ad sinistram procedente, versus secundus à sinistra ad dextram scriptus esset βουστροφηδόν fulcorum more: itaqve legem eam qvæ à sinistra incipit, inferiorem vocat Demosthenes. Axones enim & Cyrbes eo qvo diximus modo scriptos esse, Euphorion in Apollodoro docuit. Vel qvia Ephialtes Axones & Cyrbes ex loco superiore, id est Arce, in Curiam & forum transtulit.

Ochus, Ὦχος, (aliis Μῶχος) Philosophus apud Phœnices, ut Zamolxis apud Thraces & Atlas apud Afros.

Ochus (Persarum Rex) qvi cum Apin (Ægyptiorum) interfecisset, eum coqvis tradere voluit, ut eum in frustra dissecarent & ad cœnam præpararent.

Odænathus Syrus Plutarchi Philosophi (Athenienſis) auditor, qvæstiones

difficiles magiſtro diſputanti identidem proponebat, & dicentem ſemper interpellabat, ad veritatem aſſeqvendam ipſe minus perſpicax. At Plutarchus cenſuit Philoſophum non de qvibuslibet rebus interrogandum, nec eum de qvavis re ex tempore reſpondere debere. Inprimis difficile & tantum non impoſſibile eſſe, ut homines (explorati & certi) aliquid dicant ſentiantve de Diis.

Oenomaus Gadarenſis, Philoſophus Cynicus non multo antiqvior Porphyrio. *Scripſit de ſecta Cynica.* Πολιτειαν ſive *de Rep.* *De Homerica Philoſophia.* *De Cratete*, *Diogene* & cæteris (Cynicis.)

Οἰωνιστικὴν. Artem augurandi primi invenere Phryges, ejusqve ſpecies 1) ὀρνεοσκοπικὸν *auſpicium*, ut qvum ave a fronte vel tergo volante & ad dextram vel ſiniſtram declinante qvis dicit id hanc vel illam rem ſignificare. Primum de hac arte ſcripſit *Telegonus.* 2) οἰκοσκοπικὸν, qvum obſervantur ea qvæ domini accidunt, veluti ſi in tecto apparuerit muſtela vel ſerpens, aut oleum effuſum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqva, aut cinis: aut lignum crepuerit, aut aliqvid aliud acciderit, hoc vel illud ſignificat. De hac divinatione ſcripſit *Xenocrates.* 3) Ἐνόδιον, cum interpretatur qvis ea qvæ in via nobis occurrunt, ut cum qvis tibi obvius factus fuerit hoc vel illud geſtans, hoc vel aliud tibi eveniet. De hoc ſcripſit *Polles.* 4) Χειροσκοπικὸν, qvum manu expanſa ejusque rugis inſpectis dicimus liberos procreabit, vel tale qvid. De hoc ſcripſit *Helenus* 5) παλμικὸν, cui qui ſtudent, ex tremore & palpitatione membrorum futura prædicunt, veluti cum ſaliit oculus dexter vel ſiniſter, vel humerus vel femur, vel cum pes prurivit vel auris tinniit, hoc vel illud eveniet. De hoc divinationis genere ſcripſit *Poſidonius.*

Olen Dymæus vel Hyperboreus vel Licius, poëta Epicus. Sed potius eſt Lycius è Xantho, ut Callimachus declarat, & (Alexander) Polyhiſtor in hiſtoria Lyciæ.

Olophyxis, civitas Thraciæ juxta montem Athon, cujus civis fuit Herodotus Olophyxius qvi *de Nymphis & Sacrificiis*, ut ajunt, ſcripſit.

Olympiodorus Philoſophus Alexandrinus celeberrimus. Ad hunc audiendum Proclus Lycius *Ariſtotelicæ* doctrinæ diſcendæ cauſa ſe contulit. Cum autem Olympiodorum audiret virum eloqventem, & qvi propter lingvæ volubilitatem & celeritatem in dicendo à paucis auditoribus intelligebatur, ſic ab eo fuit approbatus, ut filiolam & ipſam philoſophice inſtitutam ipſi deſponderi voluerit.

Olym-

Olympus Generosæ (Γενεώσης) frater, qui ex Cilicia Alexandriam venit ad colendum Serapidem vir ingenio admirabili, corpore magno & procero, facie honesta & liberali, svada incredibili. Quare constitutus ἱερολιδάσκαλος sacrorum magister apud Alexandrinos qui tunc torrente quasi Reip. in deterius rapiebantur. Ille quos potuit congregans antiqua instituta eos edocebat, & comitantem hos qui ea observarent demonstrabat felicitatem. Amicis vero prædixit Serapidem relicturum esse templum, quod & factum est.

Olympus Mæonis F. Mysus tibicen poëta melicus & elegiacus, auctor musicæ quæ pulsatione peragitur, itemque ejus quæ cantu tibiarum constat: discipulus & amasius Marsyæ qui genere fuit Satyrus, auditor vero & filius Hyagnidis. Vixit Olympus ante bellum Trojanum, a quo & mons in Mysia nomen accepit.

Onesimus Cyprius vel Spartanus, Historicus & Sophista temporibus Constantini Imp. Scripsit *statuum divisiones*, *Artem judicialem ad Apsinem*, *de arte contradicendi*, *Progymnasmata*, *Declamationes*, *Encomia* & alia plurima.

Onesicritus Xenophonte tanto inferior habendus, quanto exemplum archetypo.

Onetor, Contra hunc Demosthenes scripsit Orationes de judicio ἐξούλης sive de vi. Fuit autem unus ex choragis, cujus etiam Isocrates in Oratione de retributione mentionem facit.

Onosander Philosophus Platonicus scripsit *Tactica* sive de acie instruenda. *De strategematibus*. *Commentarios in libros Platonis de Rep.*

Ophelio Comicus, ex cujus fabulis sunt teste Athenæo Δουαλίων, Καλλιγυνής, Κίνναυος, Σάτυροι, Μύσαι, Μονότροπος. Meminit illius libro secundo Dipnosophist.

Ὦ φήμερε. *O brevis ævi homo.* Ita Socrates apud Aristoph. in Nubibus ad Strepsiadem. Quod ipse animum ad res divinas intentum haberet, vel quia Socrates Sileno similis esse dicebatur, simus enim & calvus erat, apud Pindarum quippe Silenus ad Olympum: ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπια, βαίζεις χρήματά μοι ἀλαλατόν. *O miser, mortalis, stulte, verbis magnificis apes tuas mihi jactas.*

Oppianus Cilix ex Coryco civitate Grammaticus & poëta Epicus, qui vixit sub M. Antonino (Caracalla) Imp. Scripsit *Halieutica* (de piscatione) libros V. *Cynegetica* (de venatione) libros IV. *Ixeutica* (de aucupio) libros II. Cum autem poemata ejus apud Imp. lecta fuissent, is pro singulis

singulis versibus aureum staterem sive nomisma ipsi donavit, ita ut pro omnibus versibus viginti millia nomismatum acciperet.

Ὀψαρτυσική, ars culinaria. Artemidorus Pseudaristophanius voces ad artem culinariam pertinentes collegit.

Ὀργάν. Herodotus conspicatus Thucydidem quasi instinctu quodam Numinis lacrymantem (cum Herodotum historias suas legentem audisset) ad patrem Thucydidis dixit: beatum te duco, Olore, optimæ prolis caussa. Filius enim tuus animum habet disciplinarum cupidum.

Oribasius Sardianus, familiaris amicus Juliani parabatæ, a quo CPolis quæstor est constitutus. Scripsit πρὸς τοὺς ἀπορεῖντας τῶν ἰατρῶν *ad Medicos dubitantes*, *libros IV. Ad Julianum Imp. libros LXXII. Epitomen eorum. Libros IX. ad Eustathium filium.* Item *de Regno* & *de Affectibus.*

Origenes qui & Adamantius, vir clarissimus & subactus in omni genere disciplinæ, auditor Ammonii Saccæ Philosophi de cujus vita & scriptis plura affert Svidas ex Eusebii libro VI. Sophronio & Cedreno, narratque inter alia, Ambrosii Alex. precibus Scripturam S. explicasse intra XVIII. annos, & librorum scripsisse ad sex millia, atque ob eorum multitudinem, dictum συγγραφεύς. &c.

Orion Thebanus Ægyptius scripsit *collectionem sententiarum* seu ἀνθολόγιον *florilegium* ad Eudociam Imp. Theodosii junioris uxorem libris III.

Orion Alexandrinus Grammaticus scripsit ἀνθολόγιον. *Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Cæsaris.*

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus, (Lebethra civitas Pieriæ vicina) Oeagri & Calliopes F. Oeager quintus ab Atlante ex Alcyone una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipsumque Lini discipulum fuisse dicunt & novem ætates vixisse. Alii undecim. Scripsit τελεταῖς, qui ab aliis Jonis Tragici esse dicuntur. In his etiam fuerunt illa quæ dicuntur ἱεροὶ λόγοι Κλείους (an κλῆσις) καθοδικαί. Διαθῆκαι. Ἱεροὶ λόγοι *sacros sermones* libris XXIV. Hi vero dicuntur esse *Thesprotici* Thessali, alii eos *Cercopi* Pythagoreo tribuunt. *Oracula* quæ ad *Onomacritum* referuntur. Τελεταὶ *Initia*, quæ itidem Onomacriti esse dicuntur. In his etiam est liber *de lapidum sculpturis* qui ὑγδοηκοντάλιθος inscribitur. Ἔκφρασις. Hæc *Timoclis* Syracusani & *Pergini* Milesii esse dicuntur. Κρατῆρες, hi *Zopyro* tribuuntur. Θρονισμοὶ μητρῴους *thronismos magnæ Matris Deorum* & *Bacchica* quæ *Nicia* Eleatis esse dicuntur. *Descensus ad Inferos*, quod opus *Hieroclis* Perinthii

thii esse fertur. *Peplum* & *Rete*. Et hæc *Zopyro* Heracleotæ tribuuntur, ab aliis *Brontino*. Ὀνομαστικόν, versibus heroicis MCC. *Astronomiam*. Ἀμοιροπίαν. Θυηπολικὸν sive *librum de sacrificiis*. Ὠοθυτικὰ ἢ ὠοσκοπικὰ *de divinatione ex avibus*, versibus heroicis. Καταζωστικόν. *Hymnos*. *Corybanticum* & *Physica*, qvæ *Brontini* esse dicunt.

Orpheus Ciconeus vel Arcas ex Bisaltia Thracica, poëta epicus. Fuit & hic ante Homerum, duabus ætatibus Trojano bello antiqvior. Scripsit *fabulas*, *Epigrammata*, *hymnos*.

Orpheus Odrysius poeta epicus, qvem tamen Dionysius ne exstitisse qvidem dicit. Nihilominus poemata qvædam ei tribuuntur.

Orpheus Crotoniates poeta Epicus, qvem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto tradit. Scripsit Ἀργοναυτικήν, *Argonautica* & alia qvædam.

Orpheus Camarinæus poeta epicus, cujus esse dicunt *descensum ad Inferos*.

Orpheus Rex Thracum, cujus tempore Amazones Phrygas sibi tributarios fecere.

Tempore Judicum Judæorum, post sublatum Athenienſium regnum Orpheus clarus fuit vir sapientissimus & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur περὶ Θεογωνίας λόγοι, (Kusterus ex Jo. Malala & Cedreno περὶ Θεογονίας) in qvibus inter alia & hæc dicit: Ætherem principio à Deo conditum fuisse, & ab utraqve Ætheris parte fuisse chaos &c.

Orphei lyra.

Orus Alexandrinus Grammaticus qvi CPoli docuit. Scripsit *de vocalibus ancipitibus*. *Quomodo gentilia sint efferenda*. *Solutiones propositionum Herodiani*. Πίνακα τῶν ἐαυτοῦ *indicem operum suorum*. *De encliticis particulis*. *Orthographiam* ordine alphabetico. *De* ει *diphthongo*. *Orthographiam* αι *diphthongi contra Phrynichum*, ordine alphabetico. *Florilegium sententiarum*.

Ostanæ. Sic olim apud Persas Magi vocabantur, qvi Zoroastri succesſerunt.

Οὐδὲν μᾶλλον. Sceptici sive Pyrrhonii, sectarum omnium decreta evertentes nullum ipsi dogma ponunt &c.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον Cum Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum feciſſet, hoc acclamarunt: *Nihil ad Bacchum*. Vel potius: olim certabant carminibus in Bacchum scriptis, qvæ & Satyrica dicebantur. Postea vero tragœdias scribere aggressi, paulatim ad fabulas & historias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes.

Sic Chamæleon in libro de Theſpide. Theætetus vero in libro de proverbio refert Parrhaſium certantem Corinthi cum aliis pictoribus pinxiſſe Bacchum pulcherrimum, & Corinthios videntes æmulorum opera, exclamaſſe *quid ad Bacchum?*

ἐδέκτ' ἐγὼ ἕτον ὑποδέξομαι. In compotationibus Athenienſes olim carmen cantabant qvod vocabatur *Harmodium*, in Harmodium & Ariſtogitonem qvi Piſiſtratidarum tyrannidem everterant, cujus initium: φίλτατε Ἁρμόδιε οὔτι που τέθνηκας. Erant & alia ejuſcemodi carmina, qvorum unum *Admeti* vocabatur, alterum *Lamponis*. (Infra in παίζειν.)

Οὐκ ἐκόμπολάκων. Non utebar verbis tumidis, ut Æſchylus.

Οὐκ ἐνδον. Ridet Ariſtophanes Euripidem ut συλλογισμὸν &c. animas ab corporibus diſtinxit more Homerico, Homerus enim cum dixiſſet πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς *multas animas fortes heroum ad orcum demiſit*, ſubjungit: αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχεν *ipſos vero prædam fecit canum.*

Οὐτίδες. Utides & Soritæ, Paralogiſmi qvidam ita appellati.

Οὐ χρή, Æſchylus de alcibiade: μὴ ἀναθρέφειν φρόνημα ἔχοντα, *ne virum callidum in civitate alas: ſi vero alueris, ne eum irrites ſed blanditiis demulceas.* Euripides ſvaſit, non recipiendum in urbem leonis catulum. Bacchus ad hæc: (apud Ariſtoph.) difficulter ſententiam fero uter melius dixerit. Nam σοφὸς Æſchylus, Euripides σαφὴς.

Pacatus, Minucius idem dictus & Irenæus, Alexandrinus Grammaticus ſcripſit *de Alexandrinorum dialecto* ſive *de Græciſmo libros VII.* ordine Alphabetico. De *uſu Atticorum tam in dictione qvam in proſodia, libros III.* ordine alphabetico. *De proprietatibus Atticæ & Dorica dialecti. De Atticiſmo* & alia multa. (Supra, in Irenæus.)

Pæanes duo erant, unus ἐνυάλιος ſive Marti, ſub initium prælii vel ante pugnam, alter poſt victoriam Apollini. Pæaniſmus carmen qvod canitur ab iis qvi à malis qvibusdam liberati ſunt.

Palæphatus Athenienſis, poëta epicus, Actæi & Bionis F vel ut alii, Jocis & Metaniræ, vel Mercurii. Vixit ſecundum qvosdam poſt Phemonoem, ſecundum alios ante eam. Scripſit κοσμοποιΐαν *poëma de opificio Mundi* verſibus qvinqvies mille. *Apollinis & Dianæ nativitatem*, verſibus MMM *Veneris & Cupidinis voces & ſermones* verſibus qvinqvies mille. *Minervæ & Neptuni contentionem*, verſibus mille *Latonæ comam.*

Palæphatus Parius vel Prienenſis qvi vixit tempore Artaxerxis. Scripſit *incredibilium libros V.* qvos qvidam Palæphato Athenienſi tribuunt. Sed & iſte de eodem argumento ſcripſit.

Palæ-

Palæphatus Abydenus Hiſtoricus. Scripſit *Cypriaca*, *Deliaca*, *Attica* & *Arabica*. Vixit ſub Alexandro Macedone, & Ariſtotelis Philoſophi deliciæ fuit, ut auctor eſt Philo ἐν τῷ στοιχείῳ τῷ περὶ ἀληθοῦς ἱστορίας βιβλίῳ α & Theodorus Ilienſis libro II. Troicorum.

Palæphatus Ægyptius aut Athenienſis, Grammaticus, ſcripſit Theologiam Ægyptiacam. Fabuloſorum librum I. Fabuloſe dictorum ſolutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas, quod opus alii Pario Palæphato tribuunt. Scripſit & hiſtoriam propriam ἱστορίαν ἰδίαν.

Palamedes Eleates Grammaticus ſcripſit de Comica & Tragica dictione. Ὀνοματολόγον ſive nomenclatorem. Commentarium in Poëtam Pindarum.

Palamedes Nauplii & Climenes F. Argivus, poëta epicus, & conſobrinus Regis Agamemnonis, non minus acutus philoſophus quàm poëta ingenioſus. Idem inventor litterarum ζ, π, φ, & χ, itemque calculorum & teſſerarum & aleæ & menſurarum ac ponderum. Poëmata ejus, Agamemnonis poſteri ex invidia aboleverunt. Exiſtimo & poëtam Homerum quod eadam invidia laboraret, nullam ejus mentionem feciſſe. Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita ſunt &c.

Palladius Palladii F. Methonæus Sophiſta qui vixit ſub Conſtantino Imp. Scripſit *de Romanorum feſtis*. *Diſputationes*. *Orationes* diverſas ut *Olympiacam*, *Panegyricam*, *Judiciales*.

Pamphile Epidauria, ſapiens, filia Soteridis cujus eſſe dicuntur commentarii qui Pamphilæ nomine feruntur (ut auctor eſt Dionyſius libro XXX. hiſtoriæ Muſicæ) vel Socratidis mariti ejus. Scripſit *commentarios hiſtoricos libris XXXIII. Epitomen Cteſiæ, libris III. Epitomas hiſtoriarum* aliorumque librorum quamplurimas. Περὶ ἀμφισβητήσεων *de controverſiis*. *De re Venerea*. Et de aliis multis.

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius vel Nicopolita, Philoſophus cognomento Φιλοπράγματος. Scripſit *imagines* (herbarum) ordine Alphabetico. *Artem Grammaticam*. *De pictura & pictoribus illuſtribus*. *De re ruſtica libros III.*

Pamphilus Grammaticus Ariſtarchus ſcripſit *pratum* ſive variarum rerum collectanea. *De gloſſis ſive vocabulis libros XCV.* à litera E usque ad Ω. Nam ab A usque ad Δ Zopyrion compoſuerat. *In Nicandri loca*

ab aliis explicata, & quæ vocantur Θηριακὰ sive *de serpentibus*. *Artem Criticam* & alia plura Grammatica.

Pamphilus qui in conviviis versus semper loquebatur, ut refert Athenæus in Dipnosoph.

Pamphilus Demagogus Athenis &c.

Pamprepius qui apud Zenonem (Imp.) multum potuit, natus Thebis urbe Ægypti, ingenio ad omnia apto præditus poëta & ad poësin aptus, cum Athenas venisset, à civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos. Simulque sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Hinc nulli secundus videri volens cum omnibus Philosopis excepto Proclo contendebat, Plutarchum etiam Hierii F. Athenienſem & Hermiam Alexandrinum, Rhetorem doctrinæ gloria superare studebat. Cum autem à calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius quam magistrum deceret exagitatus fuisset, Byzantium venit, ubi in urbe in qua omnes Christiani essent, Græca sua religione, quam non dissimulabat, opinionem attulit hominibus se alia quoque arcana (Magica) doctrina esse præditum. Itaque Hillus eum poëma quoddam recitantem eum audisset, commendatum sibi habuit & stipendium ipsi dedit partim de suo partim de publico. Deinde invidi persvadentes Zenoni ac Verinæ, quod cum Hillo vaticinaretur adversus Imperatorem, effecerunt ut relegaretur. Hinc Pergamum Mysiæ venit, mox ad Hillum in Isauriam revocatur &c. Hillus iste cum esset literarum amans, volebat virorum eruditorum de anima disceptationes audire, cumque ex multorum qui aderant variis disputationibus & dissensu orationem sibi non constare appareret, Marsus grammatista sive litterator ex Pane Ægypti oriundus, orationem de anima diu meditatam eleganter recitavit, & quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persvadere potest quam doctus, Marsi artificiosa laquacitate deceptus Hillus eum eruditiorem omnibus CPoleos doctoribus esse existimavit, & multa pecunia ex publico ipsi tributa τὰς φοιτώντας εἰς μυσεῖα, κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν, eos qui scholas frequentarent cum delectu docere jussit.

Πάν. Ex Æsopi anagnostæ libro de Helena, supra in ἰχθύς.

Panætius Rhodius, senior, Philosophus celeberrimus, cujus plurimi libri Philosophici circumferuntur.

Panætius

Panætius junior Nicagoræ F. Rhodius, Philoſophus Stoicus, Diogenis diſcipulus & præceptor *Scipionis* Africani poſt Polybium Megapolitam. Obiit Athenis.

Pancratius Sophiſta ſcripſit commentarium in Minuciani artem Rhetoricam.

Pancratius. Hujus feruntur Opſartytica, in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis ſenioris, usque ad Zenonem.

Πανδελετείους γνώμας. Pandeletus ſycophanta fuit litium amans, idemque Sophiſmata ſcribebat & unus erat ex illis qui circa judicia crebro verſabantur. Meminit ejus Cratinus in Chironibus.

Panolbius, poëta. Scripſit diverſa: velut carmen *ad Ætherium* morbo defunctum. *Ad Erythrium*. *Ad Dorotheum*, præſidem & comitem. *In Aphthonium* comitem. *Epitaphium Hypatiæ*, Erythrii filiæ.

Πάνσα ὀκτώ. Ajunt Steſichorum Catanæ ſplendide ſepultum fuiſſe ad portas quæ ab eo Steſichoreæ vocantur, ipſo monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Alii tradunt Aletem cum Corinthios in unam civitatem oraculo juſſus coëgiſſet, cives in octo tribus, & urbem in octo partes diſtribuiſſe.

Panyaſis Polyarchi F. Halicarnaſſeus, prodigiorum interpres & poeta epicus, qui poeſim extinctam in uſum revocavit. Duris Samium fuiſſe tradit, Dioclis filium: Herodotus Thurium. Polyarchus frater fuit Lyxi, quem Herodotus patrem habuit. Alii non Lyxum Herodoti patruum: ſed Dryonem Herodoti matrem Panyaſidis ajunt ſororem fuiſſe. Panyaſis natus eſt Olympiade LXXVIII. Secundum alios antiquior fuit & tempore belli Perſici vixit, occiſus à Lygdamide, tertio Halicarnaſſi tyranno. Inter poetas alter ei poſt Homerum locus tribuitur: ſecundum alios vero poſt Heſiodum etiam & Antimachum. Scripſit Ἡρακλειάδα *de rebus geſtis Herculis libros XIV.* verſibus circiter 9000. Ἰωνικὰ, *de Codro & Neleo, coloniisque Jonicis*, carmine pentametro, verſibus circiter 7000.

Paphnutius urbis cujusdam in ſuperiori Thebaide Epiſcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic perſecutionis tempore oculus effoſſus fuit, quem Imperator (Conſtantinus) frequenter accerſebat, oculumque ejus deoſculabatur. Cum autem Epiſcopis in Synodo (Nicæna) viſum eſſet, ut quicunque in ſacrum ordinem allecti eſſent, Epiſcopi, Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi abſtinerent à concubitu

uxorum, quas cum laici essent, matrimonii jure sibi sociaverant: surgens vociferatus est non esse imponendum grave hoc jugum clericis & sacerdotibus, honorabiles esse nuptias &c. (ex Socratis lib. 1. cap. XI. Hist. Eccles.)

Pappus Alexandrinus Philosophus qui sub Imp. Theodosio seniore vixit, quo tempore etiam floruit Theon Philosophus qui in Ptolemæi Canonem scripsit. Libri ejus sunt χωρογραφία οἰκουμένη *Chorographia totius Orbis. Commentarius in quatuor libros magnæ syntaxis Ptolemæi. Descriptio fluviorum qui sunt in Lybia. Interpretationes somniorum.*

Παραστάσις. Heraclides Ponticus &c. è Laertii V. 92. seq.

Πάριον ab Alexandro Paride dictus locus qui antea Amander. Illuc à patre Priamo missus Paris ingenio felici præditus & per triginta commoratus annos ibi in omni Græcorum sapientia eruditus fuit. Edidit *orationem in Veneris laudem*, quâ Minervæ eam & Junoni prætulit. *Hymnum* etiam in eam cecinit qui *cestus* dicitur. Hanc belli (Trojani) causam fuisse scribunt ob raptam apud Spartanos Helenam &c.

Parmenides Pyretis F. Eleates Philosophus, discipulus Xenophanis Colophonii, vel ut Theophrastus testatur Anaximandri Milesii. Ipsius successores fuere Empedocles, philosophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam versibus hexametris, & alia quædam oratione soluta, quorum Plato meminit.

Πάρων. Vide supra, ὁ δεῖνα ἐγώ.

Parrhasius Evenoris F. & discipulus genere Ephesius, pictor.

Parthenius Heraclidis & Eudoræ, vel ut Hermippus ait Thetæ F. Nicæensis aut *Myrleanus*, elegiacorum & variorum carminum poeta. Hic à Cinna captus est, Romanis cum *Mithridate* bellum gerentibus. Postea dimissus est propter doctrinam, & vixit usque ad Tiberium Cæsarem. Scripsit *elegias in Venerem. Aretes uxoris epicedium. Aretes encomium tribus libris*, & alia multa.

Parthenius Chius poeta Epicus, filius Thestoris, qui cognominatus fuit Chaos. Ab Homero genus duxit. Scripsit *de Thestore* patre suo, item *Metamorphoses*.

Pases ingenio molli & effœminato, sed qui arte magica omnes superavit, adeo ut incantationibus suis efficeret ut cœnæ sumtuosæ conspicerentur & præterea nonnulli qui ad mensam ministrarent, eademque omnia rursus evanescerent. Habuit & semiobolum ex mina *in μυᾶς* (Portus *ἐν μαγείᾳ*) ab ipso factum, qui cum ab ipso datus esset venden-

vendentibus, a qvibus aliqvd emere volebat, apud ipſum rurſus inveniebatur ſi voluiſſet. Meminit ejus & *Apion* Grammaticus *ἐν τῷ περὶ Μάγου* in libro de mago.

Patricius floruit ſub Joviano Imp. fuitqve Lydus, qvi phænomenorum cœleſtium & ſignorum occurrentium conjector erat acutiſſimus.

Pattæcion vir cui qvæſtus erat calumniis alios vexare, & adoleſcentes integræ famæ & exiſtimationis laceſſere. Idem a Comicis perſtringitur ut fur & parietum perfoſſor &c.

Paulus Ægineta *Medicus* qvi *de re medica plures libros* ſcripſit.

Paulus Tyrius Rhetor, æqvalis Philonis *Byblii*, ad Adrianum miſſus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripſit *Artem rhetoricam*, *progymnaſmata* & *declamationes*.

Paulus Philoſophus ſcripſit *introductionem Aſtrologiæ* ſive *Apoteleſmatica*.

Paulus Germinus, Sophiſta, qui ſcripſit, *Lyſiæ eſſe duos illos libros qvi de dono Iphicratis circumferuntur*. Item *commentarios in* reliqvas *Lyſiæ orationes*.

Paulus Ægyptius Lycopolita, *Sophiſta*, filius Beſarionis qvi & Didymus dicitur, natus ſub Conſtantino Imp. ſcripſit *ὑπόμνημα*.

Paulus, Manentis æqvalis, Samoſatenſis, Antiochiæ magnæ Epiſcopus qvi Dominum nudum eſſe hominem, blaſpheme dixit, & ut in unoqvoqve Prophetarum ſic etiam in ipſo Divinum Verbum habitaſſe &c.

Paulus Hic cum Chryſantho Novatianæ Eccleſiæ præfuit, qvi prius qvidem doctor litterarum latinarum fuerat, deinde relicto inſtituto Grammatico ad vitam monaſticam tranſiit & talis fuit qvales monachos in ſolitudine degentes eſſe oportere Evagrius ſcribit &c.

Paurolas Phalaridis tyranni & Erytheæ, uxoris ejus F.

Pauſanias Lacon, hiſtoricus. Scripſit *de Helleſponto*, *Laconica*, *Chronica*, *Dr Amphictyonibus*, *De feſtis Laconicis*.

Pauſanias Cæſarienſis *Sophiſta*, æqvalis Ariſtidis, cujus *Philoſtratus* in vitis Sophiſtarum, ut oratoris inepti meminit. Scripſit *de ſyntaxi librum*. *Problematum librum unum*, & alia.

Pauſon pictor. Æſculapius Pauſonem & Irum & qvemvis alium pauperem ſanaverit. *Proverbium*: Pavſone pauperior.

Paxamus vir doctus ſcripſit *de arte culinaria*, ordine alphabetico. *Bœotica libris duobus*. *Dodecatechnum ſive ſchemis Venereis*. *De arte tinctoria libros duos*. *De re ruſtica libros duos*.

Περὶ Δημόκριτος, Quinquertio dictus eſt Democritus Abderites, callebat enim Phyſica, Mathematica & diſciplinas liberales, omniumqve artium peritus

peritus erat. Hujus est dictum : λόγος ἐχυ σκιά. *oratio umbra actionum.*

Pepli qvi panathenæis majoribus, Minervæ in pompa ferebatur, apud Oratores & Comicos mentio. In eo depictus erat Enceladus, unus è Gigantibus qvem Minerva occidit. Athenienses cum victoriam reportassent, peplum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros qvi se strenue in bello gessissent.

Periander Cypseli F. Corinthius, unus ex VII. Sapientibus, qvi vixit Olympiade XXXVIII. Scripsit *præcepta de vita humana*, *versibus* 2000. Acceptum à patre regnum in tyrannidem vertit, &c. In ejus mortem Epigramma (Laërtii.)

Μήποτέ σε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
Τέρπου πᾶσιν ὁμῶς οἵοισι δίδωσι θεός.
Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη.
Οὐκέτι ὧν ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν.

Ne te contristet, si non optata sequantur,
Sed placeant, dederit quæ tibi cunque DEus.
Nam sapiens, mœrore perit Periander acerbo
Extinctus, qvod non qvæ voluit valuit.

Pericles Xanthippi Imperatoris Athenienſium F. & auditor Anaxagoræ Clazomenii, orator & demagogus, qvi primus scriptam orationem habuit in judicio, cum illi qvi ipsum antecesserant, ex tempore dixissent. Uxorem duxit Aspasiam Milesiam & ex ea filios suscepit Xanthippum & Paralum, qvem contra instituta patria sic nominavit, heroïs indito nomine, qvod (Athenis) non licebat. &c.

Περίμαγοι. Supra, *μάγοι*.

Persæ. Magia & Astrologia à Magusæis primùm inventa fuit. Persæ ab indigenis vocantur *Magog*. Et Magusæi iidem sunt.

Persæus, Citieus, Philosophus Stoicus qvi etiam Dorotheus cognominatus fuit. Vixit temporibus Antigoni Gonatæ, filius Demetrii, discipulus & alumnus Zenonis Philosophi. Scripsit *Historiam.*

Perses Ascræus poëta epicus, Hesiodi poëtæ frater.

Petosiris Ægyptius, Philosophus scripsit *qva ratione Græci & Ægyptii Deorum cultum instituendum esse præceperint. Astrologumena* ex sacris libris excerpta. *De mysteriis Ægyptiorum.*

Petrus Magister, Rhetor & Historicus. Hic legatus ad Chosroën missus fingu-

ſingulari gravitate & eloquentia feroces & ſuperbos barbarorum animos mitigavit. Scripſit *Hiſtorias*, item περὶ πολιτικῆς καταστάσεως, *de ſtatu Reip.* (Idem eſt quem mox ſub Juſtiniano vixiſſe & ærarium compilaſſe Svidas ex Procopio ſcribit.)

Petrus Mongus Alexandriæ Epiſcopus, hæreticus fervidus (Αἱρετικός.) Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno ſtudio defendit.

Φακᾶς. Supra, Dioſcorides.

Phædon Eleus, *Philoſophus*, *Socratis* auditor, auctor ſectæ Eliacæ quæ poſtea à Menedemo Eretrienſi dicta eſt Eretriaca. Ab Indis captum & Athenis venditum lenoni, Alcibiades ſvadente Socrate redemit, ex quo tempore philoſophari cœpit. Dialogi ejus ſunt: Ζώπυρος. Μήδιος, Σίμων, Ἀνδίμαχος ἢ πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης. Κεβέτης.

Φαιδριάς. Supra, in Æſopus.

Phædrax orator dicendi adeo peritus ut quamvis capitis accuſatus & in ipſo facinore deprehenſus fuiſſet, judicium tamen eluderet. Meminit Ariſtophanes.

Φαιός. Menippus Cynicus habitu furiæ indutus ἐρινύος ἀναλαβὼν σχῆμα circumibat dicens ſe ab inferis veniſſe ut hominum peccata obſervaret, &, quum eò rurſus deſcendiſſet, dæmonibus illic degentibus ea renunciaret. *Palla* ei tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impoſitus, cui intexta erant duodecim στοιχεῖα * ſive ſigna Zodiaci. Cothurni præterea tragici, barba ingens & baculus in manu fraxineus.

Phalaris Agrigentinus, totius Siciliæ tyrannus Olympiade LII. *Scripſit Epiſtolas* prorſus admirabiles. Ælianus ait Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogaſſe, quod Charitonem & *Melanippum* clementer tractaſſet.

Phallophori, Ithyphalli, & Avtocabdali, genera Muſicorum. *Avtocabdali* coronam hederaceam geſtabant. *Ithyphalli* larvas ebriorum & manicas variis coloribus diſtinctas, tunicamque talarem. *Phallophori* cortice bybli faciem velabant, hedera violisque coronati.

Phanes in Orphicis introducitur & Ericapæus &c.

Phnias ſive Phænias Ereſius, Philoſophus Peripateticus, Ariſtotelis diſcipulus.

* Vide de στοιχείοις quæ notavi ad S. Hieronymum de ſcriptoribus Eccleſ. cap. 45.

pulus. Vixit Olympiade CXI. & poſtea, ſub Alexandro Macedone. Fuit & alter Phanias, dux exercitus.

Phaon adamatus à Sapphone, non illa poëtria ſed *Le*sbia quadam, quæ fruſtrata ſpe ſuâ de *Le*ucade rupe ſe præcipitavit.

Phariſæi, ſeparati quod ſe ab aliis diſtingverent vita pura & accurata Legis obſervatione. Scribis eadem inſtituta, continentia, vita conjugii expers &c. Exactiores etiam, admirandi *Eſſæi*. Cæterum Paulus Phariſaicam vivendi rationem ut optimam ſectatum ſe teſtatur (Philipp. III. 5.) Dormiebant Phariſæi in exiguis tabulis vel in ſpinis vel in ſcrupulis ne per ſomnium polluerentur. Apud eosdem Fatum & Aſtronomia magni fiebant.

Pherecrates Athenienſis Comicus, qui Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. in his πετάλη.

Pherecydes Babis F. ex Syro inſularum Cycladum una prope Delum, Syrius. Vixit tempore Halyattis Regis Lydorum & VII. Sapientum æqualis fuerit, natus circa XLV. Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo inſtitutum fuiſſe, ipſum vero non habuiſſe præceptorem, ſed proprio ſe exercuiſſe ſtudio, comparatis ſibi arcanis Phœnicum libris, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. Quidam tradunt eum oratione proſa primùm ſcribere inſtituiſſe, quod alii ad Cadmum referunt. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuiſſe fertur. Sectatus eſt Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omni aquæ ſcripſit hæc ſunt: Ἑπταμυχος· ἤτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία (Kuſterus legit ἤτοι Θεοκρατία ἢ Θεολογία, ἔστι δὲ Θεογονία) libris decem Deorum generationem & ſucceſſionem continens.

Philagrius Lycius Macrenſis, ut reperitur apud Evgenatorem. Sed ut ipſe Philagrius ſcribit ad Philemonem in Epiſtola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, diſcipulus Naumachii, poſt Galeni tempora qui Theſſalonicæ ut plurimum artem mediam exercuit. Compoſuit libros medicos LXX. ſi ſingulos numeres, aliaque opera non pauca. Item commentarium in Hippocratem.

Phileas, qui Andocidem ſacrilegii accuſavit.

Philemon Syracuſanus Damonis F. Comicus novæ Comœdiæ qui floruit regnante Alexandro, paullo ante Menandrum. Scripſit Comœdias circiter XC. & vixit annos XCIV. quidam annos CI. tribuunt. Extinctus

ctus est immoderato risu. Bello * inter Athenienses & Antigonum flagrante in Piræeo degens Philemon per somnium vidit novem puellas domo sua exeuntes. Somno solutus narravit puero somnium: & reliqva dramatis qvod cœperat absolvit. Postea involvens se vestibus stragulis, qviete jacuit & mox mortuus est repertus. *Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Musæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingressurus esset, ab illo digressæ sunt. Diis enim nefas videri mortuos qvamvis sibi charissimos, ne aspectum polluant, morientium exhalationibus. Tu vero, stulte, ais eos ne curare qvidem res nostras.* Ælianus libro de providentia.

Philemon junior & ipse Comicus, filius Philemonis Comici, qvi docuit fabulas LIV.

Philepsius cujus ut hominis callidi meminerunt Comici antiqvæ Comœdiæ, & qvod inter concionandum populo fabellas narrare solebat, idem jocorum amans & φιλογαίγμων ut innuit Demosthenes oratione contra Timocratem.

Philetærus Athenienſis Comicus, filius Aristophanis Comici. Fabulæ ejus XXI. ex qvibus sunt hæ: Ἀχιλλεὺς, Κορυθαντιῶν, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεὺς, Ἄντυλλος, Οἰνοπίων (Nicostrato tributa ab aliis) tum Ἀταλάντη & Λαμπαδοφόροι.

Philetas Cous, Telephi F. clarus Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendo sophismate qvod *pseudomenum* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit præceptor Ptolemæi secundi, scripsitqve *Epigrammata*, *Elegias* & alia.

Philippicus Bardones Justiniano Imp. interfecto visus est inhoneste & segniter Imperium administrare. Et Partes in Oecumenico Concilio (CPol. A. 680.) congregatos anathemati subjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens, adjutores nactus Joannem tunc urbis (CPoleos) summum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios Sacerdotes & Senatores plurimos.

Philippides Athenienſis, Comicus novæ Comœdiæ, filius Philoclis, vixit Olympiade CXI. docuit fabulas XLIV.

Philippus Amphipolites, historicus scripsit *Rhodiaca libris XIX.* argumenti valde obscœni. *Coiaca* libris II. *Thasiaca* libris II. & alia.

* Hæc qvæ deinceps ex Æliano Svidas affert, de altero Philemone intelligenda sunt, non de illo qvi risu est emortuus.

Philippus Sophista qvi scripsit *de spiritibus*, Herodianum secutus, secundum ordinem litterarum. Item *de synalœpha*.

Philippus Comicus, ex ejus dramatibus sunt Κωδωνιασταί teste Athenæo.

Philiscus Comicus, ex cujus dramatibus sunt Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θημοσυλλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτης γοναί, γοναὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Philiscus Corcyræus, Philotæ F. Tragicus & sacerdos Bacchi, qvi sub Ptolemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiscium metrum apellatum est, qvod illo freqventer uteretur. Est autem ex secundo Tragicorum ordine, qvi septem numero, *plejas* sunt appellati. Tragœdiæ ejus sunt XLII.

Philiscus Ægineta qvi Alexandrum Macedonem litteras docuit, auditor Diogenis Cynici, vel secundum Hermippum, Stilponis. Scripsit Dialogos, ex qvibus est *Codrus*. Athenas profectus urbis illius visendæ gratia, cum audisset Diogenem, philosophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accersendum misit, sed & ille Philosophiæ amore captus est. Deinde pater, utriusqve reducendi gratia eo profectus, & ipse philosophari cœpit. Discipulus Diogenis fuit etiam Phocion, ὁ χρηστὸς sive *bonus* cognomento. Sepultus est Diogenes Corinthi, cane in ejus monumento inciso. Sinopenses etiam statua illum honoraverunt & Epigrammate: γηράσκει καὶ χαλκὸς &c. ex Laërtii VI. 78.

Philiscus Milesius Orator, Isocratis Oratoris auditor, qvi prius tibicen admirabilis fuit. Unde Isocrates eum vocavit αὐλοτρύπην, *tibiarum perforatorem*. Scripta ejus sunt: Oratio Milesiaca, Aphictyonica, ars Rhetorica libris II. Isocratis ἀπόφασις.

Philiscus vel Philistus Syracusanus historicus qui Dionysii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginiensibus commissa obiit. Eveni elegiaci poëtæ discipulus. Scripsit Σικελικά, *Sicula*, qvo opere continentur res variæ à Siculis adversus Græcos gestæ. Item *Genealogiam*. *De Phœnicia*, & alia qvædam *de Insula Sicilia*. (Vide infra, Philistus.)

Philistion Prusaënsis, vel ut *Philo* ait, *Sardianus*, Comicus, qvi obiit tempore Socratis. Scripsit comœdias βιολογικὰς sive mimicas. Extinctus est risu immoderato. Ex fabulis ejus sunt Μισογύναι. Scripsit Φιλόγελων sive *risus amantem*, qvod opus ab aliis ad (Herniam) Curiensem refertur. Vulgo tamen Nicaënsis potius dicitur, ut testatur Epigramma:

ὁ τὸν

ὁ τὸν πολυπάνακτον ἀνθρώπων βίον,
γέλωτι κεράσας Νικαίνης Φιλιστίων.
Mortalium qui Vitam lachrymabilem.
Nicænus risu temperat Philiſtion.

Philiſtus Naucratita, vel Syracuſius Archonidæ F. diſcipulus Eveni, primus hiſtoriæ ſecundum oratoriam artem ſcriptæ auctor. Compoſuit *Ægyptiaca libris XII. Res Siculas libris XI. Adverſus Tricaranum orationem de Naucrate. De Dionyſio Tyranno libros VI. De Ægyptiorum Theologia libros III. Conciones* & alia qvædam. Item *de Libya & Syria.*

Φυλλίδαι, Phillidæ, familia Athenis. Ex hac eligi ſolebat Cereris & Proſerpinæ Sacerdos qvæ myſtas initiabat Eleuſine.

Philo Byblius, Grammaticus, qvi natus circa tempora Neronis, diu vitam produxit. Ipſe enim teſtatur *Severum Erennium* * Conſulem fuiſſe, ſe annum agente LXXVIII. Olympiade CCXX. Scripſit περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων *de comparandis & diligendis libris, libros XII. De urbibus, & claris viris qvas unaqvæqve tulit, libros XXX. De Imperio Adriani*, ſub qvo etiam vixit Philo, & alia. Erennius cognominatus hic Philo, ut ipſe teſtatur.

Philo Judæus, natus Alexandriæ qvi Græcorum Philoſophiam ſectatus ad ſumam eruditionem pervenit, omnesqve diſciplinas Græcas, tam eas qvæ encycliæ vocantur, qvam alias accurate perdidicit. Ubertate & copia dicendi adeo Platonem expreſſit. &c. (ex Sophronio interprete Hieronymi de Script. Eccleſ. & Euſebii ll. 4. & 17. Hiſt.)

Philo Carpathius ſcripſit Commentarium in Canticum Canticorum.

Philochorus Cygni F. Athenienſis, vates, qvi uxorem habuit Archeſtratam. Vixit temporibus Eratoſthenis qvem ſenem adoleſcens attigit. Obiit ex inſidiis, delatus apud Antigonum, ac ſi Ptolemæo ſtuderet. Scripſit Ἀτθίδα adverſus Demonem, de Athenienſium rebus geſtis, Regibus, Archontibus usqve ad Antiochum Θεὸν, libros XVII. De divinatione libros IV. De ſacrificiis lib. 1. De Tetrapoli. Salaminis Origines. Epigrammata Attica. De Athenienſium certaminibus libros XVII. Περὶ τῶν Ἀθήνησι ἀρξάντων de Archontibus Athenienſium à Socratide (Olymp. Cl. 3.) ad Apollodorum (Olymp. CXV. 2.) Olympiades, libris II. Adverſus Demonis Atticam Hiſto-

* hic ſub Adriano clarus fuit. Vide ſupra, in Hermippo Berytio.

riam. Epitomen Hiſtoriæ ſuæ Atticæ. Epitomen operum Dionyſii de Sacris Templis. De Sophoclis fabulis libros V. De Euripide. De Alcmane. De Athenienſium myſteriis. Collectionem Heroidum, ſive Pythagorearum fœminarum. Δηλιακὰ ſive de Inſula Delo libros II. De Inventis. De Luſtrationibus. De ſymbolis ſive ſignis.

Philocles Polypithis F. Athenienſis, Tragicus qvi poſt Euripidem vixit & χολὴ *bilis* cognominatus eſt & ἅλμων, *ſalſus*, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centum, è qvarum numero ſunt Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Æſchyli Tragici ſororis filius, ipſe capite prominente & acuminato ut upupa, filium habuit Morſimum Tragicum ex qvo natus eſt Aſtydamas Tragicus, & ex iſto Philocles alter, belli dux,

Philonides Athenienſis Comicus antiqvus, qvi antè fullo fuit. Ex comœdiis ejus ſunt Κόθορνοι, Ἀτταγᾶς, Φιλέταιρος. Alius Philonides qvem perſtringit Ariſtoph. in Pluto & de qvo proverbium ἀπαραδιυτότερος Φιλωνίδου ἢ Μελιτέως.

Philopœmen inſtitutus à Cleandro Mantinenſi, paterno hoſpite. Poſtea adoleſcentiam ingreſſus Ecdemum ac Demophanem * ſectari cœpit, genere Megapolitanos, tyrannorum odio patria profugos & Arceſilai Philoſophi convictu tunc utentes, qvi in evertendo Nicocle Sicyoniorum Tyranno Aratum opera ſua adjuverunt.

Philoſophus qvi Platonis Leges in XII. libros diviſit, (decimum tertium enim ipſe addidiſſe fertur) Socratis & ipſius Platonis auditor, qvi contemplationi rerum cœleſtium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc ſcripſit: *De Solis & Lunæ intervallo. De Diis libros II. De tempore. De fabulis. De libertate. De ira. De retributione. De Locris Opuntiis. De voluptate. De amore. De amicis & amicitia. De ſcriptione*, περὶ ἁρμονίας. *De Platone. De eclipſi & magnitudine Solis & Lunæ & Terræ. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De numeris fœcundis*, περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν. *Opticorum libros II. Enopticon libros II.* Κυκλιακὰ *de circulis.* Μεσότητας *medietates* & alia.

Philoſtratus primus, Lemnius Veri F. pater ſecundi Philoſtrati, Sophiſta qvi artem oratoriam profeſſus eſt Athenis, vixitqve ſub Nerone. Scripſit

* Iidem infra apud Svidam minus bene vocantur *Ecdelus* & *Megalophanes*, Arceſilai Pitanæi diſcipuli.

Scripſit plures *orationes panegyricas* & *IV. Orationes Eleuſiniacas. Declamationes. Quæſtiones rhetoricas. Loca unde argumenta rhetorica depromi poſſunt. De nomine adverſus Antipatrum Sophiſtam. De tragœdia libros III. Gymnaſticum* ſive *de exercitiis eorum qui Olympiæ certant.* Διογνωμικὸν *de dignoſcendis lapillis* ſive gemmis. *Proteum. Canem ſive Sophiſtam. Neronem ſpectatorem. Tragœdias XLIII. Comœdias XIV.* Itemque alia plurima & memoratu digna.

Philoſtratus Philoſtrati qui & Verus dictus fuit, Lemnii Sophiſtæ F. & ipſe alter Sophiſta, qui primum Athenis, deinde Romæ artem oratoriam docuit ſub Severo Imp. uſque ad Philippum. Scripſit *Declamationes. Epiſtolas amatorias. Imagines* ſive *Deſcriptiones libris IV. Diſputationes. Capras ſive de fiſtula. Apollonii Tyanei vitam libris VIII. Forum.* Ἡρωικὸν *Heroicum. Vitas Sophiſtarum libris IV. Epigrammata* & alia quædam.

Philoſtratus filius Nerviani, qui Philoſtrati ſecundi frater erat, Lemnius & ipſe Sophiſta docuit Athenis, obiit & ſepultus eſt in Inſula Lemno. Auditor & gener ſecundi Philoſtrati ſcripſit *Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troja. Paraphraſin clypei Homerici. Declamationes V.* Quidam etiam *Vitas Sophiſtarum* ipſi tribuunt.

Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος. *Ambitioſiores Cleophonte, in cujus labris ſtrepit Threicia hirundo.* Deridet illum (Ariſtophanes) ut Thracem quod ex Traſſa natus eſſet. In hunc, qui erat Demagogus, etiam exſtat fabula Platonis, quæ ipſius nomine inſcribitur, Cleophon.

Philoxenus Evletidæ F. Cytherius Lyricus ſcripſit *Dithyrambos XXIV.* & carmine lyrico *Genealogiam Æacidarum*, obiitque Epheſi. Cytherii per Lacedæmonios in ſervitutem redactis emtus eſt ab Ageſylo quodam, & Myrmecis nomen ei impoſitum. Poſt Ageſyli mortem redemtus, & litteris inſtitutus eſt à Melanippide Lyrico. Calliſtratus Heracleæ Ponticæ natum eſſe ſcribit. Philoxenus poſtquam latomias Dionyſii Tyranni evaſiſſet, (Svid. in ἀπαγε & εἰς λατομίας) Tarentum Italiæ ſe contulit. Hinc rogatus per litteras à Dionyſio ut rediret, nihil reſcripſit ſed littera O identidem tabellæ inſcripta ſignificavit ſe invitationem repudiare. Hinc proverbium Φιλοξένου γραμμάτιον.

Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus Romæ docuit: ſcripſit *de verbis monoſyllabis. De notis criticis in Iliade. De verbis in μι deſinentibus. De diplaſiaſmo. De Syracuſanorum dialecto. De Helleniſmo libros IV. De conjugationibus. De gloſſis libros V. De gloſſis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Jonica*, & reliquis.

Phi-

Philyllius Athenienſis, Comicus antiquæ Comœdiæ, ex cujus fabulis ſunt: Ἀγγεῖς, Ἄυγη, Ἄνθεια, Δωδεκάτη (nomen hoc meretricis) Ἡρακλῆς, Πλούτρια ἢ Ναυσταία, Πόλις, Φερωφύχος, Ἀταλάντης Ἐλέη.

φιλύριος Κινησίας. Cineſias poëta Dithyrambicus fuit, qui φιλύριος dictus fuit (non ob levitatem vel pallorem, ut Svidas, ſed quod tiliaceis tabulis propter gracilitatem ſe foleret faſciare, ut rectus incederet, quemadmodum ex Athenæi XII. p. 551. Kuſterus recte notavit.)

φλέδων. Timon Antiſthenem Philoſophum carpens ob ſcriptorum multitudinem, παντοφυῆ φλέδονα *omnivarium rugatorem* appellat.

Phlegon Trallianus libertus Auguſti Cæſaris, vel ut alii, Hiſtoricus ſcripſit *Olympiadas libris XVI.* Continent autem res ubique terrarum geſtas usque ad Olympiadem CCXXIX Easdem etiam *VIII. libris* expoſuit. Deſcriptionem Siciliæ. De longævis & rebus mirabilibus. De Romanorum feſtis libros III. De Romæ locis & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum, & alia.

Philoſtorgius notat (Joſephum *) res Judæorum fuſius executum eſſe quam Phlegonem & Dionem, quippe qui tantum breviter eas & obiter attigerint. Cæterum illorum quidem quæ ad pietatem aliasque virtutes ſpectent, nec iſtum nec hos ullam habuiſſe rationem. Contra vero Joſephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

φλύακες. Sotades ſcripſit phlyacas, id eſt cinædos, dialecto Jonica. Itaque & dicti ſunt λόγοι ἰωνικοί. Eodem poëmatis genere uſus eſt etiam Alexander Ætolus, aliique. (infra in *Sotade.*)

Phocylides Mileſius Philoſophus, æqualis Theognidis. Uterque annis DCXLVII. poſt bellum Trojanum vixit, Olympiade LV. Scripſit *carmina heroica & elegias. Præcepta ſive ſententias* quas παραίνεσις, ταρίκα inſcribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis ſurrepta.

Phœniciæ dictæ litteræ quod Lydi & Jones eas ab inventore Agenore Phœnice acceperunt, vel (ut Cretenſes affirmant) quod ἐν φοινίκων πετάλοις in palmarum foliis homines ſcriberent. Scammon libro ſecundo ἑυρημάτων ſive inventorum ait eas à Phœnice filia Actæonis ſic appellatas eſſe, quæ virgo obiit, habuitque ſorores Aglavrum, Erſen, Pandroſum.

Phœni-

* hujus potius nomen ſupplendum, quam cum Clariſſ. Kuſtero Juſti, criſtimo, quoniam mox infra Joſephi etiam diſerta mentio recurrit.

Phœnicides Comicus, ex cujus dramaribus ſunt Φύλαρχος, & μισόμισος teſte Athenæo in Dipnoſophiſt.

Phœnicum mendacium, propter ea quæ de dracone & Spartis & Cadmo, falſò dicuntur.

Phœnicum pacta. Phœnices qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appuliſſent, rogarunt illius regionis incolas, ut ſe reciperent noctem & diem. Hoc impetrato, diſcedere noluerunt, quaſi pacti fuiſſent ſe noctes & dies ibi manſuros eſſe. Demon de Metapontinis ſimilia narrat.

Phormus Syracuſanus Comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliæ Tyranno & altor filiorum ejus. Scripſit Comœdias VII. quæ ſunt Ἀδμήτος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἴλιὰς πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαιος, Περσεύς. Etiam Ἀταλάντης Athenæo memoratur. Primus uſus eſt talari veſte, & ſcena rubris pellibus adornata.

Φρασύντας Cleanthes Philoſophus &c. ſupra in Cleanthe.

Φρυγίλος ὄρνις, ἐξ Φιλήμονος γένους. Phrygilus eſt nomen avis. Philemon autem à Comicis perſtringitur ut Phryx & peregrinus & Car.

Phrynichus Polyphradmonis aut Minyæ F. aut Choroclis, Athenienſis Tragicus, diſcipulus Theſpidis qui primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primusque muliebrem perſonam duxit in ſcenam & tetrametri fuit inventor, & filium habuit Polyphradmonem Tragicum. Ejus tragœdiæ hæ novem: Πλευρωνία, Ἀγγύπλοιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, Σύνθωκοι ſive Σύνθακοι, Δαναΐδες.

Phrynichus Melanthæ F. Athenienſis Tragicus. Ex hujus fabulis ſunt Ἀνδρομέδα, Ἡρακλῆς. Fecit etiam Πυρρίχας. Athenienſes Phrynichum mille drachmis multarunt, quod de Mileti expugnatione tragœdiam docuiſſet.

Phrynichus Athenienſis, unus ex poſtremis veteris Comœdiæ Comicis qui fabulas docere cœpit Olympiade LXXXVI. Dramata ejus ſunt Ἐφιάλτης, Κόννος. Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ ἀτελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύσης, Ποιήσεως, Σάτυροι. Phrynichus & Lycis & Amipſias Comici ſubfrigidi.

Phrynichus, Bithynus, Sophiſta. Scripſit *Atticiſtam*, *de nominibus Atticis libros II.* Τιθημένων συναγωγὴν *collectionem Thematum*, *Apparatus oratorii libros XLVII.* ſecundum alios *LXXIV.*

Phrynis Ariſtoclidis, qui bello Medico florebat & genus à Terpandro ducebat,

cebat, discipulus, Citharœdus Mytilenæus, qui primus putatur apud Athenienses cithara ceciniſſe & in Panathenæis viciſſe, Archonte Callia. Ister in melopœis teſtatur Phrynidem fuiſſe Lesbium Canopis F. qui cum eſſet Hieronis tyranni coqvus, cum aliis multis Aristoclidi datus ſit. Sed ſi coqvus Hieronis fuiſſet, id non tacuiſſent Comici, qui Muſicam veterem modulationibus mollibus ab eo fractam & immutatam, ſæpe arguunt.

Phylarchus Athenienſis, vel Naucratites (aliis Sicyonius vel Ægyptius) Hiſtoricus. Scripſit *expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponneſum libris XXVIII.* Deducit autem hiſtoriam ſuam usque ad Ptolemæum Evergetem & Berenices obitum, & ad mortem usque Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. *Res ab Antiocho & Pergameno Eumene geſtas. Epitomen mythicam.* Περὶ τῆς Διὸς ἐπιφανείας *de apparitione Jovis. De inventis.* Παραβάσεων *libros IX.*

Φυσικὸς λόγος. Poſt moralia (Stoici) tractant de rebus naturalibus. Tria in rebus naturalibus ſpectantur, forma, materia & cauſa ob quam forma eſt in materia. Circa hæc verſantur methodi quinque: Phyſica, Ars particularis (ἡ κατὰ μέρος τέχνη) Dialectica, Mathematica, prima Philoſophia &c.

Pigres Car Halicarnaſſeus, frater Artemiſiæ bellica fortitudine claræ, Mauſoli uxoris: qui ſingulis verſibus *Iliadis* totidem *pentametros* addidit in hunc modum:

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηλϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ſcripſit & *Margitem* qui Homero vulgo tribuitur, item *Batrachomyomachiam.*

Πυθία ſortes in urnam demiſſæ, quas æreas fuiſſe innuit Demoſthenes Oratione de nomine &c.

Pindarus Thebanus, Scopelini vel potius Daiphanti aut Pagonidæ P. Nam Scopelini filius eſt obſcurior & Pindari alterius cognatus. Diſcipulus fuit Myrtidis mulieris, natus Olymp. LXV. Ita ut Xerxe in Græciam trajiciente eſſet annorum XL. Frater illi Erotion, filius Diophantus, filiæ, Eumetis & Protomache. Cum petiiſſet à Diis ut pulcherrimum in vita ſibi daret, compos voti factus eſt, obiit enim ſubito in theatro reclinatus ſuper Theoxeni amaſii ſui genua, annos natus LV. Scripſit hæc libris ſeptemdecim, dialecto Dorica: *Olympionicas, Pythionicas*, (Nemeonicas, Isthmionicas) *Proſodia, Parthenea, Enthroniſmos,*

ſmos, *Bacchica*, *Daphnephorica*, *Paeanas*, *Hyporchemata*, *Hymnos*, *Dithyrambos*, *Scolia*, *Encomia*, *Threnos*, *Tragœdias XVII.* & verſu hexametro *Epigrammata*, & oratione ſoluta παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, *admonitiones ad Græcos*, & alia plurima.

Pior monachus inter deambulandum comedebat, qværentiqve de cauſa reſpondit, nolle ſe ut rem ſeriam ſed obiter tantum hoc facere. Alii reſpondit, nolle ſe ut inter edendum voluptatem corporis animus ſentiret.

Piſander Piſonis & Ariſtæchmæ F. Camiræus ex Camiro Rhodi civitate, qvem Eumolpi poëtæ æqvalem & amaſium qvidam fuiſſe ſcribunt, aliis Heſiodo eum antiqviorem fuiſſe tradentibus, aliis referentibus ad Olympiadem XXXIII. Habuit & ſororem Diocleam. Scripſit Ἡρακλείαν ſive *poëma de rebus ab Hercule geſtis*, *libris II.* in qvibus clavam Herculi primus attribuit. Reliqva ejus poëmata adulterina putantur utpote partim ab aliis partim ab *Ariſteo* poeta ὑπ' Ἀρείου τοῦ ποιητοῦ compoſita.

Piſander Neſtoris Poëtæ F. Larandenſis aut Lycius, qvi vixit temporibus Imp. Alexandri Mammææ *F.* poëta epicus & ipſe. Scripſit *hiſtoriam variam*, verſibus qvam inſcripſit Ἡρωϊκὴν Θεογαμίαν *de Heroum & Dearum nuptiis* libros VI. item alia, oratione ſoluta.

Pittacus *M*ytilenæus Caici vel Hyrrhadii Thracis, & matris *L*esbiæ F. Natus Olympiade XXXII. unus ſeptem Sapientum. Scripſit *leges*, & Olympiade XLIX. Melanchrum Mytilenes tyrannum occidit, & Phrynonem Ducem Athenienſium pro *S*igeo bellum gerentem ſingulari certamine interfecit poſtqvam reti eum implicuiſſet. Senex coactus exercitum ducere dixit: ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι *quàm difficile eſt bonum eſſe*! Hujus apopthegma: καιρὸν γνῶθι. *Tempus noſce.* Scripſit *verſus elegiacos DC* & *de Legibus* oratione ſoluta.

Pixodarus. Vide ſupra, in Dexippo Coo.

Plato filius Ariſtonis qvi *A*riſtoclem patrem habuit & Perictyones vel Potones, genus trahentis à Solone. Sexta enim ab illa fuit filia Dropidis poëtæ, fratris *S*olonis. *S*olon à Neleo genus ducit & Ariſto Platonis pater à Codro Melanthi filio. Fertur *P*latonis mater ἐκ τοῦ Θοίας ὄψεως ex viſione qvadam divinâ gravida facta fuiſſe, cum ei Apollo apparuiſſet: & *P*latone in lucem edito tunc demum maritus cum ea concubuiſſe. Natus eſt Æginæ Olimpiade LXXXVIII. poſt initia belli Peloponneſiaci. Vixit annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII. cœlebs & virgo. Dormiens vita exceſſit, cum in feſto epu-

latus fuiſſet. Etiam alii poſt eum filii Ariſtoni nati ſunt. Adimantus & Glaucus, & filia *Potone*. Prima litterarum rudimenta à Dionyſio quodam didicit: in palæſtra ſe exercuit apud Ariſtonem Argivum. Cum artem poeticam didiciſſet, *dithyrambos* & *tragœdias* ſcripſit. His deinde ſpretis apua Socratem circiter XX. annos philoſophatus eſt. Et fertur *Socrates* qvod die ad ipſum venit Plato, in ſomnis vidiſſe cygnum genibus ſuis inſidentem. Ariſtocles prius dicebatur, poſtea Plato dictus eſt vel qvod πλατὺς τὸ στέρνον, lato eſſet pectore, vel qvod πλατὺς ἐν λόγοις in oratione copioſus. Ter in Siciliam profectus eſt ad tyrannos Dionyſios. Venditum à tyranno Anniceris Afer emit & manumiſit. Docuit in Academia, ſcholamqve ejus ordine hi exceperunt; *Speuſippus*, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates. Socratici fuere hi: Arceſilaus, Lacydes, *Evander* Phocæenſis, Damon Leonteus, Moſchion, Evander Athenienſis, Hegeſinus, Carneades, Harmadas. * *Dialogi* ejus genuini omnes ſunt LVI. qvorum alii ſunt Phyſiologici, alii Ethici, alii Dialectici. *Reſpublica* ejus in *libros decem* dividitur, *Leges* vero in *libros XII.* Reliqvæ tetralogiæ ſunt novem. Plato pauper fuit & ſolummodo in Academia poſſedit hortum, ex qvo trium aureorum Proventus quotannis redibant. Sed ſucceſſoribus ejus per liberalitatem hominum ſanctorum & eruditionis amantium, qvi philoſophiæ ſtudiis promovendis teſtamento ſua reliqverunt bona, totus reditus mille vel plurium etiam aureorum fuit. Plura deinde refert Svidas, qvæ Platonem hauſiſſe ex libris ſacris, vel ab Ægyptiis didiciſſe affirmat.

Plato Athenienſis, Comicus, temporibus Ariſtophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis Fabulæ ejus XLVIII. è qvibus. Ἄδωνις, Ἀμφικτύονες, Γεύται, Δαίδαλος, Ἔοικται, Ἑλαΐς ἢ Νῆσοι. Εὐρώπη, Ζεὺς καταιβάτης, Ἰώ, Κλεοφῶν, Λάϊος, Λάκωνες ἢ Ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμακυθώνιος, Μενέλαος, Νῖτρα, Νὺξ μακρά, Ξάνθαι ἢ Κέρκωπες, Πανταλγεῖς, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρόσβοις, Παιδία, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκύθαι, Σύρφαξ, Ὑπερβολος, Φαίων. Genere dicendi uſus eſt perſpicuo & claro uti ait Athenæus in Dipnoſophiſt. Ejus etiam ſunt Ἀδελφοί, Συνεξαπατῶν & Παντευρισκαί, aliæque plures.

Plotinus *Lycopolita*, Philoſophus, diſcipulus Ammonii qui antea erat σακκοφόρος ſive bajulus, magiſter Amelii quem Porphyrius audivit, ut Porphyrium Jamblichus, & hunc Sopater. Jam ſenex ſub Gallieno ad annum ejus ſeptimum, vixit ſcripſitque libros LIV. qui

in

* χαιρήμονας.

in ſex Enneades diviſuritur. Uſus eſt corpore imbellici ex morbo ſacro. Scripſit etiam alia.

Plutarchus Chæronenſis, Bœotius vixit Trajani Imp. temporibus & ante. Trajanus dignitate conſulari eum ornavit, edixitqve ne qvis magiſtratuum in Illyrio ſine ejus conſenſu qvicqvam faceret. Scripſit multa.

Plutarchus Neſtorii F. Athenienſis, Philoſophus, magiſter Syriani, præceptoris Procli Lycii, qvi ſchola philoſophicæ Athenis præfuit, & ſucceſſorem habuit Marinum. Scripſit multa.

Polemon Philoſtrati vel Philocratis F. Athenienſis, Philoſophus, diſcipulus Xenocratis qvi fuit Platonis ſucceſſor. Academiæ & ipſe præfuit, & cum antea luxuriæ deditiſſimus ſuiſſet, philoſophari poſtea cœpit. Multos ſcripſit libros, ſed qvorum nullus exſtat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumqve pari ſapientia præditum eſſe dicens, unde Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum apellabat.

Polemon Evegeti F. Ilienſis ex vico Glycyia, donatus civitate ab Athenienſibus, ideoqve Helladicus adſcriptus: periegetes & hiſtoricus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Aſclepiades *Myrleanus* auctor eſt eum æqvalem fuiſſe Ariſtophanis Grammatici, & Panætium Rhodium etiam audiviſſe. Scripſit *deſcriptionem Ilii, libris III. Origines urbium qvæ ſunt in Phocide, & earum cognationes cum Athenienſibus. Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis* & alia plurima. In his & *τοῦ μιμνὸν περιήγησιν, Orbis deſcriptionem* ſive *Geographiam.*

Polemon ex Laodicea ad Lycum fluvium, Rethor & Sophiſta, qvi Smyrnæ docuit, Ariſtides Rhetoris magiſter. Vixit tempore Trajani & poſt ipſum, diſcipulus Timocratis philoſophi ex Heraclea Pontica oriundi & Scopeliani Sophiſtæ Obiit anno ætatis LVI. cum ſe ipſe in ſepulchrum conjeciſſet & inedia necem ſibi conſciviſſet, qvod articulari morbo vexaretur. Qvamobrem cognatis & amicis lugentibus dixit. *Date mihi aliud corpus, & in illud migrabo.* Medicis qvoqve crebro eum ſecantibus dixit: *Quam citiſſime Polemonis lapicidinas excidite.*

Polemon junior Sophiſta, Commodi temporibus.

Polles Ægienſis (ex Ægis urbe Aſiæ prope Magneſiam & Smyrnam) Philoſophus & vates. Scripſit ordine alphabetico *συμβολικὰ de ſignis ex qvibus futura conjiciuntur libros II. Οἰωνοσκοπικὰ Auguria* (ex avibus) *libris*

libris VIII. Arithmetica libris II. περὶ τῆς καθ' Ὁμήρου οἰωνοπολίας *de auſpiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione.* ἰατρομαθηματικὰ *conjecturas medicas.* περὶ Θρυαλλίδος *de pico Martio.* ἱερὸν λόγον, *orationem ſacram.* κατοπτρικὸν *de ſignis domeſticis librum unum.* Θηρευτικόν *de venatione. De ſympathiis & antipathiis. De fulminibus & eorum obſervatione.* ἐνόδιον οἰωνισμα, *de ratione captandi omnia ex iis rebus quæ alicui in via occurrunt* ut ſi qvis hoc portans alicui occurrat, hoc ſignificat. (Supra in οἰωνιστικήν.)

Pollio (πωλίων) Aſinius, Trallianus Sophiſta & Philoſophus, Romæ eloqventiam profeſſus ſub Pompejo Magno, Timageni in ſchola ſucceſſit. *Philochori* Ἀτθίδα ſive opus *de rebus Atticis* in *epitomen* redegit ſcripſitqve *dicta & facta memorabilia Muſonii Philoſophi. Epitomen Diophanis Georgicorum libris II. Adverſus Ariſtotelem de animalibus libros X. De civili bello Romano Cæſaris & Pompeji.*

Pollio Valerius, Alexandrinus, Philoſophus qvi ſub Adriano vixit. Hujus filio Diodorus Philoſophus ſcripſit *enarrationem locorum difficilium qvæ apud X. Oratores reperiuntur.* Valerius compoſuit *collectionem vocabulorum Atticorum*, ordine alphabetico, & alia qvædam Philoſophica.

Pollio Grammaticus ſcripſit περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων de erratis qvæ circa litteram committuntur.

Pollux (Πολυδεύκης) Naucratita, Sophiſta, qvem qvidam ajunt Arduennæ Phœniciæ ortum, ſed falluntur. Docuit Athenis ſub Commodo Imp. & obiit anno ætatis LVIII. *Scripſit Onomaſticum*, qvod eſt collectio vocabulorum diverſorum qvæ de eadem re dicuntur, *libris X. Diſputationes* ſive *Sermones. Declamationes. Commodi Cæſaris epithalamium. Orationem ad Romanos habitam*, Ῥωμαϊκὸν λόγον. *Buccinatorem* ſive *certamen Muſicum. Contra Sinopenſes.* Πανελλήνιον *orationem in conventu totius Græciæ habitam.* Ἀρκαδικὸν *ad Arcades*, & alia.

Polus Agrigentinus, Orator, vel potius antiqvorum Sophiſtarum unus, Licymnii Magiſter. *Scripſit Genealogiam Græcorum & Barbarorum qvi ad Trojam bellum geſſerunt* & qvem exitum qvisqve eorum habuerit. Qvidam tamen opus hoc *Damaſiæ* tribuunt. *Navium catalogum. De vocabulis*

Polyænus Sardianus Sophiſta ſub primo Cæſare Cajo. Scripſit *Orationes forenſes & cauſarum ſive Patrociniorum formas*, δικῶν ἤτοι συνηγορικῶν ὑποτυπώσεις. *Parthici triumphi libros III.* & alia.

Polyænus Macedo, Rhetor. Scripſit *de Thebis. Tacticorum libros III.* & alia.

Poly-

Polybius Lyci F. ex Megalopoli Arcadiæ, Scipionis Africani præceptor & Panætii Philoſophi æqualis, tempore Ptolemæi Evergetis. Hic prolixam illam *Hiſtoriam Romanam libris XL.* ſcripſit, a fuga Cleomenis Spartani ad Perſeum Philippi F. Macedonum ſucceſſioni res à Romanis geſtas ordine adnectens. Polybii Hiſtoriam continuavit Poſidonius Olbiopolita Sophiſta. Strabo quoque Amaſeenſis ſcripſit hiſtoriam inde incipientem ubi Polybius deſinit, libris XLIII.

Polycarpus, Joannis Evangeliſtæ Theologi auditor, ſucceſſor Bucoli, primi Smyrnæorum Epiſcopi, martyrio pro Chriſto conſummatus eſt ſub Marco Antonino. *Epiſtolam* ſcripſit *ad Philippenſes*, πάνυ θαυμασίην omnino admirabilem & *ad magnum Dionyſium Areopagitam*, & *ad alias Eccleſias.* Hic ob quasdam ſuper die Paſchatis quæſtiones, Imperatore Antonino Pio, & Eccleſiæ Romanæ Epiſcopatum gerente Aniceto Romam venit, ubi multos qui Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Marcioni obviam forte facto & dicenti, *agnoſce nos, Polycarpe*, reſpondit γινώσκω σε *agnoſco te primogenitum Diaboli filium.*

Polycrates Athenienſis, orator valde eloquens, qui poſt Anytum & Melitum Orationes contra Socratem ſcripſit.

Polyevctus Comicus, cujus drama ἡνίοχος memoratur Athenæo. Fuit & ætate noſtra * Polyevctus &c. Supra in ἡνίοχος.

Polygnotus pictor, Thaſius, Aglaophontis filius & diſcipulus, quem Athenienſes civitate donarunt, vel quod porticum pœcilem gratis pinxiſſet, vel ob picturas in Theſauro & Anaceo.

Polyzelus Comicus, cujus dramata ſunt: Νίττα, Δημοτιθάσιοι, ὑμνῶν γονεῖς, Διονύσου γονεῖς, Ἀφροδίτης γονεῖς.

Porphyrius petulanti & maledica lingva Chriſtianos inſectatus, proprio nomine dictus eſt Βασιλεύς (Malchus) ex Tyro Phœniciæ oriundus Philoſophus, diſcipulus Amelii, Plotino magiſtro uſi, Jamblichi magiſter, vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit usque ad Diocletianum Imp. Audivit & Longinum Criticum. Scripſit libros quam plurimos, Philoſophicos, Rhetoricos & Grammaticos. *De divinis nominibus librum I. De principiis duos. De materia, ſex. De anima adverſus Boëthum, quinque. De abſtinentia ab animatis libros IV. De ſe ipſo*

* Ætatem Luciani intellige, qui in hunc Polyevctum Sophiſtam ſcripſit ſuam Pſeudologiſtam ἢ περὶ τῶν ἀπορουμένων, T. 2. edit. Amſtelod. p. 432. ſeq.

ipſo cognoſcendo, περὶ ἑ γνῶθί σεαυτόν, *libros IV. De incorporeis. Unam eſſe Platonis & Ariſtotelis ſectam, libros VII. In Julianum Chaldæum. Philoſophicam hiſtoriam libros IV. Contra Chriſtianos libros XV. De Homerica Philoſophia. Adverſus Ariſtotelem, qui animam entelechiam eſſe ſtatuit.* Φιλολόγυ ἱστορίας *hiſtoriæ philologicæ libros V. De genere, ſpecie, differentia, proprio & accidente. De Nili fontibus ſecundum Pindarum. De utilitate quam Reges ex Homero poſſunt percipere, libros X. Miſcellanearum quæſtionum libros VII. In Thucydidis proœmium. Adverſus Ariſtidem libros VII. In Minuciani artem* & alia plurima, præcipue Aſtronomica, inter quæ & εἰσαγωγὴν ἀστρονομικήν, *introductionem in res Aſtronomicas libros III.* itemque *dubia Grammatica.*

Poſidippus Caſſandrenſis, Cyniſci F. Comicus, qui tertio anno poſt Menandri obitum fabulas docere cœpit. Dramata ejus ſunt ad XXX.

Poſidonius Apameenſis Syrus aut Rhodius, Philoſophus Stoicus cognomine *athleta.* Scholam habuit Rhodi, diſcipulus & ſucceſſor Panætii. Venit Romam ſub M. Marcello. Scripſit multa.

Poſidonius Alexandrinus, Philoſophus Stoicus, Zenonis Citici diſcipulus. Scripſit *hiſtoriam* inde incipientem ubi deſinit Polybius *libris LII.* usque ad bellum Cyrenaicum & Ptolemæum. Item *declamationes Rhetoricas. In Demoſthenem argumenta.* Sed hæc puto potius eſſe Poſidonii Olbiopolitæ, Sophiſtæ.

Poſidonius Olbiopolita, Sophiſta & Hiſtoricus. Scripſit *de Oceano & rebus quæ in eo ſunt. De regione quæ Tyrica vocatur. Atticas hiſtorias libris IV. Libyca libris XI.* & alia quædam.

Poſidonius qui ſcripſit παλμικὸν οἰκόσμημα (ſupra, in οἰκουμένη.)

Poſtumius Romanus, Capua oriundus, initio aurifaber, deinde poſt trigeſimum ætatis annum Athenas profectus, Græcorum litteris eruditus & multis præclaris inſtructus ſcientiis ad ſeram ætatem vixit. Hic de ſe poterat uſurpare illud Heracliti (apud Julianum Orat. VI. p. 185.) ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην, *meipſum quæſivi.*

Potamon Alexandrinus, Philoſophus vixit ante Auguſtum & illius tempore. Ejus eſt *in Platonis de Rep. commentarius.*

Potamon Mytilenæus, Lesbonactis F. Rhetor Romæ ſub Tiberio Imp. eloquentiam profeſſus. Hunc in patriam aliquando redeuntem Imperator talibus litteris inſtruxit: *Potamonem Lesbonactis F. ſi quis injuria afficere auſus fuerit, videat an mecum bellum gerere poſſit.* Scripſit *de Alexandro Macedone. Fines Samiorum. Bruti encomium. Cæſaris encomium. De perfecto Oratore.*

Potone,

Potone, *Platonis* Philosophi soror.

Pratinas Pyrrhonidæ vel Encomii F. Phliasius, poeta Tragicus qui cum Æschylo & Choerilo certavit Olympiade LXX. & primus Satyros scripsit. Hic fabulas docente, tabulata, in quibus spectatores stabant, ceciderunt, unde Athenienses theatrum exstruxerunt. Fabulas edidit L. quarum XXXII. Satyricæ. Semel vicit.

Πρόσδοκος. Philosophi qui cum Arcobindo in Persiam iverunt legati, fuerunt isti: Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius (Agathiæ codices *Eulamius*) Phryx, Priscianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hospitalitate valere jussa. Sed in pace Romanorum cum Persis, cautum est ut viris illis secure vivere liceret, nec contra animi sententiam ab avita (de Diis) opinione esset recedendum.

Priscus Panites Sophista, Theodosii jun. temporibus scripsit *Historiam Byzantinam & de Attila libros VIII.* item *declamationes Rhetoricas* & *Epistolas.*

Proæresius Pancratii F. ex Cæsarea Cappadociæ, Sophista qui Antiochiæ Ulpianum audivit. Athenis docuit paullo ante Libanium, maximis à Constantino honoribus ornatus. Scripsit *Declamationes Rhetoricas.* Vixit & sub Juliano Libanii temporibus, & Julianus ut Proæresio ægre faceret, Libanium vehementer coluit. (Supra in Libanio.)

Προκόπιος. Supra, in Philocle.

Proclus Mallotes, Cilix, Philosophus Stoicus. Scripsit *commentarium in Diogenis sophismata.* Et *adversus Epicurum.*

Proclus alter, Mallotes, Philosophus & ipse Stoicus.

Proclus Proculejus, Themistonis F. Laodiceæ Syriæ sacerdos sive hierophanta. Scripsit *Theologiam. In Pandoræ fabulam quæ est apud Hesiodum. In Nicomachi Isagogen Arithmeticæ*, & alia quædam *Geometrica.*

Proclus Lycius, discipulus Syriani & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii F. Platonicus Philosophus qui Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit, habuitque discipulum & successorem Marinum Neapolitanum. Scripsit permulta Philosophica & Grammatica. *Commentarium in totum Homerum. In Hesiodi Opera & dies. De chrestomathia libros III.* Περὶ ἀγωγῆς *de disciplina Theurgica libros II. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam.* Συμφωνίαν sive *consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos.* Hic est Proclus ille qui secundus à Porphyrio impuram & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc *Joan-*

nes *Philoponus* ſcripſit, qui argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Græcis diſciplinis, quarum peritia ſe jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum oſtendit. Scripſit etiam Proclus Μητρωακὴν βίβλον, *librum de Matre Deorum*, quem ſi quis in manus ſumat, ex eo intelliget Philoſophum ἐκ ἄνω θείας κατανοχῆς non absque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxiſſe, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus quæ (in ſacris illis) audiuntur.

Proclus Imperatoris Juſtini quæſtor vir juſtus qui nullam legem temere ſcripſit &c.

Procopius illuſtris, Cæſarienſis, Palæſtinus Rhetor & Sophiſta. *Scripſit Hiſtoriam Romanam* ſive Belliſarii bella & res Romæ & in Africa geſtas. Vixit tempore Juſtiniani Imp. fuitque Belliſarii notarius & comes, omnibusque bullis & rebus geſtis à ſe deſcriptis ipſe interfuit. Scripſit & alium librum, qui prioribus additus eſt nonus, & *anecdota* inſcribitur, continens vituperationes & comicas inſectationes Juſtiniani Imp. & Theodoræ conjugis ejus, itemque Belliſarii & uxoris ejus.

Procopius In templo S. *Martyris* Procopii in Chelone, ſtatua cujusdam Evnuchi poſita eſt, in cujus pectore inſcriptum erat: *quisquis hoc ſignum loco moverit, laqueo pereat* &c.

Prodicus Ceius ex inſula Ceo & urbe Julide oriundus, Philoſophus Phyſicus & Sophiſta, æqualis Democriti Abderitæ & Georgiæ, diſcipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hauſta cicuta mortuus eſt velut qui juvenes corrumperet.

Προλῆψις. Chryſippus Naturalium Quæſtionum libro XII. tria dicit eſſe criteria, ſenſum, cognitionem & anticipationem. Epicurus vero prolepſin ait eſſe memoriam ejus quod extrinſecus ſæpius apparuit &c.

Prometheus Judicum Judaicorum tempore apud Græcos celebris fuit, qui primus invenit Gammaticam & Philoſophiam. Idem homines finxiſſe dicitur, quod rudes ſapientiam docuit. Tunc floruit & *Epimetheus* qui Muſicam invenit: & *Atlas*, qui quod Aſtronomiam interpretaretur, cœlum geſtare eſt dictus. Porro *Argus*, qui ob artium repertam ſcientiam multos oculos habere fingebatur. Tunc etiam fuit *Sibylla* fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone cui cognomen Taracho, & Athenis Cecrope qui ἀμφὶς ſive biformis dictus eſt ob corporis magnitudinem, vel quod ex Ægypto oriundus veniſſet

let in Græciam, vel qvod contra promiſcuum concubitum legem tuliſſet de virginibus uni viro collocandis. Hoc Cecrops fecit, qvi ab Ægyptiis genus ducens non ignoraret leges qvas Vulcanus regionis illius Rex tulerat. Ipſe Athenis regnavit annos qvinqvaginta.

Pronomus tibicen, cujus prolixam barbam perſtringunt Comici.

Προφητεία, alia ſpiritalis, alia diabolica: nam & prædictiones diabolorum prophetiæ dicuntur, alia naturalis, vel artificioſa, qvæ inter has eſt media, alia deniqve commnis & popularis. Ac ſpiritalis qvidem præcipue eſt ſanctorum: DEI autem diſpenſatione participes ejus qvoqve interdum ſunt illi qvi tales non ſunt, ut Pharao, Balaam & Caiphas. Diabolica ad ſolos diabolorum cultores pertinet. Ejus generis ſunt qvi ex inſpectione farinæ & hordei divinant, & Pythia ex quercu oracula captans, & Dodonæa ſacrificula, & aruſpices & obſervatores ſignorum & ſternutationum & ominum & fulminum & murium & muſtelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium & plapitationum corporis & nominum: itemqve qvi umbras mortuorum evocant, & ex aſtris, aqvis & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex ſomniis & apud nos qvidem in uſu eſt, ſed per afflatum divinum fit. Divinatio naturalis eſt animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempeſtatem præſentiunt, itemqve echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero qvæ arte conſtat, eſt medicorum, conſiliariorum & gubernatorum. &c. At veræ prophetiæ proprium eſt, lingvam præbere miniſtram gratiæ Spiritus.

Protagoras Abderites, Artemonis vel Mæandrii F. Quidam Tejum fuiſſe ſcripſerunt. Primùm fuit bajulus, ſed Democritum cum audiſſet, doctrinæ captus amore, philoſophiæ operam dedit & eloqventiæ, primusqve cognominatus eſt Sophiſta. Idem contentioſum dicendi genus primus invenit, & centum minarum mercedem à diſcipulis exegit, λόγος ἔμμισθος, *ſermo mercenarius* ideo cognominatus. Magiſter fuit Iſocratis oratoris. Idem primus orationem diviſit in partes qvatuor, εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἴυγγλήν. Alii poſt eum in ſeptem, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἴυγγλήν, εἰσαγγελίαν, * εὐχωλήν, πλῆσιν. Alcidamas qvatuor formas orationis ponit, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. Protagoræ libri ab Athenienſibus cremati

 ſunt,

*Svid. infra in πυθμήν, εἰσαγγελίαν.

sunt, qvod aliqvando sic exorsus esset: περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσιν, οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. *De Diis scire non possum utrum sint, an vero non sint.* Platone Philosopho est antiqvior, fuitqve magister Prodici Cei & multorum aliorum.

Protogenes Xanthius ex *Lycia*, pictoria arte celebris qvi Bacchum, Διόνυσον (Leopardus XVI. 2. emendatt. ex Plutarchi Demetrio p. 898. legit * ἰάλυσον) Rhodi pinxit, opus incomparabile qvod admiratus est Demetrius Poliorcetes cum Rhodum per biennium obsideret adductis mille amplius navibus & plus qvam 55000. armatorum. Scripsit Protogenes *de arte pictoria & figuris libros II.*

Ptolemæus Cytherius Poëta epicus. Scripsit *de psalacantha*, qvam herbam esse dicit mira vi præditam.

Claudius Ptolemæus, Alexandrinus Philosophus tempore Marci Imp. Scripsit *tres libros Mechanicos. De ortu & significationibus stellarum inerrantium. Planisphærium. Canonem expeditum. Magnum opus Astronomicum* sive *Syntaxin*, & alia.

Ptolemæus Pindarion, Alexandrinus Grammaticus, Oroandri F. discipulus *Aristarchi*. Scripsit Homericorum exemplorum ὑπομνήματα libros III. De Homerico charactere. Adversus Neothalidem de dictione. De Utide Homerico. De asteropæo apud Homerum, & alia.

Ptolemæus Grammaticus, ἐνθύτης dictus qvod Aristarchum sequeretur. Auditor fuit Hellanici Grammatici qvi audiverat Agathoclem discipulum Zenodoti Ephesii. Scripsit περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν, *de plagis apud Homerum. Commentarium in Odysseam.*

Ptolemæus Aristonici Grammatici pater & ipse Grammaticus, qvi ambo Romæ artem Grammaticam professi sunt. Scripsit ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς, *de iis qvæ similiter dicta sunt à Tragicis. In Homerum libros qvinqvaginta.* Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἠνεγμένα, *de iis qvæ apud Homerum mira & peregrina traduntur. De Musis & Nereidibus.*

Ptolemæus Hephæstionis F. cognomine χέννος, Alexandrinus Grammaticus clarus sub Trajano & Adriano Impp. Scripsit *de historia paradoxa* sive mirabili. *Sphingem* drama historicum. ἀνθόμηρον sive *poëma Homeri æmulum, rhapsodiarum XXIV.* & alia qvædam.

Ptolemæus Ascalonites Grammaticus qvi Romæ docuit. Scripsit Homericam prosodiam. De Hellenismo, sive de recta loqvendi ratione libros

* Confer Franciscum Junium in artificum catalogo p. 184. seq.

libros XV. De metris, De Aristarchea Odysseæ correctione. De differentia vocabulorum. Item alia Grammatica.

Pulcheria Arcadii Filia nondum annos XV. nata Imperium optime administravit, fratremqve Theodosium erudiit, & pietate erga Deum accurate instituit multasqve instruxit Ecclesias. Nestorius *Pulcheriæ* invisus erat, criminabantur enim eam apud *Paulinum* Magistrum Sorores ejus *Arcadia* & *Marina*. Theodosius sæpe libellis non lectis nomen suum subscribebat. Itaqve *Pulcheria* ipsi subjecit libellum qvo conjugem Eudoxiam donari sibi petebat, ut ea ancilla uteretur &c.

Pylades Cilix ex oppido *Mistarnis*. Scripsit *de saltatione Italica*, cujus ipse inventor fuit. *De saltatione Comica* qvæ κόμικὸς vocabatur. Item *de saltatione Tragica* qvæ σίκιννις, & *de Satyrica*, qvæ ἐμμέλεια.

Pyrrhon Plistarchi F. Eleus Philosophus tempore Philippi Macedonis, Olympiade CI. & ultra. Primum qvidem pictor fuit, postea animum ad philosophiam applicans audivit Bryssonem Clinomachi discipulum, deinde Anaxarchum, discipulum Metrodori Chii, cujus magistet fuit Democritus Abderita. Statuit nihil esse natura honestum & turpe, sed omnia moribus & lege.

Pyrrhon Phliasius, Timarchi F. discipulus Timonis Philosophi.

Pyrrhonii Philosophi qvi Pyrrhonis sectam amplectebantur, dicti etiam aporetici, sceptici, ephectici, Zetetici &c. Sceptices primus auctor fuit Homerus, qvi nihil certi de rebus pronunciat. Septem etiam sapientes fuere Sceptici, qvorum est dictum *ne qvid nimis*. Archilochus quoque cum ait: Τοῖος ἐπ' ἀνθρώποισι νόος γίνεται θνητοῖσι, ἐποπτεύων ζωὸς ἡμέρην ἄγει, & Euripides (Supplicibus) τί δῆτα τοὺς παλαιτέρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι; σὺ γὰρ ἐξηρτήμεθ' ἀρσένων τοιῶνδ' ἃ τυγχάνειν θέλω.

Pythagoras Samius, revera Thyrrhænus, Mnesarchi sculptoris annulorum filius, qvi cum patre Samum adolescens ex Tyrrhenia migravit ubi *Pherecydem Syrium*, deinde Hermodamantem audivit Creophyli nepotem, hinc Abaridem Hyperboreum & Zacatem *Magum*. Apud Ægyptios etiam & Chaldæos disciplinis institutus rediit Samum, qvam cum Polycratis tyrannide teneri vidisset, Crotonem in Italiam abiit, apertaqve ibi schola quingentos & amplius discipulos habuit. Fratres ei duo, natu major Eunomus, medius Tyrrhenus. Servus Zamolxis, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, ex qva filios duos suscepit, Telavgem & Damonem, vel ut alii, Mnesarchum: filiam qvoqve Myiam sive ut alii Arignotem. Scripsit Pythagoras tres tantum

libros παιδευτικὸν, πολιτικὸν & tertium qvi Lysidis Tarentini est potius, ejus discipuli, qvi Thebis, qvo fugerat, Epaminondam instituit. Qvidam *aurea carmina* qvoqve illi tribuunt. (Plurima deinde de Pythagora ejusqve morte, philosophia ac symbolis refert Svidas qvi etiam videndus in ἰδη.)

Pytheas, Athenienſis, Orator, milothri ſive piſtrinarii filius, ſcripſit *conciones* & *orationes forenſes* & alia qvædam, non annumeratus autem eſt (decem) oratoribus, ut homo audax & diſſolutus, qvi Athenis ob æs alienum ex carcere effugit in macedoniam, ac poſtea rediit.

Πυθικὸς βοὴ, vox cum cantu tibiæ conjuncta, carmen pythium. Hinc πυθάυλης, qvomodo pæana vocant.

Πύθιον. Templum Apollinis, Athenis à Piſiſtrato conditum in qvo tripodas ponebant, qvi cyclio choro Thargelia vicerant.

Python Byzantinus Orator qvi in exilium pulſus in *Macedoniam* abiit, ibiqve multos ad proditionem impulit &c.

Qvadratus Romanus, Hiſtoricus. Scripſit Jonica dialecto hiſtoriam Romanam libris XV. eamqve inſcripſit χιλιετηρίδα, qvod complecteretur res mille annorum à Roma condita ad Imp. Alexandrum Mammææ F.

Qvirinus Sophiſta, qvi *linguæ erarii*, γλώττης ταμιείου vocabatur, cujus cura ab Imperatore ei commiſſa erat.

Rhadamanti judicium, de iis qvorum teſtata eſt juſtitia. Rhamanti jusjurandum. ſupra, χῆνα ὀμνύναι, & Lampon.

Rhamnus de ſapientibus clarisqve viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ in qvo Antiphon floruit, orator celebris, qvem multi imitari volentes, proverbium uſui vitæ reliqverunt, ut viri præclari, Rhamuſii vocarentur. Rhamnuſia Nemeſis, ſtatua qvam fecit Phidias & Erechtheus matris ſuæ nomine, qvæ Nemeſis vocabatur, & illo in loco regnaverat, dedicavit. Phidias Agarocrito Pario, amaſio ſuo permiſit nomen ſuum inſcribere; ut Olympiæ, digito Jovis inſcripſit Παντάρκης καλός. Erat Pantarces Argivus formoſus, ipſiusqve amaſius.

Ῥάριος. Rharus Cererem errantem & Proſerpinam qværentem hoſpitio excepit, pro qvo beneficio Ceres Triptolemum Celei F. Rhari nepotem agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit qvo vectus terram peragravit, & agriculturam homines docuit.

Rhapſodi dicebantur qvi carmina Homeri in theatris recitabant, qvod ῥάβδος

ſus;

δυς sive virgas tenentes, hoc facerent. Est etiam ραψῳδῆσαι nugari, vel simpliciter loqui & recitare.

Rheginos Xenarchus Sophronis mimographi F. ut timidos in comœdiis suis perstrinxit a Dionysio tyranno ad hoc inductus.

ῥησιαρχος qui oracula dicit, ut est apud Epicharmum. Vel, ut Asclepiades libro sexto τραγῳδουμένων, qui omnium optime noverat verum dicere.

Ῥήτωρ. Multis decretis cautum est, ne in Senatu ars oratoria adhiberetur si quis sententiam ferret de re quæ ad privatam ipsius fortunam non pertineret.

Rhianus Benæus ex Bena Cretæ urbe, vel Cereates, vel ut alii ex Ithome Messenes civitate. Hic primum fuit palæstræ custos & servus: postea litteris institutus Grammaticus evasit, æqualis Eratosthenis. Scripsit ἐπικὰ ποιήματα, Heraclidem libris XIV.

Rhinthon, Tarentinus, Comicus auctor hilarotragœdiæ sive phlyacographiæ. Figuli filius, sub Ptolemæo primo vixit. Fabulæ ejus Tragicocomicæ XXXVIII.

Rufus Ephesius Medicus qui cum Critone sub Trajano floruit. Scripsit libros plurimos, ex quibus sunt hi: *De ratione victus libri V. De victu navigantium. De medicamentis vulnerum. De vulneratione articulorum. De ficubus. De veteri medicina. De lacte. De vino. De melle.*

Rutilius Rufus tempore Scipionis vixit, in expeditionibus bellicis ei comes, & res tunc gestas litteras mandavit, fuitque tunc temporis tribunus militum, ut Appianus in Romana historia testatur.

ῥυσμός, Abderitica dialecto significat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites usus est, ut τροπὴν dixit situm, & διαθηγὴν ordinem.

Sabazius Bacchus dictus à clamore orgia celebrantium. Nam barbaris ἰναζειν est σαβάζειν, & ἰυασμὸν appellant σαβασμόν. Etiam σάβοι loca Baccho consecrata, & Bacchi sacerdotes. *Mnaseas Patarensis* Sabazium aiit esse Bacchi filium (*Svid in* Σάβοι.)

Sabinus Sophista qui vixit sub Adriano Cæsare. Scripsit Introductionem & argumentum materiæ declamationum libris IV. Commentarium in Thucydidem, Acusilaum & alios. Item alias quasdam enarrationes, (Frater ejus Sergius infra, Σέργιος.)

Sacas poëta Tragicus: & Sacæ gens Thracica. Ammonius philosophus Alexandrinus cognomento Sacas, ex Christiano factus est gentilis, ut ait *Porphyrius*.

Salustius

Saluſtius Sophiſta ſcripſit commentarium in Demoſthenem, Herodotum & alia.

Saluſtius *Mopſeates* Medicus, ſcripſit de Medicina, ſub Tiberio Imp.

Saluſtius Baſilidis Syri & Theocleæ Emeſenæ F. Athenis Alexandriam cum Iſidoro venit. Eloquentiæ præceptis ab *Eunoio* Sophiſta Emeſæ tunc verſante eruditus, publicas Demoſthenis orationes omnes edidicit, & orationes ſcripſit non inferiores illis. Noſtrum quoque civem (Damaſcii verba ſunt) *Marcellum* Eunoii ſodalem octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe ajebat, nihil tamen auditu dignum dicere potuiſſe. *Nonnum* etiam ajunt ſexies totum Demoſthenem edidiciſſe, ſed tamen ne os quidem aperire potuiſſe ut aliquam orationem commodam haberet. Saluſtius dicebat philoſophari hominibus non eſſe facile ſed potius impoſſibile, Heracliti more inſectator vulgi & deriſor falſus. Idem virtutem quintam, vocabat veram opinionem de Diis, quæ interdum ineſſe videtur etiam improbiſſimis. Philoſophabatur cynico more &c.

Saluſtius præfectus prætorio ſub Juliano &c.

Σαμίων ὁ δῆμος πολυγράμματος dictus ab Ariſtophane in Babyloniis, ſive quod Samii à tyrannis adincitas redacti, ob civium penuriam ſervis jus civitatis adſcripſerunt, ut Ariſtoteles tradit in Samiorum Rep. Vel quod apud Samios XXIV. litteræ primum inventæ à Calliſtrato, ut Andron in tripode ait. Archinus vero Athenaei F. Archonte Euclide Athenienſibus perſvaſit, ut Jonum litteris uterentur. Ariſtophanes autem Comœdiam *Babyloniis* docuit per Calliſtratum annis (XX.) ante Euclidem ſub Archonte Euclee. De eo autem qui rem iſtam Athenienſibus perſvaſit, ſcribit Theopompus. Alii cauſam afferunt, quod Athenienſes Samios in bello captos ſtigmate noctuæ notarent, Samii vero Athenienſes ſamæna quod eſt navigium bireme à Polycrate Samiorum tyranno primùm fabricatum, ut ait *Lyſimachus* libro ſecundo Noſtorum ſive de reditu.

Sanchoniathon Tyrius, Philoſophus, qui belli Trojani tempore vixit ſcripſitque *de Hermetis Phyſiologia* quæ (in linguam Græcam) translata eſt. *Antiqua Tyriorum inſtituta*, lingvâ Phœnicum. *Theologiam Ægyptiacam*, & alia.

Sandon Hellanici F. Philoſophus. Scripſit *argumenta in Orpheum*, librum unum.

Sannyrion, Athenienſis, Comicus. Ejus dramata: γύλας, Δανάη, Γῆ, ψοχαγωγοί, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Sappho

Sappho *Simonis* filia, vel Eunomini (al. Eumeni) vel Eeigyi, vel Ecryti, vel Semi, vel Camonis, vel Etarchi, vel denique Scamandronymi, & Clides, matris. Lesbia, Ereſo oriunda & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. quo tempore floruerunt Alcæus, Steſichorus, Pittacus. Fratres ejus Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupſit Cercolæ ditiſſimo viro ex Andro, unda nata ipſi fuit filia Clis. Amicæ Atthis, Teleſippa, Megara. Diſcipulæ Anagora *Mileſia*, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripſit *carminum lyricorum libros IX.* & prima plectrum invenit. Scripſit & *Epigrammata, Elegias, Jambos, Monodias.*

Sappho *Lesbia*, Mytilenæa, pſaltria de qua ſupra, in Phaon.

Ælius *Sarapion*, Rhetor, Alexandrinus. Scripſit *de vitiis declamationum*, Ἀκροάσεων ſive *auſcultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imp. Conſultationes ad Alexandrinos. Rectene Plato Homerum è Rep. ſua ablegarit*, & alia multa. Item *artem oratoriam.*

Sarapion ſolum ferè Orpheum habebat & legebat: ſubinde Iſidorum de quæſtionibus occurrentibus interrogans, virum ſumma Theologiæ ſcientia inſtructum, quem ſolum familiarem norat & admittebat, nec ullum alium ſuarum, facultatum, duorum aut trium librorum, inter quos erat Orphei poëſis, dignum judicabat, putans ſe in illo perſpexiſſe vitam illam Saturniam, Poëtarum fabulis celebratam. Nam ille quidem poëtarum ſcriptis celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius conſtitit, unde biformis eſſe traditur. Eodem tempore vir alius Alexandria venit, ex tota diametro, vel magis etiam, ſi ſic dicere fas eſt, quam ex diametro à Serapione diſtans: nam hic quidem Saturnius aut Jovius fuit, ille vero Typhonius, & Typhone verſutior bellua. Nullus enim eorum qui nunc vivunt hominum ignorat quo animo & qua fortuna fuerit *Pamprepius.*

Σαραπίων. Alcæus Pittacum vocavit σκεφτόδα, χαμαιτύπην, γάλφαια, φύσαιναν, γάστρωνα, ξοφοδοκίδα & ἀγασύρτην. (ex Laërtii lib. I. c. 81.)

Scindapſus, Inſtrumentum *Muſicum.* De Zenone Citieo (Timon:) ὁ δ' ἴρρη γύγαθος αὐτῷ μικρὸς ἦν, νῦν δ' ἄχρι ἐλάσσων σκινδαψῶν. *mentem habebat, minorem ſcindapſo.*

Σκίφος, Crantor Philoſophus poëtæ cujusdam verſus σκίφους plenos eſſe dixit.

Σκιρταλος. Diogenes Sinopenſis, jam ſenex, à Scirtalo pirata captus eſt.

Σκληρὰς ἀοιδὰς δασμὸν tributum duræ vatis, Sphingis, (apud Sophoclem Oedipo tyranno.)

Σκολιὰ, carmina convivalia. Σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων. Meli-

tus iſte fuit poëta Tragicus qui Socratem accuſavit. Perſtringitur à Comicis ut poëſi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica, carmina lyrica lugubria.

Σκολιὸν, carmen paucorum verſuum. Timocreon Rhodius poëta epicus * tale ſcolium contra divitias ſcripſit, cujus initium eſt, ὄφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε, *o cæca divitiæ, utinam nec in terra nec in mari nec in continente unquam viſæ fuiſſetis, ſed in tartaro & acheronte habitaretis: Vos enim omnium malorum inter homines cauſſa eſtis.* His ſimile eſt decretum à Pericle ſcriptum, quo Megarenſes foro, mari, continente arcebantur.

Scopas Ætolorum prætor fruſtratus principatu cujus maxime cauſſa leges ſcribere auſus fuerat, Alexandriam cogitabat &c.

Scopelianus Clazomenius Sophiſta qui ſub Nerva vixit & Smyrnæ eloquentiam docuit, auditor Nicetæ, æqualis Apollonii Tyanenſis, ad quem etiam Epiſtolas Apollonius ſcripſit.

Σκύθης. Anacharſis fuit Scytha, ſed matre Græca natus & ideo διγλωσσος duarum peritus lingvarum, qui Scythis leges tulit.

Scylax Caryandenſis ex Caryanda Cariæ civitate prope Halicarnaſſum, Mathematicus & Muſicus. Scripſit periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorum Rege. Terræ periodum. ἀντιγραφὴν adverſus Polybii Hiſtoriam.

Scytale Epiſtola Laconica. Ligna erant duo polita & oblonga, quorum alterum Lacedæmoniorum ephori retinebant, alterum tradebant duci quem ad bellum emittebant, & quoties ei aliquid mandare volebant, albo loro lignum involebant & in eo mandatum ſcribebant, deinde lorum replicantes id tabellario tradebant aſportandum. Dioſcorides ἐν τοῖς περὶ νομίμων in opere de moribus & inſtitutis refert fœneratores dividere ſcytalam duobus teſtibus præſentibus, & in utraque ejus parte contractum ſcribere, & alteram quidem uni ex teſtibus dare, alteram ſibi reſervare. Utebantur ſcytala & alio modo, ut Ariſtoteles in Ithacenſium Rep. ſcribit.

Secundus Athenienſis, Sophiſta (non is) qui vocatus eſt Plinius. Epirus ſive clavus ligneus vocabatur, ut fabri filius, fuitque Herodis Sophiſtæ magiſter. Scripſit *declamationes oratorias.*

Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homericus, qui Romæ eloquentiam docuit. Scripſit commentarios in totum pæne poëtam.

* infra, apud Suidam rectius, *merlinum.*

poëtam. De ſynonymorum differentia. De iis qvæ falſo creduntur. De proverbiis apud Alexandrinos uſitatis. De Diis libros centum, item alia σύμμικτα ſive miſcellanea.

Seleucus Emeſenus Grammaticus ſcripſit ἁλιευτικὰ *piſcatoria verſibus hexametris libros IV. In Lyricos commentarium, Parthicorum libros II.* Inveni & alium Seleucum his additum, ſed qui nullos ſcripſerat libros.

Sellius ſive Sillius qui & Homerus dictus eſt, Grammaticus ante Menandrum. (Supra in Homero.)

Semus Eleus Grammaticus ſcripſit Eliacorum libros VIII. Periodos libris II. De Paro librum I. De Pergamo librum I. De Pæanibus, in qvo opere genera muſicorum recenſet, avtocabalos, Ithyphallos, phallophoros &c. (Supra in *Phallophori*, ubi *avtocabdali* legitur, non avtocabali.)

Ælius Serenus Athenienſis Grammaticus ſcripſit Epitomen operis Philonis de urbibus & qvinam in ſingulis clari fuerint, libros III. Epitomen commentariorum *Philoxeni* in Homerum.

Sergius Zeugmatenſis, Aphthonii F. à cauſidicis qui præfecti fuerunt genus ducens, præfectus & ipſe prætorii & conſularis & patricius. Scripſit Epitaphium in Sophiſtam Sabinum, fratrem ſuum, item alium librum pro cauſidicis adverſus Ariſtidem.

Σελλίσθαι, falſo ſe jactare, dictum ab Æſchine *Selli* F. qui pauper divitem ſe falſo jactabat. Etiam σέλλους glorioſos vocant, & gloriari σελλίζειν.

Severianus Damaſcenus unus ex primarii generis viris, Auxentii Calſinici F. ortus ex Romanis qui Alexandriam incoluere. Poëtica, Oratoria & juris civilis Romani peritia inſtructus, etiam in Philoſophia inſtituendum ſe Proclo dare volebat, ni Pater, qui patronum cauſſarum malebat, id prohibuiſſet. Sed patre defuncto Athenas, ubi *Proclus* erat, profectus ſomniavit montis cacumini tanqvam vehiculo ſe inſidere & montem ipſum aurigæ inſtar agitare. Hinc fato & voluntate ad Remp. accedere & magiſtratum gerere qvam Philoſophiam beatumqve otium ſectari maluit. Cum poſtea in odium incidiſſet Ardaburii, magni illius Aſparis F. multa ab illo paſſus eſt ſanctiſſimus & ſupra modum religionis Græcæ cultor. Iſocrateas etiam orationes prolixiores & de Rep. agentes mihi enarravit, non artificioſo illo & Sophiſtico ſed prudenti & philoſophico more.

Idem Julianum, fratrem meum * natu minorem ſic ad eloquentiæ ſtudium inflammavit, ut eum & poëtas & celebres oratores edifcere juberet. Et alios quidem Poëtas utcumqve probabat, at Callimachum in manus ſumens, Afrum hunc poëtam nunquam non deriſit. Quin lectione ejus adeo offendebatur, interdum ut librum ejus conſpueret. Huic Zeno Imp. proximam à ſe dignitatem pollicitus eſt ſi Chriſtianus fieri vellet : & ipſe nobis *Epiſtolam pollicitationes illas continentem*, ſed nihil apud ſe proficientem recitavit. Arcadium etiam Lariſſæum per Epiſtolam objurgavit. *Nam* Severianus in Epiſtolis ſcribendis acer & cordatus erat.

Severus Σεβῆρος Sophiſta Romanus ſub Anthemio Imp. fuit, Alexandriam vero profectus in otio philoſophico vitam tranſegit, variorum librorum copia abunde inſtructus. Viros autem doctrina præſtantes, ſi quisquam alius, ad ſe facile pertrahere noverat.

Severus (Imperator) nec humanarum nec divinarum rerum quicquam imperveſtigatum ut relinqueret, vel occultiſſima perſcrutatus eſt. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoscunque reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & in Alexandri monumento concluſit, ut nec illius corpus quisquam amplius cernere, nec res in illis ſcriptas legeret.

Severus Σευῆρος. Hic poſt infelicem illum *Eutychem* extitit, & cum Antiochiæ thronum malis artibus occupaſſet, Manentis & Apollinariis & *Eutychis* hæreſin ſtabilire conabatur. Ex Eccleſia itaque pulſus in Alexandrinos populum levem, turbinis & procellæ inſtar incidit. Cum autem hic quoque alia procella ipſi & populo reflaſſet, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim quidam Halicarnaſſenſis, Aſiæ *Epiſcopus* eos diſſipavit. Confer ſupra, in Juliano.

Sextus Chæronenſis, Plutarchi ſororis filius, Philoſophus qui fuit M. Antonini Cæſaris temporibus, Herodoti Philadelphæi diſcipulus ſectæque Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret Scripſit *Ethica*, itemque *ſceptica libris X.* Poſt Commodi mortem quidam ſe Sixtum dicere auſus eſt, facultatesque & dignitatem ejus ſibi vindicare, qui à multis ſæpe interrogatus ſcite reſpondit. Sed cum *Pertinax* nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo quæreret, longe à ſcopo aberravit, cum quid diceretur ne intelligere quidem poſſet. Adeo naturâ quidem vultum ei ſimilem habebat, cæterisque in rebus arte eum

* Damaſcii verba ſunt:

eum referebat, doctrinâ vero eâdem excultus non erat.

Sextus Afer, Philosophus scripsit *Septica* sive *Pyrrhonîa libris X.*

Sibylla Delphica quam etiam *Diatam* appellarunt. Vixit ante bellum Trojanum: scripsit oracula versibus.

Sibyllæ Chaldææ pater *Berosus*, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamiæ F. vel Artistocratis & Hydoles, vel Crinagoræ, vel, ut Hermippus, Theodori, Erythræa natâ in loco Erythrarum qui vocabatur Batti, nunc conditâ illic urbe, Erythræ. Quidam Siculam tradunt, alii Sardianam, Gergethiam, Rhodiam, Libyssam, Lucanam, vel Samiam denique. Fuit post captam urbem Trojam annis CCCCLXXXIII. Conscripsit libros istos: περὶ παλμῶν, *de palpitationibus.* μέλη, *carmina.* χρησμοὺς, *oracula.* Eadem etiam prima triquetrum genus lyræ fertur invenisse.

Sibylla Helissa, scripsit versibus vaticinia & oracula.

Sibylla Colophonia quæ vocata fuit *Lampusa*, à Calchante oriunda. Ipsa quoque scripsit vaticinia & oracula versibus, & alia.

Sibylla Thessala, dicta etiam *Manto*, quæ à Tiresia genus duxit.

Sibylla Phrygia, à quibusdam vocatâ *Sarbis*, ab aliis *Cassandra*, ab aliis *Taraxandra*, & ipsa scripsit oracula.

Sibylla Cumana & Sibylla Thesprotica. Et hæ oracula scripserunt.

Sibylla Chaldæa, sive Hebræa aut Persica, proprio nomine *Sambethe*, à beatissimo Noë genus ducens. Hæc prædixit ea quæ Alexandro Macedoni contigisse dicuntur, cujus meminit Nicanor, qui vitam Alexandri scripsit. Eadem de Domino CHristo ejusque adventu, Numinis instinctu plurima prædixit. Cum hac & reliquæ Sibyllæ consentiunt, nisi quod hujus sunt XXIV. libri, de quavis gente & regione prædictiones continentes. Quod autem versus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non est ipsius vatis culpa, sed scribarum, qui vel orationis celeritatem scribendo assequi non potuerunt, vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum quæ dicta erant memoria simul desinebat. Et hæc causa est quare & versus imperfecti reperiantur, & sententia claudicans, sive sapientissimo DEI consilio hoc factum fuerit, ne a multis iisque indignis oracula ejus cognoscerentur: sive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei causa fuerit. Præterea & obscuritas eorum, qvæ à Sibylla dicebantur, & crebra librorum ejus descriptio, nihil mirum est si & sensus & metri confusionem peperierint.

Sibyllæ diverſis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldæa, qvæ & Perſica, proprio nomine *Sambethe* dicta. Secunda Libyca. Tertia Delphica, Delphis nata. Quarta Italica, quæ in Italiæ urbe Cimmeria (nata eſt.) Quinta Erythræa, quæ ante bellum Trojanum vaticinata fuit. Sexta Samia, proprio nomine *Phyto* dicta, de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima Cumana, quæ & *Amalthæa*, & *Hierophile* dicta fuit. Octava Helleſpontia, nata in vico Marmiſſo, prope oppidulum Gergithium (quæ loca olim finibus regionis Trojanæ Comprehenſa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorum ſuorum libros attuliſſe ad Tarqvinium *Priſcum*, tunc Romanorum Regem; qvos cum ille repudiaſſet, duo ex illis cremaſſe.

Sibylla vox eſt Romana, quam ſi interpreteris, vatem ſignificat. Sibyllæ igitur, ut multi ſcripſerunt, diverſis locis & temporibus decem fuerunt. Σιβυλλᾶ, oraculorum amore & deſiderio tenetur &c.

Σιβύρτιος ſive Σιβύριος Theodectæ *Phaſelitæ* loctor & ſervus, qui primus è ſervis, artem oratoriam profeſſus eſt. Scripſit *artem Rhetoricam*.

Σιδηρᾶν ψυχήν. Glaucus quidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium, Glauci ars, de iis quæ facile conficiuntur.

Silvanus Philoſophus, qui cætera quidem probus erat & ſanctus, ſed moribus ſimplex & apertus.

Σιλλαίνει, labiis diſtortis aliquem deridet, inter deridendum oculos movet. Σίλλος enim eſt mimus, vel falſum dictum & deriſio. Et qvi fillos ſcribit, dicitur ſillographus, qvalis fuit Timon Phliaſius, Philoſophus Pyrrhonius.

Simmias Rhodius, Grammaticus. Scripſit *gloſſarum libros III. Variorum poëmatum libros IV.* Ab initio fuit Samius, * poſtea vero cum coloni in Inſulam *Amorgum* mitterentur, & ipſe Coloniæ illius dux à Samiis eo miſſus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Ægialum & Arceſimen. Vixit annos 406. poſt bellum Trojanum. Secundum quosdam primus *jambos* ſcripſit, diverſa alia. Item *Origines Samiorum*.

Sammias Thebanus Philoſophus, diſcipulus Socratis. Scripſit *de ſapientia*, de

* hæc non ad Simmiam ſed ad Simonidem Jambographum antiquiſſimum Amorginum ſpectant. Confer Allatium de Simeonibus p. 206. ſeq.

de amicitia, *de veritate*, *de muſica*, *de eo quod optandum eſt & fugiendum*, *De cura animæ*, item alia philoſophica.

Simocattes, cognomen Theophylacti Simocattæ.

Simonides, Leoprepis F. Julietes ex Julide Cei inſulæ civitate, Lyricus Steſichoro poſterior, & cognominatus *Melicertes* propter ſvavitatem. Hic artem memoriæ invenit, itemque litteras longas & duplices & tertium ſonum lyræ. Vixit Olympiade LV. quamvis alii eum ad Olymp. LXII. referant. Vitam extendit usque ad Olymp. LXXVIII. annumque ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto *regnum Cambyſis & Darii* deſcripſit. Item *prælium navale Xerxis*, & *prælium navale ad Artemiſium*, verſibus elegiacis. *Prælium* item *ad ſalamina* verſibus melicis. Ad hæc ſcripſit *threnos*, *encomia*, *epigrammata*, *paanes*, *tragœdias*, & alia. Hic Simonides, ſi quis alius, memoria pollebat: ei vero ſimilis erat Apollonius, qui ut plurimum quidem ſilebat multa vero mente verſabat: & cum centeſimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipſum Simonidem ſuperabat. Idem etiam *hymnum in Memoriam* canebat, in quo dicit omnia à tempore conſumi, ipſum vero tempus beneficio memoriæ expers ſenii & immortale eſſe. Hic primus carmen mercede ſcripſiſſe dicitur. Habebat enim duas arcas, unam gratiarum vacuam: alteram (mercedis) plenam. &c. Ejus dictum: *ἀνάγκη μὲν θεοὶ μάχονται*. &c.

Simonides Cejus prioris ex filia nepos, cognomine Melicertes, vixit ante bellum Peloponneſiacum. Scripſit *Genealogiam libros III.* *Inventionum libros III.*

Simonides Magneſius, Sipyli F. poëta epicus, qui vixit temporibus Antiochi Magni. Scripſit hujus res geſtas, pugnamque cum Galatis, in qua equitatus ejus per elophantos profligatus fuit.

Simonides Caryſtius vel Eretrienſis, poëta epicus, ſcripſit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & philoſophus clariſſimus fuit.

Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum ſcriptor, ſcripſit elegiarum libros II. item jambos. Vixit autem ipſe annis 490. poſt bellum Trojanum. Secundum quosdam hic primus Jambos ſcripſit.

Simon Sophiſta qui publicam pecuniam intervertebant. Simon & Theodorus & Cleonymus perjuri. Ariſtoph.

Simplicius Philoſophus.

Siricius

Siricius Neapoli urbe Palæſtinæ oriundus, Sophiſta, diſcipulus Andromachi, qui per aliquod tempus Athenis docuit, ſcripſit *progymnaſmata*, & *declamationes*.

Siſinnius Novatianorum Epiſcopus &c. (ex Socratis VI. 22. Hiſt.)

Συμπόσιον. In tabellis nomina eorum qui in jus citabantur, inſcribi ſolebant, *Aſpaſia & dominus*, id eſt maritus ejus.

Socrates Sophroniſci ſtatuarii & Phœnaretes obſtetricis F. primum ſtatuarius fuit, ajunt enim Gratias veſtitas, Athenis ejus fuiſſe opus. Deinde philoſophatus eſt audito Anaxagora Clazomenio, poſtea Damone, hinc Archelao. Ariſtoxenus ait primum audiviſſe Archelaum &c. Ingreſſus virilem ætatem, ad Amphipolin & Potidæam militavit & ad Delium. Duas habuit uxores, Xanthippen è qua Lamprocles natus eſt, & Myrtonem Ariſtidis Juſti filiam ex qua Sophroniſcus & Menedemus ſive Menexenus. Vixit tempore belli Peloponneſiaci, & quidem natus Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. obiitque imprudentia vel potius amentia Athenienſium, coactus bibere cicutam: nullo alio ſcripto relicto, quam ut quidem volunt *hymno in Apollinem & Dianam*, & *Æſopi fabula* verſibus ſcripta. Philoſophos effecit *Platonem*, qui relicto Lyceo traduxit ſcholam in ſuburbium quod Academia vocatur (ejusque ſectatores Academici dicti usque ad Ariſtotelem: Is enim in quodam horto ante urbem ſito ludum literarium aperuit, & ἀπὸ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου à peripato ſive loco deambulationis, qui in illo horto erat, ſuos diſcipulos vocavit Peripateticos) *Ariſtippum* item Cyrenæum auctorem ſcholæ ſectæque Cyrenaicæ, *Phædonem* Eleum à quo ſecta Eliaca, poſtea à Menedemo, Eretria docente, dicta Eretrica. Ex hac Pyrrho prodiit. *Antiſthenem* qui Cynicam ſectam condidit, *Euclidem* Megarenſem à quo Megarica quæ eadem à Clinomacho Euclidis diſcipulo dicta Dialectica. *Xenophontem* Grylli F. *Æſchinem*, *Lyſaniam* Sphettium, *Cebetem* Thebanum, *Glaucum* Athenienſem, *Bryſonem* Heracleotam qui contentioſam Dialecticam introduxit una cum Euclide, Clinomachus auxit: cumque multos ſectatores habuiſſet, deſiit in Zenone Citieo, qui Stoicam ſcholam inſtituit, vixitque Olympiade CXXV. Alii Bryſonem non Socratis ſed Euclidis auditorem ſcribunt fuiſſe. Bryſonem audivit Pyrrho, à quo Pyrrhonii. Præterea diſcipulos habuit Socrates *Alcibiadem*, *Critobulum*, *Xenophontem*, *Apollodorum*, *Critiam*, Athenienſes: tum *Criconem*, *Simonem*, *Eumarem* Philaſium, *Simmiam*

Simmiam Thebanum, *Terpſionem* Megaricum, *Evenum*, *Chærephontem*. *Theodorus* etiam cognomento Atheus Socratem audivit, docensque omnia eſſe indifferentia, ſectam Theodoream inſtituit. Eam philoſophiæ partem quæ eſt de moribus & virtutibus, precipue coluit Socrates, & jam ſenex cithara ludere didicit apud Cononem, & deriſus à quibusdam dixit illud Solonis: ὑψιμαθὴς μᾶλλον ἢ ἀμαθὴς, *præſtat ſero quàm nunquam diſcere*. Hic dæmonium quoddam ſecum familiariter colloqui dicebat. Primus Ariſtophanes Nubibus ſcriptis ipſum perſtrinxit ut corrumpentem juvenes, & Atheum ipſum vocavit quod per canem & platanum juraret. Poſtea Anytus & Melitus eum accuſarunt & reum peregere. In æſtimatione vero pœnæ Socrates ſe meruiſſe dixit ut victus in prytaneo publice ſibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis ſacra θεωρὶς Delo rediret. Critone ſvadente fugam, noluit fugere, dixitque leges non oportere violari. Hauſta hinc cicuta voti recordatus, immolate, inquit, Æſculapio. Quidam Cyrſas nomine, genere Chius Athenas venit cum Socrate converſaturus, cui dormienti juxta ſepulchrum Socratis, in ſomnis ille viſus eſt & cum eo collocutus. Socrates ab Ariſtophane Melius vocatur, id eſt atheus, quia Diagoras *Melius* infamis erat ut Deorum oſor & hoſtis. Diagoras ille initio pius erat, poſtea depoſito fraudatus, ad impietatem prolapſus eſt & DEos eſſe negavit. Quare Athenienſes indignati *Melium* malis affecerunt. Fuit & Ariſtagoras Melius poëta dithyrambicus, qui quod myſteria Eleuſinia evulgaſſet, valde impius judicatus eſt. Ab illo tempore Comici Melios ut impios perſtrinxere.

Solon Execeſtidæ F. Athenienſis, philoſophus, legislator & demagogus qui vixit Olympiade XLVII. vel LVI. Inſidiis petitus à Piſiſtrato tyranno in Ciliciam ſeceſſit, & urbem condidit quam de ſuo nomine *Solos* vocavit. Alii Solos etiam in Cypro nomen ab illo accepiſſe ajunt, & ipſum in Cypro deceſſiſſe. Scripſit *leges* Athenienſibus, quas vocant *axonas* quod in axibus ligneis eſſent ſcriptæ. Item poëma elegiacum quod *Salamis* inſcribitur. *Præcepta morum* itidem verſibus elegiacis & alia. Fuit unus illorum qui VII. Sapientes dicuntur. Ejus eſt *Ne quid nimis*, & *Noſce te ipſum*. Precibus amicorum ære oppreſſorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. Ejus conſilium & aſtus adverſus Cirrhæos (ex Pauſaniæ *Phocicis* p. 684.)

Sopater Apameenſis Sophiſta & Philoſophus, diſcipulus Jamblichi in-

terfectus à Conſtantino, fidem facturo omnibus ſe non amplius religioni gentilium addictum eſſe, ante enim familiariter eo uſus fuerat. Scripſit *de providentia* itemque *de iis qui immerito ſunt felices vel infelices.* Conſtantinus Sopatrum dum interemit, non recte fecit, nemo enim coactus fit bonus ſed ex amore.

Sopater Comicus. Ex fabulis ejus ſunt Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κυδία, Ναυῦται, πύλαι, Ὀρέστης, Φαιή, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Sopater Parodus (quem à Comico male diſtinguit Svidas) cujus drama Βακχὶς Athenæo memoratur.

Sopater Apameenſis vel potius Alexandrinus, Sophiſta. Scripſit plurimorum librorum epitomas. Quidam etiam ἐκλογίαν ἐκ τῶν ἱστορικῶν excerpta hiſtorica (de quibus Photius Cod. 161.) hujus eſſe ajunt.

Sophilus Sicyonius aut Thebanus, Comicus mediæ Comœdiæ. Ejus fabulæ ſunt Κιθαρῳδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λύδα, & Ἀγλαΐς ut ait Athenæus: item χοιρίδιον, παραπαθήκη.

Sophiſtas vocabant omnes quotquot litteris eruditi erant: etiam σοφίαν Muſicam, & Sophiſtas Muſices peritos, etiam tibicines. Plato Comicus in Sophiſtis Bacchylidem poëtam, Opuntium Sophiſtam appellat. Ariſtophanes hoc nomen tribuit artis cujuscunque peritis. Deinde Sophiſta eſt ille qui ex falſa oſtentatione ſapientiæ quæſtum facere novit.

Sophocles Sophili Colonæi F. Athenienſis, Tragicus natus Olympiade LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior ſit. Hic primus tribus hiſtrionibus uſus eſt & tritagoniſta ſive tertiarum partium actore. Primus etiam chorum quindecim juvenum introduxit, cum antea duodecim tantum eſſent. Idem dictus apis, propter orationis ſvavitatem, primus etiam ſingulis fabulis certare cœpit, non tetralogia. Scripſit elegiam & pæanas & orationem de choro de quo cum Theſpide & Chœrilo contendebat. Filii ejus fuere Jophon, Leoſthenes, Ariſton, Stephanus, Meneclides. Obiit poſt Euripidem cum eſſet annorum XC. Docuit fabulas CXXIII. vel etiam multo plures, ut tradunt alii. Vicit vicies quater.

Sophocles Ariſtonis F. ſenioris Sophoclis nepos, Athenienſis, Tragicus qui docuit dramata XL. vel ut alii, XI. Vicit ſepties. Idem & elegias ſcripſit. Apollonius (Tyaneus) caſtitate Sophoclem ſuperavit,

ravit, qvi ſenex demum amores tanqvam furioſum & fævum dominum effugiſſe ſe dicebat. Apollonium libidinis ne Euphrates qvidem arguit, qvamvis falſas litteras adverſus eum commentus ſit, inimicus illi qvod Euphratem pecuniæ cauſa facientem omnia deridens monuiſſet ne pergeret σοφίαν καπηλίνειν, cauponari ſapientiam.

Sophocles Athenienſis Tragicus & Lyricus, ab antiqvo illo Sophocle genus ducens. Vixit poſt plejadem Tragicorum. Fabulæ ejus ſunt qvindecim.

Σοφός incantator, incantationum peritus. Pſalm. LVIII. 5.

Oraculum: Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης,
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Soranus Menandri & Phœbes F. Epheſius Medicus, qvi Alexandriæ commoratus eſt & Romæ artem Medicam exercuit ſub Trajano & Adriano Impp. librosqve plurimos & pulcherrimos compoſuit.

Sorannus Epheſius Medicus junior, qvi ſcripſit *de moribus muliebribus libros IV. Medicorum vitas & ſectas & opera libris X.* & alia diverſa. Aſclepiodotus philoſophus, artis Medicæ peritus nullum recentiorum medicorum magni faciebat præter Jacobum: ex antiqvioribus vero poſt Hippocratem, Soranum Cilicem cognomento Mallotem.

Σωσάννα. Contra Sextum Africanum ſcripſit Origenes, ejusqve argumenta refutavit, qvibus librum Suſannæ impugnavit.

Soſibius Laco Grammaticus, unus eorum qvi ἐπιλυτικοὶ* vocantur. (Scripſit varia) in qvibus & hoc tradit, eſſe qvoddam comœdiæ genus qvod Diceliſtarum & Mimelorum Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν propriumſit. De Mimis antiqvis in Laconia, περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορημένων παλαιῶν, & alia.

Soſiphanes Soſiclis F. Tragicus, docuit fabulas LXXIII. vicit ſepties. Eſt & ipſe ex ſeptem illis qvi Plejas ſunt appellati Vixit ſub extrema tempora Philippi vel Alexandri Macedonis. Obiit Olympiade CXI. vel CXIV.

Soſitheus Syracuſanus aut Athenienſis, vel potius Alexandrinus ex Alexandria Troica, unus ex plejade, æmulus Homeri Tragici, filii Myrus Byzantinæ qvi floruit Olympiade CLXIV. Scripſit poëmata, & alia proſa oratione.

Sotadas Byzantinus Philoſophus, ut tradit Ariſtocles libro VI. de philoſophia.

Sotades Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ.

* qvi difficiles qvæſtiones propoſitas diſſolvunt.

Sotades Cretenſis, Maronita, δαιμονισθεὶς à dæmonio veratus, Jamborum ſcriptor. Scripſit Φλύακας nugas ſive παιδιὰς Jonica lingva, unde ἰωνικοὶ λόγοι appellabantur. Hoc poëmatis genere uſi ſunt etiam *Alexander Ætolus*, Pyrrhus *Mileſius*, Theodoras, Timocharidas & Xenarchus. Sunt ejus carmina plurima, veluti *ad inferni deſcenſus. Priapus. In Beloſtichen. Amazon* & alia. Item ἰγκωμιαστικὰς & σωτηριοδρόμους ut ait *Athenæus* in Dipnoſophiſtis.

Sotades Athenienſis, philoſophus qvi *librum de Myſteriis* ſcripſit.

Sophron Syracuſanus, Agathoclis & Damnaſyllidis F. qvi vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripſit mimos viriles & mimos muliebres oratione ſoluta & dialecto Dorica, qvos *Platonem* Philoſophum ſemper lectitaſſe ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Sophron Comicus (male tanqvam diverſum à priore Svidas commemorat) Ex hujus dramatibus παθηκά, teſte Athenæo in Dipnoſophiſtis.

Soterichus, Aſites, Heroicus poëta qvi fuit ſub Diocletiano. Scripſit encomium Diocletiani: *Baſſarica* ſive Bacchica libris qvatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem ſive Alexandriacum. Eſt autem Alexandri Macedonis hiſtoria qvum Thebas cepit. Item alia.

Soteridas Grammaticus, maritus *Pamphilæ* (Supra in Pamphila, Socratidas) cui etiam hiſtorias attribuit. Scripſit orthographiam. Qvæſtiones Homericas. Commentarum in Menandrum. De metris. De Comœdia. In Euripidem.

Soteridas Epidaurius, pater *Pamphiliæ*, cui libros tres commentariorum inſcripſit, ut ait Dionyſius libro XXX. Hiſtoriæ Muſicæ.

Speuſippus *Eurymedontis* F. *Platonis* ex ſorore Potone nepos, auditor & in Academia ſucceſſor. Vixit Olympiade CVIII. Scripſit plurima, præcipue *Philoſophica*. Fuit ingenio auſtero, maximeqve iracundo.

Σφαῖρα. Pila luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alandri Regis in ludo pilæ colluſor. *Pilæ* inventionem Anagallis, Corcyræa, Grammatica, Nauſicaæ Alcioni filiæ attribuit.

Σφυραδος. Carcinus poëta fuit, cujus filias parvæ ſtaturæ Ariſtophanes perſtringit, ut ὀρτυγοκωπιστὰς, γυλιοπύχους ὀρχηστὰς, ναυφυεῖς, σφυράδων ἀποκινήματα, μηχανοδίφας. Xenocles Carcini filius multas easqve inſolitas machinas ad percellendos ſpectatores in fabulis ſuis introduxiſſe dicitur, qvem Plato ideo δωδεκαμήχανον appellat. Deos enim aſcendentes & deſcendentes imitabatur.

Spintha-

Spintharus Heracleotes, poeta Tragicus, cujus fabulæ sunt περιπλομενος Ἡρακλῆς, Σφιλη περιπυρίη. Hinc ut barbarus & Phryx à Comicis perstringitur.

Spittalus Medicus apud Athenienses. Aristophanes: ἄπιθι πρὸς Σπιτ-ταλον. *Abi ad Spittalum. Tu vero guttam pacis unam instilla mihi* in calamum istum, æreum aut argenteum, quales habent medici.

Spyridon Trimithuntis in Cypro civitatis Episcopus, multa mira fecit & Concilio Nicæno interfuit. (confer Socratem lib. 1 Hist. c. 12.)

Στασιμον, genus carminis quod saltatores stantes canebant.

Σταυρός. In septentrionali parte fori collocata est crux, instar illius quam Constantinus Magnus in cœlo vidit, auro obducta, habensque in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum ejus statuæ auratæ conspiciebantur. Sub Theodosio magno Imp. cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventæ sunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Quas cum illi qui Gentilibus Christiani facti fuerant, conspexissent, dixerunt Crucem apud litterarum hieroglyphicarum peritos significare vitam futuram.

Stesichorus Euphorbi vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis vel Hesiodi F. ex Himera urbe Siciliæ, Himeræus. Alii Matauria Italiæ civitate ortum tradunt. Alii Pallantio Arcadiæ urbe profugum, Catanem migrasse ibique obiisse & sepultum ante portam quæ ab eo Stesichorea dicta fuerit. Junior Alcmane Lyrico, natus est Olympiade XXXVII. Obiit Olympiade LVI. Fratem habuit Mamertinum Geometriæ peritum, & Helianactem legislatorem. Fuit autem Lyricus, ejusque *poëmata* Doricâ dialecto scripta sunt *libris XXVI.* Dicitur scripta *vituperatione Helenæ* visum amisisse, deinde in somnis monitus, propter *palinodiam* visum recepisse. Cum primum Tisias vocaretur, accepit nomen Stesichori ἀπὸ τὸ στῆσαι χορόν, quod primus chorum instituerit cum cantu citharæ conjunctum.

Stilpo Megarensis, Philosophus qui fuit sub Ptolemæo primo, discipulus Pasiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem & Dioclidem Megarensem, is vero Euclidem, discipulum Platonis. Præfuit Megaricæ scholæ, & dialogos scripsit non pauciores viginti.

Στοα porticus in qua Stoici Στωικοὶ qui antea Zenonii, Athenis docebant. Hæc appellabatur antea ποικιλη στοα, deinde à *Polygnoti* pictura dicta est ποικιλη. In illa inambulans Zeno Citieus differebat. Sub XXX. tyrannis autem mille quadringenti cives ibi interfecti sunt.

Strabo Amasenus, Philosophus & Geographus. (infra, Strato.)

Stato Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis erat Φοῖνιξ.

Strato Lampsacenus Philosophus, Theophrasti discipulus & successor, filius Arcesilai vel Arcesii, cognomine Physicus qvod præ ceteris omnibus physicæ contemplationi deditus esset. Magister Ptolemæi Philadelphi, multos libros scripsit.

Strato Amasenus Philosophus qvi vixit sub Tiberio Cæsare. Scripsit Geographiæ libros VII. (Imo Strabo, libros XVII.)

Strattis Athenienſis Tragicus. Ejus fabulæ sunt: Ἀνθρωποφάγος Ἀτελεύτητη, Ἀγαθοὶ sive ἀγγυρεῖς ἀφανισμός, Ἰφιγένεια, Καλλιπίδης, Κυπρίας, Λιμνομάδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τραῦλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχαγωγοί, ut testis Athenæus in Dipnosophistis.

Studius dynasta qvi celeberrimum illud monasterium (CPoli) condidit. Fuit olim Ecclesia Catholicorum, postea mutatum est in monasterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit, in qvem & versus heroici feruntur:

Στύδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο, κρασπεδίμους δὲ
Ὧν πάμεν, εὗρατο μισθὸν, ἑλὼν ὑπερηνίδα ῥάβδον.

Svetonius (Σουητώνιος) dictos Tranqvillus Grammticus Romanus.

Superianus Sophista genere Isaurus, Lachiaris discipulus, ὀψιμαθὴς qvi annos amplius triginta natus demum cœpit Oratorum libros legere & ad disciplinas liberales animum adjicere, tamen labore improbo & flagris etiam qvibus se ipse in balneis concidit, ea edidicit qvæ a pueris magistri exigunt. Itaqve in celebri Athenarum urbe evasit Sophista, Lachare gloria non multo inferior. Nam scio & Lacharem Sophistam factum diligentia magis qvam ingenio. Ejus enim Orationes legi, e qvibus valde accuratus mihi sed ingenio tardiore visus est. Effigies qvoqve ejus referebat virum ad studia qvidem tardiorem, sed vultu pulchro & tali qvi virtutem pollicetur, & dignus erat qvi Philosophus potius qvam Sophista vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo charus, qvi visum amissum etiam illius beneficio recepit.

Sybaritica apophthegmata, apud Epicharmum. Sybariticæ fabulæ, id est Æsopicæ. Et proverbium: Sybarita per plateam, in eos qvi superbo gradu incedunt. Sybaritæ luxuriosi, præcipue illi Mindyrides &c.

Συγχρωτίζων. Zenoni Citieo oraculum consulenti, qvo pacto beatam vitam

vitam degere posset, Deus respondit, *εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, si familiariter cum mortuis versaretur*, id est cum scriptis & libris antiquorum.

Symeon, mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audivissent eum in columna stare, rem insolitam damnantes (ipse enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu suo excluserunt. Postea vero, cognita viri illius vita & animi modestia, rursus eum in cœtum suum receperunt. Ad hunc *Marcianus* Imp. hominis privati habitu clam venit.

Σὺν δὲ Θεοῖ μάκαρες. Hoc Rhapsodi accinere solebant, ut citharœdi: ἀλλ' ἄναξ χαίρει. Hæc enim epiphonemata apud veteres poëtas obvia.

Synesius, Pentapoli Thebaidis, quæ in Libya sita est, oriundus Philosophus, Episcopus Ptolemaidis, ex ordine Sacerdotali. Scripsit libros diversos & Grammaticos & Philosophicos, itemque orationes de regno, & orationes panegyricas & generis demonstrativi. Item encomium calvitiei, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcanico: aliosque plurimos & diversos libellos, & præterea *Epistolas*, quæ apud omnes in magno pretio habentur.

Συντακτήριος. Origenes appellatus fuit, quod multos libros conscripsisset.

Σύρα Syra * apud Romanos divina Epistola.

Syrianus Alexandrinus Philosophus, qui Athenienſi Scholæ & Diatribæ præfuit: magister Procli, qui fuit ipsius successor. Scripsit in totum Homerum commentarium libris VII. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam libros II. In Proclum εἰς τὰ περὶλλα περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ Θεῶν, de Diis Homericis. Consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. De oraculis libros X. & alias quasdam enarrationes. Isidorus Philosophus, ut Damascius ait, omnia veterum scripta accuratissime examinare non desinebat: sed post Platonem, Jamblicho & Jamblichi amicis ac comitibus operam maxime dabat: quorum optimum affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum. Neminem vero, quod quidem ad veræ scientiæ collectionem attineat, contemnendum esse censebat.

Ταβλα

* Videtur Svidas male scripsisse Σύρα pro Σάκρα, *Sacra.*

Τάβλα nomen lusus, quem Palamedes magna sapientia invenit ut exercitus Græcorum haberet quo tempus falleret. In hoc lusu tabula est mundus terrestris. Duodecim κάσοι sive scripta, circulus Zodiacus. Fritillus & in eo septem tesseræ, septem stellæ planetarum. Turricula vero, altitudo cœli ex quo multa bona & mala omnibus penduntur.

Τὰ ἐκ τρίποδος. Ex tripode dicta, de rebus verissimis. Cum Aristoclea, Pythia rem habuisse frater dicitur, & oracula, quæ Apollo per eam edidisset, annotasse. De Apollonio Tyaneo Philostratus: Non erat prolixus in dicendo, neque ironice loquentem quisquam audiverit, neque coram auditoribus se jactantem, sed tanquam ex tripode, *novi* ajebat, & *videtur mihi*.

Τὰ ἐν Τρίποδι. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: ὃς γ' ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα qui novit & præsentia, & futura & præterita. Apollini tripus aureus cessit, à piscatoribus oblatus primum VII. Sapientibus: sed cum hi illum repudiarent, datus fuit Apollini velut sapientissimo, cui dare oraculum jusserat.

Τὰ ἐν τῶν ἁμαξῶν παίγνια. Athenis in festo Choum, qui comessatum ibant, plaustris vecti obvios dicteriis & convitiis insectabantur. Idem in *Lenæis* postea faciebant. Mulieres Athenienſium plaustro vectæ qvum Eleusinem ibant ad magna mysteria, in via se mutuis convitiis insectabantur. Alexandrini olim animarum lustrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & stantes ubi vellent & ad domum subsistentes, ubicunque placuisset, de plaustro loquebantur, non falsa convitia jactantes, sed vera crimina exprobantes &c.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ, *ad cribrum dicta*, De illis qui per cribrum & tripodem aut laurum vaticinantur.

Τὰ Νανάκου, supra, Nannacus.

Ταντάλου, supra, Isæus.

Τὰ Σαμίων. Supra, Σαμίων.

Tatianus. Hic sub Juliano parabate, martyrio obiit. (una cum Theodulo, ut narrat Svid. in Ἀμάχῳ.)

Ταυροφάγος. Bacchus, quod illis qui dithyrambo vicerant, bos præmio daretur. Alii Aristarchum falli dicunt, putantem taurum illis fuisse præmium. Aristophanes Cratinum dixit ταυροφάγον, vel ut crudivorum,

vorum, vel ut vini amantem adeoque Bacchum, vel quod mater Cratini ſacri Bacchi μυχοφάγυς eſſet initiatus &c.

Taurus Berytius, Philoſophus Platonicus qui fuit ſub Antonino Pio. Scripſit *de differentia dogmatum Platonis & Ariſtotelis. De corporibus & incorporeis rebus*, & alia plurima.

Telavges (genitivo Τηλαύγυς) Samius, Pythagoræ magni filius & diſcipulus, Philoſophus, magiſter Empedoclis. Scripſit *de tetraëty* ſive *quaternione libros IV.*

Telegonus primus artem divinandi invenit, ut ſi in tecto muſtela vel ſerpens apparuerit, hoc vel illud ſignificat. Supra, in οἰωνιστικήν.

Telephus Pergamenus Grammaticus, ſcripſit *quot res Grammaticum ſcire oporteat. De figuris Rhetoricis apud Homerum libros II. De ſermonis Attici conſtructione libros V. De Homerica Rhetorica. De Homeri & Platonis conſenſu. Variæ eruditionis* ποικίλης Φιλομαθίας *libros II. Tragicorum & Comicorum vitas.* Βιβλιακῆς ἐμπειρίας *De notitia librorum libros III.* in quibus docet qui libri ſint comparatu digni. Item *Homerum ſolum ex antiquis puro ſermone Graco uti. Deſcriptionem Pergami. De Auguſtali Pergameno libros II. De dicaſteriis Athenienſium. De Athenienſium legibus & moribus. De Pergami Regibus libros V. De uſu*, ſive de nominibus veſtitus & aliarum rerum quibus utimur, *ordine alphabetico. De Ulyſſis errore. Ocytocion*, ſive *collectio epithetorum eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X.*

Teleſilla, poëtria. Huic ſtatua poſita eſt ad cujus pedes libri jacent, galea vero capiti ejus impoſita eſt. Nam cum Lacedæmonii interfectis iis qui in templum confugerant, Argivorum ad urbem capiendam irent, Teleſilla mulieres armavit & hoſtibus obviam proceſſit. Quod conſpicati Lacedæmonii retro ceſſerunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare. Sic completum eſt oraculum &c.

Teleſtes Comicus, hujus dramata Ἀργὼ & Ἀσκληπιός ut teſtatur Athenæus IV. Dipnoſophiſt.

De Telmeſſia vulpe rerum Thebanarum ſcriptores prolixe tradiderunt, ut Ariſtodemus &c. Fabula deſumta ex Cyclo epico.

Telmiſſus urbs Lyciæ à Telmiſſo filio Apollinis & unius filiarum Anſenoris, quam prodigiorum interpretem Ἱεροσκόπον fecit, ut auctor Dionyſius ἐν κτίσεσι ſive Originibus.

Τέλος. Solon præſentem Cræſi fortunam contemnens juſſit eum totius vitæ finem exſpectare &c.

Ariſto Chius finem eſſe dixit, indifferenter ſe habere ad ea quæ inter virtutem & vitium media ſunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hiſce moveri, ſed in omnibus rebus æquali eſſe animo. Sapientem enim ſimilem eſſe ἀγαθῷ ὑποκριτῇ idoneam perſonam in ſcena agenti.

Terpander, Arnæus, aut vero ex Lesbi civitate Antiſſa, vel Cumanus. Alii ab Heſiodo, ab Homero alii genus eum ajunt duxiſſe, fuiſſeque filium Bœi, qui filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos extiterit. Lyricus ille lyram primus ſeptem chordis inſtruxit, & *lyricos nomos* primus ſcripſit, quamvis quidam ad Philammonem hoc referunt.

Tetractys. *P*ythagorei omnem numerum vocabant qvaternionem. Omnis enim numerus completur denario, denarius vero ex quaternis componitur. Magni etiam faciebant quaternarium ob quaternas lunæ formas &c.

Tetralogia. Secundum Tragicam tetralogiam *P*lato dialogos edidit. Tragici enim quaternis fabulis certabant, Dionyſiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris, quarum quarta erat Satyrica. Dialogi Platonis omnes LVI. in ſingulis inſcriptio duplex, una à nomine, altera a re. In Tetralogia prima familiam ducit Euthyphron ſive de ſanctitate, dialogus πειραστικος ſive explorandi cauſa inſtitutus. Secundus Apologia Socratis, qui eſt moralis. Tertius Criton ſive de eo quod eſt faciendum, itidem moralis. Quartus Phædon ſive de anima qui & ipſe moralis eſt. De ſecunda Tetralogia & ſequentibus habetur in libro Diogenis Laertii de vitis *P*hiloſophorum.

Tetrametri carminis inventor fuit Ariſtophanes poeta.

Teucer Cyzicenus qui ſcripſit *de aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum libros V.* De *Tyro libros V.* De *rebus Arabicis libros V. Judaicam Hiſtoriam libris VI. Adoleſcentum Cyzicenorum exercitationem libris III.* & alia.

Thales Examii & Cleobulinæ F. Milèſius vel ut Herodoto videtur Phœnix, natus ante Crœſum Olymp. XXXV. ſecundum Phlegontem vero jam claruit Olymp. VII. Verſibus hexametris ſcripſit *de meteoris, de æquinoctio* & alia multa. Obiit ſenex à turba eliſus & æſtu reſolutus cum Gymnicum certamen ſpectaret. *P*rimus ſapiens appellatus eſt, & primus animum dixit immortalem, & eclipſes & æquinoctia deprehendit. Apopyhthegmata ejus ſunt plurima, ut celebratum

tum illud: *noſce teipſum.* Nam illud: *ſponde & præſto eſt noxa,* Chilonis eſt potius qvi illud ſibi vindicavit, itemqve illud, *Ne qvid nimis.* Thales Philoſophus Phyſicus eclipſin prædixit ſub Dario (Medo ſive Aſtyage.) Ariſtophanes Thaletem vocat ἄνθρωπον ἄχρον τὴν ἀστρονομίαν. Θάλης habet Θάλητος, at Θαλῆς, Θαλοῦ. Dicitur & Θαλέας ut Ἐρμέας.

Thaletas Cretenſis aut Illyrius, Lyricus antiqvior Homero, ſcripſit carmina.

Thaletas Cnoſſius rhapſodus, ſcripſit poëmata qvædam mythica.

Thamyris vel Thamyras, Thrax, ex Hedonis urbe Brincorum, Philammonis & Arſinoës F. poeta epicus ante Homerum octavus, ſecundum alios qvintus. Alii Odryſium fuiſſe dicunt. Hic Thamyris, qvod Muſas contumelia affeciſſet, ab illis excœcatus eſt. Exſtat* ejus *Theologia* verſibus fere termille hexametris comprehenſa. Primus puerum adamavit Hymenæum Calliopes & Magnetis F. Alii Rhadamantum ajunt adamatum à Tallone Cretenſi, vel Chryſippum Pelopis F. à Laio. Alii Italos primos hoc ob militæ neceſſitatem inveniſſe. Sed primus Jupiter Ganymedem adamavit. Proverbium: Thamyris inſanit, in Ἄμυρις.

Theagenes Archon *Athenienſis*, multum pecuniæ in doctores & medicos, & alia patriæ commoda impendit. Eum Marinus, dignam philoſopho gravitatem retinens, obſervabat, colebat & palam præſtolabatur & domum deducebat & convenientem honorem ei habebat qvalis viro principi urbis & fortaſſe totius Reip. Romanæ debebatur, erat enim unus ex Romanis patribus & Senatus Palatini primus &c.

Theætetus Athenienſis, Aſtrologus, philoſophus diſcipulus Socratis, docuit Heracleæ. Primus ſcripſit de qvinqve corporibus ſolidis** τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ, vixitqve poſt bellum Peloponneſiacum.

Theætetus ex Heraclea Pontica, auditor Platonis.

Theagenis & Æſchinis opes. De pauperibus qvi ſe divites jactant. Sunt & alii duo Theagenes, unus qvi de Homero ſcripſit, & alter qvi propter mollitiem vitæ deridebatur. Vocatus eſt πανὸς fumus, qvia cum multa polliceretur, nihil præſtabat. Idem timidus, & Hecates ſimulacrum habebat qvod conſulebat qvocunqve iret. Inde proverbium: Theagenis Hecatæum. De Æſchine ſupra in σεσιλλῶσθαι.

Theano Metapontina, vel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis, uxor

* Vix de Svidæ temporibus hoc verum fuit.

** illa ſunt pyramis, cubus, octaëdron, dodecaëdron, icoſaëdron.

Caryſti vel Crotonis vel Brontini Pythagorei. Scripſi *de Pythagora. De virtute* ad Hippodamum Thurium. *Admonitiones muliebres* & *Apophthegmata Pythagoreorum.*

Theano Cretenſis Philoſopha, filia Pythonactis & uxor magni Pythagoræ ex qvo ſuſcepit Telavgen & Mneſarchum & Myiam & Arignotem. Qvidam ajunt fuiſſe uxorem Brontini & Crotone oriundam. Scripſit *commentarios Philoſophicos* & *apophthegmata*, & *poëma* qvoddam *epicum.*

Θεμιστίων oracula edere, qvod Themis olim ante Apollinem oracula conſulentibus reddiderit. De Apollonio (Philoſtratus) καὶ τὰ λεγόμενα ἴχνη εἶχεν, ὡς ἀπὸ σκήπτρου θεμιστεύοντα.

Themiſtius Philoſophus qvi vixit temporibus Juliani Apoſtatæ, à qvo conſtitutus eſt præfectus CPolis. Scripſit *Ariſtotelis Naturalis auſcultationis paraphraſin libris VIII. Paraphraſin Analyticorum libris II. Apodicticorum libris II. De anima libris VII.* In hoc opere ſingularia qvædam profert de ſcopo & inſcriptione. *Paraphraſin Categoriarum, libro uno.* Item *diſſertationes.*

Themiſtocles &c. ſcripſit Epiſtolas generoſum & excelſum animum ubiqve ſpirantes.

Themiſtogenes Syracuſanus hiſtoricus ſcripſit *Cyri expeditionem*, qvæ inter Xenophontis opera exſtat, & alia qvædam de patria ſua.

Theocrines ſycophanta, qvem perſtringit Demoſthenes pro Cteſiphonte.

Theocritus Chius Orator diſcipulus Metrodori Iſocratici. Scripſit *chrias* idemqvæ factione in Rep. cum Theopompo hiſtorico certavit. Fertur & ejus *hiſtoria Libyca*, & *Epiſtolæ* admirabiles.

Theocritus alter, Praxagoræ & Philinnæ F. Vel ut alii, Simmichi, Syracuſanus. Alii Coum ajunt & deinde Syracuſas migraſſe. Scripſit *carmina bucolica*, doricâ dialecto. Qvidam etiam ipſi tribuunt *Praetidas. Elpidas, Hymnos, Heroinas, carmina epicedia, elegias, jambos* & *epigrammata.* Sciendum eſt tres fuiſſe carminum bucolicorum poëtas, hunc Theocritum, Moſchum Siculum, & Bionem Smyrnæum, ex qvodam oppidulo qvod Phloſſa vocabatur, oriundum.

Theodoctes Ariſtandri F. Phaſelites, Lycius, Orator ſed qvi ad ſcribendas Tragœdias ſe contulit, diſcipulus Platonis, Iſocratis & Ariſtotelis. Hic & Erythræus Naucrates & Iſocrates Apolloniates orator & Theopompus Olympiade CIII. funebres orationes in Mauſoli laudem habuerunt, Artemiſiæ uxoris hortatu. Ac ea quam docuit tragœdia magno cum applauſu victoriam ei peperit. Alii dicunt Theopompum primas tuliſſe. Dramata docuit qvinqvaginta. Mortuus eſt Athenis

Athenis ætatis anno XLI. patre ipſius adhuc ſuperſtite. Scripſit etiam *artem rhetoricam* verſibus, & alia qvædam oratione ſoluta.

Theodericus Afer (Rex Gothorum & Italorum) diaconum habebat orthodoxum qvem valde diligebat & fovebat. Hic exiſtimans ſe Theodorico gratificaturum, ab homouſia fide deficiens, Arii ſententiam ſeqvi cœpit. Theodericus autem hoc cognito, hominem tam charum ſtatim capite plectendum curavit, dicens: *Si Deo fidem non ſervaſti, qvomodo ſacram conſcientiam erga hominem ſervabis?*

Theodoritus, nomen proprium. Θεοδώρητος, donum DEI.

Theodorus Byzantius Sophiſta, qvi a Platone λογοδαίδαλος eſt vocatus, ſcripſit *contra Thraſybulum*, *contra Andocidem* & alia qvædam.

Theodorus, Atheus cognomento qvi Zenonem Citieum, Bryſonem & Pyrrhonem ephecticum audivit, & omnia indifferentia eſſe ſtatuens ſectam Theodoream condidit. Hic multa ſcripſit ad ſectam ipſius ſpectantia, & alia qvædam. Idem ad Hipparchiam dixit: (ex Euripidis Bacchis) hæc eſt ἡ τὰς πρὸς ἵππους ἐκλιπῶσα παρειὰς qvæ *radiis apud telas relictis pallium geſtat.*

Theodorus Gadarenus Sophiſta, ſervili natus genere, Magiſter Tiberii Cæſaris. Deinde de profeſſione Sophiſtica Romæ cum Polemone & Antipatro certavit. Sub Adriano Imp. filium ejus Senatorem fieri contigit. Scripſit *libros III. de iis qvæ in vocibus qværuntur. De hiſtoria librum unum. De theſi, unum. De dialectorum ſimilitudine & demonſtratione libros II. De republica, duos. De Cœleſyria, unum. De facultate oratoria unum*, & alia.

Theodorus poëta qvi verſibus varia ſcripſit, & in Cleopatram carmen.

Theodorus Lector magnæ Eccleſiæ CPol. Scripſit *Hiſtoriam Eccleſiaſticam* à Conſtantini temporibus usqve ad Juſtiniani Imperium.

Theodorus qvi poſt Apollinarem Laodiceæ in Syria (Epiſcopum) exſtitit & Mopſveſtiæ in Cilicia Epiſcopatum adeptus eſt. Hic Apollinari ex diametro contrarius &c.

Theodoſius Philoſophus ſcripſit *ſphærica libris III. Commentarium in Theudæ capita. De diebus & noctibus libros II. Commentarium in Archimedis περὶ σφαίρας. Deſcriptiones adium libris III. Sceptica capita. Aſtrologica. De habitationibus.* Verſibus *de vere* ſcripſit, & alia diverſa. Erat autem Tripolitanus.

S. Theodoſius cœnobiarcha vixit ſub Anaſtaſio Dicoro hæretico.

Theodulus, ſub Juliano Apoſtata martyr (cum Tatiano & Macedonio ut dixit Svidas in Ἀμάχιος.)

Theogiton Demoſtheni, qvem Dinarchus & alii Theogenem appellant.

Theognetus Comicus, ex cujus fabulis ſunt Φάσμα ſive Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ut Athenæus in Dipnoſophiſt.

Theognis *Megarenſis* ex Megaris *Siciliæ* civitate natus Olympiade LIX. Scripſit elegiam in Syracuſanos in obſidione ſervatos. Sententias verſibus elegiacis ad verſuum MMDCCC. Ad Cyrnum amaſium ſuum gnomologiam elegiacam. *Præcepta moralia*: eaqve omnia verſibus ſcripta. His tamen turpia qvædam & puerorum amores & alia qvæ virtutis amantes adverſantur, immixta ſunt.

Theognis poëta Tragicus valde frigidus, ideo dictus *nix*, unus è XXX. Tyrannis.

Theon Alexdrinus, Philoſophus Stoicus qvi ſub Auguſto poſt Arium vixit. Scripſit *commentarium in Apollodori introductionem phyſiologicam*, itemqve *artis rhetoricæ libros III.*

Theo Smyrnæus philoſophus.

Theon ex Antiochia Daphne, Philoſophus Stoicus, ſcripſit apologiam Socratis.

Theon è Muſeo, Ægyptius Philoſophus, eodem tempore vixit qvo Pappus Philoſophus qvi & ipſe Alexandrinus fuit, ſub Theodoſio majore. Scripſit *mathematica, arithmetica, de auſpiciis & voce corvorum. De ortu canicula. De Nili aſcenſu. In Ptolemæi expeditum Canonem*, & *commentarium in parvum aſtrolabium.* *

Ælius Theon, Alexandrinus, Sophiſta, ſcripſit *Artem Rhetoricam. Progymnaſmata. Commentarium in Xenophontem, Iſocratem & Demoſthenem. Argumenta Rhetorica. Qvæſtiones de ſtructura orationis*, & alia plura.

Valerius Theon, Sophiſta ſcripſit *Commentarium in Andocidem.*

Theon Gymnaſii Sophiſtæ F. Sidonius, Sophiſta in patria docuit, & ſub Imp. Conſtantino Conſul & Præfectus fuit.

Theon Sophiſta Rhetor (σοφιστὴς λόγων ῥητορικῶν) à S. Marcella ſi originem longius repetas, ſi proximam & genus paternum, ab Ecdicio Magiſtro oriundus. Scripſit *Artem Rethoricam* homo non ille qvidem

* Videtur legendum εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολόγον ὑπόμνημα, non εἰς τὸ μικρὸν Ἀστρολάβον. De ſeptem ſcriptis qvæ in parvo Alexandrinorum Aſtrologo comprehendebantur, dixi libro III. cap. 5. §. 12. ſeq.

quidem admodum ingeniosus & acutus, sed discendi cupidus & laboris supra modum amans. Quamobrem brevi temporis spatio maximam eruditionem sibi comparavit, & tam antiquarum rerum quam recentium scientiam animo complexus est. (e Damascio.)

Theophilus Comicus. Ex ejus fabulis sunt ἰατρὸς, Ἐπίδαυρος, παγκρατίαστης (Athenæo Παγκρατιαστὴς) Βοιωτία, Πεσσίδες, Νεοττόλεμος.

Theophilus Imperator Michaëlis Amorræi F. *Michaelis pater*, Copronymi hæresin amplexus, ipsoque nulla in re melior. Cum igitur eadem amentia quæ Manichæum & Arium olim, animum ejus invasisset, persecutionem & ipse contra Ecclesiam cœpit instituere, alter Nectanebo, adjutorem nactus Joannem *Patriarcham*, vel potius Mantiarcham aut Dæmoniarcham, novum revera Apollonium aut *Balaam* nostri temporis, lecanomantem. Ab hoc etiam litteras edoctus, homo varius & sceleratus &c.

Theophilus. Hic ex India reversus Antiochiæ vixit & Ecclesiam quidem nullam assignatam habuit, sed quasi communis quidam fuit (doctor & Episcopus) quem Imperator omni honore & observantia coleret. Erat ille quædam quasi Apostolorum imago, quem Thalassius non exiguo tempore cum illo versatus, & in hujusmodi rebus mendacii minime suspectus, ait Judæam quandam fœminam mortuam ad vitam revocasse.

Theophrastus Melanti fullonis, vel Leonis F. Eresius, auditor Aristotelis & successor scholæ Peripateticæ, ab eo Chalcidem migrante relictæ. Hic ante vocatus est Tyrtamus, sed ob divinam eloquentiam ab Aristotele Euphrastus dictus est, & postea Theophrastus, sicut Plato Διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος propter amplam dicendi copiam Plato fuit vocatus, cum antea Aristocles vocaretur. Discipulos habuit plures quam bis mille: amasius ejus fuit Nicomachus, Aristotelis F. A. Cassandro Antipatri F. in honore habitus est. Decessit assidua scriptione fatigatus, cum ob discipuli nuptias ad paucos dies animum relaxasset. Scripta ejus sunt plurima, in his *Analyticorum priorum III. posteriorum VII. Analysis Syllogismorum. Analyticorum epitome.* Ἀναγωγῶν τόπων, sive *Loci reducti. De lapidibus, De plantis, De metallis. De odoribus.* Characteres & alia.

Δὴ γὰρ ὁ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μόνον, ἄπης·
Ἦν δίμας· ἀτὰρ ἀνθεὶς κατθανε πηρομελής.
Integer ecce valet Theophrastus, dum labor urget,
Laxatus studio solvitur & moritur.

Theo-

Theophylactus Sophista, cui cognomen erat Simocatta.

Theopompus Chius, Orator, Damasistrati F. vixit tempore interregni Athenienſium, Olympiade XCIII. quando & Ephorus Iſocratis auditor floruit. Scripſit pariter ac Ephorus epitomen *Hiſtoriarum Herodoti libros II. Philippica libris LXXII. Hiſtorias Græcas* qui *libris XI.* conſtant, & inde narrationem ordiuntur ubi Thucydides & Xenophon deſinunt, & complectuntur ea quæ geſta ſunt poſt bellum Peloponneſiacum, & cætera. Scripſit & alia plurima.

Θεώρημα. Arceſilaus Philoſophus erat natura tardus & oſcitans, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τῆς γεωμετρίας ſed artis tamen probe peritus. Hic dixit hianti ſibi Geometriam in os involaſſe.

Theoris fatidica, ob impietatis crimen multata morte. Demoſth. contra Ariſtogitonem.

Θεωροὶ qui ad oraculum mittebantur: & omnes rerum divinarum cuſtodes & curatores, ὄψις enim curam ſignificat.

Θεὸς. Philo cum verba Θεὸς Κύριος interpretaretur, ſummæ Trinitatis notionem habuit. Græci ſtatuunt Deum eſſe animal immortale, ratione præditum, perfectum, intelligens, beatum, in quod malum non cadit, curam gerens mundi & eorum quæ in mundo ſunt, non tamen humana forma præditum: opificem hujus univerſi & tanquam patrem omnium: partemque ejus per omnia penetrantem variis nominibus pro diverſis facultatibus appellari.

Θεὸς ἡ αἰναίδεια. Colebatur Athenis Impudentia, eique templum erat, ut tradit Iſter libro XIV.

Theramenes Athenienſis, Orator, Prodici Ceii diſcipulus, cognominatus *cothurnus*. Scripſit *declamationes rhetoricas*, & alia quædam.

Therapevtæ. Philo in libro de vita contemplativa ſcripſit de aſceti Hebræorum &c.

Theſeus hiſtoricus ſcripſit *virorum illuſtrium vitas libris V. Corinthiacorum libros III.* in quo opere de Iſthmicorum ludorum inſtitutione agit.

Θέσις, ſecundum Ariſtotelem eſt paradoxa opinio alicujus viri in philoſophia clari, ſive problema. Veluti utrum omnia continuo fluant & ſemper gignantur & nihil unquam ſit, ſecundum Heraclitum. Vel utrum id quod eſt unum, ſit & immobile, ut Parmenidi videtur. Vel utrum motus ſit, an non, ut Zenoni viſum. Vel utrum ſanitas bonum ſit, an non, ut placet Chryſippo. Et utrum contradicere liceat, an non, ut Antiſtheni probatur. Opponitur id quod θέσιν eſt & quod φύσει

φύσιν sive natura. Etiam rhetorica problemata qvidam theſes vocant. Ariſtoteles hypotheſes.

Theſmothetæ magiſtratus Athenis viri ſex, ex novem archontibus. Hos leges qvotannis correxiſſe docet Æſchines contra Cteſiphontem.

Theſpis ex Icario Atticæ populo Tragicus, decimus ſextus ab Epigene Sicyonio primo Tragico. Alii ſecundum ab eo faciunt, alii primum tragicum fuiſſe affirmant. Hic primùm ceruſſa facie illita tragœdias egit; Deinde faciem andrachna in docendis fabulis texit: Poſtea larvarum lintearum uſum introduxit. Docuit fabulas Olympiade LXI. & inter tragœdias ejus commemorantur Ἆθλα Πελίου ἢ Φορβάς, Ἴκαριοι, Πενθεύς.

Theſpis citharœdus, de qvo Ariſtoph.

Thucydides Olori F. Athenienſis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternum ab Oloro Thracum Rege duxit, Antiophontis diſcipulus, clarus circa Olympiadem LXXXVII. Scripſit *Peloponneſiorum & Athenienſium bellum*. Hic puer adhuc Herodotum Olympiæ hiſtorias ſuas recitantem cum audiviſſet, qvaſi Numinis alicujus inſtinctu lacrymari cœpit. Herodotus igitur patri gratulatus eſt de filii indole. (*Supra in* ἐγγῶσα) nec eum judicium ſuum fefellit. Hic Thucydides artium præcepta probe callebat, & elegantia orationis, accurata rerum notitia, artibus imperatoriis conſiliisqve excellebat, & in argumentis panegyricis. Solet à genere fœminino ad neutrum tranſire, ut: Τρίπυλα εἰς Μακεδονίαν ἡΦ' ἵππε.

Thuriomantes. Athenienſes ad urbem Thuriam condendam decem viros miſerunt, inter qvos fuit *Lampon* vates, qvi urbis condendæ rationem & modum alios doceret.

Θύϊνα, ex thyino ligno confecta. Sub Zenone Imp. in Cypro inventæ ſunt reliqviæ Barnabæ Apoſtoli, qvi *Paulo* fuit peregrinationis comes. *Hujus* Barnabæ pectori impoſitum erat Evangelium ſecundum Matthæum, thyina habens folia.

Θυρεατανίωτης. *Supra*, Crates *Thebanus*.

Tiberius Philoſophus & Sophiſta, ſcripſit *de formis orationis libros III. De commutatione. De hiſtoria. De diſpoſitione & compoſitione orationis. De civilis orationis mutatione. De demonſtrativis orationibus. De præfationibus & proœmiis. De argumentis. De Demoſthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.*

Timachidas Rhodius, *cenas* sive Δεῖπνα ἐπαγγελτικὰς ſcripſit carmine Heroi-

co *libris VI*, Et Numenius ὀψαρτυτικῶν five *de ratione cibos condiendi libros* compoſuit, & Maſtreas (Μαστρέας apud Athenæum) Pitanæus, & Hegemon Thaſius, cognomine Φακὴ five *Lens*, & Artemidorus pſeudo Ariſtophanius qvi *culinaria vocabula* collegit, & Philoxenus Claudii F. (apud Athenæum Δευκαδίων) à qvo etiam *Philoxeniæ* placentæ nomen habent.

Timæus hiſtoricus Ephorum vehementer inſectatus eſt, duobus ipſe peccatis obnoxius, tum qvod alios acerbe criminetur ob ea qvibus ipſe conſtringitur, tum qvod animo corrupto fuerit & improbas ſententias libris ſuis inſeruerit. Qvod ſi Calliſthenes merito pœnas pendit qvod Alexandrum in Deorum numerum referre voluit, qvid meruit Timæus qvi Timoleontem μείζω ποιεῖ τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν ſupra ſplendidiſſimos Deos extollit? &c. Scripſit *de Syria ejusqve urbibus & regibus libros III.*

Timæus Locrus, Philoſophus Pythagoreus. Scripſit *Mathematica. De Natura. De Pythagoræ vita.*

Timæus Andromachi F. Tauromenites, Philiſci Mileſii diſcipulus, multus in aliis reprehendendis, unde dictus eſt ἐπιλήπτωρ, etiam γραυλόπυγια, qvod qvævis ſine delectu in ſcripta referret. Scripſit *Italica & Sicula libris VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum, libros LXVIII. Olympionicas* ſive χρονικὰ πρεσβύδια, *Acta Chronica.* Hic Timæus qvi anteriorum hiſtoriæ ſcriptorum errores acerbiſſime caſtigavit, fuit qvidem in cæteris hiſtoriæ partibus ſtudioſiſſimus veritatis, ſed in qvinqve libris poſtremis qvibus res Agathoclis complexus eſt, tyrannum illum à qvo in exilium pulſus fuerat, omnibus conviciis onerat, hominemqve ignaviſſimum fuiſſe affirmat, illum Syracuſanorum victorem, qvorum tamen fortitudinem omnibus effert paginis &c.

Timagenes regii argentarii F. Alexandrinus Rhetor: vel ut qvidam, Ægyptius qvi ſub Pompejo Magno Romam à Gabinio captivus ductus, & à Fauſto Syllæ F. redemtus. Romæ eloqventiam docuit, cùm ſub ipſo Pompejo, tum poſt ipſum ſub Cæſare Auguſto & poſtea, eodem qvo Cæcilius tempore. Cum autem ob dicendi libertatem ſcholâ excidiſſet, in prædio Tuſculano vitam transegit. Obiit Dabani poſt cœnam cum vellet vomere, σφηνωθεὶς, cibo exitum non inveniente ſuffocatus. Multos libros ſcripſit.

Timagenes hiſtoricus, *totius maris periplum* ſcripſit *libris V.*

Timæ-

Timagenes ſive Timogenes Mileſius, Hiſtoricus & Rhetor ſcripſit *de Heraclea Ponticâ & claris ejus urbis viris libros quinque.* Item *Epiſtolas.*

Timarchus Arizeli F. prodigus & cinædus, quem Æſchines reum peregit &c.

Timaſion adoleſcens Ægyptius quem Apollonius Tyaneus cum moneret ut ſecum philoſopharetur, O Dii, inquit, qualem me dicam? nam malus quidem non ſum, bonum vero utrum me exiſtimari oporteat neſcio &c. (ex Philoſtrato,)

Timeſitheus Tragicus, ejus dramata ſunt, Δαναΐδες β', Ἔκλογοι λύτραι, Ἡρακλῆς, Ἴξιων, Καπανεύς, Μίμνων, Μητέρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀναίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Timocles Athenienſis Comicus. Ex ejus fabulis ſunt: Δημοσάτυροι, Κίνλαυροι, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακοι, Φιλοδικαστής, Πύκτης. Memorat Athenæus in libris Dipnoſophiſtarum.

Timocles alter & ipſe Comicus, ex cujus fabulis, ut teſtis idem Athenæus, ſunt Διονυσιάζουσαι, Πολυπεράγμων, Ἰκαρίοι, Δῆλοι, Λήθη, Διόνυσοι, Κονίσαλοι, Ποιρώρα, (quæ aliis Xenarchi eſſe videtur) Ἥρωες, Δραπέτιον, Νέαιρα, (meretricis hoc nomen) Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. Sunt & aliæ quædam.

Timocreon Comicus & ipſe veteris Comœdiæ. Huic inimicitiæ interceſſerunt cum Simonide Melico & Themiſtocle Athenienſi, in quem etiam carmine (δι' ἐμμελοῦς λοιδορίας πολιτικοῦ) vituperationem contexuit. Scripſit vero Comœdiam in Themiſtoclem & Simonidem, aliaque.

Timolaus Lariſſæus Macedo, Rhetor, Anaximenis Lampſaceni diſcipulus, qui cum ingenio poëtico eſſet præditus, ſingulis Iliadis verſibus ſingulos verſus interſeruit & id opus Τρωϊκὸν inſcripſit, hoc modo:

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
Μαραθωνίους ὄντας. Τρωσὶν δ' ἅτερ παλέμιζον ἄναντες,
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἴδι προΐαψεν,
Ἑλλήνων ἐν παλαίμοισι δαζομένων ὑπὸ δηΐ.

Scripſit & alia quædam.

Timon Miſanthropus, Philoſophus qui ſectam omnem averſabantur, ut inviſus omnibus (ab Ariſtophane in Lyſiſtrata) perſtringitur. Hunc Neanthes ait, cum de pyro ſylveſtri cecidiſſet, claudum factum eſſe: cumque medicum nollet admittere, putredine conſumtum fuiſſe.

Poſt mortem autem ejus, ſepulchrum in quo conditus erat, juxta viam fluctibus marinis à reliqua terræ parte diviſum & inacceſſum factum eſſe.

Timon Phliaſius, & ipſe *Philoſophus*, qui ſcripſit *Sillos* hoc eſt vituperationes Philoſophorum, *libris III.*

Timotheus Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis ſunt: πύκλης, Θρασαλαθήκη, μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος. Eſt etiam Κυναίριον Timothei Comœdia teſte Athenæo in Dipnoſophiſtis.

Timotheus Therſandri vel Neomyſi vel Philopolidis F. Lyricus, qui decimam & undecimam chordam (lyræ) addidit, & antiquam muſicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripſit verſibus nomos muſicos XIX. *Proœmia* XXXVI. Dianam, Diaſcevas VIII. Encomium. Perſas ſive Nauplium. Phinidas. Laërtem. Dithyrambos XVIII. Hymnos XXI. & alia quædam. Alexander *Muſicorum* audiendorum, ſi quisquam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliquando Minervæ ἔρθιον νόμον tibia caneret, Alexandrum adeo commoviſſe, ut inter audiendum ad arma proſiliret. Timotheum autem dixiſſe, talia eſſe debere carmina regia. Hic tunc miſſis celeriter nunciis erat ab Alexandro arceſſitus.

Timotheus Gazæus Grammaticus temporibus Anaſtaſii Imp. in quem etiam tragœdiam fecit de vectigali publico quod chryſargyrum appellabatur. Scripſit etiam verſibus de animalibus quadrupedis & feris quæ ſunt apud Indos, Arabes & Ægyptios, quasque Africa alit: itemque de avibus peregrinis & inſolitis & de ſerpentibus libros IV.

Τιθύμαλλος. Conſueverunt Medici oſtentationis gratia patrias herbarum nominare, v. g. laſer Cyrenaicum, tithymallus Laconicus &c.

Τίτλος. Titulus à capite differt. Nam Matthæus habet titulos LXVIII. capita CCCLV. Marcus titulos XLVIII. capita CCXXXVI. Lucas titulos LXXXIII. capita CCCXLVIII. Joannes titulos XVIII. capita CCXXXII. Et Τιτλάριον, titularium, pugillares, tabella.

Titus Romanorum Imp. Veſpaſiani F. vir omni virtutis genere ornatus ut ab omnibus ἐρως καὶ ἰουφη amor & deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloquentiſſimus erat, & bellicoſiſſimus, & moderatiſſimus. Et Latina lingva quidem in adminiſtrandis publicis negotiis uſus eſt, poëmata vero & tragœdias Græce compoſuit. Expugnatis Hieroſolymis coronas à legatis finitimarum Palæſtinæ gentium miſſas repudiavit

diavit, profeſſus non ſe ea feciſſe, ſed Deo Judæis infenſo manus commodaviſſe &c.

Τὸ Δίωνος γρύ. Dion Alexandrinus Philoſophus celebris, cum à quibusdam adverſariis fratris ſui, Topſii, luctatoris, maledictis proſcinderetur, nihil reſpondit, atque in ædes ſuas reverſus nihil iracundiæ præ ſe ferens adoleſcenti (Topſio) ne γρῦ quidem dixit. Γρῦ, ſordes ungvium.

Τὸ Ἡσιόδου γῆρας, Heſiodea ſenectus. *Pindari* Epigramma:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας ᾧ δὶς τάφῳ ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ' ἀνθρώπους μέτρον ἔχων σοφίης.
Salve bis juveris, ſalve bis nacte ſepulchrum,
Menſura humani o Heſiode ingenii.

Τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἄξας. Hippocratis (non Medici) filios perſtringunt Comici ut indoctos & ſpurcis moribus. Eorum nomina: Teleſippus, Demophon, Pericles.

Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Ajunt Scythas cubitum ituros in promtu habere pharetram, atque ſi diem illum absque moleſtiis transegerint, calculum album in pharetram conjicere; ſi ſecus, nigrum. Cum igitur aliquis moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, & pluribus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc dies albus pro felici.

Τόπος. Ariſtotelis Topica inſcribitur opus, quod loci in illis traduntur, quibus inſtructi de qualibet re propoſita probabiliter argumentari poſſumus. Quidam cenſent librum primum non Topicum ſe πρὸ τῶν τόπων, *ante locos* inſcribendum eſſe &c.

Tragiamborum primus inventor Apollodorus Aſclepiadis F. Grammaticus. (Supra, Apollodorus.)

Trajanus Patricius. Hic ſub Juſtiniano Rhinotmeto floruit, Chronicumque breve ac præſtantiſſimum σύντομον καὶ θαυμάσιον ſcripſit. Erat idem chriſtianiſſimus & maxime orthodoxus.

Svetonius Tranquillus, Grammaticus Romanus ſcripſit *de Græcorum ludis librum I. De Romanorum ſpectaculis & ludis libros II. De anno Romano librum I. De notis quarum uſus eſt in libris* περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *librum I. De Ciceronis Rep. librum I.* in quo contradicit Didymo. *De nominibus propriis & formis veſtium & calceorum & reliquorum quibus quis veſtitur.* Περὶ δυσφήμων λέξεων *de verbis mali ominis* ſive de maledictis, & unde horum quodque. *De Romæ ejusque inſtitutis & moribus libros II.* Συγγενικὸν Καισάρων *Familiam Cæſarum*, quod opus continet

eorum vitas & ſucceſſiones à Julio usque ad Domitianum *libris VIII. Stemma illuſtrium virorum Romanorum.*

Τρία Στησιχόρου, Tria Steſichori, id eſt Strophen, Antiſtrophen, Epodon. Tota enim Steſichori poëſis eſt epodica. Et hominem prorſus imperitum perſtringere volentes eum ne tria quidem Steſichori noſſe dicebant.

Tribonianus Macedoniani F. ex cauſidicis præfectorum prætorio, gentilis & impius, à Chriſtianorum fide prorſus alienus, idemque adulator & impoſtor, qui Juſtiniano, cujus erat quæſtor, conabatur perſvadere, eum non moriturum ſed vivum in cœlum translatum iri. Ingenii acie valebat & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis ſuæ mortalium hac laude ſuperiorem haberet. Sed legum nundinationi erat deditus, & inexplebili avaritia, quam ſplendore ſummæ eruditionis obſcurabat.

Tribonianus Sidetes ex cauſidicis præfectorum prætorio, & ipſe vir multifariæ eruditionis. Scripſit verſibus *commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundani & harmonici diathematis.* εἰς τὸν πολιτεύοντα καὶ διοικοῦντα, *in gubernantem & adminiſtrantem. In planetarum domicilia* & cur ſingulis domicilium hoc vel illud attributum ſit. *De XXIV. pedibus metricis rhythmicis. Metaphraſin Homerici navium catalogi. Dialogum Macedonium* ſive *de felicitate. Vitam Theodoti Philoſophi, libris III. Orationem Conſularem*, proſaice, in Juſtinianum Imp. *Orationem de regno*, in eundem. *De menſium permutatione*, verſibus.

Tribunus. Hic tempore Choſrois vixit, genere Palæſtinus vir eruditus & arte medica nulli ſecundus, ſingulari idem moderatione, & pietate in DEum præditus. A Juſtiniano impetravit Choſroës ut apud ſe uno anno manere illum ſineret. Illo elapſo juſſit petere à ſe quicquid vellet. Ille nihil aliud quam captivorum aliquot Romanorum poſtulavit libertatem, quibus alios ter mille Choſroës addidit.

Triphyllius Epiſcopus, diſcipulus Spyridonis Cyprii thavmaturgi, cujus miracula litteris mandavit. Multa enim fecit Spyridon ut in vita ejus verſibus jambicis ſcripta traditur, quæ quærenda ſunt ut valde utilia.

Τριταγωνιστής. Æſchinem multis in locis perſtringit Demoſthenes ut hiſtrionem Tragicum viliſſimum, in tertio ordine eum numerans. Primus Sophocles uſus tribus hiſtrionibus & tritagoniſta. (Supra in Sophocle.)

Troilus Sophiſta qui CPoli docuit. Scripſit *Orationes civiles. Epiſtolarum libros VII.*

Τρόμε-

Τρίμητος. Demosthenes Æschinem inter alia dicteria vocat etiam γραμματοτύφωνα & filium cujusdam Trometis, literatoris sive primorum elementorum doctoris.

Τρόπαια. Antiqvi Attici circumflectunt in penultima, τροπαῖον, recentiores in antepenultima acuunt, τρόπαιον. Antiqva vero lingva Attica est illa, cujus principes fuere Eupolis, Cratinus, Aristophanes, Thucydides. Nova, cujus Menander & alii.

Τροφώνιος. τροφωνὶς κατὰ γῆς παίγνια. Lebadiæ in (in Macedonia) fuit oraculum qvod descensu dictum καταβάσιον. Erant vero fauces qvædam qvæ tantum extremas pedum hominis partes capere poterant. Deum igitur consulturi, per certos prius dies servata castitate, & sacro habitu ornati ambabus manibus melittutas sive placentas melle conspersas tenentes, ad fauces illas sedebant, & repente sub terram abripiebantur.

τρυγοκωμῳδία sic dicta qvod victores præmium acciperent τὴν τρύγα hoc est vinum novum. Vel qvod olim, cum larvæ nondum inventæ essent, τρυγὶ fæcibus ora perungerent.

Τρυγοδαίμονες veluti Cacodæmones dicti (Comici veteris Comœdiæ) qvod obscœni essent & impii & cavillandi studio totos se dederent.

Tryphiodorus Ægyptius Grammaticus & poëta Heroicus. Scripsit *Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Olyssea m littera (Σ) carentem*, sive poëma de laboribus Ulyssis & iis qvæ fabulæ de illo tradunt.

Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus & Poëta, qvi vixit Augusti temporibus & ante. Scripsit *de pleonasmo dialectorum qvæ sunt in Æolica lingva libros VII. De Dialectis qvæ sunt apud Homerum & Simonidem & Pindarum & Alcmanem aliosqve Lyricos. De Hellenismo (περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου) & dialecto Argivorum, Himeræorum, Rheginorum, Dorienfium & Syracusorum. De inflexionum analogia librum I. De recti casus analogia. De nominibus comparativis librum I. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus librum I. De verborum gravitonorum analogia librum I. De verbis encliticis, infinitivis, imperativis, optativis, denique omnibus. De orthographia & iis qvæ in ea qværuntur. De spiritibus & tropis:* & alia.

Tyrannio Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amisenus, qui Corymbi nuncupabatur. Vixit sub Pompejo Magno & ante, discipulus cum aliorum tum etiam Hestiæi Amiseni, a qvo etiam Tyrannio dictus est, qvod condiscipulos exagitaret, cum antea Theophrastus diceretur.

Postea

Poſtea etiam Dionyſium Thracem Rhodi audiit, æmulusqve fuit Demetrii Erythræi. Idem Romam captivus à Lucullo ductus eſt qvum Mithridatem Ponticarum gentium Regem ille debellaſſet. Romæ vero clarus & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia ſibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis CXX. anno tertio.

Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori F. diſcipulus Tyrannionis ſenioris unde etiam nomen tulit, cum antea Diocles vocaretur. Captus bello inter Antonium & Cæſarem, Dymantes qvidam Cæſaris libertus redemit. Poſtea Terentiæ Ciceronis uxori donatus eſt, à qva manumiſſus, Romæ docuit & libros ſcripſit LXVIII. ex qvibus ſunt: *De Homerica proſodia*, *De partibus orationis*, in qvo libro dicit nomina propria eſſe individua, ἄτομα εἶναι τὰ κυρία ὀνόματα, appellativa vero, primitiva: & participalia, derivativa. *De lingva Romana*, eam à Græca oriundam eſſe. *Antigenis Dialectus Romana. Recentiores poëtas ab Homero diſſentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis* (ſenioris) *Correctionem Homericam. Orthographiam.*

Tyrannio Meſſenius, Philoſophus. *Scripſit libros III. de augurüs.* Exſtant & alii ejus libri utiles.

Tyrannus Sophiſta ſcripſit *de ſtatibus cauſarum & diviſione orationis libros X.*

Tyrtæus Archimbroti F. Lacon aut Mileſius, poëta elegiacus & tibicen, qvem ferunt carminum ſuorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitaſſe, & ſic effeciſſe ut bello contra Meſſenios victoria potirentur. Eſi autem antiqviſſimus, æqvalis ſeptem illorum qvi Sapientes vocantur, aut etiam antiqvior. Floruit Olympiade XXXV. Scripſit Remp. Lacedæmoniis, & præcepta vitæ verſibus elegiacis itemqve μέλη πολεμιστήρια, carmina bellica libris V. Lacedæmonii juraverant ſe vel Meſſenam capturos, vel mortem oppetituros. Cum autem oraculum juſſiſſet ducem ab Athenienſibus petere, Tyrtæum poetam, hominem claudum ab iis acceperunt, qvi ad virtutem eos cohortando, vigeſimo anno Meſſenam cepit: qvam Lacedæmonii ſolo æqvarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Valentinianus Imp. Rom. Chriſtianus, qvamvis Chriſtum ejusdem cum Patre naturæ eſſe ſentiret, tamen diverſo cultui deditos nulla re vexavit. Valens autem Ariana infectus labe, multos in exilium perpulit, qvo tempore Eccleſiæ Romanæ Liberius præfuit, Alexandri-

næ

nus Athanasius, CPolitanæ Eudoxius Arianæ impietatis magister. &c.

Valens Romanorum Imp. Episcopos in exilium misit & presbyteros & Monachos, Tatiano tunc Alexandrinam Ecclesiam regente, multosqve Christianos excruciavit, & qvosdam etiam igni tradidit. Hæc autem omnia post Athanasii obitum fecit. Orthodoxi ex CPoli legationem ad Valentem Nicomediam miserunt, viros ex ordine sacro LXXX. qvorum principes erat Theodorus, Curbagus & Menedemus, qvos universos cum ipsa nave succendi jussit, qvæ Dacibyza usqve cum perveniisset, ibi dissoluta est. Hujus tempore Lucius Arianus Ecclesiam (Alexandrinam) tanqvam lupus invasit, Petro Romam fugiente, taliaqve edidit facinora, qvalia ne in gentilium qvidem persecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emisit qvi viros pios in deserto trucidarent & dissiparent.

Varus Laodicensis Sophista, Polemonis & aliorum æqvalis.

Julius Vestinus Sophista, scripsit *compendium Pamphili glossarum libris IV*, *Voces selectas ex Demosthene*, *Thucydide*, *Iseo*, *Isocrate*, *Thrasymacho & aliis oratoribus collectas.*

Ulpianus Emesenus Sophista. *Scripsit de patria Emesa*, *de Heliopoli*, *de Bosporitis* & aliis plurimis. *Progymnasmata. Artem Rhetoricam.*

Ulpianus Antiochenus Syrus, Sophista qvi prius Emesæ docuit temporibus Imp. Constantini. Varias scripsit orationes, Declamationes, Dispurationes, λόγυς, μελέτας, διαλέξεις, & alia qvædam.

Ulpianus Gazæus.

Ulpianus frater Isidori Philosophi, ingenio optimo præditus ad Mathematicas scientias, unde nomen ejus Athenis celebre fuit. Et Syrianus admirans ejus ingenium, multis narravit nullam ipsi clavem adeo intricatam & artificiose compositam offerri potuisse, qvam non facile aperiret: sed in reliqua Philosophia nihil memoratu dignum edidisse. Juvenis & cœlebs de vita decessit, magna suæ bonitatis laude apud homines relicta &c.

Uranius, Syrus, CPoli oberrabat, artem professus medicam, qui cum ex Aristotelis dogmatibus nullum perfecte nosset, inani variæ doctrinæ opinione turgebat. Hic cum Areobindo legato ad Persas profectus est &c. (ex Agathia.)

Xanthus Candaulis F. Lydus Sardianus qvi vixit eo tempore qvo Sardes captæ fuerunt. Scripsit Lydiacorum libros IV. in qvorum secundo narrat Gygen Lydorum Regem mulieres castratis utiis semper æta-

te & forma florentibus uteretur. Idem refert Alcimum qvendam in illa regione regnasse, hominem religiosissimum & clementissimum, cujus tempore & alta pace & opibus (*Lydia*) floruerit &c.

Xenarchus Comicus, ex ejus fabulis est Συναλίαι, teste Athenæo, ll. Dipnosophist. nec non Περφύρα, Σκύθαι, Δίδυμοι, Πανδαλεῖς, Περίανδρος, Γῆρυς, Στρατιώτης.

Xenocrates Agathonis vel Agathanoris F. Chalcedonius, discipulus & successor Platonis, post Speusippum, qvem excepit Polemon, & hunc Crantor. Hic missa sibi ab Alexandro Macedone triginta talenta ad eum remisit, dicens Regem, non Philosophum indigere pecunia. Scripsit *de Platonis Republica*. Celebratur ejus temperantia & castitas. *Hic* (imo alius, ut suspicor) scripsit ἐγκωμιαστικὸν ἐπιτάφιον, Vide supra in ἐγκωμιαστικόν.

Xenophanes elegia qvadam &c. (de Pythagora ex Laërtii VIII. 36. seq.)

Xenophon Grylli F. Athenienſis, Philosophus *Socraticus*, qui primus vitas *Philosophorum* scripsit & ἀπομνημονεύματα five dicta factaqve memorabilia, Filios ex Philesia suscepit Gryllum & Diodorum, qvi etiam Dioscuri vocati fuerunt. Ipse vero *Attica apis* cognominatus est. Condiscipulus Platonis fuit, floruitqve Olympiade XCVIII. Scripsit libros supra XL, è qvorum numero sunt hi: *De institutione Cyri libri VIII.* *De expeditione Cyri libri VII.* *Rerum Græcarum libri VII.* *Convivium* & alia multa. Militavit contra *Persas*, cum Cyro profectus adversus Artaxerxem fratrem &c.

Xenophon Antiochenus Historicus. Scripsit *Babylonica* qvod est opus amatorium.

Xenophon Ephesius Historicus Scripsit *Ephesiaca*, five libros decem de amoribus Abrocomi & Anthiæ, & de urbe Ephesiorum, atqve alia.

Xenophon Cyprius, *Historicus*, scripsit *Cypriaca*, qvod opus itidem est historia amatorii argumenti, agens de Cinyra, Myrrha & Adonide.

Zaleucus, Locrus, Thurius, Pythagoreus Philosophus & Legislator qvi pro patria pugnans obiit. Hic ante fuit servus & pastor: disciplinis autem institutus suis civibus tulit leges, inter qvas & hæc fuit, ut mulieres ingenuæ cum domesticis & una pedisseqva, candidis vestibus indutæ incederent, aliæ (meretrices) ἀνθιναῖς versicoloribus.

Zamolxis Pythagoræ servus, ut Herodotus libro qvarto, Scytha, qvi reversus in patriam docuit animam esse immortalem. Mnaseas refert apud Getas coli Saturnum, vocariqve Zamolxin. Hellanicus in

παρέργως sive institutis barbaricis ait fuisse qvendam Græcum qvi Getis in Thracia degentibus, τελετὰς, initia demonstraverit, dixeritqve neqve se moriturum, neqve suos sectatores, sed omnia bona habituros. His dictis domicilium subterraneum exstruxit, deinde ex Thracum oculis & conspectu se repente propipiens in hoc se abdidit: Getæ veto ipsum desiderarunt. Quarto anno pòst rursus apparuit, & Thraces omnia ipsi crediderunt. Ajunt qvidam Zamolxim serviisse *Pythagoræ Samio Mnesarchi* filio, & libertate donatum, ista commentum fuisse. Sed Zamolxis *Pythagorâ* longe antiqvior videtur fuisse. Terizi vero & Crobyzi credunt animarum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxin ire tradunt, qvem rediturum esse ajunt, idqve semper verum esse putant. Qvamobrem sacrificant & convivantur, qvasi defunctus sit rediturus.

Zeno Teleytagoræ F. *Eleates*, Philosophus, unus de illis qui accesserunt ad *Pythagoræ* & Democriti tempora, vixit enim LXXVIII. Olympiade. Discipulus Xenophanis autem Parmenidis. Scripsit ἔριδας *contentiones*. *Enarrationem Empedoclis*. *Adversus Philosophos de Natura*. Hunc ajunt inventorem fuisse Dialecticæ, ut *Empedoclem* Rhetoricæ. Sed cum Nearchum, vel (ut alii tradunt) Diomedontem, Eleæ tyrannum evertere vellet, captus est. Interrogatus autem ab ipso, lingvam præmorsam ac resectam exspuit in tyrannum. Et in mortarium conjectus tundendo contritus est. Differunt Eleates (ab Elea Italiæ) & Elaites (ab Elæa Asiæ in Æolia.

Zeno Musæi F. Sidonius Philosophus Stoicus * discipulus Diodori Croni, magister Zenonis Citici scripsit *Apologiam Socratis* & *Stasiaca*.

Zeno *Mnaseæ* vel Demii F. Citieus ex Citio Cypri civitate Philosophus Stoicæ sectæ auctor (*Supra*, in στοὰ) discipulus Cratetis Cynici, deinde Polemonis Athenienſis. Obiit anno ætatis XC. subinde de cibo aliqvid detrahens, donec præ virium infirmitate tandem periret. Oraculum de vitæ genere consulenti &c. (supra in συγχωρεῖσθαι.) Phœnix cognominatus est, qvod Phœnices illius opiduli incolæ fuerint. Floruit sub *Antigono* Gonata Olympiade CXX. Et proverbium, Zenone continentior, Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. Hic novæ Philosophiæ fuit autor. Revera enim omnes specie vultus & gravitate & profecto etiam μακαριότητι beatitate (apud Laertium

* Menagius ad Laertium VII. 35. legit Philosophus ἐριστικός.

VII. 28. μακροβιότητι longævitate) superavit. Obiit expers morborum & optima semper valetudine utens.

Zeno Diosscordiæ F. Tarsensis, vel ut alii tradunt Sidonius Philosophus, discipulus Chrysippi Tarsensis Philosophi Stoici & successor.

Zeno Citieus, Rhetor an philosophus, incertum. Scripsit de statibus causarum. De figuris. Commentarium in Xenophontem. In Lysiam. In Demosthenem. De argumentis Oratoriis.

Zeno Alexandrinus, Judæus, sed cum Judæorum genti nuncium publice remississet, ut apud ipsos receptum est more, per ipsorum Synagogam die Sabbati asinum album traduxit. Hic Zeno natura qvidem æqvus & bonus, sed in eloqventia & disciplinis tardior, semper discere cupiens & rogitans, sed omnia propemodum ignorans &c.

Zeno alius Procli æqvalis, genere Pergamenus, & ipse natura ad discendum tardiore, bonus tamen & moribus compositis. Uter vero ipsorum Sallustio causam à Proclo dissidendi præbuerit, dicere non possum.

Zenobius Sophista qvi Romæ docuit sub Adriano Cæsare. Scripsit *compendium proverbiorum Didymi & Tharrhæi, libris III.* Item Græce *interpretationem historiarum Sallustii*, Historici Romani & ipsius bellorum. *Genethliacum in Adrianum Cæsarem*, & alia.

Zenodotus Alexandrinus Grammaticus ὁ ἐν ἄστει vocatus. Scripsit *adversus ea quæ Aristarchus ut spuria in Homero rejecit. Adversus Platonem de Diis.* De *Homerica consvetudine. Solutiones Homericarum dubitationum. In Hesiodi Theogoniam*, & alia multa.

Zeuxippus. Christodorus Heroicus Poëta scripsit ecphrasin statuarum Zeuxippi. (libro V. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum obviam.)

Zeuxis, qvem Aristoteles Isocratis tempore pictorem fuisse tradit, in Veneris templo Cupidinem pulcherrimum rosis coronatum pinxit.

Ζήνων δέ, bis vixisse & revixisse dicunt Herculem, Tyndareum & Glaucum. Qvidam etiam Æsopum.

Zoilus ex Amphipoli Macedoniæ civitate, qvæ olim vocabatur ἐννέα ὁδοί, sive novem viæ, cognominatus Homeromastix qvod Homerum derideret, qvapropter Olympiæ cives ipsum persecuti, de Scironiis saxis præcipitarunt. Fuit Rhetor & Philosophus. Scripsit & qvædam Grammatica, ut *contra Homeri poësin libros IX. Historiam à Thegonia usqve ad Philippi mortem. Libros III. de Amphipoli.* Item *contra Isocratem*

Isocratem Oratorem, aliaqve plurima, in qvibus fuit & *Homeri vituperatio*.

Zonæus scripsit *amatorias epistolas*, & *de ludo pila*. Circumferuntur & aliæ ejus *Epistolæ rusticanæ*, sed ab ipsius stylo recedunt.

Zoroastres Persomedus cæteros Astronomos sapientia superans & primus auctor Magorum nominis apud ipsos recepti. Fuit annis qvingentis ante bellum Trojanum. Circumferuntur ejus *libelli qvatuor de Natura. De pretiosis lapillis, unus. Prædictiones ex inspectione stellarum. Apotelesmaticorum libri V.*

Zoroastres Astronomus sub Nino Rege Assyriorum, qvi optavit igne cœlesti conflagrare, monuitqve Assyrios ut cineres suos servarent, sic enim fore ut regno nunqvam exciderent, qvod etiam nunc * apud ipsos observatur.

Zoromasdres Chaldæus sapiens, scripsit Mathematica & Physica.

Zosimus Alexandrinus Philosophus scripsit *Clymevtica* ad Theosebiam sororem, idqvè opus ordine alphabetico scriptum libris XXVIII. constat. A qvibusdam id inscribitur χηρόμητα. Item *vitam Platonis*.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, Sophista, temporibus Imperatoris Anastasii. Scripsit *Lexicon Rhetoricum*, & *commentarium in Demosthenem & Lysiam*.

* Non magis verum hoc fuit Svidæ ætate, qvam Zoroastreos qvos memorat libros tunc apud Græcos superfuisse.

INDEX III.

Scriptorum à SUIDA laudatorum.

nonnullis locis Kusteriano plenior.

A.

Acacius Sophista. v. Ἀβάϊνος.

Acacii Cæsareæ Episcopi liber de Orthodoxa fide. Ἰοβιανός.

Achæus.

Ἐν Ἰριδι. v. Βῦς ἐβδομος.

Ἐν τῷ φιλοπαίγνιῳ. v. Ἐλελεῦ.

Acusilai scripta, supposititia. Ἐκατταῖος. ἱστορίαι.

Ælianus. v. Ἀβληχρόν. Ἄβροχος. Ἀγε-λαῖος. Ἀγοντία. Ἄγριος. Ἀδωρεὰ. Ἀδρόν. Ἀετιδεῖς. Ἀθλητάς. Ἀκκιζόμενος. Ἀκμὴ. καλεῖ. iterum. Ἀκόλαστος. Ἀλῆται. Ἀλεῶ. Ἀμαχον, &c.

Ælianus ἐν τῷ περὶ προνοίας. v. Ἀβασάνιστος. Ὀργεῶνας. Σεμνὰ. Φιλήμων. Idem opus περὶ θείων ἐναργειῶν. v. Ἀνημάξατο. ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφηγήσεως. v. Ἀσύλλογα. Δῶν. Κάκη. Φιλοσοφίττις.

Ænigma, *vir non vir avem non avem* &c. v. αἰν☉.
Æschines. v. Ἀζήτητον. Ἀποβλακώμμοι. Ἀσέλγεια Αὐλεία Ϡ. Ἀφοσιώμεθα. Ἐκκλησίων. Ἐξάγις☉. Ἐξαγώνι☉. Ζηλοτυπεῖν. Θέμμος. Κίρρα. Λοιδίας. Οἴκημα. Πορίτολις. Ταμίναι.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. v. Ἱκετηρία.
Ἐν τῷ κζ Κτησιφῶντος. v. Ἅμα.
Ἀναγεῖς. Ἀντιγραφεύς. Ἐναγεῖς. Διὰ τ. Ἐπιλαχών. Ἡγεμονία δικ. Θεωρικὰ χρ. Θεσμοθέται. Ἰσαί ψηφ. Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης. Ὁμηρεύοντας. Παραβάλλεσθαι. Παραγγελία. Πατρώων. Πήληξ. Προστάται. Πρυτανεῖς. Φιλεργός.
Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Νίκαια. Ὁλοχοίνω. Ὅτι ξένης. Προσασία. Πυνθάνεσθαι. Στρατεία ἐν τοῖς.
Ἐν τῷ κζ Τιμάρχου. v. Ἀγρίως. Ἀρχαῖον. Δεῦρο. Ἡμεραλοιφεῖν. Παρρησία. Προφερεῖς. Φιλοῖ.
Æschinis Socratici dialogus Axiochus v. Ἀξίοχ☉.
Æschylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἀναξ. Ἀποφώλιοι. Δίκαιος. Δοκιμάσας. Αἶμας. Ἐνθ, ὅτε. Θανατῶν. Καλαῖς. Κάλλη. Κάπηλος. Λεωργός. Μέτοικοι. Ὀρθήν. Ὅρον. Πάγκοινο☉. Πλεκ☉. Πυραύστ. Τμνειν.
Ἀγαμέμνονι. v. Ἄγγαροι. Τρὶς ἑξ. Εὐμενίσι. v. Εὐμενίδες.
Ἐν Ἡδωνεῖς. v. Λιχίζειν. Ἡδωνίς. Μισόμαν|ις.
Ἐν Ἱκετίσι. v. Κυδάζεται.
Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδέλυκτα. Ἀπαίμωξον. Τραμβοῦσα.
Ἐν Μυσοῖς. v. Ὀργάσας. Πατρίαις. v. Ὀκτώπους.
Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σταθμεῖν.
Æschylus ab Aristophane dictus ἐξύστα☉. v. ἐξύστατον.
Æsopus v. ἀναβιῶναι.
Æsopus Mithridatis anagnostes, ejus liber de Helena. v. ἰχθύς, & πάν.
Aetius v. Αὐξέντιος.
Agaclytus.
Ἐν τῇ π Ὀλυμπιάδι. v. Κυβελιδῶν.
Agathias. v. Α α Ἀγεροχία. Ἀδίλητ☉. Ἁλιγέρης. Ἀλύειν. Ἀμυγέπη. Ἀμφιγνοεῖ. Ἀμφιθέατρον. Ἀνεκτά. Ἀντίζοον. Ἀντωπεῖ. Ἀπόμοιρα. Ἀποφορυτία. Ἀπώνατο. Ἀτημελία. Αὐτοβοεί. Ἀφειδήσας. Βωμολόχ☉. Βρενθύεσθαι. Γαῦρον. Διαβησείοντας. Ἐλειδορεῖσθαι. Ἔμβολον. Ἐναλλάγδην. Ἐν χρῷ. Ἐπικερτομοῦσι. Ἐπίκλημα. Ἐπίκλης☉ νόμος. Ἐπικτόν. Ἐφέρεις. Ἰθαγενής. Κατωκάρα. Κώκυτός. Κυματωγή. Λεπταξίαν. Μεταμαθεῖν. Μετέωρα. Μιθαρκεῖν. Οἰκογενης. Οὔτερ. Παλιμβολία. Παλίωξις. Πάταγ☉. Περιόντας. Περιωπή. Προτροπάδην. Πυρρίχαις. Σεσφυμένην. Σπαλιῶνες. Συγκροτεῖ. Συφεός. Τολμητίας. Φασκώλιον. Φρενήρης. Χήτει. Χοερόν.
Ἐν Ἐπιγράμματι. v. Μίγας βασ.
Agapetus. Γενέθλι☉.
Agapius. v. Γίσι☉.
Agathinus Medicus v. Ἀχιγένης.

Agathocles Atracii ἀλαζονικά. v. Κικέλιος.

Agesiphon.

Ἐν τῷ περὶ Ἡμικυκλίων. v. Ἀπολλώνιος ὁ τερος.

Alcæus. v. Ἀλκαῖος. Ἀρτίως. Βληχρὸν. Θερμάστρα. Θυμὸς ἐπλαβ. Πιτυάνη. Σκυθικαί. Τετύφωμαι. Χείματ' αἰνῷ. Χείμαδλα.

Ἐν τῷ Κωμῳδατραγῳδῷ. v. Ἀδηφαγία.

Alcidamas. v. Προλαγάρας. Πυθμήν.

Alcman. v. Ἀθενία. Φιλὸς. ἐλαπήρ.

Alexander Ætolus. v. Φλύακες. Ἀρατος.

Alexander Aphrodisiensis. v. Διεξοδικῶς.

Alexander Polyhistor. v. Μυσῶ. Ὠλήν.

Alexandrides.

Ἑλένη. v. Ἀβέλτερος.

Πεισάνδρῳ. v. Δρεπαγίτης.

Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνθρακία. Ἄπια. Ἐκκόψαι. Ἐπιλησμότατον. Ἰσχυρίστερος. Ὀφθαλμὸν. ἐπ. Προβατίκοψεν. Συκῆν. Σπυδάζω. Τέρινος. Φιλετησία. Ψυχμός.

Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μι.

Πυζούσῃ. v. Μᾶλλον μι.

Amerias. v. Διαχύσιον.

Amipsias. v. Ἄκοιτος. Ἀναβιβῶμαι. Ἀνίσει. Ἀνίση. Λύπις.

Μοιχοῖ. v. Ἀναψυχῆναι. Ἀπόγειος. Καθθαλών.

Ammonius. v. Ἐχάρη.

Ammonius Hermiæ F. v. Ἀδεσία.

Amphis. v. Ἠρανισκεύσατο.

Anacharsis Scytha Philosophus qui ancoram & rotam figlinam invenit, & Crœsi vixit temporibus. v. ἄγκυραν.

Anacreon. v. Ἐρωτικός. Θωρηξάσθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλου.

Anagallis Corcyræa Grammatica. v. ὄρχησις.

Anastasius silentiarius, postea Imperator, Eutychis, opinioni adhærens v. φατρία.

Anaxagoras. v. ἀποκαραδοκήσαντα.

Anaxandrides. v. Νυκτάριον.

Anaxilas. v. Ἀντίκρισις. Ὑλαφίζει. Ὥραις. v. Μᾶλλον μ.

Anaximenes.

Ἐν δ. τῶν Φιλιππικῶν. v. Παζαίτιος.

Ἐν ζ τῶν περὶ Φιλίππου. v. Μάσσαρα.

Andocides. v. Ἀναυμαχίᾳ. Ἄνωρ. Θιασμῶται. Ἀρετή. Ἐπισκήψατο. Ἑταιρεία. Λογεῖαι. Νεώρια. Σπάνδξ.

Andron.

Ἐν Τρίποδι. v. Σαμίων δ.

Androtion. v. Ἀφορία. Συγγραφεῖς.

Ἐν ἕκτῃ Ἀτθίδος. v. Νεῖται.

Annioeris. v. Ἀρίστιππος.

Anonymus.

Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἀγίων Ἀπολλωνίου. v. Ἀκαθεσία.

Ἐν β' Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμπεδοκλῆς. (Hierocles apud Apost. VIII. 20.)

Ἐκ ξ βίβ. ξ Χρονικῶν. v. Κυρηναϊκοί.

Antagoras Rhodius. v. Ἄρατος.

Antigonus Carystius v. Στοιβαδίας.

Antimachus. v. Ἀδέρκτου. Ἀπατεῶσαι.

σαι Παρθ. παθθ. Σταθμων.
Ταλαίπωρθ.
Ἐν τῇ Δ δὴ γυναῖ. v. Ὀργιῶντες.
Antiochus Philosophus v. Ἀσκάλωνος
Antipater Theodori Athei discipulus v. Ἀρίστιππ.
Antiphanes. v. Ἀλυεργιαῖον. Ἁμαρτυρίτης. Ἀποδικεῖν. Τρίτῳ περὶ τ. Τριέχολθ.
Ἀγρεύκους. v. Γαγδαίους.
Εὐθυδίκῳ. v. Ξυντεινομένας.
Ἀσυκαδίῳ. v. Ἀνάριστθ.
Antiphanes Junior.
Ἐν ἓξ τῶν Ἑταιρῶν. v. Παίνιον.
Antiphon. v. Ἄβιον. Ἀδιάστατον. Ἀεσσώ. Ἄκαρ. Ἀκροάσθαι. Ἅμα. Ἀναγινωσκομένῳ. Ἀφίκη. Ἀξιοῖ. Ἄοπλα. Ἀπαθῆ. Ἀπεγέγυστο. Ἀπεδιδράσκει. Ἀποκρίθητι. Ἀπολαύειν. Ἀποτυγχάνων. Ἄτλα. Αὐλίζεται. Ἀχαριστίαι. Βέβαιος. Δικαίευτάς. Διάθεσις. iterum. Διάσασις Διπτέννοιο. Δυσάνιστος. Ἔμβιον. Ἐμπεδόν. Ἐν βραχεῖ. Ἐπαγγελία. Ἐπαλλάξει. Ἐπίσκηψεν. Ἑρμαῖος. Εὐθυμερόν. Εὐόφθαλμον. Ἡμιολιστός. Ἱκετεύω. Καλαλαβεῖν. Μοχθηρός. Ὄπιθ. Πατρῴων. Προσφορά. Σπήγαος. Τελεσθῆναι. Τέως. Φηλώσαντα. Φορίου. Χρηματίσω.
Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. v. Ἄγου. Ἀδόντας. Δαίσιος. Διεσσώ.
Ἐν Ἀληθείας β΄. v. Γρυπαίνειν. Διάθεσις.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τ΄ Διοσθενείδης v. Τέως.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τ΄ Μύρ. v. Ἄτλα.
Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τ΄ Δικαιοσύνης κλήρ. v. Τέως.
Ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένην γραφῇ. v. Κελεύοντες.
Ἐν τῇ πρὸς τὸν Καλλίου Εὐεξίᾳ Ἀπολογία. v. Μοιροδοκήσαι.
Ἐν τῷ περὶ Μετανάστου. v. Στασιώτης.
Ἐν ἓξ πρὸς Νικοκλέα. v. Ἐπιφάνη.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας. v. Ἀνδεία. Γία. Θεαιδέστατος. Θαυσία. Σκιάνοδος.
Ἐν τῇ Παρανόμων Κατηγορίᾳ v. Δεῦρο.
Ἐν τῷ Πολιτικῷ v. Εὐσύμβολος.
Ἐν ἓξ περὶ Προνοίας. v. Ἀναθίσθαι. (Sed ibi lege, περὶ Ὁμονοίας.)
Ἐν Προοιμίοις. v. Αἰσθίσθαι. Μοχθηρός. Ἅμα.
Ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ. v. Σαμοθράκην.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τ΄ Σαμοθρακῶν Φόρου. v. Ἀπόταξις.
Antonius Monachus. v. Ἀμῶν.
Apellas Pontieus. v. Ῥωδωπίδης.
Aphthonii filii Sabinus Sophista & Sergius patricius v. Σέργιος.
Appion. Σπιλάδες. Σφάραγγα. Τρίγλητα.
Ἐν Ἐντυχαμμικῷ. v. Ἀγύρτης.
Ἐν τῷ περὶ Μάγων. v. Πάσης.
Apollodorus. v. Ἀμφιθάντης. Ἀνάσσατα. Καλυμνος. Κύβδος. Κύβεις. Κύβδις ἐπὶ τ. Δαμασί. Σοφὸς Ἑκάτη. Ταυροπόλαν. Φρύδες. Χάος. ἰσχνή.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρῶν. v. Φανοσράτη.

Ἐν

Ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχαίρμου. v. Καρδιώτην.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
Ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. v. Μεταγωγία.

Apollodorus Caryſtius.
Ἀποκαρτέρησις. v. Σκυδαλίζω.
Ἀπολιτεύσῃ. v. Ἐγκομβώσασθαι.

Apollodorus Cyrenæus. v. Ἀνίκητος. Βδελύσσω.

Apollonius v. Λίαν. Μετά. Τροφοφορία. Χαλκεῖα.

Apollonius Archibii. v. Ἄτιμον.

Apollonius Tyanæus. v. Ἀναξαγόρας γοητεία.

Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας ἐν τ. Μαχαλιώτῃ.
Ἐν Ἀργοναύταις. v. Ἀνγκαῖος.

Apollophanes. v. Ἀδελφιδοῦς. Ὑπωπιάζω.

Apoſtolus. v. Καπία. Κακοπάθεια. Καταβεβαιοῦσθαι. Καταλαλιά. Καταντῶ. Νόμος. Πίνος. Ὄπλα Φ. Οἰωνία. Παρεδρεύειν. Παρεσελθεῖν. Περιτροπία. Πόλλαξ ἐπίλε. Πονηρία. Πονηρόν. Ὑπερασπίσομαι. Ὑπερήφανος. Ὑπόστασις. Ὑπωπιάζω. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυχικός.

Appianus. v. Ἀπαξαπλῶς. Ἁλιεύς. Ἀλλόκοτον. Ἀλωτευόμενος. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνεζεύγνυ. Ἀπαξιῶν. Ἀποφεύδες. Ἀφόπλων. Ἀχαρτία. Ἀψαύστως. Ἀψιμαχία. Βλαισόφθαλμος. Δεισαντες. Διεφθορεν. Δικαιῶν. Δοξοκοπία. Ἐγχρόνον. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελοκάκως. Ἐκπεσεῖν. Ἔνθες. Ἐπιτονος. Ἐπιλεῖς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρεθισμα. Ἐτιμοίχε. Εὐζάνοι. Εὐσταθῶς. Ζῆλος. Ἰδιόξενος. Ἰέντες. Γλαρός. Θησαυρός. Κληδοῦχον. Καθῶν. Λιφαιμεῖ. Δυπρόν. Μεθισταθεῖν. Νεαλής. Νεργόβριγες. Οἱ. περισπ. Οἱτρεῖ. Ὡσατο, Παρέσις. Παρηγέλλον. Παρορκῆσαι. Πιθανός. Πιμελη. Πίμπρασθαι, Προθήβας. Προῤῥίζα. Προσησεθ. Ῥητιλίος. Σωηδομαι. Σωίτως, Σύφαξ/ Τιμρύθ. τύπος. Ὑφίσταμαι. Χρηματίζει. Ψαφαρόν.

Apſines Gadarenus. v. Φρόνιμον.

Aquila. v. Ἐκμυσιάζομαι. Κνίζον.

Araros. v. Εὐθύς. filius Ariſtophanis Comici. v. Ἀριστοφ.
Γυναίῳ. v. Ἀναθεῖναι.

Aratus. v. Γυρῖνοι. Χειμῶν ὁριθ.

Archias Alexandrinus Grammaticus. v. Ἐπαφρόδιτος.

Archilochus. v. Ἀπ. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Καθαρμα. Καλαπρόξεται. iterum. Κύφωνες. Μυδαλιας. Μυσάχνη. Ξυσία. Παλίνσκιος. Πυῤῥώνειοι. Σκανδάληθρα. Τίνελλα. Φιψάλῳ.

Archippus. v. Διαβαλλεται, Εὐθύς.

Architas in Τιμαχίδας.

Arete. v. Ἀρίστιππος.

Ariſtagoras. v. Χίλων.
Μαμμαρύθῳ. v. Ἀνθίων.

Ariſtarchus. v. Διερμηνῆς. Δέρτρον. Ἠδ' ὅς. Ὅσ τόκαι. Ὀξυθυμία. Περίμενος. Ταυροφάγος. Ταχυβάιονας. Demetrii Ixionis & Dicæarchi Lacedæmonii Magiſter v. Δημήτριος. Διδάσκαλος. Ariſtophanis Byz. diſcipulus. Ἐρατοσθένης.

Ariſtias.

κύκλωπι. v. Ἀπώλεσας.
Aristeus poëta qui Pisandro sua suppositit. v. πίσανδρος.
Aristides. v. Εἰς κόρακας. Ἀδριανός.
Aristippus Cyrenæus. v. Αἰχίνης.
Aristis. v. Ερασθένης.
Aristo Chius. v. Τέλ⊙.
Aristocles.
Ἐν τῷ ς΄ περὶ φιλοσοφίας. v. Σωτάδας.
Aristodemus Eleus Thebanarum rerum scriptor, v. Ἑλλανοδίκαι. τε μισία. Χρήματ' ἀνής.
Aristomenes.
Εἰ βαθῆς. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Aristonicus. v. Ἀκροώσαις.
Aristophanes. v. Ἀ ἀ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγίζω. Ἀγκυρισμα. Ἀγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοράιος κῆς. Ἀγώνισμα. Ἀγειοπωιόν, Ἄγροικος ὀργήν. Ἀδαξῆσαι. Ἀδικατεύτης. Ἀελπῆ. Ἀερονηχεῖς. &c.
Ἐν Ἀμφιάρεω. v. Ἀχηνία. τὸ. τῦτο π. Φλεῶν. Φρυνώνδας.
Αἰολοσίκωνι. v. Ἀγοράσαι.
Ἀναγύρω. v. Ἀμφιανακτίζειν. Ἀπλήγιος. Ἀρχεῖα. Ξυννένοφε. Οὐδ παρεῦσης. Ὀρθοπλήξ. Παραλῆμαι.
Ἀντεγωνισαίς. v. Ἄλις.
Ἀχαρνεῦσιν. v. Ἀγοραιομίας. Ἀνθηρὰ &c.
Βαβυλωνίοις. v. Ῥοθιάζυσι, Σαμίων δ. Σιρικός.
Βατραχοις. v. Ἄβυσσος. Ἀγνῶτα. &c.
Γεωργοῖς. v. Ἀτρία. Τοῖς Ἱπποκράτης.
Γηρᾶ. v. Σπλιγγίς.
Δαιδάλω. v. Εὐρύβατος πεν. Οὐ ἐχικά. Ἰπνίμια.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀταλισκεῖν. Ἀνάξαλοι. Αἰγίκα. Ραγδαίως. Σέσαμ. Στλεγγίς. Τροπίας. Χαρίσιον.
Δαναΐσι. v. Ἀργύρεω⊙. Ἀταλαίπωρον. Αὐλεῖος. Κλεῖαγόρα. Δυγκείων. Τὸ. τῦτο κ. χύτραις ἰδρ.
Εἰρήνη. v. Ἀγῆλαι. Ἀνάπαισοι. Ἀναρριχᾶσθ. Γλίχρον. Δημιεργοί. Λίρειον. Ογκυλλεσθ. Ωρακιάσας.
Ἥρωσι. v. Ἀμφορεαφόρος.
Θεσμοφοριαζύσαις. v. Ἄλγησις Ἀλφάνει &c.
Θεσμοφοριαζύσαις β΄. v. Δακκυίζω, λύκ⊙. ἔχανεν.
Ἱππεῦσιν. v. Ἀλιτηρι⊙, Ἀνρίβαλλ⊙, &c.
Κενταύρω. v. Πεύδικον.
Κωκύω. v. Ὠδή. Πώμαλα.
Λημνίαις. v. Ἀπεχρήσαλο. Πῦν θερμοῖ χρή. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Λυσιστράτη. v. Ἐξεπιώκαλον. Κακοδωνισμῶ⊙. Κωμῆται. Κύνα δ. Λέκυθ⊙. Λόχμη. Δόχ⊙. Δυσποδῆς. Μ. λαίων⊙. Ὅσιον χ. Παῖδ' ἐν. Πασῶ τέχνη.
Νεφέλαις. v. Ἀγρεία αἰνιδή. Ἀθηναίων δυσβ. &c.
Νήσοις. v. Διαθήκην φασί. Ἐξέχων τὸν ἡ. Ξυννένοφε.
Ὀλκάσι. v. Εὐαθλ⊙. Ἦα.
Ὄρνισι. v. Ἀγοραιομίας. Ἀγχίσεια. &c.
Πλούτω. v. Ἀγοράζειν. Ἀγύριος &c.
Πολυείδω. v. Ἀναρ⊙. Ἐμμεν ἐμβλ.
Ἐν Προσαγῶνι. v. Σταθμεῖν.
Σφηξίν. v. Ἀποφοσήσας. Ἀτηρότατον.

χίου. Βυγκαξείμυθος. Εμφερεσταλος. Εξέχειν τὸν ἥλ. Ἐφόλκια. Ὄρεσφη; Παραβολὴ τραγμ. Σῦ.

Ταγίαις ὁσίας. v. Ἀπασκαρίζειν. Ἀπόχρωτος. Ἀφύα. Θωπεύειν. Παραξορύσσειν. Πρέσκον.

Τρυφαλίδι. v. ταῖς ἱππομαχίαις. τῶν τριῶν.

Φυτίσαις. v. Ἀκαλήφη

Aristophanes Grammaticus. v. Μαχαλίτιδα. Περικώνια. Eratosthenis discipulus, Ἐρατοσθένης. Aristarchi Præceptor. v. Ἀρίσταρχος.

Ἐ. γ' Θηβαίων. v. Ὁμολωΐδες. Τής.

Pseudoaristophanius. Ἀριμιδωρος, Τιμαχίδας.

Aristophon.

Πυθαγορικῇ. v. Πυθαγόρα τὰ σ. in fin.

Aristoteles. v. Ἀδόξοτα. Ἀναλογον. Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντικαταλαμβάνειν. Ἀντιστρέφειν. Ἀπλῶς λόγω. Ἀρχὴ σ. Ἀρχὴ ἀνδρα. Ἀχαΐη. Βλακα. Βυλευσασθε. Δαίσθ. Δεκατεύειν Διάθεσις. Δοθῆναι. Δυσκολαίνει. Αἴτησις. Ἐκ παρασκευαί. Ἐναγία. Ἔλεγξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπιτίμησις. Εἰς κόρακας. Ἰσόκωλον. Θέσις. Καλασκευάζειν. Κεφαλισμός. Κίνησις. Καλίνδεσθαι. Λῆμα. Λίθ. Μασαλλᾶς. Μέρος παθεῖν. Μέρος. Νάνος. Νόμοι. Ὀλέκρανον. Ὀσφῦς. Ὀφθαλμός, τῆς ἔσω εἴπ. Πεπασία. Πυμαλιτικόν. Πόθη. Σωφρονύη. Ταμίας. ἀρχή τις. Τετράδι. ξ. Τὸ μὴ ἀκόν. Τροφή. Τριήρης. Τρέχει. Φαντασία. Φαῦλον. Φυσικὸς λ. Ψυχή.

Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. v. Κύρβεις. Λυκόποδες. Παρεισταστις. Πεντάπολος. Πρόεδροι. Σῖτος. Στρατηγὸς ἐπὶ ξένῃ. Τὸς τοὺς Καλλικρ.

Ἐν τῇ Ἀναδεικτικῇ. v. Ἐπιστήμη. ὅτι φησ.

Ἐ Διδασκαλίαις. v. Ὅτι σκιά.

Ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης. v. Εὐρύβατος. τοι.

Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. v. Ἀκαλήφη. Ἀλκυονίδες. Κεστρεῖς. Κοβαλία. Ψαθυρόν.

Ἐν Ἠθικοῖς. v. Ἀνδρεῖος. Ἡδροσύνη.

Κατηγορίαι. v. Κεῖται.

Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ. v. Τετραρχία.

Ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. v. Σκυταλη.

Ἐν Κυπαιων πολιτείᾳ. v. Τύραννος.

Ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. v. Ἀκαμαντεύ.

Magicus Antisthenis, Aristoteli à quibusdam tributus. v. Ἀντισθένης.

Ἐν τοῖς περὶ τὰ φυσικά. v. Ἐπιστήμη. ὅτι Φ.

Ἐν τῇ Μηλίων πολιτείᾳ. v. τῶν Φιλτάτων.

Ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὑπομνήσεως καθ' ὑπομνήματα. v. Μνήμη.

Ἐν τοῖς περὶ Πολιτείας. v. Ἐχατεύειν. Πάρεδρος.

Ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. v. Σαμίων δ.

Ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. v. Καλλικώμιοι.

κύκλωπι. v. Ἀπώλεσας.
Aristeus poëta qui Pisandro sua supposuit. v. πείσανδρος.
Aristides. v. Εἰς κόρακας. Ἀδριανός.
Aristippus Cyrenæus. v. Αἰχίνης.
Aristis. v. Ερατοσθένης.
Aristo Chius. v. Τέλων.
Aristocles.
Ἐν τῷ ς' περὶ φιλοσοφίας. v. Σωτάδας.
Aristodemus Eleus Thebanarum rerum scriptor, v. Ἑλλανοδίκαι. τε μυσία. Χρήματ' ἀνήρ.
Aristomenes.
Εἰς Βοηθοῦς. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Aristonicus. v. Ἀκροώσας.
Aristophanes. v. Ἀ ἀ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγίζων. Ἀγκυρισμένα. Ἀγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοράιος κύς. Ἀγώνισμα. Ἀγειστοιον, Ἄγροικος ὀργήν. Ἀδαξήσαι. Ἀδικατεύτης. Ἀελπῆσον. Ἀερσηχέες. &c.
Ἐν Ἀμφιάρεω. v. Ἀχηνία. Τὸ. τῦτο κ. Φλεῶν. Φρυνώδας.
Αἰολοσίκωνι. v. Ἀγοράσας.
Ἀναγύρω. v. Ἀμφιανακτίζων. Ἀπλήγιος. Ἀρχεῖται. Ξυνένοφς. Οὐδ' παρῆσης. Ὀρθοπλήξ. Παραλῆμαι.
Ἀνταγωνισάς. v. Ἀλις.
Ἀχαρνεῦσιν. v. Ἀγοραιομίας. Ἀιθηρα' &c.
Βαβυλωνίοις. v. Ῥοδιάζουσι, Σαμίων δ. Σιρός.
Βατραχοις. v. Ἄβυσσος. Ἀγνῶτα. &c.
Γεωργοῖς. v. Ἀτρία. Τοῖς Ἱπποκράτης.
Γῆρα. v. Σπλεγγίς.
Δαιδάλω. v. Εὐρύβατος πον. Οὐ σχιά. Ὑπηνέμια.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀιταλισκῶν. Ἀνάξαλοι. Αἰγία. Ραγδαίως. Σῶσαι. Στλεγγίς. Τροπίας. Χαρίσιον.
Δαναΐσι. v. Ἀργύρεον. Ἀταλαίπωρον. Αὐλειος. Κλεῖαγόρα. Δυγκείως. Τὸ. τῦτο κ. χύτραις ἰδρ.
Εἰρήνη. v. Ἀγῆλαι. Ἀναπαιστοι. Ἀναβριχᾶσθ. Γλίσχρον. Δημιεργοί. Λίμνην. Ογκύλλεσθ. Ωρακισσας.
Ἥρασι. v. Ἀμφορεαφόρους.
Θεσμοφοριάζουσας. v. Ἄλγησας Ἀλφάνει &c.
Θεσμοφοριάζουσας β'. v. Λακωνίζω, λύκον. ἔχανεν.
Ἱππεῦσι. v. Ἀλιτηρίων, Ἀκρίβαλλον, &c.
Κενταύρω. v. Παράδικον.
Κωκάλω. v. Ὠδε. Πώμαλα.
Δημνίαις. v. Ἀπεχρήσαλο. Πῦνῦ θερμοί χρή. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Ἀυσιστράτη. v. Ἐξεπιώκαλον. Κακοδωνισμῶν. Κωμῆται. Κύνα δ. Λέκιθον. Λόχμη. Δόχον. Δυσποτοῖς. Μ. λακίων. Ὅσιον χ. Παιζῶν. Πάσῃ τέχνῃ.
Νεφέλαις. v. Ἀγρεία ἀοιδή. Ἀθηναίων δυσβ. &c.
Νήσοις. v. Διαθήκην φασ. Ἐξέχων τὸν ἡ. Ξυνένοφς.
Ὀλκάσι. v. Εὐαθλον. Ἦα.
Ὄρνισι. v. Ἀγοραιομίας. Ἀγχιστεία. &c.
Πλούτω. v. Ἀγοράζειν. Ἀγύριος &c.
Πολυείδω. v. Ἀνάρυτον. Ἐσημων ἐμβλ.
Ἐν Πραγοῦσι. v. Σταθερόν.
Σφηξίν. v. Ἀποφοιήσας. Ἀτηρότατον.

Agathoclis Atracii ἀλωπηκά. v. Κικίλιος.

Agrippinus.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμωνύμων. v. Ἀπολλώνιος ὁ τρίτος.

Alcæus. v. Ἀλκαῖος. Ἀρτίας. Βλησχρών. Θερσίτης. Θυμὸς ἐπλάβ. Πιττακή. Σκυθικαί. Τετράφαρμος. Χρήματ' ἀνήρ. Χρήματα.
Ἐν τῷ Καμπαδοτραγῳδῷ. v. Ἀδηφαγία.

Alcidamas. v. Προλαγόρας. Πυθμήν.

Alcman. v. Ἀθηνᾶ. Φιλὸς ἑλκτήρ.

Alexander Ætolus. v. Φάνακες. Ἀρατος.

Alexander Aphrodisiensis. v. Διεξοδικός.

Alexander Polyhistor. v. Μωσῶ. Πλήν.

Alexandrides.
Βλήτη. v. Ἀβέλτερος.
Πεισάνδρου. v. Ἀριστοκράτης.

Alexis. v. Ἀναλαμβάνων. Ἀνθρακία. Ἄτια. Ἐκκύψας. Ἐπιλησμότατον. Ἰσχυρίνος. Ὀφθαλμὸν ἐκ. Περιστέρια. Σιτίαν. Στυράζω. Τρίτος. Φιλοτησία. Ψυχρός.
Ἀνθίδι. v. Μᾶλλον μ.
Πυξούσῃ. v. Μᾶλλον μ.

Amerias. v. Διακτίνιον.

Amipsias. v. Ἄκων. Ἀναβεβιβάσθαι. Ἀνίκα. Ἀνίκη. Δύσις.
Μοιχοῖ. v. Ἀναψυχήσειν. Ἀνήφγασαν. Καββαλών.

Ammonius. v. Ἐχέφρων.

Ammonius Hermiæ F. v. Ἀνδρία.

Amphis. v. Ναυσιπλείσταν.

Anacharsis Scytha Philosophus qui ancoram & rotam figlinam invenit, & Crœsi vixit temporibus. v. ἄγκυραν.

Anacreon. v. Ἐρωτῶ. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλου.

Anagallis Corcyræa Grammatica. v. Ἔρχησις.

Anastasius silentiarius, postea Imperator, Eutychis, opinioni adhærens v. Φατρίαι.

Anaxagoras. v. ἀποκαρτερήσοντα.

Anaxandrides. v. Νυκτέριον.

Anaxilas. v. Ἀντίκρισις. Ὑλαφίζει. Ὥραιος. v. Μᾶλλον μ.

Anaximenes.
Ἐν ά. τῶν Φιλιππικῶν. v. Πεζαίτερος.
Ἐν ζ τῶν περὶ Φιλίππου. v. Μάσσαρα.

Andocides. v. Ἀναμμαχεῖ. Ἀναρθιασμένον. Ἀρετή. Ἐπεσκήψατο. Ἑταιρεία. Λογεῖαι. Νεώρια. Σπαίδεξ.

Andron.
Ἐν Τριπόδι. v. Σαμίαν δ.

Androtion. v. Βαρίνα. Συγγραφῆς.
Ἐν ἕκτῃ Ἀτθίδος. v. Νεῶσα.

Annioeris. v. Ἀριστερός.

Anonymus.
Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων ἀπομυρίων. v. Ἀσαφείᾳ.
Ἐν β' Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμπεδοῦν.
(Hierocles apud Apost. VIII. 20.)
Ἐκ ξ βίβλ. ξ Χρονικοῦ. v. Κυρσοῦν.

Antagoras Rhodius. v. Ἀγών.

Antigonus Carystius v. Στρατοκλέους.

Antimachus. v. Ἀνδρόγεως. Ἀποστῆσαι.

Ἐν τοῖς Τόποις, v. Εὔνους. Εὐψυχ⊙. Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταὐτόν. Ὑπόληψις.
Ἐν β΄ τῶν Τοπικῶν. v. Χαλεπωτάτων.
Ἐν ταῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς, v. Ὅτι ξένους.
Ἐν τοῖς Φυσικοῖς v. Εἴδησις.
Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. v. Ἀγαθοδαίμ.
Aristoxenus, v. Σκολιόν.
Arnuphis Ægyptius, v. Ἰουλιανὸς ὁ Περγαμηνός.
Arrianus, v. Ἀλέξανδρ⊙. Βυλλίδος. ἑταιρίστης, ἐπιφανεῖς, Φάυλη, ναύς.
Artemidorus, v. Τυλαίων.
Asclepiades.
Ἐν τῷ ἑπτῷ Βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. v. Ὀρφεύς, Κρός.
Ἐν ς΄ Τραγῳδουμένων, v. Ὑποσιαρχ⊙.
Alius Asclepiades junior, v. Γαΐβλιος, Ἡραϊσια⊙.
Athenæus.
Ἐν Δειπνοσοφισταῖς, v. Ἀριστώνυμος, Ἀρχέδικ⊙, Διοκλῆς, Ἐπιγένης, Ἐπίλυκ⊙, Ἐπίνικ⊙, Ἐριφ⊙, Εὐαγγελ⊙, Εὐθυκλῆς, Εὐχημ⊙, Ἐυφρων, Ἡγήμων, Ἡγήσιππ⊙, Θεόγνητ⊙, Κυρηνί⊙, Λύσιππ⊙, Μητρόμαχ⊙, Ναΐς, Νικόστρατος, Νωγαλέον, Ξεν ἀρχος, Ὠφελίων, Πάμφιλος, Ἅτος, Πλατων. Ἀθ, Πολυεύκτος, Ῥώμη, Σαπφείων, Σώπατρος, Κωμ. Σωπάτρος, παρ. Σωτάδης. Σώφιλος. Σώφρων, ὁ. Συρακ. Τελέστης. Τηλεκλείδης. Τιμόθεος Ἀθ. Τιμοκλῆς ἐτ. Φίλιππος, Κωμ. Φόρμ⊙. Συρ. Φοινικίδης. Χαιρήμων.
Ἐν τῷ β΄ τῶν Δειπνοσ. v. Βραίβηλα.
Ἐν γ΄. v. Δαμόξενος. Δεξικράτης.
Ἐν ι΄. v. Διόδωρ⊙. καὶ αὐτ.
Ἐν ιά. v. Δαμόξεν⊙.
Ἐν ιβ΄. v. Διόδωρ⊙. καὶ αὐτ.
Athenodorus Arati pater & alius frater. v. Ἄρατ⊙.
Ἀτθικισταί. v. ναυκρατικά.

B.

Babrius. v. Ἀμᾶν. Ἀνωθεν. Ἄθμα. Ἀχαιΐνη. Γέρανος Δάπλω. Ἐπαύρω. Ἐυθυρων. Ἑταιρεία. Ἑυλαί. Ἤκων. Ἥρα. Καμπεσία. Κνημίας. Κωλώτης. Κωμῆται. Κατιλλω. Κρίμνον. Νιβρεσίη. Νηρεύς. Νέμεσις. Οὐδία. Παλαμναῖος. Παυθοίνη. Πετάβρα. Πίθηκος. Πρίων. Πυρρίχας. Σωρίπους. Σπήλυγξ. Στελεόν. Ταναγραῖοι. Τιτυβίζεται. Τριγχός. Φῶλαδι. Φιξότριχα.
Vide etiam infra *Fabula.*
Bacchylides. εἴδωλον.
Basilicus. v. Γέτις⊙.
Basilius. v. Ἐχενηΐς, Καλαδυναστίνες, Στραγότρε⊙.
Basilii M. laudatio funebris, v. Ἀβαρις.
Baton, v. Πυθαγόρας, Ἐφέσι⊙.
Bion Philosophus, v. Ἀγκών.
Bion tragicus Æschyli F. v. Αἰσχύλος.
Botrys, v. Δημοχάρης.
Bryfonis Achæi discipulus. Κράτης.

C.

Caddus Historicus, v. Χειρίλ⊙. (Sed ibi scribendum est Καΐδιλος.)
Cælius Alex. Ægei F. v. Ἀλέξανδρος.
Callias, v. Ἀρχή. Ἑλλεβορικόν.
Κύπελλον, v. Ἀρχή.

Calli-

Ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχαίρμ. v. Καρδωΐήσειν.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
Ἐν ταῖς περὶ Θεῶν. v. Μεταγωγία.

Apollodorus Caryſtius.
Ἀποκαρτερῆσαι. v. Σπαδάζω.
Ἀπολιτεύσῃ. v. Ἐγκομβώσασθαι.

Apollodorus Cyrenæus. v. Ἀνῆκεν. Βδελύσσω.

Apollonius v. Λίαν. Μετά. Τροφοφορία. χαλκεῖα.

Apollonius Archibii. v. Ἄτιον.

Apollonius Tyanæus. v. Ἀναξαγόρας γοητεία.

Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας ἐν τ. Μαχαλιώτῃσι. Ἐν Ἀργοναύταις. v. Ἀνγκέαι.

Apollophanes. v. Ἀδελφεός. Ὑπωπιάζω.

Apoſtolus. v. Κακία. Κακοσθῆσα. Καταβεβαπτίσθαι. Κατελαλιά. Κατανυγῶ. Νόμος. Σίνος. Ὕβλαφ. Οψώνια. Παρόδωκε. Παρεσελθεῖν. Περιτροπία. Πόλλας ἐπῆλε. Πονηρία. Πονηρόν. Ὑπεραίρομαι. Ὑπερήφανος. Ὑπόστασις. Ὑπωπιάζω. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυχικός.

Appianus. v. Ἁλλαξάμην. Ἀλλοτρίος. Ἀλλόκοτον. Ἀλωνευόμενος. Ἀναλαμβάνων. Ἀνεζεύγνυ. Ἀπαξιῶν. Ἀποφεύδεσθαι. Ἀφέπτειν. Ἀχρηστία. Ἀψαύστως. Ἀψιμαχία. Βλάσφημος. Δεήσαντες. Διάφερον. Δικαίων. Δοξοκοπία. Ἐγχείνον. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελακαίνων. Ἐκνισεν. Ἔνθες. Ἐπαινεῖν. Ἐπολεῖς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρίθισμα. Ἑστιμοίχρ. Εὐζανοι. Εὐσεβῶς. Ζῆλος. Ἰδιόξενος. Ἰδίης. Ἴλαρός. Θησαυρός. Κληρέχον. Καθών. Λιφαιμεῖ. Δυπρόν. Μεθισταθεῖν. Νεαλής. Νεογόβριγες. Οἱ. περισπ. Οἱ περεῖ. Ὥσατο, Παρέσις. Παρήγαλλον. Παροκῆσαι. Πιθανός. Πιμελη. Πίμπραλαι, Προθήβας. Προρίζα. Προσησεσθ. Ῥητιλίος. Σωπήσομαι. Σωίσω, Σύφαξ/ Τελεύθ. τύπος. Ὑφίσταλαι. Χρηματίζει. Ψαφαρόν.

Apſines Gadarenus. v. Φρόνων.

Aquila. v. Ἐκνισταίζομαι. Κνίζον.

Araros. v. Εὐθύς. filius Ariſtophanis Comici. v. Ἀριστοφ.
Γραικαίων. v. Ἀναθῆναι.

Aratus. v. Γυρῖνος. Χειμῶν ὁριθ.

Archias Alexandrinus Grammaticus. v. Ἐπαφρόδιτος.

Archilochus. v. Ἀπὸ Ἰσμαρικὸς οἶνος. Καθαρμα. Καθαιρεῖσται. iterum. Κύφωνι. Μυδαλίας. Μυσάχνη. Ξενία. Παλίνσκιος. Πυρρώνιοι. Σκανδάληθρα. Τήνελλα. Φιψάλω.

Archippus. v. Διαβαλλεται, Εὐθύς.

Architas in Τιμαχίδας.

Arete. v. Ἀρίστιππος.

Ariſtagoras. v. χίλων.
Μαιμακτήριῶν. v. Ἀνθέων.

Ariſtarchus. v. Δημοσίης. Δέρτρον. Ἠδ' ὅς. Ὅσον πόκαι. Ὀξυθυμία. Περαμινος. Ταυροφαγίς. Ταχυβάιονας. Demetrii Ixionis & Dicæarchi Lacedæmonii Magiſter v. Δημήτριος. Διδαμαρχος. Ariſtophanis Byz. diſcipulus. Ἐρατοσθένης.

Ariſtias.

Κύκλωπι. v. Ἀπώλεσας.
Aristeus poëta qui Pisandro ſua ſuppoſuit. v. πείσανδρος.
Aristides. v. Εἰς κόρακας. Ἀδριανός.
Aristippus Cyrenæus. v. Λίχνης.
Aristis. v. Ἐρασοθένης.
Aristo Chius. v. Τέλ.
Aristocles.
Ἐν τῷ ς΄ περὶ φιλοσοφίας. v. Σωτάδας.
Aristodemus Eleus Thebanarum rerum ſcriptor, v. Ἑλλανοδίκας. τε μισία. Χρήματ' ἀνής.
Aristomenes.
Ἐν βοηθοῖς. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Aristonicus. v. Ἀκροώσας.
Aristophanes. v. Ἀ ἀ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγίζων. Ἀγκυρισμα. Ἀγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοράζος κύς. Ἀγώνισμα. Ἀγειοποιόν, Ἄγροικος ὀργήν. Ἀδαξῆσαι. Ἀδικατεύτης. Ἀελλᾶδον. Ἀερονηχοῦς. &c.
Ἐν Ἀμφιάρεω. v. Ἀχηνία. Τὲ. τῦτο κ. Φλεῶν. Φρυνώνδας.
Αἰολοσίκων. v. Ἀγοράσας.
Ἀναγύρω. v. Ἀμφισκαπτίζων. Ἁπλήγιος. Ἀρχεῖα. Ξυνένοφε. Οὐδ' παρεύσης. Ὀρθοπλήξ. Παραλῦμαι.
Ἀνταγωνισάς. v. Ἁλίς.
Ἀχαρνεῦσιν. v. Ἀγοραιομίας. Ἀριθηρα' &c.
Βαβυλωνίοις. v. Ῥοθιάζεσι, Σαμίων δ. Σιραός.
Βατραχοις. v. Ἄβυσσος. Ἀγνῶτα. &c.
Γεωργοῖς. v. Ἀτρία. Τοῖς Ἱπποκράτης.
Γῆρᾳ. v. Σπλεγγίς.
Δαιδάλω. v. Εὐρύβατος πεν. Ὅσα σκιᾶ. Ὑπηνέμια.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀταλιστῆν. Ἀνέξαλοι. Δίγία. Ραγδαίως. Σῖσαι. Στλεγγίς. Τροπίας. Χαίσιον.
Δαναΐσι. v. Ἀργύρεον. Ἀταλαίπωρον. Αὐλειος. Κλειδαγόρα. Λυγκείως. Τὲ. τῦτο κ. Χύτραι ἰδί.
Εἰρήνη. v. Ἀγῆλαι. Ἀναίπαιτα. Ἀναρριχάζ. Γλίχρον. Δημιεργοί. Λίρεον. Ογκυλλάζ. Ωρακίσας.
Ἥρασι. v. Ἀμφορεαφόρους.
Θεσμοφοριάζ ὕσας. v. Ἄλγησι Ἀλφάροι &c.
Θεσμοφοριάζ ὕσας β΄. v. Λακωνίζ, λύκον ἔχαιεν.
Ἱππεῦσιν. v. Ἀλιτηρίον, Ἀκριβάλλον, &c.
Κενταύρω. v. Πρόδικον.
Κωκάλω. v. Ὠδε. Πώμαλα.
Δημνίαις. v. Ἀπεχρέσαλο. Πνὶ θερμοί χεῖ. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Δυσκεραίη. v. Ἐξεπιώκαλο. Κιναδωνισμόν. Κωμῆται. Κύπριδ' Λέκιθον, Λόχμη. Λόχος. Λυσιτόδες. Μ. λακίων. Ὅσιον ἢ Παυλῖν. Πασ' ἡ τέχνη.
Νεφέλαις. v. Ἀγρεία αἰσιά. Ἀθηναίων δυσβ. &c.
Νήσοις. v. Διαθήκην φαδ. Ἐξίχνη τὸν ἡ. Ξυνένοφε.
Ὁλκάσι. v. Εὐαθλον. Ἦα.
Ὄρνισι. v. Ἀγοραιομίας. Ἀγγελία. &c.
Πλούτω. v. Ἀγοράζειν. Ἀγύμνος &c.
Πολυείδω. v. Διάρυς. Ἐμπεμβόμβλ.
Ἐν Πραγῶσι. v. Σταθμεῖν.
Σφηξίν. v. Ἀποφοιήσας. Ἀτιμότατον.

Criton.

Ἐν Γετικοῖς v. Ἄρλι, ἢ αἰετ. Βοωλίας. Γίσοι. Δεισιδαιμονία. Ἐνεμηνιῶν. Καθισάμην.

Crobylus. v. Ὀψοφαγία. Ἐιμαχίδας, ῥοδ.

Cteſias.

Ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τευμισία.

Cyprius Poeta. v. Οἰνῶν ὠνιμα.

Cyrillus Magnus, Ex eo prolixus locus contra ſpadones & eunuchos adducitur. v. Σπάδων.

D.

DAduchus. v. Γενέθλιον.

Damageti Heracleotæ Epitomen ſcripſit Demoſthenes Thrax. Δημοσθ.

Damaſcius. v. Ἀγαθουργία. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσκοπος. Ἄθρυπτον. Ἀθυτος. Ἄπειρον. Ἀπερατης. Ἀπόπολις. Ἀωηχατον. Ἀιθρωπος. τὸ πρεσσηγ. Ἀπήγεν. Ἀπόπεμα. Ἀτλα. Ἀφελεια. Βλακεύεται. Γελασείνε. Διωλύγιον. Δομνῖνος. Δῶρος. Αἰδοῖος. Ἐναγεῖς. Ἐδόλυχος. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιτίθησι. Ἐπιφανίος κ. Ευπρ. Ερμαιον. Ἔρως τὸ τρ. Εὐμοιρία. Εἰδωλον. Ηλιχονῖλο. Ἰδιώτης. Θρίνη. Καίρων. Ὅσιον. χωρ. Ὥια Παρίσαθαι. Πῦνος. Πλαδαρὸν Προσπεσεῖθη. Πρόσοιλο. Πυργῆαι Ρητορική. Ῥυθμιζῆ. Σκιὰ ὀνείρων. Στοιχεῖα. Συνήσας. Συριανός. Ταττῆσα. Τεκμήριον. Τετράγωνον. Φιλία. Φιλοπονία. Χαριεντίζεις. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν Φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γεγγόριος. Ἰφικράτιδες.

Daniel. v. Θέρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἁγίασμα. Ἀκανθα. Ἀκηδία. Ἀλλοτρίως. Ἄμωμος. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀποσκορακίζει. Ἀσεβῶν. Ἀσκὸς ἐν παχνῃ. Ἀτεκνία. Ἄφρων. Βασάν. Βίβλοι Θεῦ. Βραχίων. Γαστὴρ. Γραμματείας. Διαβήλιον. Διαθήκη. Διακενῆς. Διαλαγή. Διεξόδως. Διεσειλεν. Δωιάσην. Αἰῶν. Αἴτημα. Ἐγκαθηται. Ἔκστασις. Ἐκστατικ. Ἐξάπινα. Ἐπαινεῖδε. Ἐπεστρέψαν. Ἐρημικῶ. Ἐτυφώθη. Εὐθέα. Εὑρίσκω. Εἰκών. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνάμεως. Ἡμέρα πον. Θεοί. Δαδ. Θραῦσις. Κασσία. Καταυγίς. Καταπαυσις. Κατέῤῥαξας. Κατεύθυνον. Κέδρει. Κεκραξομαι. Κέρας. ἰχ. Κιοσῶ. κλῆς. Καπίλλη. Κωφῆς. Κρίματα. Κρύφιοι. Λάκκος. Λητός. Λύγιαι. Λυτρωτής. Μάννα. Μετοχή. Μὴ καταπραΰνῃς. Μονογενῆ. Μονόπετρος. Οἶκος. Ὀνόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὐ τοι. αὐτι. Ὠδῖνες. Παραζήλω. Παραστήσομαι. Παῖδες. Περιβόλαιον. Περάσης. Προσαλαζόμαι. Προσηλυτος. Πρόσωπον. Πραΐ. Πυκάζυσι. Πύλαι δ. Σελήνη. Σπόρος. Σοφός. Στέαρ. Σωτήλιαι. Συστροφή. Σχοινία. Τάνις. Τίς; ἀντὶ τ. Τὸ αἰλάλαγμα. Τρίψις. Τρυγὸς Δαβ. Τλος διαπ. Ὑπολαβόμην. Ὑστερος ἐπὶ Θ. Ὑποσκέ-

Ἐν ἴοις Τόποις, v. Εὔνους. Εὐψυχ☉. Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταὐτόν. Ὑπόληψις.
Ἐν β' ἴων Τοπικῶν. v. Χαλεπώτατον.
Ἐν ἴαῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς, v. Ὅτι ξένους.
Ἐν τοῖς Φυσικοῖς v. Εἴδησις.
Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. v. Ἀγαθὸν δαίμ.
Aristoxenus, v. Σκολιόν.
Arnuphis Ægyptius, v. Ἰουλιανὸς ὁ Περγαμηνός.
Arrianus, v. Ἀλεξανδρ☉, Βουλυτός. Ἐπαινέτης, Ἐπιφασθείς, Φάυλη, ναῦς.
Artemidorus, v. Τυλάζειν.
Asclepiades.
Ἐν ἴῳ ἑπτὰ βιβλίων ἴων Γραμματικῶν. v. Ὀρφεύς, Κρεῖ.
Ἐν 5' Τραγῳδουμένων, v. Ῥησίας-χ☉.
Alius Asclepiades junior, v. Γενέθλιος, Ἡρωϊσιαχ☉.
Athenæus.
Ἐν Δειπνοσοφισταῖς, v. Ἀριστώνυμος, Ἀρχέδικ☉, Διοκλῆς, Ἐπιγένης, Ἐπίλυκ☉, Ἐπίνικ☉, Ἐριφ☉, Εὐαγγελ☉, Εὐθυκλῆς, Εὐχημ☉, Ἐυφρων, Ἡγήμων, Ἡγήσιππ☉, Θεόγνητ☉, Καρκίν☉, Λύσιππ☉, Μνησίμαχ☉, Ναΐς, Νικόστρατος, Νωγαλέον, Ξενάρχος, Ὠφελίων, Πάμφιλος, Ἔτος, Πλάτων. Ἀθ, Πολυξενίδης, Ῥώμη, Σανηρίων, Σώπατρος, Κωμ. Σωπάλους, παρ. Σωπάδης. Σώφιλος. Σώφρων, ρ. Σπεύσιππ. Τελέστης. Τηλεπλείδης: Τιμόθεος Ἀθ. Τιμοκλῆς ἑτ. Φίλιππος, Κωμ. Φόρμ☉. Συρ. Φοινικίδης. Χαρεπήμων.
Ἐν τῷ β' ἴων Δειπνοσ. v. Βοιβηλα.
Ἐν γ'. v. Δαμόξενος. Δεξιοκράτης.
Ἐν ι'. v. Διόδωρ☉. περὶ αὐλ.
Ἐν ιά'. v. Δαμόξεν☉.
Ἐν ιβ'. v. Διόδωρ☉. περὶ αὐλ.
Athenodorus Arati pater & alius frater. v. Ἄρατ☉.
Ἀθηναιοί. v. ναυπηγικά.

B.

Babrius. v. Ἀμαῖν. Ἀνωθεν. Ἄθημα. Ἀχαιΐνη. Γέρανος Δάπλω. Εὐαίδη. Ἐνθορεῖν. Ἑταιρεία. Ἐυλαί. Ἥβη. Ἥρα. Καμπεραία. Κνημίας. Κολίτης. Κωμήται. Κωτίλλω. Κρίμνον. Νεβρηΐ. Νεβρὸς. Νέμεσις. Ὀνεία. Παλαμναῖος. Παυθοίνη. Πετάβρα. Πίθηκος. Πρίαι. Πυρρίχαις. Σωρεύκους. Στῆλαγξ. Στελεόν. Ταναγραῖοι. Τιτυβίζειν. Τριγχός. Φωλεοῖ. Φιξότεχνα.
Vide etiam infra *Fabulæ*.
Bacchylides. ᾠδαὶ.
Basilicus. v. Γέτ☉.
Basilius. v. Ἐχενηΐς, Καβαδωναστάν. Στρατηγότερ☉.
Basilii M. laudatio funebris, v. Ἀδελφ.
Baton, v. Πυθαγόρας, Ἐφέσ☉.
Bion Philosophus, v. Ἀγκών.
Bion tragicus Æschyli F. v. Αἰσχύλ.
Botrys, v. Δημοχάρης.
Brysonis Achæi discipulus. Κράτης.

C.

Caddus Historicus, v. Χαλδ. (Sed ibi scribendum est Καδδίδης.)
Cælius Alex. Ægei F. v. Ἀλεξανδρ.
Callias, v. Ἀραχνη. Ἑλλεβορίαν.
Κυκλωψιν, v. Ἀραχνη.

Calli-

Callimachus v. Α ἄ. Ἀδμωλία. Ἀλεξιβάνιος. Ἀμιθῆσαι. Ἀπιγώ. Ἀποβράσματα, Ἀπ' ἄλλος. Ἀρά-χνη. Ἀσπασοί. Ἄστρια. Ἀσυρον. Γέλλα. Δανά. Δεινόν. Δύη. Ἐγκυτί. Ἐκάλη. Ἐκόμισεν. Ἐλελεῦ. Ἐπικλινές. Ἐρώσει. Ἐυρώς. Εἰκαία. Ἑστιεῦ. Κατημαρισμένας. Κολυραία. Κολωνάων. Κόρος. Κτείς. Κυκλίων. Κύφελλα. Μαραθών. Μὴ Νεοπάμους. Οὐ γάρ. Ὀλλίν. Περιδέξιος. Περιπηχύνανδρες. Πονηρός. Πορθμεῖον. Πρώ. Ποίη. Σέβας. Σιμωνίδης. Ὅπως. Τάλις. Ψυθός.

Ἐν τῷ πρὸ τῶν Ἀγώνων. v. Ἀλία.

Ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις. v. Φασηλ.

Ἐν Ἑκάλῃ. v. Ἀρμοῖ πῦ. Αὖθ' ὕφελε.

Ἰμαῖον. Καλιάς. Κωμῆται. Μύωψ.

Νὴ μὰ τά. Σῦφαρ. Vide & Ἑκάλη, Ἑταύλια.

Ἐν τοῖς Ἐπιγραμμάτων. v. Τμῆς, ἃ Μ.

Ἐν Τμήσει. v. Ἀγοραναμίας.

Ἐν χολιάμβοις. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.

Callimachi discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφάνης.

In Callimachum scripsit *Astyages*.

In ejus *Epigrammata* Ἀρχίας.

Callinicus Sophista. Γενέθλιος.

Callisthenes. v. Ἀναγκαῖον. Ἀναρρᾶξ. Ἀνώγεων. Βίθυος.

Ἐ β' Περσικῶν. v. Σαρδαναπάλους.

Callistratus. v. Ἁπλᾶς ἐπιφυλίδα. Ἡ γλῶττα. Ἰσοκρίτης, Ἀμύκλα. Μέτων. Ὄρμον, Σελαχίαν. Φιλόξενος Βύλητ.

ἐν τῷ πρὸ Ἀθηναίων. v. Ἐρμαί.

Candidus Historicus. Vide supra *Caddus*.

Cantharus.

Θηρῶ. v. Ἀθηναίας.

Caucasus. v. Ἀήμνιον.

Cephalus Rhetor. v. Ἐπιξίμια.

Cephisodorus.

Ἀμαζόσι. v. Ὀνος ὕβλας.

Cercops Pythagoreus. v. Ὀρφεύς.

Chæremon Philosophus, Neronis præceptor. v. Ἀλέξανδρος. Αἰγαί.

Chæremon.

Τριστίτη. v. Ὡς ἐχυπάρχων.

Chamæleon.

Ἐν τῷ περὶ Θεοφράστου. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

Ἐν τῷ πρὸ Σατύρων. v. Ἀπώλεσας. Ἀρίστ. Κύκλ.

Charax historicus. v. Ὅμηρος.

Charmides. v. Ἄδην.

Chionides.

Ἥρωσι. v. Ἀγις.

Chrysippus. v. Κερκωπες. Τιμωκράτης. Χαρμος. Θέσις. Ἀθήναι.

Ἐν τῷ πρὸ Καλὰ καὶ Ἡδονῆς. v. Ἀσσαυροκάππαβον.

Ἐν τῷ β' τῶν Φυσικῶν λόγων. v. προλήψις.

Ἐν τῷ πρὸ Χρημάτων. v. Νεοτλός.

Chrysostomus. v. Βδελυγμία. Διαπεφώνηκεν. Καλαυγῶ.

Ἐν τῇ Ἑρμηνεία τῇ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς. v. Λόγια.

Cinesias poeta dithyrambicus. καλαμίλαι.

Clearchus. v. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.

Ἐ τῷ πρὸ Οἴνων. v. Νεοτλός.

Ἐν τῷ περὶ τὴ Ῥοδίων ἐλευθερίας. v. Ἀρτεμισία.
Ἐν τῷ κατ' Σπευδίν. v. Νεμεσία.
Ἐν τῷ πρὸς Σπευδίαν. v. Σκηνή.
Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. v. Ἅμα. Ἀναφορεύς. Ἐξηταώθης. Καλαμίτης. Καταψευδομαρτυρησάμενον. Κατηγορίας. Κίναδον. εἰδ. Παραπεπλωκώς. Σύλας. Τρίημα. ο τετρ. Φάρμακον. (Vide etiam ſupra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Eſt enim eadem oratio.)
Ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμαχων. v. Τίμημα.
Ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν. v. Κληρῦχοι. Καινικόν. Ὁ κάτωθεν. Συμμορία. Τέως.
Ἐν τῷ περὶ Σωσιάξεως. v. Ὀπισθόδομος. Παρασία.
Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. v. Ἀποστασιάδων. Λυκιουργίς.
Ἐν τῷ κατ' Τιμοκράτους. v. Ἑτεροφθαλμος. Ἤων. Ἱερομηνία. Ναυκραρικά. Ὅσιον. Ποδοκάκκη Προσιμήματα. Φαῦλον. εἰρ. Φιλέψιος.
Ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλεημένος. Ἀπόδασις.
Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. v. Ἀγνωμόνως. Ἀρχαῖος. Ἄτλα. Ἄτιμος. Βάραθρον. Δυσωπῆσαι. Ἐθος. ε μ. Ἐπιχειροτονία. Ἐφορμεῖν. Ἐχῖνος. Ἡλικία. Καταβολή. Καταγειν. τὰ π. Μαλκιοῦν. Μάστιγα. Μεθώνη Μελίνη Δημ. Μενέλαος. Μετοικιον. Μορῶν. Ξενικάν. Ὑλλαβεῖν. Οκνῶ. Ὀλιγωρήσετε. Ὀνυ σκιά. Παγάς. Πάραλος. Πεζαίτερος. Περὶ τ ἐν Δ. Περιτειχίζεσθαι. Πινάκια. Πολιτεία. Πολύτρατος. Προβόλαι. Προπύλαια. Προσιμᾶν. Πρυλαυσιάζειν. Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Συντάξις. ἀντὶ τ. Τέως. Τάξις Χωρίς. Ὑπάγυσιν. Φυλαρχος.
Ἐν τῷ α Φιλιππικῶν. v. Ἀποστολάς.
Ἐν ς Φιλιππ. v. Δεκάρχαι.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. v. Προθεσμίας.
Demoſthenes ab Athenienſibus traditus Antipatro cum aliis oratoribus Hyperide, Himeræo, Lycurgo, Polyevéto, Ephialte, Thraſybulo, Charete, Charidemo, Diotimo, Patroclo, Caſſandro. v. Ἀντίπατρος.
Demoſtratus. v. Δημοσθένης. Καραξ. αἰρ.
Dexippus. v. Ἀπὸ δή. Ἐτιμᾶλλα. Εὐθαρσῶς. Παραπολύ. Παρασχεῖν. Παλαιότης. Ρωμαίων ἀρχη. Σεμνάν.
Θησαυρῷ. v. Κωρυκαῖος.
Diagoræ athei ἀπεσυρίζουσης λόγοι. v. ἀποσυρ.
Dicæarchus.
Ἐν τῷ περὶ Μυσικῶν Ἀγώνων. v. Σκολίον
Didymus. v. Ἀλύειν. Ἄνθηρα. Γαμηλία. Ἐλευθέριος. Ἐξένιζεν. Φρίξ. Κυψελιδῶν. Λυκιουργεῖς. Ὀξυθύμια. Ὄρρον. Ὅσιον. Π τέν. Παρασκήνια. Πέλανος. Περὶ τ ἐν Δ. Περιτοίχων. Ποδαπάκκη. Πολύτρατος. Πωλοῦσι. Πρακτόνια. Προπεμπᾶ. Πρασασία. Τειλάζειν. Τὰς ἑταίρας. Φάρμακος.
Didymum audivit Appion. v. Ἀπίων. multa contra Jubam ſcripſit. v. Ἰόβας.

Didymus

Criton.
Ἐν Γετικοῖς v. Ἄρλι, ἢ αἰρτ. Βοωλίαις. Γέσοι. Δεισιδαιμονία. Ἐνεμημιδῶν. Καθισάμη.

Crobylus. v. Ὀψοφαγία. Ἐιμαχίδας, ῥοδ.

Cteſias.
Ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. v. Σκιαπόδες.

Cyclus Epicus. v. Τευμισία.

Cyprius Poeta. v. Οἶνος. ὠνεμι.

Cyrillus Magnus. Ex eo prolixus locus contra ſpadones & eunuchos adducitur. v. Σπάδων.

D.

Daduchus. v. Γενέθλιος.

Damageti Heracleotæ Epitomen ſcripſit Demoſthenes Thrax. Δημοσθ.

Damaſcius. v. Ἀγαθουργία. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσκοπος. Ἄθρυπτος. Ἀθύτης. Ἄπειραλιον. Ἀπειρατης. Ἀπόπελις. Ἀπηχαιον. Ἀπόθρωπος, τὸ πρεσβυ. Ἀπόπυγιν. Ἀπόπεμα. Ἀτλα. Ἀφελεια. Βλακιδεται. Γελασίνα. Δωλύγιον. Δομῆνος. Δῶρος. Αἰδοῖος. Ἐναγῆς. Ἐνδόμυχος. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιτίθησι. Ἐπιφάνιος κ. Ευπρ. Ερμαιον. Ἔρως τὸ πρ. Εὐμοιρία. Εἰδωλον. Ηὐειχοῦλο. Ἰδιώτης. Θρίνη. Καίρων. Ὅσιον, χωρ. Ὧτα Παρίσαθαι. Πῆνος. Πλαδαρόν Προσπεσὼν ἐθη. Πρόσοιλο. Πυργῶλαι Ρητορική. Ῥυθμίζω. Σκιὰ ὀνείρων. Στοιχεία. Συννήσας. Συριανός. Ταττήσα. Τεκμήριον. Τετράγωνον. Φιλία. Φιλοτονία. Χαριεντίζεις. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν Φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γρηγόριος. Ἰφικρατίδης.

Daniel. v. Θέρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἁγίασμα. Ἀκανθα. Ἀκηδία. Ἀλλοτρίως. Ἄμωμος. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀποσκορακίζει. Ἀσεβῶν. Ἀσκὸς ἐν παχνῃ. Ἀτεκνία. Ἄφρων. Βασάν. Βιβλοι Θεῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Γραμματείας. Διαβόλιον. Διαθήκη. Διανεύης. Διαλαγή. Διεξόδους. Διέσειλεν. Δωάσην. Αἰών. Αἴτημα. Ἐγκαθηται. Ἔκσασις. Ἐκστατικ. Ἐξαίσια. Ἐπαινέσθε. Ἐπεστρέψαν. Ἐρημικῶ. Ἐτυφώθη. Εὐθεῖα. Εὐρίσκω. Εἰκών. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνάμεως. Ἡμέρα πον. Θεός. Δαβ. Θραῦσις. Κασσία. Καταυγείς. Καταπαυσις. Κατέῤῥαξας. Κατεύθυνον. Κέδρος. Κεκραξομαι. Κέρας. ἰχ. Κιονῶ. Κλῆρος. Κατίλλη. Κωφῆς. Κρίματα. Κρύφιος. Λάκκος. Λαγνός. Λύγιαι. Λυτρωτής. Μάνα. Μετοχή. Μὴ καταπραΰνης. Μονογενῆ. Μονόπτερως. Οἶκος. Ὀνόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὐ τοι. αὐτι. Ὠδῖνες. Παραζήλω. Παραστήσομαι. Παῖδες. Περιβέλαιον. Πραότης. Πρεσβεύω. Προσηλύτος. Προσωπον. Πραΐ. Πυλαζυσι. Πύλαι δ. Σελήνη. Σκέπη. Σοφός. Στέαρ. Συντέλεια. Συτροφή. Σχοινία. Ταινις. Τίς; αὐτὶ τ. Τὸ αἰγάλλαγμα. Τρίβος. Τρόγος Δαβ. Τῆδε διαπ. Ὑπερλάβομεν. Ὑπνος ἐπὶ Θ. Ὑποσκί-

Τετρακίλιοι. Τοξοται. Τοῦ Θεοῦ. Τῷ Θ. Τῷτε. Φημι. Φάις. Φείδε. Χεῖρα. Χᾶς θαν. χρίσις. χρίσμα. Ψευδ Θ. Ψόα.

Demagoras. v. Ἀλκυονίδας.

Demetrianus Criticus & Mathematicus Ravennas. v. Ἀπάσι Θ.

Demetrius. v. Ἀκή. Ἴσαι Θ.

Demetrius Phalereus.

Ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. v. Παρασασις.

Ἐν γ΄ Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.

Demetrius Scepsius. v. Ἀδράστεια.

Democlitus περὶ πυρσῶν. v. Κλεόξενος.

Democritus Abderita. v. Ἀ ἀ. ἀναγκαῖον. ἀπολλώνι Θ. Ἐυσεβ. Εἱμαρμένην. πεῖραθλ Θ.

Περὶ τὸν ἐν Ἅιδ. v. Τριτογένεια.

Democritus Historicus. v. Ἰάδας.

Demon. v. Δωδωναῖον. Ἡ δεῖ χελώνης. Ἡ φάνη θ΄. Ὅτος ἄγει Σαρδώνι Θ γ. Φοινίκων σ.

Ἐν τῇ Ἀτθίδι. v. Τριστατορες.

Ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. v. Πρεκώνια.

Demophon. v. Δορύχιον.

Demosthenes. v. Ἀγραφίν. Ἀπολογία. Ἄκριτος. Ἀλαβαστοθήκας. Ἀλογία. Ἀμφισβητῆσαι. Ἀμφοτεροπλῶν. Ἀναστασιάζωσι. Ἀνήκει. Ἀνήκηκεν. Ἀντίχει. Ἀπλικαταλλατ Θ. Ἄξιον φέρειν. Ἄξιον. ἐπὶ τῷ δ. Ἀπαγε. Ἀπαλλαξας. Ἀπεγνωκώς. Ἀπέλθῃ. Ἀπετιμησάμην. Ἀπογνώς. Ἀποκηρυκτον. Ἀποκρίθητι. Ἀπολογίζω. Ἀτομι Θ. Ἀτοψηφίζονται. Ἀποψηφισθέντα. Ἀτοβούλευτον. Ἀτῖμος. Ἀφεῖς. Γείρεσθαι. Γραμματοκύφων. Γραφίνε. Δαπανᾶν. Δεῦρο. Δημοσιεύσιμος Θ. Διάθεσις. Διακεχρημάτον. Διαχειροτονία. Εἰσαγγέλλειν. Διφθέρα. Δυσμαθεῖς. Ἐγκράτεια. Ἐξαγγέλλειν. Ἐξεταστέον. Ἐξέρεσον. Ἐξόλη. Ἔξωμ Θ. Εὐλοκρασία. Ἐπαγγελία. Ἐπιτρέπειν. Ἐρανίσας. Ἑταῖρος, τύρ. Θέσμος. Θίασος. Θύραι π. Καθελών. Καινώσεως. Καταχειροτονίαν. Κλίσις. Οἰνήτωρ. Ὄνυσκα, ὄρμ. Ὦ μεδαμῶς. Πόα. Πύραλα. Περβολαί. Προστεταγμένα. Προτίμ. Ῥήτωρ. Σημεῖα. Συντιμηθῆναι. Τάλαντα. Τριγωνικὸς π. τρόμητος. Φάσκ. Φοινίκιον. Φοινικίδα. Χάραξ. Χαριεῖσθαι. Χρῆσαι δύο.

Ἐν τῷ ζ΄ Ἀγνίᾳ κλήρ. v. Ἐφήκλησις.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀδελφῶν. v. Δυσμαχος. lege ἀτελειῶν.

Ἐν τῷ κζ΄ Αἰσχίνου. v. Ἀπειρίθη. Ἐπικρατῆς. Ἀθην. Ἐπαθάτι. Ἡρακλ. Ἴσα βαίνω. Μυρτιμ. Νεῶσι. Ὅτι ξένος. Προβαλλομένους. Προβούλευμα. Προστολή. Σύγκλητος.

Ἐν τῷ κζ΄ Ἀνδροτίωνος. v. Ἀπλῶ. Ἀντιγραφεύς. Ἀπογραφή. Ἐξητάσθης. Ἐξοχησάμενος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. v. Ἐγγειον. Ὀφρύνιον.

Ἐν τῷ κζ΄ Ἀφοβ. v. Βωμοί. Κεφαλή. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον. v. Τὸ μαλ.

Ἐν τῷ κζ΄ Ἀριστογείτονος. v. Ἀπόσειον. Ἀτίδρυτοι. Βελευσις. Γάσις. Ἐμφρεάτοι. Ἐνδεικ. Εἰδέναι. Ἔναγ. Ἐπὶ θεωρῷ δημ. Ομὸ ἐγγ.

ἐγγυᾶ. Πληρωτής. Φάρμακος.

Ἐν τῷ κζ' Ἀμισοκράτης. v. Ἀπολειψία. v. Ἄξιος. Ἀποχειροτονία. Ἀποφεύγειν. Λιθάσασθαι. Ἐθνος. ἐμ. Ἦν θεσμός. Νοθεία. Οἶδε. Ὁ κάτωθεν νόμος. Ὅτι οἱ ἀλόντες. Οὐκ ἀναχώσομαι. Πανήγυρις. Σκῆψις. Φαῦλος. Δημ.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βυλὴν καὶ τὸν Δῆμον Ἐπιστολῇ. v. Ἐργολάβος.

Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. v. Συντιμηθῆ. (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)

Ἐν τῷ κζ' Διονυσοδώρου. v. Τίσις.

Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. v. Λιγείδαι.

Ἐν τῷ περὶ Ἐπιτειχισμοῦ. ψ. Ἐφίεσαν.

Ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην. v. Γαμηλία. Δίκη. κρίσις.

Ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην. Ἐφέσῃ. v. Πόρος.

Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. v. Πρὸς τῇ πυλίδι.

Ἐν τῷ κζ' Θεοκρίνους. v. Ἐνδεκάζοντας.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀποκοδομεῖν. Χλίδος.

Ἐν τῷ κζ' Κόνωνος. v. Αὐτολήκυθοι. Ἰδίαν. Ἰδίαν. Λίθος. Μελίτη. Φαῦλον. τὸ ἄπλ.

Ἐν ᾗ ὑπὲρ Κτησιφῶντος v. Ἀποδιδόσθαι. Ἀποστολεῖς. Ἀρτεμίσιος. Βασκαίνει. Γεῖρα. Ἐκ περιουσίας. Ἐπαρόμβιος. Ἐπιτείχισμα. Ἐπιχάρης. Εὐσέβεια. Ἡγεμὼν συμμ. Ἡγήμων. Ἡκροτηριασμός. Θεμίστων. Θεογείτων. Θεοκρίνης. Λαρογγίζειν. Λεύκη. Λόγχ. τ. Μενυχία. Μύρτης. Μυρτώνιον. Νεβρίζων. Νέων. Οἰκίσκη. Ὀνομάζων. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. Παράσημος. Παρελθεῖν. Περίλλος. Πομπείας. Πορθμός. Προβαλλομένης. Σάβα. Σιμός. Σίμυλος. Στρεπτός. Φρεάριος. (Vide etiam paulo inferius, ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Est enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. v. Πεντηκοστή.

Ἐν τῷ κζ' Λεπτίνου. v. Ἀντατάστησαι.

Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. v. Ὅρα δή.

Ἐν τῷ κζ' Μειδίου. v. Ἅμα. Ἀσεβῆ. Βιαίων. Εὐλαβεῖν. Οἷον. Πατρικός. Προβαλλομένης. Ῥυτά. Σπουδάζω. Τίμημα.

Ἐν τῷ κζ' Νεαίρας. v. Ἀπαστραπεμόν. Ἀτιμισμός. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Κυνέας. Ὀκάτωθεν v. Πωλῦσι.

Ἐν ᾗ κζ' Νικοστράτου. v. Ἀρχαῖον.

Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. v. Περιοίκων.

Ἐν τῷ κζ' Ὀλυμπιοδώρου. v. Ἀθυπωμοσία. Ἐπεδίκασε.

Ἐν τῷ κζ' Ὀνήτορος β'. v. Ἀπεγιμηταί. Προσασία.

Ἐν τῷ περὶ Ὀνόματος. v. Πινάκια. Σεσημασμένων.

Ἐν ᾗ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. v. Ἐπὶ Θρασύλλου. Κεγχρεών. Μαρώνεια. Παρανατιβολή.

Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Ἀσάθμητος. Ἀσωποστάσιον. Ἄτλα Δρυμός. Ἐπικράτης, Ἀθην. Εἰσιτήρια. Ὁρᾶτε. Πυνθάνεσθαι. τέως. Ὑποκεριζόμενοι.

Ἐν ᾗ ὑπὲρ Ῥητόρων λόγῳ. v. Ἄμα.

Ἐν λῷ περὶ τ῀ Ῥοδίων ἐλευθερίας. v. Ἀρτεμισία.
Ἐν λῷ κζ΄ Σπερδίᾳ. v. Νεμεσία.
Ἐν λῷ πρὸς Σπερδίαν. v. Σκηπή.
Ἐν λῷ περὶ Στεφάνου. v. Ἅμα. Ἀναφορεύς. Ἐξηταάθης. Καλαμίτης. Καταψευδομαρτυρησάμενος. Κφτηγορίας. Κιαδ. ἀδ. Παραπεπλημμένως. Σύλας. Τρίημα. ο τετρ. Φάρμακος. (Vide etiam supra, Ἐν λῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Est enim eadem oratio.)
Ἐν λῷ περὶ λῶν Συμμαχων. v. Τίμημα.
Ἐν λῷ περὶ Συμμοριῶν. v. Κληροῦχοι. Κοινωνικόν. Ὁ κατὰ τῶθεν. Συμμορία. Τέως.
Ἐν λῷ περὶ Συντάξεως. v. Ὀπισθόδομος. Παρασία.
Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. v. Ἀποστρατιώτων. Λυκιουργίς.
Ἐν τῷ κζ΄ Τιμοκράτης. v. Ἑτερόφθαλμος. Ἤων. Ἱερομηνίαι. Ναυκραρικά. Ὅσιον. Ποδοκάκκη Προσιμήματα. Φαῦλον. εἰρ. Φιλέψιος.
Ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλεημένος. Ἀπόδασις.
Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. v. Ἀγνωμόνως. Ἀρχαῖος. Ἄτλα. Ἄτιμος. Βάραθρον. Δυσωπῆσαι. Ἐθι. ε μ. Ἐπιχειροτονία. Ἐφορμεῖν. Ἐχῖνος. Ἡλικία. Καταβολή. Καταγεῖν. τὰ π. Μαλακίσαι. Μέτωπα. Μειώνη Μιλίνη Δημ. Μενέλαος. Μετοικιον. Μορῶν. Ξενικάν. Ξυλλαβεῖν. Οἰνῶ. Ὀλιγωρήσατε. Ὀνυ σκιά. Παγαί. Πάραλος. Περαίτερος. Περὶ τ῀ εν Δ. Περιεσχίζετο. Πυνάκια. Πολιτικά. Πολύτρατος. Προβόλαι. Προπύλαια. Πρωτιμᾶν. Πρυτανικὰ Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Συντάξις. ἀντὶ τ. Τέως. Τὰς Χωρίς. Ὑπαγωγεῖον. Φυλαρχος.
Ἐν λῷ α΄ Φιλιππικῶν. v. Ἀποστολεύς.
Ἐν ς΄ Φιλιππ. v. Δεκάρχαι.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. v. Περιθεσμίας.

Demosthenes ab Atheniensibus traditus Antipatro cum aliis oratoribus Hyperide, Himeræo, Lycurgo, Polyevecto, Ephialte, Thrasybulo, Charete, Charidemo, Diotimo, Patroclo, Cassandro. v. Ἀντίπατρος.

Demosthenes. v. Δημοσθένης. Χάραξ. αἰσ.
Dexippus. v. Ἀπὸ δή. Ἐτιμᾶλκα. Εὐθαρσῶς. Παραπολύ. Παρασχεῖμα. Παλαιστίνη. Ρωμαίων ἀρχή. Σεμνόν.
Θησαυρῷ. v. Κωφυκαῖος.

Diagoræ athei ἀπαντα ἐξ ἑτοίμου λέγει. v. ἀποσοφ.

Dicæarchus.
Ἐν λῷ περὶ Μυσικῶν Ἀγώνων. v. Σκολίον

Didymus. v. Ἀλύσιον. Ἀνδήρα. Γαμηλία. Ἐλευθέριος. Ἐξενίζειν. Φρία. Κυψελιδῶν. Λυκιουργεῖς. Ὀξυθύμια. Ὄρρον. Ὅσιον. Ὃ ταν. Παρασκήνια. Πέλανος. Περὶ τ῀ ἐν Δ. Περιτοίχων. Ποδαπάκη. Πολίτρατος. Πωλοῦσι. Προκώνια. Πρόπεμπτα. Πρεσβεία. Τειλάζειν. Τὰς ἑταίρας. Φάρμακος.

Didymum audivit Appion. v. Ἀπίων. multa contra Jubam scripsit. v. Ἰόβας.

Didymus

Didymus Monachus. v. Ἀμοῦς.

Dinarchus. v. Ἀγεφθίς. Ἀναγκαῖ. Ἀναλῶσι. Ἀνέχει. Ἀνθολήθευ. Ἀπήχημα. Ἀπογνώς. Ἀποπιφασμένον. Ἀποτάξαιλα. Ἀπόταφος. Ἀρχαιρεσιάζειν. Βυλαία. Βυλεύσεως. Βυλεῖα. Γόργυρα. Διάμετρος. Ἐξωλὴς ὤν. Εὐανδρία. Θεογείτων. Κλιμακίζει Λαμπαδίων. Λογισταί. Μοχθηρός. Οἴκημα. Ὁμοιρικής. Ὀχεῖον. Παλιναιρεσιάζειν. Παραφρυκτωρεῖον. Ὑπόλογον. Ὑποφόνια. Φάσις. Χρυσόχοιον.

Ἐν τῷ κζ Ἀγασικλείους. v. Σκαφηφόρους.

Ἐν τῇ ὑπὲρ Λίκίνου Ἰσηγορίας. v. Κλιμακίζει.

Ἐν τῷ κζ Ἀρχεπτόλεμ. v. Ἀποψηφίζουσιν.

Ἐν τῷ κζ Καλλίου. v. Ὑποναμεύσεις.

Ἐν τῷ κζ Λεωχάρους. v. Δεῦρο.

Ἐν τῷ κζ Δυκούργ. v. Καταλείσιμον.

Ἐν τῷ κζ Μναίχμ. v. Πραγματεία.

Ἐν τῷ κατὰ Πολυευκτ. v. Λίγειον.

Ἐν τῇ κζ Πολυεύκτ Ἀποφάσει. v. Παραγγελία.

Ἐν τῇ κζ πολυεύκτ ἐκφυλοφρενήσεις. Ἐνδείξει. v. Παλιναιρεῖ.

Ἐν τῷ κζ Πυθέ. v. Ἀπρότων. Καλλίας. ἀντιγρ. Καταδοῦναι.

Ἐν τῷ κζ Στεφάν. v. Ὑπὸ γῆν εἶκ. Τυρρηνικῷ. v. Περίστασιν.

Ἐν τῷ κζ Φιλοκλέους. v. Πυνθάνομαι.

Ἐν τῷ κζ Φορμισίῳ. v. Ἡλιοδημίου.

Dinolochus. v. Τῆς ὑπὸ ῥόπ.

Diocles.

Βάκχη. v. Κακὰ π.

Diocles Μυστικὰ γιγραφὼς, pater Alcidamantis Eleatæ philosophi. v. Ἀλκιδάμας.

Diodorus. v. Ἀνθικατέστησαν. Γάλα. Ἐνδείνας ἑαυτὸν. Ἐξαιρεθωθέντες. Κλίμακες. Λυσιτελές. Παλαιεῖ. Στεγανόν. Σύλλας. ὃν. π. Σωτῆχεν. Ὑποσαί. Χαλάσαι. Χρῶμα. τοῦτο.

Ἐν τῷ πρὸς Σταθμῶν. v. Ταλάντων. εἰς Φ.

Diodotus. v. Δηλίᾳ κολ.

Diogenianus. v. Λεπτῷ.

Diogenes Cynicus. v. Ἀναξιμένης. Ἀντισθένης. Ἀρίστιππος. ἐυτάξυφα.

Diogenes Laertius.

Περὶ Βίων Φιλοσόφων. v. Τελεαλογία.

Dion. v. Δεσμοκήρυκες. Ἐτισατίς. θηλ. Ἐσάλευον. Ἠνδρώθησαν. Μάχαιραν βασ. Ὑπεξέχειν.

Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Βύας. Δοξασίας. Ἐδημώθη. Ἐδικαιώθησαν. Ἐνθυμίζομαι. Ἠγάλλετ. Ὡς ἐτίσαν. Ῥαιζάτη. Στάδιον.

Ἐν β' τῆς δευτέρας Συναλλάξεως. v. Οὐδὲ Ἡρακλ.

Dionysius. v. Ἀγύρτης. Ἀλιφαίτης. Ἀριστορος. Βασιλεύς.

Θρᾳξί. v. Πέλαιος.

Ἐν κτίσσει. v. Ἡρακλείδης. Ῥαλμωτεῖς.

Ἐν τῇ λ' τῆς Βιβλικῆς ἱστορίας. v. Παμφίλη. Σωτηρίδας. Ἐτιδ.

Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Νίπτ.

Ταξιαρχαις. v. Φορμίων.

Ἐν χρονικοῖς. v. Ἐυμενίδης. Ἡμῶν.

στιχεῖον. versus de vino. v. οἰν⊙.
Ἐ. Δαιμαλία. v. Ἀσκός.
Διονύσιος. v. Κωφότερ⊙ π.
Καμπυλίων. v. Ἀνακτικὰς. Μανίκιος. Περσιανός.
Euclus. ὁ Χρυσιμολόγ⊙. v. Ἀφ.
Eudemus. v. Φιλωνίδας.
Ἐ. ἐν τῷ περὶ Λέξεων ἐπιφορικῶν. v. Εὐγένεσερ⊙ π.
Eudoxus Cnidius. v. Αἰσχίνης. Κρίτων.
Eudoxius. v. Αὐξέντι⊙.
Evetes Comicus. v. Ἐπαφρόδιτ⊙.
Eugenator v. Φιλόγυμ⊙.
Eugiton, v. Αἴτιος Σ.
Eunapius v. Ἀμμιλιχίου, Ἀνεπιμώς. Ἀπειθίζε. Ἀπέψιον. Ἀπαγαγόντων. Ἀπεσάτει. Ἀπολελαχηλίζοιμι. Ἀτάθαλα. Ἀτεύμαρτον. Βαλάντιον. Διάμαλλος. Διαπυγπεῖν. Διηυχενίζετο. Διοσημία. Δρέπανα. Ἐγκύκλιον. Ἐμμελές. Ἐλλανοδίκαι. Ἐπεσπάδιον. Εὐλόφιος ὄφις. Ζευγμα. Ἱεροσυλητὴ. Εἰσφρέσαθ. Ἰλη. Θέσεις. Καγχάζει. Καμικὸν θ. Κατακαίνειν. Κωνσαντῖν⊙ ὁ μ. Μακρῷ. Μεγαλοπρεπὴς. Μελεδωνός. Μικρὸ Μοχθεῖν. Μυριόλιτ⊙. Οἰδῦσαι. Οἰσυΐνας. Ὀρχάκις π. Παρασυνῆλα. Παρασάγαι. Πανδεῖ. Περίβολ⊙. Ῥύμη. Ῥύμη. Σιρομάστας. Στυθηρὸν. Στέαλα. Συντεκμηρεώμεθ. Τετύθμιον. Χρῆσιμ. ψάλος.
Eunapii Sardiani Chronographia citatur in v. Ῥυφ⊙.
Eunomius. v. Αἰτι⊙. Αὐξεντι⊙.
Euphemius Patriarcha CPol. v. Φωτίου.
Euphorion tragicus Æschyli F. v. Αἰσχύλ⊙.
Euphorion, v. Ἀτάρμιτλον, Εὔσωμα, Καίδηξ. Περιφορικὸς.
Ἐν Ἀπολλωνίῳ, v. Ὁ κατὰ θεὸν π.
Euphranor, v. Ἀτίμη.
Euphronidis discipulus Antiphanes Grammaticus, v. Ἀριστοφ.
Euphronius. v. Κηφίλας, Μίτων, Παραυξορίσιν. Δεισίφας, Διόδωρ⊙.
Eupolis, v. Ἀδραμύτιον, Ἀθηναῖοι δυσὶ. Ἀλλὰ γαῖ. Ἀναγχιστῶν. Ἀναβύσιος, Ἀνεπίληκτ⊙. Ἀπατοθεούσιν. Βασιλεῖς. Βασάνοις, Γιβῆοι. Ἐγκαφ⊙. Εὐέχειρ. Ζητρεῖν. Καλάστασις. Κομμωδῶν. Κυλλὸς, Μυτάλχη, παιδικὰ, πρόσοχθ, Σαπρὸ, Ταμίαι, τὰ, τερὶν, Τοῖς Ἱππεῦσι, Τυδεὺς, Χωλὸς, Ψαμμακοσιογάγαρα, Ψῶλα.
Αἰξὶ, v. Ἀμεγὲ, Ταίγυρ. Καὶ, Αὐτολύκῳ, v. Ἀναφλασμοὶ, Διπλαῖ, Φασιανοὶ, Φιτύσαι.
Βάτταλος, v. Ἀκχύραρ⊙.
Δῆμοι, v. Ἀγῆλαι, Ἀναβλεσωνῆσαι, Ἀνδιμάχη κατ. Ἀργύπιος.
Νεανισκεύεσθαι.
Κόλαξι, v. Ἀκφυγμὸς.
Μαρυκᾶ, v. Ἀμφορεαφόρος, Μικρὸ ἔ δὲ. ψῶλα.
Πόλεσι, v. Ἀνεώγεσαν, Ἀντίμαχος, Ἀπλήγιος, Ἀτωμάλη, Σφιγξὶ, v. Νεανισκεύεσθαι.
Ταξιάρχαις, v. Ἀλφάνει. Ὀθόνιον τραγῳδὸς, Ὠδὴ.
Χρυσογόνῳ. v. Ἀκροατήμα. (χρυσογόνῳ) Ὁμιλία. Τὸ Διὸς Ταμμα.

Ψαμμυκιστογλέγεα.

Euripides. v. Ἄγαλμα. Ἀλλήλων. Ἀλκηστις, Ἀναπτυξις. Ἀνδρομαχοδίζω. Ἀναλήθυιαν. Ἀπαγγε. Ἄραιτο. Ἀρίσταρχος. Σωκρ. Βίβλος. Δυσπαλλεκτος. Ἐγκυκλοπαίδειον. Εἰσηγ. Ἡγεμὼν. Ἰάμ. Ἰνδοί. Καροβάτης. Διθυραμβ. Λογισμός. Λόγος. Παλαιγενής. Πενθερά. Πλεῖν. πλ. Πυρράκαι. Ῥαχίζειν. Τρὶς ἕξ. Φήμη. Αἰγεῖ. v. Δεκατεύειν.

Αἰολ. v. Κλῆρος Ἑρμ.

Ἀλκηστις. v. Κλέπτης. Οὐχὶ μᾶλλον.

Ἀλκμήνη. v. Ταῦτα μὲν πρὸς σέ.

Ἀνδρομαχὴ v. Μὴ τὸν ἐμόν.

Ἀνδρομέδα. v. Ἅλκηστις. Εἰσηγ.

Ἀντιόπη. v. Νόσον ἔχειν.

Βάκχαι. v. Ἀργαλέον.

Βελλεροφόντη. v. Οἴμοι. σχ.

Ἐκαέβη. v. Χαλάσω.

Ἑκάβη. v. Ἀκάστου. Βῶς ἑβδομος. Σελήνη.

Ἑκπολυτῷ. v. Νῦν δή. Σεμνόν.

Ἑλενμένω. v. Εἶδεα. (Δυσμενῶς.) v. Φαῦλον.

Μελεάγρῳ. v. Νῦν δή.

Μηδεία. v. Ἀ ἀ. Μεσῶ. Σεμνόν.

Οἰνεύς. v. Ἡρακλείαν.

Ὀρέστη. v. Πέλανος.

Πειρίθω. v. Πόλος.

Σισύφου. v. Χαίρω.

Τηλεφάνη. v. Δωδεκαμήχανος.

Φοῖξ memoratur in v. ἀναγνωρισις.

Φρύξω. v. Τίς εἶδεν.

Eurycles vates. v. ἐγγαστρίμυθος.

Eusebius Rhetor, Casilonis F. Alexandri Rhetoris frater. v. Ἀλέξανδρος.

Eusebius Pamphili. v. Ἀγαπητός. * Ἰησοῦς. Ὠριγένης, ὁ μὲν Ἀδ.

Eustathius Sebastenus Macedoniannæ sectæ princeps. v. Ἀπολλινάριος, Βασίλειος.

Euxenides Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Euthycles.

Ἐν Ἀτταλάντῃ. v. Βῶς ἑβδομος.

Ezechiel Propheta. v. Δίβης.

F.

FAbulæ. v. Ἄδην. Ἀκηδής. Ἄνεως. Ἄρκος. Αἰτεινή. Αἰσίρα. Ἡτταδαιεύς. Καρχαρόδης. Λαχός. Λίβυσσα ὄρνις. Λίς. Λύφος. Νεῖς. Παλαιάδης. Πορφύρᾳ. Σισύρα. Σκῶλες. Στυφελισμός. Ταυτὶ μὲν εἰκ. Φηλαν. Ψαφαρῇ. Vide etiam supra *Babrius*.

Favorinus Gallus. v. Ἀδριανός.

Francis hastæ ἀγγωνες. v. ἀγγωνες.

G.

GAlenus. v. Βφρ.

Ἐν ταῖς Ἁπλοῖς. v. Φαῦλον.

Glossographi. ἀντιπερυς. ἐνσάτα.

Gorgiæ Leontini mentio v. Ἀντιφῶν discipulus Alcidamas. v. Ἀλκιδάμας.

Gregorius Nyssenus.

Ἐν τῇ Κοσμογονίᾳ. v. Τυχαίη.

Gregorius Theologus.

Ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον Ἐπιταφίῳ. v. Ἀθαμᾶς. (vid. Theologus.)

Hecataeus.

* Eusebius pro Philostorgio.

H.

HEcatus Milesius. v. Ἀδελφεός. Μοιχείδιον. Νῶλα.
Ἐν τοῖς περὶ Τπομνημάτων. v. Ἀλκιμείδης.
Hegesander.
Hegesias pisithanatus. v. Ἀρίστιππος.
Helicon Cyzicenus in Αἰχίνης.
Heliconius. v. Ἀντίων. Ἀρμενός, Νικομ.
Heliodorus. v. Σπυλαίδης. Τρίγληνα.
Heliodorus Periegetes.
Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως. v. Προπύλαια.
Ἐν α΄ περὶ Ἀκροπόλεως. v. Νίκη Ἀθ.
Heliodorus Hermiæ F. v. Αἰδεσία.
Hellanicus. v. Ἀμφίσματα. Ἀνδοκίδης. Ἀνεμοιχώνητος. Νικαία.
Ἐν α΄ Ἀτθίδος. v. Ἄρκτος. παῖγος.
Ἐν β΄ Ἀτθίδος. v. Μενυχία. Στεφανηφόρος.
Ἐν ταῖς Βαρβαρικαῖς Νόμοις. v. Ζάμολξις.
Heracleon. v. Τευτάζων.
Heraclides Lycius. v. Νικήτης.
Heraclides Ponticus. v. Ἐμπεδότιμος. Λύκιοι τ. περιοικίς.
Heraclides Tarsensis. v. Ἀμπελάκημα. Νάξης.
Heraclitus. v. Ἀγχίβατον. Ἀμφίβατον. Ἀναξίμητος. Ποσείμος. Ῥωμ. Θέσις.
Heraiscus. v. Γέσιος.
Hermippus (Berytius, Historicus.) v. Ἄβρων. Δημοσθένης Ἀθην. Σίβυλλα.
Ἐν β΄ τῶν Περὶ τὴν ἐν παιδείᾳ ὕλην. v. Γρῦ.
Hermippus (Comicus) v. Δειλοκαμπήσας. Δευτεροφιδης. Τπαγωγίς. Ἀθηνᾶς γενεαῖς. v. Ἀνθέων. Ἡδ ὅς. Ἀρτοπώλισι. v. Ἀγῆλαι. Δημόται. v. Διαβολογίαι. Οὐφρωΐς. Εὐρώπη. v. Ῥάζων. Μοῖραι. v. Ἰαχος. ὕμν.
Herodis Attici discipulus Adrianus. v. Ἀδριανός.
Herodianus. v. Ἀπιστος. Ἐλεφάντια. Ἥμαρ. Δαρεικοί. Μαμμολοχός. Παῖς. Φωτιαμός. Λύπτρον.
Ἐν Ἐπιμερισμοῖς. v. Κατανεμήσεις.
Ἐν Ὀμηρικῇ Προσῳδίᾳ. v. Μεμιῶντο.
Τὴν καθόλου Herodiani in compendium misit Aristodemus. v. Ἀριστόδημος.
Herodicus Perinthius. v. Ὀρφεύς.
Herodotus. v. Ἀγώ. Ἀγηλαστῶν. iterum. Ἀγχότερος. Ἄδην. Ἀλιστέοντες. Ἀκιῆ. &c.
Εἰς τὸν βίον Ὁμήρου. v. Χρόμιος.
De Herodoto vide etiam in Χαιρίλος & Ἑκαταῖος. Alius Herodotus Democriti frater. v. Δημόκριτος.
Herodotus Olophyxius de Nymphis & sacrificiis. v. Ὀλόφυξις.
Hesiodus. v. Ἄγαλμα. Αἶνος. Ἀλκή. Ἀρούχη. Αὖον. Βλωμός. Δαῖτας. Διαπρύ. Δίκης. Δόμεν. Αἰδώς. Ἐλεδώνη. Ἐπάχρωσε. Ἐπιάλτην. Εὐόρμη. Ζυγομαχῆν. Ἡμίσεια. Ἴακα. Θοίας. Θύμος. Κομιδή. Κυθέρεια. Κυνοκέφαλος. Λίχη. Μαχλοσύνη. Μελίτη. Μέτρησεν. Νεῶν. Ὄνειαρ. Ὀπλή. Ὅσῳ. πλέον.

πλέον. Πεπαιδάσας. Πηλαδᾶς. Ηρίννοι. Περίφερα. Πυγοστόλ⊙. Σίνδη. Τέφρα. τοῖς ὀρθῶς.

Ἐν γ' Καλαλόγυ. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.

Hierocles. v. Διαλέγοιντο. Διότι. Ἐμπεδοῦν. τέμνουσι.

Ἐν ἀ Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμπεδῶν. Λέσχη.

Hieronymus.

Ἐν τῷ περὶ Τραγῳδοποιῶν. Ἀναγυράσιο⊙. Ἐγκατοικοδόμησεν.

Hippias Sophista. v. Τύραννος.

Hippobotus. v. Λέγουσι.

Hippocrates. v. Ἀ ἀ. Ἄχνη. Διέρτερον. Ἐμβόλιμος. Ηβός. Κύδματα. Ποσιπτερίδας.

Hippodromum audivit Aspafius Ravennas, Sophista. v. Ἀσπάσιος.

Hippolytus. v. Ἄναιρος.

Hipponax. v. Ἄρριν. Βίαντος. Βύπαλος. Ερμίας. ὁ εἰν. Μυσάχη. Χαραδριός. Χιλιδόνας.

Homerus. v. Ἀ ἀ. Ἄβιος. Ἀβληχρόν. Ἀγαλματα. Γαίγης. &c.

Ἐν Ἰλιάδι. v. Ἄκρον. è Corinno argumentum poëmatis sui sumsit v. Κόρινν⊙.

Ἐν Ὀδυσσείᾳ. v. Ἄκρον. Ἄλα. Νέρικλο. Ὑμλιτής.

Hostanes. v. Ἀερονομία.

Hyperechius. v. Λέων βασιλεύς.

Hyperides. v. Ἀγοράσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχ⊙. Ἀλφιτᾶς. Ἀμφισβητοῦν. Ἀνδρα. Ἀνεπαστευτον. Ἄνετον. Ἀντέχῃ. Ἀρτεμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες, τὴν ὑπ' Ἀφεῖς. Ἀφύη. Βάσκαν⊙. Βουλεύσεως. Διάθεσις. Ἐλευθέριος. Ἐνημερίσαντες. Ζυγομαχεῖ. Θέσθαι. Θριπήδισον. Κακώσεως. Καλαχειροβοσίαν. Κερατινύσει. Κομικικαὶ. Κώδια. Μοιχίδιον. Ναύκληρ⊙. Νέμειν πρ. Νικάνωρ. Νυθεία. Οβολοστατεῖ. Ὀξυθυμία. Ορθήν. Ποδοσράβη. Πωλᾶς. Πωλητήριον. Ῥόθιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τριακάς. Τποσπαάμβ⊙. Φιλοτησία. Φρονηματιωθῆναι. Χεῖρα.

Ἐν τῷ κγ' Ἀντιθέτῳ. v. Σκεῦ⊙.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.

Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλεῖδες.

Ἐν τῷ κγ' Δημαίδου. v. Λιτὴ πόλις Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.

Ἐν τῷ κδ' Δημαράτου. v. Θριπηδίσατον.

Ἐν τῷ κε' Δημοσθένους. v. Ἀριστᾶος. Κατατομή. Νικάνωρ. Ῥεῖς. Παραγραφή. ὑ μ.

Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. v. Θαρραλέον.

Ἐν τῷ κγ' Πασικλέους. v. Συμμορία.

Ἐν τῷ κγ' Πατροκλέους. v. Αὐλαία. Νεμέας. Παράβυσον. Φορβαντεῖον.

Ἐν τῷ κγ' Πολυεύκτου. v. Ἀγορᾶς. Ἀνασυνταξας. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον. v. Παιδάριον.

I.

Iamblichus. v. Ἄβρα. Ἀκόλαστ⊙. Ἀναγκαία. Ἀπεραγμόνας. Διακαδωσάτω. Ἐμπεδότιμος. Ζηλοτυπία. Ηδη. ἀντὶ τ. Ηκισα. Συμφύσας. Συχνᾶς. Τελαμών. Τελείως. Ὑπεξέπεμψεν.

Ibycus. v. Ἀμπάκλημα. Ἰβύκειον ῥῆσ. Μέτοι. Σείριον. Χαί⊙. καί.

Ioannes. v. Διῆγε.

Joannes Evangelista. v. Βηθανία.
Joannes magnæ Ecclesiæ Diaconus & Logotheta generalis. v. Ἀρτέμιος, Γενικός.
Job. v. Ἑτεραχηλίασεν. Κόμη. Σωτέλεια. Ψελλίω.
Jobas. v. Βλήτυρι.
Ἐν Β' Φθοραῖς Λέξεως. v. Σκομβρίσαι.
Jon Chrus. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι. Τμεῖς, ὦ Μ. Ἀθηναῖοι.
Josephus. v. Ἀβάσκανος. Ἄδεια. Ἀθροίζω. Ἀκρασίας. Ἀκροτόμος. Ἀλαζονεία. Ἀμφορεύς. Ἀνεπιλήπτως. Ἅπαξ. Ἀπεριδόμαι. Ἀποδίου. Ἀπολαβόντες. Ἀποσημήνασθαι. Ἀποσυγῶντες. Αὐτόθεν. Ἀχθηδών. Γυμνοπαιδία. Δεξιός. δύν. Δηφηλα. Διασκεδαννύσι. Διεργάζεται. Δικαίων. Ἐκεχειρία. Ἐμείλησεν, Ἐμεχωνῖται. Ἐμπαροινῶντες. Ἐνδείκνυμι Ἐρράσθη. Ἐξαλλαμμένος. Ἐξόν. Ἐπικατάσεισις. Ἐπιληλάσας. Ἐποφθαλμίσας. Ἐρρεψίς. Ἐστράφασε. Ἐχεδίαζον, Ἐτεχνίτευσε. Εὐκλεια. Ἰησοῦς. Ἰσχυρός. Θαλπόμενοι. Θάμνος, Θειασμοί. Καθεῖτο. Καταμησαμένος. Καταχεζάσω. Κατέδει. Κατωμαδόν. Μετέωρος. Μηδαίβα. Μοῖρα. Νακῆ. Νεμεσηθείς. Νίκαιτο. Νεφθαλῖται. Οἰφανός. Παιμβόρειον. Παραβολή. Παραφυλάσσω. Παρεδρεύος. Πιστολιμένη. Πορισάμενος. Πολεμίζειν. Προαλίσαντας. Προσειληφέναι. Προσκλησονιζόμενος. Ῥόδιασ. Ῥαῖος. Ῥοσια. Σάγη Σταθερόν. Στέγη. Στιβαρόν. Στρατηγίαν. Στύπη. Τεθνηκότες. Τραχηλίζω. Τόπληξ. Φάκελλον. Φθῆναι. Φοινίκιδα. Φυλέτης. Καλκιδίτης. Χεῖμα, χρ. Ψυχρός.
Ἐν Ἀρχαιολογίᾳ. v. Νόμβα.
Ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων. v. Ἐθνοπάκτης.
Iſæus. v. Ἀγωγής. Ἄγοι. Ἀσυλογία. Ἀλυργοπωλικόν. Ἀμαζονεῖον. Ἄμιππα. Ἀναγωγοκομίαι. Ἀναγκαῖον. Ἀναδικάσασθαι. Ἀπελθιτίθεσι. Ἀπολαίνω. Ἀποφερᾶν. Ἀφεῖς. Ἀφοσιώμεθα. Βόθυνος. Βυλεύσεως. Γενῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρημένη. Δικάσασθαι. Ἐκδικάσασθαι. Ἐκπλαθεῖσας. Ἐμποδών. Ἐνεπιτηδεύσεως. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγγελία. Θίασος. Κατωκοδόμησε. Κερκίδια. Κλητῆρες. Νοθεία. Ὁμῶς. Ὀργεῶνας. Ὄρος. Ὄαιον. Παλίσκιος. Παρεγγύησε. Πατρῴων. Προσεπωμόσαντο. Τίλματα. Φασκέλιον. Φιλλά. Χίλιοι. Χρῆσαι δίς. Ψευδοπληγία.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον. v. Τίμ. (Sed ibi ſcribendum eſt, Αὐσίβιον.)
Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. v. Ἀπεργασάμην.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Διαθέσεις.
Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέους σίτησιν. v. Καταδικασάμην. Τριτῆρες.
Ἐν τῷ πρὸς Διωρόθεον. v. Ἐπιῤῥῆς. Ὁμῶς. Ἐγγυᾶς.
Ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρα. καὶ Δημοφάνης. v. Μετοίκιον.

Ἐν τῷ πρὸς Ἑρμωνα. v. Ἀνάκαιον.
Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου. (leg. πρὸς Εὐκλείδην) v. Τρικέφαλος.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐμολπιδῶν εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσεως. v. Ἐμπορδών.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. v. Ὁμῶς. ἐγγύς.
Ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. v. Ἐπιτρίταις.
Ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον. v. Ἐπίδηξον. Ἦθος.
Ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. v. Περιοίκιον.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Μηταλῆ θυγατρὸς v. Ἀπορώτατον.
πρὸς Ὀργεῶνας. v. Ὀργεῶνες.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. v. Κλητῆρες.
Ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα. v. Μεῖον.

Iſidorus v. Ἀρχηγός. Ἰωάννης Ἀντιοχ. Καταιυγή. Στυδή.

Iſocrates. v. Ἀγωνιᾶν. Ἀγωνιῶ. Ἀδελφοὶ Ἀναιρεθεῖς. Ἀπαριθμησόμενος. Αὐθέντης. Διαθῆσις. Διηκριβωσάμεθα. Ἐπισημαίνεσθαι. Ἠλινδημένον. Ἤκειον. Θεράπναι. Καινός. Περὶργως. Συγκαμφθεῖς. Συπέσσε. Φαῦλον. εἰρ. Φιλεργός. Λυσίας
Ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. v. Ὀνητῶρ. Περίσσατοι.
Ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ. v. Ἐπιθέτης.
Ἐν τῷ Ἀρχιδάμου. v. Μεσσαλία.
Ἐν Βουσίριδι. v. Λογισμός. Παρρησίας.
Ἐν τῷ πρὸς Εἰδοθέαν. v. Χιάζειν.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης. v. Κακῶς εἰδ. Φυλή. Ἴσ.
Ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ. v. Διάθεσις.
Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. v. Ἀντίθεσις. Ἀπολελοιπότες.
Ἐν τῷ Παιηγυρικῷ. v. Ἀπολελοιπότες. Ἀρχαῖος. Ἐπίσαθμος. Κληρῦχοι. Κυρεῖον ςρ. Παραγραφή. Παράκλησις. Πολιτεία. Πραττομένης.
Ἐν Παραινέσεσιν. v. Ξυλλαβεῖν.
Ἐν τραπεζητικῷ. v. Σκηνή.
Ἐν τῷ κζ΄ τῶν Σοφιςῶν. v. Μεσεγγυῶται.

Iſocratis diſcipulus Androtion. v. Ἀνδροτίων.

Iſter. v. Θεός. ΣΟΦ. Δαμασκός. Τριτόμενις. Φάρμακος.
Ἐν γ΄ τῶν Ἀτάκτων. v. Ταυροσκόλαν.
Ἐν ταῖς Ἀτθικαῖς. v. Ἀμνών. Περισσάρχου.
Ἐν ἀ Ἀτθικῶν. v. Τιτανίδα.
Ἐν τοῖς Ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς. v. Φρύνις.
Ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων. v. Ἐπεισαγκᾶν.
Ἐν ιβ΄. τῆς Συναγωγῆς. v. Ὁμολωΐου.

Juba. Vide ſupra Jobas.

Julianus. v. Ἀπόνοια. Οὐδὲ γρύ. χρῆμα. Ψυχίδιον.

Julianus ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ἀμφίων. Ἡρόδοτος, Λ. Μεσσιος, Καπ.
Ἐν τοῖς Κρονίοις. v. Ἐμπεδότιμος.
Ἰουλιανὸς, ὁ Παρ.
Julianus reprehenſus. v. Ἀκάκιος. Λιβάνιος.
Juliani Parabatæ Epiſtola ad Porphyrium, de inquirenda Bibliotheca Georgii. v. Ἐπιστολή.
Julianus Chaldæus. v. Ἀρυῶφις.
Juliani Rhetoris diſcipulus Alexander Calilonis F. v. Ἀλέξανδρος.
Julius Africanus. v. Ἰουλίου.
Ixion.
Ἐν ταῖς Λίξοσι. v. Λαμπαλόθαι.

L.

LAcydes. Βασαχθείη.
Leagoras. v. Λίβη.
Leonidis Byzantini halievtica. v. Κικίλιος.
Libanius. v. Ἀκρισία. Βασκαίνω. Ἤκισα. Ὀδύρομαι.
Livius. v. Λικιννίλλος. Σύλλας. Κορνῆτος.
Logothetes. (Simeon Metaphraſtes.)
Ἐν τῷ τὰ ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. v. Ἄβαξι. Ἀναίμονες. Ὑπαγορεύσαι,
Ἐν τῷ τὰ ἁγίᾳ Θύρσῳ μαρτυρίῳ, v. Καταπέλτης.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν Καλλικελάδου. v. Ἐξαπάτη.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων Λυκιαρχῶν. v. Νοθεύει.
Ἐν τῷ τὸν ὁσίου Μαρκέλλου βίῳ. v. Ἀλκαία.

Ad hunc Logotheten etiam referenda forſan ſunt, quæ habet Svidas. v. Ἀν' ἀμφοῖν.
Longinus. v. Αἰωνοάριος. Ἰουδάριος. Φρόντων.
Lucianus. v. Ἐπιτίμιον. Κολυτικός. Ματάζων. Τί καινόν. κ. Μυίας ἐγκωμίῳ. v. Ἐλεφαίρεται. Τίμωνι. v. Παιδοτρίβας.
Lycon. v. Ἐπίχαρμος.
Lycophron. v. Ἐκπαγλῶ. Νέδων. Νηρίτης. Τευτάζειν. Τόργος. Φλυδάκιος. Χάλυβες.
Lycurgus Lacedæmonius. v. ἀπεκαρτερήσαντα.
Lycurgus Orator. v. Ἀγραφίῳ. Δηλιασαί. Δοκιμασθείς. Αἰγίς. Ἐπαλόμενος. Ἐχαίρα. Κτηματίτην. Νιόμα. Παράκλησις. Τραπεζοφόρος. Χιλιοθέντα. Ψευδὴς ἐγγ.
Ἐν τῷ κγ' Ἀριστογείτονος. v. Μηχεῶν.
Ἐν τῷ καθ' Αὐτυκλέους. v. Μαλόβολος.
Ἐν τῷ πρὸ Διονύσου. v. Ἐπικράτης Ἀθην. Ὀχῶν. Σείριον.
Ἐν τῷ πρὸ τῆς Ἰσχίας. v. Νίκη. Προτέλεια. Συναγωνίσασθαι.
Ἐν τῷ πρὸ τῆς Ἱερωσύνης. v. Προχαριστήρια.
Ἐν τῷ κγ' Λυκόφρονος. v. Ἐμπεδών. Μαχθηρία. πη. Ὀρκάνη.
Ἐν τῷ πρὸ Μανteiῶν. v. Καυχᾶ.
Ἐν τῷ κγ' Μιλησαίχμης. v. Προμηθεσία. Προκώπια. Πυανεψιῶν.
Ἐν τῷ κγ' τιμοκράτους. v. Πεπορπημένος. (Sed ibi legendum eſt, κγ' Λεωκράτους.)
Lycus Neapolita. v. Πύθων.
Lycus Rheginus. v. Λάμπων.

Lysias. v. Ἀδυίμαχος. Ἀκμάζειν. Ἀκμαζει. Ἀναίγεσθαι. Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Ἀπήχημα. Ἀποπειθῆι. Ἀπολαχεῖν. Ἀπαφασιμάιον. Ἀργυρώματα. Ἀρκτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλείαν θ. Ἀφανές. Ἀχλεῖσθαι. Δέκα. Δεκμιστής. Διαδόσεις. Διῆρξα. Δικαιώσεις. Αἰδέσασθαι. Ἔγγιον. Ἐπαιδανίζοντο. Ἑλεοσόντας. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιθέτης. Ἐπιορκήσασα. Ἐπίτεμπτον. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Θηλάζειν. Καθετος. Καπάσσας. Καρκίνος. Κατάσασις. Κίος. Λαγίσκα. Λυκὴ αὐτή. Μιλτουργίον. Μορίαι. Ναῦκ. Νοθεία. Ὀβολοσατεῖ. Οἷος. αὐτὸ τ. Οἷος. εἶ. Ὀργεῶν. Οὐσία. Φανερά. Παραφρυκτωρεύομεν. Πεδίκα. Περιφορωίσθαι. Πεφασιμένος. Πλεσηριάσας. Πλημμελεῖν. Πλωθεῖον. Πόα. Πολύχρατος. Πυελίδα. Σηκός. Τίμημα. Ὑπόλογον. Φάρμακον. Φάσις. Φασκώλιον. Φρικτός. Χρηματιστής. Χρημάτων.

Ἐν ἓξ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Διαθέσθαι.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβίαν. v. Παλαιόν.
Ἐν ἓξ κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. v. Ῥήτορα.
Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβιον Ἐπιτολῇ. v. Πώμαλα.
Ἐν τῷ περὶ ξ Βατράχου Φόνου. v. Φηγυσιον.
Ἐν ἓξ πρὸς Γλαύκωνα. v. Πρίνινος.
Ἐν ἓξ κατ' Δημοσθένους. ἐπιτροπῆς. v. Καπῶν δ.
Ἐν ἓξ περὶ ξ διδομένης ἓξ ἀδυνάτου ὀβολοῦ. v. Διαπήρου.
Ἐν τῷ περὶ τ Ἐπιγένους Δημοθένους. v. Ἀναίρεγμος.
Ἐν Ἐπιτολῇ. v. ὑπὸ μάλης. Φαῦλον εἶε.
Ἐν ἓξ καθ' Εὐθυδίκου. v. Ἀμφιδίας.
Ἐν ἓξ περὶ αἰτίας πρὸς Ἰσοκράτην. v. Τίβρις. ἡ μ.
Ἐν ἓξ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀποστόμωθος.
Ἐν ἓξ πρὸς Κλεινίαν. v. Ὑπὸ μάλης.
Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγκομιδή. ἀπεδείκατο.
Ἐν τῷ πρὸς Νικίαν. v. Ἐπίδικος. (Ista non Lysiæ.)
Ἐν τῷ κζ Λυσιθέου. v. Γωνία.
Ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν Ἐπιτολῇ. v. Ὁμὼ ἐγγύς.
Πρὸς τὴν Μιξιδάμου γραφήν. v. Μυσαὶ. π.
Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ ξ ζυγὸν. v. Λιθυργική.
Ἐν τῷ κζ Νικίου. v. Πτώματα ἑλ.
Ἐν ἓξ πρὸς Πανοφῶντα. v. Συγκομιδή.
Ἐν ἓξ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ. v. Ἐπὶ παλαίμῃ αἰρῶν.
Ἐν τῷ κζ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἄξιον. οἱ ῥήτ.
Ἐν ἓξ πρὸς Τίμωνα. v. Ἐσχηματισμένος.
Ἐν ἓξ πρὸς Τιμωνίδην. v. Διάθεσις.
Ἐν ἓξ ὑπὲρ Φανερικῆς. v. Οὐσία Φανερά.

Lysimachus.

Ἐν β' Νίκων v. Σαμαίνη. & Σαμίων ὁ δ'.

M.

Macedonius Consul. v. Ἀγαθίας.
Magister Coproegnius. v. Ἀναίγυιον.
Magnes. v. Λυδοί.

Ἐν Πιτανίδι. v. Νῦν δή.
Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμνελαμένα.
Malchus. v. Ἀμαξιτόν. Ἐπιστίμια. Λίτρα. Λίων βασ. Σύνταξις. Ὑπολαβών.
Marathonius CPol. v. Ἐλεύσι☉.
Marcellinus. v. Ἀπήλαυσε. Ἀπολαύειν.
Marcus Antoninus. v. Ἀκεισόσπυδον. Ἀκίραιον. ἐκ τ. Ἀναλητικόν. Εὔλυτ☉. Εὐμαίρεια. Ὀρθός. Πρασιανός.
Marinus. v. Ἀρχή. ἡ μέν.
Maximus. v. Συγγραφεύς.
Medius Medicus. v. Ἐρασίστρατ☉.
Megaclides ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου, v. Ἀθηναίας.
Melanthius. v. Γρυπαίνειν. Ἐγεύπτ.
Menander Medicus. v. Διοχίδης.
Menander Comicus. v. Ἀγρίως. Ἀδρέαστα. Ἀναπετῶ. Ἀνατρέχω. Ἀπασκαρίζειν. Ἀπίφησιν. Ἀποστοβῶ. Ἀρτιπρεπῆσθαι. Ἀσκαλαβώτης. Ἄχολ☉. Βαθύς. Βακόρυζαν. Δημιυργοί. Διαρτῆσαι. Ἐκκορηθείης. Ἐξαλλάξαι. Ἐχάτας. Εὐρωτιῶν. Εὐτελής. Εἰς ἀγορᾶν. Ἡράκλεις. Ἴσα βαίνων. Κόπτω. Κέρημα. Μετοίκιον. Ναὶ τό. Ὁμῶ. ἐγγύς. Ὄρον. Ὄρ☉. Οὐ μετόν. Παράγημα. Παίσωιδμ. Πλύνεται. Πράγματα. Προσάτης. Σαθρωθῆναι. Σταλίωνες. Συκοφαντῆν. τῶν ἱερῶν κ. Τρικορυσία. Ὑπάρχων. Φάσις. Φιλοσοφῶν. ἀντὶ τ. Φρυάττεσθαι. Φυλή. Χλωρόν. Ψεύσεν. Vide & Λυγκεύς.
Ἐν Λοελψοῖς. v. Κεινὰ τά τ.
Ἀλιεῖ. v. Ἀνταίλαγον. Φηλῶν.
Ἀνατιθειδῆ. v. Ἀληθέστερα.
Ἀραβι☉ ἄγγελ☉.
Ἀνδρία. v. Νεοττόν.
Ἀνοδρογύνω. v. Λάμια. φίλι☉.
Ἐν Ἀπαγγελλομένῳ v. Εἰς τὸ δέον.
Ἐν Ἀτίσῃ. v. Ἄβρα.
Αὐλητρίδι. v. Δωδωναῖον.
Ἀφροδησίῳ. v. Ἀληθεια. Ἀναθέσθαι.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀπέδραν.
Δακτυλίῳ. v. Ὑπηνέμια. ὡς ἡ.
Δημιυργῷ. v. Δημιυργοί.
Διὶ ἑξαπατῶντι. v. Ἀπόστα. Ζάκορος.
Δυσκόλῳ. v. Παυικῷ δ.
Ἐγχειριδίῳ v. Κωρυκαῖος.
Ἐπιτρέπουσι. v. Ματρυλλεῖον.
Ἑταίρας. v. Ἀναπετῶ.
Ἐφεσίᾳ. v. Ἐνδυο.
Ἥρωσι. v. Ἀναλυθῆραι.
Θαΐδι. v. Κίγκλος.
Θησαυρῷ. v. Καυθαίρω μ.
Καπηλείῳ. v. Ἀνταίλαγον. Ἀποκρίθητι.
Καρίνῳ. v. Ἀλύσκων.
Καταψευδομένῳ. v. τὸν ἀφ' ἑρᾶς.
Κεκρυφάλῳ. v. Ἀβυρταίκη. Λίρων. καὶ τό. ω.
Λευκαδίᾳ. v. Ζάκορος.
Μιᾷ. v. Ἄλλο, ἕτερον.
Μισθίᾳ. v. Ἀραβι☉ ἄγγελος. Ἴσα. Ψύλλα.
Μισυμένῳ. v. Ἀποκναίειν. Ἀπαμφισάντες.
Μισυμένας. v. Ἀκονικῷ κλ.
Μισογύνῃ. v. Παράσασκ.

Ναυκλήρῳ.

Ναυκλήρ. v. Ναζιαγής.
Ολυνθία. v. Φέρειν.
Ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρ. v. Ἀθηναίας.
Ὁμοπατρίοις. v. Ἀλφάνει.
Παιδίω. v. Ἀπόσα. Ἀλεξιφάρμακα.
Ἐν Περινθία. v. Ἀβέλτερ. Ἀνέφην. Πομπείας.
Ῥαπιζομήν. v. Ἀμφορεαφόρος. Ἀρίσπακα. Μυίχοδον.
Σικυαπίω. v. Ἄβρα. Ἄγγαροι. Καλὴ μὲν ὁ.
Συναριστώσας. v. Ἀγαπησμός. Αἴρειν. ρμ. τό.
Συνερώση. v. Ἀναπιτῶ. Ὦ μέλες.
Τίτθη. v. Αἰτήσασθαι.
Ὑδρία. v. Ἀνορωρυγμένον.
Ὑμνιδί. v. Αἰτήσασθαι. Αἰτύμενος.
Ὑποβολιμαίω, ἢ Ἀγρείκω. v. Πέμπειν.
Χαλκηδονίω. v. Λιτυέρσης.
Χαλκίδι. v. Πίμπτη φθ.
Χήρα. v. Ἀναδοχον.
Ψευδεραστῆ. v. Ἄβρα. Καρκίνος πονήμ.
Ψοφοδεῆ. v. Ὄνος. λύρας.

Menandri Comici patruus Alexis. v. Ἄλεξις.

Menander Ariſtarchi Grammatici diſcipulus. v. Ἐρατοσθένης.

Menander Hiſtoricus. v. Ἀβέλτερος. Ναυσαύλου. Ἀναίρις. Ἀναίρεσον. Ἀποστάφευον. Ἀπεχθρῶν π. Ἀτρακτον. Αἴσι. Ἐμβριθῆ κῶν. Ἐπιθείαζε. Ἐπιδιδοῦσαι. Εὔψυχ. Θεήλα. Θρᾶκες. Κώχ. Οὐ μέλον αὐτῷ. Πάνακτ. Περιστέγυσι. Ταγχοσδρώ. Φιλερισῆσαι. Χάρακα.

Menecles. v. Διακόνιον. (Ubi, ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ.)
Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαῖ. Κεραμεικός.

Menecrates Epheſius Grammaticus. v. Ἔρατ.

Menippus Cynicus. Φαιός.

Meſapii cervum vocant Βρέντον, v. Βρεντήσιον.

Metagenes. v. Συνοσκοπῶν. Συγκόψαι.
Θυριοπίσσας. v. Τὶς τρώ.

Michaël Syncellus eriſmio in Dionyſium. v. Διονύσι.

Minucianus. v. Γενέθλι.

Mnaſeas. v. Σάβοι. Τμῆς, ὁ Μαγ.
Ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. v. Πραξιδίκη.

Mnaſeas Patarenſis.
Ἐν τῷ Περίπλῳ. v. Πύθης χιλιδ.

Mnaſeas Ariſtarchi diſcipulus. Ἐρατοσθένης.

Morſimus Tragicus. v. Ἀσυδάμας.

Moſes. v. Ἄββᾶ. Ὁσιότης.
Ἐν Δευτερονομίῳ. v. Διακόω.

Moſo

Moſo fœmina Hebræa cujus ſit σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος. ſi fides Alexandro Polyhiſtori in libris V. de Roma. v. Ἀλέξανδρος.
Muſæus. v. Μελίτη.
Muſonius. v. ἱππασία ἄνων.
Myes. v. Γύης.
Mylus Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Myrtilus. v. Ἀήμιον.
Mythologi. v. σοφισταί.

N.

NAuſiphanes Democriteus. v. Ἐτικτής.
Neanthes. v. Ἀποφθέγματα.
Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ φιλ.
Neoclides. v. Νάννος.
Nicæna Synodus. v. Ἀρειανοί.
Nicander. v. Εὐεργέται. καὶ Τερπτῆρες.
Ἐν β΄ Αἰτωλικῶν. v. Τιτανίδα.
Εἰς τὸ Ἀλεξιφάρμακον. v. Δεκαπυρίαι.
Nicander Alexandrinus.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν. v. Λίχειον.
Nicanor, qui vitam Alexandri ſcripſit. v. Σίβυλλα Χαλδ.
Nicetas Martyr. v. Ἀθανάριχος.
Niceas Eleates. v. Ὀρφεύς.
Οἰνοποιῶ. v. Ἀμφίας.
Nicolaus Damaſcenus. v. Περὶ τοῦ εἶναι. de ejus patre Antipatro & fratre Ptolemæo. v. Ἀντίπατρος.
NicomachusMedicus. v. Ἀριστοτέλης.
Nicon Geometra & Architectus Galeni pater. v. Γαληνός.
Nicophon. v. Ὑποκύπτων.
Παιδάρια. v. Κωμῳδαί.
Nicophron.
Ἀφροδίτης γυναῖς. v. Ἀρχὴ Σίβυλλος.
Nicoſtratus. v. Ἀδρύστεια. Ταφὴ Ἡρακλέους ἴδιον.
Nicoteles Philoſophus Annicéridis frater. v. Ἀννίκερις.
Numenii filius Alexander Sophiſta. v. Ἀλέξανδρος.
Numenii Heracleotæ halievtica. v. Κιχλίζων.
Nymphodorus. v. Αἰγύς.

O.

OLympicus ὁ ψευδής. v. Ἀντίμαχος.
Onomacritus a quibuſdam oraculi ſcripſiſſe dicitur. v. Ὀρφεύς.
Oppianus. Κιχλίζων.
Ἐν ἑ Ἰῶν Ἀλιευτικῶν. v. Ἀσφάλιος.
Oraculum, Sybaritas perituros, cum homines pluris feciſſent quàm Deos. v. Ὦνυξ. Lacedæmoniis datum δόκανον ξύλου. aliud de muro ligneo v. ἀσπίδες. Zenoni Cittieo, optime victurum si συγχωρήσειε τοῖς νεκροῖς. v. Λέγεσθαι. Calondæ. v. Ἀρχίλοχος. Attalo v. Ἄτταλος alia Βύκτης, Βάκις, Χρησμός. Ἀρίστιππος. Κρεών. Διογένης. δόξαι παράλογοι. ἀσκὸς κενόσαργος. Ἰουλιανός. λεπτόριον Μύσπιλις ἐπτασεύ. Ἐπαμεινώνδας. συγκύσημα. εὔθυμος. ὄυλαχα. Εὐτύχιος. Φαμίων. Οἰδίπους. πάντα ἐπὶ ξύλῳ. Ῥοδιακρεσμός. ἐμοὶς δ' ἐν Μεγαρ Σίλλ.

συγχω-

συγχωρῆσθαι. τὰ τοιαῦτα σύ. Τελεσίλλα. τοιοῦτος. Τόνος. τραγῳδ. Τυραννῳδ.

Origenes ad Africanum de Susanna. v. Ἀφρικανός.

Fragmentum ex quadam ejus Epistola. v. Ὠριγένης, καὶ Ἀδ. Ὠριγένης, Δωνιδ.

Orion. v. Ἀβλεμίας. Πέρκ.

Orpheus. v. Φάνης.

Ἐν Δίκτυι. v. Γάτ. Νισ. Φυσικῷ. v. Τριτοπάτορες.

Fragmentum Orphei habes v. Ὀρτεύς. ὅτι.

Exegatici in Orpheum auctor. τριτοπάτορες.

P.

PAlæphatus.

Ἐν τῷ ζ. τῆς Τρωικῶν. v. Μακροκέφαλοι.

Panyasis. v. Οἰκ. ὤν. Discipulus ejus Antimachus Colophonius. v. Ἀντίμαχ.

Pamphilus Platonis discipulus. v. Ἐπίκυρ.

Pancratis Arcadis halievtica. v. Κικίλ.

Parabates Philosophus. v. Ἀνίκητος.

Parmenides. v. Μακάρων νῆσοι. Ὡς λίαν. Φύσις. Anaximenes Parmenidis discipulus. v. Ἀναξιμένης. Empedocles. Ἐμπεδ.

Parthenii Nicæensis Metamorphoses. v. Νίκαια.

Pasicles. v. Κράτης.

Paulus Apostolus. v. Ἀγάπη. Ἀσκὸς. ἐν παχύῃ. Δόξα θεῦ. Κεφάλαιον.

Paulus Astrologus. v. Ἰατρομαθὴς ῥητορ.

Paulus Antiochiæ Episc. à quo Pauliani. v. Μάνης.

Paulus Silentiarius. v. Ἀγαθίας.

Ἐξ Ἐκφράσεως τ. ἁγίας Σοφίας. v. Ἥρων.

Pausanias. v. Πίνδαξ. eum audivit Aspasius Ravennas Sophista. v. Ἀσπάσ.

Perginus Milesius v. Ὀρφεύς.

Periander. v. Ἀμφιανακτίζειν.

Phalaris. v. Ἀθηναῖος, σοφ.

Phanias Eresius. v. Κύβισις. αἱ τ.

Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.

Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι. v. Παρθένοι.

Ἐν ἕκτῳ. v. Τριτοπάτορες. Χαλκέα.

Pherecrates. v. Ἀγαθᾶς ὥραν. Ἀδωνία. Ἀλοάων. Ἀμυσί. Ἀναθύειν. Ἀναπαῦ. Ἀναψηφίσασθαι. Δήμαρχοι. Καρκίν. Κιλίκων. Κορίαννα. Κύνα δ. Ῥυπαίνω. Συμπία. Τευτάζειν Τραύξανα. Φοβερός.

Ἀγρίους. v. Ἄπια. (Ἀγροῖς.) Χαῖρε κιθ.

Αὐτομόλους. v. Ἀκαλήφη. Πασσυδεί. Στραγγαλίδες.

Γραυτί. v. Ἀθηναίας. Ἀρτήρ.

Διλοδιδασκάλω. v. Ἀναψηφίσασθαι.

Ἱππῷ. v. Ἀπίδραν.

Ἰχῷ. v. Ἀξιῶ, ὁ εὐων.

Κορίαννοις. v. Ἀνόδυντον. Ἀνυδρευσασθαι. (Κοριαννοῖ.) Τῦ. ἦτο κ. Ὑοσκ. αμᾶν.

Κραπαλάλοις. v. Ἀγυιαί. Ἀνωρύγεσαν. Ἀπαρτί. Δηρίῳ. Νυκτο-

πλῆγα. Περιέρρων. Φίλιος.
Λήρεις. v. Χρή.
Μυρμηκανθρώπους. v. Ἀρεῖται.
Ἀρτίως. Λίγις, κατ. Τεθολωμένος.
Πετάλη. v. Αἶρεσιν, ἢ τὸ πρ.
Τυραννίδι. v. Ἀραχή. Συκυαῖσι.
Pherecydes. v. Θυωρός. Τῆς. Ἐκκαταῖος.
Philænis. v. Ἀσυάνασσα. Δημοχάρης.
Philagrius.
Ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῇ. v. Φιλάγριος.
Philanias. v. Θερμοπύλαι.
Phileas. v. Βόστροι.
Philemo. v. Ἄχολος. Εὐιλφίδης. Τριτημόριον.
Νεμομίους. v. Ἀποσωματίζειν. Νυκτί. v. Τηνάλλως.
Παγκρατιαστῇ. v. Πρό. αἰντι ξά.
Πτέρυγι. v. Ἀθηναίας.
Philetærus. Comicus, Ariſtophanis Comici F. v. Ἀριστοφ.
Μιλτιάγρου. v. Ἀμπελώνος.
Philetas Epheſius. v. Βαῖκις.
Philinus. v. Θεωρικαὶ χρ.
Philppides, v. Μακρὸν π. Ὑπομοσίλακες.
Philippus. v. Ἀποσιμῶσαι. Comicus Ariſtophanis Comici F. v. Ἀριστοφ.
Philiſtus. v. Ἀποθήκην. Νεύμενα.
Philo. v. Ἀγαλματοφορεῖσθαι. Βίος. Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θεραπευταί.
Ἐν τῷ εἰ στοιχείῳ περὶ τῆς Παραδόξου ἱστορίας. Παλαίφατος, Λίβυς.
Ἐν τῷ ξ Πολιτικῷ Βίῳ. v. Ἀβραάμ.
Philochorus. v. Ἀδύνατει. Ἀλκυονίδες. Ἀλῶα. Ἀνακάπτειθον. Βάχχαι. Γεννῆται. Ἑρμῆς, ὁ πρός. Εὐριπίδης, Μυησ. Θέμιν. Καινοφόροι. Καλαμή. Λίθος. Λύκειον. Οἰνῆθεν. Ὁμογάλακτας. Ὀργεῶνες. Περιτοίχων. Πομπεῖα. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σεσαχθεῖα. Συγγραφῆς: Σομμορία. Τετράδι. τριτεπάτορες. Φυλή. Χύτροι. πόλ.
Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Καθαλία. Σκίρον.
Ἐν γ' περὶ Μαντικῆς. v. Ἐγγαστρίμυθος.
Ἐν Τετραπόλει. v. Τιτανίδα.
Philocles Tragicus. v. Ἀτυδάμας.
Philolaus. v. ὑπόνοια.
Philoſtorgius. v. Ἀπολλωνάριος. Βασιλεύς. Φλέγων.
Philoſtratus. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. Διώγεν. Ἑρμογένης. Καλαθρεψ. Καλαψίσας. Καλογλωττησμένον. Κάμηλος. Λεπτολογία. Πυθαγόρας. Σιμὸς Σοφιστής. νομ. Τροπαῖα. Φοιτᾶν. Φρόντων.
Ἐν τῷ Βίῳ ξ Ἀπολλωνίου ξ Τυανέως. v. Κρατής.
Ἐν Βίοις τῶν Σοφιστῶν. v. Ἡρώδης. Ἰουλιανός. Παυσανίας, καρ. Ὑπατέρξεν.
Philotimus Euripideus. Ejus tragœdia Ἰξίων. v. Δημήτριος.
Philoxenus. v. Ἐθυσας. Θετταλικὸ. τρεπταίγλαν.
Philoxenus Muſicus. v. Ἀνθηγωνίδης.
Philyllius. v. Ἄλως.
Λίγιν. v. Ἀπαλφίτην.
Phocylides. v. Ἀπαιτίων. Χρῆται.

Phormus

Phormus Syracusanus Comœdiæ repertor. v. Ἐπίχαρμος.

Photius Patriarcha. v. Ὀρεία. contra Leontium Antiochenum. Ἀσύντικος.

Phrynichus. v. Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄνους. Ἀπύλωτον. Ὑόθεσις. Μονοτρόπῳ. v. Μέτων. Παρθένον. Ὑπερακοντίζειν. Μύσαις. v. Καδίσκος. Μύσας. v. Τευτάζειν.

Phrynichus Comicus ut frigidus perstringitur. v. Ἄνους.

Phylarchus. v. Δευκὴ ἡμέρα Τιμέα.

Phyllis Musicus. σκολιόν.

Phyton. (al. Φάιτων) v. Αἰχίνης.

Pindarus. v. Ἀγαλμάτα. Ἄναλκις. Ἀνυπαρκτον. Ἀράχνη Βάσσαρος. Βασιλεὺς. Βλῆχρα. Δαμασίφρων. Αἰθήρ. Ἐπέτειον. Εἴδωλον. Εἰκός. Ἥρας δὲ δεσμ. ἰοσίφανον. Ἰχῦων. Θαλπιότερον. Κάτωθε. Καλωκάρα. Λυγκέως. Μεγάνειρος. Ὦ Φήμερε. Σχάσον. Τὸ Ἡσιόδειον. Φθόνος. Φάτις. Χρήματα, χ. ἡμ. Ἐν Διθυράμβοις. v. Παλιναίρετος. Ἐν Σχολῇ. v. Ἀθηναίας. (Sed ibi scribendum, ἐν Σκολιοῖς.

Pisander. v. Ἀγάθυρσοι.

Pisides. v. Ἀγωγοι. Ἀμμάτα. Ἀνειλὰ. Ἀυτλία. Ἀπορρῆξαι. Ἀπόστονδον. Ἀτρέμητος. Ἄχνης. Βάκχος. Βύσσι. Γιγαντιὰς. Διάστεμα. Διπλόη. Δύναμις. Αἰστός. Ἔγγειον. Ἔργυον. Ἐμβριθῆ. Ἐμπὶς. Ἔνοφλον. Ἐνθυσιάσας. Ἐπιλίπης. Ἐπιδοσις. Ἐπίστάτης. Ἐυλαβηθείς. Εἰσπιτνάν. Ἡν. Ἡρακλεία λίθος. Καπῶν τ. Κατηχῶν. Κίβδηλον. Λειτουργία Λῆξαι. Μιχύσται. Μόχθος. Νεοσσάδα. Νεῦρα μ. Νυμφίος. Ξένας. Ὄγκος. Οἶστρος. Οὐσιῶσαι. Παράβασις. Παραψωνοῦσι. Πῶς. αἰτ. Προσώχθισα. Σταγειρίτης. Συμφορά. Σύριγξ Σώρα. Σφύζει. Ταυτότης. Τίλμα. Τιλωνεῖον Τόνος. Τρόπος. Τύχη. συντ. Ὑπεξελεύσεις. Ὑποψία. Φθόη. χρῶμα. Ὑῆφος μέλ. (Omnia hæc fragmenta Pisidis deprompta esse existimamus ex poemate ejus de bello Persico, quod hodie intercidit.)

Pittacus. v. πιτταάκειον.

Plato Comicus. v. Ἀναβιῶναι. Αἴσωπος. ὁ τῶν μ. Επικράτης. Κριὸς αἰσλγ. Μεμιλτανδμον. πλεσηριάσας. Στοργίλος. Σχοῖον. Φασιανοί. Ἀλονίσι. v. Ἀ Φοδεῦσαι. Τπέρπ. Ἑλλάδι. v. Φάλαγξ. Φηλ. Ἑορταῖς. v. Δεινόν. Διϊτρέφης. Ὁμφαξ. Κλεοφῶντι. v. Φιλοτιμότερα. Μενελάου. v. Τί ἐκ αἰτ. Ξαίνας. v. Τευτάζειν. Παιδαρίου. v. παραβασις. Παπαιάδεω. v. Ἀρεοπαγίτης. Περὶ θεσι. v. Ἀπιχαζειν. Σαφισᾶς. v. Σαφισῆς. κομ. Ἐν Συρφανι. v. Τιλίας. Ὑπερβόλῳ. v. Εὔερον. Ἐν Φοίνιξι. v. Ἀσημότατον. Γλυκὺς ἀγκών.

Plato Philosophus. v. Ἀβυλῶν. Ἄγνος. Ἀγνωμόσυνος. Ἀδικία. Ἀθάνατος. Ἀλλ' ἤ. ἀντί. Ἀλογία. τὸ μ. Ἀμαθέστερος. Ἀμαθία. Ἀναθέσ-

θ̓ῦσι. Ἀναπλησας. Ἀνδραποδώδεις. Ἀνυφήμησε. Ἀντιλέγειν. Ἀντίληψις. Ἀξιῶν. Ἀπιστεῖν. Ἁπλότης. Ἀποθρίξεις. Ἀπορρήκτον. Ἀπ' ὄνυ. Ἀπορρηθέν. Ἀρα. Ἄρραιον. Ἀρυσμίνη. Ἀρχιτεκτονικός. Ἀρχίας. Ἄσκησις. Ἀτέχνως. Βαρβαρίζει. Βδέλλεσθαι. Δειλίαι. Δεινῆς ἀνάγκης. Διωλύγιος. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐγλιχάμην. Ἐμποδὼν Ἔσχε Ἔρως. Εἰμαρμένη. Εἴξασι. Ἰδέαι. Θεόδωρος. Βυζ. Κάκη. Κατεύχεσθαι. Κίνησις. Λήθη. Λυόμενος. Μιαρὲ κ. Οἶνος ὠν. Ὠδὰ. Ὥρα. Παμπρέπιος. Ἔτος. Παρμενίδης. Περὶ πόδα. Πύρκος. Προσίκαισε Πῦρ. ἐπί π. Σ Φίαν. Συηνίαι. Τέραμνον. Τομάν. Ὑποπιάζω. Φαῦλον. Φαύλος. ἐυτ. Φαιδν. Φευκτέον. Φορᾶς. Χθές. Χωλός. Χρυσοχοεῖον. Ταθαρὸν. Ψυχή. Vide & in Δόγματα.

Platonis epigramma. v. Ἱππίας Αθ.

Ἐν Ἀλκιβιάδῃ. v. Ὀρθρυγοκόπον.

Ἐν Γοργίᾳ. v. Διὰ μέσου. Ἐγκράτεια. Λογιζόμενος. Νέος. ἐσί.

Πλάτων ἐν Ν. Τὸ παρὸν ἐ. Ἀρίστων.

Εὐθύφρων. v. Χρή.

Θεαιτήτω. v. Ἀμβλίσκουσι. Ἀναλαμβάνειν. Ἄσμενον. Ἀτοπομαντίζειν. Ἐτεοδίκαιοι θ' ἵεροι. Ὦ μέλεε. Ὀργασμένος. Τηπάλως.

Τεκόν. Ὑπηρέτια. Χρυσὴν σειρὴν. Βδέλλεται.

Ἐν Ἱππίᾳ. v. Ζῶμα.

Κοατύλων v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.

Νόμοις. v. Ἀθύρειν. Ἄπια. Ἀρύλλεσθαι. Ἐπιώψαλο. Ἐπωβελία.

Κιτασκευάζειν. Λύσῃ. Νῦν δὴ. Πλατῶν ἐν Ν. Τολμῆσαι. Τεκόν.

Ἐν δ'. v. Ὀργεῶνες.

Ἐν ζ. v. Ἀεὶ θολώσει. Δεῦρ αἰεί.

Ἐν ιά. v. Κίβδηλον.

Ἐν ιβ'. v. Ψαλίδα.

Παρμενίδης. v. Ἀρίστων.

Πολιτεία. v. Δῶρα Θεῶν. Μυκτερίζω. Παραστησόμεθα. Τρίτῃ κῃ.

Τροφή. Χυτρία.

Ἐν ά. v. Τμνῶν.

Ἐν β' v. Ἥρας δεῖ Κατωτέρας. Μαστεύοντας.

Ἐν γ'. v. Ἐρίω'σεψ. Σπυδάζω.

Τροφή.

Ἐν δ'. v. Βλαίκα. Φαῦλον.

Ἐν ε'. v. Ἄθυμος.

Ἐν θ. v. Βομβοῦσιν.

Ἐν ι'. v. Ζάλην. Περιαγηρέμενος. Φαυόμενα. Χθονία.

Πολιτικῷ v. Ἀπέσβη. Μεταπεισθῆναι.

Ἐν Πρωταγόρᾳ. v. Ἀδείμαντος. Πρόδικον.

Ἐν Ἰᾷ Σοφιστῇ. v. Δέξω. Κηρύλος.

Συμποσίων. v. Ἀγάθων. Ἀθηναῖος.

Ἐν Ἰῇ Σωκράτης. Ἀπελογία. v. Ἀντιγραφεύς.

Ἐν τιμαίῳ. vi Δρύοχοι, Ἐγκύρβια. Ζάλην. Ταλαντιαμήν. Τευτάζων. Φυσικός. Ἄρίστον.

Ἐν Φαίδρᾳ v. Ἐξαίφνης. Κυψελιδῶν. Πτελέα. Σταθερόν. Τυφών.

Ἐν τῷ Φαίδωνι. v. Εἰδησις. Νῆς. Ὀρτυγοκάπος. Παρουσία. Πλατῶν ἐν Ν. Φαῦλον. Ἀρίστων.

Plotinus. v. Ἐπακολ. Ἡδύμος. Κύτμος.

μος τὸ. Ὁμοίωσις. Φυσικὸς λόγος.

Plutarchus. v. Ἀναιρεθαι. Ἐγγώνιος. Ἱόρτιος. Καλλιτρος. Μαικήλας. Ναΐφθα. Ὠβαί. Σκηχός. Σύλλας. ὃν. κ ξ σελίνῳ ὑπερκύπτω.

Ἐν Παραλλήλοις. v. Δόγματα.

Poëta (Homerus) v. Ἀπομαγδαλία. Διαιδέσται. Κυλλός. Πέρκος. Ἐρεσπός.

Poeta Cyprius. v. Οἷνος ὢν.

Polemo. v. Ἄρτος. ὁ ψ. Ἔνη παρ. Ἡλύσιον. Ἵππος Νισ. Μωρότερος. ΝαΦάλιος. Τελμισεῖς.

Ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον. ἢ Ἀντίγονον. v. Ἀζηνεύς.

Polybius. v. Ἀγαθύρσα. Ἀγωγή. Ἀγωνιῶ. Ἀΐοντσιν. Ἀθυσίαν. Ἀκέραιος. Ἀκόλυθον. Ἀκρέτολις. Ἀλαζονεία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἀτάξ. Ἀλογισία Ἀναδίξασθαι. Iter. Ἀναζυγαῖς. Ἀναπείρας. Ἀνάσασις. Ἀνατάσεις. Ἀνεπτά. Ἀνεπιότητον. Ἀνεπισήμαντον. Ἀνεπισάθμευτος. Ἀνηυτον. Ἀπίδας. Ἀνθρωπίνας. Ἀντιπειπθέντα. Ἀντικωτερα. Ἀξιωμῶν. Ἀπαλγῦντες. Ἀπαξίωσιν. Ἀπαραγγέλτως. Ἀπειδεία. Ἀπέλυσεν. Ἀπέτησεν. Iter. Ἀπηρείσατο. Ἁπλῶς. Ἀπόπληκτοι. Ἀπολογόμος. Ἀπολογισμός. Ἀποζυγοῦνται. Ἀποσίασε. Ἀποσφαλμήσας. Iter. Ἀπὸ ξ κρατίσω. Ἀπυρώσαντας. Ἀπροθέτως. Ἄρατος. Ἀυλαία. Ἀυτάρκεια. Ἀὐτοπαθῶς. Ἀὐτοτελής. Ἀφυές. Βαρεῖ. Βαρυσώμενος. Βαυσανίζειν. Βυκάρας. Βῶλις. Γιφυρίζων. Διαψίδων. Δεδεξοποιημένον. Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικός. Δημοκοπεῖν Δημοκρατία. Δημοχάρης. Διαβιασάμενος. Διαληψις. Διάρμα. Διάρσις Διαχών. Διατατικώτερον. Διεσκευασμένην. Διψευσμένοι. Δικαιοδοσία. Δυοῖν Δυσπετμότερον. Δίπτας. Δίχες δακτύλων. Ἐζυγοστατῆτο. Ἐθελοντήν. Ἐκδέχη. Ἐκκλείσει. Ἐκλαβεῖν. Ἐκπλαγῆς. Ἐκτενῶς. Ἐκφαρισάτας. Ἐκ χειρός, Ἐμφασις. Ἐναίειν. Ἐνέπεσε. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκραίου Ἔξαλλος. Ἐξαίσια. Ἐξεπιθεύονται. Ἐξοδία. Ἔξωθεν. Ἐπεσημήναμεν. Ἐπιβάθρα. Ἐπιβολή. Ἐπιτιγεννήματα. Ἐπικάθηται. Ἐπικεφαλαίῳ. Ἐπίνειον. Ἐπίστοια. Ἐπισημήνασθαι. Ἐπίστασις. Ἐπωδός. Ἐργαστήριον. Ἐργαστικός. Ἐρξολαβῶν. Ἐρυκεν. Ἐτωματοποίει. Ἐσπεύδαζον. Ἐχεδίαζεν. Εὐδοκυμένην. Εὐηθης. Εὐρεσιλόγος. Εὐφυᾶ. Ἐφαρμα. Ἐφ' ᾧ. Ζηλοτυπία. Ζωγρια λαβ. Εἰκοβολεῖν. Ἡρμόσατο. Ἱππαφίστων. Ὑπηγορεῖ. Θεατρίζω. Θέρεια. Θυμομαχῶντες. Κατήκοντα. Καθικόμενοι. Καιθήλιος. Καταβολή. Κατακαλῶν. Κατάλυσις. Καταπορευθέντων. Καταχήσων. Καταψήσας. Καταυνέσαντος. Κατέχον. Κατοιμῶξας. Καχεξία. Κεραία. Κλεῖξενες. Κομιδή. Κόνυς. Κύβος. Κυζία. Λείπεσθαι. Λιτοῖς. Μεγαλομερία. Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μετσικαχεῖν. Μοναρχία. Μύωψ. Νεαλής. Νῶν ἔχειν. Νῶλαι Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὁρμητήριον. Ὅρμος. Οὐχ οἷον. Ὀχλᾶ. Παλιγκυρῆτον. Παραβόλως. Παραποδίζειν. Παρατετολμηκότες. Περιωπή. Περίφα-

ριπαθῶς. Περιπάτ. Περίστασις. Περίφασις Πλαδαρόν. Πολλὰ, πανά. Πόπλιος. Πραξιμαπήσας. Πρᾶξις. Προδόται. Πρόθεσις. Προσαγγελία. Προσανέχων. Πρὸς Κρῆτα. Προστεσόντων. Προύσια. Πρὸς Ἡρόφιλον. Πρώργιαίτερον. Πρόχειρος. Πτερύγιον. Ῥαβδοῦχοι. Ῥαδιώτερον. Ῥαδιεργός. Ῥαθυμῶν. Ῥύμα. Σαλμωνεύς. Σίλφιον. Σκεῦος. Σωματοποιήσαι. Σπυδάζω. Στακτή. Στέρξω. Στρατηγία. Συνουσία. Συντάξας. Σύνταξις. Σύστασις. Συστήσας. Τελεσιουργήσας. Τενάγη. Τέτηκα. Τληπόλεμος. Τροχάζων. Τυχη. συντ. Τυφλῆραν. Ὑποκρίνεσθαι. Φατέ. Φίρτρον. Φειδίας. Φυλάκια. Χάρμα. Χειρισμόν. Χόρδιος. Χορηγία. Ψυχαγωγεῖ. Ψυχομαχοῦντες.

Polyzelus.

Ἀημοτυπάρεσ. v. Τῶν ἡρῶν πανῶν.

Porphyrius. v. Ἀμμώνιος. Γοργίας. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐντολίχνια. Ἡσίοδος. Σάκας. Φερεκύδης. Ἀθην.

Ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμπεδῶν τεχνολόγων. v. Ἀνδροκλείδης.

Ἐς Φιλοσόφου ἱστορία. v. Ἐμπεδοκλῆς. Ὅμηρος. Σωκράτης. Σωφρ.

Posidippus. v. Ἀντήλιος. Ἀτηλιώτης. Ἔτηλυς. Προσίκεψε.

Δημόται. v. Νεανισκεύεται.

Posidonius Anniceridis Philosophi celebris discipulus. v. Ἀννίκεριος.

Posidonii Corinthii halieutica. v. Κικίλιος.

Praxidamas. v. Κιαζειν.

Praxillae Adonis. v. Ἡλιθιάζω.

Praxion.

Ἐν β' Μεγαρικῶν. v. Σκίρον.

Priscus. v. Ἄβαρις. Ἀμειβαία. Χάρυβδις.

Procopius. v. Ἀγχίστροχοι. Ἀκμὴ καλεῖ. Ἀμαρταίδαι. Ἀναγιδθαι. Ἀναδύμος. Ἀναίρτησις. Ἀπόνια. Ἀπορεία. Ἀρετῶ. Ἀτραπτον. Γεάφεως εἰς ἄχος. Δάρας. Δ[illegible]ν. τὸ πρ. Δημαίνῃ. Διηγκαν. Ἐγγυήσαθαι. Ἐκασάτω. Ἐνῆγεν. Ἐν σβεβύστω. Ἐξερρωγυῖα. Ἐπενεγκών. Ἐπεί σε. Ἐπιδύσαντες. Ἐπίδοξος Ἐπικῶς. Ἐπίκομος. Ἐπωμίς. Ἐφίπτεσθαι. Ζωγρία. Ἡξίει. Θυμέλη. Κολωνός. Λαοδικόν. Λίτρον. Μαγγανεία. Μύλη. Μυώνων. Ὁμαλίς. Ὠνίας. Ὥρα. παρεῖς. Παραλογον. Παραδάμωμος. Πίσος. Ῥωχμός. Σκορπισθῆναι. Σύνταξις.

Procopii Cæsareensis historia ab Agathia continuata. v. Ἀγαθίας.

Prodicus. v. Βρενθύεσθαι. ejus liber, Horæ, v. Ὥραι.

Propheta. v. Καπία. διών. Παταῖος. Σωσάσαι. τιμιωλκῶν. Τπερίφανος. Ψυχικός.

Protagoras. v. συθμόν.

Proxenus. v. Λαρωνοί.

Prussaënsium lingva vernacula. Λοβοτομαίριον.

Psellus. v. Γηώρας. Δίρτρα. Ἡγήτορες.

Ptolemæus Hephæstionis. v. Ἀπαφρόδιτος.

Ptolemæus Nicolai Damascenia frater. v. Ἀντίπατρος.

Pytha-

Pythagoras. v. Ὀνομάκλητον. Ἀπολλώνιος. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδοτίμης.

Pythagoricorum ſymbolorum interpretatio. v. Ἀναξίμανδρος.

Pythagorei. v. ἀριθμῶ. τῦτ.

Pythias hiſtoricus. Λυσίδης.

R.

RHetores. v. Μνημεῖον. Μυχθηρός. Παλαμών. Παράστασις. Παῤῥησία. Πραγμάτων. Παιδάριον. Πεδίλια. Πλειονεξία. Πολιτεία. Πρόσβις. Πρῦκτο. Τπατευχίζεσθαι.

Rhodioni a quibusdam tributus Antiſthenis Magicus. v. Ἀντισθένης.

Rintho. v. Ἀγλευκής.

S.

SAlluſtius. v. Ἀθηνόδωρος. Μαρκελλῖνος.

Salomon. v. Βδίλλα. Ἐκλεκτός.

Sappho. v. Ἀηδών. Αἰολόμυξα. Ἀναδυομένα. Γοδώπιδος.

Scammon.

Ἐν β' τῶν Εὑρημάτων. v. Φοινικήια.

Scylax.

Ejus Περίπλως laudatur. v. Τπὸ γῆν εἶκ.

Seleucus.

Ἐν τῷ Τπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων. v. Ὀργεῶνες.

Seleuci Tarſenſis halievtica. v. Κιλίκιος.

Semus Delius. v. Πραξώνιος.

Sibyllina oracula v. λίβανος. ex illis ſurrepta capita Phocylidis. v. Φωκυλίδης.

Silenus.

Ἐν β' τῶν περὶ Συρακοσίων. v. Σαρδώνιος.

Simocatta. v. Ἀποκαλεῖν. Βομβεῖν. Γέλως πλατύς. Διαίμοτος. Ἐγκύκλιος. Εἰσπήδησιν. Θεύλλος. Παραλλάσσειν. Περιωπή. Περιπολῶν. Τπερεώη.

Simon. v. Πιτθαίνειον.

Ejus Ἱπποϊατρικὸν laudatur. v. Τρίλλη.

Simonides. v. Ἀμύσασθαι. Ὄπλή. Περιαγειρόμενοι. Σαρδώνιος. Συμφορά.

Ἐν Πενταθλοις. v. Ἀλκυονίδες.

Epigramma in Acronem, Simonidi tributum. Ἄκρων.

Socrates. v. Ἀπέρο.

Ἐν Ἐκκλησιαζουσῃ Ἱστορία. v. Ἀκέσιος. Κυνήσιος.

Solon. v. Ἐπιμενίδης. Ἱππαῖς.

Ἐν Ἄξοσι. v. Σῖτος.

Ἐν Νόμοις. v. Ἄπορα.

Sophocles. v. Α ἀ. Ἀγάσματα. Ἀγνώμονες. Ἀγωνάρχαι. Ἀγμαί. Ἀδάμαστος. &c.

Ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. v. Σπολάς. Τοσοῦτον.

Ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ. v. Γυμνή. ὦ Ζεῦ.

Αἰχμαλώτοις. v. Τπὸ πάντ. (Αἰχμαλώτοις.) v. Φαῦλον.

Ἐν Ἀντιγόνῃ. v. Ταλῖς.

Δανάῃ. v. Πέρα.

Ἠλέκτρᾳ. v. Ἄνετε. Αἷμα. Ἐμασχαλίθη. Ἐξένισε. Ἰασις. Στόμαργος. Φίλος.

Ἠριγόνῃ. v. Τοπάζειν.

Θησεῖ. v. Ὄμπνιον.

Ἰνάχῳ.

Ἰναχῳ. v. Ἀρέσχη.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Πενθεῖ.
Ἰχνευταῖς. v. Ῥικνεῖσθαι.
Κηδαλίωνι. v. Δεινὰ ϛ. Ὀιμωγμά.
Κολχίσιν. v. Ἀνθυπεργῆσαι.
Κωμικοῖς. v. Ἡέδικ.
Νίπτροις. v. Παύεσθαι. λ.
Οἰσεμάω. v. Διίξεσθαι. Ληΐω. λ.
Ποιμέσι. v. Θρηνεῖν. Ξανῶ.
Τραχινίαις. v. Ὄγκ.
Τριπτολέμῳ. v. Ἀπεπλίξατο. Περιβαίδην. Πλιξ.
Ἐν Τρωΐλῳ. v. Ἐμαχαλίσθη.
Τυμπανισταῖς. v. Δρακαυλ.
Ἐν Τυρῷ v. Ταυροφάγοι.
Ἐν Φαέθοντι. v. Χαλάσω.
Φιλοκτήτῃ. v. Ἄφαντον, Νευροσπάδης.
Sophoclis caſtitas. v. Ἀπολλώνι.
Sophron. v. Ἀποκαχίσαντες. Ἀποκηδήσαντες. Ἐυήλιν. Τῇ. Ψαμμακοσιογέργαρα.
Ἀκεσρίας. v. Καίπηλ. ἑ.
Ἀνδρείοις. v. Πωλεῖς.
Soſibius Lacon. v. Δακτυλιοῦν.
Soſicrates v. Ἀμφίας.
Ἐν Κρητικοῖς. v. Δύλων. π.
Soterichus. v. Βασσαρικά.
Speuſippus.
Ἐν τῷ ιβ' ταῖς Ὁμοιοτήτων. v. Πηλίου. ζ.
Speuſippi Philoſophi poëma in Caſſandri nuptias. v. Αἰχίνης.
Stephanus Comicus Alexidis Comici F. v. Ἄλεξις. Antiphanis F. v. Ἀντιφάνης.
Steſichorus. v. Ἀμβαλλ. Καθιλών. Κύκλωψ.
Stilpon. v. μεγαρίσαι.
Strabo. v. Λίβυδών Λιμνῶν.
Strattis. v. Ἀπεμυθήσω. Δυσώμοτα.
Ἐν Ἀταλάνταις. v. Διφθοφόρου.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Σκῶρ.
Μακεδόσι. v. Τοξεῖον.
Ἐν Πολιτείᾳ. v. Οὐ. λίνου.
Ποταμοῖς. v. λίνου λ.
Suetonius vid. infra Tranquillus.
Symmachus. v. Ἀμαξίς. Ἐκάστα. Θαρρυλλείδης. Κυίζων. Νιτλαρίαν. Οἰοσίπας.
Syncellus (Michael.) v. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ.
Syneſius v. ῥινολαβίς.
Syneſii Lydi Philadelphienſis filius Androclides. v. Ἀνδροκλείδης.
Syneſii frater Hierax. v. Αἰδεσία.
Syrus Scripturæ interpres. συκῆναι.

T.

Telavgis diſcipulus Empedocles. ἐμπεδοκλῆς.
Teleclides v. Ἀπερύτιζεν. Ἀπατῆσαι. Τὰ δ' ἐ ὦ Ζεῦ κ. Τευταζεν. Τύλα.
Ἀμφικτυόσι. v. Αὐτίστην. Κατὰ χειρός. Σῆσαι.
Ἡσιόδῳ. v. Οὐδαμῆ.
Πρυτάνεσι. v. Ῥαγδαῖος.
Terpander. v. ὀρθιον. νόμων.
Terpſion. v. Ἡ δὲ χ.
Thagenides. v. Μὴ νέμεσον.
Thalaſſius. Θεοφιλ.
Theætetus. v. Ὕδωρ δὲ π.

Ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. v. Ονδιν πρὸς ἴσον Δ.

Thebaicorum ſcriptor Anonymus. v. Καδμεία ν.

Themiſtocles interpres oraculi, ſapiens appellatus. v. αἰνῆλα.

Theo Grammaticus. v. Ἀτίλιος.

Theocles. v. ἐλεγεῖον.

Theocritus. v. Ἀδὶ Ἀτίνης. Βραβήλα. Εὐρώς. Ἠλίφητι. Καλιδνᾶν. Κυλικιάων. Στεμφὺν αἴτ. τήνα. ψιθυρίζ.

Theodoretus. v. ἔσπας ἐν πάχνῃ.

Theodorus Rhodiorum ſtrategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. Παυσᾷ διάμασι.

Theodorus Anagnoſta. Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ. v. Διόδωρος μον.

Theodorus Ilienſis. Ἐν β' Τρωϊκῶν. v. Παλαίφατος Ἄβυδ.

Theodorus Raithi Presbyter. v. Μάνης.

Theodorus Atheus, mox Deus. v. Ἀρίστιππος.

Theodoſius cœnobiarcha. v. Ἀναστάσιος.

Theodotus (lege Theodotio) v. κιλίων.

Theologus. v. Ἀγναμάνας. Ἀγόνων. Δίδρις. Ἀκάν. Ἀλεῖπται. Ἀντίοχος. Ἀπανθήσαντα. Ἀπαργμάτων. Ἀπήντα. Ἄσκευον. Ἀσικῶς. Διαπύγνια. Αἰρεῖς. Μεγαλομέρια. Μαλίαι. Πέρα καιρός. Περιγένης, ὁ ἢ Ἀδ. Παραδείσος. Περίγρα. Περιόδιος. Πηδαλιοχεῖν. Σχέσις. Φιλοτίμως. Χθές. Ψίχας. (Vide etiam ſupra *Gregorius Theologus.*)

Ἐν τῷ Τί δὲ οἱ Μακεδόνες. v. Ἀντίοχος.

Εἰς τὴν Συλλαμπήριον. v. Περίγρα.

Theophraſtus. v. Ἀρχὴ ἀνδρός. Δίοσμος. Ἰσοτελής. Καλαχρεστονίαν. Κότταρος. Μάννος. Ὀλοσχοίνῳ. Ὀσφραντικόν. Παραμύδης. Ῥίς. Θυμβολογέρουσας. Ὑποφόνων. Φλέον. Ψυαίδας.

Διαθῆκαι τῶν ἐξ Ἐλαιοῦντος. Ὀργασίων. Ὀργασῆνας.

Ἐν τοῖς περὶ τοὺς Καμηλοὺς. v. Ἀρχὴ Σκυρία.

Ἐν τῷ περὶ Καμήλων β'. v. Κυψελιδῶν.

Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων. v. Τιάρες.

Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. v. Ἀρεθέτης. Κατὰ τὴν ἀγορᾶν.

Ἐν τῇ τῶν Νόμων, v. Ὅτι οἱ ἀλιεῖς. Συμμωτέρων.

Ἐν ιά Νόμων. v. Φαρμακός.

Ἐν ις' Νόμων. v. Ἐμφρεάτοι.

Ἐν ζ' Φυσικῶν. v. Ἀκαλήφη. (Imo potius, Φυτικῶν.)

Ἐν ζ' περὶ Φυτῶν. v. Μελίνη.

Theopompus Comicus. v. Καταπλήξ.

Ejus Drama Βατύλη. v. Νιτηλαίριον.

Ἠδυχάρει. v. Καταχύσματα.

Θησεῖ. v. Ἀβυρτάκη.

Καπηλίσι. v. Ἄττις.

Παμφίλη. v. Ῥαχίζειν.

Ἐν Σειρῆσι. v. Περίβαλα.

Theopompus Hiſtoricus. v. Ἄντχε.

Ἀνθηλιῶν. Αὐτοβοεί. Κιλικισμός. Λοκάς. Λύκειον. Μαύσωλος. Ὄμηρον. Σμιραφεῖον. Σπυδάζω. Vide inprimis v. Ἔφορος.
Liber XXXI. Τὰ ἐφ' ᾧ.
Ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. v. Σπυδάζω.
Ἐν Φιλιππικοῖς. v. Βάκις. Δέλων πόλις. Καθαρσις γυν. Λόγον ἔχειν. Πονηρόπολις. Φορμίων.
Ἐν β'. v. Φρυγήσεις. Χύτροι.
Sub Theopompi nomine editus liber ab Anaximene contra Athenienses & Lacedæmonios. in Ἀναξιμένης Ἀριστοκλεύς.
Theosebius. v. Ἐπίκτητος. Ἱερωκλῆς.
Thucydides. v. Ἄγος. Ἀδραμύττιον. Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναιον. Ἀκηρυκτεί. Ἀκροτελεύτιον. Ἅλμη. &c.
Ἐρωτῆ. v. Ἀναπίπτειν. Ἀντιλεγιῶν. Ἀπολυχῶν. Ἀργυρῶν. Διαβάλλειν.
Τρίτῃ. Ἀντεπαιτῆσαι.
Τετάρτῃ. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Πέμπτῃ. v. Ἀγών. Ἀναπῦσθαι. Ἐβδόμῃ. Ἀποσοματίζειν.
Thugenes vel Thugenides. Ἐν Δικασταῖς. v. Τριαχθῆναι.
Timæus. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀριστοτέλης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Καλλιμύρος. Κοινὰ τὰ τ. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Σαρδόνιος. γ. Polybii de eo judicium v. δεισιδαιμονία.
Timarchus Rhodius. v. Ἀρχάς. (Sed ibi legendum, Τιμαχίδας.)
Timocles Syracusanus. v. Ὀρφεύς.
Timocreon Rhodius.
Ejus Scolium in divitias. v. Σκολιόν.
Timon. v. Φλιάσιος. σκυδαψός.
Tragicorum plejas. v. Ἀλεξανδρεῖς Αἰτωλός. Δυσόφρων. Ὄμηρος. Ἀνδρομάχη. Σωσίθεος, Σωσικλῆς. Σοφοκλῆς. Φίλισκος.
Tranquillus v. Ἀσυλία.
Tribonianus. v. Ἀγαθίας.
Tuscianus Phryx. v. Ἀκάκιος. Διβάνιος.

V.

VArro. v. Ἐγκατάσκηψαν.
Virgilius. v. Λίβερνος.
Vita S. Euthymii. v. Ἀν' ἀμφοῖν.

X.

XAnthus.
Ἐν β' τῶν Λυδιακῶν. v. Ξάνθος.
Xenagoras. πέρκαπες.
Xenarchus Comicus. v. Ῥηγῖνος.
Xenophanes. v. Ἥκιστα.
Xenophon. v. Ἀγαθά. Ἀγαθῶ τινι. Ἀγκρατής. &c.
Ἐν Ἀπομνημονεύμασιν. v. Δυσωπῆσαι. Περίδικον.
Ἱέρωνι. v. Ἀγλαυπεῖς.
Ἐν Κύρου Ἀναβάσει. v. Ἀνώγεων. Ἐκλώπιον. Καρπαία. Κατασκυδάζειν. Μελίνη. Δημ. Ξυλίνη. Χιών.
Ἐν Κύρου Παιδείᾳ. v. Πιθανός.
Ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. v. Μορᾶν.
Ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. v. Ἀγλαυπεῖς.
Ἐν Συμποσίῳ. v. Σπυδάζω.

Zeno

Z.

Zeno (Eleates.) θέσις. Ἐλεάτης.
Zeno Cittieus v. Διγυμνασία. ἄνευς. καθῆκον. ὁρμή.
Zenodotus. v. Δαστή.
Zenodoti discipulus Aristophanes Grammaticus v. Ἀριστοφ.
Zoili Amphipolitæ orationibus usus Demosthenes. v. Δημοσθένης.
Zopyrus v. Ψιθυρισοῦ.
Zopyrus Heracleotes. v. Ὀρφεύς.
Zoroaster. v. ἀστρονομία.

ADDENDA ET EMENDANDA QVÆDAM.

Pag. 1. *v. penult.* pro *Ejus* λειμωνάριον, lege *Moschi.*

Pag. 16. *Lege:* Petrus Natalis &c. qui A. C. 1370. scripsit, & A. 1382. Catalogum Sanctorum absolvit, ut recte notatum in Actis Sanctorum &c. (Contra eorum vero sententiam qui ad A. 1470. male referunt, vide quæ docte disputantur in Diario Veneto, Giornale de letterati d' Italia, T. XVI. p. 456. seq.)

Pag. 36. *v.* 22. *lege:* Philocali -- T. VII. Act. Sanctor. Junii.

37. v. 6. *à fine, adde:* & p. 129. notat Launojus Romanorum Martyrologium esse ipsiusmet Usuardi martyrologium minutum & variatum in paucis, & auctum in pluribus.

39. Editionibus Jacobi Januensis sive de Viragine adde antiquissimas duas Paris. 1476. fol. & Venet. 1478. fol. per Christophorum Arnoldum: deinde lege: Colon. 1480.

192. De Victorino Feltrensi, Theodori Gazæ præceptore, adde, qvod Georgius Trapezuntius Victorinum hunc patrem & amicissimum ac de se optime meritum vocat in Epistola qva illi commentarium suum in Ciceronis orationem pro Q. Ligario dicavit. Joannes qvoqve Andreas Alerienſis Episcopus in Epistola tribus Livii decadibus à se editis præmissa altorem suum & præceptorem vocat hunc Victorinum, & Mantuæ eum partem decadum Livii prælegentem audivisse testatur.

Ad pag. 246. adde, qvod pleraqve

Theodori Studitæ inedita latent in præstantissimo Codice Bibliothecæ Paulinæ *Lipsiensis*, cujus notitiam nuper publicato programmate dare cœpit clariss. Jo. Immanuel Mullerus, Rosvino Misnicus.

Pag. 249. *adde:* Alius Theodorus Studita junior, ad quem Germanus II. Patriarcha CPol. (*A.* 1240. defunctus) de azymis scripsit. Vide Stephanum de *Altimura* in panoplia adversus Schisma Græcorum p. 249.

Pag. 269. Severianis variis addendi:

Severianus Procos. cujus virtutes impense laudantur ab *Apulejo* in floridis.

Julius Severianus Rhetor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Severianus cujus è Damascio Svidas in Νόμῳ meminit, Damascenus fuit atque idem de quo Svidas in Σεβηριανὸς & Photius Cod. 242.

Omitto Severianum, (Servianum aliis) qvem paullo anteqvam moreretur Hadrianus occidi jussit nonagenarium, teste Dione: nec non Severianum Gallum temporibus *Marci Antonini* cæsum omnibus cum copiis ab Othryade Persarum duce, de quo *Lucianus* in *Alexandro* Pseudomante T. I. p. 764. sq.

Pag. 337. *adde* qvod novissime Anastasium de vitis Pontificum recensuerunt, illustraruntqve Romæ viri eruditissimi Franciscus Blanchinus & Johannes Vignolius.

Pag. 352. Olympiodoro juniori Alexandrino qvi in Meteorologica scripsit, Gabriel Naudæus tribuit Paraphrasin Ethicorum Aristotelis, qvam sub *Andronici* Rhodii nomine Daniel Heinsius vulgavit.

Ad Pag. 362. adde, Jo. Philopono tributum scriptum de Paschate, videtur idem qvod sine nomine auctoris memorat Photius Cod. 115. Græci vero recentiores in duas synopses contractum non dubitant tribuere Joanni Damasceno.

Pag. 372. Scriptoribus Photio infestis addendi *Franciscus Pagi* Tomo II. breviarii de gestis Pontificum, & *Stephanus de Altimura* in panoplia contra schisma Græcorum p. 158. seq.

Ad pag. 363. *Ad* calcem *Amphilochiorum* in Codice Colbertino exstare scriptum Photii in qvo Latinos arguit qvod nec imagines sacras nec sanctorum reliqvias colant, testatur *Altimura* p. 277. panopliæ jam memoratæ.

Pag. 384. pro *Anastasio Sinaita*, lege *Anastasio Bibliothecario.*

Pag

Pag. 392. Præſedit in ea Aurelius (Carthaginienſis Epiſcopus & Donatianus Tel. *Ita legendum, non* Aurelius (Auguſtinus.)

Pag. 411. v. 4. *poſt verba*: Neutrum ſcriptum hodie exſtat, *adde*: niſi prius ſit illud Philoponi, de quo ſupra, p. 362. Ita ſane viſum Stephano de Altimura p. 263. panopliæ contra ſchiſma Græcorum.

Pag. 418. CXLV. *Helladii* Alexandrini, Theodoſio juniore imperitante clari, cujus iterum Cod. 158. atqve apud Svidam mentio, (diverſi ab Helladio Beſantinoo de qvo infra Cod. 279.) Lexicon &c. *ita lege, & dele verba*: Helladii (ejusdem de qvo infra Cod. CLVIII. & CCLXXIX.

Ad pag. 520. Synopſis VII. Conciliorum Commeliniana incipit: *Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἑπτὰ εἰσιν αἱ ἁγίαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.* Hœſcheliana: *Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανόν, ὅτι ἑπτὰ αἱ ἁγίαι καὶ οἰκουμενικαὶ γεγόνασι σύνοδοι.* Libellus de ſex Synodis: *Χρὴ γινώσκειν ὅτι ς' εἰσὶν αἱ ἁγίαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.* Nili de Synodis novem: *ὁ παμμέγιστος καλός.* Denique alia inedita ſynopſis Photii, de qua p. 365. ſeq. cujus eſt initium: *ἀναγκαῖον ἐστὶ μείζονας.*

Pag. 586. v. 3. à fine, lege: *ἕτερος Μιλησιοπολίτης Σάρδων, ὁ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΣ καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ διαιρετὴς* &c. Confer Allatium de Georgiis p. 321. & Lambecium VII. p. 258.

Pag. 598. *in Latina verſione* v. 8. *à fine legendum*, nos qvintam ſectamur, *ut recte etiam Clariſſ. Montfauconus ſcripſerat. Atqve ita verbum μετεχόμεθα accipitur p.* 597. & 599.

Ad pag. 635. notabis ante Andream Schottum, (licet is non meminit) XIV. centurias *proverbiorum* è Svida collectas Græce & Latine cum Hieron. Wolfii verſione edidiſſe *Hermannum Germbergium*, ſcholæ Corbachianæ prorectorem, illisque ſubjunxiſſe centuriam verſuum onirocriticorum (Aſtrampſychi) ex eodem Svida, & Epiſtolarum ſacrarum decades qvinqve, ex aliis etiam ſcriptoribus congeſtas, Baſileæ per Sebaſtianum Henric. Petri 1583. 8.

Pag. 657. *è Svida adde*:

Amelius Apameenſis, Philoſophus, magiſter Porphyrii, æqvalis Ammonii & Origenis.

Pag. 662. Apſines Athenienſis, Sophiſta egregius, Pater Onaſimi Sophiſtæ, qvi fuit pater Apſinis.

Apſines Gadarenſis, Sophiſta, ex Pane, ut fama fert, genitus, Smyrnæ diſcipulus fuit Heraclidis Lycii, & deinde Ba-

silici Nicomediæ. Athenis artem Rhetoricam professus est imperante Maximiano, & ad Consularem dignitatem pervenit.

Apsines Onasimi Athenienſis Sophistæ F. Sophista, junior Apsine Gadarensi.

Apsyrtus Prusaënsis vel Nicomediensis, miles, qvi sub Imp. Constantino ad Istrum in Scythia militavit. Hic librum eqvorum medicinæ scripsit de iisdem brutis animantibus physicum alterum, aliaqve. Scripsit & Cimon Athenien admirabilem librum περὶ ἱππων de eqvorum inspectione.

Pag. 669. Ausonius Sophista qu Epistolas & alia qvædam a Nonnum scripsit.

FINIS.